

RÉGI

MAGYARORSZÁGI
NYOMTATVÁNYOK
1656-1670



RÉGI MAGYARORSZÁGI NYOMTATVÁNYOK

Nemzeti múltunk és kultúránk emlékei közül a régi írások és könyvek mondanak számunkra a legtöbbet. Az építészeti, képzőművészeti emlékek, muzeális régiségek talán látványosabbak, de ugyanakkor némák. A régi írások és könyvek viszont a régi korok emberének érdeklődéséről, gondolatairól és problémáiról beszélnek. Ez a kötet – az 1473–1600, 1601–1635 és 1636–1655 között megjelent művekről számot adó előző kötetek folytatásaként – arról vall, mit tartottak érdemesnek és hasznosnak Magyarországon ki nyomtatni 1656-tól 1670-ig egyrészt azok, akiknek módjukban volt egy-egy könyv kiadását anyagilag támogatni, másrészt azok, akik hazánkban ebben az időszakban a könyvnyomtatásból akartak megélni. Túlnyomórészt könyvekről van szó, amelyek között az egykorú tudományosság minden ága képviselve van, de megtalálhatók anyagában az alkalmi, olykor csak egyetlen levél terjedelmű nyomtatványok is. A formális könyvészeti adatok mellett az egyes kiadványok tartalmára és tudományos vonatkozásaira ugyancsak kitér. Határainkon túlról is feltárja a többnyire igen ritka példányok őrzési helyeit. Táblákon bemutatja az összes fennmaradt címlap kicsinyített mását, a gondosan elkészített tíz mutató pedig minden vonatkozásban lehetővé teszi a gyors tájékozódást.



AKADÉMIAI KIADÓ



BIBLIOTHECA NATIONALIS HUNGARIAE





ACADEMIA HUNGARICA
RÉGI MAGYARORSZÁGI NYOMTATVÁNYOK
1656-1670

RÉGI MAGYARORSZÁGI
NYOMTATVÁNYOK
OPERA IMPRESSORUM

1656-1670



ACADEMIA HUNGARICA
BIBLIOTHECA NATURALI-HISTORICA
MUSEUM HISTORICUM

ACADEMIA SCIENTIARUM HUNGARICA
BIBLIOTHECA NATIONALIS HUNGARIAE
SZÉCHÉNYIANA

RES LITTERARIA
HUNGARIAE VETUS
OPERUM IMPRESSORUM

TOMUS QUARTUS
1656–1670

AEDIBUS ACADEMICIS
BIBLIOTHECA NATIONALI HUNGARIAE SZÉCHÉNYIANA
BUDAPESTINI MMXII

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR

RÉGI MAGYARORSZÁGI NYOMTATVÁNYOK

NEGYEDIK KÖTET

1656–1670



AKADÉMIAI KIADÓ

BIBLIOTHECA NATIONALIS HUNGARICAE

BUDAPEST 2012

OPERE
JOANNIS HELTAI, HELENÆ PAVERCSIK, PETRI PERGER
ET JUDITH P. VÁSÁRHELYI

AUXILIO
JUDITH V. ECSEDY ET STEPHANI KÄFER

*
HELTAI JÁNOS, PAVERCSIK ILONA, PERGER PÉTER
ÉS P. VÁSÁRHELYI JUDIT
MUNKÁJA

V. ECSEDY JUDIT ÉS KÄFER ISTVÁN
KÖZREMŰKÖDÉSÉVEL

SZERKESZTETTE
P. VÁSÁRHELYI JUDIT

LEKTORÁLTA
BITSKEY ISTVÁN ÉS BORSA GEDEON

Megjelent a Magyar Tudományos Akadémia
és az Országos Tudományos Kutatási Alap
(Pub K 85 330) támogatásával

A borítón lévő dísz Pósa-házi János: Summás választétel (Kassa 1666)
című művének címlapjáról való (RMNy 3288)

ISBN 978 963 05 3434 5 (összkiadás)
ISBN 978 963 05 9036 5 (4. kötet)
ISBN 978 963 20 0595 9

© AKADÉMIAI KIADÓ, BUDAPEST 2012
© ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR, BUDAPEST 2012

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás,
a rádió- és televízióadás, valamint a fordítás jogát, az egyes fejezeteket illetően is.

Printed in Hungary

TARTALOMMUTATÓ

Előszó	9
Útmutató a mű használatához	12
Az általános rövidítések magyarázata	49
A rövidítve idézett művek jegyzéke	51
Régi magyarországi nyomtatványok 1656–1670	57
Appendix	983
A címlapok és mintalapok képei	1009
Mutatók	1011
A magyarországi nyomdahelyek mutatója időrendben	1013
Nyomdamutató, helységek és nyomdászok	1015
Személynévmutató	1023
Helynévmutató	1113
Címmutató	1194
A magyar nyelvű énekek és versek incipitmutatója	1225
Tárgymutató	1330
Nyelvi mutató	1343
Könyvtárak mutatója	1345
A fontosabb bibliográfiák konkordanciája	1350

STATISTICAL TABLE

Published by the Statistical Bureau of the Ministry of Economic Affairs
in cooperation with the Statistical Office of the Ministry of Finance

TABLE 1. THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF GERMANY

1. THE ECONOMIC DEVELOPMENT OF GERMANY
1950-1959

Year	1950	1951	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959
Gross Domestic Product (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Industrial Production (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Construction (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Government Expenditure (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Government Revenue (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Foreign Trade (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Population (in 100,000)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Unemployment (in 100,000)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Price Index (1950=100)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Wage Index (1950=100)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Interest Rate (in %)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Exchange Rate (DM/US\$)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Balance of Payments (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145
Foreign Reserves (in 100 million DM)	100	105	110	115	120	125	130	135	140	145

INDEX

Praefatio — Preface	9
Institutiones ad usum operis	24
Guide to the work	36
Abbreviaturae — Abbreviations	49
Catalogus operum brevius citatorum — List of the short forms of quoted works	51
Opera vetera impressa Hungariae — Early printings of Hungary — 1656–1670	57
Appendix	983
Imagines titulorum et paginarum selectarum — Facsimile reproductions of the titlepages and of select pages	1009
Indices — Indexes	1011
Index chronologicus locorum officinarum in Hungaria — Chronological index of printing places of Hungary	1013
Index alphabeticus locorum ubi typographiae viguerunt cum indice typographorum — Alphabetical index of printing places and printers	1015
Index nominum — Index of personal names	1023
Index locorum — Topographical index	1113
Index titulorum — Index of titles	1194
Initia cantionum poematumque Hungaricorum — Incipit index of Hungarian poems	1225
Index rerum — Subject index	1330
Index linguarum — Index of languages	1343
Index bibliothecarum — Index of libraries	1345
Concordantiae praecipuorum operum bibliographicorum — Concordances in the most important bibliographical works	1350

1	Introduction
2	1.1. The scope of the study
3	1.2. The objectives of the study
4	1.3. The significance of the study
5	1.4. The structure of the study
6	2. Literature review
7	2.1. Theoretical framework
8	2.2. Empirical studies
9	2.3. Research gaps
10	3. Methodology
11	3.1. Research design
12	3.2. Data collection
13	3.3. Data analysis
14	3.4. Ethical considerations
15	4. Results and discussion
16	4.1. Descriptive statistics
17	4.2. Inferential statistics
18	4.3. Discussion of findings
19	5. Conclusion
20	5.1. Summary of findings
21	5.2. Implications for practice
22	5.3. Limitations and future research
23	References
24	Appendix A
25	Appendix B
26	Appendix C
27	Appendix D
28	Appendix E
29	Appendix F
30	Appendix G
31	Appendix H
32	Appendix I
33	Appendix J
34	Appendix K
35	Appendix L
36	Appendix M
37	Appendix N
38	Appendix O
39	Appendix P
40	Appendix Q
41	Appendix R
42	Appendix S
43	Appendix T
44	Appendix U
45	Appendix V
46	Appendix W
47	Appendix X
48	Appendix Y
49	Appendix Z
50	Index

ELŐSZÓ

Praefatio

Preface

E kiadvány szerves folytatása a Régi Magyarországi Nyomtatványok (RMNy) című mű 1971-ben megjelent első (1473–1600), 1983-ban megjelent második (1601–1635) és 2000-ben megjelent harmadik (1636–1655) kötetének. Az azokban követett igényesség és részletesség, amelyek a bemutatott nyomtatványok formai és tartalmi leírásában és a vonatkozó szakirodalmi és nyomdatörténeti összefoglalásban megnyilvánult, kiállta az idő próbáját. Az RMNy kötetek a kora újkorral foglalkozó szakemberek egyik legfontosabb kézikönyvévé váltak.

A jelen kötet létrejöttén munkálkodók három generációhoz tartoznak. Borsa Gedeon a kezdetektől fogva fő motorja a retrospektív bibliográfiai munkálatoknak: az első kötetnek szerkesztője, a másodiknak egyik szerzője, majd a harmadik és a negyedik kötetnek lektora volt. Sőt e kötet készítését az előzőhöz hasonlóan éveken keresztül állandó figyelemmel kísérte, és folyamatos tanácsaival nagyban segítette. A szerzők ezért ezúton is köszönetet mondanak neki és a jelen kötet másik lektorának, Bitskey Istvánnak, aki hasonló gondossággal nézte át e bibliográfia kéziratát. Már korábban is segített tanácsaival és javaslataival az RMNy szerzőinek, hiszen a második kötetnek is ő volt az egyik lektora.

A szerzők többnyire – Heltai János, Pavercsik Ilona és P. Vásárhelyi Judit – a középső generációhoz tartoznak. A második kötetből kezdve vettek részt a munkában. Mellettük Perger Péter viszont már a legfiatalabb generációt képviseli.

A közreműködők között Käfer István, a biblikus cseh nyomtatványok értő ismerője biztosítja a folytonosságot, hiszen ő is az első kötetből kezdődően részt vesz e munkában. A második kötetből fogva folyamatosan támaszkodik a szerzőgárda V. Ecsedy Judit nyomdatörténeti tudására. Az ő magyarországi nyomdák betűtípusait és díszzeit feltáró, szisztematikusan folytatott munkájának gyümölcse a *Hungarica typographia* eddig megjelent két kötete.

A feldolgozás folyamán a szerzők – a korábbi gyakorlatot követve – műfajok szerint osztották fel egymás között az anyagot.

Így Heltai János a vallási vitairatok és a teológiai tézisek műfajcsoportba tartozó nyomtatványok leírását készítette el.

Pavercsik Ilona feladata volt az énekeskönyvek, énekek, gyászversek és gyászbeszéddek, katekizmusok, postillák, prédikációk és köszöntőversek, zsoltárok műfajában keletkezett nyomtatványok leírása.

Perger Péter az államelmélet, enciklopédia, jog, históriás énekek, levelek, naptár, orvosi tanácsok, öröknaptár, politika, történelem, törvénycikkek és a vallási társulatokhoz kapcsolódó nyomtatványok műfaját dolgozta ki.

P. Vásárhelyi Judit gondozta a beszéd, bibliakiadások és a Bibliához kapcsolódó nyomtatványok (bibliai idézetek, bibliamagyarázat, a Biblia tartalmi kivonata), didaktika, elmélkedés, erkölcsi oktatás, filozófiai vizsgatételek, vallási tanítás, erkölcsi oktatás, imádságok és imádságoskönyvek, iskoladráma, klasszikusok, logika, mennyiségtan, nyelvkönyv, nyelvtan, nyelvtudomány, perikópáskönyv, retorika, szójegyzék, szótár műfajokat.

Heltai János véglegesítette a biblikus cseh nyelvű művek leírásait, amelyek Käfer István, majd tanítványa, Kovács Eszter nyelvi és szakirodalmi segítségével készültek. Az egyetlen román nyelvű, cirill betűs kiadványról szóló tétel kidolgozását Nagy Leventének köszönik a szerzők.

A csupán töredékből ismert, hiányos vagy hamis impresszummal megjelent művek nyomtatási helyét és idejét V. Ecsedy Judit határozta meg, sok esetben javítva a korábbi szakirodalom téves nyomdai meghatározásait. Lőcse és Kassa vonatkozásában ugyanezt a munkát Pavercsik Ilona végezte el.

A tízféle mutató az előző kötetekben bevált rendszert követi. A nyomdák és nyomdászok mutatóját V. Ecsedy Judit, a személynévmutatót Heltai János készítette el Kovács Eszter és Szvorényi Róbert segítségével, a helynévmutató P. Vásárhelyi Judit és Perger Péter munkája. Az incipitmutatót Szvorényi Róbert, a nyelvi mutatót és a tárgymutatót Perger Péter készítette. A címek, könyvtárak mutatóját és a bibliográfiai konkordanciákat Kovács Zsuzsanna állította össze.

A példánykimutatást Heltai János véglegesítette Nyáry Zsigmondné előzetes adatgyűjtésére támaszkodva.

A címlapfotók gyűjteményét Perger Péter állította össze és gondozta. A digitális felvételek elkészítéséért Pusztay Istvánnét, az Országos Széchényi Könyvtár Fotólaboratóriumának vezetőjét illeti a köszönet.

A latin Útmutatót Tóth Anna Judit, az angolt V. Ecsedy Judit készítette.

A szerzők ezúton is köszönetet mondanak mindazoknak a hazai és külföldi könyvtárakban és intézményekben dolgozó kollégáknak, akik másola-

ÚTMUTATÓ A MŰ HASZNÁLATÁHOZ

A Régi Magyarországi Nyomtatványok kötetei azokkal az 1701 előtt megjelent nyomtatványokkal foglalkoznak, amelyek a történelmi Magyarország területén bármely nyelven, vagy külföldön egészben vagy részben magyar nyelven jelentek meg. A török megszállás következtében szétszakadt ország valamennyi része szerepel a kötetben, a drávántúli, azaz szlavón- és horvátországi kiadványok azonban figyelmen kívül maradtak. Minden önállóan kiadott nyomtatvány egy-egy sorszámval ellátott szakaszban (a továbbiakban „tétel”) található.

Jóllehet részletes útmutató olvasható *A Régi Magyarországi Nyomtatványok 1473 és 1600 közötti éveket felölelő első kötetének* elején, jónak látszik, hogy – eltérően az RMNy II. és III. kötetének gyakorlatától – ezen a helyen azt újra közreadjuk, belefoglalván mindazokat a változtatásokat, amelyek a leírt nyomtatványok jellegének megfelelően szükségesnek bizonyultak a II–IV. kötetekben.

A BESOROLÁS RENDJE

A nyomdatermékek felsorolása a megjelenés időrendjében halad. Ha a megjelenés évét nem lehetett biztosan megállapítani, akkor a leírásban vagy „cr.” (circiter) megjelöléssel a legvalószínűbb év, vagy a megjelenés feltételezhetően legkorábbi és legkésőbbi éve együtt szerepel. Ez utóbbi esetben a nyomtatvány a megadott időköz közepén kereshető. Egy éven belül a kiadványok nyomtatási helyük egykorú magyar névalakja (pl. Kassa, Szeben, Várad) szerinti betűrendben sorakoznak. Az ismeretlen helyen nyomtatott művek az év végén találhatók. Ugyanazon nyomda egy éven belüli termékei a címléírás betűrendjét és nem az esetleg pontosan megállapítható nyomtatási vagy megjelenési időrendet követik.

A tételek felépítése a következő:

1. sorszám
2. címléírás

3. a bibliográfiai hivatkozás
4. műfaji meghatározás és a tartalom részletezése
5. a variánsok
6. szövegkiadások
7. a kutatási eredmények
8. kapcsolódó tételek
9. példánykimutatás

1. Sorszám

Sorszámot kaptak azok a nyomtatványok, amelyek példányból ismertek, vagy nyomtatásban való megjelenésük teljes bizonyossággal megerősíthető forrásközlésen alapul, illetve amelyek megjelenése nagy valószínűséggel feltételezhető.

A kizárandó nyomtatványokat, vagyis a téves adatok alapján 1671 előtt nyomtatottnak, vagy ugyancsak tévesen magyarországinak tartott kiadványokat a kötet végén található Appendix sorolja fel. Ezekre a kizárt nyomtatványokra ebben a kötetben is az **Appendix** szó utal az érvényes sorszamos tételek között, hogy elkerülhető legyen az összetévesztés Apponyi Sándor művével.

Egykorú könyvtári katalógusok értékelésére – még ha azokat később nyomtatásban közreadták is – csak akkor került sor, ha a Szabó Károly utáni szakirodalom az így kikövetkeztethető munka egykori létezésével kapcsolatban állást foglalt.

2. Címleírás

A biztosan megjelent nyomtatványok címleírásának első szava verzális, azaz nagybetűkkel van szedve éppen úgy, mint a források alapján idézett kiadványoké: Pl. PÓSAHÁZI. Az utóbbi esetben a cím helyesírása betűhíven követi a forrásul használt közleményt, és » « jel között áll pl. »SEGNERI«. A feltételezett kiadványok esetében az előzőektől eltérően az első szó is kurrens, azaz kisbetűs szedésű, és az egész cím <> jel közé került. Ha a nyomtatvány kizárólag kéziratot maradt fenn, a kézirat őrzési helyére és jelzetére hivatkozás történik.

A címleírás adatai, ha azokat a munkatársak a mű címlapjáról (első lapjáról) eredeti példány vagy megbízható másolat segítségével állapították meg, idéző- és zárójel nélkül állnak. Ezzel szemben » « jel között található az adatok, amelyek csak mások közlésére támaszkodhattak. A címleírások az általánosan elfogadott könyvtári szabályokat (így a zárójelek használatát) követik a 2.1–9. pontokban felsorolt bővítésekkel és módosításokkal,

vagyis () jel között állnak a címlapon nem szereplő, de a tárgyalt nyomtatványból merített adatok; [] jel utal a tartalom alapján szerkesztett címre és a kikövetkeztetett adatokra.

A címleírás részei sorrendben a következők:

1. a szerző neve
2. a cím
3. a fordító és közreműködő
4. a nyomtatás helye
5. a nyomtatás éve
6. a nyomdász vagy nyomda megnevezése
7. a terjedelem
8. a formátum
9. a könyvdísz.

2.1. A szerző neve

a címleírás elején közismert és irodalmilag elfogadott alakjában áll. E tekintetben az RMSz = Régi Magyarországi Szerzők (Bp. 2008) című összeállítás volt a mértékadó. A magyar irodalomtörténet hagyományainak és igényeinek megfelelően szerzőként szerepelnek a magyar nyelvre fordítók, mert az eredeti művet a fordítás során többnyire jelentősen átalakították. Prózai műveknél a fordító-szerző neve után „transl.” megjelölés áll. A bibliai könyvek és jogszabálygyűjtemények fordítói nem szerepelnek szerzőként, mivel ezeknek a műveknek fordítása messzemenően szövegűséget kíván. A transl. analógiájára került alkalmazásra az ed. (editor) és red. (redactor) rövidítés.

2.2. A cím

túl hosszú cím esetén rövidítve van. Ilyenkor az elhagyott, kevésbé jelentős szavak helyét három pont jelöli. Elmarad a címleírásból a címlapon lévő bibliai idézet, vers vagy kronosztichont tartalmazó jelmondat szövege, még akkor is, ha a címlap élén áll. Ilyenkor a tartalmi leírás elején történik utalás arra, hogy a címlapon bibliai idézet(ek) található(k). A szövegnek a Biblián belüli pontos helyének közlésére továbbra sem kerül sor. A szerző neve viszont szerepel akkor is, ha a címlap élén (pl. genitívusban) áll.

A címleírás nem tükrözi részletesen a régi nyomtatványon látható cím betűfajtaít, ékezetait, sorvégződéseit, mert az azonosításhoz a kötet végén címlap-reprodukciók állnak rendelkezésre. A központozás és a verzálisok használata tekintetében a címben látható formák a mai helyesírás követelményeinek megfelelően módosultak.

A címszövegekben található rövidítések feloldása a kiadványok tartalma alapján általában () jelben áll, kivéve a következő igen gyakran előfordulókat: Acad. = Academia vagy Akadémiai; Akad. = Akadémia; d. = doctor; d. d. d. = dat, donat, dedicat; kegyel. = kegyelméből; l. b. = liber baro; N. T. = Novum Testamentum; p. = pater vagy professzor; p. c. = poeta coronatus; p. l. c. poeta laureatus caesareus; p. m. = piae memoriae; r. p. = reverendus pater; Ss. = Sacrosancta; theol. = theologia vagy theologiae. A vizsgatételek leírásában a védés egykorú kézzel beírt keltezése () jelbe került, a hiányzó keltezést három zárójelbe tett pont jelzi (...).

Ha a nyomtatványnak nem volt címe, vagy az elveszett, akkor az irodalomban elfogadott vagy más kiadás alapján feltételezhető cím olvasható [] zárójelben. Azonos énekek különböző, eltérő című kiadásainak egyedi címeit [] zárójelbe tett, szerkesztett, egységesítő cím előzi meg. A címlapnak a címhez és impresszumhoz szorosan nem tartozó részei (nótajelzés, idézet stb.) a leírásban nem szerepelnek.

2.3. A fordító és közreműködő

neve csak akkor szerepel a cím után – ritkített szedésben –, ha az a címlapon olvasható, vagy ha szerző nélküli műveknél a fordító a műből megállapítható.

2.4. A nyomtatás helye

a könyvben használt alakban és végződéssel szerepel. Ha a műben nem található, a kutatás által megállapított hely a nyomtatvány nyelvének megfelelő egykorú névalakban áll szögletes zárójelben [].

2.5. A nyomtatás éve

Ha a nyomtatás éve a címből származik, ahol római számmal, vagy kronosztichonban jelölték azt, akkor az az impresszumba illesztve ()-ben, római számmal olvasható. Ugyancsak kerek zárójelben van az évszám akkor is, hogyha az év a kolofonban áll. Hogyha pedig a nyomtatvány más részből származik, előfordulási helyét a magyarázatok tüntetik fel.

A meghatározott évre kiadott naptárak az előző év nyomdatermékei között találhatóak, kivéve, ha a nyomtatványban más kiadási év szerepel.

2.6. A nyomdász vagy nyomda megnevezése

a nyomtatványban használt alakban, de általában alanyesetben és utónév nélkül áll.

Következésképpen rögzítve vannak a további adatszerű elemek is, pl. a megjelentetés költségeit viselő neve (impensis), az esetleges kiadó, privilégiumok stb., de elmaradt minden fölösleges szó.

A kikövetkeztetett nyomdászok továbbra is csak vezetőnévvel szerepelnek, kivéve, ha az egyértelmű azonosításhoz a keresztnév is szükséges.

A []-ben szereplő impresszumatatok (a nyomtatás helye, éve és nyomdá-sza) magyarázata a tartalmi részletezésben kereshető.

2.7. A terjedelem

leírása a) a füzetbeosztás képletéből és b) a levelek vagy lapok összegezett számából áll. (Az „ív” megjelölés helyett ugyancsak a III. kötettől kezdődően az egyértelműbb „füzet” megnevezés szerepel.) A kettőt egyenlőségjel köti össze.

a) A füzetbeosztás képletében a füzetek leveleinek számát az RMNy III. kötetétől kezdve minden esetben kitevő jelzi. Pl.

$$A^8 B^4 - H^4$$

Az elveszett vagy kikövetkeztetett füzetjелек [] zárójelben állanak. Pl.

$$A^8 B^4 [C-G]^4 H^4$$

Az üres [] zárójel jelzés nélküli füzetet jelent. Pl.

$$[]^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4$$

A könyv eredeti állagába tartozó üres levél jelölése úgy történik, hogy a füzetjel kitevőjében a nyomtatott levelek számát összeadásjel után az üres levelek száma követi. Pl.

$$A^{3+1} \text{ vagy } H^{2+2}$$

Ha kétséges, mert a nyomtatvány vége minden példányból hiányzik, úgy kérdőjel kerül a végére. Pl.

$$H^{2+2?}$$

Ha a könyvben levő füzetek levélszáma szabályszerűen váltakozik, ezt a füzetbeosztás képletében a füzetjелек után kitevőben álló „alternatim” szó jelzi, amely után kitevőben a váltakozó levélszám található. Pl.

$$A-H^{\text{alternatim } 8 \text{ et } 4}$$

A füzetjelzés betűi között nincsen vessző. Pl.

$$A^4 B^4$$

Hogyha az ábécé ismétlődik, vagy ha a normál ábécé mellett valamilyen más jelölés is van, úgy a fűzetjelzés betűi közé vessző kerül. Pl.

$$A^4-Z^4, Aa^4-Dd^4 \text{ vagy } \mathbb{A}^4, A^4-Z^4, *^4$$

Ha a fűzetben illusztráció vagy más betoldás van, annak pontos helyét megadjuk a fűzetben belül:

$$A^8 B_{1-6}, []^1, B_{7-8}, C^8-E^8$$

Hogyha több önálló mű van egy bibliográfiai egységen belül (ez a címléírásban [1] – [2]-vel tükröződik), és az egyes részek fűzetjelzése új ábécével kezdődik, azokat pontosvessző választja el egymástól. Pl.

$$a^{12-g^{12}}; A^{12-I^{12}} = 168 + 215 \text{ pag.}$$

b) A *terjedelem összegezése* általában levélszám (folio) szerint történik. Ha azonban a nyomtatványban lapszámozás (pagina) található, a terjedelem összegezése is a számozott és számozatlan lapok számát mutatja. Pl.

$$[]^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [40] \text{ fol. vagy } []^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [8] + 72 \text{ pag.}$$

A terjedelem összegezésénél az üres levelek vagy lapok száma nem számít bele, ezért előfordul, hogy az “egyenlet” két oldala nem azonos egymással. Pl.

$$[]^{3+1} A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [39] \text{ fol. vagy } []^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^{2+2} = [8] + 68 \text{ pag.}$$

A nyomtatvány fűzetjelzésében, lapszámozásában előforduló sajtóhibák nincsenek jelölve, hogyha utána helyes a folytatás. Hogyha a lapszámozás a nyomtatvány végén téves, []-ben szerepel a helyesbítés.

2.8. A formátum

megjelölése az ívfüzetek hajtogatásának megfelelően 2°, 4°, 8° stb., tekintet nélkül azok méretére. Ezt az egyleveles kiadványoknál a nyomtatás tükrének mm-ben megadott nagysága helyettesíti. Pl. 420x310 mm. Az első szám mindig a magasságot jelöli.

2.9. A könyvdísz

A könyvdíszeket a következő rövidítések jelölik:

J	= hangjegy
map.	= térkép
ill.	= illusztráció
ins.	= címer, nyomdászjelvény

orn.	= könyvdísz (záródísz)
init.	= iniciálé
tit. calcographicus	= rézmetszetes díszcímlap
fol. tit. color.	= a címlapon piros nyomás is van
color.	= nemcsak a címlapra, hanem a nyomtatványra vagy annak egyes részeire is piros festékkel nyomtak.

A térképek, illusztrációk, címerek és nyomdászjelvények száma is meg van adva, ha az tíznél kevesebb. Ha ennél több, úgy erre a szám helyén álló „mult.” rövidítés utal.

Bármely dísz (záró, keret, vagy iniciálé), amelyik öntött cifrákból van összerakva, nem számít könyvdísznek. Ezért az ablakos iniciálé is csak abban az esetben számít iniciálénak, hogyha az egyedi fametszet.

3. A bibliográfiai hivatkozás

az ismertetett nyomtatvány eddig megjelent legjobb és legfontosabb könyvszeti leírását, illetve leírásait tünteti fel kronológiai rendben.

4. Műfaji meghatározás és a tartalom részletezése

a) A meghatározás röviden megjelöli a nyomtatvány műfaját (naptár, nyelvkönyv, bibliafordítás, vitairat stb.), formáját (verses, párbeszéd, kivonatos, idő- vagy betűrendes stb.). Nyelvét csak akkor, ha az eltér a cím nyelvétől, vagy a címből egyértelműen nem állapítható meg. Az észak-magyarországi nyomdáknak megjelent szláv nyelvű művek általában a biblikus cseh nyelvű meghatározást kapták. Természetes, hogy szövegükben idővel lassan fokozódó mértékben megjelennek szlovákizáló tendenciák. Ezek mértékéről állásfoglalás azonban nem történik.

A vallásos tartalmú nyomtatványok felekezeti hovatartozását ma használatos elnevezés (katolikus, evangélikus, református, unitárius stb.) jelöli.

b) A tartalmi részletezés felsorolja a nyomtatvány járulékos részeinek (bevezetés, ajánlás, előszó, függelék stb.) címét, szükség esetén röviden ismerteti azok tartalmát; részletezi a nyomtatvány főrészének beosztását. E felsorolásban és ismertetésben a nyomtatvány szövegéből idézett szavak, kifejezések vagy mondatok kurzív írással, hangzójú átírásban szerepelnek. Az ajánlás szöveges vagy szöveg nélküli voltára minden esetben utalás történik.

Újdonság az előző kötetek gyakorlatához képest, hogy az eddigi szöveges leírást továbbra is megőrizve most az egyes tartalmi egységek címe mellett

kerek zárójelben áll a pontos lapszám, illetve ennek hiányában a megfelelő füzetjelzés (utalással a levél rektó (a) vagy verzó (b) lapjára), ahol az említett rész a nyomtatványban található. Az előző kötetekben csupán az énekyűjtemények ismertetésében szerepelt levél- vagy lapszám a magyar nyelvű versek kezdőszavai (incipit) mellett.

A nem magyar, latin, német nyelven íródott munkák esetén a tartalmi részletezés mindig címük magyar fordításával kezdődik. Főbb tartalmi részek címe és a belőlük származó idézetek abban az esetben olvashatók magyar fordításban is, ha olyan többletinformációkat tartalmaznak, amelyek a tétel más részeibe nem kerültek be. A biblikus cseh és horvát nyelvű idézetek átírásában csak az egykorú kiejtést és nyelvallapotot nem befolyásoló modernizálás történt: cz = č; g = j; j = í; ss = š; v = u; w = v.

A tételek szövegében előforduló helynevek a XIX-XX. század fordulóját, vagyis a tömeges helynévmagyarosítást és a többes névhasználat (pl. Szeben) megszüntetését megelőző formában olvashatók. Az újabb magyar elnevezésekről a helynévmutatóban utalók találhatóak.

A nyomtatványt díszítő címerek, nyomdászjelvények és illusztrációk itt vannak megemlítve.

5. A variánsok

Variánsnak minősül az egyazon kiadásból származó, de valamilyen okból részben megváltoztatott szedésű nyomtatvány. A különböző évekből származó variánsok külön tételben találhatóak. Figyelmün kívül maradtak azonban azok az eltérések, amelyek a sajtóhibáknak a kiadvány előállításánál történt kiigazításából eredtek.

6. Szövegkiadások

Ebben a részben olvashatók azok a hasonmás- és szövegkiadások, valamint fordítások, amelyek egy-egy tárgyalt régi magyarországi nyomtatvány egészéről vagy jelentős részéről tudományos vagy irodalmi tanulmányozás céljából 1800 után készültek. A magyar versek szövegkiadásairól az incipitmutató tájékoztat; ezeknél ugyanis legtöbbször valamennyi kiadás szöveg-variánsa párhuzamosan megtalálható.

7. A kutatási eredmények

ismertetése általában a címléírás részeinek sorrendjében található. Elöl állnak tehát a szerzőt érintő problémák, ezt követik a mű eredeti szövegére és tartalmára vonatkozó ismeretek, majd a nyomtatás adatait és körülményeit

érintő megállapítások. Ugyanitt van helye a művet tárgyaló legfontosabb szakirodalom ismertetésének is.

A szerzőre, a műre és a nyomdára vonatkozó összefoglaló ismertetés annál a nyomtatványnál található, amelyben a nyomda, a szerző vagy a mű először szerepel, és amely példányból is ismeretes. Az életrajzban a szerző külföldön megjelent, a Régi Magyar Könyvtár III. kötetébe felvett műveire is utalás történik.

Az életrajzok gyakran külön hivatkozás nélkül támaszkodnak a következő művekre:

Szinnyei József: Magyar írók élete és munkái I–XIV. Bp. 1891–1914;

Stoll Béla, Varga Imre, V. Kovács Sándor: A magyar irodalomtörténet bibliográfiája 1772-ig. Bp. 1972;

Lukács, Ladislaus: Catalogus personarum et officiorum Provinciae Austriae S. J. I–V. Romae 1978–1990;

Lukács, Ladislaus: Catalogus generalis seu nomenclator bibliographicus personarum Provinciae Austriae S. J. (1551–1773) I–III. Romae 1987–1988;

Slovenský biografický slovník. I–VI. Martin 1986–1994;

Új Magyar Irodalmi Lexikon. I–III. Szerk. Péter László. Bp. 1994, 2000;

Zoványi Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon. Bp. 1977.

Wix Györgyné: Régi Magyarországi Szerzők. I. Szerk. P. Vásárhelyi Judit. Bp. 2008.

8. Kapcsolódó tételek

Cf. jelzés után az egyes nyomtatványok ismertetésének a végén sorszámok jelzik azokat a régi magyarországi nyomtatványokat, amelyek az ismertetett nyomtatványnak

- a) más kiadása
- b) bővítése vagy rövidítése
- c) más kötete
- d) magyar eredetiből való fordítása
- e) vitairatoknál az előzmény és a válasz
- f) sorozat tagja; a hosszabb naptársorozatoknál felkiáltójeles utalás történik az első, példányból is ismert tagra, ahol teljes felsorolás található.

Utalás történt azokra a kiadásokra is, amelyekben ugyan a tárgyalta mű nem teljes egésze, de jelentős része megtalálható.

Ide kerülnek azoknak a nyomtatványoknak a sorszámai is, amelyek ugyanarra az alkalomra (pl. esküvő) készültek, mint az ismertetett kiadvány.

A kapcsolódó tételek sorszámai között a tárgyalta kiadvány sorszáma helyén gondolatjel áll, a *-gal jelzett sorszám pedig a műnek az előző kötetek-

ben olvasható részletes ismertetésére utal. A felkiáltójel arra a tételre vonatkozik, amelynél a kapcsolatban álló kiadványok teljes felsorolása található. Az előző három kötet sorszámait itt pontosvessző zárja le. Ha 1671–1800 közötti hazai kiadása is van a nyomtatványnak, arra → jel figyelmeztet a sor végén.

A naptárak és az erdélyi országgyűlési törvénycikkek esetében az azonos számsorok gyakori ismétlésének elkerülése végett csupán az egyes nyomdai sorozatok első, példányból ismert darabjánál található meg a teljes confer (cf), a további tételek csupán erre a számra utalnak.

9. Példánykimutatás

Az 1601 előtt készült magyarországi nyomtatványok ritkasága indokolta tette valamennyi példány számbavételét. Ezért az RMNy I. kötetében a példánykimutatás rovata teljes képet kívánt adni az akkor fellelhető példányokról és azok állapotáról. Mindössze a nem Magyarországon készült és csak részben magyar nyelvű nyomtatványok után jelzi „etc.” azt, hogy a kiadvány nem ritkaság, és még számos, más külföldi gyűjteményekben is megtalálható.

A helynevek a mai hivatalos közigazgatási névformát követik. A gyűjtemény neve – amennyiben azt a helynév mellett a megkülönböztetés miatt szükséges feltüntetni – rövidített alakban áll. A rövidítések feloldását és a gyűjteményekre vonatkozó esetleges megjegyzéseket a könyvtárak mutatója tartalmazza.

Az RMNy II. kötetétől kezdődően a XVII. századi régi magyarországi nyomtatványok fennmaradt példányainak felsorolása teljességük jelzésével csak akkor hiánytalan, ha a tárgyalt nyomtatványból csupán tíz vagy annál kevesebb példány ismeretes jelenleg. A többi esetben az Országos Széchényi Könyvtár RMNy szerkesztőségének teljességre törekvő nyilvántartásának összegezése olvasható: hány könyvtárban és hány példányban található meg a kiadvány. Ezt követően – az RMNY III. kötetének gyakorlatát követően a tíz legjelentősebb régi magyarországi könyvállománnyal rendelkező könyvtár felsorolása következik, amelyekben a tárgyalt nyomtatványból példányt őriznek.

Az alábbi gyűjtemények, ha az adott műből rendelkeznek példánnyal, minden esetben szerepelnek:

Budapest

Országos Széchényi Könyvtár (*Nat*)

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára (*Acad*)

Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára (*Univ*)

Debrecen

Tiszántúli Egyházkerület Nagykönyvtára (*Ref*) és/vagy
Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár (*Univ*)

Szeged

Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Könyvtár (*Univ*) és/vagy
Somogyi Könyvtár (*Civ*)

Bratislava (Pozsony)

Univerzitná knižnica (*Univ*)

Martin (Turócszentmárton)

Slovenská národná knižnica (*Nat*)

Cluj-Napoca (Koložsvár)

Biblioteca Filialei Cluj-Napoca a Academiei Române (*Acad*)

Biblioteca Centrală a Universității Victor Babeș (*Univ*)

Târgu Mureș (Marosvásárhely)

Biblioteca Documentară Teleki și Bolyai

Ha az említett gyűjteményekben nem található példány, akkor is szerepel a felsorolásban legalább egy-egy szlovákiai és romániai példány, és ha őriznek példányt, lehetőleg a hungarológiai kutatás szempontjából legfontosabb európai kutatóhelyek is: Bécs, Berlin, London, München, Párizs, Prága, Wolfenbüttel, Zágráb stb.

Minden fellelhető példányt egy kör jelöl. A Szabó Károly (RMK) által is felsorolt példányok minden esetben szerepelnek. Ha egy példány időközben egyedileg más gyűjteménybe került, úgy a kör után zárójelben a Szabó Károly által megjelölt, korábbi lelőhely is szerepel. A más gyűjteménybe olvadt könyvtáraknak az RMK által ismert példányainál csak a jelenlegi gyűjtőhely van megadva, mert a régi könyvtárak sorsáról a könyvtárak mutatója tájékoztat. A ma már fel nem lelhető, de Szabó Károly által még ismert példányra „olim”, azaz egykori példányként történik utalás.

A körbe írt szám a példány teljességét jelenti:

- ① teljes példány ép címlappal
- ② csonka példány, legfeljebb 10% hiányzik
- ③ csonka példány, 10–50% hiányzik
- ④ töredékes példány, 50%-nál több hiányzik
- a teljességre vonatkozó adatok hiányoznak

A ②, ③ vagy ④ számmal jelzett, tehát csonka példányok jele után * jelzi az ép vagy alig sérült címlevelet. A teljesség szempontjából csak az eredeti levelek számítanak, a hasonmás és a kézírásos pótlások tehát figyelmen kívül maradtak.

Ha az eredeti nyomtatvány budapesti könyvtárban nem található meg vagy csak csonka példány áll rendelkezésre, *cop.* rövidítéssel budapesti reprodukciós másolatuk is fel van tüntetve.

A MUTATÓK ÉS A KONKORDANCIÁK

mindig sorszámra utalnak. A kötet használójának a következő mutatók állanak rendelkezésére:

1. A nyomdahelyek mutatója időrendben
2. Nyomdamutató, helységek és nyomdászok
3. Személynévmutató
4. Helynévmutató
5. Címmutató
6. Incipitmutató
7. Tárgymutató
8. Nyelvi mutató
9. Könyvtárak mutatója
10. A fontosabb bibliográfiák konkordanciája: RMK, Sztripszky, Dézsi: Suppl., Čaplovič, Knihopis, Nögler, BRV.

A mutatók az első kivételével a betűrendet követik.

A helynévmutatóban egyes helyneveknél a különböző intézményekre vonatkozó adatok elkülönítve állnak, így ez intézménymutatóként is használható.

A tárgymutató az iskoladramákat és a vizsgatételeket iskolánként sorolja fel.

A konkordanciák a korábbi szakirodalomról e kötetre utalnak.

INSTITUTIONES AD USUM OPERIS

Volumina Rei Litterariae Hungariae Veteris Operum Impressorum, omissis operibus Croaticis et Sclavonicis quae trans Dravum excusa sunt, libros et paginas singulares continent, quae ante annum 1701. regionibus ad Hungariam per Turcos dilaceratam pertinentibus qualibet lingua aut extra Hungariam idiomate Hungarico typis exscripta sunt. Singula opera, si separatim edita sunt, in propriis capitulis, quae numeris continuis designantur, reperiri possunt.

Quamquam in principio primi voluminis huius operis, quod annos ab 1473. usque ad 1600. complectebatur, instructio ubera edita est, discedens tamen ab usu voluminis alterius et tertii hoc loco eam denuo prodere placebat commutationibus omnibus additis, quae necessariae in libris II.–IV. propter opera descripta gradatim mutata factae sunt.

ORDO ENUMERATIONIS

Enumeratio exemplarium ordine annorum, quibus edita sunt, servato procedit. Qui annus, si accurate constitui non potest, in exemplari describendo aut annus maxime probabilis abbreviatio „cr.” (id est circiter) praemissa, aut anni inter quos exemplar prelum reliquisse conici potest, proponuntur; quod si ita est, opus medio annorum spatio insertum est.

Exemplaria eodem anno impressa per litterarum ordinem locorum ubi typis descripta sunt subsequuntur. Appellatio autem sedium officinarum typographicarum forma eiusdem aetatis usitata conscripta est (e. g. Brassó, Szeben, Várad). Opera vero loco incognito excusa in fine singulorum annorum inveniuntur. Exemplaria denique eiusdem officinae eodem anno impressa ordinem litterarum titulorum sequuntur neglecto ordine probabili imprimendi vel edendi.

Capitula singula sic componuntur:

1. Numerus
2. Descriptio tituli

3. Relationes bibliographicae
4. Constitutio argumenti eiusdemque per partes expositio
5. Variæ editiones
6. Editiones recentioris temporis
7. Summa inquisitionum earum quæ ad opus spectant
8. Capitula cum opere de quo agitur coherentia
9. Elenchus exemplarium.

1. Numerus

Numeros proprios habent opera typis exscripta, quorum exemplaria exstant vel ex fontibus certis affirmatisque comprobatum est, vel fere pro certo haberi potest ea vere impressa esse.

Exemplaria excludenda, quæ per errorem ante 1671 sive item falso in Hungaria edita aestimabantur, in Appendice enumerantur. Et in hoc volumine ad hæc exemplaria exclusa inter capitula numeros proprios habentia monitio semper verbo „*Appendix*” datur, ut cum opere Alexandri Apponyi confusio evitari possit.

Catalogi et inventarii bibliothecarum manuscripti in hoc aetate – etsi postea typis impressi – tantum examinati sunt, si etiam publicatio alia post volumina Caroli Szabó evulgata existentiam operis, quod conici potest, affirmabat.

2. Descriptio tituli

In titulis describendis verbum primum operum certe impressorum litteris maiusculis expressum est, haud secus ac operum non ex exemplari sed publicatione allatorum, e.g. PÓSAHÁZI. In hac re orthographia tituli ad litteram sequitur publicationem, quæ sicut fons considerata est, et signis citationis » « inclusus est, e.g. »SEGNERI«. Tituli operum, quorum editiones tantum conici possunt, compositione typorum currenti, id est minusculis primi verbi descripti atque inter signa <> inclusi sunt. Si opus tantum manu scriptum servatum est, locus et signum eius datur, ubi invenitur.

Descriptio tituli, si pagina titularis exemplaris ipsius a collegis videbatur aut alio certo et firmo modo e.g. ex photocopia cognoscebatur, caret signis citationis et uncis. At descriptiones ex fontibus publicatis constitutæ inter signa » « positæ sunt.

Descriptiones titulorum communes leges bibliothecales sequuntur – e.g. in usu quadratorum et rotundorum uncorum [], () – quæ tamen amplificantur et immutantur, sicut infra in articulis 2.1–9. enumerantur, id est signa () notant indicia in pagina titulari non reperta, ex exemplari

ipso tamen firmata; inter signa [] titulus ex argumento libri compositus et alia indicia coniecta inveniuntur.

Partes titulorum describendorum sequenti ordine componuntur:

1. Nomen auctoris
2. Titulus operis
3. Nomen interpretis vel adiutoris
4. Locus imprimendi
5. Annus imprimendi
6. Nomen typographi aut typographiae
7. Registrum foliorum numerusque paginarum
8. Forma seu plicatura foliorum
9. Ornamenta typis impressa

2.1. *Nomen auctoris*

Nomen auctoris in principio descriptionis tituli ad formam omnibus notam et in rebus litterariis acceptam invenitur, quo modo per Auctores Veteres Hungariae (abbreviatum RMSz, editum Budapestini 2008) divulgatum est. Ut mos est in historia litterarum Hungaricarum conscribenda ii, qui opera sermonis externi Hungarice reddunt, pro auctoribus habentur, quia illa interpretantes plerumque graviter commutaverunt. Nomen interpretis textus prosae orationis etiam abbreviatione „[transl.]” designatur. Interpretes autem Sacrorum Bibliorum, necnon thesaurorum iuris normarum nunquam pro auctoribus in libris describendis leguntur, quia in interpretandis huiusmodi operibus maxima fides requiritur. Abbreviationes „[ed.]” (=editor) et „[red.]” (=redactor) per analogiam abbreviationis „[transl.]” introductae sunt.

2.2. *Titulus operis*

Titulus perlongus operis non perscribitur et pro verbis minoris momenti omissis tria puncta interponuntur. Citationes Biblicae, carmina, sententiae cum chronosticho omittuntur, etiam si eae prima verba tituli sint. Quod si ita est, in initio constitutionis argumenti ostenditur, si in pagina titulari citationes Biblicae inveniuntur. Locus, ubi textus in Bibliis Sacris repertus est, velut ac in prioribus voluminibus, non datus est. Descriptio tituli etiam nomen auctoris continet, si id quasi membrum tituli (e.g. in casu genitivo) paginae titulari praesit.

In titulis describendis diversae litterarum formae in operibus veteribus adhibitae non redduntur, neque apices notaeque syllabarum vel fines singularum linearum signantur. Haec omnia in fine huius voluminis exemplis

paginarum titularium photographice effingi curavimus. Interpunctio et usus litterarum versalium ad orthographiam hodiernam accommodantur.

Abbreviationes in titulis generaliter ex operibus solutae inter uncas rotundas () stant, nisi hae frequentissimae: Acad. = Academiae; Akad. = Akadémia; d. = doctor; d. d. d. = dat, donat, dedicat; kegyel. = kegyelméből; l. b. = liber baro; N. T. = Novum Testamentum; p. = pater aut professor; p. c. = poeta coronatus; p. l. c. = poeta laureatus Caesareus; p. m. = pie memoriae; r. p. = reverendus pater; Ss. = Sacrosancta; theol. = theologia aut theologiae. In thesibus describendis datum promotionis manuscriptum inter uncas rotundas () positum est. Si datum deest, puncti tres uncis inclusi significant (...).

Si opus titulum nullum habet aut titulus periit, nomen operis in philologia receptum aut titulus ex ceteribus editionibus eiusdem operis desumptus inter uncas quadratas [] reperitur. Titulis earundem cantionum in diversis editionibus discrepantibus praecedit inscriptio ratione unificata uncis quadratis [] inclusa. Verba paginae titularis, quae ad titulum strictius non pertinent (e.g. significatio moduli „ad notam”, citata ex aliis operibus etc.), descriptionibus desunt.

2.3. *Nomen interpretis vel adiutoris*

Nomen interpretis vel adiutoris tunc tantum post titulum invenitur (et quidem typis latius dispositis), si in pagina titulari legitur vel – si opus nomine auctoris caret – ex ipso opere constitui potest.

2.4. *Locus imprimendi*

Locus imprimendi ea forma eoque casu grammaticali describitur, quibus in ipso opere legitur. Si in opere non invenitur, nomen loci ratione et disciplina confirmati in lingua operis et in forma eiusdem aetatis usurpata uncis quadratis [] inclusum exponitur.

2.5. *Annus imprimendi*

Si locus vel annus imprimendi derivatur titulo, ubi notis numericis Romanis aut chronosticho notatus est, inter alia indicia imprimendi uncis rotundis () inclusus et notis numericis Romanis signatus est. Annus in colophone positus item uncis rotundis circumcluditur. Si in parte alia operis invenitur, locus eius in subsequentibus explanationibus legi potest.

Calendaria ad annum certum edita omnino inter opera anno antecedenti impressa describuntur, nisi in ipso opere alius annus impressionis legitur.

2.6. *Nomen typographi aut typographiae*

Nomen typographi aut typographiae ea forma, qua in ipso opere invenitur, sed in nominativo casu et praenomine omissis describitur.

Indicia etiam reliqua consequenter descripta sunt, e.g. nomen personae, cuius impensis opus in lucem proditum erat („impensis”), editor fortuitus, privilegia etc., sed omnia verba superflua praetermissa sunt.

Nomina typographorum in libro non impressorum consequenter praenominibus omissis describuntur nisi, quod praenomen quoque ad identificandum sine dubio significari necesse erat. Explanations ad indicia impressionis (locus et annus imprimendi, nomen typographi) uncis quadratis inclusa in constitutione argumenti quaeri possunt.

2.7. *Registrum foliorum numerusque paginarum*

Registrum foliorum numerusque paginarum constat a) ex registro signaturarum fasciculorum operis, et b) ex foliorum paginarumve summa. (Loco nominationis „charta” – „iv” – ab tertio volumine semper vocabulo „fasciculus” – „füzet” – utitur, quod id magis consentiens esse videatur.) Registrum cum summa paginarum signo mathematico aequationis coniunctum est.

a) Numerus foliorum, quae fasciculi singuli continent, a tertio volumine huius operis semper typis minutis elevatis signaturae superadditur. E.g.

$$A^8 B^4 - H^4$$

Litterae fasciculorum in exemplaribus hodie iam perditorum, quarum numerus tamen aliunde computari potest, uncis quadratis [] sunt inclusae. E.g.

$$A^8 B^4 [C-G]^4 H^4$$

Unci quadrati vacui [] significant fasciculum sine ulla nota. E.g.

$$[]^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4$$

Numerus foliorum a typis vacuorum signo additionis + ad numerum foliorum impressorum additur. E.g.

$$A^{3+1} \text{ vel } H^{2+2}$$

Si dubium est, quia finis operis in omnibus exemplaribus deest, signum interrogationis superadditur. E.g.

$$H^{2+2?}$$

Si numeri foliorum in fasciculis ordine subsequentibus constanter alternant, in formula vocabulum *alternatim* additur ad numeros alternos notarum fasciculorum. E.g.

$$A-H \text{ alternatim } 8+4$$

Inter litteras signaturarum fasciculorum comma non est. E.g.

$$A^4 B^4$$

Si ordo litterarum repetitus vel aliae notae, quam litterae alphabeticae usae sunt, litteris signaturarum fasciculorum comma interponitur. E.g.

$$A^4-Z^4, Aa^4 - Dd^4 \text{ vel } ^4, A^4-Z^4, *^4$$

Si fasciculus imagines continet, quae et „illustrationes” dicuntur, vel quaedam alia inseruntur, locus eorum sic datur:

$$A^8 B_{1-6}, []^1, B_{7-8}, C^8-E^8$$

Si capitulum bibliographicum plura opera separata continet (quod in descriptione tituli sicut [1] - [2] significatum est, et register foliorum partium singularum ordinem litterarum rursus incipit, dividuntur per signum „;”. E.g.

$$a^{12}-g^{12}; A^{12}-I^{12} = 168 + 215 \text{ pag.}$$

b) Summa signo mathematico aequationis introducta semper numerum foliorum ostendit. Si opus paginas numeratas habet, summa numerum paginarum numeratarum et sine numeris ostendit. E.g.

$$[]^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [40] \text{ fol. vel } []^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [8] + 72 \text{ pag.}$$

Summa nunquam comprehendit numerum foliorum a typis vacuorum et paginarum, ergo fit, ut summae duarum partium huius aequationis mathematicae discrepent. E.g.

$$[]^{3+1} A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [39] \text{ fol. vel } []^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^{2+2} = [8] + 68 \text{ pag.}$$

Errata typographica in registro foliorum numeroque paginarum non sunt significata, nisi et numeri consequentes incorrecti sunt. Si numerus paginarum in ipso fine operis impressi falsus est, correctio in uncis quadratis [] data est.

2.8. Forma seu plicatura foliorum

Forma seu plicatura foliorum fasciculos librorum complicatos sequitur et notis 2°, 4°, 8° etc., nunquam eorum mensuris significatur. Opera dimensa unius folii magnitudine partis paginae typos exscriptae per millimetra (mm) internoscuntur. E.g. 420×310 mm. Numerus primus semper altitudinem significat.

2.9. Ornamenta typis impressa

In ornamenta designanda sigla vel notas compendiaris contulimus ut sequuntur:

♯	= notae musicae
map.	= tabulae geographicae, quae et „mappae” dicuntur
ill.	= imagines, quae et „illustrationes” dicuntur
ins.	= insigne, insigne typographi
orn.	= ornamenta typographica
init.	= primae litterae decoratae, quae et „initiales” dicuntur
tit. calcographicus	= pagina titularis aeri incisa
fol. tit. color.	= pars quaedam paginae titularis rubro impressa
color.	= color ruber non solum in pagina titulari sed etiam in opere vel in partibus quibusdam eius impressus.

Si numerus mapparum, illustrationum, insignium (typographi) facit minus quam decem, numerus eorum datur. Supra numerum decem abbreviatio „mult.” legitur.

Quodcumque ornamentum (ornamentum finale, lineare, primae litterae decoratae, quae et „initiales” dicuntur) compositum ex particulis fuis, quae etiam „flosculi” dicuntur, in numero ornamentorum non refertur. Ergo primae litterae in „fenestris” locatae pro initialibus non valent, nisi xylographiae unicae sunt.

3. Relationes bibliographicae

Relationes bibliographicae optimam et gravissimam operis descriptionem studiis virorum doctorum antehac confectam proponunt.

4. Constitutio argumenti eiusdemque per partes expositio

a) In argumento constituendo breviter exponitur, quid opus contineat (e.g. calendarium, liber grammaticus, translatio Bibliorum Sacrorum, libellus controversiarum polemicarum etc.), quam formam habeat (e.g. opus versibus aut dialogis conscriptum, compendiosum, ordine chronologico vel alphabetico dispositum), quo sermone confectum sit (nisi e titulo sine dubio cognosci possit). Opera in typographiis Hungariae septemtrionalis lingua Slavica edita sicut opera linguae Biblico-Bohemicae definita sunt. Videlicet rationes Slovacicas gradatim in textu eorum apparuisse. Non est nostrum de modo earum agere.

Religiones, quarum mentibus opera pia imbuta sunt, semper nomine nostris diebus usitato appellantur (rel. catholica, evangelica, reformata, unitaria etc.).

b) In argumento exponendo enumerantur tituli partium accessoriarum (ut introductio, dedicatio, praefatio, appendix), quarum argumenta quoque si necesse fuerit, paucis explicantur, et singula praecipuae partis operis exponuntur. Quae enumerantes et explicantur verba, enuntiationes, sententias e textu operis allatas litteris inclinatis, transcriptione phonetica exprimi curavimus. Semper refertur, utrum dedicationem textus sequatur, an non.

Novo et in libris prioribus non usitato modo in hoc volumine comprehensione argumenti retenta post titulum partium singularum uncis rotundis circumclusus etiam numerus paginae, qui si deest, numerus folii datur, ubi pars de qua agitur in exemplari inveniri potest. In voluminibus prioribus numerus paginarum vel foliorum tantum in descriptione anthologiarum carminum prima verba carminum sermone Hungarico conscriptorum („incipit”) sequitur.

Initio argumenti exponendi tituli librorum non Hungaricae, Latinae, Germanicae linguae in translatione Hungarica legi possunt, sed tituli partium singularum et citationes translatae non sunt, nisi indicia, quae alio loco capituli non occurrunt, continent. In citationibus linguae Biblico-Bohemicae et Croaticae modernisatio (=translitteratio) talis adhibita est, qualis pronuntiationem eiusdem temporis et statum linguae non pertineat: cz = ċ; g = j; j = í; ss = š; v = u; w = v.

Vocabula locorum geographicorum in textu capitulorum in ea forma scribuntur, quae in fine saeculi undevicesimi, id est ante introductionem vocabulorum Hungaricorum in usu erat. De nominationibus novis Hungaricis monitiones in *Indice locorum* inveniuntur.

Etiam insignia, typographorum signa et illustrationes in hac parte commemorantur.

5. *Variae editiones*

Variae editiones dicuntur ea opera typis descripta, quae licet ex eadem editione oriantur, tamen aliqua de causa compositionem litterarum ex parte commutatam habent. Editiones variae annis diversis exortae in capitulis propriis describuntur. Negliguntur tamen differentiae, quae ex erratis typographicis emendatis oriuntur.

6. *Editiones recentioris temporis*

Enumerantur hic editiones typis similibus reimpressae („facsimile”), editiones ad veri exempli formam speciemque descriptae, etiam translationes, quae

studiorum scientificorum vel litterariorum causa post annum 1800 in vulgus emissa sunt. Editiones vero versuum poeticorum Hungaricorum in *Indice initiorum* enumerantur; quae fere omnes variationes textus pariter prodant.

7. *Summa inquisitionum earum quae ad opus spectant*

Successus studiorum omnino ordine partium tituli describendi explanantur. Itaque primum res de auctore, tum de textu operis genuino et argumento, post de opere typis exscribendo tractantur. Commentationes doctrinae plenissimae de opere, de quo agitur, item hic afferuntur.

Quae ad officinam typographicam, ad auctorem, ad opus ipsum spectant, in eo capitulo operis ex exemplari noti comprehenduntur, in quo officina, auctor vel opus ipsum primum occurrit.

Vita auctoris ostendit opera terris peregrinis edita et in tertio volumine Bibliothecae Veteris Hungaricae (RMK III) inserta.

Descriptiones vitae auctorum operibus nonnullis sine relatione nituntur: Szinnyei, József: Magyar írók élete és munkái (Vitae operaque auctorum Hungaricorum) I–XIV. Bp. 1891–1914.;

Stoll, Béla, Varga, Imre, V. Kovács, Sándor: A magyar irodalomtörténet bibliográfiája 1772-ig (Bibliographia historiae litterariae Hungaricae usque ad annum 1772). Bp. 1972;

Lukács, Ladislaus: Catalogi personarum et officiorum Provinciae Austriae S. J. I–V. Romae 1978–1990;

Lukács, Ladislaus: Catalogus generalis seu nomenclator bibliographicus personarum Provinciae Austriae S. J. (1551–1773) I–III. Romae 1987–1988;

Slovenský biografický slovník. I–VI. Martin 1986–1994;

Új Magyar Irodalmi Lexikon (Lexicon Novum Rei Litterariae Hungaricae) I–III. Red. Péter László. Bp. 1994, 2000.

Zoványi, Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon (Lexicon Historiae Ecclesiarum Hungariae Protestantium). Bp. 1977.

Wix, Györgyné: Régi Magyarországi Szerzők (Auctores Veteres Hungariae). I. Szerk. P. Vásárhelyi, Judit. Bp. 2008.

8. *Capitula cum opere de quo agitur cohaerentia*

„Cf.” et numeri in fine singulorum capitulorum libros coniunctos indicant, quae sunt eiusdem operis

a) editiones aliae

b) editiones auctae et contractae

- c) volumina alia eiusdem operis
- d) editiones operis sermonis Hungarici in linguam peregrinam translatae
- e) opera quibus libri polemici respondent vel responsa ad libros polemicos
- f) opera singula eiusdem seriei.

Significantur etiam editiones, quae maiores partes operis continent.

Eodem modo numeri dantur operum, quae ad eandem occasionem e.g. nuptias pertinent.

Linea recta (—) significat locum operis, de quo agitur, inter numeros impressorum cohaerentium asteriscus (*) designat numerum, sub quo in voluminibus prioribus explicatio operis uberius inveniri potest. Signum exclamationis ostendit illum capitulum, quo series integra operum coniunctorum profertur. Punctum cum commate (;) terminat numeros voluminum trium priorum. Nota in extremo verso → admonet editiones in Hungaria inter annos 1671 et 1800.

Ad evitandam repetitionem frequentem numerorum eorundem confer (cf.) totum ad opus primum, ex exemplari notum seriei calendariorum typographiae singulae et articulorum diaetarum Transsylvaniae inveniri potest. In capitulis reliquis tantummodo in numerum hunc admonitio datur.

9. *Elenchus exemplarium*

Raritas librorum antiquorum Hungaricorum ante 1601 editorum requisivit elenchem exemplarium uberiozem. Itaque in primo huius operis volumine elenchem exemplarium studebat de exemplaribus omnibus tunc exstantibus de statuque eorum conspectum plenum dare. Tantum post exemplaria, quae extra Hungariam impressa modo ex parte lingua Hungarica scripta sunt, abbreviatio „etc.” posita est, quae significaret editionem non raram esse inque aliis collectionibus peregrinis quoque reperiri posse.

Nomina locorum formam, quae hodie in administranda re publica usitata est, sequuntur. Nomen collectionis aut bibliothecae, si res postularit, siglis denotatum nomini loci additur. Explicatio siglorum et notae omnes ad collectiones pertinentes in *Indice bibliothecarum* inveniuntur.

A volumine altero exemplaria librorum cum significatione integritatis plene enumerantur, si tantum decem aut pauciora exemplaria exstant. Ceterum modo numerus exemplarium datur e conscriptione in Bibliotheca Nationali Hungariae asservata: id est significatur, quot bibliothecae summatim quot exemplaria possideant. Postea — non alio modo quam in volumine tertio — enumeratio decem bibliothecarum sequitur, quae plurimis libris impressis veteribus ad Hungariam pertinentibus enitent, et in quibus exemplar libri, de quo agitur, reperiri potest.

Semper commemorantur bibliothecae hae, si exemplaria operis, de quo agitur, possident:

Budapest

Országos Széchényi Könyvtár (*Nat*)

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára (*Acad*)

Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára (*Univ*)

Debrecen

Tiszántúli Egyházkerület Nagykönyvtára (*Ref*) atque/seu

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár (*Univ*)

Szeged

Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Könyvtár (*Univ*) atque/seu

Somogyi Könyvtár (*Civ*)

Bratislava (Pozsony)

Univerzitná knižnica (*Univ*)

Martin (Turócszentmárton)

Slovenská národná knižnica (*Nat*)

Cluj-Napoca (Kolozsvár)

Biblioteca Filialei Cluj-Napoca a Academiei Române (*Acad*)

Biblioteca Centrală a Universității Victor Babeș (*Univ*)

Târgu Mureș (Marosvásárhely)

Biblioteca Documentară Teleki și Bolyai

Si in bibliothecis his exemplaria reperiri non possunt, exemplaria saltem singula ex Slovacia et Rumania enumerantur. Si fieri potest, collectiones civitatum quoque commemorantur, quae in studio Hungarologiae in Europa magni momenti sunt et exemplaria custodiunt: Berlin, London, München, Paris, Praha, Wien, Wolfenbüttel, Zagreb.

In ratione notorum exemplarium singula exemplaria O circulo signantur. Exemplaria, quae Carolus Szabó in opere suo descripsit, omnia enumerantur. Si ex iis quaedam exemplaria hodie iam in aliis collectionibus asservantur, post circulum uncis rotundis () inclusum additur nomen loci, ubi illud exemplar Carolus Szabó olim invenit. Si vero tota collectio, ubi C. Szabó exemplaria vidit, temporibus peractis alias bibliothecas adiuncata est, locus tantum hodiernus asservandi traditur, nam de casibus variis bibliothecarum antiquarum *Index bibliothecarum* refert. Vocabulum „olim” significat exemplaria, quae a Carolo Szabó descripta sunt sed hoc tempore non exstant.

Integritas singulorum exemplarium per numeros in circulis exscriptos modo sequenti aperitur:

① exemplar integrum cum pagina titulari integra

② exemplar per partem 10% mancum

- ③ exemplar per partem 10–50% mancum
- ④ fragmentum per partem maiorem, quam 50% mancum
- integritas exemplaris ignota est

Pagina cum titulo operis integra aut minime laesa asterisco (*) iuxta numeros ②, ③, ④ circulo inclusos notatur. Ad integritatem operis folia tantum genuina valent, supplementa vero photographice facta aut manu scripta negliguntur.

Si operis nullum exemplar originale in bibliothecis Budapestiensibus invenitur, copia eius photographice facta et Budapestini asservata signo „cop.” notatur.

INDICES ET CONCORDANTIAE

Indices, qui semper numerum libri indicant, hi sunt:

1. Index chronologicus locorum officinarum
2. Index alphabeticus locorum ubi typographiae viguerunt cum indice typographorum
3. Index nominum
4. Index locorum
5. Index titulorum
6. Initia cantionum poematumque Hungaricorum
7. Index rerum
8. Index linguarum
9. Index bibliothecarum
10. Concordantiae praecipuorum operum bibliographicorum (RMK, Sztripszky, Dézsi: Suppl., Čaplovič, Knihopis, Nögler, BRV)

Indices (excepto *Indice chronologico locorum officinarum*) semper ordine alphabetico redacti sunt.

In *Indice locorum* etiam index institutorum legi potest, quia instituta singula ad civitates separatim dispositae sunt.

In *Indice rerum* ludi scaenici thesesque secundum scholas singulas distributae sunt.

Concordantiae autem a numeris bibliographicarum antiquarum ad numeros recentiores revocant.

GUIDE TO THE WORK

The volumes of the Régi Magyarországi Nyomtatványok (Early Hungarian Printings) contains the publications issued prior to the year 1701 in Hungary in any language or abroad completely or partly in Hungarian. Though disintegrated by the Turkish occupation, all parts of the country except the Trans-Drava Region (Croatia and Slavonia) have been taken into account. Each work published as a separate volume has received a separate entry-number and constitutes an individual entry in the Bibliography.

Although a detailed guide introduces the first volume of Régi Magyarországi Nyomtatványok covering the years 1473–1600, it seems to be useful to repeat it in the present volume (unlike the practice of volumes 2 and 3) including some further information about the modifications made necessary in the volumes following the first one, mostly by the gradually changing character of early printed books described in the recent volumes.

ORDER OF ARRANGEMENT

The registration proceeds in the chronological order in which the works were published. If the year of publication could not be established, the word „cr.” (circiter) is put before the year in which the work most likely appeared, or else the earliest possible and the latest possible dates of publication are given as time limits. In the latter case the publication has been registered from the middle year of the delimited period. Within the scope of one calendar year the publications are registered according to the alphabetical order of printing places. The printing places are given in their sixteenth century Hungarian forms. (E.g. Kassa, Szeben, Várad.) The works – if any – whose place of publication could not be established as yet, are listed at the foot of the year column. The works published by the same press in a given calendar year follow the alphabetical order of the title entries irrespective of the chronological order of printing or publication within a year.

The composition of the entries regards the scheme as follows:

1. Entry number
2. Title entry
3. Bibliographical references
4. Definition and detailed information about the contents
5. Variant editions
6. Later text editions
7. Summary of research work
8. Related entries
9. List of copies

1. Entry number

The works represented by extant copies as well as those the publication of which is supported by reliable sources, or it can be conjectured with a great probability, bear separate entry numbers.

Printings that had to be excluded, either because they were erroneously supposed to be printed before 1671 or falsely located to Hungary, are listed under Appendix at the end, following the numbered entries. The Appendix entries rectify either the erroneous or false data figuring in the work in question or the incorrect statements and suppositions that have remained after the publication of volumes I–II. of the Régi Magyar Könyvtár („Old Hungarian Library”, Budapest 1879–1885 = RMK) by Károly Szabó or introduced into the literature following the appearance of these volumes.

Ranged among the numbered entries, similarly to the 3rd volume, here too, the word Appendix hints at the excluded books instead of the previously used abbreviation App. That could be falsely interpreted as Sándor Apponyi's work.

Contemporary library catalogues – even if they were later published – were evaluated only in cases when bibliographers following Károly Szabó positively acknowledged the existence of an otherwise presumed printing.

2. Title entry

The title entry of the authentically identified publications is started with capital letters of the first word, just like those referred to by reliable sources, e.g. PÓSAHÁZI. In the latter case the orthography of the title follows letter to letter the original source and is placed between quotation marks » « e.g. »SEGNERI«. Capital letters are one of the symbols distinguishing such works from a conjectured publication where the first word is set in current

letters and the whole entry is included in brackets <>. If a one-time printed book survived only in manuscript copy, there is a reference to the find place and signature of the respective manuscript.

The elements of the entry are without quotation marks or brackets if they were taken by the present bibliography from the title-page (first page) of the original book or were established on the basis of a reliable image. In case the data can be supported only by second hand sources, they have been enclosed between » « marks. The generally observed rules of describing entries (e.g. those concerning the use of brackets) follow the common bibliographical usage, completed by additional devices and modifications as specified under paragraphs from 2.1 to 2.9. Meaning, that data taken from the respective printing but not from its title-page are in round brackets (), while square brackets [] mark the title constructed on the basis of the contents of the work or other data conjectured.

The parts of the title entries are given in the following order:

1. Name of the author
2. Title
3. Translator, editor
4. Printing place
5. Year of printing
6. Name of the printer or of the press
7. Collation
8. Format of the work
9. Book ornaments.

2.1. *Name of the author*

is at the head of the entry in its authority form. In this respect the name forms of RMSz = Régi Magyarországi Szerzők (Early Hungarian Authors. Budapest 2008) was accepted. In compliance with Hungarian literary traditions and requirements, the translators of foreign works into Hungarian are regarded as authors since it was a habit of Hungarian translators of old to substantially transform the original works when translating them into their native idiom. When a work of prose is being treated, the remark [transl.] is put after the name of the translator-author. Since, however, the translation of books of the Bible or collections of legal rules requires a strict adherence to the original on the part of the translator, the translator cannot be regarded as an author in respect of works of this class. On the analogy of [transl.] the abbreviations [ed.] (editor) and [red.] (redactor) were also introduced.

2.2. Title

In case of too long titles it is abbreviated, with the omitted, less important words marked by three dots. The text of Bible citation, verse or motto containing chronostichon is omitted from the title even if these constitute the first words on the title-page. In such cases at the beginning of the description of contents there is a reference that Bible citation(s) can be found on the title-page. It is, however not completed with an exact locus. However, the author's name is repeated in the title even if it is at the head of the title-page (e.g. in genitive).

The description of the title does not reflect the letter types, diacritic marks or line endings of the respective early printing, because at the end of the volume title-page reproductions help the identification. Punctuation and the usage of capital letters is employed according to present-day orthographic practice.

The abbreviations to be found in the title are generally given in full, on the basis of the contents of the book, in brackets (), with the exception of the following recurring abbreviations which are not explained every time.: Acad. = Academia or Akadémiai; Akad. = Akadémia; d. = doctor; d. d. d. = dat, donat, dedicat; kegyel. = kegyelméből; l. b. = liber baro; N. T. = Novum Testamentum; p. = pater or professor; p. c. = poeta coronatus; p. l. c. = poeta laureatus Caesareus; p. m. = piae memoriae; r. p. = reverendus pater; Ss. = sacrosancta; theol. = theologia or theologiae. In the description of university theses if the date is written with contemporary hand, it is within brackets (), if the date of the examination is missing, there are three dots within the brackets (...).

If the work was published without a title or it was lost, the title of other editions of the same work or the authority title is given in square brackets []. The various titles of one and the same song in different editions is preceded by a constructed, unified version of the title in square brackets []. Components of the title-page that are no organic parts of the title or imprint (music notations, quotations etc.) are omitted from the title entry.

2.3. Translator, editor

The names of translators, editors etc. are introduced after the title – in spaced setting – only if they are printed on the title page or, in cases of anonymous works, if their names indicated in the text.

2.4. Printing place

The printing place is given in the form and with the grammatical endings as used in the book. If no reference to the place of publication is to be found

in the work, the established name of the place is given in the language of the print in the form as used at the time of the publication put in square brackets.

2.5. *Year of printing*

If the date of printing is taken from the title where it was marked by Roman letters or concluded from chronostichon, it can be found enclosed in round brackets () within the imprint. Similarly, round brackets are used if the year is taken from the colophon. If however the year was taken from some other part of the printing, this is indicated in the explanatory notes.

Calendars issued for a given calendar year are listed along with the products of the previous year unless the print records another year of publication.

2.6. *Name of the printer or of the press*

The imprint contains the name of the printing office and the printer in full in the form it can be found in the respective printing. These names stand in the form used in the respective printing but, as a rule, in nominative. It is also a novelty that other elements adding further information e.g. the name of the person covering the costs of edition (impensis), that of the publisher, privileges, etc. are consistently included in the imprint, omitting superfluous expressions.

In case of printers, if deduced, only their family name is given in the entry unless the first name is also necessary for safer identification. Imprint data elements (place, year, printer) put in square brackets [] are explained in the description of contents.

2.7. *Collation*

In the formula of collation the number of leaves within a quire is consistently marked by index numbers. The collation is summarised by giving a) the register of quires constituting the book and b) the aggregate number of the leaves or pages. (From the 3rd volume of RMNy instead of the formerly employed expression „sheet” the more unambiguous expression „quire” is used.) The two sides of the equation formula are connected by the sign of equality.

a) The register of the signatures designates the number of the leaves in the quire by index numbers added to the signatures. From the 3rd volume of RMNy these upper index numbers are consequently added to the signature, e.g.:

A⁸ B⁴-H⁴

Signatures of quires lost or only conjectured are put in square brackets [], e.g.:

$$A^8 B^4 [C-G]^4 H^4$$

Square brackets left empty refer to quires without signatures, e.g.:

$$[]^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4$$

Blank leaves are indicated by index numbers added to those of printed leaves, e.g.:

$$A^{3+1} \text{ or } H^{2+2}$$

If the number of leaves in the subsequent quires alternates in a constant manner, the remark "alternatim" is added to the respective signatures with the indexes of the alternating numbers of leaves, e. g.:

$$A-H^{\text{alternatim } 8 \text{ et } 4}$$

There is no comma between the letters of the quire, e.g.:

$$A^4 B^4$$

If the alphabet is repeated, or there is some notation other than the letters of the alphabet, the elements are separated by comma, e.g.:

$$A^4-Z^4, Aa^4-Dd^4 \text{ or } \text{¶}^4, A^4-Z^4, *^4$$

If an illustration or other additional leaf is inserted within the quire, its exact place is given, e.g.:

$$A^8 B_{1-6}, []^1, B_{7-8}, C^8-E^8$$

If there are several works within the same bibliographical unit (in the entry it is expressed by [1] - [2]) and new signatures begin with a new alphabet in each case, they are separated with a semi-colon, e.g.:

$$a^{12}-g^{12}; A^{12}-I^{12} = 168 + 215 \text{ pag.}$$

b) The summarization is generally given in leaves (folios). If, however, the book is paginated, the summarization shows the number of pages with and without pagination, e. g.:

$$[]^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [40] \text{ fol. or } []^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [8] + 72 \text{ pag.}$$

Blank leaves or pages are not included in the summarization, therefore it may occur that the two sides of the "equation" are not equal, e.g.:

$$[]^{3+1} A^8 B^4 [C-G]^4 H^4 = [39] \text{ fol. or } []^4 A^8 B^4 [C-G]^4 H^{2+2} = [8] + 68 \text{ pag.}$$

The mistakes or misprints in foliation or pagination are not marked if there is no mistake in the continuation. If there is a mistake in pagination at the end of the book, the correct number is given in square brackets [].

2.8. *Format of the work*

The format is expressed by figures 2°, 4°, 8° etc., corresponding to the folding of the sheets, irrespective of their actual size. In the case of broadsides, the size of type-area in mm is given instead, e.g. 420 × 310 mm, where the first figure hints at height, the second at width.

2.9. *Book ornaments*

The ornamentations in the book are indicated by the following symbols:

♪	= musical notations
map.	= maps
ill.	= illustrations
ins.	= arms, printer's device
orn.	= ornament, vignette
init.	= initials
tit. calcographicus	= copper-plate title-page
fol. tit. color.	= the title-page is printed partly in red
color.	= not only the title-page, but other parts of the book are also printed partly in red.

The number of maps, illustrations, coats of arms and printers' devices is always given, unless their number surpasses ten. In this case the number is substituted by the abbreviation „mult.”.

Ornaments (whether head-piece, tail-piece or initial) made up from printers' flowers are not considered as ornaments. Therefore framed initial letters as a rule are not taken for decorated initials, unless they are one-piece woodcuts with an empty place for inserting a letter (so-called "totumfacts").

3. *Bibliographical references*

The bibliographical references contain the most valuable and reliable bibliographical descriptions of the given publication.

4. *Definition and detailed information about the contents*

a) The definition of the contents presents a brief information about the essence of the publication in question (e.g. calendar, grammar, translation of Bible, polemic treatise) as well as about the form in which the work was written (verse, dialogue, extract, chronological or alphabetical arrangement), or about the language of the composition if it cannot be unequivocally determined.

cally stated from the title. The language of the Slavic works issued by North and Upper-Hungarian printers was generally defined as Biblical Czech. In a natural way their text represents a gradually increasing Slovak character. It was not the task of the compilers of the present bibliography to define the language state of the respective works.

The denominational character of religious works has been indicated by means of modern terms (catholic, Lutheran i.e. evangelic, Calvinist i.e. reformed, unitarian etc.).

b) The detailed information includes the enumeration of the complementary parts (i. e. introduction, dedication, preface, appendix etc.) by the titles and also contents if it is considered necessary, together with the distribution of the main part. The quotations taken from the publication in question are given in italics and transcribed according to sounding. There is always a reference whether the dedication contains text or not.

Similarly to volume 3 of RMNy there is no denominational character indicated in the case of school plays. It is substituted by a reference in the *Subject index* arranging relevant items according to schools.

A novelty of the present volume is, that continuing to give a survey of the contents, not only the title of the parts of the contents is given but the page or leaf it can be found in round brackets. In the previous volumes of RMNy it was only in the case of song-collections, hymn-books that to the first words (incipit) of Hungarian language verses the page or leaf number was added.

In the case of printings written in languages other than Hungarian, Latin or German the description of the contents always begins with the Hungarian translation of the title. The title of its major parts or the quotations taken from them are translated to Hungarian only if they supply information not included in some other part of the entry. Quotations in Biblical Czech and Croatian were transcribed only to a degree which did not affect recovery of contemporary pronunciation and language state: cz = č; g = j; j = í; ss = š; v = u; w = v.

Hungarian geographical names in the entries are given in the form preceding the mass Hungarianization of geographic names taking place at the turn of the 19th-20th centuries. There are also references to recent Hungarian geographic names in the *Topographical index*.

Here are also recorded the arms and the printers' devices.

5. Variant editions

The term "variant edition" is used for prints originating from the same edition but having, for certain reasons, a partly different setting. The variant editions published in different years are registered as separate entries.

The variations resulting from rectifications of misprints have been completely left out of consideration.

6. *Later text editions*

Here are recorded the facsimile editions and text reproductions as well as the translations published for the purposes of research work after the year 1800, representing either the full text or substantial portions of the old Hungarian book in question. As to the text publications of the verse compositions in Hungarian, the incipit index gives information about them.

7. *Summary of research work*

Studies recorded here usually follow the points established for the title entries. Thus the questions concerning the author are treated first; then the particulars about the original text and the contents of the work are presented and the statements bearing on the data or condition of publication are included. The most important bibliographical references connected with the work in question are also listed here.

Summary informations about the press, author, and the work in question are always given in the item of the first occurrence of the work known by an extant copy. In the curriculum of the respective author the works published abroad and registered by Régi Magyar Könyvtár III are also included.

No reference is given if biographies rely on the following works:

Szinnyei, József: Magyar írók élete és munkái I–XIV. [Lives and works of Hungarian writers I–XIV] Bp. 1891–1914;

Stoll, Béla, Varga, Imre, V. Kovács, Sándor: A magyar irodalomtörténet bibliográfiája 1772-ig. [Bibliography of Hungarian literature until 1772] (Bp. 1972) ;

Lukács, Ladislaus: Catalogi personarum et officiorum Provinciae Austriae S. J. I–V. Romae 1978–1990;

Lukács, Ladislaus: Catalogus generalis seu nomenclator bibliographicus personarum Provinciae Austriae S. J. (1551–1773) I–III. Romae 1987–1988;

Slovenský biografický slovník I–VI. Martin 1986–1994;

Új Magyar Irodalmi Lexikon I–III. [New lexicon of Hungarian literature] Red. Péter, László. Bp. 1994, 2000;

Zoványi, Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon. [Lexicon of Hungarian protestant church history] Bp. 1977;

Wix, Györgyné: Régi Magyarországi Szerzők I. [Early Hungarian authors] Red.: P. Vásárhelyi, Judit. Bp. 2008.

8. *Related entries*

At the end of an entry, following the abbreviation „cf.” entry numbers denote those early Hungarian printings that are in any way related to the respective edition:

- a) former or later edition
- b) enlarged or abridged edition
- c) additional volume
- d) translation of an originally Hungarian work
- e) reply to a polemical work or its precedents
- f) other members of the same series.

Reference is made to such editions which contain, though not to full extent, but a substantial part of the work in question.

Printings issued for the same occasion (e.g. marriage) are also considered as related entries.

Among the numbers of the related entries, the place of the work treated is marked with a dash, while the detailed discussion of the work is to be found in the item of the previous volumes marked with an asterisk. Reference with exclamation mark (!) is made to the first member of a series where the full list of confers can be found. The entry numbers of the previous three volumes of RMNy are separated by semicolon (;). At the end of the enumeration the mark → indicates a further edition from the period 1671–1800.

In the case of calendar series issued by the same printing office as well as the series of acts by the Transylvanian parliament in order to avoid recurring repetition of the same entry numbers, complete list of confers (cf.) can be found only at the first extant member of the respective series; further entries refer only to this first entry.

9. *List of copies*

The rare occurrence of old Hungarian books printed before 1601 well justifies the compilers' endeavour to take into account all the extant copies. Therefore, in the first volume of RMNy they sought to give the fullest possible picture of the actually existing copies, as well as of their state of preservation. However, books printed abroad and only partly in Hungarian if they are no rarities and are also to be found in libraries abroad, instead of being listed fully, are signed by “etc.”

The place-names are written in their modern forms i.e. as they are actually used in administrative offices. The names of libraries and collections – if points of specification necessitated their introduction beside the placenames

– are given in abbreviated forms. The list of abbreviations and the eventual notes on the collections are contained by the *Index of libraries*.

From volume 2 of RMNy the find list in an entry can be regarded as complete only if the total number of the extant copies is ten or less. In other cases the most important facts about copies and libraries are summarized on the basis of the detailed register kept by the National Széchényi Library. Similarly to the practice of the 3rd volume of RMNy the list of the ten most important find places is as follows, these libraries are always enumerated if they possess a copy:

Budapest

Országos Széchényi Könyvtár (*Nat*)

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára (*Acad*)

Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára (*Univ*)

Debrecen

Tiszántúli Egyházkerület Nagykönyvtára (*Ref*) és/vagy

Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtár (*Univ*)

Szeged

Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Könyvtár (*Univ*) és/vagy

Somogyi Könyvtár (*Civ*)

Bratislava (Pozsony)

Univerzitiná knižnica (*Univ*)

Martin (Turócszentmárton)

Slovenská národná knižnica (*Nat*)

Cluj-Napoca (Kolozsvár)

Biblioteca Filialei Cluj-Napoca a Academiei Române (*Acad*)

Biblioteca Centrală a Universităţii Victor Babeş (*Univ*)

Târgu Mureş (Marosvásárhely)

Biblioteca Documentară Teleki și Bolyai

If there is no copy in the above mentioned libraries the compilers of the present bibliography consider it important to list instead at least one find place in Romania and one in Slovakia. Further, to facilitate research in the prominent European centres of Hungarology some of these find places are also listed: Berlin, London, Munich, Paris, Prague, Vienna, Wolfenbüttel, Zagreb etc.

A circle symbol is used to indicate the existence of every extant copy. The copies registered by Károly Szabó (RMK) are always listed. If a copy has been individually transferred in the meanwhile into an other collection, after the circle symbol, the place of provenience mentioned by Szabó is to be found in brackets. In cases of copies mentioned by Károly Szabó as belong-

ing to a library which had been amalgamated with other collections in the meanwhile, only the actual place of preservation is indicated since the *Index of libraries* offers detailed information about the developments of the old libraries. To copies known by Károly Szabó but at present not traceable are referred to as „olim”, i.e. once existing copy.

The numerals put in the circle indicate the completeness of the copy:

- ① complete copy
- ② incomplete, at most 10% missing
- ③ incomplete, 10–50% missing
- ④ fragment, more than 50% missing
- no data as to the condition of preservation.

The asterisk * put after the symbols of incomplete copies marked with numerals ②, ③ and ④ is indicative of fully preserved or only slightly damaged title pages.

Only original leaves are considered from the point of view of completeness. Consequently, handwritten and facsimile supplyings are disregarded.

If no original copy is to be found at Budapest or only incomplete copies are extant in Budapest libraries, reproduction copies (film-, photo-, xerox copies) available in these libraries are listed, too, with the remark “cop.”

INDEXES AND CONCORDANCES

Indexes and concordances always refer to a given entry number. With a view to facilitating the use of the RMNy bibliography it is supplied with the following indexes:

1. Chronological index of printing places
2. Alphabetical index of printing places and printers
3. Index of personal names
4. Topographical index
5. Index of titles
6. Incipit index of Hungarian poems
7. Subject index
8. Index of languages
9. Index of libraries
10. Concordances in the most important bibliographical works (RMK, Sztripszky, Dézsi: Suppl., Čaplovič, Knihopis, Nægler and BRV)

Indexes are, except the first one, all arranged in alphabetical order.

In the *Topographical index* items relating to different institutions were separately given to facilitate its employment as an index of institutions. The *Subject index* enumerates school plays and academic theses in the order of schools.

Concordances always refer from entry numbers of earlier bibliographies to the new ones (i.e. to RMNy numbers).

AZ ÁLTALÁNOS RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Abbreviaturae

Abbreviations

♪	hangjegyek	notae musicae	musical notation
a.	előtt	ante	for
A	Ausztria	Austria	Austria
Appendix	függelék	appendix	appendix
bev.	bevezetés	praefatio	introduction by
bőv. kiad.	bővített kiadás	editio locupletior	enlarged edition
Bp.	Budapest	Budapest	Budapest
c.	című	inscribitur	title
cf.	vö.	confer	cf.
color.	színnel (vörös) nyomtatott	impressus colore (rubro)	colour print
cop.	kópia	copia	reproduction
cr.	táján	circiter	about
CZ	Csehország	Bohemia	Czech Republic
D	Németország	Germania	Germany
ed.	kiadta	editum	edited by
EST	Észtország	Esthonia	Estonia
etc.	stb.	et cetera	etc.
expl.	példány	exemplar	copy
F	Franciaország	Gallia	France
fol.	levél	folium	leaf
fol. tit.	címlap	folium titolare	title page
ford.	fordította	translatum	translated by
GB	Nagy-Britannia	Britannia	Great Britain
H	Magyarország	Hungaria	Hungary
HR	Horvátország	Croatia	Croatia
I	Olaszország	Italia	Italy
i. h.	idézett hely	loco citato	l. c.
i. m.	idézett mű	opus citatum	op. cit.
id.	idősebb	senior	senior
ifj.	ifjabb	iunior	junior
ill.	illusztráció	illustratio	illustration
init.	iniciálé	initiale	initial
ins.	címer, nyomdász- jelvény	insignia (familiarum et typographiarum)	arms, printer's device
jun.	ifjabb	iunior	jun.

kiad.	kiadta	editum	edited by
köt.	kötet	volumen	volume
ld.	lásd	vide	see
LV	Lettország	Livonia	Latvia
map.	térkép	mappa	map
mult.	több	multa	many
NL	Hollandia	Nederlandia	Netherlands
olim	egykor	olim	once
orn.	könyvdísz, záródísz	ornamentum	book ornaments, vignette
összeáll.	összeállította	composit	compiled
pag.	lap	pagina	page
partim	részben	partim	partly
P	Portugália	Lusitania	Portugal
PE	Peru	Peruvia	Peru
PL	Lengyelország	Polonia	Poland
post	után	post	after
Ps.	zsoltár	psalmus et paraphrasis	psalm and paraphrase
	és zsolttárparafrázis	psalmorum	of psalm
pseud.	álnév	pseudonyma	pseud.
RCH	Chile	Chilia	Chile
recte	helyesen	recte	correctly
red.	szerkesztette	redegit	compiled by
RO	Románia	Romania	Roumania
RUS	Oroszország	Russia	Russia
S	pótszám	numerus supplens	supplementary number
s. a.	év nélkül	sine anno	without year
s. l.	hely nélkül	sine loco	without place
sen.	idősebb	senior	senior
SK	Szlovákia	Slovacia	Slovakia
SLO	Szlovénia	Slovenia	Slovenia
SRB	Szerbia	Serbia	Serbia
suppl.	kiegészíti	supplet	completed
sz.	szám	numerus	number
szerk.	szerkesztette	redegit	compiled by
tab.	tábla	tabula	table
tit.	cím	titulus	title
transl.	fordította	translatum	translated by
typ.	nyomda	typographia	press
uo.	ugyanott	ibidem	ibid.
UA	Ukrajna	Ucraina	Ukraine
Vacat	üres szám	vacat	vacant number
vál.	válogatta	elexit	selected by
var.	változat	variatio	variant form
vol.	kötet	volumen	volume
vö.	vesd össze	confer	cf.
YU	Jugoszlávia	Jugoslavia	Yugoslavia

A RÖVIDÍTVE IDÉZETT MŰVEK JEGYZÉKE

Catalogus operum brevius citatorum

List of the short forms of quoted works

- Adattár I–XXXVI. Adattár XVII. századi szellemi mozgalmaink történetéhez. I–XXXVI. Bp.–Szeged 1965–1997.
- AkÉrt Akadémiai Értesítő
- Adleff Adleff Norbert: Adalékok az erdélyi német kalendáriumi irodalom történetéhez. Kolozsvár 1907.
- Apponyi: Hungarica Apponyi, Alexander: Hungarica. Ungarn betreffende im Auslande gedruckte Bücher und Flugschriften I–IV. München 1903–1927.
- ArchVerSiebLkde Archiv des Vereins für Siebenbürgische Landeskunde
- Avram Avram, Mircea: Calendarele sibiene în limba germană. (Sec. XVII. –XX.) Sibiu 1979.
- Backer Backer, Augustin de – Backer, Aloys de: Bibliothèque des écrivains de la Compagnie de Jésus... I–VII. Liège 1853–1854.
- Bán: Apáczai Bán Imre: Apáczai Csere János. Bp. 1958.
- Bartók Bartók István: „Sokkal magyarabbul szólhatnánk és írhatnánk.” Irodalmi gondolkodás Magyarországon 1630–1700 között. Bp. 1998. (Irodalomtudomány és kritika)
- Bartoniek Bartoniek Emma: Fejezetek a XVI–XVII. századi magyarországi történetírás történetéből. Bp. 1975.
- Batthyaneum Batthyaneum. Szerkeszti Gyárfás Tihamér. I–II. Gyulafehérvár 1911–1913.
- Berg: Angol hatások Berg Pál: Angol hatások tizenhetedik századi irodalmunkban. Bp. 1946. (Az Országos Széchényi Könyvtár Kiadványai XXII.)
- Bethlen Kata könyvtára Simon Melinda – Szabó Ágnes: Bethlen Kata könyvtárának rekonstrukciója. Szeged 1997. (A Kárpát-medence korai újkori könyvtárai II.)
- Bibl. Klesch. Karl F. Otto – Jonathan P. Clark: Bibliography Kleschiana. The Writings of a Baroque Family. Columbia 1996.
- BMGC British Museum General Catalogue of Printed Books, vol. 1–263. London 1960–1966.
- Bod: Athenas Bod Péter: Magyar Athenas. [Szeben] 1766.
- Bozzay–Ladányi Bozzay Réka – Ladányi Sándor: Magyarországi diákok holland egyetemeken 1595–1918. Bp. 2007. (Magyarországi diákok egyetemjárása az újkorban 15.)

BRV	Bianu, Ioan – Hodoş, Nerva (Simonescu, Dan): Bibliografia românească veche I–IV. Bucureşti 1903–1944.
Bucsay	Bucsay Mihály: Régi magyar könyvek a hallei magyar könyvtárban. Bp. 1841.
Čaplovič	Čaplovič, Ján: Bibliografia tlačí vydaných na Slovensku do roku 1700. Diel 1., 2. Martin 1972., 1984. (Slovenská národná retrospektívna bibliografia, séria A. Knihy Ia.).
Comenius Magyarország	Comenius Magyarország. Comenius Sárospatakon írt műveiből összeállította, a bevezetést és a jegyzeteket írta Kovács Endre. 2. kiadás. Bp. 1970.
Cornides: Bibl. Hungarica	Cornides, Daniel: Bibliotheca Hungarica, sive catalogus scriptorum de rebus omnis generis Hungariae... tam typis publice editorum quam manu exaratorum. Pest 1792.
Császár: Medgyesi	Császár Károly: Medgyesi Pál élete és működése. Bp. 1911.
Czvittinger: Specimen	Czvittinger, David: Specimen Hungariae litteratae virorum eruditione clarorum natione Hungarorum, Dalmatorum, Croatorum, Savorum atque Transylvanorum vitas, scripta... exhibens. Accedit Bibliotheca scriptorum... de rebus Hungaricis. Francofurti et Lipsiae 1711.
Dézsai: Bibliographia	Dézsai Lajos: Balassa és Rimay istenes énekeinek bibliographiája. Bp. 1905.
Dézsai: Suppl.	Supplementum ineditum Ludovici Dézsi. Dézsai Lajos kiadatlan kiegészítései. 1537–1667. [In:] Sztripszky Hiador Adalékok... [című műve utánnymotának függelékében]. Bp. 1967, 585–621.
Dézsai Lajos kézírathagyatéka	Dézsai Lajos kézírathagyatéka. Katalógus. Összeáll. Monok István. Szeged 1989.
Emlékkönyv	Emlékkönyv a Teleki Téka alapításának 200. évfordulójára 1802–2002. Szerk.: Deé Nagy Anikó, Sebestyén-Spielmann Mihály, Vakarcs Szilárd. Marosvásárhely 2002.
EPhK	Egyetemes Philologiai Közöny
ErdMuz	Erdélyi Múzeum
Estreicher	Estreicher, Karol: Bibliografia Polska 1–33. Kraków 1875–1939.
Gross: Kronstädter	Gross, Julius: Kronstädter Drucke 1535–1886. Kronstadt 1886.
Gulyás	Gulyás Pál: Magyar írók élete és munkái 1–7. köt. Bp. 1939–1944; Új sorozat. S. a. r. Viczián János. 8–19. kötet. Bp. 1990-
H. Hubert	H. Hubert Gabriella: A régi magyar gyülekezeti ének. Bp. 2004. (Historia Litteraria 17.)
Holl: Ferenczffy	Holl Béla: Ferenczffy Lőrinc, egy magyar könyvkiadó a XVII. században. Bp. 1980.
Horányi: Memoria	Horányi, Alexius: Memoria Hungarorum et provincialium scriptis editis notorum. Vol. 1–3. Viennae–Posonii 1775–1777.
Horváth: Sámbar	Horváth Lajos: Sámbar Mátyás élete és művei. Bp. 1918.
It	Irodalomtörténet
ItK	Irodalomtörténeti Közlemények

Kecskeméti	Kecskeméti Gábor: Prédikáció, retorika, irodalomtörténet. A magyar nyelvű halotti beszéd a 17. században. Bp. 1998.
Kénosi	Kénosi Tózsér János: De typographiis et typographis Unitariorum in Transylvania. Bibliotheca scriptorum Transylvano-Unitariorum. Compiled by Ferenc Földesi. Szeged 1991. (Adattár 32)
Klein: Nachrichten	Klein, Johann Samuel: Nachrichten von dem Lebensumständen und Schriften evang. Prediger in allen Gemeinden des Königreichs Ungarn I–II. Leipzig-Ofen 1789. – III. (= Fabó András: A magyarországi ágost. vall. evangélikusok történelmi emlékei. Monumenta evangelicorum Aug. conf. in Hungaria historica IV.) Pest 1873.
Knapp: Pietás	Knapp Éva: Pietás és irodalomtörténet (Irodalomkínálat és művelődési program a barokk kori társulati kiadványokban). Bp. 2001. (Historia Litteraria 9.)
Knihopis	Knihopis českých a slovenských tisků 1501–1800, I–IX. Praha 1939–1967.
KorblVerSiebLkde	Korrespondenzblatt des Vereins für Siebenbürgische Landeskunde
Kuzmík	Kuzmík, Jozef: Slovník autorov slovenských a so slovenskými vzťahmi za humanizmu I–II. Martin 1976.
Lauček: Collectanea	Lauček, Martin: Collectanea XIV. Kézirat. Martin: Matica slovenská
Lauček: Commentatiuncula	Lauček, Martin: Brevis commentatiuncula de Evangelicorum in libera ac regia civitate Trenchiniensi gymnasio eiusque rectoribus. Kézirat. Bratislava Univerzitná knižnica „Fasc 170, č 5”.
Lukács: Catalogi personarum	Lukács, Ladislaus: Catalogi personarum et officiorum Provinciae Austriae S. I. I–V. Romae 1978–1990.
Lukács: Catalogus	Lukács, Ladislaus: Catalogus generalis seu nomenclator biographicus personarum Provinciae Austriae Societatis Iesu (1551–1773). Romae 1987–1988.
M. Nagy: Czeglédi	M. Nagy István: Czeglédi István polémikus író a XVII. században. Kolozsvár 1899.
Makkai	Makkai Ernő: Pósaázi János élete és filozófiája. Kolozsvár 1942.
Mišianik	Mišianik, Ján: Bibliografia slovenského písomníctva do konca XIX. stor. (Doplňky k Riznerovej bibliografii). Bratislava 1946.
MKsz	Magyar Könyvszemle
Nagy Iván	Nagy Iván: Magyarország családai... 1–13. köt. Pest 1857–1868.
Nägler	Nägler, Doina: Biblioteca Muzeului Brukenthal. Catalogul transilvanicelor, vol. I (sec. XVI–XVII). Sibiu 1974.
OSzKÉvk	Az Országos Széchényi Könyvtár Évkönyve
Pataky	Pataky Dénes: A magyar rézmetszés története. Bp. 1951
Petrik I–VIII	Petrik Géza: Magyarország bibliographiája 1712–1860. I–IV. Bp. 1888–1892. – V. Pótlások. Bp. 1971. – VI. Nyomda- és kiadástörténeti mutató. Bp. 1972. – VII. Pótlások. Bp. 1989. – VIII. Függelék – Nyomda- és kiadástörténeti mutató. Bp. 1991.

ProtEgyhIskL	Protestáns Egyházi és Iskolai Lap
ProtSz	Protestáns Szemle
Retorikák 2000	Retorikák a reformáció korából. Szerk. Imre Mihály. Debrecen 2000. (Csokonai Universitas Könyvtár. Források 5.)
Retorikák 2003	Retorikák a barokk korból. Szerk. Bitskey István. Debrecen 2003. (Csokonai Universitas Könyvtár. Források 10.)
Rizner	Rizner, Ludovít V.: Bibliografia písomníctva slovenského... do konca r. 1900. I–VI. Turčiansky Sv. Martin 1929–1934.
RMDT	Régi Magyar Dallamok Tára I. Csomasz Tóth Kálmán: A XVI. század magyar dallamai. Bp. 1958. – II. Papp Géza: A XVII. század énekelt dallamai. Bp. 1970.
RMK I-II	Szabó Károly: Régi Magyar Könyvtár I (1531–1711. megjelent magyar nyomtatványok) – II (1473–1711. megjelent nem magyar nyelvű hazai nyomtatványok). Bp. 1879–1885.
RMK III	Szabó Károly – Hellebrant Árpád: Régi Magyar Könyvtár III (magyar szerzőtől külföldön 1480–1711. megjelent nem magyar nyelvű nyomtatványok, 1–2. Bp. 1896–1898. és Régi Magyar Könyvtár III-dik kötet... Pótlások, kiegészítések, javítások. Mutató – Függelék. Összeállították Dörnyei Sándor és Szálka Irma. 1–5. Bp. 1990–1996.
RMKT	Régi Magyar Költők Tára. Kiadta Szilády Áron, Dézsi Lajos. 1–8. Bp. 1880–1930.
RMKT XVI/9	Régi Magyar Költők Tára. XVI. század 9. kötet. 1567–1577. Szerk. Varjas Béla. Bp. 1990.
RMKT XVII	Régi Magyar Költők Tára XVII. század 1–15/B. Szerk. Klaniczay Tibor és Stoll Béla. Bp. 1959–1992.
RMSz	Wix Györgyné: Régi Magyar Szerzők. Szerk. P. Vásárhelyi Judit. Bp. 2008.
RPHA	Répertoire de la poésie hongroise ancienne ... Direction: Iván Horvát assisté par Gabriella H. Hubert. Paris 1996.
Sándor: Könyvesház	Sándor István: Magyar könyvesház, avagy a magyar könyveknek kinyomtatások ideje szeréft való rövid említésök. Győr 1803.
Seethaler	Seethaler, Josef: Das Wiener Kalenderwesen von seinen Anfängen bis zum Ende des XVII. Jahrhunderts. Wien 1982. (Dissertatio.)
Seivert: Nachrichten	Seivert, Johann: Nachrichten von ungarischen Gelehrten Siebenbürgens und ihren Schriften. Pressburg 1785.
Slov. biogr. slovník	Slovenský biografický slovník I–VI. Martin 1986–1994.
Sommervogel	Sommervogel, Carlos: Bibliothéque de la Compagnie de Jésus. I–IX. Bruxelles–Paris 1890–1932.
Soupis	Soupis děl J. A. Komenského v československých knihovnách, archivech a museích. V Praze 1959.
Sotvellus	Ribadeneira, Petrus: Bibliotheca scriptorum Societatis Iesu ... usque ad annum 1642. Recognitum et productum ad annum ... MDCLXXV. a Natanaele Sotvello. Romae 1676.

- Soupis Soupis dël J. A. Komenského v československých knihovnách, archivech a museích. V Praze 1959.
- Staud Staud Géza: A magyarországi jezsuita iskolai színjátékok forrásai I–III. 1561–1773. Bp. 1984–1988.
- Studia et acta I–III Tanulmányok és okmányok a magyarországi református egyház történetéből a négy százéves jubileum alkalmával. (Studia et acta ecclesiastica) I–III. Bp. 1965, 1967, 1973.
- Száz Századok
- A szerelem költői A szerelem költői. Szerk. Szentmártoni Szabó Géza. Bp. 2007.
- Szinnyei Szinnyei József: Magyar írók élete és munkái I–XIV. Bp. 1891–1914. – [Utánnomata:] Bp. 1980–1981.
- Sztripszky Sztripszky Hador: Adalékok Szabó Károly Régi Magyar Könyvtár c. munkájának I–II. kötetéhez. Bp. 1912. – [Utánnomata:] Bp. 1967.
- Takács 1958 Takács Béla: Comenius sárospataki nyomdája. A sárospataki nyomda története I. (1650–1671). Sárospatak 1958.
- Takács 1978 Takács Béla: A sárospataki nyomda története. Budapest 1978.
- Terra Scepusiensis Terra Scepusiensis. Stav bádania o dejinách Spisa. Red. Ryszard Gladkiewicz, Martin Homza. Levoča–Wrocław 2003.
- Trausch Trausch, Joseph: Schriftsteller-Lexicon oder biographisch-literarische Denk-Blätter der Siebenbürger Deutschen I–III. Kronstadt 1868–1871. – IV. Ergänzung von Friedrich Schuller. Hermannstadt 1902.
- Trofejnye knigi Žuravleva, E. V. – Zubkov, N. N. – Korkmazova, E. A.: Trofejnye knigi iz Biblioteki Šarospatackskogo kolledža (Vengriâ) v fondah Nižegorodskoj gosudarstvennoj oblastnoj universalnoj naučnoj biblioteki. Moskva 1997.
- UMIL Új Magyar Irodalmi Lexikon. 1–3. köt. Bp. 1994.
- V. Ecsedy V. Ecsedy Judit: A könyvnyomtatás Magyarországon a kéziasztó korában 1473–1800. Bp. 1999.
- V. Ecsedy: Hung. typ. V. Ecsedy Judit: Hungarica typographica II/1. Bp. 2010.
- V. Ecsedy: Titkos V. Ecsedy Judit: Titkos nyomdahelyű régi magyar könyvek 1539–1800. Bp. 1996.
- V. Ecsedy–Simon V. Ecsedy Judit–Simon Melinda: Kiadói és nyomdászjelvények Magyarországon 1488–1800. – Hungarian printers' and publishers' devices 1488–1800. Bp. 2009.
- Varga Varga Imre: A magyarországi protestáns iskolai színjátszás forrásai és irodalma. Bp. 1988.
- Varga: A magyarországi Varga Imre: A magyarországi protestáns iskolai színjátszás a kezdetektől 1800-ig. Bp. 1995.
- VD 16 Das Verzeichnis der im deutschen Sprachraum erschienenen Drucke des 16. Jahrhunderts = <http://www.vd16.de>
- VD 17 Das Verzeichnis der im deutschen Sprachraum erschienenen Drucke des 17. Jahrhunderts = <http://www.vd17.de>
- Veress Veress Endre: Erdély- és magyarországi régi oláh könyvek és nyomtatványok. Kolozsvár 1810. (Különlenyomat az Erdélyi Múzeumból)

- Weszprémi: Medic. biogr. Weszprémi, Stephanus: Succincta medicorum Hungariae et Transylvaniae biographia I-IV. Lipsiae – Viennae 1774-1787. – [Betűhű kiadása, párhuzamos magyar fordítással: I-IV. Bp. 1960-1970.]
- Zelliger: Pantheon Zelliger, Aloysius: Pantheon Tyrnaviense bibliographicam continens recensionem operum typis Tyrnaviensibus aa. 1578-1930 editorum. Tyrnaviae 1931.
- Zoványi: Lexikon Zoványi Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon. 3. javított és bővített kiadás. Szerkesztette Ladányi Sándor. Bp. 1977.
- Zoványi: Puritánus Zoványi Jenő: Puritánus mozgalmak a magyar református egyházban. Bp. 1911.

RÉGI MAGYARORSZÁGI NYOMTATVÁNYOK 1656–1670

Opera vetera impressa Hungariae
1656–1670

Early printings of Hungary
1656–1670

2126

[1] ...
[2] ...
[3] ...
[4] ...
[5] ...
[6] ...
[7] ...
[8] ...
[9] ...
[10] ...
[11] ...
[12] ...
[13] ...
[14] ...
[15] ...
[16] ...
[17] ...
[18] ...
[19] ...
[20] ...
[21] ...
[22] ...
[23] ...
[24] ...
[25] ...
[26] ...
[27] ...
[28] ...
[29] ...
[30] ...
[31] ...
[32] ...
[33] ...
[34] ...
[35] ...
[36] ...
[37] ...
[38] ...
[39] ...
[40] ...
[41] ...
[42] ...
[43] ...
[44] ...
[45] ...
[46] ...
[47] ...
[48] ...
[49] ...
[50] ...
[51] ...
[52] ...
[53] ...
[54] ...
[55] ...
[56] ...
[57] ...
[58] ...
[59] ...
[60] ...
[61] ...
[62] ...
[63] ...
[64] ...
[65] ...
[66] ...
[67] ...
[68] ...
[69] ...
[70] ...
[71] ...
[72] ...
[73] ...
[74] ...
[75] ...
[76] ...
[77] ...
[78] ...
[79] ...
[80] ...
[81] ...
[82] ...
[83] ...
[84] ...
[85] ...
[86] ...
[87] ...
[88] ...
[89] ...
[90] ...
[91] ...
[92] ...
[93] ...
[94] ...
[95] ...
[96] ...
[97] ...
[98] ...
[99] ...
[100] ...

1656

[101] ...
[102] ...
[103] ...
[104] ...
[105] ...
[106] ...
[107] ...
[108] ...
[109] ...
[110] ...
[111] ...
[112] ...
[113] ...
[114] ...
[115] ...
[116] ...
[117] ...
[118] ...
[119] ...
[120] ...
[121] ...
[122] ...
[123] ...
[124] ...
[125] ...
[126] ...
[127] ...
[128] ...
[129] ...
[130] ...
[131] ...
[132] ...
[133] ...
[134] ...
[135] ...
[136] ...
[137] ...
[138] ...
[139] ...
[140] ...
[141] ...
[142] ...
[143] ...
[144] ...
[145] ...
[146] ...
[147] ...
[148] ...
[149] ...
[150] ...

[1] KALENDARIOM Kristus urunk születése után az MDCLVII., mely az bissextilis esztendő utám[!] első 365. napi, melyet rendelt nagy szorgalmatossággal az béchi meridianumra Treteri Kasimir Matyas, philosophianakes[!] matematikának doctora, mostanságh az nemes léngyel krakkai akademiában azon máthematikának tanito mestéré, etc. Német, Magyar és ezek szomszédságában lévő országok szolgálattjara, az magyar kronika és sokadalmalkal[!] egygüt. – [2] (Prognosticon az az iöüendő dolgoknak ielensége, auagy nagy praktika Kristus urunk születése után valo MDCLVII. esztendőre... Nagy szorgalmatossággal á Napnak, Holdnak, planetáknak forgásokrul és fogyatkozásokrul, á földi vetemények és gyümölchökrül, az emberek közöt-valo jövendő betegségekrül és hadakrol rendeltet, Magyar, Német és ezek szomszédságában lévő országok szolgálattyára Püchler Vid, altenburgi mathematicus, czaszar urunk eö fölsége, és [!] apostali fö-notariususa által.) Béchben [1656] Kürner Jakab János, [sen.] Also Austria könyw-nyomtatoja.

[A]⁸ B⁸ C⁸ D⁴ = [28] fol. – 8° – 3 ins., orn., init., color.

RMK I 1919

Új-naptár és prognosztikon. – A címlapon koronás magyar címer látható, amelyet két angyal tart. A címlap hátán *m. Kasimirus Treter* ajánlja a művet külön szöveg nélkül *Ladislao Rakoci de Felso Vadas perpetuo de Saaros et comitatus ejusdem supremo comiti*. Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata ([A]₂a) után a verző lapokon a hónapok naptártáblái következnek, külön hasámban jövendölésekkel, amelyek túlnyomó többségükben az időjárásra vonatkoznak ([A]₂b–B₅b). A rektó lapokon *Rövid summában foglaltatott magyar krónika, mostanában megjobbítatott Bécsben az 1656*. [esztendőre] olvasható 367-től 1656-ig ([A]₃a–B₆a). A naptárrészt a *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról* (B₆b–B₇b) – *Rövid oktatás a planetáknak mindennemű összefoglalásokban, ellen való lételekben, három szegletekben, négy szegletekben és hat szegletekben mit köllenség cselekednünk, és mitől tartanunk* (B₇b–B₈b) és *A tizenkét égbeli jelekről, és mi jót kell ezekben cselekednünk, minemű gonoszt távoztatnunk* (C₁a–C₂a) zárja. A prognosztikonnak önálló címlapja van, amelyet a babérkoszorúba foglalt

magyar címer, hátlapját az osztrák császári címer díszíti (C₃). A prognosztikon egyes fejezetei: *A jelenvaló 1657. esztendőnek természetéről... A télről* (C_{4a}) – *A kikeletről* (C_{4b}) – *A nyárról* (C_{4b}–C_{5a}) – *Az őszről* (C_{5a}–C_{5b}) – *A földnek gyümölcséről* (C_{5b}–C_{6b}) – *A napban és holdban való fogvatkozásokról* (C_{6b}–C_{7a}) – *A hadakról, betegségekről és más történet szerint való dolgokról* (C_{7b}–C_{8a}) – *Elvégzés és kérdés* (C_{8a}–D_{1a}). Ez utóbbi fejezet azt az általánosan elterjedt véleményt cáfolja, amely szerint a mostani időkben több nap- és holdfogyatkozás történik, mint régen. A kiadványt a *Magyarországi és erdélyi sokadalmak* című vásárjegyzék zárja (D_{1b}–D_{4b}).

A prognosztikonból két variáns ismeretes, amelyek csak címlapjukban különböznek. Az „A” variáns a címeírásban megadott formában Püchler Veitet nevezi meg a prognosztikon írójaként, ellenben a „B” variáns szerint a prognosztikon szerzője is *Treteri Kasimir Matyas...* volt. Szedési eltérés csupán e két személyre vonatkozó sorokban van. Az előző évi bécsi kalendárium (2567) prognosztikonját is Maciej Kazimierz Treter készítette.

Cf. 159!; 1557!; 1667!; –, 2691, 2751, 2817, 2891, 2963, 3021, 3074, 3139, 3192, 3270, →

Budapest *Nat* ① (A-variáns) ① ① (Csornai convent.) (B-variáns)

2627

ALBRICH, Martin: *Dicta Sacrae Scripturae, maximam partem cardinalia et stringentia, una cum definitionibus locorum theologicorum principalioribus B. Conradi Dieterici aliorumque quorundam theologorum ad locos XXIX. in usum juventutis scholasticae Coronensis methodice redacta. Coronae [1656] typis Michaelis Herrmanni.*

A⁴ B⁸–G⁸ H⁷ = [8] + 110 pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 844

Bibliai helyek tematikus gyűjteménye. – A címevel után *m. Mart. Albrichius scholae Coron. rector* üdvözlí az olvasót *L.s.* megszólítással (A₂). Ezt *De theologia in genere* című bevezetés követi a teológia meghatározásával és bibliai idézetekkel (A_{3a}–A_{4a}). Ehhez *Theologiam sequentibus locis trademus* című tartalomjegyzék csatlakozik (A_{4b}). A főrész XXIX fejezetből áll. Mindegyik egy-egy locus meghatározását (*praecepta*) és több hozzá kapcsolódó bibliai idézetet (*aphorismi*) ad közre tematikus csoportosításban.

A cím alapján Martin Albrich e munkája összeállításakor nagyban támaszkodott Konrad Dieterich közelebről meg nem nevezett teológiai munkájára.

Horányi Elek e kiadási év nélkül megjelent nyomtatvány megjelenését 1656-ra tette (Memoria I 19). Őt követte Johann Seivert (Nachrichten 17), Joseph Trausch (I 30) és Szabó Károly (RMK II 844) is. Feltételezésüket a nyomdatulajdonos, idősebb Michael Herrmann működési ideje (1637–1660) és a betűtípusok alapján V. Ecsedy Judit is megerősítette (szóbeli közlés). Ezt a hagyományt alátámasztja a segesvári példány 1658-ra datált kötése is.

Braşov *Arch* ① ②* ②* – Braşov *Ev* ① ① – Budapest *Nat* ④ – Sibiu *Mus* ① – Sighişoara ①

2628

ALBRICH, Martin: Disputatio II. de ente ejusq(ue) distinctionibus nominalibus, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, ... rectore respondens Petrus Fannenschmiedius Coronensis ad diem (27) Octobr. horis matutinis. Coronae 1656 prelo Herrmanniano.

[1]¹, B⁴ C⁴ D₁ = [1] + 9–26. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány második azok közül a disputációk közül, amelyek Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702) maradtak fenn. Ez a tankönyv egyúttal gyűjteménye annak a tizenkét disputációnak, amelyeket a szerző elnökletével 1656-ban és 1657-ben tanítványai tartottak a brassói evangélikus gimnáziumban.

A címlével után *Liber primus de ente et essentia* belső cím után a létezőről és a lényegről szóló tudnivalók következnek (9–26). Ebből a részből tett vizsgát a brassói evangélikus gimnáziumban a brassói származású Petrus Pfannenschmiedt a címlap szerint 1657. október 17-én. E napot az Országos Széchényi Könyvtár példányában kézírással 27-re javították.

A nyomtatvány önálló, a vizsga alkalmából készült címlapja alapján feltételezhető, hogy ezeket a téziseket ebben a formájukban mind önállóan, mind Albrich *Opusculum metaphysicum* című műve (2702) részeként is forgalomba hozták. Önállóan fennmaradt példánya jelenleg nem ismeretes.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③ ③*

2629

ALBRICH, Martin: Disputatio III. de principio entis, affectionvmqve essentia, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens Georgius Kapesius Szenavereschensis, anno MDCLVI. ad diem (...) Novemb. horis matutinis. Coronae (MDCLVI) Stanno Michaelis Herrmanni.

[1]², D₂₋₄ E₁₋₃ = [3] + 27–38. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány a harmadik azok közül a disputációk közül, amelyek Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702) maradtak fenn. Ez a tankönyv egyúttal magában foglalja azt a tizenkét disputációt is, amelyet a szerző elnökletével 1656-ban és 1657-ben tanítványai tartottak a brassói evangélikus gimnáziumban.

A címlap háta üres. Ezután öten írtak üdvözlő verset a *respondenti*: [1] *Jacobus Gotterbarmet Mediensis* – [2] *Andreas Lutschius Bistriciensis* ([]₂a) – [3] *Andreas Grellius Schesburg. Ad*

dominum respondentem címen ([]_{1a-b}) – [4] *Jeremias Henrici Prosdorffiensis* – [5] *Simon Keyserus Filletelkensis* ([]_{2b}). Ezt követően a tankönyv *De principio entis, affectionumque essentia* című második fejezete (*caput II*) a létező alapelvéről és jelenségeinek lényegéről szól (27–38). Ebből az anyagrészből vizsgázott 1656 novemberében Georgius Kapesius, aki a Küküllő megyei Szénaverősen született.

A nyomtatvány önálló, a vizsga alkalmából készült címlapja alapján feltételezhető, hogy önállóan is forgalomba hozták, jelenleg ismeretes példányai Albrich *Opusculum metaphysicum* című műve (2702) részeként maradtak fenn.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③ ③*

2630

ALBRICH, Martin: *Theses miscellaneae, quas in ... Coronensium gymnasio praeside m. Martino Albrichio, gymnasii ejusdem rectore publice defendendas suscipit Jacobus Gotterbarmet Mediensis, scholae ejusdem alumnus, die (...) Septembris horis matutinis. Coronae [1656] caractere Herrmanniano.*

[]² = [2] fol. – 4° – Orn.

RMK II 845

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány négy témakörben sorolja fel azokat a tételeket, amelyek a brassói evangélikus iskolában filozófiai vizsgaanyagként szerepeltek: *Theses logicae I–X.* – *Theses physicae I–V.* – *Theses metaphysicae I–X.* és *Theses ethicae I–II.* ([]_{1b}–[]_{2b}).

A címlap nyomtatott szövegéből a szakásostól eltérően csak annyi derül ki, hogy a vizsgára a brassói evangélikus gimnáziumban szeptemberben került sor. A leírás alapját képező, Országos Széchényi Könyvtárban őrzött példányon egykorú kézírással jegyezték be mind az évet (MDCLVI), mind a vizsga napját (szeptember 11. és 12.). A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgázó a megyesi születésű Jacobus Gotterbarmet (?–1674) volt. Ő 1655 és 1657 között látogatta a brassói gimnáziumot. 1658-ban iratkozott be a wittenbergi egyetemre. Hazatérése után Medgyesén, Szebenben, majd 1663-tól haláláig Szentágotán működött mint evangélikus lelkész.

A kiadványt Szabó Károly a kézírásos adatok alapján az 1656. évi kiadványok között vette fel (RMK II 845). A betűk és a díszek alátámasztják datálását (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Braşov Ev ① – Budapest Nat ①

2631

<Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1657. Kronstadt 1656 Herrmann.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2822!

2632

LUTHER, Martin: Catechesis minor d. Martini Lutheri Germanice et Latine.
Coronae MDCLVI typis et sumptibus Michaelis Herrmanni.

A⁸–C⁸ D⁴ = [28] fol. – 8°

RMK II 846

Evangélikus katekizmus német és latin nyelven. – A címlap háta üres. A kéthasábosan szedett, német-latin nyelvű kiadvány a *Die zehn Gebot, wie sie ein Hauß-Vater seinem Gesinde aufs einfältigste fürhalten soll – Quo pacto poedagogi suos pueros Decem praecepta simplicissime docere debeant* címmel kezdődik. A katekizmusnak a tízparancsolatot, az Apostoli hitvallást, a Miatyánkot és a két szentséget (Keresztség, Oltári Szentség) magyarázó törzs-részén (A_{2a}–C_{2b}) kívül a reggeli és esti imádságot, továbbá az asztali áldást is magában foglalja (C_{3a}–C_{6a}). Ezután szentírási idézetek következnek különböző rendű-rangú személyek számára. Német címe: *Die Haußtafel etlicher Sprüche für allerlei heilige Orden und Stände, dadurch dieselbigen als durch eine Lektion ihres Amts und Dienstes zu vermahnen*. Végül kétsoros német vers, ill. latin disztichon zárja a kiadványt (C_{6a}–D_{4a}).

Szövegösszehasonlítással megállapítható, hogy a 16. században Brassóban és a 17. század elején Szebenben Luther kis katekizmusának azt az egy nyelvű, német változatát (1548, 72, 1555, 117), ill. magyar fordítását (974) jelentették meg, amely elsősorban a papság számára készült. Az iskolai tanítás céljára szolgáló kétnyelvű Luther-kiskatekizmusok szövege, így ezen brassói kiadása is ettől eltérő. Végso soron a *Catechesis minor* négy nyelvű, Johann Claius Hertzberg által gondozott kiadására mennek vissza (első megjelenése Wittenberg 1522, vö. VD16 L 5020). A latin-német nyelvű Luther-katekizmus első magyarországi kiadása 1640 előttről ismeretes Lőcséről (1776). Ennek ma már nem található töredékéről még Dézsi Lajos állapította meg, hogy különbözött a későbbi kinyomtatásoktól, így ezen brassói kiadástól is (MKsz 1906: 147). A lőcsei és a brassói kiadás beosztása és szövege azonban feltehetően azonos volt.

E brassói kiadvány idősebb Michael Herrmann brassói nyomdatulajdonos és tanácsos költéségén jelent meg.

Cf. 1776; –, 3297, 3428, →

Braşov Arch ① (Brassai ev. gym.) – Budapest Nat cop.

Olim: Egyetem (= Budapest Univ)

2633

»THRENI Lvgvbres, Quibus Obitum praematurum, beatum tamen Viri Reverendi Praestantissimi D. Ioannis Sommeri, Purimontani, Qui cum annum integrum et ultra gravissime decubisset, et omnibus viribus exhaustus esset, pie in invocatione Filii Dei ex hac miseriarum valle, beneplacito supremi numinis, evocatus, in patriam Coelestem magno cum desiderio videndi Deum, alacritate vera Christiana, migravit, Anno aetatis XXXII. functus officiis Coronae, Lectoratus annis fere duobus, Rectoratus duobus et dimidio, Diaconatus uno et dimidio. Anno MDCLVI. ipso die exequiarum qui fuit 2. Augusti Mensis defleverunt. Coronae (MDCLVI) Prelo Michaelis Hermanni Judicis Coronensis.«

»[] = 1 fol. – 2°«

RMK II 847

Gyászversek. – A nyomtatványnak a brassói gimnázium, majd a megyei levéltár által őrzött egyetlen ismert példánya ma nem található. A leírás Szabó Károly bibliográfiája (RMK II 847) alapján készült. A gyászverseket Johann Sommer brassói evangélikus segédlelkész 1656 júliusában bekövetkezett halálára írták a szerzők. Az egyleveles kiadvány már a temetés napjára, 1656. augusztus 2-ára elkészült.

Johann Sommer (Reinberg 1624 – Brassó 1656) származási helye (Purimontanus) akár a pomerániai, akár a szászországi vagy a sziléziai Reinberg is lehet. Felsőfokú tanulmányainak elvégzése után két évig a brassói gimnázium tanára, majd két és fél évig rektora lett, ezután választották meg evangélikus segédlelkésznek. Hivatalát másfél éven keresztül töltötte be, amikor 1656-ban elhunyt.

Olim: Brassai ev. gymn.

2634

VOTA viro plurimum reverendo ... Petro Medero, poetae laureato caesareo et p. t. ecclesiae Coronensis pastori ... ad secunda vota transeunti, sponso, nec non ... Margarethae Forgatschianae relictae viduae ... Christophori Greissing, senatoris quondam reipubl. Coronensis ... sponsae ipso die nuptiarum, qui est 28. Novembris anno MDCLVI ... oblata a ... [Coronae 1656 Herrmann].

[1] fol. – 785 x 350 mm

Gross: Kronstädter 1142

Lakodalmi versek. – A Meder Péter koszorús költő és brassói lelképásztor, valamint Margareta Forgatschiana, Christoph Greissing brassói szenátor özvegyének 1656. november

28-án tartott esküvője alkalmából készült plakát alakú nyomtatványt nyomdai cifrákból álló keret díszíti. A feljebb olvasható cím alatt három hasáiban állnak a köszöntő versek, szerzői a következők: (1) *Johannes Schvischeriensis* – (2) *Johannes Müllerus Rupensis* – (3) *Petrus Schultzius Heltensis* – (4) *Tobias Sift Musnensis* – (5) *Petrus Fannenschmidius* [!] *Coronensis* – (6) *Jacobus Gotterbarmet Mediensis*, anagrammát írt *Petrus Mederus* nevére – (7) *Andreas Lutschius Bistriciensis* – (8) *Johan. Fabricius Sz. Agathensis* – (9) *Jacobus Jekelius Lapidensis* – (10) *Georg. Kapesius Szenavereschensis* – (11) *Petro nubit Margaretha* szavakra írt akrosztichont *Johan. Falck Rupen. stud. sch. Conron.* [!] – (12) *Thomas Graffius Coronensis* – (13) *Mich. Clausenburgerus Mediensis* – (14) *Andr. Grellius Schesburgensis* – (15) *Georgius Orthius Basnensis* – (16) *Jeremias Henricus Prosdorff.* – (17) *Georg. Meschner Coronensis* – (18) *Marcus Franciscus Coronensis* – (19) *Johan. Schulerus Batoschiensis* – (20) *Samuel Aurifaber Coronensis* – (21) *Michael Eckhardus Bodendorf.* – (22) *Matthias Milles Mediensis* – (23) *Andreas Deckius Coronensis* – (24) *Georg. Werderus Requiiniensis* – (25) *Steph. Gunthardus Mediensis* – (26) *Simon Tutijs Coronensis* – (27) *Johan. Böhm Coronensis* – (28) *Joh. Kraus Coronensis* – (29) *Simon Massa Coronensis* – (30) *Andreas Göbelius Coronensis* – (31) *Martinus Herrmannus Coronensis* – (32) *Michaelis Schmeitzelius Coronensis.*

Joseph Trausch (332) életrajzi lexikona szerint az ismert Forgách családnak létezett egy brassói ága is, feltehetően a menyasszony ennek leszármazottja.

A brassói evangélikus gimnázium példányáról első alkalommal Julius Gross adott hírt (Kronstädter 1142), ez a mostani leírás a nyomtatvány első teljes bibliográfiai ismertetése. A kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint a brassói nyomdában készült (V. Ecsedy Judit közlése), amelynek tulajdonosa ekkor idősebb Michael Herrmann volt.

Braşov Ev ① – Budapest Nat cop.

2635

HORVÁTH András: *Disputatio adversus pontificios de Scripturae Sacrae Veteris Testamenti canone, quam ... sub praesidio Andreae Horvat, rectoris Eperiensis defendere annitetur Andreas Braxatoris Roseberga Liptovien. die (...) Decemb. anno 1656. Eperesini* [!] (1656) Thomas Scholtz.

A⁴-D⁴ E² = [18] fol. – 4°

RMK II 848 – Čaplovič 1691

Evangélikus teológiai vizsgatétel. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Danieli Lengfelnero caeterisque senatorii ordinis viris ... ut et ... Johanni Lengfelnero, patronis, moecenatibus*, aláírója *Andreas Horvat Vetero-Solien.* Ezt *S. p.* címmel rövid ajánlás követi, keltezése Eperjes 1656. december 1, szerzője ennek is nyilván Horváth András (A_{2a}-A_{3b}). A főrész a vizsga egyetlen *Thesis*-ének szövegével kezdődik: *Libri jam dudum controversi Ecclesiasticus vulgo Siracides, Tobias, Judit, Baruch, Liber Sapientiae, Supplementum Esther et Danielis, primus et secundus Machabeorum non sunt canonici*, s azt tárgyalja főként Robertus Bellarminus és Martinus Becanus katolikus teológusok nézeteivel vitatkozva, hogy a fenti bibliai könyvek, azaz Jézus Sirák fia, Tóbiás, Judit, Baruch és a Bölcsesség könyve,

Eszter és Dániel kiegészítései, valamint a Makkabeusok első és második könyve nem tartoznak az ószövetségi kánonhoz, vagyis az ihletett bibliai könyvek közé. A disputatio végén kétsornyi *Corollarium* (E₂a) olvasható, majd *Errata* kezdettel a nyomdász mentegetőzése a görög típusok és az ékezetes betűk hiánya miatt (E₂a). A nyomtatványt üdvözlő vers zárja *Ad ... Andream Horvat ... scholae Eperien. rect.* Szerzője *M. Abrah. Eccardus, eccl. Eper. past. scholaeque insp.* (E₂a–E₂b).

E tézist a címlap tanúsága szerint 1656 decemberében vitatták meg az eperjesi evangélikus iskolában. A vizsgáztató a rektor, Horváth András volt, a vizsgázó a rózsashegyi származású Andreas Braxatoris.

E disputáció az első kiadványa az eperjesi nyomdának, amelyet elsősorban az ajánlás címzettjeinek Daniel Lengfelner, eperjesi bírónak és fiának, Johann Lengfelnernek a támogatásával állított fel idősebb Thomas Scholtz tipográfus. A nyomda alapítási körülményeit és működését V. Ecsedy Judit ismertette (MKsz 2002: 10–23).

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ①

2636

LINDA, Lucas de: Orbis lumen et Atlantis ivga tecta resecta, das ist neue außführliche Entdeck- und Beschreibung der gantzen Welt, aller darinn enthaltener Keyserthumb, Königreichen, Fürstenthumben, Provincien, Länder und Republicquen etc. deren Inwohner Sitten, Religion, Vermögens, Macht und Reichthumbs ... auß unverwerfflichen Gründen und Zeugnüßen verschiedener glaubhafter Authorum mit höchstem Fleiß zusammengetragen. Franckfurt am Mayn MDCLVI bey Wilhelm Serlin und Georg Fickwirthen.

(⁴)(²), A⁸–Z⁸, Aa⁸–Jj⁸ Kk³⁺¹, a⁸–z⁸, aa⁸–rr⁸ ss² tt⁸ = [12] + 1–517, 801–1450 + [10] pag. – 8° – Tit. calcographicus, orn., init.

VD17 39:128963M

Magyar szöveget is tartalmazó földrajzkönyv. – Ennek a hazai bibliográfiákban korábban nem szereplő nyomtatványának a németországi példányairól először a VD17 adott hírt (39:128963M). Élén a négy földrész: *Europa, Asia, Africa* és *America* allegorikus alakját ábrázoló rézmetszetes díszcímlap áll, amelyet *A. Frölich sculp.* Ezt nyomtatott címlap követi. Mindkét címlap háta üres. Majd *Wilhelm Serlin* és *Georg Fickwirth am Palmtag des Jahrs 1656* (1656. április 9-én) kelt ajánlása olvasható *Herrn Polycarpo Heyland ... iuris cons. fürstl. Braunschweig-Lüneburgischen geheimen Hofkanzlei, Kammer- und Berg-Rat, ... Herrn Johann Philip Fleischbein, des ... Röm. Reichsstadt Franckfurt am Mayn ... Ratsverwandten, ... Herrn.*

Johann Jacob Dimpffeln ... Sachsen-Weymarischen Rat, fürnehmen Bürgern zu ... Franckfurt ()(_{III}a)–()(_Ia). A főrészt földrészek szerint adja közre az egyes országok leírását. A magyar nyelvű *Miatyánk* a *Hungarn* fejezet *Die Sitten dieser Zeit* című alfejezetében található az 1121. lapon. Szövege a fejezet végén megjelölt források közül Konrad Gesner *Mithridates* című művéből való (Zürich 1610, 1006).

Lucas de Linda (1625–1660) Danckában született. Wittenbergben, majd Leidenben jogot tanult. 1656-tól Danckában titkárként működött. Világleírását először Leidenben jelentette meg 1655-ben. Már ebben is megtalálható a magyar nyelvű *Miatyánk* (807. lap), ennek ellenére az RMNY 3. kötetében hiányzik e mű leírása (S 2580A). A könyv kinyomtatása két részletben történetelt, amely során az első rész terjedelmét túlbecsülték, és a második rész nyomtatását a 801. lapszámmal kezdték.

Cf. S 2580A; –, 2760, 2957, 3187, 3188, 3633, →

Budapest *Nat cop.* (partim) – Dresden *Nat* ① – Gotha *Univ* ① – Halle *Univ* ① – München *Nat* ① – Weimar ① – Wolfenbüttel ①

Apácai Csere János: Magyar logikácska. Gyulafehérvár 1656. – Vide 2516

2637

(ARTICULI vniversorvm dominorvm regnicolarvm trivm nationum Regni Tansylvanae [!] et partium Hngariae [!] eidem annexarum, in generalibus eorum comitiis Albae Juliae ad diem vigesimum mensis Februarii anni Domini millesimi sexcentesimali quinquagesimi sexti indictis celebratis conclusi.) [Gyulafehérvár] (1656) [typ. principis.]

$A^2 B^2 C^3 = [7]$ fol. – 2° – Init.

MKsz 1916: 93 – Dézsi 85

Erdélyi országgyűlési törvények magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül II. Rákóczi György erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a rendeknek a fejedelemhez szóló magyar nyelvű *Praefatio*-ját, valamint az erdélyi és a partiumi rendek részvételével 1656. február 20-án Gyulafehérvárott tartott országgyűlés huszonegy artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A latin nyelvű záradék kelte: 1656. február 20.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XI 229–238.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1916: 93). A betűtípusok tanúsága szerint valóban a fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József és OSzKÉvk 1978: 334, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; –, 2708, 2761, 2762, 2801, 2801A, 2836, 2876, 2884, 2977, 2978, 2979, 3007, 3066, 3067, 3121, 3122, 3174, 3175, 3238, 3239, 3240, 3314, 3315, 3390, 3391, 3486, 3487, 3538, 3642, 3643, →

Budapest *Arch* ① ③ – Budapest *Nat cop.* (partim. Debrecen *Ref*) – Budapest *Univ* ① – Debrecen *Ref* ①

2638

[BASIRE, Isaac:] Trivmviratvs, sive Calvinus, Beza et Zanchius pro episcopatu: in gratiam atque confirmationem fratrum pacificorum orthodoxorum sub isto regimine ubicunq(ue) hactenus pie ac pacifice constitutorum. Albae-Juliae 1656. (publica auctoritate) excudebat Martinus Major typographus [typ. principis].

[1] A⁴ [1]¹ = [2] + 9 [recte 7] + [2] pag. – 4°

RMK II 851

Református vitairat. – A címlap hátán két bibliai idézet olvasható. A főrész *Sententia expressa ... Johanni Calvini et Theodori Bezae pastorum olim Genevensium et Hieronymi Zanchii (quondam) professoris Hejdelbergensis ... pro episcopatu* címmel kezdődik, s a három teológus műveiből közöl a püspöki egyházigazgatást helyeslő részleteket (1–9 recte 7). A Zanchitól idézett szövegekbe hosszabb részletek vannak beleszóve Martin Bucer idevágó véleményéből is. A főrész végén néhány soros 'Επιμετρον, sive mantissa áll (9, recte 7 pag.), amely szerint a kérdésről ugyanez az Ágostai Hitvallást követő egyházak ítélete is. A következő lapon hosszabb szentírási idézet olvasható *Roman. XVI. 17-18* (A₄b). A kiadványt *Piscator quod facit* kezdő szavakkal egy szerző nélküli, a zavartkeltők szándékát példázatban megfogalmazó epigramma zárja, amelynek nagybetűkkel kiemelt csattanója akár a vers címének is tekinthető: *Mens ea est turbantium* ([1]₁a).

Szabó Károly még név nélkül kiadott munkaként írta le bibliográfiájában e vitairatot (RMK II 851). Szerzőjét Kropf Lajos azonosította (MKsz 1886: 68–69). Ő 1886-ban a durhami káptalan könyvtárában megtalálta az e műre adott sárospataki felelet, a *Trecentum-viratus* (2664) belótt példányát, amely a margón és a befűzött lapokon tele van Basire sajátkezű „adversariáival”. Ez egyértelműen bizonyítja, hogy Basire volt a *Triumviratus* szerzője, s hogy a sárospataki válaszra adott viszontválaszát is elkészítette, amely azonban a mai ismeretek szerint nyomtatott formában nem jelent meg.

Basire e munkájának, továbbá kéziratossá előzményének, a *Duumviratus*nak és a sárospataki feleletnek a tartalmát Zoványi Jenő részletesen ismertette (Puritánus 347–349). Előadásából világosan kitűnik az is, hogy ez a vitairat 1656 első hónapjaiban, még az 1656 április közepén tartott gyulafehérvári zsinat előtt jelent meg.

Cf. –, 2639, 2640, 2664

Budapest *Nat* cop. (Esztergom) – Esztergom *Simor* ① – Sibiu *Mus* ①*

Olim: M.-Vásárhelyen a gr. Teleki-család levéltárában XXIV. czim 3287. sz. a. (2 utolsó levele hij.)

2639

PRO VNITATE verae ecclesiae simul ac pace publica conservanda decas thesium, proponenda atque defendenda in sancta synodo generali Transylvani-

ensi, celebranda Deo pacis auxiliante ad dies ... mensis... publica autoritate:
Albae-Juliae 1656 [typ. principis] Martinus Major typographus.

a⁴, []¹ = 9 pag. – 4°

RMK II 849

Protestáns lelkészi vizsgatételek. – A címlap hátán szentírási idézet olvasható. Ezután rövid dedikáció szól *Deo pacis, Patri, Filio et Spiritui Sancto* (3). A főrészt tíz *Thesist* foglal magában (3–9) az egyház kettős közösségéről (duplex communio), vagyis a belső, lelki (spiritualis), és a külső, azaz az egyház tagjainak (membrorum) egymás között megvalósuló egységéről.

A tézisek szövegét a hivatkozások és margináliák nélkül magyar fordításban közzétette Zoványi Jenő: Puritánus 352–354.

A kiadványban sehol sem olvasható a szerző, elnök vagy vizsgáló neve. Zoványi Jenő szerint a tételeket Isaac Basire tűzte ki az 1656. június 25–27-én megtartott erdélyi közzsínatra „bizonyosan lelkészavatási megvitatás tárgyául”, s azok a puritánusokkal folytatott vitáinak lecsendesítésére szolgáltak (Zoványi i. m. 350, 354). Szabó Károly viszont Johann Seivert (Nachrichten 93 és RMK II 849) híradása alapján Johann Fenser neve alatt vette fel bibliográfiájába e nyomtatványt. Seivert példányt nem ismert e munkából, csupán Cornides Dániel tudósítására hivatkozva írta le Fenser művei között. Zoványi szerint azonban, „hogy Cornides és Seivert minő alapon tulajdonítja e tételek szerzőségét Fenser Jánosnak, el se lehet képzelni” (i. h.). A besztercei születésű Fenser 1651–1652-ben Königsbergben tanult. Ebből az időből egy latin nyelvű beszédének emléke maradt fenn (RMK III 1802). Életéről más adat nem ismeretes. Szász származásából és külföldi tanulmányainak színhelyéből következik, hogy evangélikus hitvallású volt. A tézisek pedig az egyház egységének kérdését erősen békéltető, irénikus szellemben, vagyis az általános protestáns egység jegyében tárgyalják. E körülmények ismeretében elfogadható Zoványinak az az álláspontja, hogy a téziseket Basire tűzte ki vitára, mivel azokat néhány hét múlva a gyulafehérvári akadémián is megvitaták (2640), bár az impreszumban olvasható *publica autoritate* kifejezés arra utalhat, hogy összeállításukban Basire-n kívül részt vehettek, vagy tartalmukkal egyetértettek az erdélyi református egyház más vezetői is, például az irénikus gondolkodású Csulai György püspök. Továbbá Cornides Fenser szerzőségére vonatkozó értesülésének forrása ugyan nem ismeretes, ezért annak helyességét ma nem lehet ellenőrizni, de Zoványi véleményével szemben a tézisek tartalma alapján egyáltalán nem zárható ki, hogy a marosvásárhelyi zsinaton a „lelkészavatási megvitatáson” egy evangélikus prédikátor is részt vett.

Cf. 2638, –, 2640, 2664

Budapest *Nat* cop. – Sibiu *Mus* Ⓞ

Olim: Maros-Vásárhelyen a gr. Teleki család levéltárában – Szathmári ref. gym.

2640

PRO UNITATE verae ecclesiae simul ac pace reipublicae conservanda decas
thesium, antea proposita atq(ue) etia(m) defenza in sancta synodo generali

Transylvaniensi, celebrata apud Maros-Vásárhelinum, diebus XXV. XXVI. et XXVII. mensis Junii, jam vero Deo pacis juvante repetenda in alma universitate Albensi diebus XIV. et XV. mensis Julii, ad ampliorem veritatis evictionem (si no(n) pleniorem contradicentium convictionem), speciatim ad corroborandam ecclesiarum per universam Transylvaniam catholico-reformatarum sanctam unionem. Publica autoritate: Albae-Iuliae 1656 [typ. principis] Martinus Major typographus.

[]¹, a⁴, []¹ = [1] + 9 pag. – 4°

RMK II 850

Református teológiai (vita) tételek. – A kiadvány a címlapot követően azonos azzal az egyház kettős közösségéről szóló tézisfüzettel, amelyet az 1656. június 25-27-én tartott marosvásárhelyi zsinatra nyomtattak ki (2639). Ugyanezeket a téziseket néhány héttel később, július 14-15-én a gyulafehérvári akadémián is megvitatták. Erre az alkalomra újabb címlapot nyomtattak, s azt ragasztással illesztették a tézisfüzet élére. A két kiadás tehát csupán annyiban különbözik egymástól, hogy ez az utóbbi a feljebb leírt újabb címlappal kezdődik, amelynek hátlapja üres, s ezt követi a már korábban elkészült tézisfüzet, élén a régebbi címlappal. Mivel bizonyos, hogy a példányok egy részét egy címlappal, más részét két címlappal önállóan hozták forgalomba a két különböző alkalomra, a két változat két bibliográfiai egységnek tekintendő.

A tézisek lehetséges szerzőjéről és respondenséről ld. 2639. Akadémiai megvitatásukat feltehetően valamilyen nyilvános iskolai ünnepély keretében, és nem teológiai vizsga alkalmából rendezhették meg, ez utóbbi esetben ugyanis valószínűleg feltüntették volna a kiadványon a szerző (elnök) és a vizsgázó nevét.

Cf. 2638, 2639, –, 2664

Budapest *Nat cop.* (Esztergom) – Esztergom *Simor* ①

Olim: Marosvásárhelyen a gr. Teleki család levéltárában

2641

СКУТУЛЪ. Катхизмъ свѣдѣнїи къ рѣспонсу, дѣи скрѣпѣна скѣтъ. Аꝑотрїка рѣспонса свѣдѣнїи а долау цѣлѣ, фѣрж скиꝑтѣрж скѣтъ. [1] SCUTULŪ catichizmului cu rāspunsu den scrāptura sv-tā. Inpotriva rāspunsului adoao tāri, fārā scripturā sv-ta – [2] (Cuprinsătura și părțile învățăturiei de spre credința creștiniascā, cu întrebări, și cu rāspunsuri den scriptura sfntă) – [3] (Cinulū și învățăturā pre scurtū de sfntel (sic) taine, cu care trāescū creștiinii în besereci sã sã știe cumū vorū trăi cu ele bine dupā scriptura sfntă, cumū de spre botezu, de spre cina domnului și de spre sfnta căsătorie, și de spre

despărteniile cu oacă diréptă și de alte lucruri carele-sū de lipsă creștinilorŭ.) (Belgrad 1656 [typ principis].

A⁸ B⁸ B⁸ Γ⁸ Δ⁸ Ε⁸ Ζ⁸ S⁸ Z⁸ Γ⁸ Η⁸ Κ⁸ Λ⁸ Μ⁸ Η⁸ Ο⁸ Π⁸ Ρ⁸ C⁸ T⁸ Y⁸ Φ⁸ X⁸ III⁷ = [189] fol. – 8° – Orn.

Sztripszky II 2568/116 – Veress 64 – BRV I 64 – BRV IV 201

Református vitairat, katekizmus és agenda román nyelven. – A cím fordítása: A katekizmus pajzsa, avagy a Szentírás alapján való választétel a két ország által a Szentírás mellőzésével kibocsátott válaszra. A külön címlap nélkül megjelentett nyomtatvány három, világosan elkülönülő egységből áll. Első részének fent idézett címe az első lapon olvasható. A cím után a kiadvány hosszabb előszóval kezdődik (A_{1a}–B_{3b}), amelynek utolsó mondata: *Aceste fie destule despre predoslovie* (Ennyi legyen elég előszónak).

Ezt folytatólagosan követi az első szövegrész (B_{1a}–3_{1b}), amely válasz Varlaam, moldvai mitropolitának az 1642-ben Preszákában kinyomtatott román nyelvű, református katekizmust (1958) támadó, 1645-ben Suceavában megjelent vitairatára *Cartea carea să cheamă răpunsul împotriva catihismuaului calivens, făcută de pârintele Varlaam, mitropolitul Sucevei și arhiepiscopul Tărai Moldevei* (A kálvinista káté ellen kiadott válaszkönyv, melyet Varlaam suceavai mitropolita és Moldva érseke írt) (BRV 48). A válaszban önálló fejezet szól *Despre icoane* (A szentképekről) (3_{1b}–I_{7b}). Majd üres levél (II₃) után következik az Ó- és Újszövetség könyveinek felsorolása (I_{1a}–II_{3a}). A második rész adja közre a védelmezett katekizmus szövegét (II_{3a}–H_{6a}), vagyis a Heidelbergi Káté Johann Heinrich Alsted által szerkesztett rövidített változatának Gheorghe din Sec pap által készített, Preszákában 1642-ben kinyomtatott román nyelvű fordítását (1958). A címeírásban idézett címének fordítása: A keresztyény hitről való tanítás részeinek összefoglalása a Szentírásból vett kérdések és feleletek alapján. A szokásos 77 kérdést és a rájuk vonatkozó feleleteket tartalmazza. Utolsó lapján kolofon: *Și sau tiparitu in citate in belgrad. Valet 5170. christova, 1656 mtia iunie 25 dna* (Nyomtattatott Fejér várában. A teremtésnek 5170. Krisztus születésének 1656. évében június 25). A H füzet utolsó, 6. levelének háta üres.

Az O füzet első levelének rektója üres. Hátán önálló címlappal, de folytatólagos füzetjelzéssel következik a nyomtatvány harmadik egységeként a református agenda (O_{1b}–III_{7b}), vagyis a keresztelés, úrvacsora és házasság kiszolgáltatásának rendje és a hozzájuk tartozó imaszövegek, s még néhány imádság. A fenti címeírásban szereplő címe magyarul: Az Úrvacsora és rövid tanítás a szent sákrámentumokról, melyekkel a keresztyének az egyházban élnek, hogy tudják, miképpen éljenek azzal helyesen a Szentírás szerint: nevezetesen a keresztségről, az úrvacsoráról, a szentháromságról, az igazi okkal való házassági elváltatásról és más, a keresztyéneknek szükséges dolgokról (O_{1b}–III_{7b}). A következő, alcímekkel tagolt részekből áll:

Despre botez (A keresztelestről) (O_{2a}–II_{2a}) – *Învățătură despre cina domnului după Scriptura Svântă* (Az úrvacsoráról való tanítás a Szentírás alapján) (II_{2a}–P_{7b}). Az P füzet utolsó levele üres. *Învățătură despre căsătorie* (Tanítás a házasságról) (C_{1a}–T_{6a}) – *Despre despărțirea cu oacă direaptă* (A házasság felbontásáról, igazi ok alapján) (T_{6b}–Φ_{5b}) – *Rugăciunea de duminică înainte de propovedanie* (Vasárnap előtti imádság) (Φ_{6a}–Φ_{8b}) – *Rugăciunea de duminică seară după propovedanie, pentru toate lipsele soborului sfânt* (Vasárnap esti prédikáció utáni imádság, melyben a szent gyülekezet szükségben lévő összes tagjáért könyörgünk) (Φ_{8b}–X_{5b}) – *Rugăciunea scurtă de în zi proastă înainte propovedaniei* (Rövid imádság a prédikáció után hétköznapon) (X_{5b}–X_{7a}) – *Rugăciunea pre scurtu după propovedaniei in de sară in zilele proaste*: Az esti prédikáció utáni rövid imádság hétköznapokon. (X_{7a}–III_{1a}) – *Rugăciunea*

de seară (Esti imádság) (III_{1a}–III_{2b}) – *Rugăciunea înainte mănăcii* (Étkezés előtti imádság) (III_{2b}–III_{4a}) – *Dare de har după mănăcare* (Hálaadás étkezés után) (III_{4a}–III_{5a}) – *Rugăciunea pentru bolnavi și pentru cari sânt căzuți ceva în ce feliuri de ispite* (Betegekért és különböző szükségben és kísértésekben lévőkért való imádság) (III_{5b}–III_{7a}).

Az agenda végén kolofon olvasható: *Cor[rector] Geor[ghe] Mol[doveanul]*.

Szövegkiadás: Bariț, George: *Catechismulu calvinescu inpusu clerului si poporului Romanescu sub domni a principiloru Georgiu Rákoczy I. si II. Sibiu 1879.* – Az első rész, valamint néhány imádság magyar fordítása: Mózes András: *Az erdélyi román reformáció kátéirodalma.* Kolozsvár 1942, 91–112.

A vitairattal behatóan foglalkozott Juhász István (A reformáció az erdélyi románok között. Kolozsvár 1940, 192–204). Ismertette tartalmát és összevetette Varlaamnak a kálmínista katekizmus ellen írt válaszával. Szerzőjét Csulai György erdélyi református püspökben „sejtette”, aki a káté első kiadását szorgalmazta (196). Hozzá hasonlóan vélekedett a szerzőségről Mózes András (ld. szövegkiadás, 72), Ana Dumitran (Religie ortodoxă – religie reformată. *Ipostaze ale identității confesionale a românilor din Transilvania în secolele XVI–XVII.* Cluj-Napoca 2004, 155, 174) és Mircea Păcurariu (Istoria Bisericii Ortodoxe Române, II. 3. kiad. Iași 2006, 60), anélkül, hogy érvekkel támogatták volna állításukat. A szakirodalom másik része ugyanakkor nem foglal állást a szerzőség kérdésében (BRV I 64 – IV 201, Eva Márza: *Tipografia de la Alba Julia 1577–1702.* Sibiu 1998, 51–55., Florian Dudaș: *Vechi cărți românești călătoare.* București 1987, 161). Csulai szerzőségét a mai ismeretek szerint konkrét adat nem támasztja alá.

Az 1642. évi preszákai román káté teljes szövege csak e kiadvány második részéből ismeretes. Ezt az 1656. évi kiadást Bariț közlése alapján először Hunfalvy Pál ismertette (Száz 1886: 475–489), és szövegéből tévesen arra következtetett, hogy az Kyrill Lukariosz konstantinápolyi pátriárka Genfben 1629-ben megjelent reformált orthodox hitvallása alapján készült. Ennek oka valószínűleg az volt, hogy az 1642. évi jászvásári zsinat Lukariosz tanait is elítélte (Juhász István: *A reformáció az erdélyi románok között.* Kolozsvár 1940, 176). Tamás Lajos e káté szövegét összevetette a korabeli erdélyi magyar és latin kátékkal, és megállapította, hogy forrása az 1639. évi Alsted-féle kétnyelvű (magyar–latin) kiskáté (1764 – Fogarasi István kátéja. Fejezet a bánági és hunyadmegyei ruménség művelődéstörténetéből. Kolozsvár 1942, 11). A káté végén lévő imádságok forrását Mózes András (ld. szövegkiadás, 82–83) helyesen állapította meg: Részben egyeznek a Szenci Molnár Albert által Oppenheimben kiadott Biblia magyar imádságaival (1037), részben az Amszterdamban 1638-ban kiadott latin nyelvű Heidelbergi Káté imaszövegeinek fordításai.

Az agenda kolofonjában rövidítve szereplő név, Geor[ghe] Mol[doveanul] feloldása Florian Dudaštól (i. m. 161) és az őt követő Eva Märzától (i. m. 51) származik. Márza szerint azonos lehet a preszákai káté fordítójával (vö. 1958), Gheorghe din Seckel, aki egyazon személy azzal a Gheorghe nevű pappal, aki 1643-ban a Geleji utasítására vizitáló Simion Ștefan kísérője volt.

Az agenda címével teljesen megegyező nyomtatványról számol be Samuel Micu az 1801-ben írt, de 1995-ig kéziratban maradt művében (Istoria românilor II., kiad. Chindriș, Ioan. București 1995, 236. Chindriș szerint egy eddig ismeretlen nyomtatványról van szó. Később Eva Márza is úgy említi mint önálló, eltűnt, vagy lappangó kiadványt. (Tipografia de la Alba Julia 1577–1702. Sibiu 1998, 53). Pedig valószínűleg azonos Scutul harmadik részével.

A szóban forgó helyen Micu az 1656-ban kiadott román katekizmusról is önálló nyomtatványként számol be a következő címmel: *Catechismușul legii creștinești din Scriptura Sfântă cules, care cuprinde întrebări și răspunsuri despre lucrurile și învățăturile sufletești și întărit*

cu mărturisiri din Scriptură Sfântă. Și acum a doua oară tipărit din porunca și voia Măriei sale cinstitul și prea luminatul Gheorghie Racoți, din mila lui Dumnezeu craiul Ardealului. Tipăritu-s-au în tipografia Mării sale în cetatea Belgradului. (Magyarul: A keresztény vallás katekizmusa, mely a Szentírásból szedegettetett, és amely a lelki dolgokról és tanításokról való kérdéseket és feleleteket tartalmazza a Szentírásból vett bizonyítékokkal megerősítve. Most másodszerre nyomtatattott ki őfelsége Rákóczi György, Isten kegyelméből Erdély dicső és fényességes királyának, parancsolatjára, őfelsége gyulafehérvári nyomdájában.) (Istoria românilor II., kiad. Chindriș (Tipografie de la Alba Julia 1577–1702. Sibiu 1998, 53).

A káté Micu által idézett említése egyben az eddig egyetlen fennmaradt teljes címe e műnek. Mivel ez is második kiadásról beszél, valószínű, hogy e református katekizmust nem csupán a vitairattal együtt, hanem önállóan – esetleg az agendával együtt is forgalmazták.

Az 1656. évi román nyelvű nyomtatványok minden bizonnyal összefüggésben állnak II. Rákóczi Györgynek a két román fejedelemség feletti ellenőrzést megcélzó politikájával (Nagy Levente szóbeli közlése).

Cf. 1958; –

București Acad ① ② – Budapest Nat cop.

Olim: Blaj, Moldovan I. M. – Sibiu Astra

2642

WOLLEB, Joannes: Compendium theologiae Christianae, accurata methodo sic adornatum, ut sit ad Ss. Scripturas legendas, ad locos communes digerendos, ad controversias intelligendas manuctio, authore Johanne Wollebio, ss. th. d. et in acad. Basil. profess. ord. Editio nova, prioribus correctior. Albae Juliae 1656 [typ. principis] Martinvs Maior.

A⁴ B⁸–Z⁸, Aa⁸–Ff⁸ Gg⁴ = [7] + 413 [recte 424] + [32] pag. – 8°

RMK II 852

Református tanítás. – Joannes Wolleb művének második magyarországi kiadása, amelynek beosztása csak kismértékben tér el az első, 1634-ben Debrecenben megjelent kiadástól (1577). A *Praefatio ad lectorem* (A_{2a}–A_{2b}) után csak két ajánlóvers közönlíti a szerzőt: *In ss. theol. epitomen ... dd. Joan. Wollebio, antistite et professore dignissimo bono publico editam* címmel, aláírója *Johan. Grossius Basil., pastor eccles. Leonard.* (A_{3a}) és cím nélkül *Joan. Jac. Grasserus, ecll. minister* (A_{3b}). Új része a kiadványnak az *Approbatio. Ordo, breuitas atque perspicuitas authoris publico commendatur* című rövid összefoglaló szöveg a mű hasznáról (A_{4a}–A_{4b}). A főrész, a bevezető *Praecognita Christianae theologiae* (1–13) után, a debreceni kiadással egyezően két könyvre osztva 36, ill. 14 *caput*ban tartalmazza a református tanításokat: *Liber primus agens de Deo cognoscendo* (13–283) – *Liber secundus agens de Deo colendo* (284–413). A kiadvány tartalmát ebben a kiadványban már nemcsak az *Index seu series capitum* (Ee_{7a}–Ee_{6a}), hanem további két mutató tárja fel: *Indiculus locorum Scripturae...* (Ee_{6b}–Ee_{7b}) – *Index rerum et verborum* (Ee_{8a}–Ff_{6a}). Az *Anatome corporis theologici* című táblázatos összeállítás a teológia tárgyáról ebben a kiadásban nem a főrész előtt, hanem a kiadvány végén található (Ff_{6b}–Gf_{4a}), amelyet rövid *Errata* zár le a sajtóhibákról (Gg_{4b}).

Joannes Wolleb teológiai kompendiumát, mint azt az *Approbatio* leírta, Debrecenben már 1634-ben bevezették az oktatásba. Ezenkívül a teológia oktatására még Johann Heinrich Alsted, Ludovicus Crocius, Johann Piscator és Hendrik van Diest munkáit is ajánlotta, ill. utalt a kétszeri amszterdami kiadásra is 1638-ban és 1642-ben. A mű magyar fordítása Komáromi Csipkés Györgytől Utrechtben jelent meg 1653-ban (2498).

Cf. 1577; 2498; –

Budapest Nat ① – Zagon Ref ①

Olim: Erd. ev. egyházker.

2642A

FAUT Márk: *Discursus juridicus de heredibus, quem ... dn. Bernhardo Seniore, duce Saxoniae, ... rectore ... in ... Academia Jenensi ... praeside ... dn. Ernesto Friderico Schrötero, j.u.d. ... publice et placide ventilandum proponit Marcus Fautor Sempronio-Pannonius aut. et resp. .. XVI. Kalend. Januarii. (Jena MDCLXVI) Christophorus Küchenius.*

A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4° – Orn., init.

RMK III 1967 – VD17 547:626899Y

Magyar nyelvű verset is tartalmazó jogi értekezés. – A címlap háta üres. Majd a szerző *Jova juvante antepagmentum* című keltezés és aláírás nélküli előszava következik (A₂a–b). Az értekezés öt részből (*sectio*) áll. Ezek címe a következő *Sectio prima de definitione heredum* (A₂b–A₄a) – *Sectio secunda de divisione* (A₄b–D₃a) – *Sectio tertia de materia s. objecto circa quod heredes versantur* (D₃b–D₄a) – *Sectio quarta de causa formali* (D₄a–E₁b) – *Sectio quinta finem et effectum proponens.* (E₁b–E₃a). Ezután különböző nyelvű köszöntő versek következnek: (1) *Praestantissimo politissimoque dn. Marco Fautori* címen írt verset *Joh. Ernestus Gerhardus ss. theol. d. et p.p.* – (2) cím nélküli latin disztichonnal köszöntötte a szerzőt a *Praeses* (E₃a) – és (3) *Erhardus Weigelius m. mathem. prof. p. alumn. inspector* – (4) *Sonnet* címen német verset írt *Theodosius Schöpffer j. u. cult.* (E₃b) – (5–6) *Carolus Samuel Henning Rudolphopol. Thuringus, ll. cultor* először *Votiva adclamatio* címen latinul, majd *II.* jelöléssel cím nélkül német költeményt szerkesztett (E₄a) – (7–8) Ezután latin nyelvű disztichon és *Quale servitium, tale meritum!* című magyar vers következik, amelynek kezdősora: *Miképpen Istennek az ember szolgát téssen.* Mindkettő szerzője *Günther Andras Késmarki való* (E₄b).

A magyar nyelvű vers teljes szövegét elsőként Karl-Heinz B. Jügelt adta ki (ItK 1967: 465), majd ezt követően Varga Imre a RMKT XVII/9. kötetében (365, 688).

E nyomtatvány abból az alkalomból készült, hogy a magát szerzőnek is nevező *respondens*, a soproni születésű Faut Márk 1656. december 17-én Ernst Friedrich Schröter, a jogtudomány professzora elnöklete alatt megvédte öröklésről szóló jogi téziseit a jénai egyetemen. Faut Márk (1628–1672 előtt) 1654–1659 között volt a jénai egyetem jogi karának hallgatója. Hazatérése után szülővárosában, Sopronban aljegyzői állást töltött be egészen haláláig. 1658-ban ő is magyar nyelvű verssel köszöntötte Günther Andrást, amikor az elnyerte a magisteri fokozatot (2765).

A magyar vers szerzője, ifjabb Günther András (Maldur 1634 – Bleicheroda 1709) tanulmányait Sárospatakon, Sátoraljaujhelyen, majd Wittenbergben és Jénában végezte. 1658-ban az utóbbi helyen szerzett magisteri címet (2765). Még ugyanabban az évben hazatért és Olasziban lett azonos nevű apja mellett lelkész. Házasságkötése alkalmából 1663-ban több alkalmi nyomtatványt adtak ki Lőcsén (3085, 3091, 3108, 3106). 1666-ban Káposztafalvára választották meg. Innen 1671-ben elűzték és Németországba menekült, itt halt meg. Verselt latinul és németül is (3161), és prédikációkat jelentetett meg német nyelven (RMK III 2568, 2705 etc.).

E nyomtatványt Szabó Károly a Régi Magyar Könyvtár III. kötetében írta le (RMK III 1967), de utalt arra, hogy a köszöntő versek között „Günther András «késmarki való»” verse magyar nyelvű. Ezért zárta ki Dörnyei Sándor az RMK III köréből (RMK III Pótlások 1252. p.)

A tézisek megjelenésének évét a címlapon látható kronosztichon tartalmazza. Varga Imre a védés időpontját tévesen 1656. január 16-ára tette (RMKT XVII/9 688).

Budapest *Nat* ②* – Gotha *Univ* ① – Frankfurt ① – Halle *Univ* ① – Göttingen *Univ* ① – Wolfenbüttel ①

2643

<Kalendárium és prognosztikon az 1657. esztendőre. Kassa 1656 Gevers. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

A kassai nyomdát 1653-1657 között Valentin Gevers vezette.

Cf. 2713!

Az Ur vacsorájának adasa es vetele felöl valo jo tanacs. [Kolozsvár] 1656 [Heltai-Abrugi]. – Vide 2672

2644

[1] [ALMANACH auf das Jahr 1657.] – [2] (Astrologisches Bedencken auff das Jahr nach der heilsamen Geburt Jesu Christi 1657, darin(n)en was nechst göttlicher Allmacht an d' Witterung ins gemein, an Krieg vnd Fried, an Kranckheit vnd Gesundheit, an Zu- vnd Mißwachs vnd andern dergleichen natürlichen Zufällen guttes böses zugewarten sol, angedeutet vnd erkläret werden von Christophoro Neubarthio Bolesla-Siles., Dienern am Worte Gottes vn(d) Pffarrn zur Holtzkirche in Ober-Lausitz. [Leutschau 1656 Brewer.]

A⁸-E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky II 2572/120 ← MKsz 1906: 133 – Čaplovič 1027

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A ma ismert egyetlen példány eleje hiányzik. Az első fennmaradt levél az A₃, ennek hátlapján január hónap második fele olvasható. Ezt követi a többi hónap táblája naptárverssel. Minden hónap két lapra terjed ki (A₃b–B₆a), végül a naptárjegyek magyarázata áll (B₆b). Az önálló címlappal (B₇a) kezdődő prognosztikon fejezetbeosztása: *Das erste Capitel. Von den 4. Jahrs-Quartalen und ihren natürlichen Witterung. I. Vom Winter. (B₇b–B₈a) – 2. Vom Frühling (B₈b–C₁b) – 3. Vom Sommer (C₁b–C₃a) – 4. Vom Herbst (C₃a–C₃b) – Das II. Capitel. Von Finsternissen dieses Jahrs und ihren Bedeutungen (C₄a–C₅b) – Das III. Capitel. Von Krieg und Fried (C₅b–C₇b) – Das IV. Capitel. Von Krankheiten (C₈a–D₁a) – Das V. Capitel. Vom Zu- oder Misswachs (D₁b–D₂b) – Jahrmärkte in Ober- und Nieder Ungarn (D₃a–D₇a) – Verzeichnis der siebenbürgischen Jahrmärkte (D₇b–E₁b) – Chronica etlicher Historien in Ungern und Siebenbürgen geschehen (E₂a–E₈b)*, utolsó feljegyzése I. Lipót magyar királlyá való koronázását adja hírül, amely 1655. június 27-én, Pozsonyban történt.

A kiadványt első alkalommal Dézsi Lajos ismertette és lőcsei nyomtatványnak tartotta (MKsz 1906: 133). A naptárt nyomdai anyaga alapján Lőcsén nyomtatták Lorenz Brewer műhelyében (Pavercsik Ilona szóbeli közlése).

Cf. 1370!; 2273!; –, 2714, 2772, 2842, 2906, 2984, 3036, 3084, 3159, 3210, 3291, 3350, 3437, 3544, 3652, →

Budapest Acad cop. – Levoča Ev ②

2645

[BÖHME, Martin:] Lovak orvosságos meg-probált új könyvetskéje, mellyben sok fele gyakorlott dolgok és orvosságok vadnak, kik Török, Magyar, Belgiom és egynehány Német országi fő fejedelmek és nagyságos urak udvariban az lovaknak minden-féle betegségekéről való orvosságok meg-probáltatván, öszve szedegettetett, le irattatott a' Brandenburi hertzeg és fejedelem fő lovász mestere, Tseh Marton által. Melly németből magyarrá fordittatott. Lösens 1656 [Brewer].

A⁸–H⁸, []², I⁸ = [72] fol. + [1] tab. – 8° – 3 ill., init.

RMK I 908 – Kossa Gyula: Magyar állatorvosi könyvészet 1472–1904. Bp. 1904, 23–28 (a címlap reprodukciójával) – MKsz 1929: 221 – Čaplovič 1019

Állatorvosi mű. – A kiadványnak két változata van, amelyek csak címlapjukban térnek el egymástól. Az egyik címlapján ágaskodó lovat, ill. a ló kantárszárát és ostort tartó lovászt ábrázoló kisméretű fametszet látható, és a mű címe a fenti leírás szerint készült („A” variáns). A másik változatban a címlap illusztráció nélküli, és a címszöveg több eltérést is mutat. A „B” variáns teljes címe így hangzik, kurzívval kiemelve az eltérés: „Lovak orvosságos megprobalt új könyvetskéje, mellyben sok féle *gyakorolt* dolgok és orvosságok vadnak; kik Török, Magyar,

Belgiom es edgynehány Német orszagi fő fejedelmek és nagyságos urak udvariban, az lovaknak minden-féle betegségekről való orvosságok meg-probáltatván, öszve-szedegettettek és leirattattak az Brandenburgi fejedelem és hertzeg fő lovasz mestere, Tseh Marton által. Melly mostan németből magyarra fordittatott. A címlap háta üres. Az *Elöljáró beszédet* a mű hasznárol a szerző, magyarra fordított nevén *Tseh Marton* írta alá (A_{2a}–b). *Miképpen ismerhe(tni) meg a lovat, hány esztendőös legyen és micsodás jegyei legyenek* című résszel kezdődik a lóorvoslókönyv, amely tanácsokat ad a ménestartásról, és recepteket közöl a lovak legkülönbözőbb betegségeinek gyógyításáról (A_{3a}–H_{8b}). A *FIGU* órszó a H_{8b} lapon egy itt hiányzó illusztrációra utal. Ez az ábra csak a mű következő, 1676-os lócsei kiadásából (RMK I 1198) ismert: a nyolcadrét könyvben összehajtott, azaz két lapra terjedő, a ló testrészein szükséges érvágást szemléltető fametszetes illusztráció. Az ábra egykori meglétét igazolja *A betűknek magyarázata, melyek e lóban lejegyzetnek* című jelmagyarázat (I_{1a}–b). Ezután következik a *Mindenféle instrumentumoknak, melyek a lovaknak kúrálásához tartoznak, renddel való megmagyarázása*, amely a betűjelekből következően további, a lóorvosláshoz szükséges szerszámokat ábrázoló illusztrációhoz készült (I_{2a}–I_{3b}). A kötet végén tartalomjegyzék olvasható: *A titulusoknak leírása, az mint ez könyvecskében a lovaknak minden nyavalyáiról szép renddel egymás után így megtalálhadd* (I_{4a}–I_{8a}).

A mű szerzője Tseh Márton, német nevén Martin Böhme (1562 – 1619 után) 15 éves korától, először Belgiumban, majd 1580-tól megszakításokkal közel másfél évtizeden keresztül Magyarországon állt katonai szolgálatban. Egernél török fogságba esett, és két évig raboskodott Konstantinápolyban. 1593-ban részt vett a török ellen Sziszéknél vívott győzelmes csatában. Ezután került a szász, utóbb a brandenburgi fejedelmi udvarba. Az írástudatlan Böhme pályafutása alatt elsősorban lovakkal foglalkozott. „Ein neue Buch von bewehrter Roßartzneyen” című műve (első kiadása Berlin 1617) címlapján a brandenburgi fejedelmek lóorvosaként szerepelt, a magyar fordítás viszont magas rangú tisztviselőnek, főlovászmesternek tüntette fel őt. Könyve nagy németországi népszerűségét mutatja sok kiadása: 1633-ban az 5., 1649-ben már a 8., 1697-ben pedig a 12. kiadása jelent meg (VD17 és Kossa Gyula: Magyar állatorvosi könyvészet 1472–1904. Bp. 1904, 26).

A magyar fordítás eredetije a lóorvoslókönyvnek nem első, hanem második vagy valamelyik további kiadása lehetett. Az 1618-as második kiadástól bővült ugyanis a mű az „Abzeichnen und Verzeichniß, wie man an einem Pferde das Alter erkennen und Merckzeichen machen soll” című kezdő fejezettel, ami a magyar kiadásnak is megfelel (vö. VD17). A magyar fordító Ján Čaplovič feltételezése (1019) szerint azonos azzal a Gyirva Vencel nevű lócsei gyógyszerésszel, akinek a század közepén több németből készült fordítását is kiadta a lócsei nyomda (2269, 2270). A feltevés azért is hihető, mert Gyirva módszere volt a szerző nevének lefordítása magyarra, ill. az eredeti előszó olyan átalakítása, mintha a szerző (és nem a fordító) fordulna a magyar olvasóhoz (Pavercsik Ilona szóbeli közlése).

A kiadvány az első magyar nyelvű állatorvosi könyv. Szily Kálmán részletesen elemezte a tartalmát (Természettudományi Közöny 1899: 460–463). Tanulmányát teljes terjedelmében idézte Kossa Gyula (Magyar állatorvosi könyvészet 1472–1904. Bp. 1904, 23–28). Szily vetette össze a kiadvány előszavát az 5. német kiadás (Berlin 1633) jóval részletesebb életrajzi adatokat tartalmazó előszavával. Ennek alapján állapította meg Martin Böhme szerzőségét, és cáfolta a korábbi feltételezéseket Cseh Márton magyar voltáról (vö. pld. a mű 1797-es pesti kiadásával, amelynek újabb előszavában Cseh Márton Magyarországról, kedves nemzetéről szól). Az előszó átalakítását Szily Kálmán kiadói fogásnak minősítette, az pedig másfél évtizedes itteni tartózkodása után elfogadható. A művet tudományosan nem, de a magyar szakszavak szempontjából figyelemre méltónak tartotta.

Szabó Károly a kiadványt még példány ismerete nélkül, Bod Péter Magyar Athenása (309) alapján vette fel bibliográfiájába (RMK I 908). Már Kossa Gyula művében (i. m. 23–28) felhívta a figyelmet az Országos Széchényi Könyvtár példányára, majd Pukánszky Kádár Jolán ismertette a könyvtár másik, a Todoreszku-gyűjteményből származó példányát (MKsz 1929: 221).

A variánsokra már Ján Čaplovič felhívta a figyelmet, de nem teljes pontossággal (1019).

Cf. –, →

Budapest Acad ②* (A-variáns) – Budapest Nat ②* (A-variáns), ②* (B-variáns)

2646

[1] CICERO, Marcus Tullius: M. T. Ciceronis Epistolarum libri quatuor a Johanne Sturmio, ... puerili educationi confecti cum doctorum virorum argumentis et annotationibus quibusdam. Adjectus est ubique ad singulas epistolas geminus numerus: quorum prior librorum, posterior vero epistolarum cujusque libri ordinem observat. – [2] (Erasmus D[esiderius] Roterodamus: De ratione studii epistola paraenetica ... Christiano Lubecensi.) Leutschoviae MDCLVI typis Laurentii Breveri.

A⁸–H⁶ I⁷⁺¹ = [71] fol. – 8° – Orn.

Borda antikvárium 5. sz. ajánlójegyzék. Hungarica 1468–1711. Bp. (1985) 2119. tétel

Levélgyűjtemény és pedagógiai értekezés. – E bibliográfiailag eddig ismeretlen nyomtatványról elsőként Borda Lajos adott hírt (Borda antikvárium 5. sz. ajánlójegyzék. Hungarica 1468–1711. Bp., (1985) 2119. tétel). A címlevelet követően *Joannes Sturmio Jacobo Sturmio fratri s. ajánlólevele olvasható Argentinae tertio Calend. Febr. (= január 30.) anno 1539* kezdetűvel. A forrás négy könyvben részleteket ad közre Cicero levélgyűjteményeiből. Az első két könyvben (A_{2a}–b) a főrész négy könyvben részleteket ad közre Cicero levélgyűjteményeiből. Az első két könyvben (A_{3a}–E_{6b}) rövidebb levélrészletek követik egymást, és előfordulási helyüket Cicero levélgyűjteményében marginális jegyzetek közlik. A harmadik és negyedik könyvben (E_{5b}–I_{2b}) hosszabb levélrészletek vannak, forrásuk a levél címzettjének neve alatt olvasható. Mind a négy könyvben néhol előfordul, hogy a levelek előtt *Argumentum* foglalja össze a levél tartalmát. Végül *Lectori sal.* (I_{3a}) vezeti be a kötet végén közölt két levél szövegét, amelyek szerzője Desiderius Erasmus. Az első címe: *De ratione studii epistola paraenetica Christiano Lubecensi* (I_{3b}–I_{6a}), a másodiké *De modo repetendae lectionis* (I_{6a}–I_{7b}). A második címben szereplő Christianus Lubecensis a lübecki Christian Northoffal azonos (ld. Bierlaire, Franz: *Érasme et ses colloques: le livre d'une vie*. Genève 1977, 25).

Johann Sturm (1507–1589) iskolai célra összeállított levélgyűjteménye a XVI. század közepeitől kezdve igen nagy népszerűségnek örvendett. Ugyanebben az évben Váradon is megjelentették (2674).

A kiadásban közreadott Erasmus-levelek jelentőségét Kecskeméti Gábor méltatta (82).

Cf. 754, –, 2674, 2803, 3160, →

Budapest Nat ①

2647

DIETERICH, Konrad: Epitome catecheticorum praeceptorum in usum classium inferiorum collecta Institutionibus catecheticis Cunradi Dieterici, ss. theologiae doctoris, ecclesiarum Ulmensium superintendentis. Kurtzer Auszug dero Catechismus Lehrstück. Für die Schuljugend in den vntern Classen aus dem grössern Werck der Institution oder Catechismus Vnterweisung[e]n Cunrad Dieterichs, der H. Schrift Doctorn, Vlmischer Kirchen Superintendenten zusammen gezogen. Leutschoviae 1656 typis Laur[entii] Brev[er].

A⁸-Q⁸ R⁸ = 269 + [2] pag. - 8° - Orn.

MKsz 1963: 119 - Čaplovič 1020

Evangélikus katekizmus latin-német nyelven. - A mű első ismert, latin-német nyelvű, magyarországi kiadása. Latin szövege a verzó, német szövege ezzel párhuzamosan a rektó lapokon olvasható (2-269). A káté latin részének felépítése, szerkezete megegyezik az 1645-ös trencséni kiadásával (2115). A katekizmus végére a *Symbolum Nicenumot* nyomtatták, már lapszámozás nélkül (R_{7b}-R_{8a}), az utolsó lap üres (R_{8b}).

Ennek a lőcsei kiadásnak az alapja feltehetően a műnek 1627-es kétnyelvű ulmi kiadása („Editio secunda revisa ac correcta”) volt, amelynek címét a lőcsei kiadvány teljes mértékben híven tükrözi (vö. VD17 23:648677Z).

A kiadványt Borsá Gedeon ismertette először (MKsz 1963: 119), ill. ezzel párhuzamosan bibliográfiai leírása megjelent: Katalóg knižnice Matice slovenskej... Martin 1964. I 197, majd Ján Čaplovič is felvette bibliográfiájába (1020).

Cf. 2115*; -, 3352, 3690. →

Brasov Arch ① - Budapest Acad cop. (Martin) - Martin Nat ②*

2648

[1] HABERMANN, Johann: Modlitby křestianské za wsseliké potreby každého człowéka gakého koli powolanj k každému dni celého týhodne: rannj y wečenj z Pjsma Swatého sebrané a wydané od doktora Jana Habermana ze Hbu. - [2] (Katechysmus doktora Martina Luthera). W Lewoči 1656 v Wawřince Brewera.

A—V^{alternatim} 8-10 W⁸ X¹⁰ = [2] + 305 [recte 306] + [8]; [2] + 77 + [1] pag. - 18°

Sztripszky II 2569/117 ← MKsz 1890: 259-260 - Knihopis 2828 - Čaplovič 1021

Evangelikus imádságoskönyv és katekizmus biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Keresztény imádságok, minden bárminő hivatalban lévő ember mindenféle szüksége számára az egész hét valamennyi napjára, reggeliek és estiek, a Szentírásból gyűjtettek és kiadattak a Chebből [= Eger] való doktor Jan Haberman által.

A címevel után verses *Předmluva k pobožnému a křesťanskému čtenari* (Előszó az ájtatos és keresztény olvasóhoz) áll aláírás és keltezés nélkül (1–2). A főrész két bevezető imádsággal kezdődik a *Modlitba kadyžby do kostela chtěl jíti* (Imádság, ha templomba akarnál menni) és a *Vyzvání Pana Boha za dar duchovnj a spůsob pravého modlení* (Segítségkérés az Úristentől lelki ajándékért és az igaz imádkozás módjáért) (3–6). Ezt követik a hét napjaira való imádságok vasárnaptól szombatig (6–212). A *Druhý díl modliteb* (Az imádságok második része) különböző rendű és hivatalban lévő személyek imádságait tartalmazza különféle alkalmakra (212–305). Az imádságokat a két rész önálló *Registruma* zárja (S_{3a}–S_{6b}). Ezután külön, impresszum nélküli, belső címlappal következik Luther kis katekizmusa, a *Katechismus doktora Martina Luthera*. Címlapja hátán szentírási idézet (S_{7a}-b). A beosztása hagyományos. Néhány bevezető kérdés után a Tízparancsolat, a Hiszekegy, a Miatyánk, valamint a keresztség és Úrvacsora szereztetési igéinek szövegét, majd magyarázatát tartalmazza öt részben (1–43). Függelékében az imádságokról szóló általános tanítás, különböző hivatású emberek imádkozási módjának leírása, valamint a *Tabula domovní* (Házi tábla) található (44–77). A nyomtatványt két latin és két biblikus cseh nyelvű verssor zárja az olvasás hasznáról (X_{10b}).

Az imádságoskönyv cseh fordításáról és forrásairól ld. az 1796 számú tételt. Ennek a kis katekizmusnak közvetlen előképét még nem tárta fel a kutatás.

A kiadványt először Hellebrant Árpád írta le a Magyar Tudományos Akadémia példánya alapján (MKsz 1890: 259–260).

Cf. (1): 1796*

(2): 1594; 2495

Budapest Acad ① – Liptovský Mikuláš Ev ③

2649

(HUNYADI Ferenc): Historia az regi hires neves Troia varosanak tiz eszten-deig valo meg-szállásáról és rettenetes veszedelméről. L[őcse 1656 Brewer].

A⁴-D⁴ = [16] fol. – 4^o – 1 ill., orn.

RMK I 909 — Čaplovič 1022

Krónikás ének. – A ma ismert egyetlen teljes példány címllevele sérült. A címlapon – két oldalán körzetekből szedett kerettel kísérve – különleges, egyedi megoldásként csatajelenetet ábrázoló fametszetes Q iniciálé látható. A címlap hátán kezdődik a hat részre osztott história szövege rész cím nélkül (A_{1b}–D_{4a}). Beosztásában és terjedelmében megegyezik a korábbi kiadásokéval. Kezdősora: *Historiák immár nagy sokak voltak.*

Szövegkiadása RMKT XVI/8 50–118.

Szabó Károly a sérülés miatt hiányos impresszumú kiadványról nyomdai jellemzői és a korábbi szakirodalom nyomán megállapította, hogy Lőcsén készült, 1656-ban (RMK I 909). A nyomtatási helyre vonatkozó megállapítását e betűtípusok vizsgálata is megerősítette (Pavercsik Ilona közlése).

Cf. 388!; 1503; –, →

Budapest *Nat* © + cop. (Cluj-Napoca *Univ*) – Cluj-Napoca *Univ* ©*

Köröspataki Bedő János: Az havasalföldi hartzrol valo historia. Lőcse 1656. – Vide 2682

2650

KREUCHEL, Elias: *Dissertatio de tradve animae rationalis, (nimirum, quod hodie post Hexaëmeron nostrae animae non a solo Deo immediate creantur, sed a parentibus propagantur) deprompta ex Sacrarum Litterarum tabulis a m. Elia Krevchelio, lycei Novizoliensis moderatore. Leutschoviae 1656 sumptibus auctoris ... apud Laurentium Breverum.*

A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 854 – Čaplovič 1024

Evangélikus teológiai vizsgálótekezés. – Az ajánlást *Martino Wagnero, antistiti Bartphensium ... superattendenti comitatus Saarosiensis et 6 liberarum civitatum Sup. Hungariae ...; Eliae Lani, episcopo comitatus Soliensis, Turoczensis utriusque Hontensis et Novigradensis et ... oeconomo mysteriorum Dei, quae Brisnae inculcantur ...; Valentino Rullichio, in ... civit. Schemniciensi presbytero..., nec non in Montanis ... eccl. ministrorum seniori ... et scholarum praedicti loci ...; Hilario Ernesto Binnero, ecclesiae, quae Cassoviae Christo colligitur supremo pastori ...; m. Adamo Kys, pastori Hungarorum ejusdem loci ...; m. Theodoro Pinnerio, qui ... animas ... Cremniciensium ... potat, nec non ... Athenaeo illius loci, velut inspector praeest; Eliae Greschnero, supremo ecclesiae et scholae inspectori ac reliquis legatis Christi ... Novizolij ...; Melchiori Rotaridae, antistiti in Dominorum et Veteri Valle ...; Johanni Moldczani, assessori primae mensae in contubernio Gemiensium et sementis salutiferae satori in pago, qui vocatur Poluoncka ...; Jeremiae Lepinio, custodi oraculorum Dei ... Szalatnae ...; Johanni Billiarickio, Verbi et arae ministro in ecclesia Olczaviensi ...; nec non ... judici, tribuno plebis ... et universo senatorio et centum virali ordini ... civitatis Cassoviensis; Georgio Roth, secretario Novisoliensis camerae supremo; Conrado Marcus, p. t. ... civitatis Novisoliensis judici ac omnibus, qui ibidem ex senatorum numero clavum reipubl. tenent; Jacobo Heinzio, decimatori et capitaneo camerae Novisoliensis supremo, ... civi circulari ...; Johanni Losnicero, civi Novisoliensi ... circulari ...; Eliae Szaladino, protonotario civitatis Novisoliensis ...; Martino Feistel, tribuno plebis et oratori nationis Germanicae, meo compatri ...; Stephano (et) Johanni Kochlatsch, negotiatoribus Novisoliensis civit. ... et fodinarum metallicarum cultoribus ...; Johanni Henrico Binnero, 24 viro circumspecto et pharmacopola ...; Johan. Christophoro Hoeflingero, civi Novizoliensis circulari, urburario Schemniciensi et assessori delectae communitatis ..., Johanni Conrado Wagnero ...*

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményeket Johann Croner lőcsei konrektor és Horváth Mária 1656. november 21-én, Lőcsén tartott esküvőjére készítették a pár barátai: (1) *In nuptias eruditissimi ... Johannis Croneri, ... cum anagrammatis triplicis expolitione* címen (A_{1b}–A_{2a}) – valamint (2) *Aliud* (A_{2a}-b) címen *Johannes Serpilius, eccl. lib. rq. civitatis Caesareoforen., pastor et contubernii pastorum ad inferiorem fl. Poprad senior* – (3) *Täglicher Wunsch, alß H. Bräutigam mit Erwehlung eines Ehegattens verhaftet gewesen* (A_{2b}–A_{4a}) – (4) *Joannes et Maria sponsi* (A_{4a}-b) *Wenceslaus Johannides, p. t. schol. Caes. conr.* – (5) cím nélkül németül I. F. c. L.

Jan Čaplovič feltételezése szerint (1029) az I. F. c. L. monogram mögött „Ioannes Fringilla Cantor Leutschoviensis” rejtőzik.

Budapest Nat ①

2653

OROSZHEGYI Mihály: Az fenyő-fanak hasznos vóltáról, es az sendely tsinálóknak kellemetes és hasznos munkájokról-való historia, melly szereztetett és mostan ki-botsáttatott Oroszhegyi Mihály deák által, an. 1655 [Lőcse] (1656) [Brewer].

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Init.

RMK I 910 – Čaplovič 1030

Versek a fenyőfa és a zsendelykészítő mesterség dicséretéről. – A mű külön címlap nélkül a fenti címszöveggel kezdődik. Ezt követi a verses főrés, amelynek első része a fenyőfa, *Második része* a zsendelykészítő mesterség méltatását tartalmazza (A_{1a}–B_{1b}). Kezdősora: *Minden rendek látván miként munkálkodnak*. Ezután áll a szintén verses *Conclusio*, amely tartalmilag *Andrásfalván lakó Molnos Péternek szóló ajánlás* (B_{1b}–B_{2a}), kezdősora: *Oh drágalátos hely, ... Végül az Intés, vagy egynehány versecske a vevő személyekhez olvasható*, kezdősora: *Járulj ide mostan ki az újságokban* (B_{2b}). A kiadványt kolofon zárja: *Nyomtattatott 1656. esztendőben*.

Szövegkiadás: RMKT XVII/9 109–119 – Részleges szövegkiadás (*Második része, Conclusio, Intés*): Udvarhelyszéki fameszteriségek. Bp. 1942. 69–71, Haáz Ferenc).

Oroszhegyi Mihály életéről csupán annyi ismeretes, amennyit a *Conclusio*ban maga elárul, illetve ami ebből kikövetkeztethető. A Zetalakán élő deák feltételezhetően valamelyes erdőbirtokkal rendelkezhetett, talán fenyőfával is kereskedett. Az viszont, hogy költeményeiért anyagi juttatást vár, inkább a verselgető deáki réteghez sorolja (vö. RMKT XVII/9 598, Varga Imre). E munkáján kívül egy kéziratban fennmaradt históriás ének ismeretes tőle (RMKT XVII/9 120–124). A szerző a *Conclusio*ban utal arra is, hogy nevét a *história elei mutatja a versfejek tájékán*. Szabó Károly (RMK I 910) és Dietz Sándor (MKsz 1882: 36) az akrosztichont *Mikhael Eae nai*-ként olvasta, valószínűbb azonban Varga Imre értelmezése, aki szerint csupán a *Mikhaele* név fedezhető fel a versfőben (RMKT XVII/9 598). Varga feltételezi, hogy az *Intés* is Oroszhegyi szerzeménye és nem a nyomdásztól származik.

A főrész utolsó előtti versszakából kiderül, hogy a szerző a munkát 1655 augusztus második hetében fejezte be a *nagy Küküllőnek el alá-mentében ... egy nyári ereszben* (B₁b).

A művet mint az elsőként megjelent hazai erdészeti munkát méltatta Dietz Sándor (MKsz 1882: 36-39.). Tombor Tibor, az igen korai magyar nyelvű faipari vonatkozású művek között írt róla (Faipar 1961: 254–255). Hasonlóképpen mint az udvarhelyszéki famesterségek egyik korai dokumentumát ismertette Haáz Ferenc (Udvarhelyszéki famesterségek. Bp. 1942, 68, újabb közlése: Régi famesterségek. Szerk. Zelnik József, Bp. 1981, 48). Irodalmi vonatkozásairól Varga Imre szólt (RMKT XVII/9 598).

A kiadványt betűi, papírja és nyomdai kiállítása alapján Szabó Károly lőcsei nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 910), őt követte Ján Čaplovič is (1030). Megállapításukat a betűtípusok vizsgálata is megerősítette (Pavercsik Ilona szóbeli közlése). Szabó leírásában cáfolta a korábbi szakirodalomnak a nyomtatás évére és a címre vonatkozó téves állításait is (RMK I 910). A nyomtatás időpontját a kolofon árulja el.

Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca) – Cluj-Napoca *Univ* ① ③* – Praha *Nat* ①

2654

[1] UJ és o kalendarium Christus urunk születése után való 1657. esztendőre, mellyet mostan Magyar és Erdély országra nagy figyelmetessel alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai vizsgálás Christus urunk születése után való 1657. esztend., mellyben az hadról és békesegről, betegsegről és egéssegről, termésről és terméketlenségről és egyéb természet-szerint való esetekről, mellyekből kell jot vagy gonosztvár várunk [!], rövideden le jedzettettek Neubarth Christoph Siles. Bolesl. prédikátor és astronomus által.) Lötsén [1656] Brevér Lörintz által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

MKsz 1930: 137 – Čaplovič 1028

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlap hátán az év jellemző adatai olvashatók. A naptárjegyek magyarázata (A₂a) után a hónapok naptártáblái következnek magyar nyelvű Cisio Janussal, mely az ó-naptárhoz kapcsolódik (A₂b–B₆a). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó. Az önálló címlappal* (B₆b) kezdődő prognosztikon fejezetei: *Első rész. Az esztendőnek 4 kántoriról és azokban esendő dolgokról. I A télről* (B₇a) – *II. A tavaszról* (B₇b–B₈a) – *III. A nyárról* (B₈a–b) – *IV. Az őszeletről* (B₈b–C₁a) – *Második rész. Az eklipszisekről* (C₁a–C₂b) – *Harmadik rész. Hadról és békeségről* (C₂b–C₄b) – *Negyedik rész. A betegségekről* (C₅a–b) – *A termés és terméketlenségről* (C₆a–b). A *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzéket (C₇a–D₄b) a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* követi, amely az 1655. év eseményeivel zárul (D₅a–E₈b).

E naptárnak a Todoreszku-Horváth könyvtárban megőrződött egyetlen példányát Pukánszky Kádár Jolán ismertette (Mksz 1930: 137), és ezt vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1028).

Cf. 1342*!; 1650!; –, 2722, 2782, 2852, 2926, 2990, 3046, 3109, 3165, 3226, 3302, 3373, 3467, 3572, 3667

Budapest *Nat* ①

2655

[ZABELER, Hiob:] *Justa funebria ultimo honori matronae eximiae Agnetis Seisiae, a pietate, pudica morum antiquitate, curandae rei familiaris sedulitate liberis relictis desideratissimae solv. m. J. Z. a. e. L. Leutschoviae 1656 typis Laurentii Breveri.*

*4 = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 853 – Čaplovič 1031

Gyászversek latin és német nyelven. – A címlap és az utolsó levél háta üres. A nyomtatvány Agnes Polak, Paul Seis volt iglói bíró özvegyének halálára írott két gyászverset tartalmazza. A latin nyelvű *Scenae vitae Agnes Polakiana* címmel az elhunyt életét foglalja össze (*_{2a}–*_{3a}), ezután olvasható még egy cím nélküli német nyelvű gyászvers is (*_{3b}–*_{4a}).

A címlapon lévő monogram feloldása Ján Čaplovič alapján: Magister Job Zabler Archidiaconus Ecclesiae Leutschoviensis (Čaplovič 1031).

Hiob Zabeler (1628–1664), Peter Zabeler evangélikus szuperintendens fia szülővárosában, Lőcsén, majd Zsolnán, 1644–1648 között pedig a wittenbergi egyetemen tanult. Hazatérve a lőcsei gimnázium rektora, 1652-től ugyanitt az evangélikus egyház archidiakónusa és 1662-től pedig első lelkésze lett. Pestisjárványban halt meg.

Az 1589-ben született Agnes Polak első férje 17 éves korában egy bizonyos, közelebről ismeretlen Schmer nevű személy volt, majd annak korai halála után Paul Seis tekintélyes iglói polgárhoz ment feleségül. 31 évig élt vele házasságban. Már nagyanya- és dédanyaként, 1655–56 fordulóján hunyt el, 11 évvel második férje halála után. Paul Seis (Seiss, Seysz névalakban is) 1629–1645 között számos évig viselte az iglói bírói hivatalt, ill. 1633–1636 között szepesi gróf is volt (vö. Münnich Sándor: Igló királyi korona- és bányaváros története. Sajtó alá rendezte Niházy Frigyes. Igló 1896, 275, 295.).

Budapest *Nat* ①

2656

FLORES piarvm et devotarvm precum ex variis avthoribvs selectarum. Tyrnaviae 1656 typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

a¹², A¹²–Q¹²R¹¹⁺¹ = [24] + 403 + [3] pag. – 12° – Mult. ill., orn.

Katolikus imádságoskönyv. – E könyvészetileg még le nem írt nyomtatvány egyetlen ma ismeretes példányát Holl Béla fedezte fel Prágában a ferences rendiek kolostorában. A címlap hátán idézet Tóbiás könyvéből és Szent Jeromtól. Ezt követi a kalendáriumról szóló tudnivalók összefoglalása, amely több rövid fejezetből áll (a_{1a}–a_{4b}). Köztük a *Tabula temporaria festorum mobilium* 1656 és 1675 között táblázatban tekinti át a mozgó ünnepeket (a_{3b}–a_{4a}). Majd naptár következik (a_{4b}–a_{12b}). A főrészben közreadott imádságok témakörök szerint csoportosíthatók: (1) *Exercitium quotidianum* (reggeli imádság, *Oratio Dominica*, *Salutatio angelica*, *Symbolum apostolorum*, *Hymnus*, *Oratio*, *Ad s. Angelum Custodem*, *Benedictio*) (1–12) – (2) Hálaadások (13–18) – (3) A Szentháromság három személyéhez szóló könyörgések (19–24) – (4) *Cassiodorus*-idézet után (25–26) Szűz Máriához szól Szent Kázmér lengyel király himnusza és imája (27–44) – (5) Könyörgések Jézushoz (45–76). – (6) *Sequuntur orationes S. Brigittae* (77–104). – (7) A *Septem psalmi poenitentiales cum litanis* a 6., 31., 37., 50., 101., 129., 142. zsoltár szövegét és *antiphonát* közöl (105–126). – (8) Lítania (127–137), a 69. zsoltár és imádság (137–145) után Szent Ágoston-imádságok a *Meditationes 40. részéből* (145–154) – (9) *Tres orationes devotae* (155–162) – (10) Újabb imádság Krisztushoz (163–166) – (11) *Sequentia* (167–170) után Szent Ágoston Máriához szóló könyörgése (171–176), majd Szent Bernát: *Iubilusa* és imája (176–188) – (12) Rövidebb könyörgés és kegyelemkérés után (189–190) ismét Jézushoz mondandó imádságok (191–216), köztük *Bernardi abbatis Claravallensis* imája (211–216) – (13) A hét halálos bűn ellen mondott könyörgéseket (217–227) a Szentháromsághoz szóló (228–232) és a *de aeterna sapientia* szóló imádság követi (235–236) – (14) Ezután ismét Jézushoz (237–247), majd Máriához szóló könyörgések (248–278) – (15) Az áldozás alkalmával mondandó imádságok (279–320), köztük Aquinói Szent Tamás *Hymnusa*, *Sequentiája* és *Oratioja* (298–308) és Szent Bonaventura könyörgése (308–310) – (16) *Litaniae Beatae Mariae Virginis Lauretanae* (321–326) – (17) Este és reggel mondandó imádságok (327–340) – (18) A mise szertartásához kapcsolódó imádságok (341–350) – (19) Asztali áldások (351–355) – (20) *Itinerarium* címen útonjárók könyörgései (356–364) – (21) *Psalmus in tribulatione* (365–369) – (22) *Canticum trium puerorum* Daniel könyvének 3. részéből (370–374) – (23) *Oratio* és *Piae salutationes* (375–379) – (24) János evangéliumának kezdete a Vulgatából (380–382) – (25) *Hymnus de vanitate et contemptu mundi* (383–387) – (26) *Speculum perfectionis vitae Christianae*, amely felsorolja a nyolc boldogságot és elnyerésének módját (388–394) – (27) *Salutatio quinque vulnerum Domini nostri Iesu Christi* (395–401) – (28) *Meditatio ex mente nunquam seponenda*, kezdete: *Utinam homines superent* (402–403). A kötetet *Index* zárja (R_{10b}–R_{11b}).

A kiadványt Ferenczffy Lőrinc királyi titkár fametszetű illusztrációi díszítik, amelyek az általa 1615-ben Prágában kiadott magyar nyelvű imádságos könyvecskében fordultak elő először (1092, vö. Holl Béla: Ferenczffy Lőrinc, egy magyar könyvkiadó a XVII. században. Bp. 1980, 65–75). Ferenczffy nyomdafelszerelése Lippay György kancellár adományaként 1640-ben a pozsonyi jezsuiták birtokába került. Miután ott 1652-ben megszűnt a nyomtatás, készletét folyamatosan szállították át Nagyszombathra (V. Ecsedy 136). Ferenczffy-féle fametszet található a nagyszombati nyomda ugyanebben az évben kiadott *Rituale Strigoniense* című nyomtatványában is (2660, vö. Holl: Ferenczffy 185).

Az impresszumban szereplő Melchior Venceslaus Schneckenhaus 1654-1663 között állt a nagyszombati jezsuita akadémiai nyomda élén.

Budapest *Nat cop.* – Praha *OFM* ©

2657

LIPPAY GYÖRGY: Georgivs Lippay ... archiepiscopvs Strigoniensis ... primas Regni Hungariae, svmmvs secretariivs, cancellariivs ac sacrae caesareae regiaeque maiestatis consiliariivs intimvs. Universis Christi fidelibus salutem in Domino sempiternam. Tyrnaviae (1656) typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

[1] fol. – 720 × 400 mm – Init.

Čaplovič 1973a

Búcsút hirdető körlevél utánnyomata. – Ennek az egyleveles nyomtatványnak egyetlen példánya ismeretes. VII. Sándor pápa Rómában 1656. július 21-én kelt, jubileumi búcsút hirdető brévéjének a szövegét tartalmazza, amelyet Lippay György esztergomi érsek, Magyarország primása 1656. október 5-én Nagyszombatban kelt körlevele keretében adott közre *S(acratissi)mi ... Alexandri ... papae VII. iubileum universale ad implorandam opem divinam in praesentibus ecclesiae necessitatibus* címmel, G. Gualterius aláírásával. A pápai bréve után az érsek megnevezi azt a két, Nagyszombatban lévő templomot, ahol a magyarországi katolikusok október 22. és november 22. között teljes bűnbocsánatban részesülhetnek.

Budapest Arch ① – Budapest Nat cop.

Makar, Andreas: Argumentis messis lavreata. Tyrnaviae 1656. – Vide 2658

2658

MAKAR, Andreas: Orientis messis lavreata, sive Apollonivs, Philoemon et Arianvs martyres lavreati, quos ... artium et philosophiae magistris in ... Academia Tyrnaviensi per ... Andream Makar, ... professorem ordinarium lavreatis nobiles ... facultatis rhetoricae alvmni in eorundem supremi honoris theatro publice exhibuerunt anno regni altero Leopoldi primi regis Pannoniae. Tyrnaviae (MDCLVI) typis Academicis, excudebat Melchior Schneckenhaus.

A⁸-E⁸ F⁴ = 90 [recte 88] pag. – 8° – Orn.

RMK II 857 – Čaplovič 1974 – Staud I 105

Iskoladráma és szereposztás. – E színjátékot a nagyszombati akadémia retorika osztálynak tanulói adták elő a frissen avatott filozófiai magiszterek köszöntésére. A címlap hátán kezdődik a dátum és aláírás nélküli *Dedicatio ad dd. neo-magistros* (2-4). Majd rövid *Argumentum* foglalja össze a három keleti szent: Apollonius, Philemon és Arianus mártíromságát elbeszélő színjáték tartalmát (5). A darab szereplőit *Personae* sorolja fel (5-6): *Maximianus*

imperator. Stephanus Baychi nob. Vng. – Arianus praeses. Sigismundus Madochani n. V. – S. Apollonius. Franciscus Kürtösi nob. Vng. – Oribasus Magus. Joannes Melegi nob. Vng. – Philemon. Ladislaus Oczkai nob. Ung. – Theon, frater Philaemonis. Casparus Ochkai nob. Ung. – Genius Ariani. Joannes Chemi nob. Ung. – Angelus tutelar. Gabriel Chinorani – Principes. Stephanus Tölcheki nob. Ung., Stephanus Petö nob. Ung., Joannes Sebastianus Brunner nob., Franciscus Tuba nob. Vng., Emericus Jelenfi n. U., Ladislaus Farkas, Georgius Jelenchich, Michael Jakach, Consilarii. Joannes Vulcurani civis ex S. Cruce Pan., Joannes Taynai n. U., Steph. Kürtösi n. U., Stephanus Halasi n. U., Simon Buzgo n. V. – Protectores imperij. Steph. Egerszegi, Steph. Horvath nob. Ung., Joannes Chrastel nob., Andreas Rasel – Christiani. Tobias Mattiasffi nob. Ung., Georgius [?]chhaj, Georgius Galloviades nob. Ung. – Sacrificuli. Georgius Jankovich, Nicolaus Chereni, Joannes Philippovich, Georgius Valovich – Erinnis. Andreas Halada. A nyomtatvány a dráma teljes szövegét közreadja. Részei a következők: Protasis, amely négy jelenetből áll (7–20) – Chorus (20–21) – Epitasis négy jelenettel (21–31) – a Catatiasis öt jelenete (32–52) – és végül Catastrophe kilenc jelenettel (52–90). A dráma szövegén belül, a 79. lap alján az eredeti két sorra ötsornyi, kisebb betűtípussal szedett kiegészítést ragasztottak.

Andreas Makar (1620/26–1666) varasdi születésű, horvát jezsuita egyetemi tanár 1653-tól 1656-ig és 1661-ben Nagyszombatban, 1658 és 1660 között Kassán működött. Drámája forrásaként Laurentius Surius (1522–1578) karthauzi szerzetes hétkötetes *Vitae sanctorum* című művére és Vincentiusra hivatkozott, aki valószínűleg a salerno Vincentius Barralis Benedek-rendi teológiai doktorral azonos, akinek 1613-ból ismeretes *Chronologia sanctorum* című műve.

Szabó Károly az általa látott budapesti egyetemi könyvtári, nagyon körülvágott példány alapján e kiadvány címét a következőképpen írta le: (*Argume*)ntis messis laureata (RMK II 857).

A szakirodalomban is ezen a címen szerepel, vö. Staud I 105. A Ráth György gyűjteményéből azóta a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárába került teljes példány alapján a cím első szava helyesen: *Orientis*. A nyomtatás éve a címlapon olvasható kronisztichonból való.

A nyomtatványnak két változata ismeretes, amelyek a szereposztásban térnek el egymástól. A budapesti Egyetemi Könyvtár példányában („A” variáns) a fent megadott szereposztás olvasható. A Magyar Tudományos Akadémia példányában az A₃ lap szövegét újraszédtek, és az eredeti helyére ragasztották. Ebben a „B” variánsban a főszerepeket játszó szereplők így állnak: *Maximianus imperator. Sigismundus Madochani nob. Vng. – Arianus praeses. Franciscus Kürtösi nob. Vng. – S. Apollonius. Stephanus Baychi nob. Vng.* A *Principes* között *Ladislaus Farkas* és *Michael Jakach* nem szerepelt.

Budapest Acad ① (B-variáns) – Budapest Univ ① (A-variáns) – Debrecen Univ ②* (A-variáns)

2659

MAKAR, Andreas: *Philosophia, a spectabili ac magnifico domino, Adamo Jllieshazy de Jllieshaza, art. et phil. baccalaure. in ... vniversitate Tyrnaviensi publice propugnata pro supr. in phil. laurea anno 1656. mensis Iulij die*

(...) praeside ... Andrea Makar Soc. J., art. et philos. doctore et professore ordinario, ejusdemq(ue) facultatis p. t. seniore. (Tyrnaviae MDCLVI typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhaus).

[1]¹, A²-C² D¹ = [8] fol. – 2° – Tit. calcographicus, init.

RMK II 858 – Čaplovič 1975

Katolikus filozófiai vizsgatételek. – A nyomtatvány elején lévő rézmetszetes, díszes címlap tetején középen angyal tartja hátán Atlaszként a két oszlop között láncra fűzött és néhány zodiákus-jeggel körülvett gömböt. A láncról az Illésházy család grófi címere lóg le: két egymás fölött álló, kiterjesztett szárnyú, egyfejű sas, nyakán nyállal átlóve. Alatta a címlap középen III. Ferdinánd német-római császárt ábrázoló koronás alak áll, kezében a kétfejű sast ábrázoló császári címerrel. Vele szemben a magyar címert tartja kezében az I. Lipót magyar királyt ábrázoló sisakos alak. Mindkettjük másik keze azon a *Pro Caesare et Rege* feliraton nyugszik, amely a közöttük lévő oszlop tetején van. Ezen elől a Lippay család kiegészített címere látható: két szembenálló oroszlán oszlopot tart, amelynek tetején az érseki jelvények láthatók. Az oszlop felirata: *Stat stabitque*. A cím alul, középen olvasható szedett betűkkel. A praeses neve után álló „Artium.” szót átragasztották: „Soc. J. Art”. A címlap háta üres. Majd *Adamus Illieshazy* keltezés nélküli ajánlása olvasható *Georgio Lippay, archiepiscopo Strigoniensi, ... primati Ungariae, cancellario*, amely a címlapképet is magyarázza (A₁a–b). A *Theses ex universa philosophia* című főrészt (A₂a–D₁b) összesen ötven tételt tartalmaz a következő témakörökre tagolva: *Ex logica* (I–VII), *De principiis corporis naturalis* (VIII–XX), *De proprietatibus corporis naturalis* (XXI–XXIX), *De ortu et interitu* (XXX–XXXIV), *De elementis* (XXXV–XXXVIII), *Ex libris de anima* (XXXIX–XLVII), *Ex libris metaphysicorum* (XLVIII–L). Az impresszumadatok az utolsó lapon kolofonban olvashatók.

E vizsgatételeket 1656 júliusában vitatták meg a nagyszombati egyetemen. A vizsgáztató Andreas Makar egyetemi tanár, a vizsgázó Illésházy Ádám volt. Ő Illyésházy Ferenc és Szirmay Katalin gyermeke volt, később ásváni plébános lett. Literátori munkássága nem ismeretes.

A nyomtatványban a szöveget minden lapon körzetekből álló díszes keret veszi körül és minden tézis nagyméretű iniciáléval kezdődik.

Budapest Nat ①

2660

- [1] RITUALE Strigoniense, seu formvla agendorvm in administratione sacramentorum ac ceteris ecclesiae publicis functionibus. Primum quidem jussu et autoritate ... qvondam cardinalis Petri Pazmany archiepiscopi Strigoniensis, (denuo ... principis Georgii Lippay de Zombor, archiepiscopi Strigoniensis, Sedis Apostol. legati nati, primatis Vngariae, etc. editum). – [2] (SYNODI provincialis decreta, anno MDCXI Tyrnaviae celebratae per ... Franciscvm Forgach de Ghymes ... Rituali Strigoniensi annexa jussu et

authoritate ... Georgii Lippay...) (Tyrnaviae MDCLVI Melchior Wenceslaus Schneckenhaus.)

(A^4 , A^4-Z^4 , Aa^4-Nn^4 Oo^6 ; A^4-C^4 $D^2 = [8] + 299$; 27 pag. – $4^0 - 1$ ins., 1 ill., init., orn. color.

RMK II 859 – Knihopis 14.851a – Čaplovič 1976

Katolikus szertartáskönyv és zsinati határozatok. – A cím a címlap hátán folytatódik Lippay György érseki címere alatt. A kiadvány tartalma és beosztása teljes egészében meg egyezik a Pázmány Péter által 1625-ben kiadott szertartáskönyvével (1346). Ahhoz hasonlóan külön címlappal csatlakoznak hozzá az esztergomi főegyházmegye 1611-ben Nagyszombatban tartott zsinatának határozatai is.

Cf. (1) 528!; 1346!; –, →

In 20 bibliothecis 23 expl. – Bamberg *Priest* – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Esztergom *Simor* – London *BL* – Martin *Nat* – Pécs *Univ* – Wien *Univ*

2661

[1] SODALITAS Visitationis Beatissimae Virginis Mariae in academico Societatis Jesu collegio Tyrnaviae erecta, et confirmata. – [2] (Catalogus defunctorum e Tyrnaviensi B. M. V. Visitantis Sodalitate). (Tyrnaviae 1656) [typ. Academicis].

[1] fol. – 236 x 134 mm – Orn., init.

MKsz 2007: 192

Katolikus vallási társulat meghívólevele és halottairól szóló értesítő. – Ennek a bibliográfiailag eddig ismeretlen egyleveles fűlő alakú nyomtatványnak a rektóján a nagyszombati jezsuita kollégiumban alapított nagyszombati Sarlósboldogasszony társulat névadó ünnepére (július 2.) szóló meghívás olvasható *Tyrnaviae ... 15 Junij ... 1656.* keltezéssel. A hátlapon körzetekből álló kerettel övezett halálfej látható, alatta helyezkedik el a társulat 1655-ben és 1656-ban elhunyt tagjainak névsora, halálkozásuk helyének és idejének feltüntetésével. Majd a sodalitas regulája szerint az elhunytakért mondandó imák felsorolása, és evangéliumi idézet áll. A lapot alul a *rector* és a *secretarius* aláírása számára fenntartott hely zárja.

A betűtípusok és a díszek vizsgálatával V. Ecsedy Judit megállapította, hogy a nyomtatási hely nélkül megjelent kiadvány a nagyszombati akadémiai nyomdában készült (MKsz 2007: 191–192).

A kiadványt Viskolcz Noémi találta meg az Eszterházy család levéltárában, és ő ismertette első alkalommal (MKsz 2007: 192).

Budapest *Nat* cop. – Esztergom *Arch* ①

2662

(COMENIUS, Joannes Amos): Schola lvdvs, seu encyclopaedia viva, h(oc) e(st) janvae lingvarum praxis comica, res omnes nomenclatura vestitas et vestiendas sensibus ad vivum praesentandi, artificium exhibens amoenum. Patakini 1656 typis celss. princ. expressit Georgius Renius.

A⁸-Z⁸, Aa₁₋₇ []¹ Aa₈ Bb⁸-Ff⁸ Gg⁴ = 470 [recte 472] pag. + [1] tab. - 8° - J, 1 ins., mult. ill., orn., init.

RMK II 860

Iskolai színjáték. – A címlapon Comenius fametszetes címere látható jelmondatával. A címlap hátán Senecától származó aforizma és magyarázata olvasható. Az ajánlás *Honoratissimi d. d. scholarchae* megszólítással kezdődik, aláírása: *Ex musaeo meo 24. Aprilis ... 1654, vester Comenius* (3–18). Ebben a pataki iskolától búcsúzó szerző az iskolai színjátszás pedagógiai és didaktikai hasznosságáról értekezik, valamint leírja, miként kell a darabokat előadni. A főrész Comenius *Janua* című munkájának dramatizált anyagát tartalmazza *VIII pars*ban, ezek *actusokra* és *scenakra* oszlanak (19–470 [recte 472]). Minden rész címe önálló lapon található, ez az első esetében *Januae lingvarum praxis comicae pars I.*, amely később apróbb helyesírási és nyelvtani eltérésekkel ismétlődik. Alcímként a fejezet tartalmának rövid összefoglalása olvasható, ezek a következők: *Pars I. In qua res mundi majoris, quae naturaliter fiunt, ordine in scenam praeducuntur.* – *Pars II. Gloriosum operum Dei colophonem, hominem cum sua mirabili structura spectandum exhibens* – *Pars III. Mundum artificalem scena repraesentans* – *Pars IV. in qua schola trivialis, quomodo in ludum transformari possit, ad vivum representatur* – *Pars V., in qua academia, cum quattuor supremis facultatibus suis, literataque studiosorum peregrinatione et erudita conservatione repraesentatur.* E fejezetben számos szöveggözüti, magyarázó, fametszetes ábra látható – *Pars VI. Vitam hominum moralem ad vivum repraesentans* – *Pars VII. Res in regimine familiae et urbis occurrentes repraesentans,* ebben található az *Arbor consanguinitatis* című kihajtható táblázat – *Pars VIII. et ultima res in regno et religione divinae providentia concurrentes repraesentans.* A részek felépítése a következő: *Personae* cím alatt a szereplők megnevezésével, majd *Prologusszal* kezdődik. A részek végén *Epilogus* áll.

Az ajánlás később apróbb változtatásokkal megjelent J. A. Comenius *Didactica opera omnia* című gyűjteményes munkájában 1657-ben, Amszterdamban. Ennek hasonmása jegyzetekkel: Chlup, Otokar: *Comenius Didactica opera omnia I–III. Praegae 1957. Tom. II. pars III. 831–836. és tom. III. 121–132.* Az ajánlás és a harmadik rész harmadik felvonásának fordítása: *Comenius Magyarországon 332–352.,* valamint újabb fordításban az ajánlás: *Comenius élő pedagógiai öröksége. Szerk. Kődöböcz József. Sárospatak 2003, 209–218.*

Comenius e munkájáról összefoglalóan Bakos József írt (*A Sárospataki Református Kollégium. Szerk. a Tiszáninneni Református Egyházkerület Elnöksége. Bp. 1981, 71–74*). Nagy Júlia mint az első magyar református iskoladramát méltatta, feltárva keletkezésének és előadásának körülményeit (*Comenius és a Sárospataki iskola. Szerk. Kődöböcz József, Földy Ferenc, Csorba Csaba. Sárospatak 1997, (Bibliotheca Comeniana VI) 75–82.*

A kötet ismét megjelent 1657-ben Amszterdamban (RMK III 6359), 1664-ben Londonban (RMK III 6468), valamint németül Frankfurtban és Hanauban 1659-ben (RMK III 6388).

Az impresszumban szereplő Georgius Renius 1650 és 1657 között vezette a pataki fejedelmi nyomdát.

Budapest *Nat* ②* + cop. (Sárospatak) – Cluj-Napoca *Acad* ① – Pápa *Ev* ① – Sárospatak *Ref* ②*

2663

»KECSKEMÉTI C. János: *Fides Jesv et Jesuitarum*. Az az: Az mi Urunk Jesus tudományának az Jesuiták tudományával való öszve vetése, mely Donatus Visartus által az szent írásból, Paterek és Jesuiták könyveiből sze-degettetett és az hitnek bizonyos ágaira rendeltetett... S.-Patak 1656 [typ. principis].«

»? + 386 + [1] pag. – 8«

RMK I 912

Református vitairat. – E kiadványt Szabó Károly írta le a fenti formában (RMK I 912). Ennek végén megjegyezte: „Első kiadása: H. n. (Bártfa) 1619 (vö. 1171). Említi e kiadást Sándor István, M. könyvesház 39. l. Elül csonka példányát (8r. 386 lap, végül nyomt. hibák 1 sztlan lap) láttam Rosnyón a gömöri ev. esp. ktárában (Ab 42. sz. alatt).” Bár Szabó elől csonkának mondja a ma nem található, egykori rozsnyói példányt, mégis kérdéses, hogy volt-e címlapja, mivel az 1619. évi első kiadás címének helyesírása számos ponton eltér a fenti leírástól. Ezért azonban a Szabó által közölt adatok hitelessége nem vonható kétségbe.

Kecskeméti C. János e munkájával az RMNy II. kötetének megjelenése után Vásárhelyi Judit foglalkozott. Megállapította, hogy latin nyelvű eredetije először 1573-ban jelent meg Christlingenben *Fides Jesu et Jesuitarum per Donatum Gotuisum Trivoniensem s. theologiae lectorem* címmel. A valóságban nem létező Christlingent Strassburggal azonosítja a szakirodalom. Az 1619. évi magyar fordítás alapjául szolgáló kiadást 1610-ben nyomtatta ki Oppenheimben Hieronymus Galler, Levinus Hulsius özvegyének költségén, valószínűleg Makai Máté nagyszombati iskolamester Szenci Molnár Albert által közvetített kérésére. Az eredeti mű álnevet használó szerzője minden bizonnyal Johann Fischart (1546–1590) német költő volt, nem zárható azonban ki Johann Piscator herborni teológiai professzor szerzősége sem (vö. OSzKÉvk 1981: 253–271, Vásárhelyi Judit).

Patakon 1650 óta működött a fejedelmi nyomda.

Cf. 1171; –

Olim: Rózsnyón a gömöri ev. esp. ktárában

Keresztyen catechismus Az az: A' keresztényi hitnek ágazatira való rövid tanítás... Patak 1656.
– Vide 2791

2664

[MEDGYESI Pál:] *Trecentvm-Viratus et ultra, sive Calvinus, Beza, Zanchius, Daneus, Szegedinus, Junius et pleriqve omnes: universae item per Regna Galliae, Angliae, Scotiae, Foederati Belgij etc. Genevarumqve ecclesiae reformatae. In gratiam et confirmationem fratrum piorum, pacificorum, orthodoxorum, sub regimine haud episcopali, sed presbyteriali, id est qvod hactenus Presbyterorum docentium seu Pastorum Collegium, in Hungaria Transylvaniaqve administrat, constitutorum. Patakini 1656 [typ. principis, Rosnyai].*

A⁴-E⁴ = 39 + [1] pag. – 4° – Orn., init.

RMK II 861

Református vitairat. – E munka válasz Isaac Basire ugyancsak 1656-ban megjelent *Triumviratus* című munkájára (2638). A címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. A művet *Praemonitio ad omnes, quorum interest* (3–6) vezeti be, aláírója *Philaletes Vester* (6). A főrész címe megegyezik a címlapon olvashatóval: *Trecentum-viratus et ultra* etc. (7–37). Benne a mű címében felsorolt reformátoroktól és további számos XVI. és XVII. századi teológustól, valamint néhány kálvinista egyház hitvallásából olvashatók a presbiteriális egyházkormányzást helyeslő idézetek. A befejező részek a következők: *Quo ad D. Triumviri Mantissam* (37); *Mantissa nostra* (38); bibliai idézet *Rom. 16. v. 17. 18.* (39) és az utolsó lapon két latin vers: *Epigramma d. Triumviri*, ez megegyezik a *Triumviratust* lezáró latin verssel és az erre felelő epigramma, *Mantissa* címmel.

Miklós Ödön megállapítása szerint a vitairat szerzője Medgyesi Pál (MKsz 1916: 256–258). Miklós bizonyítékul Gisbertus Voetius szavait idézi: „confer ... consensum Ecclesiarum reformatarum indicatum a cl. Paulo Medgyesi, theologo Patachino in libello, cui tit. *Trecentumviratus* (Politica ecclesiastica IV. pars III. Amsterdam 1666, 191. Újabb kiadásban: *Bibliotheca reformatata*. Ed. F. L. Rutgers. Vol. 2. Amsterdam 1885, I. 304). Ez alapján Medgyesi szerzősége kétségtelen.

A vitairat tartalmát röviden Zoványi Jenő ismertette. Szerinte a kis kötet 1656 második felében jelent meg, mivel előszava hivatkozik az 1656 júniusában tartott erdélyi zsinatra (Puritánus 348–349).

A pataki fejedelmi nyomdát ugyan 1657-ig Georgius Renius vezette, de 1656-ban már utódának, Rosnyai Jánosnak nevével is jelent meg kiadvány.

Cf. 2638, 2639, 2640, –

Budapest *Nat* ② + cop. partim – Cluj-Napoca *Acad* ①

Olim: Msziget ref. lyc. és Durham káptalani könyvtár (vö. MKsz 1886: 69)

Somosi Petkó János: Igaz és tökéletes bodogsagra vezérlő út... Patak 1656. – Vide 2800

2665

»[1–2] NEWER vnd Alter Almanach auffs Jahr nach Jesus Christi Geburt 1657 ... gestellt durch ... Christophoro Neubarth. Hermanstadt [1656] Martinus Pistorius. – 16^o«

RMK II 884

Üj-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A kötéstáblából kiáztatott töredéket Frantz Zimmermann közlése nyomán (ArchVerSiebLkde 1884: 97) vette fel bibliográfiájába Szabó Károly (RMK II 884). A fenti címléírás az ő tételét követi. A Zimmermann által leírt töredék, amely Szabó szerint „Szeben város levéltárában” van, ma nem található. A kalendárium nyomdászának személye nem egyértelmű. A fent említett forrásokban Martinus Pistorius szerepel, nagy valószínűséggel – az 1629 óta Szebenben működő – Marcus Pistorius nevének hibás írásáról van szó. Teljes bizonyossággal mégsem zárható ki, hogy valóban egy ilyen nevű örököse nyomtatta ezt a naptárt. Marcus Pistorius 1655 körül halhatott meg, ezután neve nyomtatványokon nem bukkan fel. Martinus Pistorius neve csupán ezen a ma lappangó kiadványon szerepelt, a város a nyomdát 1657. november 9-én visszaváltotta Marcus Pistorius örököseitől (V. Ecsedy 114).

A következő adat a nyomda működéséről azonban csak 1658-ból származik, csak az nem tudható, ki vezette ekkor a nyomdát (vö. 2801). 1659–60-ban a városi műhely vezetője Christoph Hildebrand volt. Elképzelhető, hogy a nyomda 1657-ben is dolgozott és jelentetett meg német nyelvű kalendáriumot, azonban működését alátámasztó adat jelenleg nem ismeretes.

Cf. 3009!

Olim: Szeben város levéltára

2666

»BÖHM, Christoph: Beantwortung der unchristlichen und mehr den heydnischen doch sehr gemeinen Frage, woher ich gewiß sey, daß heutige Bibel, oder Heilige Schrifft von Gott? Welche in der unapostolischen Bekehrung einfältiger evangelischer Christen und andern mündlichen Discursen zum öfftern von deß Volks Verführern vorgebracht wirdt Einfeltig auff vieler begehren auffgesetzt von m. Christoff Böhmen Symmyste der Evangelischen Kirchen in Preßburg. Trentschin [1655-1658] Nicodem Zeißel. 7 fol.«

RMK II 2050 – Čaplovič 1854

Evangélikus vallási tanítás. – Az egyetlen példányból sem ismert kiadvány egykori létre későbbi külföldi kiadásából lehet következtetni (Appendix 217). A fenti címléírás annak

alaján készült. E későbbi kiadás impresszumában a következő olvasható: *Erstlich gedruckt zu Trentschin, Nicodem Zeißel*. Bár az „erstlich” kifejezés több mindenre utalhat, ez esetben a nyomdahely és a nyomdász, valamint a szerző pontos megnevezése azt sugallja, hogy a külföldi kiadás valóban egy korábbi trencsényi nyomtatvány alapján készült. A rendelkezésre álló adatok alapján e külföldi nyomtatvány pontos nyomtatási helye és ideje nem állapítható meg.

Amennyiben az újabb kiadás valóban híven követte az eredeti munkát, úgy ennek tartalma a következő lehetett: A címlap hátán idézet volt olvasható Szent Ágoston Vallomásaiából. A munka *I. n. J. D. m.* fohászt követően a címben feltett kérdést tárgyalta: hogyan lehet bizonyosnak lenni abban, hogy a mai Szentírás Istentől való. Szerzője a katolikus tanokkal szemben kívánta az evangélikus álláspontot bizonyítani.

Christoph Böhm evangélikus lelkész 1626-ban született a szászországi Radebergben. Wittenbergben tanult, majd a jénai egyetemen szerzett magiszteri címet. 1653-tól élt Magyarországon, előbb rektor, majd 1654-től lelkész lett Pozsonyban. 1658-ban ment Lőcsére első papnak, itt halt meg 1660-ban. Jelenleg ez az egyetlen, megalapozottan feltételezhető magyarországi műve ismeretes.

Szabó Károly (RMK II 2050) és Ján Čaplovič (1854) is e munka külföldi kiadását (Appendix 217) tévesen a trencsényi nyomtatványok között vették fel bibliográfiáikba. Szabó az év nélküli nyomtatványok közé sorolta, megjegyezte azonban, hogy nyomdásza, Nikodém Čížek (németül Zeißel névalakkal) 1655-től állt a nyomda élén, a szerző a címben magát pozsonyi lelkésznek mondja, ezt a tisztséget pedig 1658-ig töltötte be. Adatai alapján Čaplovič már 1655-1658 közötti nyomtatványként ismertette. Megállapításaik azonban valójában e kiadványra vonatkoznak.

Nikodém Čížek 1655-1664 között vezette, és volt tulajdonosa a cseh exulánsok Trencsénben 1637 óta működő nyomdájának.

2667

CZEMBER, Georg: Disputatio physico theologica de traduce opposita educationi et animarum immediatae creationi a praeside Georgio Czember Novisol., p. t. rectore scholae Prividien. et respondente Christophoro Lystak Revucensi, alumno ibidem. Ad diem 15. Februarii anno 1656. Trenchinii (1656) Nicodemus Czizek.

[]⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 862 – Čaplovič 1843

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán Georg Czember külön szöveg nélkül ajánlja munkáját *Judici totique senatu[!] ... civitatis Novisoliensis, ut et ... judici et universo senatui Prividien. nec non Johanni Mattiass, ... civitatis ... Cremnicensis judici ... affini ..., atque Wencislao Petrowsky, chirurgo in termis Stubnensibus ... affini ..., omnibus et singulis ... patronis, fautoribus, amicis, moecenatibus...* A főrés *Juvante Jehovah* címmel 19 pontban tárgyalja a traduxról, azaz az értelmes emberi lélekeknek a szülőktől az utódokra való átszármazásáról szóló evangélikus tanítást.

A besztercebányai születésű Georg Czember (?–1692), 1652-ben iratkozott be a wittenbergi egyetemre, hazatérése után privigyei rektor, 1657-től alsó- és felsőkemencei, majd hodrusbányai, 1668-tól besztercebányai evangélikus lelkész. 1673-tól 1682-ig száműzetésben élt Sziléziában. 1682-től haláláig Szomolnokon lelkész.

E vizsgatételeket az ő elnökletével vitatták meg a privigyei evangélikus iskolában 1656. február 12-én. A vizsgázó a nagyrócei származású Christophorus Lystak volt.

A tradux témájával ugyanebben az évben Elias Kreuchel, a besztercebányai iskola tanára két munkájában is foglalkozott (2650, 2651).

Cf. 2650, 2651 –, 2735, 2736

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① ① – Martin Nat ①

2668

GAŽUR, Matej: Mnema funereum viri reverendi ... dn. m. Zachariae Kalinkii Rozebergensis, ecclesiastae Cassensis fidelissimi, qui post ardentis ad thronum gratiae ac misericordiae Dei preces et suspiria intima ex hac lacrymarum valle in laetissimum coeli πολιτευμα placidissime translatus est ... die 12. Martij anni 1656 erectum a Matthia Gazur Thurocz-Mossovino, inclytae aulae Ostrozithianae familiari. [Trenchinii] (1656) [Nikodem Čížek]. [J]² = [2] fol. – 4° – Orn.

RMK II 863 – Sztripszky II 2570/118 ← MKsz 1890: 269 – Čaplovič 1844

Gyászvers. – A címlap hátán Προσφώνησις ad excellentissimum dominum superintendentem etc. nati denati genitorem directa címmel ajánlás olvasható az elhunyt atyjának, Joachim Kalinka superintendensnek. Ezután Elegia címmel kezdődik a Zachariás Kalinka kossai evangélikus lelkész halálára írott gyászvers ([J]₂a-b). A nyomtatvány végén az Arithmologiconból a temetés ideje és helye olvasható ki: 1656. március 19, Kossa.

Zachariás Kalinka Joachim Kalinka evangélikus superintendens elsőszülött fia volt. A wittenbergi egyetemen megszerezte a magiszteri címet. Még nem töltötte be a huszonhetedik évét, amikor 1656. március 12-én meghalt.

Szabó Károly a nyomtatás helyének feltüntetése nélkül kiadott gyászverset trencsényi nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK II 863). Majd Horváth Ignác korábban ismeretlen nyomtatványként adott róla hírt, és szerzőjének tévesen az elhunytat, Zachariás Kalinkát vélte (MKsz 1890: 269, vö. Sztripszky II 2570/118). Tévedését Ján Čaplovič helyreigazította (1844). A trencsényi nyomtatás tényét a betűtípusok vizsgálata egyértelműen igazolja (V. Ecsedy Judit: Hung. typ. II/1. 157). A cseh exulánsok nyomdájának tulajdonosa és vezetője ekkor Nikodém Čížek volt.

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① ①

2669

GUTTOVIENI József: Applausus super solennem panegyryn in castro Ludan, eligendorum et confirma(n)dorum superintendentium causa meditatus et toti conventui, specificè vero primariis ejus directoribus, ... Nicolao et ... Matthiae Osztrosith de Ghyletincz, liberis baronibus ac haereditariis arcium Illava, Lyptouyvar et Ludan dominis, ... ecclesiarum et scholarum patronis benignissimis humillime oblatu die solennis illius et generalis conve(n)tus celebrati 29 Martii ... 1656 ... per Josephum Guttovieni d. e. scholae Hungaricae Poseniensis post liminiariae jam septennianum rectorem. [Trenchinii] (1656) [Čížek].

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

RMK II 864 – Čaplovič 1845

Köszöntő versgyűjtemény. – E kiadvány a felső-magyarországi evangélikusoknak a Nyitra megyei Ludányban 1656. március 29-én tartott általános zsinata alkalmából készült. Szerzője, Guttovieni József a következő költeményekkel köszöntötte a zsinat napján a résztvevőket: [1] *Dedicatio* (A₁b) – [2] *Praeludium*, amelynek akrosztichonszerűen kiemelt betűi *Nicolavs* és *Matthias Ostrosit* neveit adják ki, akik a zsinat elnökei voltak mint az evangélikus egyház és iskolák pártfogói (A₂a) – [3] *Ipse applausus ad directores et promotores synodi*, amelynek akrosztichon-szövege: *Nicolavs Ostrosit et Matthias Ostrosit vivant diu* (A₂a–A₄a) – [4] Joachim Kalinkát, a biccei evangélikus egyházkerület püspökét, az Osztrosith család udvari papját köszönti az *Ad convocatorem synodi* című költemény (A₄a) – (5) *Ad comites et barones convocatos* (A₄a–A₄b) – (6) *Ad comitatenses* (A₄b–B₁a) – (7) *Ad civitatenses* (B₁a) – (8) *Ad novos superintendentes* (B₁a) – (9) *Ad eosdem et seniores in genere* (B₁b–B₂a) – (10) *Ad venerabiles fraternitates* (B₂a–B₂b) – (11) *Epilogus ad conventum* (B₂b) – (12) *Petitio* (B₂b).

Guttovieni József (1602–1667 után) evangélikus rektor volt Szenicén, Győrben és 1649 és 1659 között Pozsonyban. Majd ugyanott városi hivatalnokként működött. Magyar nyelvű verse is ismeretes (II 943). Életét és munkásságát Varga Imre foglalta össze (RMKT XVII/9 723–724). A ludányi zsinatról ld. Klein: Nachrichten III. 183.

A kiadási hely nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly (RMK II 864) és nyomán Ján Čaplovič (1845) trencsényi nyomtatványként írta le. Feltételezésüket a betűtípusok alapján V. Ecsedy Judit megerősítette (szóbeli közlés). A cseh exulánsok trencsényi nyomdájának tulajdonosa és vezetője ekkor Nikodém Čížek volt.

Budapest Nat ①

2670

<Kalendár a pranostyka na rok 1657. Trenčín 1656 Čížek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 2882!

2671

KREUCHEL, Elias: Disceptatio praeliminaris de 1. Vera formae materialis et immaterialis differentia. 2 Eductionis formae materialis e materia co(m)mento. 3 Generationis physicae natura et quidditate. 4 Creationis proprie sic dictae adaequata definitione, adornata a m. Elia Kreuchel, lycei Novisoliensis moderatore, quae publico examini ... subjicietur ... MDCLVI. 14. Cal. Junij, ubi respondentis partes tuebitur Iohannes Raphanidae, praedicti Athenaei discipulus. Trenchinii (1656) typis Nicodemi Czizek.

[A]⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4°

RMK II 865 – Čaplovič 1846

Metafizikai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johannes Raphanidae respondens* ajánlja e munkát *Martino Tarnoci, comitatus Poseniensis, Nitriensis et Barsensis superattendenti ... ac pastori Prividiansium ...; Georgio Raphanidae, decano comitatus Arvensis ... ac antistiti Duboviensium ...; Eliae Greschnero, supremo ecclesiae, quae Novisoli Christe colligitur pastori, ac scholarchae ...; Samueli Czernack, nationis Slavicae mystae et scholarchae ...; Matthiae Furtinio, ejusdem ecclesiae symmystae Nec non ... Conrado Marcus, judici ... civitatis Novisoliensis ...; Nicolao Jezernicky, Novisoliensis propugnaculi praefecto ... ac senatori ..., ceterisque ex senatorio ordine viris ... scholae inspectoribus ...; item Johanni Guzith, ... Musarum patrono; Andreae Raphanidae, praeceptori bonorum Blazoviensium ...; Stephano Kochlatsch, Johanni Kochlatsch, negotiatoribus Novisoliensis civitatis ...; Matthiae Grunstein ... reipubl. Noviz. civi ac accessori ..., fautoribus, patronis et moecenatibus. A főrész *Disceptatio praeliminaris* címmel kezdődik és I–IV. pontban tárgyalja a forma fogalmával összefüggő metafizikai kérdéseket (A_{2a}–C_{2b}). Az utolsó lapon latin nyelvű üdvözlő vers: *Optimae expectationis juveni, Johanni Raphanidae, szerzője: Stephanus Mensatoris Cubinien., gymnasii Noviz. alumnus.**

Ezeket a metafizikai vizsgatételeket 1656. május 19-én vitatták meg a besztercebányai evangélikus iskolában. A vizsgáztató Elias Kreuchel, az iskola rektora, a vizsgázó Joannes Raphanides volt.

A nyomtatvány egyetlen ismert példánya erősen körbe van vágva, ezért az utolsó négy lapról hiányzik a nyomtatás első sora és nem lehet megállapítani, hogy a kiadványnak volt-e terjedelemjelölése.

Budapest Nat ©*

2672

BÈZE, Théodore de: Az Ur vacsorájának adasa es vetele felöl valo jo tanacs, mellyet irt Theodorus Beza, régen Genevában doctor és praedikátor egy Tilius Tamás nevű praedikátor szolgálta társa- és atyafiához 1571. esztendőben. ... [Várad] 1656 [Szenci Kertész].

A⁸² B⁶ = [14?] fol. – 8° – Orn., init.

Sztripszky I 2011/218 ← MKsz 1882: 86

Református tanítás latin és magyar nyelven. – A címlapon és annak hátán újtestamentumi bibliai idézetek állnak. Ezután kezdődik a *Rövid intézés a kegyesség és igazság szerető olvasóhoz* dátum és aláírás nélkül (A_{2a}–A_{3a}). A főrész egymással szemben lévő lapjain párhuzamosan olvasható *Thomae Tilio, fratri ac symmystae observando*, illetve *Tilius Tamásnak, nekem atyamfiának és tiszteletes szolgatársomnak* kezdettel Théodore de Beze *Genevában, Mindszent havának* (október) *első napján, 1571. esztendőben* kelt, Úrvacsoráról írott levelének latin szövege és annak magyar fordítása (A_{3b}–B_{6a}). A levél az Úrvacsora kiszolgáltatásának különböző módjáról (kézzel, vagy szájjal való vétele) értekezik.

A latin levél kritikai kiadása: *Correspondance de Théodore de Bèze* recueillie par Hippolyte Aubert publiée par Alain Dufour, Béatrice Nicollier et Mario Turchetti. Tome XII. (1571) Genève 1986, 195–200.

1654 és 1655-ben a puritánus Lippai Sámuel sárospataki másodpap és a magát *sacerdos catholicus*nak nevező, református álláspontot képviselő, ismeretlen ellenfele között hitvita folyt az Úrvacsora kiszolgáltatásában a szent jegyek úgynevezett első felemeléséről (prima elevatio, vö. Kassa 1654, 2523, Patak 1654, 2548, Patak 1655, 2605 és Heltai János: *Műfajok és művek*. Bp. 2008 (Res Libraria II.), 71). Zoványi Jenő e vita lezárásaként értékeli e munkát, amelyben az ismeretlen fordító a mindkét fél számára nagy tekintélynek számító Bèze értekezésével bizonyítja be azt, hogy *A tanító vagy emeli fel az Úr vacsorájában a jegyeket, a kenyért és bort kétszer, vagy nem, ő dolga az: előtte a Christus szerzése, kövesse, mert arra hivatott* (A_{3a}, Zoványi: Puritánus 346).

Az előszóból az is kiderül, hogy e levél eredetileg a XVI. században *egy nemzetünköl való nagy úr embernek, ugymint a n. Telegdi Miklosnak dedicatorat volt* (A_{3a}). Ezek alapján forrása Bèze leveleinek 1573. évi, *Epistolarum theologiarum Theodori Bezae Vezelii liber unus* című genfi kiadása volt, amelyet a reformátor valóban *baroni d. Nicolao Thelegdio* szóló ajánlással jelentetett meg, aki 1568-ban Paksi Cormaeus Mihályt és Thuri Mátyást Genfbe küldte tanulni, és Bèze figyelmébe ajánlotta. 1583-ban halt meg (Nagy Iván XI 142). Tehát nem azonos azzal a Telegdi Miklóssal (1535–1586), aki 1578-ban Nagyszombatban katolikus nyomdát alapított, majd pécsi püspök lett.

Bèze levelezésgyűjteményében a Thomas van Tilnek szóló levél a második (Apponyi: *Hungarica* 454, 24–31). Til (1534–1590) Delftben volt prédikátor.

A kiadási hely nélkül megjelentetett nyomtatványt először Szabó Károly ismertette, és kolozsvári nyomtatványnak tartotta (MKsz 1882: 86). Álláspontját Zoványi Jenő is átvette (i. h.). A díszek és a betűtípusok vizsgálata alapján azonban megállapítható, hogy az Váradon készült Szenci Kertész Ábrahám műhelyében (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése). Szenci Kertész Ábra-

hám váradi nyomdája, amely a fejedelem és a református egyház támogatásával működött, 1639-től Várad török kézre kerüléséig, 1660. augusztusáig dolgozott.

Budapest *Nat cop.* – Alba Iulia ①

2673

BORSÁTI PÁPAI Ferenc: [1] *Metamorphosis illustrissimi quondam herois, felicis memoriae Sigismundi Rakoci, id est ejus eruditae vitae, heroicaeque virtutis, cum simili morte seu vitae termino poetica descriptio, Latino et Ungarico idiomate composita a Francisco Borsati Papensi, in illustri Varadiensi gymnasio sacrae poëseos p. t. collaboratore.* – [2] Valtozása az néhai ... boldog emlekezetü Rakoci Sigmundnak, az az az ő kegyes és külömb külömb féle jóságos cselekedetekkel tündöklő életének és boldogul e' világból való ki-mulásának poetica inventioval való le-írása deákul és magyarul, mellyet Borsati P. Ferencz a' váradi gymnasiumban poetica classisnak ideig való collaboratora szerzett. Varadon 1656 Szenci Kertész Abraham.

A⁴ B⁴, [A]⁴ B⁴ = [16] fol. – 4^o – 1 ins., orn.

RMK I 914 – RMK II 867

Iskolai előadásra szánt költemény latin és magyar nyelven. – A címlapon Szenci Kertész Abraham „Non solus” feliratú nyomdászjelvénye látható. A címlap hátán latin nyelvű, verses *Programma ad ... principem, benignam Musarum nutricem* olvasható az authortól. Az ajánlásban *Illustrissimae principi, quondam ... principis Georgii Rakoci relictæ, Susannæ Lórantfi ... nostræ ecclesiarum scholarumque orthodoxarum nutrici benignissimæ salutem et longæ vitæ prosperitatem* kíván *Andreas Syl. Tarpai, s. V. r.* és *Samuel Enyedi, m. d. s. V. r.* (A_{2a}-b). Ezután kezdődik a Rákóczi Zsigmond emlékét magasztaló latin költemény *Metamorphosis* címmel (A_{3a}-B_{3b}). Ezt a részt *Joannes Nadani, nob. phil., d. auctori familiari* szóló latin nyelvű üdvözlőverse zárja (B_{4a}). Majd önálló címlappal (A₁) és ismétlődő füzetjelzéssel következik a kiadvány második fele, a költemény magyar nyelvű változata. A címlap hátán olvasható a latin nyelvű verses *Programma ad celsissimam principem, benignam orthodoxarum scholarum nutricem etc.*, aláírása: *h[æc] c[ecinit] F[ranciscus] B[orsati]*. Ezt követi a magyar nyelvű költemény, a szöveg mellett elhelyezett lapszéli jegyzetekkel, amelyek akár rendezői utasításoknak is felfoghatók. A ma ismert teljesebb példány első füzetéből az első és az utolsó levél van meg, a főszoveg csak az A_{4a} laptól ismeretes ([A]_{4a}-B_{4b}). Kezdősora: *Citherákkal pengő rendelt szép versei.*

Szövegkiadása: RMKT XVII/9 366–375, 689–697 – latin előszavát Németh S. Katalin fordította le (*Acta Historiæ Litterarum Hungaricarum* X-XI 1971, 131).

Borsáti Pápai Ferenc életéről szinte csupán annyi adat ismeretes, amennyit a kiadvány címlapja és az előszó elárul. Valószínűleg Pápan született, feltehetően iskoláit is itt végezte,

1656-ban Váradon volt iskolamester, két esztendő telt el ebben a tisztségében (vö. RMKT XVII/9 688–689).

Előszavából és tartalmából következtethetően a latin költeményt a váradi református főiskolán adták elő. A művet irodalomtörténeti szempontból Németh S. Katalin elemezte (*Acta Historiae Litterarum Hungaricarum X-XI* 1971, 131). Megállapította, hogy 1656-ban keletkezett, s mint az eddig ismert első hazai kétnyelvű iskolai színpadi játékot, egyúttal a magyar nyelvű református színjátszás feltehetően első emlékét méltatta. A *Metamorphosis* ajánlásának szövege alapján megállapította, hogy a latin nyelvű vers keletkezett előbb, és a magyar költemény annak nem pontos megfelelője. A kiadványra és a műre való ismereteket később Varga Imre összegezte (RMKT XVII/9 688–697).

Szabó Károly a kiadói kolligátum első tagjának a kolozsvári református kollégium példányára alapján a latin nyelvű költeményt tartotta (RMK I 914), időrendi és logikai érvek alapján álláspontja elfogadható. Meg kell említeni ugyanakkor, hogy az Országos Széchényi Könyvtár példányában a költemények sorrendje fordított. A két mű együttes megjelentetésének szándékát a magyar és a latin címlap szövege egyaránt bizonyítja.

Budapest *Nat* ②* ④ (csak 2673(2)) – Cluj-Napoca *Acad* ③*

2674

[1] CICERO, Marcus Tullius: M. T. Ciceronis Epistolarum libri quatuor, a Joan[ne] Sturmio puerili educationi confecti. – [2] (Erasmus D[esiderius] Roterodamus: De ratione studii epistola paraenetica ... Christiano Lubecensi.) Vara[di]ni MDCLVI apud Abrahamum K. Szencinum.

A⁸-F⁸ G⁴ = 104 pag. – 8^o – 1 ins., orn.

Nägler 328

Levélgyjtemény és pedagógiai értekezés. – A címlapon a címszöveg alatt rövid *definitio epistolae* után az iktári Bethlen család hatyús címere látható. A címlap hátán *Joannes Sturmio Jacobo Sturmio fratri s.* ajánlólevele olvasható 1539-ből. A főresz tartalma és besorolása egyezik az ugyanebben az évben Lőcsén megjelent kiadással (2646). Ahhoz hasonlóan a négy könyvbe rendezett cicerói levélrészleteket (3-99) két Erasmus-levél követi, amelyek címe: *Lectori salutem* pár soros bevezető után *De ratione studii epistola paraenetica Christiano Lubecensi* (99-102) és *De modo repetendae lectionis* (102-104).

A ma ismeretes egyetlen példány címlapja az impressumadatoknál kissé sérült.

Cf. 754; 2646, –, 2803, 3160, →

Budapest *Nat* cop. partim – Sibiu *Mus* ①

2675

DEBRECENI SZŰCS János: *Disputatio scholastica de scientia media, quam ... sub praesidio ... Andreae S. Tarpai in ... Varadiensium schola rectoris ... publice ventilandam proponit Joannes Debreceni, cont. s. sch. illust. Várad. ad diem 30 Novembris loco horisque solitis. Varadini MDCLVI apud Abrahamvm Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – 1 ins., orn., init.

MKsz 1930: 308

Filozófiai vizsgatételek. – A címlapot Szenci Kertész Ábrahám *Non solus* feliratú nyomdászjelvénye díszíti. A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Francisco Redei de Kis Rede ... Transylvaniae principis consiliario intimo, comiti comitatum Bihor et Máramaros supremo, dno. in Sz. Job, Huszt, Küküllővár haereditario ... , studiorum meorum promotori ... ; simul ... Stephano Szikra, Benedicto Nagyari, Petro Kovásznai, ministris eccl. Varadinae ... ac concionatoribus ... fautoribus meis; ut et Michaeli Bathori, ecclesiae ... Sz. Job ministro ... , concionatori ... , meorum ... studiorum adjutori ... , tyronicii mei ... promotori ... ; item ... Johanni Foktövi, scholae nostrae defensori ... ; nec non ... Andreae Tarpai, Samueli Enyedi, illi theologo ... linguarum orientalium cognitione clarissimo ... , huic medicinae doctori in Varadien. schola ... , philosophiae professori.... Aláírója Joannes Debrecinus auth. et resp. A főrészt *Disputatio scholastico de scientia media* belső címmel kezdődik, tizenöt *Thesist* foglalt magában, amelyek végén *Corollaria auctoris miscellanea* olvasható három pontban (A_{2a}–B_{3a}). A kiadványt két üdvözlő vers zárja *Ad ornatis. d. authorem et respondentem, szerzője Nicolaus Tetsi orat. praec. és Domino auctori, familiari gratioso laetus cecinit*, aláírója *Franciscus Borsati, p. t. class. poët. coll.* (B_{3a}–B_{4a}).*

A tételeket a váradi református iskolában vitatták meg 1656. november 30-án. A vizsgáztató Tarpai Szilágyi András, a teológia professzora volt, a vizsgázó és egyúttal a szerző Debreceni Szűcs János *contrascriba*. Debreceni váradi tanulmányai előtt Debrecenben tanult. 1657. január 22-én iratkozott be a franekeri, 1658 május 27-én a groningeni egyetemre. Hazatérése után 1661-ben tanár Debrecenben, 1665-től Hajdúböszörményben, körülbelül 1671-től Túrkevényt lelkeskedett. Több latin és magyar nyelvű műve is ismeretes.

Ezek a tételei Isten úgynevezett „közbülső tudására” (*scientia media*) vonatkozó, a katolikus hittudósok által sokat tárgyalt és az arminianusok által is elfogadott elképzeléssel vitáznak, amely szerint Istennek a múlt, a jelen és a szükségszerűen bekövetkező jövő mellett előzetes tudása van az emberek szabad akaratából a jövőben feltételelesen bekövetkező szabad tettekre vonatkozóan is. A disszertáció szerzője szerint, mivel Isten tévedhetetlenül ismeri, sőt maga végezte el előre megváltozhatatlan végzéssel az emberi szabad akaratot meghatározó körülményeket, nem lehetséges ilyen közbülső tudásról beszélni.

A korábban ismeretlen nyomtatvány unikum példányát először Pukánszky Kádár Jolán ismertette a *Todoreszku-Horváth Könyvtár állományából* (MKsz 1930: 308).

Budapest *Nat* © (Todoreszku) – Debrecen *Univ* ©*

2676

<Kalendárium és prognosztikon az 1657. esztendőre. Várad 1656 Szenci Kertész. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2748!

2677

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Disputatio theologica de bis-mortuis, quam ... praeside ... d. Georgio C. Comarino, ss. theologiae doctore, ejusdemque facultatis in illustri schola Debrecina professore publice defendet Gregorius P. Sz. Mihályi die (...) Febr. hora locoque solitis. Varadini MDCLVI apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.

A⁴ B⁴ = 15 + [1] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK II 817 – Appendix 211

Református teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán a respondens ajánlja a tételeket *Nicolao Zolyomi de Albéés, ecclesiae Jesu Christi nutritio ... patrono suo ...; Stephano Tornaeo, Stephano Totfalusi, isti in Debrecina, huic in Zilahina ecclesiis verbi divini dispensatoribus ...; vicinarumque senioribus ...; Matthiae Nogradi, Stephano M-Montano, Stephano V. Vaari, Michaeli Szerenyei, illi praefata Debrecina, isti in Sz-Bagosina affini dilectissimo, huic in Kemerina, postremo in N. Kerekina ecclesiis pastoribus ovium Christi ...; studiorum suorum[!]* promotoribus; *nec non Georgio Csipkes Comarino, Stephano Budaeo, illi ss. theologiae doctori ... in ... schola Debrecina professori, ac praesidi ... huic l. artium magistro ac dictae scholae rectori ...; praeceptoribus suis...*

A főrészt tizenöt *Thesist* és négy pontból álló *Corollaria respondentist* foglal magában (1–15). Az utolsó lapon cím nélküli vers köszönti a vizsgázót *Humanissimo d. subscribebat Jacobus Schnitzlerus Cib.* aláírással.

Ezeket a téziseket a debreceni református kollégiumban vitatták meg 1656 februárjában. A vizsgáztató Komáromi Csipkés György a teológia professzora, a vizsgázó Szentmihályi P. Gergely volt. A főrészt a kétszer megholtakról, vagyis arról a nyolc bibliai személyről szól, akiket földi haláluk után Krisztus, vagy valaki a próféták és apostolok közül feltámasztott, illetve a Krisztus föltámadásakor sírjából kikelő bizonytalan számú szentről. Mindezek, Isten dicsőségére betöltve a feltámasztásukkal számukra osztályrésztül jutott bizonyosságtevői feladatot, minden bizonnyal másodszer is elszenvették a halált. A téziseket szerzőjük azért tartotta szükségesnek kibocsátani, mivel a témáról az iskolák falain kívül is igen gyakorivá váltak a viták, illetve a purgatóriumról szóló katolikus tanítást óhajtotta velük cáfolni.

Komáromi téziseinek teljes szövegét néhány apró változtatással hamarosan újra kinyomatták a következő kiadványban: *Fasciculus rariorum ac curiosorum scriptorum theologorum,*

in quo arduae illae ... quaestiones de animae post solutionem a corpore, statu, loco ... bis-mortuis ...; theologis ac scriptoribus ... celeberrimis, ut Anonymo quondam, Bebellio, Burnetto, Calixto, Cellario, Comarino ... olim seorsim publice in diversis academiis ventilatae, jam ... in ... usum eruditorum in duos tractatus collectae continentur. Francofurti ad Moenum 1692 Henning Grosse, 346–365. (RMK III 6997).

Szabó Károly bibliográfiájában tévesen az 1654. évhez sorolta be e kiadványt, bár a besorolás ellenére az ő címléírásában is MDCLVI. áll nyomtatási évként (RMK II 817 és **Appendix 211**). Komáromi Csipkés műveinek autográf katalógusa és a Niznij Novgorodi katalógus ugyancsak 1656. évi kiadványnak jelzi e disszertációt (Száz 1873: 139 és Trofejnye knigi 0564). Ezt igazolja a Niznij Novgorodból nemrégiben Sárospatakra hazakerült unikum példány.

Budapest *Nat cop.* – Sárospatak *Ref* ①

2678

KOMÁROMI CSIPKÉS György: *Disputatio theologica de lamiis veneficis, quam ... sub praesidio ... Georgii C. Comarini, ss. theologiae doctoris ... in ... schola Debr. professoris[!] ... publice discutiendam proponit Joannes C. Mediomontanus ad diem (...) Julii loco horisq(ue) statutis. Varadini MDCLVI apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – 1 ins., orn., init.

RMK II 870

Református teológiai vizsgatételek. – A címlapon Szenci Kertész Ábrahám „Non solus” feliratú nyomdászjelvénye látható. A címlap hátán a *respondens Johannes C. Mediomontanus* ajánlja e munkát *Generosissimis ... viris ... reipublicae Mediomontanae civibus ... moecenatibus suis, item ... Stephano Petri, ... nuper ... civitatis Rivulinae iudici primario ... patrono ...; Petro Cimbalmos ... ecclesiae Mediomontanae senatori ... parenti suo ...; Stephano Bornemisza ... concivi ... apud Debrecinenses, Abrahamo Szenci ... typographo Varadiensi ...; ut et ... Stephano Tornaeo, seniori ecclesiarum tractus Debrecinensis ...; Matthiae Nogradi in ... Debrecina ecclesia verbi Dei dispensatoribus; nec non ... Georgio C. Comarino ... in ... schola Debrecina professori ...; Stephano Budaeo, l. a. m. ac praefatae scholae rectori ...* A főrész (A_{2a}–B_{3b}) *Disputatio theologica de lamiis veneficis* címmel kezdődik, és tíz *thesist* tartalmaz, amelyek tárgyalják a boszorkányok, ördögösök, varázslók különböző elnevezéseit és kategóriáit, pontosan meghatározzák az ördögös boszorkányok (*lamiae veneficae*) fogalmát: akik ártó mesterkedéseiket és varázslásaikat az ördöggel való szövetségkötés után annak segítségével gyakorolják (*maleficas artes, praestigias ope diaboli facta pactione primum exercentes* A_{2b}), értekeznek ezek létezéséről, mibenvoltáról, tulajdonságairól, cselekedeteiről, hatalmáról, ismertetőjegyeiről. A tézisek után három pontból álló *Corollaria respondentis* (B_{3b}) következik, végül két latin nyelvű üdvözlő vers (B_{1a}) zárja a nyomtatványt: *Ad doctissimum d. respondentem*, szerzője *Georgius Thehelyi Praga-Bohemus* és *Ad praestantissimum d. respondentem*, aláírója *Franciscus Csab[ai] Kis Vardai*.

Ez az első darabja annak a két iskolai vizsgatételeket tartalmazó téziszűzetnek, amelyeket 1656. júliusában Komáromi Csipkés György elnökségével vitattak meg a debreceni református iskolában. A vizsgázó ez alkalommal Cimbalmos János volt.

Néhány évvel korábban, 1651-ben az akkori debreceni lelképásztor, Nógrádi Mátyás is adott ki egy magyar nyelvű munkát az *Ördögi praktikákról* (vö. 2362(2)).

Cf. –, 2679

Budapest Nat ②* – Târgu Mureș ① – Sárospatak Ref ①
Olim: Erd. ev. egyházker. – Szilágyi Sándornál Budapesten

2679

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Disputatio theologica de lamiis veneficis secunda, quam ... sub praesidio ... Georgii C. Comarini, ss. theologiae doctoris ... in ... schola Debrecina professoris ... publico examini subjiicit Andreas P. Csehi ad diem (25) Julii horis locoque solitis. Varadini MDCLVI apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – 1 ins., orn.

RMK II 871

Református teológiai vizsgatételek. – A címlapot Szenci Kertész Ábrahám „Non solus” felíratú nyomdászjelvénye díszíti. A címlap hátán *Andreas P. Csehi respond.* ajánlja a művet *Amplissimis ... viris ... reipublicae Debrecinae consulibus et senatoribus ... fautoribus ... nec non ... Martino Szigeti, bonorum ... principis Transylvaniae etc. ad arcem Székelyhidianam pertinentium provisorii ...; item ... Stephano Thornaeo, ... in ecclesia ... Christiana, quae colligitur Debrecini, pastori ...; Stephano Csehi, ... Verbi Dei ministro, p. t. in oppido Dioszeg commoranti, parenti suo ...; ut et ... Michaeli Vigkedvü ... praenominatae reipublicae nuper judici primario ...; Petro Balog ...concivi [ejusdem], Francisco Kozma, Stephano Munkacsi ... civibus ibidem ...; denique ... Georgio C. Comarino, in ... schola Debrecina professori ...* A főrész (A_{2a}–B_{3b}) *Disputatio theologica de lamiis veneficis posterior* címmel kezdődik, és tíz *thesist* tartalmaz, amelyek az ördöngös boszorkányok (*lamiæ veneficæ*) cselekedeteinek végrehajtási módozatait, a jeleket és bizonyítékokat, amelyek alapján felismerhetők, továbbá büntetőségüket és büntetésük módját tárgyalják. Végül két pontban a *Corollaria respondentis* (B_{4a}) és két üdvözlővers olvasható: *Doctissimo ac amicissimo d. respondenti*, szerzője *Jacobus Schnitzlerus Cibiniensis* és *Humanissimo d. respondenti*, aláírója *Franciscus Csabai Kisvardainus*.

Ez a második darabja annak a két, iskolai vizsgatételeket tartalmazó tézisfüzetnek, amelyeket Komáromi Csipkés György elnökségével vitattak meg 1656-ban a debreceni református iskolában. A vizsgázó e második, július 25-én tartott vizsgán Csehi P. András volt. A pontos vizsganapot az Országos Széchényi Könyvtár másodpéldányának címlapjára egykorú kéz jegyezte föl.

Cf. 2678, –

Budapest Nat ① ① – Cluj-Napoca Univ ②* – Târgu Mureș ①
Olim: Szilágyi Sándornál

2680

KOMÁROMI CSIPKÉS György: *Disputatio theologica de universalitate diluvii Noachici, quam ... praeside ... Georgio Csipkes Comarino, ss. theologiae doctore ... ejusdemque facultatis in ... schola Debreciniana professore ... publicae censurae subjicit Joannes K. Szathmari ad diem (...) Octobris, loco et horis solitis. Varadini MDCLVI apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – Orn., init.

RMK II 869

Református teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán a respondens *Joannes K. Szathmári* ajánlja a munkát *Generosissimis ... viris ... reipublicae Debrecinae iudicibus nuper primariis ... Georgio Caspar, ... Michaeli Vigkedvü, patronis suis ...; nec non ... Danieli Varsanyi ..., notario primario praedictae civitatis; ... Stephano Györi, ... Balthasar B. Szücs, ... Johanni Dobózi concivibus ejusdem ...; item Stephano Tornaio, seniori ecclesiarum tractus Debreciensis ..., Matthiae Nogradi ... in ecclesia Debrecina Verbi Dei dispensatoribus ...; Andreae Patai ... in ecclesia Hatháziana, Stephano Salanki ... in Bagosina verborum Christi testibus ...; ut et ... Georgio C. Comaromi ... in ... Debrecina schola professori ..., Stephano Budaeo ... praeceptoribus suis ...; ... Michaeli Marosi, ... Georgio Thotfalusi ... amicis semper dilectissimis.* A főrész (A_{2a}–B_{4b}) *Disputatio theologica de universalitate diluvii Noachici secunda* címmel kezdődik, és kilenc *thesis*ben bizonyítja, hogy a Noé idejebeli özönvíz nem korlátozódott csupán Palesztina területére. A disputációt három pontba foglalva *Corollaria resp.* zárják.

Komáromi Csipkés György debreceni teológiai professzor e vizsgatételeit, amelyek folytatását képezik másik, özönvízről szóló irásának (2681), 1656 októberében vitatták meg a debreceni református iskolában. A vizsgázó Szathmári K. János volt.

Cf. –, 2681

Budapest *Nat* ①

2681

KOMÁROMI CSIPKÉS György: *Disputatio theologica de universalitate diluvii Noachici, quam ... sub praesidio ... Georgio Csipkes Comarini, ss. theologiae doctoris, ejusdemque facultatis in ... schola Debrecina professoris publicae censurae subjicit Paulus B. Jenei, cont. s. sch. illust. Debr. ad diem (...) Octobris, loco, horisque solitis. Varadini MDCLVI apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 868

Református teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Paulus Jenei, contr. scr. scholae illust. Debr.* külön szöveg nélkül ajánlja e munkát *Generosissimis ... viris ... reip. Szigethiensis civibus ... Georgio Debreceni, bonorum ... Francisci Redei de Kis Rede ... ad Szigéth pertinentium praefecto ...; item ... Johanni Vasas, huic reip. Rivul. judici primario ...; Johanni Csehi, Johanni Kantor, his in eadem ... Rivuliensi, respubl. senatoribus ... fautoribus ...; ut et ... Petro Kecskemeti, concivi in civitate Varad exist. ... affini ..., nec non Stephano L. Nanasi ... ovium Jesu Christi in ecclesia Szigethiensi pastori ..., Nicolao Hathazi ... mysteriorum divinorum ... apud Csengerienses ... dispensatori ...; denique Petro Kis-Vardai, seniori ...scholae Debrecinae.*

A főrész (A_{2a}–B_{3b}) *Disputatio theologica de universalitate diluvii Noachici* címmel kezdődik, és kilenc *thesis*ben bizonyítja a Noé idejebeli özönvíz universalitását, azaz hogy kiterjedt a földkerekség egészére, minden részére és népére. A disputációt négy pontba foglalva *Corollaria respondentis* (A_{4a}) zárják.

E vizsgatételeket 1656 októberében vitatták meg a debreceni református iskolában. A vizgáztató Komáromi Csipkés György, a teológia professzora, a vizsgázó Jenei B. Pál, az iskola contrascribája volt. Az özönvízről szóló tételek második részének megvitatására még ugyanebben a hónapban került sor (vö. 2680).

Komáromi Csipkés György az első tézisben elmondja, hogy még 1653-ban Utrechtben írt disputációjában (RMK III 1850) foglalkozott röviden az özönvíz kérdésével. Most azért látta szükségesnek, hogy visszatérjen rá, mivel egy „előember” *Praeadamita* újonnan kiadott művében kétségbe vonta annak universalitását. Komáromi a *Praeadamita* gúnynévvel valószínűleg Isaac de La Peyrère (1594–1676) *Praeadamitae, sive exercitatio super versibus duodecimo, decimotertio et decimoquarto capituli quinti Epistolae D. Pauli ad Romanos, quibus inducuntur primi homines ante Adamum conditi.* (S. l. 1655) című művére utal, amelyre 1656-ban már Johann Conrad Dannhauer is választott: *Praeadamita Utis, sive fabula primorum hominum ante Adamum conditorum explosa* (Strassburg 1656).

Cf. 2680, –

Budapest Nat ①

2682

KÖRÖSPATAKI BEDŐ János: Az havasalföldi hartzrol valo historia. Ez havasalföldi enek, mellyet nem régen szerzének, magyarok emberkedének, ellenséget meg-verének, Istentől segítettének ... author Joannes B. Köröspataki, minister Mező-Csávásiensis. [Várad] 1656 [Szenci Kertész].

A^B = [8] fol. – 8° – Orn., init.

RMK I 917 – Čaplovič 1023

Tudósító históriás ének. – A címlapon bibliai textus (*Prov. 21. v. 31.*) áll. A címlap hátán nótajelzést (*Várom Uram Isten, fejemre etc.*) követően kezdődik a históriás ének szövege (A_{1a}–A_{8b}). A költemény II. Rákóczi György 1655 nyarán Constantin Šerban havasalföldi vajda védelmében, az ellene fellázadt személyek ellen viselt hadjáratát.énekli meg. Kezdősora: *Embernek*

elméje gondolja meg útját. Az utolsó versszakai közlik a vers keletkezési körülményeit: Ezerhatszáz felet írván ötven ötben, nagy háborúság lón Havasalföldében... Havasalföldében noha benn nem voltam, de kik oda voltak tőlük tudakoztam, Mezőcsávás az hol versekben formáltam. Ez éneket írták egy főúr kedvéért, a fejedelemnek egyik úr hívéért, régi jó urának emlékezetéért.

Szövegkiadás: MKsz 1878: 299. (Fraknói Vilmos) – RMKT XVII/9 94–99.

A kiadvány ma csupán három, kötetátlából kiáztatott, töredékes példányban ismeretes, amelyek azonos módon az A₁₋₈, A₄₋₅ levélpárokat tartalmazzák.

Szabó Károly e históriás ének töredékeit (RMK I 917) lőcsei nyomtatványnak tartotta, s lőcsei nyomtatványként vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič is (1023). A betűtípusok alapján azonban megállapítható, hogy a kiadvány valójában Váradon készült (Pavercsik Ilona szóbeli közlése). Váradon Szenci Kertész Ábrahám nyomdája működött 1639 óta.

A műről bővebben írt és a szakirodalmat összefoglalta Varga Imre. A szöveg utolsó soraiban említett főúrat, akinek kedvéért munkáját írta nem tudta meghatározni (RMKT XVII/9 595–596).

Budapest Nat ③* ③* – Cluj-Napoca Univ ③*

2683

MENYORSZAG ki-nyitattott egygyetlen-egy szoros kapuja, mellyen a' sok hivatalosok közzül kevesen mennek-bé az örök életre, avagy a' sokféle valóságoknak valóságos probaköve, a' mellyen minden pópista, lutheranus, arianus, calvinista, arminianus religiojának igaz, avagy ... hibás voltát, oly tökéletesen meg-láthattya, mint ha azt a' régen ... boldogult profeták, apostolok és evangelisták ... szájokból ... hallaná. Most újonnan az együgyüvekért[!] ki-bocsáttatot. Varadon MDCLVI Szenci K. Abraham.

¶¹¹ = [11] fol. – 12°

RMK I 915

Bibliai helyek református tematikus gyűjteménye. – A második levélen *Szentírásbeli Bizonyosságok* sajtóhibás címmel kezdődik a bibliai helyeknek az a hitvitázó gyűjteménye, amelynek korábról két gyulafehérvári kiadása is ismeretes (1645. 2102(3); 1647, 2172). A teljes szövegében fennmaradt 1645. évi kinyomtatáshoz (2102(3)) képest a gyűjtemény itt nem negyven, hanem negyvenkét témakört dolgoz fel. A kiadvány végén a *Vedd eszedbe* című megjegyzés végéről pedig hiányzik a korábbi keltezés.

A kiadvány feltételezhető szerzőjéről ld. 2102(3).

Cf. 2102(3); 2172; –, →

Budapest Acad ① ③ – Budapest Nat * (← Lugossy József) – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ② – Debrecen Ref – Kecskemét Ref ②

2684

[1] [RADAU, Michael:] Georgi Beckheri Elbingensis Orator extemporaneus, seu artis oratoriae breviarium bipartitum, cujus pars prior praecepta continet generalia, posterior praxim, in specie ostendit. – (2) (LIPSIUS, Justus: Justi Lipsi Epistolica institutio, excepta e dictantis ejus ore, anno MDLXXXVII. mense Junio. Editio ultima.) Varadini MDCLVI apud Abrahamum Szenciensem.

*6, $A^{12} \cdot V^{12} X^{11+1} = [12] + 468 + [34]$ pag. – $12^\circ - 2$ ins., orn., init.

RMK II 866 – RMK II 872

Szónoklattankönyv és útmutató a levélíráshoz. – A címlapot az Elsevierek Szenci Kertész Ábrahám által gyakran használt *Non solus* feliratú nyomdászjelvénye díszíti. A címlévél után kezdődik *Abrahamus Szenci*, typogr. 1656. július 10-én kelt ajánlása *Francisco Rakoci, electo Transsylvaniae principi* (*_{2a}–*_{3b}), majd *Author lecturo salutem* (*_{4a}–*_{5b}). Ezután *Bartoldus Nihusius in ... Georgium Beckherum* és *Philip. Caesius Aliud* című (*_{6a}), továbbá *Gotofredus Zamelius Frid fil.* Amszterdamban 1650. augusztus 15-én kelt latin üdvözlő verse következik (*_{6b}). A mű főrészének tagolását az *Argumentum trium De oratore librorum Ciceronis et nostri opusculi dispositio* ismerteti (1–2. lap). A *Pars prima* három fejezetben, kérdés-felelet formában általánosságban szól *De inventione*, *De dispositione*, *De elocutione* (2–133). A *Pars altera* viszont tizenöt fejezetben gyakorlati példákat is hoz a mindennapi élet eseményeiről elmondandó beszédekre. Az egyes típusokhoz szentenciákat és történeteket is közöl (134–438).

Justus Lipsius *Epistolica institutio* című műve önálló címlappal (T_{4a}) csatlakozik az előző műhöz. E második címlapot a Bethlen család hattyús címere díszíti. Hátlapján a szerző 1590. október 28-án kelt ajánlása *Francisco Raphelengio* (T_{4b}). Főrése tizenhárom fejezetben a levelek megalkotásának módjáról szól (441–468). Az ezután álló *Verborum et rerum elenchus* az egész nyomtatványra vonatkozó tárgymutató (V_{7a}–X_{10a}). A kiadványt a levél berekesztésével kapcsolatos formulák zárják: *Ne pagellae hic aliquot vacarent, formulas scribendi post vale, ... etc. adjecimus* (X_{10b}–X_{11b}).

Szenci Kertész Ábrahám ajánlása az akkor 11 esztendő I. Rákóczi Ferencnek szól, akit még atyja életében, 1652. február 18-án Erdély fejedelmévé választottak. A nyomdász ajánlásában elmondja, hogy a váradi iskola és egyház vezetőinek javaslatára olyan műveket igyekszik kiadni, amelyekkel a legjobban szolgálhatja az ifjúság kiművelését.

Az *Orator extemporaneus* valójában Michael Radaunak (1617–1687), a braunsbergi jezsuita kollégium rektorának a műve. Először 1640-ben Vlnában adták ki (Estreicher XXVI: 24). Georg Beckher Radau tanítványa volt. 1650-ben a saját neve alatt jelentette meg professzora munkáját Amszterdamban az Elsevier nyomdában (Sommervogel VI: 1368–1370). E nyomtatvány volt az alapja Szenci Kertész Ábrahám kiadásának, amelyet külső alakjában is utánozni igyekezett. A két kiadást Tarnai Andor vetette össze. Megállapította, hogy Radau műve valójában kommentár Cyprianus Soarius *De arte rhetorica* című műve egyes részeihez. A változtatások főleg a könyv eredeti jezsuita jellegének az eltüntetésére irányultak, de azok nyomokban még fellelhetők (Klaniczay- emlékkönyv. Szerk.: Jankovics József. Bp. 1994, 365–378. – vö. Retorikák a reformáció korából. Szerk. Imre Mihály. Debrecen 2000, 441–445, Bartók 119–121.

és Kecskeméti passim). Az 1655. évi, már valóban Radau neve alatt megjelent kiadás (Orator extemporaneus ... auctore ... Michaele Radau, ... nunc a rapina Georgii Beckheri Elbingensis vindicatum. Amsterdam 1655) néhány részlete magyar fordításban is megjelent az idézett Retorikák a reformáció korából című gyűjteményben (335–365, Szalai Zsuzsanna, Czár Csaba János és Czeglédi Sándor).

A lipsiusi *Epistolica institutio* Turóczi-Trostler József megállapítása szerint az amszterdami 1601-ben megjelent kiadás alapján készült (BMGC 138: 153 – vö. EPhK 1937: 39). Szabó Károly ezt külön számon szerepeltette bibliográfiájában azzal a megjegyzéssel, hogy nem önállóan jelent meg (RMK II 872).

In 28 bibliothecis 49 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Martin *Nat* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ*

2685

(ROSS, Alexander:) Virgilius euangelizantis Christiados libelli aliquot in gratiam classis poeticae Varadiensis editi. Varadini MDCLVI apud Abrahamum K. Szenciensem.

A⁸–G⁸ = 111 pag. – 8^o – Orn.

RMK II 873

Jézus élete versben. – A címlapon olvasható mottó Vergilius *Aeneis* című költeménye kezdő sorainak parafrázisa. A címlap háta üres. A következő lapon kezdődik az olvasónak címzett előszó *Varadini* 1656. március 27-i keltezéssel, aláírója *Samuel Enyedi, m. d. s. V. r.* (3–4). Ez alatt olvasható az *Argumentum totius operis*, amely a kiadvány forrásául szolgáló eredeti munka tartalmát, célját ismerteti, valamint az *Admonitio lectorem*, amely az egyes szövegrészek forrásainak megjelölésénél alkalmazott rövidítéseket magyarázza (4). Feltehetően mindkét szöveget a kötet forrásából vették át. A főszöveg *Liber 8–11* cím alatt meséli el Jézus életét a cento műfaj szabályainak megfelelően, Vergilius *Aeneis*, *Georgica* és *Eclogae* című műveinek felhasználásával. A sorok mellett olvasható azok eredeti helye. Minden fejezetet tartalmi összefoglaló vezet be *Argumentum* címmel (5–111).

Enyedi Sámuel (1627–1671) tanulmányait 1649-től Németalföldön végezte, amelyek lezárásaként Franekerben 1653-ban orvosdoktorrá avatták. Hazatérve 1653 és 1659 között Váradon, majd Enyeden működött tanárként, illetve orvosként. 1670-től Alvincen lett református lelkész.

E kiadvány, amint azt az *Argumentum totius operis* is megerősíti, Alexander Ross (cr. 1590–1654) skóciai tanár *Virgilius evangelisans, sive historia ... Jesu Christi* című munkája 8–11. énekének újabb kiadása. Az eredeti munka első alkalommal Londonban jelent meg 1634-ben, és a keresztény tanok történetét mutatta be tizenhárom éneken a világ teremtésétől Krisztus mennybemenetelig.

A bevezető szerint a kiadást szorgalmazó Enyedi Sámuel rektor a művet tankönyvnek szánta a poétikai osztály számára, hogy abból a diákok megtanulhassák Vergilius kifejezéseit anélkül, hogy a pogány mesék „elborítanak” őket.

A kiadványt a váradi nyomdából az évben kikerült tankönyvek sorába illesztve röviden ismertette Tarnai Andor (Klaniczay-émlékkönyv. Szerk.: Jankovics József. Bp. 1994, 368).

Cf. –, →

In 11 bibliothecis 13 expl. – Budapest *Acad, Nat, Piar, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Kunszentmiklós *Gymn* – Martin *Nat* – Praha *Strahov* – Sibiu *Mus* – Târgu Mureş

2686

SCHONAEUS, Cornelius: Terentius Christianus, seu comoediae sacrae, Terentiano stylo a Cornelio Schonaeo Goudano conscriptae et nunc demum magna ejusdem diligentia et labore emendatae atq(ue) recognitae. Varadini MDCLVI apud Abrahamum Kertesz Szencinum.

*8, []², A⁸-Z⁸, Aa⁸-Ss⁸ Tt³⁺¹ = [20] + 962 [recte 662] pag. – 8° – 1 ins., orn.

RMK II 874

Színművek. – A címlapot Szenci Kertész Ábrahám nyomdászjelvénye díszíti. A címlevél után kezdődik a külföldi kiadás nyomdászának ajánlólevele *Typographus candido lectori ... inprimis gymnasiarchis, rectoribus, didascalis, paedagogis, caeterisque studiosae pubis formatoribus salutem* (*_{2a}-*_{3a}). Ezt két üdvözlővers követi: *Adolphus Schulckenius Geldriensis, philosophiae in academia Coloniensi, gymnasii Montis professor* és *Cornelius a Dale in Comoedias Cornelii Schonei Goudani* (*_{3b}). Majd a váradi kiadás nyomdásza, *Abrahamus Szenci* ajánlja új kiadványát három nagy reményű ifjúnak: *Alexandro Kasza, Stephano Fekete, Francisco Petri ... d. Stephani Kasza de Halmágy, d. Nicolai Fekete de Debrecen, d. Stephani Petri de Nagybánya filiis* ([]_{1a}-[]_{2b}). Az ezt az ajánlást tartalmazó levélpár egyes példányokban közvetlenül a címlap után kötve található. A főrész a következő bibliai tárgyú színdarabokat tartalmazza: (1) *Naaman* (1–60.) – (2) *Tobaeus* (60–128) – (3) *Nehemias* (129–182) – (4) *Saulus* (183–243) – (5) *Josephus* (244–307) – (6) *Juditha* (307–368) – (7) *Susanna* (368–415) – (8) *Daniel* (415–457) – (9) *Triumphus Christi* (458–497) – (10) *Typhlus* (497–536) – (11) *Pentecoste* (536–576) – (12) *Ananias* (577–621) – (13) *Baptistes* (621–962 [recte 662]). A darabok felépítése általában a következő: *Actorum nomina* – *Prologus* – *Comoediae argumentum*, vagy *periocha* – *Actus I–V*. – *Peroratio*.

Cornelius Schonaeus (1541–1611), a haarlemi református főiskola rektora elsősorban oktatási célból írt bibliai tárgyú színdarabokat Terentius stílusában. Ezeknek gyűjteményes kiadása először 1592-ben jelent meg ebben a németalföldi városban. Jelentőségét a retorikai képzésben Bartók István hangsúlyozta (124). Valószínűnek tartotta, hogy a Szenci Kertész Ábrahám-féle kiadás Schonaeus gyűjteményének 1652-es frankfurti összkiadását vette mintául. Címlapjának, előszavának és az összkiadás első 13 darabjának szövege ugyanis egyezik azzal (Budapest, Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában az 551.675 jelzetten).

In 17 bibliothecis 27 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Martin *Nat* – Pápa *Ref* – Sibiu *Mus* – Târgu Mureş – Zaláu

2687

VERÉCZI S. Ferenc: Lelki hartz, avagy olly halotti praedikációs rövid tanítás, melyben a' keresztyén léleknek ellenségivel valo kemény tusakodása, erre valo fegyveri, bajviadallyának modgya és végre minden ellenkezőin vehetendő igaz győzedelme szem eleiben adatik, mellyet praedikállott Sáros-Patakon W. E. Varadon MDCLVI [Szenci Kertész Ábrahám].

A⁸-C⁸D⁷⁺¹ = 61 pag. – 8° – 1 ins., orn., init.

RMK I 916

Református gyászbeszéd. – A beszédet Verécz S. Ferenc pataki református lelkész, első pap mondta el 1656-ban Patakon, Debreczeni Tamásné Tarjáni Margit temetésén. A címlap háta üres. A *Praeludium* szól a gyászolókhöz, és megadja az elhunyt nevét (3–4). A prédikáció a bibliai *Textus* után arról a lelki harcról és vitézségről szól, amely szükséges az életben a boldog meghaláshoz (5–61).

Verécz S. Ferenc (1607–1660) Sárospatakon tanult, 1632-ben Bodrogkeresztúron volt rektor. 1633-tól a leideni és franekeri egyetemen végezte tanulmányait és Angliában is megfordult. Hazatérve 1636-tól Sárospatakon tanár, 1638-tól tállyai református lelkész. 1644-ben hívták meg sárospataki első papnak. A presbiteriánusok ellenfeleként tartották számon, de ezt az újabb szakirodalom (Kecskeméti 156–158) cáfolta.

A Szatmár vármegyében birtokos nemes Debreczeni Tamás elhunyt feleségéről, Tarjáni Margitról mindössze annyi derül ki a *Praeludium*ból, hogy a temetés előtt húsz nappal halt meg, és férje, fiai, leányai és unokái gyászolják. A prédikáció tartalmáról és későbbi kiadásáról lásd: Kecskeméti 180.

A kötet Szenci Kertész Ábrahám 1639 óta Váradon működő nyomdájában készült.

Cf. –, →

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ②* – Cluj-Napoca Univ ② – Debrecen Univ ①

Olim: Sárospataki ref. coll.

2688

MELCHIORIS de ZUANNA, Paul Jakob (red.): Trauer-Binden aus hertzlichem Mitleiden wegen des zwar frühen, aber doch seligen Absterben des ... Herrn M. Heinrich Konrad Sarnichausens aus Westphalen, der christlichen evangelischen Gemein in der ... Stadt Modorn in Ober-Hungarn treuffleissig- und wohlverdienten Pfarherrens, welcher im Monat Martio dieses lauffenden MDCLVI Jahrs in Gott selig entschlaffen, und bei volkreicher Versammlung mit christlichen Ceremonien zur Erden bestattet worden; ümgebunden von

etlichen in dem welt-berühmten Wittenberg studierenden aus Hungarn und von Paul Jakob Melchioris de Zuanna, die seinem ... Herrn Schwager schuldige letzte Ehre und schmerzliches Mitleiden mit seiner verwittibten Fr. Schwester zu bezeigen, aus Wittenberg übersendet. Wittenberg 1656 bey Job Wilhelm Fincelien.

$A^4-C^4 = [12]$ lev. – 4°

RMK III 1977

Magyar nyelvű költeményt is tartalmazó gyászversgyűjtemény. – E kiadványt az 1656. márciusában elhunyt modori evangélikus lelkész, Heinrich Konrad Sarnichhausen halálára állította össze az elhunyt özvegyének testvére, a soproni születésű Paul Jakob Melchioris de Zuanna. Wittenbergi diáktársai, akik e gyászverseket írták, valamennyien magyarországiak. A nyolcadik vers magyar nyelvű, a B₃b lapon olvasható. Szerzője Kövesdi Pál, incipitmutatóra utaló kezdősora: *Mindenek, kik bölcsek a mennyei szent tudományban*. E költeményen kívül még a következő szerzők írtak német nyelvű gyászverseket: (1) *Johann Schwartz von Oedenburg aus Ungern* (A₂a–A₃a) – (2) *Christoff Löhner aus Hungarn der H. Schrift Beflissener* (A₃a–B₁a) – (3) *Casparus Hain von Kaschau aus Ober Ungern* (B₁a–B₁b) – (4) *Matthias Gubitz von Schemnitz aus Ungern* (B₁b) – (5) *Johannes Bajer Eperiesser Unger* (B₂a–B₂b) – (6) *Johann von Hellembach aus Ungern* (B₂b) – (7) *Matthias Christoffori aus Ungern ss. theol. stud.* (B₂b–B₃a) – (8) *Andreas Günther von Keßmarck aus Hungern* (B₃b) – (9) *... von Paulo Galli auß S. Georgen* (B₄a) – (10) *... von Paulo Jacobo Reisingero Hung. Sempron.* (B₄b–C₁a) – (11) *Johann Rudolph Kegel von Preßburg aus Ungern* (C₁a–C₂a) – (12) *... von Johanne Kalinkio Hung.* (C₂a–C₂b) – (13) *Paulus Jacobus Melchioris de Zuanna, Semp. Hung.* (C₃a–C₄a) – (14) *Johan. Baptista Fögglér Semp. Hung.* (C₄a–C₄b) – (15) *Johann Christophorus Galli ex S. Georgiensibus Hungarus* (C₄b).

A magyar nyelvű vers szövegkiadása: EPhK 1903: 188, Czeizel János és RMKT XVII/9 365, 687.

A magyar vers szerzője, Kövesdi Pál itthon Komáromban, majd 1654–1656 között Wittenbergben végezte tanulmányait. Hazatérve rektor Komáromban, tanított Eperjesen, 1659-től pedig a soproni magyar iskola rektorának hívták meg. 1664-től ugyanitt a magyar evangélikus gyülekezet lelkészévé is megválasztották. 1674 után is Sopronban tartózkodott, és itt hunyt el 1682-ben. Magyar nyelvtana már csak halála után jelent meg (RMK II 1584).

Az elhunyt, Heinrich Konrad Sarnichhausen 1646–1648 között Sopronban volt a gimnázium rektora, 1648-tól Modoron evangélikus lelkész. Melchioris de Zuanna gyászverse szerint fiatalon, „legjobb éveiben” halt meg.

Budapest *Nat* ① – Martin *Nat* ①

2689

<Fortuna. S. l. 1656 sine typ. nomine – 4°>

XVII századi fametszet alapján feltételezhető. – Magyar nyelvű sorsvetőkönyv.

A fametszet, amelyből e kiadásra következtetni lehet, a XVIII. századi budai Landerer műhely „Fortuna” című sorsvetőkönyveinek különböző kiadásában található. A kilencedik Szibilla által tartott könyvön olvasható az 1656-os évszám, tehát igen valószínű, hogy az egykor egy 1656-os kiadáshoz készült. Első alkalommal Borsa Gedeon feltételezte az általa ismert 1743–1849 között megjelent hat Landerer-kiadás mindegyikében megtalálható metszet alapján e nyomtatvány egykori létét (MKsz 1966: 79, Könyvtörténeti írások I. Hazai nyomdászat 15–17. század Bp. 1996, 305). Megállapítása szerint a XVIII. században használt dúc nem feltétlenül 1656-ban készült, elképzelhető, hogy utánmetszés, de ez esetben is egy – nagy valószínűséggel – 1656-ban készült metszet emlékét őrizte meg.

A Landerer-nyomdában fennmaradt metszetek eredete nem ismeretes, vizsgálatuk arra mutat, hogy különböző műhelyek készletéből vették át őket (Borsa i. h. 79). Így az 1656-os *Fortuna* kiadási helye sem határozható meg a rendelkezésre álló adatokból megnyugtatóan. Elképzelhető, hogy a kiadvány a bártfai (1597–1610, 892; 1616, 1097) vagy a kolozsvári (1594, 747; 1599–1610, 916) sorozatba illeszkedett. Az előbbinek ellene mond, hogy egy másik, a Landerer-féle sorozatban található metszet, amely az 1616-os évszámot viseli, nem azonos az 1616 körül megjelent bártfai *Fortuna* (1097) illusztrációjával (vö. S. l. 1616, 1125). A kolozsvári megjelenést viszont az teszi kevésbé valószínűvé, hogy bár az egykori Heltai-nyomda a Szörös (Ravius) örökösök kezén, Abrugi György vezetésével ekkor megvolt, azonban 1651 után működése rendszertelenné vált, kevés nyomtatványa ismeretes. Nem zárható ki azonban az sem, hogy az említett fametszet dúca külföldről került a Landerer nyomdába, s így nem egykori hazai kiadvány emlékét őrizte meg.

A kiadvány formátuma a fentebb említett és Landerer műhelyben megjelent sorsvetőkönyvekhez hasonlóan negyedrét lehetett.

Borsa feltételezte, hogy a rendkívül kedvelt és elterjedt népkönyvnek számos további, ma nem ismeretes kiadása volt 1656–1743 között is, amelyekből azonban a fokozott használat miatt nem maradt fenn példány (MKsz 1966: 76, 79). E kiadásokról újabb adat vagy példány előkerüléséig pontosabban mondani nem lehetséges.

Cf. 747; 892; 916; 1097; 1125; –, →

2690

[1] [MANUALE Latino-Hungarico-Sclavonicum ad praxin pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum opera et sumtu generosi ac nobilissimi D. Petri Hrabowsky de Hrabowa etc.] – [2] (BUZGO haladások es könyörgések). – [3] [POKLAD dvchowny z modlideb [!] nabožnich nedelnich y každodennich zhromazdeny, kwůly wssem pobožnjm gmenowite vrozeneho á pobožneho pana Petra Hrabowskeho z Hrabowa etc. Z geho nakladkem widany] [Bartphae 1657 Klöss jun.]

*⁶, A¹²–E¹², A¹² B¹² C⁶ + [?] = [12?] + 118 + [2], + 59 + [?] pag. – 12° – Init.

RMK I 918 – RMK II 875 – Knihopis 3198 – Čaplovič 207 – Čaplovič 207a

Evangélikus imádságoskönyv latin, magyar és biblikus cseh nyelven. – Az egyetlen csonka példány címlapja hiányzik. A főcím fenti leírását a Knihopis közölte (3198) Josef Jungmann

nyomán (Historie literatury České. W Praze 1849, 266). Mivel lényegében megegyezik ugyan-ezen mű második, 1668. évi bártfai kiadásának címével, hitelességét nincs ok kétségbe vonni (vö. 3408). A meglévő részek élén (1) *Petro Hrabowskim in inferioris Hungariae oppido Uyhel ad Kisfucam praefecto arcis Budetin, ... fautori et amico aetatem colendissimo, promotorique hujus opusculi szóló ajánlás olvasható Bártfa 1657. június 14-i keltezéssel, aláírása Admodum generosae vestrae dominationi precibus cotidianis fundendis obstrictissimus* (*_{2a}–*_{4a}). A következő lapon nyomdai cifrákból álló díszítő sor alatt az aláírás szövege értelmileg egy kisbetűvel kezdődő vers töredékével folytatódik *quique tuis precibus toto de pectore fuis, In Christo cunctis, pondus inesse cupit*, aláírása *Martinus Wagner sen., inspect. et minist. eccl. et sch. pat. ann. 45, primarius civis, necnon 5. regiarum liber. civit. super. Hungar. oppidique Saaros ab an. 12. superint., septuag. vitae aeter. maturus candidatus* (*_{4b}). Az idézett két verssor az 1668. évi második kiadásban idősebb Martin Wagner „In honorem magni Musarum patroni...” című költeményének befejezését képezi (3408). A díszítő sor ezért valószínűleg a hiányzó sorokra utal. Wagner 1666-ban hunyt el, versét tehát minden bizonnyal ez elé az 1657. évi kiadás elé szánta. A nyomdába azonban vagy hiányos kézirat jutott el, vagy más okból maradt ki a vers eleje, így annak teljes szövege csak az 1668. évi kiadásba került bele. Ezután (2) *Mens pia* kezdőszavakkal következik *Leonhardus Wagner, ecclesiae Bartphensis a concionibus Germanicis*, majd (3) *Petrus Hrabowski Anagramma* címmel *Samuel Keszner, districtus Liublovien. eccl. ev. sen. verse*. A (4) *Petrus Hrabowski per Μεταστοιχείωσιν* című költemény a második sora után megszakad (*_{4b}–*_{5b}). Szerzője a második kiadás alapján Pavel Kray, bártfai szlovák prédikátor (vö. 3408). Mivel a leíráskor rendelkezésre álló másolaton a *_{3b} és *_{4a} lap között jól látható a fűzés, bizonyos, hogy az első füzet végéről csak egy levél hiányzik.

A kiadvány latin nyelvű része az *Oratio mane surgentis* címmel kezdődik. Egy reggeli és esti ima után bűnbánati imádságokat foglal magában, amelyek közül az utolsó kettő verses (1–118). Az imádságok címeit az *Index* sorolja fel (E_{12a}-b). A magyar rész újrainduló fűzetjelzéssel és lapszámozással, de önálló címlap nélkül csatlakozik a latinhoz. Belső címe *Buzgó hálaadások és könyörgések*. Néhány reggeli és esti elmélkedő imádság után (1–17) következnek *Szent Dávid királynak hét poenitentia tartó psalmusi rövid summácskákkal és imádságokkal együtt* (18–52). A hét bűnbánati szoltár szövege (VI., XXXII., XXXVIII., LI., CII., CXXX., CXLIII.) a Károlyi Gáspár-féle fordításban olvasható, élükön rövid summa, s mindegyik végén egy-egy imádság áll. Az egyetlen csonka példányból hiányzik az 53–54. lap. A második kiadás alapján az 53. lapon kezdődött a magyar nyelvű rész záró szövege „A szent Atanasius püspöknek vallása, kit szerzett az arianusok ellen” ([53]–59).

E kiadás unikum példánya a magyar nyelvű rész végén megszakad. A főcímlap ismert szövege, az ajánlás és az 1668. évi bártfai, második kinyomtatás alapján (3408) azonban bizonyosnak tekinthető, hogy e kiadásban is benne volt a biblikus cseh nyelvű imádságoskönyv, amelynek e tétel élén olvasható címeírása az 1668. évi megjelentetést követi. (A cím fordítása: Lelki kincs vasárnapi és mindennapi vallásos imádságokból összegyűjtve minden buzgó hívó, nevezetesen ... Hrabowsky Péter kedvéért. Az ő költségén kiadva...) Mivel a második kiadásban a latin és magyar nyelvű részek e kiadás soronkénti és betűnkénti utánszedéseként készültek, az is bizonyosnak tartható, hogy így történt ez a biblikus cseh nyelvű imádságok esetében is.

A kiadvány szerzőjére és forrásaira vonatkozó mai ismereteket ld. a teljesebb példányból ismert, második kiadásnál (3408).

E háromnyelvű imádságoskönyvről Szabó Károly példány ismerete nélkül csupán Németh Lajos említése nyomán adott hírt mint bártfai nyomtatványról (Memoriae typographiarum ... regni Hungariae et principatus Transilvaniae. Pestini 1818, 39; RMK I 918 és RMK II 875). Ján

Čaplovič két helyen is felvette bibliográfiájába. Először példány ismerete nélkül (207), a kiegészítések között pedig már Oszvald Árpád pozsonyi példánya alapján részletes leírást közölt róla (207a), mindkét esetben mint bártfai nyomtatványról. A betűtípusok alapján a nyomtatvány valóban ifj. Jakob Klöss bártfai műhelyéből került ki.

Oszvald egykori példányának mai őrzési helye nem ismert. A fenti leírás az Országos Széchényi Könyvtár FM2/4397 jelzetű mikrofilmjén alapul.

Cf. –, 3408

Budapest *Nat cop.* (Árpád Oszvald, Bratislava)

Olim: Árpád Oszvald, Bratislava

2691

»KALENDARIUM Kristus Urunk születése után az M.DC.LVIII. ... Püchler Vid ... Nyomtatta-ki Bécben Kürner Jakab János [sen.]. 8r.«

Naptár és prognosztikon – E ma már példány alapján ismeretlen kiadvány emlékét az a kismartoni Esterházy-könyvtárban található, Hárich János által, 1938. augusztusában készített gépiratos jegyzék őrizte meg, amely a könyvtárban lévő naptárakat gyűjtötte össze 1647-től a XX. század elejéig (lelőhelye: Zimmer V., Kasten L., Regal 3.). Az itt felsorolt XVII. századi kötetek ma már nem lelhetők fel a könyvtárban. A leírás azonban minden bizonnyal példány alapján készült, mert láthatóan megőrizte a helyesírási jellegzetességeket, továbbá híven közli az egyéb, példányból ismert kalendáriumok címét (vö. 3670). A kiadvány egykori meglétét támasztja alá az is, hogy a XVII. századi kalendáriumok helye a polcon megtalálható, és a későbbi időszakból származó itt leírt naptárakat ma is a könyvtárban őrzik (Zvara Edina közlése, az ő nevéhez fűződik a jegyzék felfedezése is). A feltételezést tovább erősíti a bécsi naptársorozat folyamatos megjelenése ebben az időszakban (vö. 2626).

A naptársorozat többi tagjából következtethetően a kiadvány prognosztikont is tartalmazott.

Olim: Eisenstadt *Esterházy*

Cf. 2626!

2692

ALBRICH, Martin: *Disputatio prima de natvra metaphysicae, quam ... proponit in ... gymnasio Coronensi praeside m. Martino Albrichio, ... ejusdem gymn. rectore respondens Johannes Müllerus Rupensis, ad diem 8. Decembr. horis matutinis. Coronae 1657 typis Michaelis Herrmanni.*

[1]², A⁸ = [2] + 8 fol. – Orn.

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702) maradt fenn. Ez a gyűjtemény magában foglalja

azt a 12 disputációt, amelyeket a szerző elnökletével 1656-ban és 1657-ben tanítványai tartottak a brassói evangélikus gimnáziumban. Sorukban ez az első disputáció. A címlap hátán a *Respondens* ajánlja művét *viris ... Iacobo Schylero, pastori ecclesiae Almakerekensis ... nec non decano capituli Laszlenis ... Michaeli Sutorio, antistiti ecclesiae Laszlenis ... et seniori capituli ejusdem ... Iohanni Kleinio, sacrae aedis Keresdiensis ecclesiastae ... Iacobo Ohrendio, pastori eccles. Peschensis ... affini ... patronis...* ([1₁b). A vizsgázót a következő szerzők köszöntötték: [1]–[2] ... *Respondenti ... scripserunt ... Bartholomaeus Falck Rupensis, orator sch. Cor. – Jacobus Gotterbarmet Mediensis* ([1₂a) – [3] *Dialogismus anagrammatico-votivus* címen *Andr. Lutschius Bistriciensis* ([1₂a-b) – [4] *Palindromon anagrammatice duplici votivum* címen *Matthias Milles Medien.* – [5] *David Czackius Coronensis* ([1₂b). Ezután a *Metaphysica* tankönyv *De definitione et divisione metaphysicae* szülő *Prooemiuma* következik (1–8 fol.). Ebből az anyagrészből vizsgázott a Nagy-Küküllőben fekvő Kóhalomról származó Johann Müller 1657. december 8-án a brassói gimnáziumban.

E kiadványnak a vizsga alkalmából nyomtatott önálló címlapja alapján valószínű, hogy e tézisek önállóan is forgalomba kerültek. Ma ismeretes példányai azonban kivétel nélkül Albrich *Opusculum metaphysicum* című műve (2702) részeként maradtak fenn.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

2693

ALBRICH, Martin: *Disputatio IV. de affectionibus entis in genere et perfectione ejus in specie, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens Michael Clausenburgerus Mediensis, ad diem (...) Febr. horis matutinis. Coronae 1657 caractere Herrmanniano.*

[1², E₄ F⁴ G⁴ H₁₋₃ = [4] + 39–62. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány a negyedik azok közül a disputációk közül, amelyek Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702) maradtak fenn. Ez a tankönyv egyúttal magában foglalja azt a tizenkét disputációt is, amelyeket a szerző elnökletével 1656-ban és 1657-ben tanítványai tartottak a brassói evangélikus gimnáziumban. A címlap hátán *Michael Clausenburgerus, respondens* szöveg nélküli ajánlása olvasható *viris ... Michaeli Simonio, reipub. Mediensis consuli ... nec non ... Iohanni Czekelio, pastori ecclesiae Eibesdorfiensis et decano capituli Schelkensis ... Paulo Czekelio, pastori eccl. Kisdensis ... Simoni Czekelio, pastori eccl. Alesiensis ... Francisco Czekelio, pastori ecclesiae Örmischensis ... Micheli Rukesch, senatori reipublicae Mediensis ...* ([1₁b). A *Respondenti* intézett üdvözlőversek szerzői: [1] *Petrus Fanneschmidius Coronensis* – [2] *Jacobus Gotterbarmet Mediensis* – [3] *Andreas Lutschius Bistriciensis* ([1₂a) – [4] *Georgius Kapesius Szenavereschensis* – [5] *Georgius Orthius Basnen.* – [6] *Andreas Grellius Scheszburg.* – [7] *Andreas Göbelius Coronensis* ([1₂b). Majd a *De affectionibus entis* című *Liber secundus* első fejezete általános-

ságban szól a létező tulajdonságairól (39–51). Ezután *Sectio I.* kezdődik *De affectionibus entis unitis in specie* címen (52–62). Ebből az anyagrészből a medgyesi születésű Klausenburger Mihály vizsgázott 1657 februárjában.

A nyomtatvány önálló, a vizsga alkalmából készült címlapja alapján feltételezhető, hogy önállóan is forgalomba hozták, de ma ismeretes példányai kivétel nélkül Albrich *Opusculum metaphysicum* című műve (2702) részeként maradtak fenn.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

2694

ALBRICH, Martin: Disputatio V. de vnitare et veritate, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens, Johannes Falck Rupensis, ad diem (...) Mart. horis matutinis. Coroniae 1657 caractere Herrmanniano.

[]², H₄ I⁴ K⁴ L₁₋₃ = [4] + 63–86. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johannes Falck, respondens viro ... Petro Medero, poetae laureato caesareo et p. t. ecclesiae Coronensis pastori ... patrono* ajánlja disszertációját ([]₁b). Majd öt köszöntő költemény következik, amelyet *respondenti ... deproperabant condiscipuli*. Szerzőik: [1] *Barth. Falck Rupensis* – [2] *Jacobus Gotterbarmet Mediensis* ([]₂a) – [3] *Andreas Lutschius Bistriciensis* ([]₁a-b) – [4] *Andr. Grellius Scheszburgensis* – [5] *Michael Roth Rupensis* ([]₂b). Ezután következik Martinus Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvének (Brassó 1657, 2702) második és harmadik fejezete a létező egységéről és a transcendentális igazságról (63–86).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1657 márciusában vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgázó a Kóhalomról származó Joannes Falck volt.

E disputációnak önállóan jelenleg egyetlen példánya ismeretes. Különben ötödikként maradt fenn Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702).

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

Önállóan: Braşov Arch ①

2695

ALBRICH, Martin: Disputatio VI. de bonitate, dvratione et vbietate, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens Andreas Grellius Schaszburgensis, ad diem (...) Apr. horis matutinis. Coronae 1657 caractere Herrmanniano.

[]², L₄ M⁴ N⁴ = [4] + 87–104. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Andr. Grellius Schassburgensis viris ... Michaeli Mayo, ecclesiae Naystadiensis, quae est in Bartia, pastori ... ac capituli Bartsensis seniori ... avo suo ... , Johanni Scharsio, antistiti ecclesiae Mediensis ... affini suo, ... nec non ... Johanni Stentzelio, ... Coronensium reipublicae villico ... avo ... , Georgio Grellen, ... Schasburg. senatori primario ... parenti suo ... , Laurentio Kuschio, centumvirorum reipubl. Coronensis haud postremo, avunculo suo ... ut et ... Bartholomaeo Bausnero, ecclesiae Schasburgensis diacono ... szóló szöveg nélküli ajánlása áll ([]₁b). A vizsgázót öten köszöntötték verssel: [1] *Acrostichis diameriphastica* címen *Jacobus Gotterbarmet Mediensis, frater adoptivus et contubernalis* – [2] *Andreas Grellius Schesburgensis* anagrammája ([]₂a) – [3] *Andr. Lutschius Bistic., frater adoptivus* ([]₂a-b) – [4] *Georg. Kapesius Szenavereschensis* – [5] *Mich. Clausenburgerus Mediensis* ([]₂b). Ezután következik Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvének (Brassó 1657, 2702) IV–VI. fejezete a Létező jegyeiről, mint jóság, folyamatosság és helyben létezés (87–104).*

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1657 áprilisában vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgázó a segesvári Andreas Grell volt.

E disputációnak önállóan jelenleg egyetlen önálló példánya ismeretes. Különben hatodiként maradt fenn Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702).

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ①* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

Önállóan: Braşov Arch ①

2696

ALBRICH, Martin: Disputatio septima de dependente et independente, creato et increato, finito et infinito, corruptibili et incorruptibili, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens Andreas Lutschius Bisticriensis, ad diem (...) horis matutinis. Coronae 1657 caractere Herrmanno.

[]², Q⁴ R⁴ = [4] + 121–136. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány a hetedik azok közül a disputációk közül, amelyek Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702) maradtak fenn. Ez a tankönyv egyttal magában foglalja azt a tizenkét disputációt is, amelyeket a szerző elnökletével 1656-ban és 1657-ben tanítványai tartottak a brassói evangélikus gimnáziumban. A címlap hátán *Respondens* aláírással ajánlás szól *viris ... Georgio Totschnero, antistiti ecclesiae ... Bistricianae ... ejusdem districtus capituli decano ... Martino Schultzio, projudici reipublicae urbis praefatae ... Johanni Wallendorffio, senatori ejusdem reipublicae ... Gregorio Fuhrmanno, pastori ecclesiae Demetriensis ... Georgio Brosero, senatori curiae patriae ... patronis* ([1]_b). Majd öt vers következik, amelyeket *Ornatissimo d. respondententi ... depromebant*: [1] *Jac. Gotterbarmet Mediensis, frater adoptivus* – [2] *Andr. Grellius Schesb., frater adoptivus* ([1]_{2a}) – [3] *Michael Roth Rupensis* – [4] *Johannes Schulerus Bathoschensis* – [5] *Nicolaus Müllerus typogr.* német nyelvű költeménye *Non nobis solis sed Deo et patriae nati* címen ([1]_{2b}). Ezután a *caput* III–VI. következik Albrich filozófiakönyvéből, amelyek címe *De dependente et independente; De creato et increato; De finito et infinito* és *De corruptibili et incorruptibili* (121–136). Ebből az anyagrészből vizsgázott a besztercei *Andreas Lutsch*. A vizsga időpontját azonban a címlap nem közli.

A kiadványnak a vizsga alkalmából nyomtatott önálló címlapja alapján valószínű, hogy e tézisek önállóan is forgalomba kerültek. Ma ismeretes példányai azonban kivétel nélkül Albrich *Opusculum metaphysicum* című tankönyve (2702) részeként maradtak fenn.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

2697

ALBRICH, Martin: *Disputatio octava de principio et principiatio, causa et causato, quam ... proponit in ... gymn. Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens Jacobus Gotterbarmet Mediensis, ad diem (22 Sept.) horis matutinis. Coronae 1657 caractere Herrmanniano.*

[1]², S⁴–U⁴ X₁ = [4] + 137–162 pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Respondens* aláírással *viris ... Johanni Scharisio, antistiti eccl. urbis ... Mediensis ... Johanni Graffio, pastori eccl. Requiuniensis ... Matthiae Barth, pastori ecclesiae Bogaciensis ... ut et ... Josepho Boltoz, urbis ... Coronensis notario ... ejusdem curiae senatori ... Michaeli Gotterbarmet, senatori curiae Mediensis ... Matthiae Czechescher, ... praefatae curiae senatori ... fautoribus* címzett ajánlás áll ([1]_b). Ezután [1] *In nomen Jacobus Gotterbarmet Mediensis anagramma duplex* címen *Andr. Lutschius Bistic., frater adoptivus* – [2] *Georg Kapesius Szenaverechen.* – [3] *Joh. Falck Rupensis, frater adopt.* ([1]_{2a}) – [4] *Michael Clausenburgerus Mediensis* ([1]_{1a-b}) – [5] *Andr. Grellius Schaszburgen., frater adoptivus et contubernalis* – [6] *Michael Roth Rupens.* gratulált verssel az ünnepeltnek ([1]_b). Ezt követi Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvének

(Brassó 1657, 2702) VII. és VIII. fejezete, amelyek címe *De principio et principiatio* illetve *De causa et causato* (137–162).

E vizsgatételeket 1657. szeptember 22-én vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban, amint ez az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött példány korabeli kézírással kiegészített bejegyzéséből kiderül. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgázó a medgyesi születésű Jacobus Gotterbarmet volt.

E nyomtatvány legtöbb példánya Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyve (Brassó 1657, 2702) nyolcadik tagjaként maradt fenn.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

Ónállóan: Braşov Arch ① – Budapest Acad ①

2698

ALBRICH, Martin: Disputatio nona de necessitate et contingentia, actu et potentia, quam ... proponit in ... gymnasio Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. ejusdem gymn. rectore respondens, Georgius Meschner Coronensis, ad diem (...) Octobr. horis matutinis. Coronae 1657 typis Michaelis Herrmanni.

[]², O⁴ P⁴ = [4] + 109 (recte 105)–120. pag. – 4° – Orn.

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Georgius Meschner, respondens* aláírásával ajánlás olvasható *viris ... Lucae Seilero, pastori ecclesiae Mellimontanae ... , Georgio Dravdt, p. t. diaconorum ecclesiae Coronensis seniori ... , Martino Harnung, ... p. t. diacono ejusdem ecclesiae ... , Micheli Dravdt, ... ce(ntum)v(ironum) reipubl. Coronensis praeeximio ... , Iohanni Sigero, centumvironum ejusdem reipubl. praefatae conspicuo ... patronis ...* ([]₁b). Majd *Respondenti* intézett üdvözlőversek olvashatók a következő szerzőktől: [1] *Thomas Graffius Coron.* – [2] *Johannes Fuchsius Coron.* – [3] *Jacobus Gaal Coron.* ([]₂a) – [4] *Marcus Literati Coron.* ([]₂a-b) – [5] *Samuel Sylvanus Coron.* – [6] *Johannes Gorgias Coron.* – [7] *Johannes Böhmius Coron.* – [8] *Simon Massa Coron.* ([]₂b).

A disputáció Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvének (Brassó 1657, 2702) VI., *De ubietate* szóló fejezetéből a *Canones* című résszel kezdődik (109). Ezt követi a tankönyv *Sectio II. De affectionibus entis disjunctis primariis immediatis* című rész első fejezete, amely a szükségszerűről és az esetlegesről értekezik (106–113), valamint a *De potentia et actu* című második fejezet (114–120).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1657 októberében vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgázó a brassói születésű Georg Meschner volt.

E nyomtatványnak önállóan jelenleg egyetlen példánya ismeretes. Különben hatodikként maradt fenn Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702), bár valójában a tankönyv folyamatosságát tekintve a hetedik a sorban.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

Önállóan: Braşov Arch ①

2699

ALBRICH, Martin: Dissertatio X. de affectionibus disjunctis primariis mediatis: completo et incompleto, simplici et composito, eodem et diverso, naturali et artificiali, permanente et successivo, definito et indefinito, quam in ... Coronensium gymnasio publicae censurae subicit praeside m. Martino Albrichio, p. t. scholae ejusdem rectore respondens, Johannes Schulerus Bathoschensis, ad diem (...) hora locoque consuetis. Coronae 1657 caractere Herrmanniano.

[]², X₂₋₄ Y⁴ Z⁴ = [4] + 163–184. pag. – 4°

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán a *Respondens, Johannes Schulerus* ajánlja disputációját *viris ... Michaeli Herrmanno, ... reipublicae Coronensium pro-judici ... et Pavlo Christels, centumvirorum praenominatae reipublicae primario ... nec non ... Valentino Ahend, centumvirorum quoque minime postremo ... patronis* ([]_{1b}). Majd hét, cím nélküli költemény szól *Ad ... respondentem*. Szerzőik a következők: [1] *Ioannes Meint Schvischeriensis* – [2] *Jacobus Gottermarmet Mediensis* – [3] *Andreas Lutsch Bistricien.* ([]_{2a}) – [4] *Andreas Grellius Schesburg.* – [5] *Samuel S. Coronensis.* – [6] *Michael Eckardus Budaj.* – [7] *Martinus Hermannus Coro.* ([]_{2b}). Ezután *Martinus Albrich Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvéből (Brassó 1657, 2702) a *Sectio III. de affectionibus disjunctis primariis mediatis* című, hat fejezet foglalja össze a létező elsődleges megkülönböztető jegyeiről szóló tudnivalókat (163–184). E vizsgatételeket a brassói evangélikus gimnáziumban vitatták meg a címlapon közelebbről meg nem nevezett időpontban. A vizsgáztató *Martinus Albrich* rektor, a vizsgálzó a Kolozs megyei Bátoson született Joannes Schuller volt.

E nyomtatványnak önállóan jelenleg egyetlen példánya ismeretes. Különben tizedikként maradt fenn Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702).

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

Önállóan: Braşov Arch ①

2700

ALBRICH, Martin: Dissertatio XI. de absoluto et respectivo, subjecto et adjuncto, signo et signato, mensura et mensurato, quam ... proponit in ... gymnasio Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. ejusdem gymn. rectore respondens, Michael Roth Rupensis, ad diem (...) Octobr. horis matutinis. Coronae 1657 apud Michaellem Herrmannum.

[]², Aa⁴ Bb⁴ Cc² = [4] + 185–204. pag. – 4^o – Orn.

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán a Respondens ajánlása olvasható *viris ... Johanni Windisch, antistiti ecclesiae Rupensis ... , Petro Roth, judici ejusdem loci ... parenti suo ... , Georgio Pellioni, consuli oppidi praefati ... , Martino Falck, sedis curiae praedictae judici ... , Zachariae Weyrauch, pastori ecclesiae Homorodiensis ... affini ... , Georgio Schobelio, pastori ecclesiae Lapidensis ... , Michaeli Maurer, diacono ecclesiae Rupensis ... , Christiano Weis, notario oppidi Rupensis ... , patronis* ([]₁b). Majd *In honorem ... respondenti* a következő szerzők írtak verset [1] *Joh. Meint Schwischeriensis* – [2] *Anagramma cum acrostichide címmel Jacobus Gotterbarmet Medien.* ([]₂a) – [3] *Anagrammatico-correlativum címen Andr. Lutschius Bistriciensis* ([]₂a-b) – [4] *Jacobus Jekelius Lapidensis, con-frater et contuber.* – [5] *Joh. Falck Rupensis* – [6] *Andr. Meint Lapidensis* ([]₂b). Majd Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvéből (Brassó 1657, 2702) a *Sectio IV. De affectionibus entis disjunctis secundariis*, azaz a Létező másodlagos, megkülönböztető jegyeiről szóló fejezet következik (185–204).

E vizsgatételeket 1657 októberében vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgázó a Kőhalomról származó Michael Roth volt.

E nyomtatványnak önállóan jelenleg egyetlen példánya ismeretes. Különben tizenegyediként maradt fenn Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702).

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

Önállóan: Braşov Arch ①

2701

ALBRICH, Martin: Disputatio XII. de expressioribus essendi rationibus ad certas classes revocandis, subsistentia et inhaerentia, quam ... proponit in ... gymnasio Coronensi praeside m. Martino Albrichio, p. t. ejusdem gymn. rectore respondens, Thomas Graffius Coronensis, ad diem (...) Decembr. horis matutinis. Coronae 1657 typis Michaelis Herrmanni.

[]², Dd⁴ Ee⁴ = [4] + 205–219. + [1] pag. – 4^o – Orn.

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadvány Martin Albrich *Opusculum metaphysicum* című filozófiai tankönyvében (Brassó 1657, 2702) maradt fenn. Ez magában foglalja azt a 12 disputációt, amelyet a szerző elnökletével 1656-ban és 1657-ben tanítványai tartottak a brassói evangélikus gimnáziumban. Ez sorukban az utolsó. A címlap hátán a *Respondens* a következő személyeknek nyújtja át művét: *Viris ... Petro Medero, p. l. c., nec non pastori ecclesiae Coronensis ... scholaeque ejusdem inspectori ...*, *Marco Deidricio, pastori ecclesiae Rosonensis ...*, *Martino Lasselio, pastori ecclesiae Petri-Montanae ...*, *Petro Gokesch, cultori ... civitatis Coronensis ...*, *Thomae Graff, incolae civitatis ejusdem...*, *Petro Tellyesch, centumvirorum ejusdem reipublicae praefatae ... conspicuo ...*, *patronis* ([]1b). Majd *Ornatissimo ... respondenti* a következő személyek gratuláltak cím nélküli verssel: [1] *Michael Clausenburgerus Mediensis* – [2] *Georgius Meschner Coronensis* – [3] *Marcus Literati Coronensis* ([]2a) – [4] *Georgius Molitoris Ceidenensis* ([]2a-b) – [5] *Johannes Böhmus Coronensis* – [6] *Andreas Deckius Coronensis* – [7] *Casparus Raus Coronensis* – [8] *Martinus Herrmannus Coron.* ([]2b). Ezt követi Albrich tankönyvének a *De expressioribus essendi rationibus ad certas classes revocandis* című *Liber tertius*, amely három fejezetben tárgyalja a létező lényeges és esetleges jegyeit (205–219). Ebből vizsgázott a brassói Thomas Graff 1657 decemberében.

Az utolsó lap alján *Nomina respondentium* 13 tanuló nevét sorolja fel. – Vö. 2702. Az utolsó lapon az egész tankönyvre vonatkozó rövid *Errata* zárja a nyomtatványt (Ee₄b).

A nyomtatvány saját, a vizsga alkalmából készült címlapja alapján valószínű, hogy önállóan is forgalomba hozták, de ma ismeretes példányai kivétel nélkül Albrich *Opusculum metaphysicum* című tankönyve (2702) részeként maradtak fenn.

Cf. 2702!

Gyűjteményben: Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

2702

ALBRICH, Martin: *Opvscvlvm metaphysicvm, in quo primo: praecepta in debita sua universalitate sunt proposita et ... explicata; secundo: controversiae ... breviter decisae ...; tertio canones utiliores limitati, confirmati et exemplis illustrati; quarto ubique ferme usus, quem in theologia habent, insinuatus, adornatum a m. Martino Albrichio Medien- se Transylvano, p. t. gymnasii Coronensis rectore. Coronae 1657 typis Michaelis Herrmanni.*

[]⁵, []², A⁸; []¹, B⁴ C⁴ D¹; []², D₂₋₄ E₁₋₃; []², E₄ F⁴ G⁴ H₁₋₃; []², H₄ I⁴ K⁴ L₁₋₃; []², L₄ M⁴ N⁴; []², O⁴ P⁴; []², Q⁴ R⁴; []², S⁴-V⁴ X₁; []², X₂₋₄ Y⁴ Z⁴; []², Aa⁴ Bb⁴ Cc²; []², Dd⁴ Ee⁴ = [10] pag.; + [2] + 8 fol.; + [1] + 9–26; + [4] + 27–38; + [4] + 39–62; + [4] + 63–86; + [4] + 87–104; + [4] + 109 [recte 105]–120; [4] + 121–136; [4] + 137–162; [4] + 163–184; [4] + 185–204; [4] + 205–219 + [1] pag. – Orn., init., fol. tit. color.

Filozófiai tankönyv és vizsgatételek gyűjteménye. – A címlap hátán kezdődik *Martinus Albrichius Brassóban 1657. október 1-jén kelt ajánlólevele Lucae Herrmanno, pastori eccl. Birtalbensis, ecclesiarumque per Transylvaniam superintendenti ...*, *Georgio Fabricio, pastori eccl. Muschnensis ... capitulique generalis decano ...*, *Petro Medero, p.l.c., nec non pastori eccl. Coronensis ... scholaeque ejusdem inspectori ...*, *Iohanni Scharσιο, pastori eccl. Mediensis ... scholaeque ejusdem inspectori ... fautoribus et patronis* ([₁]b–[₃]a). Ezt *Ad lectorem l. s.* című, aláírás nélküli előszó követi a szerzőtől ([₃]b). Majd a következő négy szerző üdvözlő verse következik: [1] *Trosfridus Hegenitius, medicus Coronensis Ad clarissimum autorem ... Ερωδιον* címmel ([₄]a-b) – [2] *Mart. Groszthays, lector* ([₄]b) – [3] *Johannes Fuchsius Coronensis, ejusdemque gymn. lector Martino Albrichio ...*, *cum post logicam metaphysicam publicaret címezdve* ([₅]a) – [4] *Georgius Clossius, s.s. th. et ph. studiosus* ([₅]b). A főrész *Proeomiummal* kezdődik a metafizika meghatározásáról (1–8 fol.). Majd három könyvben foglalja össze a filozófia témakörébe tartozó tudnivalókat (9–219 lap). Amint a címlap és az előszó ígéri, közli a tárgyalt fogalmak meghatározását, összefoglalja a hozzájuk kapcsolódó vitás kérdéseket, példákkal világítja meg szabályaikat, és utal teológiai tanulságukra. A tankönyv egyes fejezeteiből vizsgáztak a brassói evangélikus gimnázium tanulói Martin Albrich rektor elnökletével 1656 októbere és 1657 októbere között. Vizsgájuk alkalmával önálló címlappal és ajánlással is megjelentették azt a részt, amelyből vizsgát tettek. Ezért a könyv folyamatosságát a vizsgák utólag beragasztott önálló címlapja, többször ajánlás és a vizsgázót köszöntő versek szakítják meg. Ezek más papírra készültek, ami ugyancsak az önállóan is történt megjelentetésüket bizonyítja. Az 12 rész címének és praelimináriáinak leírását ld. 2692, 2628, 2629, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701.

Az utolsó lap alján *Nomina respondentium* 13 tanuló nevét sorolja fel. Az első *Marcus Hommorodius Coronensis* kivételével azonosak a tankönyvbe is felvett, de önállóan is megjelentetett vizsgatételek vizsgázóinak nevével. A 2–13. nevek sorrendje a disputációk számozásának felel meg, és nem a kötetben elfoglalt helyüknek. Így a tévesen hetediként következő *Disputatio nona* vizsgázójának neve ebben a felsorolásban a tizedik helyen található: [1] *Marcus Hommorodius Coronensis* – [2] *Johannes Müllerus Rupensis* – [3] *Petrus Fannenschmied Coronensis* – [4] *Georgius Kapesius Szenavereschensis* – [5] *Michael Clausenburgerus Mediensis* – [6] *Johannes Falck Rupensis* – [7] *Andreas Grellius Schaesburgensis* – [8] *Andreas Lutschius Bistriciensis* – [9] *Jacobus Gotterbarmet Mediensis* – [10] *Georgius Meschner Coronensis* – [11] *Johannes Schulerus Batoschensis* – [12] *Michael Roth Rupensis* – [13] *Thomas Graffius Coronensis* (219). Az utolsó lapon rövid *Errata* zárja a nyomtatványt (Ee₄b).

E gyűjteményt előre megtervezték és kinyomatták, amit a darabok beszámozása, a folyamatos fűzetjel és lapszámozás, továbbá *Marcus Hommorodius Coronensis* tételeinek hiánya bizonyít. Az ő neve azért szerepel a kötet végén található diáknévsorban, mivel nyilván az ő vizsgáját is tervezték, de nem került rá sor, mivel történt vele valami. A 12 vizsga mindegyikére külön-külön is nyomtattak néhány levelet, amelyek rögzítették a vizsga témáját, időpontját és több esetben tartalmazták a vizsgázót köszöntő költeményeket is. Ehhez a néhány levélhez csatolták a tankönyv korábban kinyomtatott megfelelő részét, és az így keletkezett alkalmi nyomtatványt önállóan is forgalmazták.

Cf. 2692, 2628, 2629, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, –

Braşov Arch ③* – Braşov Ev ③* – Budapest Nat ① – Sibiu Mus ① ① – Sighişoara ③* ③

2703

»HONTER, Joannes: Constitutio Scholae Coronensis a b. m. Io. Hontero, primo Reformatore ecclesiae Coronensis, consentiente et approbante Amplissimo Senatu Anno MDXLIII. lata et promulgata. Coronae Recusum 1657 Charactere Hermanniano. 1657. 2r. 2 lap.«

RMK II 877

Iskolai rendtartás. – Szabó Károly e kiadványt csupán Lukas Josef Marienburg (Siebenbürgische Provinzialblätter 1805: 166, 167), Josef Trausch (II 217) leírása és Joseph Dück szövegkiadása (Geschichte des Kronstädter Gymnasiums. Kronstadt 1845, 121–130.) alapján közölte (RMK II 877). Jóllehet példány azóta sem került elő belőle, létezése biztosnak tekinthető, mivel e nyomtatvány alapján készült az a kézirat, amelyet először Trausch ismertett (i. h.), és amely a további kiadások alapjául is szolgált. E kiadások alapján a nyomtatvány a következő fő fejezetekből állt: *I Ordinatio studii Coronensis – II. Leges scholasticae* 34 pontban – *III. Ordo magistratum constituendi eligendique in schola Coronensi et ejusdem officia – IV. Juramentum praestandum iis, qui matriculae sive libro vitae, ut vocant, scholae Coronensis sua dant nomina, inque numerum studiosorum recipiuntur.*

Szövegkiadások: ld. Dück, Joseph: i. m., Vogt, Johann: Beiträge zur Gymnasial-Pädagogik I. Kronstadt 1886, 21–28 – Teutsch, Friedrich: Die siebenbürgisch sächsischen Schulordnungen. Monumenta Germaniae Paedagogica 6. Berlin 1888, 6–12 – Johannes Honterus' ausgewählte Schriften. Hrsg. von Oskar Netoliczka. Wien-Hermannstadt 1898, 47–54 – Schuller, Ulte Monika: Der Coetus in Honterus-Gymnasium in Kronstadt in Siebenbürgen. München 1963, 65–72 – Mészáros István: XVI. századi városi iskolánk és a „studia humanitatis”. Bp. 1981, 152–153.

A címben szereplő „recusum” kifejezés egyértelműen utal arra, hogy e rendtartás már korábban megjelent nyomtatásban. Újabb Mészáros István tartalmi és formai jegyek alapján megállapította, hogy a benne közölt I. szabályzat 1543-ban, a II. a XVI. század közepén, a III. pedig a XVI–XVII. század fordulóján keletkezett (Honterus-émlékkönyv. Szerk. W. Salgó Ágnes, Stemler Ágnes. Bp. 2001 (Libri de libris), 10, 4. jegyzet). A *Leges scholasticae* című II. fejezet részben azonos a Kolozsvárott 1600-ban kiadott Donatus-féle latin nyelvtan (866) végén közölt *Leges scholasticae in usum puerorum jambicis trimetris conscriptae* szövegével, amelyet újabb ugyancsak Mészáros István adott ki (szövegkiadás, 224). A fentiek alapján megnyugtatóan feltételezhető, hogy ennek a szabályzatgyűjteménynek első kiadása a XVII. században jelent meg (vö. App. 10).

2704

<Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1658. Kronstadt 1657 Herrmann.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2822!

2705

»MEDER Péter: Ein gemeines Gebet um den allgemeinen Frieden, Erhaltung des lieben Vaterlandes, Beschirmung der Kirchen und Schulen, und Wiederbringung Ihrer fürstlichen Gnaden mit Gesundheit und wohlausgerichteter[!] Sachen, nachdem dieselbige Anno 1657 aus Siebenbürgen nach Polen gezogen und seithero nicht wieder kompt, und man auch keine gewisse Botschaft, wie es Ihr. Fürstl. Ge.[!] ergehe, haben kann. Welches in der burzenländischen Kirche, so wohl nach gehaltenener Predigt, als zur Vesperzeit, bevoraus in Cronstadt mit herzlicher Andacht gebetet worden. Kronstadt 1657 [Herrmann].«

»16 pag. – 8^o«

Trausch II 404 – Gross: Kronstädter 200

Imádság. – E kiadványból ma példány nem ismeretes. A II. Rákóczi György erdélyi fejedelemnek lengyelországi hadjárataból való visszatéréseért és a békéért mondott imádságról a fenti címen elsőként Joseph Trausch adott hírt (II 404) Meder Péter művei között. Rá hivatkozva sorolta a brassói nyomtatványok közé Julius Gross (Kronstädter 200). A brassói nyomda tulajdonosa ekkor idősebb Michael Herrmann volt.

2706

NUPTIIS viri generosi ... Michaelis Herrmanni senioris, projudicis ... reip. Coronensis ... sponsi ad secunda vota transeuntis, cum ... Martha Dominici [!] relictam ... Johannis Chrestels, reipub. ejusdem villici ... vidua sponsa ut et ... Michaelis Herrmanni junioris ... sponsi, jungentis sibi ... Catharinam Goldschmiedin, relictam ... reipub. hujus centum-viri ... Johannis Chrestels viduam sponsam ... anno 1657. die 4. Decembr(is) solenniter celebrandis Coronae consecratum. (Coronae 1657) ibidem expressum manibus Nicolai Mülleri [typ. Herrmann].

A⁴ [B⁴] C⁴ = [12] fol. – 4^o

Gross: Kronstädter 1144

Lakodalmi versek. – A ma már csak töredékesen ismert nyomtatvány idősebb Michael Herrmann nyomdásznak és városbírónak, valamint fiának, ifjabb Michael Herrmann-nak idősebb, illetve ifjabb Joannes Chrestels özvegyeivel közösen tartott esküvőjére készült. Az apa idősebb Joannes Chrestels özvegyét, Martha Dominicit, fia az ifjabb Joannes Chrestels özvegyét, Katharina Goldschmiedet vette el. Az esküvőt 1657. december 4-én tartották Brassóban.

A címlap hátán *Conradus Gesnertől* származó idézet olvasható, a férj kötelességeiről. A nyomtatványból csupán négy levél, az A_1 , A_4 , C_1 , C_4 maradt fenn. Ezekben *Petrus Mederus*, *pastor eccl. Coron.* – *E. P. T.* (A_4a) köszöntése olvasható, a lap alján kezdődő, id. *Michael Herrmann*hoz szóló vers a hátlap (A_4b) alján megszakad, szerzője ismeretlen. Majd *Johannes Müllerus Rupensis* (C_1a) költeménye következik a töredékben, az alatta kezdődő, a két vőlegényhez szóló vers a hátlap alján megszakad, szerzője ismeretlen. Az utolsó levélen *Mart. Herrmannus Coronensis* és végül a nyomdász *Nicolaus Müllerus Moravus* köszönti verssel a két párt (C_4a).

Az idősebb Michael Herrmann (1602–1660) 1638–1660-ig volt a brassói városi nyomda tulajdonosa, 1648-tól a bírói tisztséget is viselte. Ifjabb Michael Herrmann (1638?–1679) a centumvirek szóvivője, szenátor és 1678-ban országgyűlési követ volt. Az idősebb Joannes Chrestels (1612–1640) Brassó város villicusaként működött, ifjabb Joannes Chrestels (1635–[ante] 1657) a centumvirek közé tartozott (vö. *Genealogiae Kronstädter Familien*, Erich Jekelius – kézirat, Braşov, Archiv der Schwarzen Kirche, IV F 57).

A nyomda tulajdonosa 1660-ig Michael Herrmann volt, de szakmai vezetését a század második felében a morvaországi származású Nicolaus Müller látta el. Neve, jelenlegi ismeretek szerint ennek a nyomtatványnak az impresszumában fordul elő első alkalommal. Működéséről 1702-ig van adat.

A kiadványt első alkalommal Julius Gross ismertette (Kronstädter 1144).

Braşov *Ev* ④* – Budapest *Nat* cõp.

2707

»KOMÁROMI CSIPKÉS György: *Disp. theol. de Paradiso. Respond. Petro K. Debreczeni*, impress. Debrecini A. 1657.«

RMK II 893

Református teológiai vizsgatételek. – Komáromi Csipkés György e ma példány alapján nem ismeretes kiadványt a fenti formában írta le saját műveiről készített autobiográfiájának *II. Opera theologica latine edita* című részének 11. tételeként (*Catalogus operum Georgii C. Comarini ... prout erant anno MDCLXXVII. die 22. Julii. Claudiopoli 1677, A₂b, RMK II 1401*). Egy-két betű eltéréssel így közölte ezeket az adatokat ifjú Bölöni György, a bibliográfia szerinte autográf kéziratost, 1675. július 22-én kelt változatából (Száz 1873: 139). A vizsgatételekből példányt Szabó Károly sem látott, de ő indoklás nélkül váradi negyedrért nyomtatványként vette fel bibliográfiájába a következő megjegyzéssel: „Említi saját munkái közt Csipkés, *Catalogus operum. 1677.*” (RMK II 893). Szabónak a váradi nyomtatásra vonatkozó helyesbítése nem tűnik teljesen indokolatlannak, mégsem fogadható el. A debreceni nyomdából 1652 és 1661 között példány alapján ma egyetlen kiadvány sem ismeretes. Komáromi bibliográfiája 1654–1656 között hat disputációját említi, amelyek kivétel nélkül Váradon jelentek meg (2562, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681). Továbbá a Komáromi által készített címléírásban, mint fent látható, egymás mellett áll a respondens neve „Debreczeni” és az impresszum locatívusa „Debrecini”, ez utóbbi tehát könnyen lehetne elírás. Ennek ellenére maga a szerző mondja debreceni nyom-

tatványának munkáját, amelyből a *Catalogus* készítése idején még minden bizonnyal rendelkezett példánnyal. S noha az említett időszakból valóban nem ismeretes példányból egyetlen debreceni kiadvány sem, Fodorik Menyhért, aki 1631-től állt a műhely élén, valószínűleg haláláig, 1661-ig vezette az officinát. Az új nyomdász, Karancsi György neve 1662-től szerepel a kiadványokon. Fodorik hagyatéki elszámolását pedig csak 1663-ban ejtette meg a város (Benda Kálmán – Irinyi József: A négyszáz éves debreceni nyomda. Bp. 1961, 28 és 273). Elvi akadály tehát a nyomtatásnak az 1652–1661 közötti időben sem volt, ezért példány előkerüléséig Komáromi saját adatát kell hitelesnek tekinteni.

A vizsgáló Debreczeni K. Péter neve máshonnan nem ismeretes. Nem valószínű, hogy azonos lenne azzal a Debreceni K. Andrással, aki öt évvel később, 1662-ben nyomtatott Debrecenben disputációt *De peste et ejus remediis* címmel (3023).

Az 1657-ben a debreceni nyomdát vezető személy neve ismeretlen. Fodorik Menyhért nyomdász neve utoljára 1651-ben szerepelt kiadványon, Karancsi György pedig először 1662-ben.

2708

(ARTICULI vniversorvm dominorvm regnicolarvm trivm nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis in oppido Visk ad diem decimum septimum mensis Januarii anni domini millesimi sexcentesimali quinquagesimi septimi indictis celebratis conclusi.) [Gyulafehérvár] (1657) [typ. principis].

A² = [2] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2013/220 ← MKsz 1898: 177

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül II. Rákóczi György erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a rendeknek a fejedelemhez szóló magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az erdélyi és a partiumi rendek részvételével 1657. január 17-én Viskén tartott országgyűlés négy artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A latin nyelvű záradék kelte: 1657. január 17.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XI 245–248.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1898: 177, 1916: 93.), az ő nyomán így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2013/220). A betűtípusok tanúsága szerint valóban a fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József és OSzKÉvk 1978: 335, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① – Budapest Univ ①

2709

(BASIRE, Isaac:) Schema primum generale sive forma studiorum Albensium pro hoc anno Domini MDCLVII. Albae-Juliae (MDCLVII) Martinus Major Coronensis, ... Transylvaniae principis ac scholae typographus.

$a^8 - g^8 + ? = 112 + ?$ pag. – 8°

Sztripszky II 2571/119 ← MKsz 1895: 104

Iskolai rendtartás. – E nyomtatvány a gyulafehérvári akadémia 1657. évi tanrendje. Egyetlen, a végén csonka példányban maradt csak fenn. A címlap hátán a *Definitio veri scholasticae ex lege VI. antiqua hujus universitatis scholasticae Albensis desumpta* a tanuló kötelességeit határozza meg (a₁b). Majd a napi bibliaolvasásra felhívó *Exhortatio Philippi Melancthonis* olvasható *ad scholasticos, praefixa autographo legum antiquarum collegii Albensis* (2). Ezt *Praeludium scholasticum* követi (a₂b). A főrészen először *Isaacus Basirius, s.s.th.dr. et professor, universitatis Albensis rector primarius*, Gyulafehérvár 1657. január 1-jén keltezéssel hosszabb buzdítást intéz az ifjúsághoz, *ad Christianam juventutem (praecipue) Albensem celeusma, sive hortamen* címmel (4–47). A tulajdonképpeni *Schema sive forma studiorum Albensium* rövid bevezető után a hét napjai szerint pontokban foglalja össze a tanrendet, az elsajátítandó tananyagot és a követendő módszert. A kiadvány a 77. pont szövegével megszakad (48–112).

Hasonmás kiadása ún. „collotyp” eljárással: [Oxford 1896.] – Vö. Erdélyi Múzeum 1896: 481, Domján István.

Isaac Basire az 1655-ben meghalt Johann Heinrich Bisterfeld utóda lett a gyulafehérvári akadémia rektori székében. Buzdító írásában röviden összefoglalta az erdélyi fejedelmek iskolateremtő tevékenységét, külön is méltatta II. Rákóczi György támogatását. A *Schemát* röviden Domján István (ErdMuz 1896: 481–484), részletesen pedig Vargha Zoltán ismertette és értékelte (A gyulafehérvári főiskola 1657-iki szabályzata. Bölcsészdoktori értekezés. Budapest 1907). Közvetlen forrásának ő Johann Heinrich Alstedet tartotta (i. m. 18).

A kiadvány létezéséről az oxfordi példány alapján elsőként Hellebrant Árpád adott hírt (MKsz 1895: 140), az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (II 2571/119).

Az egyetlen fennmaradt példány Isaac Basire tulajdonában volt. Utolsó lapjára a következőket írta: „Reliqua ad prelum parata, ut et alia meditata, obruit Tartarorum diluvium Mense Augusto A.U. [sic] T. MDCVIII [sic]. Quo Fatali Tempore [sic] Illustris Schola à Barbaris (Eheu) solo Aequata, Volumina Selectorum omnis Generis Codicum plus viginti Millia Unico Rogo concremata, In Terrorem, et Monimen aliarum Scholarum Ignaviae Lethargo, vel Ingratitudinis Lepre Laborantium.” (Robert Evans szíves közlése 2010 augusztusában). E bejegyzést korábban Koncz József idézte (Koncz József: A marosvásárhelyi evang. Ref. Koll. története. Marosvásárhely 1889, 561). A hibásan szereplő évszám minden bizonnyal 1658, hiszen ennek az évnek az augusztusában dúlták fel Erdélyt a tatárok. Mivel e példányban több helyen a szerző néha korrektúrajellel is ellátott javítása, kiegészítése szerepel, elég valószínűnek látszik, hogy ezt a példányt eredetileg egy 1658-ban tervezett új kiadás nyomdai példányának szánta. Első részét a jelölt módosításokkal szeretne volna megjelentetni, de további, a példányban fenn nem maradt része is készen állt módosításokkal a nyomtatásra (reliqua ad prelum parata, ut et alia meditata). Ez az új változat azonban a tatárok betörése miatt nem valósulhatott meg.

V. Ecsedy Judit Basire bejegyzését úgy értelmezte, hogy a kiadvány első része a címében szereplő 1657. év ellenére 1658-ban készült, de többi részének kinyomtatását a hadi események megakadályozták. Ezért ezt a nyomtatványt tekintette a gyulafehérvári nyomda utolsó, be sem fejezett kiadványának (MKsz 1991: 48–50). A *Schema* 1657. évi megjelenését azonban a címlapján és a diákokhoz szóló buzdítás keltezésében szereplő 1657-es év miatt nincsen ok kétségbe vonni.

Budapest *Nat cop.* – Oxford *Bodleiana* ②*

Editio facsimile

2710

PÁPAI PÁRIZ Imre: Keskeny vt, mellyet az embernek elméjébe ütköző tsuda gondolatoknak akadékiabol, háboru elmélkedéseknek köveiből és sokféle kételkedéseknek sűrűjéből a' mennyire lehetett, most másodsor bővebben ki irtott kegyelmes urunk udvari praedikátora, Pappai P. Imre... Gyula Fejervarat 1657 [typ. principis] Major Marton.

A⁴ B⁸–R⁸ = [8] + 17[!]-272 pag. – 8° – Init.

RMK I 920

Református vallási tanítás. – A címlapon az a bibliai idézet olvasható Máté evangéliumából (7:14), amely a mű címét adta. A hátlapon újabb bibliai idézet. *Pápai P. Imre Fejérváratl ezer hatszáz ötven hetedik esztendőben kelt ajánlása Nagy Ajtai Cserei Miklosnak, ... fejedelmünk gyulafejevári fő udvarbírájának szól* (a₂b–a₃a). Ezt követi a *Rendi a kiváltképpen való dolgoknak* című tartalomjegyzék (a₃b–a₄a). A főrészt előtt újabb két bibliai idézet áll (a₄b). A főrészt az előző kiadás-hoz (Utrecht 1647, 2196) képest bővített formában, XLIII. fejezetben ad feleletet az embert foglalkoztató kételkedő kérdésekre Istenről, a bűnbeesésről, a megigazulásról, a hitről, a lelki kísértésekről, a jó cselekedetekről, az egyházzal, a halálról, a feltámadásról, az Utolsó Ítéletről és az örök életéről stb. (17–268). A kiadványt *Halotti ének* zárja (269–272). Kezdősora: *Életnek, halálnak Ura*.

Pápai Páriz Imre a címlapon magát II. Rákóczi György fejedelem udvari prédikátoraként jelölte meg. Az ajánlólevelében utalt arra, hogy a *Keskeny út* e második kiadásában az előzőhöz (2196) képest háromszoros terjedelemben fejtette ki mondanivalóját (a₃a).

Cf. 2196; –, 3061, 3076, →

Alba Iulia ②* – Budapest *Nat* ② ③ – Budapest *Ref* ②* (N.-kőrösi ref. lyc.)– Cluj-Napoca *Acad* ① – London *BL* ② – Targu Mures ①

2711

EHREN-GETICHT bey ansehnlicher Hochzeit-Freuden des ... Johannis Wittichs vornähmen Mahlers in Eperies etc. Bräutigams, auch der ... Margareta des ... m. Petri Zablers ... Pfarherrn in Leutschau, auch der 5

königl(ichen) Freyen-Städte hier in Ober-Ungern ... Superintendenten hinterlassenen Jungfr(au) Tochter Braut, anno 1657. den 20. Novembr(is) aufgesetzt und überreicht von [!]. Caschau (1657) [Severini].

A⁴ = [4] fol. – 4^o

Čaplovič 556

Lakodalmi, versek németül és latinul. – A kiadvány Johann Wittich eperjesi festő és Margareta Zabeler 1657. november 20-án tartott esküvője alkalmából készült. A menyasszony apja néhai Peter Zabeler lőcsei első lelkész és az öt szabad királyi város egyházkerületének superintendense volt. Az ifjú párt a következők köszöntötték versekkel: (1) *Elias Friedhuber, Jung gefreit, hat nie gereut* címmel (A_{1b}–A_{2a}) – (2–3) *Adamus Popradius Bel.*, aki német verse elé latin nyelvű disztichont illesztett (A_{2a}–A_{3b}) – (4) *Matthias Fallnhauser* (A_{3b}–A_{4a}).

Johann Wittich életéből más adat nem ismeretes.

A kassai nyomda vezetője, Valentin Gevers feltehetőleg 1657-ben halt meg. Utóda a lőcsei Brewer-nyomdából távozó és önállósuló, talán dán származású Markus Severini volt, aki a leltár szerint ez év márciusában vette át a nyomdafelszerelést (vö. MKsz 1888: 250). Ez az év végén kinyomatott köszöntő minden bizonnyal már az ő munkája volt. Severini 1663-ig, haláláig vezette a kassai nyomdát.

A kiadványt első alkalommal Rexa Dezső ismertette az alsókubini Čaplovič-könyvtár példánya alapján (MKsz 1913: 246).

Budapest *Acad cop.* (Levoča *Ev*, Dolný Kubin) – Budapest *Nat cop.* (Levoča *Ev*) – Dolný Kubin ① – Levoča *Ev* ①

2712

<Sámbár Mátyás: Novitas sectae Calvinisticae. Kassa 1657 Severini.>

Theologiai Szemle 1925: 264 – MKsz 1932: 7 – Čaplovič 2585

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Katolikus vitairat magyar nyelven.

E vitairat egykori létezésére a modern könyvészeti szakirodalomban először Zoványi Jenő és az ő nyomán Ján Čaplovič következtetett David Czvittinger *Specimene* alapján (Theologiai Szemle 1925: 264 és MKsz 1932: 7). Czvittinger Sámbár Mátyás életrajzában így írt: „typis subjecit idiomate hungarico ... Novitatem Sectae Calvinisticae A. 1657.” (Specimen 322). Ezen adat végső forrása Petrus Ribadeneira írói lexikona, amelyet Nathanael Sotvellus egészített ki az 1642–1675 közötti évekre vonatkozó adatokkal (Sotvellus 599). Mivel Sotvellus kortársa volt Sámbárnak, s ezért bizonyára első kézből vett információ vagy példány alapján dolgozott, a vitairat egykori létezése joggal feltételezhető.

Zoványi szerint Sámbár vitairatának magyar címe *Kálvinista felekezet újságja* lehetett, és Lippai Sámuel, nagykárolyi református prédikátor még ebben az évben válaszolt is rá (vö. 2728). Lippai válaszából sem maradt fenn példány, még címe sem ismeretes. Egykori létezésére Sámbár 1658. évi példányból szintén ismeretlen vitairatának címéből *Kancsalok okulár-*

juk, avagy oktató okuláré egy hályogos szemű prédikátor orrára (2769) lehet következtetni. Ez ugyanis már feltétlenül viszontválasz volt egy korábbi református vitairatra, vagyis Lippainak a *Novitasra* adott feleletére. Bár Zoványi feltételezésre építi újabb feltételezését, gondolatmenete mégis logikus. Valóban elképzelhető, hogy ez a Czvittinger által említett *Novitas sectae Calvinisticae* című munka egy hosszabban gyűrűző hitvita kiindulópontja volt. A vita egyes darabjai kivétel nélkül elvesztek, de szórványosan fennmaradt adatokból egykori létezésük mégis megalapozottan kikövetkeztethető.

Sámbár Mátyás 1657-ben a jezsuiták ungvári kollégiumához tartozó nagykárolyi misszióban a supremus concionator feladatait látta el (Lukács: *Catalogi personarum* III 511). Ezért vitairatának legvalószínűbb nyomtatási helye Kassa lehetett, ahol a feltehetően 1657 elején elhunyt Valentin Gevers utóda, Markus Severini nyomdája ekkoriban már katolikus műveket is adott közre (OSzKÉvk 1981: 357, Galli Katalin – Pavercsik Ilona). Valószínű azonban, hogy ilyen polémikus íráson nem tüntette fel a nyomtatás helyét.

Cf. –, 2728, 2769, 2792, 2835, 2814

2713

[1] UJ és o kalendariom Christus Urunk születése után 1658. Magyar-Országra, Erdelyre és szomszéd helyekre alkalmaztattot Neubarth Christoph theol. és astron. által. – [2] (Astrologiai velekedes, Christus Urunk születése után való 1658., az csillagos égnek ez alsó világba természet szerint való influentiajáról. Magyar Országra, Erdelyre és egyeb szomszéd tartományokra szorgalmatosan alkalmaztattot Neubarth Christoph theol. és astron. által.) Cassan [1657] Severini Marcus.

A^B–E^B = [40] fol. – 16° – Color.

OSzKÉvk 1959: 183 – Čaplovič 557

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – Az év jellemző adatai (A₁b) és a naptárjegyek magyarázata (A₂a) után a hónapok naptártáblái következnek (A₂b–B₆a), minden hónap a két, egymással szemben álló lapon olvasható. A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslanı most jó*. A prognosztikon önálló címlapját (B₆b) követi az *Első rész. Az esztendőnek négy részéről és azoknak ideiről. I. A télről (B₇a–B₈a) – II. A tavaszról (B₈a–C₁a) – III. A nyárról (C₁a–C₂a) – IV. Az őszelel (C₂a–C₃a) – Második rész. A fogyatkozásokról avagy megsötétülésekről (C₃a–b) – Harmadik rész. A hadról és békességről (C₃b–C₄b) – Negyedik rész. A betegségekről (C₄b–C₅b) – Ötödik rész. A termés és terméktelenségről (C₅b–C₆b). A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és Erdélyben is* című vásárjegyzék (C₇a–D₄b) és a *Magyar krónika (D₅a–E₈b)* zárja, amelynek utolsó feljegyzése 1657. júliusára vonatkozik.*

A kiadványt első alkalommal Fazakas József ismertette (OSzKÉvk 1959: 183).

Cf. 997!; 1675!; 2643, –, 2768, 2833, 2900, 2975, 3031, 3081, 3153, 3201, 3281, 3348

Budapest Nat ①

2714

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1658. Leutschau 1657 Brewer.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Christoph Neubarth német nyelvű naptára – a magyar naptársorozat és a nyomda folyamatos működése alapján – feltehetően minden évben megjelent Lőcsén, annak ellenére, hogy példányban csak az 1656-ban (2644) és 1661-ben (2984) kiadott naptár maradt fenn.

Cf. 2644!

2715

(COMENIUS, Joannes Amos:) Eruditionis scholasticae pars prima, vestibulum rerum et linguarum fundamenta exhibens. [1] (Nyelveknek tornatza – Vestibulum linguarum.) – [2] (Rvdimenta grammatica.) – [3] (Repertorium vestibulare sive Lexici Latini rudimentum.) Leutschoviae MDCLVII typis Laurentii Brever.

(*)⁸, a⁸-c⁸, A⁸—C⁶⁺² D⁸-I⁸ = [102] fol. – 8° – Orn.

RMK I 921 – RMK II 878 – Čaplovič 1034 – Soupis 180

Nyelvtanulás céljából összeállított enciklopédia latin és magyar nyelven; latin nyelvkönyv és szótár kezdők számára. – Tartalma teljes egészében megegyezik Comeniusnak a pataki iskola számára készített és 1652-ben kiadott tankönyvével (2429).

Cf. 2429; –, 3059, →

Budapest *Nat* ④ + cop. (Levoča) – Levoča *Ev* ① ③*

2716

DIETERICH, Konrad: Institutiones rhetoricae e probatissimis veterum ac recentiorum oratorum interpretibus ... conscriptae, variisq(ue) exemplis tam sacris quam philologicis in usum juventutis classicae illustratae a Cunrado Dieterico, ss. theol. doctore. Editio nova, revisa, castigata ac aucta subjecto indice. Leutschoviae MDCLVII typis et sumpt. Laurentii Brever.

A⁸-R⁸ = [11] + 249 + [10] pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 879 – Čaplovič 1032

Retorikai tankönyv. – A címevel után kezdődik a szerző 1628. augusztus 5-én Ulmban kelt ajánlása *Nobilibus ... adolescentibus Vito, Viti senatoris f., Marchtalero; Vito, Davidis f. Wickio; Petro-Carolo, Caroli f. Vinckero; Petro, Sebastiani ... f., Stromajero ... in ... Ulmanorum schola ... operam navantibus* s.(A_{2a}–A_{5a}). Ezt követi *Ericus Pelshoferus s. S. s.r. előszava Benevolo lectori salutem* Stettin 1652. november 10-i keltezéssel (A_{5b}–A_{6b}). A főrész két könyvben antik és bibliai idézetek segítségével foglalja össze a retorikai szabályokat (1–249). A részletes *Index* (R_{3b}–R_{7a}) után két üdvözlővers olvasható. *Casparus Finckius Giessensis, ... theol. doctor* 1613. szeptember 7-én kelt *Ad studiosam juventutem* című verse az *Institutiones* első, az ebben az évben készült giesseni kiadásából való (R_{7b}). *Balthasar Schnurrius Lendsidelius, p.l. et pastor in Hengstfelden Epigrammája* pedig Dieterich másik művének, *ex novissima editione Institutionum catechetiarum anno 1641.* származik (R_{8a}) (vö. 2266 A_{11b}).

A szerző az ajánlásban elmondja, hogy művét 1613-ban ramista módszerrel állította össze a giesseni tanulóifjúság számára. Tizenöt esztendővel később, 1628-ban azonban szükségesnek látta annak átdolgozását és kibővítését. A lőcsei kiadás a Stettinben 1653-ban megjelent, átdolgozott kiadást vette át Eric Pelshofernek, a stettini városi iskola rektorának az előszavával együtt (*The National Union Catalogue. London–Chicago 1971. Vol. 143: 496*), a lőcsei nyomdász saját kiadásában jelent meg.

Bár az ajánlás és az előszó is említi, hogy Dieterich az *oratoria* szabályait összefoglaló munkáját is átdolgozta, és az önállóan, külön címlappal 1653-ban Stettinben meg is jelent (*The National Union Catalogue 143: 496*), e lőcsei kiadásba csak a retorikával foglalkozó könyvek kerültek bele. Bartók István elemzése megerősítette, hogy Dieterich tankönyve Pierre de La Ramée retorikáján alapszik (115). Az ő műve ismert volt már Magyarországon, mivel kivonata 1648-ban Szebenben megjelent (2242).

Újabban Kecskeméti Gábor határozta meg Dieterich retorikájának helyét a magyarországi retorikai hagyományban („A böcsületre kihaladott ékes és mesterséges szóllás, írás.” Bp. 2007, 44–45).

Cf. 2242; –, 2832, →

In 10 bibliothecis 11 expl. – Augsburg *Nat* – Banská Štiavnica *Mus* – Betliar – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Univ* – Csurgó – Kežmarok *Ev* – Levoča *Ev* – Martin *Nat*

2717

EPITHALAMIUM in insigni nuptiarum solennitate ... Martini Henrici de Frankenstein, medicinae candidati ..., physici ordinarij Eperjensis solertissimi, sponsi ... Pavlinae Eleonorae Schwartzin sponsae, ... Pauli Schwartz ... principis ... Georgii Lubomiersky ..., coronae Polonicae marschalli, ... privilegiati servitoris, ... filiae, 13. Novembr. ... 1657. in ... Eperiesini peracta, ... scriptum et dedicatum ab amicis et fautoribus quibusdam. [Leutschovia] MDCLVII typis Laurentii Brever.

[]⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

Sztripszky II 2573/121 ← MKsz 1890: 269 – Čaplovič 1033

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Martinus Heinricus Franckenstein orvosjelöltnek és eperjesi városi orvosnak, valamint Paulina Eleonora Schwartz 1657. november 13-án Eperjesen tartott esküvőjére készült. A menyasszony apja, Paulus Schwartz, Jerzy Lubomirski lengyel koronamarsall szolgálatában állt. Az ifjú párt barátai és jóakarói a következő versekkel köszöntötték: (1–2) *m. Abraham Eccardus, ecclesiae Eperjensis pastor Ad nobilissimum et excellentissimum dn. sponsum címen latinul és Hochzeitgespräch des Herrn Bräutigams mit seiner Jungfrauen Braut című verses dialógussal németül* ([₂a–[₃b) – (3) *Andreas Horvath Veterosol., rector schol. Eperjen.* ([₃b–[₄a) – (4) *Rätsel címen németül egy Freund, aki magát talányosan így nevezi: Hoc sum: sal. terrae* (minden bizonnyal egy lelkész) ([₄a) – (5) *Adam Popradius, Languebat medicus confossus vulnere quodam, restituit sed cum Cynthius ipse manu címmel németül, utalva a vőlegény orvosi hivatására* ([₄b).

Lorenz Brewer a lőcsei nyomda tulajdonosa és vezetője volt az 1625–1664 közötti időben. A kiadványról első alkalommal Horváth Ignác adott hírt (MKsz 1890: 262).

Budapest *Nat* ① – Levoča *Ev* ①

Gerhard, Johann: *Medicina animae! Lekarstwy Krestanské Dusse; Lőcse 1657. = Appendix 216*

2718

KREUCHEL, Elias: *Elenchvs argumentorum, quae ab hostibus veritatis adversus numericam unitatem animae humanae in scenam produci solent, adornatus a m. Elia Kreüchelio Argentina Alsato, ludi literarij Novisoliensis moderatore, anno ... MDCLVII Octobris 26. impensis auctoris in lucem editus. Leutschoviae MDCLVII typis Laurentii Brever.*

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4^o

RMK II 880 – Čaplovič 1035

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Elias Kreuchel Argentinas, lycei Novizol. moderator* szöveg nélkül ajánlja munkáját *Gabrieli Piscatori, Tót Lypschemium antistiti ... ac seniori contubernij per comitatum Zoliensem ... Danieli Remenio, praesuli civitatis ... Veterozoliensis ... atque decano praedicti contubernij, ... Michaeli Wagnero, utriusque cum superioris tum inferioris Miczinae ... ministro ... ita viris ... rerum metallicarum et aliarum peritia maxime conspicuis: ... Georgio Roth de Királyfalva, ... camerae Novizoliensis secretario, ... Danieli Hoffer a Grüeneck, regiae majestatis officinarum ... inspectori..., Michaeli Fischero, ... civi in Richtergrundt et Hermanez ac laborum metallicorum regiae majestatis directori ..., Johanni Conrado Wagnero, fodinarum cuprariarum, quae Lubethae a ... Johannis Georgij Ernst a Rosenaw etc. vidua ... excoluntur, administratori ... ac Lomnistae urburario ..., Adamo Flannero, officinae novae ... dispensatori ... in Buckowecz ..., Michaeli Sturiano, notario ..., Johanni Dürenthal, urburario in Jaraba et Jassena ..., Jacobo Glatzio, ... fodinarum Vallensium subdirector vel vicepraefecto metallorum ibidem ..., Jacobo Meerskraut hospiti ..., nec non viris ... Elisaeo Lovczany, incolae Novizoliensi privilegiato ..., Adamo Moldnero, 24. viro circumspecto et in Lanionum tribu ... spectato ..., Jacobo Ramslero, civi ... et aurifabro. A főrész *Antithesis* címmel*

kezdődik. Rövid bevezető után 34 ellenvetést (*objectio*) tartalmaz. Ezekben azoknak az állítása ellen foglalja össze érveit a Szentírásból és a természetből, akik tagadják a lélek egységét (*unitas*), és háromféle: vegetatív, érző (*sentiens*) és értő (*rationalis*) lelket feltételeznek (A_{2a}–C_{4b}).

E téziseket a címlap tanúsága szerint 1657. október 26-án vitatták meg a beszercebányai evangélikus gimnáziumban Elias Kreuchel rektor vezetésével. Fél évvel korábban, április 27-én ugyanabban a témában, ugyanitt tartott értekezést Kreuchel, amely Trencsénben jelent meg (2742).

Cf. 2742, –

Budapest Acad ① ②* ③* – Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

2719

KREUCHEL, Elias: Elenchvs argvmentorvm, quae contra animae rationalis propagationem ex libro Scripturae in medium afferri solent ab adversa parte, quae hodie animas nostras a parentibus propagari negat: concinnatus a m. Elia Krevchelio Argentinate, p. t. Athenaei Novizoliensis rectore, quem ... tuebitur ... Clemens Lauff Bartpha-Sáárosiensis, nunc operam navans literis liberalibus in Lyceo Novizoliensi, ... 1657. ... die (15) Febr. [Leutschoviae] 1657 [Laurentius Brewer].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o

RMK II 889 – Čaplovič 1036

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Clemens Lauff Bartph. Sááros kü-lön szöveg nélküli ajánlása szól viris ... reverendae dignitatis: ... Martino Wagnero, antistiti Bartphensium ... nec non ecclesiarum, quae per comitatum Sáárosiensem et in 6 liberis civitatibus Super. Hungariae invariatur August. confess. symbolum tenent, praesidi et praesuli supremo, ... Eliae Greschnero, qui ... pariter in lyceo, quam in ecclesia ... Novizolii supremas agit inspectionis excubias, ... Leonhardo Wagnero, archidiacono Bartphensium ... Matthaeo Fridelio, symmystae Novizoliensis arae, ... Martino Blümelio, fidelium, qui Bartphae et in Bartphano agro ex Sclavica gente veritatem coelestem amplectuntur, ministro, ... Martino Pfeiffero, Athenaei patrii Bartphensis moderatori ...; similiter viris prudentiae, justitiae, gravitatis ... laude praeclaris: Jacobo Klösz, ... qui nunc Bartphae ... judicem agit, ... Samueli Bliska, judici ... civitatis Novizoliensis, ... Leonhardo Huldereich, ... Bartphensium senatori et comiti, ... Jacobo Glatz, palmario e senatorum Bartphensium numero ... et jam comitis officium ibidem ... obeunt, ... Christophoro Mykoij, qui Novizolii ... clavum reip. administrat, ... Eliae Splenio, protonotario Bartph., ... Salomoni Grinvaldo, vice-notario, ... Johanni Heinricho Binero, 24 viro Novizol. ... ac ibidem pharmacopolae, ... Andreae Hoffmanno, qui ... in Jeraba urburarium agit ..., Johanni Seydl, civi ... meo hospiti.*

A főrész (A_{2a}–B_{1b}) *Elenchus* címmel kezdődik, s XVII pontban egy-egy, a margón is jelzett bibliai idézet segítségével törekszik cáfolni azok nézetét, akik szerint az emberek értelmes lelkét (*anima rationalis*) Isten teremti, s az nem a szülők útján hagyományozódik az utódokba.

Ezt a disputációt az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött egyik példány címlapján található kézírásos kiegészítés alapján 1657. február 15-én vitatták meg a beszercebányai evangé-

likus gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola tanára, Elias Kreuchel, a vizsgázó a Sáros megyei Bártfáról származó Clemens Lauff volt. Kreuchel ezenkívül több olyan disputációt jelentetett meg 1656-ban és 1657-ben, amely az emberi lélek eredetével foglalkozik (2650, 2651).

Szabó Károly ezt a kiadási hely feltüntetése nélkül megjelent kiadványt trencsényi nyomtatványnak tartotta (RMK II 889). Ján Čaplovič kizárta a trencsényi nyomtatványok közül (CLXXXVIII), és a betűtípusok alapján a lőcsei nyomtatványok között írta le, hivatkozva Elias Kreuchel ugyanott, ugyancsak 1657-ben megjelentetett másik munkájára (2718). Feltételezését a kiadvány nyomdai jellemzői alapján Pavercsik Ilona megerősítette (szóbeli közlés).

Cf. 2650, 2651, –, 2735, 2736

Budapest Nat ① ① – Budapest Univ ① – Levoča Ev ①

2720

OFFICIUM supremum in funere pietate et virtute muliebri commendatissimae matronae Annae Wagnerin ... Johannis Sartorii archi-diaconi Eperjensis [!] ... conjugis desideratissimae, quae a. o. r. MDCLVII. d. 30. Julij, post partum Benonicum hora 3. matutina editum, quarta sequenti inter dolores et preces fatis concessit, ipsis(que) Kalendis Augusti honorifico ritu ad locum silentij est deducta, exhibuere. Leutschoviae (1657) typis Laurentii Brever.

)⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 881 – Čaplovič 1038

Gyászversek latin és német nyelven. – Anna Wagner, idősebb Johann Sartorius eperjesi lelkész feleségének halálára a következő szerzők írtak gyászverseket: (1) *Johannes Popradius, rector schol. Ollass.* – (2) hosszabb vers név nélkül egy jó baráttól – (3) *Elias Fridhuber, cant. Eper. Germ.* német nyelven – (4) szintén németül *Adamus Popradius* ()_(1b-)(_{4b}).

Anna Wagner, id. Martin Wagner bártfai első lelkész és superintendens leánya, id. Johann Sartorius eperjesi archidiaconus felesége gyermekágyban halt meg 1657. július 30-án. Augusztus 1-én temették el.

Budapest Nat ①

2721

REGVLA a žiwot bratrůw menssych Swateho otce Fratisska na czesko obracena z powolením wrchnosti otce Ondřege Fabri prowinciale vherské prowincige Neyswetęgssjho Spasytele ... w Lewoči 1657 Měsyce Vnora [Brewer].

A¹² B¹² + ? = [24] + ? fol. – 12°

Čaplovič 1042

A minorita rend regulája cseh nyelven. – (A cím fordítása: Szent Ferenc atya kisebb testvéreinek regulája és élete cseh nyelvre fordítva a felsőbbiség, vagyis Fábri András atya, a magyarországi Legszentebb Megváltó provincia provinciálisának engedélyével. Kinyomtatva Lőcsén, az Úr 1657. évének február havában.) A címlap háta üres. Utána keltezés és aláírás nélkül olvasható *REGULA a život Bratrův Mensých Svateho Otce Františka, od Honoria třetího Papeže potvrzena* (Szent Ferenc atya kisebb testvéreinek élete és regulája, amelyet III. Honorius pápa megerősített) (A₂a-b). Ezt követi a regula tizenkét fejezete. (1.) *Začína se regula a život bratrův mensých* (Kezdődik a minorita testvérek regulája és élete). (2.) *O těch, kteří chtějí život tento přijati a yak se přijimati maji* (Azokról, akik ezt az életet el akarják fogadni és miként kell elfogadniuk) (A₃a–A₅a). (3.) *O službě Boží a o půstu a yak mají bratři choditi přes svět* (Az istentiszteletről és a böjtölésről, és arról, hogy hogyan kell járniuk a testvéreknek a világban) (A₅a–A₆b). (4.) *Aby bratři nebrali peníze* (Hogy a testvérek ne birtokoljanak pénzt) (A₆b–A₇a). (5.) *O spůsobu pracování* (A munka módjáról) (A₇a–A₇b). (6.) *Aby bratři nic sobě nepřivlasňovali [!] a o almužny prosení y o nemocnych* (Hogy a testvérek semmit ne birtokoljanak, és az alalmazásról, valamint a betegekről) (A₇b–A₈b). (7.) *O pokání bratrům hřešícím ukladání* (A vezeklés kiszabásáról a vétkező testvéreknek) (A₈b–A₉a). (8.) *O volení generalního ministra tohoto braterství y o kapituli svatodušné* (E szerzetesrend miniszter generálisának választásáról és a pütkösdí káptalanról) (A₉a–A₁₀a). (9.) *O kazatelích* (A prédikálókrol) (A₁₀a–A₁₀b). (10.) *O napominání y trestání bratrův* (A testvérek figyelmeztetéséről és büntetéséről) (A₁₁a–A₁₁b). (11.) *Aby bratři nevchazeli do klášterův mnišek* (Hogy a testvérek ne járjanak be az apácakolostorokba) (A₁₂b). (12.) *O jdaucich mezi mauřeninův y jiných nevěrných* (A mórok és más hitetlenek közé menőkről) (A₁₂b–B₁b). Lezárásaként *Nasledni je potvrzení reguly* (A regula megerősítése) olvasható. *Dáno v Lateranu, třetího dne měsíce listopadu, biskupství našeho roku osmeho* (Kiadatott a Lateránban, november hónap harmadik napján, püspökségünk nyolcadik évében) (B₁b–B₂a). A szabályzatot még a következő szövegek egészítik ki: *Začyna se Testament (to gest poračerství) Svateho Otce Františka před smrti učiněny* (Kezdődik Szent Ferenc atya végrendelete (vagyis utasítások), amit halála előtt tett) (B₂a–B₇a). *Slova Svateho Otce našeho Františka napomenutěly k bratrům* (Szent Ferenc atyánk figyelmeztető szavai a testvérekhez) (B₇b–B₈a), majd *Slova Svateho Otce Františka* (Szent Ferenc atya szavai). *Kratce obsačeny prikazání Regule* (A regula parancsainak rövid összefoglalása) (B₉b–B₁₀b), továbbá *Prikazání srovnávající se z hlavními z veykladu Klementa papeže pateho zavazujícíteľné pod smrteděly hřích* (Halálos bűn terhe alatt kötelező érvényű kiegészítő parancsok V. Kelemen pápa legfontosabb magyarázatai alapján) (B₁₀b–B₁₁b) és a *Sententiae • neb řeči svatých otcův hodné k rozvažení částěmu řeholníkovi* (A szentatyák alkalmas szentenciái vagy beszédei a szerzetes gyakori elmélkedéséhez) (B₁₁b–B₁₂). A nyomtatvány itt megszakad.

Fábri András 1656 és 1659 között volt a salvatorianus ferencesek magyarországi provinciális.

A kiadványt először Ján Čaplovič ismertette (1042).

Cf. 2597

Budapest *Nat cop.* – Budapest *Univ* ②*

2722

[1] UJ és o kalendariom Christus urunk születése után való 1658. esztendőre, mellyet mostan Magyar és Erdély országra nagy figyelmettesseggel alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai vélekedés. A' mi Idvözítő Urunknak születése után való 1658, mellyben az Istennek hatalma az időnek tulajdonságiból, ugy mint hadak és békeségek, betegségek és egészegek, termések és terméketlensegek és egyéb esetek jók vagy gonoszok meg vizsgáltnak és ki jelentetnek Neubarth Christoph Sil. Bolesl. theologus és astronom. által.) Lötsén [1657] Brever Lörintz által.

A⁸–E⁸=[40] fol. – 16° – Color.

MKsz 1930: 137–138 – Čaplovič 1037

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{8a}) beosztása megegyezik az 1657. évre kiadottéval (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó. Az önálló címlappal ellátott prognosztikon (B_{6b}) fejezetei: Első rész. Az esztendőnek négy részeiről és azokban történő dolgokról. I. A télről (B_{7a-b}) – II. A tavaszról (B_{7b}–B_{8a}) – III. A nyárról (B_{8a-b}) – IV. Az őszelel (B_{8b}–C_{1a}) – Második rész. Az eklipszisekelel (C_{1a-b}) – Harmadik rész. A hadakelel és békeésegelel (C_{1b}–C_{4a}) – Negyedik rész. A betegésegelel. (C_{4a}–C_{5a}) – Ötödik rész. A földi terméselel és terméketlensegelel (C_{5b}–C_{6b}). A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is (C_{7a}–D_{4b})* című vásárjegyelel és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezeses és viselt dolgairól (D_{5a}–E_{8b})* zárja, amely az 1657. évig tart.*

A vásárjegyelel és a krónika szedése egyezéseket mutat a következő éveken kiadottakkal. Minden valószínűség szerint a nyomdász a kész szedést megtartotta és a következő évben újra felhasználta. A krónikát az utolsó levélen lévő bővítésektől eltekintve teljesen, a vásárjegyelel csak módosításokkal tudta újra kinyomtatni. E kiadvány szedéselel használata az 1661-re kiadott kalendáriumig követhető nyomon (2782, 2852, 2926).

E naptárnak a Todoroszku-Horváth könyvtárban megőrződött egyetlen teljes példányát Pukánszkné Kádár Jolán ismertette (Mksz 1930: 137–138), és ezt vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1037).

Cf. 2654!

Budapest Nat ① ④

2722A

»VOTIVI Adplausus Festivitati Nuptiali M. Sam. Schröter, Rosnavia-Pannonii Con-Rect. Eperien. et Mariae, Pauli Neandri, juris consulti Wratisl. filiae. Leutschov. typis Laurent. Breveri in 4^{to} 1657.«

Čaplovič 1043

Lakodalmi versek. – A ma már egyetlen példányban sem ismeretes kiadványt Martin Lauček XVIII. századi kézírata (Commentatiuncula) alapján vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1043), az általa idézett helyen azonban (Commentatiuncula 43), a leírás nem található meg. Ennek ellenére nincs ok kételkedni, hogy Čaplovič a nyomtatványt Lauček, általában hitelesnek bizonyuló híradása alapján ismertette. A fenti címléírás és a tartalomra vonatkozó adatok Čaplovičtól származnak. Eszerint a kiadvány a rozsnyói származású Samuel Schröter eperjesi konrektor és Paulus Neander boroszlói tanácsos lányának, Mariának az esküvőjére készült. A párt a következő személyek köszöntötték latin nyelvű verssel: (1) „Andr. Horváth, Rect. Scholae Eperien.” – (2) „Tobias Stephani Nat. Moravus Ludi Leutschov. Rector” – (3) „Ioh. Croner Leutschov. Sch. patr. Con-R.” – (4) „Leonhard Fabini Sch. Eperien. Collega” – (5) „Zacharias Voboricenus, Cantor Germ. Eperien.”

Zeisold, Joannes: Discursus de ortu et productione formarum Zeisoldianvs. Lőcse 1657. – Vide 2734

Zeisold, Joannes: Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione, ... pars prima. Lőcse 1657. – Vide 2735

Zeisold, Joannes: Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione pars secunda. Lőcse 1657. – Vide 2736

2723

»CALENDARIUM Tyrnaviense ad annum 1658. Prognosis coniecturalis astrologica ad annum 1658. Tyrnaviae 1657 [typ. Academicis] Schneckenhaus.«

Naptár és prognosztikon. – E ma már példányból nem ismert kalendárium emlékét az ausztriai jezsuita rendtartomány éves jelentése, a Litterae Annuae őrizte meg. 1658-ban a nagyszombati kollégium beszámolója szerint: „Hoc primum anno hac Academia industria Patris Johannis Misch Profess. Matheseos prodiit Calendarium Latine et Hungarice, quod approbationem habuit.” (A bejegyzést Kiss Farkas Gábor közölte MKsz 2005: 143). Ezek szerint a nagyszombati kalendárium az 1658-as tárgyévától kezdve latinul és magyarul (2724) is megjelent, bár ebből a latin sorozatból elsőként csak az 1661-re szóló kiadvány töredéke (2930) ismeretes. Ugyan Nagyszombatban már 1647-től működött tipográfia, azonban az első példányból is ismert magyar nyelvű kalendárium ebben az évben jelent meg, így feltételezhető, hogy a latin nyelvű sorozat is csak ekkor indult. Bár nem zárható ki teljes bizonyossággal, hogy már 1647–1657 között is adtak ki latin nyelvű kalendáriumot Nagyszombatban, azonban példány vagy egyéb adat felbukkanásáig erre nincs elegendő bizonyíték (vö. 2724).

A fenti idézetből kitűnik az is, hogy a nagyszombati latin kalendáriumok szerzője Joannes Misch volt. Az éves jelentés e részletét Kiss Farkas Gábor azzal a kiegészítéssel közölte, hogy az Österreichische Nationalbibliothekban őrzött kézirat forrásban (Cod. Lat. 12055. 37.) Misch neve csak utólagos betoldás, és az éves jelentések másik példányában nem is szerepel (MKsz 2005: 143–144). Az évkönyvek gyakorlata és egyéb bizonyítékok alapján a bejegyzés hitelességét elfogadta Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 140–166). Véleménye szerint azonban csupán az 1661-es kalendáriumig volt Joannes Misch a szerző, az 1662-1663-ra kiadott kalendáriumokat már más állította össze (MKsz 2005: 157–158, vö. 2993, 3049).

A Litterae annuae nagyszombati kalendáriumokra vonatkozó bejegyzését első alkalommal Szentpétery Imre említette (A bölcsészettudományi kar története 1635–1935. Bp. 1935, 106). Ő azonban a kalendárium nyelvéről nem szólt, a párhuzamos latin és magyar nyelvű kiadás létét nem dokumentálta.

Mivel 1658-tól a nagyszombati magyar naptárak évenkénti rendszeres megjelenését fennmaradt példányok vagy más megbízható adatok egészen 1670-ig kétségtelenül bizonyítják (vö. 2724), megalapozottan feltételezhető, hogy a latin sorozat is hiánytalanul megjelent legalább 1662-ig (vö. 3049), noha példány csupán az 1660. (2930), 1661. (2993) és 1662. (3049) évben készületekből ismeretes.

Cf. 2930!

2723A

ESZTERHÁZY Ferenc: Arcvs triumphalis, quem virtvs fvndavit, labor erexit, sapientia coronavit, ... eloquentiae Tyrnaviensis corona, comes Franciscvs Eszterhasi de Galantha ... laboriosae virtvti, virtvoso labori, sapientiae coronatae ... aa. et philosophiae neo-magistorum inscripsit, cum in ... vniversitate ... honoris philosophici lauro coronati triumpharent, promotore ... Martino Juranich e Societate Jesu, aa. et philosophiae doctore, ejusdemq(ue) professore ordinario. (Tyrnaviae) 1657 typis academicis, Melchior Vencesl. Schneckenhaus.

A⁸ B⁶ = [14] fol. – 8^o – Orn.

A kolozsvári Akadémiai Könyvtár Régi Magyar Könyvtár-gyűjteményének katalógusa. Szerk. Sipos Gábor. Kolozsvár 2004, 70. p., 191. sz.

Köszöntő versek. – E kiadvány abból az alkalomból készült, hogy a nagyszombati egyetemen 19 hallgató magisteri fokozatot szerzett. A címlap hátán a versek szerzője, *comes Franciscus Eszterhasi de Galantha etc.* ajánlása olvasható *Reverendis ... dd. ... Andreae Maczonkay Vngaro Gyöngyösiensi, collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Francisco Barannia Vngaro Kecskemetiensi, collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Georgio Alexio Simandi, nobili Vngaro Boros-Ieniensi, collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Iacobo Messei Saxoni Transylvano., collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Ioanni Alexio Turkovich Croatae Senkvicensi, collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Ioanni Francisco Dovorani Nytrieni, ex convictu nobilium, ... Ioanni Francisco Hraniczki Szokolcensi, collegii generalis cleri Vngariae*

alumno, ... *Lucae Martino Nagy Vngaro Vam-Göyrkiensi (!), collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Matthiae Aloysio Hozo, nobili Vngaro Transylvano, convictori ... Matthiae Turkovich Croatae Lakendorffensi ex comitatu Soproniensi ... Michaeli Ladislao Götte, nobili Vngaro Transylu. ... Michaeli Iambrehovich Croatae Vinicensi, ex convictu nobilium, ... Michaeli Posgay Vngaro Sabariensi, collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Petro Boross, Vngaro Sellyensi, ... Petro Ignatio Parradi Vngaro, collegii generalis cleri Vngariae alumno, ... Petro Rom Croatae Zagrabiansi ... Petro Naray nobili Vngaro ex Naray, comitatus Castriferrei, ... Stephano Telekesy, nobili Vngaro ex comitatu Castriferrei, collegii generalis cleri Vngariae alumno. ... Extra ordinem ... Ioanni Baptistae Thomasits ex comitatu Varasdinensi, ss. theologiae auditori e convictu nobilium (A₁b–A₂b). A főrészt XVII. Inscriptióból áll. Ezek mindegyike egy-egy olyan tulajdonságot és ahhoz kapcsolódó klasszikus mondást versel meg, amely fontos szerepet játszik a keresztényi értelemben érnyes filozófus életében: *Inscriptio I. Philosopho pugnanti ... Plus penna, quam clava (A₃a–A₃b) – Inscriptio II. Philosopho vincenti. Omnia subsunt (A₃b–A₄a) – Inscriptio III. Philosopho triumphanti ... Hac itur ad astra (A₄a–A₅a) – Inscriptio IV. Philosopho constanter patienti ... Patitur, sed non frangitur (A₅a–A₅b) – Inscriptio V. Philosopho forti ... Plus ferre paratus (A₅b–A₆a) – Inscriptio VI. Philosopho rerum terrenarum contemptori ... Terrena sordent (A₆a–A₆b) – Inscriptio VII. Philosopho potenti ... Dant sydera palmam. (A₆a) – Inscriptio VIII. Philosopho magnanimo ... Haec animant, non terrent (A₇a) – Inscriptio IX. Philosopho nobili ... Quo placet, ire licet (A₇b–A₈a) – Inscriptio X. Philosopho perspicaci ... Luce et calore (A₈b–B₁a) – Inscriptio XI. Philosopho constanti ... Impavidum feriunt (B₁a–B₁b) – Inscriptio XII. Philosopho sapienti ... Sapiens connectit utrumque (B₁b–B₂b) – Inscriptio XIII. Philosopho pio ... Nescit rubiginem (B₂b–B₃a) – Inscriptio XIV. Philosopho industrio ... Tollo quod optimum (B₃a–B₃b) – Inscriptio XV. Philosopho laborioso ... Nunquam sine motu (B₃b–B₄a) – Inscriptio XVI. Philosopho prudenti ... Gemma prae auro (B₄a–B₄b) – Inscriptio XVII. Philosopho vigilanti ... Non patitur tenebras (B₄b–B₅b) – Inscriptio XVIII. Philosopho audaci ... Non viribus, sed virtute (B₅b–B₆b). Végül *Epilogus affectuum* zárja a nyomtatványt (B₆b).**

A versek szerzője, Eszterházy Ferenc (1641–1685) 1657-ben a cím szerint Nagyszombatban a retorika osztály hallgatója volt. Később Zala és Somogy megye főispánja lett. Tőle származtatják a család fraknoi grófi ágát. Írói munkássága eddig nem volt ismeretes. Martinus Juranich (1617–1664) Vasváron született, 1637-ben lépett be a jezsuita rendbe. 1654 és 1657 között Nagyszombatban filozófiaprofesszor, a magyar papi kollégium és a nemesi konviktus lelki vezetője és gyóntatója volt (praefectus spiritualis, confessorius).

A ma ismeretes egyetlen példányt először A kolozsvári Akadémiai Könyvtár Régi Magyar Könyvtár-gyűjteményének katalógusa ismertette az egykori Római Katolikus Lyceum könyvtárának állományából (Kolozsvár 2004, 70. p., 191. sz).

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Acad* ☉

2724

[1] KALENDARIOM *Kristvs Urvnk* születése-után való MDCLVIII. esztendőre, mellyet a' nemes és királyi Nagy-Szombat városának és Magyar-Országban más kiváltképpen való helyeknek meridianomiára a' tudós és nevezetes astronomusnak, *Argolvs Andrasnak* calculatióia-szerént a' Nagy-Szombati

Academiában való astrophilus [Johann MISCH] nagy szorgalmatossággal elrendelt. – [2] (Prognosticon coniecturale astrologicum az az meg-magyarázása azoknak, mellyeket az égnek és égi jegyeknek állásából a' levegő-égnek s' időknek változásáról és azok-felől, mellyek ezektől függenek, természet-szerént való vélekedésből ember iövendölhet Kristus Urunk születése-után való MDCLVIII. észtdőre, mellyek a' tudós és nevezetes mathematicusnak, Argolus Andrasnak az égi jegyek folyásinak calculatióiból fel-találtattak és ki-hozattattak a' Nagy-Szombati Academiában való astrophilus-által [Johann MISCH], azon Nagy-Szombati városának és más körül-való helyek pólusának 48. gráditus 27. minúta magossága-szerént.) Nagy-Szombatban [1657] az Academiai bötükkel Schneckenhau Menyhárt Wenceszlo.

[A]⁴ B⁴–E⁴ F⁵ = [25] föl. – 4^o – 1 ins., 2 ill., orn., init., color.

RMK I 931 – Čaplovič 1978

Új-naptár és prognosztikon. – A címlapot fametszetes keret övezi, felül Szűz Mária a kisdeddal, alul Nagyszombat város látképe, kétoldalt Magyarországot és a magyar koronához tartozó országokat és tartományait jelképező öt-öt címer látható. Az „A” variáns címlapjának háta üres, a „B” változatban külön szöveg nélkül *iudici, capitaneo, senatoribus, toti denique communitati liberae regiaeque civitatis Tyrnaviensis ... dedicat ... Melchior Wenceslaus Schneckenhau, typographus academiae Tyrnaviensis*. Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata ([A]₂a) után kezdődnek a hónapok naptártáblái ([A]₂b–B₄a), egy-egy lapon három hasámban, amelyek közül a középső a Hold járásával kapcsolatos adatokat, a jobb oldali pedig főleg az időjárásra vonatkozó jóslásokat tartalmaz. Ezt követi a *Rövid tanúság az ó-kalendáriumnak megjobbításáról és az újnak rendeléséről, amely Gregoriánomnak hivattatik* (B₄b–C₃b) – *Purgációk és más orvosságok bevételeiről* (C₄a) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (C₄b) – *Mikor jó eret vágatni?* (C₄b–D₁a) – *Mit kell itélni a kibocsátott vérről?* (D₁a). A fejezethez kapcsolódó fametszetes emberi alak azt mutatja, hogy melyik égvi jegy uralma alatt, melyik testrészen jó, közepes vagy rossz érvágást végrehajtatni (D₁b). Majd *A köpölyözésről* (D₁b) – *A fürdésről* (D₁b–D₂a) – *A szántás-vetésről* (D₂a–b) – *A Nap és Hold fogyatkozásairól e jelen való esztendőben* (D₂b) című fejezetek olvashatók. A prognosztikon, amelynek önálló címlapján két angyal által tartott, keretbe foglalt magyar címer látható, a következő fejezetekből áll: *Egek járásának tudományához tartozó vélekedő jövendő dolgoknak jele az égi természet szerint való influentiákról Kristus Urunk születése után való MDCLVIII. észtdőre. A térről* (D₃b–D₄a) – *A tavaszról* (D₄a–E₁a) – *A nyárról* (E₁a–b) – *Autumnus, ősz* (E₁b–E₂a) – *Ez esztendőnek bőségéről* (E₂a–b) – *A betegségekről* (E₂b). Ebben a részben szerepel a *Pünkösöd kevés hűvössége* incipitű naptársors (E₂b). – Majd *A hadakról* című fejezet következik (E₂b–E₃a). A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (E₃a–E₄b) és a *Rövid krónika, melly főképpen emlékezetre méltó dolgokat foglal magában, mellyek világ teremtésétől fogva e jelen való időhig az egész világon történtek* (E₄b–[]₁a) zárja. A krónika utolsó feljegyzése III. Ferdinánd 1657-ben bekövetkezett halálának híre.

A naptár összeállítója magát *Nagyszombati Akadémiában való Astrophilusnak* nevezi. Kiss meggyőzően azonosítja személyét a luxemburgi származású, korábban főként Ausztriában és Németországban működött jezsuitával, Joannes Misch-sel (1613–1677). Ő 1653-tól 1660-ig matematikát, kazuisztikát, kontroverziát tanított Nagyszombatban. Vezette a historia domust,

volt gyóntató, a templom prefektusa, a gyógyszertár vezetője. 1666–71 között Pozsonyban élt. Passauban halt meg (MKsz 2005: 140–166).

Kiss véleménye szerint az 1658, 1659, 1661-re, valamint 1669-re készült kalendáriumokban (2724, 2788, 2931, 3472) Misch rejtőzik az *Astrophilus* álnév mögött. Az 1662-63-ra kiadott latin kalendáriumokat (2993, 3049) azonban a mellékletek szövegének elemzése alapján más szerző munkájának tartja Kiss. Az 1670-re szóló naptártól (3582) kezdve Szentiványi Márton naptárszerkesztői működésének 1675-ös megkezdéséig (RMK II 1367), nem állapítható meg a kalendáriumok, magát továbbra is *Astrophilus*ként megnevező szerkesztőjének személye.

Misch valószínűleg nem tudott magyarul, ezért Kiss feltételezi, hogy kalendáriumainak magyar szövegeit egyik magyar szerzetestársa vagy egy diák fordította le latinból. Elképzelhető, hogy az az 1659-től 1663-ig Nagyszombatban tanuló és tanító Szentiványi Márton lehetett (MKsz 2005: 158).

A naptár csillagászati számításait Andrea Argoli *kalkulációja* szerint közölte, tehát Misch az ő művéből vette. Andrea Argoli (1570–1657) Nápolyban orvoslást, matematikát és csillagászatot tanult, 1621-1627-ig pedig matematikaprofesszor volt a római egyetemen. Minden bizonnyal az *Ephemerides annorum L.: ... ab anno 1630 ad annum 1680* című (Velence 1638) műve szolgálhatott a nagyszombati naptárak szerkesztésének mintájául, az ismert példányok alapján egészen 1669-ig (2788, 2931, 2993, 3049, 3304, 3380, 3472, 3582).

A prognosztikon tartalmáról, forrásairól bővebben írt Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 149–150, 153).

Ezt megelőzően az utolsó, példányból ismeretes nagyszombati magyar nyelvű kalendárium 1621-re készült, ez egyúttal az elköltöztetett, egykori, Forgách Ferenc által alapított nyomda utolsó kiadványa volt (1232). Nagyszombatban 1648-tól működött ismét a jezsuita tipográfia. Nem kizárt, hogy már ettől az évtől jelentek meg kalendáriumok az érseki városban, azonban példány vagy egyéb adat felbukkanásáig 1657 előtt nyomtatott naptár feltételezésére nincs elegendő bizonyíték.

Cf. 441*!; 904!; –, 2788, 2861, 2931, 2994, 3052, 3114, 3172, 3231, 3304, 3376, 3472, 3582, 3670, →

Budapest *Nat* Ⓞ (A-variáns) – Budapest *Acad* Ⓞ (B-variáns)

2725

NICOLAUS III. papa – CLEMENS V. papa: Declarationes Nicolai III. et Clementis V., summorum pontificum syper regvlam fratrvm minorvm, quas ... p. f. Gregorivs Malomfalvay, Ordinis Min. strict. observ. lector et praedicator generalis, nec non ... provinciae S. Mariae Hungariae minister provincialis ... denuo praelo committi ac pro communi usu et emolumento praefatae, sibiq(ue) concreditaе Marianae provinciae adaptari (eo fine, ut Statuis provincialibus adjunctae, in singulis provinciae conventibus ad manus haberi ac praescriptis temporibus una perlegi possint) demandavit. [Tyrnaviae] MDCLVII [typ. Acad.].

A⁴–E⁴ = [2]+38 pag. – 4^o – 1 ill., orn. init.

MKsz 1908: 247 – MKsz 1918: 80–81 – Čaplovič 1977

Pápai rendeletek. – A címlap hátán Szent Ferencről származó idézet olvasható *Verba beatissimi patris nostri, Sancti Francisci* címen, alatta körzetekből álló keretbe foglalva látható Szent Ferenc képe, a lap alján bibliai locus áll. Ezt követi III. Miklós (1–23), majd V. Kelemen pápa (23–38) ferencesekre vonatkozó rendeleteinek szövege. A nyomtatvány Malomfalvay Gergely ferences szerzetes lektor és hitszónok, a mariánus rendtartomány provinciálisa rendeletére jelent meg. Szándéka szerint a rendtartomány statútumaihoz csatolva kívánta a tartomány kolostoraiban olvastatni.

A kiadványról első alkalommal a nemzeti könyvtár 1908-ban beszerzett nyomtatványai között történt említés (MKsz 1908: 247), részletes leírást Ferenczi Zoltán adott róla (MKsz 1918: 80–81). Ő a címben olvasható *denuo praelo committi* szavak alapján második kiadásnak tartotta, első kiadását azonban nem ismerte. Valószínűbb azonban, hogy az „újra nyomtatott” kifejezés csupán arra vonatkozik, hogy a pápai dekrétumok szövegét szintén nyomtatott, de nem feltétlenül hazai forrásból vették át. Ján Čaplovič (1977) feltételezte, hogy a mű a *Statua constitutiones et decreta...* című kiadvány (Appendix 224) függeléke, megjegyezve ugyanakkor, hogy annak két évvel későbbi megjelenése ellentmond ennek. Bár a két mű valóban több példányban is összekötve található, mivel azonban a *Statua* később készült és ráadásul Bécsben, így kizárható, hogy egy kiadványt alkotnának.

A nyomtatvány a nyomdai anyag vizsgálata alapján Nagyszombatban, az Akadémiai nyomdában készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Budapest *Nat* ① ② – Budapest *Univ* ① – Martin *Nat* ① ②

2726

[1] SODALITAS Beatissimae Virginis Annuntiatæ, in cardinalitio Societatis Iesu collegio Posonii erecta et confirmata, ... Sodalibus in Virgine Matre conjunctis a Verbo Incarnato, ejusque genitrice salutem ac sui commendationem – [2] (Catalogus eorum ... sodalium, qui ex ... congregatione Beatissimae Virginis Annuntiatæ in cardinalitio Posoniensi Societatis Iesu collegio erectæ intra hoc biennium peste afflictum e vita cesserunt Tyrnaviensi B. M. V. Visitantis Sodalitate). (Tyrnaviæ 1657) [typ. Acad.].
[1]² = [2] fol – 2^o – Orn., init.

MKsz 2007: 193

Katolikus vallási társulat meghívólevele és halottairól szóló értesítő. – A bibliográfiailag eddig ismeretlen kiadvány a pozsonyi jezsuita kollégiumban alapított Gyümölcsoltó Boldogasszony nevű pozsonyi társulat 1657. március 24-én kelt meghívólevelével kezdődik, amely a társaság másnapi névadó ünnepének megtartására hív fel. A levél *Gregorius Sufficiz canonicus Poson., abbas S. Salvatoris de Lekir, congregationis Virginis Annuntiatæ rector*, valamint *Franciscus Nemczani, p. t. secretarius* nyomtatott aláírásával végződik ([1]₁a). A hátlapon kezdődik a társulat 1655-1657-ben elhunyt tagjainak névsora, feltüntetve halálozásuk időpontját is ([1]₁b–[1]₂a).

A kiadványt Viskolcz Noémi találta meg az Eszterházy család levéltárában, és ő ismertette első alkalommal (MKsz 2007: 193).

V. Ecsedy Judit a nyomdai anyag vizsgálatával megállapította, hogy a nyomtatási hely nélkül megjelent kiadvány a nagyszombati akadémiai nyomdában készült (vö. MKsz 2007: 191, 193).

Budapest Arch ① – Budapest Nat cop.

2727

<Articuli Juxta quos regitur Ecclesia, in superioribus Regni Hungariae partibus publicati Anno 1657. [Patakini 1657 typ. principis.]>

MKsz 1913: 346 – ProtSz 1913: 495 – Čaplovič 2584

Kéziratos forrás alapján feltételezhető. – Református egyházi rendtartás.

A ma egyetlen példányból sem ismeretes kiadvány emlékét a sárospataki református kollégium könyvtárának kéziratárában őrzött, Szőke Ferenc által szerkesztett, „Canones ecclesiastici ecclesiarum reformatarum in Hungaria...” című kéziratos kánongyűjtemény őrítte meg. Ebben megtalálható a kánonok szövege (206–219), amelyet a címében olvasható „publicati Anno 1657” szavak szerint Szőke egy 1657-ben nyomtatott példányról másolt le, a nyomtatási hely megnevezése nélkül (MKsz 1913: 346; ProtSz 1913: 495, Harsányi István), amennyiben a „publicati” kifejezés nyomtatásban való közzétételt jelent.

A munka címe alapján a „felsőmagyarországi”, „abaúji”, vagy „vizsolyi” néven ismert kánonok 55 artikulusát tartalmazta latin nyelven. A kézirat alapján a kiadvány szerkezete a többi, ma ismeretes kiadáshoz hasonló volt (S 767C = MKsz 1996: 367, 1912, 3336, RMK II 2358, vö. MKsz 1996: 361, V. Ecsedy Judit).

A kánonok minden egyes ma ismert kiadása hely és nyomda megnevezése nélkül jelent meg, így a kiadvány készítési helye nem határozható meg pontosan. Az ismert kiadások aktuális okok miatt különböző, többször távoli helyen: Vizsolyban (S 767C = MKsz 1996: 367), Váradon (1912), Kassán (3336) és Bártfán (RMK II 2358) jelentek meg (vö. MKsz 1996: 367, V. Ecsedy Judit). E kiadás legvalószínűbben az ilyen hivatalos egyházi kiadványok legfőbb nyomdahelyén, a sárospataki fejedelmi nyomdában készülhetett, de szóba jöhet még a kánonok használati helyéhez közel eső kassai városi, vagy esetleg az előző kiadásnál igénybe vett váradai műhely is.

A kéziratos forrás alapján a kiadvány egykori létét elsőként Harsányi István feltételezte (MKsz 1913: 346; ProtSz 1913: 495), őt követve vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (2584) is. A mű kiadásait, a kánonokra vonatkozó szakirodalmat V. Ecsedy Judit foglalta össze (MKsz 1996: 361–371).

Cf. S 767C = MKsz 1996: 367, 1912, –, 3336, →

2728

<Lippai Sámuel: Válasz Sámbar Mátvás Novitas sectae Calvinisticae című művére. Patak 1657–1658 typ. principis.>

Theologiai Szemle 1925: 264 – MKsz 1932: 7

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Református vallási vitairat.

E mű egykori létezését Zoványi Jenő feltételezte. Sámbar Mátvás 1658-ban megjelent, ma példányból nem ismert műve a *Kancsalok okulárjuk vagy okularé egy hályogos szemű kálvinista prédikátor orrára* (2769) ugyanis címéből ítélve feltétlenül egy korábbi református munkával polemizált, amely nem lehetett más, mint Sámbar még korábbi vitairatára, a *Novitas sectae Calvinisticae* (2712) adott válasz (Theologiai Szemle 1925: 264 és MKsz 1932: 7). Mivel Sámbar *Kancsalok okulárjuk* című munkájának (2769) egykori megjelenésére megbízható adatok alapján lehet következtetni, Zoványi gondolatmenete elfogadható.

Lippai Sámuel szerzőségét Zoványi nem indokolja meg külön. Feltételezése mégis valószínű, mivel Sámbar akkori működési helyén, Nagykárolyban Lippai volt a református lelkész, s később bizonyíthatóan ő írt újabb választ *Cigány okulár* címmel (2792) Sámbar feljebb említett *Kancsalok okulárjukra* is (2769). Lippai más ismert munkái Sárospatakon jelentek meg (1654, 2548; 1655, 2605), ezért valószínű, hogy e vitairatot is ott adták ki.

Cf. 2712, –, 2769, 2792, 2835, 2814

2729

M[EDGYESI] Pál: Igaz magyar-nep negyedik jajja s-siralma; es annak alkalmatosságával idvességés serkengettetese, mellyet az ő veszedelmére verhedett dühöss lengyelsegnek 1657-dik esztendőben Munkacsnal, a' hatodik honak vagy Jvan havanak 16-dik, 17-dik napjától fogvan valo ki-ütese, egetése es kegyetlen öldöklese hozot veletlenül reja, s ejtet rajta. M[edgyesi] Pal által irattatott s- praedicaltatott, mindjárt a' következő Ur-napjan, 24. Junii, 1657. a' saros pataki ecclesiában. Patakon 1657 Ő nagyságok könyvnyomatoja, Renius György.

A⁴-C⁴= 23 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 922

Református prédikáció. – A címlap hátán (2) bibliai idézet olvasható. Ezután következik a prédikáció szövege *Igaz magyar nép negyedik jaja s siralma és annak alkalmatosságával üdvösséges serkengettetése* címmel (3–23). Medgyesi Pál, Lórántffy Zsuzsanna udvari papja mondta el Sárospatakon 1657. június 24-én, az északkelet-magyarországi lengyel betörések idején. A nyomtatvány élőfeje: *Negyedik Jaj. Első prédikáció* alapján úgy tűnik, hogy Medgyesi eredetileg több prédikációt tervezett a *Negyedik jaj*ban kinyomtatni, de ez nem valósult meg.

A prédikáció címében a *negyedik jaj* Medgyesinek *Erdély s egész magyar nép ... hármajaja s siralma...* című gyászbeszédeire utal, amelyek még 1653-ban jelentek meg (2486, 2504). A *Negyedik jaj* nemcsak önállóan, hanem a *Sok jajokban...* című 1658-as prédikációgyűjtemény (2796) részeként is újra megjelentették.

Az 1657-es nyomtatványnak a füzetjelzését folytatta a szerzőnek további két, már 1658-ban kinyomtatott prédikációja, az *Istenhez való igaz megtérés* (2794(1)) és az *Ötödik jaj és siralom* (2794(2)). Joggal feltételezhető, hogy ezt a három prédikációt 1658-ban együtt is forgalomba hozták. A „Jajj”-ok nyelvi és nyelvtörténeti elemzésével Szathmári István (*Magyar Nyelv* 2005: 21–27) és A. Molnár Ferenc foglalkozott (Medgyesi Pál redivivus. Debrecen 2008, 45–52).

A pataki nyomda élén a változás ebben az évben történt: ez az utolsó olyan nyomtatvány, amelyen még Georgius Renius neve szerepel.

Cf. 2486; 2504; –. 2794, 2796, 2941

In 10 bibliothecis 20 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Csurgó – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş

2730

MEDGYESI Pál: Igazak sorsa e' világon, melyet ... Bocskai Istvan uram, kiraly urunk ő felsége belső tanácsa és Zemplén vár-megyének fő ispánja szerelmes hűtös-társának, néhai ... Lonyai Susanna aszszonyomnak leg-utolsóbb tisztességének meg-adásában praedicállot a' temetésnek helyén, ugy-mint a' szereda-helyi egy-házban ... novembernek 12-dik napján 1656-ben Medgyesi Pal. Sáros Patakon 1657 [typ. principis, Renius].

A⁴ B⁴ C⁵ = 25 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 924

Református gyászbeszéd. – A címlap háta üres. Medgyesi Pál rövid *Kezdőbeszéddel* vezette be a halotti prédikációt, amelyet 1656. november 12-én mondott el Bodrogszerdahelyen Bocskai Istvánné Lónyai Zsuzsanna felett (3–25). A beszéd végén a *Genealogiában* röviden tárgyalta az elhunyt rokonságát a Báthori, a Lónyai és a Varkocs családdal.

A gyászbeszédet Medgyesi a *Sok jajokban ...* című (2796) prédikációgyűjteményében újra megjelentette, annak utolsó tagjaként.

A gyászbeszéd feltehetően már 1657. év első felében megjelent, így nyomdásza még Renius lehetett.

Cf. –, 2796

In 10 bibliothecis 18 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Csurgó – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş

2731

MEDGYESI Pál: [1] Rab-szabadeto isteni szent mesterseg, mely szerént rabságból s' egyéb inségekből keresztyén felebarátink ki-menedeknek. Praedicáltatott a' Sáros pataki ecclesiában 1657-ben 26-dik [Septem]bris, a' harmadik böjt napon. – [2] Külön ülő keresztyen, az az kegyes szent elmélkedés a' felől, mint tarthassa az istenes lélec a' meg-veszett időkben meg-fertezödetlen önnön magát. Sáros pataki ecclesiában praedicáltatott 1657-ben, 17-dik [Octo]bris celebrált hatodik böjt napon. – [3] Serva Domine, avagy nagy veszélyekben forgó és veszekedő hiveknek vigasztalási s' okai. Praedicáltatott a' Sáros pataki ecclesiában 4 [Novem]bris 1657-ben Medgyesi Pal altal. Sáros Patakon 1657 [typ. principis, Rosnyai].

[1]¹, A⁴ B⁴; [1]¹, C⁴ D⁴; [1]¹, E⁴-G⁴ H¹⁺¹ = [1] + 16; [1] 17–31; [1]+ 26 pag. – 4^o – Orn.

RMK I 923

Református prédikációk. – E kötet Medgyesi Pálnak, Lórántffy Zsuzsanna fejedelemaszony sárospataki udvari lelkészének három prédikációját foglalja magában. Mindháromnak önálló címlapja van, amelyek háta üres. A címlapokon *Nyomatattott Sáros Patakon 1657.* impresszum áll. Az első beszéd, a *Sárospataki ecclesiában 1657-ben, 26. Septembris celebrált, tartott harmadik böjtnapi prédikáció* (1–16) vigasztalásul hangzott el a magyar nemzet veszedelmes állapotában. Végén, az utolsó két lapon írt Medgyesi az 1657. év június és július hónapjainak *iszonyú romlásáról*, a tatárok mérhetetlen pusztításairól és sok vitéz rabságba eséséről. – A második prédikáció belső címe: *Sárospataki ekléziában 1657-ben, 17. Octobris celebrált, tartott hatodik böjtnapi prédikáció* (17–31). – A harmadik prédikáció belső címe: *Serva Domine. Sárospataki ekléziában, 4. [No]vembr. 1657-ben prédikáltatott* (1–26).

1657-ben az említett bűnbánó böjti napokat a tragikus történelmi eseményeket követően rendelhették el a sárospataki egyházban. Az ekkor elhangzott prédikációk közül Medgyesinek a harmadik és hatodik böjtnapi prédikációja maradt fenn. A három prédikáció összetartozását a nyomtatvány folyamatos fűzetjelzése bizonyítja. Ezen belül a két böjtnapra szóló prédikációnak a lapszámozása is folyamatos. Az első prédikáció végén olvasható *Hato- órszó* a következő beszéd *Hatodik böjtnapi prédikáció* szövegű fejlécére utal, és nem a beszéd címlapjára. Aból, hogy az egyes címlapokat közbeékeltek, beragasztották, arra is lehet következtetni, hogy mindhárom beszédet, vagy az első kettőt, ill. a harmadikat utólag külön-külön is forgalomba kívánták hozni. Alighanem ezekre a „böjti prédikációkra” utalt még 1658-ban Medgyesi *Ötödik jaj és siralom* című prédikációja is (2794(2)).

E három, 1657-ben kinyomatott beszédet – ugyanebben a nyomtatásban – Medgyesi Pál *Sok jajokban ...* című prédikációgyűjteményébe (2796) is beleillesztették 1658-ban.

A pataki fejedelmi nyomda élén a váltás ebben az évben történt. Az 1657. novemberi prédikációt már minden bizonnyal Rosnyai János nyomtatta, mert elődjének, Reniusnak neve egy június 24-i prédikáción szerepel utoljára (2729), Rosnyaié pedig először egy július 9-i beszédet tartalmazó nyomtatványon. Vannak olyan pataki kiadványok, amelyeknek az 1657. éven belül

nyomtatási ideje nem következtethető ki, ezért nem dönthető el, hogy Renius vagy Rosnyai idejében készültek-e.

Cf. –, 2796

In 10 bibliothecis 20 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Csurgó – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş

2732

PÓSAHÁZI János: *Johannis Posahazi, artium et philosophiae magistri oratio inauguralis de recta eruditionis comparandae ratione, habita in ... scholae Sáros-Patakinae auditorio majori a. C. MDCLVII. die 9. Julii, cum professionem philosophicam susciperet. Patakini (MDCLVII) [typ. principis] per Johannem Rosnyai.*

A⁴–E⁴ = 40 pag. – 4^o – Init.

RMK II 883

Pedagógiai beszéd. – Pósházi János e beszédét a címlap tanúsága szerint 1657. július 9-én mondta el abból az alkalomból, hogy elfoglalta professzori állását a sárospataki kollégiumban. A címlap hátán *Johannes Posahazi Generosis, nobilissimis ... dominis, d. Andreae Zakany, d. Stephano Baxi, ... Susannae Lorantfi praecipuis aulae familiaribus, ... scholae Sáros-Patakini curatoribus, ... fautoribus* ajánlotta művét. A beszéd a cím megismétlésével az enciklopédikus műveltség megszerzésének helyes módjáról szól (3–40). Ókori és reformációkorabeli hivatkozásokkal hívja fel a figyelmet a retorika, grammatika mellett a politika, historia és jurisprudentia fontosságára az oktatásban.

Pósházi János (1628–1686) itthon Sárospatakon, majd 1653 és 1656 között Utrechtben, Franekerben és Angliában folytatta tanulmányait. 1657-től a sárospataki kollégium tanára volt 1671-ig. Mivel itt Báthori Zsófia lehetlenné tette a kollégium létét, ezért rövid megszakítás után a kollégium új helyén, Gyulafehérvárott működött tovább. Vitairataiban szenvedélyesen védte a református vallás tanításait (vö. 3288). Monográfusa, Makkai Ernő e székfoglaló beszédet a magyar neveléstörténet szempontjából jelentősnek ítélte (17). Részleges fordítását rövid értékeléssel ld. Velencei Katalintól (Waczulik Margit: A táguló világ magyarországi hírmondói XV–XVII. század. Bp. 1984, 422–428).

Ez az első olyan 1657-es pataki kiadvány, amelyen Rosnyai Jánosnak, az új nyomdavezetőnek neve olvasható, aki egyébként a fejedelmi nyomda munkájában már 1656-ban is részt vett (2664). Az 1657-es év kiadványainak többségénél nincs feltüntetve a nyomdász neve.

Budapest *Univ* ① – Budapest *Nat cop.* (Budapest *Univ*) – Cluj-Napoca *Acad* ②

2733

(SZENTKIRÁLYI Mihály): Furtum poeticum, nuper a duabus parum cultis, Aglaia et Thalia musis Waradini commissum, nunc vero Patakini detectum; a duobus fide dignis testibus comprobatum et ad instantiam Musarum Patakiensium, a Deorum concilio perpetuo exilio ... piandum, judicatum. Patakini MDCLVII [typ. principis].

A⁴ B³⁺² = [7 + ?] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 882

Költemény. – A címlap háta üres. A mű bevezetőjeként *Encomium Pindicolae Aglajae*, Aglaja grácia dicsérete olvasható (A_{2a}). *Poema ejusdem furtum ad Chrysamnem detegens* címmel kezdődik a mű főrésze, Aglaja vétkének a felfedése, amelyet *Michael Szent-Királyi orat. fac. stud.* írt alá szerzőként (B_{1b}). A műnek további tagolása már nincs. A másik, címben jelzett versíró diák neve azért nem ismerhető, mert a nyomtatvány egyetlen, ma ismert példánya a B_{3b} lapon, *Tha.* órszóval megszakad. Mivel Thalia múzsát csak ezt követően foglalták bele a költeménybe, a nyomtatvány végéről valószínűleg még számos levél, akár több mint egy füzet hiányozhat. A margón leggyakrabban említett forrás Marcellus Palingenius, azaz Marcello Palingenio Stellato 16. századi itáliai költőnek nagyon elterjedt műve, a *Zodiacus vitae XII* könyve volt: Szentkirályi Mihály több mint húsz sort idézett is tőle.

A kiadvány címében szerepel, hogy először a váradi gimnáziumban volt ez a tananyag része vagy ünnepélyes előadás tárgya, utána pedig 1657-ben a pataki kollégiumban. Szentkirályi Mihály Váradon lehetett az orátorok osztályának hallgatója, mivel sárospataki diákként neve nem ismeretes.

Budapest *Nat* cop. – Debrecen *Ref* ②*?

2734

ZEISOLD, Joannes: Discursus de ortu et productione formarum Zeisoldianvs, qvem ... sub praesidio ... Matthaei Rackschani, gymnasij Cremniciensis directoris ... publicae ... ventilationi subjicit Johannes Regis Arvensis, gymnasij ejusdem alumnus, ad diem Aprilis anno MDCLVII. [Patakini] MDCLVII [typ. principis, Renius?].

A⁴ B⁴ = 16 pag. – 4° – Orn., init.

RMK II 891 – Čplovic 1039

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johannes Regis Arvensis* szöveg nélküli ajánlása szól *Theodoro Pinnero, ecclesiae Cremniciensis pastori et scholarchae primario, nec non ... Jeremiae ab Hellenbach ... caesariae regiaeque majestati a Camerae, quae Cremnicij est, rationibus, ... Johanni Kares, reipub. Cremniciensis senatori ... judici ... in Glaserhey, urburarioque Cremniciensi et Schemniciensi ... patronis*. A főrész 24 tételt (§) tartalmaz a formák keletkezéséről (3–14). Elkülöníti egymástól két fajtájukat: az anyagi (formae materiales)

és a szellemi formákat (*formae immateriales, spirituales*). Felfogása szerint az utóbbi tovább-
 hagyományozódása a *creatio*, azaz a teremtés, az előbbie pedig a *generatio*, azaz a nemzés útján
 lehetséges. Végül hat *Corollaria* zárja a nyomtatványt (15–16).

E mű címében a *Zeisoldianus* jelző árulja el, hogy ő a tulajdonképpeni szerző. Joannes
 Zeisold (1599–1667) az Altenburg melletti Grauenben született. Jénában mint filozófia- és fizika-
 professzor működött. 1656-ban jelentette meg Jénában *Institutiones physicae, in quibus ea, quae
 ad generalem hujus scientiae partem spectant, perspicue explicantur, ex fundamentis Aristotelicis
 deducuntur* című, terjedelmes filozófiai összefoglalását. Ennek első könyvében a nyolcadik pont
 (*punctum 8.*) a 275. §-tól a 298. §-ig szól *de ortu et productione formarum* (a budapesti Egyetemi
 Könyvtárban Bar. 03084 jelzeten, 322–336). A hazai kiadvány 24 paragrafusának szövege szó
 szerint követi az egy évvel korábbi, jénai összefoglalásban megjelent fejezet szövegét.

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1657 áprilisában vitatták meg a körmöcbányai
 evangélikus iskolában. A vizsgáztató Raksányi Máté, az iskola igazgatója, a vizsgázó az Árva
 megyéből származó Joannes Regis volt.

Raksányi Máté a Turóc megyei Raksán született. Königsbergben járt egyetemre 1637 és
 1642 között. Hazatérve 1644 és 1667 között Körmöcbányán volt az evangélikus gimnázium
 rektora 1665-ben vagy 1667-ben bekövetkezett haláláig. Filozófiai előadásait Joannes Zeisold
 munkáinak figyelembevételével állította össze.

Ugyanebben az évben, ugyancsak áprilisban vitatták meg Raksányi elnökletével Körmöc-
 bányán és jelentették meg Patakon Zeisold *De animae humanae propagatione* (Jéna 1654) című
 kétrészes munkáját is (2735, 2736). Valószínűleg az időbeli egyezés miatt írta le Szabó Károly
 egy bibliográfiát egységként e három nyomtatványt (RMK II 891). Ján Čaplovič viszont mind-
 hármát önálló nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (1039, 1040, 1041), mivel semmiféle
 formai jellemző (pl. közös címlap, vagy az egyes tartalmi egységek eltérő fűzetjelzése) nem utal
 arra, hogy azokat együttesen kívánták megjelentetni.

Az impressumadatok nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly a trencsényi nyomtat-
 ványok közé sorolta (i. h.). Ján Čaplovič azonban a betűtípusok alapján lőcsei nyomtatványként
 határozta meg (CLXXXIX). Megállapítását V. Ecsedy Judit cáfolta, és a betűtípusok és díszek
 beható vizsgálata eredményeképpen kiderítette, hogy e kiadvány a pataki nyomdában készült
 Raksányi másik két disputációjával (2735, 2736) együtt (szóbeli közlés). Minthogy Georgius
 Renius 1657 júniusában halt meg, fennáll a lehetősége, hogy az áprilisban rendezett vizsga
 téziseit még ő nyomtatta.

Budapest Nat ② – Budapest Univ ① – Kežmarok Ev ① ① – Sighişoara ①

2735

ZEISOLD, Joannes: Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propaga-
 tione, an et qvatenus ea ex oraculo Mosaico Gen. cap. 1. 8. et 9. probari possit?
 Pars prima, qvam ... qvorundam calumniis mendaciisq(ue) opponit, vindiciis
 anatomiae praemittit et in gymnasio Cremniciensi publicitus ventilandam
 proponit praeses m. Matthaeus Rackschanus, respondente Elia Urbanovitio
 Rosaenberg. MDCLVII Aprilis. [Patakin] MDCLVII [typ. principis].

A⁴-F⁴ = 48 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK II 891 – Čaplovič 1040

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap *Elias Urbanovius r.* szöveg nélküli ajánlása szól *Martino Wenceslao Steiffenecker ... consiliario, nec non camerarum metallico-montanarum Hungariae Supremae praefecturae administratori et aurifodinarum Cremnicensium praefecto ut et ... Jacobo Urbanovio, ecclesiae Rosaeburgensis antistiti ... et contubernii Liptoviensis decano ... patri ... Johanni Thelkonio, ecclesiae Neczpaliensis pastori ... et contubernii Thurocensis notario ... affini, ... Matthaeo Schuhaidae, ecclesiae Varnensis pastori, ... affini ... nec non... Johanni Jacobo Masco, reipub. Cremniciensis judici ... Samueli Roth von Rothenfels, senatori Cremniciensi ... moecenatibus. Ezután *Calendis Februarii ... MDCLVII* keltezésű előszó következik *Lectori benevolo s. et o.* (3–6). Majd *Bono cum Deo* jelmondat után 11 tétel szolgál bevezetésül (7–10). A főrész kiindulása a Mózes I. könyve első részének 28. versében olvasható isteni áldás: „Crescite et multiplicamini et replete terram!” A *Sectio prima. De falso oraculi divini interpretamento* a 12–100. §-t foglalja magában (11–48). Ezekben cáfolja azok felfogását, akik szerint az értelmes lélek a nemzés (generatio) során jön létre. Mivel szerinte az értelmes lélek anyag nélküli és szellemi (immaterialis et spiritualis), ezért csakis teremtés útján keletkezhet.*

E nyomtatvány *Joannes Zeisold* azonos című, Jénában 1654-ben megjelent *Dissertatiójának* (VD17 12:162535X) hazai újrakiadása. Raksányi a bevezetésben elmondja, hogy azért határozta el, hogy a tudós filozófus és fizikus munkáját Magyarországon is kiadja, hogy mindenki előtt bizonyossá váljék, hogy a lélek teremtéséről vallott filozófiai nézet nem *Pelagius*, *Calvin* és a jezsuiták mérgével bekenet, hanem igaz tanítás. Cím szerint idézi azt a *Dissertatio de traduce animae rationalis* című disputációt, amelyet egyik barátjánál látott, és amely az ellenkezőt tanítja. Ez a kiadvány Lőcsén jelent meg egy esztendővel korábban, 1656-ban (2667).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1657 áprilisában vitatták meg a körömöcbányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Raksányi Máté iskolaigazgató, a vizsgázó a Liptó megyei Rózsahegyről származó *Elias Urbanovich* volt, aki 1670-ben városi tanácsosként működött Zsolnán.

E vizsgatételek folytatásaként 1657 áprilisában *Joannes Zeisold* munkájának második részét is megvitatták Körömöcbányán, és a tételeket nyomtatásban is megjelentették (2736). *Szabó Károly* e két nyomtatványt egyetlen bibliográfiai egységként írta le *Joannes Zeisold Discursus de ortu et productione formarum* című, ugyanebben az évben megjelent művével együtt (RMK II 891). *Ján Čaplovič* viszont a külön címlapok miatt önálló nyomtatványoknak tekintette (1039, 1040, 1041). Az ő véleményét erősíti az összefoglaló címlap hiánya, valamint az a tény, hogy mindháromban azonosak a füzetjelek.

Az impresszumatatok nélkül megjelent nyomtatványt *Szabó Károly* a trencsényi nyomtatványok közé sorolta (i. h.). *Ján Čaplovič* a betűtípusok alapján kizárta a trencsényi nyomtatványok közül (CLXXXIX), és úgy vélte, hogy azok Lőcsén jelentek meg (1039, 1040, 1041). A betűtípusok és díszek azonban egyértelműen arra utalnak, hogy mindhárom a pataki műhelyben készült (V. Ecsedy *Judit* szóbeli közlése). Minthogy *Georgius Renius* 1657 júniusában halt meg (V. Ecsedy 129), fennáll a lehetősége, hogy az áprilisban tartott vizsga téziseit még ő nyomtatta.

Cf. 2650, 2651, 2667, 2719, –, 2736

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Kezmarok *Ev* ① ① – Levoča *Ev* ① – Sighisoara ①

2736

ZEISOLD, Joannes: *Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione pars secunda, qvam ... qvorundam calumniis mendaciisque opponit, vindiciis anatomiae praemittit et in gymnasio Cremniciensi publicitus ventilandam proponit praeses m. Matthaeus Rackschanus, respondente Matthia Molczano Selec. Anno MDCLVII. April. [Patakin]* MDCLVII [typ. principis, Renius?].

A⁴-D⁴ = 32 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK II 891 – Čaplovič 1041

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Mathias Molczani respondens* szöveg nélküli ajánlása szól *David Lani, episcopo comitatus Soliensis, Thurocensis, utriusque Hontensis, Novigradensis ... et ecclesiae ... quae Brisnae colligitur, antistiti ... Andreae Majero, ecclesiae Alnoviensis pastori ... Johanni Molczano, Poloncensis ecclesiae directori ... patri meo ... Eliae Lasitio, ecclesiae Svedlensis ministro ... affini ... nec non ... Johanni Hottmar ... regni Hungariae palatini a secretis, ... Israeli Lasitio, reipub. Cremniciensis senatori ... affini ... Valentino Gelegneki affini ... ut et ... Johanni Petronio, scholae Brisnensis rectori ... praeceptoris olim meo*. Ezután kezdődik a főrész, amely annak a vitának a második részét adja közre, amelyet ugyancsak 1657 áprilisában kezdtek el a kőrmöcbányai evangélikus gimnáziumban az értelmes lélek keletkezéséről (2735). A *Dissertationis sectio secunda de argumentis, quae ex Benedictione Divina desumi et formari a traducis defensoribus solent* cím után először kétpontos (§) bevezető áll (3–4). Majd *XIV Syllogismus* 3–42. §-ban cáfolja azoknak az érveit, akik tagadják, hogy a lélek Isten teremtése (4–17). Folytatólag következik a *Sectio tertia de fundamentis decidendi et dirimendi hanc controversiam* című rész, amely 40 §-ból áll (17–32).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1657 áprilisában vitatták meg a kőrmöcbányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Raksányi Máté iskolaigazgató, a vizsgázó a Zólyom megyei Szelecről származó Matthias Molschani, aki később, 1667 és 1670 között Wittenbergben járt egyetemre.

Szabó Károly egyetlen bibliográfiai egységként írta le mindhárom, 1657-ben kiadott és Raksányi Máté személyéhez fűződő nyomtatványt (RMK II 891). Ján Čaplovič viszont a külön címlapok miatt önálló nyomtatványoknak tekintette őket (1039, 1040, 1041). Az ő véleményét erősíti az összefoglaló címlap hiánya, valamint az a tény, hogy mindháromban azonosak a fűzetjelek.

Az impresszumadatok nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly a trencsényi nyomtatványok közé sorolta (i. h.). Ján Čaplovič a betűtípusok alapján kizárta őket a trencsényi nyomtatványok közül (CLXXXIX), és úgy vélte, hogy azok Lőcsén jelentek meg (1039, 1040, 1041). A betűtípusok és díszek azonban egyértelműen arra utalnak, hogy mindhárom a pataki műhelyben készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése). Minthogy Georgius Renius 1657 júniusában halt meg (V. Ecsedy 129), fennáll a lehetősége, hogy az áprilisban tartott vizsga téziseit még ő nyomtatta.

Cf. 2650, 2651, 2667, 2719, 2735, –

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Kežmarok *Ev* ① ② – Levoča *Ev* ① – Sighisoara ①

Articuli Posenienses pro anno 1657. Posenii 1657. = **Appendix 219**

Boluško, Pavol: De natura animae rationalis. Trenchinii 1657. – Vide **2946A**

Böhm, Christoph: Beantwortung der unchristlichen ... Frage, woher ich gewiß sey, daß heitige Bibel oder Heilige Schrift von Gott? = **Appendix 217**

2737

HNILICENUS, Joannes: Disputatio philosophica de universalibus, quam sub praesidio ... Pavli Bellobradeni, gymnasij Trenchiniensis Evang. rectoris publice ad disputandum proponit autor et respondens, Johannes Hnilicenus Rajecenus, in eodem gymnasio Musarum cultor, ad diem (22) Augusti anno MDCLVII, permissu superattendentali. Trenchinii MDCLVII typis Nicodemi Czizek.

A⁴-C⁴ D² = [14] fol. – 4^o

RMK II 885 – Čaplovič 1847

Filozófiai vizsgátelek. – A címlap hátán kezdődik *Johannes Hnilicenus Rajecenus, p.n. in gymnasio Trenchinien., Musarum cultor* ajánlása *Gabrieli Illieshazi de Illieshaza, haereditario a Trenchin. ejusdemque comitatus Trenchiniensis ... comiti, ... consiliario et cubiculario, ... Musarum mecoenati* (A₁b–A₂a). Ezután *A.D.T.O.M.* címzésű bevezetőben a szerző az aristotelesi filozófia tanításai mellett érvel, és előljáróban néhány tudnivalót közöl az intellektuális gondolkodásról (A₂b–A₃a). A főrész két kérdést (*questio*) tárgyal az „egyetemessel” kapcsolatban (A₃a–D₂b). Az első okfejtése szerint az egyetem az, ami reálisan létezik az egyes dolgokban, tehát nem csupán név (*Universale est quid reale a parte rei, non nudum nomen.*) A második pedig tagadóan válaszol arra a kérdésre, hogy vajon az egyetem külön létezik-e az egyestől és az individuálistól (*Utrum dentur universalia realiter a singularibus et individuis separata?*). Ezzel egyben cáfolni igyekszik Platon ellentétes felfogását. Az okfejtés végén négy kérdésből álló *Corollaria* áll (D₂b).

E vizsgáteleket a trencsényi evangélikus gimnáziumban vitatták meg. A védés pontos napját az Országos Széchényi Könyvtár példányának címlapjára kézírással jegyezték be. A vizsgáztató Paulus Bellobradenus, az iskola rektora, a vizsgázó, a magát szerzőként megjelölő Joannes Hnilicenus (1630–1670) tanuló volt. Ő 1658 és 1660 között Wittenbergben végezte tanulmányait. Hazatérve evangélikus rektor, majd lelkész lett 1666-tól Zsolnán, 1668-tól haláláig Prónán.

2738

HONORI nuptiali ... dn. Iohannis Repatii, p. n. ecclesiae Mothesicensis pastoris ... sponsi et ... Susannae Chalupkiana[e] ... dn. Samvelis Chalupka, p. n. in libera regia(ue) civitate Trenchiniensi ecclesiae Evangelicae antistitis ... filiae bene-moratae et dilectae sponsae ... [cele]brantibus decantatum. [Trenchinii] [MDC]LVII [Čížek].

[]⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

Sztripszky II 2574/122 ← MKsz 1890: 269 – Čaplovič 1848

Lakodalmi vers. – A ma egyetlen példányban ismeretes kiadvány Joannes Repatius motesici lelképásztor és Susanna Chalupka, Samuel Chalupka trencsényi evangélikus lelkész leányának esküvőjére készült. A címlap hátán [*Sal*]utem et omnem prosperitatem címmel a vőlegénynek szóló üdvözlés olvasható, azonban a példány csonkasága miatt a *decantabat* szó alatt a szerző neve hiányzik. Az így ismeretlen szerző egyetlen, többféle műfajú részt magába foglaló verses munkával ünnepelte a friss házásokat, amely a *Honori-Repatio-Chalupkiano* címmel kezdődik, s kitérnie belőle, hogy Joannes Repatius első feleségének, Ludmilla Boskovskinak elhunytá után vette nőül Susanna Chalupkát ([]_{2a}–[]_{4b}).

Ján Čaplovič (1848) még példány ismerete nélkül úgy vélekedett, hogy tartalmából ítélve Nikodém Čížek trencsényi műhelyében jelent meg. Ezt az azóta előkerült példány betűtípusainak vizsgálata is alátámasztja (V. Ecsedy Judit közlése).

A kiadványt első alkalommal Horváth Ignác írta le a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának példánya alapján (MKsz 1890: 269). Ez a ma ismeretes egyetlen példány később, a családi levéltárakkal együtt a Magyar Országos Levéltárba került. Horváth nyomán vette fel bibliográfiájába a kiadványt Sztripszky Hiador (II 2574/122), majd tőle Ján Čaplovič (1848) is.

Budapest Arch ②* (Magyar Nemzeti Múzeum könyvtára)

Institoris, Ján: Disputatio logica de syllogismo philosophiae. Trenchinii 1657. – Vide 2739

2739

INSTITORIS, Ján: Dissertatio logica de qualitate propositionis infinitae, publice ad disputandum proposita a praeside Iohanne Institoris, gymnasii Evangelici in ... civitate Trenchiniensi rectore et respondente Iohanne Hniliceno Rajecense ad diem (...) Februarii. Trenchinii 1657 typis Nicodemi Czizek.

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4°

RMK II 887 – Čaplovič 1850

Logikai tézisek. – A címlap hátán kezdve *Johannes Hnilicenus Rajecen., gymn. Tren. stu.* ajánlása olvasható *Nicolao Prielesky de eadem, comitatus Trench. judici, ... Johanni Otlík de*

*Osor et in Kochanowecz, itidem comitatus Trench. judici, ... Stephano et Sigismundo Syrmieniensi ... comitat. Trench. judici, ... Johanni Melko Rajecz., ... familiae Priniane bonor. arcis Lietawa et Zolnensium provisorio ..., Michaeli Schujansky de eadem, ... comitis ... Geor. Illieshasi aulae familiari primario, ... Johanni Mikusska Rajecz. ... familiae Czakianae ... bonor. arcis Lietawa provisorio ..., Andrae Onderko, ... Zuzannae Gyeeczy Lendelianae aulae familiari ... mecoenatibus (A_{1b}–A_{2a}). Az értekezés két részből áll: Először a *Controversia peculiaris circa propositionis infinitae qualitatem* azt a két kérdést tárgyalja, hogy vajon állító vagy tagadó-e a *propositio infinita* (határozatlan kijelentés). Erre 17 pontban ad választ a felelő, az első feltevélezt bizonyítva (A_{2b}–C_{2b}). Az ellentétes véleményeket az *Argumenta contraria* foglalja össze (C_{2b}–C_{4a}).*

A tételeket 1657 februárjában vitatták meg a trencsényi evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Ján Institoris, az iskola rektora, a vizsgázó Joannes Hnilicenus volt. Ő itteni tanulmányait követően Wittenbergben járt egyetemre 1658 és 1660 között. Később Zsolnán és Prónán volt lelkész 1670-ben bekövetkezett haláláig.

Szabó Károly (RMK II 888) és Ján Čaplovič (1849) bibliográfiái Johann Samuel Klein híradása alapján (Nachrichten II 226) még egy logikai disputációját tartják nyilván Ján Institorisnak példányból ismeretlen, 1657. évi trencsényi nyomtatványként *Disputatio logica de syllogismo philosophiae* címmel. Klein az idézett helyen Ján Institorisnak négy disputációját sorolja fel, közülük hármat pontos impresszumadatokkal és a vizsgázó nevével: (1) *De executione clericorum* (2612). (2) Az itt leírt logikai disputációt *De qualitate propositionis infinitae* címmel (2739). (3) *De theologiae fine* (2740). Ma mindhárom kiadvány példány alapján ismert. A negyedik cím, a *De syllogismo philosophiae* mellett azonban Klein híradása nem tartalmazza sem az impresszumadatokkal, sem a vizsgázó nevét. Ennek oka Michal Institorisnak a mosóci iskola rektorának 1661-ben testvére felett mondott gyászbeszédéből állapítható meg (Trencsén, 1661 -- 3013), ahol a következőképpen szól fivére Trencsénben tartott disputációjáról: „Tum Trenchinij quae tandem molitus est? Verbo: De fine theologiae theologice, De infinito syllogismo philosophice, accuratissime ac solidissime disputavit. Quae omnes lucubrationes ejus, publicis exscriptae typis, hodieque extant, ac doctorum manibus teruntur.” (D_{1a}). A Michal Institoris által említett teológiai disputáció, a *De theologiae Christianae fine* példány alapján ismert (2740). A *De infinito syllogismo philosophiae* pedig nyilvánvalóan az itt leírt munkát takarja, bár Michal Institoris csupán tartalmilag, mintegy csonka címmel utal rá. Klein híradásában minden bizonnyal ez a csonka cím rövidült tovább *De syllogismo philosophiaera*. Ezek alapján bizonyosan állítható, hogy Ján Institoris 1657-ben Trencsénben csupán egy logikai disputációt nyomtatott ki.

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ①

2740

INSTITORIS, JÁN: *Dissertatio scholastica de theologiae Christianae fine, publice ad disputandum proposita a praeside Iohanne Institoris, gymnasii Evangelici in libera regia(que) civitate Trenchiniensi rectore et respondente Johanne Mejero Batoviensi ad diem 16. Januarii. Trenchinii 1657 typis Nicodemi Czizek.*

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4°

RMK II 886 – Čaplovič 1851

Evangélikus teológiai vizsgátelek. – A címlap hátán rövid ajánlás szól *Judici, nominatim dn. Danieli Lypski de Lypa, totique ... senatui ... civitatis Trenchin.; in specie ... Georgio Szylwajj, antehac judici ... nunc scholarchae ... inspectori ... et senatori ... , nec non Andreae Kubranskj itidem inspectori et senatori*, aláírója *J[ohannes] I[nstitutoris] g[ymnasij] r[ector]*. A teológia célját tárgyaló főrész (A_{2a}–C_{3b}) a *Controversia singularis circa theologiae Christianae finem* címmel kezdődik és az *Argumentum contrarium* (C_{3b}–C_{4b}) zárja le a kiadványt.

E vizsgáteleket a címlap tanúsága szerint a trencsényi evangélikus iskolában vitatták meg 1657. január 16-án. A vizsgáztató Ján Institoris, az iskola rektora, a vizsgázó a báti születésű Joannes Mejer volt.

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① ①

2741

<Kalendář a pranostyka na rok 1658. Trencín 1657 Čížek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 2882!

2742

KREUCHEL, Elias: Dissertatio, quae ostendit in uno supposito humano non tres, sed unam numero duntaxat animam dari, quae non solum ratiocinandi, sed etiam sentiendi et vegetandi munia perficit, ex libro tam Scripturae, quam naturae deprompta et elaborata a m. Elia Kreüchel, ludi literarij Novizol. moderatore, quam in examine anniversario publice defendendam suscepit Georgius Holvaith Prividia Nitrien., lycei Novisol. discipulus, anno ... MDCLVII. ... 5. Calend. Maji, h. e. 27. Aprilis. Trenchinij MDCLVII typis Nicodemi Czizek.

[A]⁴ B⁴ D⁴ = [16] fol. – 4° – Orn.

RMK II 890 – Čaplovič 1852

Filozófiai vizsgátelek. – A címlap hátán kezdődik *Georgius Holvaith Privid. Nitrien., respondens* ajánlása *Martino Tarnoci, praesuli Privid. ... ac comitatus Posoniensis, Nitrien. et Barsensis superattendenti ... , Davidi Lani, ministro ... Dei ... Briznae ... et episcopo comitatus Solien., Turoczen. utriusque Honten. et Novigradiensis ... affini meo ... , dn. Samueli Czernak, pastori Slavorum Novisol. primario, ... Georgio Zaboynik, Bosokiensis ecclesiae et vicinarum antistiti, nec non conseniori comitatus Nagy Hontensis ... affini meo ... , Johanni Institoris, caetus fidelium Baanensis ministro ... , Georgio Grossman, gregis ... Oslanü ... pastori ... et decano ...*

*contubernii Bariensis ... Nicolao Coriari... in pago Sucza ..., nec non Jeremiae ab Hellenbach, qui est ... camerae Cremniciensi a libellis rationum publicis, ... Samueli Bliska, judici p. t. ... civitatis Novisol. ..., Eliae Fabricio, judici ... et senatui ... toti communitati reipubl. Prividien. ..., Georgio Holvaith, civi Prividien. ... patri meo ..., Zachariae Holvaith, ... Prividiae ... meo patruo ..., Lucae Hlavacz, civi Prividien. ... affini meo ..., Paulo Volff, civi Teuto Pronensi et senatori illic ..., Nicolao Banda, civi et judici Banensis oppidi ..., affini meo..., Paulo Stenger, civi Novisoliensi... meo hospiti (A₁b-A₂a). A főrész először közli a *Thesist* (A₂b), amely szerint az emberbe egyetlen lélek adatott, amelynek vegetatív, érző és gondolkodó funkciója van. Ezt bizonyítja a Bibliából és a természetből felhozott 17 érveléssel a *Confirmatio thesios* (A₂b-D₃b). Végül öt *Corollaria* áll (D₃b-D₄a). A nyomtatványt két üdvözlővers zárja. Az első szerzője *Paulus Bellobradinus, gymnasii Trench. Evang. rector*. A második címe és szerzője: *Modulatio ad ... respondentem, amicum ac fratrem ... apposita per ... Georgium Lanij T., alumn. schol. Trench.* (D₄a).*

E vizsgatételeket a besztercebányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1657. április 27-én. A vizsgáztató Elias Kreuchel, az iskola rektora, a vizsgázó a privigyei születésű ifjabb Georgius Holvajth volt. Ő 1663-tól ugyanott, majd 1665-től Trencsénben lett az iskola rektora. 1672 után száműzetésbe kényszerült, tanítóként működött Sziléziában.

Ugyanebben a témában fél évvel később, 1657. október 26-án is értekezett Kreuchel. Azt a munkáját Lócsén jelentette meg (2718).

Cf. –, 2718

Budapest Nat ②* – Budapest Univ ①

Kreuchel, Elias: *Elenchvs argumentorvm ...* (Trencsin) 1657. – Vide 2719

2743

REHLIN, Joannes: *Gymnasium sapientiae ac virtutum inter initia gymnastica novi gymnasii Poseniensis exemplo dramático in theatro extractum et honori immortalis viri ... Andreae Segneri, ... Poseniensis cons., eccl. ac scholae inspectoris ... aedilis gymnasii beneficent. gratitud. ergo dedicatum operante juventute literaria, machinatore Joanne Rehlino, aa. ll. et ph. mag., rhet. et poes. ibid. pr. ac conrect. Trenchinii 1657 typis Nicodemi Czizek.*

[]⁴ = [4] fol. – Orn.

RMK II 892 – Čaplovič 1853 – Varga E 338

Iskoladráma programja latinul és németül. – A címlap hátán kezdődik a program, amely a dráma minden egyes részét latin és német nyelven egyaránt összefoglalja. A következő részekből áll: *Argumentum – Inhalt, Prologus*, öt felvonás (*actus*) öt, négy, hét, négy és öt jelenettel, *Chorussal* és a harmadik felvonás után közjátékkal ([]₁b–[]₄b). A Pallas által jelképzett tudás és a virtus győzelmét mutatja be a barbárság és a bűnök fölött, mivel a dráma szerint az iskolában is a tanítás folyamán lényegében ugyanez történik.

Az allegorikus játékot 1656. november 30-án mutatták be az új pozsonyi gimnázium színháztermében. Írója, Joannes Rehlin (?–1662) wittenbergi tanulmányai után 1655-től haláláig tanított ebben a pozsonyi evangélikus gimnáziumban mint retorika- és poétikatanár, valamint konrektor. E darabját Varga Imre részletesen ismertette és értékelte (A magyarországi 102–104).

Budapest *Nat* ①

Zeisold, Joannes: *Discursus de ortu et productione formarum Zeisoldianavs*. Trencsén 1657. – Vide 2734

Zeisold, Joannes: *Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione, ... pars prima*. Trencsén 1657. – Vide 2735

Zeisold, Joannes: *Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione pars secunda*. Trencsén 1657. – Vide 2736

2744

GYÖNGYÖSI László: A' keresztyeni vallásnak fundamentumi, az az az igaz hitnek kiválképpen való agázatinak egymás-között való beszélgetésnek formájában rövid, de igen világos megmagyarázása, mellyet először francziai nyelven irt Virel Mathe; az után mások, deák, angliai és belgiumi nyelvekre fordítottak. Mostan pedig angliai nyelvből magyar nyelvre, nemzete hasnáért fordított Gyöngyösi László. Ultrajectomban MDCLVII Dreunen Meinard.

(. .)⁴ (. .)⁴, A⁴–Z⁴, Aa⁴–Zz⁴, Aaa⁴–Hhh⁴ = [16] + 423 + [7] pag. – 8°

RMK I 925

Református tanítás. – *A nemes és nemzetes keresztyéni szép hirrel fénlő Gyöngyösi Ianosnak, nékem szerelmes atyám uramnak etc. ... ajánlotta a művet Ultrajectum 1657. július 15. keltezéssel Kegyelmednek engedelmes fia, Gyöngyösi László ((. .)₃ [recte 2]_a–(. .)₃b*). Ezután következik az *Előjáró beszéd, melyben az igaz keresztyéni vallásnak fundamentomiban nevedni igyekező olvasó tanítatik a foganatos olvasásnak jó módjára ((. .)₄a–(. .)₃a*). A *Kegyves olvasó* című rész pedig a sajtóhibák miatti mentetgetőzés és a hibák felsorolása ((. .)₃b–(. .)₄b). A mű főrésze három könyvre osztva tárgyalja a keresztyén vallás alapjait a református egyház tanítása szerint, *Teophilus* és *Philadelphus* párbeszédében megfogalmazva: *Első könyv. A keresztyéni vallásról, melyben a mi üdvösségünknek fundamentomi letétnek*. Ennek I–IV. része, a fejlécben olvasható rövidített címek szerint: *Az Istenről – Az emberről – A Christusról – A hitről*: ebbe a IV. részbe lett belefoglalva *Az Apostoli Crédónak rövid magyarázata* is (1–121). – *Második könyv, melyben a mi üdvösségünknek tanubizonyágtételi megfejtegettenek*. Ennek két része: *A jócselekedetokről*, benne a tízparancsolat magyarázatával és *A könyörgésről*, benne a Miatyánk magyarázatával (122–324 [recte 342]). – *A keresztyéni vallásnak fundamentomának harmadik könyve, mely va-gyon a mi idvességünknek külső eszközeiről. I–IV. része: Az Isten Igéjéről – A sacramentumokról –*

A keresztiségről – Az Úr vacsorájáról (343–423). A kiadványt a 423. laptól további hét számozatlan lapra nyomtatott tárgymutató zárja: *E könyvben levő dolgoknak rövid lajstroma* (Ggg₄a–Hhh₄b).

Matthieu Virel *La religion Chrestienne, declaree par dialogue et distingvee en trois livres* c. műve először Genfben jelent meg 1586-ban. Ezután latin és feltehetően Stephen Egerton fordításában *A learned and excellent treatise, containing all the principal grounds of Christian religion* címmel angol nyelvű fordítása is megjelent: ez utóbbi először 1594-ben, majd a 17. században is számos alkalommal. Gyöngyösi László, mint ahogy atyjának írott ajánlásában megfogalmazta, azért érzett indíttatást e kis könyvecske magyarra fordítására, hogy külföldi „bujdosásának” ideje se legyen üdvösséges gyümölcs nélkül. Tanulmányai ideje alatt ugyanis hosszú ideig súlyos beteg volt: féldoldali gutaütés érte, ami miatt közel másfél évig szállását sem tudta elhagyni. Ezalatt megtanult angolul, lefordította és kiadatta ezt a kedvelt művet.

Gyöngyösi László református lelkész, a költő Gyöngyösi István bátyja. Sárospatakon végezte tanulmányait, 1651-ben már a felsőbb osztályokban. 1653-ban ment külföldre, 1654–1658 között tanult az utrechti egyetemen, de ezalatt sokat betegeskedett. Hazatérve református lelkész lett, de nem ismert, mely gyülekezetnél, majd 1662-ben világi pályára lépve szolgabírói, ill. ügyvédi hivatalt töltött be. Születésének és halálának éve nem ismeretes.

In 13 bibliothecis 15 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ráday* – Oxford *Bodleiana* – Pápa *Ref* – Poznań *Univ* – Praha *Univ* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş – Warszawa *Semin* – etc.

Enyedi Fazekas János: Mennyei szó, vagy a' lelki álomból-való fel-serkentés. Váradon 1657. = **Appendix 218**

2745

GYULAI István: *Oratio de conservanda republica. Elaborata ac publice in illustri Varadiensium schola declamata a Stephano Gyulai nob., oratoriae ac rhetoricae facultatis studioso, anno 1657. die 11 Aprilis. Varadini 1657 apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – 1 ins., orn. init.

Nyelv- és Irodalomtudományi Közlemények (Kolozsvár) 1963: 107

Politikai tárgyú iskolai beszédgyakorlat. – A kiadványból ma egyetlen példány ismeretes. Címlapján Szenci Kertész Ábrahám „Non solus” feliratú nyomdászjelvénye látható. A címlap hátán kezdődik *Stephanus Gyulai nob., rhetoricae studiosus, author et declamator* ajánlása ... *Francisco Gyulai de Maros-Némethi, arcis et praesidii Varadiensis capitaneo, sedis judicariae praesidenti nec non universorum Hajdonum in comitatu Bihor existentium generali, parenti meo ... ut et ... Samueli Enyedi, medicinae doctori expertissimo, scholae Varadiensium ... , rectori ... domino ac praeceptoru ...* (A₁b–A₂a). Ezt követi a *Praefatio* (A₂b). Ezután áll *Oratio* címmel, Gyulai Istvánnak, az oratoriai és a retorikai osztály tanulójának 1657. április 11-én a várad református iskolában az országok megőrzéséről, a magisztrátusnak az állam irányításában való feladatairól tartott beszéde (A₃a–B₃b). A kiadványt két üdvözlővers zárja: (1) *Carmen* címmel, *Stephanus*

Szunyogi nob., eloquentiae studiosus gratis. domino condiscipulo posuit (B₃b) – (2) cím nélkül
Franciscus Gyulai nob., sacrae poeseos studiosus in gratiam domini fratris accinuit (B₃b–B₄a).

A kiadványt első alkalommal Dankanits Ádám ismertette részletesen (Nyelv- és Irodalomtudományi Közlemények (Kolozsvár) 1963: 107).

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Arch* ①

2746

[1] JESVITA paterek titkai, a' magok irásiból ki-szedeggettettek, a' mellyekben tanítanak az Ignatius Loyola eredetiről és mennyei szenté változtatásáról, a' jesuiták tudományiról, ugymint a' vak engedelmességről, a' pápának a' királyok és fejedelmek személyin és méltóságán valo hatalmáról, a' fogadásnak bé-teljesítéséről, a' gyónásnak titokban tartásáról, a' feleletben valo tétovázásról, etc. Magyarul ki-bocsattattak a jelen valo és következendő időbeli embereknek nagyob tanuságokért. – [2] Ezek mellé adatott a' pápisták méltatlan üldözése a' vallásért. Magnovárdiában MDCLVII [Szenci Kertész].

[]¹⁺¹, A¹²-G¹² H¹⁰; A², I¹²-L¹² M¹⁰ = [2] + 188; 94 [recte 95] pag. – 12° – Orn.

RMK I 926 – RMK I 927

Református vitairat. – A címlapon magyar nyelvű bibliai idézet, a címlap hátán *Az olvasónak* címzett előszó olvasható. A *Jezsuita paterek titkai* kezdetű főrész (1–182) egy jezsuita *novitius* és *pat(er) professor* szatirikus dialógusát tartalmazza a címlap szövegében megjelölt témáról. A dialógus a jezsuita álláspont képtelen és cinikus voltát kívánja bemutatni neves jezsuita szerzőktől származó idézetekkel. Ezt az írást *Toldalékoska* (183–188) zárja, amely részleteket tartalmaz VIII. Orbán pápának a jezsuitinák (jezsuitisszák), vagyis a jezsuita apák engedély nélkül alapított rendjének eltörléséről szóló 1630. január 13-i keltezésű leveléből, amelyet 1631-ben adott közre nyomtatásban az apostoli kamara. Ennek végén négysoros magyar nyelvű vers kezdőszavai: *Az asszonyok jezsuiták társaivá fűvén.*

A kiadványban foglalt második mű (A₂, I₁₂-L₁₂ M₁₀) nyomtatási helyet nem, de kronosztichonba rejtett nyomtatási évet tartalmazó belső címlappal kezdődik: *Pápisták méltatlan üldözése a vallásért* (1657), a címlap háta üres (1–94 [recte 95]). A címlap szövege, a mű tartalma és beosztása néhány apró helyesírási és stilisztikai változtatástól eltekintve megegyezik az ugyancsak Váradon 1643-ban megjelent első kiadásával (2044).

A *Jezsuita paterek titkai* című szatirikus dialógus forrásáról *Az olvasónak* címzett előszó a következőképpen tájékoztat: *Harmincharmadik esztendeje, mikor elsőben e könyvecskét egy tudós ember franciai nyelven írta. Annak utána angliai nyelvre fordítottott, ismét a franciai nyelven ujjobban kinyomtattott. Végre azon tudós ember munkáját sokak kérésére, deákul fordította és megöregbítvén ilyen formában kibocsátotta.* Ez alapján az eredeti munkát először 1624-ben nyomtatták ki franciául. Turóczi-Trostler József megállapítása szerint a könyvecske a nemzetközi jezsuitaellenes irodalom jellegzetes darabja. Eredetije pedig Leydenben jelent meg 1633-ban *Mysteria patrum jesuitarum ex ipsorum scriptis cum fide erecta* címmel (ItK 1937: 305). Ezt a művet pedig a nemzetközi bibliográfiai szakirodalom Caspar Scioppius

(Schoppe) munkájának tartja (vö. Jöcher, Christian Gottlieb: Allgemeines Gelehrten-Lexicon. Leipzig 1751, IV 424), sőt a British Museum Catalogusa a *Jezsuita paterek titkait* is Scioppius *Mysteria*jának magyar fordításaként regisztrálta (BMGC 116/209 és 215/994). Ez az álláspont nagyon valószínű, de ellenőrzésére nem volt lehetőség. Nem sikerült nyomára akadni a *Mysteria* 1624. évi francia és későbbi angol kiadásának sem. Nem ismeretes továbbá a magyar fordító személye, valamint a magyar fordítás konkrét keletkezési körülményei sem.

A kiadvány második részének címlapja és *Olvasó* kezdetű előszava valójában a „H” füzet 11. és 12. levelén olvasható. Az utóbbit azonban az A₂ füzetjellel látta el a nyomdász, ezzel jelölve az új mű kezdetét. Feltehető ennek alapján, hogy a második kiadványt önállóan is forgalomba kívánták hozni. Ezután a korábbi füzetjelzéssel zökkenőmentesen folytatódik az első, összefoglaló címlapon már feltüntetett második írás.

Bár a két mű együttes megjelentetése nyilvánvaló, amint ezt Szabó Károly részletesen leírta, ő mégis két szám alatt (RMK I 926 – RMK I 927) vette fel bibliográfiájába.

Cf. [2]: 2044; –

In 14 bibliothecis 22 exemplaria: Budapest *Acad, Nat, Ref* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Košice *Scient* – London *BL* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş – etc.

Komáromi Csipkés György: Disputatio theologica de Paradiso ... respondente Petro K. Debreczini... Varadini 1657. – Vide 2707

2747

»MOLNÁR Gergely: Elementa gramaticae latinae... Varadini 1657 Szenczi.
A⁸–K⁸ = [80] fol. – 8°«

MKsz 1967: 281

Latin nyelvtan. – E nyomtatványról, amelynek egyetlen ismert példánya ma nem hozzáférhető, Borsa Gedeon adott hírt a fenti formában (MKsz 1967: 281). A kiadvány terjedelméből arra lehet következtetni, hogy tartalma és beosztása egyezik a Váradon 1655-ben megjelent latin nyelvtannal (2620).

Cf. 628*!; 887*!; 1988*!, 2323*!; –, 2756, 2850, 3003, 3177, →

Olim: Dubrovnik *OP*

2748

[1] RAKOSI Boldisarnak, erdélyi astronomusnak kalendariuma Christus Urunk születése után 1658 esztendőre, mely második a' bissextilis után, Erdélyre és Magyar-országnak némely részeire nagy szorgalmatossággal

alkalmaztatott. – [2] [Prognosztikon az 1658. esztendőre.] Váradon [1657] Szenci Abraham.

$A^8 + ? = [8 + ?]$ fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2018/225 ← MKsz 1878: 273–274

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A fennmaradt töredékek mindegyike az „A” füzetet tartalmazza. A címlap hátán a naptár szerzője, *Balthasar Rakosi* ajánlja a művet *Ladislao Cseffi de Tót Ór, comiti alteri supremo comitatus Szolnok...* Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata (A_2a) után a hónapok naptáblái következnek. Az ismert töredékeken július hó első feléig olvashatók a naptártáblák (A_2b – A_8b). Minden hónap két lapra terjed, a táblákon az ó-naptárhoz kapcsolódóan magyar nyelvű *Cisio Janus* olvasható. A hónapversek januári kezdősora: *Tested jó borral, gyomrod vad hússal elégitsd.* A sorozat többi tagja alapján a naptárhoz minden bizonnyal prognosztikon is csatlakozott.

Szenci Kertész Ábrahám a váradai nyomda alapításától, 1639-től egészen megszűnéséig rendszeresen jelentetett meg naptárakat, ezeknek szerzője kezdetben David Frölich (1862, 1976, 2041, 2252), majd Christoph Neubarth (2408, 2456, 2563, 2621) volt. Rákosi Boldizsár csupán ennek a váradai naptárnak a szerzőjeként ismeretes. Elképzelhető, hogy azonos azzal a Rákosi Boldizsárral, akiről Herepei János említést tesz (Adattár II 98) mint Kolozsváron működött, unitárius, tanári-orvosi kettős foglalkozású tudósról, aki 1662 után halt meg.

Az Országos Széchényi Könyvtár egyik, kőtestáblából kiáztatott töredékét első alkalommal Fraknói Vilmos ismertette a Magyar Könyvszemle hasábjain (1878: 273–274).

Cf. 1862*!; 2676, –, 2812, 2887

Budapest *Nat* ④* ④* – Cluj-Napoca *Univ.* ④* ④* – Esztergom *Dioec* ④*

2749

SELYEI BALOGH István: Uti-tars, melyben majd minden alkotmányosságokra tartozó rövid és együgyű tanítások foglaltatnak-bé. Mellyeket irt és ki-is bocsátott a' hiveknek épületekre Selyei Balog Istvan, mostan Fejérváratt egyik udvari praedikátor. Varadon MDCLVII Szenczi K. Abraham.

A^8 – $S^8 T^{3+1} = 292 + [2]$ pag. – 8° – Orn.

RMK I 928

Református prédikációk. – A címlével után az ... *Úr Jézus Krisztusnak* írt *Dedikálás* a szerző aláírás nélküli imádsága ennek a *munkácskának* oltalmáért és épületes hasznáért (2–4). A *Krisztus Urunk születéséről való I. prédikációval* kezdődik a mű főrésze, amely Selyei Balogh István 29 prédikációját foglalja magában (5–292). A születésről, szenvedéstörténetéről, mennybemeneteléről és a Szentlélekről szóló I–XIV. prédikáció után a prédikációgyűjtemény különböző vegyes témákról (a bűnről, a fejedelmekről és a magisztrátusról, házasságról és keresztségről stb.) írott beszédek tartalmaz.

Selyei Balogh István 1655-ben Váradon megjelentetett *Temető kert* című gyászbeszéd-gyűjteményének (2622 és 2623) végén jelezte az *Útitárs* tervezett kiadását. Varga Imre e prédiká-

ciógyűjteményből a szerzőnek a magisztrátusról és a fejedelmek tisztéről írott merész hangú bírálatait emelte ki, és az *Útitársat* olyan műként jellemezte, amely a korszak java prózatermése közé tartozik (RMKT XVII/9 615).

In 22 bibliothecis 34 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Civ* – Târgu Mureş – etc.

2750

SZENCI MOLNÁR Albert: Szent David kiralynak és prophetanak száz ötven soltari; a' franciai noták szerént magyar versekre fordittattak Molnar Albert által. Varadon [1652–1660] Szenczi K. Abraham.

A¹²-P¹² = 349 + [11] pag. – 12° – J, 1 ins., orn.

Emlékkönyv 384

A Zsoltárok könyvének verses fordítása. – Bibliográfiailag ismeretlen nyomtatvány, amelynek egyedüli példánya a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában található. Címlapjára Szenci Kertész Ábrahám a „Non solus” feliratú nyomdászjelvényét nyomtatta, a címlap hátán pedig rövid eligazítás olvasható a hosszú, valamint egyenlő nótájú zsoltárokról. Ezután Georg Rem latin nyelvű epigrammája következik Andreas Spethe latin zsoltárparafraízaisáról, Filiczki János magyar fordításával együtt, ez utóbbi kezdő szavai: *Dávid királynak másfélszáz zsoltárit* (3–4).

A kiadvány főrésze az 5. lapon kezdődik, tartalma és beosztása megegyezik az 1645. évi amszterdami kiadásával (2091(2)). A zsoltárok incipitmutatóra utaló kezdőszavai a következők (a lap-számítás az incipitmutatóban, az arab sorszámok a zsoltárok Szenci Molnár Psalteriumában szokásos sorszámaikat jelölik): 1. *Aki nem jár* – 2. *Miért zúgolódnak* – 3. *Ó, mely sokan* – 4. *Én igazságomnak* – 5. *Úristen, az* – 6. *Uram, te nagy* – 7. *Ó én Uram, és* – 8. *Ó felséges Úr* – 9. *Dicsérlek téged* – 10. *Mire távozol* – 11. *Az Istenben* – 12. *Szabadíts meg és tarts meg Uram Isten, mert szentid* – 13. *Míglen* – 14. *A bolond* – 15. *Uram, ki* – 16. *Tarts meg engemet* – 17. *Hallgasd meg igazságomat* – 18. *Ó én Uram, ki* – 19. *Az egek* – 20. *Az Úr tégedet* – 21. *Örvendez* – 22. *Én Istenem* – 23. *Az Úr énnékem* – 24. *Az Úr bír* – 25. *Szívemet* – 26. *Légy ítélőm* – 27. *Az Úristen az én* – 28. *Hozzád kiáltok* – 29. *Mostan ti* – 30. *Dicsérlek Uram, tégedet* – 31. *Uram, én* – 32. *Ó, mely boldog* – 33. *Nosza istenfélő* – 34. *Mindenkoron áldom az Urat* – 35. *Pörölj* – 36. *A gonosztevőnek* – 37. *Ne bosszankodjál* – 38. *Haragodnak* – 39. *Magamban* – 40. *Várván* – 41. *Boldog, aki* – 42. *Mint a szép* – 43. *Ítélj* – 44. *Hallottuk, Isten* – 45. *Egy szép* – 46. *Az Isten a mi* – 47. *No, minden* – 48. *Nagy az* – 49. *Hallgassátok meg* – 50. *Az erős Isten* – 51. *Úristen, kegyelmezz* – 52. *Mit dicsekedel* – 53. *A bolond* – 54. *Tarts meg Uram* – 55. *Hallgasd meg az* – 56. *Kegyelmezz meg nekem* – 57. *Irgalmazz Uram* – 58. *Ti tanácsban* – 59. *Szabadíts meg engem Úristen, és* – 60. *Minket* – 61. *Kiáltásom* – 62. *Az én lelkem* – 63. *Isten, te* – 64. *Hallgasd meg Uram, könyörgésem* – 65. *A Sionnak* – 66. *Örvendj egész* – 67. *Úristen, áldj meg jóvoltodból* – 68. *Hogyha felindul* – 69. *Úristen, segíts* – 70. *Siess, ments* – 71. *Tebenned bízom, én* – 72. *Uram, a te ítéletedet* – 73. *Bizonyára* – 74. *Miért vetsz* – 75. *Dicsérünk* – 76. *Esmeretes* – 77. *Az Istenhez az* – 78. *Hallgass, én* – 79. *Öröködben* – 80. *Hallgasd meg Izrael* – 81. *Örvendezetek* – 82. *Az Isten áll* – 83. *Uram, ne* – 84. *Ó seregeknek* – 85. *Nagy kegyesen* – 86. *Hajtsd hozzám* – 87. *Az Úristen az ő* – 88. *Úristen, én* – 89. *Az Úrnak irgalmát* – 90. *Tebenned bízunk* – 91. *Aki a felséges* – 92. *Ékes* – 93. *Nagy hatalommal* – 94. *Ó erős* – 95. *Jertek, örvendjünk* – 96. *Énekeljetek minden* – 97. *Az Úristen regnál* – 98. *Énekeljetek új* – 99. *Az*

Úr országol – 100. E földön ti – 101. Mindennek – 102. Hallgasd meg Uram, kérésem – 103. Aldjad lelkem, Uradat – 104. Aldjad lelkem, az Urat – 105. Adjatok hálát – 106. Az Urat áldjátok – 107. Dicsérjétek az Urat, mert nagy – 108. Úristen, kész – 109. Ó Úristen, én – 110. Az Úristen mondá – 111. Hálát adok, Uram – 112. Boldog ember – 113. Az Urat, ti – 114. Hogy Izrael – 115. Nem nekünk – 116. Szeretem – 117. Az Urat minden – 118. Adjatok hálákat – 119. Az oly – 120. Én az Úristenhez – 121. Szemem – 122. Örülök – 123. Tehozzád szereimet – 124. Az Izrael – 125. Akik bíznak az Úristenben – 126. Mikor a Siont – 127. Hogyha ember – 128. Boldog az ember – 129. Én ifúságomtól – 130. Tehozzád teljes – 131. Uram, nem – 132. Emlékezzél meg, Úristen, Dávidról – 133. Ime, mely – 134. Úrnak szolgálói, mindnyájan – 135. Áldjátok – 136. Dicsérjétek az Urat, mert ő – 137. Hogy a babiloni – 138. Dicsér – 139. Uram, te megvizsgálász – 140. Szabadíts meg engem Úristen, a – 141. Tehozzád kiáltok – 142. Én az Úrhoz – 143. Hallgasd meg Uram, kérésemet – 144. Áldott az Úr – 145. Magasztallak téged – 146. Aldjad én lelkem az – 147. Az Urat dicsérjétek – 148. No, dicsérjétek – 149. Az Úrnak, no – 150. Dicsérjétek az Urat, áldjátok.

A zsolttárok után még a következő függelékének találhatók: 339. lap: *Emeld* – 340: *Uram, bocsássad* – 341: *Úristen, mely* – 343: *Meghagyta* – 344: *Hallgasd meg Úristen, kérésemet* – 345: *Ó én lelkem, dicsérjed* – 346: *Örül az én szívem az Úrban* – 348: *Magasztalja az én szívem*. Ezután A zsolttárokra igazító tábla a kezdősorok betűrendjében haladva tünteti fel a zsolttárok sorszámát és a lapszámot (P_{7b}–P_{10a}). *Buzgó imádságok* címen egy *Reggeli* és egy *Estveli* imádság zárja a nyomtatványt (P_{10b}–P_{12b}).

A zsolttároskönyv az első váradi kottás kiadvány. Időben az 1651-es (2406(4)) és 1655-ös (2624(4)) váradi, kotta nélküli, tizenkettedrét kiadásokat követi, amelyektől nemcsak a kottanyomatásban, hanem függelékében is eltér. Mintájául már az 1645-ös amszterdami kottás kiadás szolgált (2091(2)). A zsolttároskönyvnek a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában őrzött egyetlen példányáról V. Ecsedy Judit adott hírt (a fent idézett Emlékkönyvben, 384). Az évszám nélküli nyomtatványt az abban alkalmazott betűtípusok, ill. a váradi műhely 1660-as megszűnése miatt az 1652 és 1660 közötti időre határozta meg: bizonyos nyomtatási jellegzetességek alapján az 1657 körüli váradi nyomtatás a legvalószínűbb.

Cf. 962(1)*!; 1947(1)*!; 2091(2); –, 2988. 3034(3). 3665, →

Budapest Acad ①

Articuli Posonienses pro anno 1657. S. I. = Appendix 219

Honori nuptiali ... Iohannis Repatii, ... et ... Susannae Chalupkiana... H. n. 1657. – Vide 2738

Sámbár Mátyás: Novitas sectae Calvinisticae. S. I. 1657. – Vide 2712

2751

[KALENDÁRIUM és prognosztikon az 1659. esztendőre. Bécs 1658 Kürner.]
[A⁸–D⁸] E₁ [E₂?] = [34?] fol. – 8°

Új naptár és prognosztikon. – E kiadvány ma ismert egyetlen példánya csupán az E füzet első, csonka levelét tartalmazza, amelyet az 1661-re nyomtatott, az Országos Széchényi Könyv-

tárban őrzött *Calendarium Tyrnaviense* unikum példányának kötéstáblájából áztattak ki (jelzete: RMK II 971, vö. 2930). A kötésen vaknyomásos felirat: „... Gabrieli Jllshazi ... 1661”.

Az egyetlen levél a vásárjegyzék egy részét tartalmazza: június hó végét (E_{1a}), valamint *Szent Jakab havában* (E_{1a-b}), *Kisasszony havában* (E_{1b}) és *Szent Mihály havában* tartandó sokadalmakat. A töredék ez utóbbi közben a Szent Kereszt felmagasztalásának napján tartott vásárhelyek felsorolása közben *Udvarodonnál* szakad meg.

A töredék a betűtípusok tanúsága szerint 1650–1665 között a bécsi Kürner-nyomdában készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése). Keletkezésének legkésőbbi időpontját hordozókötetének kötése határozza meg. Az 1661-re szóló kalendáriumot tartalmazó, 1661-re datált kötés minden bizonnyal 1660 őszén készült.

Az 1650–1660 között nyomtatott bécsi kalendáriumok közül vásárjegyzéket is tartalmazó példány csupán 1650-ből (2311), 1651-ből (2359), 1656-ból (2626), valamint 1659-ből (2817) ismeretes. Az 1650-ben és 1651-ben nyomtatott kalendárium vásárjegyzéke eltérő tipográfiával készült. A két utóbbi nyomtatvány és a töredék szedésének összevetése azonban arra mutat, hogy a szöveget állószedésben hagyták, és azon kisebb változtatásokat, javításokat eszközöltek, áttördelt formában ismételten felhasználták. A szöveg elhelyezkedése azonban mindkét esetben eltér a töredéken láthatótól.

Így a példányból nem ismert évek közül 1652-1655, és 1657-1658 is szóba jöhet, a legvalószínűbb azonban, hogy az 1660 végén készült kötéshez nem nagyon régi, vagyis leginkább 1658-1659-ben készült nyomtatványt használtak fel. Ezt látszik igazolni az a bécsi töredékkel egyazon kötéstáblából előkerült háromlevélnyi töredék is, amely feltételezhetően az 1660-ra kiadott trencsényi naptárból származik (vö. 2882).

Az 1660-ra szóló kalendáriumban (2817) olvasható a *Kronológia*, ... második része, mely a *ta-valy kinyomtatott históriának utána következik*. Így feltételezhető, hogy az 1659-re szóló naptártól kezdve vált a bécsi kalendáriumok részévé a *Kronológia*. Ez a vásárjegyzék előtt helyezkedett el, és ezért vált esetenként (2963, 3139) szükségessé a kiadvány bővítése az „E” füzetrel, amelyen a vásárjegyzék vége található. A többi évben a bécsi magyar naptárak a „D” füzetrel végződtek.

Mivel a töredék az „E” füzetből származik, ezért valószínűleg olyan naptárhoz tartozott, amely már krónikát is tartalmazott. Ugyanakkor nem azonos az 1659-ben nyomtatott kalendáriummal, valamint hordozókötéséből következtethetően legkésőbb 1660 őszéig meg kellett jelennie, ezért minden valószínűség szerint az 1659-re szóló, 1658-ban nyomtatott kalendárium része volt.

Meg kell azonban említeni, hogy a töredék hátán olvasható őrszó – a más években olvasható, változatlan szövegű vásárjegyzékekkel összehasonlítva – hibás, a *Privigyénre* utaló „vigyén” helyett „sze” áll. Így teljes bizonyossággal nem zárható ki az sem, hogy a töredék az 1660-ra készült naptár (2817) hibás kilövés és szedés miatt makulaturába került példányából származik. Sokkal valószínűbb azonban, hogy az 1659-re vonatkozó naptár része volt.

A kalendárium nyomtatási évéből az is következik, hogy a vásárjegyzéket a *Kronológia* című rész előzte meg. Mivel az 1660-ra szóló kalendáriumban a *Kronológia* második része olvasható, amely az 1448–1464 között történt magyarországi eseményeket tárgyalja. Így bizonyosra vehető, hogy az 1659-re szóló naptár a „Kronológia...” első, 1448 előtti részét tartalmazta. A krónika kezdő éve nem ismeretes, a következő években folyamatosan megjelentek további részei, a ma ismert naptárak alapján egészen az 1551. évig (3192).

Az 1657-re (2626), valamint az 1660-ra (2817) szóló kalendárium vásárjegyzékének szövege alapján megállapítható, hogy a fennmaradt töredéket már csak egyetlen levél követhette.

Cf. 2626!

Budapest *Nat* ④

2752

KLESCH, Daniel: Anagrammatismus onomastico-genethliacus: hvmanae gentis delicio, serenissimo ... principi ... Leopoldo ..., Romanorum imperatori semper augusto, Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae ... regi, archiduci Austriae ... sacer ipso festo S. Leopoldi, quod incidit in d. XV. Novembr. cum sacratissima ipsius majestas ageret natalem decimum nonum, humillimo atque subjectissimo animo oblatus anno mense et die ut in $\chi\rho\nu\nu\omicron\delta\iota\sigma\tau$ Viennae Austriae (1658) typis Joannis Jacobi Kürner [sen.], Infer. Aust. typog.

A⁴ = [4] fol. – 2° – Orn., init.

MKsz 1971: 349

Magyar verssort is tartalmazó latin és német nyelvű dicsőítő versek. – Daniel Klesch I. Lipót császár névnapjára, 1658. november 15-ére írta a következő latin nyelvű dicsőítő verseket: (1) *Praefamen ad sacratissimam caes. majestatem* – (2–6) Leopoldus nevére öt, különböző versformában írott anagramma – (7–8) Ausztria nevére akrostichon és kronosztichon – (9) *Zugab einer Glückwünschung in einem deutschen Klinge-Gedichte*. A szerző két helyen nevezte meg magát: a *Praefamen* végén ajánlja magát, mint *Humillima subjectione deditissimum Danielem Kleschium nob. Hung. poet. laur. caesareum, aa. et philos. magistrum* (A₁b) és az utolsó lapon, a német nyelvű verset így írja alá: *Daniel Klesch von Iglo auß Ungarn, gekrönter kayserlicher Poet* (A₄b). A nyomtatvány végén a latin nyelvű záróformula után a következő magyar nyelvű kronosztichon olvasható: *Coronis Hung. chron. AZ MI ISTENVNKNEK DICZÖSSEG LE-GYEN* (A₄b). A nyomtatás éve a címlap alján lévő, ill. az utolsó lapon, az *Avstria domina et victrix totius orbis* kezdetű kronosztichonból olvasható ki.

Daniel Klesch (Igló 1619 – Berlin 1697) itthoni tanulmányait Rozsnyón, Eperjesen és Pozsonyban, külföldön pedig 1644-től a wittenbergi akadémián végezte, ahol 1649-ben lett magiszter és borostyánkoszorús költő. Hazatérése után hosszabb ideig a soproni gimnáziumban tanított conrectorként, majd 1659-től Kőszegen, 1661-től Szentgyörgyön, 1665-től Szepesváralján és 1668-tól Szepesolaszin szolgált evangélikus lelkészként, ill. esperes is volt. 1672-ben Lublón, 1674-ban Kassán volt fogságban, majd a többi szepesi lelkésszel együtt 1674-ben őt is száműzték Magyarországról. Németországban először több helyen tanított (Lipscse, Jena, Weissenfels), ezután heldrungei szuperintendens lett 1690-ig, amikor lemondott hivataláról. Elsősorban prédikációkat, alkalmi verseket adott ki, idősebb korban chiliasztikus szellemben. Munkásságának bibliográfiai feltárását Karl F. Otto jr. és J. P. Clarke végezte el (Bibl. Klesch).

A korábban ismeretlen nyomtatványt a Csáky család levéltárából Holovics Flórián ismerette (MKsz 1971, 349–350). A-B ívnek írta le a terjedelmét, és a magyar nyelvű kronosztichont is közölte. A kiadványt Karl F. Ottó és J. P. Clarke is felvette a Klesch család műveit összegyűjtő bibliográfiájába (Bibl. Klesch. DK-12).

Budapest Acad ① – Budapest Arch ① – Budapest Nat cop. (Budapest Arch) – Zwickau Ratsschulbibliothek ①

2753

(MEGYERI Zsigmond:) Lölki okvlar az Miatianknak ertelmeröl valo elmelkedes. Bechbe(n)1658 Cosmerovi Máte.

$A^{12}-H^{12} = 190 + [1]$ pag. – $12^{\circ} - 2$ ill., orn., init.

RMK I, 929

Katolikus elmékedés a Miatyánkról. – A címlap hátán *Sigis. de Meger liber baro* ajánlólevele *Pograni Mariana asszonynak, ... Johan Ernestus Munterszier szabad úrnak szerelmes házastársának, mint nekem böcsülettel igen kedves hugom asszonynak* (3–8). Majd előszó szól *Az olvasónak* (9–13). Ezt egész lapos fametszet követi a holdsarlón álló, csillagkoronát viselő *Mária és a kis Jézus* képével (14). A főrész a *Miatyánk* magyarázatát adja, a benne foglalt kéréseket választván részcímekeknek (15–190). Az utolsó lapon a nyomtatási hibák kijavítására szólít fel a szerző (H_{12a}).

Megyery Zsigmond (?–1660) báró Zrínyi bizalmasa volt. 1657–1658-ban kéziratban megkapta, majd levélben méltatta Zrínyi Miklós prózai írásait (vö. Zrínyi Miklós prózai művei. Szerk. Kovács Sándor Iván. Bp. 1985. passim). 1657-ben rövidített formában adta ki *Jacobus Corenus Clypeus patientiae* (Lyon 1622) című művét Bécsben (RMK III 1979).

E magyar nyelvű munkáját unokahúga, Pográny Mária számára készítette. Mintáját a kutatás még nem tisztázta.

Rosty Kálmán tévesen feltételezte, hogy a példányból jelenleg sem ismert *Kantsalok okulárjok vagy Okulare egy hályogos szemű kálvinista prédikátor orrára* című, 1658-ban megjelent vitairat Megyery Zsigmond művére felelt volna (MKsz 1881: 237). A cáfolatot ld. a 2769 tétel leírásában.

Matthäus Cosmerovius 1640–1674 között állt a nyomda élén. A Cosmerovius-műhely magyar kapcsolatairól V. Ecsedy Judit (MKsz 2005: 25–41) és Viskolcz Noémi irt (Matthäus Cosmerovius, a magyarok nyomdása a 17. századi Bécsben. In: A MOKKA-R Egyesület 2007. december 17-i felolvasóülésének anyaga. Bp. 2008. (A Magyar Könyvszemle és a MOKKA-R Egyesület füzetei 1.) 7–26.

Budapest *Nat* cop. – Budapest *Univ* ①

2754

COMENIUS, Joannes Amos: J(ohannis) A(mos) Comenii Ianva lingvarum reserata aurea, sive seminarium linguarum et scientiarum omnium ... sub titulis centum, periodis mille comprehensa. Editio decima, prioribus ... sesquimille circiter vocabulis auctior cum versione Germanica et titulorum indice ... ex impressione Lipsiensi recusa Coronae MDCLVIII typis et sumptibus Mich. Hermanni. – *Johannis Amos Comeni Auffgeschlossene güldene Sprachen-Thür oder ein Pflantz-Garten aller Sprachen und Wissen-*

schaften... Die zehende Außfertigung ... auß dem Leipzigen Exemplar nachgedruckt zu Cronstadt MDCLVIII in Verlegung Michael Hermanns.

$A^8 a^2 B^8 - S^8 T^{6+2} = [16] + 274 + [9] \text{ pag.} - 8^\circ$

RMK II 894

Nyelvtanulás céljából összeállított enciklopédia latin és német nyelven. – Az összefoglaló címleulet (A_1a) kétnyelvű címlevelek (A_1b – A_2a) követik. Majd *Johannes Amos Comenius*nak a *Janua* első, Lesznóban 1631-ben megjelent kiadásához 1631. március 4-én kelt *Praefatio*ja szól *Ad lectores eruditos* (A_3a – A_3a). Ezt követi *Simon Albelius eccl[esiae] Coron. pastor, scholaeque ibidem inspector Coronae* 1638. január 14-én kelt ajánlása *Scholasticis Coronensibus omnium ordinum* (A_3b – a_2a). Majd *Georgius Vechnerus* üdvözlőverse következik *Ad autorem Januae linguarum reseratae* (a_2b). A kiadvány további részének tartalma és beosztása teljes egészében megegyezik az első magyarországi latin–német nyelvű kiadással (Brassó 1638, 1717). Ahhoz hasonlóan a *Zacharias Schneider* lipcsei professzor által átdolgozott és kibővített német nyelvű változatot követi, amely először 1634-ben Lipcsében jelent meg (vö. *Janua linguarum reserata*. Editio synoptica et critica... Praeedit commentatio. Curavit Jaromír Červenka. Praha 1959. XXXII–XXXIII).

Cf. 1717*!; –, 2985, →

Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca *Acad* + partim Braşov *Arch*) – Braşov *Arch* ⊙* – Braşov *Ev* ⊙ – Cluj-Napoca *Acad* ⊙ – Sighişoara ⊙

Olim: Székely Múz. – Marosvásárhely, ref. koll – Marosvásárhely, Koncz József

2755

EPITHALAMIUM in ... nuptiarum solennitates ... Iohannis Herrmanni ... Georgii Herrmanni, ecclesiae Ceidenensis quondam antistitis ... filii sponsi, ut et ... Marthae Bergerianae ... Laurentii Bergeri, reip. Coronensis quondam assessoris gravissimi, nec non notarii ... filiae sponsae celebrandas Coronae anno ... MDCLVIII. die 17. Novembris, concinnatum ab amicis et affinibus. Coronae (1658) caractere Herrmanniano.

$A^4 = [4] \text{ fol.} - 4^\circ - \text{Init.}$

Gross: Kronstädter 1145

Lakodalmi versek latinul és németül. – A versek Johann Herrmann és Martha Berger, 1658. november 17-én tartott esküvője alkalmából íródtak. A vőlegény apja Georgius Herrmann, a feketehalmi egyház egykori papja, a menyasszony apja id. Lorenz Berger, Brassó város egykori „assessor”-a és jegyzője volt. Az ifjú párt barátai és rokonai köszöntötték a következő költeményekkel: (1) *Ad sponsos* címmel, *Michael Clausenburgerus Mediensis* (A_2a – A_3b) – (2) *Simon Massa, sponsae frater* (A_3b) – (3) *Martinus Herrmannus Coronensis*

(A₄a) – a vőlegény testvére, *Marcus Herrmann* németül (A₄a–A₄b) – végül a menyasszony testvére, *Laurentius Bergerus* (A₄b).

A kiadványról elsőként Julius Gross adott hírt (Kronstädter 1145).

Braşov Arch ① – Braşov Ev ① – Budapest Nat cop. (Braşov Ev)

2756

MOLNÁR Gergely: *Elementa grammaticae Latinae pro recta institutione juventutis scholasticae ex prolixioribus grammaticorum praeceptis in breve compendium contracta a Gregorio Molnar piae memoriae. Nunc denuo excusa ... a plurimis mendis purgata et locupletata. Coronae 1658 typ. Mich. Herrmanni.*

A^B–H^B I⁴ = [68] fol. – 8° – 1 ins., orn.

Gross: Kronstädter 88

Latin nyelvtan. – A kiadvány tartalma és beosztása teljes egészében megegyezik a brassói 1643. évi kiadással (1988), annak lapenkénti utánszedése.

A kiadványt elsőként Julius Gross írta le (Kronstädter 88).

Cf. 628*!; 887*!; 1988*!; 2747, –, 2850, 3003, 3177, →

Budapest Nat cop. – Braşov Arch

2757

...PRAESTANTIS. ... And[reae Maii] ... theol. et phil. studiosi ... Michaelis Maii, pastoris eccles. Neapolitanae ... hactenus capituli Barcensis decani et ejusdem p. t. senioris ... filii spo[n]si cum ... Martha Sevleriana ... Lvcae Sevleri pastoris eccl[es.] Honigsbergensis ... [f]ilia sponsa anno ... MDCLVIII. pridie Idus IXbris celebrandis. Fausti ac felicitis connubii omnia haec et vota ... accinunt fautores et amici. Coronae (1658) caractere Herrmanniano.

A⁴ = [4] fol. – 4° – 1 ins.

Gross: Kronstädter 1146

Lakodalmi versek latinul és németül. – A nyomtatványt a brassói Andreas Maius teológia és filozófia hallgató, valamint Martha Seuler, id. Lucas Seuler szászhermányi lelképásztor lányának 1658. november 12-én tartott esküvője alkalmából készítették az ifjú pár jóakarói és barátai. A vőlegény apja Michael Maius brassói lelkész, a barcasági káptalan szeniora, korábban dékánja volt. A köszöntő versek szerzői: (1) *Mart. Albrichius, scholae Coron. rector* (A₁b) – (2) *Johann*

Fabiger von Wittenb. németül (A₁b–A₂a) – (3–4) *Johannes Fuchsius, scholae patriae lector* németül és latinul (A₂a–b) – (5) *Johannes Greissingius* (A₂b) – (6) *Par pari* címen írt verset *Joh. Honterus* (A₂b–A₃a) – (7) *Simon Ladislai, tertiae classis collega* (A₃a) – (8–10) a menyasszony testvére, ifjabb *Lucas Seulerus* németül írt két verset, amelyek közül az egyiknek a címe nem olvasható, a másiké *Glückwünschung in gemein*, valamint egyet latinul [!] *Zugabe* címen (A₃b–A₄a) – (11) *Johannes Kuschius Coronensis* versének címe *Votum in sponsos* (A₄a–b). A kiadványt Brassó város babérkoszorúba foglalt címere zárja le, a koszorú szalagjának felirata: CORONA TRA[N] SYLVAN[I]AE. A csupán egyetlen példányban ismert nyomtatvány jobb felső sarka hiányzik.

E kiadványt Josef Trausch kéziratos feljegyzése alapján először Julius Gross ismertette (Kronstädter 1146).

Braşov Ev ②* – Budapest Nat cop.

2758

[1] SIEBENBÜRGISCHER Calender auff das Jahr nach der gnaden-reichen Geburt Jesu Christi 1659. durch Georgium Rohdium mathematicum et h. t. scholae Schaszburgensis rectorem. – »[2] (Prognosticon von der Wirkung des Himmels und zufälligen Dingen in diesem 1659-sten Jahre. Auff Siebenbürgen und benachbarte Länder calculirt durch Georgium Rohdium Phil. Pract. et Rect. Scholae Schaessburg.)« Gedruckt zu Cron-Stadt [1658 Herrmann].

»A⁸–D⁸ = [32] fol. – 16°«

RMK II 924 – Gross: Kronstädter 1545 – Adleff 84

Kalendárium és prognosztikon. – A ma egyetlen példányból sem ismert művet a brassói evangélikus gimnázium példánya alapján írta le Szabó Károly (RMK II 924). A fenti címleírás a címlap hasonmása alapján készült (Hermann Tontsch: Die Honteruspresse in 400 Jahren. Kronstadt-Braşov 1933, 105), a prognosztikon címe pedig Norbert Adlefftől (84) származik.

A kiadvány tartalmáról Adleff (84) tájékoztatót. Leírása szerint a naptárt „M. Petro Medero ... ecclesiae Coronensis pastori et inspectori ... et decano fautori et amico suo” ajánlja az „Author”. A prognosztikon leírása szerint nyolc levelet tett ki, amelyet haton követett a „Verzeichniss der Jahrmärkte, so in Siebenbürgen gehalten werden”. A nyomtatványt a „Kurze Chronika” zárta, amely 373–1658-ig sorolta fel a történelmi eseményeket.

A naptárt Rohdus György orvos, segesvári rektor és az iskola matematika és filozófia tanára állította össze. Ő még feltételezhetően az 1664. évre készült brassói német naptárnak (3075), valamint az 1668-ra szóló szebeni magyar naptárnak (3397) a szerzőjeként ismeretes.

A brassói nyomda tulajdonosa és vezetője ebben az időben Michael Herrmann volt.

E kalendáriumot Josef Trausch kéziratos feljegyzése alapján először Julius Gross ismertette (Kronstädter 1545).

Cf. 2822!

Olim: Brassó, ev. gymn.

2759

B. T. F.: *Dissertatio jucunda de materia prima conclsionvm logicarum primum enatarum in alma academia Cassoviensi, qvam studiose annotavit et properante calamo qvantum fieri potuit, argumenta impugnantium in auditorio academico excepit amanuensis B. T. F. de ente rationis. [Eperjesini] 1658 [Thomas Scholtz].*

$A^4 - C^4 D^2 = [14]$ fol. – 4°

RMK II 914 – Čaplovič 2586

Filozófiai vizsgátelek. – A disszertáció címe és tartalma alapján a kassai jezsuita akadémián Andreas Makar elnökletével először megvitatott logikai vizsgátelekkel foglalkozik. A címlap hátán a személyében eddig még nem azonosított *B. T. F.* szöveges ajánlása olvasható *G. D. M. V. O. P. S. salutem! Ezt követi a szerző aláírás nélküli, Contubernali suo salutem reciprocam kezdetű, in partibus Trans-Danubianis 17. Martii anno 1658. kelt levele. Ebből kiderül, hogy a magát B. T. F. monogrammal megnevező szerző földijétől kapta meg Makar tétéleit azzal a kéréssel, hogy fogalmazza meg róluk véleményét ($A_2a - A_2b$). A főrészből *C. D. O. M. I.* jelmondat után a szerző először *Andreas Makar aa. ll. et philosophiae doctor* öt dialektikai következtetését közli, majd ahhoz kapcsolódóan három kérdést (*problemata*) vet fel. Ezeket együttesen magyarázza az *Explanatio conclusionum et problematum* című fejezetben ($A_2b - C_2a$). A *Consectarium* további, összesen nyolc problémás kérdést fejteget. Végül két általános *conclusio*t von le ($C_2a - D_2a$). A nyomtatványt Augustinus-idézzel zárja.*

A szerző nevét Ján Čaplovič tévesen *B. I. F.*-nek olvasta (2586). A szakirodalom (Sommervogel V 381, Szinnyi VIII 407, UMIL II 1414) e művet Andreas Makar, a kassai jezsuita akadémia filozófiaprofesszora műveként tartja számon, pedig a tézisek részben Makar tanításainak kritikáját tartalmazzák. Az ismeretlen szerző magáról csak annyit árul el ajánlólevele keltezésében, hogy a Dunántúlon él és ott írja válaszáat, és hogy ő maga is folytatott filozófiai tanulmányokat. Makar arisztotelianus felfogásával szemben Aquinói Szent Tamásra támaszkodik, filozófiai és teológiai szempontokat is érvényesít az eredeti tézisek logikai szempontjaival szemben. Okfejtésében több ízben is felhasználja a *Monasterium Sebesiense* kassaiakéval ellentétes következtetéseit, amelyek Kassán, a vizsgátelek vitája során elhangzottak. Valószínűleg erre utal a címben az „argumenta impugnantium in auditorio academico”.

Ezt az impresszumadatok nélkül megjelent kiadványt Szabó Károly trencsényi nyomtatványának tartotta (RMK II 914). Ján Čaplovič a betűtípusok alapján kizárta a trencsényi nyomtatványok közül (CXC), és a hely nélküli nyomtatványok közé sorolta, megjegyezvén róla, hogy inkább kassai lehet, de nem zárta ki teljesen a külföldi nyomtatást sem (2586). V. Ecsedy Judit a betűtípusok alapján megállapította, hogy az eperjesi nyomdában készült (Hung. typ. II/1. 82). Az ajánlólevél dunántúli keltezése nem mond ellen ennek, mivel a korabeli földrajzi tájtagolás a mai felfogástól eltérően, Budáról kiindulva Dunántúlnak nevezte a mai szemlélet szerint Duna bal partján fekvő területeket, így Sáros megyét is (Hevesi Attila: A Kárpát-medence és a Kárpátok természetföldrajzi tájtagolásáról. Földrajzi Értesítő 2003: 259). A nyomtatványban emlegetett *Monasterium Sebesiense* valószínűleg azonos az Eperjes mellett fekvő Sebessel, ahol ferences kolostor működött (Alsó-Sebes, ma: Nizná Šebastová, SK).

Ez a második ismert nyomtatvány az eperjesi nyomdából (vö. 2635, MKsz 2002: 10–23). A helynevet valószínűleg ugyanabból az okból nem írták rá a címlapra, amiért a szerző sem nevezte meg sem magát, sem azt a személyt, akinek írását ajánlotta. E kiadvány alapján Thomas Scholtz nyomdász eperjesi működésének ideje 1656 és 1658-ra módosul. 1669-ben a bártfai városi nyomda faktoraként tűnik fel egy könyv címlapján (3506).

Sommervogel (V 381), Szinnyei József (VIII 407) és az UMIL (II 1414) Makar András művei közé felvette e kiadvány példányból nem ismeretes előzményét, *Conclusiones logicae*. Kassa 1658. címen. Ján Čaplovič példány hiányában kizárta a nyomtatványok köréből (CVIII). Mivel az erre felelő kiadvány címe és bevezető részei nem utalnak egyértelműen az előzmény nyomtatott voltára, ezért példány előkerüléséig megalapozottan nem állítható, hogy nyomtatásban is terjesztették a kassai akadémia első logikai vizsgáteleit.

Budapest Nat ① – Martin Nat ①

2760

LINDA, Lucas de: Orbis lumen et Atlantis ivga tecta resecta, das ist neue außführliche Entdeck- und Beschreibung der gantzen Welt, aller darinn enthaltener Kaiserthumb, Königreichen, Fürstenthumben, Provinzien, Länder und Republicquen etc. deren Inwohner Sitten, Religion, Vermögens, Macht und Reichthums ... auß unverwerfflichen Gründen und Zeugnissen verschiedener glaubhafter Authorum mit höchstem Fleiß zusammen getragen. Franckfurt am Mayn MDCLVIII Johann Bäyer, Johann Wilhelm Ammon und Wilhelm Serlin.

(⁴), A⁴–Z⁴, Aa⁴–Zz⁴, Aaa⁴–Qqq⁴, a⁴–z⁴, aa⁴–zz⁴, aaa⁴–lll⁴, []⁴ = [8] + 496, 1001—1456 + [7] pag. – 4^o – Tit. calcographicus, orn., init.

VD17 39:128945P

Magyar szöveget is tartalmazó földrajzkönyv. – Ennek a hazai bibliográfiákban korábban nem szereplő nyomtatványnak a németországi példányairól először a VD17 adott hírt (39:128945P). Élén a négy földrész: *Europa, America, Africa* és *Asia* allegorikus alakját ábrázoló rézmetszetes díszcímlap áll. Ezt nyomtatott címlap követi. Mindkét címlap háta üres. Majd *Johann Bäyer, Johann Wilhelm Ammon és Wilhelm Serlin* 1658-ban Frankfurtban kelt ajánlása olvasható *Herrn Polycarpo Heyland iuris cons. fürstl. Braunschweig-Lüneburgischen geheimen Hofkanzlei, Kammer- und Berg-Rat, ... Herrn Johann Philip Fleischbein, des ... Röm. Reichsstadt Franckfurt am Mayn ... Ratsverwandten, ... Herrn. Johann Jacob Dimpffeln ... Sachsen-Weymarischen Rat, fürnehmen Bürgern zu ... Franckfurt* ()_(3a)–(4a). Ezt követi az *An den günstigen Leser* szóló előszó dátum és aláírás nélkül, amelyből kiderül, hogy e földrajzkönyv Lucas de Linda latin nyelvű világleírása (Leiden 1655) alapján készült, de azt fordítás közben számos forrással kiegészítették. A nyomtatvány lapszámozása a Qqq_{4b} levélen a 496. lappal megszakad, majd az „a” füzetben az 1001. lapszámmal folytatódik. A főrészt földrészek szerint adja közre az egyes országok leírását. A magyar nyelvű *Miatyánk a Hungarn* fejezet (231–233) *Die Sitten dieser Zeit* című alfejezetében található a 231–232. lapokon. Szövege a

fejezet végén megjelölt források közül Konrad Gesner *Mithridates* című művéből való (Zürich 1610, 1006).

Cf. S 2580A; 2636, –, 2957, 3187, 3188, 3633

Berlin *Nat* ① ① ① – Budapest *Nat* cop. (partim) – Gotha *Univ* ① – Halle *Univ* ① – München *Nat* ① – Wolfenbüttel ① – etc.

2761

(ARTICVLI dominorvm regnicolarvm trivm nationvm regni Transylvaniae et partium Hungariae eide(m) annexarum in comitiis eorum(m) generalibus in civitatem Szász Medgyes ad diem vigesimum quartum Mensis Januarii anni millesimi sexcentesimali quinquagesimi octavi indictis celebratis conclusi). [Gyulafehérvár] 1658 [typ. principis].

A² B¹ = [3] fol. – 2^o – Init.

MKsz 1916: 93–94

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül II. Rákóczi György erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a rendeknek a fejedelemhez szóló magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az erdélyi és a partiumi rendek részvételével 1658. január 24-én Szászmedgyesen tartott országgyűlés négy artikulusának szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1658. január 24. kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XI 350–354.

A kiadványt elsőként Ferenczi Zoltán ismertette gyulafehérvári nyomtatványként (MKsz 1916: 93-94). A betűtípusok tanúsága szerint valóban a fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József és OSzKÉvk 1978: 335, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ①

2762

(ARTICVLI dominorvm regnicolarvm trivm nationvm regni Transylvaniae et partium Hungariae eide(m) annexarum in generalibus eorum comitiis ad diem Nonum mensis Aprilis anni millesimi sexcentesimali quinquagesimi octavi, in civitatem Albam Juliam indictis celebratis conclusi. [Gyulafehérvár] 1658 [typ. principis].

A³⁺¹ = [3] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2014/221 ← MKsz 1898: 177

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül II. Rákóczi György erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a rendeknek a fejedelemhez intézett magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az 1658. április 9-én az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott gyulafehérvári országgyűlés két artikulusát. A végén latin nyelvű záradék 1658. április 9-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XI 370–373.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán közölte (MKsz 1898: 177). A betűtípusok tanúsága szerint a gyulafehérvári fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József és OSzKÉvk 1978: 335, V. Ecsedy Judit). 1623-tól kezdve valamennyi erdélyi országgyűlési végzés hivatalos kiadása itt jelent meg, ez a kiadvány az utolsó ebben a sorban (MKsz 1968: 203).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① – Budapest Univ ①

(Basire, Isaac:) Schema ... Albae Juliae 1658. – Vide 2709

2763

PANEGYRIS inter fatales vmbras dicta pijs manibus ... domini Stephani Haller ab Hallerkö, supremi comitis comitatus Kikellő, ... sac. Rom. imperij, Transylvaniaeq(ue) principum consiliarij etc. VI. Calendas Martii anno, quo depressa malis Transylvania flagitabat cordiali voto finem a magno Deo afflictionis svae. [Alba Juliae] (MDCLVIII) [typ. principis].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 898

Gyászbeszéd. – A halotti oráció Haller István Küküllő megyei főispán, erdélyi tanácsos temetésén, 1658. február 24-én hangzott el Szentpálon. Szerzője sem a címlapon, sem a nyomtatvány végén nem nevezte meg magát. A címlap hátán bibliai idézet olvasható a híres emberek dicsérendő erényeiről. A halotti oráció külön cím nélkül kezdődik, s a Nürnbergből a 15. század végén Magyarországra elszármazott Haller család jellemzése után az elhunyt dicséretét tartalmazza (a₂a–b₄b).

Haller István, Haller Gábor és Bocskai Ilona fia 1591-ben született. Külföldi tanulmányairól hazatérve 1616-ban lett Küküllő vármegye főispánja. Bethlen Gábor bizalmas embereként a fejedelem halála után is befolyása volt az erdélyi fejedelmválasztásra. 1629–1657 között

az erdélyi Fejedelmi Tanács tagja, 1637-től két évig az országyűlés és a Fejedelmi Tábla elnöke. A gyászbeszéd három, a császárhoz viselt követségét is említette. 1657-ben hunyt el, Kerelószentpálon temették el (Nagy Iván III 32 és Trócsányi Zsolt: Erdély központi kormányszata 1540–1690. Bp. 1980, 28.).

A címlapon négy kronosztichon adja meg egybehangzóan a temetés, ill. a nyomtatás évét, amelyet az oráció elején és végén olvasható kronosztichonok is megerősítenek.

Szabó Károly feltételezése szerint az impresszum nélküli gyászbeszédet Kolozsvárott nyomtatták ki (RMK II 898). A betűtípusok vizsgálata azonban cáfolja feltételezését. A nyomtatvány valójában a gyulafehérvári fejedelmi nyomdában jelent meg, amely 1658 augusztusáig működött (MKsz 1991: 52, 60, V. Ecsedy Judit).

Budapest Univ ②*

2764

(UZONI Sz. Balázs) [transl.]: [Öt sima kövekkel felékesített Dávid paritytyája, Henric Diest munkátskája, magyarra fordította Uzoni Balás bonyhai iskola mester. Fejérvár 1658] [typ. principis].

?, A⁸-O⁸ = ? + 221 + [3] pag. – 8^b

RMK I 930

Református tanítás. – A fennmaradt egyetlen példány élén az ajánlás szövegének vége olvasható (1–2). Keltezése Bonyha 1656. május 20, aláírója *nagyságodnak ... iskola mestere, Uzoni Sz. Balázs*. Címzettje Bod Péter Athenása szerint „nagyságos Kemény Simon” volt (330). Ezt rövid előszó követi *A kegyes olvasóhoz* (2–3), majd két bibliai idézet áll (4) *A Szentírásról* címmel kezdődő főrész (5–221) előtt. Végül mutató tábla (O₇b–O₈a) és *Úrnak és fejedelemnek imádsága a 101. zsoltár szerint* (O₈b) zárja a kiadványt.

Uzoni Sz. Balázs Kolozsvárott tanult, 1656 májusában rektor volt Bonyhán, 1660 novemberében Marosvásárhelyen. 1661 tavaszától (Nyárad)szentannán, Gyalakután, 1668-tól Bethlenszentmiklóson lelkész, 1671 után halt meg (Zoványi: Lexikon). Más adatok szerint 1668-ban Enyeden (RMK III 6651), 1671-ben Marosvásárhelyt volt első pap (RMK III 2565).

Hendrik van Diest deventeri professzor *Funda Davidis instructa quinque laevibus lapidibus* (Deventer 1646) című munkájából három magyar fordítás is készült. Uzoni a másik két fordítótól, Szoboszlai Miklóstól és Udvarhelyi Pétertől függetlenül dolgozott (vö. Debrecen 1648, 2207 és 2983). A fordításokról és Hendrik van Diest műveinek magyarországi recepciójáról újabban Postma Ferenc és Eredics Péter írt tanulmányt – in: „mint az gyümölcsös és termett szőlőveszszöc ...” Tanulmányok P. Vásárhelyi Judit tiszteletére. Szerk. Stemler Ágnes, Varga Bernadett. Bp. 2010, 71–89.

E kiadványból már Szabó Károly is csak a máig fennmaradt csonka példányt ismerte (RMK I 930). Bod Péter azonban az Athenáson kívül Bethlen Kata könyvei között két ízben is teljes példány alapján írta le (Bethlen Kata könyvtára 20–21). A nyomtatás pontos, 1658-as évszámát is ő örökítette meg. A fenti címleírás Bod két híradásának valamennyi adatszerű elemét tartalmazza.

A ma ismert példány elejéről feltehetően csak a ragasztott címlap hiányzik, ennek hátán kezdődhetett az ajánlás. Nem zárható ki azonban az sem, hogy az ajánlólevél szövege hosszabb volt, s a ma meglévő könyvtestet egy 2-8 lapos füzet előzte meg.

Nyomdai jellemzői alapján a gyulafehérvári fejedelmi nyomdában jelent meg.

Cf. 2207; –, 2983

Budapest Nat ②

Olim: n-enyedi ref. coll. ktárában gr. Bethlen Kata könyvei között.

2765

LAURUM academicam rectore ... dn. Bernhardo seniore, duce Saxoniae ... Landgravio Thuringiae ... etc., pro-rectore ... dn. Johanne Strauchio, JCTo famigeratissimo, consiliario Saxonico ... prof. publ. celeberrimo ... a ... facultatis philosophicae decano ... dn. m. Johanne Zeisoldo, phys. prof. publ. ..., viro juveni nobilissimo ... dn. Andreae Günthero, Caesareopoli nob. Hungaro, post exantlatos in academiis labores in ipsa jobelaei academici celebratione anno MDCLIIIX. die 9. Febr. collatam gratulantur praeceptores, commensales, amici, conterranei Jenenses. Jenae (MDCLVIII) typis Johannis Nisii.

A⁴-C⁴ +? = [12 + ?] fol. – 4°

RMK III 2014 – VD17 3:698260K

Magyar költeményeket is tartalmazó köszöntő versek gyűjteménye. – A kiadványt ifjabb Andreas Günther magyarországi származású jénai diák tiszteletére állították össze tanárai és diáktársai abból az alkalomból, hogy Günthert 1658. február 9-én a filozófia magiszterévé avatták. A címlap hátán az ünnepelt atyjának ajánlotta a nyomtatványt: *Gloriae parentis optimi ... dn. Andreae Güntheri ... pastori ecclesiae Ollassiensis primarii...* és neki tulajdonította a dicsőséget is *...tuo filio M. A. G.* A kiadványban legelőször a legtekintélyesebb jénai személyiségek latin nyelvű költeményei (1–4) olvashatók: Johann Strauchnak, a jénai egyetem rektorhelyettesének és a jogi fakultás dékánjának, Joannes Zeisoldnak, az egyetem filozófiai kollégiuma dékánjának, Christian Chemnitz szuperintendensnek és Johann Ernst Gerhard jénai első lelkésznek a versei. Ezután (5–13) a filozófiai kar tanárai írtak köszöntő verseket. Ezt a részt (14) *Andreas Güntherus, ecclesiae Ollass. pastor...* fiához írott latin verse zárja (A₄a-b).

Ezután ismét (15–17) jénai egyházi személyiségek, ill. az akadémián tanuló diákok, Günther jó barátai és földjei köszöntötték az ünnepeltet (18–45) a latin mellett már német, plattdeutsch, lett, francia, cseh és magyar nyelven is. Magyar nyelvű verseket a gyűjteménybe Graff Gáspár, Faut Márk és Peteley Hestert Dániel írt (21–23). Latin, magyar és német nyelvű költeménnyel is szerepelt *Casparus Graff, Transylvano-Claudiopolitanus* (B₁b–B₂b). Magyar nyelvű versének kezdete: *Ó kedves bölcsesség! Te érted szokott menni* (B₂a). – (28–29) *Marcus Fautor Sempronius Hungarus* latin és magyar verssel, a magyar vers incipitje: *Nehéz a tanuság, aki rest akar lenni* (B₂a-b). – (40) magyar nyelvű költeménnyel *Hestert Daniel Peteley, Erdélyből való.* A vers kezdete: *Ki bízást akarja az ékes bölcsességet* (C₃a-b). Rajtuk kívül még

a következő magyarországi szerzők írtak verset a gyűjteménybe, többnyire latin nyelven: (30) az ünnepelt testvére: *Qua voti animique fraterni summa est Jacobi Güntheri nob. Hungari, ll. stud.* (B₄b–C₁a) – (31) másik testvére: *David Güntherus nob. Hungarus, phil. et pol. stud.* (C₁a) – (35) *Johannes Ambrosii von Günß aus Nieder-Ungern* német verset írt (C₂b) – (37–38) *Nicolaus Soja Solnâ Hungarus* latin és cseh nyelvű verset (C₃a) – (39) *Joh. Burius L. H.* (C₃a) – (41) *Joh. Casp. Hiller Hung.* (C₃b) – (42) *Johannes Johannides Zemberino Bathoviensis Ungarus* (C₃b) – (43–44) *Paragramma ad ... dn. m. Andream Güntherum* című verset és egy kronosztichont *Aenigma arithmetico poeticum* címmel ...*cecinit Musa Tobiae Schumburgii Freivaldo Hungari* (C₃b–C₄b). Valószínű, hogy a (45) *Musae z Helikonu prišli* kezdetű cseh nyelvű köszöntőversnek is magyarországi származású jénai diák a szerzője, de mivel a szöveg a C₄b lap alján *Fama* órszóval megszakad, a versíró neve nem ismert. A versgyűjtemény néhány költeményt még bizonyosan tartalmazott: a csonka nyomtatvány pontos terjedelme nem állapítható meg.

A magyar versek szövegkiadása: RMKT XVII/9 423–424, 714.

A magyar versek szerzői közül a kolozsvári származású Graff Gáspár 1658–1660 között tanult a jénai egyetemen, 1661-től rövid ideig Kolozsvárott református lelkész, utána sorsa nem ismeretes. Nem kizárt, hogy személye azonosítható egy ugyanilyen nevű, 1673-ból ismert szászrégeni evangélikus lelkésszel. Faut Márk (1628 – 1672 előtt) 1654–1659 között volt a jénai egyetem jogi karának hallgatója, 1656-ban disputált is (2642A). Peteley Hestert Dániel valószínűleg erdélyi szász származású, a Peteley név születési helyére is utalhat. Azonkívül, hogy 1658-ban a jénai egyetemen tanult, más adat nem ismeretes róla.

Ifjabb Günther András, a hasonló nevű szepesolaszi evangélikus lelkész fia a wittenbergi egyetem után Jénában tanult évekig, és itt szerezte meg 1658-ban a filozófiai magiszteri fokozatot. A magyarországi származású jénai diákok közül Joannes Casparus Hiller Güntheret patrónusának nevezte, Faut Márk pedig magyartanárának (*Az mit az ő hivséges a magyar nyelvében tanító mesternek szívből kívánja...*).

Budapest Nat cop. – Halle Univ ③* (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

2766

CONJUGII foedus nobilissimo ... Michaeli Schönleben, iurium studioso, primum sponso et... Svsannae Treutlerin, sponsae scriptum honoris et amoris ergo ab amicis et fautoribus, anno 1658. die 25 Novembris. Cassoviae (1658) typis Marci Severini.

A⁴ = [4]fol. – 4° – Init.

RMK II 896 – Čaplovič 558

Lakodalmi versek latinul és magyarul. – Michael Schönleben joghallgató és Susanna Treutler, Georg Treutler eperjesi szenátor és kereskedő lányának 1658. november 25-én Eperjesen tartott házasságkötése alkalmából az ifjú párt a következő költeményekkel köszöntötte a vőlegény két barátja: (1–3) *Quaestio ad sponsum* című akrosztichonnal, *Aenigma ad*

sponsum című verssel, és oszlopot ábrázoló képverssel *Hilarius Ernestus Biner, p. e. E. C. G.* (A_{2a}-b) – (4–5) *Ad dominum sponsum* című latin, és cím nélküli magyar verssel *M. A. K. e. V. p.* (A_{3a}-A_{4a}). A magyar vers incriptje: *Nem újság, elhiggyed világ fiainál.* Szövege nem követi pontosan az *Ad dominum sponsum* latin szövegét, de tárgya ugyanaz: az igaz barátság dicsérete.

Jan Čaplovič (558) szerint Hilarius Ernestus Biner tisztsége „*Pastor Ecclesiae Evang. Cassoviensis Germanicae*” volt, az utolsó két vers szerzője pedig „*M. Adam Kys Ecclesiae Vngaricae Pastor*”.

Michael Schönleben külföldi felsőfokú tanulmányai után jogász, 1658-tól eperjesi tanácsos volt. 1671-ben a város követeként Bécsben járt. Boroszlóban megjelent alkalmi vers ismeretes tőle (RMK III 6268). A házasságkötés helyére Kiss Ádám verséből lehet következtetni.

Ugyanerre az alkalomra Lócsén is megjelent egy latin és német verseket tartalmazó kiadvány (2785).

Szabó Károly a nyomtatványt teljes egészében idegen nyelvű kiadványként írta le (RMK II 896).

Cf. 2785

Budapest Nat ①

2767

HORVÁTH András: *De Judaeorum ante novissimum diem conversione futura oratio ab Andrea Horvat, rectore Epperiensi* [!], *in auditorio Epperiesini habita, cum cantoratus officium ecclesiae Germanicae demandaretur, ... juveni dn. Eljae Frjdhvbero, anno MDCLVII. Cassoviae 1658 typis Marci Severini.*

A⁴-C⁴ D³ = [15] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 895 – Čaplovič 559

Evangélikus prédikáció. – A címlap hátán *Stephanus Budiacz, scholae Cassoviensis conector* latin nyelvű verse olvasható. *Comiti ... Gabrieli Illieshazi ... comitatus Trenchiniensis perpetuo et supremo comiti ... et ... Stephano Wyttniedy ... patronis et meoenatibus meis...* ajánlotta beszédét, és az ellene felhozott „rágalmak” miatt hozzájuk fordult Eperjes 1658. január 10. keltezéssel *Andreas Horvat Veterosoliensis* (A_{2a}-A_{4b}). *Homilia de Judaeorum ante diem extremum conversione futura* címmel kezdődik a prédikáció a zsidóknak az utolsó ítélet előtti megtéréséről (B_{1a}-D_{3a}). Horváth András rektor az eperjesi gimnáziumban mondta el abból az alkalomból, hogy Elias Friedhuber az eperjesi német gyülekezet kántora lett.

Elias Friedhuber kántori tisztsége mellett az eperjesi iskola tanítója is volt (Hörk József: *Az eperjesi ev. ker. collegium története.* Kassa 1896, 384).

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ② – Martin Nat ① – Nitra Piar ①

2768

<Kalendárium és prognosztikon az 1659. esztendőre. Kassa 1658 Severini.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2713!

Makar, Andreas: Conclusiones logicae. Cassoviae 1658. – Vide 2759

2769

»SÁMBAR Mátyás: Kantsalok okulárjok, seu ocularia pro quodam fuscii luminis praedicante haeretico. Okuláre egy hályogos szemű Kalvinista predikátor orrára. [Kassa?] 1658. 12°«

Sztripszky I 2019/226 ← MKsz 1881: 237 – Caplović 2587

Katolikus vallási vitairat. – Sámbar Mátyás e művének egykori létezéséről a modern könyvészeti szakirodalomban Rosty Kálmán adott hírt: „*Kantsalok okulárjok vagy Okulare egy hályogos szemű kálvinista prédikátor orrára. 1658 in 12°*” (MKsz 1881: 237). Rosty az idézett helyen nem jelölte meg adatának forrásait, csupán közleménye elején utalt rájuk általánosságban: „forrásaim Katona István és Paintner Mihály Antal, egykori Jézus-társasági rendtagok följegyzései s magam gyűjtögetése” voltak (MKsz 1881: 227). Az e munkára vonatkozó első bibliográfiai adat valójában Petrus Ribadeneira jezsuita lexikonában található, amelyet az 1642–1675 közötti adatokkal Nathanael Sotvellus egészített ki: „Matthaeus Sambar ... edidit idiomate Hungarico ... Ocularia pro quodam fuscii luminis praedicante Haeretico 1658” (Sotvellus 599). Magyar címét, *Kantsalok okulárjok*, impresszumatatok nélkül először Bod Péter tette közzé (Athenas 235). Katona István pedig a fenti címleírásban idézett formában adott róla hírt (Historia critica regum Hungariae stirpis Austriae... Tomulus XVII. ordine XXXVI... Budae 1805, 759).

A munka egykori létezése Sotvellus kortárs közlése alapján kétségtelennek tekinthető. Kérdés azonban, hogy Katona leírása példányon alapult-e, vagy a Bod Péternél talált magyar címet azonosította a Sotvellusnál közölt latin címmel, s aztán e latin címet is lefordította magyarra. Valószínűbb azonban, hogy Katona példányt is láthatott, mivel Sotvellus és Bod adatán túlmenően a vitairat formátumára is utalt, továbbá Sámbar egy másik, szintén elveszett munkájának a *Lapis Lydius, próbaköve egy cigány okulárnak* magyar címét is hitelesnek tűnő formában adta meg, ellentétben a későbbi szakirodalommal (vö. 2835).

Rosty feltételezése szerint e munka esetleg válasz akart lenni Megyeri Zsigmond *Lölki okulár* című 1658-ban Bécsben megjelent írására (2753, vö. MKsz 1881: 237). Ez azonban nyilvánvaló tévedés, hiszen Megyeri maga is katolikus szerző, említett könyve pedig a *Miatyánkról* szóló elmélkedéseket tartalmaz. Valószínű viszont Zoványi Jenő feltételezése, hogy Sámbar e

műve Lippai Sámuel, nagykárolyi kálvinista prédikátor elveszett, ismeretlen című vitairatára (2728) volt viszontválasz. S valószínűleg hamarosan újabb választ kapott Lippaitól *Cigány okulás* címmel (2792)

Ján Čaplovič a fentebb idézett szakirodalom alapján vette fel bibliográfiájába e művet (2587). Véleménye szerint nyomtatási helye Nagyszombat, Kassa vagy Bécs lehetett. A legvalószínűbb, hogy ez a munka is Kassán jelent meg a vitát elindító, előző évi *Novitas sectae Calvinisticae*hez (2712) hasonlóan.

Cf. 2712, 2728, –, 2792, 2835, 2814

2770

»APÁCAI Csere János: Disputatio de politia ecclesiastica. Claudiopoli 1658 [typ. Heltai].«

RMK II 897

Egyházi értekezés. – E példány alapján ma sem ismert kiadványt Szabó Károly Bod Péter (Athenas 13), és Horányi Elek (Memoria 64) említése alapján vette fel bibliográfiájába (RMK II 897). Így megalapozottan lehet feltételezni a kiadvány egykori létét. Mindkét híradás annak kapcsán számol be a kiadványról, hogy Apácai Cserét a gyulafehérvári főiskoláról elűzték, és 1656-ban a kolozsvári református iskola élére került. Nem zárható ki azonban teljes bizonyossággal, hogy csupán kézíratról van szó.

Bán Imre elképzelhetőnek tartja hogy a „vitairatban” az ugyanebben az évben Apácai Csere János elnökletével, Fogarasi Mátyás által megvédett disputatio (2810) corollariumaiban érintett kérdések részletesebb kifejtése állhatott. Az egyház kormányzásáról szóló értekezésben Apácai talán a puritánus elvek és a fejedelmi hatalom gyakorlata között fennforgó ellentétek egyeztetésére tett kísérletet (Apáczai 487).

Amennyiben valóban kolozsvári nyomtatványról van szó, akkor csak az elvétele még egy-egy kiadványt megjelentető Heltai-nyomdában készülhetett.

Panegyris inter fatales vmbras dicta pijs manibus ... Stephani Haller ab Hallerkö... [Claudiopoli] 1658. = Vide 2763

2771

[1] URUNK CHRISTUS születése után MDCLIX. esztendőre való calendarium, melyet nagy szorgalmatossággal öszve szerzet Froelich D a v d [!] késmarki mathematicus doctor. – [2] [Prognosztikon]. Közszegen [1658] Wechelius András által.

[A]⁸ + ? = [8 + ?] fol. – 8° – Color.

Sztripszky I 2022/229 ← MKsz 1885: 91

Új-naptár és prognosztikon. – A ma ismert egyetlen példány csupán az első füzetet tartalmazza. A címlap háta üres, a következő lapon az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata olvasható ([A]_{2a}). Ezután állnak a hónapok naptártáblái: minden hónap két lapot foglal el ([A]_{2b}–[A]_{3b}), a töredék július hónap első felénél szakad meg. A hónapversek januári kezdősora: [Ez] *első hónapban eret ne vágass*. Minden hónap táblája alatt olvasható a napfelkelte és a naplemente időpontja, valamint a nappal és az éj hossza. David Frölich naptárait figyelembe véve a kiadványhoz minden bizonnyal prognosztikon is tartozott.

A kiadvány a protestáns kalendáriumoktól eltérően csak új-naptárt tartalmaz, annak ellenére, hogy Wechelius András korábbi, somorjai működése egyértelműen a református egyházhoz köthető (vö. 2341), valamint 1663-tól Kőszegen a Sopron-Vasvár megyei evangélikus egyházkerületnek lett hivatalos nyomdásza.

A nyomtatványt első alkalommal Ráth György ismertette (MKsz 1885: 91), részletesebben írt róla Sztripszky Hiador (Vasi Szemle 1937: 117–118) és Kuntár Lajos (Vasi Szemle 1982: 279).

Wechelius András kőszegi működésének első megbízható adata az 1652-re szóló kalendárium (2371A), ezen az 1659-re és az 1660-ra szólón (2840) kívül azonban kőszegi működése idejéből több naptár nem ismeretes. Így, bár könnyen elképzelhető, de adatok hiányában nem erősíthető meg kellően Sztripszky feltételezése, hogy a kőszegi naptársorozat 1651-től kezdve folyamatosan megjelent volna (vö. Vasi Szemle 1937: 117). A nyomda 1668–1670 táján szűnt meg.

Cf. 2371A*; –, 2840

Budapest Acad ④*

2772

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1659. Leutschau 1658 Brewer. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

2773

ANDREAE, Joannes: Lessus sane pressus et luctus velut fluctus sive epicedia honori et felici memoriae ... dn. Johannis Fejerpataki de Kleczen, ... comitis ... dn. Stephani Thoekoeli, perpetui de Kaysmarck etc. a servitiis ab annis XXVI. fidelissimi, capitanei in Arva annorum VI. ... qui ex hoc mundi salo in tranquillum coeli portum in Also Malatin domo sua die 12. Febr. anno

1658. placide emigravit, corpus vero exanime in templo S. Elisabethae die 10. Mart. inhumandum reliquit. In perpetuam grati animi significationem typis publicis facta et consecrata nomine aulae per Johannem Andreae a concion. sacris ejusd. ... Leutschoviae (1658) typis Breverianis.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – Orn.

RMK II 899 – Čaplovič 1044

Gyászversek. – A címlap háta üres. A gyászversfüzért Joannes Andreae, gróf Thököly István késmárki udvari lelkésze írta az 1658. február 12-én elhunyt Fejérpataky János árvai főkapitány tiszteletére. *Lessus* címmel kezdődik az I–XIV. részből álló mű, amelyben a szerző először I. *Sub nomine illustrissimi domini comitis S. T.*, azaz gróf Thököly István, II. *Sub nomine generosi domini A. K.*, vagyis Keczer Ambrus nevében búcsúzik az elhunytól. Ezután a késmárki udvar és a halál párbeszéde következik: III. *Aula stridens mortem terrens* – IV. *Mors ridens aulam docens!*, majd az Alsómalatinban élő családnak: az elhunyt özvegyének, Zsigmond és Péter fiainak ill. más rokonnak gyászára válaszol az elhunyt férj és apa (V–XIV), a végén *Conclusio*val (A₂a–B₃b). A nyomtatvány a halotti zászló feliratát is közli (*In vexillo – in parta altera*, B₃b–B₄a).

Fejérpataky János Liptó vármegyei birtokos 26 éven keresztül volt a Thököly család familiárisa, élete utolsó hat évében pedig az árvai vár főkapitánya. Alsómalatini birtokán halt meg 1658. február 12-én, és március 10-én temették el.

Budapest Nat ① – Budapest Univ ① – Kezmarok Ev ①

2774

EXEQUIALIS honos justorum rite datorum, funeri ... dn. Johannis Serpillii, antistitis ecclesiae Caesareofor. meritissimi, senioris fratru(m) infra Popradum vigilantissimi, poetae per Scepusios celeberrimi, aetatis LXII, functionis ecclesiasticae XXXIV, Christi nati MDCLVIII. anno, die Februari VI. in Domino placide obdormientis ac XIV. ejusdem cathedratico sepulcro honorifice depositi ... ab amicis cultoribus. Leutschoviae (MDCLVIII) typis Laurentii Brever.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

Közlemények Szepes Vármegye Múltjából 1910: 223–224 – Čaplovič 1045

Latin és német gyászversek gyűjteménye. – A gyászverseket az 1658. február 6-án elhunyt id. Johann Serpilius késmárki evangélikus első lelkész tiszteletére készítették barátai és tisztelői. A címlap háta üres. Az egyes költemények és szerzőik: (1) cím nélküli vers a következő bibliai helyre: *Luc. 2. v. 29.*, szerzője *Joh. Andreae, concionator aulae illustriss. Thökölianae in Kezmark* (A₂a) – (2–4) további versek bibliai igékre: az *Epist. 1. Cor. 9, 2. Tím. 4.* versekre latinul – ennek német fordítása *Verdeutscht* címmel – *1 Sam. 2. 30.* versre ismét latinul, szerzőjük *Martinus Adami T. B., minister ecclesiae Leutschov.* (A₂b–A₃a) – (5–7) *Christophorus Klesch,*

*min. Verb. in Vill. Matth. his dolet obitum viri I. Propositione ἀναγραμματική, II. Expositione ἀναγραμματική és III. Adpositione ἀναγραμματική, az elhunyt nevére írott költeményeiben (A_{3a}–A_{4a}) – (8) a *Musa, foras, I! fle, Serpillo digna parenta* című gyászvers 1658-as évét magában rejtő kronosztichon tartalmaz, szerzője *Tobias Stephani Net. Mor., ludi Leutsch. t. rector* (A_{4b}–B_{2a}) – (9) az elhunyt nevére készített anagrammára írta gyászversét *Johann. Croner, ss. theol. stud., p. t. sch. pat. correct.* (B_{2a}–B_{2b}) – (10) *Προσωποποιία defuncti tum personam, tum symbolum: Spes mea Christus, inducens* címmel ismét az elhunyt nevének anagrammájára írott költemény következik, szerzője *Johann Kretschmer Sil., p. t. gymn. Leutsch. coll.* (B_{2b}).*

Johann Serpilius II. (1596–1658) akkor már 34 éve volt evangélikus lelkész és az iskola felügyelője Késmárkon, az alsópoprádi fraternitásnak pedig 21 éven keresztül seniora. Német nyelvű prédikációi (1687, 1945, 1946, 2072) és alkalmi versei nyomtatásban is megjelentek. 62 éves korában, 1658. február 6-án hunyt el Késmárkon. Az első gyászverset a Thököly család udvari lelkésze, Joannes Andreae arra a bibliai locusra építette, amelyet jelenlétében a haldokló mondott február 6-án, reggel 7 órakor. Johann Serpilius halálára más gyászversgyűjtemény is megjelent, vö. 2776, 2779, 2780.

A korábban ismeretlen nyomtatványról először Rexa Dezső tudósított (Közlemények Szepes Vármegye Múltjából 1910: 223–224), ez alapján vette fel Čaplovič is bibliográfiájába (1045).

Cf. 2776, 2779, 2780

Budapest *Nat cop.* – Dolný Kubín ①

2775

GLÜKWÜNSCHENDES Ehren-gedicht auff ... hochzeitlichen Freud- und Ehren-tag dess ... Jacobi Günthers bey der Rechten beflissenen, dess ... Andreas Günthers, jetziger Zeit wolverordneten Seelensorgers in Wallendorff und der königl. 24. Fraternität oratoris perpetui ... ältesten ... Sohnes, mit der ... Anna gebohrnen Handlerin, dess ... Georgii Keysmarkers, ... Graffens der königl. 13. Städte hinterlassenen Frauen Wittib, welcher den 26. Maji 1658. Jahrs ... vollenzogen ward ... verfertigt von denen ... Bräutigam ... Freunden. Leutschau (1658) bey Lorentz Brewern.

A⁴ B⁴ = [8] fol – 4^o

RMK II 900 – Čaplovič 1046

Lakodalmi versek németül, latinul és görögül. – A kiadványt Jakob Günthernek, Andreas Günther, szepesolaszi evangélikus lekipásztornak és a szepesi huszonnégy királyi városi fraternitas örökös szónoka fiának 1658. május 26-án tartott esküvéje alkalmából készítették a vőlegény barátai. A menyasszony Anna Handler, Georg Keysmarker, egykori szepesi gróf özvegye volt. A köszöntő versek szerzői: (1) *Paulus Cuncius, Prediger in Kirchdrauff, Non naufraga virtus* címmel németül [A_{2a}–A_{3b}] – (2) *M. A. G. P. L. P., Kleiner Hochzeitwünsch von diesem Kleeblatt* című, három, száron ülő lóherelevelet ábrázoló képverssel (A_{4a}) – (3) *Joh. Popradius s.*

W. r. latinul (A₄a-b) – (4) *Matth. Lochmannus, s. O. r. görögül* (A₄b) – (5) *D. L. B. L. B., An das von Herten verliebte liebe Paar* címen (B₁a) – (6) *I. Q. S., Rätzel* címen – (7) *David Günther, art. lib. cultor, als Hr. Bräutigam dienstgefl. Bruder* (B₁b) – (8–9) *Adamus Popradius* latinul és németül (B₁b–B₃a) – (10) *Petrus Sakmary* (B₃b) – (11) *Israel Müller, org. Olass.* – (12) *M. S. T. P.* (B₄a) – (13) *Susanna geb. Güntherin*, a vőlegény leánytestvére (B₄b) – (14) *Tobias Kratzer der Jüngere*.

Jan Čaplovič (1046) az *M. A. G. P. L. P.* monogram elejét „M. Andreas Günther”-nek oldotta fel, az *I. Q. S.* mögött pedig „I. Quendel Serpilius”-t feltételezte.

Budapest *Nat* ☉

2776

HONORIS et amoris testimonia et monumenta posthuma memoriae felicissimae ... viri ... dn. Iohannis Serpili, ecclesiae in lib. regia(ue) civitate Caesareopolit. per annos XXXIV pastoris et scholae inspectoris ... ac ... contubernij pastorum ad inferiorem fl. Poprad per annos XXI senioris ... etc. qui die VI. Febr. a. o. r. MDCLVIII, aetatis suae LXII ex hac miseriarum valle ... in coelestem patriam translatus, et in aede cathedrali 14. Febr. solenniter humatus est, erecta ab amicis et praeceptoribus scholae Caesareopolitanae. Leutschoviae (MDCLVIII) typis Laurentii Brever.

)(⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1047

Gyászversek. – A költeményeket Johann Serpilius késmárki első lelkész és senior 1658. február 6-án bekövetkezett halálára írták barátai és a késmárki iskola tanítói. A címlap hátára nem nyomtattak. Az egyes, cím nélkül közölt gyászversek szerzői: (1) *Elias Sartorius, eccl. ibid. diaconus* ()_(2a) – (2) *Valerianus Berlinius, rector* ()_(2a-b) – (3) *Wenceslaus Johannides, conrector* ()_(2b)–_(3a) – (4) *Michael Guhr Caesareopol., ss. theol. et philosoph. studiosus* ()_(3b) – (5) *Johannes Conradi Transylv., cantor* ()_(3b)–_(4a) – (6) *Georgius Ratai, auditor* ()_(4a-b).

Johann Serpilius II. késmárki evangélikus első lelkész 1658. február 6-án, 62 éves korában hunyt el, és a város főtemplomában temették el február 14-én. Wenceslaus Johannides, késmárki konrektor versében teológusként és költőként egyaránt méltatta az elhunytat. Johann Serpilius II. halálára még további versgyűjtemények is megjelentek, vö. 2774, 2779, 2780.

A korábban bibliográfiaileg ismeretlen nyomtatványról először Borsa Gedeon adott hírt, de téves, 1668-as évszámmal (MKsz 1963: 119). Ján Čaplovič bibliográfiájában a művet már az 1658. évnél szerepeltette (1047).

Cf. 2774, 2779, 2780

Budapest *Nat* cop. – Dolný Kubín ☉

2777

LAETA ex accessu de successu omina, quae ecclesiae Leutschoviae capite suo destitutae, jam restitutae inducit novus successor: ... m. Christophorus Baehm, theologus ac veri dogmatis assertor acerrimus. Huc ... Posoniensium e symmystia segregatus, piorum precibus impetratus, voto ac suffragio... omnium uno designatus, debita cura evocatus, (optato itineris eventu deportatus, sacris inauguralibus, more ac ritu solenni initiatus antistes: sancto ministerio sarto auditorio expectatus et spectatus hierarcha: cunctis utrobique ut desideratus, ita gratus hospes: iis ... gratulabundi sequentibus applaudunt $\pi\rho\sigma\sigma\phi\theta\epsilon\gamma\mu\alpha\sigma\iota$... Leutschoviae [MDCLXVIII] ex officina Laurentii Brever.)

A⁴ B⁴ = [8] fol. - 4° - Init.

RMK II 901 - Čaplovič 1048

Köszöntő versek latinul és németül. - A nyomtatvány címe az impresszummal a címlap hátán végződik. A költeményekkel Christoph Böhmöt, a lőcsei evangélikus gyülekezet új elsőpapját köszöntötték hivatalába való beiktatása alkalmából, a címlap hátán olvasható kronosztichon szerint 1658-ban pünkösd előtti vasárnapon, azaz június 2-án a következő lőcsei személyek: (1) *Josephus Alauda Leutsch., ejusdem regiae et lib. civit. hoc tempore iudex* (A₂a) - (2) *Vir reverendus m. Christophorus Behem fil pastor Leutschoviensis* anagrammájára I-III. költeményt, ill. IV. *Nuncia Fama vovet* címmel újabb verset írt *Martinus Adami, minister eccl. Leutsch.* (A₂b-A₃b) - (3) *Tobias Stephani, ludi ibid. rector* (A₃b-A₄b) - (4) *Johannes Croner, ejusd. patr. conr.* (A₄b-B₁a) - (5) ezt *Frölichen springend-erklingender Kirchen-Wunsch* címmel köszöntő vers követi, *Aufgesetzt durch nächstgenannten Ahnungs-deuter* aláírással (B₁a) - ismét latin költemények olvashatók a következő szerzőktől: (6) *Johannes Fringilla, cant. Leutsch.* (B₁b) - (7) üdvözlő verset, azonkívül egy kronodisztichont írt *Johannes Kretschmer Sil., p. gymn. Leutsch. coll.* (B₁b-B₂a) - (8) *Joannes Schultetus Silesius Wratislaviens.* (B₂b) - (9) *Johannes Amoeni, p. t. gymn. L. sen. ac IV. class. auditor* - (10) *Thomas Lassota Bitschina-Sil., V. classis auditor* (B₃a) - (11) *Simon Regis, VI. classis auditor* - (12) *Martinus Zeman, VII. class. auditor* - (13) *Johannes Niclas Sil., VIII. classis auditor* - (14) végül *Eclogia pastoritia, in qua Batia opilio suis ovium custodibus Janko et Hrizo statum rerum interpretatur praesentium* című eklogát írta a *Bubsequa* álnévű szerző (B₃b-B₄b).

A Lőcse városát dicséző pásztorköltemény elemzését ld. Jozef Minárik: Baroková literatúra: Svetová, česká, slovenská. Bratislava 1984, 83. Lehetséges, hogy a *Bubsequa* álnév mögött Bartholomaeus Bussaeus rejtőzik, aki kötődését a szepesi városhoz egy 1665-ös, szintén lőcsei lelkészválasztásra írott költeményében (3221, 4) hangsúlyosan kifejezte, vö. Terra Scepusiesis 642, Pavercsik Ilona. Ugyanitt részlet is olvasható a költeményből.

Budapest Acad ① - Budapest Nat ①

2778

NEOGAMORUM bigae lectissimae puta: ... Eliae Langio Totpronen., ludi Igloviani moderatori ... Fidei Windischianae ... Georgii Windisch ... reip. Leutsch. civis ac e decem virorum quinq., de curiis suffragatoris haud postremi filiae unice ... sponsis ... matrimonium auspicato ineuntibus ... MDCLIX. die 27. Novembr. honori dicunt ac dicant amici. Leutschoviae (1658) typis Laurentii Brever.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

RMK II 902 – Čaplovič 1049

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményeket Elias Lang iglói iskolamester, valamint Fides Windisch, Georg Windisch lócsei képviselő-testületi elöljáró leánya 1658. november 27-én tartott menyegzőjére készítették barátaik. A jegyepárt verssel köszöntötte: (1) *Matthias Zarevucius, eccl. Igloviens. pastor Allusio ad nomen sponsae* címen (A₂a) – (2) *Venceslaus Ratagius, eccl. Batisfalvensis* – (3) *Philip. Heutschius, eccl. Topsch. a sacris ἀνάγραμμα Elias Langius* címmel (A₂a-b) – (4) *Johannes Schlackius, concionator Schclavorum in ecclesia Igloviensi* (A₂b) – (5) *B. Cassius, eccl. Marcivill. min. p.* (A₂b–A₃a) – (6) *Tobias Stephani* (A₃b–A₄a) – (7–9) *Johannes Croner, schol. patr. conr.* három verssel, amelyek közül kettő német, az utolsó címe *Rätzel* (A₄a-b) – (10) *Johannes Kretschmer Siles., p. t. gymn. Leutsch. coll.* (B₁a-b) – (11) *Johann. Rotarides, p. Dobronensis, p. n. colleg. Iglov.* (B₁b) – (12) *Johann. Nostitius Solna., ss. theol. phil. st.* (B₂a) – (13) *Israel Langius, sch. Berzevicen. rector*, a vőlegény testvére (B₂a-b) – (14) *Georgius Windisch, sponsae frater* verse címűl két bibliai locust választott: *Genes. 27. v. 28. Der Herz gebe Euch vom Tau des Himmels und von der Fettigkeit der Erden etc. Ps. 145. Und fettige Euch mit dem besten Weitzen* (B₂b) – (15) a verseket a vőlegény konklúziója zárja.

Elias Lang a Turóc megyei Tótprónán született, 1652-ben a königsbergi egyetemet látogatta, 1658–1668-ig az iglói evangélikus gümnáziium rektora volt.

Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

2779

SACRUM exequiale, quo inopinum sed beatissimum obitum ... dn. Johannis Serpili, regiae liberaeq(ue) civitatis Caesareopol. in annos XXXIII. pastoris dignissimi, nec non contubernij nostri in annos XXI senioris meritissimi, desideratissimi postrid. Nonas Februar. a. o. r. MDCLVIII., aetatis LXII. placide in Servatore suo obdormientis ac postrid. Idus ejusd. mens. honorifice sepulti. Prosequitur condolens alma inferioris fluvii Poprad Fratrnitas. Leutschoviae (MDCLVIII) typis Breverianis.

)⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 903 – Čaplovič 1051

Gyászversek latin és német nyelven. – A költeményeket az evangélikus lelkészeket tömörítő alsóoprádi fraternitás 1658-ban adta ki Johann Serpilius késmárki lelkész és esperes halála alkalmából. A címlap háta üres. Az egyes, cím nélküli gyászversek szerzői: (1) az első költeményt a fraternitás együttesen írta alá: *Ita beatos veneratur manes ipsa fraternitas in genere* ()_(2a), a továbbiakat a következő szepességi lelkészek: (2–3) latin és német gyászverset *Johannes Fontanus, eccl. Totfalv. past. et fratern. p.t. consenior* ()_(2b) – (4) *Josephus Zelenus, past. apud S. Georg. fraternit. orator* ()_(3a) – (5) *Paulus Vitalis, eccl. Buschovien. pastor* ()_(3b) – (6) *Michael Fischer, pastor Toppercens.* ()_(3b) – (7) *Georgius Haaß, past. Maldur.* ()_(3b) – (8) *Martinus Creschka, past. in Villa Crucis* ()_(4a) – (9) *Vitus Melissius, pastor Krigenens.* ()_(4a-b) – (10) *Mich. Simonis Transi., past. Nevaltdorff.* ()_(4b).

Johann Serpilius II. késmárki evangélikus lelkész, senior 62 éves korában, 1658. február 6-án hunyt el. Temetését február 14-én tartották Késmárkon. A 9. vers kronodisztichonnal kezdődik, amely halála napra pontos dátumát adja. Ugyanerre az alkalomra még más versgyűjtemény is adtak ki az elhunyt tisztelői (2774, 2776, 2780).

Cf. 2774, 2776, 2780

Budapest *Ev* ① – Kežmarok *Ev* ①

2780

SERPILIANVS honos, lugubre in posteris monumentum, ab ipso positum sanguine sobole moestissima triga filiis, quorum, hic ecclesiae, iste reipubl., ille scholae, ac ... coelestis relictis patriae desiderio omnes ... dno Johanni Serpilio, cum multum lugente suorum ecclesiae coetu, lugent maximum, ab anno Christi MDCLVIII. die VI. et XIV. Febr. Leutschoviae (MDCLVIII) typis Breverianis.

)⁴ = [4] fol. – 4°

Közlemények Szepes Vármegye Múltjából 1910: 222–223 – Čaplovič 1052

Latin, német és görög gyászversek. – Az 1658. február 6-án elhunyt id. Johann Serpilius, késmárki evangélikus lelkész halálát költeményekkel siratta három fia, akik közül az egyik lelkész, a másik jogász, a legkisebbik pedig még diák volt. (1) Cím nélküli verset írt *Samuel Serpilius filius tuus, eccl. Leyb. n. t. diac.* ()_(2a-b) – (2–3) latin és német nyelvűt *Johann. Serpilius inter natos defuncti natu major* ()_{(2b)-(3a)} és latint (4) *Augustinus Serpilius* ()_{(3b)-(4a)}. Költeményeikhez még két másik szerzőtől csatlakoznak gyászversek: (5) *Inter filios filii instar a pie defuncte sene habitus ... C. K. M. V. M. V.* ()_(4a-b) és (6–7) *Johannes Serpilius ἀνάγραμμα* címmel, az elhunyt nevéből képzett anagrammára írott latin gyászvers, továbbá görög vers, szerzője *Christianus Centner Sil., p. t. gymn. L. alumnus* ()_(4b).

Johann Serpilius II. evangélikus lelkészt 1658. február 14-én temették el Késmárkon. Az 5. gyászvers szerzője Ján Čaplovič feloldása szerint Christophorus Klesch minister Verbi Matthaevillanus (1052). A késmárki lelkész haláláról más gyászversgyűjteményekben is megemlékeztek az elhunyt barátai és tisztelői, vö. 2774, 2776, 2779.

A korábban ismeretlen nyomtatványról először Rexa Dezső tudósított (Közlemények Szepes Vármegye Múltjából 1910: 222–223), ez alapján vette fel Čaplovič is bibliográfiájába (1052).

Cf. 2774, 2776, 2779

Budapest *Nat cop.* – Dolný Kubín ①

2781

STEPHANI, Tobias: *Mvsa sale vsa suo in refrigerium studiorum ... anno non omnino, lege sva, in ioca tardo Tobiae Stephani ludi Leutsch. rem moderanti, ac isthaec, ludos quotquot coluere, dicanti, discipulis hic atq. ibi, per sua munia partis. Leutschoviae (MDCLVIII) typis Breverianis.*

A¹² B¹² C¹¹⁺¹ = [2] + 67 pag. – 12° – Init.

RMK II 904 – Čaplovič 1053

Tréfás versek gyűjteménye. – A kötetet Tobias Stephani, a lőcsei gimnázium rektora állította össze oktatási célzattal. A címlap hátán *Lectorem ad amicum* című verses ajánlás olvasható. A főresz kétszer *I-C.* római számmal és címmel ellátott rövid, többnyire 1–4 disztichonból álló tréfás verset tartalmaz. A *Jocorum centuria prima* összefoglaló cím alatt valójában nem száz, hanem 105 vers következik, mert a XXIV–XXVIII. közötti számok tévesen kétszer szerepelnek: *I. Hospes in caupona* – *II. Naufragus pamphagus* (1) – *III. Scurra nobilitatem jactans* – *IV. Fatui ratiocinatio* – *V. Fatui consilium* (2) – *VI. Rusticus panem de coelo oscitans* – *VII. Quaeritur respondens Diogenes* – *VIII. Sideratus legatus* (3) – *IX. Sacerdos cum cerdone litigans* – *X. cím nélkül* – *XI. Sacerdos infirmum uncturus* (4) – *XII. Morio venator* (4-5) – *XIII. Rustici de urina* – *XIV. Pica recalvastella* (5) – *XV. Calvus orans* – *XVI. Legatus ab ano praepeditus* – *XVII. Rusticus crurifragium passus* (6) – *XVIII. Machae calliditas* – *XIX. Ridicula invitatio* – *XX. Diogenes expuens* (7) – *XXI. Jocus sponsae in procum* (7-8) – *XXII. Latini potentiarcha* – *XXIII. Volante de stercore* – *XXIV. Bal, b, a, l, balbus* – *XXV. Μεταμρφωσιομεμψής* (8) – *XXVI. Poeta Sarmates calvus* – *XXVII. Academiaram graculus* – *XXVIII. Regiones vitium expertes* – *XXIV. [bis!] Podagricus et maleficus* (9) – *XXV. [bis!] Ocellae per spicilla* – *XXVI. [bis!] Anus a damno provida* (10) – *XXVII. [bis!] Fratres hypocritae osculum Paulinum simulantes* (10-11) – *XXVIII. [bis!] Culex praepulice* – *XXIX. Rufus Rufo fidens minime* – *XXX. Miles furcae candidatus* (11) – *XXXI. Vinum primo bibens* – *XXXII. Rusticus templum vitans* (12) – *XXXIII. Ad sexum foemineum* (12-13) – *XXXIV. Polonus furcam, urbis portam, ratus* – *XXXV. Thales in fovea* (13) – *XXXVI. Servus pro equo asinum mercatus* (13-14) – *XXXVII. Fatuus nasum domini feriens* – *XXXVIII. Luscus defloratam ducens uxorem* (14) – *XXXIX. Impostor et calceolarius* (14-15) – *XL. Rusticae in vaccam pietas* – *XLI. Rusticana simplicitas* (15) – *XLII. Fatui a fato sollicitudo* (15-16) – *XLIII. Fur ad mystae solatia* – *XLIV. Rusticus mori recusans* – *XLV. Simius pudenda captus* (16) – *XLVI. Trium artes mulierum* – *XLVII. Morbi vi fessus rusticus* (17) – *XLVIII. Absurda testatio* – *XLIX. Fidelis, vereque extrema unctio* – *L. Medicaster confusus* (18) – *LI. Rusticae urbanitas* – *LII. Rustici in lupum deliberatissima sententia* – *LIII. Ebrius pernox* (19) – *LIV. Eucharistiae profanatio* – *LV. Aurea absolutio* (20) – *LVI. Caupo hydrophorus* (20-21) – *LVII. Morio elusus* – *LVIII. Fatui allusio* – *LIX. Responsum candidati* (21) – *LX. Responsum histrionis* (21-22) – *LXI.*

Rusticus ad Francisci encomiasten – LXII. *Mercis jactura exoptatissima* – LXIII. *Piscator alterna secundans* (22) – LXIV. *Rusticus opus precum abnuens* – LXV. *Furis ratiocinatio* – LVI. *Ridicula contatio* (23) – LVII. *Interpres, cancorum appellationis apud Gallos, ignarus* (23-24) – LXVIII. *Fatui factum* – LXIX. *Consilium fatui, haud fatuum* – LXX. *Mendicis cur numerosa soboles* (24) – LXXI. *Rusticus erranti magistro* – LXXII. *Fraus piscatoris* (25) – LXXIII. *Damnas de barba sollicitus* – LXXIV. *Turcarum imperator Selymus* – LXXV. *Rusticus irreligiosus* (26) – LXXVI. *Scurra Luscinia* – LXXVII. *Vulpes medicus* – LXXVIII. *Lupus in pastores* – LXXIX. *Legatus et Philippus* (27) – LXXX. *Philippus Macedo* – LXXXI. *Ursina pellis* – LXXXII. cím nélkül (28) – LXXXIII. *Diogenes calvi calvitium conspuent* (28-29) – LXXXIV. *Aeger chrisma epotans* – LXXXV. *Servum conducens avarus* – LXXXVI. *Bellae puellae* – LXXXVII. *In seculum calcarigerum* (29) – LXXXVIII. *Ruricularum simplicitas* – LXXXIX. *Sutor moriturus ad sobolem* – XC. *Scarabeus* (30) – XCI. *Hippoplanus* (30-31) – XCII. *Philippus de capillos tingente* (31) – XCIII. *Archidamus ad Philippum* (31-32) – XCIV. *Sus, mus, fabri* – XCV. *Nobilis et rustica* – XCVI. *In foeminarum martyrem linum* (32) – XCVII. *Fatui sententia decisoria* – XCVIII. *Auceps et avicula* – XCIX. *Auriga miracula patrans* (33) – C. *Sudastra anus. Paradisum pro Parrisio audiens* (34)

Centuria II. fejezet cím alatt újrakezdődő számozással további száz tréfás vers következik: I. *Fatuu rubro in luctu pileo* – II. *Vulpes elusa nec usa* – III. *Christianus de sabbatho* (35) – IV. *Sacerdos et rusticus* – V. *Lignator et vulpes* – VI. *Fur in furca* – VII. *Coquus de leporis corio* (36) – VIII. *Rustica lactis parca* – IX. *Foenerator ac excoriator* (37) – X. *Asinus nauta* (37-38) – XI. *Rusticus et robustus filius* (38) – XII. *Nauta et mercator* (38-39) – XIII. *Hirci mulctura* – XIV. *Auriga festinabundus* – XV. *Fur furcae dandus* (39) – XVI. *Rana per lusum occidentes* – XVII. *Uxorem cum melle perdens* (40) – XVIII. *Militiae societas* (40-41) – XIX. *Vinum corruptum* – XX. *Morionis querela* – XXI. *Vinipotor* – XXII. *Fatuus* (41) – XXIII. *Morbus gulae* – XXIV. *Pertinax in fatum genus mortalium* (42) – XXV. *Fatuus vera prospiciens* (42-43) – XXVI. *De carru effusi* – XXVII. *Lupus arma ruricularum protestatus* – XXVIII. *Asinus culpa absolutus* (43) – XXIX. *Juvena senem sepeliens* – XXX. *Filiae emendatio* – XXXI. *Cerdonis consilium* (44) – XXXII. *Muscae gloriatio* (44-45) – XXXIII. *Uxor otiosa* (45) – XXXIV. *Histrion* (45-46) – XXXV. *Asinus a fato tympanum* – XXXVI. *Rusticus indici jejunia audiens* – XXXVII. *Tabacibiba* (46) – XXXVIII. *Hippochamus in nasi fragum* – XXXIX. *Xantippe et Socrates* (47) – XL. *Gesta in stultorum digesta digerens fatuus* (47-48) – XLI. *Votum avaro mystae* (48) – XLII. *Foemina et maritus ebriosus* (48-49) – XLIII. *Fatuus in exequis* – XLIV. *Diogenes ad Spurium* (50) – XLV. *Asinus astrologus* (50-51) – XLVI. *Maritus uxorem secundo non adverso quaerens flumine* (51) – XLVII. *Causidicus* – XLVIII. *Alexandir* [!] *Macedo ad Silicernium* (52) – XLIX. *De malefico in pracipitio cunctante spontaneo* (52-53) – L. *Eris et lepus* – LI. *Carnifex sacerdos* – LII. *Gallus jactabundus* (53) – LIII. *Mors mortua* – LIV. *Uxorem in mare abjiciens* (54) – LV. *Fatuus navigationem abhorrens* (54-55) – LVI. *Mystae vervec* – LVII. *Eremita laudem captans a Satana* – LVIII. *Gratiae septentrionales* (55) – LIX. *Rusticus bubonem falconem ratus* – LX. *De jejunio* – LXI. *Ovis et lupus sitiens* (56) – LXII. *Capra de recto in lupum injuria* – LXIII. *Nummus et exilium* – LXIV. *Indoctus patris culpa filius* (57) – LXV. *Periculosa in verbis suspicio* (57-58) – LXVI. *Diogenes in pendentem mulierem* – LXVII. *Idem in servum profugum* – LXVIII. *Idem in lectorem perpetuum* (58) – LXIX. *Alius in pasicompsam* (58-59) – LXX. *Dilemma in lemnam* – LXXI. *Mendicabulum in absentum frustrationes* – LXXII. *In ventrionem* – LXXIII. *Idem in prodigum* (59) – LXXIV. *Diogenes in murem* – LXXV. *Famula pedem assi vorans anseris* (60) – LXXVI. *Veritas ab anu accepta* (60-61) – LXXVII. *Quaeritur et respondet morio* – LXXVIII. *Idem* – LXXIX. *Idem* (61) – LXXX. *Rusticana simplicitas* (61-62) – LXXXI. *Idem de eodem* – LXXXII. *Furum confuges* – LXXXIII. *Asini informator* – LXXXIV. *Adulator unde?* (62) – LXXXV. *Aliud in eosdem* – LXXXVI. *Intempestiva compellatio* – LXXXVII. *Praepostera sollicitudo* (63) – LXXXVIII. *Anus seculi culpans specula* – LXXXIX. *Cachinnans super patibulo* – XC. *Morio*

in avarum (64) – XCI. *Strumosus per restim tralapsus* (64-65) – XCII. *Vulpis salutatio* – XCIII. *Rara concordia* – XCIV. *Uxor parva sed prava* (65) – XCV. *Saltator baptistes* (65-66) – XCVI. *Leo ad arma proficiens* – XCVII. *In poetam jactabundum* – XCVIII. *Agaso asinum cui insederat desiderans* (66) – XCIX. *Ad lectorem spe sequiora tenentem* – C. *Aenigma* (67).

A nyomtatás éve a címlapon lévő kronosztichonból következtethető ki.

Budapest Nat ① ①

2782

[1] UJ és o kalendarium Christus urunk születése után való 1659. esztendőre, mellyet mostan Magyar és Erdély országra nagy figyelmesseggel alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai visgalas, a' mi Urunk születése után való 1659, mellyben az esztendőnek négy részeiben eső hadak vagy békeségek, betegségek és egésségek, természetlen és termőseggnek állapotiból mit kellyen reménlenünk, Magyar', Erdély és egyéb külső szomszéd országokra-is nagy szorgalmatossággal alkalmaztatott Neubarth Christoph theol. és pract. által.) Lötsén [1658] Brewer Lörintz által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2023/230 ← MKsz 1882: 86 – Sztripszky I 2025/232 ← MKsz 1878: 274 – Čaplovič 1050

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{8a}–B_{8a}) beosztása megegyezik az 1657. évre kiadottéval (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. Az önálló címlappal (B_{6b}) ellátott prognosztikon fejezetei: *Első rész. Ez esztendőnek négy különböző kántoriról és azokban eső dolgokról. I. A télről* (B_{7a}–B_{8a}) – *II. A tavaszról* (B_{8a}–C_{1a}) – *III. A nyárról* (C_{1a}–C_{2a}) – *IV. Az őszeről* (C_{2a}–b) – *Második rész. Az eklipszisekről és azoknak erejeikről* (C_{3a}–C_{4a}) – *Harmadik rész. Hadról és békességről* (C_{4b}–C_{5b}) – *Negyedik rész. A betegségről* (C_{5b}–C_{6a}) – *Ötödik rész. Földi termésekről* (C_{6b}). A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* (C_{7a}–D_{4b}) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgai* (D_{5a}–E_{8b}) zárja, amely 1658-ig írja le röviden a magyar történelem legfontosabb eseményeit.

A vásárjegyzék és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az előző évi naptárban olvashatóval (vö. 2722).

A könyvtáblából kiáztatott, B ívet Fraknoi Vilmos ismertette első ízben (MKsz 1882: 86), a nyomdahely ismerete nélkül. Az első teljes példányt Lugossy József gyűjteményéből Szabó Károly jegyezte fel (MKsz 1878: 274). Sztripszky külön tételként vette fel ezeket bibliográfiájába (I 2023/230, I 2025/232).

Cf. 2654!

Budapest Acad ① – Budapest Nat ②

2783

VOTA collegarum, fautorum, amicorum in festivitatem nuptialem ...
 Johannis Sartorii, symmystae Eperiensis vigilantissimi tertium sponsi,
 ... Charitatem Jästerin sponsam ... sibi ritu solenniter sacro Eperiessini
 prid. Id. Novembr. ... 1658. sancte jungentis, devoto ac calenti pectore fusa.
 Leutschoviae (1658) typis Laurentii Brever.

§§⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

RMK II 905 – Čaplovič 1054

Lakodalmi versek. – A költemények Johann Sartorius eperjesi másodpap harmadik menyegzőjére készültek, amelyet Charitas Jästerrel tartott 1658. november 12-én. A jegyeseket köszöntötte: (1) *m. Abraham Eccardus, ecclesiae Eperiens. past. scholaeq. insp.* (§§_{1b}) – (2) *Georgius Curiani, eccl. Hung. Eper. p., Charitas est maxima (1. Cor. 13. v. 13.)* bibliai locusra írt *Epigramma*-t (§§_{1b}–§§_{2a}) – (3) *Johannes Rosaides, eccl. Slav. Eper. p.* (§§_{2a}) – (4–5) *Johan. Seredi, concivis Eperien.* epigrafikus üdvözléssel és verssel (§§_{2b}–§§_{3a}) – (6) *Andreas Horvat Veteros., rect. gymn. Eperien.* (§§_{3a}) – (7) *m. Daniel Jandicius Dantiscanus* (§§_{3b}–§§_{4a}) – (8) *Johan. Popradius, rect. sch. Variens.* (§§_{4a}–§§_{4b}) – (9) *Leonhardus Fabini, coll. Ep.* (§§_{4b}) – (10) *Elias Friedhuber, cant. Eperjen.*

A vőlegény, id. Johann Sartorius életrajzát a 2476 (Lőcse 1653) tétel tartalmazza.

Budapest *Ev* ⊕* – Budapest *Nat* ⊕ – Levoča *Ev* ⊕ – Martin *Nat* ⊕*

2784

VOTA nvptialia ... Iohanni Kretschmero, collegae III. clas. in gymn. Leutsch.
 ... jugenti [!] sibi ... Dorotheam Reiteriam ... Leonhardi Raduchi, ejusdemq.
 gymn. auditoris derelictam viduam ... precanti sponso apprecantur amici ...
 Leutschoviae (MDCLVIII) typis Laurentii Brever.

§⁴ §§⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

RMK II 906 – Čaplovič 1055

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Joannes Kretschmernek, a lőcsei gimnázium harmadik osztálya tanárának Dorothea Reiterrel, Leonhardus Raduchusnak, a lőcsei gimnázium felügyelőjének [?] özvegyével, 1658. március 5-én történt házasságkötésének alkalmából készült. A párt a barátok a következő versekkel köszöntötték: (1) *Tobias Stephani Net. Mor., ... gymn. Leutsch. rector* (§_{2a}–§_{3a}) – (2) *Valerianus Berlinius, p. t. rector Caesareofor.* (§_{3a}) – (3) *Elias Lang. Totpron. Pannon., ss. th. s., p. t. rector sch. Igloviensis* (§_{3a-b}) – (4–6) majd *Idem* aláírással ugyanő és végül két német verssel: *Johannes Kretschmer und Dorothea Reuterin gibt in des Namens-Buchstaben Verssatz, so kann ich mehres Raten, o Rat, o Treu in der Eh* valamint *Ratsel* címen (§_{3b}–§§_{1a}) – (7) *Venceslaus Johannides, conrector Coesareoph.* [!],

Johannes et Dorothea sponsi címen írt *Anagrammat* (§§_{1a}) – (8) *In fine laus probatur* megjelöléssel németül [I. F. L. P. ?] (§§_{1a-b}) – (9) *Johannes Amoeni n. t., schol. L. senior* (§§_{1b}–§§_{2a}) – (10) *Georgius Budaeus Sil., p. t. alumnus gymn. Leutsch., Johannes Kretschmer vivat!* címmel (§§_{2a}) – (11) *Paulus Paulini Cib. Transyl.* – (12) *Martinus Simeger Scep., n. t. gymn. Leutsch. alumnus* (§§_{2a-b}) – (13–14) *Christianus Centner Sil., p. t. gymn. Leutsch. alumnus, Johannes Cretschmerus Dorothea Reiteriana ἀνάγραμμα* címen és ugyanő németül *Ibidem* megjelöléssel (§§_{2b}–§§_{3a}) – (15) *Johannes Brever, patric.* (§§_{3a}) – (16) *Matthias Centner, literarum cultor ibid.* – (17) *Samuel Brewer* (§§_{3b}) – (18) *Lucas Timph Cor. Transyl., aki praeceptor*i ajánlja versét, amelyet az *Ein tugendsames Weib eine edle Gabe Gottes, und wird dem gegeben der Gott fürchtet* (Syr. 26. v. 3.) bibliai locusra írt (§§_{3b}) – (19) *Israel Lasitius* maga és a harmadik osztályt kezdők nevében (§§_{4a}) – (20–21) *Johann. Kretschmer Sil., sponsus, Parodiával Ex M. Johann. Camp. Wodn. l. II., od. XL.* és egy kronosztichont tartalmazó ΔΙΣΤΙΧΟΝ-nal (§§_{4a-b}).

Joannes Kretschmer a sziléziai Teschenben született, 1658–1664 között a lőcsei evangélikus gimnázium tanáraként, 1664–1672-ig konrektoraként működött.

Budapest Nat ①

2785

VOTIVAE acclamationes in sacratum connubii foedus ... Michael Schönleben ... sponsus, cum ... Svsanna ... Georgii Treutleri senatoris et mercatoris quondam Epperiensis ... filia sponsa pangit, et die 25. Novembris ritu solemni celebrat, fusae et impertitae ab amicis et fautoribus, neogamis laeta quae(que) ac secunda ex animo adprecantibus. Leutschoviae [1658] typis Laurentii Brever.

A⁴–C⁴ = [12]fol. – 4^o – Orn.

RMK II 907 – Čaplovič 1056

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Michael Schönleben joghallgató (vö. 2766) és Susanna Treutler, Georg Treutler eperjesi tanácsos és kereskedő lányának 1658. november 25-én Eperjesen tartott házasságkötése alkalmából készült. Az ifjú párt a következő versekkel köszöntötték barátai és jóakarói: (1) *m. Abraham Eccardus, Pfarrer in Eperies* (A_{1b}–A_{3a}) – (2) *Difficilia quae pulchra* című költeménnyel *Johan. Sartorius Eperiensis, ecclae. patriae symmyst.* (A_{3a-b}) – (3) *Geor. Curiani, eccl. Hung. p., Ode votívával* (A_{3b}–A_{4a}) – (4) *Johan. Rosaides, ecclae. Slavo. Eper. p.* (A_{4a}) – (5) *Pulcro, vitali, probo et Cn. Rutiliaei pulcrai multum habitarei viverei* címmel németül *Z. M.* (A_{4b}–B_{1a}) – (6) *Johannes Philippus Schönlin, philos. ac medic. doctor, p. t. practicus Eperiensis, Inductio poetica* címen, költeményének végéhez az esküvő évét tartalmazó kronosztichont csatolva (B_{1a}–B_{2a}) – (7) *Andreas Horvat Veterosolien.* (B_{2a-b}) – (8) *Daniel Jandicius Dantiscanus, Ode tricolos tetrastraphos* címen (B_{2b}–B_{3b}) – (9) *Daniel Guth, publ. notarius Eperiensis* (B_{3b}–B_{4a}) – (10) *Georg Gasser, vice notarii, Eper.* (B_{4a-b}) – (11) *Johan. Croner, sch. p. conr., Springend-erklingender Hochzeit-Wunsch* címmel (B_{4b}–C_{1a}) – (12) *Elias Friedhuber, cant. Eper., Epithalamiummal* (C_{1a-b}) – (13) *Michaël Ficker, Applausus Parnassicus ad neo-sponsum* című, Phoebust és a múzsákat megszólaltató

költeménnyel és két szívet ábrázoló képverssel (C₁b–C₂b) – (14) *Georgius Plotschius, deutschen Organisten in Eperies, Ode* címmel németül (C₃a) – (15) *Adamus Popradius* németül (C₃b–C₄a) – (16) *Georgius Schönlebn* [!] (C₄a) – (17) *Sigismundus Schönlebn* [!] (C₄b).

Ugyanerre az alkalomra Kassán is megjelent egy latin és magyar verseket tartalmazó kiadvány (2766). A házasságkötés helyére ennek utolsó verséből lehet következtetni.

Cf. 2766

Budapest *Nat* ①

2786

»CALENDARIUM Tyrnaviense ad annum 1659. Prognosis coniecturalis astrologica ad annum 1659. Tyrnaviae 1658 [typ. Acad.] Schneckenhaus.«

Naptár és prognosztikon. – E ma példányból nem ismert kalendárium egykori létezésére a naptársorozat többi tagja, valamint az ausztriai jezsuita rendtartomány *Litterae annuae*jának 1658-ra vonatkozó beszámolója alapján lehet következtetni (vö. 2723).

Cf. 2930!

2787

[EXERCITATIONUM rhetoricarum commentarius analyticus. Tyrnaviae 1654-1661 typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhaus.]

[A⁸–C⁸] D⁸ + ? = [9] + 55 + ? pag. – 8°

Retorikai tankönyv. – E nyomtatványnak mindössze kötéstáblából kiáztatott töredéke maradt fenn, amely a teljes „D” ívet tartalmazza (40–55. pag). A fent megadott cím az élőfejből következtethető ki: *Exercit. rhetor. com. analyticus*. A főrész feltehetően az A₅ levél verzóján kezdődött. A meglévő rész kérdés-felelet formában először a szónoki beszéd *propositio*jával, majd a részvét felkeltésének retorikai eszközeivel foglalkozik.

A tankönyv ismeretlen szerzője főleg Cicerótól és kisebb részben Aristoteléstől vett görög idézetekkel illusztrálja mondanivalóját.

A betűtípusok alapján a tankönyv Venceslaus Melchior Schneckenhaus működésének (1654–1663) 1662 előtti éveire datálható, mivel 1661 után olyan felszereléssel bővült az akadémiai nyomda, amelynek ezen a töredéken nincsen nyoma (V. Ecsedy Judit megállapítása).

Budapest *Nat* cop. – Győr *Dioc* ④

2788

[1] KALENDARIOM Kristus Urunk születése-után való MDCLIX. esztendőre, mellyet a'nemes és kyrályi Nagy-Szombat városának és Magyar-Országban más kiváltképpen való helyeknek meridianomiára a' túdós és nevezetes astronomusnak Argolus Andrasnak calculatiója-szerént a' Nagy-Szombati Academiában való astrophilus [Joannes MISCH] nagy szorgalmatossággal el-rendelt. – [2] (Prognosticon coniecturale astrologicum, az az: meg-magyarázása azoknak, mellyeket az égnek és égi jegyeknek állásából a' levegő-égnek s' időknek változásáról és azok-felől, mellyek ezektől függenek, természet-szerént való vélekedésből ember jövendölhet Kristus Urunk születése-után-való MDCLIX. esztendőre, mellyek a' túdós és nevezetes mathematicusnak, Argolus Andrasnak az égi jegyek folyásinak calculatióból fel-találtattak és ki-hozattattak a' Nagy-Szombati Academiában való astrophilus [Joannes MISCH] által azon Nagy-Szombat városának és más környül való helyek meridianumjának és pólusának magossága szerént.) Nagy-Szombatban [1658] az Academiai bötükkal Schneckhaus Menyhárt Wenceszlo.

[A]⁴ B⁴-F⁴ G²-I² K¹, []¹ = [31] fol. + [1] tab. – 4^o – 2 ill., 1 ins., orn., init., color.

RMK I 945 – Čaplovič 1979

Új-naptár és prognosztikon. – A kalendárium szöveges címlapját fametszetes címlapkeret díszíti, amelyen felül Szűz Mária a kisdeddal, alul pedig Nagyszombat város ábrázolása látható, kétoldalt Magyarország és a magyar koronához tartozó országok öt-öt címere található. A kiadványnak két változata ismeretes. Az „A” variáns címlapjának hátlapja üres, a „B” változatban a művet külön szöveg nélkül *inlyti regni Ungariae statibus universis, ... et ... Georgio Lippay de Zombor, archiepiscopo Strigoniensi* ajánlja *Melchior Wenceslaus Schneckenhaus, typog. acad. Tyrnav.* A naptárrész ([A]₂b–B₄a) beosztása megegyezik az 1658-ra kiadott nagyszombati kalendáriuméval (2724). A naptártáblák után a *Megmutatása annak, mely haszontalan, hamis és istentelen legyen a genethliacusoknak, avagy csillagba nézőknek és hamis matematikusoknak a születések horoszkópusából ... való ... jövendölése* című rész (B₄b–D₁a), majd nagyrészt egészségügyi tanácsok: *Purgációk és más orvosságok beveteléről* (D₁a-b) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (D₁b–D₂a) – *Mikor jó eret vágatni* (D₂a) – *Mit kell ítélni a kibocsátott vérről?* című fejezetek következnek. Ezalatt látható az a fametszet, amely azt mutatja, hogy melyik égövi jegy uralma alatt, melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani (D₂b). Ezután *A köpölyözésről* (D₂b–D₃a) – *A fűdésről* (D₃a) – *A szántás-vetésről* (D₃a-b) szóló fejezetek olvashatók.

Az önálló címlappal ellátott prognosztikon címlapján kétfejú sas által tartott osztrák címer rézmetszetes ábrázolása látható (D₄a). A prognosztikont külön fejezetcím nélküli bevezetés (D₄b–E₂a) kezdi meg, ezt követik a *Tél* (E₂a-b) – *Tavaszi* (E₂b–E₄a) – *Nyár* (E₄a-b) – *Ősz* (E₄b–F₂a) – *A nap és holdban való fogyatkozásokról ez jelen való 1659. esztendőben* (F₂a–F₃a) – *Ez esztendőnek bőségéről* (F₃a-b) – *Ez esztendőbeli betegségekről* (F₃b) – *A hadról* (F₃b–F₄a) című fejezetek. A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdély-*

ben is című vásárjegyzék (F_{4a}–G_{1b}), valamint az *Új, rövid krónika, amely főképpen emlékezetre méltó dolgokat foglal magában...* (G_{1b}–K_{1b}) zárja. Ez utóbbi a világ teremtésétől kezdve I. Lipót 1658. évi császárrá választásáig sorolja fel az eseményeket. A legvégül bekötött kihajtható levél a *Mutató táblája annak, mely időben az egész esztendőnek minden napján keljen fel és haladjon el a nap.*

Az Országos Széchényi Könyvtár első, Illésházy György számára bekötött példányának címlapja elé fűzött ívméretű metszeten *INVICTISSIMUS ET POTENTISSIMUS ROMAN. IMPERATOR LEOPOLDUS SEMPER AVG. GERM. VNG. BOHEM. REX ETC. ARCHIDVX AVST. DVX BVRGVND. ETC.* felirattal I. Lipót császár lovas képe látható, a háttérben Bécs városának látképével. A feje fölött, bal oldalon egy angyal a magyar és a cseh címet tartja, a szájában lévő írásszalagon *Iste est orbis DeLICIVM* olvasható, amelynek kronosztichonja, a mondatkezdő *I* betűt is figyelembe véve az 1659-et adja ki. Jobb oldalon az osztrák címet hordozó sas látható, szájában a *CONSILIO ET INDUSTRIA* jelmondat. A lap alján olvasható felirat szerint a rézmetszetet *Johan Daniel PorTTen fecit Tyrnaviae* és *Melch. Venc. Schneckenhaus Typ. Acad. Tirna. excudit.* (Vö. Pataky 231). E metszet feltehetően nem ehhez a naptárhoz készült, illetve annak legfeljebb egyes példányaihoz kötötték be, hiszen különben nagyon megrágitotta volna a szélesebb olvasóközönség által kedvelt és vásárolt kiadványt.

A prognosztikon tartalmáról, forrásairól bővebben írt Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 150–153). Megállapítása szerint a kalendáriumot az ekkor Nagyszombatban tanító jezsuita, Joannes Misch állította össze (vö. 2724).

Cf. 2724!

Budapest Acad ① (B-variáns) – Budapest Nat ① (A-variáns) ②* (B-variáns) ③

Nádasi János: Utitárs. Nagyszombat 1658. = **Appendix 220**

2789

[1] NÁDASI János – JÁSZBERÉNYI Tamás [transl.]: A Boldogságos Szüz, az halállal tvsakodok annya, mellyet elsőben deákul ki-bocsátot az Iesvs Társaságában lévő p. Nádasi Janos: most pedig meg-öregbétvén magyarul fordétot ugyan azon Iesvs Társaságában lévő p. Jázbrini Thamás. – [2] (Szent Ersebet aszszony elete). Nagy-Szombatban 1658 az academiái bötükkal Schneckenhaus Menyhárt Venceszlo.

[1] [1]¹, A¹²–N¹²; A¹²–E¹² F⁴ = [2] + 312 + 127 pag. – 12° – 1 ill. calcographica, orn.

RMK I 1603 – Sztripszky I 2016/223, Sztripszky I 2017/224 ← MKsz 1880: 278, Čaplovič 1980

Katolikus elmékedés és életrajz. – A címlap hátára nem nyomtattak, a címlap utáni levél rézmetszet, amely a haldoklót és környezetét, a halált, a metszet felső részén pedig a beteghez lehajló Szüz Máriát ábrázolja a mennyekben. A metszet aláírása: „Maria Mater Agonizantium”,

fölötte látható a rézmetsző szignója: „I. D. T. P. sc. Tirnaviae”. A *keresztyén olvasóhoz* címzett előszót (1-52) valószínűleg a fordító írta. Ezután következik a mű főrésze, *Mária, a halállal tusakodók anyja, amint azoknak boldog kimúlásokból, kik a Szent Szűznek híven szolgáltak, nyilván megbizonyodik, melyekből azt is megtanulhatjuk, mint kell a jó halálhoz készülnünk* címmel (53–312). Nádas János elmélkedő művének szerkezetét csaknem kizárólag exemplumok, a halállal tusakodók példái adják. Tizenkét fejezete tizenkét *készület a jó halálhoz*; a fejezetcímek egyúttal az üdvös halálhoz való előkészület legfontosabb kívánalmait is megadják. Ezek mind a Boldogasszony tiszteletéhez kapcsolódnak. A *Második készületben* a fordító Szűz Mária kis officiumának egy részletét közölte versben. Kezdeté: *Te általad kegyes Anyánk*.

Önálló címlap nélkül, új füzet- és lapszámozással kezdődik a *Szent Ersebet aszszony elete*, Árpád-házi Szent Erzsébet életrajza (1–127). A kiadványon sem a szerző neve, sem a nyomtatás éve és helye nincs feltüntetve. Feltételezhető, hogy ugyanazon évben jelent meg Nagyszombatban, mint Nádas János műve, és azzal együtt, kiadói kolligátumként hozták forgalomba.

Az első mű fordítója, Jászberényi Tamás (Gyöngyös 1597 – Bécs 1658) 25 éves korában lépett be a jezsuita rendbe, és bécsi tanulmányai után 1635-ben szentelték pappá. Nagyszombatban, Grazban tanított, majd több kelet-magyarországi jezsuita kollégiumnak volt rektora, ill. magyar hitszónoka. Az 1650-es évek közepén a pozsonyi jezsuita kollégiumban tevékenykedett. Fordítása, amely az egyetlen, nyomtatásból ismert műve, halálának évében jelent meg. Életrajzát ld. bővebben: Tüskés Gábor: A XVII. századi elbeszélő egyházi irodalom európai kapcsolatai. Bp. 1997, 293.

A fordítás latin eredetijét, Nádas János „*Maria mater agonizantium*” című művét először Grazban adták ki 1640-ben. További kiadásairól és fordításairól ld. Tüskés i. m. 375–376. Tüskés Jászberényi fordítói stílusát, ill. kisebb szerkezeti változtatásait az eredetihez képest is elemezte (uo. 304–306.). Ő állapította meg, hogy a Mária-tiszteletről, ill. Mária erényeiről megfogalmazott előszó feltehetően a fordító műve, ugyanígy a kis officium részletének versben történő visszaadása is, amelynek szövegkiadása az RMKT XVII. századi sorozatában nem szerepel (uo. 303).

A rézmetszetet a monogram alapján a németalföldi Johann Daniel Ther Portten készítette, akinek számos munkája díszít nagyszombati nyomtatványokat (Pataky 19, 230–231).

Szabó Károly a kiadványt még csak az Egyetemi Könyvtárban található, elől csonka, és csak az első művet tartalmazó példány alapján írta le (RMK I 1603). A Széchényi Könyvtár 1880-ban vásárolt meg egy másik, teljes, a Szent Erzsébet-életrajzot is magában foglaló példányt. Az erről szóló névtelen híradás szerzője feltételezte, hogy a Szent Erzsébet-életrajz Nádas ars moriendijének része és mivel nyomdai kiállítása vele teljesen megegyezik, szintén 1658-as nagyszombati nyomtatvány (MKsz 1880: 278). Sztripszky Hiador is így vette fel bibliográfiájába (Sztripszky I 2016/223). A Szent Erzsébet-életrajz szerzőségének kérdésében Tüskés nem foglal állást.

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ② – Firenze *Nat* ③

Szent Ersebet aszszony elete. Nagy-Szombatban 1658 az academiái bötükkal Schneckenhau Venceszlo. – Vide 2789

Consolationes fidelium, idiomate Hung. Parisiis ante 1658. = **Appendix 221**

2790

BUZINKAI Mihály: *Institutionum rhetoricarvm libri dvo. Ex probatis quibusdam authoribus potiori ex parte excerpti: Methodo nova illustrati et ad usum paedagogii Patachiensis accommodati per Michaellem Buzinkai, scholae S.Patachinae rectorem et ... paedagogiarum. Patakini MDCLVIII [typ. principis] excudit Johannes Rosnyai.*

*4, A⁸-G⁸ H⁴ = [7] + 121 [recte 120] pag. - 8° - Orn., init.

RMK II 908

Retorikai tankönyv. - A címlevél után kezdődik a szerző Patakon 1658. július 19-én kelt *Praefatioja Georgio Udvarhelyi, .. comitatus Aba-Ujvariensis assessoris ... ecclesiae reformatae Cassoviensis nutritio ... salutem* (*_{2a}-*_{4a}). Ezt követi *Johannes Posahazi .. in schola S. Patachinae philosophiae professor* (*_{4b}) üdvözlőverse Buzinkai művéhez. A főrész két könyvből áll. Az első bibliai és antik idézetek segítségével külön-külön részben (pars) szól tíz, illetve hat fejezetben *De tropis* (1-41) és *De schematibus seu figuris* (42-110). A második, *De actione* című könyv három fejezetből áll (111-121, recte 120). A legvégén *Errata crassiora sic corrigantur*.

A főrész első kilenc fejezetének magyar fordítása: *Retorikák 2000*, 369-390, Lázár István Dániel.

Buzinkai Mihály (1620 k. - 1683) Patakon Comenius tanítványa volt. Utrechti tanulmányai után 1655-ben Nagybányán, majd 1656-tól 1671-ig Patakon tanított. 1672-től Gyulafehérvárott élt.

Retorikáját sokoldalúan elemezte és értékelte Bartók István (133-138) és Imre Mihály (*Retorikák* 448-450). Szerepét a szinkretikus retorikai gondolkodás megszilárdításában és Pierre de la Ramée retorikai-bölcséleti elveinek elterjesztésében látták. Bartók a retorika vázlatát is közreadta (349-351). Buzinkai e műve előszavában jelezte, hogy a tanulóifjúság számára rövidesen szónoklattani kompendiumot is össze fog állítani (2866).

Cf. -, 3383, →

Budapest *Nat* ① - Budapest *Univ* ① - Cluj-Napoca *Acad* ②* ② - Cluj-Napoca *Univ* ② - Košice *Scient* ①

Olim: Sárospataki ref. koll. - Szeben, ev. gimn.

2791

CATECHISMUS, az az [a] keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás kérdések és feleletek által, [m]elly mostan a' kérdéseknek s-feleleteknek summás értelmekkel és azokban foglaltatott dolgokat fel-fejtegető kérdezkedésekkel s' némely szükséges magyarázatokkal, az szent írásbéli

bizonyágoknak egészen való lé-írásával, végre a' catechizálásra való utmutatással ujjban, meg-jobbitva s' öregbitve ki-botsáttatott. Ez negyedik ilyen formán való nyomtatás mivel öregbült, lásd az Olvasohoz való előljá ró beszédnek a' vége felé. S. Patakon MDCLVIII [typ. principis] Rosnyai.

*4, A^B-Q⁸ = [8] + 356 [recte 256] pag. – 8° – 1 ins., orn.

RMK I 932

Református katekizmus. – A kiadvány címlapján Rosnyai János *Non solus* feliratú nyomdászjelvénye, a hátlapon két bibliai idézet olvasható. A *keresztény olvasóhoz* intézett előszó (*₂a–*₃a), éppúgy, mint a címlap, *negyed úttal* való *kinyomtatásnak* nevezi magát. A *Szentírás könyveinek lajstroma* (*₃b) és a *Catechismus tanulás előtt való könyörgés – Catechismus tanulás után mondandó könyörgés* (*₄a–b) után kezdődik a káté főszövege *Catechismus, azaz a keresztényi hitre való rövid tanítás kérdések és feleletek által* címmel (1–218). A *Vége a catechismusnak* lezárás (218) után a káté járulékos részei következnek: *Analysis generalis, azaz e catechismus rendinek közönséges felfejtetése avagy megmutogatása* (219–227) – *Arról való tanítás és oktatás, mint kelljen a Catechesis-tanulókat ez Catechesisben lévő útmutatás szerint a magyar nemzetben tanítani és gyakorolni* (228–240) – *Rövid oktatás, miképpen e Catechesis szerint a kisdedekek kellessék 1. tanítani 2. abban gyakorlani* (240–255). Az utolsó, hibás lapszámozású (356) lapon két imádság olvasható, címük ugyanaz, mint az előszó után olvasható imádságoké, csak *rövid könyörgés* mind a kettő.

A kiadvány a *Heidelbergi katekizmus* negyedik olyan kiadása, amely – bizonyos mértékű javításokkal – a váradi 1652. évi kiadást (2457) követi. A sárospataki kiadások változtatásait a váradi kiadáshoz képest részletesen elemezte Nagy Barna: *Studia et acta* I 64–68.

A Heidelbergi katekizmus a szakirodalom megállapításával ellentétesen Patakon először valójában csak 1658-ban jelent meg. Szabó Károly egy korábbi, 1656-os pataki kiadást is leírt a sárospataki református kollégium könyvtárában őrzött példány alapján (RMK I 911). E katekizmus címének szövege és sajtóhibát is tartalmazó terjedelme megegyezett az 1658-as kiadásával, és ugyancsak negyedik nyomtatásnak nevezte magát. Nagy Barna a sárospataki példányt nem tudta kézbe venni, de Szabó Károly leírását elfogadta, és az esztergomi főegyházmege könyvtárában előkerült példányát is ezzel az 1656-os kiadással azonosította. Mivel az esztergomi példány elől csonka, csak az 5. lappal kezdődik, feltételezését egyedül a papír vízjeleire alapozta. Ezek az esztergomi példányban különböztek az 1658-as kiadás egyetlen ismert példányán látható vízjelektől. A két pataki kiadásról Nagy Barna ugyanakkor megállapította, hogy azok csak a címlap évszámában térnek el egymástól, nyomásuk azonos, azaz címlapkiadásról van szó (*Studia et acta* I 64).

Az esztergomi példány vizsgálata alapján megállapítható, hogy vízjeltörédei annyira elmosdottak, hogy nem szolgáltathatnak kellő alapot a két kiadás feltételezésére, mert a szedett szöveg és elhelyezkedése valóban teljesen azonos az 1658-as kiadásával. A Nyizsnyij Novgorodból visszakerült sárospataki példány címlapját megvizsgálva pedig egyértelművé válik, hogy Szabó Károly az 1656-osnak tartott nyomtatvány leírásakor a címlap papírjának sérülését csak részben vette figyelembe. Az impresszum első sorában a sérült résznél kiegészítette a nyomdász nevét: *Rosnya*[i Ianos által], a második sorban, a római számmal megadott évszám végén viszont a nyomtatás évét teljesen feltételezte, holott ott is sérült volt a címlap. Így az évszám leírása nem *M.DC.LVI*, hanem helyesen *M.DC.LVI* [III] lett volna. A pataki példány teljességéhez hiányzik a *keresztény olvasóhoz* címzett előszó, ez azonban nem jelent különböző-

séget a nyomtatásban, az egymással összefüggő, 2.-3. levél ebből a példányból ugyanis kiesett a * jelű füzetből. A vizsgált példányok alapján a két feltételezett kiadás minden különbözőségét ki lehet zárni, tehát az 1656-os pataki kiadás feltételezése téves.

Cf. 909*!; 1860*!, 2457; -, 3384, 3427, 3551, →

Budapest *Nat* ① – Esztergom *Dioec* ② – Sárospatak *Ref* ②* (← Niznij Novgorod ← Sárospatak)

2792

<Lippai Sámuel: Cigány okulár. Patak 1658—1659 typ. principis.>

Theologiai Szemle 1925: 264 – MKsz 1932: 7

Egykorú adat alapján feltételezhető – Református vitairat.

E mű egykori létezését Zoványi Jenő feltételezte (Theologiai Szemle 1925: 264 és Mksz 1932: 7) Sámbar Mátyás *A három idvösséges kérdésre a Luther és Calvinista tanítók mint felelnek* (Kassa 1667, 3347) című művében olvasható megjegyzés alapján: *Valamint Lippai Sámuel is egy Cigány okulárjában cselekedik ez előtt hat esztendővel: a sok pápista doktorok írásit előhozván sok hamis megvesztegetéssel, amint megmutattuk azon Czigány Okulárjának Próbakövében.* (119). Zoványi részletesebb indoklás nélkül a Sámbar szövegében olvasható hat évet elírásnak tartotta nyolc év helyett, s megállapította, hogy ez a *Cigány okulár* tekinthető Sámbar 1658-ban kiadott *Kancsalok okulárjuk* (2769) című vitairatára adott református válasznak, amelyet 1659-ben követett Sámbar viszontválasza a *Próbaköve egy cigány okulárnak* (2835). Tehát a *Cigány okulár* nem jelenhetett meg 1658 előtt és 1659 után.

Zoványi gondolatmenete megalapozott, hiszen Sámbar egyértelműen Lippai műveként említette a *Cigány okulárt*, s az a fenti idézet alapján mindenképpen az 1659. évi *Próbakö* (2835) előtt, tehát legalább nyolc évvel 1667 előtt jelent meg. Mivel Lippai példányból is ismert műveit Patakon nyomtatták (1654, 2548; 1655, 2605), feltételezhető, hogy ezt a vitairatát is ott adták ki.

Cf. 2712, 2728, 2769, -, 2835, 2814

Medgyesi Pál: Fel-gerjedt, s pokol fenekeig hatalmazott rohogo tűz. Patak 1658. – Vide 2941

2793

(MEDGYESI PÁL): Gyözködő hit a' testen, e' világon, bünön, halálon, poklon és kárhozaton, Christusnak Isten jobjara üleseből. Praedicáltatott a' Sáros pataki ecclesiában Sz. Marc utolso részéneec rend szerént-való

magyarázásának alkalmatosságával, 23 Junii 1658-ben. Patakon (1658?) [typ. principis] Rosnyai Janos.

*4, A⁴-C⁴ = 32 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 965

Református bibliamagyarító prédikáció. – *Medgyesi Pal* Sárospatakon, 1658. június 19. keltezéssel ajánlotta művét *Zakany Andras és Szirmai Peter uraméknak: együtt a híres-neves sárospataki scholának méltóságos kurátorinak, külön pedig... a méltóságos öreg fejedelemszonszony... udvari első rendű szolgájának, s egyszersmind tanácsának, ennek pedig magyarországi tábla assessorának és palatinus uram ő nagysága, gróf Veselyini Ferenc uram fő ember szolgájának s tanácsának...* (3–6. pag.) A cím első mondatának megismétlésével és a bibliai textussal kezdődik a prédikáció (7–32. pag.), amelyet Medgyesi Pál 1658. június 23-án mondott el a sárospataki egyházban. A beszéd felépítése: *Tanúság, Okai, Hasznai*.

Az ajánlásban Medgyesi megvallotta, hogy későn kezdett prédikációinak *közönséges haszonra (ha mi afféle lehetne benne!) kiadásához*. A mecénások mellett még Baksy István érdekeit is méltatta *az elmúlt egynéhány esztendőkbéli egyházi zenebonáknak istenes lecsendesítésekben*. A prédikáció önálló ajánlásából és ennek 1658-as keltezéséből feltételezhető, hogy már 1658-ban kinyomatták; ugyanakkor a példányok egy része a *Magyarok hatodik jajja* című, 1660-ban megjelent prédikációgyűjteménynek (2941) is.

Cf. 2941

In 10 bibliothecis 15 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Debrecen *Ref* – Praha *Nat* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Civ*

2794

MEDGYESI Pál: [1] Istenhez-valo igaz megterés, avagy szent és isteni igaz mod, mint kellyen a' bünben heverönc életét Isten kivánsága szerént meg-jobbétani, és ötet magához engesztelni. Praedicáltatott a' Sáros pataki ecclesiában, 5. August. 1657-ben Medgyesi Pal által. Sáros Patakon 1658. – [2] (Ötödik jaj es siralom, mellyel szegény csak nem el-fogyott, lelkében el-fojlódott magyar nemzetet minapi amaz ő megsirathatatlan s' váratlan nagy romlasaban... siratta s' sirattatta... egyszer s' mind ... igaz megtérésre serkengette, serkengeti Medgyesi Pal. Praedicállotta 2. és 9-dic (Septem)br. 1657-ben sáros pataki egy házban, és ez szomorú alkalmatossággal hirdettett böjti némely praedicációkkal s' könyörgéssel egyetemben ki bocsátotta. S. Patakon 1658.) Sárospatak 1658 [typ. principis].

[1], D⁴-N⁴ O³ = [1] + 25—53 + 53 [recte 55] pag. – 4^o – Orn.

RMK I 935 – RMK I 936

Református prédikációk. – E nyomtatvány Medgyesi Pálnak 1657-ben elmondott prédikációit tartalmazza. Az 1657. év, a füzetjelzés és a lapszám folytatólágossága alapján biztosnak látszik, hogy a Patakon megjelentetett *Negyedik jaj* (2729) című Medgyesi-kiadvány folytatásaként kívánták 1657-ben megjelentetni. Két részből áll, amelyek önálló címlappal és folytatólágos füzetjelzéssel kapcsolódnak egymáshoz. Az első rész címlapjának háta üres. *Istenhez való igaz megtérés* cím után két prédikációt tartalmaz. Az első a *sárospataki ekléziában prédikáltatott, 5. August. 1657.* (25–37), a *Wencsellőn 10. Augusti 1657.* (39–53) A [38] lapra nem nyomtattak, és a G₃ levél hátlapja is üres.

Önálló címlappal (G_{4a}) következik ezután az *Ötödik jaj és siralom*. Elmondásának alkalmát, a magyar nemzet váratlan nagy romlását Medgyesi a címlapon hosszan részletezte: *midőn az egész erdélyi tábort az urakkal és nemességgel elmúlt júniusnak végén 1657-ben Podoliában a színes békeségű szomszédoknak álnokságok miatt a temételen sok csúnya, prédával élő tolvaj tatárságtól véletlenül megüttetvén és sokáig fárasztatván, végtére csalárd megbékélésnek színe alatt alattomban környülvétetvén, s meg is győzetvén ... nyáj s csorda módjára hajtattott el hibeszélhetetlen gyalázatos és kegyetlen rabságra...* A címlap hátán bibliai idézet olvasható. Majd a cím megismétlését követően újabb két, Sárospatakon elmondott prédikáció következik. Az elsőt a címlap szerint Medgyesi 1657. szeptember 2-án mondta el (3–17), a másodikat pedig *Prédikáltatott közönséges böjtre felszerkentésnek okáért Sárospatakon, 9 [Septem]bris 1657-ben* (19–43). A K₃b levél, azaz a 18–19. lapok üresek. A prédikációk után *E szomorú alkalmatossággal való böjti könyörgés a pataki ekléziában* olvasható (44–48). Ezután Medgyesi a nemrégien kezébe érkezett, *a Tatár országbéli szerelmes rab atyánkfiainak ... közönséges szép könyörgéseket* is prédikációihoz csatolta. Címe: *Anno 1657. 31. Julii tatárországi chám rabságába esett és Chrim országbéli lakóhelyen, Bekcze Szarán nevű városa felett, köszikla tetején építetett zsidó városban szörnyű fogságra vitetett raboknak buzgó imádsága* (49–53). Szerzője neve is megtalálható az imádság végén: *Nagyobb részre Sz. Dávid és Jób szavai közül kiszedegetett és a ... raboknak állapotjokra alkalmaztatott azoknak rab atyjok fia, Kemény János által.* Az imádság Kemény János *Gileád balsamuma* című művének (Patak 1659, 2869) végén is szerepel.

Az *Ötödik jaj* két prédikációjának újabb szövegkiadásai Tarnóc Mártontól: Magyar gondolkodók 17. század. Magyar remekírók. Bp. 1979. 922–956. – Szalárdi János *Siralmas magyar krónikája*. ... Szakály Ferenc. Bp. 1980. 686–719. – Önálló kiadása Szigethy Gábertől: Medgyesi Pál: Erdély romlásának okairól. Bp. 1984 (Gondolkodó magyarok), 2. kiadása Bp. 1999.

Az *Istenhez való igaz megtérést* és az *Ötödik jajt* feltehetően külön is és a *Negyedik jajjal* (2729) együtt is forgalomba hozták. Az *Ötödik jaj* címlapja arra utal, hogy Medgyesi ezt *böjti némely prédikációkkal s könyörgéssel egyetemben kibocsátotta*. Ennek ellenére a kiadványban csak a második beszédet jellemezte kifejezetten böjti prédikációként. Medgyesi vagy az *Istenhez való igaz megtérésről* írt bűnbánó prédikációt számolta ide, csak nem tüntette fel, hogy azt böjtnapon mondta el, vagy pedig elképzelhető, hogy a már 1657-ben kinyomtatott *Rabszabadító isteni szent mesterség* és a *Külön ülő keresztény* című böjti prédikációt (2731(1-2)) is ehhez a kiadványhoz kapcsolta.

E beszédék részét alkotják Medgyesi Pál *Sok jajokban...* című, 1658-ban kiadott prédikációgyűjteményének (2796) is. Medgyesi prédikációinak történetiszemléletéről ld. *Studia Litteraria*. Tomus XLI. Debrecen 2003: 132–137, Csorba Dávid.

Az *Ötödik jajt* címében és témájában folytatta Medgyesinek a *Magyarok hatodik jajja* című prédikációgyűjteménye 1660-ban (2941).

Cf. 2729, –, 2796, 2869, 2941

In 10 bibliothecis 18 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Csurgó – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş – etc.

2795

[MEDGYESI Pál:] *Liturgia Sacrae Coenae*, az az Úr vacsorájának ki-
osztasában-való rend és cselekedet, melyben megegyeztenek a' Tiszánn
innen-levő egyházi szent társaságbéli tanétók leg-nagyobb részént, és
ilyen formán közönséges meg-egyezett végezetből sáros pataki közönséges
gyűlésekben, 10. Apr. 1658-ben ki-adtanak. Patakon 1658 [typ. principis]
Rosnyai.

A⁸-C⁸ D⁶ = 60 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 933

Református agenda. – A címlap háta üres. *Az Isten féltő olvasóhoz* intézett előszóból kitűnik, hogy a Tiszáninnyi református egyházkerület esperesei és lelkészei az 1656. június 14-én tartott pataki zsinaton elfogadott úrvacsorai rendtartást közakarattól bocsátják ki (3–12). A belső cím megismétli a címlapon olvasható címet. Az agenda az Úrvacsoraoosztás szertartásrendjének leírása és magyarázata: a szereztetés ígéről elmélkedik, majd megadja a közgyónás, vallástétel és feloldozás szövegét, az Úrvacsora vételekor, ill. utána a hálaadást, végül az áldást (13–60). Összesen nyolc szertartási imádságot tartalmaz, részben eredetük megjelölésével: *A Praxis pietatisból vett – A scotiai és palatinatusi és több reformata ecclesiáikéből vett – Palatinatusi és belgiumi ecclesiáké – Scotiai ecclesiáé Genévéában.*

Szövegkiadása a címlap másolatával: *Liturgia Sacrae Coenae Az az: Úr vacsorájának...* S.a. rend. és a tanulmányt írta Fekete Csaba. Sárospatak 2003. (Acta Patakina XV. Nyelvi és Művelődéstörténeti Adattár. Kiadványok 3.)

Medgyesi Pál már Gyulafehérvárott, ill. Sárospatakon, Lórántffy Zsuzsanna fejedelemsz-
szony udvari lelkészeként is gyakorolta az Úrvacsoraoosztás újszerű módját. A változtatások a Tiszáninnyi esperességben is ellenállásba ütköztek, és elfogadásuk végül csak az 1656. június 14-én Patakon tartott zsinaton történt meg. Medgyesi szerepét az agenda kiadásában és előszavának megírásában Hegedűs László tisztázta: Adatok és tanok a XVII. századi magyar ref. egyház életéből. Sárospataki füzetek I (1857), 349–366.

Az Úrvacsora agenda elfogadtatását Zoványi Jenő a puritánusok egyetlen megvalósult reformtervének tartotta, vö.: Zoványi Jenő: Puritánus 325, 360–361. Elfogadásáról, ill. visszhangjáról korabeli dokumentumokat közölt Fekete Csaba a szövegkiadás tanulmányában, 88–106. Az agenda puritán vonásainak vizsgálata uo. 73–79. Az agenda utóéletéről: uo. 85–87. Ld. még: Dienes Dénes: *Liturgia Sacrae Coenae*. 340 éves a tiszáninnyi puritánus úrvacsora rendtartás. Sárospataki füzetek II (1998), 66–76. – Fekete Csaba: *A Pataki agenda és a Praxis pietatis*. Könyv és Könyvtár XXV. Debrecen 2003, 65–98.

Az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött három példány közül a harmadikról Fekete Csaba (MKsz 2004, 156–154) kimutatta, hogy az 1-2. példányhoz képest szedése végig új, tehát

az agendát ugyanolyan évszámmal újabb kiadásban is megjelentették 1659-ben vagy 1660-ban. Az eltérésekről ld. a 2940 tételt!

Cf. 2940

Budapest Nat ① ① – Budapest Univ ① – Cluj-Napoca Univ ① – Košice Dioec ① – Sárospatak Ref ① ②*

Medgyesi Pál: Ötödik jaj es siralom... Patak 1658. – Vide 2794

2796

MEDGYESI Pál: Sok jajokban s' bánatos szivel ejtett könyhullatásokban merült és feneklett szegény igaz magyaroknak egy-néhány keserő siralmi, mellyeket tétettec véle ez utolban el-mult nyolcz, kilencz, de mindenec feltt tavalyi esztendőbéli s' attul fogva való megbecsülhetetlen kárvallási s' romlási. Medgyesi Pal irta. S. Patakon 1658 [typ. principis] Rosnyai Janos. [partim Várad 1654 Szenci Kertész, „B” variáns.]

„A” variáns: (:)⁴ (:):⁴; ()⁴ B⁴-K⁴ L²; A⁴-C⁴; []¹, D⁴-N⁴ O³; []¹, A⁴ B⁴; []¹, C⁴ D⁴; []¹, E⁴-G⁴ H¹; A⁴ B⁴ C⁵ = [14]; 84; 1-23; [1] + 25-53; 53 [recte 55]; [1] + 16; [1] + 17-31; [1] + 26; 25 + [1] pag. – 4^o – Orn., init.

„B” variáns: (:)⁴ (:):⁴; A⁴-H⁴; A⁴-C⁴; []¹, D⁴-N⁴ O³; []¹, A⁴ B⁴; []¹, C⁴ D⁴; []¹, E⁴-G⁴ H¹; A⁴ B⁴ C⁵ = [14]; 36 [recte 63]; 1-23; [1] + 25-53; 53 [recte 55]; [1] + 16; [1] + 17-31; [1] + 26; 25 + [1] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 934

Református prédikációgyűjtemény. – Medgyesi Pál 1653-ban már megjelent, továbbá a nagyrészt 1657-ben elmondott, külön-külön is megjelentetett prédikációit 1658-ban *Sok jajokban...* címmel egy gyűjteménybe foglalta. A címlap háta üres. A prédikációgyűjtemény elé írt, történeti vonatkozású *Elöljáró beszédében* ((:)₂a-(:)₁b) Medgyesi felsorolta azt a sok török támadást és veszedelmet, amelyet egyházi szolgálatának huszonöt éve alatt élt át. A *keserves romlás* idején tett *szomorú próféciákat, vagy inkább siralmakat* adta ki ebben a prédikációgyűjteményben. A keltezetlen *Elöljáró beszéd* után a bibliai textusokat és az egyes beszédek tanúságait egyenként felsorolta: *A felvett Igék, melyekből a prédikációk tétettek, és azokból folyó tanúságok, renddel* ((:)₂a-(:)₃a). Ezek a kiadvány felépítését is megadják, részletes leírásukat a zárójelben megadott önálló tételszám alatt található: (1) *Hármas jaj* (2486 vagy 2504) – (2) *Negyedik jaj* (2729) – (3) *Istenhez való igaz megtérés* (2794(1)) – (4) *Ötödik jaj* (2794(2)) – (5) *Böjti könyörgése a sárospataki ecclesiának. Tatár országban lévő rab atyáink-fainak könyörgések. Rabszabadító isteni mesterség* – (6) *Külön ülő keresztyén* – (7) *Serva Domine* (a prédikációgyűjtemény 5-7. tagja egy nyomtatvány volt, ld. 2731) – (8) *Igazak sorsa e világon* (2730). Az utolsó beszéd C₅ levelének hátlapjára a prédikációgyűjtemény sajtóhibáit nyomtatták: *Az Authornak jelen nem lehetése miatt esett derekasabb fogyatkozások s vétek a nyomtatásban* (C₅b).

A gyűjteménynek két variánsa van, aszerint, hogy első tagját, az *Erdély s egész magyar nép ... hármás jaja s siralma* című, I. Rákóczi György, Rákóczi Zsigmond és Bethlen István felett mondott gyászbeszédet hol nyomtatták: Patakon (2486, „A” variáns) vagy Váradon (2504, „B” variáns). Mindkét kiadás 1653-ban jelent meg, de terjedelmük, mint azt a fenti leírás tükrözi, lényegesen eltérő. A gyűjteménybe legtöbbször a váradi kiadású *Hármás jajt* tették bele, mivel ebből több példány maradt raktáron (vö. 2504).

A *Sok jajokban... a Hármás jaj...* koncepcióját viszi tovább, ezért lett mintegy bevezetőként a gyűjtemény elejére helyezve. Medgyesi 1657-ben elmondott prédikációi ezután időrendben követik egymást. Közülük a *Negyedik jaj...* és az *Ötödik jaj...* szől hangsúlyosan a tragikus történelmi eseményekről. A kiadvány végére Medgyesi egy 1656-ban elmondott gyászbeszédét helyezte.

A *Hármás jaj...* után a gyűjteménybe foglalt prédikációk közül csak a 3-4. számúakat nyomtatták ki 1658-ban, a többi már 1657-ben jelent meg. Ezekből a korábban önállóan is forgalomba hozott nyomtatványokból alakították ki egy közös címlappal és előljáró beszéddel ellátott kiadványt 1658-ban. A gyűjtemény utolsó tagját, az 1657-ben kinyomtatott *Igazak sorsa e világban* (2730) című gyászbeszédet úgy használták fel a gyűjtemény számára, hogy utolsó levelének üres hátlapjára a prédikációgyűjtemény egészéhez kapcsolódó sajtóhibajegyzék került. Mivel ez a C ívhez hozzákötött levél C₅ levél volt, csak ezt az egy levelet kellett újra kinyomtatni.

A *Sok jajokban...* című prédikációgyűjteményt időben követte a *Magyarok hatodik jaja* címen egy újabb prédikációgyűjtemény, amelyet Medgyesi 1658-ban és 1659-ben elmondott prédikációiból alakított ki (2941).

Medgyesi prédikációiról: Császár Károly: Medgyesi Pál élete és működése. Bp. 1911. 87–89, 92–93. – Tarnóc Márton: Erdély művelődése Bethlen Gábor és a két Rákóczi György korában. Bp. 1978. 100–102. – Medgyesi Pál: Erdély romlásának okairól. Szigethy Gábor kiadásában. Bp. 1984. 2. kiad. Bp. 1999. – A prédikációgyűjtemény szerkezete és tartalmi elemzése: It 2001, 191–195 (Luffy Katalin).

Cf. 2486; 2504; 2729, 2794, 2731, 2730, –, 2869, 2941

In 13 bibliothecis 21 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

2797

PÓSAHÁZI János: Disputatio philosophica de principio philosophandi, quam ... sub praesidio ... Johannis Posahazi, philosophiae doctoris, ... in ... schola Sáros-Patakina professoris ... publice ventilandam proponit Petrus Körmendi, p.t. ... scholae senior, ad diem 22. Junii, horis locoque solitis. Patakini MDCLVIII [typ. principis] apud Johannem Rosnyai.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 909

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás *Gabrieli Bakos de Osgyan, arcis et praesidii Szathmáriensis supremo capitaneo ... ut et ... Sigismundo Bellenyi de eadem*

... nuper discipulo ... in schol. S. Patakina ... nec non ... Mart. M. Kis-Komaromi ... rectori scholae ... Ecsedie(n), ... David Szendi ... scholae Göncinae rectori ..., Joan. Margitai ... scholae Bodrogh-Kereszturiensis ludi moderatori ..., Mich. Málasi, ... Steph. C. Farnadi, Franc. Kis-Várdai ... in schola S. Patakina ... theologiae et philosophiae studiosis. A főrés a cím megismétlése után a filozófiai gondolkodás alapelveiről, annak jellemző tulajdonságairól VIII tézisben értekezik (A₂a–B₃b). Megállapítja, hogy sem a természetes ész (*ratio naturalis*), sem az érzékelés (*testimonium sensuum*), sem a Szentírás, sem Aristoteles tanításai vagy Descartes *Cogito, ergo sum* tanítása nem fedi önmagában és teljesen tisztán (*per se et nude*) a filozófia alapelvét. Annak igaz *principiuma* szerinte mindaz, ami megfelel a természetes észnek, támaszkodik az érzékelésre, a tapasztalatra, a megfigyelésre, az inductiora és figyelembe veszi a Biblia kijelentéseit. A tézisekhez *Corollaria respondentis* csatlakozik, amelyben három-három tétel olvasható *ex philosophia in genere – ex metaphysica – ex pneumatica – ex ethica – ex oeconomia – ex politica* (B₃b–B₄a). Az utolsó lapon *In honorem ... respondentis* címen *Stephanus Szathmari, scholae grammatic. praeceptor* és *Michael Szentkiralyinus* latin verse zárja a nyomtatványt (B₄b).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1658. június 22-én védték meg a pataki református iskolában. A vizsgáztató Pósa-házi János filozófiaprofesszor, a vizsgázó Körmenyi B. Péter (1635/1636–1691) tanuló volt. Ő pataki tanulmányai után Németalföldön és Angliában járt egyetemre 1660 és 1663 között. Hazatérve Szatmáron református rektor, majd Ecseden, Erdődön és ismét Szatmáron lelképásztor lett. 1667 és 1689 között a középszolnoki egyházmege esperese, majd 1686-tól haláláig a tiszántúli egyházkerület püspöke volt.

Makkai Ernő megállapította (19), hogy Pósa-házi ennek az értekezésnek az anyagát később beiktatta az *Ars catholica* című összefoglaló munkájába (Patak 1662, 3062).

Cf. –, 3062

Budapest Univ ①

2798

PÓSAHÁZI János: *Disputatio philosophica de regulis philosophandi, quam ... sub praesidio ... Johannis Posaházi, philosophiae doctoris, ... in ... Sáros Patak. schola professoris ... publico examini subicit Thomas F. Tsekeinus, ad diem 20. Julii horis locoque solitis. Patakini MDCLVIII [typ. principis] apud Johannem Rosnyai.*

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 910

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Thomas F. Tsekei resp.* szöveg nélküli ajánlása áll *Catharinae Kapi, relictae viduae ... Stephani Forgács de Ghymes ... nec non ... Benedicto Nagyari, ... in ... eccl. Varadiensi verbi Dei dispensatori ..., Andrae S. Tarpai ..., Petro B. Szathmari, ... in eccl. S. Patakiensi orthodoxae et catholicae fidei annunciatoribus ... ut ... Gregorio S. Tsholci, ... Francisco C. Kisvárdai ..., Stephano Sz. Szathmari, condiscipulis.* A fő-

rész a *Disputatio philosophica de regulis philosophandi* cím megismétlésével kezdődik, és hét téziszből áll (A_{2a}–B_{1a}). Az első tézis elején a szerző kifejti, hogy e disputáció az előző, a filozófia alapelveiről szóló (2797) folytatása. Célkitűzése az, hogy a filozófiai gondolkodás szabályait az alapelveknek megfelelően határozza meg. A szabályoknak véleménye szerint egyetemes érvényűeknek, egyneműeknek, igazaknak és homogéneknek kell lenniük. Egyenlőségjelet tesz a *disciplinák* és az *arsok* között, mivel *omne disciplinae sunt exemplaria quaedam, quae mentem dirigere possunt in aliqua operatione*. A gyakorlatban az *ars* két főelve: az *imitatio* és a *repraesentatio* érvényesül. A filozófiai gondolkodásban a tudományos bizonyítás fontosságát és az okszerűséget hangsúlyozza. A tézisek után *Corollaria* címen *ex logica* VI – *ex metaphysica* IV – *ex pneumatica* IV – *ex physica* III – *ex ethica* III – *ex oeconomia* IV – *ex politica* III tétel foglalja össze az egyes tudományágak jellemzőit. Végül *Ad ingenuum respondentem carmina congratulatoria* zárja a nyomtatványt a következő szerzőktől: *Johannes Kocsi ...*, *p.t. alum. s. S. P.* (B_{2a}) – *Andreas P. Csehi* (B_{2b}).

E vizsgatételeket a pataki iskolában vitatták meg a címlap tanúsága szerint 1658. július 20-án. A vizgáztató Pósházi János professzor, a felelő Csekei F. Tamás tanuló volt.

Makkai Ernő megállapította (19), hogy Pósházi ennek az értekezésnek az anyagát később beiktatta az *Ars catholica* című összefoglaló munkájába (Patak 1662, 3062).

Cf. –, 3062

Budapest Nat cop. – Cluj-Napoca Acad

2799

PÓSAHÁZI János: *Disputatio philosophica de territorio philosophandi, quam ... sub praesidio ... Johannis Posahazi, philosophiae doctoris, ... in ... schola Sáros-Patakina professoris ... publico examini submittit Andreas B. Gyöngyösi, p. t. ... scholae ... senior, ad diem 28 Augusti, horis locoque solitis. Patakini MDCLVIII [typ. principis] apud Johannem Rosnyai.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 911

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Andreas B. Gyöngyös resp.* aláírásával szöveg nélküli ajánlás *Stephano Baxi de Hece ... principis ... Susannae Lorantfi consiliario ... scholae Sáros=Patakinae curatori ... comitatus Abaujvariensis jurato notario ... ut et ... Paulo Medgyesi, ... suae celsitudinis concionatori aulico ... philosopho et theologo ... nec non ... Johanni Posahazi, philosophiae doctori et professori in ... schola Sáros-Patakina ... praeceptoris ... item ... Michaeli Hangátsi ... scholae Tolcsvensis rectori ... Andreae K. Bajtsi ... ludimagistro orthodoxae scholae Gyöngyösinae ... Francisco Devai ... moderatori scholae Rima Szombatinae ... Jacobo Szatthmári ... Valentino Kőpeczi ... Demetrio Nanási ... Davidi P. Oroszi ... alumnis scholae Sáros-Patakinae.* A főrész a cím megismétlése után VI tézisben értekezik arról, hogy mely tudományágakra terjed ki a filozófia (A_{2a}–B_{3a}). Felfogása szerint részei mindazok a *disciplinák*, amelyek természetes értelemmel megismerhetők. Ezért idetartozik a metafizika, amely Isten-

hez kapcsolódik és a szellemi, transzcendens világ természetét és sajátosságait vizsgálja. Része továbbá az etika, a politika, a jogtudomány. Vitatkozik Amesszel, aki mindezeket a teológiához sorolta. Pósházi főleg a metafizika és az etika filozófiához való tartozását taglalja. Az utolsó tézisben pedig összefoglalja, hogy miben is van segítségére a teológiának a filozófia és annak részei. A nyomtatványt a következő négy köszöntő vers zárja: [1] *Programma ad .. resp.* címmel *Johannes Campensis Debrecinus, scholae syntaxis praeceptor l. m. litat.* (B_{3a-b}) – [2] *Michael Pető Szendreinus, alum. ... schol. S. P.* (B_{4a}). – [3] *Anagramma Andreas Geöngösi* címmel *Demetrius Nánásinus* költeménye (B_{4a-b}) – [4] *Stephano Sylvano Kereszturi accinente in honorem ... Andr. Gyön., sen. coll. Patak* aláírással hatsoros héber nyelvű költemény (B_{4b}).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1658. augusztus 28-án védték meg a pataki református iskolában. A vizsgáztató Pósházi János filozófiaprofesszor, a vizsgázó Gyöngyösi B. András volt.

Makkai Ernő megállapította (19), hogy Pósházi ennek az értekezésnek az anyagát később beiktatta az *Ars catholica* című összefoglaló munkájába (Patak 1662. 3062).

Cf. – 3062

Budapest Univ ①

2800

SOMOSI PETKÓ János [transl.]: Igaz és tökeletes bodogsagra vezérő ut, avagy bé-menetel a' hitre, mely nélkül lehetetlen dolog, hogy valaki Isten előtt kedves légyen, mely kérdések és feleletek által rövideden ... a' Bibliának minden könyveinek és részeinek eleitől fogván utólyáig értelmére vezet, mely mostan ... idege(n) nyelvből magyar nyelvre fordított Somosi Petkó János sziksz. predik. által. Patakon 1656 (–1658) Renius György (Rozsnyai János).

][⁸,][⁴, A⁸–Z⁸, Aa⁸–Pp⁸ Qq⁴ = [24] + 616 pag. – 8° – Init.

RMK I 913

Református bibliamagyarázat. – A címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. Ezt követi *Dedicatio* élőfejjel az *Ajánló levél ... Mezölaki István uramnak, a szendrei Helvetica confession lévő ecclesianak lelkipásztornak, nékem ... kedves atyámfiának*, aláírója Somosi Petkó János, szikszai prédikátor (][_{2a}–][_{4a}). Majd *Praefatio* élőfejjel *Az kegyes és Istent félő olvasónak kegyelem és békesség az Úr Jéhus Christustúl* című előszó következik (][_{4b}–][_{3a}). Ennek hátán olvasható *A nevezetes férfiúnak, Somosi János uramnak, ki ez könyvet magyar nyelvre fordította, dicséretes emlékezetére tétetnnek e következő versek, szerzőjük Posaházi János* (][_{3b}). Kezdősora: *Kősziklás helyeken zöld myrtust aki keresni. Ezt követi De via verae foelicitatis, ejusque interprete ... Johanne P. Somosi* című magyar nyelvű költemény, amelyet *Johannes C. D. S. P. S. S. P. 1658.* írt (][_{4a}–b). Kezdősora: *A Szentírást ki akarod érteni.* Ez után áll *Typographus ad lectorem* címmel Rosnyai János magyar nyelvű verse (][_{4b}). Az incipitmutatóra utaló kezdőszavai: *Olvasod e könyvet.* A főrész rövid bevezető (*Bemenetel kérdés*) után a bibliai könyvek sorrendjében kérdés-felelet formájában a teljes Szentíráásra kiterjedő bibliamagyarázatot tartalmaz (1–616).

Somosi Petkó János (1625–1684) sárospataki tanulmányai és szikszói rektorság után 1651-ben Angliában, majd Franeker, Leiden, Utrecht egyetemén tanult. 1656-tól lelkészként működött Szikszón, Tarciban, Megyaszón, majd az abaúji egyházmegye esperese lett. 1683-tól lelképásztor volt Mádon.

Szabó Károly (RMK I 913) röviden összefoglalta, majd Berg Pál pontosan idézte az ajánlólevélnek a fordítás indítékaira és körülményeire vonatkozó sorait. A cím hasonlósága alapján Berg úgy vélte, hogy Somosi munkája William Chillingworth: *The Religion of Protestants a Safe Way to Salvation* című művének fordítása volt, amely első alkalommal Oxfordban, 1638-ban jelent meg (Angol hatások 125–126). Petrőczy Éva a káté házasságra és nőkre vonatkozó részeit idézve, a műben a magyar realista próza csiráit vélte felfedezni (Fél-szentek és fél-poéták. Bp. 2002, 79–81).

A címlapon az 1656. év, a kolofonban ezzel ellentétben ez olvasható: *E könyv végződött el 1658-ban Rozsnyai János által, ugyan Sárospatakon*. A nyomda élén 1657 júniusáig Georgius Renius állt. Ebben az évben vette át helyét Rosnyai János, aki azonban már 1656 végén és a következő év elején is itt dolgozott, feltehetően a betegeskedő Reniust helyettesítette.

In 14 bibliothecis 20 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ref, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Debrecen *Ref* – Košice *Scient* – London *BL* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ*

2801

(ARTICVLI dominorvm regnicolarvm trivm nationvm regni Transilvaniae in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in civitatem suam Marosvásárhely ad diem sextum menssis [!] Novembris anni milesimi [!] sexcentesimali quinquagesimi octavi indictis celebratis conclusi. [Szeben 1658 typ. civitatis.]

$A^2 - C^2 D^{1+1} = [7]$ fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2015/222 – MKsz 1898: 178

Erdélyi országgyűlési törvénycikk magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Barcsai Ákos erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az erdélyi rendeknek a fejedelemhez intézett magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az 1658. november 6. és 11. között (vö. ErdOgyEml XI 7–9) kizárólag az erdélyi rendek részvételével megtartott országgyűlés kilenc artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1658. november 6-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 92–103.

A kiadványt először Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1898: 178). A betűtípusok tanúsága szerint Szebenben, a városi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József). Szeben városa Marcus Pistorius 1655 körüli halála után váltotta vissza a nyomdát, és a nyomdavezetők neve egészen 1659-ig nem szerepel a nyomtatványokon (vö. 2878). Ekkor Christoph Hildebrand kezén volt a műhely, így lehetséges, hogy már ezt a kiadványt is ő nyomtatta.

A korábbi években 1623-tól kezdve egészen az 1658 áprilisi országgyűlés artikulusaig (2762) valamennyi erdélyi országgyűlési végzés hivatalos kiadását Gyulafehérváron, a fejedelmi nyomdában állították elő. Az 1658. szeptember 5-i tatárdúlás azonban véget vetett a nyomda ottani működésének. Az országgyűlést követően a fejedelem Segesvár környékén tartózkodott, minden bizonnyal ezért készültek az artikulusok a közeli Szebenben (MKsz 1968: 203, Fazakas József).

A kiadvány füzetbeosztását Ferenczi a következő formában írta le: „A–D_{1.2}–C₁ = 7 sztlan levél”, azonban a ma fellelhető egyetlen példány kollációja a fenti címleírásban olvashatóval egyezik meg.

Az artikulusoknak ugyanitt, minden bizonnyal ugyanebben az évben – apróbb helyesírási eltérésektől eltekintve – változatlan szöveggel, de eltérő módon, ötlevélnyi terjedelemben szedett kiadása is megjelent (2801A). A két kiadás sorrendje és létrejöttük oka nem állapítható meg.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ①

Olim: Erdélyi Múzeum könyvtára

2801A

(ARTICULI dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in civitatem suam Marosvásárhely ad diem sextum menssis [!] Novembris anni millesimi sexcentesimali quinquagesimi octavi indictis celebratis conclusi. [Szeben 1658 typ. civitatis.]

A² B² C¹⁺¹ = [5] fol. – 2° – Init.

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Barcsai Ákos erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az erdélyi rendeknek a fejedelemhez intézett magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az 1658. november 6. és 11. között (vö. ErdOgyEml XI 7–9) kizárólag az erdélyi rendek részvételével, Marosvásárhelyen megtartott országgyűlés kilenc artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1658. november 6-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 92–103.

A bibliográfiailag eddig le nem írt kiadvány szövege – apróbb helyesírási eltérésektől eltekintve – teljesen megegyezik az ugyanitt, minden bizonnyal ugyanebben az évben, de eltérő szedéssel, hétlevélnyi terjedelemben nyomtatott kiadásával (2801). A szakirodalom a két kiadás példányait eddig nem különítette el.

Fazakas József – bár e kiadásnak az Egyetemi Könyvtárban őrzött példányát a Ferenczi Zoltán (MKsz 1898: 178) és Sztripszky Hiador által (I 2015/222) leírt kiadással (2801) azonosította – megállapította, hogy a betűtípusok tanúsága szerint Szebenben, a városi nyomdában

készült (MKsz 1968: 207). A két kiadás sorrendje és létrejöttük oka nem állapítható meg, nyomtatásuk körülményei és háttere azonos lehetett (vö. 2801).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Univ ⊕ – Sibiu Mus ⊕

B. T. F.: Dissertatio jucunda de materia prima conclsionvm logicarum primum enatarum in alma academia Casoviensi, quam studiose annotavit ... amanuensis B. T. F. de ente rationis. Trencsén 1658. – Vide 2759

2802

[1] CHALUPKA, Samuel: Slzawě kwjleni wdow a syrotků to gest kázanj pohřebnj cyněně nad ... Giřjkem Melclem mladssjm ... Jana Melcle ... synu ... města Trencjna mėsstěnjnu, který za dosti dlauhý čas těžce skonál a přjgmauce z nowého manželstwj před pětimi toliko dni synáčka, w neprjtomnosti sweho pana otce y pana bratra Dawida 29. Novem. Anno hoc currente, běh žywota swého ... dokonál. Od Samuele Chalupky cýrkwe Trencanské ewangelického kazatele. Anno 1658. die 1. Decembris. – [2] (MALATIDES, Daniel: Ultimus lachrymabilis et flebilis honor. Poslednj slzawá a plačtiwá služba a neb kázani nad tělem mrtwým ... Giřjka Melcla w prjtomnosti mnohých ... w městě ... Trencjně, včiněné před domem dne prwnjho měsýce prasynce léta Páně 1658. Od kněze Danyeje Malatidesa diacona cýrkwe Trencanské ponjženého.) [Trencín] (1658) [Čížek].

A⁸–C⁸ D⁴ = [28] fol. – 8° – Orn.

RMK II 912, RMK II 916 – Čaplovič 1857

Gyászbeszédnek biblikus cseh nyelven. – (A címek fordítása: [1] Özvegyek és kicsiny árvák jajveszékése, azaz temetési prédikáció az ifjabb Jiřík Melcl ..., Jan Melcl fia ..., Trencsén város polgára fölött, aki elég hosszú ideig nehezen haldoklott, és mindössze öt nappal korábban örvendve új házasságából való kisfiának, atyjaurának és fivérének, Davidnak távollétében ... elhunyt. Samuel Chalupkától, a trencsényi evangélikus egyház prédikátorától 1658. december 1. – [2] Utolsó könnyes és síró szolgálat avagy prédikáció Jiřík Melcl ... holtteste fölött sokak jelenlétében ... Trencsén ... városában, elmondott a ház előtt az Úr 1658. éve december havának első napján Daniel Malatides pap, a trencsényi egyház alázatos diakónusa által.)

A címlap hátán szentírási idézet. Az első halotti prédikáció (A_{2a}–B_{5b}) külön cím nélkül kezdődik, befejező része az elhunyt életét ismertető *Personalia* (B_{5b}–B_{7b}), és záró áldással ér véget: *Gratiarum actio* (B_{7b}–B_{8a}). A második gyászbeszédnek önálló, impresszum nélküli címlapja van (C_{1a}), hátára ugyancsak szentírási idézetet nyomtattak, a beszéd (C_{2a}–D_{3b}) után

pedig *a et ω* címmel latin nyelvű vers (D₃b–D₄b) áll, szerzője *Johannes Meltzelius Neotitschino-Moravus, sch. Cremnic. con-rector*.

Daniel Malatides evangélikus lelkész, a második beszéd szerzője 1620 táján született feltételezhetően a morvaországi Zábřehben, és Trencsénben halt meg 1670 körül. Az ő bátyja volt a szintén evangélikus pap Jan Malatides, aki 1610 tájt született ugyancsak Zábřehben, és 1660 tájt halt meg Trencsénben. Ő káplánkodott Jonás Hadík mellett (2152, 2192). Az elhunyt 1625. február 7-én született Nový Jičínben, majd Trencsénben telepedett le. Utazásaiból ítélve vagyos polgár lehetett, aki kereskedéssel foglalkozhatott. Két házasságából öt gyermeke született. A morvaországi Nový Jičínből menekült Meltzel család gyakran szerepel a trencsényi nyomda kiadványaiban (2036, 2192, 2245, 2441, 2445 (2), 2447 (3), Lőcse, 2582, 2880).

E kiadvány első részét Szabó Károly még önálló nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK II 912), a másodikat, Malatides beszédét pedig Ezechiél Jabín Jan Efrom Hranický fölött mondott gyászbeszéde (RMK II 915) második részeként írta le (RMK II 916). Ján Čaplovič helyesen állapította meg, hogy a csehtestvér Jabín és az evangélikus Daniel Malatides beszédei aligha kerülhettek egy kiadványba. Chalupka és Malatides prédikációinak összetartozását az összeillő fűzetjelzésen kívül az is bizonyítja, hogy ugyanazon személy temetésén hangzottak el.

Szabó Károly tévedése abból eredhetett, hogy az Országos Széchényi Könyvtár egykor Juraj Ribay tulajdonában lévő példányában Jabín és Malatides beszédét kötötték egybe. A ma kéttagú nyomdai kolligátumban az első mű címlevele előtti lapon olvasható Ribay kézírásával az eredeti gyűjtőkötet teljes tartalomjegyzéke, amely szerint egykor összesen nyolc halotti beszéd alkotta a gyűjtőkötetet (2805, 2802(2), 2802(1), 2880 és 1800(1–4)).

Budapest Nat ①

2803

CICERO, Marcus Tullius: M. T. Ciceronis Epistolarum selectiorum libri tres [recte: quatuor] a Joanne Sturmio puerili edicationi [!] confecti. Trenchinii 1658 typis Nicodemi Czizek.

A⁸–G⁸ H² = [58] fol. – 8° – Orn., init.

RMK II 913 – Čaplovič 1855

Levélgyűjtemény. – A címlevelet követően *Joannes Sturmio Jacobo Sturmio fratri* ajánlólevele olvasható *Argentinae tertio Calend. Feb.* (= január 30.) anno 1539. évi keltezéssel (A₂a–b). A főrész a címben foglalt *libri tres*-szel szemben valójában négy könyvben ad közre részleteket Cicero levélgyűjteményeiből: *Liber I.* (A₃a–C₂a) – *Liber secundus* (C₂a–E₁a) – *Liber III.* (E₁a–F₄b) – *Liber IV.* (F₄b–H₂a).

Ján Čaplovič szerint e kiadvány a Gyulaféhevárott 1651-ben megjelent Cicero-kiadást követi (2367). Az összevetés alapján azonban kiderült, hogy tartalma és beosztása a Lőcsén 1656-ban megjelentetett kiadvánnyal egyezik (2646). Attól eltérően azonban elmaradt a kiadvány

végéről Desiderius Erasmus két írása, és egyetlen levél előtt sincs *Argumentum*. A levélgyűjteménynek korábbi, hasonló, argumentumok nélküli magyarországi kiadása 1581-ből ismeretes Kolozsvárról, de az valóban csak három könyvből áll (488).

Cf. 488!*; 2646, 2674, –, 3160. →

Budapest Acad cop. (Martin) – Martin Nat ① – Prešov Scient ②*

2804

<Gazur, Matej: Applausus super primogenitum Stephanum Osztrosith. Trenchin 1658 Čížek.>

Čaplovič 1856

18. századi adat alapján feltételezhető. – Köszöntő vers.

Példányból ismeretlen nyomtatvány, amelyet először Ján Rezik említett *Gymnasiologia* című kéziratos iskolatörténeti művében Gazur munkái között. Ez alapján vette fel Ján Mišianik (VII 78) és Ján Čaplovič is bibliográfiájába (1658). Čaplovič megjegyezte, hogy a köszöntő vers, Gazur többi művéhez hasonlóan, Trencsénben nyomtathatták. Feltételezése elfogadható.

Az elsőszülött Osztrosith Istvánt köszöntő latin nyelvű költeményről nem tudni pontosan, hogy az a Trencsén vármegyében jelentős birtokos Osztrosith család melyik tagjához köthető. Matej Gazurról ismeretes, hogy 1617-től Illaván az iskola vezetője és az Osztrosith fiúk nevelője volt. 1658-ban rektor volt Necpálon, 1659-ben halt meg. A három Osztrosith fiú, Miklós, Pál és Mátyás közül egyedül a legfiatalabb Mátyás jöhetne szóba mint akinek 1658-ban első gyermeke született. A mai ismeretek szerint az ő gyermeke vagy gyermekei korán meghaltak, és vele az Osztrosith család kihalt, vö. Nagy Iván VIII 302–303.

2805

JABÍN, Ezechiel: Honor exequialis a neb kázanj pohřebnij pri pohrbowánj těla mrtvého ... kněze Jana Efrona Hranického, pomnohá léta w Púchowě cýrkwe konffessý helwetycké sprawce... kterýž dne 21. měsýce máge léta Páně 1658. žiwot swýj ... dokonal a dne 2. měs. Čerwna tehož léta w Púchowě w kostele helwetyckém ... pochován gest. Včiněné skrze K. Ezecheyele Jabjna Mežrjckého. W městě Trencjně 1658 w impressy Nykodema Cjzka.

A⁸ B⁴ = [12] fol. – 8°

RMK II 915 – Čaplovič 1858

Gyászbeszéd biblikus cseh nyelven. – (A cím fordítása: Honor exequialis avagy temetési prédikáció Jan Efron Hranický pap, sok évig Puhón a helvét, hitvallású egyház első lelkészének

holtteste fölött ..., aki az Úr 1658. esztendejének május hó 21. napján életét ... bevégezte és ugyanazon év június hó 2. napján Puhón a helvét templomban ... eltemették. Elmondattott Ezechiel Jabín Mezřický pap által.)

A címlap hátán szentírási idézet, majd a gyászbeszéd következik (A_{2a}–B_{4b}). A kiadványban olvasható életrajz szerint a szerző Ezechiel Jabín Valasské Mezřicíben született, Fulnekben, Strážnicében és szülővárosában tanítóskodott. 1627 után Magyarországra menekült. 1633-ban Puhón, 1641-ben Lednicen volt lelkész.

Az elhunyt Jan Efron Hranický és a prédikációt elmondó Jabín a csehtestvérek helvét hitvallású ágához tartozott, akik a menekülés után a magyar kálvinista egyház szervezetébe tagozódtak. A csehtestvérek másik ága az utraquista, „kelyhesek” irányzatának tagjai főként Morvaországban még Fehérhegy előtt elfogadták az ágostai hitvallást, és a hazai evangélikusokhoz csatlakoztak. Ilyen volt például Jiřík Třanovský és Jakub Jakobeus (Čaplovič 15). Jan Efron Hranický „szerencsétlen szétszóródásuk” előtt Comenius tanítványa is volt. Idehaza Batizfalván lelkészkedett, és 1650-ben előljárójukká választották azok a morvaországi papok, akik Magyarországon telepedtek le („Zvolen byl za představeného nám moravským kněžim Páně, kteříž v tomto slavném uherském království zustáváme”).

Szabó Károly e kiadvány második részeként írta le Daniel Malatides gyászbeszédét Jiřík Meltzel fölött (RMK II 916). Tévedését már Ján Čaplovič is helyesbítette (1857 és 1858), és megállapította, hogy Malatides beszéde Samuel Chalupka ugyancsak Jiřík Meltzel fölött elmondott prédikációjával együtt alkot egy kiadványt (vö. 2802).

Budapest *Nat* ①

2806

<Kalendář a pranostyka na rok 1659. Trenchín 1658 Cizek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 2882!

2807

LADIVER, Elias, jun.: Summularum LL. privatarum pnevmaticarvm prima, X. punctis-comprehensa, qvam studiosorum Solnensium exercendorum causa ad disputandum proposuit die (...) Januarij anni MDCLVIII. Elias Ladiver F., rector scholae Solnensis respondente Nicolao Trstiansky de Radola, scholae ejusdem alumno. Trenchinii (1658) typis Nicodemi Czizek.

A⁴ = [4] fol. – 4°

Sztripszky II 2575/123 ← MKsz 1890: 270 – Čaplovič 1859

Filozófiai vizsgatételek. – A kiadvány egyetlen ma ismert példányát erősen körbevágták, ezért a címlap hátán megisméltető címszöveg [Summularum LL. privatarum] *pneumaticarum prima X. punctis comprehensa* csak töredékesen olvasható. Alatta ajánlás *Ad ... Nicolaum Wesseleni ... dominum nostrum clementissimum*, aláírói *Elias Ladiver F. praeses* és *Nicolaus Trstiansky de Radola respondens*. A főrész tíz pontban *Punct. I–X*. néhány alapvető pneumatologiai (a természetfölötti létezés, az anyagtalan létező és a lélek megtapasztalásának tudománya) kérdést tárgyal, főként az ész természetes igazságát (*lumen naturale*) és a lélek tulajdonságait (*affectiones spiritus*). A kiadványt kronosztichon zárja, amelynek értéke 1658.

Ezeket a vizsgatételeket 1658 januárjában vitatták meg a zsolnai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Elias Ladiver, az iskola rektora, a vizsgáló Nicolaus Trstiansky volt.

Elias Ladiver (1633 k. – 1686) hazai iskoláit szülővárosában, Zsolnán, majd Lőcsén, Pozsonyban, Sárospatakon végezte, 1651-től Erfurtban és Wittenbergben tanult. 1655-től rektor Zsolnán, majd Bártfán. 1667-ben Teplán (Trencsén megye) lelkész, de az év végén már eperjesi tanár. 1673-ban tiszolci lelkész és kishonti esperes, 1675-ben külföldön él száműzetésben, 1675-1676-ban Nagyenyeden, 1678-tól Segesvárott, 1682-től ismét Eperjesen tanított.

A kiadványt először Horváth Ignác ismertette (MKsz 1890: 270).

Budapest Nat ©*

Makar, Andreas: Dissertatio jucunda... Trencsén 1658. – Vide 2759

2808

SINAPIUS–HORCICKA, Ján: Parva schola in usum discipulorum Christi accom(m)odata et disposita studio et opera Ioannis Sinapii, ecclesiae August. confessionis ministri in regia ac libera civitate Szakolca. [Trenchinii] MDCLVIII [Cízők].

„A” variáns: []¹, (A)¹, A(a)², []¹, A⁴–V⁴ W⁴ X⁴ Y² = [8] + [1–40] 41–179 pag. – 4^o – Tit. calcographicus, mult. ill. calcographicae.

„B” variáns: []¹, [A]², A(a)², (A)², A⁴–V⁴ W⁴ X⁴ Y² = [12] + [1–40] 41–179 pag. – 4^o – Tit. calcographicus, mult. ill. calcographicae.

„C” variáns: []¹, A², A(a)², A⁴–V⁴ W⁴ X⁴ Y² = [8] + [1–40] 41–179 pag. – 4^o – Tit. calcographicus, mult. ill. calcographicae.

„D” variáns: []¹, []², A⁴–V⁴ W⁴ X⁴ Y², A(a)² = [5] + [1–40] 41–179 + [3] pag. – Tit. calcographicus, mult. ill. calcographicae.

RMK II 917 – Čaplovič 1860

Evangélikus vallási tanítás. – A kiadvány élén rézmetszetes díszcímlap áll, amelyet *Maurit. Lang sculpsit Poson*. E lap tetején középen a Szentháromság ábrázolása látható *Auspiciis S. S. Trinitatis* felirattal. A címszöveget képekből álló keret övezi, amely a könyvben is szereplő, szófajokat bemutató metszetek kicsinyített képeit tartalmazza. Ezek közül a *Nomen*, *Pronomen*,

Verbum, Participium a bal oldalon, az *Adverbium, Praepositio, Coniunctio, Interjectio* a jobb oldalon sorakoznak egymás alatt. A címlevél utáni két füzet eltérő beosztása és szövege alapján négy variáns különíthető el:

Az „A” variánsban a címlevél után külön-külön ajánlólevél is szól *Generosis ... reipublicae Novissoliensis dn. iudici et juratis assessoribus ... fautoribus salutem* ((A)₁a), majd ... *dn. iudici amplissimoque senatorum ordini in lib. reg. Ungariae civitate Modrensi civibus* ((A)₁b). Ezután először következik *Ad lectorem* (A(a)₁a–A(a)₂a), majd *Michael Ascanius d. medicus* szól *Ad pios et candidos lectores* ([]₁a) és *Nicolaus Fabricius Trinchini* köszönti a szerzőt ([]₁a-b).

A „B” variánsban a címlapot követő jelöletlen leveleken először *Generosis ... reipublicae Novissoliensis dn. iudici et juratis assessoribus ... politiae inclytae Semproniensis civibus, dn. iudici et senatoribus, ... dn. iudici amplissimoque senatorum ordini in lib. reg. Ungariae civitate Modrensi civibus* megszólítást követően rövid ajánlás szövege olvasható, amelyet *Ad librum* című vers követ ([A]₁a-b). Ezután *Michael Ascanius d. medicus* szól *Ad pios et candidos lectores* ([A]₂a) és *Nicolaus Fabricius Trinchini scrib.* köszönti a szerzőt ([A]₂a-b). Ezután következik az *Ad lectorem* (A(a)₁a–A(a)₂a), majd az „A” variánsban is szereplő két ajánlólevél a beszercebányai ((A)₁a) és a modori pártfogóknak ((A)₁b), továbbá a szerző aláírásával ... *dno Julio Szuniogh de Jeszenice, libero baroni in Budethin et Bielsko salutem* ((A)₂a-b).

A „C” variánsban először a *Generosis ... reipublicae Novissoliensis dn. iudici et juratis assessoribus ... fautoribus salutem* ((A)₁a), majd a ... *dn. iudici amplissimoque senatorum ordini in lib. reg. civitate Modrensi civibus* ((A)₁b) szülő szöveges ajánlás szerepel. Az üdvözlőversek és az előző sorrendje ezután a „B” variánssal egyezik.

A „D” variánsban a címlevél után *Stephano Thököli, libero et haereditario domino arcis Kezmark, comitatus Arvensis supremo comiti, ejusdemque ... domini directori, equiti aurato* szóló ajánlás következik *Johannes Sinapius* aláírásával ([]₁a-b). Ezt újabb ajánlás követi *Generosis ... politiae ... Semproniensis civibus, dn. iudici et senatoribus* ([]₂a-b). A debreceni példányban az *Ad lectorem* intézett előző a könyv végére, a főrész után van kövte (A(a)₁a–A(a)₂a).

A főrész *Parva schola est exercitium orationis utile ad cognitionem rerum discipulis Christi necessariorum comparandam* címe tükrözi a szerző szándékát, hogy a szófajok segítségével ismertesse meg olvasóit az evangélikus vallás fő tanításaival. Mind a nyolc szófajhoz egy-egy alapvető vallásos definíció kapcsolódik, amely egyben fejezetcím is. A címek fölött szemléltetésül a lap kb. egyharmadát kitöltő rézmetszetes kép látható. A cím után *Usus didacticus, Usus analyticus* és *Usus polemicus* elemzi a vallásos tanítást, és tisztáz néhány hozzá kapcsolódó vitakérdést. Így I. *Nomen, quod est Jesus Christus* (A₁a-b); II. *Pronomen est Christianus* (A₂a-b); III. *Verbum est mandatum divinum* (A₃a-b); IV. *Participium est desiderium cordis* (A₄a-b); V. *Adverbium est modus orandi* (B₁a-b); VI. *Praepositio sunt Scripturae S. et verbum Dei* (B₂a-b); VII. *Coniunctio est fides Deum et hominem conjungens* (B₃a-b); VIII. *Interiectio sunt pia suspiria* (B₄a-b). A következő nagy egységben a korábban bemutatott nyolc beszédrész közül háromnak, a *Nomennek*, a *Pronomennek* és a *Verbumnak* a nyelvi jellemzőit mutatja be a szerző a fenti módszerrel. Mindhárom élén újraközltek a hozzájuk kapcsolódó rézmetszetet is. A *De nomine. Nomiini Christi quot accidunt?* kérdést követően nyolc jellemzőt elemez. Ezek: I. *Qualitas* – II. *Species* – III. *Comparatio* – IV. *Genus* – V. *Numerus* – VI. *Figura* – VII. *Casus* – VIII. *Declinatio* (C₁a–M₁b = 91). Érvényre jutásukat a *Miatyánk* szövegében igazolja az *Applicatio omnium accidentium ad exemplum Orationis Dominicae* (91–105). A *Pronomen est Christianus* fejezet a I. *Qualitas* – 2. *Genus* – III. *Numerus* – IV. *Figura* – V. *Persona* – VI. *Casus* köré rendezi a vallási tanítást (105 [recte 106]–136). A *Verbum est mandatum divinum* először Isten személyes, majd személytelen parancsolatáról szól, majd az ige tulajdonságai segítségével (I. *Genus* – II. *Figura* – III. *Species* – IV. *Modus* – V. *De tempore* – VI. *Numerus* – VII. *Persona* – VIII. *Conjugatio*) jellemzi a bibliai igét (137–179).

Ján Sinapius–Horčícka életéről ld. a 2294 tételt. E műve előszavában elmondja, hogy művét több, név szerint meg nem nevezett, jeles teológus munkájából állította össze, és a legközönségesebb, iskolás módszerrel igyekezett azt megszerkeszteni.

A mű második részének három fejezete elején található rézmetszeteket nem minden példányba nyomták bele. Így a Bp. Nat. „C” variánsa is hiányos e tekintetben. A könyvben lapszámzás csak a 41. lappal kezdődően jelenik meg a nyomtatásban, addig sem lap- sem levélszámzás nincsen.

A rézmetszetű címlapon mindössze az 1658-as évszám szerepel, a kiadvány nyomtatási helye és nyomdása nem. Már Ján Čaplovič is a trencsényi nyomtatványok közé sorolta (1860); a kiadvány betűi valóban a trencsényi Čížek-nyomdára vallanak.

Budapest *Acad* ① (C-variáns) – Budapest *Nat* ① (B-variáns) ② (C-variáns) – Debrecen *Ref* ① (D-variáns) – Martin *Nat* ① (A-variáns) – Liptovský Mikuláš *Ev* ②* (D-variáns)

2809

DEBRECENI SZŰCS János [transl.]: *Conciliatorium Biblicum*, az az az egész Sz. irásban, úgy mint az Oh és Uj Testamentomban egy mással ellenkezni láttato helyeknek öszve való békéltetések, avagy megh egyeztetések, mellyek sok derekas, kiváltképpen való kérdésekkel nagyub épületnek okaért megh bővítették, gyakor helyen értelmesseb feleletekkel megh vilagosítottak, es mostan romai nyelvből ujjonnan magyar nyelvre fordítottak, nemzete hasznaért ki is bocsattattak Debreczeni Janos által. Ultrajectumban 1658 Waesberge Janos.

*⁶, A⁶-Z⁶, Aa⁶-Ss⁶ = [12] + 476 [recte 478] + [14] pag. – 12° – Init.

RMK I 937

Református bibliai idézetgyűjtemény. – A címlap hátán idézet a Bibliából és Joannes Chrysostomustól. Ezután kezdődik *Debreceni Janos Ultrajectumban 1658. esztendőben kelt ajánlólevele Debreczen ... tanácsinak, az Isten anyaszentegyházának hűséges oszlopinak és védelmezőinek* (*₂a–*₃b) és *előljáró beszéde a kegyes olvasóhoz* (*₄a–*₆a). Majd *Tetsi J. Miklos* üdvözlí a kötet megjelenését *Ultrajectomban 1658. május 24. napján kelt verses Intésével* (*₆b). Incipitmutatóra utaló kezdősora: *Bűdosó míg leszesz, ember, e világban!* A fő-rész először *Az Ótestamentomban egymással ellenkezni láttató helyeknek öszve való békéltetések avagy megegyeztetések* címen CCCLIX igepár szövegét és *Megegyeztetését* adja közre a bibliai könyvek sorrendjében (1–252). Majd *Rövid kérdések és feleletek* zárja az első részt (252–255). A második rész felépítése hasonló. Az *Új Testamentumban egymással ellenkezni láttató helyeknek öszve való békéltetését, avagy megegyeztetését* tartalmazza a CCCLX-tól az MXI. pontig (255–432). Az *A mi hitünknek ágazatira tartozandó rövid kiváltképpen való kérdések* című katekizáló rész terjedelmesebb az első rész hasonló fejezeténél (432–476). A *Mutatótábla avagy lajstroma e Thaddaeus könyvecskéjének nem minden, hanem néminek mű derekas dolgot* emel ki, azaz összesen 121 fontosabb téma előfordulási helyét adja meg a

kötetben (Rr_{6a}–Ss_{6a}). Végül *Iohannes Nadanyi* latin nyelvű verssel üdvözli Debreceni János fordítását (Ss₆).

Debreceni Szűcs (Pellionis) János (?–?) Franekerben, Utrechtben és Groningenben tanult 1657 és 1659 között. 1665-től Hajdúböszörmény, 1671-től Túrkeve református lelkésze volt. Fordítását Jan Thaddaeus, cseh származású brédei prédikátor 1648-ban Amszterdamban megjelent, latin nyelvű *Consiljatorium biblicum* című, több nyelvre lefordított népszerű munkája alapján készítette.

In 14 bibliothecis 21 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad* – Debrecen *Ref, Univ* – London *BL* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

2810

APÁCAI CSERE János: *Disputatio philosophica de mente humana, quam ... sub praesidio ... d. Joh. Chieri Apacii, ss. theol. doctoris, ... in .. collegio Claudiopolitano reformatorum professoris ordinarii publice defendendam suscipit Matthias Fogarasi, theol. phil. et ling. studiosus. Varadini MDCLVIII apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – 1 ins., orn., init.

RMK II 918

Filozófiai vizsgatételek. – A címlapon Szenci Kertész Ábrahám *Non solus* feliratú nyomdászejvénye látható. A címlap hátán *Valentino Istvandi ... Claudiopolitanorum centumviro ... collegii Reformatorum curatori, ... moecenati .. ajánlotta művét Matthias Fogarasi respondens.* A főrészt tizenhárom *thesis* tartalmaz, amelyben Apácai Henricus Le Roy utrechti orvosprofessornak a *Philosophia naturalis* (Amsterdam 1654) című művében kifejtett nézetével vitatkozik, hogy a lélek a test létezési módja. Apácai szerint az elme a testtől valósággal különálló szubsztancia (A_{2a}–B_{3a}). A tézisek után *corollaria respondentis* következik a *philosophia rationalis, moralis* és a *politica* témaköréből (B_{3a}–B_{4b}). Végül *Gothofredus Kedob, s. poeseos praeceptor* köszöntő költeménye szól *domino respondenti* (B_{4b}).

A címlap – a váradi szokástól eltérően – nem jelzi a vizsga idejét és helyét. Bán Imre, aki részletesen ismertette és értékelte e kiadványt (Apáczai 476–498), valószínűnek tartja, hogy arra az 1658. év elején került sor. A *respondens*, Fogarasi Máttyás ugyanis 1658. december 31-én *syntaxis praeceptorra* lépett elő. Fogarasi életéről ld. Apáczai 476–498.

Budapest *Acad* ①

Olim: Marosvásárhely, Teleki kvt.

2811

COMENIUS, Joannes Amos – ENYEDI Sámuel: Praecepta morvm, institutioni puerorum accomodata, facillioris memoriae causa, stylo iuxta textum solutum sonante, carminibus comprehensa proponuntur, ut autem intelligentius disci possint, textus etiam e regione exhibetur, prout a ... Joanne-Amos Comenio collectus est, in usum Varadien. scholae, opera Samuelis Enyedi, m. d. Varadini MDCLVIII [Szenci Kertész].

A⁸ B⁸ = [16] fol. – 8°

RMK II 919

Erkölcsi oktatás. – A címlapon Seneca-idézet és latin szállóige olvasható. A címlap hátán kezdődő főrész XVI fejezete (*caput*) a mindennapi életre vonatkozó erkölcsi intelmeket úgy adja közre, hogy a számozatlan levelek verzóján Enyedi Sámuel verses átköltése, a következő levél rektóján pedig Comenius eredeti, prózai szövege áll egymással szemben. Az egyes fejezetek címe a következő: *Cap. I. De moribus in genere* (A₁b–A₂a) – *Cap. II. De vultu, totiusq. corporis statu et gestu* (A₁b–A₃a) – *Cap. III. Gestus circa naturales actiones* (A₃b–A₄a) – *Cap. IV. De cultu et vestitu* (A₃b–A₄a) – *Cap. V. De incessu* (A₃b–A₅a) – *Cap. VI. In sermone* (A₄b–A₅a) – *Cap. VII. Mores matutini* (A₅b–A₆a) – *Cap. VIII. Mores in schola* (A₅b–A₇a) – *Cap. IX. Erga praeceptorem* (A₆b–A₈a) – *Cap. X. Erga condiscipulos* (A₇b–B₁a) – *Cap. XI. De conversatione cum quibusvis* (A₈b–B₂a) – *Cap. XII. In templo* (B₁b–B₃a) – *Cap. XIII. Ad mensam* (B₂b–B₄a) – *Cap. XIV. A prandio* (B₃b–B₅a) – *Cap. XV. De ludo et recreatione* (B₄b–B₆a) – *Cap. XVI. Mores vespertini* (B₅b–B₆a). A nyomtatványt a következő versek zárják: (1) *Ad puerum philomusum de legibus scholasticis* (B₆b) – (2) *Speculum vitae humanae* (B₆b–B₇a) – (3) *De liberalibus artibus* címen bevezetés, majd egy-egy disztichon a hét szabad művészetről (B₇a–B₈b) – (4) *Carmen cujusdam in septem dies* (B₇b–B₈b).

Comenius szövegének kiadását és magyar fordítását: ld. 2483.

E művet Comenius pataki tartózkodása idején írta. Első, 1653. évi kiadásából azonban nem maradt fenn példány (2483). Így ez a váradi kiadás számít első magyarországi kiadásának. Enyedi Sámuel (1627–1671) egyetemi tanulmányait Németalföldön és Angliában végezte. 1653-ban Franekerben orvosdoktorrá avatták. Hazatérve, 1653 és 1659 között Váradon működött mint orvos, tanár és levéltáros, majd Enyeden lett tanár. 1679-től Alvincen volt református lelkész. Comenius intelmeit a könnyebb memorizálás érdekében verselte meg. Munkája a későbbiekben nagyon népszerű volt a magyarországi iskolákban.

Cf. 2483*; –, →

Budapest Nat cop. – Târgu Mureş ☉*

Olim: Marosvásárhely Teleki

Enyedi Fazekas János: Mennyei szó, vagy a lelki álomból való felszerkenés. Váradon 1658. = Appendix 222

2812

<Kalendárium és prognosztikon az 1659. esztendőre. Várad 1658 Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2748!

2813

»PÜSPÖKI János [transl.]: Szent genealógia. Georgius Horniustól magyarra fordította P. I. Várad 1658 Szenci Kertész.«

RMK I 938

Református vitairat. – Ezt a ma már példányból ismeretlen nyomtatványt Szabó Károly csupán Bod Péter és Sándor István nyomán írta le a következő formában: „Hornius György Szent Genealogiaja. Ford. P. I. Várad 1658” (vö. RMK I 938, Bod: Athenas 194 és Sándor: Könyvesház 40). A kiadvány egykori létezését ezen túlmenően kétségtelenül tanúsítja és témáját is megjelöli Komáromi Csipkés György *Pápastaság újságja* című, Kolozsvárott 1671-ben megjelent vitairatának 1667. július 29-én kelt *Előjáró beszéde* (RMK I 1115): *szüntelen azt kérdik [ti. a katolikusok], hol volt a ti vallástok Zvinglius és Luther előtt?, mint amaz jeles hardervicumí s osztán lejdei historicus professor is, Georgius Hornius jelenti amaz ő Genealogia Sacrának nevezett munkájában, melyet nemzetes P. I. magyarra fordíta, s Váradon kibocsáta 1658. esztendőben.*

Szabó Károly Bod Pétert követve megjegyezte azt is, hogy Váradon 1658-ban Püspöki János professzor, Putnoki János pedig pap volt. Bizonytalan, hogy kettőjük közül melyik fordította. Zoványi Jenő azonban megállapította, hogy Putnoki János már 1646 előtt meghalt, ezért e munka fordítójának Püspöki Jánost kell tekinteni (MKsz 1909: 316–317 és Zoványi: Kisebb dolgozatok. Sárospatak 1910, 134–135).

Püspöki János (1631–1660 után) 1651-ben Váradon tanult, 1652 májusától 1654 áprilisáig rektor Nagybányán. 1654 augusztusától 1657 elejéig Leidenben, Utrechtben, majd ismét Leidenben és Franekerben tanult főként jogot és történelmet. 1655. március 20-án Georgius Hornius elnöklete alatt történelmi témából disputált Leidenben (vö. RMK III 1939, ld. még jogi tárgyú vizsgatéziseit RMK III 1983). Hazatérése után előbb Ecseden, 1658 folyamán Váradon, 1659-ben Nagybányán rektor. 1660 januárjától váradai pap, ahonnét ez év során a város török ostroma miatt elmenekült. További sorsa ismeretlen. Nem lehetetlen, hogy mint jogvégzett és nemesi származású ember, világi pályára lépett. Kérdéses, hogy ő volt-e az a Püspöki János, aki 1679-ben és 1683-ban a Szatmár vármegyei rendek országgyűlési követe volt (vö. Zoványi: i. h. és Zoványi: Lexikon 491–492).

Georgius Hornius (1620–1670) az 1640-es évek végén a harderwijki, 1654-től a leideni egyetem történelemprofesszora, számos történeti és egyháztörténeti munka szerzője. *Genealogia Sacra* című művét bibliográfiailag eddig nem sikerült egyértelműen azonosítani. Herepei János azonban Püspöki János művének latin–magyar nyelvű kéziratot másolatát vélte fel-

ismerni a Tiszántúli Református Nagykönyvtár „R 545” jelzetű kéziratában, amelynek címe: „Scala Triumphalis, qua protestantium vere Christiana professio a Christo et ejus Apostolis ad praesentem aetatem descendit, et ea ad Deum, a thorem suum sine interruptione continuata serie ascendit. Avagy győzedelem lajtorjaja, melyben az igaz valláson levőknek igazán kereszteni vallások a Christustól és az ő apostolitol a jelenvaló időre leszáll, viszont az Istenhez, mint szerző okához minden közben vetett meg szűnis nélkül következendő rend szerint fel megyen. Anno MDCLVIII.” A kézirat tartalma egybevág azzal, amit a feljebb idézett Komáromi Csipkés György Püspöki munkájáról írt. Tovább erősíti Herepei feltételezését az ajánlás aláírása: „Tenedek K. o. üdvességes jodat kivannya töb hasznodra köteles szolgálattat is ajánlja Varadon 1658. Maji 20 P. I.” (MKsz 1966: 259–261, vö. Fekete Csaba – Szabó Botond: A Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtárának kéziratkatalógusa. Bp. 1979, 99).

Valószínűleg ez a kézirat lehetett alapja annak a Szabóénál részletesebb címleírásnak is, amely Zoványi Jenő Lexikonában található e műről: „Orthodoxae religionis genealogia sacra... Az igaz vallásnak ősi szent levele ... avagy Győzedelem lajtorjaja...” (Hornius után ford.) (Nagyvárad 1658). (Zoványi Lexikon 492).

2814

<M. G.: Tükör okulár. H. n. 1657–1659>

MKsz 1932: 8

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Katolikus vallási vitairat.

E mű egykori létezését Zoványi Jenő feltételezte (MKsz 1932: 8 és vö. Theologiai Szemle 1925: 265) Czeglédi Istvánnak egy 1659. évi megjegyzése alapján: „Úgy hallottam elszenveték volna a kálvinisták az ő ellenek írt minapi TÜKRÖT OCULART, sőt amaz írva küldött veresbeli (versbeli?) szennyet is, csak másotton ne esnék ellenek.” A margón mellette: „M. G. a nevezetben, de Jacobé a szó s Esaué a kéz.” (*Malach doktornak ... Melach tudós barátjával való pajtársi szóbeszéde*. Patak 1659, 2868, 18). Zoványi szerint az M. G. monogram elírás lehet M. S. helyett, s feloldása akkor Matthias Sambar, s az említett munka talán azonosítható Sámbar: *Próbaköve egy cigány okulárnak* című művével (2835). De az M. S. monogram feloldása Megyeri Sigmund is lehet, s akkor az ő *Lölki okulár* című könyvére (2753) utal az idézet. Ha azonban nem sajtóhiba az M. G., akkor Czeglédi egy harmadik műről beszél „akkor ezzel is egy eltűnt magyar könyvnek legalább címe kerül elő” (vö. Zoványi i. h.). Minthogy a Czeglédi által megadott monogram és cím sem Sámbar, sem Megyeri monogramjával, és számba jöhető műveik címével sem egyezik, legvalószínűbbnek az tűnik, hogy Czeglédi megjegyzése egy ma ismeretlen nyomtatványra vonatkozik, amely címéből ítélve kapcsolódhatott Sámbar és Lippai Sámuel 1657–1659 között lezajlott hitvitájához (vö. 2712, 2728, 2769). De közelebbi tartalmáról, szerzőjéről, nyomtatási helyéről semmi közelebbit sem lehet megállapítani.

Cf. 2712, 2728, 2769, 2792, 2835, –

Sámbar Mátyás: Kancsalok okulárjok, seu ocularia pro quodam fasci luminis praedicante haeretico: Okulár egy hályogos szemű kálvinista prédikátor orrára. S. l. 1658. – Vide 2769

2815

HYMENAEIS solennibus viri ... Pavli Kray, ecclesiae Sclavonicae Bartphen(sis) diaconi ... sponsi et ... Elisabetae ..., Jacobi Klöss, reipublicae Bartphensis judicis ... filiae ... sponsae institutis ... schola Bartphensis congratulatur. (Bartphae 1659) [Klöss, jun.]

[]⁴ = [4] fol – 4^o

RMK II 920 – Čaplovič 208

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvánnyal Pavel Kray, bártfai szlovák lelképásztort és Elisabetha Klöss, Jakob Klöss, bártfai bíró és nyomdász leányát köszöntötték 1659-ben tartott menyegzőjük alkalmából a városi iskola tanárai és tanulói: (1) *Martinus Pfeiffer, schol. patr. rector* ([]_{1b}) – (2) *Albertus Sperling Lublin. Siles., p. t. sch. Bartph. sen.* – (3) *Thomas Fronius Holtzmanno-Transylv.* – (4) *Johannes Hust Rup. Transylv.* – (5) *Casparus Vayda Caesareoforen.* ([]_{2a}) – (6) *Georgius Sterner Transylv.* – (7) *Balthasar Czapka von Kirchdrauff, németül irt anagrammát az Elisabeth Klösinn Braut durch Versetzung der Buchstaben sie klebt, so halt ein Raub* témájára ([]_{2a–b}) – (8) *Simon Agnerus Jacobitan Transylv.* ([]_{2b}) – (9) *Andreas Teutschius Transylv.* – (10) *Josephus Seltenreich Caesareof., Paulus Crai sponsus ἀνάγραμμα. Canis plausus puros* címmel ([]_{2b}–[]_{3a}) – (11) *Stephanus Helvetius Crucen. Transyl.* ([]_{3a}) – (12) *Matthäus Sculteti Siles.* – (13) *Johannes Czinn Varna Povasien.* – (14) *Nicolaus Rischai.* – (15) *Melchior Trisch Cruciburga Siles.* ([]_{3b}) – (16) *Simon Bobovski Fristatten. Siles.* – (17) *Andreas Reichwaldt Bartph.* – (18) *Johannes Rodt Belen.* – (19) *Johannes Stranovius Gibben.* – (20) *Johannes Cabis* – (21) *Jeremias Polani Berzevit.* – (22) *Johannes Groß Caesareofor.* ([]_{3b}–[]_{4a}) – (23) *Franciscus Frivalski* ([]_{4a}) – (24) *Johannes Adami Arven.* – (25) *Johannes Geibrethaser Libet.* – (26) *Martinus Removius Bartph.* – (27) *Franciscus Plachta* – (28) *Johannes Spaniel Siles.* – (29) *Adamus Sculteti Siles.* – (30) *Georgius Demian Belen, Elisabeth Klösinn Braut durch Versetzung der Buchstaben gibt den folgenden Spruch: Salb' in Kloster ein Taube* anagrammával ([]_{4b}) – (31) *Jacobus Strenek Freystat. Sil.* – (32) *Georgius Rodt Belen.* – (33) *Isrbel Demiter Belen.* – (34) *Johannes Franck Belen.* – (35) *Johannes Sulcovius* – (36) *Gabriel Lani* – (37) *Johannes Zarevutius Bartphen.*

A kiadvány minden bizonnyal a menyasszony apjának, ifj. Jakob Klössnek bártfai nyomdájában készült. A tekintélyes bártfai polgár, városbíró 1622–1663 között állt a tipográfia élén.

A morvaországi születésű Pavel Kray 1654-ben Bártfa város költségén volt egyetemi hallgató Wittenbergben, innen hívta vissza a város a következő évben. Ezután szlovák evangélikus lelkészként tevékenykedett Bártfán, majd 1663-tól 1682-ig Késmárkon. Alkalmi versek szerzőjeként ismert.

Ugyanerre az alkalomra egy másik kiadvány is megjelent ebben a műhelyben (vö 2816).

Cf 2816

Budapest Nat cop. – Prešov Scient ©

2816

VOTA nuptiis auspicatissimis ... Pavli Kray, fato divino ecclesiae Sclavorum apud Bartphenses diaconi ... sponsi et ... Elisabetae, viri ... consultissimi ... Jacobi Klöss, reipublicae Bartphensis ... iudicis filiae unice ... sponsae dicata ... (Bartphae MDCLIX) [Klöss, jun.].

[]⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 921 – Čaplovič 209

Lakodalmi versek. – A kiadvány Pavel Kray, bártfai szlovák lelképásztor és Elisabetha Klöss, Jakob Klöss bártfai bíró lányának 1659. február 5-én tartott esküvőjére készült. A következők köszöntötték verssel az ifjú párt: (1–2) *Martinus Wagner sen., past. et superintend. Bart. civis*, aki második költeményének az *Aenigma* címet adta ([]_{2a}) – (3–4) *Leonhardus Wagner, eccl. Bartph. a concionibus Germanicis*, cím nélkül és *Ευχη* [?] címmel ([]_{2a}–b) – (5) *Martinus Pfeiffer, sch. pat. rect.*, a menyasszony rokona, *Sic nos fata trahunt retrahuntque* címmel ([]_{2b}–[]_{3a}) – (6–7) *Michael Czapko B., sch. B. coll.*, *Paulus Kray* *ἀνάγραμμα. Pulchra is via. Expolitio per sermocin. sponsi cum sponsa* című párbeszéddel és egy rövid *Votummal* ([]_{3a}–b) – (8) *Georgius Roth, sch. Bartph. cant.* ([]_{3b}) – (9) *Andreas Eckelius, collab.* ([]_{4a}) – (10) *Matthias Vitriarii, sch. Bartph. audit.* ([]_{4b}).

A házasságkötés időpontját a címben olvasható kronosztichon határozza meg. A kiadvány minden bizonnyal ifj. Jakob Klöss bártfai nyomdájában készült.

Az esküvő alkalmából a bártfai iskola tanárai és diákjai is köszöntővers gyűjteményt állítottak össze (vö. 2815).

Cf. 2815

Budapest *Acad cop.* – Budapest *Nat cop.* – Prešov *Scient* ☉

2817

[1] UY és ó kalendariom Kristus urunk születése után MDCLX. esztendőre valo, melly intercalaris, az az közbetétetett esztendő, 366 napot foglal magában. Nagy szorgalmatossággal a' bechi meridianomra rendeltetvén K ü r n e r Lipold, aa. ll. et philos. baccal. által és P ü c h l e r Vid, altenbürgi mátematicus neve alat világossággra adatott, Német, Magyar és ezek szomszédságában levő országok szolgálattjara, a magyar historia és sokadalmakkal egygüt. – [2] (Prognosticon az az iöuendő dolgoknak égi nézésekből-valo ielensége auagy nagy praktika, Kristus urunk születése után valo MDCLX. esztendőre, mely intercalaris, az az közbetétetett esztendőnek mondatik, 366

napot foglal magában. Nagy szorgalmatossággal az egi chillagoknak iarasok szerent a' Napnak, Hold-Holdnak [!], planetáknak forgásokrol és onnét észben vett szélvészokról, az Austriay Herczeségnek[!] és több szomzedsagban levő országoknak meridianumra [!] szérént eszve szedegetett, Püchler Vid altenburgi mathematicus neve alat vilagossagra adatott Kürner Lipold és Mate által.) Bécben [1659] Kürner Jakab János [sen.], Also Austrianak könyw-nyomtatoja.

[A]⁸ B⁸-D⁸ = [32] fol. - 8° - 3 ins., orn., color.

RMK I 953

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. - A címlapon két angyal tartja a koronás magyar címet, a címlap hátán az osztrák császári címer látható. Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata után ([A]_{2a}) a verzó lapokon a hónapok naptártáblái következnek ([A]_{2b}-B_{8a}). A rektó lapok bal hasábjában, a korábbi bécsi naptáraktól eltérően, az ó-naptár található. A lapok jobb hasábjában a dátumok mellett üres hely van a feljegyzések számára az új időszámítás szerint. A naptárrészt a *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról* zárja (B_{6b}-B_{7b}). A prognosztikonnak önálló címlapja van, amelyen fametszetes, babérkoszorúba foglalt koronás magyar címer látható (B_{8a}). A prognosztikon egyes fejezetei: *Elöljáró beszéd avagy bemenetel. Az 1660. esztendőnek tulajdonságairól...* (B_{8b}-C_{1a}) - *Első rész. A télről ...* (C_{1b}-C_{2b}) - *Második része. A kikeletnek tulajdonságairól ...* (C_{3a}-C_{3b}) - *Harmadik része. A nyárnak tulajdonságairól ...* (C_{4a}-C_{4b}) - *Negyedik része. Az őszi és annak igazgatóiról ...* (C_{4b}-C_{5b}) - *Ötödik része. A Napban és Holdban való fogyatkozásokról* (C_{5b}-C_{6b}) - *Hatodik része. A földnek gyümölcséről* (C_{6b}-C_{7b}) - *Hetedik része. A hadakról és betegségekről* (C_{7b}-C_{8a}). Ezután olvasható a *Kronológia, avagy mind Felső s mind Alsó-Magyarországban lett hadakról és a fő városoknak, véghe-lyeknek megvételéről való históriának második része, mely a tavaly kinyomtatott históriának utána következik*, amely az 1448-1464-ig terjedő időszakot tárgyalja (C_{8b}-D_{5a}). A kiadvány a *Magyarországi és erdélyi sokadalma* című vásárjegyzékkel fejeződik be (D_{5b}-D_{8b}).

A naptár összeállítója Leopold Matthaes Kürner, Johann Jakob Kürner bécsi nyomdász öccse volt. 1665-től egy kiadványa szerint könyvkereskedőként is működött Bécsben. Magyar nyelvű naptárakat 1660-1667 közötti évekre adott ki (2963, 3074, 3139, 3192, 3270), német nyelvű naptárjai az 1660 és 1673 közötti idősakra jelentek meg Bécsben. Működése kezdetén német kalendáriumain feltüntette elődje, Veit Püchler nevét, a magyar nyelvűek közül csak ebben az 1660-ra szóló naptárban szerepel mindkét név (Seethaler 145).

Cf. 2626!

Budapest Nat ①

2818

ALBRICH, Martin: Canones logici selectiores, quos in celebri gymn. Coronensi tempore examinis publici praeside m. Martino Albrichio, rectore gymnasii ejusdem ad disputandum proponit respondens Martinus Herrmannus Coro-

nensis, ad diem 8. Octob. anno 1659. horis matutinis. (Coronae 1659) typis Herrmannianis repraesentat.

¶⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 922

Logikai tézisek. – A címlap hátán *Martinus Herrmannus Coron.*, *respondens viris ... Michaeli Herrmanno, judici ... rei p. Coronensis ...*, *Transylvaniae principis consiliario intimo, ... parenti ... ut et ... Petro Medero, p.l.c. ...*, *pastori ecclesiae Coronensis, ut et scholae inspectori ...*, *nec non p.t. decano capituli Barcensis* ajánlja téziseit. A főrészt *Canones logici* cím után 89 számozott logikai meghatározást tartalmaz (¶_{2a}–¶_{3b}). Végül *Andr. R. Lutschius Bistriciensis*, *Michael Clausenburgerus Mediensis, frater adoptivus, Johannes Groh Bistr. contubernalis* és *Andr. Schoppelius, Coron. contubernalis domino respondententi* címzett üdvözlőversei zárják a nyomtatványt (¶_{4a}).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1659. október 8-án vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgáló a brassói Martin Herrmann volt. Ő brassói tanulmányai után Altdorfban és Páduában tanult tovább, majd mint orvos működött szülővárosában, ahol 1681-től városi tanácsos is lett.

Braşov Arch ☉ – Budapest Nat cop.

Olim: Brassai ev. Gymn.

2819

ALBRICH, Martin: *Disputatio de consummatione seculi, quam ... in ... gymn. Coronensi tempore examinis publici praeside m. Martino Albrichio, rectore gymnasii ejusdem publice defendendam suscepit respondens Johannes Schulerus Batoschensis*, ad diem 8. Octob. anno 1659. horis matutinis. (Coronae) 1659 typis Herrmannianis.

[]² = [2]fol. – 8° – Orn.

RMK II 923

Teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Theses de consummatione seculi* címen IX vizsgatétel szól arról, hogy a világ nem örökkévaló. Amiképpen azt Isten megteremtette, úgy annak egyszer vége is lesz. Ám az angyalok és az emberek örökéletűek: vannak, akik a mennyben, vannak, akik a pokolban fognak örökké élni. A világvége időpontját előre megjósolni nem lehet, miként azt sem, hogy mikor kezdődött, és meddig tart az az ezer apokaliptikus esztendő, ameddig a Sátán gyötri az emberiséget.

A disputációt a címlap tanúsága szerint 1659. október 8-án vitatták meg a brassói evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Martin Albrich rektor, a vizsgáló a Kolozs megyei Bátosban született Joannes Schuller volt. Ő 1657-ben ugyanitt vizsgázott filozófiából (2702 (10)).

Braşov Arch ☉ – Budapest Nat cop.

2820

»BERICHT, wie man sich bei der giftigen Seuche der Pestilenz zu verhalten habe. Cronstadt 1659 [Herrmann]. 1 Bogen in 4°.«

Gross: Kronstädter 33

Orvosi tanácsok.– E példányból nem ismeretes nyomtatvány leírását Julius Gross közölte (Kronstädter 33), Joseph Teutsch 18. századi jegyzékére hivatkozva, mivel a nyomtatvány már a 19. század végén sem volt meg a brassói evangélikus gimnázium könyvtárában. Teutsch („Aufgerichtetes Denkmahl der Königlichen freyen Stadt Kronen in Siebenbürgen, das ist Kurzes Verzeichniss derjenigen Schriften, welche entweder in Kronstadt gedruckt, oder auch von Kronern ediret worden”, 1749. Nr. 66.) a fent leírt módon adta meg a mű címét és kiadására vonatkozóan a következő adatokat közölte: „Ein. Lobl. Magistrat von Kronen liess solches den Bürgern bei angehender Pest bekanntmachen, welche in diesem Jahr zu wüthen anfang und bis 2 Jahre fort dauerte. Es wird in diesem Bericht gezeiget, wie man sich mit gewissen Arzneyen zur Pestzeit versehen und brauchen sollte. Es wurde in Cronstadt gedruckt 1659 und besteht aus 1 Bogen in 4°.” A négy levél terjedelmű nyomtatványt tehát a brassói városi tanács rendeletére nyomtatták ki 1659-ben, amikor a pestisjárvány dühöngeni kezdett. A kiadvány elsősorban a pestis idején használható orvosságokról tudósította a lakosságot.

A kiadvány minden bizonnyal az ekkor működő Herrmann-nyomdában készült.

2821

»FUCHS, Joannes: Fasciculus Disputationum philosophicarum, quem ... in electorali ad Albim Academia Wittebergensi ... publici academici exercitii gratia ... Philosophantium examini exposuit in Auditione Philosophorum A. C. 1653. et 1654. J[oannes] F[uchs] Coronensis. (Coronae 1659) Typis Michaelis Herrmanni.«

»[1]² = [2] fol. – 4°«

RMK II 925

Filozófiai vizsgatételek. – Ennek a példányból jelenleg ismeretlen nyomtatványnak a leírását Szabó Károly (RMK II 925) Josef Trauschtól (I 385-386) vette át. Eszerint a nyomtatvány első két levele, azaz címlapja és ajánlása készült csak Brassóban. A címlap után Joannes Fuchs, a brassói evangélikus gimnázium lektora 1659. február 18-án Michael Goldschmidt brassói bírónak és a városi tanács tagjainak ajánlotta azokat a filozófiai disputációit, amelyeket Wittenbergben 1653-ban és 1654-ben védett meg és jelentetett meg. Az ajánlást követően Fuchs ezt a hat, Wittenbergben készült nyomtatványt adta újra közre. Ezeknek az önállóan is megjelent és példányból is ismeretes nyomtatványoknak a címét Szabó Károly bibliográfiája III. kötetében közölte. Eszerint 1653. május 18-án Johann Weissen filozófiaprofesszor elnökségével *Axiomata affectionis entis disjunctas partim primarias, partim secundarias concernentia* címen (RMK III 1854); 1653. június 25-én *Exercitatio metaphysica de ratione entis in ordine ad inferiora* témában Josias Christophorus Neandernél (RMK III 1855); 1653. július 23-án Johann

Tatinghoff elnökletével *De causis corporis naturalis in genere et in specie de materia* (RMK III 1856) címen; augusztus 10-én pedig Aegidius Strauch vezetésével *De constitutione metaphysicae* (RMK III 1857) disputált. A következő esztendőben februárban Christoph Graumüller vezetésével *Centuriae primae axiomatum sive regularum philophicarum decas IX.* volt disputációja címe (RMK III 1913); június 23-én pedig *De coelo ex physicis* értekezett Johann Tatinghoff elnöklésével (RMK III 1914).

Joannes Fuchs (1631–1686) Brassóban született. 1650 és 1654 között a wittenbergi egyetem hallgatója volt. Ezután szülővárosa gimnáziumában tanított 1657-től 1662-ig, majd Videnbak (Vidombák) lelkésze volt haláláig.

2822

[1-2] [Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1660. Kronstadt 1659 Herrmann.]

[A⁸ B⁸] C⁸ + ? = [24 + ?] + ? fol. – 16^o

Naptár és prognosztikon. – Az eddig bibliográfiailag le nem írt kiadvány ma ismeretes egyetlen példánya kötéstáblából kiáztatott négylevélnyi töredékből áll, amely a naptár prognosztikon részéből származik. A kiadvány fél füzetét tartalmazó töredék a nyárról szóló fejezettel kezdődik (C_{1a}–b), ezt követi a *Vom Herbst* (C_{1b}–C_{2a}) – *Von Finsternissen* (C_{2a}–b) – *Verzeichniß der Jahrmärckte so in Siebenbürgen gehalten werden A-M* betűt tartalmazó szakasza, valamint a *Nösenben* tartandó vásár időpontjával (C_{7a}–C_{8b}).

A kalendárium érvényességének éve a fogyatkozásokról szóló fejezet végén derül ki.

A naptár beosztására és terjedelmére nem lehet egészen pontosan következtetni, mivel a példányból és pontos leírásból ismeretes többi brassói kalendárium beosztása is több helyen eltérő (vö. Brassó 1642, 1920, 2758 és RMK II 1329, ez utóbbi leírását ld. Karpatenrundschau 1978: 52, Gernot Nussbächer). Ezek alapján bizonyos, hogy ez a kalendárium is a naptárrésszel kezdődött. A fennmaradt részek előtt a télről és a tavaszról szóló szöveg helyezkedhetett el. A töredék két lapjának alján minden bizonnyal a C_{1,2} füzetjel maradványai láthatók, ebből kiindulva, és a papírív hajtogatásának feltételezhető menetét figyelembe véve készült a fenti leírás. A meglévő *Von Finsternissen* című fejezet és a vásárjegyzék között valószínűleg a prognosztikon egyéb szakasos részei, például a betegségekről, háborúkról szóló részek állhattak. A vásárjegyzékből két, vagy legfeljebb három lap hiányozhat, s a jegyzéket esetleg még krónika követte.

Az első, német nyelvű brassói naptár 1643-ból maradt fenn (Brassó 1642, 1920), hiteles leírás alapján bizonyosnak tekinthető az 1655. évre szóló megjelenése (Brassó 1654, 2514). Példányból ismert az 1659-re szóló (2758). Az itt leírt, 1660-ra nyomtatott naptár után (2822) az 1664-re (3075), 1665-re (3140), továbbá a legvalószínűbben az 1666. évre (3193), majd 1674-re (RMK II 1329) szóló brassói kalendáriumok ismeretesek. A szórványos adatok alapján 1655 és 1666 között megnyugtatóan feltételezhető a naptársorozat folyamatos megjelentetése. Az ezt megelőző és ezt követő időszak esetében a fennmaradt adatok nem elégségesek a nagy bizonyossággal történő feltételezéshez.

Cf. 1920*!; 2631, 2704, 2758, –, 2896, 2966, 3021A, 3075, 3140, 3193, →

Braşov Arch. © – Budapest Nat. cop.

2823

QUOD autor conjugii ... Martinvs Albrichivs Mediensis, p. t. rector scholae Coronensis ... secundum sponsus cum ... Sara ..., Iohannis Crestels, civis et patritii Coronensis ... vidua sponsa, sacra nuptiarum ... celebrabat prid(ie) Calend(ae) Decembr(is). MDCLIX, quibus fautores ac amici ... applaudebant. Coronae (1659) apud Michaëlem Herrmannum, p. t. iudicem Coronensem.

[1⁴ = [4] fol. – 4°

Gross: Kronstädter 1147

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadványt a megyesi származású Martin Albrichnak, a brassói gimnázium rektorának és Sara Schneeweiss, Joannes Chrestels brassói patricius polgár özvegyének 1659. november 30-án tartott esküvője alkalmából készítették az ifjú pár jóakarói és barátai: (1) *Petrus Mederus, p. l. c., pastor ecclesiae Coronensis* ([1₁b] – (2) *Trostfridus Hegenitius, medicus Coronensis, Verus amor jungit similes et similis simili gaudet* címmel ([1₁b–[2₂a] – (3) *F. J., Prediger der Kirchen auf S. Martins-Berg* ([2₂a–[2₂b] – (4) *Nicolaus Sinonius* ([2₂b] – (5) *Paulus Greißing, lector, Abend-Wunsch. Sonett* címen németül ([2₂b–[3₃a] – (6) *Johann Greißing* német nyelvű *Germanicum Alexandrinum*mal ([3₃a] – (7) *Joh. Honterus, Viduas honestas non minori studio, quam ipsas virgines esse ducendas* jelmondatával – (8) *Joh. G., c. c. t.* ([3₃b] – (9) *Matth. Boldissius Bassn., 2. class. coll.* németül ([4₄a] – (10) *Simon Ladislai, tert. class. coll., Martinus Albrichius, Anagrammaticae* címen – (11) *Jacobus Seeligstädter, rector minoris scholae* ([4₄b).

Az *F. J.* monogram Fuchs Joannes nevét rejti, a *Joh. G. c. c. t.* betűk feloldása pedig esetleg: Johann Gorgias, collaborator classis tertiae (Gernot Nussbächer szíves szóbeli közlése).

Joannes Chrestels, brassói patricius polgár a jelentős városi tisztségeket betöltő brassói Chrestels család jelenleg ismeretes leszármazási fájába nem illeszthető be, feltehetően a család egy másik ágáról vagy névrokonságról van szó (vö. *Genealogie Kronstädter Familien*, Erich Jekelius – kézirat, Braşov, Archiv der Schwarzen Kirche, IV F 57, 2706).

A nyomtatványt először Julius Gross írta le (Kronstädter 1147).

Ugyanerre az alkalomra a vőlegény tanítványai is megjelentettek egy lakodalmi versgyűjteményt (2824).

Cf. 2824

Brassó *Ev* ① – Budapest *Nat cop.*

2824

TAEDAE secundis, utinam secundis! Nuptiarum ... Martini Albrichii, rectoris gymnasii Coronensis ... sponsi ut et ... Sarae, ... Iohannis Crestels, concivis urbis praefatae ... viduae, sponsae secunda Calendar. Decembris

... a nonnullis classis primae discipulis accensae, anno MDCLIX. Coronae (1659) caractere Herrmannio representatae.

A⁴ = [4] fol. – 4°

Gross: Kronstädter 1148

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Martin Albrichnek, a brassói gimnázium rektorának és Sara Schneeweissnek, Joannes Chrestels özvegyének 1659. november 30-án tartott menyegzője alkalmából készült. A házaspárt a brassói gimnázium első vagyis legfelső osztályának tanulói köszöntötték: (1) *Ad cl. dn. sponsum Johannes Meint Schwischer.* (A₁b) – (2–3) *Andr. Lutschius Bistricensis* az előzővel azonos címen írt *magister Martinus Albrichius* nevére anagrammát latinul és *An die ehr-und tugendreiche Frau Braut, Kurtzer Namenswechsel Sara Schneeweisszin* címen németül (A₁b–A₂a) – (4) *Michael Czelgius Kundensis* (A₂a–b) – (5) *Johannes Schulerus Bathoschensis Ad sponsam* (A₂b) – (6) *Mich. Eckardus Bodendorff.* (A₂b–A₃a) – (7) *Georgius Franck Bistricensis* (A₃a) – (8) *Johannes Groh Bistricensis* (A₃a–b) – (9) *Andreas Meinth Lapidensis* (A₃b) – (10) *Andr. Schoppelius Coronensis* (A₃b–A₄a) – (11) *Casparus Raus Coronensis* (A₄a) – (12) *Mich. Schmeitzelius Coronensis* (A₄b) – (13) *Martinus Herrmannus Coronensis* – (14) *David Czackius Coronensis* – végül (15) *Supplementum*ban a tipográfus, feltehetően a Herrmann-nyomda faktora, Nicolaus Müller (vö. 2706) (A₄b).

Joannes Chrestels brassói patrícius polgár a jelentős városi tisztségeket betöltő brassói Chrestels család jelenleg ismeretes leszármazási fájába nem illeszthető be, feltehetően a család egy másik ágáról vagy névrokonságról van szó (vö. *Genealogie Kronstädter Familien*, Erich Jekelius – kézirat, Braşov, Archiv der Schwarzen Kirche, IV F 57, 2706).

A kiadványt első alkalommal Julius Gross írta le (Kronstädter 1148).

Erre az alkalomra, ugyanebben az évben a pár jóakarói és barátai is megjelentettek egy másik köszöntővers-gyűjteményt (2823).

Cf. 2823

Budapest *Nat cop.* – Braşov *Ev* ①

2825

»TÉCSI Jóó Miklós: *Lilium humilitatis*. Az Isten Anya szent-egyháza maga meg aláztatására való keserves Siralma, melylyel engesztelte a meg haragudott Istent. Franequera. 1659. 12 r.«

RMK I 939

Református imádságok. – E ma már példányból ismeretlen nyomtatványt Szabó Károly Bod Péter (Athenas 292) és Sándor István (Könyvesház 40) híradása alapján a fenti címen vette fel bibliográfiájába (RMK I 939). Tartalmára és beosztására a Kolozsvárott 1673-ban megjelentetett újabb kiadása alapján következtetett Fazakas Gergely Tamás. Ennek címéből ugyanis úgy tűnik, hogy 1673-ban újrakidták az első, Franekerben 1659-ben megjelent imádságoskönyvet: *Lilium Humilitatis*. Az az: A' nyomoruságoknak tövisse köziben bé-vettetett Isten

Anyaszent-egyházának maga meg-alázása es keserves siralma. Mellyet Az üldöztetéseknek idején a meg haragutt Istennek meg-engesztelésére; a' Christus ellenségének meg-szégyenítésére és a' Sion romladozott kö-falainak fel-építtetésére ecképpen bocsát-fel az Anyaszent-egyház magas Meny-országban. Mellyet az Ur dicsösségére, a' Keresztyén Ecclesiáknak hasznára; és a' megkeseredett Hivének vigasztalására ekképpen készítet-el, és e' formában ki-is bocsátott Franequerában, An. 1659. Tetsi J. Miklos. Mostan penig újjobban, Istenéhez s' Hazájához valo buzgo szeretetiből ez kis formában ki-bocsátott: Kolosvaratt, Veres-egyhazi Szentyel Mihaly 1673-dik esztendőben (Könyv és Könyvtár XXVIII. Debrecen 2006, 53–108).

Az 1673. évi kiadás a következőképpen épül fel: A címlap hátán három *Szent írásbeli hely* olvasható az ember nyomorúságáról. Ezt követi *Técsi Miklós* előszava *A keresztyén olvasóhoz*. Majd *Hasznos tanács a' megsebhedett lelkű emberhez* címen *Debreczeni P. János* költeménye olvasható, amelynek incipitmutatóra utaló kezdősora: *A keresztek alatt hogyha vigasztalást*. Utána *Ternyei Andras Tanító ritmusok a kegyes olvasóhoz* című verse következik. Ennek kezdősora: *Ember életemben nyomorúságokat*. A *Keserves siralma az Isten eklézsiajának* cím után a szerző I–XVII. hosszabb könyörgést ad közre. Ezekben Erdélynek a törökök által történt fel-dúlása miatti panasz és bűnbánat hangja szólal meg. Végül *Mutató tábla* című tartalomjegyzék zárja a nyomtatványt.

Részleges szövegkiadás az 1675. évi kiadás (RMK I 1181) alapján: Incze Gábor: A magyar református imádság a XVI. és XVII. században. Debrecen 1931, 163–164. Kritikai kiadás Fazakas Gergely Tamástól (Könyv és Könyvtár XXVIII. Debrecen 2006, 109–145).

Técsi Jóó Miklós a máramarosi Técsőn született. Egyetemi tanulmányait Utrechtben, Groningenben és Franekerben, majd Angliában végezte 1658 és 1662 között (Bozzay—Ladányi 371, 1356, 2213). Ezután nem maradt fenn róla adat. Herepei János elképzelhetőnek tartotta, hogy Angliában maradt (Adattár II 65). Gömöri György viszont azt feltételezte, hogy visszatért Magyarországra (Magyarországi diákok angol és skót egyetemeken, Bp. 2005, 53). Az 1703-ig további öt kiadásban (RMK II 1153, RMK II 1181, RMK II 1235, RMK II 1240, RMK II 1668) ismeretes *Lilium humilitatis* kiadástörténetét, a benne közölt panaszimádságok sokoldalú elemzését és azok aktualitását a gyászévtizedben és a Rákóczi-szabadságharc idején ld. Fazakas Gergely Tamástól (i. m. 53–108). Técsinek egyetlen magyar (RMKT XVII/9 423) és több latin és görög nyelvű üdvözlőverse ismeretes e munkáján kívül (RMKT XVII/9 713).

Cf. –, →

2826

AMOR, quo felicissimum amorem ... Georgii Fischer, v. d. m. ... Annam-Mariam Linkianam in tori societatem 14. Iulii anno MDCLIX. sibi adsciscentis prosequuntur amici. Cassoviae (1659) praelo Marci Severini.

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 926 – Čaplovič 560

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadványt Georg Fischer, kassai szlovák evangélikus lelkész és Anna Maria Linkiana 1659. július 14-én tartott menyegzőjére készítették

barátaik. Az ifjú párt verssel köszöntötte: (1-2) *Melchior Klies, Prediger des Wortes Gottes in der deutschen evangelischen Kirch. in Cassau* latinul (A₁b) és németül (A₂a-b) – (3) *Rätzel an die J. Braut.* címen németül egy *Guter Freund* (A₃a) – három latin *Epigramm*aval (4) *Autor prolifici conjugii ipse Deus* – (5) *Nassa tibi jacta est, Cassa nec inde redit* – (6) *Fronde sub aëria dic Philomela melos* címen *Jonas Lang Vithnaverus, pastor quondam eccl. Theckofiensis* (A₃a–A₄b) – (7) *Georgius Raduch, gymn. Cassov. rector* latinul (A₄b–B₁a) – (8) *Stephanus Budiacs, scholae Cassov. Lutheranae conrector* latinul (B₁a-b) – (9-10) *Adamus Droschelius, cantor Cassoviensis* latinul és németül (B₁b–B₂a) – (11) *Lazarus Bonamicus* (B₂a-b) latinul – végül (12) *An den Hochzeit-Gast Samuel Fischer* (B₂b).

Georg Fischer a csehországi Chlumekben született, 1629-ben menekült szüleiével Magyarországra. Tanulmányait Szepesolasziban kezdte, majd Selmecebányán, Késmárkon, Elbingben és a königsbergi egyetemen folytatta. Hazatérte után a késmárki szlovák gyülekezet lelkésze és egyszersmind a német gyülekezet diakónusa lett. 1646-ban szentelték fel Bártfán. 1651-től kassai szlovák prédikátor volt. 1672-ben őt is elítélték, két évig fogságban volt, majd sziléziai, lengyelországi, poroszországi száműzetésbe kényszerült. 1682-ben Kassára való hazatérése közben halt meg Lengyelországban.

Budapest Nat ①

2827

BARÓTI Miklós: A' sz. bvlcsv méltóságának és hasznainak igaz értelmére vezérlő rövid tanvság, mellyet e kis könyvecskében az hivek eleibe ad Sz. Ferencz szerzetiben lévő Baroti Fr. Miklos. Cassan 1659 Severinus Marcus.)(8, A8–V8 X7+1 = [14] + 331 + [2] pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 940 – Čaplovič 561

Katolikus vallási tanítás. – A címlap háta üres. Majd ...*Kisdi Benedeknek, egri püspöknek, Heves, Külső- és Belső Szolnok vármegyéknek fő ispánjának, a felséges római császár és koronás király urunk tanácsának, etc.* címzett *Ajánló levél* olvasható, aláírója fr. *Nicolaus Baróti*, kelt a *Sebesi klastromban*, 1659. június 18-án ()(2a–)(7a). Az ajánlás utolsó levelének háta üres. Ezt követi *A keresztyén olvasóhoz rövid intés* ()(7b–)(8a). A főszöveg első hét része általában a bűnről, a megigazulásról, az elégtételről, a nyolcadiktól a huszonkettedik részek pedig szorosabban véve a búcsú fogalmáról, gyakorlatáról értekeznek (1–331+[1]). A kiadványt *A nyomtatásban esett fogyatkozásról való rövid intés* zárja (X7a).

Baróti Miklós (?–1680) 1653-ban Sümegen, 1657-től Sebesen ferences gvardián, 1659-ben a filozófia tanára, 1662-1665 között a szalvatoriánus rendtartomány provinciálisa, több rendház főnöke (Gyöngyös, Szeged) volt. 1668-tól a hradistyei kolostor iskoláját vezette. Főbb életrajzi adatait felsorolta Péter László (Szegedi ferencesek. Szeged 1991, 38).

In 10 bibliothecis 13 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Dej *OFM* – Esztergom *Simor* – Gyöngyös – Kežmarok *Ev* – Košice *Scient* – Nitra *Dioec* – Szeged *Univ* – etc.

2828

»CZEGLÉDI István: Egy katolikus embernek, más egy igaz Evangyeliomi téjen felneveltetett Kalvinista emberrel való beszélgetése. [Kassa] 1659 [Severini]. 8r.«

RMK I 951 – Čaplovič 2588

Református vitairat. – Szabó Károly e művet Köleséri Sámuel említése nyomán vette fel bibliográfiájába. Köleséri mostohaapjáról, Czeglédi Istvánról szóló életrajzában így ír: „... azután csakhamar [kibocsátotta] amaz kicsiny, de fontos íráskát a nagypénteki disciplinálásról, melynek titulusa ez: *Egy catholicus embernek, mas egy, igaz evangeliomi teien fel-neveltetett calvinista emberrel való beszélgetése 1659-ben*, melyre egy anonymus irt vala egy árkuskára valamit, melyen felindittatván ír á amaz igen tudós munkáját a Melach doctort 1659-ben rettenetes éjjel-nappali nyughatatlansággal.” (Czeglédi István: *Már minden épületivel ... elkészült Sion vára ... kibocsátatott Köleséri Sámuel ... által*. Sárospatak–Kolozsvár 1675 (**₂b) pag. RMK I 1187).

Bod Péter, aki bizonyosan példány alapján dolgozott, Köleséri leírásával megegyezően jegyezte be Bethlen Kata könyveiről 1752-ben Halmágyi István számára készített lajstromába Czeglédi e munkáját (Bethlen Kata könyvtára 418). A fenti címléírás ezt az autopszián nyugvó feljegyzést követi. Ugyancsak Köleséri adata alapján sorolta Czeglédi művei közé ezt az elvesztett írást Zoványi Jenő is (Theologiai Szemle 1925: 265 és MKsz 1932: 8).

Sem Köleséri, sem Bod nem említette a kiadvány nyomtatási helyét, ezért valószínű, hogy az nem is volt feltüntetve rajta. Köleséri azonban az idézett helyen keletkezésük sorrendjében sorolja fel Czeglédi 1659-ben írt műveit: a *Csatázó léleknek diadalma* (vö. 2829), e munka, *Melach doktor* (vö. 2868), az *Országok romlásinak okairól* (vö. 2831). A három, példányból is ismert nyomtatvány közül kettő Kassán (2829 és 2831), egy pedig Patakon jelent meg (2868). Bizonyos, hogy ezt a *Beszélgést* is a két nyomda egyikében adták ki. Valószínűbb a kassai nyomtatás, minthogy a kassai prédikátor Czeglédi más művei csaknem kivétel nélkül a helyi műhelyben készültek, amelyet akkor Markus Severini vezetett.

Cf. –, 2889, 2868

2829

CZEGLÉDI István: A' megh-tert bünösnek a' lelki-hartzban valo bai-vivasarol irt könyvnek első része, mely vagy az Idvességnek fundamentuma s' annak eszközei felöl a C[assai] K[eresztyén] H[elvetica] G[yülekezet] L[elki] T[anitója], C[zeplédi] I[stván] a[ltal]. Cassan MDCLIX Severinus Marcus.

(⁸, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Mm⁸ Nn¹ = [15] + 562 pag. – 8^o – Orn.,init.

RMK I 942 – Čaplovič 562

Református elmélkedés. – A címlével után kezdődik Czeglédi István előljáró beszéde *Az istenes, kegyes életben gyönyörködő s az apostoli igaz tudományt állhatatosan valló, igaz keresztyén*

léleknek (()_(2a))-(4b), amelyet az *E traktátskában lévő derekasabb dolgoknak igazgató táblácskája* követ. Ez alfabetikus sorrendben foglalja össze a mű nagyobb témaköreit (()_(5a))-(8a). Majd S[amuel] K[öleséri] d[e] V[árad] r[ector] s[cholae] p[atriciae] *A lelki csatára serkentő trombitászó* című, az RMKT-ban nem közölt verse szól az olvasóhoz (()_(8b)). Kezdősora: *Ha lelki vitéz vagy. A főresz három nagyobb egységben a Kísértő és Bajtvívó vetekedése keretében erősíti a református hívőt a katolikus tanításokkal folytatott lelki harcában. Az első egység A lelki csatához való készülétről* (1–63), a második *Az igaz anyaszentegyházról és annak tagjainak tiszta vallásáról* (63–295), a harmadik *Az örök idvességnek arany láncszemeiről, úgymint az elválasztásról, elhívásról, megigazításról, megszenteltetésről* (295–562) szól. A *Bajtvívó* és a *Kísértő* párbeszédét többször szakítja meg elmélkedés, könyörgés, lelki vigasztalás a bajtvívó részéről. A harmadik részben *Uriel és Gabriel, Raphael és Michael* angyalok vitája során fejti ki a szerző a két egyház különböző felfogását a Szentírásról, a szentségekről stb., végül részletesen leírja a katolikusok egyházi ünnepeit, összesen 73-at, kimutatva róluk, hogy megünneplésük többnyire fölösleges (444–562). Az egész művön végigvonuló élőfej szövege a következő: *Csatázó léleknek lelki diadalma*.

Czeglédi István könyve címszövegében másutt is használt monogramját Szabó Károly oldotta fel (RMK I 1002). Az üdvözlővers szerzőjének pedig már ő is Köleséri Sámuelt nevezte meg (RMK I 942). A vers alatt olvasható monogram fentiekben közölt teljes feloldása az Országos Széchényi Könyvtár 2. példányában található, egykorú kézírással bejegyezve. Ennek utolsó „P” betűjét Trócsányi Zoltán „Patak”-ként (AkErt 1918: 324), Ján Čaplovič „Patakinae”-ként oldotta fel (562), pedig Köleséri Sámuel soha nem volt pataki rektor, hanem külföldi tanulmányai után 1657 és 1659 között szülővárosában, Váradon működött lelkészként (Zoványi 343–344).

Czeglédi előjáróbeszédében elmondja, hogy munkájában két segítőtje volt. Nevüket szövegbe rejtve közölte. Az Országos Széchényi Könyvtár 2. példányának kézírásos bejegyzése szerint közülük az egyik Udvarhelyi György volt. A rejtvénynek ez a megoldása valószínű. Udvarhelyi György ugyanis abauji alispánként a kassai református egyház pártfogója volt. Az ő költségen jelent meg később, 1661-ben Kolozsvárott Udvarhelyi Péter Hendrik van Diest-fordítása (2983). Czeglédi másik segítőtje nevének betűit „AZ IgAZ SEGEDNeK vAgyoN it Neve” mondat rejti magában (()_(4a)). Gilicze Gábor megfejtése szerint (szóbeli közlés) a mecénás Szegedi Anna volt, a török elől Szegedről Kassára telepedett Mezőszegedi Szegedi családnak a késői leszármazottja (Vö. J. Újváry Zsuzsanna: Egy hajdanvolt mezővárosi polgárcsalád, a mezőszegedi Szegedi család házassági-társadalmi kapcsolatai a 16–17. században. In: *Mezőváros, reformáció és irodalom* [16–18. század]. Szerk. Szabó András. Bp. 2005, 112.) Kabai Bodor Gellért többek között neki és Czeglédi Istvánnak ajánlotta 1666-ban Utrechtben megjelentetett teológiai disputációját (RMK III 2366).

Műfaj tekintetében e munka elmélkedés, de erősen át van szöve tanító és polemizáló részekkel. Ezt igazolja az előjáró beszéd minden bizonnyal Pázmány Péterre utaló részlete: „Nem lehet egy nagy tudós magyar finak munkáját el-kerülnöm; ...magyar nyelven abban a könyvben láttatnak inkább a tudós elmére, Calvinus Jánosra, s több egyéb református doctorokra kent, vagy írásokból erőszak szerént kitekert mondásoknak csigázási.” (()_(2b))-(3a). A művet mint Czeglédi első, nyomtatásban megjelent munkáját részletesen ismertette és értékelte M. Nagy István (Czeglédi István polemikus író a XVII. században. Kolozsvár 1899, 24–35).

Cf. –, 2830

In 13 bibliothecis 18 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ref, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Esztergom *Dioec* – Martin *Nat* – Nižnij Novgorod – Sárospatak *Ref* – Zaláu

2830

[CZEGLEDI István: A megtért bűnösnek a lelki harcban való bajvívásáról. 1-3. rész. Kassa 1659 körül, Severini.]

[D⁸, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Mm⁸] Nn⁸ [Oo⁸-Tt⁸] Uu⁸ [Xx⁸] Yy⁸ [Zz⁸, Aaa⁸-Ccc⁸] Ddd₁₋₃ [Ddd₄₋₈] Eee^{1+?}
= [16] + 802 + ? pag. - 8° - Orn., init.?

MKsz 1881:329 - AkÉrt 1918: 324-328 - OSzKÉvk 1968-1969: 221-222 - Čaplovič 605

Református elmékedés. - E kiadványból csupán a következő, kötetátlából kiáztatott levonatok maradtak fenn, több példányban: az Nn füzet első három levele (561-566), az Uu füzet 3. és 5. levele (677-678, 681-682), az Yy füzet 2. és 3. levele (707-710), a Ddd füzet 1-3. és az Eee füzet 1. levele (785-790 és 801-802). Közülük az első levél, vagyis az „Nn” füzet első levele Czeglédi István *A megtért bűnösnek a lelki harcban való bajvívásáról* című, 1659-ben Kassán megjelent műve (2829) utolsó két lapjának szövegét tartalmazza, laponként újrasedett változatban. Attól eltérően azonban az 562. lapon a szöveg itt nem ér véget, hanem továbbfolytatódik Uriel és Gábrriel angyalok beszélgetésével Isten igaz egyházáról (562-566). A töredék további levelei a második és valószínűleg a harmadik részből valók. Ezekben Isten és a bűn kapcsolatáról (677-678, 681-682), Isten mindenhatóságáról, kegyelméről (707-710) és a korai egyház rendelkezéseivel kapcsolatban az egyes pápákat sorra véve fejti ki Czeglédi a református álláspontot (785-790).

Az említett második rész a harmadikkal együtt kéziratban feltehetőleg már az első könyv megjelenésekor, 1659-ben készen volt. Ez derül ki ennek bevezetéséből: *Forgolódásokcámnak második s-harmadik részeire mutatott már Isten lelki gyámolokat; ... melyeknek csak kevés hijok; azokat is, Magyar keresztényiség, hamar időn lelki épületedre kezedhez küldöm. (2829, ()_{4a}).*

A töredékeket elsőként Trócsányi Zoltán ismertette (AkÉrt 1918: 324-328). Azokat *A megtért bűnösnek a lelki harcban való bajvívásáról* 1659-ben Kassán megjelent Czeglédi-mű (2829) első korrektúralevonatának tartotta. Szerinte Czeglédi teljes, három részből álló munkáját eredetileg egy kötetre tervezte, de a kötet vastagsága végül is arra indította, hogy az első kötetet az 562. lapon megszakítsa és befejező formulával és egy nagyobb záródísszel befejezze. Trócsányi szerint tehát a töredékek egy meg nem jelent műből valók, a megjelent szedésváltozatának tekinthetők, és nem lehetnek azonosak *A megtért bűnösnek a lelki harcban való bajvívásáról* című munka második könyvével, amelynek emlékéért Czeglédi István őrizte meg *Egy veres tromfosdit játszó sanda barátomnak játék elvesztésért való meg-piricskeltetése* című vitairatában a következőképpen: ... *Errül tübbet olvashatnál az Csatázó léleknek második könyvében, melyet az malae conscientiae calcographiaban el-sikkasztának, s ez szörnyű kárért ad tribunal magistratus kellett vonno(m) érette; Magamnál több nem lévén már egy exemplárnál; nagy kárt tévén bizony ezzel sok jó lelkeknek; azt kell már meg újobba(n) szedetnem, ha Isten kevés világi életet enged. (Kassa 1666, 3279, 357-359). A „Csatázó lélek” cím *A megtért bűnösnek a lelki harcban való bajvívásáról* című mű első része élőfejének a szövege (vö. az 2829 tétel leírását). Révész Kálmán e megjegyzés alapján 1659-es nyomtatványként feltételezte Czeglédi munkája második könyvének kinyomtatását (MKsz 1881: 329). A töredékeket ő azonban nem ismerte.*

Trócsányival ellentétben Fazakas József feltételezése látszik a legvalószínűbbnek. Szerinte a töredékek az elsikkasztott példányból valók (OSzKÉvk 1968-1969: 221). Az 561. és 562. lap nyomtatási képe alapján - amely több esetben még a szedési tévedéseket illetően is azonos (pl.

a kurzív szövegben antikva betűk az 561.lap második sorában) – valószínűnek tartotta, hogy a töredékek „az első rész kiadásakor már sajtó alatt levő, teljesnek szánt második kiadásból valók, amely 1659-ben, vagy nem sokkal azután készült el részben vagy egészben, és tűnt el rejtélyes körülmények között”. Vagyis addigra, hogy kiszedték és kinyomatták az első részt, Czeglédinek sikerült pénzt szereznie a második és harmadik rész kinyomtatására is, amellyel az *Egy veres tromfosdít játszó sanda barátomnak ... meg-piricskeltetése* fentebb idézett utalása szerint ugyancsak elkészültek. A kész, összehordott ívek, illetve a krúdában lévő példányok nagyobb része azonban nem hagyta el a nyomdát. Csak néhány példány került ki, közülük maradt egyetlen példány Czeglédinél. Ján Čaplovič Révész Kálmánra (MKsz 1881: 329) és Szinnyi József (II 483) hivatkozva, Czeglédi 1666-ban írott kijelentése alapján a második rész kinyomtatását 1666 előttre tette (605). A töredékeket pedig az első rész leírásában említette (562).

A töredék nyomdai jellemzői alapján – hasonlóan a *Megtért bűnösnek* első részéhez (2829) – a Markus Severini által vezetett kassai nyomdában készült.

Cf. 2829, –

Budapest Nat ④ ④ ④ – Budapest Univ ④ – Cluj-Napoca Unit ④

Olim: Debrecen Univ (ld. Confessio 1979: 85)

2831

C[ZEGLÉDI] I[stván]: Az országok romlásarvl irot könyvnek első resze, mellyet szerelmes hazájának békeségben való maradhatásáért irt a C[assai] H[elvetica] K[eresztyén] G[yülekezet] L[elki] T[anitója], C[zeplédi] I[stván]. Cassan MDCLIX Severinus Marcus.

)⁸)(bis)⁴, A⁸-Z⁸, aa⁸-oo⁸ pp⁴ = [26] + (350), 351–597 pag. – 8° – Orn.

RMK I 941 – Čaplovič 563

Református vitairat. – *Az Ajánló levél. Az Isten vérevel beresett ... anyaszentegyház ... lelki dajkjájának ... Lorantffi Zsuzsanna fejedelemasszonynak ... első Rakoci Györgynek megmaradott ... házasársának szól* ()_(1b)–(7a). A kegyeslelkű olvasóhoz írott előszó ()_(7b)–(8b) a súlyosabb sajtóhibákat sorolja fel. Majd a betűrendes tárgymutató következik *E könyvben lévő kiváltképpen való dolgoknak mutató táblája* ()_{(bis)1a}–(bis)_{4a}. A bevezető részeket a *Magyarok romlásának okai* című vers zárja. Incipitmutatóra utaló kezdő szavai: *Keresztyén magyarság*, aláírója *S.K.D.V.S.P.R.F.* Feloldása Ján Čaplovič szerint Samuel Köleséri de Várad scholae Patakinae rector. Kérdéses, hogy ez elfogadható-e, hiszen Köleséri, aki Czeglédinek mostoha-gyermeke volt, 1659-ben a váradi kollégiumban tanított, s e verset Zoványi életrajzi lexikona nem sorolja fel művei között (344). A főrész élén újabb impresszumos belső címlap áll, amelynek szövege azonban inkább tekinthető ajánlásnak, mint valóságos címnek: *Szerelmes édes hazám, kárt vallott Magyarország, ha e következő regulákat nemcsak megolvasod, hanem azokhoz renedeled ekkédig szabados életedet, im még egyszer a te megbúsult Istened szive békességre hajol, s megigéri a külső csendességet is néked. A.C.K.H.G.L.T.C.I.A. Cassan MDCLIX Severinus Marcus* (A_{1a}). Ennek hátán bibliai idézet. A törzsrész (A_{2a}–pp_{4a}) *I. Regula* címmel kezdődik. Valójában két részre tagolódik. Hat *regulában* az állam életére tartozó kérdésköröket tárgyal:

a magisztratus kötelességei, a királyokért való könyörgés, a részegeskedés, a cifra öltözet, az egyesség, a bálványozás (A_{2a}–F_{7b}), majd az *I. Toldalék* (F_{7b}–pp_{4a}) Pázmány *Kalauzának* (1697) a képek és szentek tiszteletéről, valamint a purgatóriumról írott részeivel vitatkozik.

A mű szerzője a címlapon található rövidítés feloldásával állapítható meg A C(assai) H(elvetica) K(eresztyén) G(yülekezet) L(elki) T(anítója) C(zeglédi) I(stván) (vö. Čaplovič 563). A cím szövege alapján ez a könyv csupán a vitairat első részét tartalmazza. Befejező mondata szerint: *Legyen elég ez eddig az első toldalékról, a könyvnek igen meg nem nagyobbulásáért halasztván a másikat a menten kimenendő könyvre* (pp_{4a}) – a második rész közeli kibocsátását tervezte a szerző. Ez azonban sohasem jelent meg. Czeglédi e munkáját mint az 1657-tel kezdődő tragikus történeti események hatása alatt készült erkölcsi-politikai oktatást, „országütőkört” részletesen ismertette és értékelte Garadnai Erika és Martis Zsombor (Bibliotheca et Universitas. Tanulmányok a hatvanéves Heltai János tiszteletére. Miskolc 2011, 57–70).

Barcza József szerint a mű második része azért nem jött ki a sajtó alól, mert Czeglédit e könyvéért feljelentették, s a város azért, hogy a német katonaság befogadása alól mentesítsék, arra kényszerült, hogy cenzúra alatt álló nyomdájában Czegléditől egy darabig ne jelentessen meg újabb munkát (Confessio 1979: 3–4. Barcza az idézett helyen véleménye igazolására forrásokra nem hivatkozik). Ez a feltevés azonban kevésbé valószínű, 1659-ben még nem nehezedett a városra ilyen nagy nyomás. A második rész kibocsátásának elmaradása inkább Lórántffy Zsuzsannának, Czeglédi legnagyobb pártfogójának 1660 tavaszán bekövetkezett halálával állhat összefüggésben.

A kiadvány nyomtatott lapszámozása a Z_{1a} lapon a 351. számmal kezdődik. Ennek okát *A kegyeslelkű olvasóhoz* intézett előszó mondja el: *A levelek felső részeire való számnymtatás elmaradott egy darabon, nem régen vettük észre. Szemesebbek igyekezzünk lenni a több könyvekben ezután. Istenfélő keresztyén lélek majd ezeket igazítsd el az első regulánál kezdvén el az első numerus írást.* Ennek megfelelően az általunk látott valamennyi példányban egykorú kéz alighanem még a nyomdában, utólag vezette rá a lapszámokat Czeglédi utasításának megfelelően az első regulánál, az A_{2a} lapon kezdve, hiszen a nyilván a nyomtatás legvégén készült második)(jelű füzetben lévő mutató tábla ezekre a lapszámokra hivatkozik.

Cf. 1697; –, 3035A

In 18 bibliothecis 25 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Halle *Univ* (– Berlin *Univ Inst* – Halle *Univ*) – London *BL* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş

2832

DIETERICH, Konrad: *Epitome praeceptorum* [!] *rhetoricae in usum classicorum inferiorum ex institutionibus rhetoricis collecta a Conrado Diete[ri]co, philosophiae moralis professore et paedagogiarcha. Cassoviae MDCL[IX] [sum]ptibus Marci Se[verini].*

A¹² B¹² = [24] fol. – 12° – Orn.

RMK II 927 – Čaplovič 564

Retorikai tankönyv. – Az 1648-ban megjelent szebeni kiadás (2242) tömörített változata. Felépítése azt követi, de jóval kevesebb szabályt és példát tartalmaz. Az előző kiadáshoz hasonlóan ennek végéhez is külön fejezetként csatlakozik az *Epitomes praeceptorum oratoriae* című rész (B_{10a}–B_{12b}).

A fennmaradt egyetlen példány címlapja sérült, az évszám kiegészítése Szabó Károly leírásából származik (RMK II 927). A sérült címlapból a nyomdász, Markus Severini neve is rekonstruálható. A tankönyv magyarországi hatását Bartók István elemezte (115–116). Dieterich retorikakönyve, 1657-ben Lőcsén is megjelent (2716).

Cf. 2242: 2716, –, →

Budapest *Nat* cop. – Cluj-Napoca *Univ* ☉*

2833

»KALENDÁRIUM és prognosztikon az 1660. esztendőre. Kassa 1659 Severini. – 16^o«

MKsz 1912: 56 – Čaplovič 565

Naptár és prognosztikon. – E ma már példány alapján ismeretlen kiadvány emlékét a kassai tanács jegyzőkönyvének 1660. január 29-én kelt bejegyzése őrizte meg: „Marcus Severinus typographus az nemes tanácsnak 1660. esztendőre valo calendariumokat praesentált” (MKsz 1889: 234, Kemény Lajos). Kemény közlése alapján került be a Szabó Károly kötetéhez megjelent adalékok közé (MKsz 1912: 56). A kiadvány feltételezhetően magyar nyelvű lehetett, mert 1610-től 1637-ig, majd – a nyomda működésének szünetelését követően – 1653-tól a magyar nyelvű naptársorozat jelent meg rendszeresen Kassán (vö. 997, 1584 és 1675). Német nyelvű kassai naptársorozat feltételezéséhez nincs elegendő adat, példányból csupán az 1616-ra (1086) és az 1655-re kiadott (2521), levéltári forrásból pedig az 1628-ra szóló (1388) ismeretes.

Cf. 2713!

2834

»MELISMATA Nuptiarum Festivitati Praest. Eliae Fridhuber Schemnitzio-Montani, Cant. Germ. Eper. cum Catharina Casp. Pfanschmid civis Caesareofor. filia an. 1659. d. 23. Sept. celebratarum dicata. Cassoviae 1659 typis Marci Severini. 4^o«

Čaplovič 566

Lakodalmi versek. – A ma már egyetlen példányban sem ismeretes kiadvány emlékét Martin Lauček 18. századi kézírata (Commentatiuncula 50–51) őrizte meg. Lauček a részletes címléírás mellett felsorolta az üdvözlő költemények szerzőit is. Ebből megállapítható, hogy a nyomtatvány a selmecbányai származású Elias Friedhuber eperjesi német kántornak Catharina Pfanschmiddel, Caspar Pfanschmid késmárki polgár lányával kötött házassága alkalmából készült. A menyegzőt 1659. szeptember 23-án tartották, az ifjú párt a következők köszöntötték költeménnyel: „[1] Andr. Horváth, rect. Eper., [2] M. Joh. Bayer conrect. Eper., [3] Adamus Droschelius c. c. Eper., [4] Andr. Braxatoris colleg ibid., [5] Georgius Plotschius D. O. in Eper.”

Elias Friedhuber eperjesi evangélikus iskolamester, kántor (vö. 2767), alkalmi versek szerzője volt. 1682-ben száműzöttként halt meg Lipcsében.

A kiadványt Lauček közlése nyomán (Commentatiuncula 50–51) Ján Čaplovič is felvette bibliográfiájába (566).

2835

»SÁMBÁR Mátyás: Lapis Lydius ocularis praedicantici; Próba köve egy tzigány okulárnak. [Kassa] 1659. 12°«

RMK I 952 – Čaplovič 2590

Katolikus vallási vitairat. – Ezt a kiadványt Szabó Károly csupán Sándor István említése nyomán (Könyvesház 41) vette fel bibliográfiájába *A prédikátor pápaszemének próbaköve* címmel (RMK I 952). Valójában pedig már Sámbar maga is megemlítette e művét: „Valamint Lippai Sámuel is egy cigány okulárban cselekedék ezelőtt hat esztendővel ... amint megmutattuk azon Cigány okulár próbakövében” (*A három üdvösséges kérdésre a Luther és Calvinista tanítók, mint felelnek* 1667, 3347, 119). Ez alapján Zoványi Jenő megállapította, hogy Sámbar e műve válasz volt Lippai Sámuel nem sokkal korábban megjelent *Cigány okulárjára* (2792). Egyúttal az idézet alapján kétségbe vonta a Szabó Károlynál olvasható cím megbízhatóságát. Ugyanis példányt sem Szabó, sem Sándor nem látott e nyomtatványból, és Sándor minden bizonnyal a Czvittingernél talált latin nyelvű címet *Lydius lapis Ocularis Praedicantici* [!] (Specimen 322) fordította vissza magyarra, így lett az okulárból pápaszem. Zoványi lehetségesnek tartotta azt is, hogy a Czeglédi István által a *Malach doktornak...* (H. n. 1659) című művében a 18. lapon M.G. monogrammú szerző műveként emlegetett *Tükör Okulár* (vö. 2814) azonos volna Sámbar e vitairatával. Az M.G. monogrammban ugyanis, Zoványi gondolatmenete szerint a „G” könnyen lehet elírás „S” helyett. Az így módosított M.S. monogram feloldása pedig lehet akár Matthias Sambar, de Megyeri Sigmund is. Utóbbi esetben az ő 1658-ban Bécsben megjelent *Lölki okulár* című művére (2753) vonatkozhatna Czeglédi megjegyzése. De nem zárható ki az sem, hogy egy harmadik eltűnt magyar könyv címét őrizte így meg Czeglédi (Theologiai Szemle 1925: 244–245 és MKZ 1932: 7).

Zoványinak e vitairat címére vonatkozó megjegyzése helytálló, amint azt Katona Istvának a tétel élén betűhíven idézett magyar nyelvű címléírása bizonyítja (Historia critica regum Hungariae stirpis Austriacae... Tomulus XVII, ordine XXXVI. Budae 1805, 759 – ld. még Čaplovič 2590). Katona, Sándor Istvánnal és Czvittingerrel szemben a mű formátumára is utal, tehát valószínűleg példány alapján dolgozott. Sámbar, amint a feljebb idézett mondatából is kiténik, ugyancsak „Cigány okulár próbaköveként emlegette e munkáját.” Zoványinak Megyeri

Zsigmondra utaló feltételezése viszont nem erősíthető meg. Megyeri *Lólki okulárja* ugyanis a Miatyánkról tartalmaz elmékedéseket, és nem hozható kapcsolatba Sámbar és Lippai vitájával. Ezért a Zoványi által számbavett harmadik lehetőség a legvalószínűbb, vagyis a Czeglédi által emlegetett *Tükör okulár* feltehetően egy ma ismeretlen harmadik nyomtatványt takar (vö. 2814).

Sámbar e vitairata Ján Čaplovič véleménye szerint Nagyszombatban, Kassán vagy Bécsben jelenhetett meg (2590). A legvalószínűbb nyomtatási helye Kassa lehetett, nyomdása pedig Markus Severini, akárcsak a vitát elindító *Novitas* címűnek is (2712).

Cf. 2712. 2728. 2769. 2792. –, 2814

2836

(ARTICULI dominorum regnicolarvm trivm nationvm regni Transylvaniae et partium regni Hungariae eidem annexarum in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in civitatem Bistriciensem, ad diem vigesimum sextum meisis [!] Februarii anni millesimi sexcentesimali quinquagesimi noni indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvár 1659 typ. Heltai, Abruji György.]

A² B² = [4] fol. – 2^o

MKsz 1916: 94

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Barcsai Ákos erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magába a rendeknek a fejedelemhez szóló magyar nyelvű *Praefatioját*, valamint az 1659. február 26. és március 26. között (vö. ErdOgyEml XII 14–20) Besztercén, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés tizenkét artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1659. március 25-i [!] kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 218–228.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként ismertette (MKsz 1916: 94). A betűtípusok tanúsága szerint azonban Kolozsvárott az ekkor Abruji György vezetése alatt álló Heltai-officinában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József).

Cf. 1005*!: 1641!; 2637!

Budapest Arch ① – Budapest Univ ① – Székesfehérvár Arch ②
Olim: Budapest Acad

2837

LIBELLVS elegantissimvs, qui inscribitur Cato, de praeceptis vitae communis. Igen szép könyvetske, mely Catonak neveztetik, az közönséges jó életnek oktatásáról. Ein schön Büchlein, welches man Cato nennet, von der unterweisung gemeines lebens. Clavdiopoli 1659 typis Helthanis apud Ioannem Ravium, Georgius Abrugi.

A⁸-C⁸ + []^{1?} = [24 + 1?] fol. – 8^o

RMK II 928 – Sztripszky I 2021/228 ← MKsz 1882: 86

Bölcs mondások gyűjteménye latin, magyar és német nyelven. – A címlap hátán *Ad pueros scholares*, *Ad juventutem* és *Ad lectorem* címen három rövid latin vers áll.

Némethy Géza (EPhK 1889: 102) megállapította, hogy e nyomtatvány az 1620-ban Kolozsvárott megjelent kiadás (1224) változatlan szövegű lenyomata. Az egyetlen ismert példányból az utolsó nyolc mondás, feltehetőleg egy levél hiányzik.

Szabó Károly kétszer is leírta e nyomtatványt (RMK II 928 és MKsz 1882: 86). Utóbbi közlését vette át Sztripszky Hiador (I 2021/228).

Cf. 31(1)*!; 878*!; 1770*!; → 2878, 3319, 3488, →

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Acad* ②*

Olim: Segesvár ev. gymn. (ép.)

2838

»SERIES Lectionum et Orationum in Examine observanda. [Claudiopoli 1659? typ. Heltai.]«

»[1] fol. – 4^o«

Sztripszky II 2704/252 ← MKsz 1888: 56–58

Református iskola vizsgarendje. – Ez az egyleveles, negyedréti alakú nyomtatvány ma már nem található. Egyetlen példányát Szilágyi Sándor báró Radák Ádám mikeszászai családi levéltárában, egy erdélyi országgyűlési articulusokat tartalmazó kolligátumkötetben találta az 1660. évi régeni és az 1661. áprilisi besztercei országgyűlési articulusok között (MKsz 1888: 56–58). A nyomtatvány teljes szövegét is közölte. Eszerint a vizsga négy napon keresztül délelőtt és délután folyt mind a hét osztályban (*Syntactica*, *Rhetorica*, *Poetica* és *Classis I-IV*). A vizsga *Actus oratorius solennis*-sel kezdődött *Gratiarum actio*-val végződött.

Szövegkiadás: MKsz 1888: 57–58.

Szilágyi Sándor „a betűk caractere” alapján arra a következtetésre jutott, hogy az erdélyi nyomtatvány „a XVII. század derekából”, az 1650-es évek végéről, Apácai Csere János idejéből származik. Nem tartja kizártnak, hogy Apácai e nyomtatvány terjesztésével akart nagyobb

érdeklődést kelteni a kolozsvári református iskolában folyó vizsgák iránt. A tananyag beosztása és az osztályok megnevezése ugyanis szerinte az Apácai Csere János: *Oratio de studio sapientiae* (Gyulafehérvár 1653, 2463) és a Bethlen Miklós Önéletírásában (X–XI. rész. Bp. 1955. I. 156–169) leírtakkal (MKsz 1888, 56–58). Mivel Apácai Csere János 1659. december 31-én meghalt, valószínű, hogy a vizsgarend még 1659 előtt készült Kolozsvárott, a Heltai-nyomdában.

Olim: Mikeszásza, Radák Ádám levéltára

2839

»[VÁRFALVI KÓSA János:] [1] Catechesis. Az üdvességnek fundamentumáról rövid kerdezkedes, az Sz. Irás szerént; az kisdedeknek tudományaban, és az Urnak szolgáltyában és félelmében való felnevellésére. – [2] (Az üdvességnek fundamentumáról ki adatott tanuságnak Szent Irásból valo meg-mutogatása, az Öregekért, kik az Kérdéseket és Feleleteket meg tanulták, az fellyül meg-irt Kerdezkedésnek rendi szerént.) Nyomatattott Colosvárban 1659-ben [typ. Heltai].«

Unitárius katekizmusok. – E nyomtatott kiadás emlékét és szövegét a Szegedi Egyetemi Könyvtárban található kéziratos másolat (jelzete MS 1626) őrizte meg. Ennek részletes leírását és a kiadvány elemzését Keserű Gizella végezte el: *Bibliotheca dissidentium. Répertoire des non-conformistes religieux des seizième et dix-septième siècles. Tome XXIII: Ungarländische Antitrinitarier III. Demeter Hunyadi, Pál Karádi, Máté Toroczkai, György Válaszúti, János Várfalvi Kósa. Red. Mihály Balázs. Baden-Baden 2004, 214, 219–224.* A kézirat az eredeti nyomtatvány impresszumát is visszaadja a nyomtatás helyével és évével. Az 1659. évi kolozsvári kiadás Várfalvi Kósa Jánosnak két, még a 16. században keletkezett művét tartalmazta: [1] a legifjabb tanulók számára készített ún. kis katekizmusát, és [2] ún. nagy katekizmusát, amely a kis és középső káté anyagára épült magasabb szinten. Ez a másolat az első megbízható forrás ezeknek az unitárius katekizmusoknak tartalmáról, felépítéséről. [1] Az 1659. évi kiadás címlapjának hátára magyar nyelvű bibliai idézeteket nyomtattak. A kis katekizmus szövege – címének megismérlése nélkül – a „Mire kell az embernek a földön, életében főképpen gondot viselni?” kérdéssel kezdődik. Külön tagolás nélkül összesen 22 kérdést és feleletet tartalmaz bibliai helyekre való utalással együtt. Terjedelme a kéziratos másolatban négy levélen hét számozatlan lap.

Ezután következik önálló címlap nélkül [2] „Az üdvességnek fundamentumáról ki adatott tanuságnak Szent Irásból valo meg-mutogatása, az Öregekért, kik az Kérdéseket és Feleleteket meg tanulták, az fellyül meg-irt Kerdezkedésnek rendi szerént.” Ez az ún. nagy katekizmus öt bevezető kérdés után az Apostoli Credo és a Tízparancsolat magyarázatát, tanítást a könyörgésről, az Úrvacsoráról, ill. a vízzel való megmosódásról vagyis keresztségről tartalmaz, amelyhez még „Az megmosogatásban valo igének formaja” és „Intés az meg-Mosodtakhoz” is járul. A „Vege” szó a katekizmus főrészének befejeződését jelzi: ez a kéziratban a 9-26. levelet tölti ki. A katekizmus függelékrészei: „Reggeli könyörgés” – „Az sok egymással ellenkező értelmek között mint kell az edgy-igyu embernek fel keresni az igasságot” címmel rövid taní-

tás a három dologról, amelyben az üdvösséget keresni kell – „Az Haromságnak oltalmazasara gondolt legföveb okoskadsnak meg wisgalasa” című terjedelmes unitárius vallási tanítás I–V. okban mutatja meg, hogy egy az Isten, ill. további I–III. részben szentírási bizonyságokat hoz Krisztus istenfiúsága ellen (a kéziratban 28. fol. verzo – 47. fol. verzo). Feltehetően az eredeti nyomtatvány üres helyét akarták kitölteni hosszabb bibliai idézetekkel, amelyek a kéziratban öt lapot tesznek ki: „Az Levelek hogy üressen ne maradgyanak, teczet az Isteni nevezetről, az következő igéket ide irnunk.”

Várfalvi Kósa János (? – 1601) 1589-től kolozsvári unitárius prédikátor, 1597-től erdélyi unitárius püspök volt. Életének részletes leírását ld. Keserű Gizellától (i. m. 195–202).

Várfalvi Kósa 16. századi keletkezésű katekizmusai közül a kis katekizmusnak első ismert nyomtatott kiadása – bár címe és terjedelme némileg eltért további kiadásaitól – az 1623. évi kolozsvári unitárius énekeskönyv todalékeként jelent meg (1290(2)). Szabó Károly még példány alapján írta le, hasonlóképpen az 1654-es kolozsvári kiadást is (vö. 2526), de a példányok azóta már elvesztek; a kis katekizmus 1644-es kiadása is csak Kénosi Tózsér János említéséből ismert (vö. 2061). Várfalvi Kósa terjedelmesebb unitárius katekizmusának 1636. évi kiadását ugyancsak Kénosi Tózsér írta le, nyomtatott példánya nem maradt fenn (vö. 1648). Az 1659-es kolozsvári kiadás közvetlen előzménye a mindkét katekizmust tartalmazó 1654. évi kiadás volt. A kiadvány teljes tartalmára a Szabó Károlynál olvasható címleírásból (RMK I 889) még nem, de a megadott terjedelemből, ill. a fent leírt kéziratot másolatból lehetett következtetni (vö. 2526). Mivel Szabó Károly a nagy katekizmust külön nem tüntette fel, feltehető, hogy az 1654-es kiadásban sem volt önálló címlapja, címében viszont „az fellyült meg-irt kérdezkedés” a megelőző kis katekizmusra utal.

A fennmaradt leírások alapján a nagyobbik katekizmus tagolása az 1636-os, 1654-es, ill. 1659-es kiadásban némileg eltérő. Kénosi Tózsér szerint „Az meg mosogatásban való Igének Formája” és az Intés már a függelékhez tartozott: ezeket még három reggeli imádság, áldások, úrvacsora-imádságok, két esti imádság, és „Az sok egymással ellenkező értelmek ...” kezdetű tanítás követte (Kénosi 83, 90, 140). A Várfalvi Kósa János munkásságát behatóan tárgyaló Keserű Gizella az 1654. évi kiadásról részletesebb leírást adott (i. m. 223–224). Eszerint a függelék rész az imádságokkal kezdődött, és az esti imádságok, ill. a négylapnyi terjedelmű „A sok egymással ellenkező értelmek ...” között még a Miatyánk („Oratio Dominica”) és a „Gratiarum actio” is olvasható volt, ennek kezdete: Adjunk hálát az Úrnak, mert érdemli.

A kéziratot másolat alapján nem dönthető el egyértelműen, hogy az 1659-es kolozsvári kiadás függelék része tartalmazta-e a „Reggeli könyörgés” és „A sok egymással ellenkező értelmek ...” között fent felsorolt imádságokat, ezek ugyanis a másolatban nem találhatóak meg. Keserű Gizella szerint a másolat csak kivonat az 1659-es kiadásból (i. m. 219). Az 1659-es kiadás bővítésének tűnik viszont „Az Haromságnak oltalmazasara gondolt legföveb okoskadsnak meg wisgalasa” című rész. Mivel ezt Kénosi Tózsér nem említette Várfalvi Kósa János művei között, elképzelhető, hogy e todalék, az 1659. évi kiadás sajátossága már más szerzőtől származik.

Várfalvi Kósa Jánosnak 1636-ban, 1654-ben és 1659-ben megjelent terjedelmesebb katekizmusát a korábbi szakirodalom (vö. 1648, 2526) a szerző középső katekizmusának tartotta. Keserű Gizella azonban megállapította, hogy ezek a kiadások nem a középső, hanem az ún. nagy katekizmusmal azonosíthatók; a középső katekizmus szövege pedig 19. századi másolatból ismert (i. m. 210, 216–218). A katekizmusok egymásra épülnek, kezdő kérdésük is azonos. Jellegzetességük, hogy az Apostoli hitvallásra összpontosítanak, a „mosódásnál” pedig a keresztség mellett, de a gyermekek megkeresztelése ellen foglalnak állást. A nagy

katekizmus nemcsak utal a bibliai helyekre, hanem sok esetben teljes terjedelemben idézi is azokat. A katekizmusok tanításainak részletes bemutatása és az unitárius katekizmusok fejlődéstörténetében való elhelyezése megtalálható Keserű Gizella idézett művében (212–224) és Balázs Mihály: Felekezeti és fikció. Tanulmányok a 16-17. századi irodalmunkról. Bp. 2006, 61–65.

A kiadvány a Kolozsvárott ekkor még működő Heltai-nyomdában készülhetett.

Cf. Kis katekizmus: 1290(2); 2061; 2526; –, →

Nagy katekizmus: 1648; 2526

2840

»KALENDÁRIUM és prognosztikon az 1660. esztendőre. Kőszeg 1659 Wechelius András. – 8°«

Vasi Szemle 1937: 118

Naptár és prognosztikon. – A ma már példány alapján ismeretlen kiadvány emlékét a kőszegi városi tanács 1659. december 24-én kelt bejegyzése őrizte meg, amely szerint: „az itt való Compactor a jövő évre való magyar Calendariumot offerál” (Vasi Szemle 1937: 118, Sztripszky Hador). A közölt adat alapján Sztripszky feltételezte 1660-ra szóló kőszegi magyar naptár kiadását. Ezt alátámasztja, hogy Wechel András 1652-re (2371A) és 1659-re (2771) is adott ki magyar nyelvű kalendáriumot.

A „compactor” alatt feltehetően Wechelius András nyomdász értendő, bár könyvkötői tevékenységére korábbi adat nem utalt.

Cf. 2771!

2841

ADAMI, Martin, sen.: Ὁνομαστήγια Salvatoris nati celebris a neb Slawnost wanočnj powjnna, w kterég se krestanska dusse wynaučuge, kterak ona gest powjnna bratra swého milého Krysta Pána na den geho narozenj slawného wázati, a kterak on se gj chce dráže odměnitj. Z Episstoly S. která se na den slawný narozenj Božjho w cyrkwj swate wykladá tit. cap. 2. a v. 11. ad finem, kterau sepsal a wydal ... Martinus Adami kazatel slowa Božjho pri cyrkwj nemecké města kralowského a swobodného Lewocze. [Levoča] MDCLIX v Wawrince Brewera.

A⁸ + ? = [8 + ?] fol. – 8°

Rizner I 9–10 – Knihopis 60 – Čaplovič 1057

Evangélikus karácsonyi prédikációk biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: A megszületett Üdvözítő ünnepélyes neve napja, avagy karácsonyi kötelező ünnepség, amelyben a keresztény lélek megtanulja, miképpen kell kedves testvérét, Krisztus Urunkat születése napján köszönteni, és ő miképp akarja ezt busásan megjutalmazni. A Szent Epistolából, amelyet erre a dicsőséges születésnapra az egyház magyaráz ... amelyet megirt és kiadott ... Martinus Adami úr, az Úr igéjének hirdetője Lőcse szabad királyi város német egyházában.

A címlap hátán az *Author* külön szöveg nélkül ajánlja munkáját *Stephano Thoekoeli, libero baroni de Kesmarck et Schawnik*. Ezt követi a *Kázaní první učiněné na den Božího narození v kostele Levočském Slovenském* (Első prédikáció az Úr születése napjára a lőcsei szlovák templomban) (A₂₋₉). A kiadvány egyetlen ismeretes példányának szövege az A_{8b} lappal az *Usus* (margóra nyomtatott cím) közben szakad meg, tehát az első prédikációból csupán egy-két lap hiányozhat. A nyomtatvány teljes terjedelmére a fennmaradt töredékből nem lehet biztosan következtetni.

Martin Adami a csehországi Németbrodban született 1620 körül. Szülei hamarosan Magyarországra menekültek, így iskoláit Trencsénben, Bánban, Galgócon, Lőcsén és 1641-46 között Thornban végezte. Hazatérve Szepesremetén, majd 1658-tól Lőcsén evangélikus lelkész. 1674-től 1682-ig száműzetésben élt. 1682-től ismét Lőcsén működött. 1690 után halt meg.

E prédikációs kötet címléírását először Ludovít V. Rizner adta közre (I. 9–10), majd töredékes példány ismeretében Ján Čaplovič írta le (1057).

Bratislava Acad ④* – Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop.

2842

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1660. Leutschau 1659 Brewer.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

2843

BREWER, Joannes: Honor senectutis, quem viro prudentia senili, dignitate senatoria, auctoritate pereximia d. Lavrentio Brewer, civi ac senatori reip. Leutsch. prim., typographo item per Hung. haud incelebri, patri mihi perpetuo amoris ac honoris cultu colendo, recursui diei natalis gratulabuudus (!) offert Johannes Brewer, filius obsequentissimus, anno 1659. die 10. Augusti Leutschoviae. (Leutschoviae 1659) [Brewer.]

A⁴ = [4] fol. – 4°

MKsz 1924: 97 – Čaplovič 1058

Köszöntő beszéd. – A címlap háta üres. *Oratio* címmel kezdődik a latin nyelvű beszéd, amelyet Joannes Brewer 1659. augusztus 10-én atyja, a lőcsei első tanácsos és nyomdász, Lorenz Brewer születésnapján mondott el. A bibliai példákkal és a görög-római íróktól vett idézetekkel megtűzdelt beszéd témája az ifjak tisztelete az idősebbek, azaz amely azonos vele, a szülei iránt (A_{2a}–A_{4b}). A *Votiva gratulatio diei natalis* című záró részben fordul közvetlenül jó kívánásáival az ünnepelthez, személyes vonatkozásokat azonban itt sem említ (A_{4b}).

Joannes Brewer (1641–1672) a lőcsei gimnáziumban végezte tanulmányait, majd 1660-tól a wittenbergi egyetemen orvosnak tanult. 1664-ben licentiatust szerzett, 1667-ben pedig orvosdoktorrá avatták: értekezéseit is Wittenbergben nyomatta ki (3016, RMK III 2221, 2261, 6478) Több alkalmi költemény is ismeretes tőle (RMK III 2262, 2264, 2269, etc). Hazatérve, már 1669-ben Kassa város orvosa lett, egészen korai haláláig. Tévesek azok a korábbi állítások, amelyek szerint Joannes Brewer Samuel öccsével együtt igazgatta volna 1664-ben elhunyt atyja nyomdáját (vö. OSzKÉvk 1979: 382–384, Pavercsik Ilona).

A nyomtatvány unikum példányát először Havrán Dániel ismertette (MKsz 1924: 97). Az impresszum nélküli művet a betűtípusok tanúsága szerint Lőcsén nyomtatták ki (Pavercsik Ilona közlése). Ezt erősíti az ünnepelt személye is.

Budapest *Nat* ①

2844

CZICKAEUS, Philippus: Disputatio metaphysica prima de objecto metaphysicae, nonnullis philosophorum sententiis opposita et moderatore dn. Valentino Perackio, h. t. gymn. Schemn. rectore ... a praeside et autore Philippo Czickaev Varall., ll. et phil. stud., h.t. coll. secundario, respondente Melchiore Geitnero Warall. in eodem gymn. ... ad diem 15. Aug. ... disquisitioni exposita. Leutschoviae MDCLIX e typographia Breveriana.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4^o – Orn., init.

MKsz 1930: 308 – Čaplovič 1059

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán kezdődik a szerző, *Philippus Czickaevus* 1659. július 17-én, *aetatis XXI*. kelt ajánlása *regiae liberaeque civitatis Schemniciensis ... judicii et senatoribus ... patronis* (A_{1b}–A_{2b}). A főrész arra a kérdésre (quaestio) keresi a választ, hogyan határozható meg a metafizika tárgya (*Quodnam sit objectum metaphysicae adaequatum?*). A felelet négy tagból (*membrum*) áll: Az első összefoglalja a különböző álláspontokat: *Membrum I. Dissensum autorum exponens* (A_{3a}–A_{3b}) – A második ismerteti a vitás kérdéseket: *Membrum II. Statum controversiae proponens* (A_{4a}–B_{1a}) – A harmadik, *Membrum III. Theses exhibens et probans*, fejt ki a szerző álláspontját, amely szerint a metafizika tárgya a Létező (*Ens*) olyan széles értelemben, hogy beleértődik a reális és ész szerinti létező, a pozitív és a negatív, az önmagában és az esetlegesen létező cselekvésével és hatalmával együtt: „*Ens in tanta latitudine, quatenus Ens reale et rationis, positivum et negativum, per se et per accidens, actu et potentia sub se comprehendit.*” (B_{1a}–B_{4b}). – Utána rövid *Membrum IV. Adversariorum objectiones*

proponens et resolvens hártja el az ellenvetéseket (C₁a). Végül a következő hat szerző írt üdvözlőverset *Ad ... praesidem et autorem... olim discipulum, nunc v. collegam suum*: [1] *Valentinus Perack, gymnasii Schemnicen., h. t. rector* – [2] *Daniel Jhenel, conr. sch. Schemn. görögül* (C₁b) – [3] *Johannes Klein, p. t. Schemn. cantor* – [4]–[5] *Johannes Pancratius Sabeso-Trans., scholae Schemn. coll. tertiarius*. Második verse *Isogrammatistichon* című képvers.(C₂a) – [6] *Paulus Schormanus, 4. class. collega* – [7] *Michael Balneatoris, Teutho. Lipsen., h. t. sch. Schemn. oecon.* (C₂b).

Ezeket a vizsgatételeket 1659. augusztus 15-én vitatták meg a selmebányai evangélikus gimnáziumban. Az elnök és a tézisek szerzője a Szepesváraljáról származó Philippus Czickaesus tanár, a vizsgázó az ugyancsak váraljai Melchior Geitner volt.

A kiadványt példány alapján elsőként Pukánszky Kádár Jolán írta le (MKsz 1930: 308). Mivel a címlap szövege a vizsga *moderatoraként*, vagyis bevezetőjeként Valentin Perack rektort is megnevezi, ezért Szinnyei József „Perák Bálint selmeczi iskolaigazgatót” is felvette a magyar írók közé (X 738). Adatát Ján Čaplovič cáfolta, és rámutatott arra, hogy a Szinnyei által megadott mű szerzője valójában Philippus Czickaesus (CXXXII).

Budapest Nat ⊕ – Martin Nat ⊕

2845

[EPICEDIA in mortem Davidis Genersich] ... solenniterq(ue) in templo parochiali humatus fuisset, cum dolore exhibuerunt affines patricij. Annus et dies obitus pie demortui, vir iste consvlaris istivs regiae et liberae civitatis placide obiit, vbi nobis in Ivnio novendecies sol ortvs est. (Leutschoviae MDCLIX) [Brewer].

[1] fol. – [cr. 280] × 290 mm

RMK II 930 – Čaplovič 1060

Gyászversek. – Az ívrét alakú, felül erősen hiányos nyomtatványt, mint az az első és utolsó költeményből kiderül, David Genersich lőcsei tanácsos halálára állították össze rokonai, városi patricius polgárok. Az egyes gyászversek szerzői a fennmaradt részben: (1) *Casparus Seldner, Miseram hominis deplorat conditionem* címmel – (2) *Ultimus mortui sermo Johannes Brewertől* – (3) *Consolatur viduam* címmel *Matthias Goznoicerus* – (4) végül cím nélküli gyászverset írt *Barthol. Alauda*.

David Genersich aranyműves hosszabb időn keresztül lőcsei városi tanácsos, 1652-1654 között bíró is volt. 1659. június 19-én halt meg. A második gyászvers az elhunyt súlyos köszvényét is említette.

A nyomtatvány egyetlen, csonka példányban maradt meg. Felső részén a cím eleje, betűnagyságtól függően a szedésnek két-három sora hiányozhat, amint azt már Ján Čaplovič is megállapította (1060). A papírnak csak az egyik lapjára nyomtattak, impresszum vagy kolofon feltüntetése nélkül. A nyomtatás évét a címben olvasható kronosztichon adja meg 1659-nek. A szedés hozzávetőleges magassága, 280 mm a papír vízszintes félbehajtásából következtethető ki.

Az impresszum nélkül megjelent művet már Szabó Károly is (RMK II 930) lőcsei nyomtatványának tartotta. Megállapítását a betűtípusok vizsgálata alátámasztja.

Budapest Univ ② (Ráth György)

2846

FELICITATI, honori et fausto omini novorum conjugum ... Pavli Cvcncii, ecclesiastae Waraliensis ... Elisabethae Maukschianae ..., Johannis Grünnderelectae viduae IX. Februarii ... MDCLIX vinculo ... junctorum gratulantur fautores, amici et fratres... Leutschoviae (1659) typis Laurentii Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 931 – Čaplovič 1061

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményeket Paul Cuncius szepesváraljai lelkésznek és Elisabeth Maukschnak, Joannes Grünnderelectae özvegyének 1659. február 9-én tartott esküvője alkalmából készítették jóakaróik és barátaik: (1) m. *J. Z. a. e. L.* (A_{2a}) – (2) *M. G. e. V. h. t. pastor* – (3) *Samuel Serpilius, diac. Leybic.* (A_{2b}) – (4) *Valentinus Perack Capronc. Pannonius, h. t. gymnasii Schemnic rector* – (5) *C. H. r. g. L.* (A_{3a}) – (6–7) *Daniel Jandicus Dantiscanus, scholae Epperiessensis p. t. conrector* két verssel, amelyek közül az első német (A_{3a-b}) – (8) *Johannes Popradi W.*, r. németül (A_{3b}–A_{4b}).

Ján Čaplovič (1061) feloldása szerint az m. *J. Z. a. e. L.* monogramm „Jobus Zabeler”-t, az *M. G. e. V.* „Michael Gndelius, eccl. Varaliensis”-t, a *C. H. r. g. L.* pedig „Caspar Hain, rector gymnasii Leutschoviensis”-t takarja.

Paul Cuncius (1630–1677) Kakaslomnicon született, 1655-től egyetemi hallgató volt Wittenbergben, hazatérve szepesváraljai német lelkésszé választották. 1674-ben száműzetésbe kényszerült Boroszlóba és Thornba, ezenkívül tanított Prądnikban. Thornban halt meg.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ①

2847

HONORI et felicitati amabilissimorum neogamorum, sponsi ... Davidis Spielenbergeri, medicinae doctoris ... sponsae ... Svsannae Reginae ..., Georgii Ulrici Rhevteri ... relictæ ... filiae, ipsa die nuptiarum sacra 21. Septembris anni 1659 ... vota sua dd. fautor et amici Schemnicenses. [Leutschoviae 1659 Brewer.]

A⁴ = [4] fol. – 4° – Init.

Čaplovič 1062

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költemények David Spielenberger orvosnak és Susanna Regina Reuter, az elhunyt Georg Udalrich Reuter lányának 1659. november 21-én tartott esküvője alkalmából íródtak, szerzői: (1) *Johannes Windisch, eccles. Schemnic. pastor et conjunctarum senior* – (2) *Valentinus Perack, scholae Schemn. h. t. rector* (A_{2a}) – (3) *Daniel Thenel, conr. scholae Schem. németül* (A_{2b}) – (4–5) *Johannes Klein, p. t. Schemn. cantor* latinul és németül (A_{2b}–A_{3a}) – (6) *Philippus Czickaesus Var., p. t. gimn. Schemn. collega secundarius, Pompa nuptialis címen* (A_{3b}) – (7) *Johan. Pancratius Sabeso-Transil., p. t. Schemn. 3. classis collega* (A_{4a}) – (8) *Melchior Geitnerus Varall., alumn. scholae Schemn.* (A_{4b}).

David Spielenberger, sen. (1627–1684) Lőcsén született, felsőbb tanulmányait a wittenbergi, leideni, bázeli egyetemen végezte, Paduában avatták orvosdoktorrá. Hazatérve Lőcsén folytatott orvosi gyakorlatot, majd apja halála után, 1658 körül a város főorvosa lett. Egy ideig bányászattal foglalkozott, azonban a város 1661-ben visszahívta hivatalába. 1670–1671-ben a főbírói tisztséget is betöltötte. Több alkalmi költeménye mellett (vö. 2374, 2419, RMK III 1792, 6702), néprajzi tekintetben is érdekes a *Miscellanea curiosa medico-physica academiae naturae curiosorum* (Lipsia, 1670) című folyóiratban megjelent írása. A lőcsei tanácsnak címzett esküvői meghívóját Magyary-Kossa Gyula közölte (Budapesti Orvosi Újság 1907: 379–380). Ebből kiderül, hogy az esküvői ceremónia valójában szeptember 14-én kezdődött. Ugyanitt bővebben foglalkozik életével is.

A menyasszony apja Georg Udalrich Reuter selmeci bányapolgár volt, többször viselt bírói hivatalt.

Az impresszum nélkül megjelent művet már Ján Čaplovič (1062) is a lőcsei Brewer-nyomda kiadványának tartotta; ezt megerősítik a mű nyomdai jellemzői.

Budapest *Nat cop.* – Halle *Univ* ⊕ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*)

2848

KÓSZEGI GÁSPÁR István: Jo utra igazito könyvetske. Az jól élni és jáрни igyekezőknek kedvekért irattatott elmelkedeskeppen a' Szent Pál apostol tanításából, az Ephesusban írt levelének 5. cap. a' 15. verstől fogva mind a' huszon-kettődik versiglen Kőszegi Gaspar Istvan, osdgyáni praedikátor által. Lőtsen 1659 [Brewer].

§⁵, A¹²–D¹² E⁶ = [10] + 107 pag. – 12° – Orn.

RMK I 944 – Čaplovič 1063

Evangélikus elmélkedés. – A címlap hátán bibliai idézet. Majd *Kőszegi Gáspár István, osdgyáni praedikátor* 1659. február 20-án kelt ajánlása következik *Mariasi Imrene Bakos Borbala asszonynak, ... Ver Ferenctzne Bakos Maria asszonynak, ... Bakos Susanna asszonynak, ... Bakos Mojses ifju urfinak* (§_{2a}–§_{5b}). A főrész először *A Szent Pal apostolnak tanító igéit közli: az Ephesusiaknak írt levél 5. részéből a 15–22. verseket, majd Életnek regulái* cím után azt magyarázza öt részben. A részek címe a következő: *I. Prudens in omnibus ambulatio, azaz okos mindenekben való járás* (1–41) – *II. Vigilans temporum observatio, azaz az időeknek vigyázással való megtartása* (42–71) – *III. Diligens voluntatis divinae consideratio, azaz az*

Isten akaratjának szorgalmatos meggondolása (72–83) – IV. Temperans vitae institutio, azaz az életnek mértékletes rendelése (84–96) – V. Fervens gratiarum actio, azaz buzgoságos hálaadás (97–107). A magyarázat további bibliai idézetekre és ókori példákra utal.

Kőszegi Gáspár István (?–1685 után) evangélikus lelkész Wesselényi Ferencné Széchy Mária káplánja volt Murány várában, ahonnan úrnője vallásváltoztatása miatt távoznia kellett. Sajógömörben, Rozsnyón, Osgyánban, majd Kassán működött magyar prédikátorként. 1672-ben fogságba vetették. 1680-tól haláláig újra Osgyánban lelkészkedett.

Budapest Acad ① – Budapest Ref ① – Košice Dioec ①

2849

KŐSZEGI GÁSPÁR István: *Lelki tüköre az embernek az Isten akarattya felől, melly áll az Istennek a' Sinai hegyen két kö táblán ki-adattatott tiz parantsolattyból, mellyet somma-szerint rövideden rendel meg-magyarázott Kőszegi Gaspar Istvan osdgyani praedikator. Lötzen 1659 Brever Lörintz.*

)(⁸, A¹²-F¹² = [80] fol. – 12^o – Orn., init.

RMK I 943 – Čaplovič 1064

Evangélikus bibliamagyarázat. – A címlap hátán bibliai idézet. Majd *Kőszegi Gáspár István osdgyani praedikator 1658. eszt. pünkösöd havában kelt ajánlása* következik *Bakos Gabor úrnak, ... Rakoczi Györgynek ... szakmári várának főkapitányának ... patronus uramnak*)(2a–)(6b). A szerzőt latin verssel köszöntötte (1) *David Lani ... superintendens – Brisnae 2. Decembr. anno 1658*)(7a) – (2) *Georgius Marcus, ecclesiastes Taxoviensis, contubernij Kis-Hontens. senior*)(7b) – (3–4) *Samuel Czernek Schlavus Novisoliens., ecclesiast.*)(7b–)(8a) – (5–6–7) *Matthias Textor, minist. eccl. Miscinens.* Verseinek címe: *In speculum animae, In speculum vitae* és *Prophonis epilogica ad authorem*)(8a–b) – (8) Aláírás nélkül *Ad Zoylum*)(8b). A főrész *Az Istennek tiz parantsolatja* cím után tiz részben, azonos szerkezetben épül fel: először idézi a parantsolatot Mózes második könyve 20. részéből, majd ahhoz kapcsolódó kérdéseket tesz fel, és az azokra való felelet segítségével fejti ki az egyes parantsolatok lényegét. Sokszor tudatosan latin terminusokkal kezdi magyarázatát.

Az ajánlólevél szerint a szerző azért készítette e munkáját, mivel tizparantsolat-magyarázatok igen nagy számban vannak latin nyelven, „magyarul” viszont „ritkán találni”.

Budapest Acad ②* – Budapest Ref ① – Košice Dioec ①

2850

MOLNÁR Gergely: *Elementa grammaticae Latinae pro recta institutione juventutis scholasticae ex prolixioribus grammaticorum praeceptis in breve compendium contracta a Gregorio Molnar piae memoriae. Nunc denuo excusa ... et a plurimis mendis ... purgata et locupletata. [Leutschoviae] MDCLIX [Brewer].*

A⁸-H⁸ = [64] fol. - 8° - Orn.

MKsz 1963: 345 - Čaplovič 1065

Latin nyelvtan és bölcs mondások latin, magyar és német nyelven. - A címlap hátán *Johannes Femmich Lesch. rect. schol. Claudipol. verse Liber ad emptorem*. Utána egyetlen, cím nélküli disztichon olvasható. A főrész négy fejezetben mutatja be a latin nyelv alapjait: *De orthographia* (A_{2a}-A_{3a}) - *De etymologia* (A_{3b}-D_{7b}) - *De syntaxi* (D_{7b}-F_{4a}) - *De prosodia* (F_{4b}-G_{3b}). Ezután *Exercitatuuncula ... secundum singulas grammaticae partes* következik (G_{4a}-G_{8b}). A latin-magyar és német nyelvű *Dicta sapientum celebria* külön részként csatlakozik a nyelvtanhoz (H_{1a}-H_{8a}).

Bartók István e nyelvtant a Molnár Gergely-féle *Grammatica* Alvinci Péter által átdolgozott kiadását (vö. Debrecen 1602, 887) követő csoportjában helyezte el (343-344). Érdekességként említi, hogy az előző kiadásoktól eltérően verses regulák helyett ez bölcs mondásokat közölt három nyelven (52).

E nyomtatványról először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 345), majd Ján Čaplovič adott hírt (1165) a lőcsei nyomtatványok között. Feltételezését a betűtípusok alapján Pavercsik Ilona megerősítette.

Cf. 628*; 887*; 1988*; 2747, 2756, -, 3003, 3177

Budapest Acad cop. - Levoča Ev ①

Perack, Valentin: *Disputatio metaphysica de objecto metaphysicae nonnullis philosophorum sententiis opposita. Leutschoviae, 1659. - Vide 2844*

2851

PÜSCHEL, Alexander: *Doppelte Aria als ... [An]dreas Kvhn mit der ... Frauen [Cat]harina Schützin geborne Rot[h?] seinen hochzeitlichen ehren Tag den 24. Februar Anno 1659 ansehnlich begangen. Wohlmeinend auffgesetzt von Alexander Püschel bestelten Orgonist. in der Pharr Kirchen zu Caschau. Zur Leutschau (1659) bey Lorentz Brewer.*

[]^{2+?} = [2+?] fol. - 4° - f

Čaplovič 1066a – Appendix 195

Lakodalmi köszöntő ének. – A kiadvány Andreas Kuhn és Catharina Schütz született Roth 1659. február 24-én tartott esküvőjére készült. A címben említett két áriával Alexander Püschel, a kassai Szent Erzsébet dóm orgonistája köszöntötte a párt. A kiadványból ma csupán kétlevélnyi töredék maradt fent. A szöveg a címlap hátán kezdődik. A lapok felső részén nyomtatott, szedett kottás rész helyezkedik el, a sorok alatt szöveggel, alul a további strófák olvashatóak. A második fennmaradt levél egyik lapján [C]anto solo cím látható. A töredékes szövegből azonban nem következtethető ki teljes bizonyossággal a két lap eredeti sorrendje.

A korábban bibliográfiailag nem ismertetett mű Ján Čaplovič bibliográfiájában (1066a) egy másik nyomtatvány adataival keveredve bukkant fel. A nyomdai hibát az RMNy tisztázta (Appendix 195).

Budapest Nat cop. (Kraków Univ) – Kraków Univ O

2852

[1] UJ ĚS O kalendariom Christus urunk születése után való 1660. avagy szökő esztendő, mellyet mostan Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrológiai vizgálás ez, Urunk születése után való MDCLX. szökő-esztendőre, mellyben az esztendőnek négy részeiben lévő esetek, mind háborúság vagy békeség, betegség vagy egészség felől való dolgok; kik az egek és tsillagok influentiáiból láttatnak származni, itt mostan nagy hü[s]jeggel megjelentetnek, kiket nagy hüseggel Magyar és Erdély országra igazgatott Neubarth Christoph Bolesla-Silesius.) Lőtsén [1659] Brevér Lörintz által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

OSzKÉvk 1959: 184 – Čaplovič 1066

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évre szólóéval (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. A prognosztikonnak önálló címlapja van (B_{6b}), amely után az alábbi fejezetek következnek: *Első része. Ez esztendő négy részeinek tulajdonságiról. I. A télről (B_{7a}–b) – II. A tavaszról (B_{8a}–b) – III. A nyárról (B_{8b}–C_{1b}) – IV. Az ősziről (C_{1b}–C_{2a}) – Második része. Az eklipszisekről (C_{2a}–C_{3a}) – Harmadik része. A hadról és békességről (C_{3b}–C_{5b}) – Negyedik része. A betegségekről (C_{5b}–C_{6a}) – Ötödik része. A földi termésről (C_{6b}). Végül a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C_{7a}–D_{4b}) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* (D_{5a}–E_{8b}) olvasható, amelynek utolsó feljegyzése az 1658. évhez kapcsolódik.*

A vásárjegyzék és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az előző évi naptárban olvashatóval (vö. 2722).

A kiadványt először Fazakas József ismertette (OSzKÉvk 1959: 184).

Cf. 2654!

Budapest Nat ①

2853

VIRO praestantissimo et eximio ... Danieli Jandicio Dantisco Prusso, gymnasii Epperjessensis substituto conrectori et vocato collegae, sponso et ... Mariae Sybmetingeriae sponsae felix iter et conjugium fautores et collegae precantur, die 1. Maji anno MDCLIX. Leutschoviae (1659) typis Laurentii Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4^o

RMK II 932 – Čaplovič 1067

Lakodalmi versek. – A kiadvány Daniel Jandiciusnak, az eperjesi gimnázium másodrektorának és Maria Sybmetingernek 1659. május 1-én tartott menyegzőjére készült. Az eperjesi gimnázium és az egyház jelesebb személyiségei a következő költeményekkel köszöntötték az ifjú párt: (1) *Abraham Eccardus, ecl. Epper. pastor prim. et gymn. inspector* (A₂a) – (2) *Johannes Sartorius Epperjess., ecclesiae patriae minister* (A₂b) – (3) *Georg. Curjani, eccles. Hung. past., Deus coeli mittet angelum suum ante te* bibliai idézetet választva mottójául *Propenticum* címmel írt verset – (4) *Andr. Horvath Veterosoliensis, gymnas. Epperiessensis rector* – (5) *Elias Friedhuber, gymnas. Epper. cantor*, a menyasszony *internuncius Mercurius*aként írt levelet a vőlegénynek: *Sponsa dilecto suo amorem* (A₃a–b) – (6) végül maga a *Sponsus* (A₃b–A₄b).

A Danckából származó Daniel Jandicius 1658–1659-ban volt az eperjesi evangélikus iskola tanára, 1661-től Sopronban töltötte be azt a tisztséget.

Szabó Károly (RMK II 932) trencsényi nyomtatványként írta le ezeket a lakodalmi verseket, azonban a nyilvánvaló sajtóhibát ő maga a kötet végén, a „Javitandók” című függelékben kiigazította (755).

Budapest Nat ①

2854

VOTA et desideria, quibus ... Davidem Spielenbergervm, philosophiae atq(ue) medic(inae) doctorem et practicum, festivitatem nuptialem anno ... 1659. die 21. Septembris Schemnitij Montanarum celebrantem cum Svsanna Regina ... Georgii Vlrici Reutheri, s. c. m. aulae familiaris, ordinis senatorij Schemnicensis primipilatis et metallurgices cultoris clarissimi

relicta filia, prosequuntur et ... gratulant[ur], apprecantur fautores et amici Scepusienses. Leutschoviae (1659) typis Laurentii Breveri.

)⁸ = [8] fol. – 2° – Init.

RMK II 933 – Čaplovič 1068

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményeket David Spielenberger filozófia- és orvosdoktornak, valamint gyakorló orvosnak Susanna Regina Reuterrel, Georg Udalrich Reuter udvari familiaris, selmecebányai első szenátor és bányatulajdonos lányával 1659. szeptember 21-én Selmecebányán tartott esküvőjére készítették szepességi jóakaróik és barátaik: (1) *Josephus Alauda Leutschov.*, *ejusdem reg. et lib. civit. hoc temp. judex* ()_(2a) – (2) *Matthias Zarevucius Rosaemontanus, eccles. Iglov. pastor et p. t. venerab. contub. XXIV. regal. consenior* ()_(2a-b) – (3) *M. J. Z. E. L.* ()_(2b) – (4) *Combergius Blumboth* többrészes költeménnyel ()_{(3a)-(4a)} – (5–6) *Christophorus Klesch, m. v. M. V., Generosum excellentissimum et experientissimum ... Davidem Spielenbergerum ...prosequitur I Παρωδῶν és II Ἀντιωδῶν* címen ()_(4b) – (7) *Johannes Georgius Langsfeld Neocom.*, *German. concionator* ()_{(4b)-(5a)} – (8–10) *Paulus Cuncius, eccl. Warall. diac.*, *I. Spielenberger ἀνάγρ.*, *II David Spilenberger, III David Spielnberger* címen, az első és az utolsó vers német ()_(5a-b) – (11) *C. H. R. G. L.* németül ()_(6a-b) – (12–13) *Johannis Croner, scholae pat. conr.*, *I. Poetische Namens-Versätze, II. Doctor David Spielenberger* címen németül ()_{(6b)-(7a)} – (14) *Johan. Kretsch[mer]*, *p.t. coll. Leutsch.* ()_(7b) – (15) *Bartholomeus Alauda Leutschov.* – (16) *Johannes Brever Leutschov.* – (17) a magát *Comes a Tlaspi*-ként megnevező szerző *Rätzel an den H. Bräutigam* címen németül ()_(8a) – (18) *D. Ehren-fried wohlgemeint* aláírással, *Anhang eines Medici anonymi* címmel németül.

Ján Čaplovič (1068) feloldása szerint az *M. J. Z. E. L.* Hiob Zabeler nevét, a *C. H. R. G. L.* pedig „Caspar Hain Rector Gymnasii Leutsch.”-oviensis nevét takarja.

Paul Cuncius anagrammájának (8) Lőcsét és Selmecebányát jellemző sorait Pavercsik Ilona elemezte (*Terra Scepusiensis* 643).

A kiadványt a benne olvasható Christoph Klesch vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (*Bibl. Klesch. CK-17*).

A házasságkötés alkalmából egy latin verseket tartalmazó kiadvány is megjelent Lőcsén (2847).

Cf. 2847

Budapest Acad ☉ – Budapest Nat ☉ – Halle Univ ☉ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

2855

VOTIVI applausus, quibus ... conjugio cum ... sponso ... Johanni Popradio, rectori scholae Waralliensis ... Svsanna Reichia derelicta ... Joachimi Reichii pastoris quondam ecc(lesiae) Olasiens. ... et 24 reg(iae) oratoris ... poët(ae) laur(eati) filia, h(oc) t(empore) ... Johannis Koblinsky ... privigna anno MDCLIX die 22 Junij feliciter sponsa domum duceretur. Congratulatum

ibant boni fautores, amici et discipuli. Leutschoviae (1659) typis Laurentii Brewer.

A⁴ B² = [6] fol – 4^o – Orn., init.

RMK II 934 – Čaplovič 1069

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Johann Popradiusnak, a szepesváraljai evangélikus iskola rektorának és Susanna Reichnek 1659. június 22-én tartott menyegzőjére készült. A menyasszony Joachim Reichnek, a szepesolaszi evangélikus lelkésznek, a 24 szabad királyi város országgyűlési küldöttének, koszorús költőnek az árvája, mostohaapja pedig Joannes Koblinsky volt. Az ifjú párt verssel köszöntötték jóakaróik, barátai és a szepesváraljai iskola diákjai: (1) *Abraham Eccardus, eccl. Eperiessinae p., S. A. O.* címen (A₂a) – (2) *Michael Grendelius, eccl. Varal. p. t. past.* – (3) *Paulus Cuncius, eccl. Varall. diac., I. Joannes Popradius átváγ. címen és II. jelzéssel, ez utóbbi vers német (A₂a–A₃a)* – (4) *Johannes Bayer, Eperien., Ad eximium et praestantissimum dominum sponsum, amicum veterem (A₃b)* – (5–6) *Daniel Jandicius Dantisco-Prussus, gymn. Epperiessen. substitutus conrector et voc. coll., I. Ad pereximium praestantissimumque dominum sponsum, II. Ad novos conjuges* címmel (A₃b–A₄a) – (7) *Elias Friedhuber, cant. Eper. (A₄b)* – (8) *Paulus Hermelius, cant. Varall., Rätzel* címen németül – (9) *Joh. Clem., colleg. Varall.* – (10) a vőlegény testvére *Adamus Popradius (B₁a)* – (11) *Andreas Novak, org. Varal.* németül – végül a *Discipuli: (12) Georgius Strakocius (B₁b)* – (13) *Johannes Chalupka* – (14) *Johannes Dworskij* – (15) *Balthasar Priewidsky (B₂a)* – (16) *Georg. Thonheüser* – (17) *Martinus Páulini* – (18) *Martinus Vietoris Transyl.* – (19) *Johannes Schuhaida Turocz. (B₂a-b)* – (20) *Paulus Vincenti, Belá. (B₂b)* – (21) *Valentinus Poturalskij, junior.*

Johann Popradius egyetemi tanulmányait 1654-től Wittenbergben végezte, hazatérve 1657-től Szepesolasziban, majd Szepesváralján volt az evangélikus iskola rektora. A menyasszony apjának életrajzát vö. Kassa 1630, 1474.

Budapest Nat ① – Levoča Ev ①

[Zimmermann, Matthias:] *Theodori Althusii Verbi Dei ministri historia Eutyichiana. Leutschoviae 1659. = Appendix 223*

2856

[ÁLVAREZ, Emanuel: *Institutionum grammaticarum liber primus. Tyrnaviae 1659 typis Academicis ... Melchior Venceslaus Schneckenhaus.*],
?, A⁸-L⁸ M⁴ = ? + [2?] + 182 pag. – 8^o – Orn.

MKsz 1967: 281 – Čaplovič 1981

Latin nyelvtan magyar és német értelmezésekkel. – Az egyetlen csonka példány az „A” füzet 4. levelén a IV. declinációval kezdődik. A névszó- és igeragozás (5–26, 26–103) példa-

anyaga háromnyelvű: latin, magyar és német. Ehhez csatlakozik a *Rudimenta sive de octo partibus orationis*, amely a 116. lapon a 120. lapig megszakad. Majd *Distichorum moralium liber primus* és *secundus* foglalja össze Cato bölcs mondásait (121–134). Ezután *De generibus nominum Emanuelis Alvari* (134–146), *De nominum declinatione* (146–165), *De comparatione* (165–168) és *De verborum praeteritis et supinis* (168–182) szóló szabályok olvashatók.

A nyomtatvány a betűtípusok tanúsága szerint Nagyszombatban készült az önállóan megjelentetett második és harmadik könyvvel (2857, 2858) egyidőben, de nem az egységes megjelentetés szándékával, mint a szepesváraljai jezsuita gimnázium számára kiadott lőcsei 1650. évi kiadás esetében (2317).

Mivel a csonka példány a 4. levél rektóján 5. lapszámmal kezdődik, az 1-es az A₂ rektóján lehetett, így az „A” füzet előtt tehát csak a címlap és háta, azaz 1 számozatlan levél lehetett. Így feltételezhető, hogy a főrész előtt csak a címlevél állt.

A nyomtatványt első alkalommal Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1967: 281). Az egyetlen fennmaradt példány Zrínyi Miklós fiának, Zrínyi Ádámnak a tankönyve volt, és megőrizte gyerekkori latin, magyar és horvát jegyzeteit (A Bibliotheca Zriniana története és állománya. Szerk. Klaniczay Tibor. Bp. 1991, 421 (Nr 633)).

Cf. 2317; –, 2857, 2858

Budapest *Nat cop.* – Zagreb *Univ* ②

2857

ÁLVAREZ, Emanuel: Emmanuelis Alvari ... De institutione grammatica liber secundus ad veterum fere grammaticorum rationem revocatus de constructione octo partium orationis. Tyrnaviae 1659 typis Academicis ... Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

A⁸-I⁸ = [6] + 137 pag. – 8^o – 1 ill., orn., init.

MKsz 1967: 281 – Čaplovič 1982

Latin nyelvtan magyar értelmezésekkel. – A címlapon a Jézus Társaság emblémája látható. Hátlapján *Lectori s.* szóló ajánlás olvasható (A₁b-A₃b). A főrész a latin mondattan szabályait foglalja össze szófajok szerinti csoportosításban. Szövege és beosztása egyezik annak a Lőcsén 1650. évben megjelent kiadásnak (2317) a középső részével, amely Álvarez nyelvtanának mindhárom kötetét együttesen adta közre.

A jelenleg ismeretes egyetlen példányról először Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1967: 281).

Cf. 2317; 2856, –, 2858, →

Budapest *Nat cop.* – Zagreb *Univ* ①

2858

ÁLVAREZ, Emanuel: Emmanuelis Alvari ... Institutionum grammaticarum liber tertius de syllabarum dimensione. Tyrnaviae 1659 typis Academicis ... Melchior Venceslaus Schneckenhauus.

A⁸–E⁸ F^{6+?} = [2] + 92 [recte 90] + ? pag. – 8° – 1 ill., orn.

MKsz 1967: 281 – Čaplovič 1983

Verstan. – A címlapon a Jézus Társaság emblémája látható. A címlap háta üres. A címlevél után kezdődő főrész először a szótagok időmértékének szabályait foglalja összes (1–55). Az ezután következő fejezetek *De pedibus* (55–58), *De versu* (58–73), *De verbis poeticis* (74–89 [recte 87]) és *De prosodia* (90 [recte 88]–92 [recte 90]) szólnak. Példaanyagát klasszikus latin költők műveiből meríti.

E nyomtatványt először Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1967: 281).

Egyetlen ismert példánya a 92. [recte 90] lapon megszakad. A kézírásos kiegészítés és a vers-tan előző kiadásai alapján kikövetkeztethető, hogy mindössze egy levél hiányzik a szövegből.

Cf. 1189(1); 2317; 2856, 2857, –, →

Budapest Nat cop. – Zagreb Univ ☉*

2859

»CALENDARIUM Tyrnaviense ad annum 1660. Prognosis coniecturalis astrologica ad annum 1660. Tyrnaviae 1659 [typ. Academicis].«

Naptár és prognosztikon. – E ma példányból nem ismert kalendárium egykori létezésére a naptársorozat többi tagja, valamint az ausztriai jezsuita rendtartomány Litterae annuaejának 1658-ra vonatkozó beszámolója alapján lehet következtetni (vö. 2723).

Cf. 2930!

2860

GUTTOVIENI József: Carmen acrostichvm, avgvstissimo ... Leopoldo ..., Romanorum imperatori ... homagium praestare studens et aliquam Caesareae gratiae micam nancisci cupiens, quam humillime dedicatum, praesentatum ... et ante ... pedes depositum die 24. Augusti, ... per Josephum

Guttovieni ... nobilem Hungarum et pro nunc inhabitatorem Posoniensem, aetatis suae 57. [Tyrnaviae] (MDCLIX) [typ. Academicis].

A⁴ []¹ B⁴ = [8] fol. – 4^o

RMK II 943 – Čaplovič 2589 – Čaplovič CXCI

Dicsőítő versek latin, görög, magyar és biblikus cseh nyelven. – A kiadvány Guttovieni József I. Lipót császárt dicsőítő költeményeit tartalmazza. Címük a következő: (1) *Prooemium saluatorium* (A₁b) – (2) *Dedicatio*, amelynek akrosztichonjából a „Leopoldus Caesar vivat” olvasható ki (A₂a–A₂b) – (3) *Acrostichum I. Leopoldus, Caesar Christianus ac Europae dominus vivat diu, Amen* (A₂b–A₄b) – (4–5) *Acrostichum II. Το έποσακρόστιχον ελληνικόν Λεοπολδος* című kézírásos görög vers és annak nyomtatott latin fordítása ([]₁a–B₁a) – (5) *Alphabetum poeticum Leopoldo Caesari oblatum* (B₁a–B₂a) – (6) *Acrostichum III., Leopoldus Caesar Romanus vivat, diu vivat. Apostrophe ad Hungariam* címmel magyar nyelvű költemény. Incipitmutatóra utaló kezdősora: *Legyetek vigak, magyarok* (B₂a–B₃a) – (7) *Acrostichum IV. Leopoldus Caesar Pius vivat diu* biblikus cseh nyelven, amely inkább bohémizált szlováknak tekinthető (B₃a–B₄a) – (8) *Epilogus* (B₄a–B₄b) – (9) *In invidos* (B₄b). A kiadás éve a címlapon közölt kronosztichonból derül ki.

A dicsőítő költeményeket Guttovieni József az országgyűlés alkalmából 1659 nyarán Pozsonyban tartózkodó I. Lipót császár kegyeinek elnyeréséért írta. A címlapon egyszerűen pozsonyi lakosnak nevezte magát. 1649 második felétől 1659 júniusáig a pozsonyi evangélikus magyar iskola rektoraként működött. Ezután a város kancellistájaként dolgozott. Varga Imre valószínűnek tartja, hogy e városi hivatalnok állást a császári udvar támogatásának köszönhetően nyerte el (RMKT XVII/9 723).

Ezt a hely nélkül megjelent kiadványt Szabó Károly a trencsényi műhely munkájaként ismertette (RMK II 943). Mivel azonban ennek a nyomdának volt görög betűtípusa, Ján Čaplovič kizárta a trencsényi nyomtatványok sorából (CXCI), és a hely nélkül megjelent kiadványok közé sorolta (2589). V. Ecsedy Judit a betűtípusok vizsgálata alapján nagyszombati nyomtatványként határozta meg (szóbeli közlés). Görög betűtípussal azonban 1670 előtt az itteni nyomda nem rendelkezett, ez a magyarázata annak, hogy a kiadványban olvasható görög nyelvű verset az „A” és „B” füzet közé ragasztott külön levélen kézírással adták közre a ma ismert mindkét fennmaradt példányban.

Budapest *Nat* ⊕ – Prešov *Scient* ⊕

2861

<Kalendárium és prognosztikon az 1660. esztendőre. Nagyszombat 1659 typ. Academicis.>

RMK I 959 – Čaplovič 1984

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

A kiadványt Szabó Károly Mátray Gábor közlése alapján (Új Magyar Museum 1853, II: 184) vette fel bibliográfiájába (RMK I 959). Mátray azonban az 1659-re kiadott, tehát 1658-ban

nyomatott naptárnak ma az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött példányát írta le közleményében (vö. 2788). Szabó e leírást értette félre, amikor úgy vélte, hogy az az 1660-ra kiadott kalendáriumra vonatkozik. Ebből azonban példányt sem Mátray, sem ő nem látott. Szabó tévedését vette át Aloysius Zelliger (Pantheon 1) és Ján Čaplovič (1984) is.

A naptár megjelenése azonban a Nagyszombatban kiadott naptársorozat alapján mégis feltehető. A nyomtatvány formátuma azonban kérdéses, mivel a sorozat korábbi tagjai (2724, 2788) negyedréteg nagyságúak voltak, a következő évre szóló nagyszombati kalendárium (2931) viszont már nyolcadréteg formátumban jelent meg.

Cf. 2724!

2862

MIHOTSA, Michael: Vniversa philosophia sub avspiciis ... Achatii Barczai, ... principis Transylvaniae ... defensa a Michaele Mihotsa, nobili Transylvano, aa. ll. et philosophiae doctore. Tyrnaviae MDCLIX [typ. Academicis] Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

[J]¹, A²-D² E¹ = 1 tab. + [9] fol. - 2^o - Tit. calcographicus, orn., init.

RMK II 935 - Čaplovič 1985

Filozófiai vizsgatételek. - A nyomtatvány elején rézmetszetes díszcímlap áll *Inter coruscus principem locum cape, Titan Planetas* felirattal. Ez alatt a Nap látható diadalszekéren. Alatta középen fejedelmi pár ül felhőkön. A metszet alsó felében középen jobb kezében könyvet tartó, baljával címerre támaszkodó férfialak áll két oszlop között. A címeren szablyát és virágot tartó ágaskodó oroszlán és félhold látszik. Az egyik oszlop felirata: *Nec nocti sua lumina desint*, a másiké: *Andromedam patriae tuere*. A metszett cím a két oszlop között alul a vizsga dátumát is közli: *Anno Dom. 1659. men. Septb.* A metszetet a legalul olvasható feliratok szerint *Jacobus Roß delin.* és *Joa. Daniel de Portten sculpsit, Tyrn.* A nyomtatott címlap háta üres. Ezután kezdődik az *Achatio Barczai, ... principi Transylvaniae, partium regni Hungariae domino et Siculorum comiti ... felicitatem* szóló ajánlás szövege, *Michael Mihotsa, nobilis Transylvanus* aláírásával (A_{2a}-b). Ebben a szerző a díszcímlaphoz kapcsolódóan Napként tiszteli a fejedelmet, aki eloszlatja a fellegeteket, és megvédi a hazát. A főrész *Theses ex universa philosophia* címet követően az aristotelesi filozófiáról ad áttekintést a következő témakörök szerinti csoportosításban: I-V. tézis *Ex logica* (B_{1a}-B_{1b}); I-XI. *Ex physica de principiis corporis naturalis* (B_{1b}-C_{1a}); I-V. *Ex libris de mundo et coelo* (C_{1a}-b); I-XIII. *Ex libris meteorologicis*, C_{1b}-D_{1b}); I-II. *De ortu et interitu* (D_{1b}-D_{2a}); I-II. *De elementis*, D_{2a}); I-IV. *De anima* (D_{2a}-D_{2b}); I-IV. *Ex metaphysica* (E_{1a}-E_{1b}).

A téziseket a rézmetszetes címlap tanúsága szerint 1659 szeptemberében védte meg Michael Mihotsa erdélyi nemesifjú, aki Barcsai Ákos fejedelem költségén végezte tanulmányait 1656 és 1659 között Nagyszombatban.

A díszcímlapot Johann Daniel Ther Portten németalföldi rézmetsző készítette, aki 1658 és 1671 között működött Nagyszombatban (Pataky 230-231).

Budapest Univ ①

2863

SEYFRIEDT, Johann: Theoremata philosophica de anima separata, quae sub praesidio d. Ioannis Seyfriedt, a. a. et phil. mag. ... gymnasii Poseniensis rectoris publice disputanda proponit Andreas Remenik Csetnekiensis, in eodem gymnasio Musarum cultor, ad diem (6) Octobris ... anno MDCLIX. [Tyrnaviae] (MDCLIX) [typ. Academicis, Venceslaus Melchior Schneckenhau].

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 944 – Čaplovič 1864

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Andreas Remenik Csetnekiensis* szöveg nélküli ajánlása áll *Caspari Apponi, comitatus Nitriensis iurato assessori, ... Stephano Emedi de Felső Vasard, ... Georgio Török de Never, ... moecenatibus...* Majd *Theorema* cím után XXIV tézis szól a testtől különvált lélekről és annak tulajdonságairól (A_{2a}–B_{1b}). Az utolsó nyomtatott lapon öt *Corollaria* olvasható (B_{2a}).

E tétéleket a pozsonyi evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1659 októberében, a címlap kézírásos bejegyzése szerint 6-án. A vizsgáztató Johann Seyfriedt pozsonyi rektor volt, aki 1656 és 1660 között viselte e tisztséget. A vizsgázó, Andreas Remenik a Gömör megyei Csetneken született, és az illavai evangélikus iskola tanulója volt (vö. 2609 (26)).

E nyomdahely nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly (RMK II 944) a nyomtatás jellege alapján trencsényi nyomtatványnak tartotta. Feltételezését V. Ecsedy Judit cáfolta. A betűtípusok és a díszek alapján megállapította, hogy azt Nagyszombatban készítették a pozsonyi evangélikusok részére az akadémiai nyomdában Venceslaus Melchior Schneckenhau faktorsága idején (szóbeli közlés).

Budapest *Nat* ⊙ – Levoča *Ev* ⊙

2864

»STATUTA, Constitutiones et Decreta Provinciae S. Mariae Hungariae Ordinis Minorum Strictioris Observantiae. In Capitulo Provinciali Tyrnaviae ad S. Jacobum Apostolum die 18. Novembris anno 1659. Rite et Canonice celebrato, examinata, correcta et demum ab omnibus Provinciae Patribus, Diffinitoribus et Guardianis legitime congregatis approbata, et propriae singulorum manus subscriptione totius Provinciae nomine unanimiter acceptata. Tyrnaviae 1659. [typ. Academicis] 4^o 134 fol.«

RMK II 936 – Čaplovič 1986

A ferences rend szabályzata. – E kiadvány Szabó Károly által leírt egyetlen példánya ma nem hozzáférhető (RMK II 936). Címe alapján a mű a magyarországi mariánus ferences rendtartománynak a Nagyszombatban tartott provinciális káptalanon, 1659. november 18-án elfogadott határozatait, törvényeit és rendeleteit tartalmazta.

Mivel Szabó Károly adatai szinte minden esetben megbízhatónak bizonyulnak, e kiadvány egykori létezésében nincs ok kételkedni. A kiadványt Szabó közlése alapján vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1986).

A közgyűlésről és a megújított szabályoknak a rend életében betöltött jelentőségéről Karácsonyi János írt (Szt. Ferencz rendjének története Magyarországon 1711-ig. Bp. 1923, 123–124).

Ismeretes egy ugyanilyen címmel, de eltérő lapszámmal ([2] + 78 + [19] pag.) és impreszum nélkül megjelent nyomtatvány, amely azonban valójában Bécsben készült (Appendix 224). A terjedelem eltérése megerősíti, hogy Szabó Károly a bécsitől eltérő, a fenti címleírásnak megfelelő nyomtatványt ismertetett.

Cf. –, Appendix 224

Olim: Sz.-antali franc. z. (Martin Nat)

Statuta, constitutiones et decreta provinciae Sanctae Mariae Hvngariae ordinis minorum strictioris observantiae. [Tyrnaviae 1659]. = Appendix 224

2865

[ÁBÉCÉS KÖNYV.] (S. Patakon 1659) [typ. principis, Rosnyai].

A⁸ = [8] fol. – 8°

Sztripszky I 2024/231 ← MKsz 1993: 87–99

Ábécéskönyv. – E nyomtatványnak jelenleg egyetlen, kötéstáblából kibontott, címlevél nélküli sérült példánya ismeretes. A magyar hangzók, szótagok és számok felsorolása (A_{1a}–A_{2b}) után szótagolva olvashatók a következő szövegek: *Miatyánk – A hitnek ágazati – A tíz parancsolat* 2. Mózes 20. része alapján – bibliai idézetek a gyermekekről, az engedelmességről, stb. (A_{2b}–A_{7a}). Majd folyamatos szöveggént *T[héodore de] B[èze]* 131. zsoltára és a 141. zsoltár szövege olvasható Szenci Molnár Albert fordításában. Kezdősoruk: *Uram, nem új nagyra szívem* (A_{7a}) – *Te hozzád [kiáltok] Űristen* (A_{7b}). Végül kolofon utal a nyomtatás helyére és idejére: *Nyomtatott S.-Patakon, 1659-ben.*

Szövegkiadás Markovics Sándortól: MKsz 1883: 87–99.

E nyomtatványt mint a legelső magyar nyelvű ábécéskönyvet Markovics Sándor ismertette és jelentette meg (ld. szövegkiadás). Az olvasástanítás történetének szempontjából újabbán Mészáros István értékelte (A magyar olvasástanítás története. Szerk. Adamikné Jászó Anna. Bp. 2001, 38).

Jelenleg eldönthetetlen, hogy a nyomtatványnak volt-e külön, az „A” füzet elé ragasztott címlapja.

A pataki fejedelmi nyomdát ebben az időben Rosnyai János vezette.

Cf. –, 3476A →

Budapest *Nat cop.* – Praha *Nat* ②

2866

BUZINKAI Mihály: *Institutiones oratoriae ex optimis authoribus collectae, methodo accurata donatae, usibusque paedagogii Patakiensis consecratae a Michaele Buzinkai, rectore scholae illustris Patakinae, ... paedagogiarcha. S. Patakini MDCLIX impensis ... Georgii Vdvarhelyi, ... excudit Johannes Rosnyai [typ. principis].*

[J², A⁸–I⁸ K⁵⁺¹ = [3] + 153 pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 937

Szónoklattankönyv. – A címlevél után következnek a szerző Patakon 1659. január 25-én kelt ajánlása *Lectori benevolo salutem* ([1₂). A főrész XLIII caputban bibliai és antik idézetek segítségével fejt ki a szónoki beszéd elkészítésének szabályait. Legrészletesebben az *inventioról* szól (I–XXXIII. caput = 1–113), míg a szónoklattan többi szokásos részéről (*De dispositione, de verbis, de oratione formata*) rövidebben értekezik (XXXIV–XLIII. = caput 113–153).

A könyv 1–5. fejezetének magyar fordítása: *Retorikák* 2000, 391–398, Lázár István Dániel.

Buzinkai szónoklattankönyvét Bartók István tartalmilag sokoldalúan elemezte és értékelt. Megállapította, hogy a klasszikus hagyományokra, a ramista logikára és a kortárs retorikai irányzatokra építve igényes és színvonalas rendszert alkotott (138–141). Az *oratoria* vázlatát is közölte (i. m. 351–353). Vö. *Retorikák* 2000, 448–449, Imre Mihály.

A címlap szerint e mű Udvarhelyi György költségén jelent meg, aki valószínűleg azonos azzal az Udvarhelyi Györggyel, aki kiadta és előszót írt Udvarhelyi Péter *Öt sima kövekkel elkészített Dávid parittyája* című fordításához (2983).

Cf. –, →

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Theol Prot* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① –
Hódmezővásárhely *Gymn Bethlen* ① – Košice *Scient* ① – Sighișoara ①

Olim: Szebeni ev. gimn.

2867

BUZINKAI Mihály: Institutionum dialecticarum libri dvo, in quibus praecepta vniverse logice perspicue proponuntur, clare explicantur, exemplis illustrantur, ad praxim applicantur et ab objectionibus praecipuis nervose vindicantur. Labore et industria Michaelis Bvzinkai, rectoris scholae illustris Saaros Patachinae ejusdemque paedagogii paedagogiarcae concinnati. Patakini MDCLIX typis celsiss. principis excudit Johannes Rosnyai.

[:]⁴, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Ff⁸ Gg⁴ = [7] + 472 pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 938

A vitatkozás logikai szabályai. – A címlap háta üres. A címlevél után kezdődik *Michael Buzinkai* 1659. november 7-én kelt ajánlólevele ... *nobilissimo ... adolescenti, Pavlo Klobusiczki, discipulo suo ...* ([:]₂a-[:]₄b). Az ajánlólevél záradékként a szerző pár sorban arra kéri olvasóját, hogy a nyomdahibákat maga javítsa ki. A főrész két könyvből áll. Az első, *De inventione XXXIII* fejezete az argumentumokról, azaz azokról az általános fogalmi és tartalmi minőségekről szól, amelyek segítségével az írásmű tárgya pontosan meghatározható (1–307). A második, külön cím nélküli könyv 24 fejezetben tárgyalja a *dispositiot*, azaz az argumentumok célszerű elrendezését (308–472).

Bartók István megállapította, hogy e munka nagy terjedelme és igényes volta miatt akár főiskolai, egyetemi tanulmányok számára is alkalmas lehetett volna. Összeszerkesztésekor Buzinkai alkotó módon támaszkodott Pierre de La Ramée dialektikájára (Bartók 94–95).

Cf. –, 3000, 3477, →

In 15 bibliothecis 21 expl. – Alba Iulia – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Hódmezővásárhely *Gymn. Bethlen* – Martin *Nat* – Sárospatak *Ref*

2868

[CZEGLÉDI István:] Siralmas szarándoki járásból ... haza érkezet Malach doctornak néhai napkor el-hagyot, s kicsinységében véle egygyüt oskoláztatott, Melach tudos baráttyával való paj-társi szo beszede, melyben ... sápit azon, hogy az ü tölle ... elbutsuzot ... Jonathánnya csekély elmét kezdet viselni egy Cálvinistánac a nagy-penteki ostorozás felöl valo castigalasanban. [Patak] 1659 [typ. principis, Rosnyai].

*8 **7+1, A⁸-T⁸ = 24 + [6] + 301 [recte 302] + [2] pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 946

Református vitairat. – Az *Ajánló levélt Bocskai István uramnak, király urunk ... belső táncsának, ... Zemplén Vármegye főispánjának* címezte *Malach doctor* (3–24). Ezt *Mutató tábla*,

azaz tárgymutató követi (**₅a–**₇b). Majd egy üres levél után a főresz belső címlappal (1) kezdődik, amely megismétli a cím teljes szövegét és a nyomtatási évet is, nincs azonban rajta körzetekből álló szedett keret, más a könyvdísz, valamint a szedés is eltér. Hátlapján bibliai idézetek olvashatók. Ezt követően *Malach* és *Melach* dialógusát a *Két cathol(ikus) között való üstökvonás* élőfej kíséri végig (3–301 [recte 302]). Végül a sajtóhibák jegyzéke zárja a nyomtatványt: *Keresztyén olvasó! E fogvatkozásokat így jobbítsad meg* (T₈a-b).

E név nélkül megjelent vitairat szerzője Czeglédi István. Ezt az írás tartalma és stílusa egyaránt bizonyítja. Czeglédi maga is saját műveként említi *Az idős Noé becsületét oltalmazó Jáphetkében* (Kassa 1664, 3149, A₈a és vö. 2889).

A szöveggel együtt nyomtatott belső címlap azt sejteti, hogy a mű törzsrészének készítésekor Czeglédi még nem talált mecénást. Bocskai István utólag vállalkozhatott erre a szerepre, így új, díszesebb címlap került a kötet élére. A Bocskaihoz intézett ajánlás először a Bocskaiak genealógiáját mondja el, s ennek keretében a Katona József *Bánk bán*ójában is szereplő Mic bán történetét. Erről újabban Imre Mihály és Csikós Zsuzsanna írt (ItK 1987/88: 31–37, Imre és 1993: 78–91, Csikós). Ezután Istvánffy Miklós magyar történelme alapján tárgyalja a Bocskai-szabadságharc történetét, erősen kritizálva forrása szemléletét.

A mű főrésze záródarabja a Czeglédi által ugyanezen évben indított hitvitának. Tartalmát részletesen ismertette M. Nagy István (Czeglédi István polemikus író a XVII. században. Kolozsvár 1899, 44–52). Valószínűleg 1659. év húsvétján táján jelenhetett meg Czeglédinek a nagypénteki diszciplína, azaz a nagypénteki vezeklő önkorbácsolás vagy ostorozás szokása ellen írt munkája, az *Egy katolikus embernek más ... kálvinista emberrel való beszélgetése* (2828). Erre hamarosan név nélkül jelent meg a katolikus válasz, feltehetően *Castigálás* címmel (2889). Czeglédinek e fiktív párbeszédként megírt viszontválaszában a tudósabb és felkészültebb, de szintén katolikus Malach doktor kizárólag katolikus teológusoktól származó idézetekkel cáfolja, hogy az önkorbácsolásnak szerepe volna vagy lehetne a bűnbánatban és megigazulásban. Ennek során természetesen számos más pontját is érinti a katolikusok és protestánsok közötti vitáknak.

Czeglédinek e nyomtatási hely nélkül megjelent munkáját, nyomdai kiállítása alapján már Szabó Károly is a sárospataki nyomda termékének tartotta (RMK I 946). Véleményét a betűtípusok vizsgálata megerősítette (V. Ecsedy Judit közlése).

Cf. 2828, 2889, –

In 30 bibliothecis 45 expl. – Bratislava *Acad* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – London *BL* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

2869

KEMÉNY JÁNOS: Gilead balsamuma, az az Sz. Dávid száz ötven soltárinak céljok és értelmek szerént egyben szedegettetéseknek és kilencz részekben alkalmaztatásoknak tablaja. Az Ov és Uj Testamentumbéli szenteknek-is külömb külömb féle alkalmatosságokkal szerzett, söt az Istennek Sz. Könyveiben, azon kívül az Apocryphusokban-is tanuságunkra meg-irattatott nevezetesb buzgo imádságokéival egygyütt bé-summálván s' rekesztvén

Idvezitönk maga formálta könyörgéssel. Gyerő Monostori Kemény Janos írta Tatár országi rabságában. SarosPatakon 1659 [typ. principis] Rosnyai Janos.

[*]⁴ [**]² [***]², A⁴-Z⁴, Aa⁴-Ee⁴ = 240 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 947

Bibliai szövegekből összeállított református imádságoskönyv. – A címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. Majd *A nyomtatás igazgató szól az Olvasóhoz* (3–5). Ezt követi a *Loranfi Susannahoz, ... idősbik Rakoci György Erdély országának néhai fejedelme ... özvegyéhez* intézett előljáró beszéd, amelyet Kemény János mint „szegény rab szolga” írt alá (6–12). A kötet imádságainak *lajstroma* (13–16) után kezdődik a *főrész*. Ez két *táblából* áll: az első *Tábla* kilenc részbe csoportosítva közli Dávid király zsoltárait. Az egyes részek címe a következő: *Első rész, melyben vannak az Isten dicséretire serkentő és tanító énekek* (17–39) – *Második rész, melyben az Istennek méltósága, dicsősége, hatalma és jóvalta hirdettetik* (39–50) – *Harmadik rész, melyben profétál Dávid a Messiás Christus felől* (50–62) – *Negyedik rész, melyben az Isten ígéjének sok ezer hasznait és gyümölcseit terjeszti szem eleibe a Szent Dávid* (62–73) – *Ötödik rész. Az igazán való boldogság miben álljon* (73–79) – *Hatodik rész. Bűneiről vallást tévesen, bocsánatért és lelki s testi nyavalyáiból való meggyógyításért Istennek esedezik Dávid király* (79–91) – *Hetedik rész. Titkos gonoszakarói, rágalmazói és nyilván való ellenségi felől is panaszkodván, azok ellen való oltalomért és nyomorúságából megszabadításért könyörög Istennek* (91–133) – *Nyolcadik rész. A megszabadításért és Istennek sokféle jótéteményiért hálaadó szép zsoltárok* (133–153) – *Kilencedik rész. Szent Dávidnak és az izraelitáknak külön-különb alkalmatosságokban szerzett énekei* (153–167). A második *Tábla* három *Karból* áll: *I. Az Ótestamentumnak isteni méltóságú könyveiből való imádságok* (168–202), *II. Újtestamentumbéli imádságok* (203–210), *III. Apocryphus könyvekbéli imádságok* (211–237). *Berekesztésként* a *Miatyánk* szövege után (237–238) az *Anno 1657. 3l. Julii tatárországi chám rabságába esett ... raboknak buzgó imádsága* zárja a kötetet, amely nagyobb részre *Sz. Dávid és Jób szavai közül ki-szededetett és felül megírt raboknak állapotjokra alkalmaztatott ... Kemény Janos által* (238–240). Az imádság szövegét Medgyesi Pál már az *Ötödik jaj és siralom* című prédikációja végén is közölte (2794(2)).

Az előljáróbeszéd és a záró imádság szövegkiadása: Kemény János és Bethlen Miklós művei. Sajtó alá rendezte: V. Windisch Éva. (Magyar remekírók) Bp. 1980, 329–335.

Kemény János (1607–1662) gyulafehérvári tanulmányai után Bethlen Gábor udvarába került. Később fogarasi főkapitány és I. Rákóczi György fejedelem hadvezére lett. 1657-ben a lengyelországi hadjáratban tatár fogságba esett, ahonnan váltságdíj ellenében 1659-ben szabaddult. 1661-től 1662-ig erdélyi fejedelem volt, a nagyszőlősi csatában esett el.

A gyűjtemény keletkezési körülményeit maga Kemény János foglalta össze előljáró beszédében: *Költ ez kis munka először Anno 1657-ben ősszel, és ki is küldetvén, Moldvában elveszett több írásokkal együtt. Mostan pedig ujjban végeztetett el 1658. mens. X-bris Krim országában tatár chám lakóhelye, Bahcses szarai várasa felett lévő kősziklákon építetett, amint névvel úgy valósággal is Kaloda nevű zsidó várban* (12). Ezek szerint a Bahcsiszeráj fölötti Czufut-Kálek várban a maga és rabtársai vizsgálatására kétszer is elkészítette munkáját. A záró imádság viszont már korábban hazakerült. Így tudta Rosnyai János már 1657-ben megjelentetni Medgyesi Pál *Ötödik jaj*-ával együtt, amely a tatárok fogságába esett erdélyi sereget gyászolta (2794(2)).

Pénzes Tiborc Szabolcs szerint a *Gilead balsamuma* elején az *Olvasóhoz* intézett bevezetés szerzője Medgyesi Pál (A Gileád balsamuma zsoltárainak helye és szerepe Kemény János életművében. In: A zsoltár a régi magyar irodalomban. Konferencia Csurgón 2007-ben). Malártsik Lajos részletes elemzése kiderítette, hogy Kemény egyedüli forrása az az 1645-ben Amszterdamban kiadott Károlyi-Biblia volt (2091), amely Rosnyai János *Olvasóhoz* intézett írása szerint egyedüli könyvként a rabság idején is Kemény birtokában volt. A két szöveg között főleg helyesírásbeli eltérések tapasztalhatók. (Malártsik Lajos: Kemény János „Gilead balsamuma”. Sátoraljaújhely 1911, 28–36). Az imádságoskönyv műfaji kérdéseiről ld. Fazakas Gergely Tamás: Panasz és vigasztalás Kemény János Gilead Balsamumában. Könyv és Könyvtár XXVI. Debrecen 2004, 27–63.

Cf. 2794(2), –

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① – Budapest Univ ② – Cluj-Napoca Univ ① – Debrecen Univ ④ – Târgu Mureş ① – Zagreb Univ ①

2870

MEDGYESI Pál: Ezechias kir. hiti avagy hit-ostroma a' tüzes nyilaktol, ... mellyet két praedicátiokban foglalt s-praedicállot a' Saros pataki ecclésiában: az elsöt 18-dik 7bris 1658-dik-ben, böjti alkalmatossággal, a' másodikat mindjárt utánna-valo Úr napjan, az az azon hónap 22-dikén Medgyesi Pal. Saros Patakon (1659?) [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴ B⁵ C⁴–F⁴ G² = 53 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 962

Református prédikációk. – A címlapon bibliai idézet olvasható. A címlap háta üres. *Medyesi* [!] *Pal* művét *Méltóságos fejedelem asszonynak, Bathori Sophianak, a méltóságos fejedelemnek, Rakoci Györgynek, Erdély országának fejedelmének ... házastársának ...* ajánlotta *Sáros Patakon 15. Decembris 1659-ben* (3–6). A nyomtatvány két, azonos bibliai textusra írt prédikációt tartalmaz, külön cím nélkül: *Első prédikáció* (7–17) és a *Második prédikáció* (18–53). A beszédek Medgyesi 1658. szeptember 18-án és 22-én mondta el Sárospatakon az egész eklézsia, Lórántffy Zsuzsanna és Báthori Zsófia előtt.

Az *Első prédikáció* szövegkiadása Fekete Csabától: Medgyesi Pál redivivus. Szerk. Fazakas Gergely Tamás, Győri L. János. Debrecen 2008, 260–270.

Valószínű, hogy a böjti és Úrnapj predikációt már 1659-ben kinyomtatták, ugyanakkor a kinyomtatott íveket 1660-ban Medgyesi *Magyarok hatodik jaja* (2941) című predikációgyűjteményének megjelentetésekor is felhasználták.

Cf. –, 2941

Budapest Acad ① ① – Budapest Ev ① – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ① – Debrecen Ref ① ① – Sárospatak Ref ①

Olim: Lugossy József Debrecen – Szilágyi István Máramarossziget – Kassa Püspöki könyvtár

2871

MEDGYESI Pál: Joseph romlása avagy magyar nemzet MDCLVIII. esztendőbéli nagy pusztulásán, annak MDCLIX-ben nem kicsiny öregbülésénvaló kesergése az Isten anyaszentegyházának ... Praedikáltatott ... néhai boldogul ki-mult Ibrányi Ferencz teste felet, 29. Julii 1659-ben az ibrányi egy-házban Medgyesi Pal által. Saros Patakon 1659 [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴-C⁴ D² = 27 pag. – 4° – Orn., init.

RMK I 948

Református gyászbeszéd. – A címlapon és annak hátán (2) bibliai idézetek olvashatók. A *Kezdő beszéd* és *Az Igék*, vagyis a bibliai textus feltüntetése után a prédikáció Isten népének romlásáról szól (3–23). Magyar történeti példákat is tartalmaz, a várnai csatáról latin időmértekes verset és annak magyar fordítását is, melynek kezdete: *Rómaiak Cannast, a magyarok Várnát jól megfesték vérekkal* (15). A beszédet így zárta: *E siralmas tanítást Istenben boldogul kimúlt néhai ... Ibrányi Ferenc uram utolsó tisztességének megadása közben tevém*. Ezután a *Genealogiában* az elhunyt életéről és családjáról írt (23–27).

A gyászbeszédet Medgyesi Pál 1659. július 29-én mondta el Ibrányban. Ibrányi Ferenc 1620. április 12-én született. A pataki kollégiumban folytatott tanulmányai után I. Rákóczi György fejedelem udvarába került. Még nem volt negyvenéves, amikor 1659. május 22-én meghalt.

A prédikáció 1660-ban Medgyesinek a *Magyarok hatodik jajja* című prédikációgyűjteményében (2941) is megjelent.

Cf. –, 2941

In 8 bibliothecis 13 expl. – Budapest Acad, Ev, Nat – Cluj-Napoca Acad – Debrecen Ref – London BL – Târgu Mureş – etc.

2872

[1] NEUBART Christoph theologus és astronomus uj és o kalendariuma, mellyet irt Christus Urunk születése után ez szökő 1660 esztendőre, es nagy serénységgel Magyar Országgra, Erdélyre, s' ezeknek szomszédos

tartományírá intézett. – [2] [Prognosztikon]. S. Patakon [1659 typ. principis, Rosnyai].

[A]⁸ [B⁸–D⁸] E⁸ ? = [40?] fol. – 16° – Color.

RMK I 967

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlap hátán *Rosnyai János* ajánlja a művet külön szöveg nélkül *Bocskai István* uramnak, ... *Zemplén vármegyének örökös és fő ispánjának*... Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata után ([A]₂a) a hónapok naptártáblái következnek ([A]₂b–[A]₈b), az ó-naptárhoz magyar nyelvű *Cisio Janus* kapcsolódik. A hónapversek januári kezdő sorai a csonka példányokon hiányoznak, februári incipitje: *Fogj madarat, vidrát, bár rajtam vedd az árát*. Mindkét ma ismert címlapos töredék csupán a nyomtatványnak az első füzetét tartalmazza, a naptár július hó első felénél szakad meg. A Neubarth-naptárak szokásos szerkezete alapján feltételezhető, hogy a kiadványhoz prognosztikon is csatlakozott.

Feltehetően ennek a kalendáriumnak volt része az a Sárospatakon újabban felbukkant, bibliográfiailag korábban nem ismertetett, kötéstartóló kiáztatott töredék is, amely kisebb hiányokkal egy kalendárium „E” füzetét tartalmazza öt példányban. Rajtuk a naptárnak az 1521–1658 közötti esztendőök eseményeit magában foglaló krónikarésze olvasható (E_{1a}–E_{8b}).

A töredék, a nyomdai anyag alapján, Lőcsén vagy Patakon egyaránt készülhetett. A krónika szövege apróbb helyesírási eltérésektől, és kisebb kihagyásoktól eltekintve megegyezik az 1659-1661-re szóló lőcsei naptárakban (2782, 2852, 2926) változatlan szöveggel olvasható krónikáéval, de szedése eltér azoktól. A későbbi lőcsei krónikák pedig már nem az 1658. évvel zárulnak. Ezért a lőcsei nyomtatás kizárható.

A pataki naptárak közül jelenleg csupán a fentebb ismertetett, 1660-ra szóló naptár-rész, valamint az 1663-ra szóló naptárrész és a hozzá tartozó prognosztikon eleje ismeretes példány alapján (3060). Ezért krónikarészükről semmi bővebb nem tudható. Az 1663-as pataki prognosztikon, bár nem szó szerint, de legnagyobb részben azonos a lőcsei naptárak prognosztikonjával. Valószínű tehát, hogy a pataki kalendáriumok krónikarésze is szorosan egyezett a lőcseivel. Mindezek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy a frissen felbukkant sárospataki töredék a most ismertetett, 1660-ra szóló pataki naptár krónikarészét képezte. Nem zárható ki azonban az sem, hogy a töredék esetleg a ma példányból nem ismeretes 1659-re szóló, vagy valamely későbbi évre szóló pataki kalendáriumhoz tartozott.

A sárospataki fedelmi nyomda 1650–1671-ig működött, Rosnyai János 1657-től állt az élén. Azonban csak ez az 1660-ra és az 1663-ra szóló naptár (3060) ismeretes tőle. Takács Béla valószínűnek tartja, hogy Rosnyai más években is adott ki kalendáriumot, hiszen az jövődelmező vállalkozásnak számított (A sárospataki 48–49). A nyomdát 1663-ban elköltöztették Patakról és 1665-ig nem működött. Így nagy valószínűséggel csupán az 1659 és 1662 közötti években feltételezhető, hogy Rosnyai kalendáriumot készített, de elképzelhető, hogy működése kezdetén és 1665-1671-ig is foglalkozott kalendárium kiadásával.

Cf. –, 2934, 3001, 3060

Budapest *Nat* ④* (Lugossy József) ④* (Lugossy József) – Budapest *Nat* cop. (Sárospatak) – Sárospatak *Ref* ④ ④ ④ ④

2873

»PÓSAHÁZI (János): Disputatio Politica. De Cive. Quam Favente Deo Praepotente Sub Praesidio Viri Clarissimi D. JOHANNIS POSAHAZI Philosophiae Doctoris, ac p. t. Physices ac Politices in Illustri Schola Sáros-Patakina Professoris indefessi, Praeceptoris sui ab ipsis studiorum primitiis fidelissimi, publicè sustinere conabitur STEPHANUS JASZBRINYI Nobilis. Ad diem 15. Januari, horis locoque solitis. Patakini, Apud Johannem Rosnyai, [typ. principis] Anno M.DC.LIX.«

»23 pag. – 4^o«

RMK II 939

Politikai értekezés. – E kiadványból ma már példány nem ismeretes. Emlékét Szabó Károly leírása őrizte meg (RMK II 939). Címéből kikövetkeztethetően a „polgárról” szóló disputációt Pósaaházi János filozófiai doktornak, a fizika és a politika professzorának az elnökletével Jászberényi István vitatta meg Patakon, 1659. január 15-én (vö. Takács 1978, 39).

Olim: Budapest *Acad* – M-szigeti ref. lyc.

2874

VÁRALJAI G. Lőrinc: Tekentetes es nemzetes Vaji Ibranyi Ferencznek temetese, melly lött Ibranyban, 29-dik Julii 1659-ben... Saros Patakon (1659) [typ. principis] Rosnyai Janos.

(?)⁴, A⁴ B⁴ C² = [7] + 20 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 949

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Váraljai G. Lőrinc ibrányi református lelkész tartotta 1659. július 29-én Ibrányban, Vaji Ibrányi Ferenc temetésén. A címlapon idézet áll a Bibliából. A szerző aláírás és keltezés nélkül *Desöfi Clara asszonynak, ... Ibranyi Ferencz uramnak meghagyattatott özvegyének...* ajánlotta prédikációját ((?)₂a–(?)₄b). Ez a *Tekintetes és nemzetes néhai Vaji Ibranyi Ferencnek teste felett maga várában s házában, Ibrányban a szín alatt, 1659-ben 29-dik Junii [!] lett prédikáció Várallyi Lőrinc által* címmel kezdődik, *Elöljáró beszéd* (1–2), *Könyörgés* (3–4) és a bibliai *Textus* feltüntetése után (4–20).

Váraljai G. Lőrinc (1620 körül – 1671) itthon Debrecenben és Sárospatakon, 1646–1648 között pedig a franekeri, groningeri és a leideni egyetemen tanult. Hazatérése után református lelkész Ibrányban és szabolcsi esperes, rövid ideig II. Rákóczi György udvari papja. 1660-tól ecsedi, 1665-től pedig szatmári lelkész és esperes. A puritanizmus híve volt.

Ibrányi Ferenc 39 éves korában hunyt el. A szerző az özvegy kívánságára jelentette meg a gyászbeszédet.

Szabó Károly megállapítása szerint (RMK I 949) a gyászbeszéd Medgyesi Pálnak *József romlása* című, ugyanezre az alkalomra kinyomtatott prédikációjával (2871) együtt jelent meg, de mindkét nyomtatvány külön címlappal. Mivel a két prédikációnak önálló füzetjelzése és lapszámozása van, és feltehetően önállóan is forgalmazták ezeket, indokolt a két gyászbeszédet két külön kiadványnak tekinteni.

Cf. 2871, –

Budapest Acad ① ① ② ③* – Budapest Ev ① – Budapest Nat ② ③* + cop. (Debrecen Ref) – Debrecen Ref ① – Debrecen Univ ① – Szeged Univ ① – Târgu Mureş ②

Olim: Lugossy Józsefnél

Articuli Posonien(sis) ... dominorum ... statuum et ordinum regni Hungariae ... in generali eorum conventu, pro die vigesima prima mensis Julij ... millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono indicto, Posoniiq(ue) celebrato conclusi. Posonii 1659. = **Appendix 225**

2875

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1660. Hermanstadt 1659 typ. civitatis, Hildebrand. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

1659–1660–ban Christoph Hildebrand volt a városi nyomda vezetője, megalapozottan feltételezhető, hogy ő készítette ezt a naptárat is.

Cf. 3009!

2876

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae, partiumq(ue) Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis ad diem 24 mensis Septembris anni 1659 in civitatem nostram Marosvásárhely indictis, celebratis conclusi.) [Szeben 1659 typ. civitatis, Hildebrand.]

A² B² = [4] fol. – 2^o – Init.

MKsz 1916: 94

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül II. Rákóczi György erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a ren-

deknek a fejedelemhez intézett magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az 1659. szeptember 24. és október 7. között (vö. ErdOgyEml XII 29–34) Marosvásárhelyen, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés tíz artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1659. szeptember 24-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 400–406.

Az országgyűlést Barcsai Ákos fejedelemsége után a fejedelmi székbe épp itt és ekkor viszatért II. Rákóczi György hívta össze.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként ismertette (MKsz 1916: 94). A betűtípusok tanúsága szerint azonban Szebenben készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József). Az előző országgyűlés artikulusait még Váradon nyomtatták (2884), azonban Rákóczi kezébe csupán október végére került vissza Partium és Várad, így valószínűleg a zavargások következtében kialakult helyzet tette szükségessé, hogy az új artikulusokat máshol nyomtassák ki (MKsz 1968: 204, Fazakas József). A szebeni városi nyomdát 1659-60-ban Christoph Hildebrand vezette (V. Ecsedy 115).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① – Budapest *Univ* ① – Sibiu *Mus* ①

2877

[BETHLEN János:] *Innocentia Transylvaniae*. [Cibinii 1659, typ. civitatis, Hildebrand.]

A⁴-C⁴D¹ = [13] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 929

Politikai röpirat. – E külön címlap nélkül megjelent kiadvány szövege az első lapon kezdődik, élén a fenti cím olvasható (A₁a). A mű Bethlen János névtelenül kiadott röpiratát tartalmazza, amelyet Barcsai Ákos, erdélyi fejedelem megbízásából és védelmében II. Rákóczi György ellen készített (A₁a–D₁b).

A röpiratnak a XVIII. század második feléből származó kéziratos másolatokból ismert fordítását Tanka Endre és Ostilarius Mihály közölte: *Lymbus I Szeged* 1989. 129–143. – A mű teljes, új, magyar fordítását P. Vásárhelyi Judit készítette el: *Bethlen János: Erdély története*. Bp. 1993, 589–602. A fordításhoz fűzött jegyzetében Jankovics József megállapította, hogy Bethlen e munkájából egész mondatokat, bekezdéseket átvett *Rerum Transylvanicarum libri quatuor* című munkájába (3123).

Bethlen János (1613–1678) hazai tanulmányai után Torda, majd Küküllő főispánja, II. Rákóczi György lengyelországi hadjáratában Krakkó parancsnoka, Barcsai Ákos, majd I. Apafi Mihály kancellárja volt. 1676-ban belső száműzetésbe kényszerült, szabadságát a következő évben nyerte vissza, de az erdélyi politikának többé már nem lett meghatározó tényezője. A szerző életéről és a műről bővebben írt Bartoniek Emma (i. m. 461–462). Újabban életét

részletesen feldolgozta Jankovics József a fordításhoz fűzött tanulmányában (Bethlen János: Erdély története. Bp. 1993. 603–619).

A röpirat szövege 1658-ban keletkezett. Ez év októberében Barcsai követe, Haller János vitte I. Lipót császárhoz (Bartoniek 462). Kéziratossá forrásra hivatkozik Lukinich Imre (A Bethleni gróf Bethlen család története Bp. 1927, 206, 234).

A kiadványt Szabó Károly 1659-es kolozsvári nyomtatványként írta le (RMK II 929). A nyomdai anyag vizsgálatából azonban kitűnik, hogy valójában a szebeni városi nyomdában készült Christoph Hildebrand nyomdavezető idejében (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése). Tartalmából ítélve minden bizonnyal 1660. június 7., II. Rákóczi György halála előtt, legvalószínűbben 1659-ben nyomtatták (vö. Bartoniek i. h.).

A szakirodalom eddig nem különítette el az ugyanebben az évben Váradon megjelent kiadásától (2885), csupán most derült fény a két kiadás létezésére. Ezek sorrendje nem állapítható meg. A terjedelem alapján valószínűbb, hogy Szabó e kiadást ismertette. A leírás alapján úgy tűnik, Szabó mindkét nyomtatásból látott példányokat, de azok összevetésére nem nyílt módja, így nem figyelhetett fel a tipográfiai különbségre, a csonka példányok esetében pedig a terjedelmi eltérésekre.

Cf. –, 2885, 3123

Budapest *Nat cop.* (Sibiu *Arch*) – Cluj-Napoca *Acad* ① – Sibiu *Arch* ②

2878

DISTICHA de moribus, quae vulgo inscribuntur Cato. Studio et opera Erasmi Rotherodami diligenter a mendis repurgata, nunc recens denuo in lucem edita. Cibinii 1659 [typ. civitatis] per Christophorum Hildebrandum.

A^B–C^B = 48 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 950 – RMK II 940

Bölcs mondások gyűjteménye görög, latin, német és magyar nyelven. – A címlap hátán *Ad lectores vers latinul* és németül. A főrészen először Cato 56 életszabálya (*praecepta*) olvasható görög, latin, német és magyar nyelven, rövid négynyelvű előszóval (3–8). Az ezután következő *Distichorum de moribus* négy könyve a párverseket latin, német és magyar nyelven közli (8–43). A *Septem sapientum sententiae septenis versibus ab Ausonio explicatae* ugyancsak háromnyelvű (44–48). A nyomdahely és nyomdász neve a kolofonban megismétlődnek.

Részleges szövegkiadás: a *Dicta Catonis* latin szövege és modern magyar fordítása: *Dicta Catonis. Publilii Syri Sententiae*. Ford. Nagyillés János. Utószó Jászay Tamás. Szeged 2001–2002.

Némethy Géza szerint (EPHK 1889: 102) ez a kiadvány az 1620. évi kolozsvári kiadásnak (1224) csak a sajtóhibák tekintetében javított változata. Ez a megállapítás azonban téves, ugyanis az említett 1620-i kiadáshoz képest ebben az edícióban újdonságnak számít, hogy a

praecepták görög fordításban is olvashatók, a disztichonok meg vannak számozva, és mindegyik párvers előtt latin nyelvű argumentum áll. Az utóbbi két változtatás először az 1643. évben Gyulafehérvárott, Ludovicus Philippus Piscator által szerkesztett kiadásban jelent meg (1996). A magyar szöveg ottani sajtóhibái e kiadásban is feltűnnek, ezért mindenképpen számolni kell e latin–magyar nyelvű változat hatásával is.

Cato mondásgyűjteményének keletkezéséről, szövegváltozatairól és tovább éléséről ld. szövegkiadás, 5–12, 141–150, Nagyllés János és Jászay Tamás.

Cf. 31(1)*!; 878*!; 1770*!; 2837, – 3319, 3488. →

Budapest *Nat* ① – Sibiu *Mus* ① – Sighişoara ①

Olim: Lugossy Józsefnél Debrecenben

2879

BELLOBRADENUS, Paulus: Disputatio theologica de imagine Dei in homine ante lapsum et loci felicitate ... publice ad ventilandum proposita a praeside Paulo Bellobradeno, gymnasij Evangelici in libera ac regia civitate Trenchiniensi rectore et responđente Stephano Mensatoris Cubin. ad diem (28.) Januarij horis solitis. Trenchinii (MDCLIX) typis Nicodemi Czizek.

A⁴–C⁴ D² = [14] fol. – 4°

RMK II 941 – Čaplovič 1861

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán rövid ajánlás szól *Andreae Kubranski judici, coeterisque ... senatoribus ... civitatis Trenchiniensis, in specie ... Samueli Kacerio, ejusdem reipubl. protonotario ... , Danieli Lypski, senatori ... antehac judici ... , Georgio Szylvai, ibidem senatori ... , scholarchae et inspectori ... , ... patronis, maecenatibus et fautoribus ...*, aláírója *P.B.G.R.* (Paulus Bellobradenus gymnasii rector). Ezt követi a *Praeloquium* (A₂a-b). A főrész (A₂b–D₂b) két *Theoremában*, s ezeken belül három-három *Membrumban* tárgyalja az embernek a bűnbeesés előtti istenképűségére és paradicsombeli állapotára vonatkozó tanításokat. A füzetet három kérdésbe foglalt *Additamenta* és kolofon zárja *Anno MDCLIX. Finis* (D₂b).

E vizsgatételeket a trencsényi evangélikus iskolában vitatták meg, a címlap kéziratossá bejegyzése és a kolofon szerint 1659. január 28-án. A vizsgáztató az iskola rektora Paulus Bellobradenus, a vizsgáló Stephanus Mensatoris volt.

Budapest *József Attila Gimnázium* ① – Budapest *Nat* ① ① + cop. (Martin) – Martin *Nat* ① – Miskolc *Scient* ①

Olim: Besztercebányai ev. algymn. – Ráth György

2880

CHALUPKA, Samuel: Kázanj pohřebnj nad ... dětátkem Girjkem Melclem ... pana Dawida Melcle, obywatele zdegssjho, winssowaném synáčku, který práwě w sstědrý wečer roku Páně 1658. do nemocy vpadna, die 9. jan. an. 1659. w neprjtomnosti sweho pana otce, běh žiwota swého dokonal. Dne pak 12. Januarij, též w neprjtomnosti swého pana otce, w dolnjm kostele ... gest pochován. Včinené od Samvele Chalupky, správce cýrkwe Trencanské ewangelické. [Trenčín] (1659) [Cížek].

A⁸ B⁸ C⁴ = [20] fol. – 8° – Orn.

RMK II 942 – Čaplovič 1862

Gyászbeszéd biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Gyászbeszéd Jiřík Meltzel ... gyermek, David Meltzel úr, itteni lakos kívánt kisfia fölött, aki éppen az Úr 1658. esztendejének szentestéjén betegségbe esve, 1659. jan. 9-dikén atyjaurának távollétében, életének útját bevégezte. Majd pedig január 12-dik napján, úgyszintén atyjaurának távollétében, az alsó templomban ... eltemettetik. Készítve Samuel Chalupka, a trencsényi evangélikus egyház vezető lelkésze által.

A címlap hátán szentírási idézet. Ezt követi a halotti beszéd szerzőjének, egyben az elhunyt gyermek keresztapjának Trencsén, 1659. márc. 1-jén kelt ajánlása (A_{2a}–b) Jan Meltzelnek, a gyermek nagyapjának és David Meltzelnek, az apának. Az *Exordium*, *Accessus*, *Personalialia* beosztású beszéd után a nyomtatványt latin nyelvű vers zárja (C_{3b}–C_{4b}). Aláírása: *Johannes Meltzelius, sch. Cremn. con-rect.*

Jiřík Meltzel, David Meltzel és Marie Wüstemann fia kétéves korában halt meg. A prédikációt Chalupka a nagyapa és az apa kívánságára adta ki, mivel távollétük miatt nem vehettek részt a temetésen.

E kiadványt már Szabó Károly (RMK II 942) és Ján Čaplovič is (1659) a trencsényi nyomda termékének tartotta. Véleményüket a nyomdai anyag vizsgálata megerősítette.

Budapest *Nat* ①

2881

»COMENIUS, Joannes Amos: Januae Linguarum Vestibulum ... cum versione ... Bohemica et Germanica, et ... lingua ... Bohemica aliis praemittatur id, quod Author ipse in praefatione huius libelli suadet. Renovatum atq. elimatum ano ... MDCXLIX. Excusum ... Trenchinij [1655–1663] apud Nicodemi Czizek.«

Sztripszky II 2554/102 ← Mksz 1889: 221 – Čaplovič 1885 – RMNy Appendix 197

Latin beszédgyakorlatok kezdők számára cseh és német nyelvű értelmezésekkel. – E kiadvány emlékét és részletes címét az a kéziratossá bejegyzés őrizte meg, amely a *Modlitby*

téz *přemyslování* című, 1654-ben Trencsénben megjelent imádságoskönyvnek (2556) a prágai Nemzeti Múzeumban őrzött példánya előtt olvasható: *Januae Linguarum Comenianae Vestibulum quo pueris Primus ad latinitatem paratur aditus cum versione interlineari Bohemica et Germanica et quo facilius a pube Czechica comprehendi atque imbibi queat, visum est opere pretium fecisse, si eadem lingua puro Bohemica aliis praemittatur, id quod Author ipse in praefatione huius libelli, suadet. Renovatum atq(ue) elimatum Ano(!) D: M.DC.XL.IX. Excusum vero Trenchinij apud NICODEMI CZIZEK.* (Knížnica 1949: 20, Boris Bálent). Ebből a részletes címleírásból kiderül, hogy a *Vestibulum*-nak ez a latin–cseh–német nyelvű változata Comenius előszavát cseh nyelven is közreadta. A *Modlitby* előzéklapjával szemközti üres lapon *Forma libelli*, azaz kézírásos szövegminta olvasható a főrészből mindhárom nyelven *Colorum qualitates* és *Sapores et odores* címeikkel.

A címlapmásolat impresszumadatként csupán a nyomtatás helyét és nyomdászát tüntette fel. A címben szereplő 1649-es évszám alapján mégis többen azt gondolták, hogy a nyomtatványt Nikodém Čížek a trencsényi nyomdában már 1649-ben megjelentette. Ezt az adatot találta meg Kvacšala János a „prágai kir. múzeumi Comeniana-katalógusból” (MKsz 1889: 221). Rá hivatkozva Sztripszky Hiador is így vette fel bibliográfiai kiegészítései közé (II 2554/102), jóllehet Kvacšala cikkében felhívta a figyelmet arra, hogy Čížek 1649-ben még nem állt a trencsényi nyomda élén (i. m.). A nyomtatvány kiadásának történetével később Ján Čaplovič foglalkozott (Acta Comeniana 1961: 228–230). Szerinte azt Čížek csakis trencsényi működése idején, tehát 1655 és 1663 között jelentethette meg Trencsénben. Nem zárta ki azonban annak lehetőségét sem, hogy a háromnyelvű *Vestibulum*öt már keletkezése évében, 1649-ben is kiadták. Ezért a nyomtatványt az 1649. esztendőnél is felvette bibliográfiájába, de a trencsényi megjelenést megkérdőjelezte (1792). Az RMNy a cím tüzetesebb vizsgálata alapján kizárta e nyomtatvány 1649. évi megjelenését (Appendix 197). A cím ugyanis azt állítja, hogy Čížek olyan *Vestibulum* változatot adott ki újra, amely 1649-ben jelent meg, nyomtatási helyére azonban nem utal. Valószínűnek látszik viszont Jozef Telgársky megállapítása, amely szerint e nyomtatvány Nikodém Čížek trencsényi működése idején, 1655 és 1663 között jelent meg (Produkcia trenčianskej exulantskej tlačiarne. In: Trenčín. Remeslá, tlačiarne, architektúra. Bratislava 1985, 215).

Guttovieni József: Carmen acrostichvm, ... Leopoldo ... Romanorum imperatori ... [Trencsén] 1659. – Vide 2860

2882

[1] [KALENDÁR na rok 1660.] – [2] [Pranostyka hvězdárská...] (w ... Trenčíně [1659] w Impressy Nykodéma Czjzka).

[A^B–H^B] J⁴ = [68] fol. – 16° – Orn.

Čaplovič 1862a

Új naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven. – E kiadvány ma ismert egyetlen példánya csupán a „J” füzet nyomdai makulatúrájából tartalmaz három darab, csak egyik oldalukon nyomtatott töredéket, amelyeken a kiadvány négy levélpárja olvasható. A leveleket a

Calendarium Tyrnaviense 1661-re nyomtatott unikum példányának kötéstáblájából áztatták ki (OSzK RMK II 971, vö. 2930). A kötésen vaknyomásos felirat: „... Gabrieli Jlyeshazi ... 1661”.

Az egyik levélpár a „J” füzet ívjelzéssel ellátott első levelét – amelyen a vásárjegyzék „S” betűs helyneveinek középső része olvasható – és a hozzá tartozó utolsó levelet – amelyen a „Z” betűs rész vége áll – tartalmazza a végén kolofonnal: *Vytištěný v svobodném a královském městě Trenčíně v impressy Nikodéma Czjzka*. Velük szemben fejüknél az „S” betű utolsó része, valamint a „W” betű második része áll. A másik töredéken az „Ss” betűs rész kezdete, illetve a „V” vége és a „W” kezdete, a vele szemben álló levélpáron pedig a „T” betűs nevek első része, valamint a „T” vége és a „V” eleje található. A harmadik, igen csonka töredéken az „S” betű záró szakasza, sz „Ss” címe, párján a „W” vége és a „Z” betű kezdete helyezkedik el. Ez az első töredék másodikként leírt levélpárját egészíti ki. A korábról példány alapján ismert, 1655-re szóló trencsényi naptár (2554) szövegbeosztásával összevetve megállapítható, hogy a töredékek nyolc levele a vásárjegyzéknek az „S” betű közéjétől a kiadvány végéig terjedő, négylevélnyi (I₁₋₄) szövegét tartalmazza hiányosan. A hibás kilövés miatt azonban az egyes levelek rektója és verzója nem a levél két lapján, hanem egymással szemben, fejjel érintkezve helyezkedik el.

A trencsényi nyomda kiadványain 1655-től 1664-ig szerepel Nikodém Čížek neve. A feljebb leírt töredék azonban a hordozó kötés datálása alapján nem lehet 1660 utáni. A három csonka, makulatúra levélpár elvileg az 1655 és 1660 közé eső évek bármelyikéből származhat. Legvalószínűbb azonban, hogy az 1660 végén készült kötéshez az előző évi, vagyis az 1659-ben nyomtatott és 1660-ra szóló kalendárium makulatúráját használták föl. Így gondolta ezt már Ján Čaplovič is, aki a töredéket elsőként írta le (1862a).

Cf. Trencsén: 1752*1; 2670, 2741, 2806, –, 2948, 3014, 3071, 3134, 3185

Zsolna: 3264, 3330, 3399, 3499, 3624!, 3691A →

Budapest *Nat* ④

Rehlin, Joannes: *Fatum Austriacum sive ludi scenico-votivi pro salute ac felicitate ... caesaris Leopoldi, ... [Trencsén] anno MDCLIX. = Appendix 226*

Seyfriedt, Johann: *Theoremata ... Trencsén 1659. – Vide 2863*

2883

TRÁNOVSKÝ, Jiřík: *Cithara Sanctorum. Pjsně duchownj staré y nowé, kterýchž cýrkew křestianská ... vjzwá. K njmž přidany sau Pjsně [D. M. Lutheru,] wssecky z německé řečy do nassý slowenské přeložené. Od někdy k. Girjka Tranowského, služebnjka Pána při cýrkwi Swato Mikuláské w Liptowé. W Trenčjně 1659 w impressy Nykodéma Czjzka.*

A¹²-V¹² W¹² X¹²-Z¹², Aa¹²-Kk¹² = [24?] + 757 [recte 765] + [27] pag. – 12°

Čaplovič 1865 – *Knihopis* 16.306

Evangelikus énekeskönyv biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Régi és új vallásos énekek, amelyeket a keresztyén egyház ... használ. Ehhez hozzáadtak D. M. Luther énekei, valamennyi német nyelvből a mi szlovák nyelvünkre fordítva néhai Jirík Tranovskýtól, az Úr szolgájától a szentmiklósi egyháznál Liptóban.

A tartalmi leírás a liptószentmiklósi és a brnoi példány alapján készült. A címlap csupán az utóbbiban maradt fenn. Ennek hátán egykorúnak látszó kézírásos feljegyzések olvashatók. Ebben a példányban téves bekötés miatt a 24. és 25. lap között található egy levél, amelynek nincs ívjelzése, de feltehetően a bevezető rész „A” füzetéhez tartozott. Ján Čaplovič véleménye szerint az „A” füzet 12. levele volt (Tranovského Sborník. Sostavil Dr. Samuel Št. Osuský. V Liptovskom Sv. Mikuláši 1936, 184). Rektóján *Nikodém Čížek z víry pravé v Krysta Pána ...* (Krisztus Urunkba vetett igaz hitből ...) a Szentháromságnak *pokorně obětuje ...* (alázatosan ajánlja) a munkát. Verzóján latin vers, *Paraenesis ad pium lectorem*, aláírója *Johan. Malatides Zabrahen. ex Ch.* A főrész tartalma és beosztása lényegében megegyezik a korábbi kiadásokkal (vö. Lócse 1636, 1655). A közöttük lévő kisebb tartalmi különbségekkel Ján Čaplovič foglalkozott (Tranovského Sborník i. h.). A fontosabb fejezetek kezdetének elhelyezése ebben a kiadásban: *První díl písní duchovných* (A vallásos énekek első része) (B_{1a}); *Druhý díl* (Második rész) (L_{10b}), *Třetí díl* (Harmadik rész) (Q_{3a}). *Registřík na písně kancionálu tohoto* (E kancionále énekeinek regisztere) (Kk_{3a}). A nyomtatvány a végén teljesebb liptószentmiklósi példányban a Kk₁₁ levéllel a regiszter legvégén megszakad. Feltehető, hogy csupán a Kk₁₂ levél hiányzik.

Kérdéses, hogy e kiadásnak Nikodém Čížek nyomdász ajánlásán és Jan Malatides latin versén kívül voltak-e más bevezető részei. Az 1647. évi példányból ma ismeretlen trencségi kiadásról (2195) ugyanis Václav Kleych a következő formában adott hírt az 1722. évi zittai evangélikus kancionále előszavában: „item 1647. 12. tež bez předmluvy wytisštěn v Trenčíně v Doroty Wokalowy”. (item 1647. 12°. Szintén előszó nélkül nyomtatva Trencsénben Dorota Vokálovánál). Erről a kiadásról pedig így ír: „item léta 1659. 12. w Trenčíně v Nykodema Čížka, temž spůsobu gako 1647. v Doro[ty] Wokalowy.” (item 1659-ben 12°. Trencsénben Nikodém Čížeknél, ugyan olyan módon, mint 1647-ben Dorota Vokálovánál). (Ewangelický kancyonal. Zittau 1722, B_{11a}). Ebből az is következhet, hogy más bevezető rész ehhez a kiadáshoz sem készült. Ebben az esetben a bevezető első „A” füzet csak két levélből állt. Malatides verse már 1647-ben is szerepelhetett, mivel ő trencségi segédlelkészként 1646-ban (2152(2)) és 1647-ben (2192(2)) két gyászbeszédet is közzé tett. Az első füzet terjedelme tehát a ma rendelkezésre álló adatok alapján egészen pontosan nem állapítható meg.

Az énekeskönyv liptószentmiklósi csonka példányát Ludovít V. Rizner (I 247) és a Knihopis (16.304) az 1647. évi, ma csak említésből ismert kiadás példányaként írta le (vö. 2195). Ján Čaplovič állapította meg, hogy ez az 1659. évi kiadással azonos (1865).

Az énekeskönyvről és kiadásairól ld. a *Cithara Sanctorum 1636–2006* című kötet tanulmányait (Ed. Miloš Kovačka a Eva Augustínová. Martin 2008).

Cf. 1655*!, –, →

Brno Univ ②* – Budapest Acad cop. (Liptovský Mikuláš) – Budapest Nat cop. (partim) (Brno) – Liptovský Mikuláš Ev ② – Valašské Meziříčí Mus ②

2884

(ARTICULI dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae et partium regni Hungariae eidem annexarum in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in civitatem Szász-Sebesiensem, ad diem vigesimum quartum mensis Maji anni millesimi sexcentesimali quinquagesimi noni indictis, celebratis conclusi.) [Várad 1659 Szenci Kertész.]

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 2° – Orn., init.

Sztripszky I 2020/227 ← MKsz 1898: 178

Erdélyi országgyűlési végzések magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Barcsai Ákos erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a rendeknek a fejedelemhez írott magyar nyelvű *Praefatio*ját, valamint az 1659. május 24. és június 15. között Szász-sebesen, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés huszonkilenc artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1659. június 15-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 291–310.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán, mint gyulafehérvári nyomtatványt ismertette (MKsz 1898: 178). A betűtípusok tanúsága szerint valójában Váradon, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József).

Feltehetően az előző országgyűlés artikulusait tartalmazó kolozsvári nyomtatvány (2836) gyenge kiállítása, kopott betűi készítették az illetékeseket arra, hogy ezt a kiadványt Váradon készítették el (MKsz 1968: 203–204, Fazakas József). Az új lehetőséget az teremtette meg, hogy március 30-án adta át II. Rákóczi György Váradot és Partiumot az erdélyi rendeknek.

Cf. 1005*!: 1641!: 2637!

Budapest Arch ① – Budapest Nat ②* – Budapest Univ ① – Sibiu Mus ①

2885

[BETHLEN János:] Innocentia Transylvaniae. [Varadini 1659 Szenci Kertész]

A⁴–C⁴ D² = [14] fol. – 4° – Init.

Nägler 341

Politikai röpirat. – A címlap nélküli kiadvány tartalmában teljesen megegyezik a szebeni kiadásával (2877). A műről és szerzőről írottakat, valamint a szövegkiadás helyét lásd ott (2877).

A kiadvány nyomdai anyaga alapján V. Ecsedy Judit megállapította, hogy Váradon készült, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében (MKsz 1989: 47). Feltételezhető, hogy e nyomtatvány a szebeni kiadással (2877) egyazon évben jelent meg, a kettő sorrendje nem állapítható meg.

A bibliográfiailag ismeretlen kiadványt a szakirodalom eddig azonosnak tartotta a Szabó Károly által kolozsvári nyomtatványként leírt művel (RMK II 929), csupán most vált világossá a két önálló kiadás létezése. Valószínű, hogy Szabó a munka szebeni kiadását ismertette (vö. 2877).

Cf. 2877, –, 3123

Braşov Arch ① – Budapest Acad ③* – Budapest Nat ②* – Sibiu Mus ④

Comenius, Joannes Amos: Gentis felicitas. Várad 1659. = **Appendix 227**

2886

»DE CONSERVANDA bona valetudine... Varadini ante 1660 Szenci Kertész.«

Emlékkönyv 365 és 375

Orvosi tanácsok. – E ma példányból ismeretlen nyomtatvány emlékét Szenci Kertész Ábrahám 1667. július 29-én összeállított hagyatéki leltára őrizte meg. Ebben a krúdában lévő könyvek („In cruda materia”) listáján található a következő tétel: „Ein Bund Exemplar de conservatione bona valetudine”. A lista 32 tétele közül 31 azonosítható Szenci Kertész valamely korábbi, 1650—1667 közötti kiadványával. Ezért a fenti adat alapján joggal feltételezte a leltár közreadója, Monok István, hogy „a salernói iskola elterjedt gyógyászati tanácsainak létezett az ismert 1694. évi lőcsei magyar nyelvű kiadásánál (RMK I 1459) egy korábbi latin vagy magyar nyelvű hazai editója” (Emlékkönyv 365 és 375). Megalapozottan állítható az is, hogy ez az editio Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült 1650 és 1667 között, legvalószínűbben még annak váradai korszakában, azaz 1660 előtt.

A salernói iskola orvosi tanácsainak ma ismert egyetlen korábbi magyarországi kiadása latin nyelven jelent meg Lőcsén, 1617-ben (1143).

Cf. 1143, –, →

2887

<Kalendárium és prognosztikon az 1660. esztendőre. Várad 1659 Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Feltehetően a váradi naptársorozatnak ez volt az utolsó tagja, mert amennyiben Szenci Kertész 1660-ban adott is ki naptárt, akkor az feltehetően Kolozsváron készült (vö. 2904). Szenci Kertész Ábrahám váradi működésének a város elfoglalása vetett véget, amikor is a törökök elfoglalta Váradról, 1660. augusztus 28-án a vár megmaradt lakossága elvonult (MKsz 1983: 23, V. Ecsedy Judit). A rövid ideig Kolozsvárra menekített felszerelést (vö. 2904), majd 1662-ben Szebenbe szállították, ahol Szenci Kertész irányításával 1667-ig működött. Szebeni évei alatt feltehetően folytatta naptárkiadói tevékenységét (vö. 3246).

Cf. 2748!

2888

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Georgii C. Comarini, s.s. theol. doctoris et ecclesiae Debrecinae pastoris Concionum sacrarum centuria prima, continens conciones miscellaneas, diversis occasionibus populo Debrecinensi propositas, et secundum temporis, qvo unaqvaeqve habita est, seriem digestas, cum indice duplici ... Varadini MDCLIX apud Abrahamum Kertesz Szencinum.

*8, **4, A⁸-T⁸ V⁷⁺¹ = [23] + 304 + [14] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK II 945

Református prédikációk. – A címlap háta üres. *Georg. C. Comar.* ajánlása *Francisco Ibranyi de Vaja, uni assessorum inclyti comitatus de Szabolcs...* szól, akit a sárospataki kollégium patrónusaként ismert meg tizenegy évvel korábban, ottani tanulmányai során (*₂a–*₅b). Az ajánlás kelte Debrecen, 1659. május 5. A szerző *Lectori candido s. p.* kezdetű előszava Debrecenben, *anno ultimi seculi*, 1659. április 23-án kelt (*₆a–**₂a). Ezt követi az *Index textuum seu locorum S. Scripturae...* a bibliai könyvek sorrendjében (**₂b–**₄a), majd latin nyelvű üdvözlővers *In honorem Georgii Comarini* (**₄b), szerzője: *Matthias Nogradi, a. D. 1659. die 10. Maji*.

A kötet első darabja Komáromi Csipkés György prédikációi ötkötetes, gyűjteményes kiadásának. Mindegyik kötet száz-száz *conciot* tartalmaz: a magyar nyelven elhangzott beszédek latin nyelvű fogalmazványait. A *Centuria primaban* a különböző alkalmakra írt vegyes témájú prédikációit adta ki a szerző (1–304). A legtöbb beszéd mellett elhangzásának időpontja is fel van tüntetve. Ezek szerint Komáromi Csipkés György 1653-ban, még debreceni tanárként mondta el a VI–XI. *conciot*. A XII–XX. *concio* mellett nincs évszám. Az I–V., XXI–C. *concio* pedig azoknak a prédikációknak fogalmazványai, amelyeket már debreceni lelkesként tartott 1657. március 19. és 1658. május 27. között. A prédikációk előtt magyar nyelvű bibliai textus olvasható, az előszó szerint Komáromi Csipkés saját fordításában. Az egyes beszédek felépítése: *Exegesis – Documentum – Rationes – Usus*. A kötet végén betűrendes tárgyszómutató található: *Index rerum et verborum praecipuorum* (V₁a–V₇a), majd *Errata corrigenda* című rövid sajtóhibajegyzék (V₇b) zárja a nyomtatványt.

Komáromi Csipkés György homiletikai elveit a *Centuria prima* előszavában foglalta össze. Indokolta a prédikációk rövidségét, a stílus egyszerűségét, a szentatyák és más egyházi írók idézésének mellőzését, és azt, hogy némely helyen miért különbözik a feltüntetett bibliai textus

az elfogadott latin és magyar textustól. Prédikációinak keletkezési idejéről – amely az elhangzás idejénél jóval korábbi is lehetett – a *Centuria secunda* előszavában vallott (3252, **_{4a}). Vegyes témájú prédikációinak időbeli folytatása a *Centuria quinta* (3510) kötetében olvasható.

Latin beszédeiről röviden Márkus Mihály írt: Komáromi Csipkés György. Egyháztörténeti értekezés. Bp. 1990, 39–40, 210.

Cf. –, 3194, 3252, 3418, 3510, →

In 19 bibliothecis 32 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad* – Debrecen *Ref, Univ* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – etc.

2889

<Egy kálvinistának a nagypénteki ostromzás felől való castigálása. H. n. 1659 – 1 ív.>

Theologiai Szemle 1925: 265 – MKsz 1932: 8

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Katolikus vitairat.

E ma példányból ismeretlen vitairat válasz volt Czeglédi István: *Egy katolikus embernek ... egy kálvinista emberrel való beszélgetése* című, ugyanezen évben megjelent írására (2828). Egykori létezését Zoványi Jenő feltételezte (Theologiai Szemle 1925: 265 és MKsz 1932: 8) több egykorú említés és elsősorban Czeglédi viszontválasza a *Malach doktor* (2868) címszövege alapján: *Malach dokornak ... Melach barátjával való ... szóbeszéde, melyben ... sápit azon, hogy az őtőle ó időben elbúcsúzott ... Jonatánja csekély elmét kezdett viselni egy kálvinistának a nagypénteki ostromzás felől való castigálásában.* Ugyanitt a főrész 3. lapján ez olvasható: „... akada kezemben egy név nélkül kiadott, nem tudom micsoda kálvinista embernek a nagypénteki disciplina ellenzése felől te tőled egy árkus papirosra kitött castigálása. Említi e vitairatot Köleséri Sámuel is Czeglédi Istvánról írott életrajzában (vö. 2828), továbbá maga Czeglédi is az *Idős Noé becsületét tartalmazó Jáfetkében* (Kassa 1664, 3149): *Kívántatott volna, hogy az oktalan Bialt ... jó útban igazították volna ... De sem a Castigálás, Országok romlási, Malach doktor, s most e Barátságai dorgálás nem találta még oly erős orozslánra, ki csak egyik körmével is illeti vala őket.* (A_{8a}). Itt ugyan saját, a vitát elindító művét nevezi Czeglédi *Castigálásnak*, de megalapozottnak tartható Zoványi Jenő megállapítása, hogy ez bizonyára nem szó szerinti idézése a címnek, hanem általában véve a vita témáját jelölte így meg Czeglédi (vö. i. h.).

Mindez alapján határozottan állítható, hogy Czeglédi *Egy katolikus embernek ... beszélgetése* (2828) című vitairatára még 1659-ben egy árkus, azaz egy ív, vagy füzet terjedelemben anonim katolikus válasz jelent meg, amelynek címében szerepelt a *Castigálás* szó. Ennek szerzője Zoványi Jenő szerint Sámbar Mátyás lehetett (i. h.). Sámbarnak ezt a művét azonban nem ismeri a jezsuita hagyomány. Nem található meg sem a Sámbarral kortárs Nathanael Sotvelling (Ribadeneira, Petrus: *Bibliotheca scriptorum Societatis Jesu ... recognitum ... a Nathanaele Sotvello ... Romae 1676, 599*), sem Katona István részletes Sámbar-bibliográfiáiban (*Historia critica regum Hungariae stirpis Austriacae... Tomulus XVII, ordine XXXI. Budae 1805, 759*). Sámbar 1659–1660-ban Komáromban működött, ezért Zoványinak ez a feltételezése további bizonyításra szorul.

Mivel a Czeglédi által a Melach doktorban cáfolt katolikus vitairat szerzőjéről nincs megbízható adat, ezért annak nyomtatási helyéről sem lehet semmi közelebbit tudni.

Cf. 2828, –, 2868, 3513

Julius Tsaszarnak munkái magyarul. S. l. ante 1660 sine typ. nomine. = **Appendix 231**

Lippai Sámuel: Cigány okulár. H. n. 1659. – Vide 2792

Sámbár Mátyás: A prédikátor pápaszemének próbaköve. S. l. 1659. – Vide 2769

Sárkány Jánosnak idegen tartományokban való utazásai. H. n. 1659. ny. n. 8° = **Appendix 228**

2890

[1] BALASSI Bálint: [Az nehai tekintetes és nagyságos vitéz urnak, gyarmati] (Balassa Balintnak istenes eneki). [Most újonnan sok kedves enekkel, Pecseli K. Imrenek istenes enekivel meg-bövítettett.] – [2] (Isten eleibe fölbocsátando ahitatos imadságok... Bártfán [1660 körül] Klösz Jakab.)

[A⁸-C⁸ D₁] D₂₋₈ E⁸-Z⁸, Aa⁸ Bb⁸; A⁸-F⁸ G⁴ + ? = [17] + 370 + [6]; 104 + ? pag. – 32°

RMK I 1573 – RMK I 1574 – Sztripszky I 1957a ← Dézsi: Bibliographia 7 – Čaplovič 174 – RMNy Appendix 158

Vallásos versek és énekek gyűjteményének protestáns kiadása és imádságoskönyv. – Egyetlen fennmaradt példánya, amely a marosvásárhelyi Teleki Tékában őrződött meg, címlap nélküli, elől, ill. a példányon belül is több helyen csonka. A kiadvány címét a fejlécből: *Balassa Bálintnak Istenes eneki* és az 1665-ös kassai kiadás (3197) címe alapján lehetett rekonstruálni.

Az unikum példány a D₂ levéllel, azaz a 33. számozott lappal kezdődik. A nyomtatvány második feléből hiányoznak továbbá a 233-tól a 250-ig és a 295-től a 330-ig terjedő lapok, átlósan csonkultak a 285-től a 294-ig terjedő, erősen sérültek a 335–338. lapok, a továbbiak már csak kisebb mértékben. A példány hiányosságait, a gyűjtemény hiányzó verseit a kötet végén található betűrendes mutatóból ki lehet egészíteni. Ezek a versek a leírásban zárójellel szerepelnek. A kiadványnak a főrész előtti tartalma kikövetkeztethető az 1665-ös kassai kiadásból (3197), mivel az a 198. lapig ennek a bártfai kiadásnak lenyomata. Így ez a bártfai kiadás a címlap után (A_{2a}-B_{1b}) minden bizonnyal tartalmazta a „Solvirogram Pannonius” által írt előszót és a három üdvözlő verset is (ld. a kassai kiadás leírásánál, 3197), a kiadvány főrésze pedig az 1. számozott lapon (B_{2a}) kezdődött.

A gyűjteménybe felvett versek lapszámukkal és az incipitmutatóra utaló kezdetükkel együtt: [1: Rimay János: *Világon* – 6: Balassi Bálint: *Bocsásd meg* – 12: Balassi Bálint: *Bi-*

zonnal – 16: Balassi Bálint: *Ó én Istenem* – 21: Balassi Bálint: *Ó szent Isten* – 24: Balassi Bálint: *Kegyelmes Isten* – 29: Rimay János: *Ó ki későn* – Rimay János: *Az Úr az égbe[n]* – 33: Balassi Bálint: *Adj már* – 35: Rimay János: *Ó kegyelmes Isten* – 38: Rimay János: *Jöjj mellém* – 41: Rimay János: *Egyedül* – 45: Balassi Bálint: *Ó én kegyelmes* – 48: Balassi Bálint: *Hymni tres ad SS. Trinitatem. Primus. Kezdeté: A Szentháromságnak első* – 52: *Hymnus II. Kezdeté: A Szentháromságnak, kinek* – 56: *Hymnus III. Kezdeté: A Szentháromságnak harmadik* – 59: Balassi Bálint: *Nincs már* – 60: Balassi Bálint: *Az én jó* – 65: Balassi Bálint: *A te nagy* – 68: Balassi Bálint: *Mint a szomjú* – 73: Balassi Bálint: *Mennyei seregek* – 77: J. P. C. = Kanizsai Pálfi János: *Dicsőül* – 82: Balassi Bálint: *Áldj meg minket, Úristen* – 83: Balassi Bálint: *Segélj meg* – 87: Rimay János: *Nem lehet szebb* – 93: Rimay János: *Könyörülj énrajtam* – 101: Rimay János: *Kiáltok* – 104: Rimay János: *Reméségem* – 105: Rimay János: *Örök életnek* – 108: Rimay János: *Boldog, kinek az Úr* – 112: Rimay János: *Hívek* – 117: Rimay János: *Ó Uram* – 121: Rimay János: *Vitézség* – 126: Rimay János: *Virtus* – 133: Rimay János: *Kerekded* – 138: Rimay János: *Udvar* – 143: Rimay János: *Katonák* – 146: Balassi Bálint: *Vitézek* – 150: Rimay János: *Ó szegény* – 153: *Fragmentum alterius cant.* Kezdeté: *No nem*.

A vegyesen közölt Balassi- és Rimay-versekhez közvetlenül, minden fejezet cím és kiemelés nélkül csatlakozóan Rimay János gyászversei, melyeket Balassi Bálint és Balassi Ferenc halálára írt. A versfűzér első versének címe: *A nagyságos Balássza Bálintnak Esztergom alá való készületi imádsága ... Az nemzetes vitézlő Rimai János által, amint az versek fejből megtetszik, holott ez vagyon: Balassios fratres Rimai decorat.* Az egyes versek kezdetei: 154: *Bocsásd szent Lelkedet* – 165: *Hadvezérlő* – 169: *Imhol édes* – 175: Balassi Bálint: *Végetlen irgalmú, ó* – 181: *Mint álgýú* – 184: *Fragmentum cantionis cujusdam ... Kezdeté: Mert ki* – 185: *Pallas* – 189: *Delos* – 195: *Kérdhedd* – 198: *Csudálható* – 204: *Rettenetes.* Az 1596-ban Vizsolyban kinyomtatott epicediumhoz (787) képest Balassi Bálint verse, valamint az utána olvasható két vers betoldás a versfűzérbe.

A gyászversek után *Következnek más egynéhány szép isteni dicséretek.* 206: Rimay János: *Ó szép* – 218: Illésházy István: *Forog* – 226: Szepsi Csombor Márton: *Ifjúságom* – [233: Szepsi Csombor Márton: *Egekben* – 240: latin ének, kezdeté: *Sublimi* – 243: *Szegény fejem* – 246: *A gonosz*] – 256: Marus István: *Téged Uram* – 261: *A múzsák* – 266: Farkas János: *Járulok* – 272: Balassi Bálint: *Lelkemnek* – 275: *Megadja* – 280: *Aki indul* – 289: *Fragmentum cujusdam cantio[nis]. Kezdeté: Vigasságom.*

Ezután a *Következ[n]ek Pecseli Ki[rály] Imrének eg[yn]éhány szép [éneki]* című részben ismét vegyes énekanyag található, más és ismeretlen szerzőktől is: 291: Pécselei Király Imre: *Dicsérlek, Uram, téged* – [294: *Gazdag, bő kegyelmű* – 300: [Pécselei Király Imre:] *Eljő – 3??*: Rimay János: *Légyen jó* – 311: [Pécselei Király Imre:]

Könyörülő szent – 315: [Pécselei Király Imre:] *Paradicsomnak* – 324: [Pécselei Király Imre:] *Én nyavaltyás* – 330: [Pécselei Király Imre:] *Egykor* – 334: [Pécselei Király Imre:] *Ne hagyj, Úristen* – 338: [Pécselei Király Imre:] *Praedának* – 342: [Pécselei Király Imre:] *Pajzsa* – 346: *Bűn* – 352: S.K.: *Könyvem* – 356: I. P. C. = Ioannes Paulides Canisaeus, azaz Kanizsai Pálfi János: *Ne szállj* – 360: Czemeki Mátyás: *Magasztallak* – 365: *Miként Egiptusban.* A nyomtatvány lapszámozása a 370. lapig terjed. A kiadványt betűrendes *Index* zárja (Bb_{3a}–Bb_{5b}).

Kiadói kolligátumként, de önálló fűzetjelzéssel és lapszámozással része a kiadványnak az *Isten eleibe föl-bocsátando ahitatos imadsagok* című imádságoskönyv. Önálló címlapja van, impresszummal, de évszám nélkül: a fenti címléírásban a kiadvány impresszuma innen lett véve. A címlapra a cím után még a 141. zsolttár ideillő 2. versét nyomtatták. A címlap hátán (2. lap) kezdődnek az *Ahitatos imadsagok.* Csonkán maradt fenn: hiányzik a C₆ (43–44.) és a D₂ (51–52.) levél, és a G₄ levéllel a 104. lapon, amely már erősen sérült, megszakad. Az imádságoskönyv tartalma, beosztása megegyezik az 1652-es váradi kiadásával (2454). Mivel

formátumuk is azonos, a bártfai kiadás terjedelme a váradiéhoz hasonlóan 13,5 füzet, feltehetően 216 lapnyi lehetett.

A Balassi-versek kritikai szövegkiadása: Balassi Bálint összes művei. I. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1951. – Balassi Bálint összes versei. Szövegét gondozta, jegyzetelte, utószó: Kőszeghy Péter és Szentmártoni Szabó Géza. Bp. 1999. – Balassi Bálint összes művei. Sajtó alá rendezte és a jegyzeteket összeállította Kőszeghy Péter. Bp. 2004.

Rimay verseinek kritikai kiadása: Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955. – Rimay János írásai. Összeállította, az utószót és a jegyzeteket írta Ács Pál. Bp. 1992.

A vegyes énekek és Solvirogram versének szövegkiadása: RMKT XVII/1 611–614. XVII/2 9–32, 271–278, XVII/8 182, 403–414, 532, 615–618.

Balassi Bálint és Rimay János *Istenes éneki* protestáns kiadásai közül a korábbiak csak töredékesen maradtak fenn vagy említésből ismeretesek. A marosvásárhelyi csonka unikum példányt Szabó Károly a bártfai XVII. századi nyomtatványok között írta le (RMK I 1573), és a hozzákötött imádságoskönyv (RMK I 1574) alapján valószínűnek tartotta, hogy a nyomtatvány az 1630-1640-es években jött ki a bártfai sajtó alól, és időben megelőzte a váradi „negyedik editiot”. Dézsi Lajos a kiadvány megjelenését 1635–1640 közöttre feltételezte (Bibliographia 7. tétel), s ez alapján vette fel a kiadványt Sztripszky Hiador is bibliográfiájába (I 1957a). Dézsi a kiadás hiányzó elejét az 1665-ös kassai kiadás (3197) alapján rekonstruálta. A bártfai kiadás tartalmát az incipitekkel együtt részletesen leírta, és közölte a 95. lap, ill. az imádságoskönyv címlapjának másolatát is (Bibliographia 7–14). Már ő feltételezett egy első bártfai kiadást (Bibliographia 6), amely még nem volt bővítve Pécseli Király Imre énekeivel.

Klaniczay Tibor állapította meg a katolikus, ill. protestáns kiadások helyes sorrendjét. A Varjas Béla által felfedezett bécsi katolikus *Istenes énekek*-kiadás (vö. 1599, MKsz 1940: 105–126) nem keletkezhetett az ismert bártfai kiadásból, csak Solvirogram elveszett, 1632-re feltételezhető első kiadásából. Ez lényegében azonos lehetett az itt leírt későbbi bártfai kiadással, de Pécseli Király énekeit még nem tartalmazta (MTA I-II. Osztályának Közleményei XI. 1957, 296–311). Klaniczay következtetéseit az 1632-re datálható bártfai kiadás újonnan felfedezett töredéke egyértelműen igazolta (MKsz 1995: 170–172, H. Hubert Gabriella, vö. MKsz 1997: 202, V. Ecsedy Judit), és megerősítette a bécsi kiadás teljes, 1633-as címlapot viselő példányának előkerülése is (MKsz 1992: 349, Armando Nuzzo).

E korábban az 1630-as–1640-es évekre feltételezett bártfai kiadásról V. Ecsedy Judit a betűk tüzetes vizsgálatával megállapította, hogy a nyomtatványon látható betűket csak 1638-1639-től használta a bártfai nyomda. Bizonyos betűk kopása, deformálódása, ill. Jakob Klöss halálának éve (1664) alapján a nyomtatvány kibocsátásának idejét 1660 körülre határozta meg (MKsz 1997: 202, vö. **Appendix 158**). Így ez a bártfai kiadás időben követhette a váradi másodikat, már rendezett kiadást (2619), de Jakob Klöss mégsem ezt, hanem a korábbi rendezetlen kiadások egyikét (1933, 2451) nyomtatta le.

Az ún. rendezetlen kiadások szerkezetét behatóbban Kőszeghy Péter vizsgálta (Itk 1985: 79–83), Vadai István pedig a rendezetlen és rendezett kiadások kialakulását elemezte, és felvázolta e kiadások sztemmáját (Itk 1991: 63–73. és *A szerelem költői*. 160–175).

A Balassi-irodalom legteljesebb bibliográfiáját ld. Stoll Bélától: Balassi-bibliográfia. Bp. 1994. Kiegészítése 1994-től 2004 májusáig Szentmártoni Szabó Gézától a „Balassi Bálint és a hatalom” című kötetben, szerk. Tuomo Lahdelma, Amedeo Di Francesco, Pasztercsák Ágnes. Jyväskylä 2004 /Hungarologische Beiträge 15./, 85–116.

Cf. 787;

rendezetlen kiadások: 1519*!; 1933!; –, 3197

rendezett kiadások: 2619; 3292, 3653, →

imádságoskönyv: 2454; –, 3197(2)

Budapest *Nat* cop. – Târgu Mureş ③

Ladiver, Elias iun.: De coena Domini. Bartphae cr. 1660. = Appendix 229

2891

<Kalendárium és prognosztikon az 1661. esztendőre. Bécs 1660 Kürner, sen. – 8^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Mivel a bécsi naptárakban a „Kronológia ...” fejezet az 1659-re szóló kalendáriumtól (2751) kezdve folyamatosan jelent meg, az előző (2817) és a következő (2963) évre szóló kalendárium-ban olvasható „Kronológia ...” alapján feltételezhető, hogy a naptár 1660-ban is megjelent, és prognosztikonja Magyarország történetének 1465–1526-ig terjedő részét tartalmazta.

Cf. 2626!

2892

[KÉRI Sámuel: A Boldogságos Szűz Zsoltár-Könyve. Irta deákul Sz. Bonaventura. Bécs 1660 Riccius Máté.]

? +)?(⁴ + ? = ? + [4] + ? fol. – 8^o – Init.

MK I 954 – MKsz 1926: 142

Katolikus imádságoskönyv. – E kiadványnak csupán egyetlen, négy levélből álló füzete ismeretes, amely a *Szent Ferenc szerzetén lévő Sz. Katalin kalastromabéli barátok Kisasszony havának 2. napján 1660. Ajánló levelét* tartalmazza ()?(₁₋₄). Ebben a ferences rendi szerzetesek *azt a Boldog Szűz Mária Zsoltárkönyvét* ajánlják jóttevőjüknek, *melyet régenten deák nyelven amaz nagy Seraphim doctor és cardinál, Sz. Bonaventura a Boldogságos Szűznek buzgó szívvel éneklelt* ()?(_{3a}).

Az ajánlás szövegkiadása: Farkas, Seraphinus: *Scriptores Ord. Min. S. p. Francisci provinciae Hungariae reformatae nunc S. Mariae*. Pozsony 1897, 26–28.

A fordítás eredetije a Szent Bonaventurának tulajdonított, *Psalterium Beatae Mariae Virginis* című mű, amelyet Kéri Sámuel a Nagyszombat melletti Szent Katalin-kolostorban fordított le magyarrá (Koltai András: Batthyány Ádám és könyvtára. Bp.–Szeged 2002, 137).

Szabó Károly Sándor István leírása alapján (Könyvesház 41) írta le bibliográfiájában (RMK I 954). Idézte továbbá Szöllősi Mihály Kassán 1668-ban kinyomtatott *Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek paisa* című művének (3419) erre a nyomtatványra vonatkozó utalását: „a' Seraphim S. Ferencz szerzesebéli Bonaventura Doctortul iratott *Psalterium*, melynek Titulussa ez: *Boldog szüz Mária Sólta könyve*; Kit magyarul ki nyomtattának a' Szüz S. Katalin Klastromaban lévő S. Ferencz szerzetesi, Bétsben Riccius Mathé által Anno 1660. Groff Amade Judith Aszszony költségevel.” (152). Az ajánlás címettje Szöllősi Mihály utalása alapján Amadé Judit lehetett, annak az Erdődy Gábornak a második felesége (Koltai A. i. m. 288), akinek birtokán feküdt az említett kolostor. A töredéket Pukánszky Kádár Jolán ismertette (MKsz 1926: 142).

Az imádságoskönyvet Gajtkó István a hazai magyar nyelvű officiumok között tárgyalta, és utalt 1689. évi, ismeretlen, második kiadására is (A XVII. század katolikus imádságirodalma. Bp. 1936, 48).

V. Ecsedy Judit a betűtípusok alapján megállapította, hogy a nyomtatvány valóban Bécsben készült Matthäus Rickhes nyomdájában, aki 1640 óta vezette a műhelyt (szóbeli közlés).

Cf. –, →

Budapest Nat ©

2893

PETHŐ Gergely: Rövid magyar cronica, sok rendbéli fő historiás könyvekből nagy szorgalmatossággal egybe szedegettetet és irattatot Petthő Gergelytúl. Bécsben 1660 Cosmerovius Mátthé.

[]¹, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Ll⁴ Mm² = [139] fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 955

Krónika. – A címlapon szentírási idézet is olvasható. A címlap hátán álló *Notandum quod* kezdetű szöveg egyes országnevek különböző nyelvű változatait magyarázza. Ezt követi az *Egynehány emlékezetre méltó, hatalmas világbíró fejedelmeknek és jeles személyek idejének följegyzése* a világ teremtésétől Augustus császárságának kezdetéig (A_{1a}). Ennek hátán áll a Nagy Sándornak tulajdonított, koholt privilégium a szlávok részére: *Privilegium Alexandri Magni regis Macedonum* (A_{1b}). A magyar történelemből előbb, cím nélkül, Szent István megkoronázása előtről néhány esemény időpontját közli, majd *A magyar országi keresztyén királyoknak nevek, számok és idejük* következik, amely Szent Istvántól III. Ferdinándig sorolja fel Magyarország uralkodóit (A_{2a-b}). A mű fő szövege *E magyar krónikának első része* címmel kezdődik, és három részben tárgyalja a magyar történelem eseményeit a magyaroknak első Pannóniába való kijövetelük, Anno 373-tól az 1626. év végéig. Ezeket helyenként a világtörténelem-történeiseivel egészíti ki (A_{3a}-Mm_{2b}).

A munka nyomtatásban első alkalommal ekkor jelent meg. A következő század folyamán különböző formában több alkalommal is kiadták. Először az 1626–1629 közötti időszak leírásával Kálnoki Sámuel bővítette (RMK I 1645). Az eredeti szöveget adták ki Kassán 1729-ben és 1753-ban. Folytatását 1732-ig Spángár András készítette el (Kassa 1734), majd ugyanő kö-

zölt kiegészítéseket a Pethő által tárgyalt időszakhoz is, az eredeti szöveg mellőzésével (Kassa 1738). Kovács M. János ismét kiadta Pethő szövegét, majd ezt követően kiegészítette 1742-ig (Pozsony 1742, 1749). A krónika szövege az 1753-as kiadás hasonmásaként jelent meg (Bp. 1993), valamint másik kiadásban Spángár 1734-es folytatásával együtt ([Bp.] 2003).

Pethő Gergely (1570 k.–1629 k.), horvátországi birtokos, volt varasdi alispán, babocsai kapitány, 1596-ban országos főkapitány, 1609–1625 között számos esetben képviselte Horvátországot a magyar országgyűléseken.

Katolikus szellemű, magyar nyelvű krónikát szándékozott a szélesebb olvasóközönség kezébe adni, amely eddig protestáns munkákra volt utalva. Maga korának tekintetében legnagyobbbrészt saját tapasztalataira támaszkodott, a korábbi időszakokra vonatkozólag ismert elbeszélő forrásokot kompilált. A krónikát alaposan ismertette Bartoniek Emma (404–414). Újabban Nagy Lvente írt róla (ItK 1998: 285–300), aki részletesen cáfolta a főleg az 1702-es bővített kiadás (RMK I 1645) előszava alapján elterjedt vélekedést, hogy a mű írója Zrínyi Miklós lett volna, egyúttal érvelt amellett, hogy Zrínyinek feltehetően része volt a szöveg megjelentetésében.

Cf. →

In 12 bibliothecis 19 expl. – Budapest *Acad, Ev, Nat, Piar, Univ* – Debrecen *Ref* – Esztergom *Simor* – Székesfehérvár *Mus Comit* – Târgu Mureş – Zagreb *Univ*

2894

ACERRA votiva templo honorum nuptialium ... Valentini Pleckeri ... olim ... Petri Pleckeri, reipub. Coronensis aristocraticae villici ... filij, sponsi, nec non ... Agnethe Hirscherin ... Lvcae Hirscheri dicasterij adsectoris ... filiae, sponsae consecrata ab amicis inpense congratulantibus ... [Coronae] (MDCLX) [Herrmann].

[A]⁴ B² = [6] fol. – 4^o – 1 ins.

Gross: Kronstädter 1150

Lakodalmi versek latinul és németül. – A füzetet Valentin Plecker, Peter Plecker brassói villicus (majoros) fiának és Agnata Hirschernek, Lukas Hirscher bírósági ülnök lányának 1660. május 2-án tartott esküvőjére készítették az ifjú pár barátai. A köszöntőversek szerzői: (1) *Georgius Lahmius Coronensis* ([A]₁b) – (2–3) *Marcus Draud* latinul és németül ([A]₁b–[A]₂b) – (4–6) *Petrus Pfannenschmiedt, ss. theol. et ll. aa. stud. Paradoxon*, továbbá *Hochzeit-gedancken* és *Rätzel* címmel ([A]₂b–B₁a) – (7) *Johannes Schulerus Bathoschen*. (B₁b–B₂a) – (8) *Martinus Herrmann* (B₂a) – (9) *Laurentius Bergerus Coronensis* (B₂a–b). Végül Brassó város babérszövevényével övezett címe látható, szalagján a következő felirattal: CORONA TRA[N]SYLVAN[I]AE. E városcímer nyomdászjelvényként is szolgált (vö. V. Ecsedy Judit – Simon Melinda: *Kiadói és nyomdászjelvények Magyarországon 1488–1800*. Bp. 2009, 16).

A házasságkötés és a nyomtatás évét a címben olvasható kronosztichon adja meg. A kiadvány a nyomdai anyag alapján Brassóban készült (V. Ecsedy Judit megállapítása).

Első alkalommal Julius Gross ismertette (Kronstädter 1150) Josef Trausch kéziratos feljegyzése alapján.

Braşov *Ev* ① – Budapest *Nat cop.*

2895

ELENCHUS votorum nuptialium ... Marci Dravd, s.s. theologiae et philosophiae stud. ... Michaelis Drauds, centum viri ... filij sponsi, pariter ... Sarae Pleckerin ... Johannis Pleckeri, primum ecclesiae Rosonensis post vero Coronensis vocati pastoris ... filiae sponsae. Ab amicis, fautoribusque bene cupientibus congestarum. Coronae (MDCLX) [Herrmann].

[]⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

Gross: Kronstädter 1151

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költemények id. Marcus Drauth teológia- és filozófiahallgatónak, Michaelis Drauth centumvir fiának és Sara Plecker, Johann Plecker brassói, korábban barcarozsnyói evangélikus lelkész lányának 1660. július 18-án tartott esküvője alkalmából íródtak. Barátai és jóakarói a következő versekkel köszöntötték az ifjú párt: (1) *Martinus Albrichius, schol. Coron. rector Ad sponsos* címen ([]_{1b}) – (2) *Georgius Spöckelius C., Marcus Draut* nevére írt anagrammát *Tu crescis, non duras amor* címmel ([]_{1b}–[]_{2a}) – (3) *An den H. Bräutigam S. G. C.* (talán szintén Spöckelius Georgius Coronensis vagy centumvir) ([]_{2a}–b) – (4) *Martinus Nell* ([]_{2b}) – (5–6) *Petrus Pfannenschmiedt, aa. stud. Ad praestantissimum d. sponsum és Hochzeit-Gedancken* címen ([]_{2b}–[]_{3b}) – (7) *Johannes Schull[erus] Bathoschensius* ([]_{3b}) – (8) *Andreas Lutschius Bist. Cui amatur sidus?* címen írt anagrammát *Marcus Drautiushoz* ([]_{3b}–[]_{4a}) – (9) *Andreas Schopelius Coron.* ([]_{4a}) – (10) *Casparus Raus Coronensis a Probam mulierem quis invenit, ea praestat gemmis* (*Ex Salamonis Proverb. cap. 31.*) bibliai idézetet választotta verse címéül ([]_{4a}–b) – (11) *Martinus Herrmann Coron. Praecatio sponsae* címen ([]_{4b}) – (12) végül, *Zum Beschluss Johannes Seltenreich*.

A házasságkötés évét a címben olvasható kronosztichon árulja el.

A kiadványt Josef Trausch kéziratos feljegyzése alapján Julius Gross ismertette (Kronstädter 1151).

Braşov *Ev* ① – Budapest *Nat cop.*

2896

<Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1661. Kronstadt 1660 Herrmann. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2822!

2897

VOTIVAE acclamationes pro auspiciato conjugii successu ... juveni Georgio Spöckelio, sacrarum et humaniorum literarum studioso, sponso, ... Georgii Spöckelii, inter seniores centum-viri filio, nec non ... Annae Schildmacherin, sponsae ... Thomae Schildmachers filiae, anno 1660. die 4. Januarii a fautoribus et amicis decumanis dedicatae et consecratae. Coronae (1660) typis Michaelis Herrmanni ejusd. reip. judicis (Nicolaus Müller).

[¹]⁴ = [4] fol. – 4^o

Gross: Kronstädter 1149

Lakodalmi versek latinul és németül. – A nyomtatványt ifj. Georg Spöckel, a teológia és a humaniorák hallgatójának, Georg Spöckel brassói centumvir fiának Anna Schildmacherrel, Thomas Schildmacher lányával 1660. január 4-én tartott esküvője alkalmából készítették az ifjú pár jóakarói és barátai. A köszöntő versek szerzői: (1) *Mart. Albrichus, scholae Coronensis rector* ([¹]₁b) – (2) *Joh. Honterus* ([¹]₁b–[¹]₂a) – (3–4) a vőlegény unokatestvére, *Paulus Newnachbar* latinul cím nélkül és *Phalae-Adoni* címen németül ([¹]₂a–b) – (5) *Paromeum seu tautogrammmum* címmel *T. R. S. G.* ([¹]₃a) – (6) a *Reimen Gespräch... unter dem Namen Damon und Phyllis* című dialógus *Q. T. X. C.* aláírással ([¹]₃a–b) – (7) *Andr. Lutschius Bistriciensis* – (8) *Johan. Schulerus Batoschensis* ([¹]₄a) – (9) *Mart. Herrmannus Coronensis* ([¹]₄b) – (10) *An der Bräutigam. Kurtzer Begriff des Namens Georgius* címezve *Nicolaus Müller, Buchdr.*

Az alkalmi nyomtatvány Michael Herrmann nyomdájában készült, aki ekkor, amint az impresszum megjegyzi, a városi bírói tisztet is betöltötte. A nyomtatást minden bizonnyal Nicolaus Müller végezte, aki verssel is köszöntötte a vőlegényt.

A kiadványt először Julius Gross ismertette Josef Trausch kéziratos feljegyzése alapján (Kronstädter 1149).

Braşov Ev ① – Budapest Nat cop.

2898

[GERGEI Albert: Argirus királyfi históriája. Debrecen cr. 1660.]

[A⁴] B⁴ [C^{2?}] = [10?] fol. – 4^o

MKsz 1894: 353 → Sztripszky I 2173/379

Verses szerelmi história. – A fennmaradt töredék a nyomtatvány B₁ és B₄ levelét tartalmazza. A töredéken a vers 417–470. (B₁a) – 471–524. (B₁b), illetve a *Secunda pars* 733–782. (B₄a) 784–836. (B₄b) sorai olvashatók (vö. RMKT XVI/9 371–401). Későbbi kiadásai alapján kezdősora: *A tündérországról bőséggel olvastam* lehetett.

Szövegkiadás: Nagy Péter bevezető tanulmányával. Bp. 1986. – Kritikai kiadás: RMKT XVII/9 371–401, Stoll Béla.

A töredékről első alkalommal Erdélyi Pál adott hírt, aki XVI. század végi, XVII. század eleji lőcsei nyomtatványnak tartotta. (MKsz 1894: 353). A szöveg forrásáról és kiadásáról írottakat Ferenczi Sári helyesbítette (MKsz 1907: 376–377), a helyesírási és tipográfiai jellemzők alapján a XVII. század második felében készült, de szintén lőcsei nyomtatványnak vélte. Véleményét elfogadva illesztette be e töredéket Stoll Béla a széphistória nyomtatott kiadásainak sorába (RMKT XVI/9 572). A betűtípusok alapján azonban megállapítható, hogy valójában 1660 körül nyomtatták Debrecenben (V. Ecsedy Judit közlése). 1652 és 1661 között a debreceni nyomdász neve nem ismeretes (vö. 2707).

Erdélyi a későbbi kiadásokból ismert teljes szöveg és a töredéken olvasható 27, illetve 26 versszak – 108, valamint 104 sor – összevetésével feltételezte, hogy a kiadványnak legkevesebb 10 levélből kellett állnia, így az első füzet négy levelén az 1–104. szakasz, azaz 1–416. sor volt olvasható. A hiányzó szöveg terjedelméből következően, a fennmaradt jelzetlen levél a B₄ lehet. Az ezután hiányzó 43 versszak, amely 136 sort tesz ki, pedig még két levelet foglalhatott el. Feltételezése igen valószínűnek tekinthető. Erdélyi nem zárta ki azt sem, a kiadvány három teljes, négyleveles füzetből állt, ez esetben a fennmaradó két levél a címlap és az esetleges ajánlás állhatott (MKsz 1894: 353). Nem valószínű azonban, hogy egy ilyen jellegű munka elé terjedelmesebb ajánlást fűztek volna.

A korábbi szakirodalommal ellentétben, amely a széphistória olasz, latin és népi elemét hangsúlyozta (vö. 1480), Nagy Péter a keleti mesevilággal való rokonságára utalt (ld. a szövegkiadás bevezető tanulmányát, 5–54).

Cf. 1480*: –, 2914, 3274, →

Budapest Nat ④

2899

CONJUGII foedus ... Melchiori Klies, ecclesiae Cassoviensis Germanicae evangelicae Lutheranae concionatori, secundum sponso, et ... Tugentlieb ... Christophori Pavli Possii, pastoris quondam in Gölnitz relictae viduae, sponsae ... scriptum a collegis, amicis et fautoribus anno 1660 d. 7. Jun. Cassoviae (1660) apud Marcum Severinum.

A^b = [5] fol. – 4° – Init.

Čaplovič 567

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Melchior Klies, a kassai német evangélikus egyház lelkipásztora és Christophorus Paulus Possius, gölnitz evangélikus lelkipásztor özvegyének, leánykori nevén Tugentliebnek 1660. június 7-én tartott esküvője alkalmából készült. A menyasszony keresztnéve Georgius Fischer német versének szövegéből következtethetően *Susanna* volt. Az ifjú párt verssel köszöntötték a vőlegény kollégái, barátai és jóakarói: (1–2) *Hilarius Ernestus Biner, eccl. Evangelicae Lutheranae pastor Germanicus et scholae inspector* latinul és *Ad sponsum* címmel németül (A₂a-b) – (3) *Adamus Kys, ecclesiae Cassov. Hung. Luther. pastor* (A₂b–A₃a) – (4–5) *Georgius Fischer, eccl. Slav. et Germ. Luth. Cassov.*

mysta cím nélkül latinul és *Ode jambica* címen németül (A_{3a}–A_{4a}) – (6) *Georgius Raduch, gymnasiū Cass. rector Post aspera prospera, post nubila Phoebus* címen (A_{4a}-b) – (7) *Stepanus* [!] *Budiacs, gymn. Cassoviensis con-rector* (A_{4b}) – (8–9) *Adamus Droschel, cant. Cassov.* latinul és németül (A_{4b}–A_{5b}) – (10) *Valentinus Klisch. Leutschov., p. t. gymn. Cass. alumnus* (A_{5b}).

Budapest Nat cop. – Halle Univ ⊕ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

2900

<Kalendárium és prognosztikon az 1661. esztendőre. Kassa 1660 Severini. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2713!

2901

Vacat!

Nablion ab incolis Parnassi Fragariū ... Kassa 1660. – Vide 3202A

2902

EPICEDION in mortem viri ... d. Johannis Tseri Apacii, ss. theolog. doctoris ejusdemq. et Hebr. l. philos.q. natural. in collegio Refor. Claudiop. professoris diligentissimi, itemqve primi eiusdem collegii reformatoris, qui ob vigilias et indefessum in re literaria pro[mo]venda studium, dum maximum artibus lumen praebet, ipse phthisis et hec[ticae] invalescentis vi sensim exha[lavit] anno aetat. 35. prid. Calend. Jan. labente anno vitam placide finit... (Claudiopoli) [1660 Szenci Kertész].

[1] fol. – [cr. 610] × 350 mm

MKsz 1930: 308

Gyászversek. – A költeményeket Apácai Csere Jánosnak, a kolozsvári református kollégium igazgató-tanárának 1659. december 31-én bekövetkezett halála alkalmából írták kolozsvári személyiségek, az elhunyt tanártársai, ill. diákjai. Az ívrét nagyságú nyomtatványnak csak a felső fele maradt meg a címszöveggel és a versek egy részével. A három hasámban szedett szövegnek jelentős része, a nyomtatvány alsó felén hiányzik. Így csak a következő szerzők

többnyire cím nélküli gyászversei ismeretesek: (1) *Alexius Mogyorosi, eccl. Orth. min. compatri suo* – (2) *Andreas Portshalmi, phil. lector, collegae et compat. suo* – (3) A *D.O.M.S.* című költemény aláírója nem ismert, mert az első hasáb alsó része itt hiányzik – [...] – (4) *Zacharias Karatsonfalvi, coll. praetor. optimo praeceptor* – (5) *Andreas Abafái, discip. moest.* – [...] itt szakad meg a második hasáb – (6) *Georgius Sz.örsébeti, class. elem. praec.* – (7) *Petrus Gidofalvi, disc. moest.* – (8) *Mich. Besztercze-Bányai, discip.* – (9) A *Dan. 12. 3.* bibliai helyre írott költeménynek csak első két sora ismert, mivel a harmadik hasáb szövege itt szakad meg.

Szövegkiadás: Magyar Akadémiai Értesítő. A Nyelv- és Széptudományi Osztály Közlönye 1860: 496–498, Szilágyi Sándor. – Mogyorósi Elek és Porcsalmi András versének közlése magyar fordításban: Tóth István: A gyulafehérvári humanista költészet antológiája – „Költők virágskertje”. Bp. 2001, 247.

Apácai Csere János, a kolozsvári református kollégium fáradhatatlan tanára a gyászversek szerint díszére szolgált a városnak, erkölcsére és roppant tudományára nézve fölülmúlt másokat, 12 nyelven beszélt. 1660 Újéve előtti napon halt meg sorvadásban („szárazbetegségben”, tüdőbajban), és január 9-én temették el Kolozsvárott. Halálának körülményeiről és a gyászverseket tartalmazó kiadványról ld. Bán: Apáczai 536–539 (a szövegközlés alapján, a nyomtatvány példányának ismerete nélkül). – Adattár II. 476–479, Herepei János. – Apáczai Csere János emlékezete. „Én gondolkodom, azért vagyok”. Válogatás 350 év Apáczai-irodalmából... Szerk. Kovács Sándor Iván. Bp. 2004, 50–51, 57–59, 74–75, 130–131, 165–167: szövegrészletek, ill. tanulmányok Bethlen Miklós, Bod Péter, Weszprémi István, Toldy Ferenc, Fekete Csaba, Herepei János és Tóth István tollából.

A bibliográfiailag korábban ismeretlen nyomtatvány egyetlen fennmaradt példányát Pukánszky Kádár Jolán ismertette a *Todoreszku-könyvtár* anyagából (MKsz 1930: 308). A nyomtatványról a rajta látható pecsét alapján megállapítható, hogy egykor Szilágyi Sándor tulajdonában volt, tehát ennek a csonka példánynak a szövegét közölte tanulmányában (vö. szövegkiadás, i. h.).

A cím szövegében olvasható kronosztichonok közül az egyik a halál évét, 1659-et, a másik 1660-at, a temetés évét adja ki. Amennyiben a nyomtatványnak volt impresszuma, a hiányzó alsó részen, a cifrakeretben lehetett. Betűtípusai alapján a török által elfoglalt Váradról menekült Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült, amely akkor átmenetileg Kolozsvárt működött. A nyomtatás az 1660. január 9-i temetést követően történhetett (MKsz 1989: 38–47, V. Ecsedy Judit).

Budapest *Nat* ③*

2903

IN EXEQUIJS defunctorum canendae. Halott temetéskorra való énekek. Mostan uyjonnan szép, helyes és töb halotti enekkel az abecé rendi szerént megjöbbitatot. Colosvárbán 1660 Helthus Gáspár műhelyében, (apud Joannem Ravium, impressit Georgius Abrugi).

A¹²–D¹² E⁶ = [2] + 102 + [3] pag. – 12°

RMK I 956

Unitárius használatra készült protestáns temetési énekeskönyv. – A címlap hátán bibliai idézet. A lap *Nota* őrszava az első ének dallamjelölésére utal. A *Halot enek* szövegkezdet az 1. lapon valójában a kiadvány élőfeje, így az énekeskönyv főrése önálló cím nélkül kezdődik (1–102). A kötet ábécérendben tartalmazza a halotti énekeket. Incipitmutatóra utaló kezdősorok és lapszámuk: 1. lap: Dézsi András: *Adj üdvösséges* – 3. *Az Istennek jóvoltáról* – 6: *Az örök élet* – 7: N. K. T.: *Az Úristennek jó* – 10: György deák: *Bizonytalan* – 14: Bereki István: *Bűnnek* – 18: *Krisztusnak hű* – 22: Batizi András: *Ember, emlékezzél a szomorú* – 23: *Emlékezzünk mi, keresztyén* – 26: *Emlékezzél élő* – 28: *Ember, emlékezzél utolsó* – 32: *Hagyjátok el* – 34: *Ha gondolod* – 39: *Halandó* – 42: *Jer, temessük el* – 43: *Jer, tegyük el* – 45: *Jézus Krisztus, Istennek szent* – 48: Szenci Molnár Albert: *Magamban* – 50: *Már* – 52: *Megszabadultam* – 54: *Mit bízik e világ ő álnokságában* – 56: *Ó, te meghalandó* – Thordai János: *Rajtam* – 62: *Serkenj fel már* – 65: Siderius János: *Sok nyomorúsággal* – 69: Pathai István: *Sok rendbéli* – 73: Siderius János: *Szólít* – 77: Siderius János: *Szükség keresztyéneknek mindennek* – 84: Szenci Molnár Albert: *Tebened bízunk* – 86: Tseh: *Tudjuk, Uram* – 87: *Uram, engem nagy* – 91: Szenci Molnár Albert: *Úristen, én* – 94: *Úristen, irgalmazz nekünk* – 96: Thordai János: *Úristen, oltalmad* – 101: Szenci Molnár Albert: *Uram, bocsássad el* – Végül a betűrendbe már nem illeszkedően: 102: Skaricza Máté(?): *A mi életünknek közepette*. Ezen ének előtt annak forrását is közölték latinul *Ex Matthaei Philadelphi Graeca oratione sumpta* (101–102) címmel. Incipitje: *Media vita in morte sumus*. A 102. lap alján olvasható a kolofon: *Apud Iohannem Ravium impressit Georgius Abrugi 1660*, majd a *Mutató tábla* zárja a nyomtatványt (E_{5a}–E_{6a}).

A kiadvány az unitáriusok számára kiadott temetési énekeskönyvnek első példányból ismert kiadása. Az Újfalvi Imre halottaskönyvének (Debrecen 1598, 1602, vö. 832, 886(2)) átszerkesztett változata. Unitárius használatát mutatják a benne foglalt Thordai János-zsoltárok (vö. MKsz 1895: 133, Kanyaró Ferenc, ill. RMKT XVII/4 536, Stoll Béla). A kiadvány énekanyagának táblázatos áttekintése és összevetése a 17. században kiadott más halottaskönyvekkel H. Hubert Gabriella művében található (214, 315–319).

A korábbi, csak említésből ismert kiadás vagy kiadások kérdéséről ld. S 2105A, Appendix 139, továbbá RMKT XVII/4 536 és H. Hubert 213.

Cf. 832; 886(2)*!; 2254(3)*!; 3034, S 2105A (H. Hubert 213), –, →

Budapest *Acad* cop. (Cluj-Napoca) – Budapest *Nat* cop. (Cluj-Napoca) – Cluj-Napoca *Acad* ①

Olim: Székelykeresztúr, unitár, gymn.

2904

<Kalendárium és prognosztikon az 1661. esztendőre. Kolozsvár 1660 Szenci Kertész. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Szenci Kertész Ábrahám valószínűleg az utolsók között, legkésőbb 1660. augusztus 28-án hagyta el a török által elfoglalt Váradot, azonban a nyomdája ekkor még az elfoglalt várban maradt, lepecsételt helyiségben (vö. 2887). Szenci valószínűleg előbb Debrecenbe ment, majd

még ugyanabban az esztendőben továbbindult Erdélybe. Annyi bizonyos, hogy 1661. február 19-én már állandó kolozsvári lakos volt. Miután felszerelése Váradon csekély kárt szenvedett, azzal itt újra berendezte könyvnyomtató műhelyét (MKsz 1989: 23–24, V. Ecsedy Judit).

Mivel Szenci váradi működése alatt is rendszeresen adott ki kalendáriumokat (vö. 2748), elképzelhető, hogy igyekezett ebben az évben is naptárt megjelentetni. Az ostromlott, majd megszállt Váradon ezt aligha tehette meg. Miután sikerült műhelyét Kolozsvárról letelepítenie, elképzelhető, hogy az 1660. év végén vagy a következő év legelején kalendáriumot is nyomtatott, azonban a naptár megjelenését meglehetősen bizonytalanoknak kell tekinteni.

Cf. 3648!

2905

ACERBISSIMUM funus illustrissimae ... dnae Mariae Gyvlafi de Ratot etc., ... comitis ac ... dni Stephani Thoekoeli, perpetui de Kezmark, equitis aurati et comitatus Arvensis comitis supremi conjugis dilectissimae, anno Chr. 1659, aetatis XXII., die 19. Novembr. beate in Domino denatae ac an. 1660. d. 1. Febr. in templo arcis solenniter et honorifice, ritu Christiano sepultae lacrymis debitis prosequitur schola Kezmarcensis. Leutschoviae (1660) typis Laurentii Breveri.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 948 – Caplovič 1071

Gyászversek. – A versgyűjteményt 1660-ban Gyulaffy Máriának, gróf Thököly István feleségének temetésére állította össze a késmárki iskola: a gimnázium rektora, konrektora és még egy tanára, valamint negyvenhárom diákja. A címlap háta üres. Az egyes versek szerzői: (1) *Wenceslaus Johannides Morav.*, schol. rector (A₂a-b) – (2) *Johannes Meltzelius N. Moravus*, conrector (A₂b–A₃b) – (3) *Georgius Ratai*, auditor (A₄a) – (4) *Querela moestissimi vidui* és *Responsio* címmel *Bartholomaeus Avenarius Buschov. Scepus.* (A₄a-b) – (5) *Coemeterium Christi* címmel *Andreas Henndermannus Transylv. Crucensis* (A₄b) – (6) *Martinus Fabri Buschov. Scepus.* (A₄b–B₁a) – (7) *Defuncta* címmel *Martinus Rotartus Siles. Ples.* (B₁a) – (8) *Paulus Matthaeides Moravus* (B₁a-b) – (9) az árvák és az elhunyt nevében: *Johannes Draveczy* (B₁b) – (10) az özvegy férj és az elhunyt nevében: *Matthias Schwantner Briznens.* – (11) *Defuncta* címmel *Stephanus Agnetis Transylv.* (B₂a) – (12) *Johannes Paterson Polonus.* – (13) ismét *Defuncta* címmel *Gregorius Prusius Siles. Wirbic.* (B₂a-b) – (14) *Dialogus amicorum et defunctorum* címmel *Johannes Grünel Briznens.* (B₂b) – (15) ismét az özvegy férj és az elhunyt párbeszéde: *Daniel Wrbowsky Briz.* (B₂b–B₃a) – (16) *Michael Schulerus Transylv.* (B₃a) – (17) *Augustinus Serpilius Caesareof.* – (18) *Iohannes Rotarius Ples. Siles.* (B₃a-b) – (19) *Colloquium orphanorum et Echus* címmel *Balthazar Clementis Nicop.* (B₃b) – (20) *Prosopopoeja defunctorum* címmel *Zacharias Parschitius Rajeceno Pannonius.* – (21) *Johannes Intibi Arvens.* (B₄a) – (22) *Petrus Rösziar. Taxouv.* – (23) *Martinus Rampeldius Transylv.* – (24) *Samuel Matthaeides Moravus.* – (25) *Johannes Fabricius Siles.* – (26) *Thomas Schipkovuski Warbov.* (B₄b) – (27) *Andreas Bobrowsky Ponicen.* – (28) *Matthaeus Herda Siles.* – (29) *Johannes Zaborski nob. Scepus.* – (30) *Casparus*

Vatijaschky Ples. Siles. (B₄b–C₁a) – (31) Daniel Gassinius Siles. (C₁a) – (32) Casparus Waligura Ples. Siles. – (33) Georgius Litvini Lypt. – (34) Christianus Lazitius Lyptov. – (35) Simon Raab Busch. Scep. (C₁a–b) – (36) Jeremias Matthaesius Arvensis (C₁b) – (37) Paulus Groß Caesareof. – (38) David Scholtz Caesareof. – (39) Michael Brewer Sil. – (40) Matthias Beichel Caesareof. – (41) Daniel Absolon Caesareof. (C₁b–C₂a) – (42) Clement Guhr Caesareof. (C₂a) – (43) Samuel Galli Caesareof. – (44) Daniel Cnapitius Brizn. – (45) Joh. Gracza Brizn. – (46) Daniel Grimm Caesareof. (47) Az utolsó lapon kronodisztichon olvasható: két sorának különbsége adja az 1660-as évszámot (C₂b).

Gyulaffy Mária, ifjabb gróf Thököly István árvai főispán felesége 22 éves korában, 1659. november 19-én hunyt el. Árva gyermekeket hagyott maga után. A késmárki Thököly-vár templomában temették el 1660. február 1-jén.

Cf. –, 2907, 2920

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ① ① – Budapest Univ ③* – Kežmarok Ev ① – Liptovský Mikuláš Ev ① – Martin Nat ① ①

2906

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1661. Leutschau 1660 Brewer.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

2907

ANDREAE, Joannes: Pia suspiria ex castro moeroris, lustru doloris, quae justus honor, pullus color in luctu, planctu excitavit et dictavit cum vulnere pro funere sane plane magnificae ... d. Mariae Gyvlaffi de Ratot etc. conjugis per 5. an. ... comitis ... d. Stephani Thoekeli, d(omi)ni perpetui de Kesmark, equitis aurati, supremi comitis comitatus Arvensis, nunc vidui moestissimi, placide mortuae anno 1659. die 19. Novembr. ac sepultae solenni apparatu et frequenti comitatu in templo arcis Kesmarcens. venustissimo anno 1660. febr. 1. facta et effusa per Johannem Andrae concion. aulicum. [Leutschovia] (1660) [Brewer].

A⁴ = [4] fol. – 4° – Init.

RMK II 949 – Čaplovič 1072

Gyászversek. – A kilenc versből álló gyászversfüzért Joannes Andreae késmárki udvari pap írta Gyulaffy Máriának, Thököly István feleségének 1659-ben bekövetkezett halálára. A címlap háta üres. (1) *Symbola pia i. comitis S. T. et i. comitissae M. G.*, azaz két bibliai hely után következnek jelenetszerűen az elhunyt, az özvegy férj, az árvák és a többi gyászoló nevében írott költemények: (2) *Prosop. demortuae i. c.* – (3) *M. m. c. i. (A_{2a})* – (4) *Defuncta i. c. (A_{2a}–b)* – (5) *M. m. c. i. (A_{2b}–A_{3a})* – (6) *Orphani tristissimi (A_{3a})* – (7) *C. a. (A_{3a}–A_{3b})* – (8) *M. m. c. i. (A_{3b}–A_{4a})* – (9) *Aulica turma. Adonicum (A_{4a})*. Ennek aláírása: *Idem, qui supra*, tehát az 1–9. verseket Joannes Andreae írta. Végül (10) cím nélküli gyászvers zárja a nyomtatványt, amelynek szerzője *Nic. Parschitius (A_{4b})*.

Thököly Istvánné Gyulaffy Mária 22 éves korában, 1659. november 19-én hunyt el. Két árván hagyott gyermeke közül az egyik a kétéves Thököly Imre volt. Az elhunyt temetése 1660. február 1-jén ment végbe a késmárki vár templomában. Halálára még két másik gyászvers-gyűjtemény is megjelent (2905, 2920).

Az impresszum nélkül megjelent nyomtatványt már Szabó Károly is lőcseinek tartotta (RMK II 949). Feltételezését a betűtípusok vizsgálata is megerősíti (Pavercsik Ilona megállapítása).

Cf. 2905, –, 2920

Budapest Univ ① – Kežmarok Ev ① – Liptovský Mikuláš Ev ①

2908

BITTERE Klage über dem früzeitigen und hochbetrübten ableben deß ... Herrns m. Christophori Böhms, der deutschen Pfar Kirchen in Leutschau bißhero nicht gar zwey Jahr trew-wachsamen gewesenenen Pfarherrns etc., welcher den 19. Mertzens in Gott seelig eingeschlaffen, bey dessen ansehnlichen aber traurigen Leichbegängnüß den 25. Mertzens deß 1660. Jahrs von leidtragenden gutten Freunden gehalten. (Leutschau 1660) [Brewer].

§⁴ = [4] fol. – 4°

OSZKÉvk 1960: 183 – Čaplovič 1073

Latin és német gyászversek. – A gyászversgyűjtemény Christoph Böhm lőcsei evangélikus első lelkész halálára készült 1660-ban. Az egyes költemények címe és szerzője: (1) A címlap verzón latin nyelvű gyászvers *Epitaphium* címmel, ill. ennek német fordítása, melyeket *Gottlieb Baldwin, ss. theol. s.*, az elhunyt sógora írt (§1b). A többi vers mind német nyelvű és cím nélküli: (2) *..klaget mit fremder Feder m. H. Z. a. e. L. (§§a)* – (3) *..seinen gewesenen großen Gönner Christoph Klesch, Diener Christi zu Matthsdorff (§§a–b)* – (4) *Paulus Cuncius, Prediger zu Kirchdrauff (§§§a–b)* – (5) *..seinen gewesenenen großen Patron Caspar Hain, r. g. L. (§§§b–§§§b)*.

Christoph Böhm lőcsei első lelkész 1660. március 19-én hunyt el, és március 25-én temették. Temetésén az a lőcsei lelkésztestvérség tartotta a gyászbeszédet (2929), aki a gyűjteményben a 2. gyászvers szerzője. A monogram feloldása ugyanis magister Hiob Zabeler archidiaconus ecclesiae Leutschoviensis, vö. Čaplovič 1073. Az „idegen tollal” kifejezés az aláírás mellett azt mutatja, hogy nem Zabeler írta a költeményt, csak megrendelte.

A korábban ismeretlen nyomtatványról először Fazakas József adott hírt (OSzKÉvk 1960: 183–184). Az impresszum nélküli nyomtatványt ő határozta meg a betűtípusok alapján a lőcsei Brewer-nyomda termékének. A lőcsei evangélikus lelkész halálára még más gyászversgyűjtemények is megjelentek, vö. 2925.

Cf. –, 2922, 2925, 2929

Budapest *Nat* ① – Kežmarok *Ev* ① – Martin *Nat* ① – Wien *Nat* ①

2909

CICERO, Marcus Tullius: M[arci] T[ulii] C[iceronis], oratorum principis princeps Oratio pro T. A. Milone. ... Lavrenty Hortensii, regiae libereq(ue) civitatis Podolin. parochi vigilantissimi pro rhetorum poseosq(ue) alumnis Lubomirsciani collegii Podoliniens. pia liberalitate excusa. [Leu]tscoviae [cr. 1660] typis Breverianis.

A⁸–C⁸ D⁶= [2]+ 58 pag. – 8° – Init.

Szónoki beszéd. – E bibliográfiákban eddig nem szereplő kiadványt az 1642-ben alapított podolini kollégium retorika- és poetikaosztályának tanulói vezetőjüknek, Laurentius Hortensius podolini piarista pap köszöntésére adták ki. A címlap hátán *Eucharisticon* című vers olvasható *Cientes rhetores poetaeque Lubomirsciani colleg. Podol.* aláírással. A főrész *Pro T. Annio Milone oratio XXXVIII.* címmel közli Cicero beszédét Titus Annius Milo védelmében (1–58).

Milo római praetor Kr. e. 52-ben gyilkolta meg Publius Clodius Pulchert a Via Appián. Védelmében április 7-én Cicero arról próbálta meggyőzni hallgatóságát, hogy Milo a gyilkosságot maga és a római köztársaság védelmében követte el. A beszéd több más Cicero beszédhez hasonlóan kedvelt tananyag volt a XVI–XVII. században (vö. Kolozsvár 1599, 859; Lőcse 1652, 2416).

A kiadvány egyetlen ismert példányának címlapja kissé sérült, így a nyomtatás éve nem olvasható rajta. Pavercsik Ilona a betűtípusok alapján megállapította, hogy az 1660 körül került ki a lőcsei nyomdából (szóbeli közlés).

Budapest *Nat* cop. – Martin *Nat* ②

2910

COELIPOTENTE auxiliante vir ... Casparvs Hain, gymnasii Leutschoviensis rector, superiorum mathematicum ... cultor, juris conjugalis rude ... Agnetha Serpilia ... Johannis Glatz, liberae regiaeque Bartphae civis derelicta vidua, nunc sponsa, V. Id(ibus) Novembris anno ... more ac ritu ecclesiae, quae Leutschoviae est, solenni legitime sibi copulata donatus ac in super serto e poëticis vota spirantibus epithalamica, rosis contexto ornatus et jam preclamatus sponsus a fautoribus et collegis. [Leutschoviae] (MDCLX) typis Laurentii Brever.

A⁴-C⁴ = [12] fol - 4^o - Init.

RMK II 950 - Čaplovič 1074

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményekkel Kaspar Haint, a lőcsei gimnázium rektorát és Agnetha Serpiliat, Johann Glatz bártfai polgár özvegyét köszöntötték, 1660. november 9-én tartott esküvőjük alkalmából a vőlegény jóakarói, tanártársai és a lőcsei gimnázium diákjai: (1–3) *Martinus Adam*, aki első versének végén *Herculis aemulusként*, a másodikénak pedig *hactenus grammaticusként* jellemzi a vőlegényt, utolsó versének a *Casparus Hein* (!), *anagramma* címet adta, amelyet *Enodatio* magyaráz (A_{2a}–A_{3a}) – (4) a magát a vőlegény igen jó barátjának mondó *Johannes Kemmelius* (A_{3b}) – (5–6) *Joh. Croner*, *gymnasi patr. correct.*, *I. Casparus Hain ἀναγραμματισθεις*, *Enodatio*val, *II. Casparus Hain Παραγραμματισθεις per progressionem monadicam* címen, *Expositio*val (A_{4a}–b) – (7) *Id f. aus Wünschendorff*, *Wuntsch Trunck* címen (B_{1a}) – (8) *Johan. Fringilla*, *p. t. cantor ib.* (B_{1b}) – (9–11) *Johannes Kretschmer*, *h. t. coll. ibidem*, *I. Ecloga mater cum filio*, *II. Casparus Agnes anagramma*, *III. Casparus Agnes vivant* címmel (B_{2a}–B_{3a}) – (12) *Thomas Lassota*, *V. classis auditor* (B_{3a}–b) – (13) *Simon Regius Corona Transyl.*, *VI. classis auditor*, *Caspar Hein* (!) *ἀνάγραμμα* címmel (B_{3b}) – (14) *Martinus Zeman*, *class. 7. aud.* (B_{4a}) – (15) *Johannes Niclas Med. Sil.*, *VIII. classis auditor* –, majd következnek a lőcsei diákok versei, *Vota discipulorum* címmel: (16) *Georgius Budaeus*, *alumn.* (B_{4b}) – (17) *Christophorus Grebnerus Bic. Sil.*, *alum. et visu orbatus* – (18) *Johannes Pieschius Crucib. Sil.*, *alumn.* – (19) *Johannes Stanislaides Teuto Liptoviensis* (C_{1a}) – (20) *Johan. Kretschmerus Sil. Tesch.*, *n. t. gymn. Leutschov. alumnus* – (21) *Georgius Zaprowski Nicapol.* – (22) *Mich. Marci Okolicz* (C_{1b}) – (23) *Joh. Andricius Briznoban.* – (24) *Georgius Niczius Silesius* – (25) *Johannes Adami Arvens.* – (26) *Georgius Transalpini Veterosoliensis* (C_{2a}) – (27) *Andreas Philo Cremnic.* – (28) *Johannes Rampolt* – (29) *Johannes Reichmed Transil.* – (30) *Samuel Reimnitzio. Const. Sil.* (C_{2b}) – (31) *Albertus Sarnovius* – (32) *Michaël Lazari*, *s. L. al.* – (33) *Johan. Adami Sep.*, *alumn. gymn. Leutsch.* – (34) *Martinus Nicolaius Medziboriensis Sil.* – (35) *Michaël Vidas Sil.* (C_{3a}) – (36) *Alexander Riesz*, *literacum* (!) *cultor* – (37) *Johannes Rosa* – (38) *Franciscus Rohodi* – (39) *David Genersich pat.* – (40) *Pangratius Meiland pat.* – (41) *Johannes Zvek pat.* – Végül az *Appendix tertii ordinis*: (42) *Georgius Dolhai de eadem g. d. G[abrielis] Bakos priv.* (C_{3b}) – (43) *Matthias Rampawer Leutschoviensis* – (44) *Stephanus Dobai de eadem* – (45) *Adamus Szinyei de Lipocz* (C_{4a}) – (46) *Johannes Pattantys Cassoviensis* – (47) *Matthias Ephraim Wisotzki Bil. Sil.*, *Es stehet wohl da ein Hahn im Hause ist* címmel – (48) *Matthias Frölich*, *Leutschoviensis scrib.* – (49) *Johannes Scholtz Bil. Sil.* (C_{4b}) – (50) *Jobus Putscher Leutschoviensis* – (51) *Paulus Bleycher Leutschoviensis* – (52) *Casparus Schwermann Leutschoviensis*.

A házasságkötés évét a címben olvasható kronosztichon mutatja meg.
Ebből az alkalomból egy másik köszöntővers-gyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 2913).

Cf. 2913

Budapest *Ev* ④* – Budapest *Nat* ①

2911

COMENIUS, Joannes Amos: *Januae lingvarum reseratae aureae vestibvlvm, quo primus ad Latinam aditus tirunculis paratur: cum versione interlineari Germanica editum a Johan-Amos Comenio. Nunc quoq(ue) adjecta est versio Ungarica et Bohemica. Leutschoviae MDCLX typis Laurentii Breweri.*

A⁸-O⁸ P^{6+2?} = [8] + 133 + [94] pag. – 8°

RMK I 957 – RMK II 951 – Čaplovič 1080

Latin beszédgyakorlatok kezdők számára német, magyar és bibliai cseh értelmezéssel. – Tartalma és beosztása teljes egészében egyezik az 1655. évi lőcsei kiadással (2582).

Cf. 2582; –, 2944, 3654, →

Budapest *Nat* cop. (Sighișoara) – Kecskemét *Ref* ③* – Sighișoara ②*

2912

FRÖLICH, Gottlieb: *Fröliches und friesches Pasteten-Gebäck, das ist viel glück-heyhl- und segen-wünschendes Ehrn-Gedächtnis bey hochzeitlichen Frewden des ... Magni Steiners, vornehmen Handelsmannes alhier mit der ... Catharina Brewerin, des ... Laurentii Brewers des Innern Raths ... Eltesten ... Tochter zu frewdigen Andencken auffgesetzt. Leutschau (1660) bey Lorentz Brewern.*

[1] fol. – 372 × 275 mm – Init.

Čaplovič 1075

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadványt Magnus Steiner, előkelő kereskedő és Lorenz Brewer, lőcsei nyomdász és belső tanácsos legidősebb lányának, Katharinának 1660. augusztus 16-án tartott esküvőjére készítették. A latin és a német nyelvű versek szerzője *Gottlieb Frölich, i(uris) c(onsultus) c(ivitatis) L(eutschoviensis)* volt, aki csupán ezen alkalmi versek írójaként ismeretes.

A nyomtatás évét a címben olvasható kronosztichonból lehet tudni. Erre az alkalomra másik versgyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 2927).

Cf. 2927

Bratislava Univ ① – Budapest Nat cop.

2913

FRÖLICHE seelige Glücks-ahnungen ... des ... Caspar Hains, ... rectoris des ... Gymnasij in königl. freyer Stadt Leutschau als Herren Bräutigams und der ... Agnethen Serpillin, des ... Johannis Glatzen vornehmen Bürgers bey königl. freyer Stadt Bartfeld hinterlassenen Frau Wittib als Frauen Braut, gehalten den 9. Tag des Wintermonats ... auffgesetzt aus schuldiger Ehren-pflicht trewer Freunde und geneigter Gönner. Leutschau (MDCLX) Lorentz Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1300 – Čaplovič 1076

Lakodalmi versek németül és latinul. – A költeményekkel Kaspar Haint, a lőcsei gimnázium rektorát és Agnetha Serpiliát, Johann Glatz bártfai polgár özvegyét köszöntötték, 1660. november 9-én tartott esküvőjük alkalmából barátaik és jóakaróik. A versek szerzői: (1) *Dav. Spielenberger d.* (A_{1b}) – (2–3) *Christoph. Kleschius, p. MV., Himmlische Gäste aus Abrahams Hain* címen németül és *Caspar, Agnetha* anagrammája latinul (A_{2a}–A_{3a}) – (4) *Samuel Serpilius, d. L.* latinul (A_{3a}) – (5–6) *Paulus Cuncius, eccl. Varall.* németül és *Caspar, άνάγρ. Carpas et Parcas. Ad sponsum* címmel latinul (A_{3a}–A_{4a}) – (7) *Johannes Popradius, s. W. r.* (A_{4a}-b).

Szabó Károly a versesfüzetet eredetileg az 1672. évi nyomtatványok közé sorolta be (RMK II 1300), azonban az RMK II kötet legvégén, a „Javitandók” című függelékben 1660-ra helyesbítette a nyomtatás évszámát. Ján Čaplovič (1076) 1660. évi nyomtatványként írta le ezt a kiadványt, a Kaspar Hain lakodalmára készült másik köszöntő nyomtatási évszáma alapján (vö. 2910), valamint megjegyezte, hogy maga Hain a lőcsei krónikában ugyancsak 1660. november 9-én számol be esküvőjéről (Hain Gáspár Lőcsei krónikája. Lőcse 1910-1913, 359). Az e kiadvány címében olvasható kronosztichon azonban a 6643-as számot adja ki, amely 4-gyel osztva megközelítőleg 1661-et eredményez. A kiadványt a benne olvasható Christoph Kleschvers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. CK-20).

Kaspar Hain (1632–1687) tanulmányait Wittenbergben és Altdorfban végezte. Majd lőcsei szenátor, városbíró lett, több követségben képviselte városát. 1684-ig vezetett, korábbi naplók-ból összeállított, fentebb idézett krónikája Lőcse múltjának, Felső-Magyarország történetének hiteles forrása.

Ugyanerre az alkalomra a vőlegény kollégái és jóakarói is jelentettek meg köszöntővers-gyűjteményt (vö. 2910).

Cf. 2910

Budapest Nat ①

Gebeth in gefährlichen Zeiten, absonderlich wider den Türcken gestellet im Jahr 1660. [Lőcse] (1660). – Vide 2945

2914

[GERGEI Albert: Argirus királyfi históriája. Lőcse cr. 1655-1665 Brewer.]
[A⁴] B⁴ C^{4?} = [12?] fol. – 4^o

MKsz 1930: 144-145

Verses szerelmi história – A négy levélnyi töredék a „B” füzet második és harmadik, valamint a „C” füzet második és harmadik leveleinek alsó részét tartalmazza. Ezeket – a töredékek esetenként csonka sorait is figyelembe véve – a história következő sorai azonosíthatóak: 448–464. (B₂a) – 492–510. (B₂b) – 536–554. (B₃a) – 580–600. (B₃b) – 802–820. (C₂a) – 846–864. (C₂b) – 888., majd *Tertia pars* cím után 889–904. (C₃a) – 928–947. (C₃b) (vö. RMKT XVI/9 371–401). Későbbi kiadásai alapján kezdősora: *A tündérországról bőséggel olvastam* lehetett.

Szövegkiadás: Nagy Péter bevezető tanulmányával. Bp. 1986. – Kritikai kiadás: RMKT XVII/9 371–401, Stoll Béla.

A töredéket első alkalommal Pukánszky Kádár Jolán ismertette a Todoroszku-Horváth könyvtár ismeretlen régi magyar nyomtatványai között. A töredékekkel ugyanazon kötetablából előkerült két lőcsei, 1635-ből (1629), illetve 1649-ből (2265) származó töredék azonos betűtípusai alapján lőcsei nyomtatványként határozta meg, keletkezési idejét a XVII. század második felére tette (MKsz 1930: 144–145). Véleményét elfogadva illesztette be a töredéket Stoll Béla a széphistória nyomtatott kiadásai sorába (RMKT XVI/9 572). Álláspontjukat a nyomdai anyag tüzetes vizsgálata is megerősítette, a nyomtatás éve pontosabban 1655–1665 közé tehető (Pavercsik Ilona szóbeli közlése).

A fennmaradt töredékek alapján úgy tűnik, hogy egy-egy lapon 41–46 sor volt, így a B₂ levél előtt legalább tíz lap, azaz öt levél állhatott, e számítás alapján a kötetnek önálló címlapja nem volt. A szöveg végéről hiányzó 32 sor csupán egy lapot (C₄a) foglalhatott el, így a címleírásban leírt kolláció igen valószínűnek tekinthető.

Cf. 1480*, 2898, –, 3274, →

Budapesti Nat ④

2915

KLEIN, Bartholomaeus: Freündliche Ehren und glückes Zuruffung, alß ... Georgivs Burchart, vornehmer Burger und wohlbestallter Schaffner der ... Stadt Epperies vnd ... Margareta, deß ... Johanni Christophori ...

Seelensorgers in Krompach ... Tochter ihren hochzeitlichen Ehrentag begiengen den 20. Aprilis Jahres 1660. Verfertigt von Bartholomaeo Klein, der heiligen Schrifft beflissenen. Leutschau (1660) bey Lorentz Brewern.

[1] fol. – cr. 326 × 266 mm

Čaplovič 1079

Lakodalmi versek. – A kiadvány Georgius Burchart, Eperjes város sáfárának és Margareta Christophorinak, Johann Christophori krompachi lelkipásztor lányának esküvőjére készült, amelyet 1660. április 18-án vagy 20-án (vö. 2921) tartottak. A plakát alakú nyomtatvány két hasábjában szedett főrészében baloldalt cím nélküli, jobboldalt *Angesetzter Glückwunsch in Dattel-Reimen* című vers olvasható. Mindkettő szerzője Bartholomaeus Klein, stószói evangélikus lelkész volt.

Erre az alkalomra ugyanebben az évben latin nyelvű köszöntés is készült (2921).

Cf. 2921

Bratislava Univ ① – Budapest Nat cop.

2916

[MANUALE confraternitatis chordae S. Francisci] magyarul. Sz. Ferencz kordája viselők gyülekezetinek rend-tartása, melly mind felső, alsó Magyarországon és Erdélyben-is a' hivektül nagy áitatossan gyakoroltatik. [Lőcse] 1660 [Brewer].

A¹² B¹⁰ = [2] + 41 pag. – 12° – Orn., init.

Hírnök (Kolozsvár) 1934: 15–16

Katolikus vallási testvérület rendtartása. – A címlapon latin nyelvű bibliai idézet, hátán magyar újabb idézet a Bibliából és Szent Leó pápától az együtt könyörgőkről. A Szent Ferenc kordájaviselők testvérületének rendtartása a következő részekből épül fel: *A kordaviselésnek kezdetiről, terjedéséről, értelméről és lelki hasznairól* (1–9) – *Lelki értelme a kordának* (10–12) – *Miért szoktak egy helyről másra processziót járni a kordaviselők?* (13–17) – *Lelki ajándékok, melyekkel a szentséges ötödik Sixtus pápa megajándékozta azokat az Isten híveit, kik Szent Ferenc kordája viselő congregatiojában, avagy gyülekezetiben vannak* (18–25) – *Regulák, avagy rendtartások, melyekhez kelljen magokat a kordaviselőknek tartani* (26–36) – *Padvai Sz. Antalhoz minden szükségünkben ájtatos imádság, melyet Szent Bonaventura szerzett és gyakorlott versben* (37–40). Kezdő sora: *Hogyha kívánsz csudákat... – Imádság* (41).

A mű címének első szava feltehetően az eredeti latin cím elhagyása miatt olyan suta. Az ismeretlen fordító forrása valószínűleg Simon Ryckius műve, az egész Európában elterjedt és több kiadást is megért *Manuale confraternitatis chordae S. Francisci* című kiadvány lehetett.

Magyarországon több városban is alakultak Szent Ferenc tiszteletére harmadrendi, kordás testvérületek (confraternitas cordigerorum), így Pozsonyban 1630-ban, Gyöngyösön 1639-

ben, Szegeden 1653-ban, Szokolcán 1653-ban, Galgócon 1659-ben (Bálint Sándor: Ünnepi kelendárium II. Augusztus 2. Szeged 1998, 160).

Ezt a nyomdahely megjelölése nélkül megjelent nyomtatványt elsőként György Lajos ismertette Kolozsvárott, és nagyszombati nyomtatványnak tartotta (Hírnök 1934: 15–16). Knapp Éva kérdőjelesen vette fel a nagyszombati kiadványok között a magyarországi társulatok kiadványainak katalógusába (Pietás 242). A betűtípusok vizsgálata alapján azonban kiderült, hogy Lőcsén készült (Pavercsik Ilona szóbeli közlése).

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Acad* ①

2917

<Misch, Joannes: *Medicina pauperum. Leutschoviae 1660? Brewer.*>

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Orvosi tanácsok.

E példányból ismeretlen nyomtatvány valószínűleg egyidejűleg jelent meg a *Szegények patikája* című 1660-as lőcsei nyomtatvánnyal (2918). A mű latin nyelvű változatának egykori létezése Georg Schaidenpergernek, a nagyszombati jezsuita gyógyszertert vezető orvosnak Rómába, Athanasius Kircherhez írott leveléből feltételezhető. Az 1666. december 12-én kelt levélben ugyanis az antimon használatáról a következőket írta Kirchernek: „Idem confirmatur ex libello de Medicina pauperum puto a Rndo Pre Joan. Misch hoc anno denuo edito: in quo Antimonium contra suo Osore solidissime defenditur, plurimi Authores ei patrociantes allegantur, et miraculosae in diuersissimis morbis curationes per id factae plurimae adducuntur ...” (MKsz 2005: 147–148, Kiss Farkas Gábor).

A hivatkozás alapján tehát a *Medicina pauperorum* újabb, azaz 1666-os kiadását (3305) meg kellett előznie egy korábbi kiadásának is. Nem zárható ki, hogy ezen az 1660-ból már ismert magyar nyelvű kiadást (2918) kell érteni, a szövegkörnyezetből mégis valószínűbb, hogy a *Medicina pauperorum* cím latin nyelvű kiadványra vonatkozik. Ez utóbbi valószínűleg a magyar változattal egy időben és egy nyomdában, tehát Lőcsén 1660-ban jelent meg a Brewer-műhelyben.

A latin nyelvű kiadvány létezését az is valószínűsíti, hogy szerzője, Joannes Misch idegen származású volt, s aligha tudott jól magyarul (vö. 2918).

Cf. –, 2918, 3305, 3306

2918

[MISCH, Joannes:] *Szegények patikaia, melly ingyen ki-nyittatott 1660. esztendőben.* [Lőcse] (1660) [Brewer.]

A¹² B⁶ = [18] fol. – 12° – Init.

MKsz 1994: 419 – MKsz 2001: 302

Orvosi tanácsok. – E bibliográfiailag eddig ismeretlen nyomtatvány egykori létezését elsőként Szeletei Nagy László feltételezte Katona István *Anonymi scriptores* című, XVIII. századi kéziratok adatgyűjtésére támaszkodva (MKsz 1994: 419). Csonka példányát Knapp Éva fedezte fel egy olyan kiadvány kötetáblájában, amely 1681-ben a lőcsei jezsuita rendház tulajdonában volt (MKsz 2001: 301–317). Az ép címlap impresszumot nem tartalmaz, de a címszöveg megadja a nyomtatás évét. Az orvosi mű *Az antimon[ium] nevű orvosság [miné]mű hasznos légy[en sok?] betegség ellen* címmel kezdődik, és nyolc *cikkely*ben fejtegeti az antimon és salétrom (*salitrom*) gyógyszerként való hasznosságát (A₂a–B₆b). A nyomtatvány jelentős részben rekonstruálható, mert mindössze öt levele hiányzik, ill. egyes lapjai csak lapszélén csonkultak meg. A B₆b lapon, *Vege* szóval fejeződik be.

Részleges hasonmás kiadás: MKsz 2001: 303–306

Knapp Évának a nevét elhallgató ismeretlen magyarországi szerzőt nem sikerült azonosítani. A hely és nyomda feltüntetése nélkül megjelent könyvecskét a betűtípusok alapján lőcsei nyomtatványként határozta meg (i. m.). Az orvosi mű feltételezhető szerzőjét Joannes Misch jezsuita személyében Kiss Farkas Gábor állapította meg (MKsz 2005: 140–166). A luxemburgi származású Misch 1653–1660 között Nagyszombatban matematikaprofesszor és a gyógyszer-tár vezetője is volt. Minden valószínűség szerint azonos azzal az „Astrophilus” álnévet használó nagyszombati szerzővel, aki kalendáriumokat (2724, 2788, 2931, 3472) és egy fiziognómiai művet adott ki (3056). A *Szegények patikája* egyik forrásaként Pierre-Jean Fabre: *Myrothecium spagyricum* (Strassburg 1632) című könyve jön számításba. Misch latinul írhatta meg művét, magyarra fordítását pedig egy másik nagyszombati személy végezhette el. Kiss Farkas Gábor feltételezése szerint a könyvecske kiadása – alkímiához kapcsolódó nézetei miatt – Nagyszombatban valószínűleg akadályba ütközött, ezért jelentette meg Misch névtelenül Lőcsén (i. m. 143–149).

Részben Misch személye, részben az orvosi mű későbbi, 1666-os latin kiadása (3305) alapján feltételezhető, hogy a *Szegények patikája* 1660-ban latin nyelven is megjelent (vö. 2917).

Cf. 2917, –, 3305, 3306

Budapest Univ ③* ③* ④* ④*

2919

MOTUS animorum sacri, quibus nova munia viri ... Danielis Klesch, n. H., aa. m., p. l. c., ecclesiae Güntzinensis Germanicae pastoris, gymnasij inspectoris atq. districtus cis. Danubiani senioris impellunt amici Hvnghariae de plaga Orientis. Leutschoviae (1660) typis Laur. Brever.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Init.

RMK II 952 – Čaplovič 1081

Köszöntő versek latinul és németül. – A címlap háta üres. A költeményekkel az iglói születésű Daniel Klescht köszöntötték barátai abból az alkalomból, hogy 1660-ban a Szepességből Kőszegre hívták meg német evangélikus lelkésznek. A következő szerzők irtak verseket a gyűjteménybe: (1) *Martinus Wagner, past. Bartph. emeritus, 5 lib. rque civit. Super. Hung. et*

oppidi Saaros superinten. (A_{2a}) – (2) Daniel Peschovius, *Iglov. nob. p. p. t. ecclesiastes regii oppi. Menhard. et senior XXIV. regal. past. per Scepusium...* – (3) Az Actor. cap. IV. v. 29. bibliai locusra kronodisztichont írt Matthias Zarevučius, *eccl. Iglov. in Scepus. pastor* (A_{2b}) – (4) Leonhartus Wagner, *eccles. Bartph. a concionibus Germanicis...* – (5) M. Job Zabeler, *archi-diac. Leutsch.* – (6) Tobias Engel, *past. in Monte D. Georgi* (A_{3a}) – (7) Philippus Heutschius, *pastor Topschensis* – (8) Magister Daniel Kloeschius senior per Anagramma címmel két anagrammára írt verset Paulus Kraij, *eccl. Slav. Bartph. pastor* (A_{3b}) – (9) Samuel Serpilius, *diac. Leybic.* – (10) Joh. Georgius Langsfeld, *diac. Iglov.* (A_{3b}–A_{4a}) – (11) egy-egy latin, ill. német verset írt az ünnepelt nevének latin és német anagrammájára Paulus Cuncius, *eccl. Var.* (A_{4a}) – (12) zsoltárversre: *Ex psal. IV. v. 4.* írta költeményét Caspar Hain, *gym. Leutsch. rector* (A_{4b}) – (13) Magister Daniel Klösch, *poeta laureatus άvάρραμ.* és vers, szerzője Michael Czapko, *t. t. scholae Bartphensis conrector* – (14–15) végül az ünnepeltet öccse latin, ill. német nyelvű költeménnyel köszöntötte. *A Tandem omnis generis metris omnis generis salutis votet seniori fratri, ecclesiastae Güntzin. part. Hung. infer. junior frater, ecclesiastes Matthaei Villensis, part. Hung. super., Christophorus Klesch* című latin költemény egyben fenyőfát ábrázoló képvers (B_{1a}), az *Erklärung sonderbarer Gedanken...* kezdetű, alexandrinusokban írt német köszöntő vers pedig a szepesi pátria és a Magyarországi más részére történt lelkesítő meghívás ellentétét fejezi ki (B_{1b}–B_{2b}).

A nyomtatás éve a címlapon lévő kronosztichonból olvasható ki.

Budapest *Nat* ☉ – Budapest *Univ* ☉ – Kežmarok *Ev* ☉ – Prešov *Scient* ☉

2920

»MVNDANA Vanitas Exuviis Illustrissimae comitis ac dominae dnae Mariae Gyvlaffi de Ratot etc. Conjugis lectissimae, illvstrissimi comitis ac domini dni Stephani Thoekoeli, Dni perpetui de Kesmarck, Equitis Aurati et Comitatus Arvensis Comitatus supremi, Anno Aetatis suae XXII, a Chr. nato 1659 die XIX. Novembris demortua An. 1660 d. 1. Febr. in Templo Arcis humatis, nov-antiqua Querimonia dicata a quodam Condolente. Leutschoviae (1660) Typis Lauerentii Breveri.«

»[2] fol. – 4° – ♪, orn.«

Sztripszky II 2576/124 ← MKsz 1906: 133 – Čaplovič 1082

Gyászvers. – A nyomtatványnak a lőcsei evangélikus egyház könyvtárában őrzött egykori példánya ma nem található. A leírás Dézsi Lajos híradása nyomán készült (MKsz 1906: 133). A gyászverset gróf Thököly István Árva megyei főispán feleségének, Gyulaffy Máriának a halálára írta ismeretlen szerző. A *Cur mundus militat* kezdetű latin himnuszból vett részlettel kezdődik, amelyet hangjegyekkel nyomtattak, ezután következik a rövidebb költemény (A_{1b}–A_{2a}). A nyomtatvány utolsó lapja üres.

Gyulaffy Mária 1659. november 19-én hunyt el Késmárkon. Ekkor 22 éves volt. A rákövetkező év február 1-jén temették el a vártemplomban. Halálára más gyászversek is megjelentek (2905, 2907).

A kiadványt bibliográfiailag Dézsi Lajos ismertette először (MKsz 1906: 133), és az 1659-es kiadási évnél írta le. Így került be Sztripszky bibliográfiájába is (II 2576/124). Ján Čaplovič hívta fel rá a figyelmet, hogy az 1660-as nyomtatási évszám a helyes (1082).

Cf. 2905, 2907, –

Olim: Lőcsei evang. egyház könyvtára

2921

NON inhonorvs honos thalamus quem poscit honestus ... Georgii Bvrchardi ... fabri aerarii seduli, ... provisoris ... Epperjensis ... sponsi, itemque Margarethae ... Johannis Christophori, pastoris eccl. ... Krombach, senioris Fraternitatis ad fluv. Hornath ... filiae ... quem ... solenni nuptiarum ritu ... precantur, qui infra. [Leutschoviae 1660 Brewer].

[1] fol. – 425 × 320 mm – Orn., init.

Čaplovič 1078

Lakodalmi versek. – Az egyleveles, plakát alakú nyomtatvány Georgius Burchart, Eperjes város pénztárnoka és provizora, valamint Margareta Christophori, Johann Christophori krompachi lelkész lányának 1660. április 18-án vagy 20-án (vö. 2915) tartott esküvője alkalmából készült. A menyegző időpontját a címben olvasható kronosztichon adja meg. Az ifjú párt verssel köszöntötte az örömapa, valamint *Byga Lycophrontica. Sabinorum somniorum* című anagrammával *Johannes Kretschmer Sil. p. t. coll. gimn. L.*

Ebből az alkalomból német nyelvű köszöntés is jelent meg ugyanebben az esztendőben (2915).

Az alkalmi nyomtatvány a nyomdai jellemzők alapján a lőcsei Brewer-nyomdában készült (Pavercsik Ilona megállapítása).

Cf. 2915

Bratislava Univ ☉ – Budapest Nat cop.

2922

REHLIN, Joannes: Cupressus funerea in perpetuum luctum obitus Boemiani, supremi officij ergo sparsa a praefica Musa Posoniensi. [Leutschoviae 1660 Brewer.]

[1] fol. – 171 × 119 mm

Gyászvers. – Ez a bibliográfiailag ismeretlen, negyedré méretű, egyleveles nyomtatvány Christoph Böhm lőcsei első lelkész 1660. március 19-én bekövetkezett halálára készült. Egyet-

len költeményt tartalmaz, amelynek címe *Ode*. Szerzője az egyleveles nyomtatvány hátlapján így jelölte meg magát: *curante libitinario Joh. Rhelino aa. ll. et phil. m.*

A nyomtatvány ma ismeretes egyetlen példányát Hiob Zabeler *Tröstlicher und seeliger Abschied* című, 1660-ban Christoph Böhm halálára kinyomtatott gyászbeszédének (2929) az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött 2. példányához (jelzete: RMK II 957), a gyászbeszéd után kötötték be. A kolligátum ezt követő tagja, a *Bittere Klage* című versgyűjtemény (2908) szintén erre az alkalomra készült. Ez utóbbi azonban bizonyosan csak négy levélből áll, így e nyomtatványnak nem lehet része ez az elé kötött egy levél. Lehetséges, hogy a pozsonyi szerző, az ottani evangélikus gimnázium tanára későn küldte el gyászversét Lőcsére, és ezért nem kapott már helyet az említett versgyűjteményben. Az egyleveles nyomtatványnak nincs külön nyomdai impresszuma, a rajta látható betűtípusok alapján azonban egyértelmű, hogy ezt is Lőcsén nyomtatták (Pavercsik Ilona megállapítása).

Cf. 2908, –, 2925, 2929

Budapest Nat ①

2923

SCHARF, Johann: *Johannis Scharfii, theol. d. et prof. p. Wittebergensis, senioris et praepositi Manvale logicvm ex Aristotele et Philip. Melanchthone, communi Germaniae praeeptore ita co[n]cinnatum, ut potiss. log. praecepta propriis ipsorum verbis proponantur. Editio octava, auctior et emendatior cum praefatione adversus cavilla et crimina calumniatorum et novatorum hodiernorum. Leutschoviae MDCLX typis et sumptibus Laurentii Brever.*

A¹²-R¹² = [47] + 359 pag. – 8° – Orn., init.

MKsz 1930: 309 – Čaplovič 1084

A logika tankönyve. – A címlevél után kezdődik *Johann Scharfius, d. senior et praepositus* 1657. április 15-én kelt előszava *Benevolo et candido lectori s. p. d.* (A_{2a}-A_{12b}). Ezt két üdvözlővers követi: *Ad lectorem* címezte költeményét *Martinus Wolderus Pasvualco-Pomeranus, ecclesiastes in Borussia Regiomontanus*, míg *Johannes Elerus Riga-Livonus, coll. phil. adjunct. anno 1624.* a szerzőt köszöntötte *In compendium log. dn. Johannis Scharfii etc. amici* című versével (B_{1a}-B_{2b}). Ezután *Praecognita de copula propositionis* című fejezet következik (B_{3a}-B_{12b}) A kézikönyv *Prooemium de natura, definitione ac divisione logices* bevezetés után (1-4) először a logika általános, *generalis* részével foglalkozik három könyvben. Ezek címe a következő: *I. De examine terminorum simplicium* (4-85) – *II. De examine enuntiationum* (86-142) – *III. De forma argumentandi et discurrendi* (143-198). A *Logica specialis* témakörét négy könyvben tárgyalja a szerző: *I. De materia syllogismorum necessaria, seu de principiis probandi demonstrativis* (199-223) – *II. De syllogismis dialecticis et probabilibus* (224-268) – *III. De syllogismis sophisticis et elenchis seu fallaciis* (269-281) – *IV. De fructibus logices nempe definitione, divisione, methodo et usu generali* (282-307). Végül Johannes Raue (Johannes

Rawen) *Notae de copula propositionis adversus corruptelas et vanas atque iniquas cavillationes* című logikai traktátusának részlete (308–355) és az azzal vitázó aristotelianus állásponton lévők rövid véleményének összefoglalása zárja a nyomtatványt a következő kérdésben: *An modus in modalibus pertineat ad copulam propositionis* (356–359).

Johann Scharf (1595–1660) wittenbergi logika- és metafizikaprofesszor munkásságának magyarországi hatását Bartók István elemezte. Megállapította, hogy a szinkretikus irányzat követője volt (81). Nagy hatású, sok kiadást megért műveiben az aristotelianus, melanchthonianus és az itáliai skolasztika nézeteit egyeztette. Bartók megállapította, hogy Lőcsén 1660-ban kiadott munkája az 1657. évi, nyolcadik wittenbergi kiadás utánnyomása (i. h.). Johann Raue (1610–1679) ugyancsak Wittenbergben működött mint tanár, történetíró és könyvtáros. Munkája általában szerepel Scharf kézikönyvében. A lőcsei kiadás címlapja előszóként ígéri e részletet, de mintájához hasonlóan a könyv végén szerepelteti.

Scharf az előszavában maga is utalt magyarországi népszerűségére, amikor idézett egy közelebbről meg nem nevezett váraljai rektor leveléből, amelyet az előszó írása közben kapott. Eszerint a felső-magyarországi közzsínat határozata értelmében kizárólag az ő logikáját és metafizikáját magyarázzák az iskolákban a diákoknak: *in hac nostra praecipue Superiore Ungaria publicis synodis sancitum ... ut nullius, quam Scharfii et Logica et metaphysica in scholis hisce juventuti proponatur* (A_{8a}, idézi Bartók 81, 102: 16. lábjegyzet).

A nyomtatványt, amely a lőcsei nyomdász, Lorenz Brewer költségén jelent meg, elsőként Pukánszky Kádár Jolán ismertette (MKsz 1930: 309).

Bratislava Univ ① – Budapest Nat ① ②* – Debrecen Univ ① – Martin Nat ①

2924

SENECA Christianus, id est flores Christiani ex Annaei Senecae epistolis collecti et in 38 capita digesti. Permissu superiorum editi Lucernae anno 1645. apud Davidem Hautti, nunc denuo recusi. Leutschoviae 1660 typis Breverianis.

A⁸–H⁸ I⁶ = [13] + 120 + [5] pag. – 24° – Init.

RMK II 953 – Čaplovič 1085

Keresztény sztoikus erkölcsi tanítások. – A címlap háta üres. Ezután kezdődik az eredeti kiadás nyomdászának, *David Hautt typogr. ord. ibid., Lucernae in Fest. Purif. B. Mariae Virg.* (február 2.) anno 1640. kelt ajánlólevele dn. *Joanni Humberto Schufelberg, s. theologiae doct. in ecclesia Metropolitana Mediolani, et ibidem in collegio Helvetico apud S. Carolum confessario ordinario etc.* (A_{2a}–A_{4b}). Ezt dátum és aláírás nélküli *Praefatio* (A_{5a}–A_{7b}) követi. A főrész a *Seneca Christianus* cím megisméltése után 38 *caputban* téma szerinti csoportosításban ad közre részleteket Seneca leveleiből (1–120). A könyvecskét *Syllabus capitum* zárja (I_{4a}–I_{6a}).

E lőcsei kiadvány Johann Baptista Schellenberg német jezsuita azonos című műve 1645-ben Luzernben megjelent kiadásának újraközlése. Magyar fordítását Kéry Sámuel ferences

szerzetes Batthyány Ádámnak ajánlva már 1654-ben Bécsben megjelentette (2510). Seneca erkölcsi tanításainak hatásáról ld. Turóczi-Trostler József: Magyar irodalom – világirodalom. Tanulmányok II. Bp. 1961, 183–186.

Cf. 2510; —, →

Budapest Univ ⊕

Olim: Szent-antali franc. zárda

2925

TRISTE ministerium, quod funus triste reposcit ... dni Christophori ... Bohemi ... magistri, ecclesiae Leutsch. ... antistitis primarij, gymnasijque inspectoris ... aetatis XXXIII ... XIV. Kal. April ... vita functi ac IIX. Kal. ejusdem ... sepulti ... ab gymnasij ejusdem praeceptoribus ... Leutschoviae [MDCLX] typis Laurentii Breveri.

A⁴ B⁴ C²⁺² = [10] fol. – Orn., init.

RMK II 954 – Čaplovič 1086

Gyászversek. – A címlap háta üres. A főrész a következő szerzők gyászverseit tartalmazza: (1) Caspar Hain, *gymnas. rector* (A_{2a}-b) – (2)–(3) Johannes Croner cím nélküli latin nyelvű és Seel. H.M.C.B.M. Denck-Spruch ... *Gebetweise verfasst* című versei (A_{3a}-b) – (4) Johannes Finckius, *p.t. cantor* (A_{4a}) – (5) Johannes Kretschmer Sil., *p.t. coll. ibid.* (A_{4a}-B_{1a}) – (6) Venceslaus Ritzman S. T. p. n., *Leutschoviae privatim degens* (B_{1a}-b) – (7) Thomas Lassota Bitschina-Sil., *V. classis auditor* (B_{1b}) – (8) Simon Regis, *VI. class. aud.* (B_{2a}) – (9) Martinus Zeman, *cl. VII. aud.* – (10) Johannes Niclas Medziboriensis Sil., *VIII. classis auditor* (B_{2a}-b) – (11) Georgius Budaeus, *alum. gym. ibid.* (B_{2b}) – (12) Christophorus Grebner Bicina-Sil. ... *alumnus* – (13) Johannes Pieveschius Crucib. Silesius (B_{2b}-B_{3a}) – (14) Johannes Stanislaides Tevto Lypschensis (B_{3a}) – (15) Balthasar Viberi Silesius – (16) Melchior Roth (B_{3b}) – (17) Johan. Kretschmerus Siles. *Tesch.* – (18) Georgius Zaporovusky Liptov. – (19) Mich. Marci Okolicz. (B_{4a}) – (20) Johan. Andritius Briznaban. – (21) Georgius Niczius Siles. – (22) Georgius Transalpinus Veterosoliensis – (23) Georgius Reutsch Transylv. – (24) Johannes Brever Leutsch. (B_{4b}) – (25) Paulus Pfaff Teutopr. – (26) Andreas Philo Cremnic. – (27) Martinus Anatis Teplensis (C_{1a}) – (28) Johannes Rampeldius Trans. – (29) Johannes Reich Med. Transyl. – (30) Samuel Reimnitz Constad. Siles. – (31) Johannes Scopius Const. Sil. – (32) Adam Quatius Sil. *Glus., p.t. Leutsch. gym. alumnus* (C_{1a}-b) – (33) Michael Lazari (C_{1b}) – (34) Joh. Adami Scep. *Hol., p.t. alumn. gymn. Leutsch.* – (35) Paulus Rospeitner Posoniens. – (36) Michael Niclas Siles. (C_{2a}) – (37) Martinus Niclas Medijborens. Siles. (C_{3a}) – (38) Georgius Dolhai *de eadem privig. g.d. Gabrielis Bakos* – (39) Alexander Riesz – (40) Andreas Vida Casso Pann. – (41) Johannes Rosa *de arce Balogh* (C_{2b}) – (42) Johannes Pattantus Cassoviensis.

A Christoph Böhm lőcsei lelképásztor 1660. március 19-én bekövetkezett halála alkalmából kiadott versgyűjteményt a címlap tanúsága szerint a lőcsei gimnázium tanárai és diákjai állították össze.

A címlapon az impresszum fölötti, osztásos kronosztichon szerint a temetés éve: 1661. Ennek ellenére Szabó Károly az 1660. évi lőcsei nyomtatványok közé vette fel, és megállapította, hogy ez az a nyomtatvány, amely Johann Samuel Kleinnél (Nachrichten I 18) a következő címen szerepel: *Gymnasii Leutschoviensis epicedia in eundem Bohemum*, ibidem 1660. 4° (RMK II 954). Hasonlóan vélekedett Ján Čaplovič is (1086). Hiob Zabelernek Christoph Böhm fölött 1660. március 25-én tartott temetési beszéde ugyancsak 1660-ban jelent meg Lőcsén (2929), ezért valószínűnek látszik, hogy ez az alkalmi nyomtatvány is 1660-ban jelent meg Lőcsén.

Cf. 2908, 2922, –, 2929

Budapest Nat ②* ④ – Budapest Univ ① – Martin Nat ① (Szent-antali franc. zárda)

2926

[1] UJ és o kalendariom Christus urunk születése után való 1661. esztendő, mellyet mostan Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrológiai vizsgálás a' mi Idvözítő Urunk születése után való 1661. esztendőre, mellyben az esztendő 4 részeiben eső dolgokat: mint had és békeség, betegség és egészség, termő és terméketlenség és más ehez hasonló dolgok, mellyek Isten dolgairól vélekedhetők, meg-jelent most minénkünk hüseggel boleszlvaii Neubarth Christoph.) Lőtsén [1660] Brevér Lörintz által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2030/237 ← MKsz 1886: 205 – MKsz 1930: 138 – Čaplovič 1083

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évre kiadott naptárával (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. A prognosztikon címlapját (B_{6b}) követi az *Első része ez esztendő négy részeinek tulajdonságiról*. A télről (B_{7a}–b) – A tavaszról (B_{7b}–B_{8b}) – A nyárról (B_{8b}–C_{1a}) – Az ősztől (C_{1a}–b) – Második rész. Az eklipszisekről (C_{1b}–C_{3b}) – Harmadik rész. Hadról és békeségről (C_{3b}–C_{5a}) – Negyedik rész. A betegségekről (C_{5a}–b) – Ötödik rész. A földi termésről (C_{5b}–C_{6b}) – Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is (C_{7a}–D_{4b}) című fejezetek.

A kiadványt a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* zárja (D_{5a}–E_{8b}), amely 1658-ig foglalja össze a magyar történelem jelentősebb eseményeit.

A vásárjegyzék és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az előző évi naptárakban olvashatóval (vö. pl. 2722).

A Sztripszky által említett töredék után (I 2030/237) a teljes példányt első ízben, a Todoreszku-Horváth könyvtárból Pukánszkyne Kádár Jolán ismertette (MKsz 1930: 138).

Cf. 2654!

Budapest Nat ① ④

2927

VOTA nuptialia, das ist hochzeitliche Ehren-wüntsche denen zweyen neu-angehenden Eheleuten alß ... Breutigam ... dem ... Magno Steinern, vornehmen Bürger und Handelsmann in der königl(ichen) Frey-Stadt Leutschau in Ober-Ungern und dann der ... Catharinae, deß ... Laurentii Breuers, deß innern Raths vornehmen und eltesten Verwandten in ... königl(ichen) Frey-Stadt Leutschau ... Tochter, alß ... Braut, da sie ihren hochzeitlichen Ehrentag den 16. August-Monats tag des 1660 Jahrs in Leutschau mit Freuden begiengen. Aus sonderer Freundschaft, brüderlicher Pflicht und geneugtem Gemüth aufgesetzt und aus Wittenberg übersendet von etlichen guten Freunden, Brüdern und Bekanten, der Zeit in Wittenberg studierenden. [Leutschau 1660 Brewer].

A⁴-C⁴ = [12] fol. - 4°

MKsz 1963: 345 - Čaplovič 1088

Lakodalmi versek németül és latinul. - A kiadvány Magnus Steiner lőcsei kereskedő és Katharina Brewer, Lorenz Brewer lőcsei tanácsos és nyomdász lányának esküvőjére készült a menyasszony apjának nyomdájában. A menyegzőt 1660. augusztus 16-án tartották Lőcsén. A véglegény Wittenbergben tanuló barátai, rokonai, ismerősei a következő költeményekkel köszöntötték az ifjú párt: (1-3) *Johannes Kemmel aus Leutschau*, két cím nélküli és *An die Hochzeitgäste. Ein Rätsel* címmel (A_{2a}-A_{3a}) - (4) *Paulus Zarevucius Iglo Hungarus, Ad dominum sponsum Magnum Steinerum* címmel (A_{3a}) - (5) *Andreas Than von Georgenberg (A_{3b}-A_{4b})* - (6) *Elias Lachanosarcus, ss. theol. stud. (B_{1a})* - (7-11) *Matthias Rosner von Oedenburg aus Ungern, der H. Schr. Beflissener, Brüderliche Pflichte, Nachruff, Scherzgedicht, Vergleich és Beschluf* címmel (B_{1a}-B_{3b}) - (12) *Johannes Pinnerius, ss. theol. et phil. stud., Hochzeitgedichte* címmel (B_{3b}-B_{4a}) - (13) *D. G. H., Schertzgedichte* címmel (B_{4a}-b) - (14) *Georgius Simonis Varallio Hung., ss. theol. et phil. stud. latinul (B_{4b})* - (15) *Adamus Popradius, phil. et ll. studiosus latinul (C_{1a})* - (16-17) *Michaël Schön von Deutsch-Proben aus Ungern, Sommer és Rätzel* címen (C_{1b}) - (18-19) *Christian Centner Sil., Epigramma in nomen domini sponsi* címmel és cím nélkül (C_{2a}-b) - (20) *Casparus Schön Eperiens. Hung. (C_{2b})* - (21) *Melchior Roth Cass. Hung. (C_{2b}-C_{3a})* - (22) *Johannes Brewer, der Braut-Bruder (C_{3b})* - (23) *Georg Steinhübl (C_{3b}-C_{4a})*.

A kiadványt első alkalommal Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1963: 345). *D. G. H.* verséről bővebben írt Pavercsik Ilona (Terra Scepusiensis 649).

Erre az alkalomra másik versgyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 2912).

Cf. 2912

Budapest Nat cop. - Levoča EV ⊕

2928

[1] WERBŐCZY István: *Decretvm Latino-Hungaricum, juris consuetudinarij inclyti regni Hungariae et Transylvaniae, az az: Magyar es Erdely ország-nak törvény könyve, Verböci Istvan által iratott 1514. esztend., mostan deákul és magyarul egy szép hasznos registrommal egyetemben újobban ki-botsáttatott.* – [2] [Telegdi Miklós:] (*Index, seu enchiridion omnium decretorum et constitutionum regni Hungariae ad annum 1579. usque per causarum locos distinctum, memoriae usibus(ue) fori maximé utile. Additis regulis juris antiqui civilis et canonici.*) Lőcsen 1660 Brever Lörintz által.

¶⁴–¶¶¶¶⁴, []¹, A⁴–Z⁴, Aa⁴–Zz⁴, Aaa⁴–Zzz⁴, Aaaa⁴–Zzzz⁴, Aaaaa⁴–Fffff⁴ = [30] + [1] tab. + [53] + 551 + [42] + [135] pag. – 4^o – 1 ins., orn., init., fol. tit. color.

RMK I 958 – RMK II 955 – RMK II 956 – Csekey István: Werbőczy és a magyar alkotmány-jog. Kolozsvár 1942, 69 – Čaplovič 1087

A magyarországi jog kézikönyve latin és magyar nyelven, mutatókkal. – A címlapot fametszetes keret övezi: az architektonikus keret tetején két griff tartja Magyarország címerét, két oldalt Justitiát és Prudentiát jelképező nőalak áll. talpazatukon a kétfejű sasos császári, illetve a magyar címer helyezkedik el. Alul középen a salamoni döntés jelenete látható. A címlap háta üres. A kiadvány tartalma és beosztása az 1637. évi lőcsei kiadást (1688) követi, annak csaknem teljes terjedelmében sorhű utánszedése. A korábbi kiadás impresszuma latin, e kiadásé magyar nyelvű.

A címlapot dászító fametszet és a nyomtatvány végén látható magyar címer szintén azonos az 1637-es kiadásban szereplőkkel.

Cf. 207(1)*!, 1011*!, 1688*!; –, →

In 20 bibliothecis 31 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Praha *Strahov* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – Wien *Nat*

2929

ZABELER, Hiob: Tröstlicher und seeliger Abschied aus diesem Leben thewrer und trewer Lehrer Jesu Christi bey den hochbetrübten Leichbegängnűß deß weyland ... Herrens M. Christophori Böhms, bißhero gewesenem treüwachsahmen Pfarherrens der deutschen E. Kirchen der königlichen freyen Stadt Leutschau und deß gymnasii inspectoris etc. der hochbetrübten Wittib und Kindern, auch volkreichen Gemeine und Geleit aus den Luc. 2. vorgestellet am Grünendonnerstag deß Jahrs 1660. von M. Hiobo Zabelero, der oberwehnten Kirchen archi-diacono. Leutschau (1660) bey Lorentz Brewern.

„A”, „B” variáns: A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4^o – Init.

„C” variáns: A₁ []² A₂₋₄ B⁴–E⁴ = [22] fol. – 4^o – Init.

RMK II 957 – Čaplovič 1089

Evangélikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Hiob Zabeler lőcsei archidiakónus tartotta Christoph Böhm lőcsei főpásztor temetésén 1660. március 25-én. A nyomtatványnak három variánsa van, amelyek az ajánlásban és részben a terjedelemben térnek el egymástól. A szerző ajánlása a címlap hátán olvasható Lőcse város bírójának és magisztrátusának („A” variáns), ill. Christoph Böhm özvegyének, Dorothea Sophiának („B” variáns). Ettől eltérő a „C” variáns, ahol a címlap háta üres, és az ezt követően betoldott két jelöletlen levélben olvasható a szerző, *M[agister] H[iob] Z[abeler] Diener am Worte Gottes in Leutschau* ajánlása az evangélikus egyház és iskola vezetőinek és az evangélikus vallású polgárságnak *bei der königlichen freien Hauptstadt in Ungarn Preßburg*. A gyászbeszéd bibliai textusa Simeon szavai, amelyet az elhunyt még halála előtt választott ki. A gyászbeszédet (A_{2a}–E_{1a}) részletes életrajz (*Lebenslauf*, E_{1a}–E_{3b}), majd imádság követi: *Gebet, nach der Predigt gehalten* (E_{3b}–E_{4b}).

A prédikáció szerzője, Hiob Zabeler (1628–1664) Peter Zabeler evangélikus szuperintendens fia. Itthon Lőcsén és Zsolnán, majd a wittenbergi egyetemen tanult, ahol a magiszteri fokozatot nyerte el. Hazatérve 1650-től Lőcsén rektor, 1652-től archidiakónus, 1662-től a lőcsei evangélikus egyház első lelkésze. Az 1664-es pestisjárványban halt meg. E gyászbeszédén kívül csak wittenbergi disszertációja (RMK III 1672) és néhány alkalmi verse ismeretes nyomtatásból.

Christoph Böhm 1626-ban a szászországi Radebergben született: hamar árvaságra jutott. Drezdában, Meissenben, majd a wittenbergi és a jenai egyetemen végezte tanulmányait. 1654-ben került Magyarországra pozsonyi rektornak, majd még ugyanabban az évben evangélikus lelkésznek. Lőcse városa innen hívta meg 1658-ban főpástorának. Böhm gyakran betegeskedett, és 34 éves korában, 1660. március 19-én hunyt el.

Cf. 2908, 2922, 2925, –

Budapest *Acad* ⊕ (B-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (C-variáns) – Kežmarok *Ev* ⊕ (A-variáns) – Levoča *Ev* ⊕ (C-variáns) – Martin *Nat* ⊕ (A-variáns) – Wien *Nat* ⊕ (B-variáns)

2930

[1] [CALENDARIUM Tyrnaviense ad annum 1661.] – [2] <Prognosis coniecturalis astrologica ad annum 1661.> [Tyrnaviae 1660 typ. Academicis.]
[A]⁴ B⁴ + ? = [8 + ?] fol. – 4^a – Color.

RMK II 971 – Čaplovič 1988

Új-naptár és prognosztikon. – Az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött ma ismert egyetlen példány címlevele hiányzik, és csupán a naptárrészt tartalmazza. Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata ([A]_{2a}) után állnak a hónapok naptártáblái három hasámban, amelyek közül a középső a Hold járására vonatkozó adatokat tartalmaz ([A]_{2b}–B_{4a}). A naptár-

rész végén *Prognostica perpetua* címen hónapversek olvashatóak, amelyek közül a januári és a februári négy-, a többi hónap hétsoros (B_4b). A kiadvány – a naptársorozat többi tagja alapján – feltételezhetően a prognosztikonnal együtt jelent meg.

A töredéket betűtípusai és a naptárrész alapján már Szabó Károly is nagyszombati nyomtatványként írta le. Véleményét a nyomdai anyag vizsgálata is megerősítette (V. Ecsedy Judit közlése).

Cf. 529*!; 2723, 2786, 2859, –, 2993, 3049, →

Budapest *Nat* ④

2931

[1] KALENDARIOM Kristus Urunk születése-után való MDCLXI. esztendőre, melyet az nemes és királyi Nagy-Szombat várossának meridiánomjárá és polussának 48. garádits magossága szerint és több kiva[lt] képpen való helyeknek hasznára mind Magyar-Országban, mind Austriában, mind pedig más környül való tartományokban a' tvdos es nevezetes astronomvsnak, Argolus Andrasnak [ca]lculatióia szerint nemes Magyar-Országnak [Na]gy-Szombati Acemiában való astrophilus [Joannes MISCH] nagy szorgalmatosással rendelt el. – [2] (Prognosis conjecturalis astrologica, az az : meg-magyarázása azoknak, mellyeket az égnek és égi jegyeknek állásából a levegő-égnek s-időknek változásáról és azok-felől, mellyek ezekről függenek, természet-szerént való vélekedéséből ember jövendölhet Kristus Urunk születése-után való MDCLXI. esztendőre, mellyek a' tudós és nevezetes mathematicusnak, Argolus Andrasnak az égi jegyek folyásinak calculatióiból fel-találtattak és ki-hozattattak a Nagy-Szombati Acemiában való astrophilus [Joannes MISCH] által azon Nagy-Szombat városának és más környül való helyek meridiañumjának és pólusának magossága szerént.) [N]agy-Szombatban [1660] Academiai bötükkal [Schne]-ckenhaus Menyhárt Venceszló.

[A]⁴ B⁴-I⁴ = [36] fol. – 8° – 1 ill., 1 ins., color.

MKsz 1930: 138 – Caplovič 1989

Új-naptár és prognosztikon. – A címlapon Magyarország koronás címere látható. A kalendárium az év jellemző adataival és a naptárjegyek magyarázatával kezdődik ([A]_{2a}). Ezután a hónapok naptártáblái következnek három hasámban, közülük a középső a Hold járásával kapcsolatos adatokat, az utolsó főleg az időjárásra vonatkozó jóslásokat tartalmaz ([A]_{2b}-B_{4a}), az 1658-ra szólóhoz (2724) hasonlóan. Ezt a részt a *Jövendőbeli dolgoknak szüntelen való jele*

az esztendőnek rendeléséről címmel hónapvers zárja le (B₄b), januári kezdősora: *Hogy ha a fagyott földek hóval fődöztenek*. Az önálló címlappal (C₁a) ellátott prognosztikon fejezetei a következők: *Az esztendőnek négy részéről ... Első része. A télről.* (C₁b–C₂a) – *Második része. A tavaszról.* (C₂a–b) – *Harmadik része. A nyárról* (C₂b–C₃a) – *Negyedik része. Az ősziről.* (C₃a–b) – *A Nap és Holdban való fogyatkozásokról e jelen való 1661. esztendőben ...* (C₃b–C₄b) – *Hatodik része. Ez esztendőnek bőségéről* (D₁a–b) – *Hetedik része. Miképpen legyen az esztendőnek rendelése, az emberek testének egészsége körül* (D₁b–D₂b) – *Nyolcadik része. A hadakról* (D₂b–E₁a) – *Purgációk és más orvosságok beviteléről* (E₁b–E₂a) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (E₂a–b) – *Mikor jó eret vágatni* (E₂b–E₃b) – *Mit kell itélni a kibocsátott vérről?* (E₃b). Ezt követi az a fametszetes ábra, a rajta látható rövidítések magyarázatával, amely azt mutatja, hogy melyik égövi jegy uralma alatt, melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani (E₃b–E₄a), majd *Az érvágásnak mutatása* című vers, amelynek kezdőszavai: *Mely tagra szolgáló jelben a Hold leend* (E₄a). A vers után olvashatók *A köpölyözésről* (E₄b) – *A fürdésről* (E₄b–F₁a) – *A szántás-vetésről* (F₁a–b) szóló fejezetek. A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (F₁b–G₁b) és az *Új rövid krónika, mely főképpen emlékeztet méltó dolgokat foglal magában, melyek a világ teremtésétől fogva a jelenvaló időkig az egész világon történtek* (G₁b–I₄b) zárja. Ennek utolsó híradása Várad 1660. augusztus 27-i törökök általi elfoglalásáról tudósít. A kiadvány végén I. Lipótnak szóló, latin nyelvű jó kívánságot tartalmazó kronosztichon olvasható, amely az 1661-es évszámot adja ki.

A példány alapján ismert nagyszombati kalendáriumok az 1579. évre szőlőtől (441) az 1607-re szólóig (946), valamint az 1621-re kiadott (1232) nyolcadrét formátumban készültek. Az 1658-ra (2724) és az 1659-re szóló (2788) viszont negyedréte alakban jelent meg. A ma már példányból nem, csak megbízhatónak tűnő forrásból ismeretes 1663-ra szóló újból nyolcadrét formátumú volt (vö. 3052). Példányból legközelebb az 1667. évre készült naptár ismeretes (3304), ez tizenhatodréte. Az 1668. évre kiadottól kezdve a nagyszombati nyomda ismét nyolcadrét alakú naptárak kiadására tért vissza (3472, 3582, 3670).

A kiadványt először Pukánszky Kádár Jolán ismertette a Todoroszku-Horváth könyvtár példánya alapján (MKsz 1930: 138).

A prognosztikonról, forrásairól bővebben írt Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 152–153). Megállapítása szerint a kalendárium készítője Joannes Misch volt (vö. 2724).

Cf. 2724!

Budapest Nat ①

2932

WEISS, Christoph: *Conclvsiones theologicae de iustitia et iure, quas auctoritate et consensu ... decani ... et ... facultatis theologicae in ... archiepiscopali vniversitate Tyrnaviensi anno MDCLX. mense Iulio die (26) pro prima in ss. theologia laurea defendet r. p. Jacobus Messei Transylvanus, aa. II. et phil. magister, collegii gener. cleri Hungariae alumnus presbyter, praeside r. p. Christophoro Wais, e Societate Jesu ss. theologiae doctore,*

ejudemq(ue) professore ordinario, ... facultatis theologicae ... decano. Tyrnaviae (1660) typis academicis Michael Molnar.

[1] fol. – 462 × 360 mm. – Init.

Egyházi jogi vizsgatételek. – Az egyleveles nyomtatvány szövege körzetekből álló szedett keretben van elhelyezve. Két részre tagolt felső harmadában először rövid ajánlás szól *Magno Iesu socio ... Ignatio de Loyola*, aláírója *Jacobus Messei*, kelte Tyrnaviae 1660. július 26. A keltezésben, amint a cím szövegében is a napot utólag írták be kézírással az e célra üresen hagyott helyre. Az ajánlás alatt olvasható a fenti címleírásban megadott cím. A nyomtatvány alsó kétharmad részében három hasámban húsz (I–XX) tétel az igazságossággal és joggal kapcsolatos néhány, főként a peres eljárásokra vonatkozó jogi alapfogalmat tárgyal. A harmadik hasáb végét két mozaikszó zárja: *O.A.M.D.G. et S.I.L.H.* Az impresszum a szedett keret közepén legfeljebb található.

E bibliográfiailag eddig nem ismertetett vizsgatételeket 1660. július 26-án a nagyszombati egyetem teológiai karán vitatták meg, ugyanis 1667-ig, a jogi kar megalapításáig ezen a karon oktatták az egyházjogot is. A vizsgáztató, az ausztriai születésű Christoph Weiss (1616–1682) 1659–1661 között működött Nagyszombatban mint a teológia professzora és a kar dékánja. A vizsgázó, a segesvári szász Messei Jakab az egész Magyarország papjelöltjeinek nevelésére szolgáló collegium generale, más néven collegium rubrorum (vörösöltözetesek) alumna volt, akit már ekkor pappá szenteltek. Erre utal a címben neve mellett a presbyter = áldozópap.

Molnár Mihálynak, az akadémiai nyomda nyomdászának neve csupán e kiadvány impresszumából ismert.

Budapest *Nat* cop. – Martin *Nat* ①

2933

CSÚZI CSEH Jakab: *Disputatio metaphysica de necessario et contingente, quam ... sub praesidio ... Johannis Posahazi ... philosophiae doctoris, ejusdemque facultatis in ... Sáros-Patachiens. schola professoris ordinarii ... publicae disquisitioni submittit Jacobus Cseh Cszvi, ad diem 17. Julii ... Patachini MDCLX [typ. principis] apud Johannem Rosnyai.*

A⁴ B⁴, []¹ = 18 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK II 958

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Jacobus C. Cszvi, auth. et resp.* szöveg nélküli ajánlása a következő személyeknek szól: *Stephano Bocskai de Botsko, ... comitatus Zempliniens. comiti perpetuo, ... majest. a consiliis intimo, ejusdemque sedis judicariae baroni, scholae nostrae fautori ... patrono, ... nec non ... Basilio Csik Kecskemeti, civitatis liberae Comaromiens. judici primario, ... Nicolao Kadas, ... reipub. Comaromiens. senatori, ... ordinis literati mecoenati, ... Andreae Szarka, magno civitatis praefatae ornamento ... ut et ... Joh. Szaki, ... Mich. C. Cszvi, ... Laurent. Suri, ... Steph. Nogradi, ... Joh. Kermendi, ... Paul Halaszi ..., passim in Hungaria*

ovium J. C. pastoribus, qua patribus, qua fratribus, affinibus ... item ... juvenibus ... Joh. Kis-Comaromi, ... Joh. Szönyi, ... scholae seniori, ... Andr. Sellyei, alum. schol ... amicis (2). A főrész XXVIII tézist tartalmaz a szükségszerűről és a véletlenről (3–15). Ezután *Corollaria authoris* címen három-három állítás olvasható *Ex metaphysica – Ex pneumatica – Ex physica – Ex ethica* (16), illetve két-két tézis *Ex oeconomica* és *Ex politica* (17). A kiadvány négy köszöntő költeménnyel zárul: [1] *Ad dom. resp.* címen *Paulus Páffi, a. s. S. P.* – [2] *Trophaeum in auth. et resp. honorem* címmel *Georgius D. Csicsoi a. s. S. P.* írt verset (17–18). – [3] *Stephanus Pataki* és [4] *Martinus Desi aud. phil.* költeményei cím nélküliek (18).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1660. július 17-én vitatták meg a pataki iskolában. A vizsgáztató Pósházi János, a filozófia professzora, a vizsgázó Csúzi Cseh Jakab volt, akit a kiadvány hangsúlyozottan a tételek szerzőjeként tüntetett fel. Csúzi Cseh Jakab (1639–1695) 1663 és 1665 között Németországban és Németalföldön tanult. Hazatérve Komáromban, majd szülővárosában, Losoncon lett református lelkész. 1674 és 1676 között gályarabságot és száműzetést szenvedett. Élete utolsó éveiben a dunántúli református egyházkerület püspöke volt.

Budapest Acad ① – Budapest Univ ①

2934

<Kalendárium és prognosztikon az 1661. esztendőre. Patak 1660 typ. principis. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2872!

2935

A' KERESZTYÉNI hitnek fő ágazatának fundamentomi, mellyek az Eöreg Catechismusbol rövid kérdésekben és feleletekben bé-foglaltattanak, és elsöben Belga nyelven ki-bocsáttattanak. Annak-utánna a' kisdedeknek éppületekért magyar nyelvre fordéttattanak. Patakon MDCLX [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁸ = [8] fol. – 8^o – 1 ins.

RMK I 968

Református katekizmus. – A címlapon a pataki nyomda „Non solus” feliratú, fát ábrázoló nyomdászjelvénye látható. A címlap hátán kezdődik a katekizmus szövege *A' hitnek fő ágazatának rövid befoglaltatása a kisdedeknek hasznokra* címmel. A Heidelbergi Katekizmus

felépítése szerint három részben tartalmazza a szövegét: *Első rész. A mi nyavalyásságunkról – Második rész. Az embernek szabadulásáról – Harmadik rész. A hálaadásról* (A_{1b}–A_{3b}). Az utalások a szentírási helyekre a lapszéleken olvashatók. A katekizmus szövege zsolttáridézzel fejeződik be.

A kiadvány tartalmát Nagy Barna elemezte (*Studia et Acta* I 85–86).

Eszerint a kiskáté összesen 125, nagyon rövid kérdésből és feleletből áll. Szenci Molnár Albert (Oppenheim 1612, 1037(3)) és Alsted kiskatétéjához (Gyulafehérvár 1634, 1578) képest ez az összeállítás kevésbé követi az „Öreg katekizmusnak” nevezett Heidelbergi Kátét: szövegezése mintegy háromnegyed részben már nem felel meg forrásának.

A református kiskáté eredetije a cím szerint holland nyelven jelent meg, de a kiadást nem sikerült meghatározni. Magyar fordítását először Szenci Kertész Ábrahám adta ki Váradon 1654-ben (2561), ennek példánya azonban ma már nem ismeretes. Szakirodalmi leírása alapján azonban feltételezhető, hogy a sárospataki kiadás ezt az első, váradi megjelentetést követi, azzal a különbséggel, hogy „Az olvasókhöz tett intés” című előszót már elhagyta.

Cf. 2561; –, 3248, 3541, →

Budapest *Nat* ①

Olim: Sárospatak *Ref koll*

2936

KISKOMÁROMI R. János: *Disputatio philosophico-theologica de subsistentiis divinis, quám ... sub praesidio Johannis Posahazi, a. l. m. et in ... schola Saros Patachina universae philosophiae doctoris, ejusdemque facultatis ordinarii professoris ... publice ventillandam [!] proponit Johann. R. Kis-Komaromius auth. et resp. ad diem 1. Maji, horis locoque solitis. Patakini MDCLX apud Johannem Rosnyai [typ. principis].*

A⁴ B⁴ C⁵ = 20 + [5] pag. – 4° – Init.

RMK II 959

Református teológiai vizsgatételek. – A címlapon bibliai idézet. A címlap hátán *Joh. R. Kis-Comaromi, author et resp. külön szöveg nélkül ajánlja művét Stephano Baxi de Hecze, ... Susann. Lorantffi (eheu nuper denatae) aulae-familiari ..., nec non comitatus Aba-Ujvarian. assessori ..., ejusdemque notario ..., scholae ... nostrae curatoris ... maecenati ...; Mich. N. Bartzai, ... reipubl. Eperjesiensis civi ...; Steph. Nagy, uni senatorum Patachiensium ...; Georg Fejer, senatori primario in oppido Biczke ...; nec non ... Laurentio Suri, ecclae. orthodoxae R. Comarianae pastori ...; Mich. Manyoki, ecclesiae Tatabányai medico spirituali ..., senioribus ecclesiarum suae inspectioni cis et ultra Danubium commissarum ...; Steph. Szathmari, ecclesiae Jesu C. E. Ujvarini ... antistiti ...; Laurent Uj-Laskoi, praeconi verbi divini in Biczke ...; Thomae Oroszi, mystae Jesu C. apud Tarjaniensis ...; ut et ... Johan: Posahazi ... philosophiae professori ... praeceptori ...; item ... Johan. E. Ujvári, rectori sch. ejusdem loci ...; Steph. Raczkevi, Jakob C. Csuzi, Steph. Veszprémi, Steph. Zelizi, Greg. Veszprémi, studiosis*

s.s. *theologiae ... condiscipulis...* A főrészt *Disputatio philosophico-theologica de subsistentiis divinis* címmel kezdődik és XIX tételt (3–20), valamint *Corollaritát* (C_{3a}–C_{4a}) tartalmaz, amelyek a Szentháromságról szóló tanításokkal kapcsolatos metafizikai és ismeretelméleti kérdéseket tárgyalnak. Végül néhány latin nyelvű üdvözlő vers zárja a kiadványt (C_{4a}–C_{5a}). Címeik és szerzőik: [1] *Εν τιμην ενδελεκεν[!]* *dom. defendentis, Johannes Nagy Szönyinus, p. t. ... scholae S. Patachinae senior*; [2-3] cím nélkül: *Johannes Lenthii Papensis; Παραινεισις ad hum. dom. respondentis, Stephanus Ráczkevi*; [4] *In honorem d. defendentis, Paulus Paffi a. s. S. P.*; [5-6] *Ευχαριμα, Jacobus Cs. Csuzi a. s.*; *In honorem domini resp. de subsistentiis divinis ... disserentis, Stephanus B. Veszprémi*; [7] *Οφειλημα in te praest. d. resp., Stephanus P. Zelizi.*

E disputációt a címlap szövege szerint 1660. május 1-jén vitatták meg a sárospataki református iskolában. A vizsgáztató a filozófia professzora, Pósházi János volt. A vizsgázó, aki két ízben is a tételek szerzőjének mondja magát, Kiskomáromi R. János 1658. október 23-án iratkozott be a pataki iskolába. Lelkész lett, 1668-ban Barson szolgált. Életéről más adat nem ismeretes.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ②*

2937

MEDGYESI Pál: *Bünön buskodó lelek kenszergese a' reménségnek s-kétségben esésnek szorossi közöt ... Prédikállotta a' Sáros pataki ecclésiban [!]* pünkösöd napján 1659-ben Medgyesi Pal. Sáros Patakon 1660 [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴–E⁴ F² = 44 pag. – 4° – Orn., init.

RMK I 964

Református prédikáció. – A címlapon magyar nyelvű bibliai idézet olvasható. A címlap háta üres. Külön cím nélkül, a bibliai textus megjelölésével kezdődik Medgyesi pünkösdi prédikációja, amelyet 1659. június 1-jén mondott el a sárospataki egyházban (3–44). A beszéd részei: *Tanúság, Okai, Hasznai.*

Az újrakezdődő füzetjelzés alapján feltételezhető, hogy a prédikáció nemcsak az 1660-ban kiadott *Magyarok hatodik jaja* című prédikációgyűjtemény (2941) része, hanem ugyanebben az évben önállóan is forgalomba hozták.

Cf. 2941

Budapest Acad ① ① ②* – Budapest Ev ④* – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Acad ③* – Cluj-Napoca Univ ③* – Debrecen Ref ① – Sárospatak Ref ① – Szeged Univ ①

Olim: Lugossy József Debrecen – Szilágyi István Máramarossziget – Kassa Püspöki könyvtár

2938

MEDGYESI Pál: Isteni és istenes synat, többire valamint először az Saaros pataki ecclesiában 6. Junii az Vr napján 1655-ben el-praedicáltatott közönséges oktatásra és vigasztalásra Medgyesi Pál által. Sarospatakon [1660 typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴–E⁴ = 38 + [2] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 966

Református prédikáció. – A címlap háta üres. *Isteni és istenes zsinat* címmel és bibliai textussal kezdődik a prédikáció (3–38), amely változatlan szövegű, de javított helyesírású kiadása a Sárospatakon 1655-ben megjelent első kiadásnak (2606). A prédikáció után a sajtóhibák felsorolása következik: *Megigazított vétkes nyomtatások a Hatodik jajban* (E₄a-b). Mivel a sajtóhibajegyzék az egész, *Magyarok hatodik jajja* című prédikációgyűjteményre (2941) vonatkozik, és az utolsó levél nem hozzátoldás, ezért a zsinatok szükségességéről szóló prédikációnak újabb kiadását eleve az 1660-as prédikációgyűjtemény részeként tervezték. Elképzelhető azonban, hogy az említett sajtóhibajegyzék nélkül, önállóan is forgalomba hozták. A nyomtatvány újra-kezdődő füzetjelzése is erre enged következtetni.

Cf. 2606; –, 2941

Budapest Acad ① ② ③* – Budapest Ev ① – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ① – Sárospatak Ref ②*

2939

MEDGYESI Pál: Ketség torkabol kihatlo lelek... Praedicáltatott a' Sáros pataki ecclesiában ... Urvacsorájának kiszolgáltatásakor 25. Augusti 1658-ben Medgyesi Pal által. Saros Patakon [1660? typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴–E⁴ F³ = 45 pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 963

Református prédikáció. – A címlapon magyar nyelvű bibliai idézet olvasható. A címlap háta üres. *Rakoci Györgynek, Erdély országának fejedelmének ... szől Medgyesi Pal* keltezés nélküli ajánlása (3–5). Külön cím nélkül, a bibliai textussal kezdődik a tékozló fiú példájából kiinduló, megtérésre felszólító prédikáció, amelyet Medgyesi 1658. augusztus 25-én mondott el Sárospatakon (7–45).

A beszéd része Medgyesi *Magyarok hatodik jaja* című, 1660-ban megjelentetett prédikációgyűjteményének (2941) is. Önálló címlapja, füzetjelzése és ajánlása alapján feltételezhető, hogy a nyomtatványt önállóan is forgalomba hozták. Nem lehet teljes bizonyossággal eldönteni, hogy ez már 1658-ban megtörtént, vagy csak 1660-ban. Az ajánlás pontos dátumának elhagyása

mindkét esetben értelmezhető: 1658-ban október 8. után fejeződhetett be a nyomtatás, amikor már nem II. Rákóczi György, hanem Barcsai Ákos volt a fejedelem. 1660-ban pedig lehetséges, hogy a kiadvány Rákóczi 1660. június 7-én bekövetkezett halála után készült el. Az ajánlásban Medgyesi megemlítette, hogy több mint húsz esztendeje lelkész a fejedelem atyja, öccse és édesanyja mellett (4). Ez a közlés mégis az 1660-as nyomtatási évet teszi valószínűbbé, Medgyesi ugyanis 1638. szeptemberétől volt I. Rákóczi György fejedelem udvari papja.

Cf. 2941

Budapest Acad ① ②* – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ① – Debrecen Ref ① – Sárospatak Ref ②*

2940

[MEDGYESI Pál:] *Liturgia Sacrae Coenae*, az az Ur vacsorájának kiosztasában-való rend és cselekedet, melyben megegyeztenek a' Tiszánn innen-levő egyházi szent társaságbéli tanétók, leg-nagyobb részént, és illyen formán közönséges meg-egyezett végezetből Sáros pataki közönséges gyűlésekben, 10. Apr. 1658-ben ki-adtanak. Patakon 1658 [1660? typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁸-C⁸ D⁶ = 60 pag. – 8° – Orn., init.

MKsz 2004: 156–164

Református agenda. – Az 1658-ban Sárospatakon megjelentetett agendának (2795) felépítését, szövegét tekintve változatlan újabb kiadása. Az agenda két kiadására Fekete Csaba hívta fel a figyelmet (MKsz 2004: 156–164). Az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött 3. példányról kimutatta, hogy annak ellenére, hogy ez is 1658-as évszámmal jelent meg, szövege az agenda további példányaival összevetve végig szedési-helyesírási eltéréseket mutat, tehát az egész nyomtatvány új szedés. Csak két feltűnő változtatás, amely megkülönbözteti a két kiadást: az újabb kiadás *Az Isten felő olvasóhoz* intézett előszavának első sorában *Vr* szót szedtek az *Ur* helyett, az előszó utolsó lapja pedig (a számozatlan 12. lap) az *ajándékuvaknak* szóval kezdődik, míg az előző kiadásban tévesen az *aján-* őrszó után az első két szótagot lehagyták, így *dékuvaknak* szó olvasható ugyanezen a helyen. A szedési változtatások jelentős részét Fekete Csaba az említett tanulmányban bemutatta.

Szövegkiadás a címlap másolatával és a két kiadás közti változtatások jegyzetben való feltüntetésével: *Liturgia Sacrae Coenae* Az az: Úr vacsorájának... S. a. rend. és a tanulmányt írta: Fekete Csaba. Sárospatak 2003. (Acta Patakina XV. Nyelvi és Művelődéstörténeti Adattár. Kiadványok 3.)

A sajtóhibák nagy részének kijavítása miatt Fekete Csaba feltételezte, hogy a leírt 3. példány a pataki agendának újabb kiadása. A Tiszáninneni esperességek lelkészei számára kibocsátott Úrvacsorai agendát valószínűleg azért kellett újra kinyomtatni, mert az 1658-as kiadás példányszáma kevésnek bizonyult. Talán 1659-ben, vagy inkább 1660-ban adták ki újra, de

még Lórántffy Zsuzsánna fejedelemszony életében. A fejedelemszony ugyanis nagy pártfogója volt ennek a puritánusok által elfogadott agendának (ld. *uo.*), amelynek bevezetése ellenállásba ütközött; így Lórántffy Zsuzsánna halála után újabb kiadás kibocsátása kevésbé valószínű.

Cf. 2795

Budapest Acad ☉* – Budapest Nat ☉

2941

MEDGYESI Pál: Magyarok hatodik jajja, mellyel e' romlott nép zokogta, zokogja ma is MDCLVIII. esztendőbeli, egy felől tatár chamnak ... Krimből számtalan sok ezerekkel, törökkel, tatarral, kozákkal és a' két oláh vajdával; más felől fő vizernek [!] Constantinápolyból hasonló nagy sokasággal, dühöss indulatból-való réjá ütések, szörnyü égetéseket, öldökléseket, sarczoltatásokat és szürü sok rablásokat: a'mikor Boros-Jenöt-is, Káránsebesel, Lugassal etc. el-foglalván, törökkel rakták-meg, száz ezer rabnál többet vittenek-el, Erdélyt penig hallatlan és el-viselhetetlen sarcz alá vetették, törvényes fejedelmétől-is el-rekesztvén. ... Medgyesi Pal irta, és bizonyos praedicatiokban foglalván praedicállotta együt-is, másut-is; legföképpen a' Sáros-pataki ecclesiában 1658 és 1659-dik-ben. S[áros] Patak 1660 [typ. principis] Rosnyai Janos.

²⁴, A⁴-D⁴; A⁴-C⁴ D²; A⁴ B⁵ C⁴-F⁴ G²; A⁴-E⁴ F³; A⁴-E⁴ F²; *4, A⁴-C⁴; A⁴-E⁴ = 39 + 27 + 53 + 45 + 44 + 32 + 38 + [2] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 960 – RMK I 961

Református prédikációgyűjtemény. – A címlapon magyar nyelvű bibliai idézet olvasható. A címlap háta üres. Az *Előljáró beszédben* a szerző Erdély és Magyarország szomorú állapotáról és ezzel kapcsolatos siralmas prédikációiról írt (3–7). *♣ Lajstroma a következő prédikációknak* a gyűjtemény egyes darabjait sorolja fel, bibliai textussal és a beszédek *tanúságaival* együtt (8–12).

A gyűjtemény első darabját, mivel lapszámozása folyamatosan követi az ajánlását, csak ebben az 1660-as prédikációgyűjteményben nyomtatták ki. Önálló címlapja van, amely a prédikáció címét és elhangzásának körülményeit közli, de nyomdai impresszumot nem tartalmaz: *Felgerjedd s pokol fenekéig hatalmazott rohogó tűz... Prédikállotta a sárospataki eklézsiában, 20. [Octo]bris 1658-dik esztendőben Medgyesi Pal (13. pag.).* A prédikáció szövege, a cím megismétlésével, a 15–39. lapon olvasható.

A gyűjtemény további prédikációi: (2) *József romlása (2871)* – (3) *Ezechias kir. hite' (2870)* – (4) *Kétség torkából kiható lélek (2939)* – (5) *Bűnön búskodó lélek kénszergése (2937)* – (6) *Gyözködő hit (2793)* – (7) *Isteni és istenes zsinat (2938)*. Ezeknek a prédikációknak újrakezdő-

dő füzetjelzéséből és lapszámozásából, néhol saját ajánlásából joggal lehet arra következtetni, hogy e beszédek önállóan is megjelentek vagy 1660-ban, vagy már a megelőző években. A prédikációgyűjtemény címével Medgyesi a ...*Hármas jaj*... halotti prédikációi (Patak 1653, 2486, Várad 1653, 2504) után az *Erdély s magyar nép negyedik jaja* (2729) és az *Ötödik jaj és siralom* (2794(2)) című prédikációira utalt, amelyeket a *Sok jajokban*... című 1658-as prédikációgyűjteményébe is (2796) belefoglalt. A *Magyarok hatodik jaja* ugyan közvetlen folytatása az Erdély 1657-es romlását sirató negyedik és ötödik jajnak, de nem önálló prédikáció, csak ennek az 1660-as prédikációgyűjteménynek a címe.

Szabó Károly a gyűjtemény első darabját önálló számon is felvette, bár megjegyezte, hogy azt „a «Magyarok Hatodik Jajjában, annak czimlapjával, előbeszédével és lajstromával együtt» nyomtatták (RMK I 961).

A prédikációgyűjtemény tartalmi elemzését Luffy Katalin végezte el (It 2001, 195–199).

Cf. 2486; 2504; 2729, 2794(2), 2796, 2871, 2870, 2939, 2937, 2793, 2938, –

Budapest Acad ① ②* ③* – Budapest Ev ④* – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Acad ③* – Cluj-Napoca Univ ③* – Debrecen Ref ① – Sárospatak Ref ① – Szeged Univ ①
Olim: Lugossy József Debrecen

2942

SZALÓCZI Mihály: Az Isten-ember Jésus Christusnak személye felöl igazán értő tanitoknak valasz-tetelek, melyben az igaz és keresztyéni tudomány világossan le-tétezik, és az ellenkezőknek a felöl valo itileték a Sz. Irásnak egyenes mértékére vonattatik. Irattatott Szaloczi Mihaly, sajó-szentpéteri szent gyülekezet méltatlan lelki-pásztora által. Saros Patakon MDCLX [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁸–G⁸ H² = 115 pag. – 8° – Init.

RMK I 969

Református vitairat. – A címlapon két bibliai, a címlap hátán *Guilielmus Amesius* idézete olvasható. Az ajánlás címe: *A jó ítéletű olvasónak az üdvösségnek fejtől minden jókat, a gonosz ítéletűnek jobb ítéletet kívánok* (3–7), kelte *Sajo-Sz. Péteren* 1659. április 7. Ezután következik a tartalomjegyzék: *Rendi ez irásnak* (8–9). A mű törzse *Első rész. Micsoda legyen az Isten fiának megtestesülése, avagy magára vétele az emberi természetnek* címmel kezdődik, s összesen hat részben Krisztus megtestesülésével és kettős természetével, valamint isteni és emberi tulajdonságainak kapcsolatával (communicatio idiomatum) összefüggő teológiai kérdéseket tárgyal. Mindezzel a Krisztus testének mindenütt jelenvaló voltáról (ubiquitas) szóló evangélikus tanítást kívánja cáfolni (9–115).

Szalóczi Mihály 1646-ban láposi, 1656-tól szatmár-vári, 1658-tól sajoszentpéteri református lelkész volt. 1660 körül esperesévé választotta a borsod-gömör-kishonti egyházmegye. 1674 tavaszán halt meg (Zoványi: Lexikon).

Ez az egyetlen ismert nyomtatott munkája. Amint az előszóból kitűnik, Király Jakab oszgyáni, később rozsnyói evangélikus lelképásztor *Hármas szentírásbeli dolgok* (Kassa 1654. 2522(2)) című vitairatának 134–140. lapjára felelt vele. A válaszadás azért halasztódott öt évet, mert Szalóczinak csak 1659. március 13-án került kezébe Király említett írása. A felelet tehát – az előszó keltezése alapján – alig több mint három hét alatt készült el.

Cf. 2522(2)

Budapest *Nat cop.* (Berlin) – Halle *Univ* ① (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*) – Kalocsa *Dioec* ② – Sárospatak *Ref* ① – Târgu Mureş ①

2943

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1661. Hermanstadt 1660 typ. civitatis. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

1659–1660-ban Christoph Hildebrand volt a városi nyomda vezetője, így megalapozottan feltételezhető, hogy ő készítette ezt a naptárat is.

Cf. 3009!

2944

COMENIUS, Joannes Amos: *Januae lingvarum reseratae aureae vestibulum, quo primus ad Latinam aditus tyrunculis paratur cum versione interlineari Germanica, Ungarica, editum a Johan-Amoso Comenio. Cibinii 1660 per Christophorum Hildebrandum [typ. civitatis].*

A⁸.D⁸ E⁴ = 72 [recte 71] + [1] pag. – 8^o – 1 ins., orn., init.

Nägler 350

Latin beszédgyakorlatok és nyelvtan kezdők számára magyar és német értelmezésekkel. – E bibliográfiákban eddig nem szereplő nyomtatvány címlapján Szeben városának címere látható. A címlap hátán *Candido lectori s. szóló előszó* olvasható *Philippus Ludovicus Piscator* aláírásával (2). Ezután kezdődik *Januae Latinitatis vestibulum, Der Vorhoff zur Lateinischen Sprach-Tür. A' deáki nyelv ajtaja előtt való pitvar avagy tornác* háromnyelvű cím után a háromnyelvű főrész (3–70). Ez hét fejezetben fogalomkörök szerint foglalja össze egy-egy téma alapvető szókincsét. Egyes részfejezetek bizonyos nyelvtani jelenségeket is rendszereznek (pl. *Caput I.: Comparativa, Anomala comparatio* (14–15); *Caput II.: Verba impersonalia. Wort ohne Personen. Személytelen igék*, 37–38, stb.). A záró *Conclusio. Der Beschluss. Berekesztő beszéd* (71–72) végén álló kolofon újraközi a címlapon is jelzett impresszumadatokat.

Comenius *Vestibulum* a XVII. század 40-es éveitől kezdve közkedvelt volt a hazai iskolákban. Elsőként Philippus Ludovicus Piscator illesztette bele 1641-ben Gyulafehérvárott az iskolai nyelvoktatás folyamatába (1882). Erre utal ajánlólevele, amely az 1643. váradi *Vestibulum*-kiadásban maradt fenn 1641. május 1-jei keltezéssel (2038). Jelen kiadásban az utolsó két mondat és a keltezés nélkül ezt az ajánlólevelet nyomtatták ki újra. A magyar nyelvű példamondatok ugyancsak Piscator kiadását követik (2038). A kiadvány latin és német nyelvű része az ugyanebben az évben Lócsén megjelent négy nyelvű kiadással (2911) egyezik.

Cf. 1882!*; 2038; 2911, –, →

Budapest *Nat cop.* (Praha) – Praha *Acad* ① – Sibiu *Mus* ①

2945

GEBETH in gefährlichen Zeiten, absonderlich wider den Türcken gestellet im Jahr 1660. [Hermannstadt] (1660) [typ. civitatis].

);⁽⁹⁺³⁾ = [9] fol. – 12° – Init.

Sztripszky II 2579/127 ← MKsz 1905: 134 – Čaplovič 1077

Evangélikus imádság és vers. – A külön címlap nélkül megjelent nyomtatvány a fent idézett címmel kezdődik. Két részből áll. Először hosszabb prózai könyörgés olvasható, amelyet a margón megjelölt bibliai helyek alapján állított össze ismeretlen szerzője a törökök és a háború ellen ():(1a–):(7b). Ezt *Kinder-Gebetlein wider Türcken M. B.* című rövid vers és öt bibliai idézet követi az ember bűnösségéről, a megtérésről, a bűnbánatról és az imák meghallgatásáról ():(9b–):(9b). A kiadványt *B. Bernardus Medit[ationes] devotiss.* 6. fejezetéből való latin nyelvű idézet zárja ():(9b).

Ezt a jelenleg is egyetlen példányban ismeretes kiadványt először Dézsi Lajos írta le (MKsz 1906: 134). Az ő közlését vette át Sztripszky Hiador (II 2579/127). Mindketten a nyomtatványban szereplő, későbbi kézírásos bejegyzés alapján lőcsei nyomtatványnak tartották. Ján Čaplovič a betűtípusok alapján ugyancsak a lőcsei nyomtatványok között ismertette (1077). Pedig az a betűtípusainak alapos vizsgálata alapján Szebenben, a városi nyomda felszerelésével készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése). Aktualitását az az 1660. esztendei török támadás adta, amelynek során Várad is elesett.

Budapest *Nat cop.* – Levoča *Ev* ①

2946

PESTES [!] Alexicacus seu lues pestiferae fuga von der jetzigen angehenden vnd grassire[nden] Pestilent[z] [die]ses 1660sten Jahrs... [Hermannstadt] (1660) [typ. civitatis].

[][?] = [4] + ? fol – 8°

ArchVerSiebLkde Neue Folge XIX (1884): 97

Orvosi tanácsok németül. – A kiadványból ma csupán két, kötetátlából kiáztatott töredékes, erősen csonka példány maradt fenn, amelynek lapjai össze vannak ragadva. Ezért a kiadvány terjedelméről, beosztásáról bővebb nem mondható. A címlap hátán áll a *Lectori benevolo salutem* című előszó, majd egy bevezető szöveg olvasható a pestisről, a járvány idején tanúsítandó magatartásról. A kiadványból a következő fejezetcímek azonosíthatók: a *Prae[servati]-v[a]* főcím alatt a következő megelőző szerek leírása olvasható: *Alexipha[rm]acon – Auserliche praeservativa – Pomum Arabicum – Pillulis proprietatis*. A *Curativa* főcím alatt: *Signa oder die Zeichen sind diese – Böse Zeichen in werender Kranck[enheit] – [Ch]yurgia*.

A mű címe alapján az 1660. évi pestisjárványhoz kapcsolódott, a fennmaradt fejezetek arra utalnak, hogy felvilágosítással és tanácsokkal szolgált a járvánnyal kapcsolatos tennivalókról, a betegségről, az alkalmazható orvosságokról. Szövege nem azonos a hasonló címmel 1636-ban Lőcsén megjelent kiadványéval (1598).

Johann Graff szebeni evangélikus lelkész tudósítása szerint az Erdélyben már pusztító pestisjárvány Szebenbe 1660 augusztusában tört be. Rövid idő alatt a városnak 2733 lakosa lett a járvány áldozata. Vö. Magyary-Kossa Gyula: Magyar orvosi emlékek. Értekezések a magyar orvostörténelem köréből. III. Bp. 1931, 380–381.

A nyomtatványnak az 1682-es szebeni számadáskönyv kötéséből kiáztatott példányáról Franz Josef Zimmermann adott hírt a fenti formában (ArchVerSiebLkde Neue Folge XIX (1884): 97).

A kiadvány betűtípusai alapján Szebenben, a városi nyomdában készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése), aktualitása miatt feltételezhető, hogy 1660-ban. Minden bizonnyal Christoph Hildebrand sajtója alól került ki, ugyanis 1659–1660-ban ő volt a nyomda vezetője.

Sibiu Arch ④* ④*

2946A

»BELLOBRADENUS, Paulus: Discursus pneumaticus de natura animae rationalis separatae, et eius affectionibus, quam in Gymn. Evang. Trenchiniensi Paulus Bellobradenus pro exercitio discipulorum suorum publico ventilandum proponit. Respondente Mathia Fabri Turoceno, m. Sept. 1660 impr. Trenchinii, Čížek.«

»[]⁴ = [4] fol.«

Čaplovič 1866

Filozófiai vizsgatételek. – Paulus Bellobradenusnak az elkülönült értelmek lélek természetéről és sajátosságairól szóló vizsgatételeiből ma példány nem ismeretes. Emlékét Samuel Wilhelm Serpilius 1750 körül David Czvittinger „Specimen”-jéhez gyűjtött kéziratos adalékai tartották fenn (Bratislava, Acad Evangélikus lyceum könyvtára C. IX. 71a, 66. pag.). Serpilius munkájának másolata megtalálható az Országos Széchényi Könyvtár Kézirattárában is a Fol.

lat. 74. jelzeten. Ennek 321. lapján található e mű leírása a fenti formában. Bellobradenusnak ezeket a téziseit a bibliográfiai szakirodalomban említi még Ludovít Rizner (I 112), Szinnyei József (I 801), majd Ján Čaplovič (1866).

E tételeket a címleírás tanúsága szerint 1660 szeptemberében vitatták meg a trencsényi evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Paulus Bellobradenus rektor, a vizsgázó a turóci születésű Matthias Fabri volt.

Ján P. Ďurovič említése szerint „Pavol Boluško” trencsényi tanár és pap 1657-ben adott ki Trencsénben egy *De natura animae rationalis* című értekezést (Evanjelická literatúra do tolerance. Martin 1940, 65. Vö. Viera a Veda I. 1930: 173). Ján Čaplovič kizárta ezt a munkát az 1657. évi nyomtatványok köréből, mivel úgy vélte, hogy ez az adat Paulus Bellobradenus itt leírt disputációjára vonatkozik (CLXXXVII). Čaplovič álláspontja helytálló. Ďurovič ugyanis félreértette Samuel Štefan Osuský közleményét (Viera a Veda 1930: 173). Ez 1657-et Bellobradenus trencsényi professzorsága kezdeteként jelöli meg, most ismertetett téziseit e közlemény is 1660. évi nyomtatványként említi. Elfogadható Ján Čaplovič álláspontja, aki ezt a munkát a trencsényi Čížek-nyomda kiadványának tartotta.

2947

BELLOBRADENUS, Paulus: *Dissertatio scholastica de propositionibus personalibus in Christo, Jesu Christi numine dirigente ad disputandum publice proposita, praeside Paulo Bellobradeno, direttore gymnasij evang. Trenchin., respondente Andrea Hlboky Trinchinien. Ad diem (29) Januarij. Trenchini MDCLX [Čížek].*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 960 – Čaplovič 1867

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *resp. Andreas Hlboki Trench., p. n. patriae alumnus* ajánlja a téziseket ... *Samueli Chalupka, ecclesiae evang. Trenchiniensis antistiti ...*, ... *Andreae Kubranski, ... civitatis Trenchiniensis judici ...*, ... *Augustino Wallae, ordinis senatorii in eadem repub. assessori ... promotori ... ac patrono*. A főrész *De propositionibus personalibus in Christo* címmel kezdődik, s XXX pontban tárgyalja azon bibliai helyek helyes értelmezési módját, amelyek Krisztust valamely természetének egy konkrétumával úgy nevezik meg, hogy ez a konkrétum Krisztus másik természetére vonatkozó állításként értelmezhető (A_{2a}–B_{4b}).

E vizsgatételeket a címlap kéziratos kiegészítése szerint 1660. január 29-én vitatták meg a trencsényi evangélikus iskolában. A vizsgáztató Paulus Bellobradenus direktor, a vizsgázó a trencsényi születésű Ondrej Hlboky volt.

Budapest *Nat* ①

2948

<Kalendář a pranostyka na rok 1661. Trenčín 1660 Čížek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 2882!

2949

KREUCHEL, Elias: *Exercitium theologicum de natura relationum personalium sacrosanctae Trinitatis, quod ... sub praesidio et censura m. Eliae Kreüchel, rectoris scholae Novisoliensis, praeceptoris sui ... publicae ventilationi exponit Georgius Gobius Turotzenus Tot Hungarus, p. t. studiosus lycei ejusdem. MDCLX. pridie Calendarum Maji. [Trenchinii] (MDCLX) [Čížek].*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 946 – Čaplovič XXX – Čaplovič 1871

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátlapján *Georgius Gobius* külön szöveg nélkül ajánlja a munkát *Samueli Czernak*, in ... *civitate Novisoliensi pastori nationis Schlavonicae primario* ...; ... *Matthiae Furtini, loci ejusdem symmistae, qui ecclesiam Christi quoque ex natione Schlavonica colligit* ...; ... *Zachariae Hagara, ecclesiastae Moschoviensium ... olim praeceptoris* ...; ... *itidem ... Friderico Grebnero, civitatis Novisoliensis civi circulari et primario, p. t. judici reip.* ...; *ut et toti ordini senatoriorum, ... Christophoro Mikoy, in civitate eadem senatori ... mecoenati* ...; ... *Christophoro Charazic, ejusdem ordinis viro ... patrono* ...; *Melchiori Zima, viro viginti quatuor viratus ... hospiti et fautori* ...; ... *Johanni Czeren, civi et mercatori Novisoliensi ... olim condiscipulo ... nunc promotori* ...; ... *Matthiae Tessatio, civi Moschoviensi praecipuo et arcis Blatnica bonorum inspectori.*

A főrészt (A_{2a}–B_{4b}) latin disztichonnal kezdődik, amelyek első szavai: *Da facilem cursum coeptis*. Ezután egyetlen *Thesis*ben tárgyalja a Szentháromság személyei közötti kapcsolatokat, vagyis azokat a módokat, amelyekkel az istenségben lévő személyek belülről egymásra kölcsönösen vonatkoznak, egymást meghatározzák és egymástól elválasztódnak: ... *Relationes sunt modi, quibus personae deitatis ad se mutuo ab intra referuntur, constituuntur et distinguuntur* (A_{2b}). Az utolsó lapon (B_{4b}) *Antithesis* és *Corollaria* olvasható, végül pedig cím és szerző nélküli hatsoros latin nyelvű költemény.

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint a besztercebányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1660. április 30-án. A vizsgáztató Elias Kreuchel, az iskola rektora, a vizsgázó a túróci születésű, magát magyarországi tótnak (Tot Hungarus) valló Juraj Gobius volt.

E nyomtatványt Szabó Károly Johann Samuel Klein híradása nyomán (Nachrichten I 125) a bártfai nyomda termékének tartotta. Ezt a véleményt azonban már Ján Čaplovič is cáfolta és a betűanyag alapján megállapította, hogy valójában a trencsényi műhelyben készült (vö. Čaplovič XXX és 1871). Čaplovičnak ezt a megállapítását V. Ecsedy Judit is megerősítette.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① ①

2950

LÖBRYNUS NOVOMĚSTSKÝ, Daniel: Pohádky duchownj, nebo rčeřj w podobenstwj powěděné ... z německé řeči na českau přeložené. Od dobré paměti kněze Danyele Löbryna Nowoměstského, z hořegssjho Sljzka, toho času kazatele ... w Liběchowě nad Labem. Nynj pak znowu wytisštěné w Trencjně MDCLX (w impressy Nykodema Čzjzka).

A¹²-G¹² H⁶ = [90] fol. – Init.

RMK II 961 – Knihopis 14.065 – Čaplovič 1873

Bibliai témájú szórakoztató fejtő kérdések és feleletek gyűjteménye cseh nyelven. – (A cím fordítása: Vallásos mesék, vagy példabeszédben elmondott történetek ... német nyelvről csehre fordítva. A jó emlékezetű felső-sziléziai Daniel Löbrynus Novoměstský paptól, az időben Liběchov nad Labem ... prédikátorától. Most pedig újonnan nyomtattatik ...) A címlap hátán ajánlás és jó kívánság *Nicolao, Stephano et Emerico Petroczi ... Stephani Petroczi de Petrocz, haereditarii in Cassa equitis aurati ... filiis*. Ezt követi a *Předmluva* (Előszó) (A_{2a}-A_{5b}), amelyben a nyomdatulajdonos közli, hogy mivel e könyvecske 43 évvel korábban kis példányszámban jelent meg és alig kapható, most saját költségén, saját nyomdájában ismét kiadja nagycsütörtöki ajándékol az említetteknek. Keltezése: Trencsén 1660. márc. 19., aláírója *Nykodem Čzjek, držitel impresjy* (N.Č. nyomdatulajdonos). Ez után kezdődnek a kérdések és válaszok tartalmi bontás és fejezetbeosztás nélkül. (A_{6a}-H_{6a}). A válaszok végén szentírási hivatkozások találhatóak. A nyomtatványt a *Wytisštěné w swobodném a králowském městě Trencjně, w impressy Nykodema Čzjzka* kolofon zárja.

A mű első kiadásának (Dobrovice 1616, Knihopis 14.064) előszavában a fordító közölte, hogy egy németországi prédikátor néhány évvel korábban megjelent művét ültette át cseh nyelvre, amely *Keresztény elűzése és ellensúlyozása az unalmas pillanatoknak, vagy Mesék könyvének nevezetik, amelybe az Ó- és Újszövetség legszebb történeteit foglalta be kérdésekre és válaszokra*. Mivel fiatal korában nem tudott németül, nehézségei voltak a fordítással, ami „nem végig és teljesen” az ő munkája. E trencsényi kiadás előszavában Nikodém Čížek nyomdatulajdonos „német nyelvről csehre vagyis szlovákra” minősítette a fordítás nyelvét.

Daniel Löbrynus Novoměstský feltételezhetően az 1590-es években született. A szakirodalomban tévesen szerepel, hogy sziléziai származású, 1660 körül „Vágújhelyen lelkészkedett” (Szinnyi VIII 1–2, Zoványi: Lexikon 378, Čaplovič p. 1011 Autorský register). A félreértés oka az, hogy a Novoměstský név nem Vágújhelyet (Nové Město nad Váhom) jelenti, hanem Löbryn személynevének része. Ez az egykori Neustadtra utal a címlapon is jelzett Felső-Sziléziában. 1660 körül Löbrynus már nem élt, mivel a címlap „jó emlékezetű”-nek tünteti fel.

Művének az OSzK-ban őrzött, Juraj Ribay könyvtárából való példánya a legteljesebb. Hiányzik belőle a B_{1, 12}, a D₁₁, E₃, E₁₁₋₁₂ levél. A D₁₁ levél helyére a mű más kiadásának olyan levelét kötötték, amelyen az E₃ levél szövege olvasható. Az idegen levél feltételezhetően korábbi csehországi kiadásból származik, ugyanis az 1675. évi zsolnai (RMK II 1375a) egészen más nyomdai eljárással készült. A szakirodalomban jelzett további kiadások (Knihopis 14.066, 14.067, 14.071) ma nem ismeretesek.

Cf. –, →

Budapest *Nat* ②* – Praha *Hus* ④

2951

[PÍŠNIČKY vánoční. V Trenčíně cr. 1660 v impressii Nykodéma Cžížka.]

A⁸ + ? = [8 + ?] fol. – 8° – Orn., init.

Knihopis 13.691 – Čaplovič 1872

Evangelikus énekeskönyv biblikus cseh nyelven. – (A cím fordítása: Karácsonyi énekek.) Ma egyetlen csonka példány ismeretes, amely az „A” füzet 2. és 3. levelét, és még egy füzetjel nélküli levelet foglal magában. Összesen hat karácsonyi ének töredékes szövegével. Az első sorszám nélküli (A_{2a}), a további leveleken a II. (A_{2a}), a III., IV. (A_{3a}–b), valószínűleg a [IX.] és a X. számú ének szövegei, illetve részletei olvashatók.

A töredék Jirík Tranovský énekeskönyve 1636. évi lőcsei kiadásának (1655) hiányos, liptószentmiklósi példányában maradt fenn egy hasonló füzetes énekeskönyv (3072) és az „E” füzet közé kötve. Nehezítette a kiadvány azonosítását, hogy a leírás alapjául szolgáló mikrofilmen (a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában, „A 1615/II”) az A₂ és A₃ levél között két levélen nem e nyomtatványhoz tartozó, idegen szöveg található. Az énekeskönyv teljes terjedelme valószínűleg egyetlen füzet és még néhány levél lehetett. Tranovský énekeskönyvének ugyanebben a példányában ugyanis még két hasonló töredék található. Az egyik húsvéti énekeket tartalmaz, s meglévő címlapja szerint 1660-ban nyomtatta Čížek (2953), a másik adventi énekeket foglal magában, s a fennmaradt, hitelesnek látszó adatok szerint 1662-ben jelent meg Trencsénben (3072). Mint Ján Vilikovský megállapította, Nikodém Čížek nyomdász a könnyebb eladhatóság érdekében adott ki kis terjedelmű énekeskönyveket is a nagyobb ünnepekörkhöz tartozó énekek szövegével (Bratislava 1935, 287–288).

Erről a karácsonyi énekeket tartalmazó munkáról modern könyvészeti leírást először a Knihopis (13.691), majd Ján Čaplovič (1872) tett közzé. A fentiek alapján megerősíthető álláspontjuk, hogy ez az énekeskönyv is 1660 körül jelent meg. Ezt támasztja alá a nyomdai anyag vizsgálata is.

Cf. –, 2953, 3072

Budapest *Acad cop.* – Liptovský Mikuláš *Ev* ④

2952

TARNÓCZI, Márton: Schematismus funebris sive oratio exhibens ... dn. Nicolai Ostrosith de Ghyletincz, eqvitis aurati, liberi ac haereditarii domini arcium Illava, Lypto-Uyvar, Ludan etc., sacrae regni coronae conservatoris etc. Lares, virtutes, labores, honores, cineres à m. Martino Tarnocio, superattendente evangelicarum ecclesiarum per comitatus Nitrensem, Barschiensem, Posoniensem habita in templo Illaviensi, die 28. Novembris Anno M.DC.LX. ... [Trenchinii] (1660) [Cízek].

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Orn. init.

Sztripszky II 2580/128 ← MKsz 1890: 270 – Čaplovič 1874

Evangélikus gyászbeszéd és gyászvers. – A halotti beszédet Tarnóczi Márton evangélikus szuperintendens 1660. november 28-án mondta el az illavai templomban. A címlap hátán *Proloquiunként M. Martinus Tarnoci* ajánlása olvasható mecénásához, az elhunyt testvéréhez, *ad ... Matthiam Ostrosith de Ghyletincz ... liberum ac haereditarium dn. arcium Illava, Lypto-Uyvar, Ludan ...* Ezután Tarnóczi *Jehova juva!* óhajtással és egy disztichonnal kezdi az Osztrosith Miklós dicséretére mondott beszédet: *Saepe bonos mutare orbem natura coegit: Magna quibus patriae poena carere fuit.* Ezt a disztichont gyakran ismétli a beszédében (A_{2a}–C_{2a}). A kiadványt a *Solatum poetico-theologicum penatibus Ostrosithianis oblatum* című gyászvers zárja (C_{2b}).

Osztrosith Miklós, Osztrosith István királyi tanácsos fia Illaván született. A Trencsén megyei birtokos életéről, iskoláztatásáról, kitűnő jogi és történeti ismereteiről, érényeiről, vallásáról és családjáról sok adat kiderül a beszédből. 1647-ben választották meg koronaőrnek, és 1660. szeptember 16-án hunyt el Illava várában.

A nyomtatványt először Horváth Ignác ismertette a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának példánya alapján (MKsz 1890: 270), így került be Sztripszky bibliográfiájába (Sztripszky II 2580/128). A hely nélküli nyomtatványt mindketten trencsényi nyomtatványnak írták le. Ezt a megállapítást erősítette meg Ján Čaplovič is (1874).

Budapest *Nat* ① ②*

2953

WELKONOČNJ pjsničky o vzkřjssenj z mrtwých Pána a Spasytele nasseho Gezjsse Krysta. W Trencíně 1660 w ympressy Nykodéma Czjzka.

A⁸ + ? = [8 + ?] fol. – 8° – 1 ill.

Čaplovič 1875 – Knihopis 13.695a

Evangélikus énekeskönyv biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Húsvéti énekecskék Jézus Krisztus, Urunk és Üdvözítőnk feltámadásáról a halottak közül. A nyomtatványból csupán

Művének az OSzK-ban őrzött, Juraj Ribay könyvtárából való példánya a legteljesebb. Hiányzik belőle a B₁,₁₂, a D₁₁, E₃, E₁₁₋₁₂ levél. A D₁₁ levél helyére a mű más kiadásának olyan levelét kötötték, amelyen az E₃ levél szövege olvasható. Az idegen levél feltételezhetően korábbi csehországi kiadásból származik, ugyanis az 1675. évi zsolnai (RMK II 1375a) egészen más nyomdai eljárással készült. A szakirodalomban jelzett további kiadások (Knihopis 14.066, 14.067, 14.071) ma nem ismereteseek.

Cf. —, →

Budapest *Nat* ②* – Praha *Hus* ④

2951

[PÍSNICKÝ vánoční. V Trenčíně cr. 1660 v impressí Nykodéma Čížka.]

A⁸ + ? = [8 + ?] fol. – 8° – Orn., init.

Knihopis 13.691 – Čaplovič 1872

Evangélikus énekeskönyv biblikus cseh nyelven. – (A cím fordítása: Karácsonyi énekeskék.) Ma egyetlen csonka példány ismeretes, amely az „A” füzet 2. és 3. levelét, és még egy füzetjel nélküli levelet foglal magában, összesen hat karácsonyi ének töredékes szövegével. Az első sorszám nélküli (A₂a), a további leveleken a II. (A₂a), a III., IV. (A₃a–b), valószínűleg a [IX.] és a X. számú ének szövegei, illetve részletei olvashatók.

A töredék Jiřík Tranovský énekeskönyve 1636. évi lőcsei kiadásának (1655) hiányos, liptószentmiklósi példányában maradt fenn egy hasonló füzetes énekeskönyv (3072) és az „E” füzet közé kötve. Nehezítette a kiadvány azonosítását, hogy a leírás alapjául szolgáló mikrofilmen (a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában, „A 1615/II”) az A₂ és A₃ levél között két levél nem e nyomtatványhoz tartozó, idegen szöveg található. Az énekeskönyv teljes terjedelme valószínűleg egyetlen füzet és még néhány levél lehetett. Tranovský énekeskönyvének ugyanebben a példányában ugyanis még két hasonló töredék található. Az egyik húsvéti énekeket tartalmaz, s meglévő címlapja szerint 1660-ban nyomtatta Čížek (2953), a másik adventi énekeket foglal magában, s a fennmaradt, hitelesnek látszó adatok szerint 1662-ben jelent meg Trencsénben (3072). Mint Ján Vilikovský megállapította, Nikodém Čížek nyomdász a könnyebb eladhatóság érdekében adott ki kis terjedelmű énekeskönyveket is a nagyobb ünnepekörökhöz tartozó énekek szövegével (Bratislava 1935, 287–288).

Erről a karácsonyi énekeket tartalmazó munkáról modern könyvészeti leírást először a Knihopis (13.691), majd Ján Čaplovič (1872) tett közzé. A fentiek alapján megerősíthető álláspontjuk, hogy ez az énekeskönyv is 1660 körül jelent meg. Ezt támasztja alá a nyomdai anyag vizsgálata is.

Cf. —, 2953, 3072

Budapest *Acad cop.* – Liptovský Mikuláš *Ev* ④

2952

TARNÓCZI, Márton: Schematismus funebris sive oratio exhibens ... dn. Nicolai Ostrosith de Ghyletincz, eqvitis aurati, liberi ac haereditarii domini arcium Illava, Lypto-Uyvar, Ludan etc., sacrae regni coronae conservatoris etc. Lares, virtutes, labores, honores, cineres à m. Martino Tarnocio, superattendente evangelicarum ecclesiarum per comitatus Nitrensem, Barschiensem, Posoniensem habita in templo Illaviensi, die 28. Novembris Anno M.DC.LX. ... [Trenchinii] (1660) [Čížek].

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Orn. init.

Sztripszky II 2580/128 ← MKsz 1890: 270 – Čaplovič 1874

Evangélikus gyászbeszéd és gyászvers. – A halotti beszédet Tarnóczi Márton evangélikus szuperintendens 1660. november 28-án mondta el az illavai templomban. A címlap hátán *Proloquiumként M. Martinus Tarnoci* ajánlása olvasható mecénásához, az elhunyt testvéréhez, ad ... *Matthiam Ostrosith de Ghyletincz ... liberum ac haereditarium dn. arcium Illava, Lypto-Uyvar, Ludan ...* Ezután Tarnóczi *Jehova juva!* óhajtaással és egy disztichonnal kezdi az Osztrosith Miklós dicséretére mondott beszédet: *Saepe bonos mutare orbem natura coegit: Magna quibus patriae poena carere fuit.* Ezt a disztichont gyakran ismétli a beszédében (A_{2a}–C_{2a}). A kiadványt a *Solatum poetico-theologicum penatibus Ostrosithianis oblatum* című gyászvers zárja (C_{2b}).

Osztrosith Miklós, Osztrosith István királyi tanácsos fia Illaván született. A Trencsén megyei birtokos életéről, iskoláztatásáról, kitűnő jogi és történeti ismereteiről, érényeiről, vallásáról és családjáról sok adat kiderül a beszédből. 1647-ben választották meg koronaőrnek, és 1660. szeptember 16-án hunyt el Illava várában.

A nyomtatványt először Horváth Ignác ismertette a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának példánya alapján (MKsz 1890: 270), így került be Sztripszky bibliográfiájába (Sztripszky II 2580/128). A hely nélküli nyomtatványt mindketten trencsényi nyomtatványnak írták le. Ezt a megállapítást erősítette meg Ján Čaplovič is (1874).

Budapest *Nat* ① ②*

2953

WELKONOČNJ pjsnický o vzkřjssenj z mrtwých Pána a Spasytele nasseho Gežjsse Krysta. W Trencíně 1660 w ympressy Nykodéma Czjžka.

A⁸ + ? = [8 + ?] fol. – 8° – 1 ill.

Čaplovič 1875 – Knihopis 13.695a

Evangélikus énekeskönyv biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Húsvéti énekecskék Jézus Krisztus, Urunk és Üdvözítőnk feltámadásáról a halottak közül. A nyomtatványból csupán

öt töredékes levél ismeretes: a címlap, amely minden bizonnyal az „A” füzet első levele volt, továbbá az „A₂” és „A₃”, valamint két füzetjel nélküli levél, valószínűleg az „A” füzet hatodik és hetedik levele. A címlapon a sírból feltámadó Krisztust ábrázoló fametszet látható. A hátlapon a jobb és a bal szél a rendelkezésre álló másolaton erősen takart, de a töredékes szövegből megállapítható 11 húsvéti ének incipitje [Regis] *itík písní* [čtek velkonočních] (A húsvéti énekecskék regisztere) címmel. A következő lapon kezdődik a sorszám nélküli első ének (A_{2a}). A további leveleket a II, III (A_{2b}–A_{3b}), valamint a VI–VIII számmal jelölt énekek (A_{6a}?–A_{7b}?) szövegei, illetve részletei töltik ki. Az utolsó meglévő levél alján a IX. ének sorszámával szakad meg a nyomtatvány. Mivel az énekeskönyv összesen 11 éneket tartalmazott, a meglévő részek alapján bizonyos, hogy az „A” füzet teljes volt, s valószínűleg csatlakozott hozzá még egy 2 vagy 4 levélből álló „B” füzet.

A ma ismeretes egyetlen példány Jiřík Tranovský énekeskönyvének 1636. évi lőcsei kiadása (1655) liptószentmiklósi példányában maradt fenn az „L” és „N” füzet közé kötve. Az énekeskönyv tartalmát Ján Vilikovský ismertette (Bratislava (IX.) 1935, 287). Pontos könyvészeti leírását a Knihopis (13.695a), majd Ján Čaplovič közölte (1875).

Cf. 2951, – 3072

Budapest Acad cop. – Liptovský Mikuláš Ev ③*

2954

ZABANIUS, Isaacus, sen.: An detur unus conceptus entis in communi objectivus et quae sit ejus ad sua inferiora ratio, in gymnasio Brisnensi publice disquiret praeses, m. Isacus Zabanius, respondente Nicalao Lazani Weseliensi Hungaro, die (22) Januar. ... Trenchinii MDCLX [Čížek].

A⁴ = [4] fol. – 4^o

RMK II 962 – Čaplovič 1868

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Nicolaus Lazani, respondens* szöveg nélküli ajánlása áll *judici caeterisque ... senatoribus ... reipublicae Briznensis ... fautoribus* .. Majd a címben közölt kérdés megismérlése után *III Membrum*ban ad választ a szerző a létező általánosságban való felfogásáról (A_{2a}–A_{4b}). Az utolsó lap alján hét logikai *Corollaria jocoferia* olvasható (A_{4b}).

E tételeket a címlap kézírásos bejegyzése szerint 1661. január 22-én vitatták meg a breznóbányai evangélikus iskolában. A vizsgáztató idősebb Isaacus Zabanius rektor (1632–1707) volt. Ő Privigye és Sopron után 1657-től 1659-ig Wittenbergben végezte egyetemi tanulmányait. Hazatérve 1659-től Breznóbányán rektor, majd 1661-től Eperjesen volt konrektor. A vallásüldözés miatt elveszítette állását, és egy ideig külföldön élt, majd 1675 után az erdélyi szászok körében (Orbó, Sebes, Szeben) működött mint tanár és evangélikus lelkes.

A vizsgázó a Nyitra megyei Veszélen született Nicolaus Lazani volt, akinek nevét Szabó Károly (II 962) és Ján Čaplovič (1868) is Lazari-nak írta. Ugyan a címlapon keresztnevét hibá-

san szedték, de az ajánlás aláírásában is a Lazani forma található, ezért valószínűnek látszik, hogy így hívták.

Budapest *Nat* ① – Miskolc *Scient* ①
Olim: Besztercebányai ev. algymn.

2955

ZABANIUS, Isaacus, sen.: An rationale esse sit ultima hominis differentia, divino adjutus favore in gymnasio Briznobaniensi publice disquiret praeses, m. Isaacvs Zabanius, respondente Abrahamo Launer Carpon. Hungaro, die (30) Septembris anno MDCLX. Trenchinii (MDCLX) [Čížek].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 964 – Čaplovič 1869

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán a *praeses* szöveg nélküli ajánlása áll *viris ... Davidi Lani, ecclesiae, ... Briznobanien. ... antistiti ... comitatum item Thurocien., Zoliens., Neograd. et utriusque Hontensis superattendenti ..., dn. Petro Sextio, ecclesiae ejusdem ministro ..., fautoribus ... viris ... dn. judici caeterisque dn. senatoribus ... reipubl. Briznoban. ...* Majd rövid bevezetés után a címben felvetett kérdés megismétlése után három *Membr(um)* szól arról, hogy mi különbözteti meg leginkább az embert az állattól, az angyaloktól stb. A harmadik *membrum* két *decisiot* tartalmaz.

A tételeket a címlap kézírásos bejegyzése szerint 1660. szeptember 30-án vitatták meg a breznóbányai evangélikus iskolában. A vizsgáztató idősebb Isaacus Zabanius rektor, a vizsgáló a Zólyom megyei Korponán született Abraham Launer volt.

Budapest *Nat* ① – Miskolc *Scient* ①
Olim: Besztercebányai ev. algymn.

2956

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Fasciculus controversiarum de natura et constitutione theologiae occurrentium ... in gymnasio Briznensi a praeside m. Isaaco Zabanio et respondente Matthia Veredario Nicopoliensi Hungaro solvendus die (...) Martij ... MDCLX horis ante et pomeridianis. [Trenchinii] (1660) [Čížek].

A⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 963 – Čaplovič 1870

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán olvasható ajánlás két változatban ismeretes. Az egyikben *m. Isaacus Zabanius, praeses* külön szöveg nélkül ajánlja a téziseket ... *Stephano Wytნიეdy ... civitatis Sempronienſis incolae ... , nec non illuſtriſſimorum quorundam comitum aulae familiari primario ... mecaenati ſuo ...* (A-variáns). A másikban *Matthias Veredarius, reſpondens* ugyancsak külön szöveg nélküli ajánlása szól ... *Samueli Tranſcſio, eccleſiae Nicopolienſis antiſtiti ... ; ... Danieli Orlai, liberae regiaequae civitatis Briſnobanien. judici ... ; ... Matthiae Lucio, civitatis praetactae ſenatori ... ; ... judici et ceteris reipubl. Nicopolitanae ſenatoribus ... ; ... Andreae Hoffmann, liberae regiaequae civitatis Neſolien. concivi ...* (B-variáns). A főrész (A_{2a}–A_{4b}) két *Sectioban*, ezen belül *II* és *XIV* *decisioban* a teológia tárgyával, felosztásával kapcsolatos néhány vitás kérdést tárgyal, s röviden leírja a teológiának mint megismerési formának néhány jellegzetességét.

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1660 márciusában vitatták meg a breznóbányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató a rektor, Isaacus Zabanius, a vizsgázó a lipótszentmiklósi születésű Mathias Veredarius volt.

A kiadványt Ján Čaplovič a trencséni Čížek-műhely nyomtatványaként írta le, ugyanezt megerősítik nyomdai jellemzői is.

Budapest *Acad* ⊕ (B-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (A-variáns) + cop. (Miskolc) – Miskolc *Scient* ⊕ (B-variáns)

Olim: Besztercebányai ev. algimn.

A' mi Urunc Jesus Christusnac Ujtestamentoma, ... Várad MDCLX Szenczi Kertesz Abraham. – Vide 2982

Szent Biblia. Várad–Kolozsvár 1660–1661. – Vide 2982

2957

LINDA, Lucas de: Le descrittioni vniversali et particolari del mondo et delle republiche di Lvca di Linda. ... tradotte, osseruate et accresciute dal Marchese Maiolino Bisaccioni, all'altezza serenissima dell'arciduca Ferdinando Carlo d'Avstria, etc.. In Venetia MDCLX per Combi et La Nou, con licenza de'superiori et priuilegio.

[]⁴, *⁸, A⁸–Z⁸, AA⁸–ZZ⁸, AAA⁸–III^B KKK⁴ = [8] + [16] + 887 pag. – 8° – Tit. calcographicus, 1 ill. calcographica, 1 ins., orn., init.

Magyar szöveget is tartalmazó földrajzkönyv. – A nyomtatott címlap alsó felén *La Minerva* feliratú nyomdászjelvény látható. Háta üres. Utána rézmetszetes címlap következik, amelynek alján a cím, felette körben *Europa, Asia, Africa es America* allegorikus alakjai láthatóak ([]_{2a}). Ennek a háta is üres. Ezt a következő levél verzóján *Archidvx Avstriae ... Ferdinandvs Carolvs* képe és címere követi ([]_{3b}). Mindkettőt *Picino sculpsit* Velencében 1660-ban. A *si contengono*

in questo libro azt a nyolc részfejezetet sorolja fel, amely mindegyik ország leírásában előfordul ([]₄a). Ezután *Serenissima altezza mio signor clementissimo* megszólítással a nyomdász, *Sebastiano Combi* ajánlása (*₁a-b) és aláírás nélküli előszó *Lettore* megszólítással (*₂a) következik. Hátlapján a kiadás engedélye 1659. 12. *Giugno* kelt (*₂b). A *Descrittioni* (*₃a-b) a könyvben szereplő nagyobb földrajzi egységeket sorolja fel. Ehhez további mutatók csatlakoznak: *Tavola delli costumi antichi et moderni* (*₄a–*₅a), *Della religione* (*₅a–*₅b), *Delle forze et ricchezze* (*₅b–*₆b), *Del governo civile et politico* (*₆b–*₇b), *Serie de prencipi et famiglie illustri* (*₇b–*₈a), *Famiglie nobili* (*₈a), *Giuditio politico et ragioni di stato* (*₈a–*₈b). A *L'Ungaria* fejezet (641–644) a *Della Germania superiore et inferiore* szülő *Libro settimo* része. Ezen belül *Costumi di questi tempi* alfejezetében található a magyar nyelvű *Miatyánk* szövege (642) forrás-megjelölés nélkül és nagyon hibásan. Alapja a Konrad Gesner *Mithridates*-ében (Zürich 1610, 1006) közölt szöveg.

Lucas de Linda 1655-ben Leidenben jelentette meg először latinul világleírását, amely szintén tartalmazta magyarul a Miatyánkot (S 2580A). A teljes mű olasz fordítását Maiolino Bisaccioni (1582–1663) készítette el. Mint katona két ízben is járt Magyarországon. Többnyire szépirodalmi műveket fordított franciából olaszra, amiért XIV. Lajostól a márkí címet is megkapta. Művei hatottak Zrínyi Miklós munkásságára (Klaniczay Tibor: Zrínyi Miklós. Bp. 1964. 397). Bánk bán-novelláját és annak forrásait Amedeo di Francesco elemezte (ItK 1996: 613–629).

Cf. S 2580A; 2636, 2760, –, 3187, 3188, 3633, →

Budapest *Nat cop.* (partim) – München *Nat* ①

Felín, Ján: *Ignis fatuus Nic. Drabicii*. S. l. 1660. = Appendix 230

2958

<Köröspataki Bedő János: Erdelynek es Magyar Orszag nak szörnyű romlasarol es az nepeknek Rabsagra viteleről valo rövid Historia Author Joha. B. Köröspataki. S.l. [1660]>

XVIII. századi adat alapján feltételezhető. – Tudósító históriás ének.

A példányból ma nem ismeretes kiadvány szövegét a kolozsvári Egyetemi Könyvtár kézirat-tárában lévő, ún. Vadadi Hegedűs-kódex őrizte meg (1776, vö. A magyar kéziratok énekeskönyvek és versgyűjtemények bibliográfiája. Bp. 2002, 203, Stoll Béla). A kézirat szerint a költemény „Nyomtattatott volt ki 1660-ban”. A többféle szöveget tartalmazó kódexnek ez a része „1741 esztendob. iratot ... Vadadi Hegedűs András által O Tordáb.” A török, tatár, moldvai, havasalföldi hadaknak 1658. évi erdélyi pusztításáról írott költemény kezdősora: „Erdély s Magyarország érkezek nagy gondod”.

Szövegkiadás: Az Erdélyi Múzeum Vadadi-Hegedűs-kódexe. ErdMuz 1931: 140–147, Szabó T. Attila – RMKT XVII/9 100–106

A művet, szintén e kódex kapcsán első alkalommal Dézsi Lajos említette meg (Magyar történeti tárgyú szépirodalom. Bp. 1927, 23). A históriás ének szövegének közlése során a munkáról bővebben írt, a szerző életrajzi adatait kiegészítette Szabó T. Attila (Az Erdélyi Múzeum Vadadi-Hegedűs-kódexe. ErdMuz 1931: 131–149).

A kiadvány nyomtatási helyét a kézirat nem közli. Mivel a szerző erdélyi volt és a kézirat is ott maradt fenn, nagyon valószínűnek tekinthető, hogy Erdélyben, talán Kolozsvárott jelent meg. Ezen kívül két nyomtatásban megjelent munka ismeretes Köröspatakitól, az egyik Lőcsén (1655, 2587), a másik Váradon (2682) készült.

2959

»TATÁROK rabságokban nyomorgóknak Énekjek, kik Lengyel országból elraboltatván Kemény Jánossal együtt, Krimben tartattak. Nyomt. 12 R.«

Vers. – A bibliográfiailag ismeretlen nyomtatvány emlékét Bod Péter Magyar Athenása, ill. Bethlen Kata könyvtárának katalógusa őrizte meg. Bod az ismeretlen szerzőtől származó verset a fent idézett formában a XVII. században megjelent művek között sorolta fel (Athenas 197). E művet Bethlen Kata könyvtárának két különböző időben készült katalógusa is feltüntette. A rövidebb leírásban így szerepelt: „Tatárok rabságokban nyomorgó magyarok énekek. 12 részben”. Lukinich Imre és Köblös Zoltán az ismeretlen XVII. századi nyomtatványra felhívja a figyelmet, a 12 részt 12° formátumra helyesbítette (ErdMuz 1907: 43, 48). Bethlen Katának másik, hosszabb leírásokat tartalmazó könyvtárjegyzékében viszont a mű címében a Magyarország szó nyilvánvalóan elírás lehet: „Tatárok rabságokban nyomorgó Magyaroknak, kik Kemény Jánossal Magyar orszagbol elraboltattak, Enekeik, könyörgéseik. Nyomt. 12 R.” (Bethlen Kata könyvtára 98).

A verses mű kéziratos formában is terjedt Erdélyben, és egy ilyen kéziratos változata maradt meg Rhédey László másolatában. Itt a címe: „Tatarok rabsagaban esteknek keserves enek”, a szöveg kezdete: Úr isten, tehozzád régulta kiáltunk. Az ének további tagolás nélkül 81 négyesoros versszakból áll. Valószínűleg 1658-1659 körül keletkezhetett, mielőtt még Kemény János kiszabadult volna a fogságból. Rhédey csak másolója volt a kéziratnak, nem szerzője, aki talán lelkész lehetett, vö. RMKT XVII/9 704.

A kéziratos ének szövegkiadása: Magyar Történeti Tár XVII (1871), 33–45, Nagy Iván és RMKT XVII/9 392–400.

Bod Péter, ill. a Bethlen Kata-könyvtár adatai alapján nem vonható kétségbe, hogy a tatár fogságba esett erdélyiek sorsát sirató verset valóban kinyomtatták, valószínűleg nem sokkal a keletkezése után, 1659-ben vagy 1660-ban, valamelyik erdélyi város nyomdájában.

Vámosi Gergely: Istenes elmélekdedek. S. I. ante 1660 – Vide 1075

2960

AZ EVANGELIOMOK es epistolak, mellyeket esztendő által olvastat az anya-szent-egyház romai rend-szerént vasárnapokon, innepeken és böytben minden nap à kalendariummal és karáchonyi s' husvéti enekkel. Becsben MDCLXI Kürner Jakab Janos [sen.].

A¹²-M¹² = [16] + 292 [recte 272] pag. – 12° – Color.

RMK I 971

Katolikus perikópáskönyv. – A címlap hátán kezdődik *A nyomtató a keresztyén olvasónak* című bevezetés (A₁b–A₂a). Ezt *A változó innepek táblája* követi az 1661–1682. évekre és kalendarium (A₂b–A₉a). A főrészt először advent első vasárnapjával kezdődően a vasárnapokra, a fő ünnepekre és a nagyböjt minden napjára való evangéliumi és epistolákból való szakaszokat adja közre (2–206). Majd *A Szentek innepin való Evangéliumok és Epistolák* következnek (206–265). A kiadvány végén *Urunk születéséről való énekek, melyeket prédikáció előtt és prédikáció után énekelhetni* cím után a következő énekek vannak: 265. lap: *Dicséretes a gyermek* – 266: *Hálát adjunk – Gyermek születék Betlehemben, kin ... kin örül a Jeruzsálem* – 267: *Nagy örömnap* – 289: *E nap nekünk dicséretes* – 290: *Úrnak nagy* – 291: *Az új esztendő énekei. Nekünk születék mennyei király, Szűz – Húsvéti ének. Krisztus feltámad, mi bűnünket elmosá, és ... kyrie* – 292: *Krisztus feltámad, mi bűnünket elmosá, és kiket ő szerete, mennyországba felvive, Úristen – Krisztus feltámad, mi bűnünket elmosá, kyrie.*

A kiadvány tartalma és beosztása azonos az 1642-ben ugyancsak Bécsben kiadott perikópáskönyvvel (1918). Ahhoz hasonlóan aláírás nélkül adta közre azt a nyomdászélszót, amelyet még Michael Rickhes írt az 1629-ben Bécsben kiadott perikópáskönyvhöz (1421), és amelyben magáról mint a perikópáskönyv alapját képező katolikus bibliafordítás (Bécs 1626, 1352) nyomdászárol emlékezett meg. Ez az állítás tehát nem ennek az 1661. évi perikópáskönyvnek a nyomdászára vonatkozik. A perikópák szövege Káldi György bibliafordításából való (Bécs 1626, 1352).

Cf. 1421!*; 1918; –, 3019, 3581, →

Budapest Nat ① – Budapest Univ ① – Firenze Nat ①

2961

»PÁZMÁNY Péter: Két szárny, melyekkel felemelkedvén a keresztyén lélek az új tanítók törei előtt elszaladhasson. Vétettek cardinál Pazmany Peter esztergami erseknek az Sz. Irásrul és az Anyaszentegyházrul irt első könyvetskéből. VII. és VIII. resze. Bécsben [1661-1662] Kürner Jakab János [sen.] az Austria könyvnyomtatója.«

»cc. 24 pag. – 12°?«

Sztripszky I 2170/376 ← MKsz 1880: 301 – MKsz 1932: 8

Katolikus vitairat. – E ma példányból ismeretlen kiadvány dedikációjának aláírója „a Jézus társaságában vitézkedő Posoni Collegium” volt. Főrésze címének megfelelően Pázmány Péter: *A Szentírásról és anyaszentegyházról két rövid könyvecske* (Bécs 1626, 1351) című művének VII. és VIII. fejezetét tartalmazta, amelyeknek címe az 1626. évi, első bécsi kiadás alapján: „Az új tanítók a Sz. írással vallásokat nem bizonyítják, de Sz. Írás ellen sokat tanítanak” és „Minden szükséges tudomány úgy találatik-e a Sz. Írásban, hogy hinni kelljen, ami nincs írva.”

A teljes Pázmány-mű szövegkiadása Demkó Györgytől: Pázmány Péter összes munkái V. Bp. 1900, 343–469. Az e kiadványban közölt részek 394–401.

E kiadvány egykori létezésére először Ráth György következtetett az *Egy Pozsonyból repült huholó bagolynek megmellyesztése* címmel 1662-ben nyomdahelyének feltüntetése nélkül kiadott református felelet alapján (3064). Ez a 7. lapján közli az általa cáfolt mű fent idézett címét, és a 13. lapon nevezi meg a dedikáció aláíróját. Továbbá hat „része” élén „szakaszokra” rendelve közli az általa cáfolni óhajtott munka teljes szövegét. Az idézetek néhány apró stilisztikai eltéréstől eltekintve valóban hiánytalanul tartalmazzák a címben megnevezett Pázmány-mű említett két fejezetét.

A kiadvány törzsrészének kikövetkeztethető tartalmát tehát teljes egészében az eredetileg Pázmány Péter által írt szöveg alkotta. A nem Pázmánytól, hanem a kiadótól származó cím és a megjelenés körülményei ellenére – azaz, hogy a szöveget Pázmánynak egy nagyobb művéből önkényesen emelte ki a kiadó – a bibliográfia-szerkesztés gyakorlati szempontjából kétségtelenül Pázmányt kell szerzőnek tekinteni, ellentétben Sztripszky Hiadorral, aki a kiadó „Posoni Collegium” neve alatt szerepeltette e nyomtatványt bibliográfiájában (I 2170/376).

Az 1662-ben kiadott, említett református válasz (3064) egyértelműen megnevezi a *Két szárny* nyomtatási helyét és nyomdászát, de nem utal megjelenésének idejére. Johann Jakob Kürner bécsi műhelyéből 1655–1663 között ismeretes néhány magyar nyelvű kiadvány. Feltételezhető, hogy a *Két szárny* 1661-ben vagy 1662-ben jelent meg, ugyanis a katolikusok és a reformátusok közötti intenzív hitvitákat Sámbar Mátyásnak a *Három üdvösséges kérdés* című munkája indította újra, amelyet 1661-ben Nagyszombatban tettek közzé a győri jezsuita kollégium nevében (vö. 2997). Logikusnak tűnik, hogy a pozsonyi jezsuita kollégium nevében kiadott *Két szárny* a győriek kiadványához közeli időben jelent meg. Ezt a feltételezést erősíti a címek és kiadók közötti hasonlóság, valamint, hogy mindkét mű Pázmány vitairatain alapul.

Pósházi 12° formátumú 109 lap terjedelmű válaszában a Pázmánytól származó szöveg 559 sor, ami 24 lapnak felel meg. Valószínűleg a *Két szárny* is hasonló 12° vagy 8° formátumban jelent meg. Mivel Pósházi nemcsak szövegével, hanem már címével is hosszasan vitázik, feltételezhető, hogy nem tartalmazott olyan részleteket, amelyekre a válasz nem utal. Ennek alapján a *Két szárny* terjedelme 24 lap lehetett.

Cf. 1351; –, 3064, Appendix 239

2962

SZ. PATRICIUS purgatoriumjáról való historia, mely most ujonnan groff Esterhazi Pal vram ő nagysága parancholattyából magyarrá fordítatott és jó rendbe hozatott. Béchben [1661–1662 vidua Rickhes].

[1¹];⁽⁶⁾ A⁶-L⁶ M¹ = [13] + 133 + [1] pag. – 12° – 1 ill., orn., init.

RMK I 1577

Moralizáló elbeszélés és vallási tanítás. – A címlapon egy purgatórium tüzeiben szenvedő alak fametszetes ábrázolása látható. Az ezt követő ajánlás címzése ... *Groff Eszterhazi Orsik asszonyoknak ... Esterhazi Pál ... kedves házasztársának, nekem kegyelmes asszonyomnak szól* (1):(1a), hátán Szent Bernáttól származó idézet olvasható (1):(1b). Ezt követi maga az *Ajánló levél*, aláírója *nagyságtok alázatos káplánja F. K. I.* (1):(2a–):(4b), majd *A kegyes olvasóhoz intézett előszó* (1):(5a–):(6b). A főrész a négy fejezet tartalmi összefoglalásával kezdődik. Az első rész címe: *Szent Patricius purgatoriumjáról való könyvecske, melynek első része, Salterniay Henrikusnak erről a Purgatoriumról való históriáját magába foglalja*. A tartalomjegyzék után kezdődik ennek XXIII §-ra osztott szövege, amely Szent Patrik rövid életrajza és a szentről elnevezett írországi barlang történetét követően, *Oënus vitéz* (Owein, Oien) angol lovagnak itt tett pokoljárását írja le (1–77). Ezt követi a *Második része ezen könyvecskének, mely magában foglalja a S. Patricius purgatoriumjával ellenkező argumentumoknak fejtését*, amely a purgatórium dogmájának védelmében, a létezésével szembeni négy érv teológiai cáfolatát adja (78–111), majd a *Harmadik része, melyben mind régi, mind új historikusoknak Szent Patricius purgatoriumját valló bizonyági előhozattatnak*, amely a hitelesség mellett szóló történeti bizonyítékokat tartalmazza (112–124). Végül a *Negyedik rész, melyben Szent Patricius purgatoriumjában zárandokló embereknek regulája és módja adatik, hogy azzal zárandokságukat szerencsésen végezhessek*, amely David Roth, az írországi Ossory püspökének a purgatóriumba zárandoklók számára készített reguláját közli (125–133). A kiadvány a szerzőnek az idegen nyelvű nyomdász által elküvetett sajtóhibák miatti szabadkozásával zárul (M₁b).

A műről és annak kiadásáról, a korábbi szakirodalmat is összefoglalva részletesen írt Hausner Gábor (MKsz 2001: 332–340), Turóczi-Trostler Józseffel egyetértve (Magyar Nyelvőr 1933: 101–107), a XII. század végén Henry de Sawtrey által írásba foglalt szöveg fordítása közvetlen előzményének Thomas Memmingham(us) 1624-ben, Párizsban kiadott *Florilegium insulae sanctorum seu vitae et acta sanctorum Hiberniae* című művét tartja. Megállapítja, hogy a magyar nyelvű munka szerkezete és tartalma pontosan követi azt, az Európa-szerte népszerű műnek ez az első ismert magyarítása.

Az Eszterházy Pál ösztönzésére készült fordítás szerzőjének neve nem állapítható meg pontosan. Hausner felveti, hogy talán a főúrral szoros kapcsolatban álló Joannes Vicarius jezsuita szerzetes lehetett, azonban az előszó végén olvasható monogram ezt nem támasztja alá. Elképzelhetőnek tartja, hogy az *F. K. I.* monogram valamely Eszterházy körül tevékenykedő ferencesre utal, ez esetben az *F* „frater”-t jelentene, vagy magyaros névsorrendben egy *F. K.* nevű jezsuita kereshető mögötته (i. m. 339).

A műben Hausner nem a középkori látomásirodalom kései hazai hajtását, illetve a misztikus, népieskedő irodalom és a regényes elbeszélés magyarországi kezdeteit látja, hanem inkább az ellenreformáció korai emlékeit (i. m. 340).

Hausner az *Ajánló levél* alapján az ajánlás megírását, valamint a nyomtatási év és nyomda megjelölése nélküli kötet megjelenését 1661-1662-re teszi. Ezt támasztják alá V. Ecsedy Judit nyomdatörténeti vizsgálatának eredményei is, amelyeket Hausner cikkének keretében közölt. Eszerint a kiadvány 1661–1669 között, de nagyon valószínűen az 1661-hez közelebbi években, özvegy Susanna Rickhes bécsi műhelyében jelent meg (i. m. 337).

Budapest Nat 2*

2963

[1] VY és ó kalendarium Kristus urunk születése után MDCLXII. esztendőre valo, melly az intercalaris, az az közbetétegetett esztendő után második, 365 napot foglal magában. Nagy szorgalmatosságal a' béchi meridianomra rendeltetett K ü r n e r L i p o l d és M a t e aa. ll. et philos. baccal. által Német, Magyar és ezek szomszédságában levő országok szolgálattjára, a magyar historia és sokadalmakkal egygyüt. – [2] (Prognosticon az az iöuendő dolgoknak égi nézésekből-valo ielensége auagy nagy praktika Kristus urunk születése után valo MDCLXII. esztendőre... nagy szorgalmatossággal az eghi chillagoknak iárások szerint, a' Napnak, Holdnak, planetáknak forgásokrul és onnét észben vett szélvészekerul, az Austriay Herczeségnek [!], Magyar és ezek szomszédságban levő országoknak meridianumra szerint szedegetett [!] szolgálattjára K ü r n e r L i p o l d és M a t e aa. ll. et philos. baccal. által világosságra adatot.) Béchben [1661] K ü r n e r J a k a b J á n o s [sen.], Also Austrianak könyw-nyomtatoja.

[A]⁸ B⁸-D⁸ E² = [34] fol. – 8^o – 3 ins., orn., color.

RMK I 985

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlapon koronás magyar címer látható, amelyet két angyal tart. A címlap hátán angyal tartja az osztrák császári címert. Ez a fametszet nem azonos az előző, példányból ismert kalendariumban használttal (2817). A naptár rész beosztása megegyezik az 1660. évről szóló bécsi kalendariuméval (2817) ([A]_{2a}-B_{6a}). A *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról* című részt (B_{6b}-B_{7b}) az önálló címlappal ellátott prognosztikon követi, címlapján a babérkoszorúba foglalt magyar címerrel (B_{8a}). A prognosztikon egyes fejezetei: *E jelen való 1662. esztendőnek tulajdonságairól és természetéről* (B_{8b}-C_{1b}) – *A télről* (C_{1b}-C_{2b}) – *A kikeletről* (C_{2b}-C_{4a}) – *A nyárról* (C_{4a}-C_{5a}) – *Az őszről* (C_{5a}-C_{6a}) – *Ennek az esztendőnek a Napban és Holdban való fogyatkozásáról* (C_{6a}) – *Ennek az esztendőnek 1662 bőségeről* (C_{6b}-C_{7a}) – *A hadakról és betegségekről ...* (C_{7a}-C_{8a}) – *A testi betegségekről* (C_{8a}-C_{8b}). Ezt követi az előző évekhez hasonlóan a *Kronológia*, amely címe szerint a *tavaly kinyomatott historiák után következik* (C_{8b}-D_{6b}). Ez a szakasz a mohácsi csata leírásával kezdődik és 1529-ig tárgyalja a magyar történelmet. A kiadványt a *Magyarország és erdélyi sokadalmak* című vásárjegyzék zárja (D_{7a}-E_{2a}).

Cf. 2626!

Budapest Acad ① – Budapest Nat ①

Olim: Kismarton Eszterházy

2964

ELEGIA in honorem ac nuptiarum celebritates ... Pavli Greissing, ministri p. t. Montis Gymnici ... Christophori Greissingh, jvratı civis reipvb. Coronensis filij, sponsi, nec non ... Annae Christelidos ... Georgii Christels, jurati civis reipvb. patriae ... sponsae celebratas Dominica 5. post Epiphan. h. e. 8. Iduum Februarij. [Coronae] (MDCLXI) [Herrmann].

[1]⁴ = [4] fol. – 4^o

Gross: Kronstädter 1152

Lakodalmi versek latinul és németül. – A nyomtatvány Christoph Greissing brassói polgár fiának, Paul Greissing brassói lelkésznek és a gimnázium rektorának, valamint Anna Christels, Georgius Christels brassói polgár lányának 1660. február 7-én tartott házasságkötésére készült. Az ifjú párt verssel köszöntötték: (1–2) *Quod differtur non auffertur* címen latinul és németül *Pet. Mederus etc., past. Coronen.* ([1]_{1b}–[1]_{2a}) – (3) *Johannes Fuchsıus, ecclesiae patriae diaconus* ([1]_{2b}) – (4–5) *Johannes Greissingh, Prediger zu S. Bartholm.* latinul és *Ringel Gedichte* cím alatt németül ([1]_{2b}–[1]_{3a}) – (6) *Johannes Honterus, rector gimnasi. Cor.* ([1]_{3b}) – (7) *Hochzeit Schertz* címen német nyelvű vers olvasható *von einem guten Freund* ([1]_{3b}–[1]_{4b}) – (8) *Johannes Schullerus Batosch.* ([1]_{4b}) – (9) *Martinus Herrmann Coron.* ([1]_{4b}) – a kiadványt a (10) *Die Braut sprich* című rövid német vers zárja.

A brassói Paul Greissing (†1687) tanulmányait szülővárosában végezte, majd 1653–1655 között a strassburgi és a wittenbergi egyetem hallgatója volt. 1659-ben a brassói gimnázium rektora lett, ugyanebben az évben lelkésszé is választották. 1674-től haláláig a szászhermányi lelkési tisztséget töltötte be.

A házasságkötés évét a címlapon olvasható kronosztichon közli.

A kiadványt Josef Trausch kéziratosa feljegyzése alapján Julius Gross ismertette (Kronstädter 1152).

Braşov *Ev* ① – Budapest *Nat cop.*

2965

»HONTER, Joannes, iun.: De necessario et contingenti, Praeside M. JOH. HONTERO Rect. Coronensi disputavit CASPARUS RAUSS Stud. Cor. die 24. Mart. 1661. Coronae [Herrmann]. 4r.«

RMK II 965

Filozófiai vizsgatételek. – Ezt a ma példányból ismeretlen művet Szabó Károly „az 1549-ben elhalt reformator Honter János unokája unokájának ... iskolai vitairatát” Joseph Trausch Schriftsteller-Lexicon (II 220) nyomán vette fel bibliográfiájába (RMK II 965). Címe alapján e nyomtatvány olyan vizsgatételeket foglalt magában, amelyek a szükségszerű (*necessarium*) és az esetleges (*contingens*) filozófiai-teológiai kérdéseiről szóltak.

A vizsgatételeket a brassói evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1661. március 24-én. A vizsgáztató ifj. Joannes Honter, a brassói iskola rektora, a vizsgázó Casparus Raus volt. Joannes Honter (1633–1691) Wittenbergben, majd Giessenben végzett egyetemi tanulmányai után 1660 és 1678 között volt a brassói iskola rektora. 1678-tól haláláig ugyanott mint lelkész működött.

2966

<Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1662. Kronstadt 1661 Herrmann.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2822!

2967

MNEMOSYNON nuptiale in honorem ... Iohannis Alesii, ss. theolog. et II. aa. stud. viri, olim ... Iohannis Alesii ecclesiae Honigbergensis ephori ... filij, sponsi, pariter ... Marthae Bergerianae ... Iohannis Herrmanni societatis centum-virilis commembri ... relictæ viduæ, nunc sponsæ erectum ab Euryalo et Niso anno MDCLXI. d. Feb. 13. Coronæ (MDCLXI) [Herrmann].
[]⁴ = [4] fol. – 4°

Gross: Kronstädter 1153

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Joannes Alesius, teológiai hallgató, Joannes Alesius szászhermányi bíró fiának, valamint Martha Berger, Johann Herrmann centumvir özvegyének 1661. február 13-án tartott esküvője alkalmából készült. Az ifjú párt, a magukat – a barátságukról és bajtársiasságukról ismert – vergiliusi Nisus és Euryalusnak nevező barátai köszöntötték a versekkel. A költeményeket a címlap hátoldalán Propertiustól vett kétsoros idézet vezeti be (A₁b), majd (1–2) *Sonett an die Verliebten* címen németül, a *Sponsus ad sponsam* című dialógussal latinul *J. G., c. C.* (A₁b–A₂a) – (3) *Paradoxon* és (4) *Schertzgedanken in trochaische Reimen geschlossen* megjelöléssel *Petrus Pfannenschmiedt, lector Coronensis* (A₂a–A₃a) – (5) *Martinus Nellius* (A₃a–b) – (6–7) *Jacobus Jeckelius* latinul és németül (A₃b–A₄a) – (8) *Casparus Raus Cor.* (A₄a–b) köszöntötte a házasokat.

A *J. G., c. C.* betűk feloldása esetleg Johann Gorgias, collaborator Coronensis lehet (Gernot Nussbächer szóbeli közlése).

A kiadványt Josef Trausch kéziratot feljegyzése alapján Julius Gross ismertette (Kronstädter 1153).

Braşov *Ev* ① – Budapest *Nat* cop.

Debreceni Kalocsa János: Örök élet zsengeje. Debrecen 1661. – Vide 3024

Komáromi Csipkés György: Az iudiciaria astrologiarol és üstökös csillagokról való iudicium ... Debrecen 1661 – Vide 3195

2968

<Medgyesi Pál: Hét napi együtt beszélgetés. Debrecen 1661. 12r.>

RMK I 972

XIX. századi adat alapján feltételezhető. – Református vitairat.

Medgyesi Pál e vitairata, amelyet William Cowper gallowayi püspök művéből fordított magyarra, csupán az 1637. évi debreceni kiadásból (1670) ismeretes példány alapján. Ezen 1661. évi, ugyancsak debreceni kinyomatás egykori létezését Szabó Károly feltételezte (RMK I 972) Sándor István (Könyvesház 41) és Hegedüs László (Sárospataki Füzetek 1857, 351) említése nyomán. Katona István szintén leírja e kiadást a következő formában: „Medgyesi ... haec opera productit ... Dialogus 7. dierum. Debrecini 1661. 12.” Mivel Sándor az 1637. évi kiadást is ismeri (Könyvesház 23), és Medgyesi e munkájának témája jól illeszkedik a kálvinista egyház régiségéről 1661-ben újrainduló hitvitákhoz (vö. 2997), a fenti adatok alapján megalapozottan feltételezhető az 1661-es kiadás egykori létezése.

Medgyesi e munkáját Császár Károly ismertette és értékelte röviden (Medgyesi Pál élete és működése. Bp. 1911, 32–33).

Cf. 1670*

Püspöki János: Az keresztényiség védoszlopának megdülése. Debrecen 1661. = **Appendix 232**

2969

APPLAUSUS academici famae ac nomini ... d. Martini Cöller, Sedinensis Pomerani, cum ... a ... d. Gulielmo Cup, j. u. d. et ... professore ... in ... Academia Franekerana, ... gradum in utroque jure ... consequeretur 4. April. st. vet. 1661, a fautoribus et amicis sincerioribus sacrati. Franekeræ (1661) ex officina Joh. Arcerii bibliopolæ.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn., init.

MKsz 2002: 66–68

Köszöntő versek különféle nyelveken, köztük magyarul is. – A kiadványt Martinus Cöller barátai jelentették meg abból az alkalomból, hogy 1661. április 4-én a franekeri egyetemen doktori fokozatot szerzett. A versszerzők neve és költeményük nyelve a következő: (1) *N. Arnoldus, ss. th. d. et prof. ord. ac academiae concionator*, latin – (2) *Phillippus (!) Matthaeus, med. d. et prof. ord.*, latin (A_{2a}) – (3) *Lorenzo di Banco, dottor e profess. p.*, olasz (A_{2b}) – (4) *L. Parent, profes. és langues Franc., Ital. et Espagn.*, francia (A_{3a}) – (5) *S. de B., m. d. et c. Mar. Har. pr.*, holland (A_{3b}) – (6) *Johannes Nese Megapol., juris utr. cand.*, latin (A_{4a}) – (7) *P.C.V.H.*, latin (A_{4b}) – (8) *Hilmar Diederich Theophili*, német (B_{1a}) – (9) *Joachimus Lamberti*, latin (B_{1b}-B_{2a}) – (10) *Henrich Perbandt Königsb.*, német (B_{2b}-B_{3a}) – (11) *Michael Stürmer von Königsb. aus Preussen*, német (B_{3b}-B_{4a}) – (12) *Bengdt Aureen Warmel.*, svéd (B_{4b}) – (13) *B. Lackman nob. Liv.*, angol (C_{1a}) – (14) *A.D.K.*, német (C_{1b}) – (15) *Sipke Hendricx Duynterp*, fríz (C_{1b}) – (16) *Joh. L. Kis-Várdai, Ungar.*, (C_{2a}) magyar. E Ballassi-strófákra emlékeztető 12 soros magyar vers címe és kezdősora: *Carmen Ungaricum. A mennyei ige.* (17) *J. Fivelant*, holland (C_{2a}) – (18) – (19) *C. B{ornemann?} H. D.*, görög és dán (C_{2b}) – (20) *Ráchwal Probowsky, Ziemiánin Polski*, lengyel (C_{3a}) – (21) *J. F.*, fríz (C_{3b}) – (22) *J. Arcerius*, holland (C_{4a}).

A (16). eddig ismeretlen, magyar nyelvű vers írója Kisvárdai Lázár János 1655-ben Sárospatakon tanult (Hörcsik, Richárd: *A sárospataki Református Kollégium diákjai, 1617-1777*. Sárospatak 1998, 88. Nr. 28.), majd Sátoraljaújhelyen rektorként működött. 1660-ban iratkozott be a franekeri egyetemre, majd még ugyanebben az évben a leideni egyetem hallgatója lett. Franekeri tartózkodása alatt írta meg Martinus Cöller köszöntésére magyar nyelvű költeményét.

A pomerániai Stettinből való Martinus Cöller 1659-ben iratkozott be a franekeri akadémiára.

A nyomtatványt részletesen ismertette Postma Ferenc és P. Vásárhelyi Judit (MKsz 2002: 66–68).

Budapest *Nat cop.* – Rostock *Univ* ①

2970

C[ZEGLEDI] I[stván]: Ama ritka példájú, s-a pogányt természet szerént gyűlölő keresztyének közöt dicsőséges emlekezetet érdemlet ... II. Rakoci Györgynek ... Erdely-országának fejedelmének, Magyar-Ország részeneinek vrának s székelyek ispánnyának ... el alvásának megh-említése, s-testének földben tétele felet lött praedicatio, ki-is ... Gyalu s-Fenes közöt ... Istenhez-is költözék lelke Váradon Anno 1660. die 7. Iunij. Cassan 1661 Severinus Marcus.

A₁, []³, A₂₋₄ B⁴-G⁴ H³ = [34] fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 974 – Čaplovič 569

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Czeglédi István kassai református lelkész mondta el a szászfenesi csatában halálosan megsebesült és Váradon 1660. június 7-én meghalt II. Rákóczi György erdélyi fejedelem felett. A címlap hátán (A_{1b}) bibliai idézetek ol-

vashatók. Az ezt követő három betoldott levélen *II. Rakoci Gyorgynek, Erdély országának nagy-fejedelmének, Magyarország részeinek urának ... siralmas özvegyének, ... Bathori Sophia asszonynak, ismét ... ugyanazon ... nagy fejedelemnek ... egyetlen egyyének, ... Rakoci Ferentz uramnak ... ajánlotta a prédikációt keltezés nélkül Nagyságtok méltatlan alázas szolgálja C[zeplédi] I[stván]. A gyászbeszédben, amely *Praeludiummal* (A_{2a}–A_{3b}) és a bibliai textussal kezdődik, Czeglédi István a nemzet javára igaz hadat viselt fejedelem alakját idézte fel (A_{4a}–H_{3a}).*

Szövegkiadása: Magyar nyelvű halotti beszédek a XVII. századból. Bp. 1988, 171–219, 413–426, Kecskeméti Gábor.

A nyomtatványon nincs utalás a temetés időpontjára. Báthori Zsófia fejedelemasszony elhunyt férje holttestét időben, még Várad török elfoglalása előtt, 1660 júniusában Ecsed várába vitette. II. Rákóczi György temetése csak a következő évben, 1661. április 24-én, Szent György napján ment végbe fényes pompával Sárospatakon.

A Báthori Zsófia által szétküldött meghívó szövege tartalmában és stílusában is közel áll a prédikációhoz, ezért feltételezhetően mindkettőt ugyanaz a személy írta. Erről és a gyászbeszédnek a fejedelmi halottat bíráló megjegyzéseiről, összevetve Szalárdi János krónikájával ld. az idézett szövegkiadás jegyzeteit (413–416) Kecskeméti Gábortól.

Czeglédi a prédikáció végén a gyászolók között Kemény János erdélyi fejedelmet jelenlévőként említette, de valójában ifj. Rhédei Ferenc helyettesítette az erdélyi fejedelmet a gyászszertartáson. Kecskeméti Gábor feltételezte, hogy a prédikációnak Kemény János megszólításával kezdődő része nem úgy hangzott el a koporsó felett, mint ahogyan az nyomtatásban megjelent (uo. 414). Az sincs kizárva azonban, hogy Czeglédi a gyászbeszédet még közvetlenül a temetés előtt kinyomathatta Kassán.

Budapest *Acad* ① ②* – Budapest *Nat* ① ②* – Budapest *Ref* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Pápa *Ref* ① – Sárospatak *Ref* ①

2971

Vacat!

Czeglédi István: Halotti beszéd Bór Katalin felett. Kassa 1661. – Vide 3026

2972

IVUL, Gabriel: Famae quadriga ... quatuor apostolici regni Vngariae Academicarum Budensis, Claudiopolitanae, Tyrnaviensis, Cassoviensis fvndatorvm in triumphum ... dd. aa. ll. et philosophiae neo-magistorum tracta per ... juventutem academicam facultatis oratoriae, cum supremam

philosophiae lauream imponeret r. p. Gabriel Ivul e Soc. Iesu, philosophiae doctor ejusdemq(ue) professor, nec non p. t. inclytæ facultatis philosophiæ senior. [Cassoviæ] (MDCLXI) typis Marci Severini.

A⁸B⁴ = [12] fol. – 8^o – Orn.

Čaplovič 571a

Köszöntő versek – A címlap hátán kezdődik a *Neo magistri* címzett prózai köszöntés, amelyet *oratoriae facultatis studiosi* írtak a kassai akadémia legelső filozófia baccalaureusai tiszteletére. Ez alatt olvasható a 22 végzős neve: *Stephanus Chernei nobilis Vngarus, Paulus Torkos nobilis Vng. ex convictu nobilium, R. Michael Sorger Germanus ex seminario ... ep. Agri., Ionas Polereczky Pannon., Matthias Filko nobilis Pannon. ex convictu nobilium, Andreas Illyes nobilis Transylvanus, Franciscus Alexander Nigrini Szakolczensis, Ioannes Raik Pannonius, Martinus Boruta, civis Sylezita, Matthias Freilich Vngarus, Gabriel Desöffi nobilis Vngarus, Alexander Tivadar nobilis Vngarus ex convictu nob., Paulus Szent Imrei nobilis Transylvanus, Michael Kaszony nob. Transylvanus, Georgius Szent Simoni nobilis Transylvanus, Benedictus Svabi nobilis Pannon., Georgius Iufmanicz Croata, Ioannes Katušsky Pannon., Michael Levkowski nobilis Polonus, Andreas Wiskiczky Polonus, Stephanus Matkovicz Pannonius (A₁b–A₂a). Ezt követik a költemények: (1) *Pro academia Cassoviensi ad Virginem Matrem sine macula conceptam, ejusdem academiae patronam* címzett *Ode votiva* (A₂b–A₃b). Ezután a címbeli *famae quadriganak* megfelelően az ország négy akadémiajának szóló versek olvashatók alapítójuknak ajánlva: *Matthiae Corvino regi Ungariae, academiae Budensis fundatori* (2) *Statua* (A₃b–A₄b) valamint (3) *Panegyris lyrica* (A₄b–A₅a), majd *Stephano Bathoreo, regi Poloniae, academiae Claudiopolitanae in Transylvania fundatori* (4) *Epinicion* (A₅b–A₆a) – (5) *Ode* (A₆b–A₇a), ezt követően (6) *Petro Pazmanno s. r. e. cardinali, academiae Tyrnaviensis fundatori Epitaphium* (A₇a–b) és a szintén neki szentelt (7) *Memoria. Ode* (A₈a–b) áll, végül (8) *Benedicto Kiski, episcopo Agriensi, academiae Cassoviensis fundatori auspicia* (A₈b–B₁b) és hozzá szóló (9) *Ode* (B₁b–B₂a). A kiadványt két dicsőítő költemény zárja I. Lipót császárhoz: *Ad Rom. imp. Leopoldum, regem Ungariae*, aki a kassai akadémia alapítását 1660-ban jóváhagyta: (10) *Gratiae immortales* (B₂a–B₃a) és (11) *Panegyris lyrica* (B₃a–B₄b).*

Gabriel Ivul (1619/1620–1678) jezsuita pap. Karánsebesen született. 1637-ben lépett be a rendbe, Nagyszombatban tanult, felsőbb iskoláit Grácban végezte, itt szerzett teológiai doktori címet. Bécsben, Nagyszombatban, majd haláláig a kassai akadémian tanított teológiát. Főleg filozófiai és hitvitázó tézisek szerzőjeként ismert (2973, 3341, RMK II 1446).

Az előszó hangsúlyozza, hogy Lipót császár bullája engedélyezte a magiszteri fokozat megszerzését Kassán, ezért is méltatták a császár érdemeit a korábbi magyarországi egyetemalapítók (Mátyás király, Báthori István, Pázmány Péter, Kiski Benedek) után.

A nyomtatás évét a címlapon olvasható kronosztichon árulja el.

A kiadványról első alkalommal Ján Čaplovič adott hírt (571a).

Budapest *Nat cop.* – Martin *Nat* ☉

2973

IVUL, Gabriel: *Philosophia novella, qvam ... in episcopali academia Cassoviensi pro suprema philosophiae [!] laurea consequenda publice propugnabit ... Ioannes Iosephus Barkoczi de Szala etc., praeside .. Gabriele Ivul e Soc. Iesu, philosophiae [!] doctore, ejusdem(ue) professore ordinario, nec noc p.t. facultatis philosophicae seniore. Cassoviae MDCLXI typis Marci Severini.*

(¹)⁴, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Zz⁴, Aaa⁴-Zzz⁴, Aaaa⁴-Gggg⁴ = [8] + 595 [recte 599] + [9] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK II 966 – Caplovič 572

Filozófia tankönyv. – A címvélvél után *Joannes Barkoczi de Szala* dátum nélküli ajánlólevele olvasható ... *principi ac domino, domino Francisco Rakoczi, magni parentis, Georgii Rakoczi Transylvaniae quondam principis magno filio* (()₂a-()₄b). A főrészt az a tananyagot adja közre, amelyet a magisteri fokozatért pályázó Barkóczi János József három éven keresztül tanult, és amelyből 1661-ben vizsgázott a kassai akadémián. Három nagy egységből épül fel: *Logica* (1–198), természetfilozófia *De natura et objecto physicae* címmel (199–588) és *Metaphysica* címen a tulajdonképpeni filozófia rövid összefoglalása (589–595 [recte 599]). A tankönyv végén *Errata praecipua* (Ffff₄b) és *Index rerum* című tárgymutató áll (Gggg₁a–Gggg₄b).

Gabriel Ivul filozófiai felfogását Mészáros András elemezte. Megállapította, hogy főleg Aristoteles tanításaira támaszkodott, de kozmológiai nézeteiben Descartes nézetei, asztronómiai tanításaiban pedig a kor jelentős tudományos eredményei is jelen vannak (A felső-magyarországi iskolai filozófia lexikona. Pozsony 2003, 131–132).

A tankönyv I. Rákóczi Ferencnek szóló ajánlása alapján valószínű, hogy a kiadás költségeit ő viselte.

Szabó Károly e mű bibliográfiai leírása végén idézi De Backert, aki szerint Ivulnak ez a műve 1655-ben Bécsben, majd 1663-ban Zágrábban is megjelent (V 338). A Bécsben 1655-ben kiadott *Philosophia* címe, terjedelme és formátuma (RMK III 1929) eltér e Kassán megjelentől. Akkor és ott a vizsgázó Vitalis Mayeritsch volt. A zágrábi kiadásból példány jelenleg nem ismeretes.

In 18 bibliothecis 24 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Debrecen *Univ* – Martin *Nat* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – Zagreb *Univ*

2974

THALASSIO in nuptialem solennitatem ... Stephani Bvdiacs, regiae liberaeque civitatis Cassoviae centum viri ... et gymnasii conrectoris ... sponsi et ... Elizabethae Keresztvri, sponsae votiva mente decantatus ab alumnis gym(nasii) Cass(oviensis) anno et die ut subjectum habet distichon ... Cassoviae (MDCLXI) typis Marci Severini.

A⁴ B³⁺¹ = [7] fol. – 4^o

RMK II 967 – Čaplovič 574

Lakodalmi versek. – A kiadvány Stephanus Budiats kassai centumvir és az evangélikus gimnázium konrektora, valamint Elizabetha Keresztúri 1661. szeptember 19-én tartott esküvőjére készült. A menyasszony személyéről és családjáról a kiadványban bővebb adat nem található. A költeményekkel a kassai gimnázium alumnus hallgatói köszöntötték az ifjú párt: I. *Andreas Fabiani Cibir., alumnorum senior (A_{2a})* – II. *Matthias Brachticz Boh., a. s. C. (A_{2a}–b)* – III. *Spes non confundit* címmel *Johannes Fabricius Szokolcz., sch. C. a. (A_{2b}–A_{3b})* – IV. *Mart. Olerinus Brizn., s. C. a. (A_{3b}–A_{4a})* – V. *Post nubila Phoebus* címmel *Blasius Vanczaius, sch. C. a. (A_{4a})* – VI. *Simile appetit sibi simile* címmel *Joh. Guistius Rup. Trans., s. a. (A_{4a}–b)* – VII. *Lucas Figuli Trans., s. a. (A_{4b})* – VIII. *Andr. Requiri Trans., s. a.* – IX. *Tobias Hlubocius, Solnen. gym. a. (A_{4b}–B_{1a})* – X. *Georg. Piscator Kocz., s. a. (B_{1a})* – XI. *Steph. Kys Hung., s. a. (B_{1a}–b)* – XII. *Nicol. Nicolaidis Lipt., s. a. (B_{1b})* – XIII. *Andr. Pixiadis Arv., s. a.* – XIV. *Matth. Stankonius Tur., s. a.* – XV. *Adamus Felicis Liptov., a. s. (B_{1b}–B_{2a})* – XVI. *Nic. Murai Szombathinus, s. a. (B_{2a})* – XVII. *Michael Beledy Hung., s. a.* – XVIII. *Johannes Fabri Kendiensis, a. s.* – XIX. *Michaelis Hriczius Arv., s. a. (B_{2b})* – XX. *Andreas Szánto Hung., a. s.* – XXI. *Johannes Schleimerus Neos., s. a.* – XXII. *Michael Nagy-Musainus Hung., s. a. (B_{2b}–B_{3a})* – XXIII. *Paulus Száz Budai Trans., a. s. (B_{3a})* – XXIV. *Paulus Fabricius Tran., a. s.* – XXV. *Jacobus Rosaides, s. C. a.* – XXVI. *Johannes Mikleczy, s. a. (B_{3a}–b)* – XXVII. *Nic. Klepniar. Kiszzőgh. (B_{3b})* – XXVIII. *Matthias Vancsai, a. s.* – XXIX. *Jeremias Kubranski, s. a.* – XXX. *Michael Gondol. Hung.*

A házasságkötés időpontját a címben olvasható kronosztichon határozza meg.

Stephanus Budiats evangélikus iskolamester, 1648-tól Nagysároson rektor. 1650-ben a kassai iskolában tanított, 1651–1661 között mint konrektor szerepel.

Budapest Nat ①

2975

[1] UJ és o kalendariom Christus Vrunk születése után valo 1662. esztendőre, melleyt [!] Magyar Országra, Erdélyre és szomszéd tartományokra alkalmaztatott Neubarth Christoph, Bolesla Silesius által. – [2] (Astrologiai velekedes Christus Vrunk születése után való 1662. esztendőre, melyben ez esztendőnek négy részei, had és békeség, földnek termése és terméketlensége egyéb természet szerint történendő dolgokkal edgygyütt [!] jedzettettek meg. Magyar Orszagra, Erdelyre és egyéb szomszéd tartományokra szorgalmatossan alkalmaztatott Neubarth Christoph theol. és astron. által.) Cassan [1661] Severinus Marcus.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2034/241 ← MKsz 1878: 274 – Čaplovič 573

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1b}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1658-ra kiadott kassai kalendáriuméval (2713). A hónapversek januári kezdősora: *Hogyha*

fénylik Vince, borral telik pince. A december hónapot lezáró lap (B₆b) üres. A prognosztikon önálló címlapja (B₇a) után álló fejezetek: *Az esztendőnek négy részeiről. I. A télről* (B₇b–B₈a) – *II. A tavaszról* (B₈a–C₁a) – *III. A nyárról* (C₁a–C₂a) – *IV. Az őszeletről* (C₂a–C₃a) – *Második rész. Az eklipszisekről* (C₃a–b) – *Harmadik rész. A had és békeállapotokról* (C₃b–C₆a), az itt olvasható verses imádság kezdősora: *Oh te erős Isten, ki lakozol mennyben* – *Negyedik rész. Az egészség és betegségről* (C₆b–C₇a) – *Ötödik rész. A földi termésekről* (C₇a–C₈a). A kiadványt a *Sokadalmak* című vásárjegyzék (C₈b–D₅b) és egy üres levelet követően (D₆a) a *Magyar krónika* (D₆b–E₈b) zárja, amely 1660-ig írja le a magyar történelem eseményeit.

A kiadványt első ízben Fraknói Vilmos ismertette (MKsz 1878: 274), az ő közlése nyomán vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador (I 2034/241).

Cf. 2713!

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ④* ④* ④ – Cluj-Napoca Univ ④* ④*

Udvarhelyi György: Öt sima kövekkel elkészített Dávid parittyája. Kassa 1661. – Vide 2983

2976

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Lycevm Eperiense dramaticvm, in quo tragicus nonnullorum interitus ad cautionem et flagrans quorundam in literas ardor ad imitationem iuventvti Fragariae cumprimis vero poetis proponitur, adornatum a m. Isaaco Zabanio ... Cassoviae (MDCLXI) apud Marcum Severinum.

A⁸–C⁸D⁴ + ? = [28 + ?] fol. – 8°

Bucsay 647 – Caplovič 568 – Varga E 191

Iskolai színjáték. – E színdarabot az eperjesi gimnáziumban adták elő, a címlapon lévő kronosztichon alapján 1661-ben. A címlével után, amelynek háta üres, *Actorum nomina* sorolja fel a színjáték szerepeit (A₂a). Majd *Epigramma ad Momum* című vers következik (A₂b). A darabot jambusokban írott *Prologus* vezet be. A színdarab három felvonásból (*actus*) áll (A₃a–D₄b). Közülük az első négy, a második két jelenetet (*scena*) tartalmaz. A harmadik felvonás a hetedik jelenet kezdetén megszakad. Több jelenet *Musicával* végződik. A színdarabban a főszereplők: *Theuphobus*, *Aretophilus*, *Misocacus*, *Hypnophilus*, *Merobibus*, *Ponophyus* elvesztegetett éveiket siratják és vezetőt keresnek. *Luxuria* és *Virtus* jelentkeznek erre a szerepre. Bemutatkoznak *Luxuria* társai: *Morio*, *Bucco*, *Labio* és *Daemon*. Végül is a főszereplők *Virtus* vezetését fogadják el, aki dicsőíti előttük az iskolai tantárgyakat. Ezek klasszikus vers- és strófaformákban sorra bemutatkoznak. A héber nyelv szövege a nyomdai szedésből ki van hagyva. Görög, szedett szövegű versben szól viszont a nézőkhöz a görög nyelv megtesztetője (C₆a). A bevezető szereposztás alapján az egyetlen ismert példány végéről valószínűleg csupán az *Epilogus* szövege hiányzik.

A kiadvány egyetlen ma ismeretes példányát először Bucsay Mihály írta le (647). Ez Berlinben volt, időlegesen kikölcsönözve, ezért Ján Čaplovičnak joggal voltak kétségei afelől, hogy Halléban is és Berlinben is őriznek egy-egy példányt e nyomtatványból (568).

Budapest *Nat cop.* – Halle *Univ* ②* (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*)

2977

(ARTICULI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis, ad diem 2. mensis Junii, anni 1661. in civitatem nostram Medgyesiensem indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvar 1661 Szenci Kertész.]
A² = [2] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2028/235 ← MKsz 1898: 179

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Kemény János erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1661. június 2. és 6. között Medgyesen, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés öt artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1661. június 6-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 512–516.

A kiadványt első alkalommal gyulafehérvári nyomtatványként írta le Ferenczi Zoltán (MKsz 1898: 179); így vette át bibliográfiájába Sztripszky Hiaodor is (I 2028/235). A betűtípusok tanúsága szerint azonban Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült, amely akkor átmenetileg Kolozsvarrott működött (MKsz 1968: 207, Fazakas József).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① – Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca) – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Sibiu *Mus* ①

2978

(ARTICULI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis, ad diem vigesimum quartum mensis Decembris anni millesimi sexcentissimi sexagesimi in oppidum Szász-Regen indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvar 1661 typ. Heltai.]
A²–C² D¹⁺¹ = [7] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2026/233 ← MKsz 1898: 178

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Kemény János erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1660. december 24. és 1661. január 12. között Szászrégenben, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés tizenkilenc artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1661. január 12-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 471–487.

A művet Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként ismertette (MKsz 1898: 178), leírását átvette bibliográfiájába Sztripszky Hiador (I 2026/233). Fazakas József a betűtípusok vizsgálatával megállapította, hogy az az ekkor Abrugi György vezetése alatt álló kolozsvári Heltai-nyomdában készült (MKsz 1968: 207). A nyomdász személye azonban kétséges, mert Abrugi neve 1660 után nem fordul elő többé. Ez a nagy múltú officina utolsó ma ismeretes terméke (MKsz 1968: 204).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Acad ① – Budapest Arch ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

2979

(ARTICULI dominorum magnatum [!] et nobilium trium nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis ad diem 23 mensis Aprilis, anni 1661. in civitatem nostram Bistriciensem indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvár 1661 Szenci Kertész.]
A⁶ = [6] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2027/234 ← MKsz 1898: 178

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül Kemény János erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1661. április 23. és május 5. között (vö. ErdOgyEml XII 55–57) Besztercén, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés tizenkilenc artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1661. április 23-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XII 496–506.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán írta le gyulafehérvári nyomtatványként (MKsz 1898: 178), nyomában így vette át bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2027/234). A betűtípusok tanúsága szerint azonban az átmenetileg Kolozsvárott dolgozó Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① ① – Budapest Nat cop. (Cluj-Napoca) – Budapest Univ ① – Cluj-Napoca Univ ① – Sibiu Mus ①

2980

<Kalendárium és prognosztikon az 1662. esztendőre. Kolozsvár 1661 Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Az 1661. év második felében Szenci Kertész Ábrahám nyomdája átmenetileg Kolozsvárott dolgozott. Feltételezhető ezért, hogy korábban Váradon megjelentetett naptársorozatát itt is folytatta.

Cf. 3648!

2981

PESTIS kesz orvossaga, az az a' mirigy halálrol valo rövid tracta, melyben egy megszorodott ember maga vigasztalására a' menyire lehetett, felvizsgálta a' pestisnek ábrázolását, szerző és érdemlő okait, végeit, ereit, orvosságit, és másokkalis szeretetből együgyüven közlötte ... [Kolozsvár] MDCLXI [Szenci Kertész Ábrahám].

A⁸-D⁸ = 64 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 982

Vigasztaló elmélkedés a pestisről. – A címlapon bibliai idézet olvasható magyar nyelven. A névtelen szerző *Intő jel* című ajánlása a címlap hátán olvasható. *Pestis orvossága, melyet öszebeszélgetés formában, dialogismusban egy Sz. azaz Szomorú ember kérdezkedés és tudakozás által vett keresztyén V. azaz Vigasztaló barátjától* címmel kezdődik a pestisről írott mű (3–64).

A szerző kiléte ismeretlen. Mivel témáját nem annyira orvosi, mint inkább vallási-erkölcsi szempontból fejti ki, valószínűnek látszik, hogy nem orvos volt.

A hely nélkül megjelent nyomtatványt V. Ecsedy Judit a betűtípusok alapján Szenci Kertész Ábrahám munkájaként határozta meg. A Váradról nyomdáját elmenekítő Szenci Kertész 1661-ben, Szebenbe való költözése előtt Kolozsvárott tartózkodott, így ez a nyomtatvány is Kolozsvárott készült. A kiadványnak az 1661 februárjától októberéig sok áldozatot szedő pestisjárvány adott aktualitást (MKsz 1989: 23–24, 41–42, V. Ecsedy Judit; a címlap reprodukciója uo. 33).

Budapest Nat © (olim Lugossy József)

2982

[1] SZENT Biblia, az az Istennek O es Ujtestamentomaban foglaltatott egész Szent Iras. Magyar nyelvre fordittatott C a r o l i G a s p a r által. Mostan pedig ujobban ez öreg formában némely nehezeb és homályosab fordításu Sz. Írásbéli locusoknak értelmes magyarázatival, az Istennek a' magyar

nemzetben lévő anyaszentegyházának hathatós épülésére ki-bocsáttatott. – [2] (A' mi Urunc Jesus Christusnac Ujtestamentoma, melyben vadnac az evangelistáknac könyvei, az Apostoloc cselekedeti és levelei, a' Szent János látásával egyben.) Varadon kezdettetett nyomtatása a' veszedelem előtt és el-végeztetett Colosvarat MDCLXI Szenci K. Abraham által.

{ }², A⁴–Z⁴, Aa⁴–Zz⁴, Aaa⁴–Zzz⁴, Aaaa⁴–Zzzz⁴, Aaaaa⁴–Ddddd⁴ Eeeee⁶; A⁴–Z⁴, Aa⁴–Hh⁴ = [4] + 777 [recte 780]; + 271 [recte 241] + [7] pag. – 2° – 2 ins., orn., init.

RMK I 970 – RMK I 976

Teljes református bibliafordítás. – A Váradi Biblia néven ismert kiadás két részből áll, amely önálló címlappal és lapszámozással van ellátva. Az első címlap az egész könyvre vonatkozik, és az iktári Bethlen család hatyús címere díszíti. A címlevél után *A könnyonyomató* előljáró beszéde az *Igaz lelki boldogságát az Isten szent könyvéből keresni akaró keresztyén olvasónak* szól ([]_{2a}). A címlap hátán a *Rendi az Ó és Újtestamentom könyveinek* című tartalomjegyzéket *A betűszedésben esett némely fogyatkozásoknak eligazítási* követi ([]_{2b}). Az első rész az Ószövetség könyveit foglalja magában (1–777 [recte 780]). Az Újtestamentum címlapján két bibliai idézet, és Szenci Kertész Ábrahám nyomdászjelvénye látható a következő impressumadatokkal: *Varadon MDCLXI Szenci Kertesz Abraham*. (A_{1a}). A címlap hátán tartalomjegyzék: *Az Újtestamentom könyveinek rendi* címen (A_{1b}). Utána rögtön kezdődnek az Újszövetség részei (3–271 [recte 241]). Mindkét rész szövegét magyarázó és utaló széljegyzetek kísérik. A bibliai szöveghez két index csatlakozik: [1] *Az Ótestamentomból Christus és apostolok által Újtestamentumban citált bizonyosságoknak lajstroma* (Hh_{1b}–Hh_{3a}) – [2] *Registroma és magyarázatja egynehány zsidó, görög és deák igéknek és egyéb idegen nyelven való neveknek, melyek a Szent Bibliában néhol-néhol előforognak* (Hh_{3b}–Hh_{4b}).

Szövegkiadás: Szent Biblia ... kiadatott N. Váradon 1660. esztendőben. Most pedig a N. Váradi kiadásnak követésével Pesten MDCCCV Trattner Mátyás költségével és betűivel.

Hasonmás kiadás az előljáróbeszéd nélkül: Szent Biblia. Váradi–Kolozsvár 1660–1661. Petróczi Éva és Szabó András tanulmányával. Bp. 2002. (BHA XXXVI).

A Váradi Biblia kiadásának történetét és a rá vonatkozó szakirodalmat újabban Kurta József foglalta össze (*A Váradi Biblia története*. Nagyvárad 2002). A Biblia új kiadását I. Rákóczi György már 1638-ban tervbe vette. Bod Péter szerint héberül és görögül jól tudó esperesek és lelképásztorok közös munkájával kívánta javított magyar szövegét megjelentetni (*A Szent Bibliának históriája*. Szeben 1748. 151–152). Rákóczi 1638. június 30-án levelet intézett Tolnai Pap István sárospataki lelkészhez, amelyben megbízta a bibliai szöveg felosztásával és revíziójának megszervezésével (ProtEgyhIskL 1875: 1385). Tolnait azonban 1642-ben bekövetkezett halála megakadályozta a munka elvégzésében. Azt, hogy a kiadást már a 40-es években Váradon tervezték, Bethlen István 1644-ben kelt végrendelete alapján lehet feltételezni: „Megyesi Pál uramtól úgy értesültem volt, hogy az váradi Typographus az Sz. Bibliát in folio újonnan akarná kinyomatni, ... hadgyuk a fellyül megnevezett szent dologra eöt száz aranyat id est Aureos 500.” (MKsz 1989: 22, V. Ecsedy Judit).

Szenci Kertész Ábrahám előljáró beszédében megnevezi azokat a személyeket, akik a Biblia-kiadás munkálatait támogatták: az említett *Betlen István, Rákoci György, Redei Ferencz, Barcsai Akos fejedelmek, Gyulai Ferencz, váradi kapitány és némely ekleziák*. A református gyülekezetek nyújtotta anyagi támogatásról csupán néhány elszórt utalás ismeretes (Kurta: i. m. 11).

A Váradi Biblia forrásának kérdésével Naményi Lajos foglalkozott. Szerinte az a Vizsolyi Bibliának „szolgai lenyomata”, bár ahhoz képest több eltérés is megállapítható (A nagyváradi

nyomdászat története. Bp., 1902. 24–25). Ezek az eltérések arra utalnak, hogy valójában a Vizsolyi Biblia második, 1608-ban Hanauban megjelent kiadását (971) vette alapul a kiadás sajtó alá rendezője, Köleséri Sámuel. Ő 1657-ben fejezte be tanulmányait Németalföldön és Angliában, és hazatérve 1657 és 1659 között a váradi főiskola rektora lett. *Idvesség sarka* című művében így foglalta össze közreműködését: „... az eredete szerint való nyelveknek segítségével által egynéhány száz Sz. írásbeli helyeket restituáltam az utódszori Editioban, melyről jó lelkiismerettel bizonyoságot tehet a Magyar és Erdélyországi Reformata Ecclesiák hasznára született szerény thypographus Szenczi Ábrahám uram Váradon.” (Sárospatak 1666, 3309, 11.) Téves a szakirodalomnak az a Bod Péter óta (Athenas 149) ismételt állítása (vö. Szinnyi VII 24, Zoványi: Lexikon 344, Kurta: i. m. 11–12), amely szerint a „tudós magyarázatok” is Köleseritől származnak. A széljegyzetek a Szenci Molnár Albert által gondozott 1608. évi Hanai Bibliát (971) és az 1637-ben megjelent holland Staten Bijbel marginálisait követik (Hermán M. János: A szép magyar Váradi Biblia nevesítéséről. In: Szij Rezső 90 éves. Írások az ünnepektől tiszteletére. Bp. 2005, 232–242). Köleséri kiegészítette azokat, újabbakat fűzött hozzájuk, továbbá idézett kijelentése alapján a Biblia szövegén is alakított helyenként az eredeti héber és görög szöveg újrafordításával. Kurta József feltételezi, hogy az előkészítő munkálatokban és a korrektúrában Köleséri mellett a váradi főiskola tanárai is kivették részüket (Kurta: i. m. 13).

A nyomdai munkálatok már 1658-ban megkezdődtek. A második címlap impresszuma szerint az Újtestamentum el is készült. A teljes Biblia nyomtatását azonban megzavarta Erdély törökök által való feldúlása és Várad kapitulációja 1660. augusztus 27-én. A Barcsai Ákos fejedelem és Ali pasa közötti megállapodásban szerepelt a „nyomtatásban lévő bibliai exemplárok és mindennemű könyvek” Váradról való elszállítása. Ekkor került át Szenci Kertész nyomdája Kolozsvárra, ahol a munkálatok legvégén készült első címlap impresszuma szerint a teljes Szentírás nyomtatása 1661-ben befejeződhetett. Az apokrif könyvek ebből a kiadásból kimaradtak. Azokat Szenci Kertész Ábrahám később önálló nyomtatványként kívánta megjelentetni (vö. 3258).

A Váradi Biblia fólió formátumát a nyomdász Bethlen Istvánnak, a Biblia-kiadás fő patronusának végrendeleti kívánságával indokolta, és azzal, hogy a *hajlott idejű és szemek világában homálosodottabb lelki-tanítók is inkább előmehessenek tiszteletben a nagyobb betűkkel való nyomtatás által*. Nem zárta ki azonban annak lehetőségét, hogy ha békeség lesz, kisebb formátumban is megjelenteti a Szentírást.

A Váradi Biblia Bod Péter szerint 1500 példányban jelent meg. Ebből 566 bekötetlen példány volt még Szebenben a nyomdában 1667-ben Szenci Kertész Ábrahám hagyatéki leltára szerint (V. Ecsedy Judit – Monok István: Szenci Kertész Ábrahám hagyatéki leltára, 1667. = Emlékkönyv 377–378, 394–395. és 385–386).

Cf. 652*, 971*!, –, 3258, →

In 43 bibliothecis 88 expl. – Bratislava Acad – Budapest Acad, Nat, Univ – Cluj-Napoca Acad, Univ – Debrecen Ref, Univ – London BL – Szeged Univ – Târgu Mureş
Editio facsimile

2983

UDVARHELYI Péter [transl.]: Öt sima kövekkel el-készített David parittyaja, az az a' keresztyeni vallás igasságának meg-állatása tulajdon csak a' keresztyéni vallásnak öt agazatiból, az igaz anyaszentegyházra

ingerkedő Goliatok ellen, s' legelsőben-is a' papistak ellen, kik a' Sz. Irásnak méltóságát kétségessé tészik, ez öt agazatokat penig tagadni nem merik. Mellyet készített Diest Henric Sz. Irás magyarázó doctor és professor Daventriában. Most penig az együgyü keresztyének kedvekért magyar nyelven tolmátslott Udvarhelyi Peter. [Kolozsvár] 1661 [Szenci Kertész] Udvarhelyi György uram költségével.

A¹²-H¹² = 161 [recte 191] + [1] pag. - 12^o- Orn., init.

RMK I 975 - Čaplovič 571

Református tanítás. - A címlap hátán: *A keresztyén olvasóhoz* intézett előszó Kassa 1660. április 4. keltezéssel. Tartalmából ítélve szerzője a kiadás költségeit viselő Udvarhelyi György, Abaúj vármegyei alispán, a kassai református egyház pártfogója, „a szerző atyafia”. Ezt *A Dávid parittyájába bémenetel* című bevezetés (3-9) követi. A főrész (10-161 [recte 191]) *A Szentírásról* címmel kezdődik. Végül (H₁₂a-b) *Táblája e könyvecskében foglaltatott közönséges helyeknek* zárja a kiadványt.

E munka Hendrik van Diest franekeri és deventeri teológiai professzor *Funda Davidis instructa quinque laevibus lapidibus* (Deventer 1646) című traktátusának fordítása. *A keresztyén olvasóhoz* intézett előszóban a mecénás, Udvarhelyi György elmondja, hogy Szoboszlai Miklós 1648-ban Debrecenben (2207), majd Uzoni Balázs 1658-ban Gyulafehérvárott (2764) már kiadta magyar nyelven Diest értekezését, mivel azonban ezek példányai már igen ... *elfogytak, kedves testvér atyámfiahoz*, azaz Udvarhelyi Péterhez való szeretetből most a két említett fordításnál már az ő, korábban, 1646-ban készült, de azóta kéziratban álló munkáját kinyomtattatta.

Udvarhelyi Péter neve e művén kívül csupán Laskai Jánoshoz 1640-ben írt üdvözlő verséből ismert, ahol „nobilis Siculus Transylvanus nunc in Hungaria conmorans”-nak írja magát (vö. Bártfa, 1867).

Részben a Kassán írt előszó, részben a mecénás személye alapján, aki Abaúj vármegyei viceispánja és a kassai református eklézsia patrónusa, Szabó Károly (RMK I 975) és Ján Čaplovič (571) egyaránt a kassai nyomda termékének tartotta e kiadványt. V. Ecsedy Judit azonban a nyomdai anyag vizsgálata alapján egyértelműen bebizonyította, hogy valójában Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült, amely 1661-ben Kolozsvárott működött (MKsz 1989: 42-43).

Cf. 2207; 2764, -

Budapest Acad ① ②* - Budapest Nat ① - Cluj-Napoca Acad ① - Târgu Mureş ①

2984

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1662. Leutschau 1661 Brewer. - 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. - Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

2985

COMENIUS, Joannes Amos – SZILÁGYI BENJÁMIN István [transl.]: Joh. Amos Comenii Janva lingvae Latinae reserata aurea, sive seminarium linguae Latinae et scientiarum omnium ... sub titulis centum, periodis mille comprehensa ... in usum scholae Varadiensis juxta Belgarum editionem postremam ... in Hungaricam linguam translata per Stephanum Benjamin Szilagyi, ejusdem scholae rectorem... Leutschoviae 1661 typis Laurentij Brever.

A⁸–P⁸ Q⁴ = [12] + 220 + [15] pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 977 – RMK II 968 – Čaplovič 1093 – Soupis 308

Nyelvtanulás céljából összeállított enciklopédia latin és magyar nyelven. – E nyomtatvány lapenkénti újrasedése az 1643. évi első lőcsei kiadásnak (2002), de attól eltérően csupán a *Janua* szövegét tartalmazza, a *Vestibulum*ét nem. Az 1643. évi kiadás volt az alapja a későbbi lőcsei kiadásoknak, így az 1649. évnek is (2265), amelyre Szabó Károly ezt az 1661. évi kiadást visszavezette (RMK II 968). Ez utóbbi azonban a *Vestibulum*ot és az *Index vocabulorum*ot is magában foglalta.

Cf. 2039*1; 2754, –, →

Budapest *Nat* ① ① – Firenze *Nat* ① – Kežmarok *Ev* ① – Martin *Nat* ③* – Miercurea-Ciuc *Mus* ②* – Pápa *Ref* ① – Sibiu *Mus* ① – Székesfehérvár *Mus Comit* ①

Olim: Eger

2985A

CZICKAEUS, Philippus: Dissertatio metaphysica de ratione formali entis, quam auctore Jehova Optimo Maximo, ente infinito, summo, simplicissimo praeses Philippus Czickaesus Varall., ... h. t. scholae Schemnicianae collega secundarius, respondente Matthia Prichradni Rakossiensi in eodem ludo ... disquisitioni submittet ad diem (...) Februarii horis ante- et pomeridianis. Leutschoviae (1661) typis Laurentii Breveri.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Init.

MKsz 1930: 309 – Čaplovič 1090

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán kezdődik a szerző, *Philippus Czickaesus* 1661. február 3-án kelt ajánlása *viris ... Johanni Windisch, ecclesiae Schemnicensis protomystae, Montanae Heptapoleos seniori, ... Andreae Günthero de Keszmark, pastori ecclesiae Olassiensis primario, ... 24 regalium per Scepusium pastorum oratori perpetuo, ... Michaeli Gnendelio, ecclesiae apud Varalliensis protomystae, ... Andreae Günthero, ecclesiae Olassiensis symmystae, ... amico singulari, ... Paulo Cuntzio, diacono ecclesiae German. Varalliensis, ... Andreae Ungedey ... civitatis ... Schemnicii quartum judici, ... Julio a Lansee, secretioris ibid. senatus et judicii ... adessori, ... Michaeli Reittero, s. caesar. regiaeque maj. aulae familiari, reipubl. itidem senatori, argentifodinarum cultori, ... Georgio Udalrico Keiser, s. c. rque maj. aulae familiari, secretioris senatus adessori, ... hospiti ultra*

biennium munificentissimo, ... Zachariae Rochsero, reipubl. Schemn. civi. A főrészt kérdésfelvetéssel kezdődik: *Quaestio metaphysica. Quid proprie Ens sit et in quonam ejusdem ratio formalis consistat?* (A₂a). A Létező tulajdonságait három *articulus* tárgyalja (A₂a–B₁b), amelyekhez 16 *Corollaria ex disciplinis varitis* járul (B₁b). Az utolsó levélen a következő személyek köszöntötték a szerzőt: (1–2) *Daniel Jhenel, scholae Schemn. conrector* latin és görög verssel (B₂a) – (3) *Johannes Klein, h. t. cantor Germ. Schemn.* háromszakaszos német költeménnyel (B₂a–b) és (4) *Michael Balneatoris, scholae S. nunc oecon. ord.* négy versszakból álló latin verssel (B₂b).

A disputációt 1661 februárjában vitatták meg a selmecebányai evangélikus iskolában. A vizsgáztató Philippus Czickaeus, az iskola tanára, a vizsgázó a Gömör megyei Rákosból való Matthias Prichradni volt. A Todoroszku-Horváth könyvtárban megőrzött unikum példányt Pukánszkyne Kádár Jolán ismertette (MKsz 1930: 309).

Budapest Nat ①

2986

HODOEPORICA exevnti urbe et agro Sempronensium viro ... dn. m. Christiano Seelmann Cob. Fr., in gymnasio istorum hactenus rectori ad provinciam ecclesiasticam, quam ... praevia legitima vocatione, Cremnicenses ceu pastori civitatis primario, ecclesiarum vero et scholarum territorij sui futuro inspectori dederunt, undiqueversum missa a. MDCLXI. Leutschoviae (MDCLXI) typis Laurentii Brewer.

A⁴–D⁴ = [16] fol. – 4° – Init.

RMK II 969 – Čaplovič 1091

Köszöntő versek latinul, németül és görögül. – A költeményekkel Christian Seelmann, a soproni evangélikus gimnázium rektorát köszöntötték abból az alkalomból, hogy a körmecebányai evangélikus első lelkésznek és iskolafelügyelőnek hívták meg. A versgyűjtemény elején soproni, ill. Sopron környéki jó barátok köszöntései állnak: (1) *Georgius Poch Sempr. Hung., pastor Medwisch.* (A₁b) – (2) *Effigies qualiscunque et adumbratio votorum Melchioris Garneri Schemnic., past. Loipersbac.* (A₁b–A₂a) – (3) *Hieronymus Christophorus Foman, past. Kobers- et Weppersd.* (A₂a) – (4) *Christianus Seelmannus* nevéből képzett anagrammára írt verset *Joh. Vibegius, pastor Lozmann.* (A₂a–A₂b) – (5) *Michael Marquardus past. Walberst.* (A₂b) – (6) *Joh. Ferdinand a Mandorf, lib. baro suo et ... commilitum ac convictorum nomine* – (7) *Aegidius Ludovicus Prismanus S. H.* (A₂b–A₃a) – (8) *Melchior Reisinger jun., Sempr. H.* (A₃a) – (9) *Jacobus Erhardus Preinningius S. H., suo et ad academias abiturientium nomine* – (10) *Joh. Nicol. Hack. Cob. Franc., suo et Germanorum nomine* (A₃b) – (11) ismét anagrammára írott költeménnyel szerepelt *Augustinus Serpilius Hungarus, suo et Hungarorum nomine* – (12) *Johan. Tröster Cibir., suo et Transylvanorum nomine* (A₃b–A₄a) – (13) *Nicolaus Sarfoi S. H., suo et c. Sempronensium nomine* (A₄a) – (14) *Michael Rues Hark suo et chori musici nomine* (A₄a–A₄b) – (15) *Johan. Storch von Herrengrund, für sich und gesambte zu Oedenburg beflissene Bergstetter* (A₄b) – (16) *Quae fata trahunt retrahuntque sequamur* címmel német nyelvű verset írt *David Päuicker von St. Jorgen.*

A versgyűjtemény II. részébe, amely a *Bona verba eidem Posonium ... Hungariae metropolin. Adeunti ... data* címet viseli, pozsonyi személyek gratulációi kerültek: (17) *Ad Ovid. Eleg. 9. lib.*

I. *Trist. Parodia*, szerzője: *David Titius Silesius, ecclesiastes Poseniensis ... ejusdem comitatus contubernij p.t. decanus et vice-senior* (B_{1a}–B_{1b}) – (18) *Daniel Tieftrunck Saxo., ante pastor prim. Modrens., nunc rector gymn. Posen.* (B_{1b}–B_{2a}) – (19) *Johannes Rhelinus, human. lit. prof.* (B_{2a}–B_{2b}) – (20) *Elias Thomas* (B_{3a}–B_{3b}) – (21) *Joh. Jacob. Foman, ll. stud.* (B_{4a}) – (22) *Spätkommendes aber wohlgemeintes herzscherzlicher Liebes-Satz*, szerzője *Hieron. Christoph Foman, gewester zu Kobels- und Wepperstorff, nun aber vertriebener und verfolgter Diener Christi* (B_{4a}–B_{4b}).

A nyomtatvány harmadik része bazini, modori, ill. körmöcbányai, besztercebányai szerzők költeményeit tartalmazza: III. *Eidem lib. regiamque Basingam transeunti* címet követően (23) *Michael Höher, Evang. Deutscher Prediger zu Bösing* (C_{1a}–C_{1b}) – (24) *Joh. Nostitius Soln., Heliconis Basing. p.t. director* (C_{2a}) – IV. *Eidem lib. reg. Moderam praetereunti* címmel: (25) *Joh. Georg. Graff, eccles. Evang. Modr. pastor* (C_{2b}) – (26) *Christophorus Schedius Cell. Saxo, eccles. Modr. pastor* (C_{2b}–C_{3a}) – (27) *Johan. Buringerus Posen., h.t. Modrae civis et juratus notarius ...* (C_{3a}) – (28) *Parodia Horatiana ex lib. I. Od. 3. címmel Andreas Kokerus Gorlic. Lusat., schol. Modrens. rector* (C_{3b}–C_{4a}) – (29) *Johannes Wiglebius conrector* (C_{4a}) – V. *Eidem Cremnicium montanarum metropolin. ineunti feliciter* cím után (30) *Daniel Fabri, ecclesiastes Cunosovanus* verse olvasható, az aláírás végén 1661-es évszámot adó kronosztichonnal együtt (C_{4b}–D_{1a}) – (31) *Alloquium Christi, ut nunc ita ibi iterandum ad suos* – *Ἐπιγραμματισμός πρὸς τὸν ψυχανδρὸν* – *Echo scholico-ecclesiastica sui indiga complementi* címmel következik *Tobias Stephani Nannomor., eccles. Neostubensis* három költeménye (D_{1a}–D_{1b}) – (32) *Bartholom. Bussaeus, exul Christi et in Cuprifera Dominorum Valle h.t. ludi moderator* (D_{1b}–D_{2b}) – (33) *Johannes Heinzelius, p.t. gymn. Neosol. rector* (D_{2b}) – (34) *Matthias Spürtzer* [!], a sajtóhiba kézírással „Stürtzer”-re helyesbítve (D_{2b}–D_{3a}) – (35) *Joh. Adam Hoffstetter Egra-Variscus, gymn. Cremnic. p.t. conr.* (D_{3a}–D_{3b}) – (36) *Georgius Markwart Cremn., cantor* (D_{3b}) – (37) *Matthias Demosch, succentor et coll.* (D_{3b}–D_{4a}) – (38) *Johannes Richter, collega* (D_{4a}) – (39) *Jeremias ab Hellenbach Cremnicensis, suo et condiscipulorum nomine*. A nyomtatvány a D_{4a} lapon *Finis* megjelöléssel végződik.

Cf. Appendix 233

Budapest Nat ① – Budapest Univ ① – Dolný Kubín ① – Halle Univ ① (← Berlin Univ Inst
← Halle Univ) – Spišská Nová Ves Ev ①

2987

KLESCH, Christoph: *Aller* (Christen, absonderlich) *Lehrer*, so weislich in ihrem *Beruff* gewandelt haben, *Lebens-Krohn*, bey dem ... *Leich-begängnüss* deß ... *Herrn Samvelis Serpiliü Caismarc.*, *gewesenen treü-wachsamen Predigers zu Leibitz* aus dem *Joh. VIII. 51.* nach Anleitung seines *Wahl-Spruchs: Sapientia Sancta Coronat*, die *Heilige Weißheit* kröhnet, in einer *Klag- und Trost-Rede*, die am 5. April *zvm Gedächtnuß* seiner gehalten und in *Druck* befördert worden ist, *vor-gestellt* von *Christoph Kleschen*, *Dienern* am *Wort Gottes* in *Matthsdorff. Leutschau (MDCLXI)* bey *Lorentz Brewern*.

A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4°

Sztripszky II 2581/129 ← MKsz 1891: 74 – Čaplovič 1092

Evangélikus gyászbeszéd és gyászvers latin nyelven. – A gyászbeszédet Christoph Klesch, mateóci evangélikus lelkész mondta el Samuel Serpilius, leibici segédlelkész temetésén 1661. április 5-én. A címlap hátán a nyomtatványt az elhunyt távollévő testvéreinek is ajánlotta: *An das Serpilianische Geschlecht, den Stamm sambt den Zweigen und alle nechst-angehörnde Bluts-Genossen, absonderlich die beyde abwesende Herrn Brüder des selig-verstorbenen, ... H. Johann Serpilium, der zeit wohlbestellten H. Syndicum bey der königl. frey. Stadt Oedenburg, H. Augustin Serpilium, der zeit den freyen Künsten ergebenen in Güntz... egy verssel együtt Christoph Klesch...* Ezután külön cím nélkül fohászzkodás és a gyászolók vigasztalása (A_{2a}–A_{4b}) vezeti be a prédikációt, amely a bibliai *Textus* feltüntetésével kezdődik. Az elhunyt jelmondata (Sapientia Sancta Coronat) és a bibliai textus, Ján. 8: 51 alapján a gyászbeszéd a gyásztények, de különösen az egyházi tanító szent bölcsességét magyarázta a hallgatóságnak (B_{1a}–E_{1b}). *Personalia* címmel olvasható ezután az elhunyt életrajza (E_{1b}–E_{3b}), majd a *Μνημόσυον sepulchrale loco omnium dolentium et condolentium L. MQ. P.* című latin nyelvű gyászvers zárja a nyomtatványt (E_{3b}–E_{4a}). Ez utóbbiról Ján Čaplovič tévesen feltételezte, hogy az elhunyt lenne a szerzője (Čaplovič 1092).

Christoph Klesch (1632–1706) szülővárosában, Iglón, majd két évig a boroszlói Magdalena-gimnáziumban. 1650-től három éven keresztül pedig a wittenbergi egyetemen tanult. Hazatérve Felkán diakónus, 1656-tól mateóci, 1661-től szepesszombati evangélikus lelkész. 1674-es száműzetése után Németországban élt: először Wittenbergben tanítóként, majd 1678-tól Jenában. Thenstädtben lett diakónus, 1685-től haláláig pedig Erfurtban lelkész. Termékeny író, tagja volt a Deutschgesinnte Gesellschaft német költői társaságnak is. Munkásságát bibliográfiailag Karl F. Otto Jr. és Jonathan P. Clark tárta fel (Bibl. Klesch. 115–163).

Samuel Serpilius, Johann Serpilius késmárki evangélikus lelkész fia késmárki, sárospataki és eperjesi iskolái után 1651-től Wittenbergben végzett teológiai tanulmányokat. 1653 novemberétől Leibicen segédlelkész. Házasságából négy gyermek született. Még nem töltötte be 31. életévét, amikor rövid betegeskedés után, 1661. március 30-án meghalt. Christoph Klesch mind a gyászbeszéd bevezetőjében, mind az elhunyt életrajzában megemlékezett a wittenbergi akadémián kötött barátságukról.

A nyomtatás éve a címlapon közölt kronosztichonból olvasható ki. A nyomtatvány Késmárkon őrzött példányát először Hellebrant Árpád írta le (MKsz 1891: 74), ez alapján vette fel Sztripszky Hádor is bibliográfiájába (Sztripszky II 2581/129).

Budapest Acad. cop. (Kežmarok + Levoča) – Kežmarok Ev ① – Levoča Ev ①

Propemptica abeunti ex gymnasio Sempronensium ... Christiano Seelmanno ... Lőcse 1661. = Appendix 233

2987A

»SOLENNITAS Nuptialis M. Ioh. Bayeri, Fac. Phil. in Acad. Witt. Ass. seu Adiuncti, et Lycei Fragarii Con-Rect. cum Rebecca, Ioh. Sartorii Archi-Diac. Eccl. Eper. d. 4. jan. celebrata, Leutschoviae typis Laurent. Breweri in 4^{to} impressa An. 1661.«

Čaplovič 1097

Lakodalmi versek. – A ma már egyetlen példányban sem ismeretes kiadvány emlékét Martin Lauček XVIII. századi kézírata (Commentatiuncula 51) őrizte meg. Leírása szerint a kiadvány Johann Bayer wittenbergi segédtanár és eperjesi konrektor, valamint Johann Sartorius eperjesi lelkész lányának, Rebeccának, 1661. január 4-én tartott esküvőjére készült. A párt a következő személyek köszöntötték verssel: (1) „Andr. Horváth Vet. Rect. Eper.” – (2) „Andr. Hertzog Coll. Eper.” – (3) „Elias Friedhuber cantor Eper.” – (4) „Georg. Sebastiani Teplicen.” – (5) „Ioh. Simonides Sch. Eper. Senior, et 4. Class. Auditor” – (6) „Christian Kotercius 6^{tae} Class. Auditor” – (7) „Vencesl. Iohannides Moravus Gymn. Caesareopolit. Rector” – (8) „Ioh. Meltzelius N. Moravus Gymn. Caesar. Con. Rect.”

Lauček közlése alapján vette fel a tételt bibliográfiájába Ján Čaplovič (1097).

2988

[SZENCI MOLNÁR Albert: Szent Dávid királynak és prófétának százötven zsoltári, a franciai nóták szerint magyar versekre fordítottak Molnár Albert által. Lőcsén 1657-1665 között, Brewer-nyomda.]

A¹²-P¹² = 348 + [11] pag. – 12° – ♪, orn.

RMK I 991

A Zsoltárok könyvének verses magyar fordítása. – Tartalma és beosztása megegyezik a váradi 1652–1660 között készült kottás zsoltárkiadással (2750), ugyanazokat a függelék-énekeket, majd *A zsoltárokra igazító tábla* (P_{7a}–P_{9b}) és a *Buzgó imádságok* című záró részt (P_{10a}–P_{12a}) tartalmazza. A zsoltárok kezdőszavainak felsorolását ld. az említett váradi kiadásnál, a lapszámokat az incipitmutatóban.

Az 1652-es negyedréte formátumú, Lőcsén megjelent zsoltároskönyv (2424) után ez az első ma ismert, tizenkettedréte alakú, kottás zsoltárkiadás Lőcsén. E kiadványnak a debreceni Református Kollégium Könyvtárában őrzött egyetlen ismert, csonka, címlap nélküli példányát Szabó Károly a vele egy kolligátumban található 1662. évi Kassán nyomtatott Siderius katekizmus (RMK I 992, vö. 3033) és énekeskönyv (RMK I 990, vö. 3034) alapján tévesen 1662. évi kassai nyomtatványként írta le (RMK I 991). A három kiadvány azonban csupán alkalmi kolligátumot alkot. A zsoltároskönyvről megállapítható volt, hogy valójában lőcsei nyomtatvány. Terjedelme az 1670. évi lőcsei zsoltárkiadással mutat egyezést (3665), az itteni későbbi kiadások már ettől eltérő terjedelműek. A kiadvány azonos beosztású az 1670-es lőcseivel, de szedése, alkalmazott díszei eltérnek tőle, tehát az 1670. évvel rokon, de önálló lőcsei zsoltárkiadásról van szó. Nyomdai kiállítása (a P_{12a} lapon látható könyvdíszje legkorábban 1657-ben fordul elő) és a betűk állapota alapján 1657–1665 között nyomtathatták, átlagot tekintve tehát 1661 körül (Pavercsik Ilona megállapítása).

Cf. 962(1)*!; 1947(1)*!; 2750, –, 3034(3), 3665. →

Budapest *Nat cop.* – Debrecen *Ref* ②

2989

»TOLNAIS. István: A magános tselédek közt lévő ahitatossagnak megaluvo tüzetskének felgerjesztésére való Prédikálló székbéli Szikrák, avagy edgynéhány tudós egy-házi Tanítóknak Prédikatio előtt való Könyörgéseknek külömb külömb formái. Mellyeket a könyörgésben buzgó lelkeknek hasznára Anglus nyelvből Magyarra fordított és kibotsátott Tolnai Istvan. Lőtsén 1661 [Brewer]. 16r. 6 iv = [48] fol.«

RMK I 978 – Čaplovič 1094

Protestáns imádságok. – E nyomtatvány címét Szabó Károly Weszprémi István (Medic. biogr. II/1 195) és Sándor István (Könyvesház 41) közlése alapján vette fel bibliográfiájába. Az utóbbi „Könyörgések” és „Prédikálló-székbéli szikrák” címen, két önálló kiadványként írta le (Könyvesház 41). Berg Pál ugyancsak példány ismerete nélkül ismeretlen angol szerzőtől fordított szentbeszédgyűjteményként említette (126). Példány azóta sem került elő e műből. Címéből kitűnik, hogy különböző lekipásztorok prédikáció előtti könyörgéseit tartalmazta, amelyeket Tolnai S. István angol nyelvből fordított.

Tolnai S. István (?–?) Franekerben, Utrechtben, Groningenben tanult 1654–1655-ben. Franekeri peregrinációja után, 1654-ben járt Angliában, Oxfordban is. Hazatérve Jankafalván és Tápiószelén volt református lelkész. 1674-ben a pozsonyi vésztörvényszék elé idézték. Életéről további adat nem maradt fenn.

2990

[1] UJ és o kalendarium Christus urunk születése után való 1662. esztendő, mellyet mostan Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai vizsgálás Urunk születése és emberré léte után való 1662. esztendőre, az esztendő 4 részeiben eső dolgokrul: ugy-mint had és béke-ség, betegség és egésseg, termő és terméketlenség és más ehez hasonlókról, mellyeket az egnek különböző forgási által elönkben most is le-ir boleszlaviai Neubarth Christoph, mellyet job részént Magyar és Erdély országra alkalmaztatott). Lőtsén [1661] Brever Lörintz által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2035/242 ← MKsz 1883: 27 – Čaplovič 1095

Űj-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657-re szóló lőcsei kalendáriuméval (2654), a hónapversek incipitmutatóra utaló januári kezdőszavai: *Orvoslani most jó*. Az önálló címlappal ellátott (B_{6b}) prognosztikon egyes fejezetei: *Első része. Az esztendőbéli 4 kántoroknak az asztronómia szerint való vizsgálások. I. Kántor.*

A télről (B_{7a}–B_{8a}) – II. Kántor. A tavaszról (B_{8a}–C_{1a}) – III. Kántor. A nyárról (C_{1a}–C_{2a}) – IV. Kántor. Az őszeről (C_{2a}–b) – Második része. Ez esztendőbeli eklipszisekről (C_{2b}–C_{3a}) – Harmadik része. A had és békekészség állapotáról (C_{3a}–C_{5a}), ebben olvasható egy verses ima, amelynek kezdősora: *Ó te erős Isten, ki lakozol mennyben* – Negyedik része. Az egészség és betegségről (C_{5a}–C_{6a}) – Ötödik része. A termésről és terméketlenségről (C_{6a}–b). Végül a *Sokadalmak Felső és Alsó Magyarországon és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C_{7a}–D_{4b}) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* következik, amelynek utolsó feljegyzése az 1661. évre vonatkozik (D_{5a}–E_{8a}).

Cf. 2654!

Budapest Nat ①

2991

ALEXANDER VII. papa: S(anctissimi)mi d(omini) n(ostri) d(omini) Alexandri divina providentia papae VII. jubileum vniversale ad implorandam divinam opem contra Tvrcas. [Tyrvaviae 1661 typ. Academicis.]

[1] fol. – 462 × 302 mm. – Init.

Búcsút hirdető körlevél. – Ennek az egyleveles, bibliográfiailag ismeretlen nyomtatvány-nak csupán egyetlen példánya ismeretes. VII. Sándor pápa imádkozásra, alamizsnára, böjtre és az Eucharisztia vételére szólítja fel a híveket a török veszély elhárítása és a keresztény egység megteremtése érdekében. A megszabott módon eljáróknak búcsút hirdet. Kiadásának kelte: Róma 1661. március 2. A bevezető sorok alapján kiadásának közvetlen oka a Velencei Köztársaságot fenyegető török veszély és Várad eleste volt. A szöveg alatt a kiadványt hitelesítő *S. Ugolinus* neve szerepel.

A brève szövege alatt Lippay György esztergomi érsek az esztergomi főegyházmegye területére vonatkozó, a pápai utasítás végrehajtására vonatkozó rendelkezése olvasható, kelte: Nagyszombat 1661. április 9.

Az impresszum nélküli kiadvány a betűtípusok vizsgálata szerint Nagyszombatban, az akadémiai nyomdában készült, minden bizonnyal 1661-ben (V. Ecsedy Judit közlése).

Budapest Arch ① – Budapest Nat cop.

2992

ANGELUS Pannonius, sive vita angelica sancti Emerici, qui fuit Hungariae princeps, confessor, virgo, maritvs. Ex Antonio Bonfinio deprompta Tyrnaviis Vngarorvm MDCLXI. (Tyrvaviae) (MDCLXI) typis Melch. Venc. Schnekenhaus.

[1], X⁽⁶⁾, [1], A¹²–C¹²D₁, [1], D₂₋₁₂ E¹²–F¹² = [12] + 143 pag. + [3] tab. – 24° – Tit. calcographicus, 2 ill. calcographicae, orn.

Sztripszky II 2582/130 ← MKsz 1895: 342 – Čaplovič 1990

Szent Imre élete, zsolozsmája és imádságok. – A címlap előtti rézmetszeten angyal által tartott írásmezőben a könyv rövidített címe és az 1661-es évszám látható. A másik két illusztráció Szent Imrét ábrázolja herceggént liliummal a kezében, illetve imádkozás közben. Feliratuk: *S. EMERICUS. Hun: Dux.*, a leírás alapjául szolgáló példányban az A_1 , illetve D_2 levél előtt található. A három rézmetszet közül azon, amelyik Szent Imrét liliummal ábrázolja „D. P. sc.” Szigón olvasható, valószínűleg Johann Daniel Ther Portten rézmetsző nevének betűi (V. Ecsedy: Hung. typ. II/1. 225).

A címlap hátán újszövetségi idézet olvasható. Az *Epistola dedicatoria Francisco Eszterhazy de Galantha, perpetuo de Frakno, equiti aurato suo, olim principi Angelico-Mariano Sodalitium Visitantis Deiparae in archiepiscopali universitate Tyrnaviensi* szól, aláírása: *tibi Visitantis Deiparae Sodalitio. Tyrn. raptissime ex oratorio nostro 10. Febr. 1661.* ($)(_{2a}-)(_{5b}$). Ezt követi a Szent Imréről elmélkedő, *Ad lectorem Christiano-Hungarum* szóló előszó, utolsó sora kronosztichon, amelyből az 1661-es évszám olvasható ki ($)(_{6a}-b$). A mű első része Szent Imre életét írja le tíz *Caput*ban, amelyek f- okra oszlanak (1–74). Ezt követi az *Officium parvum de S. Emerico, Hungariae duce* (75–91). Majd különböző alkalmakra és személyekhez szóló imádságok, önvizsgálatra való útmutató, elmélkedések olvashatók (92–142). A kiadványt a *Coronis operis* zárja, amely Thomas Haemmerlein a Kempis nyomán a boldog földi élet elérésére ad négy tanácsot (142–143).

A kötet összeállítójának neve ismeretlen, a címlap tanúsága szerint forrása Antonio Bonfinio: *Hungaricarum rerum decades* című munkája volt, amelynek akkor legfrissebb kiadása 1606-ban jelent meg Hanauban (RMK III 1027).

A kiadványt első alkalommal Kluch János írta le (MKsz 1895: 342).

Budapest *Nat cop.* (Wien) – Klosterneuburg O^* – Wien *Nat* O

2993

[1] CALENDARIVM Tyrnaviense utriusq(ue) mundi megacosmi et microcosmi, sive magni et parvi, in primo exhibetur, quid ex mutuis astrorum inter sese aspectibus circa aëris vicissitudines, aliaq(ue) ad elevationem poli Tyrnaviensem, Viennensem et praecipuorum tam in Ungaria quam Austria locorum in magno mundo secuturum sit, anno a nato in terris Deo MDCLXII. juxta Ephemeride peritissimi ac celeberrimi astronomi A n d r e a e A r g o l i in altero ex notis et signis externis humani corporis arte physiognomica ostenditur, quid probabiliter de internis animi propensionibus et affectibus conjectare liceat, quidq(ue) in parvo microcosmi hominis mundo agatur, qualis ejus genius, ingenium, vitae longitudo, brevitás etc., opera et studio Astrophili in Academia Tyrnaviensi Regni Hungariae. – [2] Prognosis conjecturalis astrologica et rustica, hoc est expositio eorum, quae ex coeli astrorumque constitutione circa aeris et tempestatum mutationes et ea quae ex his dependent naturali conjectura praedici possunt tum universim,

tum ad annum praesentem MDCLXII deducta ex calculo Argolino et variorum observationibus per astrophilum Tyrnaviensem. Tyrnaviae [1661] typis academicis excudebat Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

[J⁵, a⁴ b⁴, B⁴ + ? = [17 + ?] fol. – 4^o – 6 ill., 1 ill. calculographica, init., color.

RMK II 994 – Čaplovič 1991

Új-naptár és prognosztikon. – A címlapon található rézmetszeten *ILLVSTRISSIMVS PRINCEPS FRANCISCVS GEORGIVS RAKOCZI A^o 1662* felirat látható, a metszeten *D.P.sc: Tírn* készítette. A monogram Johann Daniel Ther Porttent takarja (Pataky 231). A cím kronosztichont tartalmaz, amelyből az 1662. év olvasható ki. Ezt követően *Melchior Venceslaus Schneckenhaus typographus academicus* ajánlja a művet ... *principi Francisco Georgio Rakoczi ... Georgio Rakoczi Transilvaniae quondam principis ... filio* ([J₁b–[J₂b). Báthori Zsófia, II. Rákóczi György özvegye, kiskorú fiával együtt 1661. október 15-én katolizált. Ez magyarázza, hogy nem sokkal ezután a nagyszombati jezsuita akadémiai nyomda által kiadott kalendárium I. Rákóczi Ferencnek ajánlva jelent meg. A naptárrész ([J₃a–a₄a) beosztása megegyezik az előző évre kiadott nagyszombati latin nyelvű kalendáriuméval (2930). A végén *Prognostica perpetua* címen hónapversek olvashatóak, amelyek közül a januári és a februári négy-, a többi hónap hétsoros (a₄b). A prognosztikon önálló címlapját (b₁a) fametszetes keret övezi, amelyen felül Szűz Mária a kisdeddal, alul Nagyszombat ábrázolása, kétoldalt pedig Magyarországot és tartományait jelképező 5-5 címer látható. A prognosztikon fejezetei: *De quatuor anni currentis partibus circa aeris constitutionem*. *De hyeme* (b₁b–b₂b) – *De vere* (b₂a–b [recte b₃a–b]) – *De aestate* (b₄a–b) – *De autumno* (B₁a–B₂a), mindegyik fejezetet fametszetes ábra vezet be, amely az égitesteknek az adott évszakra jellemző állását mutatja 1662-ben, a 48. szélességi fokon. Ezt követi a *De bello et pace* (B₂a–B₄a) – *Index phlebotomiae* (B₄b). A fejezethez tartozó fametszetes ábra, a rajta látható rövidítések magyarázatával azt mutatja, hogy melyik égövi jegy uralma alatt melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani.

Az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött, ma ismert egyetlen példány itt megszakad.

A naptár szerkesztéséhez Andrea Argoli egyik műve szolgált alapul (vö. 2724). A prognosztikon tartalmáról bővebben írt Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 156). Az 1662, 1663-ra szóló kalendárium szerzőjének tartalmi jegyek alapján a sorozat első darabjaival ellentétben (vö. 2724) nem Joannes Misch tartotta (MKsz 2005: 156–158). E kettő esetében – Sommervogel (VIII 1479) nyomán – felvetette az 1661–1662-ben Nagyszombatban ekkor oktató Bernard Zefferin (1628–1679) jezsuita szerzőségét, de erre megnyugtató bizonyítékot nem talált. Véleménye szerint a másik lehetőség Lippay János közreműködése lehet, ő az egyetlen a hazai jezsuita rendből, aki ekkoriban ilyen témákról írt (3054, 3173, 3334). Azonban megállapítása szerint az 1663-ra készült naptár (3049) esetében teljesen kizárható, hogy az ő munkája lenne (MKsz 2005: 157–158), így ebben az évben sem tekinthető valószínűnek, hogy ő lett volna a szerző.

Cf. 2930!

Budapest Nat ©*

2994

<Kalendárium és prognosztikon az 1662. esztendőre. Nagyszombat 1661 typ. Academicis.>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Aloysius Zelliger a Magyar Nemzeti Múzeum példányára hivatkozva sorolta fel bibliográfiájában a kiadványt a nagyszombati kalendáriumok között (Pantheon 1661/1). Ma azonban ennek a példánynak nincs nyoma az Országos Széchényi Könyvtárban.

Cf. 2724!

Lippay János: *Calendarium oeconomicum perpetuum ...* Nagyszombat 1661. – Vide 3054

2995

[MISCH, Joannes:] *Prognosis astrologica ex Martio-Saturnino cometa, observato Tyrnaviae anno currente 1661. a die 3. Februarij usque ad 17. ejusdem ab Astrophilo Academico ibidem, in qua ex erecto coeli themate ad primum concinnati phaenomeni conspectum et ab inductione viginti et amplius saeculorum demonstratur verum esse illud Claudiani: Nunquam terris spectatum impune cometen. Tyrnaviae (1661) typis Academicis Melchior Venceslaus Schneckenhau.*

A₁, []¹ A₂₋₄ []¹ B⁴-E⁴ = [20] fol. + [2] tab. – 4^o – 2 ill., orn, init.

RMK II 972 – Čaplovič 1993

Csillagászati-asztrológiai értekezés. – A címlapot fametszetes keret övezi, felül Szűz Mária a kisdeddal, alul Nagyszombat város látképe, kétoldalt Magyarországot és tartományait jelképező öt-öt címer látható. A kiadványból öt változat ismeretes. Az „A”, „B” és „C” variáns címlapján a címszöveg helyesen szerepel, ennek alapján készült a fenti címleírás. A „D” változat esetében a *primum concinnati phaenomeni conspe-* sor kimaradt, a címlap szedése eltérő, pl. az *Astrophilus* szó helytelenül *Astrorhilusként* szerepel, a nyomtatási hely nem kurzívval, hanem antikvával van szedve. Az „E” változat szedése egyezik a „D” variánséval, azonban a címszöveg hiánytalanul olvasható. Az „A”, „B” és „C” változat sorrendje nem dönthető el, a többi változat időrendje a szedési eltérésekből, illetve a fametszet állapotából feltételezhető. Az „A” variánsban a címlap hátán *Melchior Venceslaus Schneckenhau, typographus academiae Tyrnaviensis* ajánlja a kiadványt külön szöveg nélkül: *...consuli, iudici, capitaneo senatoribus toti denique communitati liberae regiaeque civitatis Soproniensis dominis patronis suis...* A „B” variánsban *... Wenceslao Zboski, Societatis Jesu sacerdoti, ss. theologiae doctori ... nec non sacrarum litterarum interpreti et convictus nobilium regenti ... patrono suo ... dedicat consecrat(ue) cliens devotus ...* A „C” változat címlapjának háta üres. A „D” változatban az ajánlás *... consuli, iudici, capitaneo senatoribus toti denique communitati celeberrimae civitatis Cremsensis et Steinienis*

dominis patronis suis ... szól, az „E” változatban ... *consuli, judici, capitaneo, senatoribus toti denique communitati liberae regiaeque civitatis Modrensis patronis ... dedicat, consecratque ...*

Majd fametszetes csillagászati ábra következik, amely az 1661 februárjában feltűnt, ún. Hevelius-féle üstökös mutatja a csillagképek között Misch megfigyelése szerint ([1]). Ennek hátán olvasható az értekezés által megvitatt négy alapvető kérdés, amelyet az üstökös kapcsán tett fel. Ezt követi ezek kifejtése, a következő, az ábra hátán olvashatótól némileg eltérő szövegű kérdések szerint tagolva: *Problematis astrologici § I. Num possint ex astris aliqua eaque licite praenunciari a perito? (A₂a–A₃b) – § II. Referuntur nonnulla prognostica cometarum in genere ab astronomis aliisque sapientibus facta (A₃b–A₄b) – § III. Prognostica in specie ex novo Martio-Saturnino cometa, quae mala aeri, quae terrae, quae plantis, quae hominibus cometae praesertim assymbolis? Quid denique universim mundo portenderit? (A₄b–B₄b).* A fejezethez csatlakozó, kihajtható csillagászati ábra ([1]) tárgya: *Thema coeli ad annum 1661. Februar. diem 2. horam 16. pm. elevat. poli 48. 27 urbis Tyrnaviensis.* Hátán a *Figura XII. caelestium domorum* látható. Végül a *§ IV. Historia chronologica et astrologica, qua ostenditur ab inductione viginti et amplius saeculorum, nunquam terris spectatum impune cometam* áll (B₄b–E₄b).

A munka tudománytörténeti jelenségéről ifj. Bartha Lajos írt (Természet Világa 1980: 373–374). Az *Astrophilus Academicus* álnév alatt megjelent munkát Joannes Misch írásának tartja. Tartalmát bővebben elemezte Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 153–155.). Ő szintén Mischtekintette a mű szerzőjének, azonban kalendáriumaitól (2724, 2788, 2931, 3472) némileg eltérő szemlélete miatt nem tartja kizártnak, hogy írója az 1661-62-ben Nagyszombatban tanító Bernard Zefferin, vagy esetleg Lippay János volt.

Budapest *Acad* ⊕ (E-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ ⊕ (A-variáns és D-variáns) – Budapest *Univ* ⊕ (B-variáns) – Klosterneuburg ⊕ (C-variáns)

2996

PONGRÁCZ György: A tekenetes és nagysagos Pongracz György almadi apatvr, zolyomy estperes [!], esztergami canonok predikatziöia, mellyet predikallot Nagy Szombatban, Szent Miklos templomaban Boldog aszszony havanak XX. napan MDCLXI, midön ... groff Forgach Miklos... meghagyott özvedgye [!] ... groff Bossani Ester temettetnek. Nagy-Szombatban (MDCLXI) az academai bötükkal Schneckenhaus Menyhárt Venceszló.

[1], A²–D² = [2] + 15 pag. – 2° – 1 ill. chalcographica, orn., init.

Sztripszky I 2029/236 ← MKsz 1879: 36 – Čaplović 1992

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Pongrácz György esztergomi kanonok a nagyszombati Szent Miklós-templomban mondta el 1661. január 20-án, gróf Bossányi Eszter temetésén. A címlap háta üres. A címlap és a beszéd közé rézmetszetes illusztrációt kötöttek, az elhunyt castrum dolorisának, azaz ravatalának ábrázolását. Az építmény lépcsőzetén olvasható felirat második sora az 1661-es kronosztichont rejti magában, a harmadik sora nevezi meg az elhunytat. Baloldalt olvasható a metsző szignója: *D I (?) sc. Tyr.* A metsző személyét sem

Pataky Dénes (vö. 255), sem V. Ecsedy Judit nem ismeri (Hung. typ. II/1. 227, 676). A gyászbeszéd külön cím nélkül, az Eszter könyvének 5. fejezetéből vett, latin és magyar nyelven megadott textussal kezdődik: az elhunyt életének, erkölcsének, vallásosságának dicséretét foglalja magában (1–15).

Pongrácz György (1633–1676) filozófiai tanulmányait a nagyszombati egyetemen végezte, ahol magiszterre avatták, teológiát 1655-1656-ban a római Collegium Germanicum-Hungaricumban tanult. 1654-ben győri, 1657-ben esztergomi kanonokká nevezték ki. 1663-ban szentgyörgymezei prépost, majd szendrői püspök és almádi apát, 1669-től esztergomi nagyprépost, 1672-től váci püspök. Haláláig Nagyszombatban működött.

Bossányi Eszter 21 éves korában ment férjhez gróf Forgách Miklóshoz, aki 1633–1635 között, haláláig felső-magyarországi főkapitány volt. 23 évet élt vele házasságban: a prédikáció szerint nyolc gyermeke született, akik közül hat leány maradt életben. Mind ő, mind Forgách Miklós protestáns vallásból tértek át a katolikus hitre. A grófnénak az imádságban volt a legnagyobb gyönyörűsége, noha olvasni nem tudott; nagy jótékonytságot gyakorolt a szerzetesekkel és a szegényekkel is. 25 évi özvegység után, 78 éves korában, 1660. október 8-án hunyt el.

A nyomtatványról a Budapesti Egyetemi Könyvtár példánya alapján először Szinyei József adott leírást (MKsz 1879: 36), ez alapján vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hador is (Sztripszky I 2029/236).

Budapest Univ ①

2997

[SÁMBÁR Mátyás:] Három jdvösséges kérdés. Első: A lutheránosok és cálvinisták igaz hitben vadnake? Masodik: Csak az egy pápista hité igaz? Harmadik: A' pápisták ellenkézneké a' Sz. Irással, avagy inkább a' lutterek és cálvinisták? 1661. Nagy-Szombatban (1661) az academiái bötükkal Schneckenhaus Menyhárt Venceszló által.

a⁸, A¹²-C¹² D⁶ E⁶ F²,)(2, []¹ = [16] + 100 + [5] pag. – 12^o – 1 ins.

RMK I 979 – Čaplovič 1994 – V. Ecsedy: Titkos 16 sz. (96. pag.)

Katolikus vitairat. – A címlap hátán két bibliai idézet. Ezt követi *A tekintetes ... Nádásdi Ferencznek, Magyar Ország főbírájának, Fogaras földé etc. örökös urának, Vas-Vár megye főispánjának ... császár és király urunk tanácsának, a Római Imperium szentelt vitézének, Nempti és Felső Lindva végházak örökös kapitányának, nekünk kegyelmes patronusunknak szóló Ajánló levél* (a_{2a}–a_{5b}). Az ajánlás címezése (a_{2a}) és szövegének tényleges kezdete (a_{3a}) közé ékelve a Nádásdy család fametszetes, rózsakoszorúba foglalt címere (a_{2b}) látható. A koronás pajzs udvarában náddal körülvett vízben vadkacsa áll szétterjesztett szárnyait és nyakát fönntartva. Felirata felül: *Virtus clara aeternaque*. Alul: *Fulgebant justí et tanquam scintillae in arundinetó discurrunt. Sap. 3. v. 7*. Az ajánlás aláírója *A nagyságod atyai gondviselése alatt Jézus Társaságában vitézkedő győri collegium* (a_{5b}). Szövege a címet és feliratát magyarázva Magyarországot a vallási szakadások és tévelygő értelmei áradásától elposványosodott tóhoz hasonlítja, amely mégis oly *Nadassa fordúla*, amelyet az igaz hitnek Nádásdy maga példája által is széthintett

szikrája gyújtott föl sok ezerek szívében. Az ajánlólevél után a *Lajstroma e könyvecskének* című tartalomjegyzék olvasható (a_{8a}–a_{8b}). A mű törzse a következő részekre tagolódik: *Első kérdés. Igaz-e a luther- és kálvinista vallás* (1–24). Ez hat paragrafust (§) foglal magában. A *Második kérdés, csak a pópista hit-e igaz?* (24–52). Két paragrafusból áll, a második paragrafus hat részből. *Harmadik kérdés. A pópisták ellenkeznek-e a Sz. Irással, avagy inkább a luthererek és kálvinisták* (53–100), amely két részből áll. A kötetet három imádság zárja: *Az eltévelyedteért imádság* ()_(1a). *Mise alatt imádság, hogy az áldozat gyümölcsös legyen* ()_(1a)–()_(2a). *Boldogaszonyhoz mindennapi könyörgés* ()_(2a-b). Ennek végén *FINIS* felirat és 1661 kronosztichon áll. Az utolsó, ragasztott lapon a sajtóhibák jegyzéke olvasható: *Errata sic corrigé*.

E mű hosszú éveken át tartó vallási polémiát gerjesztett, amelyet felső-magyarországi hitvita néven a legalaposabban Sámbar monográfusa, Horváth Lajos foglalt össze (Sámbar, 73–98). Horváth ismertetése alapján ma is helytálló, filológiai módon azonban nem kellően dokumentált, ezért itt az újabb előkerült adatokat figyelembe véve és Horváth apróbb pontatlanságait is megigazítva, közvetlenül a források alapján szükséges a vita menetének rövid összefoglalása.

Bár a *Három üdvösséges kérdés* szerzőjének neve ebben az első kiadásban sehol sincs feltüntetve, a vita későbbi darabjai, különösen pedig az 1672. évi kassai, harmadik kiadás (RMK I 1127) Sámbar által írt ajánlása bizonyítják, hogy Sámbar Mátyás jezsuita munkája volt, aki 1661-1662-ben a győri jezsuita kollégiumban élt. A vita első szakaszát legrészletesebben maga Sámbar ismertette 1667-ben, ugyancsak név nélkül kiadott *A három üdvösséges kérdésre a luther és calvinista tanítók, mint felelnek ... X, ut tők* című munkájának előszavában (3347). Eszerint a luther- és kálvinista tanítók *legelőször ... egy kis papiroskát 1664-ben kibocsátának, kivel a Három kérdésnek csak amaz egy cikkelykét piszkálják ... Ha tudja-e ki-ki maga felől minden bizonyosan, hogy Isten kedvében legyen? (i. m. 2)*. Ezzel a problémával a harmadik kérdés második részének hetedik paragrafusa foglalkozik. A vitának ez a Sámbar által első helyen említett, témájából ítélve valószínűleg református láncszeme példány alapján ma nem ismeretes (vö. 3157).

A következő választ, Sámbar beszámolója szerint Christoph Wölflin tübingeni professor tette közzé 1665-ben. Wölflin számára Dömötöri György, Vitnyédi István akkor éppen Tübingenben tanuló alumnusa fordította latinra a *Három üdvösséges kérdés* 1661. évi kiadását, amelyre Wölflin három teológiai disputációval válaszolt. Közülük kettőnek Dömötöri volt a respondense. Dömötöri végső célja az volt, hogy Wölflin vizsgatételének magyarra fordításával szolgálja hazáját. E fordítás elkészültéről és esetleges kinyomtatásáról nem maradtak fenn adatok (vö. RMK III 2295 és RMK III 2362, ld. még RMKT XVII/10 632).

Sámbar némi átdolgozással a fennmaradt adatok szerint legkésőbb 1665 tavaszán Kassán újra kinyomtatatta a *Három üdvösséges kérdést* (vö. 3205). Ezen újabb kiadásra írt feleletet 1666-ban Pósházi János, sárospataki tanár *Summás választétel* címmel (3288). A vitának ez a szála Sámbar ma példányból ismeretlen viszontválaszával folytatódott *A három kérdésre lött summás választételre írott felelet* (3289). Erre Pósházi még ugyanezen évben, tehát 1666-ban újabb replikát nyomtatott ki: *A három kérdésre való summás választételnek egy arra lött alkalmatlan felelettel való megerősödése és azon feleletnek megrázogatása* (3310).

Sámbar beszámolója szerint (3347 10) Pósházi válasza után, szintén 1666-ban jelent meg Matkó István felelete, a *Fövenyen épített ház romlása*, bár ezzel szerzője már az előző év derekán elkészült (vö. 3323). Pósházi és Matkó egymástól függetlenül írták műveiket, ám Sámbar 1667-ben kettőjüknek egyszerre adott újabb részletes feleletet: *A három üdvösséges kérdésre a luther és kálvinista tanítók, mint felelnek? ... X, ut tők* címmel (3347). Ennek előszavában ismertette a vita addigi menetét.

Még az 1666. év folyamán írta meg a maga választát a *Három üdvösséges kérdés* harmadik kérdésére Szöllösi Mihály, beregsurányi prédikátor, korábban kassai tanár: *Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek pajzsa*. Ezt a munkát azonban csak Sámbar *X, ut tökének* (3347) megjelenése után, 1668-ban nyomtatták ki Debrecenben (3419). Ezért katolikus részről ekkor és a későbbiekben is válasz nélkül maradt. Az *X, ut tökre* viszont Matkó és Pósházi egyaránt már 1668-ban válaszolt: Matkó István: *X, ut tök könyvnek eltépése, avagy bányász csákány* (3481) és Pósházi János: *Görcsös bot, amaz déceges fekete Bonasusnak a hátára* (3590).

1668-ban még egy Sámbarral vitázó, névtelen református vitairat jelent meg Kassán: *Az ötödik evangélistának Sámbar Mátyás káplánnak zenebonója* (3424). Ez Sámbar viszontváltásának, az *X, ut töknek* az ismeretében készült, ennek ellenére a *Három üdvösséges kérdésnek* csupán első két kérdésével foglalkozik.

1669-ben pedig Czeglédi István válaszolt az *X, ut tök* (3347) öt személyében is érintő részleteire: *Redivivus Jáfetke* (3513).

Az egész polémiát két katolikus vitairat zárta le. 1669-ben Illyefalvi István, kassai jezsuita, teológus hallgató, Sámbar tanítványa *A három üdvösséges kérdés igazsága ellen költ Bányász csákánynak tompítása* című apologetico-polemikus értekezésében (3515) professzora helyett válaszolt főként Matkó *Bányász csákányára*, de egyúttal Pósházi *Görcsös botjára* és a felső-magyarországi hitvitát távolabbról érintő más, református vitairatokra. 1672-ben pedig Sámbar Mátyás harmadszor megjobbítva bocsátotta ki a *Három üdvösséges kérdést* (RMK I 1127). Ennek Szegedi Ferenc egri püspökhöz címzett ajánlásában összegzően reflektált az egész vitára. A protestánsok helyzete ekkor már nem tette lehetővé a polémia folytatását, de Sámbar vitáindító műve még 1690-ben (RMK I 1396) és a XVIII. század folyamán is több ízben megjelent. Szabó Károly a *Három üdvösséges kérdés* ezen 1661. évi kiadását a körmöcbányai ferencesek könyvtárának akkor unikumnak számító példánya alapján ismertette. Jelen leírás az Országos Széchényi Könyvtár („RMK I 979”) és a budapesti Egyetemi Könyvtár („RMK I 219a”) egymást kiegészítő példányairól készült V. Ecsedy Judit azon megállapításának figyelembevételével, hogy az Országos Széchényi Könyvtár teljesnek látszó példánya az 1661. évi kiadásnak valójában csak „A” füzetét, azaz csupán bevezető részeit tartalmazza, a kötet törzs része pedig az 1665. évi, kassai második kiadásból származik (vö. V. Ecsedy Judit: *Titkos* 16 sz., 96. pag. és 3205).

Cf. –, 3157, 3205, 3288, 3289, 3310, 3323, 3347, 3419, 3481, 3590, 3424, 3513, 3515, →

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ④* – Budapest Univ ② – Győr Dioec ② – Martin Nat ①
 ②* – Odorheiu Secuiesc ① – Kremnica OFM ①

2998

»SEGNERI, Paulo: *Cliens Marianus in vera devotione erga Deiparam instructus, per motiva et praxes eidem serviendi, conscriptus Italice a Rev. Paulo Segneri, e Soc. Jesu, nunc latinitate donatus. Tyrnaviae 1661 [typ. Academicis] – 12^o*«

Sommervogel III 876 – Čaplovič 1995

Katolikus vallási társulat kézikönyve. – A kiadvány egykori létezésére a mű későbbi kiadásainak impresszumából lehet következtetni. Itt a korábbi kiadások felsorolása között szerepel: *Tyrnaviae, anno MDCLXI*.

Az 1679. évi bécsi kiadás impresszuma alapján elsőként Carlos Sommervogel jegyezte le a mű nagyszombati kiadását a luganoi születésű „Jean Foresi” művei között (III 876). Minden bizonnyal az ő adatát vett át Aloysius Zelliger (Pantheon 1661/5). Szintén Sommervogel közlésére támaszkodott Ján Čaplovič (1995). A fenti címleírás tőle származik. Újabban Száraz Orsolya hívta fel a figyelmet arra, hogy a *Cliens Marianus* 1686. évi passauai kiadásának impresszuma is utal az 1661. évi nagyszombati kiadásra (szóbeli közlés a kolozsvári Akadémiai Könyvtár C 57.556 jelzetű példány alapján).

Paulo Segneri (1624–1694) itáliai jezsuita író és prédikátor műve első alkalommal 1638-ban jelent meg olaszul *Neapoli, Catanae, Messanae et Panormi* impresszummal. A munkát Joannes Foresi fordította le latinra, amelyet 1643-ban adtak ki Bécsben, ez a második kiadása.

Az 1679-es bécsi kiadás címlapja elárulja, hogy a mű a „Nagyboldogasszony”-társulatok számára készült, e kiadása is minden bizonnyal elmékedéseket, imádságokat tartalmazhatott.

2999

WEISS, Christoph: Theses theologicae de incarnatione, quas ... in alma archiepiscopali vniuersitate Tyrnauensi anno MDCLXI. mense Avgvsto die (...) pro prima in ss. theologia laurea defendet ... Franciscvs Tatay aa. ll. et philosophiae magister, collegii generalis cleri regni Hung. alumnus, praeside ... Christophoro Wais e Societate Jesu, ss. theologiae doctore, ejusdemque professore ordinario, nec non incltyae facultatis theologiae ... decano. Tyrnaviae (MDCLXI) typis academicis excudebat Melchior Wenceslaus Schneckenhau.

A²–C² = [6] fol. – 2° – Orn., init.

RMK II 973 – Čaplovič 1996

Katolikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán kezdődik a *Georgio Barsony de Lovas Bereny, praeposito S. Georgii de viridi campo, abbati de Szekszard, ecclesiae metropolitanae Strigoniensis archidiacono, cathedrali et canonico, sacrae caesareae regiaeque majestatis tabulae judicariae assessori* intézett ajánlás, amelynek aláírója *Humillimus cliens Franciscus Tatay* (A₁b–A₂b). A főrész húsz (I–XX) tételt foglal magában Aquinói Tamás tanításaira hivatkozva, Krisztus megtestesüléséről. A nyomtatvány mindegyik lapját körzetekből álló szedett keret övezi, mindegyik tétel díszes iniciáléval kezdődik.

E vizsgatételeket a nagyszombati egyetemen vitatták meg 1661 augusztusában. A címlapon „Christophorus Wais” névalakkal jelölt vizsgáztató Christoph Weiss osztrák jezsuita (1616–1682) két ízben működött Magyarországon. 1640–1641-ben Sopronban volt a grammatikai osztály tanítója, 1658 és 1661 között pedig Nagyszombatban a teológia professzora és a kar dékánja (vö. Lukács: *Catalogi personarum* II 786). A vizsgázó, Tatay Ferenc a magyar főpapság által Nagyszombatban alapított egyetemes szeminárium alumnusa volt.

Budapest Univ ①

3000

BUZINKAI Mihály: *Compendii logici libri duo, in quibus universa artis bene disserendi praecepta, methodo accurata et perspicua ita sunt disposita, ut tyro semestri spatio fundamenta logicae cum fructu jacere queat. Labore et industria Michaelis Buzinkai, paedagogiarchoe Patakiensis concinnati. Patakini MDCLXI [typ. principis] Johan. Rosnyai.*

[1]², A⁸–I⁸ K⁶ = [3] + 163 (recte 153) + [3] pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 974

A vitatkozás logikai szabályai. – A címlevél után kezdődik *Michael Buzinkai* 1661. augusztus 10-én írt előszava *Lectori benevolo salutem* ([1]₂). A főrészt Buzinkai 1659-ben megjelentetett tankönyvének (2867) mintegy harmadára csökkentett kivonatát tartalmazza. Ahhoz hasonlóan két könyvből áll, amelyek XXXIII (1–79), illetve XXIV (80–163 [recte 153]) fejezetet tartalmaznak. A kiadványt *Index capitum* című tartalomjegyzék zárja (K₅b–K₆b).

Buzinkai az előszóban megírja, hogy gyakorlati okokból rövidítette le az előző munkáját. Így a tanulók egy félév alatt elsajátíthatják a vitatkozás legfontosabb szabályait. Bartók István a legtöbb kiadást megért magyar szerkesztésű logikai tankönyvnek tartja e munkát (96).

Cf. 2867, –, 3477, →

Alba Iulia ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Budapest *Zsámár József* ① – Cluj-Napoca *Acad* ① ① – Košice *Scient* ① – Sárospatak *Ref* ②*

Olim: Pápai ref. coll. – Nyitrai k. rend – Szebeni ev. gym.

Comenius, Joannes Amos: *Eruditionis scholasticae pars prima, vestibulum ... Editio tertia...* Patakini 1661 apud Johannem Rosnyai. – Vide 3059

3001

<Kalendárium és prognosztikon az 1662. esztendőre. Patak 1661 [typ. principis]. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2872!

3002

KOMÁROMI C[SIPKÉS] György: Szomorv esetek tüköre, az az olly teme-tési rövid tanítás, melyben honnan legyenek, fűjjenek és következzenek főképpen az naponként valo szomoru esetek, szerencsétlenségek és egyéb történetek, világossan meg-tettzik. Mellyet tett a' debreczeni nagy temetőben ... Váradí Racz Janos uram seb miatt meg-hidegedett teste felett, ezerhat-száz hatvanadik (siralommal említendő) esztendőben, Kis aszszony havá-nak harmincz eggyedik napján, két orakor dellyest Comáromi C. György S[zent] I[rást] M[agyarázó] D[octor] E[s] D[ebreceni] P[raedicator]. Saros Patakon MDCLXI [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

RMK I 980

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Komáromi Csipkés György debreceni reformá-tus lelkész mondta el 1660. augusztus 31-én Váradí Rác János temetésén a debreceni nagy-temetőben. A címlap hátán *A boldog emlékezetű néhai nemzetes és vitéz Váradí Rác János uram megmaradott özvegyének, Pribek Sara asszonynak ... ajánlotta a prédikációt Debreczenben 1660. esztend. 1. Novemb. keltezéssel Comáromi C. György M. L. A Szomorú esetek tüköre...*, a címlapon olvasható hosszú cím megismétlésével kezdődik a gyászbeszéd, amelynek *Elöljáró beszéde* írta le a halálest körülményeit (A_{2a}–A_{3a}). A bibliai *Textus* feltüntetése után Komá-ro-mi Csipkés a szomorú és véletlen halálesetekhez kapcsolódva az isteni gondviselésről tanította hallgatóságát (A_{3b}–B_{4b}).

Váradí Rác János II. Rákóczi György hadseregében hadnagy és a váradí vár porkolábja volt. Várad 1660. augusztusi ostromakor sebesítette meg a török. Debrecenbe vitték át, ahol belehalt korábban kevésbé veszélyesnek vélt sebesülésébe. A debreceni temetésén az özvegy nem lehetett jelen, a gyászbeszédet Komáromi Csipkés György az ő levélben megírt kívánsá-gára adta ki nyomtatásban. A prédikáció tartalmáról részletesebben ld. Kecskeméti 161, 199.

Budapest *Nat* ① ① – Sárospatak *Ref* ①

3003

»MOLNÁR Gergely: Elementa Grammaticae Latinae... Patakini 1661 [typ. principis] 8^o.«

RMK II 976

Latin nyelvtan. – Molnár Gergely *Grammaticájának* e kiadásából ma már nem ismeretes példány. Megjelenésére azokból a későbbi kiadásokból lehet következtetni, amelyekben a *J.C.D. Sáros Patachini 1661. Mense primo* kelt előszó olvasható (pl. Kassa 1674, RMK II 1336).

A *J.C.D.* monogram mögött rejtőző átdolgozó kiléte bizonytalan. Bartók István azzal a *Johannes Campens Debretzenivel* azonosította, aki 1656. május 13-én iratkozott be a debreceni főiskolára, ahol később seniorként grammatikát és poétikát tanított az alsóbb osztályosoknak (52). Bartók egyúttal ismertette Bitskey István feltételezését is, aki szerint a monogram feloldása: Debreceni Kalocsa János (= Joannes Colocensis de Debrecen). Debreceni Kalocsa 1658 és 1661 között Kecskeméten rektorként működött, és 1662-ben könyve jelent meg Patakon (3061. vö. Bartók 53).

Molnár Gergely tankönyvének ezt a kiadáscsoportját Bartók István részletesen elemezte (52–55, 344–346).

Cf. 628*!; 1988*!; 2747, 2756, 2850, –, 3177, →

3004

PÓSAHÁZI János: *Theses philosophicae de independente et dependente, quae ... in ... schola S. Patach sub praesidio ... Johannis Posahazi, a. l. m., philosophiae doctoris, ejusdemque facultatis ... professoris ... publicae inquisitioni committuntur a Michaele Szatthmár Nemetino, ad diem 16. Februarii horis locoque solitis. Patakini MDCLXI apud Johannem Rosnyai [typ. principis].*

A⁴ B⁴ C² = 17 + [3] pag. – 4^o – Orn., init.

Sztripszky II 2613/161 ← MKsz 1898: 60–61

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán a *collector, auctor et defendens Michael Nemeti* ... először *viris liberae inclytaeque reipublicae Sz. Némethinae d. judici et d. senatoribus ... mecaenatibus*, név szerint: *Andrae Gőnci, ... principissae Sophiae Bathori, ... Georgii Rakoci II., principis Transilvaniae ... viduae bonorum omnium summo praefecto* ajánlja téziseit, majd *oppidi Also-Misztien. senatoribus, ... judici ... duodecim consularibus ... , ... Michaeli Szabo, patri ... ut et ... Andrae Korocz, dispensatori verbi Dei in patria, ... Stephano Nemethi, pastori ecclesiae Toronyaianae ... , ... Sigismundo Azari, ... Tokaini ... praeceptori olim, ... nec non ... Martino Borbély, civi Szatthmáriensi ... sic doctissimis d. juvenibus ... Mich. Marusi, ... Steph. Veresmarti, ... Steph. Eszéki, ... Johanni Vjhelyi, ... Steph. Sásvári ... condiscipulis.* A főrész a cím megismérlése után XXVI tézisben értekezik a mástól függetlenül létező és az önmagában meg nem álló, mástól függő létező természetéről és tulajdonságairól filozófiai és a Szentírást segítségül hívva teológiai szempontból. Megállapítása szerint Isten mint az egyetlen független létező, tökéletes, míg minden teremtmény tőle függő, tökéletlen létező (3–17). A vizsgatételekhez öt *Corollaria auctoris et respondentis* csatlakozik a Szentírás tekintélyének egyháztól való függetlenségéről, a pápáról és a szentségek hatékonyságáról (C₁b). Majd négy latin nyelvű köszöntő vers zárja a nyomtatványt: [1] *Statua amoris ... erecta a Jacobo C. Csuzi, t. et p. a. anagramma* – [2] *Stephanus Veresmarti, p. t. class. synt. p. (C₂a)* – és [3] *Steph. Patachinus* egy-egy verse – [4] *Chronistica*, amelynek szerzője *Martinus Desi (C₂b)*.

E vizsgatételeket 1661. február 16-án vitatták meg a pataki iskolában. A vizsgáztató Pósaaházi János, a vizsgázó a szatmári születésű Szatthmárnémethi Mihály (1638–1689) volt. Ő szülővárosában, majd Debrecenben és Patakon folytatott tanulmányait követően németal-

földi egyetemeken tanult. Hazatérve Göncön működött. 1672 januárjában elűzték hivatalából. 1673-tól Kolozsvárott lett rektor és református lelkész. 1681-től haláláig esperes volt a kolozskalotai református egyszékesében. Gazdag írói munkássága során vitairatot (3592), imádságokat (RMK I 1149), prédikációkat (RMK I 1179 stb.) jelentett meg.

E nyomtatványt először Török István ismertette (MKsz 1898: 60–61). Az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (II 2613/161). Újabbán Csorba Dávid írt róla részletesen (MKsz 2011: 383–392).

Aiud ① – Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca) – Cluj-Napoca *Acad ①*

3005

PÓSAHÁZI János: *Theses philosophicae de natura et existentia metaphysicae, quas ... praeside ... Joh. Posahazi, senioris ac reformatae philosophiae doctore ... in ... scho. ... S. Patachina professore ... publicae ventilationi et examini proponit Petrus Levainus, ... theologiae ac philosophiae studiosus, ... senior, ad diem 11. Martii. Patachini MDCLXI apud Johannem Rosnyai [typ. principis].*

A⁴ B⁴ = 17 [recte 16] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK II 977

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Defensor* aláírással szöveg nélküli ajánlás olvasható *Duumviris ... Stephano Baxi de Héce, ... sedis judicariae ... comitatus Aba-Ujváriensis jurato notario ... ecclesiae Dei ac ... S. P. curatori ... , Petro Kazinczi ... sedis judicariae ... comitatus Beregensis jurato notario ... nec non ... Pavlo Tarczali, orthodoxarum ecclesiarum ... comitatus Zempléniensi seniori et superintendenti ... scho. S. P. curatori ... in ... ecclesia Liscensi dispensatori ... item ... Samuéli Spilenberger, in ... republica Eperiesiensi incolae ... ut et ... Andreae Szepsi ... Michaeli Szaloczi ... Petro Szathmári ... Jacobo F. Alistáli ... servus ... in ecclesia S. Patach, huic ... in ecclesia Sz. Péteriensi ... agenti ... isti ... apud Szikszovienses ... pastori.* A főrész a cím megismétlése után X tézisben értekezik a metafizikáról (3–14). Kiindulása az, hogy még a tudósok között is sokan háborút indítanak a metafizika ellen. Ennek oka az, hogy skolasztikus módszerrel közelítenek hozzá. Pósaaházi célja bebizonyítani a létezését, leírni és elkülöníteni más tudományágaktól. Meghatározása szerint a metafizika tárgya a létező (*Ens*). Szinonimái segítségével mutatja be és jellemzi. Ezek: *Philosophia prima, sapientia, theologia naturalis, ars catholica*. Mivel minden más tudománytól különbözik, ezért megközelítésének módszere is más. Végül *Celeusma ad ... respondentem, amicum* címmel öt köszöntő vers zárja a nyomtatványt. Ezek szerzői a következők: [1] *Johan. Campensis Debr., scholae S. poes. praecept.* (15) – [2] *Paulus Paffi, a. s. c. P.* (15–17 [recte 16]) – [3] *Steph. Kaszonius, s. theol. ac philos. stud.* – [4] *Andr. P. Csehi* – [5] *Simon Vadászi* (17 [recte 16]).

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1661. március 11-én védtek meg a pataki református iskolában. A vizsgáztató Pósaaházi János filozófiaprofesszor, a vizsgázó Lévai Péter (1631? – post 1681) tanuló volt. Ő pataki tanulmányai után 1664 és 1668 között Leidenben tanult tovább, ahol több disputációt is megjelentetett (RMK III 2434 stb.). 1669-ben Londonban is járt (Bozzay–Ladányi 2781). Hazatérve Szántón (Abaúj-) és Göncön volt református lelkész.

Budapest *Univ ①*

3006

(TARPAI SZILÁGYI András): Páplisták kerengője, melyet mostan magyar nyelven az igasság szeretőknek kedvéért ki-ád T. Sz. A. U. R. E. L. P. [Patak] 1661 [typ. principis].

A⁸-C⁸ = 48 pag. – 8°- Orn., init.

RMK I 981

Református vitairat. – A címlap háta üres. A következő lapon *Páplisták kerengője* címmel kezdődik a mű törzse (3–48), amely 12 részt (I–XII) foglal magában. Kifejti, hogy a katolikusokkal való hitvitázás meddő, mivel a római egyház tévedhetetlenségéről szóló tanítás a *képtelenségeknek labirintusában, kerengőjében ejti bé őket* (I–III rész, 3–9). Ezt a tanítást pedig nem bizonyítja kellően a katolikus teológia (IV–IX rész, 9–31), ezért a római egyház nem lehet a hitviták döntőbírója, hanem mindenkinek önállóan kell az Isten igéje alapján meggyőződnie az igazságról (X–XII. rész, 31–48).

Szövegkiadás: T. Sz. A.: Páplisták kerengője ... Kiadta Imre Gábor, bevezette Papp Ferenc. Bp. 1938 (A reformáció és ellenreformáció írói 10).

A címszövegben olvasható monogram feloldása: Szabó Károly szerint: „Tarpai Szilágyi András, Ungvári Református Ecclesia Lelki Pásztorja (RMK I 981). Ezt a feloldást nincs ok kétségbe vonni.

Tarpai Szilágyi András (1624 – ante 1682) 1641 és 1649 között Debrecenben tanult. Ugyanabban az évben már mint Sylvanus Tarpai Andreas utrechti diák, 1651 márciusától Leidenben majd Franekerben folytatta tanulmányait (Bozzay–Ladányi 296, 1281, 2731). 1652 második felében tért haza, Váradon lett tanár. 1653. június 15-én bihari lelkipásztorrá avatta a nagybányai zsinat, de kérdéses, hogy ezt az álláshelyet egyáltalán elfoglalta-e, mert 1655-től 1657-ig ismét váradi tanárként szerepel a forrásokban. 1658-ban sárospataki lelkész, 1659-től 1667-ig bizonyosan ungvári prédikátor, 1665-ben már egyúttal ungi esperes. 1673 végén Erdélyben működött, Zoványi Jenő szerint haláláig fogarasi lelkész. 1682-ben már nem volt életben. Teológiai és filozófiai disputációi, vallási tanításai és könyv-előszava is ismert (Adattár II 83–87, Zoványi).

Zoványi Jenő szerint Tarpainak ez a vitairata „Úgy látszik, fordítás” (Theologiai Szemle 1925: 265). A címszövegben a „mostan magyar nyelven ... kiád” megjegyzés erősíti ezt a feltételezést, de a vitairat szövege semmilyen formában sem utal forrására, és arra sem, hogy milyen konkrét vitával összefüggésben került sor megjelentetésére.

Kiállítás alapján már Szabó Károly is sárospataki kiadványnak tartotta e munkát (RMK I 981), véleményét a betűtípusok ismételt vizsgálata megerősítette (Pavercsik Ilona közlése).

Budapest Ref ① (Nagykőrös)

3007

(ARTICVLI dominorvm regnicolarvm trivm nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in oppidu(m) Kis-Schelk ad diem vigesimum mensis Decembris [!] anni millesimi sexcentesimali sexagesimi primi indictis celebratis conclusi). [Cibinii 1661 typ. civitatis.]

A²–C² = [6] fol. – 2° – Init.

MKsz 1912: 56–57 – MKsz 1916: 94–95

Erdélyi országgyűlési törvények magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában a rendeknek a fejedelemből intézett magyar nyelvű *Praefatio*-ját, a fejedelem 24 *conditio*-ját, valamint az 1661. november 20. és 23. között Kisselyken, kizárólag az erdélyi rendek részvételével megtartott országgyűlés 11 artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1661. november 23-i kelettel. A címben olvasható decemberi datálás hibás, az országgyűlést valójában a korábbi időpontban tartották (vö. ErdOgyEml XIII 78).

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 77–90.

A kiadványt Harsányi István (MKsz 1912: 56–57), majd Ferenczi Zoltán is gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1916: 94–95). A betűtípusok tanúsága szerint Szebenben, a városi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József). A nyomda vezetője 1661–1663 között nem ismeretes.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Nat* ☉ – Budapest *Arch* ☉ ☉ – Budapest *Univ* ☉ – Sibiu *Mus* ☉

3008

[KALENDÁRIUM és prognosztikon az 1662. esztendőre. Szeben 1661 typ. civitatis.]

[A⁸ B⁸] C⁸ D^{4?} = [28?] fol. – 16° – Orn.

MKsz 1930: 139

Naptár és prognosztikon. – A kiadványból ötlevélnyi, makulaturából kiáztatott töredék maradt fent, amely a „C” és a „D” füzetből származik. Ezekben a következő részek azonosíthatók: *Az őszről* (C_{1a}) – *Az eklipszisekről és arra következő betegségek, háborúság és egyéb veszedelmekről* (C_{1a}–C_{2a}) – *Sokad[almak] Erdélyben és Magyarországon* (C_{2a}–C_{5a}) – *Rövid magyar krónika* (C_{5b}–D_{4b}?). A krónika utolsó bejegyzése 1661-re vonatkozik, minden bizonnyal az alatta elhelyezkedő dísz zárta az egész nyomtatványt. *Az eklipszisekről ...* című fejezetből megállapítható, hogy a naptár az 1662-es évre szól.

Szebenben nyomtatott magyar nyelvű kalendárium 1661 előttről példány alapján utoljára 1630-ból ismeretes (1488), a sorozat megjelenését pedig 1632-ig lehetett feltételezni (1555). 1661-ben minden bizonnyal a török elől a városba érkező nagyszámú magyar menekült kedvéért vállalkozhatott a városi műhely ismét magyar nyelvű kalendárium kibocsátására. Az 1632–1660 közötti időszakra tehát továbbra sem indokolt szebeni magyar nyelvű naptárak kiadását feltételezni. A következő, példány alapján ismert szebeni magyar naptár 1665-ben jelent meg, amely már Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (3246). Megalapozottan feltételezhető, hogy a sorozat a közbeeső időben is megjelent. Valószínűleg 1662-től már nem a városi nyomda, hanem Szenci Kertész adta ki. Két párhuzamos sorozat feltételezése aligha indokolt.

A töredék nyomdai anyagának vizsgálata alapján, amint a fentiekből is kitűnt, a szebeni városi nyomdában készült 1661-ben (V. Ecsedy Judit közlése). A nyomdász neve az 1661-1662. évben nem ismeretes. 1659-60-ban Christoph Hildebrand vezette az officinát, Blasius Prössl neve csupán 1663-tól bukkant fel, így elképzelhető, hogy 1661-ben még Hildebrand állt a műhely élén. A töredékről első alkalommal Todoroszku Gyula feljegyzésének felhasználásával Pukánszky Kádár Jolán adott hírt (MKsz 1930: 139).

Cf. 881*!; –, 3068, 3125, 3176, 3246, 3321, 3397, 3492

Budapest Nat ©

3009

[1] [NEUER und alter Almanach auf das Jahr 1662] – [2] ([A]strologisches Bedencken auff das Jahr nach der heilsamen Be[bu]rth [!] und Menschwerdung un[ser]s Herrn und Heilandes Jesu Christi 1662., darinnen Monat, Wochen unnd Feyertage, [P]laneten Lauff Aspecten, Witterung, [v]on Krieg und Fried, Kranckheit un[d] Gesundheit zu und Miß[wa]chs zu finden sey, [g]estellet von Christo [p]horo Neubart.) Hermanstadt [1661 typ. civitatis].

[A⁸] B⁸-D⁸ + ? = [32 + ?] fol. – 16° – 1 ins., orn., color.

MKsz 1930: 309

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A ma ismert egyetlen könyvtáblából kiáztatott töredék összesen nyolclevélnyi makulatúrából áll, amelyekből a kiadvány három íve állítható össze. A „B” jelű füzetben a hónapok naptártáblái láthatóak július hónap második felétől az év végéig (B_{1a}–B_{6a}), A naptártáblák alatt folyamatos szöveggént vörössel nyomott, a háborúra és a békére vonatkozó jóslásokat a nyomdász a december hónapot követő leveleken folytatta (B_{6b}–B_{8a}), amelyről a B_{8a} lapon olvasható *Kurtzer Bericht* tájékoztatja az olvasókat. A többi fentmaradt töredékből a „C” és a „D” jelű füzet állítható össze. Az önálló címlappal (B_{8b}) ellátott prognosztikon szövege a C₁ lapon kezdődik: *Das I. Capitel von astronomischer Betrachtung ... Das I. Quartal. Vom Winter.* Ezt követően a következő fejezetek azonosíthatóak: *Das III. Vom Sommer* – egy korábbi halvány nyomtatásból olvasható: *Von Herbst* – majd *Von G[es]und und Krankheiten* – *Von Krieg und Unfrieden Zustand* – *[Von] Misswachs* – *[Von Finsternissen]* –

Verzeichnis der [Jahrmärkte] so in Siebenbürgen geh[alten werden] című vásárjegyzék, amely ábécésorrendben sorolja fel a városokat. A vásárjegyzék végén rövid versike és Szeben város címere áll.

A „B” füzet lapjai feltéhetően a helytelen festékezés következtében kerültek makulatúrába, ugyanis olyan levonat is van a töredékek között, amelyek a naptártáblából csak a vörös nyomtatott részt tartalmazzák, a szokásostól eltérően teljes szövegrészek, sőt a záródísz is vörös nyomású. A „C” és „D” füzet szövegét csak a papír egyik oldalára nyomtatták, és az a papír másik, üresen maradt felével összeragasztva került elő. Az elmosódott szöveg, a többszöri felülnyomás és a feltehetően helytelen kilövés miatt a prognosztikon fejezeteinek pontos elhelyezkedése és néhány szövegrész tartalma nem állapítható meg pontosan.

A városi nyomda működése az 1662. évben nem bizonyítható. Ismeretes ugyan egy, a 60-as évek elején megjelent szebeni kiadvány (3010), azonban a legvalószínűbben az is 1661-ben készült. A következő példányból ismeretes szebeni német naptár 1664-re szól (3126). Könnyen elképzelhető, hogy a nyomda 1662-ben is működött, és adott ki német nyelvű kalendáriumot, azonban feltételezéséhez nem áll rendelkezésre kellő bizonyíték.

Cf. 938*; 1700!; 2665, 2875, 2943, –, 3126, 3178, 3247, 3326, 3393, 3493, 3619, 3687, →

Budapest Nat ④

3010

EIN SCHÖN andächtiges Gebeth wider den Türcken vnd seinen Anhang wie auch wider die schädliche vnd grassirender Seuche der Pestilentz, Ach Herr die Heyden frevenlich, etc. Kan auch gesungen werden im Thon: Ach Gott von Himmel sieh darein, etc., oder: Wo Gott der Herr nicht bey vns helt. Ein ander schön geistlich Lied: Wenn wird dann vnser Auffbruch seyn, dass wir solln kommn in etc. In seiner eigenen Melodey. Herrman-Stadt in Siebenbürgen [cr. 1661 typ. principis].

[]^a = [4] fol. – 8^o – Orn.

Evangelikus verses imádságok. – E bibliográfiailag eddig le nem írt nyomtatvány ma ismert mindkét csonka példánya nyomdai makulatúráként kötéstáblából került elő. A címlap hátán kezdődik a cím szövegében is jelzett két verses imádság a török és a pestis ellen []_{1b}–[]_{3b}), majd *Ein schön geistlich Lied* című vers szól az utolsó ítéletről ([]_{3b}–[]_{1b}).

1660-ban pestisjárvány dühöngött Erdélyben (vö. Magyary-Kossa Gyula: Magyar orvosi emlékek. III. Bp. 1931, 380). Ez az évszám nélkül megjelentetett imádságoskönyv is a 60-as évek elején keletkezhetett, amit megerősíteni látszik az a tény, hogy mindkét példánya olyan kötéstáblából került elő, amely csak 1661-ben készült nyomtatványokat tartalmazott (3007, 3008, 3009).

Budapest Nat ②* ②*

3011

»BELLOBRADENUS, Paulus: De veris ac genuinis Ecclesiae membris disputatio praeside Paulo Belobradeno, respondente Andrea Kevery. Trentsinii typis Nicodemi Tsizek 1661. 4°«

Misianik 24 – Čaplovič 1876

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – E példány alapján ismeretlen tézisfüzetről először Ján Misianik (24) és az ő nyomán Ján Čaplovič (1876) adott hírt a fenti formában. Közlésük alapja Andreas Schmal: *Syllabus litteratorum Thurocziensium* című, 1755-ben összeállított és a pozsonyi evangélikus liceum könyvtárában őrzött kéziratának példánya (jelzete: zv 371, 35. lap). Az egyház igaz és valódi tagjairól szóló tétéleket minden bizonnyal a trencsényi evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1661-ben. Itt volt ugyanis rektor 1657 és 1663 között az elnök, Paulus Bellobradenus. A respondens a turóci születésű Keveri András volt, aki 1652-ben a trencsényi gimnázium tanulójaként tett közzé két latin nyelvű üdvözlőverset (vö. 2445, 9 és 2447, 11). Ján Čaplovič szerint a nagy időkülönbség miatt vagy nem azonos személy a versszerző és a respondens Keveri András, vagy a disputáció évszáma van elírva. Valószínűbb azonban, hogy ugyanaz az Keveri András volt a vizsgázó 1661-ben végzős teológusként, vagy segédrektorként, aki 1652-ben még a poétikai vagy retorikai osztály tagja lehetett. Misianik adatát nincs ok kétségbe vonni, mivel az beleillik mind az elnök Paulus Bellobradenus, mind a nyomdász Nikodém Čizek tevékenységének időkörébe.

Curtius, Alexander Carolus: Livia Flavia invidia Plutonis gratia comes virtutis siue panegyris in cladem ... asinorum... Trenchinij 1661 typis Laurencij Beniamini ab Hage. – Vide 2286

3012

GRELNERTIUS, Timotheus: Disputatio physica de antipathia inter ovem, lupum et hominem, quam ... in lyceo Carponensi publico placido(ue) philosophantium colloquio sistit praeses m. Timotheus Grelnertius, respondente Nicolao Rotaride Szasen. Hungaro, die (...) Martii anno MDCLXI. [Trenchinii] (MDCLXI) [Čizek].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 978 – Čaplovič 1877

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán a praeses szöveg nélküli ajánlása olvasható *viris ... domino iudici, nec non ... civitatis Carponensis dominis senatoribus omnibus atque singulis, ... gubernatoribus ... patronis ...* Ezután *Jehova juva!* kezdetű rövid előszó olvasható arról, hogy az ész és a tapasztalat alapján kell meggyőződni egy-egy állítás helyességéről. A főrész azt a kérdést tárgyalja, hogy létezik-e antipátia a juh és a farkas, illetve a farkas és az ember között: *Quaestio prima. An detur antipathia inter lupum et ovem (A₂a–B₃a) – Quaestio secunda. An visi a lupis obmutescant? (B₃a–B₄b).* A szerző felelete nemleges.

E tételeket 1661. márciusában vitatták meg a korponai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Timotheus Grelnertius rektor volt. Ő Trencsénben született, 1657 és 1659 között Wittenbergben tanult. Hazatérve Korponán lett lelkész és iskolaigazgató. A vizsgázó a Gömör megyei Szásán született Nicolaus Rotarides volt.

E kiadási hely nélkül megjelent nyomtatványt nyomdai kiállítás alapján Szabó Károly a trencsényi nyomtatványok közé sorolta (RMK II 978). Őt követte Ján Čaplovič is (1877). Feltételezésüket a betűtípusok alapján V. Ecsedy Judit megerősítette (szóbeli közlés).

Budapest *Nat cop.* – Miskolc *Scient* ①

Olim: Besztercebányai ev. algymn.

3013

INSTITORIS, Michal: Panegyricus in obitum ... d. Johannis Institoris, pastoris Slavonicae ecclesiae Carponensis etc. scriptus a Michaele Institoris, scholae Moschoviensis patriae rectore, fratre autem suo germano ... Trenchinii (1661) typis Nycodemi Czjzek.

A⁴–D⁴ = [16] fol. – 4° – Orn.

RMk II 979 – Čaplovič 1878

Gyászbeszéd. – A címlap után *Michael Institoris, r. s. M.* szöveges ajánlása olvasható mecénásainak: ... *Iohanni Szeleini ... vice comiti ... Paulo Gerhard, iudici appellationum, ... Georgio Buori ... jurato assessori, ... Gregorio Dulo ... jurato assessori, ... Paulo Szeleini ... jurato assessori, ... Georgio Gerhard ... jurato assessori incltyti comitatus Hontensis, ... Johanni Laskari ... Casparo Balogi ... Andreae Gedei ... procuratoribus, isti montanar. et Carponen. hui Neosol. ... („A” variáns), ill. Johanni Windisch in ... Schembnicien. c. ecclesiae Evangelicae antistiti ... seniori ... Johanni Augusto Ehrenreutter auff Gunzingen und Haußkirchen ... in ... Schembnic. cultori argenti fodinarum principali ... Michaeli Wengern, sacrae caesareae regiaeque majestatis aulae familiari ... Wolfgango Wengern ... fodinarum cultori ... Georgio Udalrico Kayser ... fodinarum argentariarium cultori ... iudici Andreae Ungedey, totique incltyto senatui ... civitatis Schembnicen. ... Julio a Lanse viro consulari ibidem ... nec non urburario primario ... Michaeli Reiter ... viro ordinis senatorij ... atque urburario Schembnicien. ... („B” variáns) (A₁b–A₃a). Az orációt Michal Institoris, a mosóci iskola rektora mondta el bátyja, Ján Institoris korponai szlovák lelkész emlékére 1661-ben, közelebbről meg nem nevezett időpontban (A₂b–D₄b). A nyomtatvány az elhunyt tiszteletére írott latin nyelvű gyászverssel fejeződik be, szerzője G. H. P. I. (D₄b).*

A gyászbeszéd szerzője, Michal Institoris itthon a báni és selmebányai gimnáziumban tanult, külföldön a kielii akadémián. Hazatérése után Mosócon és Zsolnán lett rektor, majd 1670-től teplai evangélikus lelkész. Száműzetése után 1683–1686 között Trsztenán lelkészkedett, további pályafutása nem ismert; 1705-ben halt meg. Disputációkat, latin verseket és egy szlovák nyelvű kegyességi munkát jelentetett meg, többnyire Trencsénben és Zsolnán.

A beszéd Ján Institoris életpályáját, hazai és külföldi akadémiai tanulmányait, itthoni iskolai és egyházi pályafutását emelte ki, és dicsérte az elhunyt tudományosságát és emberi erőseit. Gyászbeszédhez képest szokatlanul még az elhunyt nyomtatásban megjelent műveit is felsorolta. Ján Institoris fiatalon, kb. a harmincas éveinek derekán hunyt el.

Az elhalálozás és egyúttal a nyomtatás éve a címlapon lévő kronosztichonból olvasható ki.

Budapest *Nat* ① (B-variáns) ②* (B-variáns) + cop. (Kežmarok) – Budapest *Univ* ① (B-variáns) – Kežmarok *Ev* ① (A-variáns)

3014

<Kalendář a pranostyka na rok 1662. Trenčín 1661 Čížek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 2882!

3015

FRIDELIUS, Johann: Ex anthropologia de principiis nobiscum natis in ... ad Albim academia, sub praesidio ... Esaiiae Viccii ... philosophantium disquisitioni subjecit autor et respondens Johannes Fridelius Sempronio-Hungarus, die 25. Septemb. „. MDCLXI.. Wittebergae MDCLXI litteris Matthaei Henckelii.

[1], C³ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

Magyar nyelvű verset is tartalmazó üdvözlővers-gyűjtemény. – E bibliográfiákban eddig le nem írt nyomtatvány abból az alkalomból készült, hogy a magát szerzőnek is nevező *respondens*, *Johannes Fridelius* 1661. szeptember 25-én Esaias Viccius elnöklete alatt megvédte filozófiai téziseit a wittenbergi egyetemen. A vizsga tételeit a szokásos módon jelentették meg Wittenbergben (RMK III 2149). A vizsgázót köszöntő költemények külön füzetbe kerültek, amelynek jele „C” lett az „A” és „B” füzetjelű eredeti nyomtatvány folytatásának szándékával. Ez a füzet feltehetően eredetileg a vizsgatételek végén jelenhetett meg, majd új címlappal önállóan is. Ezt bizonyítja a versek előtt álló, új, az eredetitől eltérő szövegű címlap. A címlap hátán az *Autor* szöveg nélküli ajánlása olvasható *Petro Melchioris de Zuanna, patriae, quae Sempronium est, consuli ... patrono ..., nec non viris ... Johanni Schuberto, ecclesiae Semproniae antistiti ..., ut et contubernii illius ... seniori ..., Matthiae Langio, symmystae patriae ..., Christophoro Sobitshio, Verbi quoque divini in patria praeconi ..., Christiano Seelmanno, gymnasii Sempron. rectori ..., praeceptoru*. A címlevelet követő három, már „C” füzetjellel is ellátott levélén a következő üdvözlőversek olvashatók: [1] latin nyelvű költemény *Praeses* aláírással – [2] *Matthias Rossner von Oedenburg aus Ungarn, der H. Schr. Beflissener* német verse (C_{1a}–C_{2a}) – [3] *Német-Uyvári Unger Mihály* magyar verse, amelynek kezdősora: *Mostan ékes a virágunk* (C_{2a}) – [4] *Georgius*

Samuel Schelter Onold. Francus görög verse – [5] *Daniel Sinapius Pannonius* verse németül (C₂b) – [6] *Andreas Fleischhacker Rust. Hung., philos. et ss. theol. stud.* latin verse (C₃a) – [7] *Andreas Richter Bozin Hung., phil. et ss. theol. st.* verse latinul (C₃a-b) – [8] *Johannes Schüller Bilic. Silesius* héber köszöntése (C₃b).

Johann Fridelius (1638–1719) Sopronban született. Wittenbergben végezte tanulmányait, majd szülővárosában működött 1664-től az iskola rektoraként. A magyar vers szerzője, Unger Mihály a Vas megyei Németújváron született. 1658-tól tanult Wittenbergben, ahol magisteri címet is szerzett. Hazatérve Sopronban 1664 és 1674 között az iskola rektora volt, később városi tanácsos lett.

Szabó Károly Johann Fridelius Wittenbergben 1661-ben megjelentetett vizsgatételeit a szerzői hungaricumok bibliográfiájában írta le (RMK III 2149).

Budapest Nat ①

3016

HENTSCHEL, Samuel: De vita hominis disputationem VI. anti-Placentinianam in academia Wittebergensi disquisitioni publicae exponunt praeses m. Samuel Hentschel, facult. phil. adj. et respondens Johannes Brevver Leutschoviensis Hungarus, ad d. 9. Novemb. a. MDCLXI. in auditorio majori horis matutinis. Wittebergae MDCLXI typis Johannis Borckardi.

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4°

RMK III 2147

Magyar nyelvű köszöntő verset is tartalmazó filozófiai vizsgatételek. – Ez az eddig a szerzői hungaricumok bibliográfiájában szereplő nyomtatvány abból az alkalomból készült, hogy Joannes Brewer 1661. november 9-én vizsgázott Samuel Hentschel filozófiaprofesszor előnkletével Wittenbergben (RMK III 2147). A címlap hátán *Laurentio Brewer, ... reipublicae Leutschoviensis senatori primario ... parenti ..., Davidi Spielenberger, philosophiae et medicinae doctori, ... ejusdem reipub. medico ordinario ... avunculo, fautori ... caeterisque dnn. fratribus atque affnibus* ajánlja szöveg nélkül művét *Johannes Brewer respondens*.

Az ember életéről és az emberi lélek eredetéről szóló disputáció két részből áll: *Membrum octavum* (A₂a–B₂a) és *Membrum nonum* (B₂b–C₂b). Ezután a következő személyek – közöttük magyarországiak is – köszöntötték a vizsgázót: Latin költeménnyel [1] *Christianus Trentschius, prof. p.* – [2] *Samuel Hentschel, facult. philos. adjunctus* (C₂b) – [3] *Gerhardus Wichman Lubecensis* (C₃a); – [4] *Trochaische Ode* című német verssel *Matthias Rosner von Oedenburg aus Ungarn, der H. Schrift befließener* (C₃a–C₃b). Majd újra két latin költemény következik. Írójuk: [5] *Johannes Pinnerius Mont. Neos. Hung.* (C₃b) – [6] *Georgius Simonis Varalio Hungarus* (C₄a). Ezt követi [7] *Eperjesi Schön Gaspar* magyar nyelvű verse, (C₄a-b). Incipitmutatóra utaló kezdősora: *Ki a természetnek folyásit megvizsgálja*. Végül [8] *Christophorus Frid. Caselius Winziga Silesius* és [9] *Melchior Roth Cassoviens. Hung.* latin verse zárja a nyomtatványt (C₄b).

A magyar vers szövegkiadását ld. incipitmutató

A lesznói születésű Samuel Hentschel, a wittenbergi egyetem filozófiai karának adjunktusa elnökletével 1659 és 1661 között hat disputáció készült, amelyek az ugyancsak Lesznóban született Joannes Placentinusnak, az Odera menti frankfurti egyetem rektorának *Dissertatio Philosophica, probans calorem et motum membrorum naturalem in humano corpore adeoque vitam non procedere ab Anima, quae unica est scilicet rationalis, sed a materia coelesti subtilissima, analogo elemento Solis et stellarum fixarum* (Frankfurt 1659, VD17 1:091787K) című művével vitatkoznak. A cím szerint a hatodiknak a respondense volt a lőcsei származású Johannes Brewer. Az őt köszöntő magyar vers szerzője, Schön Gáspár Eperjesen született. Egyetemi hallgató, majd segédtanár volt Wittenbergben 1660 és 1666 között. 1662-ben magisteri fokozatot szerzett. Hazatérve 1674-ig a selmechányai evangélikus gimnázium rektora lett. Elnökletével több disputáció jelent meg (3680, 3681), írt és adatott elő színdarabot (3679). 1674-ben elűzték, sorsa ezután ismeretlen. Életéről ld. RMKT XVII/10 663, Varga Imre.

Budapest *Nat* cop. (Debrecen) – Debrecen *Ref* ① – Dresden *Nat* ① – Gotha *Univ* ②* – Halle *Univ* ②* – London *BL* ②*

3017

»LADIVER, Elias, iun.: Assertio immota ex littera institutionis immobili a 4. testium veritatis concordia testimonio conscripta, desumpta, quod caro Christi in pane sacramentali et sanguis Christi in vino sacramentali, proprie et indistanter sit praesens et a communicantibus ore accipiatur. Respondente Stephano Szirmay, nobili Hungaro. Bartphae 1662 [Klöss, jun.]. 4°«

RMK II 981 – Čaplovič 210

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – E példány alapján ma nem ismeretes tézisfüzet címszövege szerint az Úrvacsorában a hívek szájukkal veszik Krisztusnak a szentségben sajátlagosan, a kenyértől és bortól elválaszthatatlanul jelen lévő testét és véréét.

A téziseket minden bizonnyal a bártfai evangélikus iskolában vitatták meg, mivel 1660-ban itt viselt rektori hivatalt ifj. Elias Ladiver. A vizsgázó Szirmay István magyar nemes volt.

A kiadványt Szabó Károly csupán Johann Samuel Klein híradása alapján vette fel bibliográfiájába (RMK II 981 és Nachrichten I 152–153), és minden más leírás Klein adatára megy vissza (vö. Čaplovič 210, Trausch II 320). Klein fent olvasható, Szabó Károlynál hosszabb leírása igen részletesnek és pontosnak tűnik, továbbá minden tekintetben beleillik Ladiver működésébe, ezért nincs ok kétségbe vonni annak hitelességét. Ladiver pályájáról újabban Eduard Lukač írt (Gróf Imrich Thököly a jeho povstanie. Thököly Imre gróf és felkelése. Prešov 2009, 221–231).

Ladiver, Elias: Institutiones philosophiae moralis. Bártfa 1662. = **Appendix 233A**

3018

Vacat!

3019

AZ EVANGELIOMOK es epistolak, mellyeket esztendő által olvastat az anya-szent-egyház romai rend-szerént vasárnapokon, innepeken és böytben minden nap a' kalendariummal és karáchonyi s'husvétii enekkel. Becsben MDCLXII Kürner Jakab Janos [sen.].

A¹²-M¹² = [16] + 292 [recte 272] pag. – 12° – Color.

RMK I 984

Katolikus perikópáskönyv. – Miképpen azt Szabó Károly megállapította, e kiadás a címlap kivételével teljesen azonos az egy esztendővel korábban Bécsben megjelentetett perikópáskönyvvel (RMK I 971 és RMK I 984).

Cf. 1421*!; 1918; 2960, – , 3581, →

Budapest Nat ① – Martin Nat ① ①

3020

»GORUP Ferenc: Eleven kútfő nevű könyvecske a szent miséről. Bécsben 1662 [Kürner, sen.].«

»96 pag. – 8° – 35 ill. ?«

RMK I 983 – RMK I 1109

Katolikus vallási tanítás. – E példányból ma már nem ismeretes mű címét, nyomtatási helyét és évét Szöllösi Mihály hagyományozta az utókorra 1668-ban Debrecenben nyomtatott vitairatában, a *Bajnok Dávidkában* (3419): *Lássad erről az 1662. esztendőben Bécsben nyomtatott ELEVEN KUT FŐ nevű könyvecskében a miséről Christusnak elárultatását* (3419: 442). Szerzőjének neve Czeglédi István válaszában címéből ismert: *Az Ur frigyszekréténye előtt Dagon ledülése, azaz Gorup Ferenc, győri nagy prépost miséről írt könyvecskéjének megsemmisítése*. Kolozsvár 1670 (3645). A fenti leírásban olvasható cím mindkét híradás figyelembevételével készült (vö. még Czeglédi: i. m. 1). Minden bizonnyal ugyanezen mű emléke maradt fenn Petrus Ribadeneira jezsuita írói lexikonának Philippus Alegambe és Nathanael Sotvellus által kiegészített kiadásának (Sotvellus 599) korabeli említése nyomán a jezsuita hagyományban (De Backer V 656, Sommervogel VII 498) Sámbar Mátyás neve alatt a következő formában: „De substantia missae et caeremoniis eiusdem, cum applicatione ad passionem Christi per

imagines et orationes Latino-Hungaricas, 1662". E leírás pontosan ráillik a fentebb említett forrásokból kikövetkeztethető munkára, ezért tekinthető igen valószínűnek, hogy ugyanarról a műről van szó.

A szerző nevével kapcsolatos tévedés abból adódhatott, hogy Sámbar 1661-1662-ben, Goruphoz hasonlóan szintén Győrben működött (Lukács: *Catalogi personarum* II 733). A – talán név nélkül megjelent – munka híre feltehetően a győri jezsuiták közvetítésével jutott el Rómába, ahol azt nem a nagyprépost, hanem az ismert jezsuita szerző nevével hozhatták összefüggésbe. Ezt erősítette, hogy *Három idvösséges kérdés* című munkájának harmadik kiadásához (Kassa 1672, RMK I 1127) Sámbar valóban hozzáfűzött egy, a szentmise ceremóniáival foglalkozó írást (vö. Sommervogel VII 498). Czeglédi fentebb említett felelete azonban kétségtelenné teszi, hogy a szóban forgó mű szerzője Gorup Ferenc volt.

Czeglédi pontról pontra bőven idéz Gorup munkájából, s az idézetek alapján annak tartalma is rekonstruálható. A mű élén a misére vonatkozó négy bibliai locus (és magyarázata?) volt olvasható (3–5, vö. 3645, 1–8). A könyvecskét *Rákóczi Ferencznek, néhai ... méltóságos erdélyi fejedelem Rákóczi György egyetlen fiának, a régi szent magyar hit új csillagjának dedikálta ismeretlen lelki szolgája, Gorup Ferenc novai püspök, császár urunk és királyunk tanácsa, győri nagyprépost* (vö. 3645, 8). A dedikációnak szövege nem volt, vagy csupán néhány mondat lehetett, mivel a 6. lapon kezdődött a főrész. Ennek élén Czeglédi híradása szerint Gorup így foglalta össze műve tartalmát: *Legelsőben is én harmincöt-képpen akarom a szent misét képekkel kiabrázolni.* (3645, 10). A harmincöt „kép” Krisztus szenvedéstörténete és a mise szertartásának egyes elemei között vont párhuzamot (6–74, 3645, 10–76). A kötet függlékéről pedig így írt Gorup: *A misének több ceremóniáit is (melyek huszonnégyen vannak) Christus kinszenvedésének teljes emlékezetéért és tisztas rendtartásának okáért szerzették a régi-ek a Szentírás szerént... Azok magyarázatját is itt találod* (76–96, 3645, II. rész 2–212).

Példány ismerete nélkül nem dönthető el határozottan, hogy a 96 lapos könyvben 35 metszet volt látható a miséről, vagy átvitt értelemben használta Gorup a *kép* szót, hogy a *képpen*-re rímeljen, s csupán szöveges leírások voltak róluk e részben is. Czeglédi válaszában nincsenek további szembeötlő utalások a konkrét képekre, de egykori létezésük mellett szól, hogy a függlék hangsúlyozottan csupán magyarázatokat foglal magában a mise képekben nem ábrázolt ceremóniáiról. Szintén ezt támasztja alá, hogy a fentebb említett jezsuita hagyományban megöröszdött leírás kimondottan „per imagines”, azaz képekkel megjelentnek mondja a munkát.

Gorup Ferenc előbb veszprémi prépost, azután fejevári örkanonok, 1638-ban Vasvár megyei lektor volt. 1644 januárjában nyerte el a rátóti prépostságot, 1662-ben pedig már noviai püspök és győri nagyprépost. 1688-ban már nem élt. Ezt az egy nyomtatott munkáját tartja számon az irodalomtörténetírás.

Szabó Károly két, egymástól független, feltételezett kiadványként vette fel bibliográfiájába ezt a munkát. Szöllősi Mihály idézett híradása alapján *Eleven kút fő* címmel szerző nélkül, 1662. évi bécsi kiadványként regisztrálta (RMK I 983). Czeglédi válaszából tévesen következtetve pedig Gorup Ferenc: *Miséről írt könyvecske* címmel 1670. évi hely nélküli nyomtatványként írta le (RMK I 1109). Tévedését a feljebb idézett adatok alapján már önmaga is helyesbítette (RMK I Előszó XII. lap). Zoványi Jenő külön érvelés nélkül egyetlen műként említette: Gorup Ferenc: *Eleven kút fő*. Bécs 1662. 96 lap – formában (Theologiai Szemle 1925: 265). Szöllősi és Czeglédi híradásának tanulmányozása után valóban kétségtelen, hogy mindketten ugyanazt a kiadványt használták. Ugyanis az *Eleven kút fő* címet Czeglédi is idézi: *Ez én könyvemnek neve ELEVEN KVT-FV ... Szent misének is nevezem* (3645, 1). I. Rákóczi Ferencet pedig, az ugyancsak Czeglédi által idézett ajánlás, *a régi magyar hit új csillagjának* nevezte. Ebből az következik, hogy Gorup Rákóczi 1661. október 15-én történt katolizálásának alkalmából írhat-

ta művét, és azt Szöllősi egyértelmű híradása szerint 1662-ben már ki is nyomtatták Bécsben. Nyomdása Johann Jakob Kürner lehetett. Ezekben az években az ő műhelyéből került ki itt a legtöbb magyar nyelvű kiadvány (V. Ecsedy Judit megállapítása). Czeglédi válaszában 1670. évi megjelenéséből nem lehet arra következtetni, hogy azt közvetlenül megelőzően ugyanabban az évben Gorup könyvét újra kiadták volna, ugyanis Czeglédi utal arra a *Berekesztésben* (3645, 212), hogy kézirata 1670-nél jóval korábban elkészült, valószínűleg azonban sem nyomdai kapacitás, sem költség nem állt rendelkezésére a kinyomtatáshoz (vö. még 3645). Czeglédi idézeteiből, amint azt már Zoványi Jenő is rögzítette, egyértelműen megállapítható, hogy Gorup művének terjedelme 96 lap volt (Zoványi i. h.). A formátumra teljes határozottsággal nem lehet következtetni, de az idézetek alapján nyolcadrétnél nem lehetett nagyobb a nyomtatvány.

Az RMNy csoport belső nyilvántartása szerint „110 B 22” jelzet alatt a pannonhalmi könyvtárban megvolt e mű egy példánya. A kötet jelzete ma „D 13”, gerincén valóban Gorup neve olvasható szerzőként, valójában azonban Czeglédi feleletére (3645) írták föl tévesen a cáfolt mű szerzőjének, Gorupnak a nevét (Ásványi Ilona közlése).

Cf. –, 3645

3021

<Kalendárium és prognosztikon az 1663. esztendőre. Bécs 1662 Kürner, sen.. – 8^o>

A naptársorozat többi tagja és egykorú adat alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Mivel a „Kronológia...” az 1659-re kiadott bécsi naptártól (2751) kezdve folyamatosan megjelent, az előző (2963) és a következő évi (3074) kalendáriumban olvasható „Kronológia...” alapján feltételezhető, hogy a naptár ebben az évben is megjelent és a kiadvány prognosztikonjában a magyar hadi krónika eseményeit 1530-tól 1536-ig közölte.

Cf. 2626!

3021A

<Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1663. Kronstadt 1662 Herrmann. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2822!

3022

»DEBRECENI SZŰCS János: Szivnek meg-keményedése. Debreczen 1662. 4r.«

RMK I 986

Erkölcsei oktatás. – Szabó Károly e példányból ismeretlen mű adatát Bod Péter (Athenas 62) és Sándor István (Könyvesház 42) alapján vette fel bibliográfiájába (RMK I 986). A fenti címléírás az ő közlését követi. Szerzője Debreceni Szűcs János volt, akinek két, prédikáció keretében elmondott tanítása is ismeretes 1663-ból és 1666-ból (3076, 3273). Elképzelhető, hogy ez az ismeretlen munkája is hasonló volt azokhoz.

3023

DEBRECENI K. András: Disputatio theologica de peste et ejus remediis, quam ... sub praesidio ... Georgii Martonfalvi, ss. theologiae doctoris ... ejusdemq(ue) facultatis in ill. lycaeo Debr. professoris ... publicae disquisitioni subjicit Andreas K. Debrecinus ad diem 4. Apr., loco horisq(ue) praefixis. Debrecini MDCLXII per Georgium R. Karancsi.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – 1 ill., orn., init.

RMK II 982

Református teológiai vizsgatétel. ¹ A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás olvasható *Consultissimis ... viris And. Balyik, Sthph. [!] Munkácsi, Mich. et Danieli Mezö, Joh. Dobozi, Paulo Vig-kedvü, illi religionis Christianae defensori ... civitatis Debr. judici deputato, isti civitatis Debr. exconsuli ..., ipsis fratribus germanis erga studia flagrantibus, huic judicis modo primarii filio ..., postremo pie memoriae judicis, nuper pro patria denati filio ... dominis, patronis... Nec non reverendis ... viris Geor. C. Comarino, Mich. Bathori, isti ss. theologiae doctori ... eccl. Debr. pastori ..., huic vero itidem nominatae eccl. pastori ... dominis et fautoribus. Ut et ... Steph. Kerek-gyarto, Steph. Néki, Nicol. Apáti, illi parenti, in studiis ... educanti, ipsi fratri gratissimo ..., huic civi praenominatae civitatis honorantissimo. Item ... Geor. Martonfalvi, Joh. Debreceni, isti ss. theologiae doctori et ejusdem facultatis professori ..., huic praefati gymnasii rectori ... phyl. praelectoris.... Denique praestantissimis juvenibus Joh. Pathai, Steph. Liszka, gram. praec., Basilio Köpeczi, synt. praec. ... amicis ... fratribus colendis. Aláírója Andreas K. Debrecinus auth. et respondens.*

A főrészt *Disputatio theologica de peste. Thesis I.* címmel kezdődik, és húsz pontban értekezik a pestisről, amellyel Isten az angyalok által sújtja bűneik miatt az erre elrendelt embereket (A_{2a}–B_{4a}). A szöveg végén kör alakú fametszet felhőn megjelenő glóriás emberfőhöz imádkozó, szakállas, koronás félalakot ábrázol hárfával, minden bizonnyal a pestisjárvány megszűnéséért könyörgő Dávid királyt. Körirata a metszet rossz minősége miatt csupán bizonytalanul olvasható: *Miserere mei Deus beatus civ. [?]* A kiadványt három üdvözlő vers zárja: *Encomium doctissimi ... Andr. K. Debrecini de peste disserentis. Aláírása Fratri adoptivo hanc ... tesseram ... approperebat Johannes Pathai. A második cím nélküli disztichon, aláírása: In gratiam ... Andreae K. Debreceni subjicit Steph. Almási de Liszcha, sch. Deb. alum., ibidem p. t. gram.*

prae. A harmadik *Epicitharisma in honorem ... And. K. Debr., auth. et resp. fratris adop., szerzője Basil. Köpeci Transy.* (B₄b).

E vizsgáteleket a debreceni református kollégiumban vitatták meg 1662. április 4-én. A vizsgáztató a teológia professzora, Martonfalvi Tóth György volt, a vizsgázó Debreceni K. András, aki az ajánlás végén a tételek szerzőjének mondja magát, 1659-től tanult a debreceni kollégiumban. Életéről más adat nem ismeretes.

Ebben az évben vette át a debreceni nyomda vezetését Karancsi György, aki 1662-1676 között állt a nyomda élén. Ellentétben az 1652-1661 közötti évtized gyakorlatával, amikor a nyomdász személye ismeretlen volt, az ő neve következetesen szerepel a debreceni nyomtatványok impresszumában Georgius R. Karancsi, ill. Karancsi R. (P.) György alakban. E betűk feloldása azonban nem sikerült.

Budapest Acad ☉* – Budapest Univ ☉

3024

(DEBRECENI KALOCSA János: Örök élet sengeienek erzése.)[Debreczen 1662 Karancsi.]

A⁸ B⁴-F⁴ = [28] fol. – 8° – Orn., init.

Sztripszky I 2031/238 ← ItK 1908: 480

Református elmélkedés. – E kiadványnak ma csupán egyetlen, címlevél nélküli példánya ismeretes. A címlap hátán kezdődhetett a szerző 1662. Bőjt-elő (február) havának 8-dik napján kelt ajánlása (A₁b–A₃b). Címzettjét Harsányi István következtette ki Debreceni Kalocsa János 1693-ban Debreczenben megjelent *Isten ajándékával való kereskedés* című munkája ajánlólevelének következő utalása alapján: „ama Kis tractatust, melynek titulusa Örök élet zsengejének érzése, nemzetes Beszermenyi Mihaly deak uramnak dedicaltam vala, mert Istenes költséggével világra való jöveteliben ő kegyelme promoveálta vala ...” (RMK I 1435, C₂). Ezt követi *Az Olvasóhoz* intézett előszó (A₄), és az *E kis traktában befoglaltatott derekasabb dolgoknak rendi és elosztása* (A₄b–A₅b). Ezután kezdődik a főrész az *Örök élet zsengejének érzése* cím után, amely élőfejként az egész nyomtatványon végig vonul. A főrészt – bibliai ige után – *Előljáró beszéd* vezet be, amelyet két részből álló elmélkedés követ arról, hogy az örök életbe vetett hit nem szorítandó csupán az eljövendő életre, hanem Isten lelkének vezérlése igazgatja a hívő ember világi életét is (A₆a–F₄b). A margón *Ames., Calv., Diod., Mares., Perk., Urs.*, rövidítések utalnak a szerző által felhasznált fő forrásokra: William Amesra, Jean Calvinra, Giovanni Diodatira, Samuel Maresiusra, William Perkinsre, Zacharias Ursinusra.

Debreceni Kalocsa János (1632-1710) Németalföldön és Angliában tanult, 1658-tól Kecskeméten rektor, majd 1662-től református lelkész volt. 1691-től haláláig a debreceni református egyházmegye espereseként működött.

E kiadványt Kiss Áron még példány ismerete nélkül, 1661 körül megjelent kiadványként írta le Debreceni Kalocsa Jánosról írott tanulmányában (Debreczeni Protestáns Lap 1883: 4). Egyetlen példányát részletesen elsőként Harsányi István ismertette (ItK 1908: 480-483). Terje-

delmével kapcsolatban megjegyezte, hogy az „A ív 8, a többi 4-4 levélből áll” (i. m. 482). Tévesen „7 ív = 27 számozatlan levél”-ként jelölte meg a terjedelmét (i. m. 481). Állítását Sztripszky Hiador helyesbítette (I 2031/238). Danielik József imádságoskönyvnek tartotta (Magyar írók. I. Pest 1858, 57). E műfaji megállapítást Harsányi István a szöveg ismeretében cáfolta (i. m. 481).

A betűtípusok alapján a nyomtatvány Debrecenben készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése), az ajánlás keltezése szerint 1662-ben. A kiadás költségeit az ajánlás címzettje, Böszörményi Mihály vállalta magára.

Budapest *Nat cop.* – Sárospatak © (← Nižnij Novgorod ← Sárospatak)

3025

»KOMÁROMI CSIPKÉS GYÖRGY: Angliai Puritanismus. Irta Amesius Vilmos. Debreczen 1662.«

RMK I 988

Református vitairat. – E ma már példányból ismeretlen nyomtatványt Szabó Károly Komáromi Csipkés György 1675. július 22-én kelt *Catalogus operum editorum et nondum editorum prout erant* című kéziratot autobibliográfiája alapján szerepeltette (RMK I 988). E forrást ifj. Bölöni Sándor ismertette (Századok 1873: 139). A *Catalogus* 1677-ben nyomtatásban is megjelent Kolozsvárott. Mind a kéziratot, mind a nyomtatott változatban e kiadvány az „Opera theologica, hungarice edita” között szerepel „Puritanismus anglicanus Amesii. impress. Debrecini. A. C. 1662.” címen (RMK II 1401, A_{3a}).

Ames művének magyar fordítását korábban Telkibányai P. István jelentette meg (Utrecht, 1654, 2559). Ezzel felelt Miskolci Csulyak Gáspár: *Angliai independentizmus* című vitairatára (Utrecht 1654, 2558). Márkus Mihály valószínűnek tartja az általa összefoglalt szakirodalom feltételezését, amely szerint Komáromi Csipkés fordítása is e korábbi vitához kapcsolódott (Komáromi Csipkés György. Egyháztörténeti értekezés. Bp. 1990, 240).

Cf. 2559; –

3026

KOMÁROMI C[SIPKÉS] György: Bekesegetes tvres ösztöne, avagy olly temetési rövid tanítás, melyben, hogy minden nével nevezendő keserves állapotokban ... és terhes nyomoruságokban minden keresztyennek békeséges turonek kellessék lenni, rövideden, vilagossan és hathatoképpen a' Szent írásbol meg mutogattatik. Mellyet tött ... Beszerményi Mihaly deak uramnak szerelmes házas tarsának, Bör Kata asszonnak meg hidegedett teste el takarításakor a' debreczeni nagy temetőben ezer hat száz hatvan

egyedik esztendőben, Boldog asszony havának 10. napján Comaromi C. György S[zent] I[rást] M[agyarázó] D[octor] E[s] D[ebreceni] P[raedicator]. Debreczenben MDCLXII Karancsi R. P. György.

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Init.

RMK I 987

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Komáromi Csipkés György Böszörményi Mihályné Bőr Katalin temetésén mondta el 1661. január 10-én a debreceni temetőben. A címlap hátán olvasható, *A kegyes olvasónak...* írott előszavának keltezése Debrecen 1662. február 5., aláírása *Comaromi C. György*. A *Textus* megadásával kezdődik a rövid halotti prédikáció (A_{2a}–B_{1a}), amelyet *A halálról elmélkedő kegyesnek buzgó könyörgése* zár (B_{1b}–B_{2b}). Ennek végén a nyomtatvány az *Anno Christi 1662. Aug. 15. aeta. 36.* dátumot közli.

Böszörményi Mihály deák felesége, Bőr Katalin, ha hinni lehet a nyomtatvány végén olvasható megjelölésnek, 36 éves korában hunyt el, feltehetően 1661 januárjában vagy valamivel előtte. Az 1662-es augusztus 15-iki dátumot valószínűleg a nyomdász keverte össze az elhunyt életkorának a jelölésével: ez az időpont esetleg a nyomtatás befejezésének az ideje.

Komáromi Csipkés György az előszóban leírta a gyászbeszédéről, hogy nem volt szándékában magyarul kiadni, hanem a második centuria temetési beszédei között latinul (*kit már a typographusnak kezéhez is adtam*), hogy egyéb nemzeteknek is használjon vele (vö. Szében 1665, 3252). Az özvegy férj kérésére azonban mégis kiadta magyarul ezt a halotti prédikációt.

Jankovich Miklós gyűjtésére hivatkozva Szinnyei József 1661. évi kassai nyomtatványként említi Czeglédi István „Bőr Katalin felett tartott halotti oratioját” (II 484), azzal a megjegyzéssel, hogy e hiányos című munka nem ismeretes irodalmunkban. Ján Čaplovič ennek alapján példányból ismeretlen, feltételezett kiadványként felvette bibliográfiájába ezt a prédikációt (570). Ez a feltételezés azonban kizárható. Nyilvánvaló ugyanis, hogy Szinnyei lexikonába elírásként került be ez az adat, hiszen teljesen valószínűtlen, hogy Bőr Katalin debreceni polgárasszony felett nemcsak a debreceni lelkész Komáromi Csipkés György, hanem a kassai lelkész Czeglédi István is prédikált volna, s hogy a prédikációt ő maga vagy az özvegy férj jóval Komáromi beszédének megjelenése előtt Kassán kinyomtatta volna.

Budapest *Nat* ① (túlzottan körülvágva, kissé sérült) – Sárospatak *Ref* ①

3027

TOLNAI Szabó Mihály: *Disputatio theologica de presbyterio, quam ... sub praesidio d. Georgii Martonfalvi, sacro s. theologiae doctoris, ejusdemque facultatis in ill. schola Debrecina professoris ... publice examinandam proponit Michael S. Tholnai Pannonio Ungarus ad diem 3. Junii hora locoque consvetis. Debrecini 1662 apud Georgium R. Karancsi.*

A⁴–C⁴ = [12] fol. – Orn., init.

RMK II 983

Református teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Amplissimo ... Tholnaiensium reipublicae senatui, totique populo ... mecoenatibus. ... Steph. Dobozi, Geor. Agoston, Micha. Bori, Iohan. Kapolnasi, Johan. Kondorosi, Jacobo Udvari, illi judici primario ... civitatis Debrecinae, isti ... civitatis Kecskemét judici deputato – affini gratissimo, ipsi ... judici Racskevi ... affini dilecto, huic consuli Debreceniensi ..., illi civitatis Debreceniensis incolae ..., huic ecclesiae ... Debreceniensis cantori ... patronis. ... Grego. Ungvari, Georgio Szelei, Johan. K. Debreceni, Johan. P. L. Decsi, illi mystae Körösiensi ... vicinarumque ecclesiarum seniori ..., isti ministro ecclesiae Tholnaiensis ... et seniori vicinarum ecclesiarum ..., ipsi pastori ecclesiae orthodoxae Kecskemeth ..., huic concionatori verbi Dei in patria.... Steph. Szabo, Georgio Gogan, illi patri naturali ..., huic affini dilecto.... Geor. R. Karancsi, typographo Debr., Geor. Martonfalvi, Johan. Debreceni, illi s.s. theologiae doctori ... professori, huic praefati Athenaei rectori ... philosophiae praelectoris.... Praestantissimis viris et doctissimis juvenibus: Johan. O-Budai, rect. Zilai., Gerhar. Kabai, rect. Kecsk., Steph. Racskevi, r. Patai., Paulo Csekei, r. Racska. [!], Mich. Majtini, rect. Tholn., item Sam. Tatai, sen. sch., Nic. Varaly, contra scr., Stp. Liszkai, frat. adop. Aláírója Mich. Tholnai collect. et resp. A főrész *Disputatio theologica de presbyterio* belső címmel kezdődik és huszonkét tézisben tárgyalja a presbiterium fogalmával, összetételével és működésével kapcsolatos kérdéseket (A₁b–C₄b).*

Ezeket a vizsgatételeket a debreceni református kollégiumban vitatták meg 1662. június 3-án. A vizsgáztató a teológia professzora, Martonfalvi Tóth György volt. A vizsgázó Tolnai Szabó Mihály, aki az ajánlás végén a tételek összeállítójának is vallotta magát.

Tolnai Szabó Mihály (1640–1708 után) 1660-tól Debrecenben, majd Sárospatakon tanult. 1666-ban a leideni, 1670-ben a groningeri egyetemre iratkozott be. Hazatérése után 1673-ban Szikszón lelkész. 1674-től Erdélyben működött Bethlen Miklós környezetében, később Szádmáson, 1681–1694 között Szepsiben lelkész. Ezután állás nélkül Mádton tartózkodott. 1708-ban még élt. Több magyar nyelvű nyomtatott prédikációja jelent meg az 1670-es években (vö. RMK I 1154, RMK I 1182, RMK I 1197).

Budapest Univ ① – Sárospatak Ref ③
Olim: Losonczy főgymn.

Articuli dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum generalibus ... in civitate(m) sua(m) Szász Megyes ad die(m) vigesimum secundum mensis Octobris anni millesimi sexcentissimi sexagesimi secundi indictis celebratis conclusi.) [Gyulafehérvár] 1662. – Vide 3066

Adeste, adeste ... aestivum ... examen legite. Kassa 1662. – Vide 3028

Bayer, Johann: Exercitii causa decadem problematum philosophicorum ventilandam in lyceo Fragario a. ... MDCLX d. 4. et 5. Maji ... proponet ... respondente Nicolao Belusky. Kassa 1662. – Vide 3028

3028

BAYER, Johann: Ostivm vel atrivm natvrae, ichnographice delineatvm, id est fvndamenta interpretationis et administrationis natvrae generalia ex mvndo, mente ac scriptvris jacta, anno quo atrivm natvrae lyceo Fragario detegebat m. Johannes Bayer, lycei Eperiensis rector. Cassoviae in Hungaria Superiore 1662 typis Marci Severini.

[J]², a⁸ b⁸, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Dd⁸ Ee⁴ = [2] + [30] + 352 + [88] pag. - 8^o - Tit. calcographicus, orn., init.

RMK II 984 - Čaplovič 575

Természetfilozófiai kézikönyv, filozófiai tézisek és meghívó. – A nyomtatott címlap előtt kihajtható rézmetszetes címlap áll a következő szöveggel: *ATRIUM NATURAE Autore. Iohanne Bayero. 1662*, felül Eperjes címerével és látképével *Eperies in Vngarn* felirattal. A fennmaradt példányokban e metszet két változatban ismeretes. Az „A” változatban a metsző neve háromszor szerepel: a bal oldalon: *H. sc. et del.*; a cím szövege fölötti mezőben: *I. Hieb fecit* és jobb oldalon lenn: *HIEB fecit*. A „B” változatban a metszet bal oldali része sérült, így nem lehet tudni, hogy ott is szerepel-e a metsző névrövidítése, de az „A” variánstól való eltérés így is megállapítható: itt ugyanis csak a jobb oldalon lenn olvasható, hogy *HIEB fec*. A nyomtatott címlevelet m. *Iohannes Bayer, lycei Eperjensis (!) rector 1662*. szeptember 1-jén kelt ajánlása követi ... *academiae Wittenb., p.h.t. rectori, ... Joh. Erico Ostermanno, Graec. l. p., ... facult. phil. decano, ... Aegid. Strauchio, ss. th. lic. m. ... seniori, ... Reinh. Franckenbergero, hist. p.p. nec minus caeteris facultatis philos. patribus, ... Christ. Nottnagelio, math. s. p.p., ... Andr. Sennerto, Hebr. aliarumque Orien. ll. prof. publ., ... Mich. Vendelero, ss. th. doct., ... Christ. Trentschio, log. ac met. p.p., ... Constantino Zigra, phis. prof. pub., ... Geor. Casp. Kirchmaiero, eloq. p.p., ... Ottoni Praetorio, poeseos pro. pub. meis quondam patronis ... collegis atque ... amicis, ... Iohanni Webero, ... pharmacopaeo ac medico ... civitatis Eperiensis judici ...*, *Sebastiano Saarosi, ... comitatus Saarosiensis judici ... et assessori primario...* (a₂a–a₈b). Ezután *Praefatio* következik (b₁a–b₈a). Egy üres lap után *In physicam universam prooemium generale* című újabb bevezetővel (1–32) kezdődik a főrész, amelynek tárgya a fizika, amely a természet bölcs magyarázatának a pitvara vagy előcsarnoka. A főrész a következő a tíz fejezetből áll: *I. De natura subiacente, nimirum massa Mosaica* (33–69) – *II. De natura fabricante, nimirum Deo, spiritu vitali Mosaico, plasmatore, nec non extrinsecis patratioribus* (70–158) – *III. De natura ministrante, nimirum luce Mosaica* (159–223) – *IV. De natura dirigente et adiuvante fine, nimirum ideis seu exemplaribus et dotibus naturarum fabricantium* (224–237) – *V. De natura sygillata seu caractere corporum discretivo ac determinativo, id est forma* (238–293) – *VI. De dotibus seu naturis ornantibus* (294–310) – *VII. De naturis ornantibus ac instruentibus* (311–317) – *VIII. De naturis stimulantibus ac moventibus* (318–330) – *IX. De naturis consociatis* (331–336) – *X. De naturae lusibus* (337–343). Mindegyik fejezet *Notiones* és *Axiomata* alfejezetekre tagolódik.

A kötethez folytatólagos füzetjelzéssel három disputáció csatlakozik: *I. Theses metaphysicae miscellanae ... in lyceo Fragario publicae ventilationi expositae a m. Iohanne Bayero Eperiensi, ... respondente Christiano Cotercio ... MDCLX. ad diem 18. et 19. M.* (344–345). A felsorolt nyolc tételt 1660. március (?) 18-án és 19-én vitatták meg az eperjesi gimnáziumban Johann Bayer elnöklete alatt. A respondens Christian Kotercius volt. – *II. Exercitii causa decadem problematum philosophicorum ventilandam in lyceo Fragario a. ... MDCLX. d. 4. et 5. Maji ...*

proponet m. Johannes Bayer Eperiensis, .. respondente Nicolao Belusky (346–347). E tíz tétel megvitatására 1660. május 4-én és 5-én került sor. A vizsgázó Nicolaus Belusky volt. – *III. Theses physicae pro colophone examinis lycei Epperiensis aestivi, anni MDCLXII. ex naturae atrio ... depromptae ad diem 3. mensis Augusti . praeside lycei rectore, m. Johanne Bayero .. respondentibus .. philosophiae studiosis publicae ventilandae* (348–350). A felsorolt nyolc tételt 1662. augusztus 3-án vitatták meg az evangélikus gimnázium közelebbről meg nem nevezett hallgatói a rektor elnökletével. A disputációkhoz csatlakozik az 1662. évi nyári vizsgára szóló meghívó, 1662. július 30-i kelettel, amely egyaránt megszólítja az iskola támogatóit és ellenségeit is: *Adeste, abeste ... aestivum ... examen legite, fugite ..* (351–352). A kötet végén terjedelmes alfabetikus *Index* szolgál a kötet tárgymutatójaként (Z_{1a}–Ee_{3a}). A nyomtatványt a sajtóhibák jegyzéke zárja (Ee_{3b}–Ee_{4b}).

Részleges szövegkiadás: A II. könyv XXI. fejezete Borzsák István fordításában: Régi magyar filozófusok XV–XVII. század. Bp. 1961, 111–115. A metszet „B” variánsának közreadása és részletek a *Proëmtumból* és az I. fejezetből S. Varga Katalin fordításában: A táguló világ magyarországi hírmondói XV–XVII. század. Szerk. Waczulik Margit. Bp. 1984, 273–279.

Az eperjesi születésű Johann Bayer (1630–1674) evangélikus teológus és filozófus wittenbergi tanulmányai után 1658-tól az ottani egyetem segédtanára lett. 1662-ben az eperjesi evangélikus gimnázium rektora lett, és igen sokat tett az eperjesi akadémia felállításáért. 1666-ban tanártársai ellenségeskedése miatt távoznia kellett Eperjesről, és így nem taníthatott az 1667-től működő főiskolán. 1667-től Besztercebányán, 1668-tól Szepesváralján működött mint iskolaigazgató és lelkész. A szepesi evangélikus lelkészek védelmezése miatt gályarabságra ítélték, mielőtt száműzetésbe indult volna, még Magyarországon halt meg 1674-ben.

A magyarországi filozófiatörténet őt tekinti Francis Bacon első hazai követőjének. A megismerésben az aristotelesi filozófiával szemben Bacon tanítványaként a tapasztalás fontosságát hangsúlyozza, ugyanakkor Joannes Amos Comenius hatására az anyagi valóság és a tömeg mellé a fényt s a szellemet is besorolja a világot alkotó őstényezők közé. Bayer szerint a fizika célja a természet interpretációja, vagyis megismerése és adminisztrációja, azaz a megismertek alkalmazása a gyakorlatban. E munkáját fejezetről fejezetre ismertette Erdélyi János (Sárospataki füzetek 1858: 417–428) és Stanislav Felber (Ján Bayer, Slovenský Baconista XVII. storočia. Bratislava 1953, 54–75). Zemplén Jolán mint az első nagyszabású magyarországi természettudományos munkát értékelte (A magyarországi fizika történet 1711-ig. Bp. 1961, 263–275), Mészáros András pedig reneszánsz értelemben vett fizikaként elemezte, amelyben szerzője kísérletet tett a természettudomány és a teológia összebékítésére (A felső-magyarországi iskolai filozófia lexikona. Pozsony 2003, 47–49).

A nyomtatvány elején álló metszet készítője Israel Hiebner szászországi matematikus, csillagász volt (Pataky 20, 141). Korábban naptárszerkesztőként Erdélyben működött (vö. Szeben 1653, 2489). 1662 és 1665 között Eperjesen id. Johann Weber eperjesi patikus és Johann Bayer műveit illusztrálta. Így ugyancsak Eperjes látképével díszítette Weber *Janus bifrons* című munkáját (Lőcse 1662, 3047).

A kötethez csatlakozó disputációk és meghívó önálló közreadásáról nem maradt fenn adat.

In 17 bibliothecis 25 expl. – Alba Iulia – Budapest Acad, Nat (A- és B-variáns), Univ – Bratislava Acad – Cluj-Napoca Univ – Debrecen Univ – London BL – Prešov Scient – Sárospatak Ref

Bayer, Johann: Theses metaphysicae miscellaneae ... in lyceo Fragrario publicae ventilationi expositae ... respondente Christiano Cotercio. Kassa 1662. – Vide 3028

Bayer, Johann: Theses physicae pro colophone examinis lycei Epperiensis aestivi, anni MDCLXII. ex naturae atrio ... depromptae .. respondentibus .. philosophiae studiosis. Kassa 1662. – Vide 3028

3029

<Czeglédi István: Disputáció a megigazulásról. Kassa 1662 Severini.>

MKsz 1932/34: 8 – Theologiai Szemle 1925: 265

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Református vitairat.

E példányból ma nem ismeretes nyomtatvány egykori létezését Zoványi Jenő feltételezte: „Czeglédi Istvánnak 1662-ig a megigazulás kérdése felől is jelent meg műve... Később több ízben tesz róla említést Czeglédi, pl. az *Idős Noé becsületét oltamazó Jáfetke* (Kassa 1664, 3148) F₇ levelén.” (MKsz 1932/34: 8, vö. Theologiai Szemle 1925: 265). Czeglédi az említett helyen így ír: „Egy atyádfia szintén így bánék velem nem régen, ki valami bagoly mellyesztésben egy halottas háznál rongála! (Úgy kell ugyanis a siralmas feleket vigasztalni!) Innen vevén fel textust az halott felett: A baglyot meg ne egyétek! Lev. 11. 16. Orrában dagálya a jámbornak, hogy keze alá szólottam a megigazulásról kiadott disputációban.”

E szavak alapján kétségtelen, hogy Czeglédi nyomtatásban tett közzé egy disputációt a megigazulásról. A fenti idézetből azonban nem állapítható meg, hogy a „disputáció” kifejezésen latin nyelvű teológiai vizsgatételeket kell-e érteni, amelyeket a kassai iskolában vitathattak meg, vagy olyan magyar nyelvű vitairatra kell gondolni, amelyet Zoványi szerint Sámbar Mátyás vagy valamely más jezsuita ellen írt Czeglédi. Mivel a disputációt az 1662-ben Janus Philaletus Hydropolitanus álnéven kiadott *Egy Pozsonyból repült huholó bagolynak megmellyesztése* (3064) című vitairatra való célzással együtt említi Czeglédi, elfogadhatónak tűnik Zoványinak az a feltételezése is, hogy 1662-ben vagy azelőtt jelent meg, minden bizonytalansággal Czeglédi ekkortájt írt más műveikhez hasonlóan Kassán.

3030

C[ZEGLÉDI] I[stván]: A jo emlekezetü, igyenes lelki-isméretü néhai ... Vdvarhelyi György vramnak ... Aba-Vjvar megyének kegyes életü vice-ispanya-nak ... a' cassai keresztyén reformata ecclesiának ... fü inspectorának etc. özvegygyé maradot szerelmes házas társának ... Kvn Maria aszonyomnak a' vigasztalásnak Istenétül erős lelket, bánatos szivének lelki örömet, még ez életben Istentül hagyatot két szép gyermekinek a' nagy Vr akarattya

szerént való életet ... kér s kíván Istentül, mint Istenes patrona aszonyának édesivel együt C. I. Cassan 1662 Severinus Marcus.

A⁴-D⁴ E¹ = [17] fol. – 4° – Orn.

RMK I 989 – Čaplovič 576

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Czeglédi István, a kassai református egyház lekipásztora mondta el Udvarhelyi György temetésén, 1662. augusztusában vagy nem sokkal utána, pontosan meg nem jelölt időpontban. A címlap az A₂ levél rektón található, az előtte való levél verzóján pedig (A₁b) bibliai idézetek olvashatók, előlapja üres. A címlap szövege formailag nem, de valójában már annak az ajánlásnak kezdete, amelyet a szerző az elhunyt özvegyéhez, Kun Máriához intézett aláírás és keltezés nélkül (A₂b–A₄b). *Prologium*mal, majd a bibliai textus feltüntetésével kezdődik a prédikáció. Az elhunyt búcsúja környezetétől a gyászbeszéd végébe van belefoglalva (B₁a–E₁b).

Udvarhelyi György birtokos nemes, Abaúj vármegye alispánja negyvenkét esztendőskorában hunyt el. Kun Máriával 14 évig élt házasságban, és hét gyermekük közül öt már korábban meghalt. Amikor a pestisjárvány 1662. augusztus elején Kassára is áterjedt, Udvarhelyi is megbetegedett. A kassai református egyház főgondnoka volt, s végrendeletében hagyatkozott a református templomra és iskolára is. Czeglédi István gyászbeszédéből idézett Szabó Lajos: Kassai kálvinista krónika 1644–1944 (Kassa 1944, 52), a tartalmáról ld. Kecskeméti 199, 232.

Budapest Nat ① – Praha Nat ③* – Sárospatak Ref ① – Târgu Mureș ③*

3031

»[1] [KALENDÁRIUM 1663. esztendőre] – [2] (Astrológiai velekedes Christus Vrunck születése után való 1663. esztendőre, melyben ez esztendőnek négy részei, had és békesség, földnek termése és terméktelensége, egyéb természet szerint történendő dolgokkal edgyütt jedzettettek meg. Megyar Országgra, Erdélyre és egyéb szomszéd tartományokra szorgalmatosan alkalmaztatott Neubarth Christoph theol. és astron. által.) [Kassa 1662 Severini.]«

MKsz 1912: 57 – Čaplovič 577

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A példányból ma már nem ismert 4 levélnyi töredéket Harsányi István ismertette (MKsz 1912: 57), a kalendárium címét az előző évi naptár alapján írta le (2975). Tőle vette át Ján Čaplovič a bibliográfiájába (577).

Harsányi leírása szerint a töredék a naptárrészből a B_{3,6} leveleket tartalmazta (szeptember 16 – december 31). A prognosztikon címlapja a B₆b lapon volt olvasható.

Cf. 2713!

Olim: Sárospataki ref. főiskolai könyvtár

3032

REGGELI könyörgés. [Kassa cr. 1662 Severini Márk.]

A¹⁰⁺² = [10] fol. – 12°

Gesta typographorum. Szerk. P. Vásárhelyi Judit. Bp. 1993, 102–104.

Református imádságok. – Ez az egyetlen füzetből álló munka három imádságot tartalmaz: *Reggeli könyörgés* (A_{1a}–A_{5b}) – *Benedictio* (A_{6a}) – *Déleleti könyörgés* (A_{6a}–A_{10b}).

E korábban ismeretlen nyomtatvány egyetlen példányát, amely Siderius János 1662-ben Kassán kiadott katekizmusának (3033) az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött példánya végére van kötve (jelzete „RMK I 992”), Nyáry Zsigmondné fedezte fel és ismertette (Gesta typographorum. Bp. 1993, 102–104). A mai ismeretek alapján nem zárható ki kategorikusan, hogy ezeket az imádságokat címlappal ellátva önállóan is terjesztették. Valószínűbb azonban, hogy ma ismert formájában nyomtatták azzal a céllal, hogy a hívek gyakran forgatott könyvekhez (katekizmus, énekes- és imádságoskönyvek) hozzáköthessék.

A kiadvány a betűtípusok vizsgálata alapján 1662 körül készült Markus Severini kassai nyomdájában (V. Ecsedy Judit megállapítása).

Budapest Nat ①?

3033

SIDERIUS János: Kisded gyermekeknek való catechismvs, az az rövid kérdésec es feleletec által valo tanitas a' keresztyéni hitnek fő agazatirol, melly irattatott S i d e r i u s J a n o s által, most penig újobban szép formában kibotsáttatott. Cassan MDCLXII Severinus Marcus.

A¹² B¹² C⁶ = [30] fol. – 12°

RMK I 992 – Čaplovič 578

Református katekizmus. – A címlap hátán bibliai idézet, majd a szerző előszava következik: *Praefatio. Keresztyén olvasóknak minden jót kíván Istentől Siderius János tarcali prédikátor* (A_{2a}–b). Ezután a főrész, a kérdésekből és feleletekből álló katekizmus olvasható (A_{3a}–B_{7b}).

A katekizmus eddig leírt részei megfelelnek a korábbi, 1642, 1646, 1649. évi debreceni és szebeni kiadásoknak (vö. pl. 1980, 2150, 2303), önálló cím nélküli függelék-része azonban (B_{3a}–C_{6a}) eltér ezektől. A következő imádságokat és énekeket tartalmazza: *Hálaadás és könyörgés az Istennek minden lelki és testi elvett és vejendő jótéteményeiért etc.* – *Oratio pro felici successu et gubernatione magistratus Christiani* (magyarul) – *Más* – *Reggeli és estvéli könyörgés* – *Más reggeli imádság* – *Estvéli imádság* – *Ének*, kezdete: C_{2b}: *Jézus Krisztus, szép fényes hajnal* – *Krisztus, ki vagy nap és világ* – *Ismét imádságok: Asztal áldás* – *Étel után való hálaadás* – *Ének*, kezdete: C_{3b}: *Hozzád kiáltásunkat hallgasd meg, Úristen* – C_{4a}: *Adjunk hálat az Úrnak, mert érdemli* – *Az Úr nékem édes táplálóm* – C_{5a}: *Dicsérjed, áldjad, én lelkem az Úristent* – végül a *Quovis tempore* címmel megjelölt imádság zárja a kiadványt.

Hasonmás és mai helyesírásra átírt szövegkiadása a függelék nélkül: Siderius János: *Kisded gyermekeknek való katekizmus*. Kiadta és bevezette Győri L. János. Debrecen 2010.

Több prózai imádság az 1662-es kassai kiadású protestáns énekeskönyv (3034) *Buzgó hálaadások és könyörgések* című függelékéből származik, de ez a válogatás nem azonosítható vele. Az imádság- és énekválogatásnak Siderius katekizmusához való tartozását bizonyítja mind az őrszó, mind a kiadvány folytatódó füzetjele.

A Siederius-káték XVI–XVIII. századi kiadásainak áttekintését ld. *Studia et Acta* III, 853, Barcza József. Művelődéstörténeti szempontból újabban Győri L. János értékelte e katekizmusokat a hasonmás kiadáshoz írt bevezető tanulmányában (i. m. 7–30).

Cf. 801; 1303*!; 1980*!; –, Appendix 234, 3511, →

Budapest Nat ① – Debrecen Ref ②*
Editio facsimile

3034

[3] AZ SZENT DAVID profetának ékes rythmusi soltarival – [2] es a' soltárokból szeresztetett DITSIRETEKKEL [1] s' egyéb ISTENES ENEKEKKEL és hymnusokkal tellyes könyv. [4] Ezek után vadnak egynéhány áhitatos IMADSAGOK. Mellyeket mostan újobban ki botsátott Cassan 1662 Severinus Marcus.

[1]¹, a¹²-c¹² d⁵; A¹²-V¹² X⁶ Y¹; A¹²-M¹² N¹¹; A¹² B¹² C⁵⁺¹ = [2] + 81; 479 + [15]; 296 + [13]; 57 + [1] pag. – 12° – Orn., init.

RMK I 990 – Sztripszky I 2033/240 ← MKsz 1882 : 86–87 – Čaplovič 579

Protestáns egyházi és temetési énekeskönyv, a Zsoltárok könyvének verses fordítása és imádságok. – A címlap hátán bibliai idézet. A kiadvány beosztása, a korábbi énekeskönyvkiadásokhoz hasonlóan (ld. először Bártfa 1647, 2163) nem a címlapon feltüntetett sorrendet követi. Elsőként a himnuszok, utána a zsoltárokból való isteni dicséretet, a Szent Molnár Albert fordította zsoltárok, végül rövid imádsággyűjtemény következik. A kiadvány egyes részeiben az énekek rendje lapszámaikkal és az incipitmutatóra utaló kezdőszavaikkal együtt:

(1) Következnek ékes ritmusú himnuszok, az esztendőszakai ünnepeknek rendi szerént. 1: Új világosság – 2: Áldott Izraelnek – 3: Mennyei Ige – 4: Mennyből az – 5: Az Üdvözítőt – 6: Mindeneknek – 7: Csillagoknak – 8: Istentől – 9: Mindnyájan, kik – 10: Jövel Megváltója – 11: Az Atyának országából e világra – 12: Az Atyának országából, Istenségnek – 13: Teljes e széles világban dicséretes – Teljes e széles világban, minden – 14: Jövel népeknek... Szűznek – 15: Naptámadattól – 16: Jer, dicsérjük keresztyének, nevét – 18: Heródes – Gonosz – 19: Hallgassuk figyelmetesen, mire – 20: Dicsérjük – 21: Nevét – 22: Szent Igéjét – 23: Jézus Krisztus, mi Megváltónk, bűn – 24: Hallgass meg minket Uristen, tekints reánk kegyelmesen – Örvendezzen – 26: Ó mi kegyelmes – 27: Jer, hirdessük – 29: Keresztyének örvendezzünk – 30: Mostan eljöttek – 31: Minden mi – Fénylik – 33: E világnak – 33: Keresztyéneknek serege... A győzhetetlen oroszán – 34: Keresztyéneknek serege, húsvét... Mert – 35: Szenteknek – 36: Örüljünk most – 37: Batizi András: Örülj és – 38: Mostani ékes –

39: Jézus Krisztus, mi királyunk – 40: Jövel teremő – 41: Jövel Szentlélek Űristen, vigasztalj – Jövel Szentlélek Űristen, ki – 42: Űdvöz légy édes – 44: Ő te dicső – 45: Ő teremő – 46: Felséges Isten, mennynek, földnek ura, és mindeneknek nagy – 47: Mennynek és földnek nemes teremője, minden – 48: A széles – 49: Ő magas – 50: Ő nagyhatalmú – Emberi – 51: Felséges Isten, mennynek, földnek ura és mindeneknek nagy – 53: A Nap feljövén – Mostan, ő – 54: Igaz – Állatoknak – 55: Látod – Felséges Atya – 56: Könyörögjünk az Istennek Krisztus – 57: Sok nyavalyánkban – 59: Mindenkor téged – 60: Atya Istennek egy – 61: Az éjszakai sötétség, tévelygő – Ő, mennyeknek – 62: Mennyei Atya – 64: Ő mennyei mi – 65: Űdvöz légy Krisztus – 67: Jézus Krisztus, egy – 68: Jézus Krisztus, Istennek egy – 70: Könyörögjünk az Istennek, mint – 71: Jó keresztyének – 73: Atya Istentől – 74: Teremő – 75: Ő mi szent Atyánk, kegyes gondviselőnk – Ő áldott – 76: Űrnek végvacsorájára – 77: Szükség megtudni – 79: Ő Űdvösséges – 80: Téged, Isten. A 82. lap üres.

Ezután következik újrakezdődő lapszámozással: (2) A zsolttárokól való isteni dicséretetek. – 1: Boldog az olyan ember az – 2: Szent Dávid próféta második – 4: Zeleméry László: Zúgódik, dül-fül – 7: Szent Dávid király háborúságában imádkozik – 9: A szent Dávid – 11: Szegedi Gergely: Szent Dávid király bűnei – 14: Szegedi Gergely: Számkivetésre – 17: Régen ő törvényben, Mózesnek – 20: Bogáti Fazakas Miklós: Mely hatalmas – 22: Szegedi Gergely: Tekints reám – 24: Sztárai Mihály: Megnyomorodván – 27: Ő Űristen, tekints – 29: Emlékezzél meg Űristen, a mi nagy – 31: Sztárai Mihály: Szabadíts meg és tarts meg Űram Isten, mert e – 33: Szent Dávid király háborúságában panaszkodik – 34: Sztárai Mihály: Sokan vannak mostan – 36: Őriz meg – 38: Sztárai Mihály: Szent Dávid próféta éneklő – 40: Az Űristen nekem – 42: Sztárai Mihály(?): Mikor Dávid – 44: Pap Benedek: Ő én két – 45: Sztárai Mihály: Mostan hozzád – 47: Sztárai Mihály: Szent Dávid próféta az – 49: Szegedi Gergely: Dávid prófétának – 51: Thordai Benedek: Benned bíztam – 54: Tesini Imre: Tebened bízom, Űram Isten – 55: Szegedi Gergely: Boldog az ilyen ember e – 56: Sztárai Mihály: Sok emberek – 60: Sztárai Mihály: Mindenkoron – 64: Szegedi Gergely: Mikoron Dávid Saul – 67: Sztárai Mihály: Sok nyilvánvaló – 69: Sztárai Mihály: Megnyomorult – 74: Szegedi Gergely: Nagy bánatban – 77: Chasee Miklós: Mint kívánkozik – 79: Jóllehet nagy sokat szóltunk Dávidról – 81: Fohászokodom – 82: Tholnai Bálint: Lásd – 84: Mikor Sennakerib – 86: Erős várunk – 87: Minden népek – 89: Hogy panaszkodik a hatalmas – 92: Űristen, irgalmazz nekem – 93: Szegedi Lajos: Légy irgalmas – 94: Hartyáni Imre: Háborúsága – 97: Mindenható Űristen, szívünk – 99: Kanizsai Pálfi János: Ne szállj – 100: Skarica Máté: Dávid Doég – 102: Űristen, kérünk a te szent nevedért – 103: Siklósi Mihály: Mennynek és földnek kegyes – 106: Kecskeméti Vég Mihály: Mikoron Dávid nagy – 109: István deák: Irgalmazz Űristen – 111: Skarica Máté: Saulnak – 114: Sztárai Mihály: Meghallgassad – 116: Sztárai Mihály: Sok jótéteményén – 118: Barát István: Siess, nagy – 121: Örök Isten – 122: Szegedi Gergely: Űristen, légy – 125: Skarica Máté: Hogy Jeruzsálemnek – 127: Sztárai Mihály: Sok ínségünkben – 128: Németi Ferenc: Az Űristent magasztalom – 131: Felséges Isten néked jelentjük – 133: Keresztyéneknek Istene – 135: Az Űristen áll – 137: Rimay János: A jó – 140: Aki veti – 142: Sztárai Mihály: Mely igen jó az – 144: Mikor szent Dávid kegyetleneknek – 148: Huszár Gál: Jer, örvendezzünk – 150: Örüljetek – Gitzi János: Ilyen – 153: Aki az – 157: Szegedi Gergely: Boldog az olyan ember ő – 159: Boldog a férő – 162: Keresztyének, kik e – 163: Nagy öröme – 165: Int – 167: Laskói István(?): Sok nyomorúság – 170: Jer, emlékezzünk – 171: Szegedi Gergely(?): Örül mi – 172: Az Izraelnek – 174: Akik bíznak az Istenben – Mindenek – 175: Minden hű – 176: Boldogok azok – 177: Bűnösök – 178: Felséges Isten, hozzád – 179: Mely igen jó legyen – 181: Űrnek szolgálja, no – Ti keresztyének – 182: Sztárai Mihály vagy Skarica Máté: Izraelnek – 185: Hallgasd meg Atya Isten, a mi – 188: Minden állat – 191: Németi Ferenc: Nagy hálaadással – 195: Dicsérd az Isten mostan – 196: Dicséred, áldjad – 197: Skarica Máté: Drága dolog – 201: Mikoron a – 202: Kanizsai Pálfi János: Dicsőült.

Ünnepekre való énekek. 204: A keresztyénségben – 205: Az Atya – 207: Küldé az Úristen hűséges – 208: Sztárai Mihály(?): Mi Atyánk, Atya – 210: Mennyből jövőök – 211: Batizi András: Jer, dicsérjük e – 215: Parancsolá – 216: Jer, mi dicsérjük – 219: Szegedi Gergely: Szent Ezsaiás így – 223: Melius Juhász Péter: Mindnyájan örülünk – 226: Mikor e széles – 228: Dicséretes a Gyermekek, ki nekünk – 229: E nap nekünk dicséretes – 230: Úristen veletek – 231: Jer, mindnyájan – 233: Krisztus Jézus születék – 234: Úristennek – 235: Szegedi Kis István(?): Jézus születék – 236: N.K.T.: Teljes szívvel örvendünk – 238: Ma vigadjatok – 240: Ez esztendőt – Hálát adjunk – Nekünk születék mennyei király, kit – 241: Mennyei király – 243: Tuba Mihály: Megteljesíté – 244: Gyermekek születék Betlehemben, az időben... Ez új időben – 245: Gyermekek születék Betlehemben az időben... örvendezzünk – Dávidnak – 246: Nagy hálát – 248: Erdéli Máté: Mikor Krisztus – 251: Mi dicsérjük – 253: Dicsőség és dicséret teneked, megváltó királyunk... Mennországnak – 254: Atyának bölcsessége, bizony istensége, Krisztus – 255: Dicséretet mondjunk Úristennek – 256: A mi Urunk – 261: No, földnek – 263: Melius Juhász Péter: Csodálatos nagy – 266: Batizi András: Krisztus feltámadta, ki értünk megholt vala, mi – 268: Krisztus feltámadta, mi bűnünket elmosá, ő – 270: Batizi András: Krisztus feltámadta, nekünk – 271: Krisztust – 273: Krisztus feltámadta igazságunkra – 274: Krisztus feltámadta, ki értünk megholt vala, mindennek – 277: Krisztus feltámadta, mi bűnünket elmosá, szent – 278: Emlékezzünk e – 281: Hálaadásunkkal – 284: Krisztus feltámadta, mi bűnünket elmosá, és kiket ő szerete, mennországba felvive, Úristen – 285: N.K.T.: Ó, Jézus, mi – 286: Krisztus mennybe felmene nekünk helyet szerezni, ül – 288: A Krisztus mennybe felmene nekünk helyet szerezni, Atyjával – 290: A Krisztus mennybe felmene, minden – 291: A pünkösöd ünnepnapján – 294: Pünkösöd napja – 296: A pünkösödnek jeles napján Szentlélek – 297: Régi pünkösödnek – Pünkösöd nap – 298: A Szentléleknek kegyelme apostoloknak – 300: Jövel Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket – Szentháromság – 301: Imádunk mi – 303: Jer, dicsérjük mindnyájan – 304: Üdvöz légy örök Úristen – 306: Batizi András: Jövel Szentlélek Úristen, lelkünknek – 307: Hallgass meg minket, nagy Úristen – 308: Magasztaljuk keresztyének – 309: Szegedi Gergely: Keresztyének, kik vagyunk – 310: Huszár Gál(?): Járuljunk mi az – 311: Huszár Gál(?): Könyörögjünk az Istennek Szentlelkének – 313: Batizi András: Jer, mi kérjünk Szentlelket... Irgalmazz nekünk – Batizi András: Jer, mi kérjünk Szentlelket... Jézus irgalmazz – 314: Adj Úristen – 315: Szegedi Kis István: Jövel Szentlélek Isten, tarts.

A katekizmusból való dicséretetek. 316: Szükség megtudnunk – 318: Ó Izrael – 320: Hiszek a mennybéli – 321: Hiszünk mind – 322: Aki akar üdvözülni, mindeneknek – 324: Mi Atyánk, ki vagy mennyekben, te – 325: Mi kegyes Atyánk, kit – 327: Adjunk hálát az Atya Istennek, mennynek – Szegedi Gergely: Gyakran nekünk – 330: Batizi András: Jer, dicsérjük az Istennek – 335: Valaki Krisztusnak – 337: Emlékezzél Úristen – 338: Mindenható Úristen, mi – 340: Szenci Molnár Albert: Hallgass meg Úristen kérésemet.

Külömb-külömb féle dicséretetek. – 341: Dévai Bíró Mátyás: Minden embernek illik – 344: Tanulj meg – 345: Emlékezzél, mi történék – 349: Keserves – 352: Tekints reánk immár – 354: Mikor a zsidó – 359: Szegedi Gergely: Szükség keresztyéneknek tudakozni – 362: Hallgass meg, Jézus – 365: Hallgass meg mostan felséges – 366: Emlékezzél meg mennybéli – 367: Radán Balázs: Buzgó – 369: Kegyelmezz meg nekünk – 371: Nagy Úristen – 373: Atya Úristen – 374: Hajtsd meg, Úristen – 375: Vedd el – 376: Könyörgünk – 378: Hatalmas Isten – 380: Ó, mennyei nagy – 381: Hallgass meg Úristen, mi – 382: Huszár Gál: Adjunk hálát mindnyájan – 384: Sztárai Mihály: Hálaadásunkban – 385: Hálát adunk neked – 389: Teneked – 390: Szívem megaláozván – 391: Mostan, Úristen – 392: Bereki István(?): Jézus Krisztus, mi kegyelmes – 394: Jövel, légy – 398: A mi mesterünk – 400: Ó, mely igen – 402: Szántó György: Gyarló emberekkel – 406: Tekints reánk, Úristen, nagy – 409: Szerémi Illés: Amely embernek – 410: Mi Urunk Jézus Krisztusnak – 413: Követi vala népnek – 414: Istenünkhöz – 416: Mennybéli nagy – 417: Segítségül – 419: Szkhárosi Horvát András: Semmit – 421: Nézz – 422: Kérlek és – 425: El-bemegyünk – 426: Pécseli Király Imre: Dicsérlek Uram, téged – 427: Atya Isten

– 428: Szegedi Kis István: *Ó, mint* – 429: *Mennynek és földnek nemes teremője és* – 430: *Felséges Isten, mennynek, földnek ura és embereknek* – 431: *Bornemisza Péter(?)*: *Mi kegyes Atyánk, bölcseségnek* – 432: *Csak tebenned* – 433: *Nagybáncsai Mátyás*: *Ne hagyj* – 436: *Hálát adunk tenedek, örök* – 437: Szegedi Kis István: *Ó mindenható* – *Nemes Imre*: *Ébredjél* – 439: *Hallgass meg minket Úristen, tekints reánk Uram* – *Bizodal munk* – 441: *Aldott az* – 442: *Dicséret* – *Megbántunk* – 443: *Mondjatok* – 444: *Szent vagy* – *Téged, Úristen, mi* – 445: *Adjunk hálát az Úrnak* – 446: *Jézus Krisztus, szép* – *Szenci Molnár Albert*: *Kezdetben, hogy* – 448: *Istenem Uram* – 450: *Krisztus ki vagy nap és világ, minket* – 451: *Hálát adok néked, mennybéli Isten... hogy engemet az éjjel*. Ezután következik két litánia: 451: *Litania és* 455: *Kyrie puerorum* címmel.

Halotti énekek: 456: *Skarica Máté*: *A mi életünknek* – *Tseh*: *Tudjuk, Uram* – 457: *Megszabadultam* – 458: *Az örök élet* – 459: *Ó te meghalandó* – 461: *Batizi András*: *Ember emlékezzél a* – 462: *Illik* – 463: *Emlékezzünk, mi keresztyén* – 465: *Dézi András*: *Adj üdvösséges* – 466: *Jer, temessük* – 467: *Emlékezzél élő* – 469: *Hagyjátok* – 470: *Halandó* – 471: *Emlékezzünk az* – 474: *Ember, emlékezzél utolsó* – 476: *Siderius János*: *Sok nyomorúsággal*. Az énekeskönyv első két részét az énekeket abécérendben közlő *Mutató tábla* zárja (V₁₂b–Y₁b).

Önálló füzetjelzéssel és 1662-es impresszumot tartalmazó címlappal kezdődik a zsolttároskönyv: *Szent Dávid királynak és prófétának száz ötven zsolttári, a francia nóták szerént magyar versekre fordítottak Molnár Albert által*. Tartalma és beosztása megegyezik a váradi 1651-es (2406(4)) és 1655-ös (2624(4)) kotta nélküli zsolttárkiadásokéval. A zsolttárok és a függelékben közölt énekek kezdőszavait lásd a Váradon 1657 körül megjelent kiadás leírásában (2750), lap-számait az incipitmutatóban. A zsolttároskönyv főrészét az 5–296. lapra nyomtatták. Az utolsó függelék ének: *Örül az én szívem az Úrban*. Ezt követi a *Zsolttárokra igazító tábla* (N₄b(296)–N₈a), majd *Buzgó imádságok* címmel egy *Reggeli* és egy *Estveli* imádság (N₈b–N₁₁a).

Az énekeskönyv negyedik részeként az önálló füzetjelzéssel ellátott imádsággyűjtemény következik *Buzgó háláadások és könyörgések* címmel (1–57.), amely *Az imádságoknak táblácskaja* tartalomjegyzékkel fejeződik be (C₅b).

Az énekeskönyv beosztása az 1648-as váradi kiadáséhoz (2254) áll a legközelebb. Kisebb változtatásai a váradi kiadáshoz képest: a 13. lapon *Teljes e széles világban, minden kezdetű karácsonyi himnus* is közölte. A zsolttárparafrázisok közül kihagyta: *Milota* István parafrázisát: *Gyakorta*, de közölte a váradihoz képest többletként a 42–44. lapon: *Sztárai Mihály? Mikor Dávid* és *Pap Benedek: Ó én két*. Az ünnepi énekrészben a 228. lapon a *Dicséretes a Gyermekek, ki nekünk* kezdetű karácsonyi dicséretet is közölte, végül a második litánia is többlet a váradi 1648-as kiadáshoz képest. A többleténekek korábbi (bártfai, löcsei) énekeskönyv-kiadásokból már ismertek.

Az énekeskönyv harmadik részeként megjelentetett zsolttároskönyvet önálló címlapja alapján feltehetően önállóan is forgalomba hozták.

A kiadványt Hubert Gabriella részletesen ismertette. Valószínűnek tartotta, hogy *Markus Severini* nyomdász megrendelésre készítette el, de az is elképzelhető, hogy üzleti haszon reményében, saját kockázatára másolta le a váradi kiadást (Hubert 215).

Ezt az énekeskönyvet Szabó Károly először a Debreceni Református Kollégium Könyvtárának csonka, címlap nélküli példánya alapján vette fel bibliográfiájába, s a vele egy kolligátumban őrzött 1662. évi kassai *Siderius* katekizmus (3033) alapján helyesen 1662. évi kassai nyomtatványként határozta meg (RMK I 990). A debreceni kolligátumban második helyen található ugyancsak címlap nélküli zsolttároskönyvet szintén 1662. évi kassai nyomtatványnak tartotta (vö. RMK I 991). Ez azonban csupán véletlenszerűen került egy kolligátumba az énekeskönyvvel és katekizmussal, valójában *Löcsén* nyomtatták 1661 körül (vö. 2988).

Szabó Károly később az egeri érseki egyházmegye könyvtárának ép, de azóta eltűnt példánya alapján erről az 1662. évi kassai énekeskönyvről, és a vele egybekötött, valóban 1662. évi

kassai zsoldároskönyvről pontos címmásolatot és terjedelmi leírást is közzétett (MKsz 1882: 8 és Sztripszky I 2033/240). Nem figyelt fel azonban arra, hogy a korábban a debreceni kolligátumból leírt zsoldároskönyv (RMK I 991 – 2988) nem azonos kiadásból származik az egri példánnyal. Terjedelmük is eltér. Az előbbi 348 lap és 6 számozatlan levél, az utóbbi 296 lap és 7 számozatlan levél. Erdélyi Pál, mivel a példányok egybevetését nem tudta elvégezni, Szabó két eltérő leírása alapján tévesen két eltérő 1662. évi kassai zsoldárkiadás létezését feltételezte (MKsz 1899: 128). Ján Čaplovič megállapította, hogy Szabó Károly az RMK-ban téves leírást adott az 1662. évi kassai zsoldárkiadásról, s az Országos Széchényi Könyvtárnak a Todoreshzku gyűjteményben található példánya alapján helyesen egy 1662. évi kassai zsoldárkiadást írt le bibliográfiájában (579).

A *Zsoldárokból való isteni dicséreteknél* (2) a confer második sora a halotti énekekre vonatkozik.

Cf. (1): 1628(3)*; 1643*; –, →

(2): 1628(1)*; 1981*; –, →

832*; 1940(2)*; S 2105A (H. Hubert 213), 2903, →

(3): 962(1)*!; 1947(1)*!; 2750, -, 2988, 3665, →,

(4): 2163(4)*!; –, →

Budapest *Nat* ① – Debrecen *Ref* ②

Olim: Eger érseki könyvtár

3035

TARNÓCZI István: *Oratio in fvnerem ... comitis ac domini ... Georgii Drvgeth de Homonna, supremi ac perpetui de Vngh, partium regni Hungariae superiorum generalis, sacrae caesareae regiaeque majestatis consiliarii, camerarii etc., habita in Basilica Vngvariensi inter communes ob praematuram mortem patriae luctus a r. p. Stephano Tarnóczy Societatis Iesu, a. a. et philosophiae doctore ac eiusdem in vniversitate Cassoviensi professore XXX. Ianuarii MDCLXII. Cassoviae 1662 typis Marci Severini.*

A⁴ B⁴ C¹⁺¹ = [9] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 985 – Čaplovič 580

Gyászbeszéd. – Az *Oratio*t Tarnóczy István jezsuita, a kassai egyetem professzora tartotta Homonnai Drugeth György felett 1662. január 30-án az ungvári templomban. A címlap hátán az elhunyt haláláról megfogalmazott mondat kronosztichon, amelyből az 1661-es évszám olvasható ki. Ezután következik *Oratio* címmel a gyászbeszéd (A₂a–C₁b).

Tarnóczy István (1626–1689) 1647-ben Bécsben lépett be a jezsuita rendbe. Filozófiai tanulmányait Grazban végezte; győri és ungvári tanítás után pedig teológiai tanulmányait az 1650-es évek második felében Nagyszombatban. 1662–1666 között a kassai akadémián tanított, az 1670-es és 1680-as években pedig hosszabb ideig a nagyszombati egyetem teológiaprofesszora volt, közben Sopronban, Győrött, Lőcsén a konviktus igazgatója, ill. rektor és a pozsonyi kollégiumban is tevékenykedett. Termékeny irodalmi munkássága elsősorban a magyar nyelvű aszketikus irodalom területén bontakozott ki.

Homonnai Drugeth György felső-magyarországi főkapitány, Ung vármegyei főispán, császári és királyi tanácsos fiatalon, életének 28. évében, 1661. október 9-én hunyt el. Tarnóczi István – aki a gyászeset idején még az ungvári jezsuita kollégium tagja volt – beszédében többek között az elhunytak az ausztriai házhoz mutatott hűségét és a jezsuitákkal, ferencesekkel szemben tanúsított bőkezűségét emelte ki.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

3035A

[Vitairat a bálványimádásról. Kassa cr. 1662–1663 Severini.]

? + B₁ [B₂] B₃ + ? = [?] + [3] + ? fol. – 8°

Református vitairat. – E kiadványnak csupán 2010-ben került elő csonka B₁ és B₃ levele a kolozsvári unitárius püspökség könyvtárában hat-hat példányban. Közülük egy az Országos Széchényi Könyvtárba került. Rajtuk a képek, szobrok és az aranyborjú tisztelete kapcsán egy református szerző a bálványimádás kérdéséről vitázik a katolikus nézetekkel. A keretben olvasható szöveget a lap alján glosszák kísérik, amelyek a szövegben az ábécé kisbetűivel jelzett idézetek lelőhelyeire utalnak.

A töredék nyomdai anyaga egyértelműen bizonyítja, hogy Markus Severini kassai műhelyében készült, a betűtípusok kopásainak vizsgálata alapján 1662–1663 körül (V. Ecsedy Judit megállapítása). A fennmaradt szövegrészeket azonban nem sikerült azonosítani az 1660-as évek egyetlen példányból vagy feltételezés alapján ismert kassai vitairatával sem. Keletkezési körülményei és szerzője ezért határozottan nem állapítható meg. További bizonyításra szoruló feltételezésként elmondható, hogy a szöveg stílusa és a jegyzetelés módja arra utal, hogy a vitairat szerzője Czeglédi István kassai református lelkész lehetett. Czeglédi 1659-ben bocsátotta ki Kassán *Az országok romlásáról írott könyvnek első része* című munkáját (2831). Ebben több helyen is részletesen foglalkozik a bálványimádás kérdésével, például a „VI. Regulában” (C_{8a}–F_{7b}). A művet befejező „I. Toldalék” végén pedig így ír: „Legyen elég ez eddig az Első Toldalékról, a könyvnek igen meg nem nagyobbulásáért halasztván a másikat a menten kimenendő könyvre.” (597. pag.). A második rész kinyomtatásáról a szakirodalomnak nincs tudomása. Elképzelhető azonban, hogy a most felbukkant töredék a megígért „másik” toldalékból származik, de az is, hogy az első részre kapott, ma nem ismert katolikus válaszra adott viszontválaszból.

Cf. 2831

Budapest Nat ④ – Cluj-Napoca Unit ④ ④ ④ ④ ④

3036

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1663. Leutschau 1662 Brewer. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3037

AUSPICATISSIMIS nuptiis, quas ... Johannes Wagner, Leybicensis ecclesiae diaconus, sponsus cum ... sponsa Catharina Vitin, quondam ... Samuelis Serpili, diaconi ecclesiae Leybicianae derelicta vidua ... MDCLXII. d. 19. Febr. ... festivitate adorant et amica amicorum bene cupientium Musa metrica ... exornat. Leutschoviae (MDCLXII) typis Laurentij Breveri.

*4 = [4] fol. – 4° – Init.

RMK II 990 – Čaplovič 1104

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadványt Johann Wagner leibici diakónus és Catharina Vit, Samuel Serpilius egykori leibici lelkész özvegyének 1662. február 19-én tartott esküvőjére készítették barátaik. A címlap hátán német bibliai textus olvasható. A köszöntő versek szerzői a következők: (1–3) *Martinus Novak*, p. t. *subsit eccl. Leibic*. cím nélkül latinul, valamint *Sponsae verba ad sponsum és Responsio sponsi* címen németül (**a-b) – (4–5) *Venceslaus Ritzmann*, r. *Leibic*. latinul és németül (**b-***b) – (6–7) *Bartholomeus Avenar* két verse, az egyik *Αποστροφή* ... görög címmel (****a-b).

Ján Čaplovič (1104) az egész kiadvány szerzőjének Martinus Novakot tekintette, azonban a költemények aláírásából egyértelmű, hogy ő csupán az első három vers szerzője volt.

Budapest Acad ☉* – Budapest Nat ☉ – Halle Univ ☉ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3038

BIGA ecclesiastica charitatis et paritatis fraternae Germano-Evangelica, hoc est M. Daniel Kleschivs, n. H., p. l. caes. ex superioribus Hungaris Neocomensis et Christophorus Langivs ex inferioribus Pannoniis Rustensis, qvos Devs charitatis ante trieterida in tractu Danubiano supra dextram defluentis ad orientem Istri ripam, ultra stagnum lucianum Fertöe, situs popularis citeriore confratres ac vicinos, illum quidem liberae regiae(ue) civitatis Günziensis ecclesiasten Germanicum, gymn. inspectorem et venerab. contub. per comitatum Castris Ferrei ephorum atq(ue) conseniorem, hunc oppidi vicini Steinberg et filialium mystam; pastores, convisitatores nunc ecclesiae Germanicae in lib. regiaeque civ. S. Georgio districtus Danubiani ripae sinisterioris seu ulterioris, situs submontani infra Posonium, symmystas atq. collegas, pro admirabili sua providentia junxit decantata votis favitorum, fratrum, amicorum inter Gepidas ad montes Hung. Carpath. degentium. Leuchoviae MDCLXII formis Breverianis.

[]² = [2] fol. – 2° – Init.

Čaplovič 1098 – Bibl. Klesch. CK-23

Köszöntő versek latin és német nyelven. – A költeményekkel a két evangélikus lelkész, az iglói származású Daniel Klescht és a ruszti születésű Christophorus Langot köszöntötték szepességi barátaik. Mindketten a Pozsony vármegyei Szentgyörgy szabad királyi városba kerültek evangélikus lelkésznek, Klesch Kőszegről, Lang pedig a Sopron vármegyei Kóhalomról. A gyűjteményt a következő versek alkotják: (1) Daniel Klesch vocatioját ünnepelte *Sempronii Kalendis Martiis ... a. C. 1662. Matthias Langius* ([]_{1b}) – A többi versszerző szepességi: (2) Daniel Klescht köszöntötte ...*Amico veteri Tobias Weiß, eccl. Poprad. pastor* – (3–4) *Bigae hanc Bigam gratulatorii* című latin költeményben bátyját, a német nyelvű *Madrigalban* pedig Christophorus Langot üdvözölte *Christophorus Klesch, indignus mystes in Sancti Monte Georgi* ([]_{2a}) – (5) A *Παραίεσις ad auditorium* című német vers a szentgyörgyi gyülekezethez íródott, szerzője *Philippi Heutsch, eccl. Matthaei-Vill.* ([]_{2a-b}) – (6) a szentgyörgyi katedra két ékességét, Klescht és Langot köszöntötte latin nyelvű versében *Caspar Hain, g. L. r.* ([]_{2b}) – (7) az utolsó, német költeményben Klesch szentgyörgyi meghívását, ill. a Klesch fivérekét köszöntötte a Christoph Kleschsel kapcsolatban álló *Matthias Christophori Cromb. Hung., not. publ. caes. conc. Acad. Witteb. et sereniss. elector Sax. á negot. publ. in Sup. Hungaria.*

Christophorus Lang a Sopron és Vas megyei evangélikus egyházak seniora volt, mellette consenior Daniel Klesch. A *Madrigalban* Christoph Klesch azért is köszöntötte Langot, hogy újra elláthatta egyházi hivatalát.

A nyomtatványt először Ján Čaplovič írta le (1098).

Budapest Arch ① – Budapest Nat cop. (Warszava) – Warszawa Nat ①

3039

CHEMNITZ, Christian: *Selige Sterbe-Kunst durch Christianum Chemnitium, der Heiligen Schrifft doctorem, p. p. und Superint. zu Jehna gestellet. Dabey an statt der Vorrede die Anweysung Herrn Glassii, Wie ein Christ sich bereiten soll zum seeligen Absterben. Zum Anhang: H. Valerii Herbergeri Catechismus Anweisung für Krancke gesetzt worden. Leutschau 1662 bey Lorentz Brewern.*

A⁸-F⁸G⁴ = 104 pag. – 8°

RMK II 986 – Čaplovič 1102

Evangélikus elmélkedés. – A címlap hátán Salomon Glass művéről rövid utalás és fohász olvasható. Ezután következik, miként a cím arra utal, előszó helyett Glassius elmélkedése arról, *Wie sich ein Christ zu einem seeligen Ende bereiten soll* (3–14). A kiadvány főrésze Christian Chemnitz *Selige Sterbe-Kunst* című műve, amelyben a szerző I–VIII. Capitelben szentírási helyeket állított össze a betegségről és halálról, az utolsó iteletről és az örök élet utáni vágyról. A bibliai locusokat párbeszédese formában adta vissza, *Des Hertzens Anbringen, H. A. és Göttliche Antwort, G. A.* megjelöléssel, és minden fejezet végén imádságot is közölt (15–75). A műhöz témájában szorosan kapcsolódik: *Catechismus. Wie ein kranker Mensch, welcher in der Jugend seinen Catechismus gelernet hat, ihm dieselben Stücke auf seinem Siechbette solle und könne*

nütze machen, Herrn Valerij Herbergeri (76–96). Címével ellentétben nem katekizmus, hanem elmélkedés a katekizmus üdvös használatáról haldoklaskor. A kiadványt Zachaeus Faber pestis-imádsága zárja: *Gebeth zur Zeit der Pestilentz* (97–104).

A főmű szerzője, Christian Chemnitz (1615–1666) evangélikus teológus, Johann Gerhard tanítványa és veje, a jénai egyetem tanára és jénai szuperintendens volt. *Selige Sterbekunst* című művének első kiadási éve nem ismeretes, csak annyi tudható róla, hogy ars moriendije később Johann Gerhard „Frommer Christen geistliches Kleinod” című kegyességi művének függelékéként jelent meg (Lüneburg 1670, 1679, ld. VD17 23:240288Y és 3:005825Y). Az előszó szerzője Salomon Glass (1593–1656) jénai professzor és sondershauseni, ill. gothai szuperintendens: útmutatója, mint azt a lőcsei kiadvány a címlap verzón megemlíti, a *Hauß Kirch* című művéből való. Valerius Herberger, a lengyelországi Fraustadt evangélikus lelkésze (1562–1627) igen termékeny teológus volt. Az utolsó imádság szerzője pedig feltehetően ifj. Zachaeus Faber (1583–1632), egykori torgauai lelkész és chemnitzi szuperintendens.

A mű magyarországi kiadásával Pukánszky Béla foglalkozott tanulmányában, és a címlap reprodukcióját is közölte (Gutenberg Jahrbuch 1931: 246–247.). A magyarországi utányomás németországi eredetijét nem sikerült meghatározni, de a három szerző alapján a kiadványt ortodox vallásos műnek jellemezte. Az utolsó pestis-imádságot viszont Pukánszky tévesen magyarországi keletkezésűnek vélte, és Zacheus Faber személyében egy közelebbiről nem ismert lőcsei lelkésznek tulajdonította. A fohászzkodásban azonban Lőcse polgáraitól konkrétan nem esik szó.

Braşov Arch ☉* – Budapest Nat ☉ – Levoča Ev ☉

3040

ἘΠΙΤΥΛΛΟΝ actum nuptialem ... Johannis Serpili[i], regij liberiq[ue] Sempronii notarij ... Gepidanae assessoris jurati tertium sponsi ac ... Dorotheae Sophiae Baldwinin ... Christophori Bohemi, quondam ecclesiae Leutsch. antistitis primarij ... relictæ secundum sponsæ ... auspicandum votorum pistillo piorum contusum et ab ijs quorum interest incensum jucundo afficiens odore Leutschoviae. [Leutschoviae] (MDCLXII) [Brewer].

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Init.

RMK II 987 – Čaplovič 1101

Lakodalmi versek latinul, németül és görögül. – A kiadvány Johann Serpilius, soproni jegyző és harmadik feleségének, Dorothea Sophia Baldwininnak, Christoph Böhm, lőcsei evangélikus első pap özvegyének 1662. február 14-én tartott menyegzője alkalmából íródott. A házasságok a következők köszöntötték költeményekkel: (1) *M. J. Z., Fato junguntur-solvuntur amores* címen (A_{2a}) – (2) *Josephus Alauda Leutschov., in eadem civit. iudicii juratus assessor* (A_{2b}) – (3) *David Spielenberger, med. doct. ph. ord. Leutsch.* németül (A_{2b}–A_{3a}) – (4) *Indignus mystæ in Divi Monte Georgii* [Christophorus Klesch], *Quod Christophoro Klesch fraterne charus sit* címen (A_{3a}–A_{4a}) – (5) *Martinus Adami, d. e. L.* (A_{4a}) – (6–7) *Paulus Cuncius, ap. Varal. diac.* németül és Ἐπιμετρον címen latinul (A_{4b}) – (8) *Caspar Hain, rector gymn. Leutsch.* németül

(B_{1a}) – (9–10) *Johannes Croner, g. p. c. r., Johannes Serpillius ἀνάγραμμα*. címen latinul és *Idem* aláírással ugyanő németül (B_{1b}–B_{2a}) – (11) *Johannes Fringilla, p. n. cant. L.* görögül (B_{2b}) – (12) *Johannes Kretschmer Sil., h. t. col. L., Joannes Serpillius et Dorothea Sophia Bohemin, sponsi, vivant diu!* címmel.

Az esküvő dátumát a címlapon olvasható kronosztichon adja meg. Az ebben olvasható február 15-i dátum minden bizonnyal arra utal, hogy a lakodalom még e napon is tartott.

Ján Čaplovič (1101) szerint az *M. J. Z.* monogram „Job Zabeler”-t takarja. A kiadványt a benne olvasható Christoph Klesch-vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. CK-22). Caspar Hain versének a törökellenes harcokra utaló vonatkozásairól Pavercsik Ilona írt (Terra Scepusiensis 649). Ugyanerre az alkalomra a jóakarók és a barátok (3044), valamint Joannes Rehlinus (3043), is megjelentetett egy köszöntő kiadványt.

A köszöntőt Ján Čaplovič a lőcsei Brewer-nyomda kiadványaként írta le: ugyanezt bizonyítják nyomdai jellemzői is.

Cf. 3043, 3044

Budapest Nat ⊕ – Halle Univ ⊕ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ) – Levoča Ev ⊕

3041

HEINZEL, Joannes: Pericvlvm logicvm de vsv notionvm logicarvm in mysteriis fidei, quod ... in examine anniversario praeses m. Johannes Heinzelius, gymn. Novisol. rector et respondens Andreas Langivs Czetnekio-Montanvs, ejusdem lycei discipulus subibunt a. o. r. MDCLXII. die XII. Maji. [Leutschoviae] (MDCLXII) [Brewer].

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 988 – Čaplovič 1100

Logikai tézisek. – A címlap hátán *Johannes Heinzelius* h.t. gymn. rector besztercebányai egyházi és világi vezetőknek ajánlja a téziseket: *Colossus gratitudinis venerando ministerio ecclesiae Novisoliensis, viris ... Eliae Grenschnero, proto-mystae et scholarchae ... , ... Matthaeo Fridelio, ecclesiae Germ. mystae ... , ... Matthiae Porschio, ejusdem ecl. symmystae ... , ... Danieli Lanii, ecclesiastae ad D. Elisabetham ... , ... Samueli Czernack, ecclesiae Slav. pastori et scholae inspectori dignissimo, ... Matthiae Furtini, ejusd. ecclesiae symmystae ... , necnon ... magistratui .. republicae Novisoliensis, viris ... Johanni Restiario, h.t. judici, ... Friderico Grebnero, assessori primario, dn. Nicolao Jezernicky, p.t. scholae inspectori, ... Johanni Hancke, p.t. scholarchae et castris capitaneo, ... Samueli Bliska, ... Christophoro Mikoy, ... Valentino Hornung, ... Gabrieli Melikio, ... Georgio Guttenberger, ... Matthiae Bohunicky, ... Christophoro Charaschicz, ... Michaeli Hinterskircher, ... Martino Mikoy, γραμματεϊ jurato.* A főrészt elején rövid Προοιμιον szól a vizsgatételek tárgyáról: felhasználhatók-e logikai ismeretek a vallás és hit kérdéseiben (A_{2a}). E témát a szerző három Thesiben fejti ki: I. *Notiones secundae logicae mysteriis fidei possunt applicari.* – II. *In articulo de Deo Triuno, Deus ad Patrem, Filium et Spiritum S.*

sese habet συνωνυμως et essentialiter. – III. In articulo de Christo, homo ad Deum sese habet παρωνυμως et extra-essentialiter (A_{2a}–B_{2a}). Végül Matthias Stürzer gymn. Novisol. conr. és Matthias Höher, ss. theol. et philosoph. studiosus üdvözlőversei szólnak Johanni Heinzelio (B_{2a}-b).

A tételeket 1662. május 12-én vitatták meg a beszercebányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Joannes Heinzl, a beszercebányai iskola rektora, a vizsgázó Andreas Lang tanuló volt, aki a Gömör megyei Csetneken született.

A kiadási hely és év feltüntetése nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly (RMK II 988) és Ján Čaplovič (1100) is a lőcsei nyomtatványok közé sorolta. Feltételezésüket a betűtípusok alapján Pavercsik Ilona megerősítette (szóbeli közlés).

Budapest Nat ① – Martin Nat ① – Prešov Scient ①

3042

HONOR novissimus nobilissimae, lectissimae, honestissimaeque faeminae, d(omi)nae Annae Mariae natae Baehrischianae, ... dni Adami Rotarii, civis Plesnensis honoratissimi conjugii dilectissimae, ex hac miseriarum valle in coelestem gloriam 9. Januarij anno MDCLXII. placidissime evocatae, affectus et desiderij contestandi gratia exhibitus ab infra scriptis. Leutschoviae (MDCLXII) [Lorenz Brewer].

[1] fol. – 284 x 327 mm.

Gyászversek. – A költeményekkel Anna Maria Baehrisch, Adam Rotarius, plesnói polgár feleségét búcsúztatták 1662-ben barátai és rokonai. A cifrakerettel díszített nyomtatvány felső részén olvasható a fent idézett címszöveg, alsó részén pedig három hasádba szedve a következő gyászversek: (1–6) A gyászoló özvegy és a gyermekek párbeszéde az elhunyt feleséggel, ill. anyával: *Questus moestissimi vidui – Responsio defunctae – Lamentum relictii infantis – Responsio matris – Infans – Matris* címmel *Gregorio Prusio Sil.* – (7) cím nélküli költemény az elhunyt sógorától, *Johanne Rotario, vid. fr.* – (8–9) ismét párbeszédes gyászvers, *Orphan – Mater* címmel, *Casparo Waligura Sil. Ples.* A *Leutschoviae* nyomdahely az alsó cifrakeretbe lett belefoglalva.

Az asszony a sziléziai Plesno városában 1662. január 9-én hunyt el: az *Infans* című gyászvers sejteti, hogy nem sokkal gyermekének világrahozatala után. Rajta kívül még több gyermeket hagyott árván.

A bibliográfiailag ismeretlen nyomtatvány példánya nemrég a boroszlói Egyetemi könyvtárból került elő.

Budapest Nat cop. – Wrocław Univ ①

3043

REHLIN, Joannes: Ad ... sponsum Johannem Serpilius, reipubl. Sempron. syndicum ad nuptias tertias auspicato proficiscentem Leutschoviam, ode. [Lőcse 1662 Brewer.]

§² §§² = [? + 2] fol. – 4^o – Orn.

Čaplovič 1105

Lakodalmi vers. – A vers Johann Serpilius, Sopron város ügyvédje és harmadik feleségének Dorothea Sophia Baldwinnak 1662. február 14-én tartott menyegzője alkalmából íródott.

Ján Čaplovič (1105), aki első alkalommal ismertette a nyomtatványt, feltételezte, hogy a vers nem önállóan jelent meg, hanem valamilyen kiadvány kiegészítéseként készült. Nem tartotta valószínűnek, hogy az ugyanerre az eseményre kiadott két másik ismert köszöntőhöz (3040, 3044) csatlakozott volna, feltételezése szerint egy ma már nem ismert nyomtatvány része lehetett.

A kiadvány füzetjelzése is arra utal, hogy minden bizonnyal legalább még egy ív állt előtte, de nem zárható ki az sem, hogy – Čaplovič véleményével egyezően – a kétíves nyomtatvány egy másik kiadványhoz csatolva jelent meg.

Čaplovič (1105) a nyomdai anyag vizsgálata alapján megalapozottan lőcsei nyomtatványnak tartotta.

Cf. 3040, 3044

Budapest *Nat cop.* – Levoča *Ev* ④ ④

3044

SACRIS nuptialibus generosi ... Johannis Serpili ... reipubl. Soproniensis notarij ... nec non ... Dorotheae Sophiae ... m. Christophori Böhm relictae viduae in regia libera(ue) Leutschovia celebratis ... amico affectu et observantia ducti adplaudabant fautores et amici, qui infra. Leutschoviae (MDCLXII) typis Laurentii Breweri.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

RMK II 989 – Čaplovič 1106

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Johann Serpilius soproni jegyző és harmadik feleségének, Dorothea Sophia Baldwinnak, Christoph Böhm lőcsei első pap özvegyének 1662. február 14-én tartott menyegzője alkalmából készült. A párt verssel köszöntötték jóakarói és barátai: (1) *Matthias Langius, I. N. J.* címen (A_{2a}) – (2) *M.D.K.P.L.C.P.G. et S.* (A_{2a-b}) – (3) *Joh. Georgius Graff, ecclesiae Modrensis evang. pastor et symmista, Ad nobilissimum et praeclarissimum d(omi)num sponsum* címmel (A_{2b}) – (4) *Daniel Jandicius Dantisco-Prussus,*

evangelici Sempronensium gymnasii conrector (A_{3a}–A_{4a}) – (5–6) *Marcus Fautor, Hylas sub persona d(omi)ni sponsi ad Cupidinem* és *Amoena sub persona d(omi)n(ae) sponsae* címen németül (A_{4b}–B_{1b}) – (7) *Caspar Söldner, geschwornen Kanzlei-schreiber, Johannes Serpilius, Dorothea Sophia, eine gebohrne Baldwinin* nevére írt anagrammával németül (B_{2a}–B_{3a}) – (8–9) *Augustin Serpilius, sponsi frater, Johannes Serpilius et Dorothea Sophia* nevére írt anagrammával latinul és cím nélküli német verssel (B_{3a}–B_{4a}).

Ján Caplovic (1106) szerint az *M. D. K.* monogram Daniel Klesch nevét rejti. A kiadványt a benne olvasható Daniel Klesch-vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-13).

A házasságkötés időpontja a címlapon található kronosztichonból derül ki.

Ugyanerre az alkalomra két másik köszöntő kiadvány is megjelent Lőcsén (3040, 3043).

Cf. 3040, 3043

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① – Levoča Ev ①

Siderius János: Kisdéd gyermekeknek való catechismus... Lötsen 1662 Samuel Brewer. = **Appendix 234**

3045

TRUSIUS, Hiobus: *Schediasmata sive lvsvs poetico-extemporanei ad terroris depulsionem, moeroris mortificationem, languoris recreationem, spei bonae conceptionem, laetitiae excitationem, temporis privati delectationem accomodati lusu et usu Hiobi Trvsii Rosenberg., ministri ecclesiae Veterisolien. secund. ... Leutschoviae 1662 typis Laurentii Brever.*

A⁴–D⁴ = [16] fol. – 4° – Init.

RMK II 991 – Caplovic 1108

Versgyűjtemény. – A címlapon a 122. zsolnárból vett idézet olvasható, a címlap háta üres. *Virorum reverendis, generosis, ... in ecclesiae ac politicae regimine liberarum regiarumque in Hungaria civitatum Veterisolien., Novisolien., Carponen., ... amicis, fautoribus, compatribus, fratribus et affinibus...* ajánlotta versgyűjteményét 1661. október 28-iki keltezéssel *Hiobus Trusius, ecl. Veteris. cogministe[r]* (A_{2a}–A_{2b}). Ezután *In Schediasmata viri ... Hiobi Trusi* [!] a szerző nevének anagrammájából kiindulva írt hét kronosztichont is tartalmazó üdvözlő verset *Danielis Marci, qui Babinensis erat, p. t. servi Dei apud Bacurow. immeriti* (A_{3a}–A_{3b}).

Bevezetésképpen Trusius (1–3) *Epigrammata miscella* cím alatt három, Jézushoz, ill. az imádkozásról írott epigrammát közölt, majd anagrammáit, egyéb verseit Zólyom, Besztercebánya és Korpona szabad királyi városok szerint csoportosította: költeményeinek címettei e városok egyházi (*Chorus*) és világi személyiségei (*Forum*), ill. a megnevezett város. Az *Anagrammatum Veterisolien.* című részben (A_{4a}–B_{4a}) a következő személyek nevéből képzett anagrammák és a hozzájuk írt versek olvashatók: (4) *Chorus ... David Lani ..., angelus ecclesiae*

*Briznen. et superintendens certor. comit. ... (A4a) – (5) Daniel Remenius, eccl. Veteri-Solien. pastor et senior v. c. Zolien. ... (A₄b) – (6) az ajánlás utáni üdvözlő verset író Daniel Marciades, mysta eccl. Bacu. ... – Ezt követi a szerző anagrammájára írott vers (7) *Ad Christum* (A₄b), majd (8–20) *Vetus-Solium* fejezetcím alatt 13 vallásos és egyéb témájú költemény (B_{1a}–B_{1b}). *Forum* cím alatt szerepelnek a következő Zólyom megyei személyiségekhez írott anagrammák és versek: (21) *Johannes Madats de Also Ztregouva, comit. Neograd. et Zolien. j. a.* (B_{2a}) – (22) *Andreas Bartoschovicus, reip. i. notar. et iudex, comitque Zolien. i. a.* – (23) *Stephanus Alberti, comit. Zol. i. a.* – (24) *Johannes Semberi, reip. senator* (B_{2b}) – (25) *Matthias Semberi, causs. patr. i. a.* – (26) *Andreas Capirius, reipubl. senator* – (27) *Jacobus Scapalius rector et senat.* (B_{2b}–B_{3a}) – (28) *Stephanus Erdödi senat. et c. Z. i. a.* (B_{3a}) – (29) *Joannes Ocovinus senat.* – (30) *Johannes Sculteti senat.* A (31–38) *Curia Veterisolien.* című függelék nyolc, többnyire politikai vonatkozású költeményt tartalmaz (B_{3b}–B_{4a}).*

Az *Anagrammatum Novisolien.* című rész (B_{4a}–D_{1a}) hasonló tagolású. Az egyes versek címetzettjei: (39) *Chorus Germanicus: Elias Greschnerus, pastor et inspector scholae primarius* (B_{4a}) – (40) *Matthaeus Friedelius, ecclesiastes – Matthias Porschius, concionat.* (B_{4b}) – (41) *Melicheor Rotarides, oeconomus Dei mysteriorum apud Vallenses...* – (42–49) *Novi-Solium* címmel további nyolc vers (B_{4b}–C_{1b}) – (50) *Chorus Slavicus: Daniel Lani, praeco Dei ad D. Elisabethae...* (C_{1b}) – (51) *Samuel Cernakius, antistes...* (C_{2a}) – (52) *Matthias Furtini, cooperar. Dei* – (53) *Nicolaus Parschitius, med. pract.* – (54–57) ezután további négy költemény (C_{2a}–C_{3a}) – (58) *Forum ... Georgius Roth de Királfalva, camerae secret. et consil. ac s. m. aulae famil.* (C_{3a}–C_{3b}) – (59) *Michael Fiescher, rei minerariae official. et montium inspector* (C_{3b}) – (60) *Adamus Flanerus, officinae s. m. cupreae infer. distill. inspect. et rei carbon. administr.* – (61) *Fridericus Grebnerus, reip. iudex* – (62) *Nicolaus Jezernicki, sen. et arcis cap.* (C_{4a}) – (63) *Johannes Hancke, civ. et senat.* – (64) *Joannes Restiarius, civ. et senat.* – (65) *Timotheus Granleitnerus, a. h.* (C_{4a}–C_{4b}) – (66–77) további 12 vers (C_{4b}–D_{1a}).

Az *Anagrammatum Carponen.* című rész (D_{1a}–D_{4b}) felépítése a következő: (78) *Chorus ... Joannes Sextius, praeses eccl. Slav.* (D_{1a}–D_{1b}) – (79) *Martinus Prochacius, sacer. Ger.* (D_{1b}) – (80–89) további tíz költemény (D_{1b}–D_{2b}) – (90) *Forum ... Iohannes Seleni de Felseő Szilen., comit. Nagy-Honten. vice-comes* (D_{2b}) – (91) *Casparus Giurki, comit. Hon. et Zol. j. a.* – (92) *Paulus Gerhart, com. Hont. percep. et j. a.* (D_{2b}–D_{3a}) – (93) *Gregorius Dulo, com. Hont. j. a.* (D_{3a}) – (94) *Johannes Lascari, causs. patron. cq. H. i. a.* – (95) *Georgius Bory de Borffeö, com. Hont. i. a.* – (96) *Georgius Gerhart, com. Hont. j. notar.* (D_{3b}) – (97) *Casparus Balogi, reip. j. not.* – (98) *Andreas Gedai, caussar. advoc. etc.* – (99) *Andreas Dioschi, com. Hont. i. a. substq. not.* (D_{3b}–D_{4a}) – (100) *Iacobus Hamanius, reip. iudex* (D_{4a}) – (101) *Iohannes Custra, civ. et senat.* – (102) *Gabriel Podmanicenus, civ. et sen.* – (103–111) további kilenc költemény (D_{4a}–D_{4b}).

Hiobus Trusius zólyomi evangélikus diakónus terjedelmes, anagrammákat, eteostichonokat és epigrammákat tartalmazó versgyűjteményében visszatérő témák az egyes versek ismétlődő címe szerint: *Ad Christum, Ad Jesum, Ad mentem, Ad hominem* stb. Kiadványát a szomorú időkre, azaz a török háború eseményeire is alkalmazta, ld. pld. *Ad Turcam* címmel írott verseit is.

Budapest Nat ①

3046

[1] UJ és o kalendariom Christus urunk születése után való 1663. esztendő, mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai vizsgálás, ez szokatlan és sokban változó, Urunk születése után való 1663. esztendőb[!]. Az esztendő 4 részeinek állapottya vagy abban eső dolgok: mint ecclipsis, betegség és egészség, termés és terméketlenség vagy egyéb esetek; söt e' két fő plánétáknak, Saturnus és Jupiternek az ő Lövöben való járások most-is jól megmagyaráztatik Neubarth Christoph által, mellyet a' több országok között Magyar és Erdély országra is alkalmaztatott.) Lötsén [1662] Brever Lörintz által.

A^B-E^B = [40]fol. – 16° – Color.

MKsz 1930: 139 – Čaplovič 1103

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}-B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657-re készült naptárával (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. Az önálló címlappal (B_{6b}) kezdődő prognosztikon fejezetei: *Első rész. Az esztendő 4 kántorinak asztronómiai megvizsgálása. I. A télről (B_{7a}-b) – II. A tavaszról (B_{7b}-B_{8b}) – III. A nyárról (B_{8b}-C_{1b}) – IV. Az őszelel (C_{1b}-C_{2a}) – Második része. A nagy conjunctióról e két planéták, Saturnus és Jovisnak a Lövöbensegekről [=Nylas] mit remélhetünk (C_{2a}-C_{3b}) – Harmadik része. Az eklipszisekről (C_{3b}-C_{4a}) – Negyedik része. A betegségekről (C_{4a}-C_{5a}) – Ötödik része. A földi termésről és terméketlenségről (C_{5a}-C_{6b}). A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is (C_{7a}-D_{4b})* című vásárjegyzék és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól (D_{5a}-E_{8a})* zárja, amely a végén az 1662. év eseményeivel foglalkozik.*

A Todoreszku-Horváth könyvtárban megőrzött unikum példányt Pukánszkyne Kádár Jolán ismertette (MKsz 1930: 139).

Cf. 2654!

Budapest Nat ① – Budapest Arch ④*

3047

[1] WEBER, Johann, sen.: Ianvs bifrons sev specvlvm physico-politicvm, das ist natvrlicher Regenten-Spiegel durch Johannem Weber Apoteckern, dero zeit Richtern bey Ablegung seines erst-jährigen Richter-Ampts des 1661. Jahres in der königlichen freyen Stadt Eperies in Ober-Vngarn, uhalten gewöhnlichen Brauch nach in der deutschen Pfarr- oder Haupt-Kirchen bey

volkreicher Versammlung des 1662. Jahres den 5. Tag Martij, am Sonntag Reminiscere, nach gehaltener Früh-Predigt fürgestellt. – [2] ([WEBER, Johann, sen.:] Extract des Valet-sermons so auff dem Rath-Haus geschehen.) Leutschaw MDCLXII bey Lorentz Brewern.

[²], (*⁴)(**⁴), [²], [¹], A⁴-C⁴ D₁₋₂ [¹] D₃₋₄ E⁴-H⁴, [¹], [²];)⁴, [²] = [49] fol. + [6] tab. – 2° – Tit. calcographicus, 5 ill. calcographicae, orn., init.

RMK II 992 – Čaplovič 1109

Fejedelmi tükör németül és latinul. – E fejedelmi tükör abból az alkalomból jelent meg, hogy Johann Weber újra bírónak választották Eperjesen 1662. március 5-én. A kiadvány első levelének rektója üres, hátán *Johannes Weber* rézmetszetes arcképe *aet. suae 50* és nemesi címere látható. A kép alatt *M. Iz. Z.* verse olvasható. A portrét követő ugyancsak rézmetszetű díszcímlapon körben az uralkodói hatalomra vonatkozó kilenc emblémát metszett készítője: *Israel Hiebner in Eperies fecit.* A hátlapon Eperjes látképének metszete látható, *H. sc. W. del.* utalással készítőjére.

Ezt követi a nyomtatott címlap. A mű kétféle ajánlással jelent meg. Az „A” variánsban a címlap hátán *Johann Weber Apoteker und dero Zeit Richter* Eperjesen, 1662. március 5-én kelt ajánlólevele *Herrn Johann ... Grafen von Rottall*, a „B” variánsban viszont *Georgio Szelepczeny, erwählten Colocensischen Ertz-Bischoff ... durch das Königreich Ungarn Hof-Cancellario* szól((*)₁b–(*)₂b). A következő személyek köszöntötték verssel Weber: [1]–[2] *Matthias Franciscus Mokrai, praepositus Sancti Petri et canonicus vener. capit. Agrien.* – [3] *m. J. Z.*, p. 1. ((*)₃a) – [4] *Johannes Sartorius Eperien., ecclesiae patriae archi-diaconus* ((*)₃b) – [5] *Georgius Curiani, ecclesiae Hungar. Eperien. pastor* – [6] *Johannes Rosaides, pastor ecclesiae Slavor.* ((*)₄a) – [7] *Johannes Müller, deutscher Prediger in Eperies*, németül ((*)₄a–(*)₄b) – [8] *Joannes Philip. Schönlin, philosoph. ac medic. d. p. t. practicus Epperiensis* ((**)₁a) – [9] *David Spielnberger, d. medic. ord. Leutschov.*, németül ((**)₁a–(**)₁b) – [10] *Johannes Bayerus, Eper. lycei rector*, aki *Ode tituli emblematici adumbratrix* című versében a cím emblematicus megjelölését adja ((**)₁b–(**)₂a) – [11] *Isaacus Zabanius, Brodsano lare Panno.* ((**)₂b) – [12] *Johann Kemmel Leutsch.*, németül ((**)₂b–(**)₃a) – [13] ... *civitas Eperies vice-notarius, Georgius Gasser* ((**)₃a–(**)₃b) – [14] *Andreas Hertzog, classis III. collega* – [15] *Elias Friedhuber, cantor Eperien.* ((**)₃b) – [16] *Michael Brodniansky, civis et cantor Slavorum ecclesiae Eperien.* – [17] *Johann. Georgius Stierbitz, civ. et pharm. Leut.* ((**)₄a) – [18] ... *discipulus et filiorum paedagogus ... Ferdinandus Khien* ((**)₄a–(**)₄b) – [19] *Johannes Schatzinger, filiorum ejusd. paedag.* ((**)₄b) – [20] *Andreas Glossius Hermanensis* – [21] *Conradus Bierbüchsius Huxar. Westphal.*, p.t. *in officina auctoris φαρμακευτικῆς studiosus* ([]₁a). Ezután a Bölcsesség könyve IX. fejezetéből *Regenten Gebeth* következik ([]₁b), amelyet verses *Applausus votivus* követ *per Matthiam Patzer Briznensem, civem et negociatorem Eperiensem* ([]₂a–[]₂b). Majd külön beillesztve a főbíró beiktatásának ábrázolása: *Abbildung des Orths der Pfarr-kirchen u. gehaltenen Ceremonien da Johann Weber Apoteker sein Richter-Ampt in Eperies abgeleget u. darauf wieder bestätigt worden a. 1662. 5. Martii* című rézmetszet következik ([]), amelynek hátlapja üres. A külön cím nélkül kezdődő főrész 21 számozás nélküli részre tagolódik. Ez testrészek (Haupt, Hirn, Ohren, stb.) szerint csoportosítva tárgyalja a fejedelem kötelességeit és erényeit. Innen a mű kétarcú: fizioológiai és egyben politikai és mondánivalója. A szöveget laponként két hasábra szedték. A fűzés mellett a főszöveg olvasható németül, amely több verses betétet is tartalmaz. Mellette nagyobb betűtípussal kiemelve a testrészek neve németül, számos latin és kevés német nyelvű marginális glossza, többnyire idézet kíséretében (A₄a–[]₁a). A D₂ levél után beillesztett

levélen *Quilibet audaci carpitur ore labor* feliratú metszet különböző tevékenységet ábrázol, amelyeket az emberek ellentétesen ítélnék meg ([1]). Majd *Hasce filialis adfectus quadrigas orationi praesenti generosi domini parentis annectunt* cím után négy rézmetszetes embléma következik hatsoros epigrammákkal Weber gyermekeitől: Címük és szerzőik a következők: [1] *Artibus ingenuis – Johannes Frideric. Weber* – [2] *Labore – Johannes Weber junior* – [3] *Comite Fortuna – Daniel Weber* – [4] *Vigilantia – Johannes Georgius Weber* ([1]_{1b}–[2]_a). Önálló címmel járul a főrészhöz az *Extract des Valet-Sermons so auff dem Rath-Haus geschehen*, amely négy fejezetből áll: [1] *Regenten werden den Aertzten vergliechen* ([1]_{1b}–[3]_a) – [2] *Vergleichung eines Regenten mit dem Hirten* ([3]_a–[3]_b) – [3] *Regenten und Schieff-Männer kommen über ein* ([3]_b–[4]_a) – [4] *Regenten mögen Vätter genennet werden* ([4]_b). Végül *An den günstigen Leser* szóló bevezetés ([1]_{1a}) után *D. Vechner* 101. zsoltárról szóló magyarázatának kivonata következik: *Perspectivum regii prophetae Davidis Psalmo CI. depromptum*, amely teljes áttekintést ad a fejedelmi tükörről, egy-egy testrészt és az uralkodó ahhoz kapcsolódó morális tulajdonságát rendelve a 101. zsoltár verseihez ([1]_{1b}–[2]_a).

Szövegkiadás: Részletek Bubyák Orsolya fordításában magyarul: Hargittay Emil: Gloria, fama, literatura. Bp. 2001 (Historia Litteraria 10.) 159–162.

Pukánszky Béla szerint Weber emblematikus-szimbolikus munkájában Georg Philip Harsdörffer *Geschicht-Spiegel* (Nürnberg 1654) és Georg Neumark *Davidischer Regenten-Spiegel* (Jéna 1655) című műveit tekintette mintának (A magyarországi német irodalom története. Bp. 1926, 321–322). Újabban Hargittay Emil elemezte sokoldalúan Weber írói munkásságát (ld. szövegkiadás, 82–85). Elképzelhetőnek tartotta, hogy a 101. zsoltár kapcsán említett Vechner azonos azzal a Georgius Vechnerrel, akinek ismeretes 1636-ban Lesznóban kiadott *Regia animi professio a Davide facta ex Psalm 101* című írása (i. m. 85, VD17 1:051925C). E műben valóban megtalálható az a *Tractationis in Psalm CI Breviarium* című táblázat, amelyet Weber *Perspectivum* címen átvett. A zsoltár fiziológiai-politikai értelmezését azonban nem ebből a műből merítette.

A könyv összes metszetét Israel Hiebner készítette (Pataky 141). Ezekkel újabban behatóan foglalkozott Bubyák Orsolya (*Ars Hungarica* 2003: 225–280). Megállapította, hogy e fejedelmi tükör mondanivalója és illusztrációi is a Lipót császártól nemességet kapott főbírónak a polgárok sorából való felemelkedését reprezentálják (i. m. 262).

Eperjes látképének metszete a könyv elején azonos Johann Bayer ugyanebben az évben, Kassán megjelent *Ostium vel atrium naturae* című művében közreadott metszettel (3028).

Ján Čaplovič a [3]. számú vers írójának *J. Z.* monogramját „Job Zabeler”-ként oldotta fel (1109), amit megerősít a monogram mellett lévő *p. L.* „pastor Leutschoviensis” értelmezése. A szerző képe alatt lévő verset pedig Bubyák Orsolya szerint Czabán Izsák (= „Isaacus Zabanius”) eperjesi rektor írta (i. m. 232). Bubyák fejtette meg az Eperjes látképén látható rövidítést is: *H[iebner] sc[ulpsit], W[eber] de[lineavit]* (i. m. 250).

A kiadvány fennmaradt példányaiban a rézmetszetes és a füzetjelzés nélküli nyomtatott leveleket eltérő módon kötötték be.

Az *Applausus votivus* című versben megfigyelhető szövegváltozatra a hallei Egyetemi Könyvtár példánya alapján a VD17 hívta fel a figyelmet (VD17 3:652927L).

In 21 bibliothecis 24 expl. – Bratislava *Mus* (B-variáns), *Univ* (B-variáns) – Budapest *Acad* (B-variáns), *Nat* (A- és B-variáns), *Ev* (A-variáns), *Univ* (B-variáns) – Cluj-Napoca *Acad* (A-variáns) – Debrecen *Univ* (B-variáns) – Halle *Univ* (A-variáns) – Kraków *Univ* (A-variáns)

3048

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Colossvs duraturae constanter memoriae, quem sibi pastoralis infula viri ... dn. Ioannis Sartorii, communi hierarchiarum undiq(ue) consentientium suffragio eadem redimiti ministerio m. Isaaci Zabanii l[ycei] c[onrectoris] Eperiesini erexit ... Leutschoviae (MDCLXII) typis Breverianis.

[J]² = [2] fol. – 2^o – Init.

RMK II 993 – Čaplovič 1099

Köszöntő vers. – A kiadványt az 1662. október 3-án elsőpappá választott és október 9-én kinevezett id. Johann Sartorius köszöntésére készítette Isaacus Zabanius, az eperjesi líceum conrectora. A címlap hátán a szerző aláírás nélkül prózában ajánlja az ünnepelt jóindulatába művét, majd két, Johann Sartorius nevére készült anagrammát versel meg alkaioszi strófákban ([J]_{2a}–b). Az elsőpappá választás és meghívás dátumát a címlapon olvasható kronosztichonokban közölte a szerző.

Budapest *Nat cop.* (Sibiu) – Sibiu *Mus* ⊙ – Varaždin *OC* ⊙

3049

[1] CALENDARIUM Tirna Viense[!] tripartitum, astronomicum-oeconomicum et historicum, ad annum a nato in terris Deo MDCLXIII, ad meridianum Viennae Austriae, ad elevationem poli 48. grad. adeoque in usum praecipiorum locorum, tam in Vngaria, quam in Austria, nec non adjacentium provinciarum supputatum ex calculis ... astronomi Andreae Argoli, opera et studio Astrophili cujusdam in Academia Tirnaviensi Regni Vngariae. – [2] (Prognosis coniecturalis astrologica, hoc est expositio eorum, quae ex coeli et astrorum constitutione circa aeris ac tempestatum mutationes et ea, quae ex his dependent, naturali conjectura praedici possunt, ad annum a Christo nato MDCLXIII., deducta ex calculationibus ... mathematici Andreae Argoli per quendam Astrophilum in Academia Tirnaviensi in Vngaria elevationem poli 48. grad. et meridianum Viennae Austriae, aliorumq(ue) adjacentium locorum utriusq(ue) Pannoniae.) Tirnaviae [1662] literis academicis excudebat Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

?⁴, A⁴ B² C⁴–H⁴ = [34] fol. – 4^o – Mult. ill., 1 ins., orn., init., color.

RMK II 1017 – Čaplovič 1997

Új-naptár és prognosztikon. – A címlapon csillagászt ábrázoló fametszet látható, hátlapján a *typographus academiae Tyrnaviensis* ajánlja a művet külön szöveg nélkül ... *principi* ... *Francisco Georgio Rakoczi*. A naptárrész (?_{2a}–A_{4a}) beosztása megegyezik az 1661-re kiadott latin kalendá-

riumával (2930), azonban a naptártáblák az adott vasárnapi evangéliumhoz kötődő kisméretű fametszetekkel bővültek. Ezt követi a *Disquisitio physico-astrologica de signorum influxu* című fejezet (A₃b–B₂b). A *Calendarium oeconomicum* (C₁a–D₁b) hónapoként sorolja fel a mezőgazdasági tudnivalókat, ezek között hónapversek is olvashatóak, amelyekből néhány a kalendáriumsorozat többi tagjából ismeretes. Ezután *Praesagia perpetua ex variis autoribus contracta...* címmel időjárás megfigyelések olvashatók arról, hogy bizonyos természeti jelenségekből milyen időjárásra lehet következtetni (D₁b–D₃a). A következő részekből tevődik össze: §1 *Praesagia temporis ex Sole* (D₁b) – §2 *Praesagia ex Luna* (D₂a) – §3 *Praesagia ex nubibus* (D₂a–b) – §4 *Praesagia ex iride et tonitru* – §5 *Praesagia ex ventis et aere* (D₂b) – §6 *Praesagia ex stellis* – §7 *Praesagia ex pluribus rebus animatis et inanimatis* (D₃a). Ezt a részt az *Index phlebotomiae* (D₃b) zárja, az ebben látható fametszetes ábra azt mutatja, hogy melyik égövi jegy uralma alatt melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani, az ábrához verses magyarázat tartozik. A prognosztikon önálló címlapját (D₄a) koronás magyar címer díszíti, hátlapján kezdődik a *De quattuor anni partibus, earumque probabili futura constitutione circa aeris mutationes. Caput I. De hyeme* (D₄b) – *Caput II. De vere* (D₄b–E₁a) – *Caput III. De aestate* (E₁a) – *Caput IV. De autumn* (E₁a–b) – *Caput V. De eclipsibus anni 1663* – *Caput VI. De annis huius fertilitate* (E₁b) – *Caput VII. Quomodo anni huius constitutio se habeat circa humani corporis valetudinem* (E₁b–E₂a), az ebben olvasható *Pestis antidota* a pestis elkerülésére ad verses formában tanácsokat – *Caput VIII. De bellis* (E₂a–E₃a). A fejezet végén két fametszet látható, amelyek közül az egyik Jupitert, a másik Saturnust ábrázolja. A kiadványt a *Calendarium historicum* zárja (E₃b–H₄b), amely naponként sorolja fel Róma alapításától kezdve a világtörténelemnek az adott napon történt emlékezetesebb eseményeit.

A naptár szerkesztéséhez Andrea Argoli egyik műve szolgált alapul (vö. 2724). A *Disquisitio physico-astrologica de signorum influxu* című fejezet – címének tanúsága szerint – Athanasius Kircher (1602–1680) jezsuita szerző *Ars magna lucis et umbrae in mundo...* (Róma 1646) című munkájának alapján készült. Kircher Würzburgban, Avignonban, majd Rómában volt a keleti nyelvek és a matematika professzora (vö. 2606A, Sommervogel IV 1050). A VIII., *De bellis* című fejezet forrásaiként a szerző *Joannes Franciscus Spinat*, a név szerint nem ismert *Vratislavensium astronomust*, valamint *Johannes Bodinus De republica* című művét említi meg.

A prognosztikon tartalmáról és forrásairól bővebben írt Kiss Farkas Gábor. Az 1662, 1663-ra szóló kalendárium szerzőjének tartalmi jegyek alapján a sorozat első darabjaival ellentétben (vö. 2723) nem Joannes Mischt tartotta. E kettő esetében felvetette Bernard Zefferin, illetve Lippay János szerzőségét. Az elsőre nem talált megnyugtató bizonyítékot. Kimutatta ugyanakkor, hogy a *Calendarium oeconomicum* (C₁a–D₁b) tanácsai között több kölcsönös, szó szerinti egyezés fedezhető fel Lippay János ugyanebben az évben megjelent *Calendarium oeconomicum*-ával (3054). Azonban ennek ellenére, összességében eltérő szemlélete miatt teljesen kizárta, hogy a kalendáriumnak Lippay lenne a szerzője (MKsz 2005: 156–158, vö. 2993).

A latin nyelvű naptársorozat itt megszakad. A következő, példányból ismert nagyszombati latin kalendárium az 1674. esztendőre készült (Caplovič 2056). A pozsonyi jezsuita kollégium és a nagyszombati kollégium között 1662-ben kötött szerződés szövegéből kikövetkeztethető valamilyen naptársorozat folyamatos megjelenése, azonban az nem állapítható meg, hogy magyar vagy latin nyelvű kalendáriumról (vagy mindkettőről) van-e szó (vö. 3052). Ezért – bár nem zárható ki, hogy a következő évekre is jelentek meg latin nyelvű naptárak – feltételezésükre jelenleg nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték.

Cf. 2930!

Budapest Nat cop. (Târgu Mureş) – Târgu Mureş ① – Brno Univ ② – Cluj-Napoca Acad ③

3050

CORONA sophobasilica S. Stephani protoregis Vngariae et S. Stephani protomartyris a ... eloquentiae Tirnaviensis iuventute oblata ... artivm et philos. magistris, cum in eadem vniversitate svprema philosophiae lavrea coronarentur a ... p. Ioanne Lingoy e Soc. Iesv, aa. ll. et philosophiae doctore ejusdemque professore ordinario. Tyrnaviae 1662 typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

A⁸-C⁸ = [24] fol. - 8° - Orn., init.

RMK II 995 - Čaplovič 1998

Köszöntő versek. - A kiadvánnyal a retorikai osztály tanulói köszöntötték a nagyszombati egyetemen Joannes Lingoy vezetésével filozófiai doktorátust szerzett hallgatókat. Nevük a címlap hátán olvasható: *Carolus Schreter a Wolgemuetshaimb, nobilis Ungarus Cremniciensis, e convictu nobilium - Daniel Abrahamides nob. Pannon. Ujheliensis, seminarii Sancti regis Stephani alum.* - *Daniel Bihary nob. Ungarus de Felhövész, ex collegio generali cleri Ung. ... archiep. Strigoniensis etc. alum.* - *Gregorius Antali Pannon. Zavodiensis, seminarii S. Adalberti alumnus - Joannes Bornemissza nobilis Ungarus de Pesth, e convictu nobilium - Joannes Jaszsy nobilis Moldavus ex Kuthnár - Joannes Kacsani Panno(n.) Skacsaniensis, ex collegio generali cleri Ungariae ... archiep. Colocensis etc. alum.* - *Joannes Tapolcsani Pannon., civis Lopas. - Ladislaus Matyasovski nobilis Ungarus Liptoviensis ex Also Matyasocz - Leopoldus Mihovski nobilis Croata Zagrabiensis, seminarii S. Adalberti alumnus - Martinus Franciscus Blaskovicz Pannon. ex comitatu Nitriensi, seminarii S. regis Stephani alumnus - Michael Szolczani nobilis Pannon. Szolczan ex comit. Nitriensi - Nicolaus Galik Pannon. Domaniziensis - Nicolaus Kelio nobilis Ungarus de Sóvár - Paulus Adamovicz nob. Slavus Kuklovien. - Stephanus Szaszfalui nob. Ungarus Trans. ex com. Kézdiensi, seminarii S. Adalberti alum. A Reverendi, generosi nobiles ... aa. ll. et philosophiae neo-magistri címzett ajánlást követően (A₂a-b) tíz, Szent István királyt magasztaló költemény olvasható, amelyeknek címei és szerzői a következők: *I. Stephanus oraculo coeli promissus in lucem editur; Stephanus Petki de Királyhalma nobilis Transylvanus (A₃a-A₄a) - II. Literis et virtute imbuitur; Franciscus Rutkay nobilis Ungarus (A₄a-A₅a) - III. Paciscitur cu(m) vicinis ad convertendum Ungariam; Joannes Kelio nobilis Ungarus (A₅b-A₆b) - IV. E spoliis rebellium extruit aedem sacram; Nicolaus Madocsani nobilis Ungarus (A₇a-A₈a) - V. Religiosos allicit ad excolendam Ungariam; Casparus Nagy nobilis Ungarus (A₈a-B₁b) - VI. Diadema regni oraculo consequitur; Franciscus Pahi nobilis Ungarus (B₁b-B₃a) - VII. A summo pontifice apostolus apellatur; Matthias Bezegh nobilis Ungarus (B₃a-B₄b) - VIII. Amor Stephani in B. V. singularis; Emericus Huzo nobilis Ungarus (B₄b-B₅b) - IX. Stephani liberalitas in egenos; Joannes Cziraki nobilis Ungarus (B₆a-B₇a) - X. Stephanus obdormit in Domino; szerzői: Melchior Krameris nobilis Ungarus, Gabriel Szili nobilis Ungarus, Joannes Surman nobilis Pannon. (B₇a-B₈a), majd rövid bevezető (B₈b) után Poema de S. Stephano protomartyre következik, szerzője Stephanus Kakovicz, civis Tirnav. (C₁a-C₇a). E levél háta üres, végül *Rhetores Tirnavienses* köszöntik rövid üdvözléssel az új magisztereket (C₈a).**

Budapest Acad ① - Budapest Nat ①

3051

[DRASKOVICH János transl.] Officium, az-az aszszonyunk Szüz Marianak három külömb időre-válo szolosmaja, melly ki-bocsáttatott Ötödik Pius és Nyólczadik Urban papa parancsolattyából. Nagy-Szombatban 1662 az Akadémiai bötükkal, Schneckenhaus Menyhárt Venceszlo.

(⁸), (⁰), A⁸-Y⁸ = [31] + 351 pag. – 8^o – Mult. ill., orn., init., color.

RMK I 994 – Čaplovič 2003

Katolikus imádságoskönyv. – A címlapon a kis Jézust ölében tartó Szüz Mária fametszetes ábrázolása látható. Ezután olvasható a *Nagy-szombati könyvnyomtato* ajánlólevele *Bathori Sophia-Anna-Kata fejedelem asszonymnak, a néhai ... Rakoczi György erdélyi fejedelem özvegyének* (²a–)⁽⁴⁾a). Ezt követi a *Summája az indulgenciáknak, avagy búcsúknak, melyeket az Ötödik Pius római pápa elengedett azoknak, kik a boldogságos Szüz Mária officiomját elmondják* (⁴b–)⁽⁵⁾a). Ezt *A változó ünnepeknek egy-néhány esztendőre való táblája* követi az 1662 és 1699 közötti esztendőkre (⁵b–)⁽⁶⁾a), majd egész évre szóló egyházi naptár következik (⁶b–)^o(⁸a).

A főrészt előtt Angyali Üdvözetet ábrázoló, egész lapot betöltő fametszetes illusztráció áll (⁰)(⁶b). Az imádságoskönyv szövege az V. Pius pápa által megreformált és VIII. Orbán pápa által újra kiadott latin nyelvű óraskönyv Draskovich János által készített magyar fordítását tartalmazza az 1643. évi pozsonyi kiadáshoz képest némileg rövidített változatban (vö. 2016). E kiadásban is megtalálható Szüz Mária zsolozsmája Adventig (1–91), Adventben (92–174) és Advent után (175–236), továbbá *A halottak zsolozsmája* című rész. *A garádics zsoldárok* közül azonban itt csak a 119–133. zsoldár olvasható (303–319). *A hét penitentia-tartó zsoldár* (335–348) után a (Mindszentek) *Litániához* (335–348) pedig csak egyetlen imádság csatlakozik *A boldogságos Szüz Máriához és Sz. János evangélistához* (349–351).

A prózai részben a korábbi kiadáshoz hasonlóan több verses himnusz és ének található. Incipitmutatóra utaló kezdőszavuk a következők: 4, 95. lap: *Kit a nagy* – 41, 128, 187: *Ó dicső* – 47: Nyéki Vörös Mátyás: *Mennyországnak királynéja, angyaloknak* – 49: Nyéki Vörös Mátyás: *Mennynek királyné* – 50: Nyéki Vörös Mátyás: *Mennyországnak királynéja, irgalmasságnak* – 52: *Emlékezzél meg teremtőnk* (ugyanaz megismételve az 57, 63, 68, 88, 135, 140, 146, 151, 170, 194, 200, 206, 211. és 232. lapon) – 79, 129, 162, 223.: *Üdvöz légy, Mária* – 133, 172, 192, 234.: Nyéki Vörös Mátyás: *Üdvözítőnknek*.

A nagyszombati könyvnyomtató, Venceslaus Melchior Schneckenhaus ajánlóleveléből kiderül, hogy Báthori Zsófia ezt az imádságoskönyvet „kiváltképpen a Szeplőtelen Szüz Congregatiojában lévőknak vigasztalásokra” nyomtattatta ki (¹)(⁴a). A kiadvány kiállítása jóval szerényebb, mint a korábbi kiadásoké (Pozsony 1643, 2016, Pozsony 1650, 2336). Píros nyomás csupán a címlapot és a bevezető részt díszíti, és kevesebb illusztrációt is tartalmaz elődeihez képest.

Cf. 2016*! –; →

Budapest Acad ¹ ² – Budapest Nat ¹ ²* – Budapest Univ ¹ – Cluj-Napoca Univ ¹ – Firenze Nat ¹ – Pannonhalma ² – Praha Nat ¹ – Trnava Soc ²*

3052

»KALENDARIOM Kristus Urunk Születése után való M:DC.LXIII esztendőre ... Argolus Andrasnak calculatiója szerint ... Nyomtatta Nagy-Szombatban, az Academiai bötükkal Schneckenhau Menyhárt Venceszló. 8r.«

Naptár és prognosztikon. – A ma már példány alapján ismeretlen kiadvány emlékét az a kismartoni Eszterházy-könyvtárban található, Hárich János által, 1938 augusztusában készített gépiratos jegyzék őrizte meg, amely a könyvtárban lévő naptárakat gyűjtötte össze 1647-től a XX. század elejéig (lelőhelye: Zimmer V., Kasten L., Regal 3.). Az itt felsorolt XVII. századi kötetek ma már nem lelhetők fel a könyvtárban. A leírás azonban minden bizonnyal példány alapján készült, mert láthatóan megőrizte a helyesírási jellegzetességeket, továbbá híven közli az egyéb, példányból ismert kalendáriumok címét (vö. 3670). A kiadvány egykori meglétét támasztja alá az is, hogy a XVII. századi kalendáriumok helye a polcon megtalálható, és a későbbi időszakból származó itt leírt naptárakat ma is a könyvtárban őrzik (Zvara Edina közlése, az ő nevéhez fűződik a jegyzék felfedezése is.)

E kiadvány egykori létezésére lehet következtetni azokból a feltételekből is, amelyekkel 1662-ben a pozsonyi jezsuita kollégium nyomdai felszerelését hosszas vita eredményeként végül teljes egészében Nagyszombatba szállították át. Az ekkor keletkezett szerződés első pontja szerint: „Ut quamdiu Typus iste manebit apud Tyrnavienses eritque in usu, tam diu Col[legi]o Posoniensi teneantur subministrare Kalendaria ecclesiastica et astrologica 4 et 4.”, magyarul: „Mindaddig, míg a szóban forgó betűanyag Nagyszombatban marad és használják, tartozik” a pozsonyi kollégiumnak „négy egyházi és négy asztrológiai naptárt adni...” A szerződés eredeti szövegét Holl Béla közölte (MKsz 1973: 377–385), magyar fordítását vö.: A Királyi Magyar Egyetemi nyomda története. Bp. 1927, 42. E feltételek alapján megalapozott a következtetés, hogy Nagyszombatban folyamatosan kiadtak egy naptársorozatot. Mivel ebből az időből a nagyszombati nyomdának sematizmus jellegű kiadványa nem ismeretes, valószínű, hogy az „ecclesiastica” és „astrologica” kifejezéssel csupán a szentek napjait közlő, szorosabban vett naptárrészt, illetve a prognosztikont jelölték.

A szerződés szövegéből azonban nem derül ki, hogy latin vagy magyar nyelvű kalendáriumokról van-e szó. Az adat feltehetően a példány alapján ma teljesebben ismeretes magyar nyelvű sorozatra (2724, 2788, 2931, 3304, 3472, 3582, 3670) vonatkozik, és így alátámasztja ennek az 1663-ra szóló kalendáriumnak a megjelenését is. De nem zárható ki az sem, hogy egy latin nyelvű sorozat emlékét őrizte meg, amelyből az 1661-re (2930), 1662-re (2993) és 1663-ra (3049) szólók maradtak fenn.

A naptársorozat többi tagja és a fenti adat alapján nagy valószínűséggel feltételezhető, hogy a kiadvány naptárrészéhez prognosztikon is csatlakozott (vö. 2724).

Cf. 2724!

Olim: Eisenstadt Eszterházy

3053

LIPPAY Ferenc: Szent Ersebeth aszszonynak eleven peldaia, mellyet eletevel le abrazolt es istenes halalaval be-pecsetelt ... Drvget Homonnai Ersebeth aszszony, ... Revai Laszlo vram ... szerelmes hazas-tarsa, kit elő nyelvel ki-magyarázott Beczkóban 6. Novembris 1662. és az után írásban foglalt Lippai Ferencz iesvita. Nagy-Szombatban (1662) az Academiai bötükkal Schneckenhaus Menyhárt Venceszló.

A⁴-E⁴ = [20] fol. – 4° – 2 ill., orn., init.

RMK I 999 – Sztripszky I 2037/244 ← MKsz 1879:36 – Čaplovič 1999

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Lippay Ferenc jezsuita mondta el 1662. november 6-án Beckón, Homonnai Drugeth Erzsébet temetésén. A címlap hátán *Memento mori* feliratú fametszetes illusztráció látható, alá két bibliai idézetet nyomtattak latin és magyar nyelven. A gyászbeszéd latinul és magyarul megadott bibliai textussal kezdődik, s az elhunyt dicséretét adja a textus felkelő nap hasonlata, ill. a Szent Erzsébettel való összevetés alapján (A_{2a}-E_{4a}). Elején Horatius-idézet (Lib. 3. Carm. Ode 30.) és verses magyar fordítása áll. Kezdősora: *Éltemet énnékem hogy halál elvette* (A_{3a}). A nyomtatványt fametszetes illusztráció zárja, amely az életet, a halált és az örökkévalóságot ábrázolja szimbolikusan. Felirata: *Disce mori. Elige: Huc Crux ducit, Huc Voluptas* (E_{4a}).

Lippay Ferenc (1608 Pozsony – 1674 Győr), Lippay György esztergomi érsek öccse 16 éves korában lépett be a jezsuita rendbe. Grazban végezte filozófiai és teológiai tanulmányait, közben Nagyszombatban, Linzben és Győrben tanított. Felszentelése után különböző jezsuita rendházakban volt magyar hitszónok, legtöbbször Nagyszombatban, de volt Trencsénben rektor, Győrött és Ungváron hitszónok, és a század közepén Passauban és Grazban is professzor.

Az elhunyt, Homonnai Drugeth Erzsébet, Homonnai Drugeth György és Nádasdy Kata leánya nyolcévesen jutott árvaságra. Gyámjai nevelték, utoljára Eszterházy Miklós nádor és Nyáry Krisztina. Révay Lászlóhoz adták nőül, akivel 32 évet élt házasságban. A gyászbeszéd négy fiú- és három leánygyermekét említette. Dicsérte vallásosságát, udvarát, amely szent életet, erkölcsi példáját által inkább kolostorhoz volt hasonló, mint világi udvarhoz. Az elhunytat 1662-ben a beckói plébániatemplomban temették el.

Ezt a gyászbeszédet Szabó Károly csak Sándor István leírása alapján ismerte, és hely nélküli nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 999). Részletes leírást a Budapesti Egyetemi Könyvtár példánya alapján először Szinyei József közölt róla (MKsz 1879: 36, vö. Sztripszky I 2037/244), később pedig Bán Imre ismertette a gyöngyösi példányt (MKsz 1955: 145).

Budapest Nat cop. (Gyöngyös) – Budapest Univ ③* – Gyöngyös ①

3054

[LIPPAY János:] *Calendarium oeconomicum perpetuum*, az az esztergami érsek urunk ő nagysága posoni gondviselőjének majorságról irt laistroma minden esztendőre, kívül minden major gazda hórúl hóra egész esztendő által mit munkálottasson az majorság körül, meg tudhattya. Most újjonnan magyar nyelven ki bocsáttatott. Nagy-Szombatba (MDCLXII) az Akadémiai bötükkal Schneckenhaus Menyhárt Venceszló által.

)*(⁴, a¹, A⁴-K⁴, []¹ = [10] + 72 + [8] pag. + [1] tab. - 4^o - 2 ill., 1 ins., orn., init.

RMK I 995 - Čaplovič 2000

Mezőgazdasági kalendárium. - A címlapon Lippay György esztergomi érsek babérkoszorúval és virágokkal övezett cimere látható. A címlap hátán a szerző ajánlással fordul bátyjához, ... *Georgio Lippay de Zombor, archiepiscopo Strigoniensi lociq(ue) ejusdem comiti perpetuo, primati Hungariae ... etc ... patrono ...* ()*(_{1b}-)*(_{4a}. A szöveg cím nélkül, *Ajánló levél* élőfejjel következik. Ezután olvasható *A kegyes olvasóhoz* intézett előszó ()*(_{4b-a},b). A főrész hónapokra osztva 278 számozott mezőgazdasági tanácsot tartalmaz (1-72). Legnagyobb részük a januártól decemberig elvégzendő mezőgazdasági munkálatokat kívánja segíteni, az utolsó húsz azonban időponthoz nem köthető útmutatásokat foglal magába. A kötetet az *Index, az az mutató laistroma ezen kalendáriumban lévő dolgoknak...* zárja (K_{1a}-K_{2b}). A kiadványhoz kihajtható, haránt alakú táblázat is járul: *Mutató táblája annak, mely időben az egész esztendőnek minden napján keljen fel és haladjon el a nap...*

A kötetben látható két szövegekőzi illusztráció közül az egyik az éjjeli holdfény hosszát, a másik a kézi kompasztom használatát mutatja.

Modern szövegkiadását egy 1719-ben íródott kéziratos átdolgozás alapján Schram Ferenc tette közzé (Néprajzi Közlemények 1963: 432-465).

A kiadvány a szerző nevének feltüntetése nélkül jelent meg. Bizonyos azonban, hogy Lippay János volt a munka írója, mert magát a possonyi érseki kert gondviselőjének nevezi, a szöveg záró soraiban utal arra, hogy a kalendáriumot *mintegy hoptesterül* szánja később megírandó, az érseki kertet bemutató munkája második része elé. Ez a nagyobb munka az 1664-ben, az ő neve alatt megjelent *Posoni kert* volt (3173), amelynek előszavában Lippay János meg is említi korábban kinyomtatott kalendáriumát.

Lippay János (1606-1666) Bécsben tanult, 1624-ben lépett be a jezsuita rendbe. A grazi és a bécsi egyetemen keleti nyelveket oktatott. 1643-tól tisztségeket töltött be a rend győri, trencsényi és ungvári kollégiumaiban, majd fivére, Lippay György possonyi udvarában az érseki kert gondviselőjeként tevékenykedett.

A nyomtatványnak három változata ismert, amelyek csupán címlapjukban különböznek egymástól. A címlapon eredetileg nem tüntették fel az évszámot, feltehetően azért, hogy majd a *Posoni kerttel* (3173) egy időben hozzák forgalomba („A” variáns). A kiadványok egy részére utólag az 1662. („B” variáns), másokra pedig az 1663. évszámot nyomtatták („C” variáns). A kötet végén olvasható kronosztichon azonban kétségtelenül bizonyítja, hogy a kiadvány 1662-ben, az előszó tanúsága szerint ez év tavaszán, feltételezhetően márciusban jelent meg.

A budapesti akadémiai könyvtár egyik példányának (RM I 8^o 871) ajánlásában feltűnő sajtóhiba olvasható, a *Lippay* név helyett *Liptay* áll.

Bár a kiadványhoz járuló táblázat (*Mutató táblája...*) ma csupán egyetlen példányban ismeretes (Budapest *Acad* Ráth 273), a papír vízjele és a betűtípusok azonossága alapján azonban minden bizonnyal a nyomtatványhoz tartozik. A táblázat az 1659-re szóló, magyar nyelvű nagyszombati kalendáriumban (2788) is megtalálható, azonban annak szedése eltér ettől. Feltehetően a hasonló témájú kiadványhoz ismét kinyomtatták a szöveget, az is elképzelhető, hogy több, különböző évre megjelent kalendáriumhoz is hozzájárult egykor (a betűtípusok és a szedés vizsgálatát V. Ecsedy Judit végezte el, eredményét szóban közölte).

A munkának az egykorú mezőgazdasági irodalomban betöltött helyéről Bakács István (Száz 1947: 142) írt. Alapos ismertetést készített róla Wellmann Imre (Lippay János emlékülés és tudományos ülésszak előadásai. Bp. 1982, 46–73). Részletesen elemezte Stirling János (Magyar reneszánsz kertművészet a XVI–XVII. században. Bp. 1996, 123–126). Az agroökológiai szemlélet előfutáraként mutatta be Surányi Dezső (Táj és történelem. Szerk. R. Várkonyi Ágnes [Bp.] 2000, 223–231).

Könyvészeti szempontból Borsá Gedeon foglalkozott a kiadvánnyal (OSzKÉvk 1979: 440–446). Írt a csizíóirodalommal való kapcsolatáról, illusztrációiról, valamint további kiadásairól. Tanulmányában tisztázta a változatokat, valamint cáfolta az 1661-es kiadás egykori létezését, amelyet a szakirodalomban korábban többen is feltételeztek (pl. Magyar Életrajzi Lexikon II. Bp. 1969, 77, Lippay János: Pisoni kert. Nagyszombat–Bécs 1664. Hasonmás kiadás, a kísérő tanulmányt írta Somos András. [Bp. 1966.] 2, stb.).

Cf. →

In 12 bibliothecis 16 expl. – Bratislava *Univ* (A-variáns) – Budapest *Acad* (A- és B-variáns), *Civ* (C-variáns), *Ev*, *Nat* (A- és B-variáns), *Univ* – Debrecen *Ref* (B-variáns) – Košice *Scient* – Martin *Nat* – Szombathely *Mus*

3055

MANVALE Sodalitatis Beatae Virginis Visitantis in collegio Societatis Iesv Tyrnaviae sub auspicijs ... Francisci Rakoczi etc. Denuo editum et auctum. Tyrn. 1662 typ Acad. Melchior Venc. Schneckenhaus.

)*(¹², A¹²-R¹² S⁶ = [24] + 420 pag. – 12° – Color.

Sztripszky II 2583/131 ← MKsz 1892: 232 – Caplovic 2001

Katolikus vallási társulat kézikönyve. – A címlap hátán ószövetségi idézetek. Ezután kezdődik a *Sodalitas B. V. Visitantis Tyrnaviae* aláírású, *Ad illustrissimum principem*, azaz I. Rákóczi Ferenchez szóló *Praefatio* ()*(_{2a-b}). Ezt *Index* ()*(_{3a}-)*(_{4a}), *Tabella temporaria festorum mobilium* ()*(_{4b}-)*(_{5a}) és naptár ()*(_{5b}-)*(_{12b}) követi. A főrészt hét *pars*ból áll. Ezeknek és a bennük található főbb alfejezeteknek a címe a következő: *Pars prima: Officium B. V. Mariae* (1–90) – *Officium defunctorum* (91–143) – *Septem psalmi poenitentiales* (143–152) – *Litaniae* (152–158) – *Preces* (158–162) – *Pars secunda. Exercitium quotidianum* (163–198) – *Pars tertia: De sacramentis poenitentiae et Eucharistiae* (198–203) – *Examen pro confessione frequentiori facienda juxta Decalogum* (203–214) – *Examen pro confessione generali* (214–142 [recte 242]) – *Orationes propitiatoriae* (142 [recte 242]–253) – *Orationes post confessionem* (253–257) –

Ante s. communionem (257–262) – *Orationes post s. communionem* (262–271) – *Litaniae de venerabili Sacramento* (271–279) – *Pars quarta: Cultus ss. nominis Iesu* (279–287) – *Officium ss. nominis Iesu* (288–305) – *Pars quinta. Cultus Beatissimae Virginis* (305–322) – *Litaniae B. Virginis Lauretanae* (323–326) – *Modus recitandi rosarium* (327–328) – *Oratio ad reginam omnium creaturarum* (329–335) – *Officium de immaculata conceptione B. V.* (335–348) – *Pars sexta. Cultus sanctorum hujus Sodalitatis tutelarium. Officium S. Angeli Custodis* (348–355) – *Cultus Sancti Ioseph* (355–361) – *Officium Sancti Ioseph, sponsi B. V.* (362–368) – *Officium S. Barbarae* (369–378) – *Pars septima: Varia pietatis exercitia* (379–394) – [§ I.] *Praxes aliquot faciles pie meditandi et contemplandi* (394–400) – § II. *Praeparatio ad beatam mortem* (400–412) – III. § *Leges et indulgentiae congregationis* (412–420).

Ez az imádságoskönyv – címe szerint – már bővített kiadás. Feltételezhető, hogy első változata a Sodalitas Beatae Virginis Visitantis 1640-ben, valószínűleg Pozsonyban kinyomtatott, azonos című, példány alapján ma nem ismeretes *Manualéja* volt (vö. 1844). Ezt az 1662. évi kiadást először Varjú Elemér ismertette saját könyvtárának példánya alapján (MKsz 1892: 232). Az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (II 2583/131), majd Ján Čaplovič (2001), és Knapp Éva is szerepeltette a magyarországi társulatok kiadványainak katalógusában (Pietás 209).

Varjú Elemér arra is felhívta a figyelmet, hogy e kézikönyv megjelenése „egybeesik” I. Rákóczi Ferenc katolikus hitre térésével (i. h.). II. Rákóczi György özvegye, Báthori Zsófia és kiskorú fia, Ferenc ugyanis 1661. október 15-én tért át a katolikus vallásra.

Cf. 1844; –, →

Budapest Nat ⊕

3056

[MISCH, Joannes:] *Specvlvm physiognomicum, in qvo ex notis et signis externis hvmani corporis exhibetur, quid probabiliter affectuum vel defectuum geniorum vel ingeniorum, propensionum vel aversionum, longitudinis vel brevitatis vitae in quibuslibet hominibus interne lateat?* Opera et stvdio Astrophili Tyrnaviensis, anno MDCLXII. Tyrnaviae (MDCLXII) typis Academicis, Melchior Wenceslaus Schneckenhau.

);⁽⁴, A¹²-E¹² F⁵⁺¹ = [8] + 130 pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 997 – Čaplovič 2005

Fiziognómiai értekezés. – A címlap hátán *Excellentissimis, illustrissimis, reverendissimis ... dominis inclyti regni Hungariae statibus, patronis gratiosissimis...* ajánlotta a művet külön szöveg nélkül Melchior Wenceslaus Schneckenhau, typogr. Acad. Tyrn. Előszó: *Ad lectorem* (:)(₂a-):(4b) után következik a mű főcíme *Calendarium mundi minoris, id est hominis. Tractatus physiognomicus* címmel (1–130) *Prooemiumra* és *I–XVII. Propositionora* tagolódik, amelyek közül a *Propositio I–XII.* tárgyalja alapvetően a fiziognómiát, a *XII–XVI.* már ezzel összefüggésben a chiromantiát, a *Propositio XVII.* pedig röviden az álmokat.

A mű *Astrophilus Tyrnaviensis* álnevet használó szerzőjét Kiss Farkas Gábor azonosította azzal a Joannes Misch nevű, luxemburgi születésű jezsuita szerzetessel, aki 1657–1660 között Nagyszombatban volt többek között a matematika tanára és a gyógyszerész prefektusa. Ezt követően négyéves ausztriai működés után ismét Magyarországon tevékenykedett. *Astrophilus Tyrnaviensis* álneven ez időben latin és magyar kalendáriumokat (2724, 2788, 2931, 3472) is adott ki Nagyszombatban (MKsz 2005: 142–144, 150–157).

A kiadvány az első magyarországi fiziognómiai értekezés. Honoré Nicquet francia jezsuita „Physiognomia humana” című művének (Lyon 1648) rövidebb összefoglalása, néhány bizonyíthatóan eredeti részlet betoldásával (MKsz 2005: 144, 156, Kiss Farkas Gábor). A nagyszombati kiadvány élőfeje is megegyezik az eredeti mű címével.

Budapest Univ ① – London BL ②* – Pannonhalma ①

3057

MISSAE in festis propriis ss. patronorum regni Hungariae ... Georgii Lippay, archiepiscopi Strigoniensis, primatis Hungariae et Sanctae Sedis Apostolicae legati nati ... iussu et auctoritate editae. Tyrnaviae 1662 typis Academicis, excudebat Melchior Wenceslaus Schneckenhauus.

[]¹, A⁴ B⁴, []¹ = [2] + 18 + [2] pag. – 2° – 3 ill., orn., init., color.

RMK II 996 – Čaplovič 2002

Magyar szentek miséi. – A piros-fekete nyomással készült, szedett keretbe és nyomdadíszekbe foglalt címlapot a Jézus Társasága fametszetes emblémája díszíti. Hátán *Kalendárium festorum ss. Patronorum regni Hungariae* címmel naptár áll, amely piros nyomással a következő ünnepeket emeli ki: Szent Adalbert püspök, Szent László, Szent István, Szent Imre, Szent Erzsébet. Fekete nyomásúak: Remete Szent Pál, Alamizsnás Szent János, Szent Margit, apostolok oszlása, Szent András és Benedek remeték, Szent Gellért, Szent Orsolya, Szent Demeter vértanú, Szent Borbála. A naptár alatt a Jézus Társasága és Mária nyomtatott emblémája áll. Ezután kezdődik a *Missae in festis propriis ss. Patronorum regni Hungariae* cím megismétlésével a főrész, amely az esztergomi főegyházmegye számára a római miserendet a magyar szentek ünnepeire szóló miseszövegekkel egészíti ki január 15-től, Remete Szent Pál ünnepétől december 4-ig, Szent Borbála ünnepéig (1–18).

A díszes kiadvány a cím tanúsága szerint Lippay György esztergomi érsek utasítására készült. 1668-ban Bécsben jelent meg utánnomása (RMK III 6549).

Cf. –, →

Budapest Nat ① ① – Budapest Univ ① – Martin Nat ① – Nitra Piar ①
Olim: Ráth Gy.

3058

PADVAI Szent Antal szolozmaia életének és csuda tételének rövid sommaban foglaltatott le írásával, sok szép imádságokkal és soltárokkal ... Sz. Antalhoz és a' Boldogságos Szüz Mariahoz, mellyet deakbúl magyarrá fordittatot és maga költségen ki-nyomatott ... Erdödi Eva Svsánna asszonytól ... Lippay Ianos ... hazas-tarsatvl, ajálvan ugyan ezen kis könyvécsket az szombati kalástromban levő apácza asszonyoknak. Nagyszombatba(n) 1662 az academiái bötütkkel Schnekenhaus Menyhárt Venceszlo által.

A¹²-L¹² = [10] + 253 pag. – 12° – 9 ill. calcographicae, orn., init.

Sztripszky I 2036/243 ← MKsz 1879: 121–122 – Čaplovič 2004

Katolikus imádságok. – A címlap háta üres. Ezután ... *gróf Erdödi Eva Svsanna asszony-nak, ... Lippay Janos ... házastársának ajánlja művét a Nagy-Szombati Könyvnyomtató (A_{2a}–A_{5a}). A főrészt Padvai Sz. Antal kis officiumával kezdődik (1–85), amely prózai szoltárokat, könyörgéseket, a szent legendájából vett olvasmányokat (lecke) és három verses himnuszt tartalmaz. Ezek közül némelyik rövidített formában többször is előfordul a kiadványban. Incipitmutatóra utaló kezdősoruk a következő: 5. lap: *Teljes dicséret királynak* – 29, 37, 44, 57: *Szent Bonaventura himnusza*, amely a következőképpen kezdődik: *Jézus igaz világosság* – 66, 77: *Jer örvendjünk mai napon*. A szent életének egy-egy jelenetét kilenc darab, részben számozott, csaknem az egész lapot betöltő rézmetszet illusztrálja a kiadványban a [4], 26., 36., 43., 50., 56., 63., 73. és 86. lapon. A képek alatt futó, kilenc strófájú vers kezdősora *Ez a földi angyal*. A további tartalmi egységek címe: *Szent Antalról való litánia* (87–110) – *Rövid kérdések Szent Antal életéről és attributumairól* (110–121) – *Responsorium Szent Antal dicséretiről és tisztességéről, melyet Seraphin Sz. Bonaventura doctor szerzett* (121–126) – *Tizenkét rövid imádság, kik közül mindenik egyet a felül megírt responsoriumnak malasztjában magában foglal* ... (126–141) – *Rövid imádságok* (141–152) – *Szent Antalhoz való imádság* (152–155) – *Hét ájtatos elmélkedések Pádúai Szent Antal életéről a hétnek mindenik napjára rendeltetve* (155–177) – *Rövid magyarázatja* (177–215) – *Lauretomi litánia* (215–223) – *A boldogságos Szüz Mária tiszta fogantatásáról való imádság* (223–229) – *Boldogságos Szüz Máriához való imádság az ő képe előtt* (229–233) – *Imádság az Atya Istenhez a szorongatásokban lévő vigasztalásért* (233–234) – *A Krisztus Iesushoz akaratumknak szabása nyomorúságinkban való vigasztalásért* (234–236) – *A boldogságos Szüzhöz ellenkezésekben való vigasztalásért* (236–238) – *Mise avagy communio előtt avagy utána való imádságok boldog kimúlásért* (238–243) – *A segítő boldogságos Szüz Máriához ájtatos imádság* (243–247) – *A magosságbeli Istennek áldásáért és oltalmazásáért való imádságok* (247–253) – *Szent Antal áldása* (253).*

A versek kritikai kiadását ld. Incipitmutató.

Az ajánlásból kiténik, hogy Erdödy Éva Zsuzsanna közelebről meg nem nevezett öccse nem sokkal korábban épült föl halálos betegségéből. Az ő gyógyulása fölötti hála kifejezésére készült e kiadvány Szent Antal tiszteletére.

A nyomtatványt először Szabó Károly írta le „a Rakovszky család hitbizományi könyvtárában.” Lontón található példány alapján (MKsz 1879: 121–122). Ennek az imádságoskönyvnek további négy XVII. századi és három XVIII. századi kiadása ismeretes. Mivel az első kiadás

Szabó által leírt, lontói példánya csak a legutóbbi időkben bukkant fel újra Pozsonyban, a verses részleteket Holl Béla az 1675. évi nagyszombati és 1684. évi kassai kiadás (RMK I 1194 és RMK I 1318) alapján adta közre kritikai kiadásában (RMKT XVII/15A 464–467. sz), és az imádságoskönyvecske tartalmát ugyancsak a későbbi kiadások alapján ismertette (RMKT XVII/15B 40–42).

Cf. –, →

Bratislava Univ ① – Budapest Nat cop.

3059

(COMENIUS, Joannes Amos:) *Eruditionis scholasticae pars prima, vestibulum rerum et lingvarum fundamenta exhibens, in usum scholae Patachina [!] editum. Editio tertia, nova ac meliori forma donata, caeterisq(ue) omnibus longe correctius emissa.* [1] (*Vestibulum linguarum* – Nyelveknek tornatza.) – [2] (*Rudimenta grammaticae*) – [3] (*Repertorium vestibulare sive Lexici Latini rudimentum.*) Patachini 1662 [typ. principis] apud Johannem Rosnyai.

A⁸–L⁸ M⁴ = [92] fol. – 8° – 1 ins., orn.

RMK I 996 – RMK II 975 – RMK II 998

Nyelvtanulás céljából összeállított enciklopédia latin és magyar nyelven; latin nyelvkönyv és szótár kezdők számára. – A címlapot Comenius jelmondatával ellátott fametszetes ábra díszíti. Comeniusnak a pataki iskola számára készített és 1652-ben kiadott tankönyvének (2429) ez a harmadik kiadása csupán abban különbözik az előzőektől, hogy első része egymás mellett, két hasábra szedve, bilinguis szöveggént közli a *Vestibulum linguarum* és a *Nyelvek tornáca* című rész 500 pontját. E formai újítással azt a szövegekölzési módszert alkalmazták a pataki kiadásban is, amely a *Januae linguae Latinae vestibulum* című hasonló Comenius-mű magyarországi kiadásában megszokott volt (vö. Várad 1643, 2038). Különben a nyomtatvány tartalma és beosztása teljesen egyezik az előző két kiadásával (2429, 2715).

Szabó Károly bibliográfiájának második kötetében (RMK II 975) Comenius *Eruditionis scholasticae pars prima, vestibulum ... editio tertiájának* pataki kiadását Frank Ferenc ma már nem található soproni példánya alapján mint 1661-ben megjelent pataki nyomtatványt írta le. Nem valószínű azonban, hogy Patakon a harmadik kiadást két egymást követő esztendőben megjelentették volna.

Cf. 2429; 2715, –, →

Budapest Nat ②* – Cluj-Napoca Acad ①

Olim: Frank Ferencnél Sopronban – Kassai jogakad. – Lugossy Józsefnél – Nagyszombati r. c. gymn. – Szathmári püsp.

3060

[1] KALENDARIUM, mellyet Neubart Christoph silesia astrologus 1663 esztendő folyására, Magyar és Erdély Országára és egyéb helyekre alkalmaztatott. – [2] [Prognosztikon]. Sárospatakon [1662 typ. principis] Rosnyai János.

$A^8 B^8 + ? = [16 + ?]$ fol. – 16° – Color.

Takács 1978: 201

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – Az év jellemző adatai (A_1b) és a naptárjegyek magyarázata után (A_2a) a hónapok naptártáblái következnek (A_2b). Minden hónap két lapon helyezkedik el, az ó-naptárhoz magyar nyelvű *Cisio Janus* kapcsolódik. A két ismert töredék január első felét (A_2b), május második felét (A_7a), június-augusztust (A_7b – B_2a) és szeptember elejét (B_2b) tartalmazza. A legelső ismert hónapvers a májusi, kezdőszavai: *Rózsa nyílik, liget is zöldül, madarak szava zendül*. A prognosztikon címlapja kikövetkeztethetően a B_6b lapon lehetett. A prognosztikonból csak a címlapot követő első két levél maradt meg, amelyek a következő fejezeteket tartalmazzák: *Az esztendőnek négy részeiről. A télről* (B_7a – b) – II. *A tavaszról* (B_7b – B_8a) – III. *Nyárról* (B_8a – b). A szöveg a IV. *Az őszeiről* című fejezet kezdetén (B_8b) szakad meg.

Cf. 2872!

Budapest Nat © + cop. (Sárospatak) – Sárospatak Ref ©*

3061

[1] PÁPAI PÁRIZ Imre: Keskeny vt, mellyet az embernek elméjébe ütköző tsuda gondolatoknak akadékiabol, háboru elmékedéseknek köveiböl és sok féle kételkedéseknek sürüjéböl a' menyire lehetett, ki-irtott kegyelmes urunk néhai udvari praedikátora Papai P. Imre, mely mostan harmodszor ki-botsáttatott. – [2] (Szent Davidnak hét poenitentia-tarto soltari...) Pařakon MDCLXII [typ. principis] Rosnyai Janos.

$A^{12}R^{12}S^6 = [10] + 382$ [recte 380] + [27] pag. – 12° – Orn.

RMK I 997

Református vallási tanítás. – A címlapon az a bibliai idézet olvasható Máté evangéliumából, amely a mű címét adta. A hátlapon újabb bibliai idézet. *Debreceni K[alocsa] János M. e. K. Ketskemeten Kisasszony* (augusztus) *havának 21-dik napján, 1662. eszt.* kelt ajánlását *Kamaras Ambrus uramnak, Ketskemet városának egyik igaz tagjának* címezte (A_2a – A_5b). A fő-rész (1–382[recte 380]) teljes egészében megegyezik az 1657-ben Gyulafehérvárott megjelent második kiadással (2710). A *Rendi a kiváltképpen való dolgoknak* című tartalommutató itt a

főrész után áll (R_{4a}–R_{5a}). A vallási tanításhoz egyetlen üres lap (R_{5b}) után, külön címlappal, de folytatólagos füzetjelzéssel csatlakozik *Szent Davidnak hét poenitentia-tarto soltari* Nyéki Vörös Mátyás és Balassi Bálint fordításában (R_{6a}–S_{6a}). Incipitmutatóra utaló kezdősoruk a következő: Nyéki Vörös Mátyás: *Meg ne feddj engemet ... és meg ne ostortozz* (R_{7a}) – Nyéki Vörös Mátyás: *Boldogok, akiknek* (R_{8a}) – Nyéki Vörös Mátyás: *Meg ne feddj engemet ... és meg ne verj* (R_{9b}) – Balassi Bálint: *Végtelen irgalmú, ó* (R_{11a}) – Nyéki Vörös Mátyás: *Uram, halld* (S_{1b}) – Nyéki Vörös Mátyás: *Sok háborúságban* (S_{3b}) – Nyéki Vörös Mátyás: *Hajtsd meg füledet* (S₅[recte S₄]a–S_{5a}). A kiadványt *Reggeli ének* címen Pécseli Király Imre *Dicsérlek, Uram, téged, hogy ez elmúlt éjjel* kezdetű éneke zárja (S_{5a}–S_{6a}).

Ez a tematikus zsolnárgyűjtemény először Pázmány Péter imádságoskönyvében jelent meg (vö. Graz 1606, 945), onnét került át Mihálykó János (vö. Bártfa 1609, 976) és Kopcsányi Márton (vö. Bécs 1622, 1260) imádságoskönyvébe, valamint néhány katolikus kiadású Balassi-Rimay kötetbe (vö. Bécs 1632–1638, 1599) (Bajáki Rita közlése). Önálló címlappal itt tűnik föl először.

Az ajánlólevél szerint Debreceni Kalocsa János Kecskeméti Soós Jánossal együtt hívta fel Kamarás Ambrus figyelmét e könyvre, aki a nyomtatás költségeit vállalta. Kecskeméti Soós János vándor könyvkereskedő volt 1662 és 1677 között (Esze Tamás: *A magyar Praxis pietatis*. Könyv és Könyvtár III. Debrecen 1963, 69–76). Pápai Páriz Imrét a cím mint II. Rákóczi György erdélyi fejedelem *néhai udvari praedicátorát* említette. Ő 1661-től Besztercén szolgált (Szinnyei I 997).

Cf. 2196, 2710, –, →

Budapest Nat ① – Debrecen Ref ② – Sárospatak Ref ② – Szombathely Dioec ②

3062

PÓSAHÁZI János: Joh. Posahazi, a. l. m. *Ars catholica, vulgo metaphysica, cui praemittitur introductorium philosophicum*. Patachini MDCLXII [typ. principis] Johannes Rosnyai.

(*)⁶, A¹²–M¹² = [11] + 80 + 208 pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 999

Filozófiai és metafizikai tankönyv. – A címlap hátán kezdődik *Joh. Posahazi Patakini anno 1662. VII. Septemb.* keltezésű ajánlása *Ladislao de Szemere... fautori suo* ((*)_{2a}–(*)_{3b}). Ezt *Ad lectorem* szóló előszó követi *Joh. Posahazi* aláírással ((*)_{4a}–(*)_{5b}). A következő levél rektóján *Emendanda* sorol fel néhány sajtóhibát ((*)_{6a}). Ennek a levélnek a háta üres. A főrész két nagyobb egységből áll. Az első *Introductorium philosophicum* lényegében filozófiai tankönyv. Hat fejezetben (*caput*) foglalja össze az aristotelesi filozófia alapkérdéseit: *I. De definitione philosophiae* (1–12) – *II. De principio philosophandi* (12–38) – *III. De regulis philosophandi* (38–50) – *IV. De territorio philosophandi* (51–69) – *V. De usu philosophandi* (69–76) – *VI. De distributione philosophiae* (76–80). E terjedelmes bevezetőhöz folyamatos füzetjelzéssel, de újrakezdődő lapszámozással csatlakozik *Ars catholica* címmel a metafizika tankönyve. 30 fejezet-

ből áll. Első fejezete *De natura et existentia metaphysicae* szól (1–28). Ebben a szerző meghatározza a metafizika tárgyát, és megmagyarázza a vele kapcsolatban használt elnevezéseket az eredetét és értelmét. A címben jelölt elnevezést tartja a legmegfelelőbbnek, mivel véleménye szerint a metafizika tárgya a legegyetemesebb fogalom, azaz a létező, aminél nincsen egyetemesebb (*quia objectum habet Catholicotaton, id est Ens, quo nihil universalius* (4)). A következő fejezetekben szól a létezőről (*De Ente II. caput, 28–36*), annak *principium*airól (*III–V. caput, 37–46*) és tulajdonságairól (*VI. caput, 46–55*). Ezek lehetnek megegyezőek (*uniti, VII–XI. caput, 55–93*), mint az egység, igazság és a megfelelőség, illetve eltérőek (*disiuncti, XII–XX. caput, (93–145)*). Ez utóbbiak a dolgok különbözőségeinek a forrásai. Faj szerinti felosztás szerint a létező vagy *substantia* (*XXI. caput, 146–161*) vagy *accidens* (*XXII. caput, 161–176*). Az utolsó fejezeteket az *accidens*, azaz járulékos tulajdonságnak szenteli. Ezek a tartam (*duratio, XXIII. caput, 176–183*), a térbeliség (*localitas, XXIV. caput, 183–191*), a mennyiség (*quantitas, XXV. caput, 191–195*), a minőség (*qualitas, XXVI. caput, 195–197*), a tevékenység és szenvedés (*actio et passio, XXVII. caput, 197–199*), a viszony (*relatio, XXVIII. caput, 200–205*), a külsődleges elnevezés (*denominatio externa, XXIX. caput, 205–206*) és a szubsztancia betegsége (*privatio, XXX. caput, 206–208*).

Makkai Ernő részletesen elemezte Pósaaházi e munkáját (33–63). Első felét Pósaaházi legfontosabb művének tekintette, mint filozófiai rendszerének az összefoglalását, amely egyben a magyar filozófiai irodalom kibontakozása tekintetében is az elsők között van. *Az Introductorium* egyes fejezetei már korábban megjelentek a pataki iskolában a Pósaaházi elnökletével tartott értekezések anyagaként (II. caput = 2797; III. caput = 2798; IV. caput = 2799). Pósaaházi az aristotelesi metafizikát a maga tisztaságában kívánta közvetíteni kora bonyolult, újskolasztikus felfogásával szemben, és ezzel diákjainak akart a segítségére lenni. Makkai véleménye szerint Pósaaházi Aristoteles nézeteihez nem „sokat adott hozzá, ... itt-ott kiegészíteni igyekezett egy-egy Descartes-tól vagy mástól átvett tétellel” (i. m. 63).

Cf. 2797, 2798, 2799, –,

In 11 bibliothecis 16 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ref* – Cluj-Napoca *Acad, Theol Prot* – Debrecen *Ref* – Kežmarok *Ev* – Martin *Nat* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ*

3063

PÓSAHÁZI János: Joh. Posahazi, a. l. m. Pneumatologia. Patachini MDCLXII [typ. principis] Johannes Rosnyai.

()¹⁺⁵, A¹²-H¹² = [9] + 191 [recte 192] pag. – 12° – Orn.

RMK II 1000

Református vallási tanítás. – A munkát *Laurentio G. Varallyai, v. d. m. ejusque in ecclesia, quae est arcis et praesidii Etsediensis, dispensatori ..., fratrumque ejusdem tractus seniori ac inspectori ..., fautori suo* ajánlja *Joh. Posahazi, a. l. m.* (()₂a). Ezt követi a *Lectori benevolo* szóló előszó, amelyben ismerteti a pneumatológia tárgyát és célját. Aláírása: *Joh. Posahazi ... e museo meo S. Patakini. 1662. die 28. Novemb.* (()₂b–()₅b). A mű első része 16 *caput*ban tárgyalja a pneumatológia természetét, a teremtő szellem (Isten) létezésének bizonyítékait,

fogalmát és tulajdonságait (1–168). A *Secunda pars, De spiritibus creatis* értekezik négy fejezetben (169–191 [recte 192]). Közülük az első hármát a szerző az angyalok természete, léte és tulajdonságai ismertetésének szentelte, az utolsó az *anima rationalis*ről, Makkai Ernő fordítása szerint (lásd lejjebb, 64) az emberi szellemről szól.

Az előszó szerint Pósaaházi szellemtanával az ilyen jellegű tankönyvek hiányát igyekezett betölteni.

A művet alaposan ismertette Makkai Ernő (63–75). Takács Béla a sárospataki kollégiumban, az „ifjú tanárok” által írt, ekkor sorozatosan megjelenő tankönyvek között említi (Takács 1978, 38).

In 12 bibliothecis 15 expl. – Aiud – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Theol Prot, Univ* – Debrecen *Ref* – Kežmarok *Ev* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ*

3064

[PÓSAHÁZI János?:] Egy Posonbol repült huholo bagolynak megmellyesztése. [Sárospatak] MDCLXII [typ. principis].

A¹²-D¹² E⁷ = 109 pag. – 12° – Orn.

Sztr. I 2038/245 ← MKsz 1880: 300

Református vitairat. – A keltezés nélküli ajánlást (3–6) *Besenyi Mihály és Kubinyi László uraméknak, ... Szabolts vármegyének fő tagjainak* címezte *Janus Philaletus Hydropolitanus*. A mű törzse (7–109) *Első rész. Melyben a könyvnek szemöldöke levonattatik* címmel kezdődik, s összesen hat részben vitázik Pázmány Péternek *A Sz. Irásról és anyaszentegyházról* írott munkája (Bécs 1626, 1351) első könyvének VII. és VIII. fejezetével. E két fejezetet ugyanis 1661-ben vagy 1662-ben a pozsonyi jezsuita kollégium Bécsben *Két szárny* címmel, önálló műként újra kinyomtatatta (2961). E válasz magát Janus Philaletus Hydropolitanusnak nevező szerzője *bizonyos szakaszokra rendelve* az egyes részek élén többnyire kurzívval szedve, néhány apró stilisztikai különbségtől eltekintve szó szerint közli az általa főolni kívánt kiadvány, azaz az említett Pázmány-mű két fejezetének teljes szövegét is.

Az ajánlás szövegkiadása Ráth Györgytől MKsz 1880: 300–301.

E kiadvány unikum példányáról először Ráth György adott hírt saját könyvtárából. Megalapította, hogy kétségtelenül a sárospataki nyomdában készült. Véleményét a betűtípusok vizsgálata is alátámasztja (MKsz 2005: 394, V. Ecsedy Judit). Ráth az ajánlás aláírásaként olvasható *Janus Philaletus Hydropolitanus* álnevet nem tudta megfejteni. Elképzelhetőnek tartotta, hogy az ún. felső-magyarországi hitvita (vö. 2997) református szereplőinek egyike – Czeglédi István, Matkó István, Pósaaházi János – volt a szerző, de azt is, hogy a Tisza vagy mellékvizei mellett tartózkodó bármely más református lelkész (MKsz 1880: 201). Zoványi Jenő külön indoklás nélkül Pósaaházit tekintette szerzőnek (Theologiai Szemle 1925: 265 és MKsz 1932:9). Ezt elfogadta Takács Béla is (Takács 1958, 81. és Takács 1978, 200). Pósaaházi szerzősége más vitairatainak ismeretében a stílus alapján valószínűnek látszik, de kétségtelen hitelességének bizonyításához további érvek szükségesek.

Révész Kálmán – Pósházi János: *A három kérdésre való summás választételnek ... meg erősödése* (Sárospatak 1666, 3310) című művének két helye alapján – feltételezte, hogy Janus Philaletus Hydropolitanusnak 1663-ban is jelent meg egy munkája Sámbar Mátyás *Három üdvösséges kérdése* ellen (MKsz 1881: 329–300. Vö. 2997). Pósházi az említett helyeken így ír: „Mind olyanok azok, amelyeket a *Három idvességés kérdésnek* authora, a harmadik kérdésnek második részében ... előhozott, melyeket ezelőtt három esztendővel Philaletus Hydropolitanus többire meghamisított.” (54). Továbbá „Te pedig [t.i. Sámbar], mely hamis értelemben csigáz-tad letáblázott vallásodnak, hogy már próbálására az odairatott Szentirásbéli helyeket, ennek előtte három esztendővel egy részint megmutatta Philaletus Hydropolitanus.” (255). Révész nyilvánvalóan félreértette a Pósházitól idézett részleteket. Ezekből ugyanis nem következik, hogy Hydropolitanus egy másik művet is írt, amellyel a *Három üdvösséges kérdésre* válaszolt. Csupán arról tanúskodnak, hogy Hydropolitanus művében vannak olyan részletek, amelyek a *Három üdvösséges kérdés* némely állításának, illetve argumentációjának cáfolataként is felfoghatók. Hogy Pósházi 1666-ban három évvel ezelőttinek mond egy 1662-ben nyomtatott művet, az könnyen magyarázható félreszámolás. Tehát nem megalapozott annak feltételezése, hogy Philaletus Hydropolitanustól 1663-ban egy Sámbar *Három kérdése* ellen írott könyv is megjelent volna.

Az a körülmény, hogy Pósházi harmadik személyben emlegeti Philaletus Hydropolitanust, nem cáfolja Zoványi feltételezését, hogy Pósházi azonos Hydropolitanussal, hiszen az álnév titkának megőrzése az irodalmi szerepjáték része is lehet.

Cf. 2961, –, Appendix 239

Bp. Acad ① (Ráth György)

3065

SZEPSI WENDIGH András: Döghalal ellen valo orvosság, az az a' pestises időkben, s'helyekben való s'lakó embereknek ki-adatott szent elmelkedes, melyben mind a' pestisnek nehézsége ki-fejeztetik, s'mind a'minémü karban helyheztetett emberek találtatnak, azok orvosoltatnak meg. Praedikáltatott Sz[epsi] A[ndrás], S[áros] P[ataki] E[cclesiának] E[gyik] P[rédikátor] a[ltal]. Saros Patakon 1662 [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴-H⁴ I² = 68 pag. – 4°

RMK I 998

Református elmélkedő prédikáció. – A címlap hátán a szerző, *Szepsi Andras Baxi István uramnak, ... Aba-Ujvar megyének ... notariusának, ... Kazinczi Peter uramnak, ... Zemp-lén vármegyének ez esztendőben a pozsoni országgyűlésében egyik becsületes követének, ... Gaspar Pal ... Patak érdemes főbírájának, ... patrónusimnak, fautorimnak* ajánlja, írását 1662. szeptember 7-i kelettel. Ebből kiderül, hogy Szepsi az akkoriban dülő pestis idején elmondott prédikációit jelentette meg nyomtatásban is. A főrész *Leckével, V. Mózes 28:21* versével kezdődik (A_{2a}). Ennek a textusnak az alapján magyarázza a pestis mibenlétét, azt, hogy kiket és miért sújt vele az Isten, és miként lehet ellene védekezni (3–20). További

tanulmányokat és elmélkedést tartalmaz a *II. prédikáció* (20–55). A *III. prédikáció* a „gyenge hitűekhez” szól, és hitük erősítésének módjára és megtérésre figyelmeztet mint egyetlen eszközre a pestis ellen (55–68).

Szepsi Wendigh András (1603/1604–1680) hazai iskolái elvégzése után 1630-tól külföldön folytatta tanulmányait. 1631-ben Leidenben és Brémában jelent meg teológiai disputációja. Hazatérve Tokajban, Ungvárott és Sárospatakon, majd 1671 után Erdélyben működött mint református lelkész.

Szabó Károly szerint (RMK I 998) Sándor István tévesen feltételezte e mű 1681. évi sárospataki kiadását (Könyvesház 52).

Budapest *Acad* ③ – Budapest *Acad Lingu* ③ – Budapest *Nat* ① – Budapest *Ref* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Debrecen *Ref* ② – Sárospatak *Ref* ①

Articuli Posonienses... Pozsony 1662. = **Appendix 235**

3066

(ARTICVLI dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in civitate(m) sua(m) Szász Megyes ad die(m) vigesimum secundum mensis Octobris anni millesimi sexcentissimi sexagesimi secundi indictis celebratis conclusi.) [Szeben 1662 typ. principis.]

A²-C² = [6] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2032/239 ← MKsz 1898: 179

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1662. október 22. és november 1. között Medgyesen, csupán az erdélyi rendek részvételével tartott országgyűlés 29 artikulusának szövegét. A latin nyelvű záradék kelte: 1662. november [!].

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 185–194.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1898: 179), és az ő nyomán így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2032/239). A betűtípusok tanúsága szerint valóban a fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József), amely azonban ez időben már Szebenben működött (MKsz 2005: 406, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① ① – Budapest *Nat* ① – Sibiu *Mus* ① – Târgu Mureș ①
Olim: Mikeszása, Radák Ádám levéltára

3067

(ARTICVLI dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in oppidum nostrum Görgény Szent-Imre ad decimum diem mensis Martii anni millesimi sexcentesimali sexagesimi secundi indictis celebratis, conclusi.)
[Szeben 1662 typ. civitatis.]

A²-C² D¹ = [7] fol. – 2° – Init.

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1662. március 10. és 26. között Görgényszentimrén, kizárólag az erdélyi rendek részvételével megtartott országgyűlés husz artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1662. március 26-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 122–134.

A kiadványt eddig a bibliográfiai szakirodalom részletesen nem írta le, csupán Szilágyi szövegkiadásából volt ismert (ErdOgyEml XIII 122–134). A betűtípusok tanúsága szerint Szebenben, a városi nyomdában készült (MKsz 1968: 207, Fazakas József). A nyomda vezetője 1661–1663 között nem ismeretes.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Univ ① – Sibiu Mus ①

3068

<Naptár és prognosztikon az 1663. esztendőre. Szeben 1662 Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Szenci Kertész Ábrahám 1662 novemberében Kolozsvárról Szebenbe költözött (vö. 3246). 1662-ből egyetlen nyomtatványa sem ismeretes, de feltehetően az 1663-ra szóló kalendáriumot kiadta. Elképzelhető, hogy még költözése előtt, Kolozsváron készítette el, de valószínűbb, hogy a naptár már szebeni letelepedése után, 1662 végén, esetleg 1663 legelején jelent meg.

Cf. 3008!

3069

FABRICIUS, Nicolaus: Lessus in funere ... dominae ... Elisabethae Thököly de Kismark, ... domini ... Stephani Petroczy de Petröcz, equitis aurati, l. b. ac haereditarij domini arcis Kassa, consortis desideratissimae, 22. Martij anno 1662. placidissime vita functae, impendio effusus, ac personae ejusdem ... domini defunctae mariti, ... liberorum, superstitem plerumque accommodatus ... per Nicolaum Fabricium. Trenchinij 1662 [Čížek].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1001 – Čaplovič 1879

Gyászversek. – A kiadvány Thököly Erzsébetnek, id. Petröczy István feleségének 1662. március 22-én bekövetkezett halálára jelent meg Nicolaus Fabriciustól. A címlap verzón az özvegy férjhez írta verses ajánlását *Prospheonesis ad ... dominum Stephanum Petroczy ... conthorali suae lectissimae parentantem* címmel *Nicolai Fabricij* (A₁b). Ezután következik (2) az általa írott hosszabb gyászvers cím nélkül (A₂a–B₂b), majd az (3) *Epitaphium defunctae* (B₃a). A két utolsó költeményt *d. Johannes Koch á Kolburg* írta: (4) *Antidotum lessus eidem ... dno Stephano Petroczy...* címmel (B₃b) és (5) *Ἀποστροφὴ ad ... dominam Elisabetham Thököli...* (B₄a).

Nicolaus Fabricius Trencsénben és Galgócon tanult, és 1658-ban már rektor volt Szakolcán, majd rektor és evangélikus segédlelkész Illaván. 1669-től 1674-ig Nagy-Szlatinán lelkész, amikor a pozsonyi rendkívüli bírósági perben lemondott hivataláról. Ezután Trencsén megyében élt: Csarnólakon és Zajugrócon, ahol 1688-ban meghalt.

Az elhunyt Thököly Erzsébet a báróságot szerzett Trencsén megyei birtokos, id. Petröczy István felesége volt. A címlapon is feltüntetett kassai birtok valójában a Trencsén megyei Kaszával azonos. A házaspár három gyermeke közül Kata Szidónia lett a neves költőnő. Thököly Erzsébet halálának éve, hónapja és napja a címlapon szereplő kronosztichonba is bele lett foglalva.

Bár Nikodém Čížek nyomdász nevével utoljára 1661-ben jelent meg nyomtatvány, a műhely feltehetően 1664-ig, haláláig az ő tulajdonában volt.

Budapest Arch ① – Budapest Nat ①

3070

INSTITORIS, Michal: Desiderium aureae pacis distichis eteologicis exprimens annum epochae Christianae 1663., cui adjuncta est, anni proxime elapsi ominosa inundatio, carmine heroico descripta, autore Michaele Institoris, r. s. m. p. [Trenchinii 1662 Čížek.]

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

Sztripszky II 2586/134 ← MKsz 1891: 270–271 – Čaplovič 1880

Versek. – A kettős keretbe foglalt címlapot 1663-ra szóló kronodisztichonok övezik. A címlap hátán a 122. zsoltár 7. versének szintén kronodisztichonná alakított parafrázisa, valamint *Echo pacis* című vers olvasható. A kiadvány két változatban ismeretes, az „A” változatban a címlévél után (A_{2a}) az *Autor* ajánlása olvasható *Gabrieli David de Szent Peter, vice comiti ... Casparo Benicky de Benicz, ... Alexandro Baan de Nadas-Falva, ... Andree Josth de Necpall, iudicibus appellationum; ... Georgio Draskoczi de Draskocz, jurato notario, ... Petro Rakowsky de Nagy Rakow et in Kelemen Falva, ... Ladislao Krasznezcz de Draskocz, ... Nicolao Gonzor, itidem iudicibus appellationum; nec non ... Johanni Kewicky, seniori de Kewitz, jurato vice-notario et iudici nobilium, ... Johanni Kewicky juniori de Kewitz, provisorii honor. arcis Blatnic ...*, *Stephano Zaturecky de Felso Zaturcza, jurato assessori, sedi iudiciariae ... comitatus Thurociensis*. A „B” változatban az ajánlás helyét üresen hagyták, csupán az *offert. dicat, consecrat* szavakat nyomtatták oda *Autor* aláírással, lehetőséget adva, hogy az ajánló szöveget a szerző kézzel jegyezhesse föl. A főrészben békéért könyörgő költemények olvashatók. Elsőként (1) *Michal Institoris 1663-at* kiadó kronodisztichonja (A_{2b}–A_{3a}) – majd (2) *...Johannis Thelkonii, pastoris ecclesiae Necpalien. ... nec non contub. Thurocien. decani ac notarii ... ad Pacis desider. adjectum suspirium* (A_{3a}–b) – (3) *Georgius Holvaith junior, gymn. Trench. desig. conector* költeménye (A_{3b}). A kiadványhoz (4) *Ominosa inundatio* című hexameteres leírás járul, amely minden bizonnyal *Institoris* műve (A_{3b}–B_{2a}). Ez utóbbi az 1662 augusztusi, az egész Szepességben pusztító felhőszakadásról és özönvízről számol be (vö. Időjárás események és elemi csapások Magyarországon 1700-ig. Bp. 1962. 194–195, Réthly Antal).

A kiadványt elsőként 1663-ban, Trencsénben készült nyomtatványként Hellebrant Árpád ismertette (MKsz 1891: 270–271). Ján Čaplovič (1880) szerint a munka, bár 1663-ra készült, de már 1662-ben megjelent, a nyomtatványt ugyanis *Institoris* 1662. december 31-én elküldte Kőrmöcbánya városának. A nyomtatás helyét a betűtípusok vizsgálata is megerősítette (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Bratislava Acad ① (A-variáns) – Budapest Acad ②* (B-variáns) – Budapest Nat (B-variáns)

3071

<Kalendář a pranostyka na rok 1663. Trencín 1662 Čizek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Az utolsó, Čizek névvel megjelent, ismert trencsényi nyomtatvány 1661-ből való (3013), de a nyomda még legalább három évig működött a városban a nyomdász nevének feltüntetése nélkül. Ezért a naptársorozat többi tagja alapján megalapozottan feltételezhető, hogy a szokásos naptárt 1662-ben, 1663-ban és 1664-ben is kinyomtatták Trencsénben (vö. még 3134, 3185). A műhely 1665-től Jan Dadan nyomdájaként Zsolnán folytatta a munkát (Čaplovič 582, 866).

Cf. 2882!

3072

[PÍSNĚ Adventní, o zdávna žádaném seslání syna Božího s nebe, a přesvatém vtělení jeho, v životě Blahoslavané Panny Marie, nyní zase znovu vytištěné. V Trenčine 1662 v impressi Nykodéma Czjzka.]

A⁸ + ? = [8] + ? fol. – 8° – Orn., init.

Knihopis 13.665 – Čaplovič 1881

Evangélikus énekeskönyv biblikus cseh nyelven. – (A cím fordítása: Adventi énekek Isten fiának régóta várt égből küldéséről és legszentebb megtestesüléséről a boldogságos Szűz Mária méhében, most ismét kinyomtatva. Trencsénben 1662. évben Nykodém Čížek nyomdájában).

Az énekeskönyvnek ma egyetlen töredékes példánya ismeretes. A füzetjelekből és őrsvakból egyértelműen megállapítható, hogy ez az „A” füzet 2–7. levelét foglalja magában. Az első meglévő levélen kezdődő ének incipitje: *Pan Bůh všemohaucý z nestihlé své moci* (A mindenható Úristen végtelen hatalmából). Ezt imádság követi *Kyrie adventní* címen, majd az Apostoli Hitvallás szövege (A_{2b}–A_{3a}). A további leveleken összesen még hat adventi ének szövege olvasható. Nikodém Čížek más hasonló kiadványaiból következtetve az énekeskönyv terjedelme csupán egyetlen füzet és még néhány lap lehetett (vö. 2951 és 2953).

A kiadványt először Ján Vilikovský ismertette. Foglalkozott a töredékben található énekek előfordulásával más énekeskönyvben. Példányra és más forrásra hivatkozás nélkül közölte a fent is olvasható címléírást, valamint az impresszum adatokat (Bratislava 1935, 287). Hitelességét nincs ok kétségbe vonni, feltehető ugyanis, hogy ő még látta a töredékes példány címlapját. A mű pontos könyvészeti leírását a Knihopis (13665), majd Ján Čaplovič tette közzé (1881). A ma ismeretes, egyetlen, csonka példány Jiřík Tranovský énekeskönyve 1636. évi ló-csei kiadásának (1655) liptószentmiklósi példányában (jelzete X.G.3.) maradt fenn az „Errata” utáni * jelű füzet mögé kötve. A fenti leírás Vilikovský közleménye és a Knihopis, továbbá a töredéknek a Magyar Tudományos Akadémia mikrofilmtárában őrzött másolata alapján készült.

Cf. 2951, 2953. –

Budapest *Acad cop.* – Liptovský Mikuláš *Ev* ③

Sámbár Mátyás: De substantia missae et caeremoniis eiusdem, cum applicatione ad passionem Christi per imagines et orationes Latino- Hungaricas. H. n. 1662. – Vide 3020

3072A

<Bayer, Johann: Pasquillus contra M. A. Eccardum. Bartphae 1663? Jakob Klöss. 1 fol.(?), ill.>

Čaplovič 212

Egykorú és XVIII. századi adat alapján feltételezhető. – Hitvitázó gúnyvers.

Ennek a valószínűleg egyleveles, plakát alakú (?) nyomtatványnak ma egyetlen példánya sem ismeretes. Egykori létezésére Ján Čaplovič következtetett (212) Johann Samuel Klein híradása alapján. Klein szerint Johann Bayer, aki 1660-1666 között eperjesi rektor volt, a két eperjesi lelkész, Abraham Eccard és Johann Sartorius között 1660–1663 folyamán tartó viszálykodásban Sartorius pártján állt, és név nélkül „ließ zu Barthfeld lateinische Verse, in Gestalt eines Galgens drucken, auf welchem M. Abraham Eccard mit der Überschrift hieng: At quis illud carcinoma pendens? Responsum: Eccardus.” (Nachrichten I, 9. A vizsályról ld. Hörk József: Az eperjesi ev. ker. collegium története. Kassa 1896, 66–71). Klein leírása alapján a mű képvess is lehetett. Čaplovič szerint „Carmen Hamaneum”-nak nevezve Bayernek ugyanezt az akasztófát ábrázoló művét említi egy 1663 folyamán keletkezett, ismeretlen szerzőjű, Bayer ellen írt kézirat is, a „Mitra Capiti Scitulo Bayeri ... sive Judicium Theologorum et philosophorum saniorum de Bayerianis scriptis ...” (Lelőhelye a pozsonyi evangélikus líceum kéziratára, ma a Szlovák Tudományos Akadémia Kéziratára Acta historica patriae című gyűjteményének lapzámozás nélküli V. kötete).

A fenti adatok bizonyítják Bayer gúnyversének egykori létezését, s Klein határozott beszámolója alapján bártfai nyomtatását sincs ok kétségbe vonni. Čaplovič a Bayer ellen írt kézirat, a *Mitra* keletkezését annak tartalma alapján 1663-ra tette, s ezért ezt az évet tartotta a gúnyvers kinyomatási évének. A *Mitra* azonban bizonyosan 1666 után keletkezett. A benne olvasható cím „Carmen Hamaneum” ugyanis a bibliai Eszter könyvére utal, amelyben Amant akasztják fel arra a bitóra, amelyet ő maga Mardokeusnak ácsoltatott. Bayernek azonban csak 1666-ban kellett távoznia Eperjesről „összeférhetetlen természeté” miatt (vö. Hörk József i. h.). Ennek ellenére valószínűleg 1663 lehetett a gúnyirat kiadási éve, mivel Eccard ebben az évben vált meg végelegesen eperjesi lelkézi hivatalától.

3073

JONAS. Imago resurrectionis Jesu Christi in imagine scenica adumbratus et repraesentatus publice a juventute scholae Bartphensis anno MDCLXIII. (Bartphae MDCLXIII) typis Klössianis.

A⁸ = [8] fol. – 8° – Orn.

MKsz 1963: 345 – Čaplovič 214

Iskoladráma programja latin és német nyelven és szereposztás. – E színjátékot, amely Jónás történetét Krisztus feltámadásának ószövetségi előképeként mutatta be, a bártfai iskola tanulói adták elő 1663-ban, valószínűleg a húsvéti ünnepek alkalmából. A címlap hátán *Studijsi scholae Bartph.* külön szöveg nélkül ajánlották művüket *Melchiori Schmitz ... civ. Bart. judici* (A₁b). A főrész két nyelven: latinul, majd németül foglalja össze az egyes jelenetek tartalmát. Címük a következő: *Argumentum Matth. XII. 40.* – *Der Inhalt – Antiscenium – Vor-Spiel – Act. I–III.* (2, 5 és 4 jelenettel) – *Interscenium – Mittel-Spiel – Act. IV.* (6 jelenettel) – *Postcenium – Nachspiel* (A₂a–A₆a). Végül *Nomina actorum* sorolja fel a szereplők nevét: *Class. I. studiosi: Matth. Moltzani Neosol. s.s. – Martinus Nadlicky Oriv. – Martinus Bonis Lypt. – Nicolaus Kruzlicz Arv. – Thomas Paulini Othuren. – Andreas Nigrini Solien. – Simon Bobovsky Sil. – Iac. Pentek Zdanen. – Stephanus Saarosi Sarosien. – Melch. Bonis Lypt. – Blasius Steinhauser Transylv. – Georgius Simonides Thur. – Ioh. Laurenti Welkop. – Martinus Petrnak, Thur. – Matth. Palumbini Thur. – Ioh. Gelenius Soln. – Georgius Stranovius Arven.*

– Mich. Pavlovic Thur. – Thom. Majerus Alnov. – Sam. Ladiver Soln. – Ioh. Damnanides Puch. – Philipp. Herrlich Neosol. – Geor. Spetkius, Hont. – Georgius Szentmiklosi Lipt. – Elias Krutek Soln. – Nicol. Kőszegi, Kőszegien. – Ioh. Buxa Nitr.

Class. primae et rhet. studiosi: Ioh. Drasdius Kraczun. – Andr. Hoffmann Bartph. – Gabr. Spetkius Honten. – Ioh. Ochrlan Bartphen. – Iohannes Zarevutius Bartph. – Stan. Wartensis Polon. – Franc. Baranai nob. Hung. – Steph. Marci nob. Hung. – Stan. Potocky nob. Pol. – Ioh. Arculari Welkop. – Ioh. Stromt Fillen.

Classis 2.: Iacobus Urbani Bartph. – Ioh. Stauff Bartph. – Steph. Fejérvári nob. Hung. – Adamus Pribék nob. Hung. – Andreas Marci nob. Hung. – Iohannes Reichwaldt Bartphen. – Adamus Banczi nob. Hung. – Petr. Kerzer nob. Hung. – Andr. Krackovsky Bartph. – Steph. Varadi nob. Hung. – Paulus Ketzer nob. Hung. – Martinus Scheredi Epperien. – Stephanus Welekiní nob. Hung. – Matth. Grünwaldt Bartph. – Geor. Stras nob. Hung. – Leonh. Wagner Bartph. – Iacob Demeter Bell. – Ioh. Potocky nob. Pol. – Ioh. Bretzler Libeizen. – Ioh. Wolensky Bart. – Richard Martidis Sarpat.

Class. 3.: Mart. Huldreich nob. Bartph. – Ludov. Fejérvári, nob. Hung. – Ioh. Elekscheni Raszlav. – Daniel Ladiver Soln. – Leonh. Pfeiffer Bartph. – Samuel Domek Bartph. – Andr. Stembersky Bartph. – Leonhard. Ochrlan Bart. – Adam Korponay, nob. Hung. – Georg. Szentmiklosi, nob. Hung. – Georg. Balásházi, nob. Hung. – Nic. Szirmay, nob. Hung. – Andr. Ochrlan Bart. – Leonh. Hüber Bartph. – Andr. Lukavicky Bart. – Andr. Kuns Bart. – And. Uyfalusi, nob. Hung.

Class. 4.: Leonhardus Stauff Bart. – Andr. Bendel Bart. – Martinus Wagner Bartph. – Ierem. Splenius Novoban. – Thomas Scholtz Bartphensis.

Class. 5.: Petr. Szirmay, nob. Hung. – Andr. Haltzig Bart. – Mart. Klein Bartph. – Ioh. Lapsher Bart. – Paulus Haltzig Bart. – Adam Szegedi, nob. Hung. – Servatius Huber Bart.

Class. 6.: Casp. Lapsher Bart. – Ioh. S[?] Bart. – Iacobus Wagner Bart. – Leonh. Stöckel Bart. – Abr. Christiani Bart. – Leonh. Schramm Bart. (A₆b–A₈b).

E nyomtatványról először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 345), majd Ján Čaplovič adott hírt. Az utóbbi hívta fel arra a figyelmet, hogy a diákok között szerepel a későbbi bártfai nyomdász, Leonhard Ochrlan is (214), aki 1683–1684 között megjelent nyomtatványait Ocherlan névformában jegyezte (Čaplovič 250–252).

A bártfai iskola rektora ebben az időben ifj. Elias Ladiver volt (Szinnyei VII 630).

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop. – Levoča Ev ①

3074

[1] UJ éz [!] o kalendariom Kristus urunk születése után való MDCLXIV. esztendőre, mely bissextilis (az az közbetett avagy ugro) esztendő, kinek hosza 366 napot foglal magában. Nagy szorgalmatossággal a' bechi meridianomra rendeltetett Kürner Leopold és Mate, aa. II. et philos. emerit. által. Német, Magyar és ezek szomszédságában levő országok szolgálattjára, a magyar historia és sokaldamakkkal [!] együt. – [2] (Prognosticon az az iöendő dolgoknak égi nézésekből- való gyanakodas Kristus urunk születése után való

MDCLXIV. esztendőre ... Nagy szorgalmatossággal az egi chillagoknak járások szerint, a' Napnak, Holdnak, planetáknak forgásokrul és onnét észben vett szélvészokrul, az Austriay Herczogségnek, Magyar és ezek szomzédságában levő országoknak meridianumia szérint egybeszedetetett Kürner Lipold és M a t e , aa. ll. et philos. emerit. által.) Béchben [1663] Kürner Jakab János [sen.], Also Austriának könyw-nyomtatoja.

[A]⁸ B⁸ C⁸ D⁷⁺¹ = [31] fol. – 8° – 3 ins., orn., init., color.

RMK I 1008

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – Címlapját két angyal által tartott koronás magyar címer, a címlap hátát osztrák címer díszíti. A naptárrész az év jellemző adataival és a naptárjegyek magyarázataival kezdődik ([A]_{2a}). A naptártábla beosztása eltér a korábbi évektől, egy-egy hónap három hasámban csak egy lapot foglal el ([A]_{2b}–[A]_{8a}). Ezt követi a *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról...* ([A]_{8b}–B_{1b}), majd a *Patika, az az az érvágásban kibocsátott vérnek jelenségéből eszre vött betegségek ellen való orvosságok ...* (B_{1b}–B_{9b}) című vers. Kezdő szavai: *Az érvágás által ha véred ...* A prognosztikon önálló címlapján babérkoszorúba foglalt magyar címer látható (B_{4a}). A prognosztikon fejezetei: *Az 1664. esztendőnek kezdetiről* (B_{4b}–B_{5a}) – *Az esztendőn uralkodó planétáról* (B_{5a}–B_{6b}) – *A planéták hatalmasságáról* (B_{6b}–B_{7b}) – *A télről* (B_{7b}–B_{8a}) – *A kikeletről* (B_{8a}–C_{1a}) – *A nyárról* (C_{1b}–C_{2a}) – *Az őszről* (C_{2a}–C_{2b}) – *Ennek az 1664. esztendőnek a Napban való fogyatkozásáról* (C_{2b}–C_{3a}) – *E jelen való 1664. esztendőnek gyümölcsös voltáról* (C_{3a}–C_{4a}) – *A hadakról* (C_{4a}–C_{6b}) – *A testi betegségekről* (C_{6b}) – *Kronológia, avagy mind a Felső-s mind Alsó-Magyarországban lett hadakról és a fő városoknak, ... megvétéléről való históriának következő része...* (C_{7a}–D_{3b}), mely az 1537-től 1541-ig terjedő éveket tárgyalja. A prognosztikont a *Magyarországi és erdélyi sokadalmak* (D_{4a}–D_{7b}) című vásárjegyzék zárja.

Hasonmás kiadása: Új éz o kalendarium Kristus urunk születése után való MDCLXIV. esztendőre. Bp. 1978. Kiad. és utószó Berze László.

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtárban lévő példányról Tóth Endréné és Rapcsányi László írt (Hadtörténeti Közlemények 1962: 236–260 és Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Évkönyve 1962: 158–171).

Cf. 2626!

Budapest Acad ① – Budapest Civ ①
 Editio facsimile (Budapest Civ)

3075

[1] NEU und a[iter] Cale[nder] auff das Schal[tjahr] der heilwertigen G[eburt] Jesu [Christi] 166[4], auff Siebenb[ür]gen, Un]gern vnd vmblieg[ende] Länder? ... mit gebührendem [Fleiß dirig]ret vnd gestell[et durch] Geor-

gium [Rohdium?] ... – [2] [Prognosticon auf das Jahr 1664.] [Brassó 1663 Herrmann.]

[A]⁸ + ? = [8] + ? – 16° – Color.

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A kiadványból ma csupán egy kötéstáblából ki-
 áztatott egylevélnyi töredék ismeretes, amely az első füzet csonka első, negyedik, ötödik és
 nyolcadik leveleit tartalmazza. Ezekben a címlap egy részlete, ennek hátán [Luc]ae Hirscher ...
Rathsgeschwor[eren] ... *Cronen in Sie[benbürgen]*-nak szóló ajánlás, valamint február hónap
 naptártáblájának második része ([A]₄a), március hónap ([A]₄b–[A]₅a), április első fele ([A]₅b),
 június második fele ([A]₈a), valamint július eleje ([A]₈b) olvasható. A naptár az ünnepnapok,
 a vasárnapi betű és a szökőév alapján az 1660-as éveken belül csak 1664-re szólhat. Szerzője
 feltételezhetően, miként az 1659-re szóló naptárnak (2758), Rohdius György lehetett.

A kalendáriumok szokásos szerkezetét figyelembe véve a kiadványhoz szinte bizonyosan
 prognosztikon és krónika is csatlakozott.

1664-re szóló brassói kalendáriumot Szabó Károly is felvett a bibliográfiájába (RMK II
 1029), azonban az általa leírt példány valójában 1664. évre szóló szebeni naptár (vö. 3126).

Cf. 2822!

Braşov Arch ④ – Budapest Nat cop.

3075A

DEBRECENI SZŰCS János: *Brevis tractatus de usu ac praxi verae logicae, duobus libris absolutus et in gratiam eorum, qui vera logica uti cupiunt, exhibitus opera et studio Johannis Debreceni, philosophiae in ... schola Debrecinensi praelectoris et p. t. rectoris. Debrecini 1663 apud Georgium Karancsi.*

A¹² B¹² C⁶ = [30] fol. – 12° – Orn., init.

RMK II 1002

A logika tankönyve. – A címlap hátán Seneca-idézet áll. Ezután kezdődik *Johannes Debreceni* ajánlólevele *Stephano Tholnai, ... orthodoxae ecclesiae religionisque defensori, ... Debrecinensium rei publicae civi* ... (A₂a–A₃b), amit *Lectori benevolò salutem* kezdetű előszó követ ugyancsak a szerző aláírásával (A₄a). Majd *Index capitum* sorolja fel a főrész két könyvének fejezeteit (A₄b–A₅a). A szerzőnek, *Johanni Debreceni, collegae ... auream verae logicae praxin edenti* a köszöntésére *Georgius Martonfalvi, theol. doctor et schol. Debr. p. t. rector* írt üdvözlőverset. A főrész két könyvből áll. Az első *Usus ac praxeos logicae liber primus de genesi* címmel kezdődik. Nyolc fejezetből (*caput*) áll. Ezek a logikai gyakorlat meghatározása után a legfontosabb gyakorlati tudnivalókat foglalják össze a *disputatio*, levél, beszéd és szónoklat megszerkesztésére vonatkozóan (A₆a–C₂a). A *De analysi* című második könyv a logikai elemzésről értekezik két fejezetben (C₂b–C₆a).

Debreceni Szűcs János Franekerben, Utrechtben és Groningenben tanult 1657 és 1659 között, majd Debrecenben működött mint tanár és református lelkész. 1665-től Hajdúböszörményben, 1671-től Túrkevéen szolgált. Mint Debreceni P[ellionis] János, görög nyelvű üdvözlőverssel köszöntötte Tolnai F. István Franekerben 1659-ben kiadott Lükhnosz logikosz című művét (RMK III 2057). Bartók István mindkét munkát a debreceni iskolára jellemző rámista logikák között említette (93 és 97).

Budapest *Nat cop.* – Kecskemét *Ref* ① – Pápa *Ref* ①

3076

DEBRECENI [SZŰCS] János: Idvessegnek vta, avagy edgyügyü rövid tanítás, mely azt adgya elődben, mint kellyen neked az Istének szent lelkének ujjá szülő kegyelmét meg nyerned, es az által a' meny-országba jutnod. Praedikaltatot a' debreceni szent gyülekezetben 1663. esztendőben, pünkösöd havának 14-napjan Debreceni Janos, akkori debreceni scholának igazgatoja által. Debrecenben (1663) R. P. Kárantsi György által.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – 1 ins., orn., init.

RMK I 1000

Református prédikáció. – A címlapon az iktári Bethlen-család címere látható, a címlap hátán *Nemzetes Dobozi Ianos és Posgai Gaspar uraméknak ...* ajánlotta művét keltezés nélkül *Debreceni Janos*. Az egyházi beszédet a debreceni református kollégium rektora 1663 pünkösdhétfőjén, azaz május 14-én mondta el. A rövid prédikáció (A_{2a}–B_{3b}) után a nyomtatványt *Az Istennek orcájának és esküvéssel tett ígéretinek hozzánk való fordításáért való könyörgés* zárja (B_{3b}–B_{4b}).

Az ajánlás szerint az elhangzott prédikáció kibővítésére és kinyomtatására a két mecénás kérte a szerzőt. Debreceni Szűcs János beszédének egy hosszabb részét arról, hogy az újjá nem született ember miként mentegeti vétkeit (B_{1a}–B_{2b}), Pápai Páriz Imre *Keskeny út* című művéből vette át. Ez 1663 előtt három ízben is megjelent, Utrechtben 1647-ben, Gyulafehérvárott 1657-ben és Sárospatakon 1662-ben (2196, 2710, 3061). Kérdéses, hogy Debreceni Szűcs János melyik kiadást használta.

Cf. 2196; 2710, 3061

Budapest *Nat* ③* – Debrecen *Ref* ①

3077

MARTONFALVI TÓTH György: Keresztenyi inneples, avagy lelki szent mesterseg, mely azt adgya elődben, mint kellyen néked az ecclesiáktól ren-

deltetett és már bévött innepeket, karácsont, husvétot, pünkösödöt a' töb fiók innepekkel együtt megüllened, és azok felöl józanon értened, mellyet predikallott a' debreceni ecclesiában 1663-ben [!] Mart. 26. Martonfalvi György. Debrecenben (1663) R. P. Karancsi György.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK I 1001

Református prédikáció. – E beszédet 1663. március 26-án, azaz húsvéthétfőn mondta el Martonfalvi Tóth György Debrecenben. E nyomtatott változatát a címlap hátán *Nemzetes Vigkeduű Pal és Kondorosi Janos uraméknak* ajánlotta (A₁b). *Inneplés* cím után kezdődik a prédikáció Ézsaiás próféta I. része 13. versével. A magyarázatot az *ige tudománya*, a roszzul ünneplés részletezése követi (A₂a–B₄a). Martonfalvi ellenzi a szentek emléknapjainak megünneplését, óvja hallgatóit a sátoros ünnepek számának növelésétől, és az érdemszerzéstől.

Martonfalvi Tóth György (1635–1681) itthon Zabolán, Désen, Gyulafehérvárott és Váradon tanult, majd 1655–1659 között az utrechti, a franekeri és a leideni egyetemen végezte tanulmányait. Rövid tanulmányutat tett Oxfordba is. 1659-ben a franekeri egyetemen teológiai doktori címet szerzett. Hazatérése után a váradi gimnázium tanára, a város török elfoglalása után őt és diákjait a debreceni kollégium fogadta be. A kollégium professzora volt egészen haláláig. Pedagógusi tevékenységéről ld. Baráth Béla Levente: Mártonfalvi György (1635–1681) munkásságának jelentősége a Debreceni Református Kollégium és a magyar peregrináció történetében. Debrecen 2000.

Az ünnepek megülésének kérdéséről a korszak irodalmában ld. Nagy Géza: Fejezetek a magyar református egyház 17. századi történetéből. Bp. 1985, 43.

Cf. –, →

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop. – Budapest Ref ②*

3078

BAYER, Johann: *Film labyrinthi vel cynosura seu lvx mentivm vniversalis: cognoscendis, expendendis et communicandis vniversis rebvs accensa anno, quo cynosvra mentis palestrae Fragariae ostendebatvr, a m. Johanne Bayero Eperiensi, antehac facult. philos. academiae Wittenbergensis adessore, h.t. lycei patrii rectore primario. Cassoviae in Hungaria superiore (MDCLXIII) typis Marci Severini.*

[]¹, (:)⁸ (2:)⁴–(3:)⁴ (4:)³⁺¹, A⁸–Z⁸, Aa⁸–Cc⁸ = [1] + [37] + 407 [recte 415] pag. – 8° – Tit. calographicus, orn., init.

Čaplovič 581

Természetfilozófiai kézikönyv. – A nyomtatvány elején rézmetszetes címlapon a címnek megfelelően labirintus és a csillagos ég látható. Bal oldalon a szerző áll könyvével. A metszetet az aláírása szerint *I. Hieb math., fecit in Eperies*. Hátlapja üres. A szedett betűkkel nyomtatott címvelet *Johannes Bayer, lycei rector Eperjesini* 1662. december 31-én kelt ajánlása követi az eperjesi tanács tagjainak: *Johanni Vebero judici, ... Michaeli Hackero, ... Thomae Cunrado, ... Martino Kastl, ... Martino Halliganz, ... Danieli Guth notario, ... Johanni Somosi, ... Francisco Jaszay, ... Jacobo Stein, ... Johanni Roth, ... Danieli Banyay, ... Johanni Lengfelnero, ... Andreae Platschko senatoribus ... civitatis Eperies*. ((:)₂a–(:)₇a). Ezután két üdvözlővers következik: *Isaacus Zabanius, lycei conrector* verse *προσφώνησις* címmel ((:)₇b–(:)₈b) és *m. Johannes Kemmelius Leutschov*. költeménye *ad ... Johannem Bayerum* ((:)₈b–(2:)₁a). Ezt *Index titulorum* címen tartalomjegyzék követi ((2:)₁b–(4:)₃b). Majd egy üres levél után *Lucis mentium universalis proemium* című rövid bevezetéssel (1–4) kezdődik a főrész. Három fejezetből áll a dolgok, azaz a világ megismeréséről, feltárásáról és másokkal való megismertetéséről: *Pars prima. De modo res cognoscendi* (4–136) – *Pars secunda. De modo res expendendi* (137–373) – *Pars tertia. De modo res communicandi* (373–407 [recte 415]).

Részleges szövegkiadás Borzsák István fordításában: Régi magyar filozófusok XV–XVII. század. Bp. 1961, 116–130. és S. Varga Katalin fordításában: A táguló világ magyarországi hírmondói XV–XVII. század. Szerk. Waczulik Margit. Bp. 1984, 280–285.

E kiadvány Johann Bayer Kassán ugyancsak 1663-ban megjelent kézikönyvének (3079) első változata. Ján Čaplovič írta le, mint a második, bővített változat variánskiadását (581). Megállapította, hogy a rövid változat címlapján nem tüntették fel a kiadás évét az impresszumban, arra csak a cím szövegében elrejtett kronosztichon utal, amelynek szedése kurzív a hosszabb változat antikva szedésével szemben. Itt csak két üdvözlővers olvasható a bővített változat öt költeményével szemben, és hiányzik belőle a terjedelmes *Praefatio isagogica* is, amely Bayer filozófiai felfogásának összefoglalása.

Az eltérések ilyen nagy mértéke miatt indokolt variánsok helyett két kiadásról beszélni, hiszen a bővebb változat 81 levelével szemben itt csak 21 levél a praelimináriák terjedelme. Igaz, hogy a főrész szedése, tartalma és beosztása mindkét változatban megegyezik, de e rövidebb változat végéről még hiányzik a sajtóhibák jegyzéke és a tárgymutató is. Mindezek alapján úgy tűnik, hogy az első, rövid változatot 1663 elején jelentették meg, s azt még ugyanabban az esztendőben további üdvözlőversekkel és prae- és posztlimináriákkal jelentős tankönyvvé bővítették (3079).

A metszet eperjesi készítője Israel Hiebner volt, Bayer egy esztendővel korábban megjelent filozófiai tankönyvéhez hasonlóan (3028 vö. Pataky 141).

Cf. –, 3079

Budapest Nat ①

3079

BAYER, Johann: *Filvm labyrinthi vel cynosvra seu lvx mentivm vniversalis: cognoscendis, expendendis et communicandis vniversis rebvs accensa anno, quo cynosvra mentis palestrae Fragariae ostendebatvr, a m. Johanne Bayero Eperiensis, antehac facult. philos. academiae Wittenbergensis adessore, h.t. lycei patrii rectore primario. Cassoviae in Hungaria superiore, 1663 typis Marci Severini.*

[]¹, (:)⁸–(10:)⁸, A⁸–H⁸ I⁴ K⁸–Z⁸, Aa⁸–Ee⁸ Ff² = [1] + [159] + 407 + [36] pag. – 8° – Tit. calcographicus, orn., init.

RMK II 1003 – Čaplovič 578

Természetfilozófia kézikönyv. – A nyomtatvány elején rézmetszeten a címnek megfelelően labirintus és a csillagos ég látható. Bal oldalon a szerző áll könyvével. A metszetet az aláírása szerint *I. Hieb math., fecit in Eperies*. Hátlapja üres. A nyomtatott címlévet *Johannes Bayer, lycei rector Eperjesini* 1662. december 31-én kelt ajánlása követi az eperjesi tanács tagjainak: *Johanni Webero judici, ... Michaeli Hackero, ... Thomae Cunrado, ... Martino Kastl, ... Martino Halliganz, ... Danieli Guth notario, ... Johanni Somosi, ... Francisco Jaszay, ... Jacobo Stein, ... Johanni Roth, ... Danieli Banyay, ... Johanni Lengfelhero, ... Andreae Platschko senatoribus ... civitatis Eperies*. ((:)₂a–(:)₇a). Majd üdvözlőversek következnek: (1) *a Johan. Sartorio, ecclesiae Eperjensis pastore Germanico, ... lycei inspectore primario* ((:)₇b–(:)₈a) – (2) *Joannes Philippus Schönlin, philosophiae ac medicinae doctor, ... civitt. Eperjes. ordinarius phys. et pract.* ((:)₈a) – (3) *Isaacus Zabanius, lycei conrector* ((:)₈b–(:)₁b) – (4) *Johannes Kemmelius Leutschov.* – (5) *Johannes Fabricius Szakolczensis* ((:)₁:₂a). Ezt *Index titulorum* címen tartalomjegyzék követi ((:)₁:₂b–(3):₄b). Végén pár soros *Monitum ad lectorem* a sajtóhibák olvasás előtti javítására int a könyv végén álló hibajegyzék alapján. Ezután *Ad amicum et sapientiae verae studiosum lectorem* intézett, hosszabb, *XII Phaenomenonra* osztott történeti-módszertani bevezetés (*praefatio isagogica*) foglalja össze a szerző filozófiai felfogását ((3):₅a–(10):₈a), a végén *Ad Zoilum* szóló két disztichonnal ((10):₈b). A főrészt rövidebb *Prooemium* vezet be (1–4). Majd három nagy rész következik a dolgok, azaz a világ megismeréséről, feltárásáról és másokkal való megismertetéséről: *Pars prima. De modo res cognoscendi* (4–136) – *Pars secunda. De modo res expendendi* (137–373) – *Pars tertia. De modo res communicandi* (373–407). Végül üres lap után *Lucis mentium index* címmel a könyv tárgymutatója (Dd₁a–Ee₈b), majd a sajtóhibák jegyzéke (Ff₁a–Ff₂b) zárja a nyomtatványt.

Részleges szövegkiadás Borzsák István fordításában: Régi magyar filozófusok XV–XVII. század. Bp. 1961, 116–130. és S. Varga Katalin fordításában: A táguló világ magyarországi hírmondói XV–XVII. század. Szerk. Waczulik Margit. Bp. 1984, 280–285.

E kiadvány Johann Bayer Kassán ugyancsak 1663-ban megjelent kézikönyvének (3078) bővített változata. Elsőként Ján Čaplovič hívta fel a figyelmet a rövid változatra, és írta le annak eltéréseit a bővített változat variánskiadásaként (581). A különbségek nagy mértéke alapján azonban jogosnak tűnik két kiadás elkülönítése. Az eltérések a nyomtatott címlapon és a kiadvány prae- és postlimináriáinak szedésében jelentkeznek. Így e bővített változat címlapján a *Fragariae* szó elválasztása: *Fra-//gariae* a rövid változat *Fraga-//riae*-val szemben.

A kronosztichon betűtípusa itt antiqua. A kiadás éve nemcsak a kronosztichonból olvasható ki, hanem szerepel az impresszumadatok között is. A szerző ajánlólevelét is laponként újraszédtek. A rövid változat két üdvözlőversével szemben itt öt költemény olvasható. A tartalomjegyzék újraszédésében ugyan igyekeztek a korábbi elrendezésre, de az nem mindig sikerült (vö. 3078: (3:)₁a és 3079: (:)(:)_{6a}). A bővített változatban *Monitum ad lectorem*mel bővült a tartalomjegyzék utolsó lapja ((:)(:)_{4b}). A legnagyobb eltérés a terjedelmes *Praefatio isagogica* közlésében mutatkozik. Így a bővített változat praelimináriájának terjedelme az első változat 21 levelével szemben 81 levelet tesz ki. A főrész szédése, tartalma és beosztása mindkét kiadványban azonos. A bővített változat további kiegészítése még a kiadvány végén közölt tárgymutató és a sajtóhibák jegyzéke is.

Johann Bayer e terjedelmesebb változatot a már ezekben az években tervezett, későbbi eperjesi főiskola kézikönyvéül szánta. Ebben a művében is Francis Bacon induktív tapasztalati módszerét tartja a megismerés eszközének. Rajta kívül Joannes Amos Comenius, Jan Baptist van Helmont és William Harwey tanításait idézte. Felfogása szerint az ember Isten és a világ között helyezkedik el. A természetet a művészetek (artes) és a tudomány (scientiae) segítségével kell az embernek megismernie és kihasználnia. A dolgok igazi ismeretét azonban az ördög megrontotta, és verbálissá tette. Így a tudományokat a korábbi filozófusok, főleg Aristoteles és a skolasztikusok nem fejlesztették tovább. Egyedül csak az észlelésen alapuló matematikát nem tudta az ördög megrontani. Bayer e művét részletesen elemezte Stanislav Felber (Ján Bayer, Slovenský Baconista XVII. storocia. Bratislava 1953, 17–55). A fizika története szempontjából Zemplén Jolán értékelte (A magyarországi fizika története 1711-ig. Bp. 1961, 263–275), jelentőségéről Mészáros András írt (A felső-magyarországi iskolai filozófia lexikona. Pozsony 2003, 47–49).

A metszet készítője Israel Hiebner volt Eperjesen (Pataky 141).

Cf. 3078, –

In 14 bibliothecis 16 expl. – Bratislava *Acad* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Debrecen *Ref* – Kežmarok *Ev* – Levoča *Ev* – London *BL* – Prešov *Scient* – Sighişoara – Szarvas *Gymn* – Wolfenbüttel

Olim: Szeben Bruckenthal-Muz. – Szebeni ev. gymn.

3080

(CZEGLÉDI István): Baratsaghi dorgalas. Az az az igaz calvinista ... vallásbul ki csapont, s-hogy már á Sz. Péter hajójában mezeitelen bé-ugrot, egy pápistává lött embernek meg-szollitása, ki is nyoltz okait adván egykor hiti változtatásának calvinista baráttyához küldöt levelében ortzázza régi paj-társa, hogy oly ... férges okokért kellet meg-vetni az Izraelnek tiszta forrását... [Kassa] 1663 [Severini].

?⁸ ??⁸ ???⁴, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Ii⁸ K^{6+|2|} = [38] + 523 pag. – 8° – Init.

RMK I 1002 – Čaplovič 583

Református vitairat. – A címlevél utáni lapon kezdődik a *Hittel kereskedő, s azt hamar cserélő, olvasd meg a könyv olvasása kezdetiben* ezt című rövid előszó (?_{2a}–?_{3a}). Majd a *Magyarországban, s Erdélyben ... bujdosó s nyögő, Isten ... ecclesiájának, az Isten anyaszentegyházában ... vigyázó lelki tanítóknak, végre a szegény községnek ... a Jézus hitiben mindvégig megmaradást ... kíván Istentől* A. C. K. H. G. L. T. C. I. (A Cassai Keresztyén Helvetica Gyülekezet Lelki Tanítója Czeglédi István) megszólítással kezdődik az *Ajánló levél* (?_{4a}–?_{8b}), aláírója is ugyanez a betűsor. Ennek második felében Czeglédi István felsorolja azok nevét, akik adakoztak könyve kiadására: *Redei Ferentz, ... Husztnak, Küküllőnek örökös ura, Bihar s Maramaros vármegyéknek ... főispánja; ... Bocskai Istvan, ... Zemplén vármegyének ... főispánja; ... néhai ... erdélyi fejedelem Kemeny János ... meghagyatott ... házastársa ... Lonyai Anna; ... Aba-Vivar megyében ... viceispánságot viselt ... Bartzai Ferenc; ... Szemere Pál ... meghagyatott élete társa ... Putnoki Klára ... Szemere László urammal együtt; ... Semsei György ... Aba-Vyvar megyének ... assessora; ... Gyulafi László ... Szathmar vármegyének ... assessora ... szerelmes házastársával Mariasi Maria asszonyommal együtt; Ibranyi Istvan ... Saros vármegyének ... assessora; ... Vitanyi Istvan ... Zemplen vármegyének ... assessora ... élete társával Zakany Sophia asszonyommal; ... Néhai váradi ... Fekete Miklós s Török András ..., ... A Váradi Ház, ... vitézlő Nagy-Váradi Pál uram, ... vitézlő Váradi István uram ... a több váradi ágakkal; ... vitézlő Baji Mihály uram ..., ... V. György deak uram. Az ajánlást A kiváltképpen való megjegyzendő dolgoknak mutató táblája követi (??_{1a}–??_{3b}). Ezután a sajtóhibák jegyzéke helyett *A keresztyén olvasóhoz* (A_{1a}) címzett előszó a nyomtatásban esett fogyatkozások miatt kér elnézést az olvasótól. A főrész élén álló, impresszumos belső címlap (A_{2a}), *Barátsági dorgálás* etc... csupán szedésében tér el a főcímlaptól, és az itt is olvasható teljes címszöveget nem öleli körül körzetekből összeállított szedett keret. A belső címlap hátán bibliai idézet olvasható: *Szent Jak. 5. rész v. 19. 20.* A mű törzse az *Elhajlott pápista és Erős calvinista*, dialógusát tartalmazza. Ez rövid bevezető beszélgetés után (3–24) nyolc *vetélkedésben* igyekszik cáfolni (25–523) azt a Pázmány Péter: *Bizonyos okok...* (Pozsony 1631 és Pozsony 1640) (vö. 1511, 1847) című művében kifejtett nyolc okot, amellyel egy „fő ember” vallásváltoztatását indokolta. A szöveg *Vége* felirattal az 523. lapon fejeződik be. A Kk füzet utolsó öt lapja üres.*

Az ajánlásban Czeglédi így ír műve céljáról: az általa cáfolt könyvet szerző római *katolicus pater ... oly hírből névből költötte ... az igaz religiot, hogy csak kevés becsületek légyen már a kálvinistáknak ... némelyek előtt... Felette meg is ütköztek volt a reformátusok e könyvben úgy, hogy lelkem ismételten kényszerítettek sok főrendek, hogy kelnék ki az igaz ügy mellett, s mutogatnám meg, hogy az ellenünk forgatott fortélyok csak gazok...* (?_{8b}–?_{1a}). Czeglédi megszólalásának közvetlen oka mégis az volt, hogy *Sámbár jezsuita a fegyverzörgés között is pokolra hagyigálá tegnap igaz vallásunkat* (??_{2a}). Ennek bizonyítására idézi Czeglédi, címének megjelölése nélkül, de lapszámra való pontos hivatkozással Sámbár *Három üdvösséges kérdésének* (Nagyszombat 1661, 2997) a protestánsok elleni legsúlyosabb vádjait.

Mivel Czeglédi csupán *katolikus pater*ként nevezi meg az általa vitatott mű szerzőjét, Zoványi Jenő úgy vélte, hogy Czeglédi nem tudta, hogy azt Pázmány írta, sőt a *Barátsági dorgálás*ra válaszoló katolikus szerzők, Kis Imre (Zoványi szerint ő írta az *Orvosló ispitályt*. Kassa 1664, 3154) és Sámbár Mátyás (*Egy vén bial orrára való karika*. Kassa 1664, 3155) sem tudtak erről (vö. Theologiai Szemle 1925: 266–269). Zoványi állítása nem cáfolható határozottan, de sokkal valószínűbb, hogy Pázmány *Bizonyos okok*jának anonym munkaként való cáfolata és védelme a hitvita taktikai elemeként alkalmazott irodalmias szerepjáték része. Erre utal, amint Zoványi maga is említi, hogy Czeglédi nem sokkal később 1664-ben az *Idős Noé becsületét olaltalmazó Jáfetke* (3149) 17. pontjában már szerzőként nevezi meg Pázmányt, s a *Bizonyos okok* addig megjelent mindkét kiadását (1511, 1847) láthatóan jól ismeri.

Czeglédinek ez a vitairata egy hosszabban tartó polémiát indított el, amelyet Gyárfás Tihamér (Battyáneum II 79–120) és „kassai vita” elnevezéssel Horváth Lajos (Horváth: Sámbar 51–72) ismertetett legrészletesebben. Az ő összefoglalásait a források alapján némileg pontosítva és kiegészítve a vita menete a következőképpen rekonstruálható.

Noha a *Barátságai dorgálásban* az 1663-as impresszumon kívül nem olvasható közelebbi keltezés, Sámbar Mátyásnak egy későbbi felelete szerint a *Barátságai dorgálás* dátumja *ez elmúlt 1663. esztendőben Sz. Jakab 21. napján költ* (Sámbar: *Orvosló ispitály*. Kassa 1664, 3154, A₂a). Az első katolikus választ már 1664. évi impresszummal Sámbar jelentette meg Kassán *Egy vén Bial orrára való karika* címmel (3155). Erre Czeglédi öt nap leforgása alatt írta meg feleletét az *Idős Noé becsületét oltalmazó Jáfetkét* (3149). A vitát katolikus részről a kassai Kisdiszeminárium teológiai hallgatója, Csernátfalvi István folytatta még 1664 húsvétja (április 13.) előtt: *Jezsuita professzorának becsülete mellett kikelő ... tanítvány* (3148). Erre Czeglédi újabb replikája, *A szó Jákob szava, de a kezek Esaue* (3150) még pünkösd, azaz június 1-e előtt jelent meg. Csernátfalvi ugyancsak igen gyorsan, a nyár elején, valószínűleg nem sokkal pünkösd után adta ki újabb írását, *Feles tizet feletlen kilencnek vélt* címmel (3147). Nagyjából ezzel egy időben 1664 pünkösdje táján jelenhetett meg a *Barátságai dorgálásra adott részletes katolikus válasz Sámbar Mátyás Orvosló ispitálya* (3154). Erre Czeglédi már csak jóval későbbben reflektált. 1669-ben a *Redivivus Jáfetkében* (3513) rövidebben, részletesebben pedig a halála után, 1675-ben Kolozsvárott posztumusz kinyomtatott a *Már minden épületivel ... elkészült Sion vára* (RMK I 1187) című összefoglaló művében.

A kassai vita egyes darabjainak időrendjére vonatkozó érvek összefoglalását ld. az 3148 számú tételnél.

Megemlíti az ajánlásban Czeglédi azt is, hogy tervezi prédikációinak hét részre osztott összeállítását: 1. *Megtérésre*. 2. *Dominicákra*. 3. *Minden üldözésekben s jajos keserűségekben vizsgálásra*. 4. *Innepekre*. 5. *Halotti alkalmatosságokra*. 6. *Sakramentumok előlbeszélgetésére*. 7. *A Religioiban való vastag megállásra. A kibocsátandó prédikációknak kinyomtatására Vitányi István és házastársa Zakany Sophia jó szándékkal és kész indulattal vagyon* (??₅a és ??₆b–7a). E prédikációk elkészültéről és kinyomtatásáról azonban nincs tudomása a szakirodalomnak.

Ezt a nyomdahely feltüntetése nélkül megjelent kiadványt már Szabó Károly (RMK I 1002) és Ján Čaplovič (583) is a kassai nyomda termékének tartotta, amelyet ebben az évben még Markus Severini vezetett. Megállapításukat a betűtípusok vizsgálata igazolta (OSzKÉvk 1981: 357, Galli Katalin – Pavercsik Ilona).

Cf. 1511; 1847; 2997, –, 3155, 3149, 3148, 3150, 3147, 3154, 3513, →

In 28 bibliothecis 44 expl. – Budapest Acad, Nat, Univ – Cluj-Napoca Acad, Univ – Debrecen Ref – London BL – Nitra Dioec – Szeged Univ – Târgu Mureş

Evangelia et epistolae ... Latine et Hungarice. Evangeliomok es epistolak, ... magyarul és deákul. Kassa 1663 typis et sumptibus Davidis Türsch. – Vide 3425

3081

<Kalendárium és prognosztikon az 1664. esztendőre. Kassa 1663 Severini.
– 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2713!

Kis Imre: Jezsuita professzora böcsületi mellett kikelő hálaadó tanítvány... Kassa 1663. – Vide
3148

3082

ZABANIUS, Isaacus: David ob intempestivam populi numerationem triduauna peste punitus, dramatis a m. Isaaco Zabanio, lycei Eperjensis conrectore anno, quo civitas lve madebat adornati materjes. Cassoviae 1663 apud Marcum Severinum.

A^B–E^B = [40] fol. – 8^o

RMK II 1005 – Čaplovič 582

Iskolai színjáték. – E színdarabot az eperjesi evangélikus gimnázium tanulói adták elő. A címlap hátán *Ad libellum* című vers áll. Majd a szerző aláírás nélküli ajánlólevele következik *viris generosis ... iudici et caeteris ... reipublicae Eperjensis dn. senatoribus, utpote ... Iohanni Veber, ... Michaeli Hacker, ... Thomae Conrad, ... Martino Kastel, ... Martino Halligantz, ... Danieli Guth, ... Iohanni Somosi, ... Francisco Iassai, ... Iacobo Stein, ... Iohanni Roth, ... Danieli Bannai, ... Iohanni Lengfelner, ... Andreae Placko ... fautoribus* (A_{2a}–A_{3a}). Ezután *Actorum nomina* című szereposztás következik (A_{3a}–b). Eszerint a darabban a következő személyek szerepeltek: *Sigismundus Schönleben, Melchior Smrtnik, Georgius Schönleben, Bartholom. Frölich, Georgius Grinstein, Johannes Stephanides, Johannes Seredi, Samuel Lech, Jacobus Grünaeus, Martinus Missovitz, Joh. Frider. Weber, Michael Szaszik, Adamus Nyarsi, Georgius Bugar, Johannes Weigel, Johannes Munkaczy, Georgius Löler, Georgius Kraus, Sigismundus Spiskovius, Mathias Jacobaei, Martinus Cudelius, Joh Adamus Zigler, Sigismundus Zimmerman, Samuel Holtzkampf, Johannes Sartorius, Johannes Weber, Georgius Conrad, Daniel Weber, Johannes Licki, Georgius Gartner, Johannes Lipko, Samuel Scholtz, Michael Wirth*. A színdarab arról a pestisjárványról szól, amelyet akkor szenvedett el a zsidó nép, amikor Dávid az Úr akarata ellenére rendelt el népszámlálást (A_{4b}–E_{3a}). *Prologus*ból és három felvonásból (*Actus*) áll, az elsőben IX., a másodikban VIII. jelenettel és *Interscenium*mal. A harmadik felvonásban a szereplők Apollón és a kilenc Múza nevében mondtak el egy-egy örvendező verset azért, mert a csapás elfordult a néptől. A darabot záró *Epilogus* után olvasható mondat kronosztichonja az 1662. évet adja (E_{3a}–b).

A kiadvány a címlap szövege és az azon, valamint a könyv végén idézett kronosztichon tanúsága szerint az 1662-ben Eperjesen dúló pestisjárvány alkalmából készült. Varga Imre a

XVII. századi bibliai tárgyú drámák között említette (Varga: A magyarországi 46). Kinyomtatására egy évvel később, 1663-ban került sor.

Budapest *Acad* ⊕ – Budapest *Nat* cop. (Budapest *Acad*) – Kežmarok *Ev* ⊕
 Olim: Szebeni Bruckenthal-ktár – Géresi Kálmánnál Debreczenben

3083

»CHOK Mózes szentkirályszabadi prédikátor nevére kiállított papi diploma.« [Kőszeg?] 1663 [typ. Ev. Consistorii?].

Szinnyei III 941

Református lelkészavatást tanúsító űrlap. – A kiadvány egykori létezésére Tóth Ferencnek a dunántúli református püspökök életrajzát összegyűjtő kötetéből lehet következtetni. Gál István református püspök életrajzában tesz említést „a Szent Király Szabadi ... Ekklesiában meg-hivatott uj Prédikátornak Chok Mósesnek a felszentelése alkalmatosságával 1663-ban adott” oklevélről, amelynek szövegét is közli. Kelte: Pápa, 1663. VI. 17., aláírói: „Stephanus Gál, servus Christi ... in ecclesia Veszprémiensi orthodoxa et episcopus; Georgius Ratkai, minister ecclesiae Körmentiensis et senior; Joannes Szeremlei, minister ecclesiae Felső Örien. et senior”. A forrás hitelét emeli, hogy Tóth külön kiemeli, „a Túl a Dunai Superintendenciában ez a leg első nyomtatott, Papi Diploma”. Tóth szöveggözlésének formája alapján nagyon valószínű, hogy a nyomtatott űrlapot kézírással töltötték ki.

Szövegét közölte: Tóth Ferenc: A helvétziai vallástételt tartó Tul a Dunai Superintendenciában élt superintendensek, vagy református püspökök élete... Győr 1808, 118–119.

A kiadvány szövege a korábban kiadott hasonló űrlapokétól (Debrecen 1617, 1130, Pápa 1629, 1447, Csepreg 1640, 1821) eltér.

A nyomtatás helye talán a kőszegi nyomda lehetett. Az 1652 és kb. 1670 között működött tipográfiát Wecheliusz András vezette, aki 1650-ben Somorján működő nyomdáját költöztette át Kőszegre. Attól kezdve, hogy 1663-ban bővítették a dunáninnen evangélikus konzisztórium betűivel, ez utóbbi fennhatósága alá került. A műhelynek ma kevés kiadványa ismeretes, és úgy tűnik, főleg az evangélikusok számára nyomtatott. Könnyen elképzelhető azonban, hogy a református püspök számára is dolgozott, hisz korábbi működése során Wecheliusz a református egyház szolgálatában állt (vö. V. Ecsedy 108). A nyomtatás ideje nem határozható meg pontosan, az űrlapot ugyanis akár hosszú időn át is használhattak (vö. MKsz 1943: 366, Szimonidesz Lajos). Újabb adat előkerüléséig azonban készítési ideje 1663-ra tehető. Nincs nyoma annak, hogy az evangélikus konzisztórium nyomdája Wecheliusz Kőszegre költözése előtt bármit is adott volna ki.

Tóth Ferenc közlése alapján elsőként Szinnyei József számolt be a kiadványról (III 941).

Cf. 1130, 1447; 1821; →, →

3084

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1664. Leutschau 1663 Brewer.
– 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3085

»XAPMONH γαμικη Domino Coeli Egregiis concessa Maritis: Viro ...
Andreae Günthero Ecclesiae Ollassiensis symmiste ... Andreae Güntheri
Eccl.-ibidem [!] Ollassi Pastorio ac XXIV Reg. Oratoris perpetui Filio Sponso
... Susanne Alaudis ... Josephi Alaudae Civis et Senatoris Reip. Leutsch. ...
Filiduricae[!]... Sponsae ... a ... celebratur ... Amicis et Fautoribus Leutschov.
[Leutschoviae 1663 Brewer].«

»§⁴ = [4] fol – 4^o«

Čaplovič 1115

Lakodalmi versek. – A ma egyetlen példányból sem ismeretes kiadványt Ján Čaplovič (1115) a lőcsei evangélikus egyház könyvtárának régi katalógusa alapján írta le, a példányt már ő sem látta. A címet és a terjedelmet Dézsi Lajos ismertette részletesen, a fenti címleírás tőle származik (vö. Dézsi Lajos kézírathagyatéka 326). A cím tanúsága szerint a kiadványt ifj. Günther András és Susanna Alauda, Josephus Alauda lányának esküvője alkalmából jelentették meg barátaik és jóakaróik. A vőlegény apja szepesolaszi evangélikus első pap és a szepesi 24 királyi város egyházmegyéje örökös szónoka volt. A házasságkötés 1663. április 2-án történt (vö. 3108, 3106).

Ugyanerre az alkalomra három másik kiadvány is megjelent Lőcsén (vö. 3091, 3106, 3108).

Cf. 3091, 3106, 3108

Olim: Lőcse, evangélikus egyház könyvtára

Christliches neues Gesangbuch auf christlichen Glaubens-Schatz, Lebens-Stand und Creutzes-Noth gerichtet. Leutschau zwischen 1653–1674. – Vide 3097

3086

ECCARD, Abraham, sen.: Filiae suae ... Annae cum ... Zacharia Pfeiffero, cive et pharmacopola Caesaropolitano, matrimonium ineunte εὐχαμεῖν precatur ... Abraham Eccardus p.t. in exilio ... Caesaropoli hospitans ... [Leutschoviae 1663 Brewer].

[1]⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

Sztripszky II 2703/251 ← MKsz 1895: 143 – Čaplovič 1654

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Zacharias Pfeiffer, késmárki gyógyszerésznek Anna Eccarddal kötött házassága alkalmából készült. A versek nagyobbik részét a menyasszony családjának tagjai írták: az örömapa, (1–3) *Abraham Eccardus* latinul és németül ([1]_{1b}–[1]_{3b}) – (4–5) *Andreas Eccardus, sponsae frater* latinul és németül ([1]_{3b}–[1]_{4a}) – (6) *Emericus Frivaldsky, ... Simonis Frivaldski ecclesiarum Liptoviensi. ... filius* ([1]_{4a}) – (7) *Abraham Eccardus*, minden bizonnyal a menyasszony testvére németül ([1]_{4a}) – (8) *Paulus Eccardus, der Jungfer Braut Bruder* németül ([1]_{4a}–b) – (9) *Daniel Eccardus* németül ([1]_{4b}) – (10) *Jonathan Eccardus* németül ([1]_{4b}).

A kiadvány egyetlen ismert példányáról először Horváth Ignác adott hírt (MKsz 1895: 143), az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (II 2703/251). Ján Čaplovič a nyomtatási év pontosabb meghatározása nélkül XVII. századi lőcsei nyomtatványként írta le (1654). A nyomdai anyag vizsgálata megerősíti a lőcsei kinyomtatás tényét (Pavercsik Ilona megállapítása). Zacharias Pfeiffer és Anna Eccard 1663. június 24-én kötött házasságot (vö. 3102), tehát ez a kiadvány is nyilván ebben az évben készült.

Az sziléziai származású Abraham Eccard (?–1682) evangélikus lelkész volt Eperjesen 1657-től 1663-ig. Ezt követően Leibicen lelkésszkedett, majd 1674-es száműzetése után szülőföldjén, Boroszlóban halt meg.

Cf. 3102

Budapest Nat ①

3087

»ECCARD, Andreas: Schriftt gegründeter Trost vnd Wohlfahrt-Wunsch der ... Frawen Annae Eccardin gebohrnen Neanderin, am Annae Tag, den 26. Julij, im 1663. Jahr ... von jhren ältesten Sohn Andrea Eccardo ... überreichet im von Gott verhengtem Exilio zu Käysersmarck. [Leutschau] (1663) [Brewer].

[2] fol. – 4^o«

Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 224 – Čaplovič 1110

Gyászvers. – A költeményt Anna Neumann, görögösen Neander halálára írta az elhunyt legidősebb fia, Andreas Eccard. A temetés 1663. július 26-án, Anna-napkor volt, valószínűleg Késmárkon. Erre utal a címlapon olvasható „készmárki bujdosás” kifejezés, azaz arra az átmeneti helyzetre, amikor az özvegyen maradt Abraham Eccard már nem viselhette Eperjesen evangélikus elsőpapi állását, de még nem hívta meg őt lelkészének a leibici gyülekezet.

Andreas Eccard a sziléziai Namslauban született Abraham Eccard és Anna Neumann-Neander házasságából. A család az 1660-as években gyermekeikkel együtt már Magyarországon élt. Andreas a készmárki gimnáziumban lett tanító, majd 1672-ben a wittenbergi egyetemen végzett tanulmányokat. A vallásüldözés idején Sziléziába vándorolt ki, s csak az 1680-as évek közepén működött ismét Késmárkon tanárként.

A Rexa Dezső által egykor leírt példány (Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 224) ma már nem található, már Ján Čaplovič sem látta (1110).

Olim: Dolný Kubín

3088

EVANGELIA et epistolae, quae annuatim secundum ritum veteris ecclesiae in templis leguntur et ea evangelia ac epistolae, quae in praecipuis sanctorum feriis tractantur. Leutschoviae 1663 typis Laurenti Breveri.

A^B-N^B = [104] fol. – 16^o – Init.

RMK II 1006 – Čaplovič 1111

Evangélikus perikópáskönyv. – A címlevél után, külön cím nélkül a vasár- és ünnepnapokra rendelt epistolákból és evangéliumokból vett szakaszok szövegével (A_{2a}-I_{8a}) kezdődik a főrés. Ezután *Epistolae et Evangelia, quae in praecipuis sanctorum feriis leguntur* cím után a szentek ünnepeire szóló bibliai szövegek következnek (K_{1a}-N_{8a}). Az evangéliumi idézetek verses summázatát egy-egy disztichon tartalmazza.

E perikópáskönyv az ugyanebben az évben magyar nyelven, azonos formátumban megjelent változat latin nyelvű párja (vö. az 3089 leírását).

Cf. 91!*; 900!*; 1774!*; –, 3089, 3340, →

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Acad* ①

3089

EVANGELIOMOK és epistolák az evangeliomokból szereztetett áhitatos imádságokkal egyetemben. A' régi keresztyénektől egész esztendő által lévő minden vasarnapokra intéztetett és rendeltetett. Lötsen 1663 Brever Lörintz.

A⁸-Z⁸, Aa⁸-Hh⁸ = [248] fol. – 16° – Orn., init.

RMK I 1004 – Čaplovič 1112

Evangélikus perikópáskönyv imádságokkal. – A címlevél után külön cím nélkül a vasárnapokra és az egyházi év fő ünnepeire szóló bibliai részletek olvashatók (A_{2a}–Y_{5b}). Ezt követik *A szenteknek innepek napjára való Evangéliomok és Epistolák az imádságokkal egyetemben* (Y_{6a}–Hh_{8a}).

E perikópáskönyv az ugyanebben az évben latin nyelven, azonos formátumban megjelent változat (3088) párja, de bővebb annál. Pl. karácsony ünnepére három perikópát is közöl (B_{3b}–C_{2b}), jóval több szent ünnepére ad bibliai szöveget. Ugyanakkor nincs verses summázat a bibliai idézetek előtt, de minden alkalomra tartalmaz imádságokat a lőcsei 1634. évi kiadáshoz hasonlóan (1591). Attól eltérően azonban nem közli az evangéliumokhoz kapcsolódó fametszetes illusztrációkat.

Cf. 91!*; 900!*; 1591; 1937; 3088, –, →

Budapest Univ ①

3090

FLAMMEUM nympheum sive aggratulatio nuptialis in ... conjugalem ... Jacobi Klösz ... civitatis Bartpha, consularis senatoris ... et pagorum cert(orum) comitis, dum in ... sociam sibi jungeret ... Justinam ... Matthaei Gosnoviceri de republ(ica) ... civitatis Cibiniensis bene meriti derelictam ab amicis et observantia addictis flammeata cura exhibita ... MDCLXIII. die XXV. Novembris. Leutschoviae (1663) [Brewer].

[1] fol. – 375 × 290 mm

Čaplovič 1113

Lakodalmi versek. – A költemények Jakob Klöss bártfai szenátornak, nyomdásznak és a Bártfához tartozó birtokok felelősének, valamint Matthaes Gosnovicer özvegyének, Justinának 1663. november 25-én kötött házassága alkalmából készültek. A barátoktól származó, cím nélküli latin nyelvű köszöntő versek szerzői: (1) *M.W.B.p.* – (2) *L.W.* – (3) *P.K.* – (4) *Caspar Hain rect. gymn. Leutsch.* – (5) *M.P.F.* – (6) *M.Z.K.* – (7) *E.L.* – (8) *N.R.s.B.conr.* – (9) *Jacobus Jacobo* – (10) *I.L. coll.* – (11) *A.H.* – (12) *Matt. Witriarius* – (13) *G.N.*

Ján Čaplovič (1113) a monogramok egy részét a következőképpen oldotta fel: *M.W.* = Mart. Wagner, *L.W.* = Leonhard Wagner, *P.K.* = Paulus Kray, *M.PF.* = Mart. Pfeifer, *E.L.* = Elias Ladiver, *N.R.* = Nicolaus Ritzmannus, *I.L.* = Johannes Lippisch.

A 12. vers szerzője, Matthias Witriarius mint nyomdászlegény Lőcsén 1689–1703(?) között működött, majd 1704-ben önálló nyomdát alapított Késmárkon. 1706. február 16-án halt meg, de az általa létesített nyomda még 1710-ig működött.

Bratislava Univ ① – Budapest Nat cop. (Martin) – Martin Nat ①

3091

FRÖLICH, Bartholomaeus: Grvs nvptialis, quam in honorem ... nuptiarum ... Andreae Günthero, verbi Divini apvd Ollassienses ministro ... Andreae Güntheri ecclesiae Ollassiens. pastoris et XXIV regal. oratoris perpetvi filio, sponso et ... Svsannae ... Josephi Alavda ... reipublicae Leutschovien. senatoris ... filiae, sponsae debitae gratul. et grat. ergo laeta dictante Thalia tripudianti animo Bartholomaeus Frölichius Caesareop. (pronunc in illustri Athaeneo Frag. sub vexillo sacrae Palladis militans) affinis humillimus anno ... 1663. deliniavit. Leutschoviae (1663) e typographia Breveriana.

[1] fol. – 575 x 368 mm.

Čaplovič 1114

Lakodalmi versek. – A kiadvánnyal ifj. Günther András szepesolaszi lelkészt, az azonos nevű szepesolaszi, evangélikus első papnak és a szepesi 24 királyi város egyházmegyéje állandó követének fiát, valamint Susanna Alaudát, Josephus Alauda lőcsei tanácsos lányát köszöntötte Bartholomaeus Frölich 1663. április 2-án Lőcsén tartott esküvőjük alkalmából.

A plakát alakú egyleveles nyomtatványt körzetekből összeállított keret övezi. A cím alatt, attól szintén körzetekkel elválasztva olvasható a két köszöntő vers. Az egyik címe *Vinculum maritale*, sorkezdő betűi „Andreas Günter”, a sorok utolsó betűi pedig Susanna Alauda nevét adják ki. A másik költemény képvers, amely lábában követ tartó darut formáz.

A kiadványt első alkalommal Géresi Kálmán írta le a lőcsei evangélikus könyvtár uniku-
mai között, megemlítve, hogy a rajta látható „nagy daru-alak a golya szerepét látszik vinni” (Száz: 1906 669). Nyomán a művet Ján Čaplovič is felvette bibliográfiájába (1114), azonban az egyetlen lőcsei példányt ő sem látta. Részletes címléírást Dézsi Lajos készített róla (vö. Dézsi Lajos kézírathagyatéka 326). Az egyetlen lőcsei példány valójában az evangélikus egyház levéltárában, nem az evangélikus könyvtárban található.

Bartholomaeus Frölich-től csupán ez az egyetlen munka ismeretes. A címléírás alapján any-
nyi tudható, hogy 1663-ban az eperjesi gimnázium növendéke volt (vö. 3082).

Úgyanerre az alkalomra több kiadvány is megjelent (vö. 3085, 3106, 3108).

Cf. 3085, 3106, 3108

Budapest Nat cop. – Levoca Arch ①

3092

HEINZEL, Joannes: *Dissertatio logica de conversione enunciationum, quam ... sub praesidio m. Johannis Heinzeli, gymn. evang. Neosolien. p. t. rectoris ... in examine anniversario provectoribus ejusdem gymnasii condiscipulis suis ventilandam proponit respondens Jeremias Pilarik, ad diem XXVII. Aprilis horis ante- et pomeridianis anno MDCLXIII. Leutschoviae (MDCLXIII) typis Laurentii Brever.*

A⁴B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1007 – Čaplovič 1116

Logikai tézisek. – A címlap hátán *Ieremias Pilarik respondens* ajánlása olvasható a következő egyházi és világi személyeknek: *viris ... Johanni Windisch, ecclesiae Schemnicensis proto-mystae ... , nec non ecclesiarum montanarum seniori ... et scholarchae ...; Christiano Seelmann, ecclesiae Cremnicen. pastori ... et scholae inspectori ...; Esaiae Pilarik, ecclesiae Slavicae, quae Schemnicii Christo colligitur, ministro; ... Jeremiae Lepinio, pastori ecclesiae Szalatn. ... et contubernii Zolien. notario ...; Johanni Pilarik, mystae ecclesiae Oschovien.; ... pariter ... Johanni Hancke, ... reipub. Neosolien. judici et scholarchae ...; Friderico Grebnero, Christophoro Mikoy, Michaeli Hinterskircher senatoribus ... civit. Neosolien. ... , Martino Mikoy, ejusde(m) civit. notario ... , Erasmo Kraudi, XXIV. viro. A főrészt rövid Προσκλησιον vezet be. Ezután öt tézis tárgyalja azt a kérdést, hogy miféle átalakításokkal (*conversio*) jöhetnek létre az egyes kijelentésekből a logikai következtetések (*consequentia*) (A₂a–A₄b). Majd ugyancsak öt *Canones* bizonyítja példákkal (*confirmatio*) és ellenpéldákkal (*vindicatio*) a törvényszerűségeket (A₄b–B₄b).*

A tételeket 1663. április 27-én vitatták meg a besztercebányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Joannes Heinzl, az iskola rektora, a vizsgázó Jeremiás Pilarik volt. Ő besztercebányai tanulmányai után 1663 és 1665 között Danckában és Greifswaldban tanult tovább. Hazatérése után 1667-ben Korponán mint tanár, Bélabányán mint evangélikus lelkész működött. 1674-ben száműzetésbe kényszerült. Ezután Friedrichsthalban és Sulthorban volt lelkész 1708-ban bekövetkezett haláláig.

Bratislava Acad ① – Budapest Arch ① – Budapest Nat ① – Szeged Univ ①

3093

HEINZEL, Matthias: *Διάσκεψις φιλοσοφική de natvra affectionvm entis in genere, quam ... proponit praeses m. Matthias Heinzelivs, gymn. Briznen. p. t. rector, respondente Petro Rossiar Taxovien., ad diem 26. Aprilis anno MDCLXIII. Leutschoviae (MDCLXIII) typis Laurentii Brever.*

A⁶ = [6] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1008 – Čaplovič 1117

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Matthias Heinzelius, praeses* szöveg nélküli ajánlása áll *viris ... Davidi Lani, ecclesiae, quae in ... civitate Briznoban. colligitur, antistiti ... gymnasii ejusdem inspectori ...*, *comitatum item Thurocien., Zolien., Neograd. et utriusque Hontensis* *ἐπισκόπων ...*, *Michaeli Priehradni, pastori ecclesiae Clenocen., ... contubernii Kisch-Honten. notario ...*, *Petro Sextio, p.t. ecclesiae Teplen. verbi Dei ministro ...*, *Balthasari Nicletio, symmystae ecclesiae Seczienen. ... fautoribus ... pariter et ... viris .. Danieli Chmelio, judici ...*, *... ordini senatori ... patriae patribus ...* A főrészen rövid bevezető után hét tézis szól a létező tulajdonságairól (A_{2a}–A_{6b}), amit öt számozatlan *Corollaria* követ a politikáról. A nyomtatványt *Martinus Heinzelius, olim pastor Trstenens. és Michael Ursini, cant. Briznen. üdvözlőverse* zárja (A_{6b}).

E tételeket a címlap tanúsága szerint 1663. április 26-án vitatták meg a breznóbányai evangélikus iskolában. A vizsgáztató Matthias Heinzl rektor volt, a vizsgázó a Gömör megyei Tiszolcraól való Petrus Rossiar.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① ① – Miskolc Scient ① – Szeged Univ ①
Olim: Besztercebányai ev. algymn.

3094

KREUCHEL, Elias: *Sciagraphia theologica de universali Salvatoris nostri passione et satisfactione, quod non solum pro electis, sed etiam pro reprobis sit mortuus, adornata a m. Elia Kreüchel Argentinate, scholae Schemnicensis moderatore, sed pro virili propugnanda et publice tuenda ab Andrea Horečzni Dežericeno Trenchiniensis comitatus, anno 1663. ... Aprilis. Leutschoviae (1663) typis Laurentii Brever.*

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1010 – Čaplovič 1118

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Andreas Horecsni Desericenus ex comitatu Trenchiniensi respondens* külön szöveg nélkül ajánlja a munkát *Stephano Albini, coetus fidelium Koczkoiviensis mystae ... suo avunculo ...*; *... Martino Serari, pastori Desericensium ...*; *nec non ... Francisco Semberi de Also Sember, jurato assessori comitatus Hontensis ... moecenati suo ...*; *... Andreae Rudnianski, jurato notario comitatus Trenchiniensi ... patrono ...*; *... Georgio Palasti de Keszihücz, ... fautori et benefactori ...*; *... Antonio Rinckio, civi, mercatori et urburario in civitate ... Schemniciensium, ... suo hospiti ...*; *... Matthiae Scharinger, juveni ... amico et convictori ...*; *... Emerico Rudnianski, ... Stephano Marciban, juratis assessoribus comitatus Trenchiniensis, fautoribus et patronis...*

A főrészt (A_{2a}–B_{2b}) *Sequentur argumenta potiōra, quae non solum impugnant, sed et expugnant satisfactionis, passionis et meriti Christi heterodoxam particularitatem* hat *Classisban* tárgyalja a címben megadott témát, vagyis hogy az Üdvözítő elégtétele általános érvényű: Krisztus nemcsak a választottakért, hanem az elvetettekért is meghalt.

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1663 áprilisában vitatták meg a selmecebányai evangélikus iskolában. A vizsgáztató az iskola rektora, Elias Kreuchel, a vizsgázó a Trencsén megyei Dezsérből származó Ondrej Horečný volt.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Martin Nat ①

3095

LAETUS sub tempore moesto applausus, quo festivitatem nuptialem ... Adami Popradii, ecclesiae patriae Belensis diaconi ... sponsi, cum ... Svsanna ... Bartholomaei Koch, civis ejusdem oppidi ... relicta filia, sponsa, anno 1663. die 21. Octobris ibidem ... prosequantur fautores, amici, fratres. Leutschoviae (1663) typis Laurentii Breveri.

A⁴ = [4]fol. – 4° – Init.

MKsz 1963: 345 – Čaplovič 1119

Lakodalmi versek latinul és németül. – E kiadvány Adamus Popradius, szepesbélai lel-kész és Bartholomaeus Koch, ugyancsak szepesbélai polgár Susanna nevű árvájának 1663. október 21-én Szepesbélán tartott esküvőjére készült. Az ifjú párt verssel köszöntötték: (1–2) *Christophorus Klesch*, latinul és németül (A_{1b}–A_{2b}) – (3–12) *Paulus Cuncius Decas epigrammatum* címen latinul és németül (A_{2b}–A_{4a}) – (13) *C.H.g.L.r.* németül – (14) *I.P.N.W.* németül (A_{4a}) – (15) *Georgius Simonis, ss. th. st.* németül (A_{4b}).

Ján Čaplovič szerint (1119) a *C.H.g.L.r.* monogramm Caspar Hain gymnasii Leutsch. rector nevét, az *I.P.N.W.* pedig Johann Popradiusét rejti.

E kiadványról első alkalommal, a lőcsei evangélikus egyház könyvtárában lévő példányt ismertetve Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 345).

Ugyanerre az alkalomra egy másik versgyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 3103).

Cf. 3103

Budapest Nat cop. (Levoča) – Levoča Ev ① – Martin Nat ①

3096

LANGSFELD, Johann Georg: Epistolisches Gebeth-Büchlein auff die sontäglichen Episteln gerichtet durch J.G.L. verfertigt. In verlegung H. Ludwig Sonntags deß Jüngerer, fürnehmen Bürgers etc. in Iglo. Leutschau 1663 [Brewer].

A¹²–G¹² = [84] fol. – 12° – Init.

RMK II 1011 – Čaplovič 1120

Epistolákra írt evangélikus imádságok az egyházi év vasárnapjaira. – A címlap hátán *Johannes Georgius Langsfeld* iglói német prédikátor *L.S.* megszólítással kezdődő ajánlása olvasható *in der königlichen Freyen Bergstadt Iglo im Jahr Christi MDCLXIII* keltezéssel. Az ezután kezdődő főrészen egy-egy, epistolára írott imádság szövegét adja közre a szerző az egyházi év minden vasárnapjára (A_{2a}–G_{10a}). Végül *Zugabe* címmel *Gebet wider die unnütze Bauchsorge* (G_{10b}–G_{12a}) és *Gebet um das ewige Leben* (G_{12a}–G_{12b}) zárja a nyomtatványt.

Langsfeld ajánlásában röviden összefoglalta módszerét és célját: könyörgéseiben a vasárnapokra rendelt bibliai szöveget és a hozzáfűzött magyarázatokat világosan és érthetően kívánta megfogalmazni, hogy házi áhitatok alkalmával a ház ura és házanépe épülhessen azokból. A címlap tanúsága szerint az imádságoskönyv ifj. Ludwig Sonntag iglói polgár költségen jelent meg.

Budapest Acad cop. (Levoča) – Budapest Nat cop. (Levoča) – Levoča Ev ① – Martin Nat O

3097

<Leutschauer Gesangbuch. Leutschau 1653–1674 Brewer. 8°>

Das Leutschauer Gesangbuch als Ausprägung kultureller Wirkungen in der Zips. In: Deutsche Sprache und Kultur in der Zips. Hrg. von Wynfrid Kriegleder, Andrea Seidler, Jozef Tancer. Bremen 2007, 75–81, Pavercsik Ilona.

XVII. századi adatok alapján feltételezhető. – Evangélikus énekeskönyv.

Ennek a példányból ismeretlen lőcsei német nyelvű énekeskönyvnek egykori létezésére az 1686. évi lőcsei *Christlich neu-vermehrtes und verbessertes Gesangbuch* (RMK II 1583) előszavából lehet következtetni. Az előszó magát *A. L.* monogrammal jelölő írója szerint Samuel Brewer lőcsei nyomdász magára vállalt egy újabb kiadást, „... weil das grössere Gesangbuch in Abnehmen kommen, dass kein Exemplar schon vorhanden, das auch in längern Format verleben und bleich Gesicht habenden Personen etwas dunckel ist, als wolte er mit einem klären Druck beydes ersetzen ...” (RMK II 1583,)(7a–b). Az előszó tehát egy nagyobb és egy kisebb énekeskönyvre utalt az 1686-os lőcsei kiadvány előzményeként. Lőcsei polgárok hagyatéki leírásai már 1686 előtt is többször említettek kifejezetten „Leutschauer Gesangbuch”-nak nevezett énekeskönyvet, megadva néhol annak nyolcadrét, ill. tizenkettedrét formátumát is (vö. Magyarországi magánkönyvtárak II. 1588–1721. Kiadta Farkas Gábor, Varga András, Katona Tünde, Latzkovits Miklós, szerk. Monok István. Szeged 1992, 244, 246, 247, 249, 254, 255, 256, 258). Sőt Dorothea Günther 1694-es hagyatéki leltára a nyolcadrét énekeskönyvek közül az egyiket „Leutschauer Krüger-Gesangbuch”-nak írta le (uo. 275, 277). Mindezek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy az 1686. évi „Leutschauer Gesangbuch” előtt már valóban kinyomtattak Lőcsén egy nagyobb, valószínűleg nyolcadrét és egy kisebb, valószínűleg 12edrét formátumú német énekeskönyvet. Más érvek alapján pedig szintén feltételezhető a nyolcadrét nagyobb énekeskönyvnek egy ennél is korábbi, 1652-es kiadása (S 2417A), erről ld. Pavercsik Ilona fent idézett tanulmányát, 69^a–75.

Johann Crüger zeneszerző (1598–1662) négy évtizeden keresztül a berlini Nikolaikirche kántora és jelentős énekeskönyv-kiadó volt. „Praxis pietatis melica” című, először 1647-ben megjelentetett énekeskönyve a 18. század közepéig csak Berlinben 45 további kiadást ért meg. Valószínű, hogy ez a mű az 1686 előtt kibocsátott lőcsei nagyobb német énekeskönyvre hatást gyakorolt, ezért tüntették fel a leírók ilyen elnevezéssel. E hatás a példányból ismert 1686-os lőcsei énekeskönyvnél (RMK II 1583) valóban kimutatható: mintegy kilencven énekének lehetett forrása a „Praxis pietatis melica” 1653-as vagy azt követő kiadása. Az 1686-os lőcsei énekeskönyvnek szerkezete is majdnem teljesen azonos Crüger Praxisával. Mindkettő Paul Gerhardt *Wach auf mein Herz und singe* kezdetű énekével kezdődik, ill. a „Tägliche Morgen-, Abend- und Bußlieder, wie auch von der Rechtfertigung” cím alá besorolt énekesportokkal. A lőcsei énekeskönyv ezt a más magyarországi német énekeskönyv-kiadásoktól eltérő, jellegzetes szerkezetét a későbbi kiadásokban is megőrizte.

A „Crüger”-énekeskönyvként is említett nyolcadrét lőcsei német énekeskönyv kiadása 1653 és 1674 közé feltételezhető, a protestantizmus gyászévtizedében ugyanis aligha jelenhetett meg, és példányai az 1686-os kiadás megjelenéséig már elfogytak. Címe hasonló lehetett az 1686-oshoz: *Christliches Gesangbuch* (vagy *Christliches neues Gesangbuch*) *auf christlichen Glaubens-Schatz, Lebens-Stand und Creutzes-Noth gerichtet*. A lőcsei hagyatéki leírások vonatkozó adatainak kiértékelését, ill. az énekeskönyvkiadás feltételezhető tartalmát ld. Pavercsik Ilona fent idézett tanulmányában, 75–81. A kisebbik lőcsei német énekeskönyvet ld. 3550.

Cf. S 2417A; –, 3550, →

Leutschauer Krüger-Gesangbuch. Leutschau zwischen 1653–1674. – Vide 3097

3098

LUCAE, Ondrej: Dialogus theologicus, das ist ein geistlich Gespräch der Christlichen Kirchen mit Gott, voller tröstlichen Sprüche, oder eine geistliche Schatzkammer, begreiff in sich der schönsten Perlen, CCCXXIII aus der Heiligen Schrifft ausgezogen und geklaubet, welche zu Nutz, zu Trost, zur Sicherheit und Artzneyung mit sōnderlicher Andacht der Braut Christi, nemlich der Christlichen Kirchen, bringt und verehret Andreas Lucae, Pfarherr zur Lautschburg, im Jahr MDCLXIII. Leutschau (1663) bey Lorentz Brewern.

A⁴ B⁴ = 16 pag. – 4^o – Orn.

OSzKÉvk 1961/62: 234 – Čaplovič 1121

Evangélikus elmélkedések. – A mű négy fejezetét (*Capitel*) a keresztyén egyház és Isten között folyó, Bibliából vett idézetekből összeállított egy-egy dialógus alkotja. Ezeknek egymásra felelő mondatai a rektó és verző lapokon egymással szembe szedve olvashatók, a lap szélére a bibliai locusokat szedték. Az első fejezet első tagja *Die göttliche Vermahnung* (2–?) címet viseli. A ma ismeretes egyetlen példány csonka, így a 2–7 lapig terjedő részek címei a mű biblikus cseh

változatából (3099) következtethetők ki. Ez alapján az isteni intelemre válaszolt „A hű keresztény felelete”. A második fejezet tartalmazta az „Isten kegyelmes ígéréte”-t. A kötet a 7. lapon ennek párjával, *Die Bekräftigung der christlichen Hoffnung* című rész végével folytatódik. Ezt követi *Das dritte Kapitel* dialógusa, amely az *Eines christlichen Menschen Gebet*, illetve *Die gnädige Antwort Gottes* című részeket tartalmazza (8–11) – a negyedik fejezet párbeszédének két tagja: *Die tröstliche und erquickende Wort Christi*, illetve *Der christlichen Kirchen Antwort* (10–14). Végül *Augustinus* nyomán egy imádság: *Von dem seligen Leben, welches Gott bereitet hat denen, so ihn fürchten* olvasható (14–16).

A kiadványt első alkalommal Fazakas József ismertette (OSzKÉvk 1961/62: 234), az ő nyomán vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1121).

A mű biblikus cseh változata ugyanebben az évben jelent meg Lőcsén (3099). A német kiadásban elmaradtak az annak végén olvasható verses imádságok és a könyv elolvasása utánra ajánlott énekek. Ezek helyén itt a *Von dem seligen Leben* szóló imádság áll.

Cf. –, 3099

Budapest *Nat* ②*

3099

LUCAE, Ondrej: Dialogus theologicus to gest ljebežné [!] a rozkossné cyrkwe z Pánem Bohem rozmluwanj ... aneb pokladnice cyrkewnij, obsahŭgjcj wsobe a zdržugjcj perél naydrachssých CCCCLVIII zmore newiwazitedlného Biblij swaté wybráných, z prydanýmý modlitbámý ... Oddáwa a offeruge Andreas Lucae, kazatel cyrkwe Lučiwnánské, anno 1663. W Lewočj (1663) v Wawrince Brewera.

A⁴–C⁴ = 24 pag. – 4°

RMK II 1012 – Čaplovič 1122

Evangélikus elmélkedések biblikus cseh nyelven. – (A cím fordítása: Dialogus theologicus azaz kedves és gyönyörűséges beszélgetése az egyháznak az Úristennel ... avagy egyházi kincsestár, amely tartalmazza és magában foglalja a Szent Biblia kimeríthetetlen tengeréből kiválasztott 458 legdrágább gyöngyszemet, megtoldva imádságokkal és kis énekekkel ... Közli és felajánlja ... a lucsvnai egyház prédikátora ...

A szerző a Bibliából vett kérdéseket ugyancsak a Bibliából származó feleletekkel válaszolja meg négy fejezetben: 1. *Napomenŭtí Boha večného* (Az örök Isten intelme) – *Odpověď křesťána verného* (A hű keresztény felelete) (2–6); 2. *Mylostivé Boží zaslíbení* (Isten kegyelmes ígéréte) – *Křesťánské nádeje potvzrenj* (A keresztény remény megerősítése) (9–12); 3. *Modlitba cloveka verícího* (A hívő ember imája) – *Odpověď Boha všemohucího* (A mindenható Isten felelete) (12–17); 4. *Křystus Pán potešŭjící [!]* (A vigasztaló Krisztus Úr) – *Cyrkev šŭžená odpovídající* (A gyötrődő válaszoló egyház) (16–19). Ezután verses imádságok következnek, két reggeli, egy esti és egy Jézust dicsőítő (20–22), majd a könyv elolvasása utánra ajánlott énekek három részben: I. *Obsahŭje wsobe tŭženť a žádost' nevesty cyrkve křesťánské po ženichu P.J. Křystu*

(A menyasszony keresztény egyház vágyakozását foglalja magában az Úr J. Krisztus jegyese után) (22–23); II. *V nádeji utvrzujíci* (A reményben megerősítő) 23); III. *V križi a protivenstvi potešujíci* (Kereszt és viszontagság idején vigasztaló) (24).

A szerző nyelve erősen szlovakizált. Szentírási szövegeit nem a számára hozzáférhető két cseh Bibliából (B. Adama z Veleslavína, Praha 1613 – Knihopis 1106; B. Kralická jednodílná, Kralice 1613 – Knihopis 1110) vette, hanem más forrásból maga fordíthatta. A mű német változata ugyanebben az évben jelent meg Lőcsén (3098).

Cf. 3098, –

Budapest Nat ①

3100

NOBILISSIMI novorum conjugum paris ... M. Joachimi Erythraei, c. L ... Tobiae Erythraei, pastoris eccl. Belensis ... ac XXIV. regal. senioris dignissimi filii, sponsi et ... Dorotheae Gosnovicerianae ... Matthiae Gosnoviceri, in rep. Leutsch. judicis honoratiss. filiae dilectae, sponsae nuptiis Leutschoviae ad III. Kalend. Febr. ... congratulantur amici et fautores. [Leutschoviae] (1663) typis Laurentii Brever.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1013 – Čaplovič 1125

Lakodalmi versek latinul és németül. – E nyomtatványt Joachim Erythraeus lőcsei polgár, Tobias Erythraeus, szepesbélaei lekipásztor és a szepesi 24 királyi városi fraternitas seniorának fia, valamint Dorothea Gosnovicer, Matthias Gosnovicer lőcsei bíró lányának 1663. január 30-án, Lőcsén tartott menyegzőjére készítették barátaik és jóakaróik. Az ifjú párt verssel köszöntötte: (1-2) *Tobias Weiß, pastor Popradien., M. Joachimus Erytraeus sponsus, ἀγάραμ.* és *Votum pro neogamis Dorothea, ἀγάραμ.* címen (A_{2a}–b) – (3-4) *Christophorus Klesch, minist. Christi in Monte D. Georgii, Neogamica onomastici anagrammatici harmonia* címen (A_{2b}–A_{3a}) – (5-7) *Pauli Cuncii, eccl. Varal. diac. Germ., I. Dorothea Gosnoviceria* és *II. Ad clariss. dn. sponsum, fautorem sincerum. M. Joachimus Erythraeus, ἀγάραμ.* címen latinul, valamint cím nélkül németül (A_{3a}–b) – (8) *Caspar Hain, scholae Leutsch. rector* (A_{3b}–A_{4a}) – (9-10) *Joh. Croner, schol. pat. conr., Joachimus Dorothea, ἀγάραμ.* latinul és *Hochzeitliches Freudengedicht* címen németül (A_{4b}–B_{1a}) – (11) *Johannes Fringilla, h. t. can. L.* (B_{1a}–b) – (12-14) *Joachimus et Dorothea, ἀγάραμ.* és *M. Joachimus Erythraeus, Κατ' ἀγάραμ.* címen továbbá *Chronologia nuptiarum* című kronosztichonnal *Johannes Kretschmer Sil. coll. L.* (B_{1b}–B_{2a}) – (15) *Matthias Gosnovicerus, sponsae frater, Gen. 2. Matth. 19. Erunt duo in carne una* textussal (B_{2a}) – (16) *Samuel Brever L.* akrosztichonnal (B_{2b}).

A házasságkötés évét a címben olvasható kronosztichon árulja el.

A vőlegény, Joachim Erythraeus (1637 Szokolca – 1700 Stettin) iskoláit Bártfán, majd a wittenbergi egyetemen végezte. Hazatérése után a lőcsei német egyházközség lelkésze lett.

1674-ben németországi száműzetésbe kényszerült.

A nyomtatványt, a benne olvasható Christoph Klesch-vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. CK-24).

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① ① – Levoča *Ev* ①

3101

[1] NOWÝ a starý kalendař na tento prestupný rok po spasitedlnem narozenj P. Gežjsse Krysta MDCLXIV. W kteremžto měsycě [!], týhodne, neděle a swátkj, planetni beh, asspektý, powětři, dluhost dnůw y nocý, wychod tež ý zapad slunečný se nachazý, složený skrz Krýs stoffa Newbartha, B. Sil. – [2] [Prognosis astrologica...] Wytijsssten w Lewoçý [1683] v Wawrinca Brewera.

$A^{1-4} + ? = [4 + ?]$ fol. – 16° – Color.

Čaplovič 1123

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon biblikus cseh nyelven. – (A cím magyar fordítása: Új és ó kalendárium, az Úr Krisztus Üdvözítő születése utáni 1664. szökő esztendőre. Melyben találtak a hónapok, hetek, vasárnapok és ünnepnapok, az ég forgása, az aspektusok, az időjárás, a nappalok és az éjszakák hosszúsága, a napkelte és napnyugta, összeállított Neubarth Kristóf által.) A naptárból csupán az „A” füzet összefüggő első és negyedik levele maradt fenn a pozsonyi evangélikus liceum könyvtárában. A címlap hátán az év adatai, ünnepei olvashatók, a meglévő másik levélen pedig a február második és a március első felének naptár-táblái. A kiadvány minden valószínűség szerint prognosztikont is tartalmazott.

A lőcsei biblikus cseh nyelvű naptáraknak ma példányból csupán az 1640-re (1777), ez az 1664-re és az 1673-ra szóló (RMK II 1322) kiadása ismeretes. Kétségbevonhatatlan adatok igazolják továbbá az 1638-ra és az 1668-ra szóló kalendárium (1684 és 3363) egykori létezését. Elképzelhető, hogy 1640 és 1664 között is évente jelentek meg Lőcsén biblikus cseh nyelvű naptárak, de a két időpont közötti teljes sorozat feltételezéséhez jelenleg nincs elegendő ismert adat (vö. 1777). A fennmaradt példányokra és adatokra támaszkodva azonban már megalapozottan lehet feltételezni a naptárak 1664–1673 közötti évenkénti kinyomtatását.

Cf. 1777*!; –, 3168, 3218, 3298, 3363, 3456, 3558, 3658, →

Bratislava *Acad* ④* ④ ④ – Budapest *Nat* cop.

3102

NUPTIAS honestas prudenti ... Zachariae Pfeiffer, lib(erae) regiae(ue) civitatis Caesareoforen(sis) apothecario ... tertium sponso, cum ... Anna ...

Abrahami Eccardi eccl(esiae) Eperien(sis) pastoris quondam primarii ... nunc vero apud Caesareof(orum) commorantis et auxilium divinitus expectantis filia ... sponsa ... 24. Junii ... 1663. solenniter celebratas gratulantur fautores et amici. Leutschoviae (1663) typis Laurentii Breveri.

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Init.

Caplovič 1126

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvánnyal Zacharias Pfeiffer, késmárki gyógyszerész és Anna Eccardot, az ugyancsak Késmárkon tartózkodó Abraham Eccard, korábbi eperjesi első lelkész lányát köszöntötték 1663. június 24-én tartott menyegzőjük alkalmából jóakarók és barátai: (1) *Thom. Greb, past. Caesareof.* (A_{2a}) – (2–3) *Johannes Andreae, illustr. aulae Kesmarcen. pastor* előbb cím nélkül, majd *Suspirium domini sponsi!* címmel (A_{2a}–b) – (4) *Christophorus Klesch, minist. eccles. Georgio-Mont.* (A_{2b}–A_{3a}) – (5) *Michael Noscovius, eccles. qua ibidem Chr. Iesu colligitur, pastor* (A_{3a}) – (6) *Michael Guhr, eccl. Caes. diaconus* (A_{3a}–b) – (7) *Elias Sartorius, eccl. Caesareof. diac.* (A_{3b}–A_{4a}) – (8) *Adamus Popradius, diac. Bel.* német verse (A_{4a}–b) – (9) *Wenceslaus Johannides, schol. Caes. rector* (A_{4b}) – (10) *Johannes Meltzelius, sch. Caesar. conrector* (B_{1a}) – (11) *Joh. Croner, l. p. c.* németül (B_{1a}–b) – (12) *Josephus Seltenreich Caesareof., s.s. theol. et phil. studiosus* (B_{1b}–B_{2a}) – (13) *Johannes Conradi Musna Transilv., cantor scholae Caesareof.* (B_{2a}) – végül (14–15) *Georgius Ratai, sch. Caes. auditor, Aenigma,* illetve *Votum* címmel (B_{2b}).

A ma ismert egyetlen alsókubini példányt első alkalommal Rexa Dezső ismertette (Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 227–228). A költemények között olvasható Christoph Klesch köszöntő verse is, ezért Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is felvette bibliográfiájába (Bibl. Klesch. CK-66).

Ugyanerre az alkalomra a menyasszony családja is köszöntővers-gyűjteményt jelentetett meg (vö. 3086).

Cf. 3086

Budapest *Acad cop.* – Budapest *Nat cop.* – Dolný Kubín ①

3103

OBSONIA gamica ex promptuario amicorum collecta et nuptijs, quas ... Adamvs Popradius, eccl(esiae) Beelens(is) diaconvs ... cum ... Svsanna Kochin ... Bartholomaei Koch, civis Beelen(sis) primarii filia die 21. anno 1663. solenniter celebrat cum amica gratulatione oblata ... Leutschoviae (1663) typis Laurentii Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

Caplovič 1127 ← Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 227–228

Lakodalmi versek latinul és németül. – A versekkel Adamus Popradius szepesbélaei lelkész és Bartholomaeus Koch, ugyancsak szepesbélaei polgár Susanna nevű leányát köszöntötték 1663. október 21-én Szepesbélán tartott menyegzőjük alkalmából barátaik: (1) *Abraham Eccardus, ex immeritissimo exilio ad ecclesiam Leibicensem vocatus pastor* (A_{1b}–A_{2a}) – (2) *Johann. Andreae, p. t. aulae Kesmarcen. ecclesiastes* (A_{2a}–b) – (3–4) *Wenceslaus Johannides, gymn. Caesar. rector, I. Adamus Popradi anagr., II Acrostichis* címen (A_{2b}) – (5) *Johannes Meltzelius, sch. Caes. conr.* (A_{3a}) – (6) *Josephus Seltenreich, ss. th. et ph. st.* németül (A_{3b}) – (7) *Georgius Ratai, auditor* – (8–9) *Andreas Eccardus Namslavia Silesius*, disztichonnal és német költeménnyel (A_{4a}) – (10) *Emericus Frievaldski* (A_{4a}–b) – (11) *Paulus Eccardus, scholae Caesareop. alumnus, Omne trinum perfectum* címmel.

Adamus Popradius (1636–1692) Szepesbélán született, tanulmányait Eperjesen, majd 1659-től Wittenbergben végezte. 1663-ban hazatérve szepesbélaei másodlelkész lett. 1672-ben sziléziai száműzetésbe kényszerült. 1682-ben térhetett vissza, haláláig Bártfán volt archidiakónus. Számos alkalmi verset írt.

A kiadványt első alkalommal Rexa Dezső ismertette (Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 227–228).

A házasságkötés alkalmából másik versgyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 3095)

Cf. 3095. –

Budapest *Acad cop.* (Dolný Kubin) – Budapest *Nat cop.* (Dolný Kubin) – Dolný Kubin \odot – Martin *Nat* \odot

3104

PLAUSUS votivus, quo ... Abrahamvs Eccardvs, hospes hactenvs Caesareofori per sesquiennium ... post varias ... exilii curas et arumnas anno MDCLXIII. ipso die Omnium Sanctorum Leibicium ad capessendum ... ejus ecclesiae pastoratum ... deductus est, colligentibus et favori bonorum commendantibus amicis et vicinis. Leutschoviae (MDCLXIII) typis Laurentii Brever.

A⁴B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orn., init.

Caplovič 1128 ← Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 226–227

Köszöntő versek. – A nyomtatvány Abraham Eccard tiszteletére készült, akit leibici evangélikus lelképásztorrá iktattak be 1663. november 1-jén. A címevel után kezdődő főrészben a következő szerzők köszöntötték az ünnepeltet: [1] *Thomas Greb, past. Caes.* – [2] *Michael Fischer, eccl. Topporcen. pastor et Fraternitatis ad infer. fluv. Poprad p.t. senior* (A_{2a}) – [3] *J.A., e. a.* (A_{2b}) – [4] *Valerius Berlinius, pastor Crucis Villen. et Contubernii ad infer. fluv. Poprad consenior* (A_{2b}–A_{3a}) – [5] *Vitus Mellissius Bohem. Mestecenus, past. Kriegersis* (A_{3a}) – [6] *Martinus Novak, olim substit. eccl. Leibicen.* (A_{3b}) – [7] *Adamus Popradius, ecclesiae patriae diaconus* (A_{4a}) – [8] *Johannes Vagnerus, diaconus eccl. Leibicensis* német nyelven (A_{4a}–b) – [9] *Wenceslaus Johannides, gymn. Caesar. rector* (A_{4b}) – [10] *Johannes Meltzelius, gymn.*

Caesareof. conrector (B_{1a}–B_{2b}) – [11] *Wenceslaus Ritzman, p.n. rect. Leibicien.* (B_{2b}–B_{3a}) – [12] *Josephus Seltenreich Caesareof., s.s.th. et ph. st.* (B_{3a}–b) – [13] *Zacharias Pfeiffer, civis et pharm. Caesareoforen.* (B_{3b}–B_{4a}) – [14] *Johan. Conradi Musna Transylv., cantor scholae Caesareof.* (B_{4a}) – [15] *Georgius Ratai, p.n. auditor scholae Caesareof.* (B_{4b}).

E nyomtatványt először Rexa Dezső ismertette (Közlemények Szepes vármegye múltjából 1910: 226–227). Tőle vette át bibliográfiájába Ján Čaplovič (1128). Az utóbbi véleménye szerint a 3. verset J.A.E.A. monogrammal aláíró szerző teljes neve: „Johannes Andreae ecclesiastes aulicus”, aki Thököly István késmárki udvari lelkésze volt.

Budapest *Nat* cop. (Dolný Kubin) – Dolný Kubin ① – Martin *Nat* ①
Olim: Levoča *Ev*

3105

SELTENREICH, Joseph: Poetische Leichrede über das frühzeitige doch seelige Ableben deß ... Herrn Michaelis Guhr, gewesenenen treüfleißigen und wohlverdienten Seelen-Sorgers und Predigers auff gantzer 5 Jahr in der königl. Frey-Stadt Kaisersmarckt, welcher den 28. Septembr. zwischen 2 und 3 Vhr nach Mittag im 1635. Jahre zur Welt gebohren und eben selbiges Tages und Stunde, nemlich den 28. Septemb. zwischen 2 und 3 im 1663. Jahre seelig entschlaffen, den 1. Octob. aber mit christlichen ... Ceremonien zur Erden bestattet worden, aus hochtbetrübten und leidtragenden Gemüthe dem Herrn Schwager zum Nachruhm auffgesetzt von Josepho Seltenreich, s[acrosanctae] th[eologiae] et phil[osophiae] stud[ioso]. Leutschau (1663) bey Lorentz Brewern.

[]² = [2] fol. – 4°

RMK II 2450 – Čaplovič 1129

Gyászvers. – A cimlap hátán, külön cím nélkül kezdődik a Michael Guhr késmárki evangélikus lelkész halálára írott gyászvers (f₁b–[]₂b). Szerzője, Joseph Seltenreich az elhunyt sógora volt.

Joseph Seltenreich 1659-ben a bártfai gimnáziumban tanult. E gyászvers megírásakor a cimlap szerint felsőfokú teológiai és filozófiai tanulmányokat folytatott. Tanulmányainak helye nem ismeretes. 1671-ben Füleken működött evangélikus segédlelkészként.

Michael Guhr 1658-tól német segédlelkész volt Késmárkon. Öt éven keresztül töltötte be hivatalát, amikor 28 éves korában, 1663. szeptember 28-án délután két és három óra között, azaz pontosan születése napján és órájában elhunyt. 1663. október 1-jén temették el.

Budapest *Nat* ① – Dolný Kubin ①
Olim: Levoča *Ev* – Praha *Acad*

3106

TAEDAS felices viro ... Andreae Günthero, ecclesiae Olass. archi-diacono ... Andreae Güntheri, ecclesiae ejusd. antistitis meritissimi et 24 regal. oratoris ... filio, sponso cum ... Susanna ... Josephi Alauda, civis et senatoris apud Leutschoviens. facile primarii filia, sponsa, ipsis nuptiarum solemnii Leutschoviae d. 2. Apr. ... 1663. celebratis gratulantur parentes, fratres, fautores, amici. Leutschoviae (1663) typis Laurentii Brever.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1014 – Čaplovič 1130

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményekkel ifj. Günther András szepesolaszi első papot, az azonos nevű szepesolaszi evangélikus vezető lekipásztornak és a szepesi 24 királyi város fraternitasa örökös szónokának fiát, valamint Susanna Alaudát, Josephus Alauda lőcsei tanácsos lányát köszöntötték 1663. április 2-án Lőcsén megtartott esküvőjük alkalmából családtagjaik, jóakaróik és barátaik. A versek szerzői: (1) A[n]dreas] G[ünther] pater (A₁b) – (2–4) Christoph Klesch, p. in M. G., I. Vorsatz, II. Nachsatz, III. Zusatz címen (A₁b–A₂b) – (5–6) Philip Heutsch, Pfarrer in Matthsdorff, I. Magister Andreas et Susanna virgo, ἀνάγραμμα. διάλογ. címen latinul és II. megjelöléssel németül (A₂b–A₃a) – (7–9) Paulus Cuncius, Germanor. ap. Varal. concionator, I. Felix aucupium, II. M. Andreas Günther ἀνάγραμμα címmel németül és III. M. Andreas Güntherus, ἀνάγραμ. címmel latinul (A₃a–A₄b) – (10) Augustinus Lazari, eccl. Slavon. apud Olassi diacon. (A₄b) – (11–13) Jac. Günther cím nélküli latin verssel, valamint két német verssel, Hochzeitfrage an die Jungfrau Braut, Hochzeitwunsch an die Jungfrau Braut címen. (B₁a–b) – (14) Valentinus Perack, schola Warall. secundum rector (B₁b–B₂a) – (15–17) David Günther, Caesareopol. cím nélkül latinul és németül valamint Rätzel an die Hochzeit Gäste címmel (B₂a–B₃a) – (18) Elias Lang, scholae Iglov. rect. (B₃a) – (19–21) Georgius Chilek, Teschinio Silesius, r. O., Χρονοδιστιχον, Magister Andreas Güntherus, mystes Olassi, sponsus felix jelmondatra írt Ἀναγραμματίζεται, valamint Explanatio címen (B₃a–b) – (22) Georgius Simonis, ss. theol. et phil. st. (B₃b–B₄a) – (23) Elias Friedhuber, cant. Germ. Ep. (B₄a) – (24) Georgius Schönleben Fragopolitanus, ibidem p. n. oratoris studiosus (A₄a–b) – (25) Andr. Creiterus Transylv., Καμινόφιλος címen.

Ugyanerre az alkalomra három másik kiadvány is megjelent Lőcsén (vö. 3085, 3091, 3108).

Cf. 3085, 3091, 3108

Budapest Nat ①

3107

TIEFTRUNCK, Daniel: Thesium de philosophia in genere pentas, quam in gymnas. Posen. evang. praeside dn. m. Daniele Tieftrunckio, gymn. illius p. t. rectore publice defendendam suscepit Balthasar Niclecius Tot-Lypschen. ad d. (...) h.l.q.c.. [Leutschovia] MDCLXIII [Brewer].

[]⁶ = [6] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1015 – Čaplovič 1131

Filozófiai vizsgatételek. – A címlével után kezdődő főrész öt tézist tartalmaz a filozófia természetéről, alapjairól, tulajdonságairól, felosztásáról, elméleti és gyakorlati részének mibenlétéről. Mivel az egyetlen tanulmányozható példány erősen körül van vágva, a fűzetjelzés sem látható.

E tételeket 1663-ban vitatták meg a pozsonyi evangélikus gimnáziumban. A címlap sem nyomtatva, sem kézírással nem közli a vizsga pontos dátumát. A vizsgáztató Daniel Tieftrunck rektor volt. Ő (1629–1681) a szászországi Nimeckben született. 1657 és 1662 között mint evangélikus lelkész működött. 1663-tól Pozsonyban, majd 1665-től Sopronban volt iskolaigazgató. A vizsgázó a Zólyom megyei Tótlipcséről származó Balthasar Nicletius (1636–1704) volt, aki később Alsósztrégován és Besztercebányán működött mint evangélikus lelkész. 1674 után gályarab lett és száműzték.

A kiadási hely megjelölése nélkül megjelent nyomtatvány Szabó Károly szerint Lőcsén készült (RMK II 1015). Feltételezését Ján Čaplovič is elfogadta (1131), Pavercsik Ilona pedig a betűtípusok alapján megerősítette.

Budapest *Nat* ⊕ – Martin *Nat* ⊕

3108

TREU-HERTZIGE und wol-gemeinte, vormalß in Jena studierender gutter Freunde ... Andreas Günthern, treufleißigem Prediger im königl. Marckt Wahlendorff auffgesetzte und zugeschickte Hochzeit-Grüsse! Leutschau 1663 bey Lorentz Brewern.

*4 = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1009 – Čaplovič 1132

Lakodalmi versek németül és latinul. – A kiadvánnyal ifj. Günther András szepesolaszi lelkész köszöntötték egykori jénai tanulótársai Susanna Alaudával 1663. április 2-án kötött esküvője alkalmából: (1) *Casparus Graff Transylv.*, ss. *theosophiae stud.* latinul (*_{1a}) – (2) *Jacobus Zabler*, ss. *th. et phil. st.* latinul (*_{1b}–*_{2a}) – (3) *Johann. Valentinus Schneider* (*_{2a}) – (4) *Wolff Caspar Martini*, ll. *studiosus* (*_{2b}) – (5) *Carolus Samuel Henning Rudolphop.*

Schwarzb., ll. stud., *Brüderliche Anmachung zur hochzeitlichen Frölichkeit* címen (*₂b–*₃b) – (6) Conrad Henrich Goldschmied, ss. th. stud., *Lobschallende Hochzeitode* címmel (*₃b–*₄a) – (7) Wolffg. Andr. Scherschleiffer Sempron. Ungar. (*₄a-b) – (8) Johannes Hanseli (*₄b) – (9) Joh. Monkovicenus Hung., ss. th. et ph. cultor.

Az ifjú párt házasságkötése alkalmából még három kiadvány köszöntötte (vö. 3085, 3091, 3106).

Cf. 3085, 3091, 3106

Budapest Nat ① – Dolný Kubín ①

3109

[1] UJ és o kalendarium, Christus urunk születése után való 1664. szökő esztend., melyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai vizsgálás ez Christus urunk születése után való 1664. bissextilis esztendőre, mellynek kezdetit és 4 részeiben eső had és békeség, betegség és egészség, termés és terméketlenség állapotit, és egyéb természet-szerint leendő dolgokat kiváltképpen való hasznaival Magyar és Erdély országra más egyéb körülvaló helyekre-is szorgalmatosan alkalmaztatott Neubarth Christoph, B. S. theol. és astrol.). Lötsén [1663] Brever Lörintz által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2044/251 ← MKsz 1883: 28 – Čaplovič 1124

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A₁a–B₆a) beosztása megegyezik az 1657-re kiadott naptáréval (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. Az önálló címlappal (B₆b) kezdődő prognosztikon a következő fejezetekből áll: *Első rész. Ez esztendő 4 kántorinak asztronómiai megvizsgálása. I. A télről (B₇a–b) – II. A tavaszról (B₇b–B₈b) – III. A nyárról (B₈b–C₁b) – IV. Az őszről (C₁b–C₂b) – Második része. Az eklipszisekről (C₂b–C₃b) – Harmadik része. A hadakról (C₃b–C₄a) – Negyedik rész. A betegségekről (C₄b–C₅a) – Ötödik része. A földi növényeknek termő és terméketlenségekről (C₅b–C₆b). A kiadványt a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C₇a–D₄b) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* zárja (D₅a–E₇b). A ma ismert mindkét példány utolsó levele hiányzik, a szöveg az E₇b lapon, az 1660. év eseményeinek leírása közben szakad meg.*

A vásárjegyzék és a krónika szedése egyezéseket mutat a következő években kiadottakkal. Minden valószínűség szerint a nyomdász a kész szedést megtartotta és a következő évben újra felhasználta. A krónikát az utolsó levélen lévő bővítésektől eltekintve teljesen, a vásárjegyzéket csak módosításokkal tudta újra kinyomtatni. Példányból legközelebb az 1666-ra kiadott kalen-

dárium ismeretes, a szedés azonossága egyben erősíti a naptársorozat folyamatos megjelenésének feltételezését. Az 1663. évi szedés használata az 1673-ra szóló lőcsei naptárig követhető nyomon (3226, 3302, 3373, 3467, 3572, 3667, RMK I 1138 és MKsz 1930: 141).

A kiadványt először Majláth Béla ismertette (MKsz 1883: 28).

Cf. 2654!

Budapest *Ev* ④* – Budapest *Nat* ②*

3110

VIRO clarissimo, pereximio ... Isaaco Zabanio, lycei Eperiensis conrectori ... acerbam viduitatis sortem felici matrimonio cum ... Regina ... Johannis Stürbitz, organoedi quondam ac tribuni-plebis reipublicae Cremniczensis ... nunc vero ... Johannis Weberi, sacratissimae caes(ariae) regiae(ue) maj(estatis) per Hungariam superiorem pharmaceutae ac medici perpetui, h(oc) t(empore) reg(iae) lib(erae)q(ue) civitatis Eper. judicis ... filia, commutanti ipso nuptiarum die 13. Novembris ... MDCLXIII ... congratulantur rector, collegae et auditores lycei Eperiensis. Leutschoviae (1663) typis Laurentij Breveri.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1016 – Čaplovič 1133

Lakodalmi versek. – E kiadvány Isaacus Zabanius eperjesi konrektor és Regina Stürbitz 1663. november 13-án tartott esküvőjére készült. A menyasszony apja Johann Stürbitz, körmöcbányai orgonista és tribun, nevelőapja pedig Johann Weber, Eperjes város bírása, felsőmagyarországi gyógyszerész és orvos volt. Az eperjesi iskola rektora, tanárai és növendékei a következő költeményekkel köszöntötték a házasodókat: (1) *Johannes Beyer, lycei Eperies. rector* (A_{2a}-b) – (2) *Andreas Hertzog, class. III. coll., Ad cl. dn. sponsum* (A_{3a}) – (3) *Elias Friedhuber, cant., Allusio ad nomen sponsae* címen (A_{3a}-b) – (4) *Johannes Simonides Tottpron., cantor sl. Ep., quintae cl. auditor* (A_{4a}) – (5) *Christianus Cotercius T., classis sextae auditor* – (6) *Jacobus Szegenyi, auditor septimae classis* (A_{4a}-b).

Isaacus Zabanius (1632–1707) evangélikus lelkész volt. Magiszteri címét a wittenbergi egyetemen szerezte 1659-ben. Hazatérve rektor lett Breznóbányán, majd 1661-től eperjesi konrektor, később a teológia másod- és a bölcsészet rendes tanára volt ugyanott. A protestáns üldözések idején állását elveszítette, 1675-től Erdélyben (Orbó, Szászsebes, Szeben) működött.

Budapest *Acad cop.* (Dolný Kubín + Prešov) – Budapest *Nat cop.* (Prešov) – Dolný Kubín ① – Martin *Nat* ① – Prešov *Scient* ④

3111

ALEXANDER VII. papa: S(acro)s(anctissimi) d(omini) n(ostri) d(omini) Alexandri ... papae VII. ivbilevm vniversale ad divinam opem implorandam ... Romae ex typographia reverendae Camerae Apostolicae, MDCLXIII. et denuo de mandato ... Georgii Lippay, archiepiscopi Strigoniensis, etc. Tyrnaviae die 12. Aprilis MDCLXIII ex typographia Academica.

[1] fol. – 449 × 358 mm – Init.

Čaplovič 2005a

Jubileumi búcsút hirdető pápai bréve. – Ennek az egyleveles nyomtatványnak egyetlen példánya ismeretes. *Alexander papa VII. Universis Christi fidelibus praesentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem* kezdetű, Rómában 1663. február 16-án kelt körlevelét adja közre S. Vgolinus aláírásával, amely záradéka szerint egy nappal később, február 17-én vált publikussá per ... *Io. Baptistam Caravinam, sanctiss. d. n. cursorem, Jacobus Cornelius, magister cursorum* aláírásával. A pápa brévéjében általános búcsút hirdetett. Nagyszombatban április 12-én jelent meg a nyomtatvány, impresszuma szerint Lippay György esztergomi érsek megbízásából.

Budapest Arch ☉ – Budapest Nat cop.

3112

ELEVENKUTI András: Fascicvlvs epigrammatvm, qvem illvstrissimis ... dominis aa. ll. et philosophiae neo-baccalavreis per ... Andream Elevenkuti e Societate Iesu, aa. ll. et philosophiae doctorem, ejusdemq(ue) professorem ordinarium ac p.t. seniorem, in ... archi-episcopali Vniversitate Tyrnaviensi creatis ... sacrae poëseos auditores debitaе observantiae ergo dedicarunt mense Majo die (12) anno 1663. Tyrnaviae (1663) typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhaus.

A⁸ B⁸ C² = 35 pag. – 8° – Orn., init.

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 2007

Versgyűjtemény. – A kiadvány a nagyszombati egyetem borostyánkoszorús hallgatóinak a tiszteletére készült. Elevenkuti András jezsuita, a filozófia doktora és az egyetem professzora osztotta ki a borostyánkoszorút az egyetem hároméves filozófiai tanulmányait elvégzett hallgatóinak 1663 májusában, a nyomtatvány címlapján olvasható kézírásos bejegyzés szerint 12-én. A költeményeket a poétika osztály diákjai állították össze, a *Nomina dedicantium* szerint a következő személyek; zárójelben áll a hallgatók származási helye a jelenleg ismert egyetlen példány kézírásos bejegyzése alapján: *Alexander Balassa, liber baro de Gyarmath, Stephanus Rutkai nobilis Hungarus, convictor* (Pozsoniensis), *Petrus Bartakovics nobilis Hungarus, Paulus*

Gyurcsani nobilis Hungarus, convictor (Trenczyni.), *Joannes Rakolupski nobilis Hungarus, convictor* (Szakolczensis), *Joannes Horvath nobilis Hungarus* (Norcensis), *Georgius Jezerniczki nobilis Hungarus* (Bahoniensis), *Georgius Tais nobilis Hungarus, convictor*, *Andreas Siko nobilis Hungarus, seminarista* (Szakolczensis), *Joannes Jezerniczki nobilis Hungarus, convictor* (Bahoniens.), *Stephanus Osztarics nobilis Hungarus* (Tyrnav.), *Andreas Kürtösi nobilis Hungarus* (Tyrnavi.). (2). A névsor után olvasható prózában cím nélkül megfogalmazott ajánlásuk (3–4). A főrész *Ad dd. neo-baccalaureos* címmel kezdődik. 220 rövid, többnyire kétsoros epigrammát tartalmaz a bölcsesség, a vallás és a morál témájában (5–32). Végül az *Applausus dd. neo-baccalaureis de transacta parte philosophiae* című vers ismét a felavatott hallgatókat köszönti (34–35). A kiadványt IHS-embléma zárja le.

Elevenkuti András (1626–1692) 1643-ban Bécsben lépett be a jezsuita rendbe. Filozófiai és teológiai tanulmányait Grazban végezte. 1660–1663 között Nagyszombatban a filozófia professzora lett, majd Kassán tanított. 1666–1679 között ismét Nagyszombatban teológiatanár, gyóntató, a konviktus és a Szent Adalbert Szeminárium igazgatója. Ezután még a pozsonyi, a nagyszombati, ill. haláláig a soproni jezsuita kollégiumban is tevékenykedett.

A nyomtatvány egyetlen példányára Borsa Gedeon hívta fel a figyelmet (MKsz 1963: 119), és Ján Čaplovič is közölte bibliográfiájában (2007).

Budapest Acad cop. – Martin Nat ①

3113

<Institutiones grammaticae in usum Scholarum Hungariae. Tyrnaviae 1663 typ. Academicis.>

Čaplovič 2008a

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Latin nyelvtan.

E példányból ismeretlen kiadványt Ján Čaplovič a szepesi káptalannak ma a Matica slovenska turócszentmártoni könyvtárában őrzött, kézirásos katalógusa alapján vette fel bibliográfiájába (2008a). Címe szerint Emanuel Álvarez grammatikájának tartotta. A katalógus ma hozzáférhető részében ez az adat nem található. Álvarez e címen ismert grammatikájának azonban már 1659-ben is megjelent Nagyszombatban mind a három kötete (2856, 2857, 2858). Minthogy e munka, amint a fenti cím is bizonyítja, a magyarországi iskolákban tananyag volt, s a Čaplovič által közreadott leírás egyértelműen nyomtatott munkára utal, feltételezhető, hogy Álvarez nyelvtanát 1663-ban ismét kiadták Nagyszombatban. Pélány vagy újabb adatok felbukkanásáig kérdéses, hogy ismét megjelentették a teljes művet, vagy annak csupán egy vagy két kötetét. Kérdés továbbá az is, hogy milyen nyelvű értelmezéseket tartalmazott.

Cf. 2317; 2856, 2857, 2858, –, →

3114

»Kalendárium és prognosztikon az 1664. esztendőre. Nagyszombat 1663 typ. Academicis.«

Naptár és prognosztikon. – A kiadvány egykori létezésére a pozsonyi és a nagyszombati jezsuita kollégium között az 1662. évben kötött szerződés alapján (vö. MKsz 1973: 377–385, Holl Béla) lehet következtetni, az 1663-ra szóló nagyszombati naptár (3052) feltételezésével azonos érvek alapján.

Cf. 2724!

Lippay János: *Calendarium oeconomicum perpetuum...* Nagyszombat 1663. – Vide 3054

3115

NIEREMBERG, Juan Eusebio: *Joannis Evsebii Nierembergii Madritensis ex Societate Jesu De adoratione in spiritv et veritate libri quatvor, in quibus totius spiritualis vitae, imitationis Christi et theologiae mysticae nucleus eruitur ex sanctis patribus et spiritualissimis viris, Diadocho, Dorotheo, Climaco, Rusbrochio, Susonè, Thaulero, Kempis et Gersonè nonnulla pie et efficaciter adduntur. Tyrnaviae 1663 typis Academicis, excudebet Melchior Wenceslaus Schneckenhaus.*

Y⁶, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Ff⁸ Gg² = [12] + 468 pag. – 8° – 1 ins., orn., init.

RMK II 1020 – Čaplovič 2009

Katolikus elmékedések. – A címlap hátán Luzinski Joachim Aloysius zebegényi apát címere látható. Ezt követi a *Domus professa Viennensis Soc. Jesu* ajánlása *Joachimo Aloysio Luzinsky, abbati de Monte Zebegen, praeposito S. Thomae de Monte Strigoniensi, ecclesiae Metropolitanae Strigoniensis canonico* (Y_{2a})-(Y_{3b}). Majd *Partitio huius operis* (Y_{4a}) sorolja fel a könyv nagyobb egységeit (liber), *Index capitum* pedig az ezen belüli fejezetek címeit (Y_{4b})-(Y_{6b}). A főrész a következő négy könyvből áll: *Liber primus de iis, quae spectant ad expiationem animae* (1–110) – *Liber secundus de iis, quae spectant ad illustrationem et Christi Domini imitationem* (110–268) – *Liber tertius de iis, quae spectant ad praxim perfectissime operandi* (268–365) – *Liber quartus de iis, quae spectant ad ardentissimum dei amorem excitandum et elevationem animi ad divinam unionem* (366–468). Az egyes könyvek 18, 21, 14 és 16 fejezetet tartalmaznak.

Juan Eusebio Nieremberg (1595–1658) német származású spanyol jezsuita író. 1614-ben lépett be a jezsuita rendbe. Kora misztikus, aszketikus és moralista írói közé tartozott. E sok kiadást megért, több nyelvre lefordított műve először Antwerpenben jelent meg 1631-ben. Ezzel az első magyarországi kiadásával Turóczi-Trostler József foglalkozott (EphK 1937: 48).

In 66 bibliothecis 95 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Nat, Acad, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Martin *Nat* – Szeged *Civ, Univ* – Wien *OFM*

3116

OFFICIA propria sanctorum patronorum regni Hungariae, superiorum jussu et auctoritate edita. Tyrnaviae MDCLXIII typis Academicis ... Melchior Wenceslaus Schneckenhaus.

10², A⁴-F⁴ = [4] + 48 pag. – 4^o – Orn., color.

RMK II 1021 – Čaplovič 2010

Magyar szentek zsolozsmája. – Tartalma és bosztása megegyezik az 1650-ben Pozsonyban készült kiadásával (2339), annak soronkénti újraszédése.

Cf. 1901, 2339; –, →

Budapest Acad ① – Budapest Piar (Sátoraljaújhelyi k. rend?) ① – Budapest Univ ① – Eisenstadt OFM ① – Güssing OFM ① – Paris Nat ① – Spišská Nová Ves Ev ①

3116A

OFFICIA propria patronorum regni Poloniae per r. Stanislaum Socolovium, serenissimi olim Stephani Poloniae regis theologum, canonicum Cracoviensem ex mandato synodi Petricoviensis conscripta, auctoritate illustrissimi cardinalis Georgii Radzivili, episcopi Cracoviensis edita. Accessit huic editioni officium gratiarum actionis pro victoria ex Turcis obtenta anno MDCXXI. die X. Octobris, a S. Rituum Congregatione recognitum et approbatum. Tyrnaviae MDCLXIII typis Academicis, Melchior Wenceslaus Schneckenhaus.

[1]², A⁴-I⁴ = [1] + 74 pag. – 4^o – 4 ill., init., color.

Lengyel szentek zsolozsmája. – Az eddig bibliográfiailag ismeretlen kiadvány Petneki Áron szóbeli közlése alapján vált ismertté. A címlapon alul balról négyzetes alakú IHS-jelvény látható NOMEN DOMINI LAUDABILE felirattal, jobb oldalon szintén négyzetes alakban Mária-jelvény áll SANCTA MARIA STELLA MARIS felirattal. A címlap háta üres. A mű élén a Kalendarium patronorum regni Poloniae címmel naptár áll, amely számba veszi a lengyel királyság patrónusait és egyben a mű tartalomjegyzékét adja (1–2). A tartalomjegyzék alatt látható egy nagyméretű, sugaras IHS-szimbólum ovális alakban, körülötte SIT NOMEN DOMINI BENEDICTU(M) felirat, amelyet hét angyal vesz körül. A mű főréseze Officia propria patronorum regni Poloniae címmel szerepel (3–74). Az október 10-i dátumnál áll az a címlapon is említett officium, amely III. Zsigmond lengyel király törökök felett aratott 1621-es chocimi győzelméről emlékezik meg (61–68). A november 19-i dátummal Árpádházi Szent Erzsébet officiuma zárja a főrészt (72–74). A mű végén három disztichonból álló latin nyelvű vers áll Ad Poloniam címmel. A kiadvány utolsó lapjának alján látható egy kiterjesztett szárnyú, bojtokkal és füzérekkel díszített írásszalagot tartó angyal. A szalagon álló szöveg: SOLI DEO HONOR ET GL(ORI)A.

A mű először Krakkóban jelent meg, 1596-ban. A címlapon jelzett kiegészítéssel pedig első alkalommal 1637-ben, Antwerpenben. (Estreicher XXIX. 17 és 18.)

Szerkesztője Stanisław Sokołowski (1537–1596), Báthori István teológusa és tanácsosa, krakkói kanonok, aki az 1577-es piotrkóvi zsinat meghagyása alapján állította össze művét Jerzy Radziwiłł (1556–1600) krakkói püspök és bíboros jóváhagyásával.

Budapest *Nat* cop. – Warszawa *Univ* ①

3117

SOPHIA in aqvila gentilitia advmbrata, et ... comiti Casparo Szecs de Rima-Szecs, perpetvo de Köszezh, Baloghvar et Felső Lindva, haereditario domino in Mvra-Szombat, etc., cum in ... vniversitate Tyrnaviensi prima in philosophia lavrea insigniret(ur) per ... Andream Elevenkvti, é Societate Jesv, aa. ll. et philosophiae doctorem, ejusdemq(ue) professorem ordinarium ac p. t. seniore, oblata a ... sacra poëseos facultate mense Majo die 10. anno 1663. Tyrnaviae (1663) typis Academicis, Melchior Venceslaus Schneckenhauus.

A⁴ B³ = [7] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1019 – Čaplovič 2008

Köszöntések és köszöntő versek. – A kiadvánnyal a rimaszécsi Széchy Gáspárt, Köszezh, Balogvár, Felsőlindva és Muraszombat örökös urát köszöntötték a poétika évfolyam diákjai abból az alkalomból, hogy 1663. május 10-én, a nagyszombati egyetemen Elevenkuti András jezsuita pap, filozófiai doktor, az egyetem filozófiaprofesszora és seniora által a baccalaureusi fokozatot megszerezte. A címlap hátán áll a *Nomina dedicantium: Alexander Balassa liber baro de Gyarmath; Stephanus Rutkay nobilis Hungarus, convictor; Petrus Bartalkovics nobilis Hungarus; Paulus Gyurcsani nobilis Hungarus, convictor; Joannes Rakolupski nobilis Hungarus, convictor; Joannes Horvath nobilis Hungarus; Georgius Jezerniczki nobilis Hungarus; Gregorius Tais nobilis Hungarus, convictor; Andreas Siko nobilis Hungarus, seminarista; Joannes Jezerniczki nobilis Hungarus, convictor; Stephanus Osztarics nobilis Hungarus; Andreas Kürtösi nobilis Hungarus.* A műben kilenc, váltakozva prózában és versben írt köszöntés olvasható, cím és a szerző megnevezése nélkül (A_{2a}–B_{3b}). A szöveg végén az *Academiae decus vivat, triumphet comes Casparus* üdvözlés áll, alatta záródísszel fejeződik be a mű (B_{3b}).

A wittenbergi egyetemi könyvtár példányáról Asztalos Miklós adott hírt. Leírásában közölte a köszöntő diákok névsorát is (Magyar Protestáns Egyháztörténeti Adattár XII., Bp. 1928. 148).

Budapest *Univ* ① – Martin *Nat* ① – Wittenberg *Ev* ①

3118

SYMBOLVM philosophicvm a generosa rhetoricae Tyrnaviensis hvmanitate oblatvm ... dominis artivm et philos. magistris, cum in eadem vniversitate svprema philosophiae lavrea coronarentvr a r. p. Andrea Elevenkvti, ... facult. philos. seniore. Tyrnaviae 1663 typis Academicis, Melchior Wenceslaus Schneckenhaus.

A⁸ B⁸ = [16] fol. – 8° – Orn., init.

RMK II 1018 – Čaplovič 2006

Üdvözlőversek gyűjteménye. – E kiadvánnyal köszöntötték az 1663-ban magisteri vizsgát tett nagyszombati egyetemi hallgatókat a retorika osztály hallgatói. A címlap hátán *Nomina dedicantium* után a szerzők neve olvasható: *Nicolavs Madocsani nobilis Ungarus de eadem et in Horocz, Joannes Baros nobilis Ungarus, Gregorius Balogi nobilis Ungarus, Joannes Kelio nobilis Ungarus és Martinvs Wulkovicz nobilis Ungarus.* Majd *Reverendi, generosi ... domini, aa. ll. et philosophiae neo-magistri* megszólítással kezdődik a köszöntés. Ebből kiderül, hogy a nagy eseményre „Pallas Svadát”, a Meggyőzés római istennőjét és a Múzsákat küldi Pannóniába, hogy a filozófia szimbólumaival köszöntsék az újdonsült magisztereket (A_{2a}–A_{3b}). A főrészben a verses köszöntések között prózai átvezetések olvashatók. A verscímek a következők: *Ad lyram* (A_{3b}–A_{4a}) – *Vranie philosophis ostentat munera* (A_{4b}–A_{5b}) – *Annulus philosophicus* (A_{5b}–A_{7a}) – *Pileus philosophicus* (A_{7a}–B_{1a}) – *Liber Aristotelis philosophicus* (B_{1a}–B_{2a}) – *Pallium philosophicum* (B_{2a}–B_{3b}) – *Amplexus philosophicus* (B_{3b}–B_{5b}) – *Cathedra philosophica* (B_{5b}–B_{6b}) – *Annulus philosophicus* (B_{6b}–B_{7b}). Végül *Nomina dominorum magistrorum*, az új magisterek nevei olvashatók: ... *Adalbertvs Ioannes Bartok Pannon, civis Galgocziensis, ... Blasius Jaklin nobilis Hungarus Muray-Szombathiensis, ex comitatu Castri Ferrei, ... Jakobus Jakucs civis Galgocziensis, Germanus, Seminarij S. Stephani regis Hungariae alumnus, ... Joannes Fabricius nobilis Hungarus Galgocziensis, ex convictu nobilium, ... Joannes Fabri Hungarus Sylliensis, ex comitatu Hevessensi, Seminarij Sancti Adalberti alumnus, ... Joannes Stancsich, ordinis S. Pauli primi eremitae professus, ... Lucas Mocsonoki Hungarus Mocsonokiensis, ex comitatu Nitriensi, ... Martinvs Turnay Pannon Nahacsiensis, ex comitatu Posonniensi, ... Michael Emericus Sustovich Pannon Szuhensis, ex comitatu Posonniensi, Sancti Stephani regis Hungariae alumnus, ... Michael Leopoldvs Radosseni nobilis, Pannon Radossiensis, ex comitatu Nitriensi, ... Nicolavs Aloysivs Vegh Pannon, civis Galgocziensis, Seminarij Sancti Adalberti alumnus, ... Petrus Szebeny, nobilis Hungarus Baranyajensis, ex comitatu Mohachiensi* (B_{8a}–b).

A magisztereket a cím tanúsága szerint Elevenkuti András jezsuita, a nagyszombati egyetem bölcsészkarának seniora avatta fel. Ő 1660 és 1663 között működött Nagyszombatban.

Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

3119

VILLAROEL, Caspar de: *Litaniae ad S. Franciscvm Xaverivm ex ijs, quas ... f. Casparus de Villaroel, episcopus S. Iacobi Chilensis et regiae Hispaniarum majestatis a consilijs in honorem Sancti, quod ejus patrocínio inter ruinas ex terra motu jam sepultus, salvus tamen evaserit, gratitudinis ergo concinnavit ipse et statis ex voto diebus recitavit, ac etiam deinde in publicum aliorum bonum typis evulgavit.* (Tyrnaviae 1663) [typis Academicis].

[1]² = [2] fol. – 8^o

Katolikus imádság. – Ez a bibliográfiailag eddig ismeretlen apró nyomtatvány egyetlen, Xavéri Szent Ferenc tiszteletére mondandó *Litaniae*t tartalmaz. Címe szerint kivonat abból az imádságból, amelyet *Caspar de Villaroel*, chilei püspök írt a szent tiszteletére hálából azért, mert sértetlenül megmenekült a földrengésből. A nyomtatás adatai a kolofonban találhatóak.

Caspar de Villaroel 1637-től 1651-ig volt a chilei Santiago püspöke (Gams, Pius Bonifacius: *Series episcoporum ecclesiae catholicae*. Ratisbonae 1873, 143). Hálaadó imádsága igen népszerű volt a korban. Magyar fordítása bekerült a *Két égő lámpás* című katolikus imádsággyűjteménybe is, amelyet 1669-ben adtak ki Nagyszombatban (3585, 86–94).

Cf. –, 3585

Budapest *Nat* ①

Articuli dominorum ... statuum et ordinum regni Hungariae ... in generali ipsorum diaeta, pro die prima mensis Maij ... millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo indicta, Posonii que celebrata conclusi. Posonii 1663. = **Appendix 236**

Kéry János: *Philosophia scholastica*. Posonii 1663. = **Appendix 237**

3120

»AELII DONATI viri clarissimi de octo partibus orationis Methodus, quaestiunculis puerilibus undique collectis illustrata per Leonhardum Culmannum Creylshejlmensem, et nunc plurimis quaestionibus insertis, ac quarundam vocum in hungaricum idioma versione aucta, et a plurimis mendis expurgata. Cibinii 1663 apud Abrahamum K. Szencziensem.«

»[48] fol. – 8^o«

RMK I 1005

Latin nyelvtan. – Szabó Károly e művet Kemény József *Lexicon eruditorum Hungariae* című, egykor az Erdélyi Múzeumban őrzött kézírata alapján vette fel bibliográfiájába, ahol a „Szenci Kertész Ábrahám név alatt” szerepelt (RMK I 1005). A váradi nyomdász 1667. hagyatéki leltárában a bekötött és a krúdában lévő könyvek között is található utalás Donatus-kötetre a kiadási év megjelölése nélkül: „Mehr Donatus”; „Donatus et andere Mater. Ein groß bund”. (Emlékkönyv 369, 391, V. Ecsedy Judit – Monok István). Ezek szerint Szenci Kertész Ábrahám is megjelentette e sok kiadást megért nyelvtankönyvet. Megjelenését újabban Bartók István is valószínűnek tartja (Hamisítvány vagy hiteles adat? In: Ghesaurus. Tanulmányok Szentmártoni Szabó Géza hatvanadik születésnapjára. Budapest 2010, 183–189.)

Cf. 107*!; 1708A!; –, 3489, →

3121

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis ad diem 24. mensis Septembris anni 1663. in civitatem praenotatam Marusvásárhelyenu(m) indictis celebratis conclusi.) [Szeben 1663 typ. principis].

A² B² C³ = [7] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2039/246 ← MKsz 1898: 179

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül *Stephanus Petki*, *Paulus Beldi*, *Andreas Fleischer* erdélyi helytartók latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1663. szeptember 24-én Marosvásárhelyt, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés huszonegy artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A törvények záradék nélkül, csupán az utolsó artikulus végén olvasható, 1663. szeptember 24-re szóló, latin nyelvű datálással jelentek meg.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 248–260.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1898: 179) így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2039/246). A nyomtatvány az egykori gyulafehérvári fejedelmi nyomda típusaival készült (MKsz 1968: 208, Fazakas József), amely ez időben valójában Szebenben működött (MKsz 2005: 406, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Univ ① ③ – Sibiu Mus ①

3122

(ARTICVLI dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum partialibus ex edicto suae celsitudinis principalis in oppidum Szász-Kézd ad diem vigesimum secundum mensis Februarii anni millesimi sexcentissimi sexagesimi tertii indictis celebratis conclusi.) [Szeben 1663 typ. principis.]

A² B² = [4] fol – 2^o – Init.

Sztripszky I 2040/247 ← MKsz 1895: 264

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1663. február 22. és március 3. között (vö. ErdOgyEml XIII 34–37) Százkézden tartott részgyűlés tizenkét artikulumba foglalt végzéseinek szövegét. Az artikulusok címzése szerint az országgyűlésre csupán az erdélyi három nemzet rendei voltak hivatalosak, a partiumiak nem. A végén latin nyelvű záradék olvasható 1663. február 22-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 218–224.

A kiadványt Horváth Ignác kolozsvári nyomtatványként írta le (MKsz 1895: 264), nyomán így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2040/247). Fazakas József a betűtípusok vizsgálata alapján megállapította, hogy a fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 208), amely ekkor valójában Szebenben működött (vö. MKsz 2005: 406, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ① ① – Sibiu Mus ① – Târgu Mureş ①

3123

BETHLEN János: Rerum Transylvanicarum libri quatuor, continen(s) res gestas principum ejusdem ab anno 1629. usque ad an(num) 1663., autore Joanne Betlenio, comite comitatus Albensis, regni Tra(n)sylvaniae consiliario, cancellario ac Sedis Siculicalis Udvarhely capitaneo supremo, etc. [Cibinii] 1663 [Szenci Kertész].

*⁸ A¹²-T¹² = [16] + 447 + [8] pag. – 12^o – Orn.

RMK II 1022

Erdély története. – A címlap háta üres. Ezt követi a *Michaeli Apafi... principi Transylvaniae, partium regni Hungariae d(omi)n(o) et Siculorum comiti* címzett *Epistola dedicatoria* (*_{2a}-*_{5a}), majd *Praefatio ad lectorem* olvasható *Joannes Betlenius, comes com. Alb(ensis) regni Trans(ylvaniae) consil(iarius) can(c)ellarius ac Sed(is) Sic(ulicalis) Udvarhely cap(itaneus)*

sup(remus) aláírással (*₅b-*₈b). A főrész a *Proemium* című bevezetéssel kezdődik (1–3). Az Erdély történetét Bethlen Gábor 1629. november 15-i halálát követő eseményektől kezdve 1663 augusztusáig tárgyaló szöveg négy könyvre, azon belül *sectio*kra oszlik, minden könyve *Breviarium* című kivonattal kezdődik (3–447). A kötetet *Index* (T₃b–T₁₁b) és a *Praeterea restant quaedam corrigenda* című hibajegyzék (T₁₂a) zárja.

A mű teljes magyar fordítását P. Vásárhelyi Judit készítette el: Bethlen János: Erdély története. Bp. 1993, 5–168.

Az I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem megrendelésére, a nyugati országok tájékoztatására írt Erdély történetét bővebben ismertette, és a régebbi szakirodalomra utalt Bartoniek Emma (460–479). A jól tájékozott szemtanú hitelességével és számos, mára elveszett levéltári forrás alapján írt munka jelentőségét forrásértékében látja. Újabban a fordításhoz fűzött tanulmányában Jankovics József írt a műről és szerzőjéről, kiemelve hogy az újabb történeti kutatások rendre alátámasztják Bethlen adatait (Erdély története. Bp. 1993, 603–619).

A mű 1664-ben ismét megjelent Amszterdamban két változatban (RMK III 2238), majd Bécsben 1779-1780-ban *Commentarii de rebus Transilvanicis* címen, valamint Kolozsvárott 1789-ben. Német nyelvre Johann Tröster fordította le (Das bedrängte Dacia, Nürnberg, 1666, RMK III 2355). Bethlen munkáját az 1663-1673 közötti események naplószerű feljegyzésével folytatta, ez nyomtatásban első alkalommal azonban csupán 1782-1783-ban jelent meg Bécsben, Horányi Elek kiadásában.

A nyomtatási hely nélkül megjelent munkáról már Szabó Károly megállapította (RMK II 1022), hogy Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült.

Cf. –, →

In 47 bibliothecis 69 expl. – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Univ* – London *BL* – Martin *Nat* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – Wien *Nat* – Zagreb *Univ* – etc.

3124

GYULAI Pál: Tanácsai tükör, az az n. Gyulai Palnak ... oktato levele, mellyet ama'... erdélyi fejedelem és ... lengyel király Bathori Istvannak szeginy leginyből lött belső tanács hive írt tanacsi tükörül Sibrik Györgyner [!] varadi fő kapitannak lengyelországi Nipoloinczről, tisztiben hiven és dicseretesen valo el-járására an. 1585. die 29. Aug... Szebenben 1663 [Szenci Kertész].

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 1006

Politikai moralizáló levél. – A címlapon a jó tanácsról szóló latin és magyar nyelvű bibliai idézet olvasható, a háta üres. A kiadvány *A Tanácsai tükörben gyönyörködő olvasóhoz* intézett, a jó tanácsról elmélkedő előszóval kezdődik, aláírója *Csepregi Turkovics Mihály*, kelt Szebenben,

1663. augusztus 3-án. (A_{2a}–A_{3b}). A főrész Gyulai Pálnak Sibrik György váradi főkapitányhoz 1585. augusztus 29-én kelt, latin nyelvű levelének magyar fordítását tartalmazza (A_{4a}–C_{4b}). Az eredetileg latin nyelvű, lényegében moralizáló emlékiratban Gyulai politikai, katonai, erkölcsi, gyakorlati nézeteit Sibrik György váradi főkapitány beiktatása alkalmából fejtette ki. A fordítást az előszó tanúsága szerint Csepregi Turkovics Mihály készítette.

Szövegkiadás: Szabó György: Abafáji Gyulay Pál. Bp. 1974, 88–96. – Ez alapján részleges szövegkiadást Klaniczay Tibor készített: Jannus Pannonius, magyarországi humanisták. Bp. 1982. 1255–1266. – Csak a levél szövegét Balás Margit adta ki: A váradi kapitányság története. Nagyváradi 1917. 36–44.

Gyulai Pál (1550–1592) humanista író, történetíró. Tanulmányait Kolozsvárt, majd a padovai egyetemen végezte. 1572-től Bekes Gáspár titkára volt, 1575-ben követte lengyelországi bujdosásába urát. 1577-ben Báthori István lengyel király titkára, a következő évben a lengyelországi erdélyi kancellária helyettes vezetője lett, nemességet szerzett. 1587-ben hazatért Erdélybe és Báthori Zsigmond fejedelem főkamaraosa lett. A Báthoriak családi viszályába keveredve Báthori Boldizsár megölette.

Csepregi Turkovics Mihály (1608–1666/1667) kolozsvári városi tanácsos, a református egyház gondnoka. Az erdélyi fejedelmek számára politikai, diplomáciai megbízásokat végzett. Anyagilag és erkölcsileg támogatta William Perkins (2201, Amsterdam 1648) és Keresztúri Pál (2502, Várad 1653) műveinek fordítását és kiadását.

A szerző munkásságának átfogó bemutatásába illesztve a levelet részletesen elemezte Szabó György (Abafáji Gyulay Pál Bp. 1974, 36–43). Kiemeli, hogy az írás a XVI. századi erdélyi politikai irányvonal egyik első, minden részletkérdésre kiterjedő megfogalmazása. Klaniczay Tibor megemlíti, hogy a levelet Sibrik György beiktatását követően valamennyi várkapitány hivatalba lépésekor felolvasták egészen Várad elestéig, azonban épp a fordítás bizonyítja, hogy időszerűsége ezt követően sem szűnt meg (Jannus Pannonius, magyarországi humanisták. Bp. 1982. 1329).

A nyomda megjelölése nélküli kiadvány tipográfiai jellemzői alapján Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (V. Ecsedy Judit megállapítása).

Budapest Univ ① – Budapest Nat cop. (Budapest Univ + Cluj-Napoca Univ) – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ② – Sibiu Arch ①

Olim: Koncz József tanárnál M-vásárhelyt

3125

<Kalendárium és prognosztikon az 1664. esztendőre. Szeben 1663 Szenci Kertész. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 3008!

3126

[1] [NEUER und alter Almanach auf das Jahr 1664.] – [2] (Kurtze Astrologische Vorsagung auff das Schalt-Jahr nach der Geburt Christi 1664. Von natürlicher Influent des Gestirns in diese niedere Welt. Mit gebürlichem Fleiß gestellet und beschrieben von Christophoro Neubarthio.) [Szeben 1663 typ. civitatis.]

[A]⁸ B⁸–E⁸ = [40]fol. – 16° – 1 ins., orn., color.

RMK II 1029

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. A ma ismert egyetlen példány címlapja hiányzik. Az első ránk maradt lapon az év jellemző adatai olvashatóak ([A]_{2a}). Ezt követik a hónapok naptártáblái, minden hónap két lapon helyezkedik el ([A]_{2a}–B_{3a}). Az ó-naptár elválasztva, külön hasámban olvasható, a hónapokhoz hónapversek csatlakoznak. A naptártáblák után a naptárjegyek magyarázata áll (B_{6b}). Az egyes hónapokra vonatkozó tudnivalók leírását az *In den günstigen Leser* című előszó vezeti be (B_{7a}), amelyet az *Im Januario – Im Februario* (B_{7b}) – *Im Martio* (B_{7b}–B_{8a}) – *Im Aprilio* (B_{8a}) – *Im Maio* – *Im Junio* (B_{8b}) – *Im Julio* (B_{8b}–C_{1a}) – *Im Augusto* (C_{1a}) – *Im September* (C_{1a}–b) – *Im October* (C_{1b}) – *Im November* (C_{1b}–C_{2a}) – *Im December* (C_{2a}), majd az *Etliche Regeln so im Aderlassen, Schröpfen, Purgieren und Baden in acht zu nehmen sind* (C_{2b}–C_{3b}) követ. Ehhez folyamatosan csatlakozik a prognosztikon címlapja (C_{3b}). A prognosztikon fejezetei: *Vom Winter* (C_{4a}–C_{5a}) – *Vom Frühling* (C_{5a}–C_{6b}) – *Vom Sommer* (C_{6b}–C_{8a}) – *Vom Herbst* (C_{8a}–D_{1a}) – *Vom Finsternissen* (D_{1a}–D_{2a}) – *Von Fried und Krieg* (D_{2a}–D_{4a}) – *Von Zu- und Misswachs* (D_{4a}–b), amelyet imádság zár le. Majd a *Verzeichnis der Jahrmärcte so in Siebenbürgen gehalten werden* című vásárjegyzék (D_{5a}–D_{7a}), amelynek végét Szeben város címere díszíti, valamint a *Chronika, etlicher Historien, so in Ungern und Siebenbürgen geschehen* (D_{7b}–E_{7b}) olvasható, amely az 1658. év eseményeinek ismertetése közben szakad meg. A kiadvány utolsó levele hiányzik, azonban a krónika szövegéből kikövetkeztethetően az E₈ levélen ért véget.

A nyomtatványt első alkalommal Szabó Károly ismertette (RMK II 1029), azonban ő brassói nyomtatványnak tartotta (v.ö. 3075), a vásárjegyzék végén látható címer azonban egyértelműen arra utal, hogy a naptár Szebenben készült. A kiadvány nyomdai jellemzői alapján a szebeni városi nyomdában készült és nyomdása feltehetően Blasius Prössl volt, ugyanis levéltári adatok alapján tudható, hogy 1663-ban már Szebenben dolgozott. Neve azonban csupán egy 1665-re szóló, ma már példányból nem ismert kalendárium címlapján maradt fenn elsőként (3178, V. Ecsedy 115).

Cf. 3009!

Budapest Nat cop. – Cluj-Napoca Univ ©

3127

PASKÓ Kristóf: A' nemes és régenten hires Erdely orszaganak keserves és szomoru pusztításáról irt siralom, mellyet 1658., 9. és 60. esztendőben az ... tatár hám sok kobarlo kozáksággal s' Erdély végső romlására régen igyekező

török nemzettel, havasalföldi és moldvai sok kurtány hadakkal kegyetlenül ... el-követtenek. Ezek után történt változásit Erdélynek rövideden megmondgya Rakoczi György a' törökkel tött két hartzaival, egynehány váraknak Erdélytül el-esésekkel eg'gyütt, végtére ... Váradnak kegyetlen viadalok által lött pogány kézbe valo esését írja-le ... biharvármegyebéli nemzetes székelyhidi Pasko Christoph, a' mint láthatta s' tudhatta, igazán szinezés nélkül, meg ennyi változásokban meg maratt kevés magyar nemzetnek emlekezetire. [Szeben] 1663 [Szenci Kertész].

$A^4-F^1 G^2 = [26]$ fol. – 4^o – Orn. init.

RMK I 1007

Tudósító históriás ének. – A költemény nyolc *részben* meséli el az 1658-60-as évek erdélyi történelmét, török-tatár dúlásait, a fejedelemségért folytatott küzdelmeket, utolsó részében pedig az ország pusztulása felett kesereg ($A_{2a}-G_{2a}$). Kezdőszavai: *Az igaz és erős bosszúálló Isten kemény igazságában, nótajelzésként Apollonius historiájára utal* (Kolozsvár 1591, 661).

Szövegkiadás: RMKT XVII/10 151–197.

Paskó Kristóf (1634–1685) Barcsai Ákos, Kemény János, majd I. Apafi Mihály híve. Többször járt követségben a portán. Ellentétbe került a fejedelemmel, és így 1668–1672 között Kővárban raboskodott, majd visszanyerve az udvar bizalmát, ismét követ lett a törököknél. Béli Pálhoz csatlakozott, annak bukása után Törökországban raboskodott, élete utolsó két évét Sárospatakon töltötte. Egyetlen, nyomtatásban megjelent munkáján kívül számos portai jelentése, visszaemlékezése, levele maradt fent. Életéről és műveiről bővebben írt és a korábbi szakirodalmat összefoglalta Varga Imre (RMKT XVII/10 671–675).

A mű fontosságát Varga abban látja, hogy Paskó szemtanúként vett részt Várad ostromában, a politikai életben betöltött jelentős szerepe révén személyes élményeire támaszkodott történetírásában. Megállapítja, hogy az utolsó előtti versszakban, a költemény készítése idejeként szereplő 1652 kétségtelenül sajtóhiba 1662 helyett. A leírt eseményekhez képest viszonylag kései időpont lehet a magyarázata a mű első részében található kronológiai pontatlanságoknak (RMKT XVII/10 675).

A kiadványt Szabó Károly nyomdai kiállítását után szebeni nyomtatványként írta le, véleményét a betűtípusok vizsgálata megerősíti (V. Ecsedy Judit közlése).

Budapest *Nat* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Nižnij Novgorod ① – Târgu Mureş ②

3128

SCHNITZLER, Jakob: Decas quaestionum philosophicarum illustrium, exercitii gratia eruditorum censurae exposita in ... Cibiniensium gymnasio ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, facultatis philosophicae hactenus in acad. Witteberg. assessore, nunc gymnasii Cibiniensis rectore, respondente

Valentino Franck Cibiniensi ad diem 7. Decembr. Cibinii MDCLXIII apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1026

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán kezdődő szöveg nélküli ajánlásban *Johanni Simonio, consuli urbis metropolitanae Cibiniensis, ... affini ...*, *Andreae Fleischero, regio judici Cibiniensium, ... Universitatis Saxonicae comiti, ... Transylvaniae principis ... vicario, locumtenenti consiliarioque ...*, *Jacobo Kappio, inclytae Sedis Cibiniensis judici ac moderatori, ... omnibus ... ecclesiae ... nutritiis et gymnasii Cibiniensis ... restauratoribus atque patronis ... offert Valentinus Franck respondens*. Ezt rövid *Lectori benevolo salutem!* követi (B_{2a}). A főrész tíz kérdést vet fel és válaszol meg. A filozófiát Isten ajándékának tekinti, amely nem ellentétes a teológiával. Tagadja, hogy a korban több nap- és holdfogyatkozás lenne, mint korábban. Elveti Copernicus felfogását, és azt vallja, hogy a csillagok mozognak, és a föld nyugalomban van. Az embernek mint intellektuális lénynek szerinte egyetlen, *rationalis* lelke van. Embernek tekinti a nőt, és szemfényvesztésnek tartja, hogy az emberi szív seb nélkül nyomtalanul eltávolítható lenne az emberi testből (B_{2a}–B_{4b}). A nyomtatványt öt (V) *Corollaria respondentis* zárja (B_{4b}).

E tételeket a címlap tanúsága szerint 1663. december 7-én vitatták meg a szebeni evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Jakob Schnitzler, az intézmény rektora, a vizsgázó Valentinus Frank volt.

A szebeni születésű Jakob Schnitzler (1636–1684) Wittenbergben végezte tanulmányait 1656 és 1658 között. Majd 1662-ig az ottani egyetem segédtanáraként oktatott. Hazatérése után a szebeni evangélikus gimnázium rektora lett. 1668-tól haláláig ugyanott lelkészként működött. Ifj. Valentinus Frank (1643–1697) 1666-ban Altdorfban járt egyetemre. 1686-ban szebeni királybíró és a szászok grófja. Frankenstein előnévvel nemességet kapott Lipót császártól 1692-ben. Írói munkásságáról ld. *Die deutsche Literatur Siebenbürgens*. Bd. I. Hrsg. von Joachim Wittstock und Stefan Sienerth. München 1997. 265–270.

Budapest Acad ① – Budapest Nat cop. partim (Sibiu) – Sibiu Mus ①

3129

SCHNITZLER, Jakob: *Disputatio historico-chronologico-theologica, illustres quasdam theses exhibens, quam ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, facultatis philosophicae hactenus in academia Wittebergensi assessore, nunc gymnasii Cibiniensis rectore in praedicto Cibiniensium lyceo florentissimo publicae ventilationi exponit respondens Lucas Hermannus BIRTHALBENSIS*. Ad diem 8 Augusti horis matutinis in auditorio majori. Cibinii MDCLXIII typis Abrahami Szenci.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1024

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Viro ... Lucae Hermanno, ecclesiae Birthalbensis pastori, ejusdemque ut et omnium Saxoniarum reliquarum per universam Transylvaniam superintendenti ... , parenti atque genitori meo ... , ut et ... viris Stephano Adami, ecclesiae Mediensis pastori ... et capituli universalis decano ... ; Danieli Dendorffio, ecclesiae ovium Christi, qui colligitur Muschnae, antistiti et pastori ... ; Lucae Graffio, Etzelensium pastori ... ; Georgio Hermanno, Sarosiensium pastori ... , fratri germano ... ; Thomae Keslero, ecclesiae Nimeschensis pastori ... , patronis, promotoribus atque educatoribus.* Aláírója *Lucas Hermannus Birthalbensis, l.l. a.a. studiosus.* A főrészt négy *Thesist* foglal magában (A_{2a}–B_{4a}) arról, hogy a világ teremtése ősszel történt (1–2. tézis), az özönvíz általános (universális) volt, s Isten az emberek bűnei miatt bocsátotta a világra (3. tézis), és hogy a régi rómaiak tíz hónapból álló éve nem volt teljes (imperfectissimus). A nyomtatványt három pontból álló *Corollaria* (B_{4b}) zárja.

A fenti vizsgatételeket 1663. augusztus 8-án vitatták meg a szebeni evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Jakob Schnitzler (1636–1684) itthon Szebenben és Debrecenben, 1656. őszétől a wittenbergi egyetemen tanult, ahol 1658 októberében magiszteri címet szerzett, 1661 májusától ülnök a teológiai fakultáson. Hazatérve 1662-től rektor, 1668-tól első pap Szebenben. Több latin és német nyelvű mű szerzője. A vizsgázó a berethalmi származású ifjabb Lukas Hermann, Lukas Hermann erdélyi szász püspök fia. Később ifjabb Hermann is viselte ezt a tisztséget.

Budapest *Nat cop.* (Sibiu *Arch* + Sibiu *Brukenthal partim*) – Sibiu *Arch* ⊙ (Erdélyi ev. egyházker. ktára) – Sibiu *Brukenthal* ⊙

3130

SCHNITZLER, Jakob: *Disputatio theologica de angelis, qvam ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, facultatis philosophicae hactenus in academia Wittebergensi assessore, nunc gymnasii Cibiniensis rectore, in eodem Cibiniensium lyceo florentissimo publicae eruditorum censurae exponit respondens Michael Gundesch Cibiniensis ad diem 24 Oct. horis matutinis in aud. majori. Cibinii MDCLXIII apud Abrahamum Kertesz Szencinum.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – 1 ins., init.

RMK II 1023 – Nágler 362

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlapon Szenci Kertész Ábrahám „Non solus” feliratú nyomdászjelvénye látható. Hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Viris ... eruditione venerabilibus ... Johanni Graffio, ecclesiae Cibiniensis pastori ... capituli dioeceseos ejusdem decano, nec non gymnasii ibidem ... inspectori ... ; Johanni Leonhardi, ecclesiae Heltanae pastori ... , ut et ... capituli Cibiniensis seniori ... ; Georgio Clognero, ecclesiae Stoltzvariensis pastori ... , domino parenti meo [!] ... ; Paulo Gundesch, ecclesiae Hammersdorfensis pastori... , fratri meo ... ; Petro Olesio, ecclesiae Ruffimontanae pastori ... ; ut et ... Johanni Stentzel, centumviro reipubl. Cibiniensis primario ... ; Johanni Rosenauer, civi itidem atque centumviro Cibiniensis curiae....* Aláírója: *Michael Gundesch, l. l. a. a. studiosus.* A főrészt *Theses theologicae* címmel kezdődik és

kilenc (I–IX), önálló címmel ellátott tételt foglal magában az angyal szó jelentéséről, az angyalok létezésének természeti és szentírási bizonyíthatóságáról, teremtett és bűn nélküli voltukról, továbbá arról, hogy az őrzőangyal léte inkább képzelgés, mint bizonyítható állítás. Krisztus érdeme az angyalokra nem vonatkozik, s őket sem tisztelni, sem segítségül hívni, sem imádni nem kell. Az angyalok között van bizonyos hierarchia, de a Szentírás pontosan nem írja le, hogy az milyen, s végül, hogy az angyalok nem mindentudók (A_{2a}–B_{4a}). A téziseket *Mantissa coronidis loco adjecta* zárja (B_{4a}). Az utolsó lap üres.

Ezeket a tételeket a szebeni evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1663. október 24-én. A vizsgáztató Jakob Schnitzler, az iskola rektora volt, a vizsgázó a szebeni születésű Michael Gündesch, aki 1665-től Wittenbergben tanult tovább.

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Mus* ① ① (Erd. ev. egyházker.?) ① (Teutsch D. György?)

3131

SCHNITZLER, Jakob: *Disputatio theologica de creatione universi, quam ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, facultatis philosophicae hactenus in acad. Witteberg. assessore, nunc gymnasii Cibiniensis rectore in eodem Cibiniensium lyceo florentiss. publicae eruditorum collationi exponit respondens Johannes Jeremiae Cibiniensis, ad diem 28 Nov. in audit. majori, horis matutinis. Cibinii MDCLXIII apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1025 – Nögler 365

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *viris ... clarissimis ...; Johanni Graffio, ecclesiae, gymnasii, capituli Cibiniensis pastori, inspectori et decano ...; Johanni Leonhardi, ecclesiae Heltensis pastori et ... capituli Cibiniensis seniori ...; Georgio Clognero, antistiti ecclesiae Stoltzenburgensis atque pastori ...; Paulo Gundesch, Hammersdorfensium pastori ...; nec non ... viris, Michaeli Gundesch [!], senatori primario Bistriciensis; Georgio Armbrustero, senatori et assessori curiae Cibiniensis; Johanni Stentzelio, patritio Cibiniensi et centum-viro primario; Johanni Gaunthert, itidem centumviro, aláírója Johannes Jeremiae respondens. Ezt követi a *Proloquium* (A_{2a}). A főrészt tíz *Quaestiót* (I–X) foglal magában (A_{2b}–B_{4a}) a teremtés különféle okairól (szerző, kiváltó, eszközi, anyagi, funkcionális és cél oka), továbbá hogy a világ öröktől fogva teremtett-e, és valóban hat nap alatt, Adám volt-e az első teremtett ember, vagy léteztek praeadamiták. Mi a jelentése az ég fölötti vizeknek a teremtéstörténetben? Az utolsó lap üres.*

Ezeket a vizsgatételeket a szebeni evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1663. november 28-án. A vizsgáztató az iskola rektora, Jakob Schnitzler volt, a vizsgázó a szebeni származású Joannes Jeremias, aki később Németországban (Altdorf, Wittenberg, Jena) tanult tovább. Hazatérve Apoldon működött evangélikus lelkészként.

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Mus* ① ① ① (Teutsch Dán György?)

3132

[BELLOBRADENUS, Paulus: Disputatio philosophica de subjecto physicae, quam praeside Pavlo Bellobradeno defendit respondens Caspar Mellikius Lyptovien. anno 1663. diebus Jan. Excusa Trenchinii, Cizek.]

A⁴ + ? = [4] + ? fol. – 4° – 1 ins.

Čaplovič 1882

Filozófiai vizsgatételek. – E nyomtatványból mindössze az első „A” jelű füzet második levele és harmadik levelének rektója maradt fenn Johann Jakob Helgenmeyer logikai *Disputatio*jának (Trencsén 1640 = 1856) Turócszentmártonban őrzött példányához (jelzete: SD 2695/5.) kötve. E két levél rövid bevezetőt és a disputáció I–XV. számú tézisét tartalmazza a világ teremtéséről, anyagáról és formájáról (A₂a–A₃a), Aristoteles módszerét követve az általánostól kiindulva az egyesig (*a generalibus ad specialia*).

A töredék tartalma alapján Ján Čaplovič véleménye szerint Paulus Bellobradenusnak abból, a más példányból nem ismert disputációjából származik, amelynek címét Johann Bartholomaeides (*Memoria Ungarorum, qui in ... universitate Vitenbergensi ... studia ... confirmarunt. Pest 1817. 148–149*) és Martin Lauček 18. századi kézírata (*Commentatiuncula 58*) őrizte meg. Čaplovič véleménye elfogadható, ezért a fenti címleírás Bartholomaeides és Lauček adataira támaszkodik. E források szerint e téziseket a trencsényi evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1663 januárjában. A vizsgáztató Paulus Bellobradenus, az iskola rektora, a vizsgázó a Liptó megyéből származó Casparus Melik volt. Lauček azt is feljegyezte, hogy a disputációt „*dedicatum Georgio Szylwa, iudici Trenchinii. adplausum dedit Hendecasyllabo Georg. Holvoid conrector.*” (i. h.)

A nyomtatványt Ján Čaplovič a rajta látható trencsényi nyomdászjegy alapján a trencsényi nyomtatványok között írta le (1882). Megállapítását a nyomdai anyag további vizsgálata megerősítette (V. Ecsedy Judit közlése).

Budapest *Nat cop.* – Martin *Nat* ©

3133

HNILICENUS, Joannes: *Locvs doctrinae Christianae de lege Dei cum in genere tum in specie de praeceptis primae Decalogi tabulae, hactenus in schola Solnensi juventuti juxta ductum d. Diet. quoad doctrinam polemicam varijs controversijs propositus, disputationibus privatis illustratus, nunc vero ... in ... uberiorem juventutis informationem sub publicum disputatorium examen revocatus et repetitus a praeside Johanne Hniliceno scholae Soln. rectore et respondente Stephano Kövicki, nob. scholae Soln. seniore. Anno MDCLXIII. die (31) Maij. Trenchinij 1663 typis Lutheolianis.*

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1027 – Čaplovič 1883

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Joachimo Kalinkio ecclesiae Illavien. Praesidi, et ecclesiarum Evang. comit. Trench., Lypt. et Arven. superintendenti ...; nec non ... Eliae Ladivero, ecclesiae Solnensis antistiti, et ... contub. Soln. seniori ...; Samueli Paulini, ecclesiae Rajec. pastori ...; contub. Soln. decano primario; Nicolao Nigrini, in ecclesia Puchov. verbi divini ministro ...; cont. Soln. decano secundario; Samueli Francisci, hactenus ecclesiae Beszt. pastori ..., nunc pro nomine Christi exuli, ... contub. Solnensis notario ...; Andreae Jakschi, ecclesiae Ujhel. ad Kiszucam pastori ...; Danieli Reguli, ecclesiae Solnensis diacono.* Aláírója *Johannes Hnilicenus scholae Solnensis rector.* A mű törzse két *sectiora* tagolódik. A *Sectio prima, tradens doctrinam legis divinae in genere* (A₂a–A₄b) kifejti, hogy az isteni törvény legfontosabb tanítása általában véve az Isten iránti tökéletes engedelmesség. A *Sectio secunda, tradens in specie doctrinam praeceptorum primae Decalogi tabulae*, az első három parancsolat magyarázatát foglalja magában.

Ezeket a tételeket 1663 májusában, a címlap kézirásos bejegyzése szerint 31-én vitatták meg a zsolnai evangélikus iskolában. Az elnök Joannes Hnilicenus, az iskola rektora volt, a vizsgáló a nemesi származású Stephanus Kövicki szenior. A címszövegben rövidítve olvasható név *Diet.* valószínűleg Konrad Dieterichre, az ulmi gimnázium igazgatójára utal, akinek ebben az időszakban számos tankönyvét használták a magyarországi evangélikus iskolákban (vö. pl. 2115, 2242, 2266, 2530). Ezek szerint a zsolnai iskolában az ő módszerét követve rendszeresen folytak magán disputációk a vitás teológiai kérdésekről, ezúttal azonban nyilvános vizsgát tartottak az Isten törvényére vonatkozó teológiai közös helyről.

Az impresszumban olvasható „typis Lutheolis” megjelölés az ekkor működő trencsényi nyomdász, Nikodém Čížek egyik névváltozatára utal. Ismeretes ugyanis „Lutheolus”-ként való megnevezése (Slov. Biogr. Slovník I 429). Ez a szó a „luthesus” szó kicsinyítő képzős változata. Jelentése: „sárgácska”. E jelzővel utaltak Čížekre, akinek a neve „csízecskét” jelent, amely márd sárga színű. Čížek névformával utoljára 1661-ben jelent meg trencsényi nyomtatvány.

Budapest Acad ① ②* – Budapest Nat ① ①

3134

<Kalendář a pranostyka na rok 1664. Trenčín 1663 Čížek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven (vö. 3071).

Cf. 2882!

Libelius [!] tradens regulas poeseos. Trenchen [ante 1664] sine typ. nomine. = Appendix 242

3135

PALMA MOCIDLANSKÝ, *Sixt: Perllcka [!] dijtec Bozijch, a neb modlitby pobožné na dwanácte czlánkú wjry křestánské s pěknými modlitbami dussy y tělu vžitečnými, k nimž nazad sedm žalmů kajících s potřebnými otázkami přidáno gest.* (V Trencíně 1663) [Čížek].

(⁸), A⁸-X⁸ = [176] fol. – 8°

Knihopis 6775 – Čaplovič 1884

Evangélikus imádságoskönyv biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Isten gyermekeinek gyöngyöcskéje, avagy áhítatos imádságok a keresztény hit tizenkét cikkelyére a léleknek és a testnek is hasznos szép imádságokkal. Hozzájuk adatik a végére a hét bűnbánó zsoltár a szükséges kérdésekkel.

A címlap hátán kezdődik a *Předmluva* (Előszó), amely összefoglalja a kötet tartalmát: a keresztény hitnek az Apostoli Hitvallás alapján összeállított 12 cikkelyét ((₁)_b-(₈)_b). Az előszó *Milé dítky Boží* (Isten kedves gyermekei) megszólítással folytatódik, és a gyöngyhasonlat kifejtése következik, miszerint az Úr Jézus drágagyöngyhöz hasonlítja önmagát és az Evangéliumot. A szerző a tizenkét gyöngyhöz fűzött versek és imádságok elfogadására kéri az olvasót (A_{1a}-A_{4a}). Az előszó harmadik egysége a *K dítkám Božím, že Krystus Pán s svým Slovem jest perla nejdražší, uzdravitedlná a neykrajší* (Isten gyermekeinek, hogy Krisztus Urunk Igéjével a legdrágább, gyógyító és legszebb gyöngy) című vers *Perla má ctná, Drahá vzáctná* (Tiszteletre méltó, Drága becses gyöngyöm) címmel (A_{4b}-B_{4b}). Az aláírás S. P., azaz Sixt Palma.

A kötet főrésze az Apostoli Hitvallás tizenkét cikkelye. Mindegyik cikkely után vers, majd prózai imádság következik (B_{4b}-G_{2b}). A kötet további részei: *Tři jsau kteří vydávají svědectví...* (Hárman vannak, akik tanúságot tesznek...) vers és imádság a Szentháromsághoz (G_{2b}-G_{6b}); Dávid 1. zsoltára és imádság (G_{7a}-H_{1b}); reggeli imádságok (H_{2a}-H_{7b}); munkakezdésre, hazatérésre, gyermekek esti imája, templomba menet, prédikáció előtt és után; bűnbocsánatért, Úrvacsora előtt és után, templomból jövet, étkezés előtt és után, lelki táplálék vételekor, óraütésre vecsernyére, az útonjáró imája, ima türelemért, este, éjszaka, ébredésre; betegség idején, Szent Jeromos vágyakozása a halálra, az örök dicsőség koronájáért, az imádság meghallgatásáért (H_{7b}-P_{7a}). Az imádságok után következik *Sedm zialmů kajících svatého Dávida* (Szent Dávid hét bűnbánó zsoltára) (P_{7b}-S_{3a}), majd *Otázky pro dítky* (Kérdések gyermekeknek) (S_{3b}-S_{7a}). A könyv zárórészében énekek találhatóak (reggeli, az Úr imádságára, a keresztény hit tizenkét cikkelyére, Isten parancsolatjára, áldozás előtt, étkezés előtt, után, esti énekek (S_{7b}-X_{7a}), majd a kolofon *Nyní nově zase vytištěné v svobodném a královském městě Trencíně léta MDCLXIII* (Most újra ismét kinyomtatattik Trencsén szabad királyi városban 1663-ban) zárja a kiadványt (X_{7b}). Az utolsó levél üres.

Sixt Palma Močidlanský 1569-ben született Prágában. Katolikusellenes író, nyomdász, az ún. „mikulášence” szektához tartozott. 1602-ben száműzték Prágából, 1606-ban tért haza titokban. 1610-ben a cseh rendek támogatásával rehabilitálták. Száműzetésének közvetlen oka a *Piseň o dobyváni pevnosti Kanýže* (Ének Kanizsa várának ostromáról) című mű kiadása nyomdájában 1602-ben (Knihopis 9600). A kis alakú, 4 levél terjedelmű kiadvány szerint a császári hadvezetés hibájából került török kézre Nagykanizsa vára. Sikertelen visszavívásáról is tudó-

sít, és azt egyértelműen a katolikusok és császáriak bűnéül rója fel. A német eredeti alapján készült írás éles támadás a katolikus vallás ellen (Sarka, Antonín: Ze zápasů nekatolického tisku s protireformnů. *Český časopis historický* XLVIII 1936: 286–302).

Az imádságoskönyv népszerűségét mutatja számos cseh (például Prága 1619 – *Knihopis* 6774) és magyarországi kiadása (Trencsén cr. 1647, 2194 és 3401). Ez a kiadvány a trencsényi Cizek-műhely utolsó, példányban is fennmaradt munkáinak egyike a Zsolnára költözés előtt.

Cf. 2194; –, 3401, →

Budapest *Nat* cop. – Olomouc *Scient* ②*

3136

CARMINA lugubria in praematurum obitum... domini Stephani Wyttniedy de et in Musay, maximae expectationis adolescentuli, qui magno sui desiderio et dolore ... domino parenti ill.mi Croatiae, Dalmatiae, Sclavoniae etc. bani consiliario primario, percharisque amicis relicto, mortalitatis debitum anno Christi 1662. die 26. Novembr. deposuit; scripta a dominis professoribus, amicis et clientibus. Tvbingae MDCLXIII typis Theodorici Werlini.

A⁴ B⁴ = 16 pag. – 4°

RMK III 2218

Gyászversek latin, héber, görög, francia, cseh, német és magyar nyelven. – A költeményeket ifjabb Vitnyédi István 1662. november 26-án bekövetkezett halálára írták a tübingai egyetem professzorai és az elhunyt barátai. A versgyűjteményt I–V. római számok alatt az egyetem rektora és professzorai kezdték latin, héber és görög nyelvű gyászversekkel. A kiadványban a következő magyarországi diákok közöltek gyászverseket: VI.: francia nyelvű az elhunyt testvére, *Iohannes Wyttniedy in et de Musay* – VII.: két latin és *Prosopopoeia defuncti* című biblikus cseh nyelvű költeményt *Iohannes Fabricius Arva-Hungarus* – IX.: id. Vitnyédi István alumna, *Georgius Deometeri, moestissimi domini sui patroni alumnus Hung. nob.* aláírással latin (*Super obitum ejusdem generosi et nobilissimi juvenis*) és magyar nyelvű (*Per apostrophem ad eundem*) költeményt. Ez utóbbi gyászvers a 14. lapon olvasható, kezdete: *Gyöngé lilionszál*. Végül X.: *Iohannes Odor, Losiensis Hungarus* két latin költeménye: *Solamen moesti pectoris carmine heroico exhibet fautori et promotori suo*, ill. *Aliud* és a haláleset pontos dátumát kifejező kronodisztichona zárja a nyomtatványt.

A magyar vers szövegkiadása: RMKT XVII/10 9–10, 633–635.

Dömötöri György életrajzát ld. az általa kiadott versgyűjteménynél, 3259.

E magyar verset is tartalmazó nyomtatványt Szabó Károly bibliográfiája III. kötetében közölte (III 2218).

Budapest *Nat* ① ①

Dömötöri György: Honor posthumus in ... comitis ... Nicolai Serini... Tubingae 1663. – Vide 3259

Chok Mózes szentkirályszabadi prédikátor nevére kiállított papi diploma. S. l. 1663. s. typ. nom. – Vide 3083

Drábik, Mikulás: Regula vitae Comenii cseh nyelven. H. n. 1655–1671. = **Appendix 238**

Katolikus válasz Janus Philaletus Hydropolitanus (Pósházi János?): Egy Pozsonyból repült huholó bagolynak megmellyesztése című vitairatára. H. n. 1662–1664 között. = **Appendix 239**

Pósházi János (Philaletus Hydropolitanus, Janus): Felelet Sámbar Mátyás Három üdvösséges kérdése ellen. H. n. 1663. – Vide 3064

Securius, Josephus: Vitairat Drábik Miklós ellen. S. l. cr. 1663. = **Appendix 240**

Veterinus, Paulus: Vitairat Drábik Miklós ellen. S. l. cr. 1663. = **Appendix 241**

3137

ΕΠΙΘΑΛΛΑΜΙΟΝ dicatum taedis ... Iacobi Zableri, sponsi ac sponsae ... Margaretae ... Eliae Splenii ... civit. Bartph. senat. et jurati notarii ... deproperatum ab amicis et affinibus. [Bártpha] 1664 typis Jacobi Klöszi [iun.].

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1028 – Čaplovič 215

Lakodalmi versek. – A kiadvány Jakob Zabler és Margareta Splenius, Elias Splenius, bártfai tanácsos és jegyző leányának 1664. február 19-én tartott menyegzőjére készült. Az ifjú párt verssel köszöntötték a következő barátok és rokonok: (1) *Paulus Kray, eccl. Bartph. Scl. m. (A₂a)* – (2) *Martinus Pfeifer, eccl. Bartph. E. E.* – (3) *Elias Ladiver [filius], scholae rect. (A₂b)* – (4) *Nicolaus Ritzmannus, h.t. sch. Bartph. conrector (A₃a–b)* – (5) *Johannes Lippisch, schol. patr. collega (A₃b)* – (6) *Matthias Witriarii, sch. Bartph. audit. (A₃b–A₄a)* – Végül (7) *Eja! Sub zelo carus ...* címen, a szerző feltüntetése nélkül anagramma olvasható *Jacobus Zablerus* nevére (A₄a–b).

Budapest *Nat* ☉ – Sibiu *Arch* ☉

3138

HONOR postremus, manibus ... domini Iacobi Glatz, senatoris, consularis et comitis, de republica reg. lib.q. Bartphana diu bene merentis, qvi ubi vixisset annos LXXIII. multis et variis iudicatus, comitis clarus publicis officiis, post diuturnam tabiem corporis accedente exanthemate pestis moritur anno MDCLXIII. die 28. Decemb. praestitus ab amicis et honore benevolentiae devinctis. Bartphae [1664] typis Jacobi Klöszi [iun.].

[1] fol. – 363 x 275 mm

Čaplovič 213

Gyászversek. – A költeményeket Jakob Glatz, bártfai tanácsos 1663-ban bekövetkező halálára írták a következő bártfai személyek: (1) *M[artinus] W[agner] p. B.* – (2) *L[eonhardus] W[agner]* – (3) *Paulus Kray p. S.* – (4) *Προσφώνημα defuncti ad superstites* címmel írt gyászverset *Martinus Pfeifer S. e.* – (5) *Daniel IV. v. 7. Arbor Glatziana praecisa* címmel: *Elias Ladiver F. r. B.* – (6) *Nicol. Rizmann. s. B. c.* – (7) *Johannes Lippischius scholae patriae collega* – (8) *Matthias Vitriari, sch. B. audit.* Az ívrét méretű nyomtatványnak csak az egyik felére nyomtatták, két hasámban a gyászverseket.

Jakob Glatz, hosszú időn keresztül bártfai tanácsos és bíró 73 éves korában, 1663. december 28-án halt meg pestisjárványban.

A bibliográfiailag korábban ismeretlen nyomtatványt először Ján Čaplovič közölte az 1663-as évnél. Ő oldotta fel az első és második vers szerzőjének monogramját is (213). Mivel az elhunyt temetése valamikor az év utolsó napjaiban mehetett végbe, nagyon valószínű, hogy a gyászverseket már 1664-ben nyomtatták ki.

Bratislava Univ ① – Budapest Nat cop.

Lippay János: Posoni kert... Bécs 1664 Cosmerovius. – Vide 3173

3139

[1] UJ és o kalendarium Kristus urunk születése után való MDCLXV. esztendőre, mely a-bissextilis (az az, a-közbetétett a-gyugro[!]) esztendő után első, kinek hossza 365 napot foglal magában. Nagy szorgalmatossággal a-Posony és annak környűl való helyeknek meridianomra rendeltett Kürner Leopold és Mate, aa. ll. et philos. baccal. által Német, Magyar és ezek szomszédóságában levő országok szolgálattjára, a magyar historia és sokaldamakkal [!] együt. – [2] (Prognosticon az az az égi-chillagok és planétak járásiból való-jövendölés Kristus urunk születése után való

MDCLXV. esztendőre, mely intercalaris ... után első 365 napi. Nagy szorgalmatossággal az éghi csillagoknak járások szerint, az országokban lévő változandoságokról, az üdönek tulydon mivoltáról, az emberek között való jövendő betegségekről, a' Napnak, Holdnak, planetaknak forgásiról és onét észébe vett szélvészokról, az austriay herczegségnek, leg-kivál-képpen magyar-országi és ennek szomszédságában levő országoknak meridiánumra [!] szerint (kinek elevatiója 48.grad, 5.28 min.) szedegetett szolgálattyára Kürner Lipold és Mate, aa. ll. et philos. baccal. által. Béchben [1664] Kürner János és Jakab [sen.], Also Austriának könyw-nyomatatójánál [!].

[A]⁸ B⁸ E⁷⁺¹ = [23] fol. – 8° – 2 ins., orn., init., color.

RMK I 1020

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlapon koronás magyar címer látható, amelyet két angyal tart. A címlap hátán a szerző, *Leopoldus Matthaeus Kürner* ajánlja a művet külön szöveg nélkül *Francisco de Nadasd, perpetuo terrae Fogaras, judici curiae regiae, comitatus Castri Ferrei supremo comiti*. A naptárrész beosztása ([A]_{2a}–[A]_{8a}) megegyezik az 1664. évre szóló bécsi kalendáriuméval (3074). A naptártáblákat a *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról ...* követi ([A]_{8b}–B_{1b}), majd a *Patika, az az az érvágásban kibocsátott vérnek jelenségéből észre vett betegségek ellen való orvosságok* című vers zárja (B_{1b}–B_{3b}), amely az elmúlt évi naptárban is olvasható volt. Kezdőszavai: *Az érvágás által ha véred ...* A prognosztikonnak önálló címlapja van, amelyen babérkoszorúba foglalt magyar címer látható (B_{4a}). A prognosztikon egyes fejezetei: *Bemenetel, avagy előjáró beszéd a kedves olvasóhoz ez jelenlevő esztendőnek tulajdonságairól* (B_{4b}–B_{5a}) – *Bovéd* [recte: rövid] *följegyzés* (B_{5a}) – *Első része. E jelen 1665. esztendőnek kezdetéről* (B_{5a}–B_{8a}). Az ebben a részben olvasható vers kezdősora: *Oh ti hadi urak* (B_{7a}–b). Ezt követi a *Tizenkettedik része* [!] *Ez 1665. jelenlevő esztendőnek sok féle betegségekről* (B_{8b}), majd a *Kronológia, avagy mind Felső-s mind Alsó-Magyarországban lett hadakról, ... mely a tavaly kinyomtatott históriák után következik* (E_{1a}–E_{3b}). A história előbb lezárja az elmúlt évben félbehagyott 1541. esztendő tárgyalását, majd *Anno 1541* címen az 1542. esztendő eseményeit tárgyalja, végül az 1543., 1549., és 1550. esztendő következik (ez utóbbi tévesen *Anno 1660* címen). A kiadványt a *Magyarországi és erdélyi sokadalmak* című vásárjegyzék zárja (E_{4a}–E_{7b}).

Szabó Károly e kiadványt 40 számozatlan levél terjedelműnek (A–E ív) írta le (RMK I 1020). Az egyetlen ismert példány azonban C és D füzetet nem tartalmaz, terjedelme csak [23] levél. A prognosztikon a naptársorozat beosztása alapján csonkának tűnik. Hiányzik az esztendőben uralkodó planétákról, a négy évszokról, a nap- és holdfogyatkozásokról és termésekről szóló rész. *Az Első része. Ez jelen 1665. esztendőnek kezdetéről* című fejezet után rögtön a *Tizenkettedik része* következik. A szedési hiba azonban már a B_{6a} lapon kezdődik. Ez a szöveg már nem az esztendő kezdetéről, hanem a hadakról szóló fejezethez tartozhat, amely általában az itt is olvasható, betegségeket tárgyaló fejezet előtt szokott állni. A szöveg az őrszó alapján a „B” és „E” füzetek között folyamatos. A *Kronológiában* több év elhagyása, a helytelen évszámok is arra utalnak, hogy a prognosztikon íveinek nyomtatása közben valami megzavarta a munkát; feltehetően már a nyomtatás alapjául szolgáló kézirat is hiányos volt. Összefoglalóan tehát elmondható, hogy a kiadvány tartalmilag hiányos, de a nyomtatvány, amíg „C” és „D” füzetet is tartalmazó példány nem kerül elő, teljesnek tekinthető.

Leopold Matthaues Kürner ettől az évtől kezdve 1667-ig kalendáriumai szövegét a bécsi helyett a pozsonyi délkörre készítette. (Lásd még erről Seethaler: 145–146.)

Cf. 2626!

Budapest Nat ①

3140

[1-2] [Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1665. Brassó 1664 Herrmann.]

[A]⁸ + []⁸ + ? = [16] + ? fol. – 16° – 1 ins., color.

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A ma ismert egyetlen példány kötéstáblából ki-
 áztatott ötlevélnyi töredékből áll. Az első az év jellemző adatai ([A]_{2a}) után a hónapok naptár-
 táblái következnek: január ([A]_{2b}–[A]_{3a}), február eleje ([A]_{3b}), április második fele (A_{6a}), május
 ([A]_{6b}–[A]_{7a}) és június eleje ([A]_{7b}). A töredéken évszám nem olvasható, a naptár érvényessé-
 gének évét a mozgó ünnepek és a holdciklus együttes vizsgálata alapján lehetett meghatározni.
 A másik két levél a prognosztikonból való, a vásárjegyzék elhelyezkedéséből következtethetően
 egy ívhez tartozik. Az első lapon időjárési jóslások olvashatóak ([]_{1a}), majd a prognosztikon
 további fejezetei: [Von Fi]nster[ni]ßen ([]_{1b}–[]_{2a}) – Vom Frie[den] ([]_{2a}–b), ezt követően idő-
 járási és egészségügyi jóslások ([]_{3a}–b), majd a *Von Feldtbauw...*[?] című, földműveseknek
 szóló verses tanácsadás ([]_{4a}–[]_{5a}) olvasható, amelyet Brassó város címere zár le. Ezt követi
 a [Verzeich]niß der Jahrmärkte so [in Sieben]bürgen gehalten werden ([]_{5b}–[]_{8a}). A szöveg a
 [Verzeich]niß der Stadt, Län[der] ...[?]reich so den zwölf Himmelszeichen unterworfen sind []_{8b}
 közben szakad meg. A kiadványhoz feltehetően krónika is csatlakozott (vö. 2758).

A kalendárium betűi és a végén található városcímer alapján a brassói Herrmann-
 nyomdában készült.

Cf. 2822!

Braşov Arch ④ – Budapest Nat cop.

3141

BÁTHORI G. Mihály: [1] Hangos trombita, az az olyan predikációk,
 melyekben Erdely és Magyar ország romlásának és pusztulásának okait
 a' Szász Meggyesi gyűlésben az ország három nemzetből való fő fő rendei
 előtt közönseges helyen predikáltott es ki jelentet az akkori méltóságos
 valasztatot fejedelemnek udvari predikatora, es mostan a' debreczeni
 Ecclesiának tanitoja közönsegesse tött s' ki bocsáttatott töb alkalmazatos-

ság szerint való predikációkkal Bathori Mihaly. – [2] (Halotti predikacio, melyet a nehaj meltosagos groff Redei Laszlonak, az erdelyi ... fejedelemnek egyik tanacsának, Maramaros varmegyének örökös főispnanyanak [!], Sepsi, Kezdi és Orbai Szeknek fő kapitannyanak meg hidegedet teste felet predikallot Bathori Mihaly D. e. m. p. A. 1663 d. 22. Iulii.) Debreczenben 1664 Karancsi György.

$A^8-L^8 M_1 (m)^4 M_2 \text{ }_8 N^8 O^8 = [16] + 162 + [7] + 163-208 \text{ pag.} - 8^0 - 1 \text{ ins., orn. init.}$

RMK I 1010 – RMK I 1011

Református prédikációk. – A címlap hátán bibliai idézetek. ...*Gróf Redhai Ferencz uramnak, ... Máramaros vármegyének örökös főispánjának...* címzett ajánlásában patrónusa nagy érdemeit méltatta 1664. április 4-iki keltezéssel *Nagyságodnak alázatos szolgálja, alumnusa Bathori Mihaly D. e. m. p. (A_{2a}–A_{7a})*. Kétféle mutató, *A textusoknak mutató táblája* és *A tudományoknak [a prédikációk tanulságainak] mutató táblája* készült a kötethez, és itt található a sajtóhibák felsorolása is (A_{7b}–A_{8b}). A kiadvány első része két nagy csoportban tartalmazza Báthori prédikációit. Az I–III. prédikáció (1–45. pag.) az 1658 januárjában tartott megyesi országgyűlésen hangzott el. Báthori ekkor Rhédey Ferenc erdélyi fejedelem udvari papja volt. Az első beszéd címe szerint az országgyűlést ...*az akkori méltóságos választott fejedelem Redhei Ferenc ... convocalta, hogy ... Banfi Sigmond, Balogh Máthé és Fodor Ianos hűséges követ uraknak a m. Rakoczi György fejedelemségének megnyeréseért való törekedésekre minémű választ tett a budai vezér Chenan pasa, megérthessék. A. 1658. mense Jan. A III. prédikáció már Rhédey felmondása után: Rakoczi György székiben újonnan való béülésének és Medgyesre való bėjövetelének második napján. 1658. reggel.* – Báthori ezután külön csoportban, újra induló számozással közli debreceni lelkészként elmondott egyes prédikációit (I–XVII. prédikáció, 47–162). Címük szerint: *I. prédikáció egy Erdélyben támadott, és nyolcad napig magát alunni és elragadtatottnak lenni hazudó oláh ellen, aki magához hasonló oláhokkal a méltóságos Rakoci György fejedelmet igyekezte elcsábítani etc. Debreczenben a. 1660. d. 1. Febr.* A II–VI. prédikáció egy bibliai textusról való öt, egymással összefüggő beszéd, cím nélkül. A VII–XII. beszéd tárgya: *Gógról való prédikáció. A XIII–XIV. prédikáció elhangzott Debreczenben anno 1660. die 11. Aprilis, minekelőtte Szejdi Mehemet pasa budai vezér a hajdúvárosokat elégette volna, és a Tóczó mellé szállván Debreczent kincsetől megfosztotta volna. A XV–XVII. prédikáció pedig elhangzott Debreczenben a. 1662, midőn a templom zsindelezéséhez és az iskola építéséhez hozzá akartanak volna kezdeni.* E részt az iktári Bethlen család fametszetes címere zárja.

Önálló címlappal, de a kötet lapszámozását folytatva halotti prédikációk következnek. A kiadványnak ezt a részét *Bethlen Drusiana asszonyanak, ... gróf Redei Ferencz ... Máramaros vármegyének örökös főispánjának ... házastársának ... ajánlotta Bathori Mihaly, D. e. m. p.* ugyanazon a napon, mint a kötet elején. A címlapot és az ajánlást négy betoldott levélre nyomtatták, amelyen még a *Textusoknak és tanúságoknak mutató táblácskája* is olvasható ((m)_{1a}–(m)_{1b}). A lapszámozás alapján az *Előljáró beszéd* (163–167. pag.) folytatta volna közvetlenül a kiadvány első részét. A gyászbeszédet a címlap megjelölése szerint Báthori G. Mihály Rhédey László temetésén mondta el 1663. július 22-én. A II–VI. részekre bontott prédikáció pedig *Huszon a. 1663. die 13.* (hónap nélkül) hangzott el az édesanya, Bethlen Druzsina vigasztalására (169–208).

A prédikációgyűjtemény *Hangos trombita* címét a szerző a kötet elején található I–III., az országgyűlés idején elhangzott prédikációk miatt adta. Utána válogatott alkalmi beszédei következnek, amelyek közül számos vonatkozatható a romlás, pusztulás témájára. Báthori

kedvelt módszere volt egy hosszú prédikációnak több részre bontása. A Bethlen Druzsina vizsgasztalására szánt prédikációról maga írta az ajánlásban, hogy az egy prédikációt négy részre szakasztotta. A *Halotti predikacio...* című rész előszavából kiderül, hogy Rhédey László, Rhédey Ferenc és Bethlen Druzsina egyetlen fia 1663. április 26-án hunyt el. 1663. július 22-én temették, a szövegből kikövetkeztethetően Huszton. A vizgasztaló beszédet Báthori szintén Huszton mondta el, Bethlen Druzsina meglátogatásakor. A prédikáció címében a hónap nincs feltüntetve: időpontja 1663. május, június vagy július hónap 13. napja lehetett.

Báthori G. Mihály (1631–1669) itthon Debrecenben tanult, majd Rhédey Ferenc gróf költségén 1650–1654 között az utrechti, leideni és franekeri egyetemen. Hazatérve patrónusa udvari papja lett Szentjobbon majd Huszton, Rhédey rövid ideig tartó fejedelemsége (1657 november – 1658 január) idején is. 1659 őszétől Debrecenben szolgált lelkészként. Magyarországon ez az egy könyve jelent meg nyomtatásban. Vö.: újabban Luffy Katalin: Nemzeti propaganda és publicisztika változatai a XVII. századi Erdélyben. Báthori Mihály Hangos trombitája. In: Devóciók, történelmek, identitások. Szerk. Gábor Csilla. Kolozsvár 2004, 104–135.

In 15 bibliothecis 23 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Kecskemét *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – etc.

3142

Vacat!

3143

KOMÁROMI CSIPKÉS György: *Anglicvm spicilegium, hoc est breves quaedam observatiunculae ad discendam, legendam et intelligenda(m) lingvam, scripturamque Anglicam ...*, quas antehac duodecennio peregrinus in Anglia notavit; nunc autem in usum popularium in ordinem redigit, methodo ornavit et exhibuit Georgius C. Comarinus ... theol. doctor et eccles. Debr. pastor. Debrecini 1664 per Georgium Karancsi.

A⁸, a², B⁸–D⁸ E² = [18] + 49 + [2] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK II 1030

Angol nyelvtan. – A címlével után kezdődik *Georgius C. Comarinus Debrecini 1664. V. Non. Maji* (május 3-án) kelt ajánlása *Georgio Martonfalvi ... Iohanni P. Debreceni, ... scholae ... Debrecinae rectoribus, ... toti que amplissimo coetui salutem, ...* (A₂a–a₁b). Ezután *Index capitum* (a₂a) következik, ennek háta üres. A főrészt *Spicilegii Anglici prolegomena* vezeti be (1–8), amely 19 pontban szól az angol nyelv természetéről, hasznáról és megtanulásának módjáról. A főrész két könyve közül a *De literis* című első tárgyalja az angol nyelv hangtanát. Hat fejezetből áll: *Caput primum. De literis in genere* (8–12), *Caput II. De vocalibus per se positis* (12–17); *Caput III. De vocalibus combinatis* (17–20); *Caput IV. De consonantibus per se positis* (20–24); *Caput V. De consonantibus combinatis* (24–26); *Caput VI. De literis quiescentibus* (26–29). A ki-

ejtés szemléltetésére többször hivatkozik latin és magyar szavakra. A *De syllabis* című *Liber secundus* az angol nyelv alakтанát rendszerezi. Ugyancsak hat fejezetből áll: *Caput primum. De particulis non significantibus in genere* (29–31); *Caput II. De particulis non significantibus nominibus tantum addi solitis* (32–34); *Caput III. De particulis non significantibus nomin. et pronom. simul addi solitis* (35–37); *Caput IV. De partic. non significante omnibus addi solita* (37–38); *Caput V. De particulis non significantibus verbis addi solitis* (38–44); *Caput VI. De terminationibus* (44–49). Végül *Anglicum spicilegium agit* kezdetű tematikus mutató (E₁b) és rövid hibajegyzék (E₂a) zárja a kötetet.

Ez az első Magyarországon megjelent angol nyelvtankönyv, amely az európai angol nyelvtanok egyik legkorábbika. Komáromi Csipkés a *Prolegomenában* elmondja, hogy az a cél vezet-e, hogy az egyházi emberek képesek legyenek szótár segítségével megérteni az angol szöveget: főleg az angol bibliafordítást, és egyéb általa hasznosnak ítélt angol nyelvű teológiai munkákat. Ehhez szerinte a nyelvtan ismerete, a szótár használata és gyakori szövegfordítás szükséges. Előszava szerint akkoriban az angol nyelvismeret iránti igény nagy volt Debrecenben: *Vos etenim Angliam in afflictissima hac nostra Hungariola plantare et scholam Anglicam in schola hac Debrecina erigere, quadantenus cepistis, quum discendae linguae isti Anglicae, scriptis et operibus doctissimorum virorum vernaculis, clarissimae animum adhibuistis.* (A₇b). Maga Komáromi a könyv megjelenése előtt tizenkét esztendővel kilenc hónapot töltött Angliában. Ott tanult meg angolul. Forrásként ezenkívül egy közelebről meg nem nevezett *Theol. doctor Institutio linguae Anglicae* című munkájára hivatkozik (3. pag.). E műnek mindeddig nem sikerült a nyomára bukkanni. A nyelvtant részletesen elemezte Kerékgyáró Elemér (*Angol Filológiai Tanulmányok III.* Debrecen 1938, 81–95) és Korponay Béla (*Anglicum Spicilegium, The First English Grammar Printed in Hungary.* Angol Filológiai Tanulmányok VI. Debrecen 1972, 65–96).

Komáromi Csipkés az ajánlásban a váradi Gyarmati Jánost mecénásként nevezi meg mint aki „chartam imprimendo huic opusculo liberali manu subministravit” (A₈a).

Budapest Acad ① – Budapest Nat cop. (Budapest Ref) – Budapest Ref ②*

Olim: Lugossy Józsefnél Debreczenben

3144

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Pestis pestise, az az olly eggynéhány egygyü tanitasok, mellyekben a' pestisnek természetete, okai, tulaidonsági ... az Sz. Írásbol meg mutogattatván ... az köz velekedés szerént valo rettenetessege meg kissebittetik, és nem olly szörnyünek lenni, mint az mint ez világ alittyta, egygyükeppen meg tanittatik. Mellyeket tett MDCLXI. esztendoben az debreczeni élő hivek épületire azon debreczeni templomban és nagy temetőben, mostan pedig azonoknak és egyéb helybéli magyar reformatusoknak lelki hasznára ki eresztett Comaromi C. György S[zent] I[rás] M[agyarázó] D[oktor] E[s] D[ebreceni] P[rédikátor]. Debreczenben 1664 Karancsi György.

A⁸-K⁸ = [15] + 138 + [6] pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1012

Református prédikációk. – A címlap után *Nalacsi Istvan uramnak ... Apafi Mihalynak, Erdély országának méltóságos fejedelmének ... hpmesterének...* ajánlja a könyvet 1664. február 13-án *Karancsi György, debreczeni könyvnyomtató* (A_{2a}–A_{3a}). A *kegyes olvasónak ...* címzett előszavában a kiadás körülményeiről és a könyv hasznáról ír *Debreczenben MDCLXIV. esztendőben, Bőjtelő havának 12. napján ... Comaromi C. György* (A_{3b}–A_{7b}). *Ez egynehány tanításokban letétegett tanúságoknak rendi vagy mutató táblájában* a prédikációk tanulságait, majd a „derekasabb” sajtóhibák jegyzékét közölte (A_{8a}–A_{8b}). Ezután következik a mű főrésze, hét prédikáció a pestisről, amelyeket Komáromi Csipkés György debreceni prédikátor három öszövettségi textus alapján a debreceni templomban ill. a nagy temetőben mondott el 1661. október 27, 29, 30, november 5, 6, 7. és 20. napján (1–138). A mű végén tárgymutató olvasható: *E könyvecskeben letétegett derekasabb dolgokra igazító tábla* (K_{6a}–K_{8b}).

A szerző a mű előszavában tudósít róla, hogy az 1661. és 1662. esztendei pestisjárvány idején mondott *együgyű conceptusait* [=fogalmazványait] szokott módszere szerint latinul röviden leírta és *Concioinak* IV. *Centuriajába* tette bele (Debrecen 1668, 3418). Magyar nyelvű kiadásukra eredetileg nem gondolt, de jóakarói kérését végül is teljesítette e kiadvánnyal. A prédikációkat tartalmilag Márkus Mihály elemezte (Komáromi Csipkés György. *Egyháztörténeti értekezés*. Bp. 1990, 115–125). A latin és a magyar változat egymáshoz való viszonyáról és a stílus egyszerűségéről Kecskeméti Gábor írt (90, 101, 160).

Cf. 3418

In 16 bibliothecis 21 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Civ* – Târgu Mureş – etc.

3145

MARTONFALVI TÓTH György: *Examen logicum vndecim decadibus absoltvm, in quo praecepta quaedam logica Keckermanni, Vendelini, Bisterfeldii et aliorum quorundam examinantur, ob justas causas rejiciuntur, atque eorum objectiones refelluntur. Institutum a Georgio Martonfalvi, ss. theologiae doctore et scholae Debrecinae rectore. Debrecini 1664 p̄r Georgium Karancsi.*

A¹²–H¹² I⁵⁺¹ = [5] + 180 + [16] pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 1032

Logikai tankönyv. – A címevel után *Geor. Martonfalvi 1665. die 3. Jan.* kelt előszava olvasható *Lectori benevolo* s. (A_{2a}–A_{3b}). A főrész XI fejezetében (*decas*), fejezetenként 10 kérdésében a szerző Bartholomaeus Keckermann, Marcus Friedrich Wendelin, Johann Heinrich Bisterfeld és más logikusok tanításainak helytelen voltát mutatja be a ráimizmus szempontjából (3–180). Okfejtésében William Ames 364 logikai tézisére támaszkodik. A kötetet *Index decadum et quaestionum hujus examinis* című tartalommutató zárja (H_{10a}–I_{5b}).

Martonfalvi Tóth György (1635 k.–1681) Németalföldön és Oxfordban végzett tanulmányai után Váradon, majd 1660-tól Debrecenben működött tanárként. Bartók István (96–97) a magyarországi ráizmizmus és a magyar kritikátörténet egyik legjelentősebb egyéniségének tartja.

Az előszó 1665. január 3-i keltezése alapján valószínű, hogy a tankönyv – bár címlapján az 1664. év szerepel – teljesen csak 1665 januárjában készült el.

Bratislava Paed ① – Budapest Acad ②* ②* – Budapest Nat ① ① – Budapest Univ ① – Debrecen Ref ① – Nitra Piar ① – Sárospatak Ref ① – Târgu Mureş ①

Olim: Losonczi főgymn – M.-szigeti ref. lyc.

3146

MARTONFALVI TÓTH György (ed.) Petri Rami Dialecticae libri dvo. Perpetuis erotematibus, objectionibus, exemplis Ungarico idiomate et usu ita resoluti et illustrati, ut tyro, qui magnum artium magistrum, Petrum Ramum in dialectica imitandum sibi proposuit, brevi ... dialecticus fieri queat. Studio Georgii Martonfalvi Transylvani, ss. theologiae doctoris et ... scholae Debrecinae rectoris. Editio secunda priore multo accuratior et duplo fere auctior. Debrecini 1664 per Georgium Karancsi.

(?)⁶, A¹²–Z¹², Aa¹²–Ff¹² Gg¹⁰⁺² = [12] + 704 (recte 715) + [1] pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 1031

Logikai tankönyv. – A címlap hátán *Georgius Martonfalvi* 1664. december 15-én kelt ajánlása olvasható *scholae Debrecinae coetui*, ... *Georg. Balkanyi seniori*, ... *Laur. Laskoi contrascribae*, ... *scholae officialibus*; ... *Thom. Bethfalvi*, ... *Iohan. Bonyhai*, ... *Steph. Aitai*, ... *Georg. Kereszturi*, ... *Paul. Pathai, scholae cantoribus*; ... *Mart. Szilagyi*, ... *Matth. Halaszi*, ... *Iohan. K. Debreceni*, ... *Paul. Csekei*, ... *Mich. Hodosi*, ... *Basil. Kölgyesi*, ... *scholae collegis et caeteris scholae nostrae civibus* ((?)₁b–(?)₂b). Az ezután következő, *Lectori benevolo salutem* kívánó előszót Martonfalvi ugyanaznap keltezte, mint ajánlólevelét ((?)₃a–(?)₃b). Előszavát *Adrianus Heereboord, professor in Academia Lugduno-Batava philosophus primarius Georgio Martonfalvi* címzett írása követi, amely ugyanezen mű első, Utrechtben megjelent kiadásához (RMK III 2021) készült. Keltezése: *Lugd-Bat. pridie Nonas Aprileis* (április 4.) 1658. ((?)₄a–(?)₄b). Martonfalvit *Georgius C. Comarinus, ss. theol. doctor et ecclesiae Debrecinae pastor, Michael Bathori m.e. D.* és *Iohannes Debreceni, patriae rector* köszöntötte verssel ((?)₄b–(?)₅a). Majd *Nicolaus I. Tetsinek* Groningenben írott *Praemonitioja* szól ad ... *juventutem de Ramo resoluta ... d. Georgii Martonfalvi* ((?)₆b). A főrész Ramée két könyvből álló logikáját magyarázza. Az első, *De inventione* szóló könyv XXXIII fejezetből áll (1–442), a második könyv pedig XX fejezetben beszél *De iudicio* (443–676). A két rész között egy üres, számozás nélküli lap van. Martonfalvi Tóth sok esetben közli a logikai terminusok magyar nyelvű megfelelőit is. Végül *Usus logicae Rameae* példákkal mutatja be a tárgyalat logikai tételek gyakorlati alkalmazásait (677–703). Az utolsó lapon *Errata ita corriganantur* című hibajegyzék olvasható (704).

Martonfalvi Tóth György Ramée logikáját először Utrechtben jelentette meg, Adrian Heereboord tanítványaként (RMK III 2021). A debreceni kiadás annak bővített változata. Az előszó alapján azoknak a debreceni iskolában tanító és tanuló személyeknek a költségén jelent meg, akiknek az ajánlás szól.

Bartók István Martonfalvi Tóth Ramée-kiadását a XVII. század legalaposabb, nyomtatásban megjelent magyar nyelvű logikai műveként értékelte. Jelentőségét abban látta, hogy abban Martonfalvi Tóth a magyar tanulóifjúság érdekében kísérletet tett a magyar logikai műnyelv kialakítására. Megfeleltetései nagyrészt megegyeznek Apácai Csere János hasonló törekvéseivel (Bartók 95–96).

Bratislava *Paed* ① – Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① ① – Budapest *Univ* ②* – Budapest *Ref* ② – Debrecen *Ref* ① – Nitra *Piar* ① – Sárospatak *Ref* ① – Szeged *Univ* ① – Targu Mures ① (Sz. keresztúri unitár gymn.)

Olim: Losonczy főgymn. – M.-szigeti ref. lyc.

3147

[CSERNÁTFALVI István:] Feles tizet feletlen kilentznek vélő, az az cassai királyi városban lako cálvinisták praedicátora Ceglédi István rosz bordában foglalt irásit rámárol egy tanitvány author le-rásván, maga irásit job nyüstön által vonván, helyében a' rámára fel függeszté. Melyről kételkedvén Ceglédi István, hogy ne láttatnék jesuita tanitványától meg-tzáfoltatni, levelében azt írá: A' szo Iákob szava de a' kezek Esau-é. [Kassa 1664 vidua Severini].

A⁴ = [4] fol. – 8° – Orn., init.

RMK I 1580 – Čaplovič 587

Katolikus vitairat. – A címlevelet követő lapon minden külön bevezetés nélkül a *Tavaszi s néha nyári derek is megszépik ... a ... virágokat* szavakkal kezdődik Ceglédi István *A szó Jákob szava, de a kezek Esaué* című, 1664-ben Kassán kinyomtatott vitairatára (3150) írott katolikus válasz (A_{2a}–A_{4b}).

Szövegkiadása Gyárfás Tihamértól: Batthyaneum II 114–117.

Ezen kiadvány az ún. kassai hitvita (vö. 3080) hatodik darabja. Mint tartalmából kitűnik, szerzője azonos a hitvita előző katolikus munkájának, a *Jezsuita professzorának becsületi mellett kikelő ... tanítványnak* (3148) a szerzőjével, aki Ceglédi István véleménye szerint Csernátfalvi István kassai, katolikus teológushallgató volt. Csernátfalvi ebben az írásában kijelenti, hogy továbbra is várja korábbi művére Ceglédi részletes választát, s felszólítja a kassai prédikátort, hogy határozza meg a polémia korábbi menete során már több ízben emlegetett szóbeli hitvita helyét és idejét, amelyen készen áll professzorával, Kis Imrével együtt részt venni. Ceglédi újabb válaszáról és a tervezett hitvita megtartásáról nincs tudomása a szakirodalomnak (vö. 3513), de Csernátfalvi feleletével körülbelül egy időben jelent meg Sámbar Mátyás *Orvosló ispitálya* (Kassa 1664, 3154), amely Ceglédinek a vitát elindító *Barátsági dorgálására* (Kassa 1663, 3080) adott részletes választ.

Csernátfalvinak ezt a vitairatát Szabó Károly, nyomtatási évének pontos meghatározása nélkül XVII. századi kassai nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 1580). Ján Čaplovič pedig már 1664. évi ugyancsak kassai nyomtatványként írta le (587). A nyomtatás helyére vonatkozó álláspontjukat a betűtípusok vizsgálata megerősítette (OSzKÉvk 1981: 359, Galli Katalin – Pavercsik Ilona). Mivel Czeglédinek az e vitairat előzményét képező *A szó Jákob szava* című írása 1664 húsvétja és pünkösdje között jelent meg (vö. 3150), Csernátfalvi e viszontválaszának a tétel elején idézett kezdőmondatából az következik, hogy ezt a munkát nem sokkal 1664 pünkösdje (június 1.) után, nyár elején nyomtatták ki.

1664-1665-ben az 1663-ban meghalt Markus Severini özvegye, Susanna vezette a kassai nyomdát.

Cf. 3080!, 3150, –, 3154, 3513

Alba Iulia ☉ – Budapest *Nat cop.*

3148

(CSERNÁTFALVI István): Iesvita professorának böcsületi mellett ki- kelő haláadó tanítvány felel-meg cassai Cálvinisták praedikátorának, Cegledi Istvannak arra a' könyvecskére, melynek titulussa idős-Noe becsületit oltalmazó Iaphetke. Neve a' tanítvány authornak S. d. C. [Kassa 1664 vidua Severini].

A^B B⁶ = [14] fol. – 8° – 1 ins.

RMK I 1581 – Čaplovič 588

Katolikus vitairat. – Az impresszum nélküli címlapon Lőcse városának címere látható: ketős keresztet tartó egymással szembe forduló két, koronát viselő oroszlán. A címlap hátán külön megszólítás nélkül néhány mondatos figyelmeztetés szól Czeglédi Istvánnak. Kezdő szavai: *A könyvecskédnek első levelén azt írod ...* A következő lapon ugyancsak minden cím és bevezetés nélkül az *Azt tanultam az én professzoromtól ...* szavakkal kezdődik a 40 pontot tartalmazó főrész (A_{2a}–B_{6a}), amely *Appendixszel* zárul (B_{5b}–B_{6b}).

Szövegkiadás Gyárfás Tihamértól: Batthyáneum II 91–108.

E munka az ún. kassai vita negyedik darabjaként viszontválasz Czeglédi István: *Idős Noe becsületét oltalmazó Iaphetke* (Kassa 1664) című írására (3149). A címlapon *S. d. C.* monogrammal megnevezett szerző Czeglédi újabb viszontválasza szerint Stephanus de Csernátfalva, a jezsuiták kassai Kisdi-szemináriumának teológushallgatója (vö. *A szó Jákob szava ...* Kassa 1664, A_{2b} pag., 3150), aki saját bevallása szerint korábban kálvinista volt (vö. *Feles tized feletlen kilencnek vélő...* Kassa 1664, A_{3b}, 3147). Carlos Sommervogel lexikona a jezsuita szokásoknak megfelelően Csernátfalvi tanára, Kis Imre művei között említi ezt a vitairatot (Sommervogel IX 549). Csernátfalvi szerzősége azonban Czeglédi kortárs adatára tekintettel mégsem vonható kétségbe.

Czeglédi az *Idős Noé becsületét oltalmazó Japhetkében* úgy vélte, hogy a vitát kirobantó *Barátságai dorgálásra* (Kassa 1663, 3080) adott katolikus választ, az *Egy vén bial orrára való karikát* (Kassa 1664, 3155) Kis Imre jezsuita professzor írta (vö. 3149). Csernátfalvi, aki cáfolja Kis szerzőségét, mint írása elejéről kitűnik, professzora helyett válaszolt, *kit Japhetke könyvecskéjében ártatlanul igen megmocskolál ... koholt fabulás és csufos írással a Karika könyvecskét reáfogván* (A_{2a}). A vitairat szövege a továbbiakban főként vitamódszertani kérdéseket tárgyal, és öt olyan állítást mutat ki a *Japhetkében*, amelyben Czeglédi „hamis konzekvenciákkal” élt. Ezért minden alkalommal felszólítja őt, hogy fogadásának megfelelően, mivel hamisságon kapták, ugorjon a Hernádba (vö. *Jáfetke...* 3149, D_{3b}). Végül szóbeli hitvitára hívja ki Czeglédit, amelyre ígéréte szerint professzora, azaz Kis Imre is jelen lesz.

Szabó Károly a hely nélküli nyomtatványok között vette fel ezt a művet bibliográfiájába, de megjegyezte, hogy „Czeglédinek 1663–1664 körül megjelent munkái, ha hely nélkül jelentek is meg, kétségtelenül bebizonyíthatólag a protestáns kézben lévő régibb kassai nyomda termékei, úgy Sámbar és jezsuita társai által Czeglédi ellen írt munkák is a jezsuiták által saját céljaikra föllállított külön nyomdájokban Kassán voltak nyomtatva” (RMK I 1581). A kassai jezsuiták szolgálatában álló, önálló műhely azonban csak 1670-ben kezdte meg működését, és valószínűleg csupán 1673-ban került a jezsuiták tulajdonába. Ez a kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint az 1664-ben a Markus Severini özvegye, Susanna által vezetett kassai városi nyomdában készült, amely ekkoriban egyaránt dolgozott a katolikusok és protestánsok számára. A kényes kiadványnak számító vitairatokat azonban rendszerint impresszum nélkül bocsátotta ki, sőt ebben az esetben a rejtőzködést vagy megtévesztést szolgálja még az is, hogy a címlapra a löcsei címert nyomtatták (OszKÉvk 1981: 357–361, Galli Katalin – Pavercsik Ilona).

A nyomtatás éve az egész polémia menetéből következően kétségtelenül 1664, és nem 1663, mint Carlos Sommervogel bibliográfiája állítja (IX 549). Ez a vitairat pedig minden bizonnyal közvetlenül húsvét, azaz ápr. 13. előtt jelent meg. Erre utal Csernátfalvi következő megjegyzése: *Ha pedig fogadásodat meg nem akarod tartani, s az Hernádban ugorni nem akarnál, Dándiák [dandyk, azaz úrfiak] legyenek, kik vízöntő hétfőn, ha azt éred, mind Hernád, s mind királyi Cassai városon által folydogáló csermelye vizével jól megöntözzenek* (39. pont). A húsvéthoz közeli nyomtatást bizonyítják Czeglédi újabb viszontválaszának, *A szó Jákob szavá-nak* (3150) címében Csernátfalvi művére vonatkozó szavai: *mely időtlen tojománt meg kellene pünkösdi rózsákkal ékesíteni*. Mindez alapján viszonylag pontosan rekonstruálható a kassai hitvita első öt darabjának kronológiája. Czeglédinek a vitát elindító *Barátságai dorgálása* Sámbar *Orvosló ispítálya* szerint (3154) 1663 júliusában jelent meg (vö. 3080). Az első katolikus válasz Sámbar: *Vén Biala* (3155), amelynek impresszumában már az 1664-es évszám áll, januárban vagy februárban készülhetett el. Erre Czeglédi öt nap leforgása alatt megírta válaszát, az *Idős Noé becsületét oltalmazó Jáfetkét* (3149), amelynek legkésőbb március első felében el kellett hagynia a nyomdát ahhoz, hogy Csernátfalvinak ez a viszontválasza még 1664. húsvét, azaz április 13. előtt megjelenhessék. Czeglédi újabb felelete *A szó Jákob szava* (3150) pedig, mint címének feljebb idézett szavaiból kitűnt, még pünkösdt, azaz június 1. előtt forgalomba került.

Cf. 3080!, 3149, –, 3150

Alba Iulia ☉ – Budapest *Nat cop.*

3149

(CZEGLÉDI István): Idős Noe becsületit oltalmazó Japhet-ke, az az edes attya becstelenítéséért olly ki-kelő szerelmes gyermek, ki el-szaggathatatlán s meg-oszolhatatlan palástokkal takarja bé nevelő kedves attyának csintalan Cham-tul fel-takart mezitelenségét. Neve a' gyermeknek Ceglédi Palko, idős Ceglédi Istvannak egygyetlen egy kedves fia. [Kassa 1664 vidua Severini].

A₁ []¹ A₂₋₈ B⁸-F⁸ G² = [51] fol. – 8° – 1 ins., orn.

RMK I 1013 – Čaplovič 584

Református vitairat. – A címlapon Brassó város címere látható. A címlap hátán a következő kérdés olvasható: *An omnis Horizon suum Zenith et Nadir habeat? Responde!* A mű élén az Országos Széchényi Könyvtár első példányában egy beragasztott lapon rövid *Ajánló levél* olvasható, amelyet *Cseghe-Kathai Kathai Ferentz uramnak, ... Aba-Uyvar, s Torna vármegyéknek ... assessorának* címzett aláírója, *Ceglédi István*. Ez az utólag beillesztett levél egyes példányokban a „G” füzet végére van ragasztva, vagy üres levéllel együtt lappárként bekötve (Kolozsvár, Akadémiai Könyvtár). A 101 pontot magában foglaló főrész a *Dialogus inter patrem, filiolum et ejus praeceptorem* (A_{2a}-F_{7b}) viszontválasz Sámbar Máttyás jezsuita *Egy vén bial orrára való karika* (Kassa 1664, 3155) című írására. Benne *Ceglédi Palkó és praeceptora* iskolai értesülésként számol be Sámbar művének tartalmáról, azaz, hogy mit irt egy jezsuita apámuramról. A *Felelet* című pontokban a Sámbar által *vén bialnak* nevezett Ceglédi István válaszol az ilyen formában idézett állításokra. A 84. pontban hosszabb magyar vers is olvasható a papok házasságáról. Incipitmutatóra utaló kezdő szavai: *Csuda idő virrada* (E_{2b}-E_{4b}). Forrásaként Varga Imre a *De concubinis sacerdotum* címmel ismert, 1215 körül keletkezett, Walter Mapes oxfordi érseknek tulajdonított, középkori latin nyelvű költeményt jelölte meg (RMKT XVII/10 644). A *Dialogus* végén két pontból álló *Applicatio* (F_{7b}-G_{2b}) foglalja össze a vita általánosabb tanulságait.

A *Dialogusban* elszórtan olvasható 19 „fabula” és „példa” szövegét, valamint a vitairat „különösebb szavait” és „mondásait” közölte Gyárfás Tihamér: *Magyar Nyelv* 1912: 270–272, 371–373.

Ez a kiadvány a Ceglédi István: *Barátsági dorgálása* (Kassa 1663, 3080) által elindított ún. kassai hitvita harmadik darabja. Tartalmát részletesen ismertette M. Nagy István (M. Nagy: Ceglédi 65–69), Gyárfás Tihamér (Batthyaneum II 88–90) és Horváth Lajos (Horváth: Sámbar 55–57).

E nyomtatási helyének és idejének feltüntetése nélkül megjelent könyvecskét betűtípusai alapján Szabó Károly (RMK I 1013), Ján Čaplovič (584), valamint Galli Katalin és Pavercsik Ilona (OSZKÉvk 1981: 359) egyaránt a kassai nyomda termékének tartotta. A címlapon látható brassói címer alapján Gyárfás Tihamér felvetette a lehetőséget (i. h.), hogy a vitairat esetleg a brassói műhelyben készült. Érvelése szerint emellett szól, hogy Ceglédi az *Applicatióban* így panaszkodik a *Barátsági dorgálás* (Kassa 1663, 3080) szerzőjére: *Mert vallástok szerető typográfus legény munkálkodván könyvemen, úgy megjátszódatá, hogy mikor már harmadik próbamat prés alá kell vala venni, kivévé a K-betűt s az H-át tévé belé. E syllabát is: Nem, kicsipé*

a betűk közül, honnan így nyomtata: A kálvinisták közönséges vallása ez, hogy hét (pro két) Sacramentum vagyon. Ismét: A Calvinisták hiti ez: Szabad (innen lopta el a Nem-et) azon kérni a szenteket, hogy érettünk esedezzenek (F₃b). A Barátsági dorgálás 139. lapján valóban megtalálható a két panaszolt sajtóhiba. Gyárfás feltételezése szerint Czeglédi és a brassói nyomda között az „ez időben” Brassóba került, volt kassai református diák, Szelei György lehetett az összekötő, aki eleinte Töröcsvárt írta, majd brassai iskolamester, aztán csernátfalusi, végül 1668-ban brassai pap lett. A betűtípusok újbóli tüzetes vizsgálata azonban mindezek ellenére egyértelműen a kassai nyomtatást igazolta. A brassói címert a nyomdász valószínűleg csak megtévesztésül használta (OszKÉvk 1981: 359, Galli Katalin – Pavercsik Ilona).

A nyomtatás ideje a polémia egész menetéből következően 1664. Mivel a vita következő darabja Csernátfalvi István válasza, a *Jesuita professzorának becsülete mellett kikelő ... tanítvány* (3148) közvetlenül húsvét előtt (ápr. 13) jelent meg, e munka valószínűleg valamikor márciusban jöhetett ki a nyomdából, ugyanis Czeglédinek csupán néhány nap volt szüksége megírásához: *öt egész napokat, s három éjszakát csipétek el tőlem* – írja (F₇b).

Cf. 3080!, 3155, –, 3148

Alba Iulia ① – Budapest *Nat* ① ① – Cluj-Napoca *Acad* ① – Cluj-Napoca *Univ* ② – Csurgó ① – Sárospatak *Ref* ①

3150

CZEGLÉDI István: A' szó Iakob szava, de a' kezek Esav-e, az az alig ha nem ilyen itilet tétel, hogy a' Karika mester inassara toszta nem kicsiny gyalázatra valo nagy kudartzát. Mely idétlen tojománt mig meg-kellene pünkösdi rósákkal ékesíteni, addig elméjét kívánnya Ceglédi Istvan a' nemes Cassa városában most meg-telepedett Iesuitai rendnek, mig a' Baratsagi dorgalas erejében oltalmaztatnék. [Kassa 1664 vidua Severini].

A⁴ B² = [6] fol. – 8° – Orn., init.

RMK I 1579 – Čaplovič 585

Református vitairat. – A címlap háta üres. A következő lapon kezdődik Czeglédi István Csernátfalvi István: *Jesuita professzorának becsületi mellett kikelő ... tanítvány* (Kassa 1664, 3148) című munkájára levél formájában írt felelete: *Ceglédi István, a kassai episcopalis academiában mulatozó Jesuita Societasnak köszönetit írja e kis levélkéjében* (A₂a–B₂b).

Szövegkiadás Gyárfás Tihamértól: *Batthyaneum* II 109–113.

E levél az ún. kassai vita ötödik darabja (vö. 3080). Benne Czeglédi ironikus modorban 15 olyan állítást sorol fel Csernátfalvi munkájából, amely, ha komoly embertől származna az írás, feleletet kívánna. Mivel azonban – írja Czeglédi – egy inással szóharcba nem bocsátkozhat, arra kéri a *Societast*, hogy nyomtatásban konfirmálja az S. d. C. (Stephanus de Csernátfalva) nevű auktor művét, hogy legyen valami ereje. Ezután adhat rá írásban érdemi feleletet, és Csernátfalvi javaslatának megfelelően készen áll szóbeli vitában is bárkivel szemben megvédelmezni a polémia elindító *Barátsági dorgálást* (Kassa 1663, 3080).

A kért konfirmáció kinyomtatásáról, illetve a szóbeli vitatkozás megtartásáról ma nincs tudomása a szakirodalomnak, de Csernátfalvi rövidesen újabb viszontválaszt adott ki: *Feles tizet feletlen kilencnek véltő* (Kassa 1664, 3147).

Szabó Károly pontos nyomtatási év meghatározása nélkül XVII. századi kassai nyomtatványként vette fel bibliográfiájába ezt a levelet (RMK I 1579). Ján Čaplovič már 1664. évi kassai kiadványként írta le (585). A nyomtatás helyére vonatkozó álláspontjukat a betűtípusok vizsgálata megerősítette (OSzKEvk 1981: 359, Galli Katalin – Pavercsik Ilona). Mivel Csernátfalvi e levélben cáfolt munkáját, amely különben 1664 húsvétja (április 13) előtt jelent meg (vö. 3148), Czeglédi a címben *idétlen tojománynak* nevezi, amit még *meg kellene pünkösdi rózsákkal ékesíteni*, megállapítható, hogy e levél kinyomtatásán 1664 húsvétja és pünkösdjé között dolgozott a kassai műhely.

Cf. 3080!, 3148, –, 3147

Alba Iulia ☉ – Budapest *Nat cop.* (Alba Iulia) – Csurgó ☉

3151

GYÖNGYÖSI István: Márssal társolkodó Muranyi Venvs, avagy annak emlekezete, miképpen az méltóságos groff hadádi Wesseleni Ferencz, Mágyar Ország palatinussa, akkor füleki fő kapitány az tékémentes és nagyságos groff rima-szécsi Szecsi Maria asszonymal jövendöbeli hazasságokrul való titkos vegezése által csudálatos képen meg-vette az hires Mvrany varat. Iratot ugyan az ő Nágok. komornikja, Gyöngössi [!] István által. Kassán 1664 [vidua Severini.]

$A^1-X^1 Y^2 = [86]$ fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 1014 – Čaplovič 586

Elbeszélő költemény. – *Az én kegyelmes uramnak, ... gróf ... Wesseleni Ferencz urnak, Murány várának örökös urának, Magyarország palatinusának ... és kegyelmes asszonymnak, ... gróf ... Szécsi Anna Mária asszonymnak, az öngysága szerelmes házastársának ... ajánlotta művét a Stubnyai hévízben 1664. január 27-iki keltezéssel Nagyságtoknak legkisebbik szolgája, Gyöngyösi István (A_{2a}–A_{4a}). Márssal társolkodó Murányi Vénusnak első része címmel az ajánlólevél hátlapján (A_{4b}) kezdődik az elbeszélő költemény. Incipitmutatóra utaló verskezdet: *Rend szerént jegyezzék egyebek versekben*. A három részre osztott verses mű további tagolása a cselekmény egyes mozzanatait kiemelő marginális megjegyzésekkel történt. A nyomtatvány-nak sem lapszámozása, sem tartalomjegyzéke nincs, a mű szövege az Y₂ levél verzóján a befejezésre utaló utolsó versszakkal és a *Vége* szóval zárul.*

Első kritikai szövegkiadásai: Gyöngyösi István: Márssal társolkodó Murányi Vénus. Bp. 1909. S. a. rend. Badics Ferenc és ugyanő: Gyöngyösi István Összes költeményei I. kötet, Bp. 1914, 117–249. Új szövegkiadása önálló kötetben Jankovics József tanulmányával: Régi Magyar Könyvtár, Források 8. Sajtó alá rend. Jankovics József és Nyerges Judit. Bp. 1998.

Gyöngyösi István (1629?–1704) Eperjesen és 1650–1652-ben Sárospatakon végezte tanulmányait. Ezután Nógrád megye esküdtje lett, majd Fülek várában seregbíró. 1663-tól Murányban Wesselényi Ferenc nádor titkára, akinek halála után özvegyét is szolgálta. 1670-ben kihallgatták a Wesselényi-összeesküvés gyanúsítottjaként, ekkor már katolikus vallású. Ezután Krasznahorka várában Andrassy Miklós szolgálatában állt. Részt vett az 1681-es soproni, az 1687-es pozsonyi országgyűléseken és Thököly 1683-as kassai gyűlésén Gömör megye követeként. 1686-ban választották meg a megye alispánjának 1694-ig. Később 1700–1704 között újra betöltötte ezt a tisztséget. A kor elismert költője, művei számos kéziratok másolatban terjedtek el. Az 1664-es kiadású *Murányi Vénusz* kivételével verses műveit már idősebb korban, 1690-1700 között jelentette meg nyomtatásban. Ezek, és néhány, csak a halála után kiadott műve nagy népszerűséget ért el a 18. században, egyedül a Thököly és Zrínyi Ilona házasságát megéneklő költeményének kellett két évszázadot várni a kinyomtatásra.

Gyöngyösi *historiáját* Wesselényi Ferenc akkori füleki kapitány és Murány úrnőjének, Széchy Máriának a házasságáról 1663-ban írhatta, amikor már a nádor szolgálatában állt. 1664 januárjában fejezte be, és műve ajánlólevelét a stubnyai fürdőből keltezte. Ide kísérte el a nádot, aki 1663 decemberétől 1664 májusáig trencsénteplici kastélyában tartózkodott, és betegségét kúrálta.

Mivel a mű szövegét az ajánlás végének hátlapjára kezdték el nyomtatni, a kiadvány feltehetően csak 1664 tavaszára-nyarára készülhetett el a kassai nyomdában. A kritikai kiadások kiemelik, hogy a kassai nyomdász magyarul nem, vagy csak keveset tudott, mert a szedés során igen sok, több száz hibát is ejtett a szövegben. Ez az idegen nyomdász Markus Severini kassai tipográfus halála után a nyomda új faktora, 1665-től pedig az özvegy új férje, a jénai születésű Johann David Türsch lehetett: ő ugyanis már 1664 elejétől Kassán dolgozott, a kassai kiadványok azonban ebben az évben még az özvegy, Susanna Severini neve alatt jelentek meg (vö. Pavercsik Ilona: A lőcsei Brewer-nyomda a XVII-XVIII. században I., OSZK Évkönyv 1979, 376). A kiadvány Wesselényi Ferenc nádor költségén jelent meg valószínűleg néhány száz példányban (Gyöngyösi István Összes költeményei I. kötet, Bp. 1914, 463).

Badics Ferenc a *Murányi Vénusz* kritikai kiadását a közel egykorú kézírásos javításokat is tartalmazó marosvásárhelyi példányra alapozta („A” variáns). Ld. erről Gyöngyösi István Összes költeményei I. kötet, Bp. 1914, 463–464, ahol Badics a meglévő példányokról is tudósított. A Szabó Károlynál (RMK I 1014) feltüntetett „Pesti ref. coll.”-példányt már a 19. század végén nem találták. A Berzeviczy család nagylomnici könyvtárában is megvolt a mű egy ép példánya, amelyet Badics már báró Prónay Szilveszter acsai könyvtárából ismert. Ezt a példányt eredetileg Thököly Zsigmond ajándékozta Ladvanski Péternek Savnik várában 1668-ban (vö. Századok 1897: 553, Berzeviczy Egyed).

A modern szövegkiadás jelentősége, hogy egy addig nem ismert, a debreceni Református Nagykönyvtárban megőrződött példányon alapszik. Ennek különlegessége, amelyre Jankovics József mutatott rá a kiadáshoz írott tanulmányában (idézet kiadás 179–180), hogy a vaszkosabb hibákat nyomdai úton előállított betűk leragasztásával korrigálták („B” variáns). Jankovics szerint vagy a nyomda észlelte a súlyosabb sajtóhibákat, és leragasztotta ezeket, vagy a szerző kifogásait vették figyelembe. Kérdés azonban, hogy az elkészült példányok közül mennyit javítottak ki ilyen módon: a többi megőrződött példány nem mutatja ezeket a jellegzetességeket. A marosvásárhelyi példány kézírásos javításai ugyanakkor nagyrészt megegyeznek a nyomdai korrekciókkal.

A kritikai kiadásokkal ellentétben a Murányi Vénusz valamennyi XVIII–XIX. századi kiadása az 1664-es első kiadástól eltérő, romlott, sőt „hamisított” szövegű. Ezek ugyanis a Csécsi Zakariás által átdolgozott 1702-es kolozsvári kiadásra támaszkodtak (ld. erről Gyöngyösi István Összes költeményei I. kötet, Bp. 1914, 464–467 és Jankovics id. kiadás 191–192).

Gyöngyösi művének recepciójáról, irodalomtörténeti értékeléséről ld. Jankovics József szövegkiadása kísérő tanulmányát (i. m. 191–203) és a legteljesebb áttekintést szintén tőle: A szerelem költői 39–56. A *Murányi Vénusz* és általában a Gyöngyösi-költemények kevert műfajáról, amely eposz, epithalamium, széphistória, históriás ének is egyszerre, ld. It 1983: 577, Kibédi Varga Áron. A *Murányi Vénuszt* a régebbi szakirodalom (pl. Bán Imre A magyar irodalom története II. kötetében, Bp. 1964, 187) elbeszélő költeménynek, legújabban Kovács Sándor Iván barokk szerelmi hősrégénynek, epithalamium-eposznek nevezi (UMIL 2. bőv. kiad. Bp. 2000, I. 784.). A művet történelmi forrásként Acsády Ignác értékelte, összevetve azzal az egykorú francia híradással is, amely Jean de Laboureur „Rèlation du voyage de la Roynne de Polognel ...” című útleírásának „Histoire des Amours du Comte et de la Comtesse Wesselényi” című fejezetében olvasható: Acsády Ignác: Széchy Mária. 1610–1679. Bp. 1885, főleg a 93, 99, 109–111, 127. lapokon. Gyöngyösi művének új szempontú történelmi értékelése a mű allegorizáló tendenciája alapján R. Várkonyi Ágnestől: A rejtőzködő Murányi Vénusz. Bp. 1987. A *Murányi Vénusz* allegorikus szerkezetéről ld. az idézett sárospataki konferenciakötetben 371–381, Dobolán Katalin; megjegyzésében ugyanitt (373.) a romanzo műfaj mellett foglalt állást. A Gyöngyösi-kiadásokról és tanulmányokról a legteljesebb bibliográfiai áttekintést Nyerges Judit adja: Gyöngyösi István (1629–1704). Bibliográfia. Bp. 2006, ld. <http://mek.niif.hu/03800/03890/03890.htm> - 2010. január 6.

Budapest *Nat* ☉ (A-variáns) – Debrecen *Ref* ☉ (B-variáns) – Târgu Mureș ☉ (A-variáns)
Olim: Pesti ref. coll. – Prónay-könyvtár, Acsa

3152

IVSTA fvnebria manibus piis ... Hilarii Ernesti Bineri, regiae, liberaeq(ue) civitatis Cassoviensis ecclesiae Germanicae invariatae Augustanae confessioni addictae antistitis dignissimi, scholaeq(ue) inspectoris fidelissimi, qui 6. Octob. currentis anni MDCLXIV. circa 6. vespertinam ... animam Redemptori suo placida morte reddidit. Honoris, amoris atq(ue) respective observantiae ergo persolvta a collegis, amicis et scholae alumnis 12. Octobris. Cassoviae (MDCLXIV) apud viduam Sussanam (!) Severinam.

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4^o – Init.

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 589

Latin és német gyászversek gyűjteménye. – A költeményeket Hilarius Ernestus Binernek, a kassai német evangélikus egyház első papjának halálára írták 1664 októberében lelkész-társai, barátai és a kassai evangélikus iskola növendékei. A címlap háta üres. A gyászversek szerzői a következők: (1) *Adamus Kys, eccl. Cass. evang. Ungar. pastor et sch. inspector* (A_{2a}–b) – (2) *Melchior Klies, eccl. Christi Germ. diacon.* (A_{2b}–A_{3b}) – (3) *Adamus Pitto, eccl. Hung. Cas. concionator secundarius* (A_{3b}) – (4) *Matthias Osztropatky, p. t. ecclesiae Cassoviensis Hungaricae concionator* (A_{4a}) – (5) *Georgius Fischer Boh., nationis Slavicae et Germanicae minister Verbi* (A_{4a}–b) – (6) *Adamus Braxatoris Berthotenus, p. t. ec. Szen. Ist. pastor* (A_{4b}) – (7) *Michael Bajza, p. t. minister Cas. Uyfaluensis* (A_{4b}–B_{1a}) – (8) *Christianus Acanthus, p. t. Meslaviae pastor* (B_{1a}) – (9) *Apis* (Binerus) nevére írt latin verset, amely *Enodatio* című hosz-

szabb német költeményben folytatódik, *Johan. Croner* (B_{1a}–B_{2b}) – (10) *Georgius Raduchius, gym. rector* (B_{2b}) – (11–12) az *Epitaphium supremi honoris ac amoris causa erectum* című latin és a *Concurrere cives, moenia nostra corruunt* című német nyelvű gyászversek szerzője *Melch. Roth, p. t. sch. pat. con-r.* (B_{2b}–B_{4a}) – (13) német nyelvű költeményt írt *Adam Droschel, 3. clas. praec. und cant. Germ.* (B_{4b}).

A versgyűjteményt ezután a kassai evangélikus, németnek is nevezett gimnázium diákjai folytatták: (14) *Blasius Wantsai, p. t. senior schol. Cassov.* (C_{1a}) – (15) *Suprema verba defuncti ad Christum* címmel *Daniel Iohanides, scholae Germ. alumnus* – (16) *Nicolaus Nicolaides Liptoviensis, schol. al.* (C_{1a}) – (17) *Daniel Korkovski Radvan., Cas. schol. alum.* (C_{1b}) – (18) *Andreas Hlboki Trenchien., Cas. sch. al.* költeménye kronosztichont is tartalmaz, amely a halál pontos időpontját is feltünteti (C_{1b}–C_{2a}) – (19) *Simon Zimani Dobroven., C. s. al.* (C_{2a}) – (20) *Georgius Piscatoris Kotskov., Cas. schol. al.* – (21) *Paulus Balika Meszelenies Ung., Cas. sch. al.* – (22) *Daniel Verbouski Briznen., C. s. a.* (C_{2a}–b) – (23) *Andreas Requinien Trans., Cas. s. al.* (C_{2b}) – (24) *Paulus Pecseli Ung., a. s. C.* – (25) *Petrus Rossiar Taxov., s. C. al.* – (26) *Adamus Thurnai, Cas. schol. alum.* (C_{2b}–C_{3a}) – (27) *Andreas Szánto Hung., al. schol.* (C_{3a}) – (28) *Michael Beledi, schol. alum.* – (29) *Stephanus Pataki Ung., schol. al.* – (30) *Paulus Fabricius Transyl.* (C_{3b}) – (31) *Georgius Likonides Szaszen.* – (32) *Adamus Kaldstein Belens.* – (33) *David Scholtz Caesareop.* (C_{3b}–C_{4a}) – (34) *Andreas Vertics Threns.* (C_{4a}) – (35) *Matthias Wancsai Ungar.* – (36) *Georgio Szenczi Ungar.* – (37) *Johan. Parniczki Arven.* – (38) *Stephanus Szenczi Ungar.* (C_{4b}) – (39) *Andreas Manyak Liptov.* – (40) *Iohannes Raduch Liptov.* – (41) *Paulus Salva Arvensis.*

Hilarius Ernestus Biner kassai evangélikus első pap, az evangélikus gimnázium felügyelője 1664. október 6-án hunyt el, és október 12-én temették.

A nyomtatvány unikum példányáról először Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 119), majd adatát átvette Ján Čaplovič (589).

Budapest *Nat cop.* – Martin *Nat* ①

3153

»KALENDÁRIUM és prognosztikon az 1665. esztendőre. Kassa 1664 vidua Severini. – 16^o«

MKsz 1912: 57 – Čaplovič 590

Naptár és prognosztikon. – E ma már példány alapján ismeretlen kiadvány emlékét a kassai tanács jegyzőkönyvének 1664. december 11-én kelt bejegyzése őrizte meg: „Svéd compactor az ns tanácsnak új calendariumokat praesentáltatott” (MKsz 1889: 234. Kemény Lajos). Kemény közlése alapján került be a Szabó Károly kötetéhez megjelent adalékok közé (MKsz 1912: 57). A „svéd compactor” minden bizonnyal a már korábban itt működő Ericus Erich volt, azonban ő csak 1669-től vezette a kassai nyomdát. 1664-1665-ben Markus Severini özvegye, Susanna vezette a nyomdát.

Cf. 2713!

3154

[SÁMBÁR Mátyás:] Orvoslo ispitaly, melyben egy o-kos praedicans az igaz romai pápista hitre cálvinista vallásbul meg-tért embernek erős nyolcz okai ellen ok nélkül valo haszontalan ütközetiben feje falban-veréstől orvosoltatik egy frater misericordiae által. [Kassa 1664 vidua Severini.]

A⁸-G⁸ = [56] fol. – 8°

RMK I 1019 – Čaplovič 592

Katolikus vitairat. – A címlapon két bibliai idézet olvasható. A címlap háta üres, a következő lapon kezdődik az *Előljáró barátságos köszöntés A. C. K. H. G. L. T. C. I. titkos barátomnak* (A_{2a}-A_{4b}). A monogram feloldása a vita korábbi darabjai alapján: a Cassai Keresztyén Helvetica Gyülekezet Lelki Tanítója, Czeglédi István (vö. 3080). A főrész *Az első (-nyolc) okról* című fejezetekből áll (A_{4b}-E_{5a}), s viszontválaszt tartalmaz Czeglédi István *Barátsági dorgálás* (Kassa 1663, 3080) című művére, amelyet Czeglédi Pázmány Péternek 1640-ben Pozsonyban újra kinyomtatott *Bizonyos okok* vagy *Nyolc okok* címmel emlegetett vitairata ellen írt (1847). A főrész után szatirikus közgyónás következik: *Confessio generalis*, azaz A. C. K. H. G. L. T. C. I. közgyónása, melyben maga szavaival vádolja magát, és szentenciát mond kárhözátására (E_{5b}-G_{5b}). Ez Czeglédi nevében bűnvallásként, elítélőleg sorolja fel a keresztény tanítás legfontosabb közös helyeire vonatkozó (pl. *Az Irás ellen, Az Isten ellen, A Szentháromság ellen*, stb.) a *Barátsági dorgálásban* kifejtett nézeteket. A közgyónást *Conclusio* (G_{6a})² zárja, utána *Testamentum* címmel ugyancsak Czeglédi nevében írt szatirikus végrendelettel és szatirikus latin nyelvű sírverssel *Epitaphium* végződik a kiadvány (G_{6a}-G_{8a}).

A *Testamentum* és *Epitaphium* szövegkiadása Horváth Lajostól: Sámbar 69–72.

Ezen anonim munka az ún. kassai vita hetedik darabja (vö. 3080). Zoványi Jenő szerint Kis Imre írhatta (Theologiai Szemle 1925: 266). Véleményét az *Előljáró köszöntés* következő szavaira alapította: *Hogy pedig a Három kérdés nevű könyv tudós bölcs authorát ... megvezzőzted ... ne véld azt, hogy unjuk ... bolondsággal mocskolódni és válasz nélkül bocsátani* (A_{4a}). Sámbar említett *Három kérdés* című munkája 1665-ben Kassán már másodízben jelent meg (3205). Zoványi szerint Sámbar aligha mondta volna saját magát bölcsnek és tudósnak. A fenti idézet azonban, tekintetbe véve, hogy az anonimitás látszatának megőrzése az egész kassai hitvita során az irodalmias szerepjáték része, nem bizonyítja, hogy Sámbar nem lehetett a szerző. Czeglédi pedig később viszontválaszában a *Redivivus Iaphet*kében (Kassa 1669, 3513) éppen Sámbart nevezte meg autornak, és őt tartja nyilván szerzőként a jezsuita rendi hagyomány is (vö. Sommervogel VII 499).

E vitairat címének magyarázata, hogy a korábbi válaszoktól betört fejű Czeglédit isteni irgalmasságból orvosló ispitályba viszi egy *Frater misericordiae*.

Sámbar *Egy vén bial orrára való karika* címmel (3155) már 1664 elején is adott ki egy főként módszertani kérdéseket tárgyaló feleletet a *Barátsági dorgálás* ellen. Erre az újabb válaszra azért volt szükség, mert Czeglédi a vita során keletkezett két írásában is hangoztatta, hogy a katolikusoktól még nem kapott érdemi cáfolatot a *Barátsági dorgálásra* (vö. 3149, 3150). Az *Orvosló ispitályra* Czeglédi csak évekkel később, 1669-ben reagált *Redivivus Jáfetke*

című írásában (3513). 1697-ben Nagyszombatban pedig újra kinyomtatták Sábárnak ezt a vitairatát (RMK I 1515).

Az *Orvosló ispitály* tartalmát részletesen ismertette Horváth Lajos (Sábár 60–69), a befejező szatirikus részeket a „hitvitázás irodalmában” Sábár eredeti ötleteként említve. A szatíra azonban már jóval korábban is szokásos eszköze volt a hitvitáknak (vö. Balázs Mihály: *Teológia és irodalom*. Bp. 1998, 115–142).

E nyomtatási hely és év nélkül megjelent kiadványt Szabó Károly (RMK I 1019) és Ján Čaplovič (592) egyaránt 1664. évi kassai nyomtatványként írta le. A kassai nyomtatást a betűtípusok vizsgálata is megerősítette (V. Ecsedy Judit megállapítása). Az 1664. évi kinyomtatás ugyancsak kétségtelen, mivel az *Elöljáró köszöntés* szerint az e mű által cáfolt *Barátsági dorgálás* (3080) dátuma az elmúlt 1663. esztendőben Sz. Jakab 21. napján költ (A₂a). Megállapítható továbbá, hogy az *Orvosló ispitály* 1664 pünkösdjé (június 1.) körül hagyhatta el a nyomdát. Több ízben utal ugyanis a Czeglédi által még 1664 húsvétja (április 13) előtt kibocsátott *Idős Noe becsületét oltalmazó Jáfetkére* (3149), de a húsvét és pünkösöd között megjelent a *Szó Jákob zavát* (3150) már nem említi, mint ahogy ez utóbbi mű sem utal már az *Orvosló ispitályra*. Tehát e két munka nagyjából egy időben készülhetett, és 1664 pünkösdjé körül közel egy időben hagyhatta el a sajtót.

Cf. 3080, –, 3513, →

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

3155

[SÁMBÁR Mátyás:] Egy ven bial orrára való karika, mellyet Szent Isaias c. 37: 29. így csinált néki: Mikor ellenem dühösködnél, kevélységed fel-jött füleimbe, az okáért karikat vetek orrodra és zabolát ajakidra, és vissza viszlek téged az utra, a' mellyen jöttél, a' mikor az nyolcz okokat dorgáltad, mellyekert egy okos ember pápistává lött vala 1640. esztendőben. [Kassa] 1664 [vidua Severini].

()⁸ = [8] fol. – 8° – Orn., init.

RMK I 1018 – Čaplovič 591

Katolikus vitairat. – A címlap hátán a következő megjegyzés olvasható: *Azon vén Bialnak a nevét, ha kívánod tudni, ő maga így jedzette fel: A. C. K. H. G. L. T. C. I.* (= A Cassai Keresztény Helvetica Gyülekezet Lelki Tanítója Czeglédi István). Bevezetésképpen aláírás és keltezés nélküli *Elöljáró beszédecske* olvasható (()₂a–b). A főrész öt paragrafusban §. 1–5 (()₃a–()₈b) öt vitamódszertani hibát mutat ki Czeglédi István *Barátsági dorgálás* (Kassa 1663, 3080) című művében, amelyet Pázmány Péter 1640-ben Pozsonyban *Nyolc okok* (vagy *Bizonyos okok*) címmel megjelent vitairata ellen írt (1847). Ezen öt hiba miatt, amint a névtelen szerző befejezésül írja: *Műszeres uram, a Nyolc okokat ... oktalanul csiszolod. Ha azért ezeket meghamisítvan a karikát az orrodból kirázod, azon bialos orrodra vastagabb karikát menten találunk.*

Szövegkiadás Gyárfás Tihamértől: Batthyaneum II 83–87.

E vitairat az ún. kassai hitvita második darabja (vö. Horváth: Sámbar 50–72). Czeglédi István viszontválaszában, az *Idős Noé becsületét oltalmazó Jáfetkében* (Kassa 1664, 3149) négy ízben is arra céloz, hogy Kis Imre, 1663-ban Kassán működő jezsuita professzor írhatta a *Vén bialt*, de fogalmazásából minden alkalommal kitűnik, hogy nem volt biztos értesülése a szerző személyéről (vö. Czeglédi: i. m. 19., 57., 58., 101. caput és Batthyaneum II 80, Gyárfás Tihamér). Pósházi János, sárospataki tanár 1666-ban *A három üdvösséges kérdésre való summás választételnek ... megerősödése* című, Patakon nyomtatott munkájában szintén úgy vélte, hogy nem Sámbar volt a *Vén Bial* szerzője (3310, 55–56 és MKsz 1881: 330, Révész Kálmán). M. Nagy István, Czeglédi biográfusa pedig az *Idős Noé* feljebb említett caputjai alapján kétség-telenül Kis Imrét tartotta a *Vén Bial* szerzőjének (Czeglédi 64–65). Ezzel szemben a polémia folyamán az egyik későbbi, névtelenül kiadott vitairatban Csernátfalvi István, kassai katolikus teológiai hallgató határozottan cáfolta Kis Imre szerzőségét (*Jezsuita professzorának becsületi mellett kikelő ... tanúvány*. Kassa 1664, A₂a, 3148). A régebbi szakirodalom, Sándor István, Horányi Elek, Szabó Károly pedig Sámbart tekintette e mű szerzőjének. A *Vén Bial* szövegkiadója Gyárfás Tihamér és Sámbar monográfusa, Horváth Lajos is emellett foglalt állást részben stílusérvek alapján, részben, mivel a *Barátsági dorgálás* előszavában Czeglédi név szerint támadta Sámbart, arra következtettek, hogy a válaszadás joga is őt illethette (vö. Batthyaneum i. h. és Horváth Lajos: i. m. 51–52). Zoványi Jenő külön indoklás nélkül ugyancsak Sámbart tartotta valószínű szerzőnek (Theologiai Szemle 1925: 266). A vita a jezsuita rendi hagyomány alapján dönthető el. Nathanael Sotvellus, első kézből vett adatok alapján dolgozó, az eseményekkel kortárs jezsuita életrajzíró Sámbar magyar nyelvű írásai között említi a következő tételt: *Circulum ferreum super os blasphemi praedicantis* 1664. (Sotvellus 599; vö. Sommervogel VII 498). Mivel Kis Imre szerzőségét egykorú forrás cáfolja, a Sotvellusban gyökerező rendi hagyomány alapján, és Sámbar személyes érintettsége folytán Sámbar Mátyás tekinthető a *Vén Bial* szerzőjének.

A *Vén Biall*al egyaránt részletesen foglalkozott M. Nagy István (i. h.), Gyárfás Tihamér (i. h.) és Horváth Lajos (i. h.). A vita egy-két héten belül folytatódott. Czeglédi Istvánnak ugyanis mindössze öt napra volt szüksége a viszontválasz, az *Idős Noé becsületét oltalmazó Jáfetke* megírására (3149).

E munkát Szabó Károly még hely nélküli kiadványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 1018). Kiállítására azonban már Gyárfás Tihamér (i. h.) és Ján Čaplovič is (591) a kassai nyomda termékének tartotta. Megállapításukat a nyomdai anyag tüzetes vizsgálata is igazolta (OSzKÉvk 1981: 357, Galli Katalin – Pavercsik Ilona). Kinyomtatására 1664 húsvétja (április 13) előtt néhány héttel kerülhetett sor (vö. 3148).

Cf. 3080!, –, 3149

Alba Iulia ☉ – Budapest *Nat cop.*

3156

SINAPIUS–HORCICKA, Daniel: Sertvm decerptum ex horti theologici areolis IV omnibus, quod veritatis studiosis odorandum et expendendum grata manu porrigunt ad anni MDCLXIV. mensis Julij diem (7) in palaestra Alnoviensi praeses Daniel Sinapivs, ibid. rector et respondens, Johannes

Matthaesivs Arva Veliczen., sch. ib. al. ... Cum approbatione superiorum. Cassoviae (MDCLXIV) typis Susannae Severini.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Init.

RMK II 1033 – Čaplovič 593

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélkül ajánlja a téziseket *Davidi Lani, ecclesiae Briznen. anstistiti ...; et contub. Zolien., Thurocz., Neogradien. ac utriusque Honten. superattendenti ...; Andreae Maiero, ecclesiae Alnovien. pastori ...; et v. c. Gömerien. seniori ...; Johanni Sinapio, ecclesiae Veliczen. in districtu Arven. mystae ...; Matthiae Furthini, ecclesiae Slavonicae Novisol. symmystae ...; Eliae Ladivero, f. gymnasij ... Bartphen. rectori ...; nec non ... Johanni Hottmar de Iolsva, celsissimi principis, ac regni Hung. palatini ... aulae familiari, et bonorum Muranen. inspectori; Danieli Chmellio, ... civit. Briznen. judici ...; judici, vice-judici, assessoribus, caeterisque senioribus reipub. Alnoviensis...* az Autor. A főrészben a szerző a „teológia virágoskertjének négy ágyásából köt koszorút” tanítványainak: *Areola I. de Scriptura S., Areola II. de Deo, Areola III. de ss. Trinitate, Areola IV. de pers. Christi* (A_{2a}–C_{1b}). A kiadványt három üdvözlő vers zárja. Az első címe *Danieli Sinapio, Alnoviens. scholae rectori ... affini suo, szerzője Georg. Raduchius, gymn. Cassov. rector.* A másik két cím nélküli költemény aláírása: *Melchior Roth* és *Matth. Fatzonius Thurociens., p. t. C. al.* (C_{2a}–b).

E vizsgatételeket a jolsvai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1664. júliusában, az OSzK első példányának kézírásos bejegyzése szerint 7-én, a budapesti Akadémiai Könyvtár példányának címlapja alapján 9-én. A vizsgáztató Daniel Sinapius-Horčíčka rektor volt, a vizsgáló az Árva megyei Velicsnából származó Joannes Matthaesius. A tételek az egyházi felsőbb-ség megerősítésével (*approbatio*) jelentek meg.

Daniel Sinapius-Horčíčka zsolnai tanulmányai után 1659-ben iratkozott be a wittenbergi egyetemre. Hazatérve 1661 végétől jolsvai rektor, 1665 után kövi, teplai, majd radványi lelkész. 1673-ban száműzték. Sziléziában és Lengyelországban tartózkodott. 1683-ban visszatért Radványba, 1684-től lőcsei lelkész. Latin nyelvű egyházi művein kívül szlovák nyelvű kegyesség munkákat adott ki, ismeretesek latin és szlovák nyelvű költeményei is.

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ① ②* – Budapest Univ ①

3157

»TUDJA-e kiki maga felől bizonyosan, hogy Isten kedvében vagyok. [Kassa] 1664.«

MKsz 1932/34: 9

Református vitairat. – E munkát Sámbar Mátyás említi *A három üdvösséges kérdésre a luther- és kálvinista tanítók, mint felelnek* (Kassa 1667, 3347 2) című munkájának *Előljáró tudósításában*, mint az 1661. évi *Három üdvösséges kérdésre* (2997) adott első választ: *a luther és kálvinista tanítók ... legelőször ... egy kis papiroskát 1664-ben kibocsátának, mivel a Három kérdésnek csak amaz egy cikkelykáját piszkálják ... Ha tudja-e ki-kki maga felől minden bizonyo-*

san, hogy Isten kedvében vagyok (2). Ez a tétel a harmadik kérdés második részének hetedik paragrafusára.

A könyvészeti szakirodalomban először Zoványi Jenő feltételezte az idézett hely alapján a kiadvány egykori létezését. Mivel Sámbar *Elöljáró tudósításának* minden más könyvészeti adata hiteles (vö. 2997), megalapozottan feltételezhető, hogy 1664-ben valóban kinyomtattak egy olyan (témájából ítélve) református könyvecskét, amely e kérdéssel foglalkozott.

Mivel a *Három üdvösséges kérdés* nyomán kibontakozó hitvita ismert református darabjai magyar nyelvűek, és Kassán vagy Patakon jelentek meg, feltételezhető, hogy e munka is magyar nyelvű volt (vö. 2997). A nyomtatás helye azonban inkább Kassa lehetett, mert 1663-1664-ben a pataki nyomda szünetelt, nem is volt Patakon.

Czeplédi Istvánnak Apafi fejedelemhez írt 1665. június 2-i levele szerint a tipográfiát „féltvén, Bocskai Uram ö Nagysága oltalmazása alá adták a Schola nemes curatori, mellyet mind addig is nem szállítanak haza ...” (Szabó Károly: Adalékok régi protestáns nyomdánk történetéhez. Erdélyi Protestáns Közlöny 1871: 5–6). Még az 1665-ös évből is csak egyetlen nyomtatvány megjelenése bizonyított (3235).

Zoványi Jenő nem tartotta kizárhatónak, hogy talán ez a kiadvány volt Póсахázinak az a *Sylogizmus* néven említett műve, melyet *Görcsös bot ...* című munkájában (3590) a *Három üdvösséges kérdés* ellen szóló vitairatnak mond (MKsz 1932/34: 9). Zoványi nem adja meg pontosan a *Görcsös bot* hivatkozott helyé(i)nek lapszámát, de az említett írás számos esetben utal vissza Póсахázi *Summás választétel* című munkájára (3288), amely szillogizmusokban, a *Sylogizmus rámájára* vonva vitakozott a *Három üdvösséges kérdés* leglényegesebb állításai-val. A *Summás választétel*ből azonban csak a legutóbbi időkben került elő példány (MKsz 2000: 493–501, Borda Lajos), azaz annak szövegét Zoványi Jenő még nem ismerte. Mindez alapján megállapítható, hogy a *Görcsös bot*ban emlegetett *Sylogizmus* című mű nem ezzel a kiadvánnyal, hanem a *Summás választétellel* (3288) azonosítható.

Cf. 2997!

3158

TIEFTRUNCK, Daniel: B. c. D. ad virum plurimum reverendum ... dn. m. Antonium Reiserum, eccles. Psoniens. orthod. symmystam etc. amicum, fautorem et affinem ... super filiolo Paulo Timotheo, ex uxore, ob Otomanidas exulante, Augustae Vindelicorum, propitia Ilithya, nato syncharisticum, boni ominis, testandae(ue) benevolentiae ergo deproperatum a Daniele Tieftr., aa. ll. m. Güncii infer. Hung. MDCLXIV. m. Martio, excudebat Andreas Wechelius [typ. Ev. Consistorii].

[]² = [2] fol. – 2°

Vasi Szemle 1937: 121 – MKsz 1937: 358

Köszöntő vers. – A költeménnyel Daniel Tieftrunck, a pozsonyi evangélikus gimnázium rektora Anton Reiser pozsonyi evangélikus lelkészt köszöntötte annak fia, Paul Timotheus születése alkalmából. A címlap hátán kezdődik a vers külön cím nélkül; itt írta ki a szerző hosz-

szabb formában a családnevét. A költeményben többször említette az 1663-as török háborút, amely Reiser is arra készítette, hogy második feleségét szülővárosába, Augsburgba menekítse. Ott született meg e házasságból származó leánygyermek után a fiuk.

A nyomtatvány 1664 márciusában készült. Unikum példányáról először Sztripszky Hiador adott hírt a kőszegi nyomdával foglalkozó tanulmányában (Vasi Szemle 1937: 121, ill. rövid ismertetése MKsz 1937: 358).

Wechelius András 1663-tól a dunáninnyi evangélikus konzisztórium nyomdászaként működött. Ez a köszöntő vers az egyetlen, példány alapján megvizsgálható nyomtatványa. Ennek betűi nem azonosak azokkal, amelyeket Wechelius korábban Somorján használt, amelynek magyarázata az, hogy 1663-ban átvette a konzisztórium betűit (3083), vö. V. Ecsedy Judit: Egy dunántúli református nyomda sorsa. In: OSzKÉvk 1979: 328–331, 337 és ugyanó: Ismeretlen nyomda Kőszegen. In: Fülöp Géza emlékkönyv. Művelődéstörténeti és könyvtartudományi írások. Szerk. Barátné Hajdú Ágnes. Budapest 1999, 71.

Budapest Acad ①

3159

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1665. Leutschau 1664 Brewer. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3160

[1] CICERO, Marcus Tullius: M. T. Ciceronis Epistolarum libri quatuor a Johanne Sturmio, ... puerili educationi confecti cum doctorum virorum argumentis et annotationibus quibusdam. Adjectus est ubique ad singulas epistolas geminus numerus: quorum prior librorum, posterior vero Epistolarum cujusque libri ordinem observat. [2] (ERASMUS D[esiderius] De ratione studii epistola paraenetica ... Christiano Lubiciensi.) Leutschoviae MDCLXIV typis Laurentii Brever.

A⁸–H⁸ I⁷⁺¹ = [71] fol. – 8° – Orn.

Sztripszky II 2587/135 – MKsz 1906: 134 – Čaplovič 1134

Levélgyűjtemény. – A kiadvány az 1656. évi lőcsei kiadás (2646) laponkénti újraszédése. Csupán az órszavak elhelyezkedése nem egyezik mindenütt a két kiadásban.

A nyomtatványt, mint régi magyarországi Cicero-kiadványt először Pekár Károly méltatta (EPhK 1904: 522-523), majd Dézsi Lajos ismertette (MKsz 1906: 134). Az ő adatukat vette át Sztripszky Hiaior (II 2587/135).

Cf. 754!*; 2646, 2674, 2803, -,-→

Budapest *Nat* cop. – Budapest *Acad* cop. – Lócse *Ev* ①

3161

CONJUGIUM secundum utinam secundum! ... Andreae Günthero, ecclesiae Ollassiensis antistiti ... et 24 regal. oratori p. ... cum ... Dorothea Zablerin, ... Friderici Zollicoveri, civis et negotiatoris apud Eperienses primarii relicta vidua gratulantur anno MDCLXIV. 24. Febr. fautores, filii, amici. Leutschoviae (1664) typis Breverianis.

A⁶ = [6] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1034 – Čaplovič 1135

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány id. Andreas Günther, szepesolaszi evangélikus vezető lelkipásztornak és a szepesi 24 királyi város egyházmegyéjének örökös szónokának, 1664. február 24-én kötött második házassága alkalmából készült. A menyasszony Dorothea Zabeler, Fridericus Zollicoverus, eperjesi polgár és kereskedő özvegye volt. Jóakaróik, gyermekeik és barátaik a következő költeményekkel köszöntötték őket: (1) *M. G., e. V. minister.* (A₁b) – (2–3) *Andr. Günther, e. O. d.* latinul és németül (A₁b–A₂a) – (4) *Paulus Cuncius, Germ. ap. Varal. diac., Andreas Günther, senior.* áváyр. címmel (A₂a) – (5) *Augustinus Lazari, eccles. Slav. Ollass. diaconus* (A₂b) – (6–7) *Jacob Günther*, cím nélkül és *Hochzeit Rätzel* címen (A₃a) – (8) *J. K., c. g. p.* (A₃a-b) – (9) *Valentinus Perack, scholae Waralliensis secundum rector* (A₃b) – (10) *Joh. Kretschmer, coll. gymn. L.* (A₄a) – (11) *David Günther* – (12) *Georgius Chilek Teschin., rect. Ollass., Andreas Günther, pastor Ollassi atque orator sponus, Dorothea Zabeleriana sponsa, Vivant, eja!, ah! florentes,* áváyрαυ. címmel (A₄b–A₅a) – (13) *Barthol. Alauda von Leutschau, d. r. b.* németül (A₅a–b) – (14) *Hilarius Gastfrey, Andreas Günther* címmel németül (A₅b–A₆a) – (15) *Tobias Kratzer der jüngere* németül (A₆b).

Ján Čaplovič véleménye szerint (1135), az *M. G. E. V.* monogram feloldása: „Michael Gnendelius, Eccl. Varal.”, az *M. J. K. C. G. P.* pedig „M. Joh. Kemmel Conrector Gymnasii Patriae”-t jelenti.

Budapest *Nat* ①

Croner, Johann: Wahrhafter und eigentlicher Entwurf des äusserlichen Adelschildes und innerlichen Tugendbildes des Johahn Webers. Leutschau 1664. – Vide 3228

3162

ΔΕΕΙΟΝ οἰώνισμα sacro Hymenaei honori ... M. Hiobi Zableri, lib. regiae(ue) civ. Leutsch. ecclesiae antistitis ..., gymnasiiq(ue) ibidem inspectoris ... theologi cum domi tum foris famigeratissimi, evergetae ac patroni magno honoris et observantiae cultu, qua decet dexteritate prosequendi sponsi conjugium secundum ... cum ... Maria ... Georgii Andreae, civis, negotiatoris atq(ue) senatorij ordinis assessoris ... ex secundo matrimonio suscepta filia, unice deamata, sponsa ... collegae, gymnasiq(ue) ejusd. praeceptores una cum discipulis interpretantur Leutschoviae. (Leutschoviae) [1664 Brewer].

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4^o

RMK II 1035 – Čaplovič 1136

Lakodalmi versek latinul, németül és görögül. – A nyomtatvány Hiob Zabeler, löcsei evangélikus lelkésznek, a gimnázium felügyelőjének második házassága alkalmából készült, amelyet 1664. május 5-én tartott Georgius Andreae, löcsei tanácsos és kereskedő egyetlen leányával, Maria Andreaevel. A párt a gimnáziumi tanárok és diákok közösen köszöntötték a következő költeményekkel: (1) *Joachimus Erythraeus, ib. archidiaconus, Symbolum* címen (A₁b) – (2) *M. A. T. B. (A₂a)* – (3) *Johannes Kliesch, eccles. Slavon. minister* – (4–5) *Caspar Hain, h. t. gym. rector et reipub. L. jurat. assess. latinul és németül (A₂b)* – (6) *Joh. Kem[mel], gym. pat. p. t. conr.* – (7) *Johan. Fringilla Leutsch., pan. can. (A₃a)* – (8–9) *Johannes Kretschmer Sil., h. t. gymn. ejusdem coll. görögül és Chronologia nuptiarum* latinul (A_{3a}–b) – (10) *Tobias Cruciger, Neo. Titschinio Morav., 4ta cl. praeceptor (A₃b)* – (11) *Thomas Lassota Bitschina Sil., V. class. aud. (A₄a)* – (12) *Simon Regius Corona Trans., VI. cl. aud.* – (13) *Martinus Zeman, class. VII. aud.* – (14) *Johan. Niclas Medziborensis S., VIII. class. aud. (A₄b)* – (15) *Georgius Zaporovski Nicop., al. gymn. Leutsch.* – (16) *Andreas Kereszturi Trans., a. g. L.* – (17) *Georgius Nitzius Sil., a. g. L.* – (18) *Christoph. Grebner, Bitschin. Sil. (A₄b–B₁a)* – (19) *Tobias Melchioris, p. t. a. g. L. (B₁a)* – (20) *Johannes Wodnanius Sakol., a. g. L.* – (21) *Isaacus Gotsch, a. g. L. németül (B₁a–b)* – (22) *Georgius Marcek, a. g. L. Chronodistichaval (B₁b)* – (23) *Andreas Philo Cremnitz, M. Jobus Zablerus, anagr. címen (B₁b–B₂a)* – (24) *Johannes Bodrovinus, a. g. L. (B₂a)* – (25–26) *Johannes Hagara, a. g. L. Chronodistichonnal, valamint Job és Maria közötti Dialogus-sal (B₂a–b)* – (27–28) *Samuel Brewer Leutsch. németül cím nélkül és Ratzel címen (B₂b–B₃a)* – (29) *Simon Fusz, g. L. a. (B₃a)* – (30) *Daniel Knappici, a. g. L.* – (31) *Johannes Adami, a. g. L.* – (32–33) *Alexander Riess, a. g. L., verssel és Aenigmaval (B₃a–b)* – (34) *Johannes Candela, a. g. L. (B₃b)* – (35) *Georgius Styerky Trans., a. g. L.* – (36) *Johanns Schmelli Sil., a. g. L.* – (37) *Johannes Bahil, a. g. L.* – (38) *Matthias Froelich, patrit., ordinis 2 discentes címen (B₃b–B₄a)* – (39) *Albertus Discordia Sil. (B₄a)* – (40) *Andreas de Daboz Czetnekiens. (B₄a–b)* – (41) *Johannes Folgans, patr. (B₄b)* – (42) *Johannes Rompauer, patritius (B₄b–C₁a)* – (43) *Paulus Blecher Leutsch. (C₁a)* – (44) *Adamus Procopi* – (45) *Balthasar Pokorni Soln.* – (46) *Georgius Jantschius Toppertz (C₁b)* – (47) *Michael Holoschovski Soln.* – (48) *Georgii Murin Soln.* – (49) *Andreas Slatini Soln.* – (50) *Paulus Schiabel Soln. (C₂a)* – (51) *Daniel Kraus Leutsch.* – (52) *Johannes Gnibsch* – (53) *Matthias Miklossi Leutsch.* – (54) *Johannes Marckfelner Leutsch.* – (55) *Samuel Keller* – (56) *Paulus Waida Leutsch.* – (57) *Benedictus Tentzer Leutsch.*

A kiadvány nyomtatási évről a címlapon olvasható kronosztichon tájékoztat.

Jan Čaplovič (1136) a második (2) vers szerzőjének *M. A. T. B.* monogramját „Martinus Adami Teuto-Brodenus”-nak oldotta fel.

Ugyanerre az alkalomra a barátok, rokonok és jóakarók (3163), valamint Johann Kemmel (3166) is kiadványt jelentettek meg Lőcsén. Tipográfiai jellemzői alapján a lakodalmi versek a lőcsei Brewer-nyomdában készültek.

Cf. 3163, 3166

Budapest *Nat* ⊕

Olim: Levoča *Ev*

3163

DIEM nuptialem viri ... m. Hiobi Zabeleri, ecclesiae lib. regiae(ue) civitatis Leuchoviensis [!] antistitis gymnasiiq(ue) inspectoris... secundum sponsi et ... Mariae ... Georgii Andreae, civis, mercatoris atq(ue) senatoris reipubl. Leuchoviensis [!] ... filiae ... sponsae III. Nonas Maji ... MDCLXIV. faustum atq(ue) felicem cupiunt amici, affines et fautores. Leutschoviae (1664) typis Laurentii Breveri.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1036 – Čaplovič 1137

Lakodalmi versek latinul és németül. – A nyomtatvány Hiob Zabeler, lőcsei evangélikus lelkésznek, a gimnázium felügyelőjének második házassága alkalmából készült, amelyet 1664. május 5-én tartott Georgius Andreae lőcsei tanácsos és kereskedő egyetlen leányával, Maria Andreaevel. A barátok, rokonok és a jóakarók a következő költeményekkel köszöntötték a házasokat: (1) *C. S., Quos Deus conjunxit...* címen (A₁b) – (2) *David Spielnberger, Doctor der Arznei und bestellter Artzt in Leutschau* (A₁b–A₂a) – (3–4) *Christophorus Klesch, pastor ecclesiae in Monte Georgii vened. contub. XXIV regal past. consenior et not. Leucoviae [!] nunc hospes et vates nuptialis, I. Latinus, ad ... sponsum latinul és II. Teutonicus. Ad sponsam* címen németül (A₂a–A₃a) – (5) *Andreas Günther, e. Olass. d.* (A₃a) – (6–9) *Paulus Cuncius, eccl. Var. diac., I., II. Magister Hiobus Zabelerus, ἀνάγραμμα, III. M. Jobus Zabelerus ἀνάγρ., IV. Maria (ἀνάγρ.) amari* címen (A₃a-b) – (10–11) *Venceslaus Johannides, gymn. Caesareos. rector, I. Job Maria, anagr. és II. Alia anagr. ex iisd. nominibus* (A₄a) – (12) *Valentinus Perack, scholae Waral. secundum rector* (A₄b) – (13) *David Güntherus, c. p.* – (14) *Barth. Alauda, ll. stud.*

Ján Čaplovič (1137) véleménye szerint a *C. S.* monogram mögött „Christianus Seelmann” rejtőzik. A kiadványt a benne olvasható Christoph Klesch-vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. CK-28).

Ugyanerre az alkalomra a vőlegény kollégái, a lőcsei gimnázium tanárai és diákjai (3162), valamint Johann Kemmel (3166) is kiadványt jelentettek meg Lőcsén.

Cf. 3162, 3166

Budapest *Acad* ⊕ – Budapest *Nat* ⊕ – Halle *Univ* ⊕ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*)

Olim: Levoča *Ev*

3164

GUTTH, Jakob: In luctuosum obitum ... juvenis Johannis Fejervari de Keresztes, qui in vera agnitione et fide indubitata Christi mediatoris placide et tranquille die 9. Octob. sub 7. horam ante meredianam an. 1661. curren. vitam cum morte commutavit. Leutschoviae 1664 typis Laurentii Brever.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Init.

RMK II 1037 – Čaplovič 1138

Evangélikus gyászbeszéd és gyászversek. – A címlap háta üres. A gyászbeszédet Jakob Gutth tartotta Fejérvári János, a soproni evangélikus magyar gimnázium 1661. október 9-én elhunyt diákja felett. Cím nélkül kezdődik a gyászbeszéd (A_{2a}–A_{4b}), majd a szerző gyászversei következnek: (1) *Ἐπίγραμμα. Non pietas, virtus, fama perire sinunt* címmel (A_{4b}–B_{1a}) – bibliai locusokra írott költemények: (2) *Fide salus...* (B_{1a}) – (3) *Domini sumus...* (B_{1b}) – (4) *Mors depositio tabernaculi...* (B_{1b}–B_{2a}) címmel. A negyedik versben Gutth az elhunyt ifjú búcsúját szólaltatta meg. Végül *Sigismundo Fejervari de Keresztes, ... dni comitis Christophori de Battyán, partium regni Ungariae Cis-Danubianarum generalis capitanei etc. aulae familiari...* ajánlotta az öccse halálára írt művet *ad serviendum studiosiss. Jacobus Gutth* (B_{2a}).

Fejérvári János halála alkalmából 1661. október 16-án a soproni evangélikus magyar gimnáziumban Vitnyédi Pál is mondott gyászbeszédet (vö. 3169). Ekkor hangozhatott el Jakob Gutth búcsúztató beszéde is. Gutth valószínűleg a gimnázium diákja volt 1661-ben, mert barátjaként búcsúztatta az elhunytat. Életrajzából más adat nem ismeretes.

Az elhunyt Fejérvári János a Sáros vármegyében birtokos Fejérvári családból származott. Szülei a soproni evangélikus magyar gimnáziumba küldték tanulni, ahol már két évet eltöltött. 19 éves korában, 1664. október 9-én halt meg.

Cf. 3169

Budapest Nat ①

3165

<Kalendárium és prognosztikon az 1665. esztendőre. Lőcse 1664 Brewer. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

A feltételezést erősíti az is, hogy az 1664-re és 1666-ra kiadott naptár vásárjegyzékének egy része és krónikája ugyanarról a szedésről készült (vö. 3109).

Cf. 2654!

3166

KEMMEL, Johann: *Amoris illibati fideiq(ue) conjugalis hieroglyphicum par columbarum ... solennitati nuptiali viri ... m. Hiobi Zabeleri, pastoris ecclesiae patriae liberae ac regiae civitatis Leuchoviensis primarij ..., ephori gymnasij ejusdem ..., patroni, favoris ac evergetae ... sponsi matrimonium secundum cum ... Maria, viri ... Georgii Andreae civis, negociatoris, nec non et ... reipub. ibid. assessoris etc. ex secundo conjugio suscepta filia unica, sponsa numine trino auspice feliciter ineuntis anno, mense ac die ... consecratum a m. Johanne Kemmelio, L. gymnas. pat. p. t. con-r. Leutschoviae (1664) typis Laurentii Brewerii.*

[1] fol. – 517 x 338 mm

Száz 1906: 669 – Čaplovič 980 – Čaplovič 1139 – **Appendix 200**

Lakodalmi vers. – Az egyleveles, plakát alakú nyomtatvány Hiob Zabeler lőcsei első papnak, a gimnázium felügyelőjének második házassága alkalmából készült, amelyet Georgius Andreae lőcsei kereskedő, tanácsos második házasságából származó egyetlen lányával, Mariával kötött. A címlapon olvasható kronosztichon szerint a menyegzőre 1664. május 5-én került sor. A nyomtatványon csupán egyetlen költemény olvasható, egy csókolózó galambpárt ábrázoló képvers, amellyel Johann Kemmel, a lőcsei gimnázium konrektora köszöntötte az új házasokat. A vers címe, amely a vőlegény és a menyasszony nevére készült anagramma: *M. Jobus Zabelerus, p. e. L. sponsus-sponsa Maria ... Palumbis amor vobis praesens et salus.* A költemény sorait megszámozták.

Johann Kemmel (1636–1685) Lőcsén született, majd Eperjesen tanult, Wittenbergben magiszteri fokozatot szerzett. 1661-ben hazatért, az eperjesi evangélikus gimnázium tanára, később Lőcsén konrektor, majd rektor lett. 1669-től Szomolnokra hívták lelkésznek. 1672-ben száműzetésbe kényszerült, Quedlinburgban halt meg.

A kiadványt első alkalommal Géresi Kálmán írta le (Száz 1906: 669). A nyomtatványnak később nyoma veszett, az ezt követő leírások példány ismerete nélkül születtek. A lőcsei evangélikus levéltár példánya csak újabban bukkant fel. Ján Čaplovič a korábbi irodalom adatai alapján, ugyanezen kiadványt két külön műként értelmezte, és így két helyen szerepeltette bibliográfiájában. Egyszer Dézsi Lajosnak a lőcsei könyvtár példányára hivatkozott, ma nem azonosítható feljegyzése alapján Hiob Zabeler, Lőcsén, 1650-ben megjelent munkájaként (980), majd Géresi közlése (Száz 1906: 669) nyomán *Par columbarum* címen, Johann Kemmel által Hiob Zabeler esküvőjére készített, 1664-es, lőcsei nyomtatványként vette fel (1139). A két mű azonosságát az RMNy harmadik kötete ismerte fel (**Appendix 200**), és a több ponton bizonytalan és keveredő adatokból tévesen arra következtetett, hogy „a verseket Hiob Zabeler írta ... Johann Kemmel lakodalmára” 1663-ban.

Ugyanerre az alkalomra még két versgyűjtemény jelent meg Lőcsén (**3162, 3163**).

Cf. **Appendix 200; 3162, 3163**

Budapest *Nat cop.* – *Levoča Ev Arch* ①

3167

LACRYMAE super obitu ... d(omi)ni Matthiae Zarewucii, ecclesiae Igloviensis pastoris primarij, scholae inspectoris ut dignissimi, sic et vigilantissimi, patroni et promotoris patris ad instar suspiciendi, 22. Februarij, cum multorum dolore et luctu, in templo Igloviano inhumati, fusae ab ejusdem scholoe [!] praeceptoribus et alumnis. Anno, quem sequentes versiculi exhibebunt ... Leutschoviae [MDCLXIX, recte MDCLXIV] typis Laurentii Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Init.

RMK II 1184 – Čaplovič 1140

Gyászversek. – A címlap háta üres. A versgyűjteményt Matthias Zarevucius iglói evangélikus lelkész halálára állították össze az iglói gimnázium tanárai és diákjai: (1) *Elias Langius, p. t. sch. rector* (A₂a) – (2) *Joh. Gallikius, cant.* (A₂a–b) – (3) *Johan. Rotarides, p. n. collega Iglovien.* (A₂b) – (4) *Petrus Navarka, camp.* – (5) *Georgius Nicolaides, p. t. auditor* (A₃a) – (6) *Melchior Ducecius, sch. Iglav. alumnus* – (7) *Dialogus advenae cum incola moesto* címmel *Franciscus Frivalsky, alumn.* Igl. (A₃a–b) – (8) *Gasparus Lehotsky Mont., scholae Igl. alum.* (A₃b) – (9) *Gregorius Galuna, scholae alumnus* – (10) *Nicolaus Taborita, sch. alumnus* – (11) *Gasparus Holik Sil., sch. al.* (A₃b–A₄a) – (12) *Jonas Bubenka, sch. alum.* (A₄a) – (13) *Matth. F., schol. alum.* – (14) *Jacobus Capito, sch. al.* – (15) *Elias Bubenka, ibid. al.* (A₄a–b) – (16) *Andreas Gallikius, sch. alum.* (A₄b) – (17) *Georgius Michaelides, alumnus* – (18) [Georg] *Teltchs Belsensi.*

A nyomtatás éve a címlapon olvasható két kronosztichon különbsége, 1669: így vette fel bibliográfiájába Szabó Károly is (RMK II 1184). Ján Čaplovič hívta fel rá a figyelmet, hogy ez az évszám nem lehet helyes, mert Lorenz Brewer csak 1664-ig volt nyomdász Lőcsén. A második kronosztichon utolsó szavát (*aMaruM*) tévesen szedték a nyomdában: az *u* helyett *V* betű kiemelésének lesz olyan szám az eredménye, hogy a két kronosztichonból adódó évszámok különbsége 1664 lesz (Čaplovič 1140).

Matthias Zarevucius iglói lelkész a címlapon olvasható két kronosztichon szerint 1664. február 19-én hunyt el. 1664. február 22-én temették el az iglói templomban. A nyomtatás 1664-es évét a második vers tartalma is megerősíti: ebben Johann Gallik iglói kántor a török-tatár kegyetlen háborúra és a pestisjárványra is utalt.

Budapest Nat ① – Dolný Kubín ①

3168

<Nový a starý kalendár Kristofa Neubarta na rok 1665. Levoča 1664 Brewer. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3101!

3169

VITNYÉDI Pál: Oratio parentalis in obitum generosi ... juvenis dn. Johannis Fejervari de Keresztes, in lyceo regiae liberae(ue) civitatis Sempronien. Hungarico pie et placide defuncti in frequenti nobilissimorum, clarissimorum et doctissimorum eruditorum corona prompta memoria publice habita in area lycei hora 2. pomeridiana a ... Paulo Witnyedi die 16. Octob. an. MDCLXI. Leutschoviae 1664 typis Laurentii Brever.

)⁽⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1038 – Čaplovič 1141

Evangélikus gyászbeszéd. – A második levélen külön cím nélkül kezdődik Vitnyédi Pál halotti orációja, amelyet a soproni evangélikus magyar gimnáziumban mondott el 1661. október 16-án délután elhunyt diáktársa, Fejérvári János felett ()_{(2a)-(3b)}. A nyomtatvány ezután a halotti zászló feliratát is közölte: *Inscriptio vexilli super insignia* a rajta lévő verssel együtt: *Ex altera parte vexilli super crucifixionem Christi hi habentur versiculi* ()_{(4a)-(4b)}.

Vitnyédi Pál, a magyarországi politikatörténetből jól ismert Vitnyédi István, Sopron vármegyei birtokos négy fia közül a második volt. A soproni evangélikus gimnáziumban végezte tanulmányait. Ezen a beszéden kívül későbbi irodalmi munkássága nem ismeretes.

Az elhunyt halotti zászlajáról testvére, Fejérvári Zsigmond, Batthyány Kristóf familiárisa gondoskodott. Fejérvári János halálára Jakob Gutth is megjelentetett gyászbeszédet és gyászverseket (3164). Mindkét, Sopronban keletkezett művet három évvel később, 1664-ben nyomtatták ki Lőcsén.

Cf. 3164

Budapest Nat ☉

3170

»BENICZKY Péter: Magyar rithmusok. Nagyszombat 1664 typis Academicis.«

RMK I 1015 – Čaplovič 2011

Vallásos versek és verses példabeszédek gyűjteménye. – Beniczky Péter verseskötete posztumusz első kiadásának meglétét Szabó Károly a kolozsvári 1670-es kiadás (3644) előszava alapján feltételezte, amelyet Bartók István esztergomi vikárius 1664-ben Nagyszombatban keltezett. Beniczky Péter ismertté vált végrendelete is alátámasztja a kötet megjelentetését. A költő 1664. február hónapban halt meg. 1664. február 8-iki végrendeletében verseinek kiadásáról az egyik örökösnek és végrendelete végrehajtójának meghagyta: „Az minémű magyar verseim vannak Veresküben, adja Beniczky Pál öcsém uram nagypraepost uramnak, és

adjon elegendő költséget az kinyomtatására ő nagyságának.” (Komáromy András: Adalékok Beniczky Péter életéhez. Történelmi Tár 1888, 448.) Mindez alapján bizonyos, hogy Bartók István nagyprépost a Magyar rithmusokat – kisebb korrekcióval, amelyről az említett előszó-ban beszámolt – még 1664-ben kinyomatta Nagyszombatban (vö. RMKT XVII/12 740–741).

E nagyszombati kiadásból azóta sem került elő példány. Ján Čaplovič ugyan az Országos Széchényi Könyvtár RMK I 1611b jelzetű Beniczky-kötetét 1664-es nagyszombati kiadásnak írta le (2011), ez azonban a verseskötetnek egy későbbi, 18. századi kiadása (V. Ecsedy Judit megállapítása).

Cf. –, 3644. →

3171

»HERCULIS Christiani seu S. Francisci Xaverii S. J. Indiarum Apostoli ac Thaumaturgi labores duodecim. Tyrnaviae 1664 typ. Academicis. 8r.«

RMK II 1040 – Čaplovič 2013

Xavéri Szent Ferenc élete. – Ezt a példányból ismeretlen nyomtatványt Szabó Károly a következő megjegyzéssel vette fel bibliográfiájába: „De Backer VI. 437. l. Stöger után Pethő István jésuita neve alatt hozza föl; Ugyanó VI. 135. l. ugyancsak Stöger után Faber Jakab jésuitának tulajdonítja” (RMK II 1040).

Joannes Nep. Stöger *Scriptores provinciae Austriacae Societatis Jesu* (Viennae–Ratisbonae 1856) valóban mindkét említett szerző munkásságának ismertetésében említette e nyomtatványt (262 és 76). Utána Sommervogel (VI 618, illetve III 499) és Szinnyei József lexikonában is (X 909 és III 10) mind a Pethő István, mind a Faber Jakab szócikkben szerepel ez a mű. Mint-hogy mindeddig sem a nyomtatvány létezése mellett, sem az ellen nem merült fel komoly érv a szakirodalomban, ezért a nyomtatványok közül való kizárását semmi nem indokolja. Pethő István jésuita 1664-ben Kassán volt a humaniórák tanára (Lukács: Catalogus II 1197), Jakob Faber viszont 1663-ban és 1664-ben Nagyszombatban működött (Lukács: Catalogus I 306). Ezért valószínűbbnek tűnik, hogy Faber a szerző.

A kiadványról írt Turóczi-Trostler József, de megállapítását – úgy tűnik –, csupán a címre alapozta (Keresztény Seneca. EPhK 1937: 52).

A mű címe alapján Xavéri Szent Ferenc életével foglalkozott.

3172

»Kalendárium és prognosztikon az 1665. esztendőre. Nagyszombat 1664 typ. Academicis.«

Naptár és prognosztikon. – A kiadvány egykori létezésére a pozsonyi és a nagyszombati jésuita kollégium között az 1662. évben kötött szerződés alapján (vö. MKsz 1973: 377–385,

Holl Béla) lehet következtetni, az 1663-ra szóló nagyszombati naptárnál (3052) leírt érvek alapján.

Cf. 2724!

Kéry János: Oratio fvnebris, qua tristes exequias ... domini Nicolai comitis perpetvi a Zrinio ... prosecutus est ... Tyrnaviae MDCLXIX. – Vide 3233

3173

LIPPAY János: Pisoni kert, kiben minden kerti munkák, rendelések, virágokkal, veteményekkel, fákkal, gyümölcsökkel és kerti csömötékekkel való baimolódások, azoknak nemek, hasznok, bé-csinálások bövségessen magyar nyelven le-irattattanak, kivált-képpen azok, az kik esztergami érsek urunk ő nagysága posoni kerteben talaltatnak. Az nemes magyar nemzetnek közönséges hasznára jesuiták rendin-való p. Lippay Janos által, kinek első könyve nyomtattatott Nagy Szombatba, az Academiai bötükkal. Az többi Becsbe Cosmerovius Máthe Császár Urunk ő fölsége konyv-nyomtatojának bötüijvel [!] 1664.

$a^4 b^4, A^4 B^4 C_1 []^1 C_2 []^1 C_{3-4} D_1 []^2 D_2 []^2 D_3 []^2 D_4 E^4-S^4 T^2; A^4-Z^4, Aa^4-Gg^4 Hh^2 = [15]$
+ 148 + 244 p. + 8 tab. – 4^o – 8 ill. calcographicae, orn., init.

RMK I 1016 – I 1009 – Čaplovič 2012

Kertészeti értekezés. – A kiadványnak két variánsa ismeretes, amelyek csupán címlapjukban különböznek, az egyiken *nagysága* olvasható („A” variáns), a másik esetben a szó rövidítve *naga* alakban szerepel („B” variáns). A címlap háta üres, a következő levél rektóján (a_{2a}) áll a szerzőnek ... *Georgio Lippay de Zombor archiepiscopo Strigoniensi, locique eiusdem comiti perpetuo, primati Hungariae ... etc ... patrono et fratri ...* intézett ajánlása. Ezt követi az *Ajánló levél* (a_{2b}–a_{4b}), majd a *Kegyess olvasóhoz* szóló előszó (b_{1a}–b_{4b}). A főszöveg két részből áll. Az *Első könyv. Virágos kert* (1–148) XVI részt, azon belül *CLXXVIII* (valójában *CLXXV*) tanácsot foglal magában. Ezek foglalkoznak a kert dicséretével, a virágoskertek talajával, tájolásával, térbeli elrendezésével, a különböző virágfélék ültetésével, illetve vetésével, a virágok téli tárolásával, a virágzó fákkal és a kert gondozásának kérdéseivel. Az *Első könyvhöz* nyolc ábra járul, amelyek *Fig. I–VI*, illetve *VIII–IX*. számot viselik. Az első táblán divatos kerti kapuk, a másodikon vágott sövény látható, a következő négy a virágtáblák megrajzolásának módját magyarázza, az utolsó kettőnek az útvesztő a tárgya. Ezt követi külön címlap nélkül, újakezdődő és ismétlődő füzetjelzéssel, valamint lapszámozással a Bécsben készült *Második könyv. Veteményes kert* (1–240), amely XIV részben, *CCCXIII* (helyesen *CCCXII*) pontban, az első könyvhöz hasonlóan foglalkozik a veteményes kert talajával és tájolásával, térbeli elrendezésével, a vetéssel, öntözéssel, a növényvédelemmel és -gondozással, betakarítással, a konyhakerti és fűszernövényekkel, a tartósítás kértléseivel.

Hasonmás kiadás: Lippay János: Pisoni kert. Nagyszombat-Bécs 1664. A kísérő tanulmányt írta Somos András. [Bp. 1966]. – Újabb hasonmás kiadás (Bp. 2002).

A Virágos kert betűhív részleges szövegkiadása: Stirling János: Magyar reneszánsz kertművészet a XVI–XVII. században. Bp. 1996, 204–302. – A Virágos kert XI–XVI. részének és a Veteményes kert XIII–XIV. részének részleges, illusztrált, jegyzetes szövegkiadása: Surányi Dezső: Magyar biokertek a XVII. században. Bp. 1987, 11–84. – A Virágos kert (a₂b–b₄b, 1–12, 140–148. lapjainak és a Veteményes kert 120–132. lapjainak részleges szövegkiadása: Magyar gondolkodók. 17. század. Vál. Tarnóc Márton Bp. 1979, 716–747.

Az első magyar nyelvű önálló kertészeti szakmunka forrásairól bővebben írt Gombocz Endre (A magyar botanika története. Bp. 1936, 139–143.), botanikai szempontból részletesen ismertette Rapaics Raymund (Magyar kertek. Bp. [1939] 91–94), összefoglaló leírást adott Somos András a facsimile kiadás kísérőtanulmányában (Lippay János: Pisoni kert. Nagyszombat–Bécs 1664. [Bp. 1966]), orvostörténelmi szempontból Sztatky Mária méltatta (Orvostörténelmi Közlemények 1979. 87–88: 79–90). Az újabb szakirodalomból lásd még: Lippay János emlékülés és tudományos ülészek előadásai. Bp. 1982. 20–45, Kozma Pál; nyelvészeti szempontból: 74–84, Tarnóc Márton. A műre és szerzőjére vonatkozó irodalomról Stirling János (Magyar reneszánsz kertművészet a XVI–XVII. században. Bp. 1996, 123), Surányi Dezső (Táj és történelem. Szerk. R. Várkonyi Ágnes [Bp.] 2000. 223–231) adott bővebb áttekintést. A mű forrásairól és Lippaynak a korábbi irodalomra való hivatkozásairól Csoma Zsigmond szól (Orpheus Noster 2009: 95–108).

Illusztrációit Rapaics Raymund ismertette (Természettudományi Közlöny 1938: 673.), aki felfigyelt arra, hogy az összes általa látott példányban csupán az I–VI., és VIII–IX. számozott tábla található meg, bár a munka szövege utal a VII., X., XI. táblákra is. Véleménye szerint az utolsó két tábla számozása, és a szövegben olvasható utalások hibásak. Az 1664-ben megjelent hasonmás kiadás előkészítése során alapos bel- és külföldi kutatómunka ellenére sem sikerült egyetlen példányban sem fellelni a VII., X., XI. számú metszeteket (vö. kísérőtanulmány 13p., Somos András). Rapaics megfigyelését megerősíti Stirling János is (Magyar reneszánsz kertművészet a XVI–XVII. században. Bp. 1996, 127–129), ő azonban emellett érvel, hogy a hiányzó rézmetszetes táblákat Lippay János a könyv megírásakor megrendelte, azonban azok végül nem készültek el, így a kötet nyolc táblával jelent meg.

Az *Első könyv* főrése Nagyszombatban az akadémiai nyomdában, a *Második könyv*, valamint a címlap, az ajánlás és az előszó pedig Bécsben Cosmerovius műhelyében készült. A nyomdaváltás okai pontosan nem ismeretesek, annyi tudható, hogy a két műhely között ebben az időszakban szoros munkakapcsolat állt fent (vö. MKsz 2005: 32, V. Ecsedy Judit). Feltűnő azonban, hogy 1664-ből ez az egyetlen olyan nagyszombati nyomtatvány, amelyből példány maradt fenn, és azt sem helyben fejezték be. Ennek oka az 1663–1664. évi török háború és az 1664-évi nagy pestisjárvány lehetett, amelyek Nagyszombatot is sújtották. Feltehetően az addigi akadémiai nyomdász, Schneckenhaus is akkor halt meg, mert neve utólagja 1663-ban fordult elő és 1664-ből nem is ismeretes a nyomdavezető neve.

Az előszó végén található *őrszó* a *Második könyvre* utal, azt sugallva, hogy az ajánlást tartalmazó első két füzet ehhez a könyvhöz tartozik. Ennek okát a nyomdaváltásban lehet keresni, minden bizonnyal – a korabeli gyakorlathoz hasonlóan – a címlap és az ajánlás a *főszöveg* kinyomtatása után készült el. Mivel a bécsi nyomdász előtt valószínűleg csupán a *Második könyv* kinyomtatott ívei feküdtek, ezért a *Második könyvhöz* igazította az általa kinyomtatott bevezető részek utolsó *őrszavát*.

Bár az *Első könyv* és a *Második könyv* eltérő nyomdában, új füzet- és lapszámozással jelent meg, a címlap szövege, és az a tény, hogy az ajánlás és az előszó csupán a második kötet elkészülte után jelent meg, bizonyítja, hogy a két könyvet együttesen kívánták kiadni. Tematika-

ilag a kötethez szorosan kapcsolódó harmadik rész, a Gyümölcsös kert viszont önállóan jelent meg 1667-ben, Bécsben (vö. 3334).

Cf. –, 3334, →

In 28 bibliothecis 46 expl. – Bratislava *Univ* (B-variáns) – Budapest *Acad* (A- és B-variáns), *Nat* (A- és B-variáns), *Univ* (A-variáns) – Cluj-Napoca *Acad* (A-variáns), *Univ* – Debrecen *Ref* (B-variáns), *Univ* – Martin *Nat* – Szeged *Univ* (B-variáns) – etc.

Editio facsimile

3174

(ARTICVLI dominorum regnicolarum trium nationum regni Transylvaniae in comitiis eorum generalibus ex edicto suae celsitudinis principalis in civitatem suam Segesvár die decima nona mensis Novembris anno d(omi)ni millesimo sexcentesimo sexagesimo quarto indictis, celebratis conclusi.)
[Szeben 1664 typ. principis.]

A² B² C¹ = [5] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2043/250 ← MKsz 1898: 180

Erdélyi országgyűlési törvények magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1664. november 1. és 19. (vö. ErdOgyEml XIII 62–68) között Segesvárott, kizárólag az erdélyi rendek részvételével tartott országgyűlés huszonegy artikulusba foglalt végzéseit. A végén latin nyelvű záradék 1664. november 19-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 369–377.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1898: 180), így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hádor is (I 2043/250). A betűtípusok tanúsága szerint valóban a fejedelmi nyomda típusaival készült (MKsz 1968: 208, Fazakas József), amely ekkor már Szebenben működött (vö. MKsz 1991: 57–61 és MKsz 2005: 401, 406, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Sibiu *Mus* ① – Târgu Mureş ①

3175

(ARTICVLI dominorvm regnicolarvm trivm nationvm regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis in oppidum Nagy Schink, anni praesentis millesimi sexcentissimi sexagesimi quarti, ad diem ultimum mensis Januarii proxime praeteriti indictis, celebratis conclusi.) [Szeben 1664 typ. principis.]

A²–E² = [10] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2042/249 ← MKsz 1897: 54

Erdélyi országgyűlési törvénycikkék magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1664. január 31. és február 24. között Nagysinken tartott országgyűlés negyvenhárom artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A latin nyelvű záradék kelte: 1663. január [recte február] 24.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIII 281–300.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1897: 54), így vette át bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2042/249). A betűtípusok tanúsága szerint a fejedelmi nyomdában készült (MKsz 1968: 208, Fazakas József), amely azonban ekkor Szebenben működött (vö. MKsz 1991: 57–61 és MKsz 2005: 401, 406, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① ① – Budapest Nat ③* – Budapest Univ ① – Sibiu Mus ① – Târgu Mureş ③

3176

<Kalendárium és prognosztikon az 1665. esztendőre. Szeben 1664 Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 3008!

3177

»MOLNÁR Gergely: Elementa Grammaticae Latinae, Pro recta Scholasticae Juventutis Institutione, ex praecipuis Grammaticorum praeceptis, a Gregorio Molnar contracta. Noviter methodo meliori emissa; Regularum de Nominum

Generibus, Verborum Praeteritis et Supinis; Quantitate Syllabarum, metris comprehensarum, notis utilissimis illustrata. Cibinii, Apud Abrahamum K. Szenci. Anno MDCLXIV.«

»A⁸-M⁸ N⁴ = [100] fol. – 8°«

RMK II 1041

Latin nyelvtan. – E kiadvány egyetlen ismert példánya ma már nem található. Címere és bevezető részeire Szabó Károly leírása alapján lehet következtetni (RMK II 1041). E szerint a címlével utáni levél rektóján *Candido lectori salutem* megszólítással *I.C.D. S.Patakini 1661. mense primo*, verzóján *Eidem lectori s. megszólítással Enyedini Transylvanorum, Junio exeunte. MDC.LXIV. P.K.V.* előszava áll (A₂a–b). Ugyancsak Szabó Károly állapította meg, hogy e kiadás főrésze „lapról lapra egyezik” a kolozsvári 1671-ben kiadott *Grammaticával* (RMK II 1275), amelynek főrészei: *Orthographia – Anomalia, seu irregularitas orthographiae – Etymologia – Syntaxis – De poesi.*

A *P.K.V.* monogram mögött Petrus Kézdivásárhelyi, azaz Kézdivásárhelyi Péter (1625/26–1666) neve rejtőzik. Ő 1648 és 1652 között Hollandiában és Angliában folytatta tanulmányait. Hazatérve Marosvásárhelyen, Kolozsvárott, majd Nagyenyeden volt rektor, 1660-ban Barcsai Ákos fejedelem udvari papja lett.

Molnár Gergely *Grammaticájának* Kézdivásárhelyi-féle átdolgozását a kolozsvári 1671-ben kiadott *Grammatica* (RMK II 1275) alapján Bartók István elemezte (55–56, és Függelék, 5. táblázat: 346–347). Megállapította, hogy *J.C.D.* nyelvtanához képest (3003) az eredeti négy fő-rész közül kimaradt a *Prosodia* és 10 lappal rövidebb lett a *Poetica* fejezet, mivel az ortográfiai figurák az *Anomalia, seu irregularitas orthographiae* című részbe kerültek. Kézdivásárhelyi célja az eltérő módszerek összehangolása, a hiányok pótlása, a túl tömören fogalmazott tételek megmagyarázása volt.

Cf. 628*!; 887*!; 1988*!; 2747, 2756, 2850, 3003, –, →

Olim: Brassai ev. gymn.

3178

»NEW und Alter Allmanach. Auff d. J. 1665 ... Hermann-Stadt [1664] Druckts Blasius Prössl [typ. civitatis].«

»A⁸-F⁶ G⁴ = [52] fol. – 16°«

RMK II 1062

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A Szabó Károly által a brassói evangélikus gimnáziumban leírt példány ma nem található (RMK II 1062). A naptársorozat többi tagja és a Szabó által megadott terjedelem alapján feltételezhető, hogy a naptárhoz prognosztikon is csat-lakozott.

Blasius Prössl neve csupán ezen a kalendáriumon jelenik meg, azonban levéltári adatokkal bizonyíthatóan már 1663-ban is Szebenben dolgozott (3126, V. Ecsedy 115).

Cf. 3009!

Olim: Brassai ev. gymn.

3179

SCHNITZLER, Jakob: Disputatio theologica polemica demonstrans veritatem hujus propositionis: purgatorium pontificium est figmentum, objectionum(que) contrariarum resolutionem succinctam depromens, quam ... in ... Cibiniensium gymnasio praeside m. Jacobo Schnitzlero, facultatis phil. in acad. Witteb. hactenus assessore, nunc gymnasii Cib. rectore publicae collationi exponit respondens Andreas Henning Coronensis, ad diem 12 Septembr. in audit. majori, horis matut. Cibinii MDCLXIV apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

RMK II 1042 – Nágler 374

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlapon *Augustinustól* olvasható idézet. A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Marco Neopolitano, ecclesiae Christi oppidi Czeidensis pastori ... et ... capituli Barcensis decano ...*, *ut et ... Andreae Henning, inclyti senatus reipubl. Coronensis assessori ...*, *nec non ... Nicolao Sinonio, ecclesiae Prasmariensis pastori ...*, *Johanni Hontero, scholae Coronensi rectori ...*, *patrono, parenti, affini, praeceptorum* aláírója *Andreas Henning, respondens*. A *Praeloquium* (A_{2a}) szerint a purgatóriumról szóló tanítás csupán arra szolgál, hogy a holtakért mondandó misékkal a katolikus papok pénzt csaljanak ki a hívektől. A főrész (A_{2a}–B_{4b}) élén rövid tétel áll: *Thesis. Purgatorium pontificium est figmentum*, azaz a katolikus purgatórium koholmány. Ennek bizonyítására tizenkét érvet, *argumentumot* fejt ki a szöveg, és kilenc ellenvetést, *objectiot* cáfol.

E vizsgatételt 1664. szeptember 12-én vitatták meg a szebeni evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola igazgatója, Jakob Schnitzler, a vizsgázó a brassói származású Andreas Henning volt.

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Mus* ① ① (Teutsch D. György?) ②

3180

SCHNITZLER, Jakob: Quinarius thesium astronomicarum de eclipsi Solis, quae contigit anno MDCLIV. mense Augusto, die 12., in gratiam astronomicae veritatis propositus in ... Cibiniensium gymnasio, praeside m.

Jacobo Schnitzlero, ... rectore, respondente Luca Hermanno Birthalbensi, ad diem 20. Augusti ... anno 1664. (Cibinii) 1664 [Szenci Kertész].

[1] fol. – 254 × 156 mm

Nägler 313

Teológiai vizsgatételek. – E nyomtatványt Doina Nägler írta le (313). Egyetlen, rektóján nyomtatott levélből áll. A cím után V tézis foglalkozik az 1654. augusztus 12-én tapasztalt napfogyatkozással és annak hatásával. Határozottan állítja, hogy téved, és nincs tisztában az asztronómia törvényeivel az, aki e napfogyatkozást teljesnek, és egész Európára kiterjedőnek mondja. És az is téved, aki ilyen jelenségekből a világvége eljövételére utalt vagy a jövőben erre utal.

Hasonmás kiadás: Kraus, Georg: Erdélyi krónika 1608–1665. Bp. 1994: 13. tábla.

A disputációt 1664. augusztus 20-án vitatták meg a szebeni evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Jakob Schnitzler rektor volt, a vizsgáló a Berethalomban született ifj. Lukas Hermann (?–1707). Ő szebeni tanulmányait követően 1665-1666-ban Altdorfban és Jénában járt egyetemre, majd Szászivánfalván, Baromlakon, Medgyesen, Berethalomban lett evangélikus lelkész. 1691-től haláláig az erdélyi szász evangélikus egyházkerület püspöke volt.

Az 1654. augusztus 12-i napfogyatkozást Georg Kraus örökítette meg krónikájában (i. m. 227–228). Ugyanitt idézte Israel Hiebner 1653-ban Szebenben megjelent kalendáriumából a matematikus jóslatait is, amelyekben e jelenség kapcsán 1666-ra a világvége eljövetelét hirdette meg (vö. 2489). Jóllehet Hiebner neve nem szerepel a tézisekben, de azok mindenképpen az ő jóslatait cáfolják. Jakob Schnitzler valószínűleg honfitársait akarta megnyugtatni ezzel a kiadványával (vö. Kiss Farkas Gábor: Johann Misch Astrophilus Nagyszombatban. MKsz 2005: 161). Kraus is (i. m. 672), Kiss Farkas is (i. h.) „röpirat”-ként említi e disputációt.

Az egyleveles nyomtatvány betűi alapján Szenci Kertész Ábrahám szebeni nyomdájában készült.

Cf. 2489; –

Sibiu Arch ① – Sibiu Mus ① – Budapest Nat cop. (Sibiu Mus)
Editio facsimile

3181

SZENT szelentze, az az a' töredelmes szüböl Istenhez öntött lelki sirásrol és hü engedelmességről, mellyet egy szegény bünös aszszonyi állat siralmason tött, s-ez által az Ur-Jésus Christustól drága bün botsánatot, nagy öröm-elvött. ... Szebenben 1664 [typ. principis] Maior Marton.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4^o – Orn.

MKsz 1909: 167

Vallásos vers. – A címlapon egy-egy bibliai idézet olvasható Lukács és Máté evangéliumából. A főrész annak a bűnös asszonynak a történetét verseli meg, aki Lukács evangéliuma (7:37–38) szerint megmosta és drága kenettel megkenté Jézus lábát, és bűnbocsánatot nyert. Bevezetésképpen *Intés szól minden igaz megtérő bűnösökhöz*. Kezdősora: *Máriák vagytoké vagy nagy bűnös Márták?* (A₁b) A főrészben először *Előljáró dolog* foglalja össze a vers tartalmát (A₂a–A₃a). Kezdősora *Közönséges eset lőn Ádám esete*, nótajelzése *Pusztában zsidókat vezérlő jó Isten*. A bűnös asszony kegyes cselekedetét és megtérését hét részben beszéli el a vers, mind-egyikben újra kezdvén a négysoros strófák számozását (A₃b–C₂b). Az egyes részek *Applicatio*. *Szabd magadra lelkem* című intellemmel zárulnak. A hetedikben az *Applicatio* előtt a feloldozást tartalmazó rész áll *Jézus szavai a bűnös asszonyállathoz* címmel. Végül *Conclusio* utal a vers írásának körülményeire „ez néhány verset egy nagy bűnös írta,” 1664 második hó első heté”-ben (C₃a). Az évszámot kronosztichon és annak arab számjegyekkel való feloldása is megismétli. A nyomtatványt *Szent Péter nagy keservesen síra* című vers zárja Máté evangéliuma 26:75 alapján. (C₄a). Kezdő sora: *Ó értem szenvedő Jézus*, nótája: *Haragodnak nagy voltában*.

Szövegkiadás: RMKT XVII/10 247–260.

E kiadványról először Erdélyi Pál adott hírt az Erdélyi Múzeum példánya alapján (MKsz 1909: 167). Varga Imre a szövegkiadás jegyzeteiben megjegyezte, hogy már az ókeresztény kortól általános volt, hogy a Lukács evangéliuma 7. részében szereplő bűnös asszonyt Mária Magdalénával és Lázár testvérével, Máriával is azonosították (RMKT XVII/10 697). A kiadványban található versek szerzőjének kiléte ismeretlen (RMKT XVII/10 697–698). A nótajelzések Balassi Bálint *Szarándoknak vagy bujdosónak való énekét* és Szenci Molnár Albert 38. zsolttárfordítását idézik.

Ez az egyetlen olyan szebeni nyomtatvány, amelynek impresszumában az egykori gyulafehérvári fejedelmi nyomdász, Brassai Major Márton neve szerepel. Ennek és a többi Szebenben készült nyomtatványnak tipográfiai jellemzői bizonyítják, hogy a fejedelmi nyomda Gyulafehérvár pusztulásánál és a törökök általi elfoglalásánál nem semmisült meg, hanem feltehetően már előbb kimenekítették a várból és Szebenbe szállították (MKsz 1991: 54–56, V. Ecsedy Judit).

Budapest Acad. cop. – Cluj-Napoca Univ ①

3182

TOLNAI F. István: Haza bekesege, avagy egyenes ösvény, mely minden igaz haza fiát, kiváltképpen a' nagy rendeket, mind hazájok békeségének megszerzésére és megmarasztására, mind peniglen Istennek hazájokban letelepedett lelki Sionának megromladozott és felégetett kőfalainak felépítésére vezérel. Prédikáltatott Radnoton udvarnál, 1663. juniusnak 6. napjan Tolnai F. Istvan által. Mostan bővebben ki-bocsáttatott Szebenben MDCLXIV Szenci Abraham.

A⁴-D⁴ = 32 pag. – 4° – Orn., init.

RMK I 1017

Református prédikáció. – A címlap háta üres. A szerző aláírás és keltezés nélküli *Ajánlólevele ... Beldi Pal uramnak, Belső Szolnok vármegyének főispánjának, Három Széknek fő királybírájának, a mi kegys. Urunk minden hadainak főgenerálisának ... Kun Istvan úrnak, Hunyad és Záránd vármegye főispánjának ... Csepregi T. Mihaly uramnak, ... Basa Thamas uramnak, ... Gilanyi Gergely uramnak, Erdély országának fiscusi javának és jövedelmének felső arendatorának. ... Belenyési Ferenc uramnak, a mi kegyelmes Urunk brassai főharmincadosának, ... patrónus uraimnak szól (3–4).*

Haza békessége címmel és a bibliai textus megjelölésével kezdődik a prédikáció (5–32). A politikai vonatkozású beszédet Tolnai F. István kézdivásárhelyi lelkész I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem radnóti udvarában mondta el 1663. június 6-án, majd a nyomtatott kiadás számára kibővítette. Erre utal is a szerző a címben: *Mostan bővebben kibocsáttatott.*

Tolnai F. István (1630–1690) Tolnán, Ecseden és Váradon végezte iskoláit, majd szalontai rektorkodás után 1655-től a sárospataki kollégiumban tanult. 1658-tól németalföldi egyetemekre járt Utrechtben, Franekerben, Groningenben, s ellátogatott Angliába is. Majd tarcali rektor, 1662-től kézdivásárhelyi lelkész és esperes, 1665-től Kolozsvárott tanár két évtizedig, a halála előtti években ismét lelkész ugyanitt, 1689-től egyttal kolozskalotai esperes.

Budapest *Nat* ① – Cluj-Napoca *Acad* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Pápa *Ref* ① – Sárospatak *Ref* ①

3183

»CHALUPKA, Samuel: Wandrowka, aneb Putowánj prežalostné Rozyny Puchalky, Samuele Chalupky Manželky. W Trenčjně 1664 [Čížek].«

Čaplovič 1887 – Knihopis 3291

Tudósító versek. – A modern bibliográfiai szakirodalomban először Ludovít Rizner adott hírt e ma példányból ismeretlen munkáról (II 200). Az általa közölt adatok megtalálhatók már Joannes Ladislaus Bartholomeidesnél is (*Memoria Ungarorum ... in ... universitate Vitebergensi. Pest 1817, 128*), akire Rizner más művek mellett hivatkozik. A Knihopis (3291) és Ján Čaplovič (1887) egyaránt Rizner nyomán írták le a kiadványt. Čaplovič Johann Samuel Kleinre hivatkozó megjegyzése, „Klein IV. 13” szerint megvolt a wittenbergi magyar könyvtárban, de ott ma nem található. Čaplovič forráshivatkozása nem teljesen egyértelmű, de minden bizonnyal Johann Samuel Klein: *Nachrichten* kéziratban maradt negyedik kötetére vonatkozik, amelyet nem volt lehetőség ellenőrizni. Az adat hitelességét azonban nincs ok kétségbe vonni.

A vers Bartholomeides szerint Rozina Puchalka, Samuel Chalupka trencsényi evangélikus lelkész felesége török fogságáról szól. Rozina Puchalkát Trencsén 1663. évi ostroma idején fogták el a törökök. Valachiába („Oláhország”) hurcolták, ahonnan férje nagy váltságdíj fejében szabadította ki (vö. *Slov. biogr. slovník* II 459, *Szinnyei* II 26). Chalupkának más alkalmi művei is ismeretesek (vö. Trencsén 1651, **2394**, **2395**, Trencsén 1655, **2608**).

A trencsényi nyomdának 1664-ből csak mára elveszett, vagy feltételezett munkái ismeretesei. Tulajdonosa Nikodém Čížek ebben az évben halt meg Trencsénben, és a nyomdát 1665-ben költöztette át id. Johannes Dadan Zsolnára.

3184

<Institoris Michal: Discursus de Turca. Trencsén 1664 [Cízek].>

Mišianik 95 – Čaplovič 1888

XVII. századi adat alapján feltételezhető. – Történelmi értekezés.

A ma példányból ismeretlen kiadvány emlékét Michal Institoris, evangélikus lelkésznek a lőcsei városi levéltárban található két levele őrizte meg (Acta Historica V. 119). Ján Mišianik a levelek alapján már feltételezte a nyomtatvány egykori létezését (95). A két levelet részletesebben Ján Čaplovič (1888) ismertette. Eszerint Institoris a fenti munkáját 1664. július 9-én kelt leveléhez mellékelve Körmöcbánya, július 20-án pedig Lőcse városának küldte meg. Bár a források alapján Čaplovič nem zárja ki, hogy valójában csak kéziratosságról van szó, a kiadványt nyomtatványként szerepelteti bibliográfiájában.

Valóban nem zárható ki, hogy Institoris épp a mű kiadásának támogatásáért fordult a tehető városokhoz, így a levelében csupán a munka kéziratát mellékelhette. Azonban az előző évben megjelentetett, békéért könyörgő költeményeket és a szepességi árvíz verses leírását tartalmazó munkát kinyomtatva küldte el Körmöcbánya városának (vö. 3070), ezért elképzelhető, hogy ebben az esetben is így járt el. E műve is hasonló témájú, és talán szintén verses lehetett, feltehetően az 1663-as török hadjárathoz és esetleg az ezt követő téli hadjárathoz kapcsolódhatott.

3185

<Kalendár a pranostyka na rok 1665. Trencín 1664 Cízek. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven (vö. 3071).

Cf. 2882!

3186

<Modlitby Pobožné Křesťanské pro mladé y staré Lidj w krátkosti sebrané. W Trencjňě cr. 1664 Cízek. – 12°>

Čaplovič 1886 – Knihopis 5860

XVIII. századi adat alapján feltételezhető. – Imádságoskönyv.

Ezt a példányból ismeretlen imádságoskönyvet a Knihopis (5860) és Ján Čaplovič (1886) Anton Koniáš könyvjegyzékére hivatkozva vette fel bibliográfiájába (Clavis Haeresin claudens et aperiens: Kljč kacýřske bludy k rozeznánj otwiragjcy, k wykořeněj zamjkogicý ... w Hradcy Králowé ... 1729, 111). A jegyzékben, amelyet nem volt lehetőség ellenőrizni, mindkét leírás szerint a XVII. század második felében készült, év nélküli trencsényi nyomtatványként szere-

pelt e munka. Trencsénben 1664-ig működött nyomda, ezért a Knihopis és Čaplovič is 1664 előtti kiadványként regisztrálta ezt az imádságoskönyvet. Ennél pontosabb meghatározásra példány vagy újabb adatok előkerüléséig nincs lehetőség.

Dömötöri György: Honor posthumus in ... comitis ... Nicolai Serini... Tubingae 1664. – Vide 3259

3187

LINDA, Lucas de: Le relationi et descrittioni vniversali et particolari del mondo di Lvca di Linda et dal Marchese Maiolino Bisaccioni tradotte, osseruatae et nuouamente molto accresciute e corrette, all'altezza serenissima dell'arciduca Ferdinando Carlo d'Avstria. In Venetia MDCLXIV per Combi et La Nou, con licenza de'superiori et priuilegio.

[]⁴, *⁸, A⁸–Z⁸, Aa⁸–ZZ⁸, Aaa⁸–Rrr⁸ = [20] + 1004 [recte 1008] pag. – 4^o – Tit. calcographicus, 1 ill. calcographica, 1 ins., orn., init.

Magyar szöveget is tartalmazó földrajzkönyv. – E kiadvány Linda világtörténete 1660-ban Velencében megjelent olasz nyelvű kiadásának (2957) bővített változata. *Picino* 1660-ban Velencében metszett, rézmetszetes, szöveg nélküli díszcímlapjával kezdődik, amelyen a négy földrész: *Europa, Asia, Africa* és *America* allegorikus nőalakként jelenik meg ([]₁a). Háta üres. A nyomtatott címlapon az 1660. évi velencei kiadáshoz hasonlóan a *La Minerva* feliratú nyomdászjelvény látható ([]₂a). A következő levél rektóján olvasható a *Si contengono in questo libro* című tartalomjegyzék ([]₃a). Ezt követi *Ferdinandus Carolus* ugyancsak Piccini által 1660-ban készített rézmetszetes képe és címere ([]₄b). Az utóbbi három levél háta üres. A további praelimináriák az előző kiadással (2957) megegyező sorrendben követik egymást. A magyar nyelvű Miatyánk a hetedik könyv *L'Ungaria* fejezetében (769–773) a 770. lapon található.

Cf. S 2580A; 2636, 2760, 2957, –, 3188, 3633, →

Budapest *Nat* cop. partim (München) – München *Nat* ⊙ – Venezia *Nat* ⊙

Lani, Michal: Pojednání o smrti. V Žilíně 1664. – Vide 3333

3188

LINDA, Lucas de: Lucae de Linda Descriptio orbis et omnium ejus rerumpublicarum, in qua praecipua omnium regnorum et rerumpublicarum ordine et methodice pertractantur... Amstelodami 1665 apud Jacobum de Zetter.

*⁸, A⁸–Z⁸, Aa⁸–Zz⁸, Aaa⁸–Zzz⁸, Aaaa⁸–Dddd⁸ = [15] + 1156 + [12] – 8^o – Tit. calcographicus, 1 ins., orn., init.

Magyar szöveget is tartalmazó földrajzkönyv. – A nyomtatvány rézmetszetű díszcímlévelét (*_{1a}) nyomtatott címlap követi. Rektóján nyomdászjelvény (*_{2a}), verzóján *Exhibetur in hoc libro* című tartalomjegyzék (*_{2b}) található. Ezután *Celsiss. et illustriss. Domini, domini gratiosissimi* megszólítással kezdődik keltezés nélkül a szerző, *L. de Linda* ajánlólevele (*_{3a}–*_{4a}). Majd *Ad lectorem* szól (*_{4b}–*_{5b}). A földrajzkönyvet a következő szerzők köszöntötték verssel: (1) *G. Hornius* – (2) *Martin. Frederich Seydell, consiliarius p.t. Brandenburgicus et Marchici consistorii assessor* (*_{6a}) – (3) *Joachimus Pastorius, med. et histor. reg. honorarius, Gedani professor historiar.* (*_{6a}–*_{7a}) – (4) *Bernhardus Fridericus a Czettritz* (*_{7a}) – (5) *Sigismundus de Linda* (*_{7b}–*_{8a}) – (6) *Adrianus Stodertus* (*_{8b}). A főrész 12 könyvből áll: *Descriptio et divisio geographica Hispaniae* (1–178) – *Liber secundus de qualitate et indole coeli solique praecipuorum locorum* (179–238) – *Liber tertius exhibens Hispaniae ... mores* (239–318) – *Liber quartus exhibens mores veteres et recentiores Gallorum* (319–376) – *Liber quintus examinans Angliae, Scotiae et Hiberniae mores* (377–479) – *Liber sextus proponens Italiae ... mores* (481–715) – *Liber septimus repraesentans Germaniae ... mores* (717–877) – *Liber octavus exhibens regnorum Europae Septemtrionalium descriptionem* (879–993) – *Liber nonus exhibens praecipuarum aliquot Hanseaticarum civitatum brevem descriptionem* (995–1002) – *Liber decimus exhibens Moscorum et Tartarorum ... descriptionem* (1003–1077) – *Liber undecimus exhibens Indiae Orientalis ... provinciarum descriptionem* (1079–1113) – *Liber duodecimus exhibens descriptionem Indiae Occidentalis, sive Americae* (1115–1156). A főrészhez *Catalogus materialium* című mutató csatlakozik (Dddd_{3a}–Dddd_{8b}).

A *Hungaria* fejezet a Germániáról szóló *Liber septimus* része. *Mores hujus temporis* című alfejezetében található a magyar nyelvű *Miatyánk* szövege (807), amelyet a fejezet végén megjelölt források közül Konrad Gesner *Mithridates* című művéből vett át (Zürich 1610, 1006).

Lucas de Linda világleírása ezzel a címmel először Leidenben jelent meg latinul 1655-ben. Már ebben is megtalálható a magyar nyelvű *Miatyánk* (az Országos Széchényi Könyvtár Geo 492 jelzeten, 807. lap), ennek ellenére az RMNy 3. kötetében hiányzik e mű leírása. Az 1665. amszterdami kiadás főrésze a tíz évvel korábbi, leideni kiadásnak a laponkénti utánszedése.

Cf. S 2580A; 2636, 2760, 2957, 3187, –, 3633, →

Aiud ⊕ – Budapest *Nat* cop. partim (München) – Amsterdam *Univ* ⊕ – London *BL* ⊕ – München *Nat* ⊕

3189

»DE PRIMORDIIS theologico-practicis, quas in complementum examinis ex privatae institutionis, post exercitia latinitatis studio in publicam lucem interrogationum et responsionum produxit in schola Bartphensi Adamus Pribek de Wille die 20. Maii 1665. Bartphae 1665 [typ. Klöss]. 12°– 1 ins«

MKsz 1987: 65

Teológiai vizsgatételek. – E kiadványról Kathona Géza adott hírt Johann Samuel Klein *Nachrichten* című művének kéziratban maradt IV. kötete alapján (MKsz 1987: 65). A fent idé-

zett, grammatikailag hiányos címleíráshoz Kathona hozzáfűzte, hogy „Szeredi Márton vitatta a tételeket. Ajánlva Nagytárkányi Tárkány Istvánnak, kinek nemesi címere ékesítette a címlapot.”

A címleírás alapján a tételeket, amelyek a gyakorlati teológia, azaz az etika alapkérdéseit tárgyalták, a bártfai evangélikus iskolában vitatták meg 1663. május 20-án. Kérdéses az Ugocsa megyei nemesi családból származó, willei Pribék Ádám szerepe, aki a leírás szerint a téziseket a nyilvánosságra bocsátotta. Nem valószínű, hogy ő lett volna a vizsgáztató, mivel ebben a korszakban nincs ilyen néven ismert tanára a bártfai gimnáziumnak. Valószínűbb, hogy Szeredi Mártonhoz hasonlóan ő is vizgázóként vett részt a tételek nyilvános megvitatásán. A nyomtatvány egykori létezését azonban, Klein műveinek általános megbízhatósága alapján, a fenti bizonytalanság ellenére sincs ok kétségbe vonni.

Ifj. Jakob Klöss, aki 1622 óta vezette a nyomdát, 1665-ben meghalt. 1668-tól Bártfa városa működtette tovább a könyvnyomtató műhelyt.

3190

[1] PÁZMÁNY Péter: Cardinal Pazmany Peter Imadsagos könyve, mellyet az meltosagos Magyar orszagi palatinvsne, tekintetes és nagysagos groff Rima Szeczy Anna Maria aszszony töb aitato imádságokkal és Maria Magdolna életéuel megjobbitván, maga költségén uyonna ki boczátott. – [2] (POENITENTIANAK tüköre. Egesz elete es poenitentia tartasa s-meghtere az Szent Maria Magdólnának és az ő atyafiának Márthának, mely fordittatot németből magyarrá mostan elsöben. Irattatot egy keresztyeni lelek által.) Bezben MDCLXV eözvegy Rikesin Susanna bötüivel.

[]¹, a⁴-e⁴ f², A⁴-E⁴ F₁ []¹ F₂₋₄ []¹ G⁴ H⁴ []¹ I⁴-N⁴ []¹ O⁴-Q⁴ R₁₋₃ []¹ R₄ S⁴-X⁴ Y₁ []¹ Y₂₋₄ Z₁₋₃ []¹ Z₄, Aa⁴-Hh⁴ Ii₁₋₃ []¹ Ii₄ Kk⁴-Rr⁴ []¹ Ss⁴ Tt⁴ []¹ Vv⁴ Xx₁₋₂ []¹ Xx₃₋₄ Yy⁴ Zz⁴, Aaa⁴-Fff⁴ Ggg₁ []¹ Ggg₂₋₄ Hhh⁴-Zzz⁴, Aaaa⁴ Bbbb₁ []¹ Bbbb₂₋₄ Cccc⁴ Dddd⁴ Eeee₁₋₃ []¹ Eeee₄ Ffff⁴-Kkkk⁴ Llll₁ []¹ Llll₂₋₄ Mmmm₁ []¹ Mmmm₂₋₄ Nnnn⁴ Oooo⁴ []¹ Pppp⁴-Tttt⁴ Vvvv₁ []¹ Vvvv₂₋₄ Xxxx⁴ Yyyy₁₋₂ []¹ Yyyy₃₋₄ Zzzz⁴, Aaaa⁴-Bbbb⁴; []¹, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Kk⁴ = [1] tab. + [44] + 740 + [12] pag. + [19] tab.; [1] tab. + [132] fol. – 4^o – 1 ins., mult. ill. calcographicae, orn., init., color.

RMK I 1021 – RMK I 1022

Katolikus imádságoskönyv és elmélkedés. – A kiadvány elején *Groff Anna Maria Szecsi* körirattal Széchy Mária rézmetszetes címere. Ezt követi a címlap, hátán az előző kiadásokban szokásos Jeromos-idézettel. Ezt dátum és aláírás nélküli előszó követi *A keresztién hivekhez* (a₂a–b), amelyből kiderül, hogy a kötetben közölt mindkét mű Wesselényi Ferenc nádor feleségének, Széchy Máriának a költségén jelent meg.

A főrész Pázmány Péter imádságos könyve 1650. évi pozsonyi kiadásának (2340) további imádságokkal kibővített változata. A kalendáriumrész itt is az 1631. évre szól, és a 4. kiadásával (1513) azonos, a változó ünnepek táblája viszont az 1665–1695. évkört öleli fel. Az 1650. évi kiadást itt a következő imádságokkal egészítették ki: *Gyónás előtt töredelmességre indító imádságok* (697–703) – *Imádság, midőn ember már a gyónáshoz akar járulni* (703–705)

– *Boldog Szűz Máriához és több szentekhez való imádság gyónás előtt Sz. Ambrus doktor írásaiból* (706–707) – *E négy dolog tartóztatják néha embert a gyónástól és ezek ellen orvosság* (708–710) – *Hat bizonyos okok, melyek miatt a gyónás nem hasznos, sőt vétkes* (710–711) – *Lelki számvétel a gyónáshoz* (712) – *Gyónás* (712–713) – *Istennek tíz parancsolatai* (713–714) – *Isten ellen való vétkek* (715–717) – *Felebarátod ellen való vétkek* (718–721) – *Magad ellen való bűnök* (721–723) – *Imádság gyónás után* (723–724) – *Az Oltáriszentségnek vétele előtt imádságok* (725–729) – *Boldogságos Szűz Máriához az Úr vétele előtt imádság* (729) – *Az Úr vétele után imádságok* (730–731) – *A bűnből kitérő bűnösnek Istenhez való buzgó áhítzásai* (732–737) – *Az őrző angyalhoz könyörgés* (737–738) – *Gonosz fölhők ellen való imádság* (738–740) – *Raphael angyalnak szép tanítása* (740).

Az előző kiadásokból változtatás nélkül átvett verses szövegek: 166. lap: *Szent Ambrus és Ágoston hálaadása*, kezdő szavai: *Téged, Isten*; a további verseknek egy kivételével Jenei Ferenc szerint Nyéki Vörös Mátyás a szerzőjük (RMKT XVII/2 59–98). Állítását Vadai István újabban kétségbe vonta (Kolomp vagy csengettyű? In: *A magyar költészet műfajai és formátípusai a 17. században*. Szeged 2005, 181–182). Szabó Ferenc pedig hipotézisként vetette fel, hogy Pázmány maga költötte át a zsoltárokat (Pázmány Péter imádságos könyvének hét bűnbánati zsoltára. In: *Eruditio, virtus et constantia. Tanulmányok a 70 éves Bitskey István tiszteletére*. Debrecen 2011, 115–121). A versek incipitmutatóra utaló kezdőszavai: 563: *Meg ne feddj engemet ... és meg ne ostorozz* – 565: *Boldogok, akiknek* – 567: *Meg ne feddj engemet ... és meg ne verj* – 569: Balassi Bálint: *Végtelen irgalmú, ó* – 573: *Uram, halld* – 575: *Sok háborúságban* – 576: *Hajtsd meg füleidet* – 661: *Tengernek* – 665: *Mennyorságnak királynéja, irgalmasságnak* – 666: *Üdvözítőknék* – 668: *Mennyorságnak királynéja, angyaloknak* – 669: *Mennynek királyné*.

A könyv címlapján és az első három füzeten a piros és a fekete nyomás váltakozik. A következő lapok mellé egy-egy rézmetszettel illusztrált papírlevelet ragasztottak, amely általában felirattal és levélszámozással van ellátva: 42. AVE MARIA, 48. SS. TRINITAS, 65. CRVX CHRISTI, 105. PATER NOSTER, 135. PVLCHRA VT LVNA, 171. CONTIO AD POPVLVM, 182. SACRIFICIVM MISSAE, 255. ADORATIO CRVCIS, 320. S. BRIGITTA, 336. CRVCIFIXVS, 348. SALVATOR MVNDI, 420. COMMVNIO, 563. REX DAVID, 591. LITANIAE SANCTORVM, 634. O SALVTARIS HOSTIA, 642. NOMEN IESV, 664. ASSVMPTIO VIRGINIS MARIAE, 706. ROSARIVM B.V.M., 725. COENA DOMINI.

Az imádságos könyvhöz csatolt elmékedések címlapja mellett Bűnbánó Magdolnát ábrázoló metszet van POENITENTIA S. M. MAGDALENA felirattal. E függelék tartalma és beosztása megegyezik a bártfai 1626. évi kiadással (1348). Csupán az abban szereplő ajánlólevél maradt el. A kötet végén itt is közölték a *Szent Mária Magdolnának tízrendbeli örömről* szóló ciklusos verses elmékedést, amelynek kezdősora: *Íj₂b: Ó Mária Magdolna, Istennek választott edénye*.

Az Imádságoskönyv kritikai kiadását az 1631. évi, negyedik kiadás alapján sajtó alá rendezte Sz. Bajáki Rita és Hargittay Emil. Bp. 2001 (Pázmány Péter művei. Kritikai kiadás 3).

Széchy Mária szerepét az épületes irodalom alpműveinek igényes, metszetekkel díszített kiadásaiban Acsády Ignác méltatta. Véleménye szerint e kötetben a *communio* képe, a 420. lap mellett a murányi kápolnát ábrázolja, Wesselényi Ferenc és Széchy Mária képével (Széchy Mária (1610–1679). Bp. 1885, 194).

Kudora Károly 1879-ben a Rakovszky család lontói könyvtárában megtalálta e kiadvány egy példányát (MKsz 1879: 212), és ezzel igazolta Szabó Károly feltételezését, amely szerint e család kéziratos katalógusában tévesen volt e kiadvány megjelenési éve 1645-nek feltüntetve (RMK I 1021).

Szinnyei József írói lexikona a Pázmány Péter szócikkben az *Imádságoskönyv* 1665. évi pozsonyi kiadását is említi (X 622). Mivel e kiadásból sem példány nem maradt fenn, sem korabeli említése nem ismeretes, ezért Szinnyei feltételezése nem látszik megalapozottnak.

Cf. (1) 945!*; 2340; –, →

(2) 1348; –

(1–2): Budapest *Nat* ① ②* – Budapest *Univ* ②* – Debrecen *Univ* ②* – Eisenstadt *Esterházy* ○ – Martin *Nat* ○ – Nižnij Novgorod ○

(1): Budapest *Acad* ③

(2): Budapest *Acad* ②* – Budapest *Nat* ① – Cluj-Napoca *Acad* ②*

Olim: Debreczeni r.cath. gymn. – B. Apor László ktárában Bécsben

3191

(PÁZMÁNY Péter) [transl.]: *Kempis Tamásnak Christvs követeserül négy könyvei*. [Viennae cr. 1665 vidua Rikhes].

[]², *¹, A⁴–P⁴ []¹ Q⁴–X⁴ Y₁ []¹ Y_{2–4} Z⁴, Aa⁴–Zz⁴, Aaa⁴–Ddd⁴ Fff₁ []¹ Fff_{2–4}, Ggg⁴–Qqq⁴ Rrr²
= [4] + 493 [recte 499] pag. – 4^o – Tit. chalcographicus, 1 ins., 3 ill. chalcographicae, orn., init.

RMK I 1613 – Čaplovič 2591

Katolikus elmélkedések. – E kiadvány nyomtatott címlap nélkül jelent meg. A rézmetszetű címlap Krisztust keresztrel követő angyalt és embereket ábrázol, jobb alsó sarkában *Ioh. Mart. Lerch. sculp. Viennae* megjegyzéssel. A következő levél rektóján GROFF ANNA MARIA SZECSI körirattal Széchy Mária rézmetszetes címere látható. A rézmetszetes leveleket követő ajánlás *A keresztény hívekhez* szól (*₁a–b). A főrész szövege (1–493 [recte 499]) megegyezik az 1648. évi pozsonyi kiadással (2238). A második, harmadik, negyedik kötet elé egy-egy, a fejezethez illeszkedő, allegorikus, rézmetszetes illusztrációt illesztettek. A 2. számmal jelölt felirata: *Sicut passer solitarius in tecto* (120–121 pag. között), a 3. számmal jelölt címe: *Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est. Cant. 5.* (170–171 pag. között), a 4. számú, az utolsó vacsorát ábrázoló felirata: *Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita* (404–405 pag. között).

Az ajánlás írója Acsády Ignác szerint ugyanaz a személy volt, mint aki az ugyancsak Széchy Mária költségén, Bécsben 1665-ben kiadott Pázmány Péter *Imádságos könyv* (3190) előszavát írta (Széchy Mária (1610–1679). Bp. 1885, 192–193).

Az ajánlás szerint Széchy Mária, Wesselényi Ferenc nádor felesége a korábbi kiadások példányainak szűkös volta miatt saját költségén jelentette meg Pázmány Péter Kempis-fordítását. E megjegyzés alapján Szabó Károly valószínűnek tartotta, hogy ez a hely és év megjelölése nélkül megjelent elmélkedőkönyv Wesselényi Ferenc nádor halála, 1667 előtt jelent meg. Ő is (RMK I 1613), Ján Čaplovič is (2591) hely nélküli nyomtatványként vette fel bibliográfiájába. Megjelenési helyeként Čaplovič egyaránt elképzelhetőnek tartotta Nagyszombatot, Lócsét, Kassát vagy Bécsset. A betűtípusok alapján V. Ecsedy Judit megállapította, hogy 1665 körül nyomtatták Bécsben, özv. Susanna Rikhes műhelyében (szóbeli közlés). A címlap metszője,

Johann Martin Lerch a württembergi Oberleiningenben született. 1659 és 1684 között Bécsben, átmenetileg pedig Prágában működött (Thieme, Ulrich – Becker, Felix: *Allgemeines Lexicon der Bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart*. Leipzig 1914, XXIII. 114).

Cf. 1271!*; 1713!*; –, →

Budapest *Acad* ② – Budapest *Nat* ②* ②* – Budapest *Ref* ② – Budapest *Univ* ② – Cluj-Napoca *Univ* ②* ② – Târgu Mureş ②

Olim: Kremnica frant. k.

Poenitentianak tüköre ... Irattatott egy keresztyeni lelek által. Beczben MDCLXV eözvegy Rikesin Susanna bötüivel. – Vide 3190

3192

[1]UJ és o kalendariom Kristus urunk születése után való MDCLXVI. esztendőre, kinek hossza 365 napot foglal magában, nagy szorgalmatossággal a-Posony és annak környül való helyeknek meridianomiára rendeltetett Kürner Lipold és Mate, aa. ll. et philos. baccal. által Német, Magyar és ezek szomszédságában lévő országok szolgálattjára, a magyar historia és sokadalmakkal egyyüt. – [2] (Prognosticon az az az égi-czillagok és plánéták járásibolvaló-jövendülés [!]) Kristus urunk születése után való MDCLXVI. esztendőre ... nagyszorgalmatossággal[!] az czillagoknak járások szerint az országokban levő változásokról, az üdönek tuláydon mivoltárol, az emberek közöt való jövendő betegségekről, á-Napnak, Holdnak és plánétaknak forgásiról és onnét eszembe vett szélvészekről, az Austriay Herczegségnek, leg-kival képpen Magyar-ország és ennek szomszédságába(n) lévő országoknak meridianumiá szerint (kinek elevatioja 48. grad, 5.28. min.) szedeggetet kalendariom Kürner Lipold és Mate, aa. ll. et philos. baccal. által). Béchben [1665] Kürner János és Jakab, Also Austriának könywnyomatotojánál.

[A]⁸B⁸C⁸D⁷ = [31] fol. – 8° – 1 ins., orn., color.

RMK I 1031

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlapon két angyal tartja Magyarország koronás címerét. Az előző évben is e nyomdában használt, kopott címer (3139) helyett most új szerepel.

A naptárrész beosztása megegyezik az 1664. évre szóló bécsi kalendáriuméval (3074) ([A]_{2a}–[A]_{8a}). Ezután olvasható a *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról, purgációk és más orvosságok beveteléről* ([A]_{8b}–B_{1b}) valamint a *Patika, azaz az érvágásban kibocsátott vérnek jelenségéből észrevett betegségek ellen való orvosságok* (B_{1b}–B_{3b}) című vers, amelynek az

incipitmutatóra utaló kezdő szavai: *Az érvágás által ha véred.* Az önálló címlappal (B_{4a}) ellátott prognosztikon egyes fejezetei: *Rövid jegyzés mind az elmúlt esztendőben jelent üstökös csillagokról, mind azoknak közönséges természetéről. Első része.* (B_{4b}) – *Második része. E jelen való 1666. esztendőnek uralkodó planéta választásáról* (B_{4b}–B_{6a}) – *Harmadik része, ugyanerről, az uralkodó planéták hatásáról.* (B_{6a}–B_{7a}) – *Negyedik része. A télről* (B_{7a}–B_{7b}) – *Ötödik része. A kikeletről* (B_{7b}–B_{8a}) – *Hatodik része. A nyárról* (B_{8a}–B_{8b}) – *Hetedik része. Az őszi* (C_{1a}) – *Nyolcadik része. Az 1666. esztendőbeli Napban és Holdban lévő fogyatkozásokról ...* (C_{1a}–C_{2a}) – *Kilencedik része. A földi termésről ...* (C_{2a}–C_{3a}) – *Tizedik része. A békességeknek és hadaknak jeleiről* (C_{3b}–C_{4b}) – *Tizenegyedik része. E jelen való esztendőnek betegségről* (C_{4b}–C_{5a}) – *Magyar históriának következő része mindenféle hadakról, városok és véghelyek szállásokról ..., amelyek történetek Felső- és Alsó-Magyarországban 1551. esztendőben* (C_{5a}–D_{2b}) – *Némely jelek, amelyekből az időnek változását eszünkbe vehetjük. A Napról* (D_{2b}–D_{3a}) – *A Holdról – A csillagokról* (D_{3a}) – *A levegő égről* (D_{3a}–b) – *A vízről – A földről* (D_{3b}). A kiadványt a *Magyarországi és erdélyi sokadalmak* (D_{5a}–D_{7b}) című vásárjegyzék zárja.

Cf. 2626!

Budapest Nat ① ②*

3193

[1–2][Almanach und Prognosticon. Kronstadt cr. 1665 Herrmann.]

[]⁸ + ? = [8] + ? fol. – 16^o – 1 ins.

Naptár és prognosztikon. – Ez a kötéstáblából kiáztatott, eddig bibliográfiailag nem ismertett kiadvány két példánya ugyanazt a félívnyi szöveget tartalmazza: a kalendárium prognosztikon részének nyolc, részben töredékes levelét. Ezek a *Von Frucht- und Unfruchtbarkeit der Erde* című fejezet kezdete és egy további lapja, a *Woher des Mondeskörper so scheckig oder fleckig aussehe und scheine?* című rész szövegének hét lapja, a vásárjegyzék A–K, továbbá az *Ende* szóval záruló N–W közötti része olvasható, valamint Brassó város fametszetes címere látható.

A töredék évszámot nem tartalmaz, azonban a brassói nyomda felszerelésének vizsgálata alapján az 1660-as évek közepén keletkezhetett (V. Ecsedy Judit közlése). Érvényességének évére jellemző adatokat tartalmazó példányának előkerüléséig nyomtatási ideje ennél pontosabban nem határozható meg. Az 1665-re szóló kalendáriumtól biztosan eltérő szedésű (3140). A meghatározható időköz alapján esetleg része lehetett az 1664-re szóló naptárnak (3075), amelynek ma csupán az „A” füzeté ismeretes, vagy valamely 1665 körüli, példányból nem ismert brassói naptárnak, legvalószínűbben az 1666-ra szólónak.

Ezt követő, ma ismeretes brassói kalendárium 1674-re készült (RMK II 1329). Elképzelhető, hogy ezen időpontok között is évente jelentettek meg Brassóban naptárakat, azonban a jelenleg ismeretes adatok alapján – e pontosan meg nem határozható töredék ellenére sem – lehet biztosan feltételezni a naptársorozat folyamatos megjelentetését.

Cf. 2822!

Braşov Arch ④ ④ – Budapest Nat cop.

3194

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Georgii C. Comarini, ss. theol. doctoris et ecclesiae Debrecinae pastoris Concionum sacrarum centuria tertia, continens conciones festuales, occasione dierum nativitatis, passionis, resurrectionis et ascensionis Christi, item missionis Spiritus Sancti populo Debrecinensi propositas et secundum temporis, quo unaquaeque habenda est, seriem digestas, cum indice duplici... Debrecini 1665 apud Georgium P. Karancsi.

(?)⁸ (??)⁴, A⁸–Z⁸, Aa⁸–Hh⁸ = [23] + 494 [recte 484] + [12] pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 1043

Református prédikációk. – A címlap háta üres. A kötetet *Georg. C. Comarinus* 1665. augusztus 5. (*Nonis August.*) kelezéssel *Joh. Illyefalvi ... bonorum ... comitis Stephani Csaki ... praefecto ...*, *Nicol. Fekete de Debr., uni assessorum comitatus Abaujvariensis ...*, item *... Steph. Farkas, Geor. Cseplesz, Mich. Ersek, istis affinibus...* ajánlja (?_{2a}–?_{2b}). A *Lectori candido salutem et officia!* kezdetű előszóban a szerző hasonló református prédikációgyűjtemények említése után a keresztény ünnepnapok megszentelésének kérdését tárgyalta. Előszavát Debrecenben *prid. Id. Aug.* (augusztus 12.) kelezte (?_{3a}–?_{3a}). Az *Index textuum seu locorum S. Scripturae...* a bibliai könyvek sorrendjében adja a beszédek alapjául szolgáló bibliai textust (?_{3b}–?_{4b}).

E kötet harmadik tagja Komáromi Csipkés prédikációgyűjteményének, amely az egyházi év hat ünnepére tartalmaz összesen száz prédikációt: karácsonyra 35, Krisztus szenvedésére 14, húsvétra 18, mennybemenetelre 6 és végül pünkösdre 27 prédikációt (1–494. pag.). A latin beszédek elején olvasható bibliai textus magyar nyelvű. Ezeket a prédikációkat, pontosabban magyar nyelvű és bővebb változatukat Komáromi Csipkés György a debreceni gyülekezet előtt mondta el 1656 és 1663 között, a textus után megjelölt napokon. A kötet végén *Index rerum et verborum praecipuorum* címmel betűrendes tárgyszómutató (Hh_{3a}–Hh_{8a}) és *Errata corrigenda* (Hh_{8b}), sajtóhibajegyzék található.

A beszédek felépítéséről, stílusáról, keletkezésükről és a magyar nyelvű szentírási helyekről ld. a *Centuria prima* (2888) és *secunda* (3252) előszavait.

Cf. 2888, 3252. –, 3418, 3510, →

In 18 bibliothecis 30 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Pápa *Ref* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş – etc.

3195

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Az iudiciaria astrologiarol és üstökös csillagokrol valo jvdicivm, mellyet egy meltóságos zászlos urnak kivánságára s' kedvejért levél formaban elsőben déak nyelven irt, és az

utan némelly becsületes halgatoi kívánságára s' kedvejért nemzete javára magyarrá tett, bővített és ilyen rendben, formában az Isten dicsösségére ki-eresztetti Comaromi C. György S[zent] I[rást] M[agyarázó] D[ocor] E[s] D[ebreceni] P[raedicator]. Debrecenben 1665 Karancsi György.

A¹²-D¹² E¹⁰ = [13] + 101 + [1] pag. – 12° – Orn., init.

RMK I 1023

Csillagászati értekezés. – A címlap háta üres. A következő lapon kezdődik az *Ajánló levél...* Erdődi János uramnak, Debrecen városának mostani érdemes főbírájának, ... Dobozi István uramnak, ... Debrecen városának sokszori főbíróságot viselt fő tanácsának, ... Balyik András uramnak, a debreceni tiszteletes tanácsnak egyik fő tagjának és Vígkedvű Pál uramnak ..., kelt: Debrecenben, 1665. február 5-én, aláírója: Komaromi C. György (A_{2a}-A_{5a}). Ezt követi *Ez kis munkácskának mutató táblája* (A_{6b}-A_{7b}). A főrészt levél formában írta meg Komáromi. Ezért a szöveg *Az tekintetes ... Cob Friderik Farkasnak, Neudingben zászlós úrnak, az felséges római császár hadi tanácsának, kamarásának és egy ... gyalog regimentjének legfelső colonellusának ... és ... ő felsége szatmári várának commendánsának, etc...* szülő címmel kezdődik. Első fele *Az astrologusokról* (1–57), második fele *Az üstökös csillagokról* (58–101) élőfejjel összesen CXX pontot foglal magába. A levél keltezése: Debrecenben, 1665. január 13. Az élőfejjel ellentétben az üstökös csillagokról szóló rész valójában a 47. lapon, a LX. ponttal kezdődik. A szöveg az 1664. december 14-én látott üstökös (vö. 47), kapcsán elutasítja az asztrológiai jóvendőléseket, valamint ebben a szellemben elmondja azt, amit az üstökösök kapcsán fontosnak tart. A nyomtatványt a *Kegyves olvasó* című hibajegyzék zárja (E_{10b}).

Részleges szövegkiadás: A táguló világ magyarországi hírmondói, XV–XVII. század. Bp. 1984, 448–451, Waczulik Margit.

A munka keletkezésének történetéről az előszó alapján elsőként Szabó Károly számolt be (Századok 1873: 348.), ismertette és szövegéből bőven idézett Márkus Mihály (Komáromi Csipkés György. Tata 1979, 126–132), újabban részletesen elemezte a kiadvány tartalmát Kiss Farkas Gábor (MKsz 2005: 159–161). A hazai természettudományos ismeretterjesztésben való jelentőségéről, forrásairól M. Zemplén Jolán írt (A magyarországi fizika története 1711-ig. Bp. 1961, 112–114).

A szakirodalom korábban Sándor István (Könyvesház 41), valamint Rádai Eszter könyveinek 1757-ben készült kéziratos lajstroma (Târgu Mureş, Ms 95. Nr. 10) említése nyomán feltételezte a munka 1661-es kiadását. Szabó Károly azonban cáfolta ennek létét (RMK I 1023, Századok 1873: 346). Szabó álláspontját igazolja az is, hogy az 1661-es kiadást Komáromi Csipkés sem 1675. július 22-én kelt, kéziratban fennmaradt *Catalogus*ában (közli ifj. Bölöni Sándor: Száz 1873: 139), sem a *Catalogus operum editorum et nondum editorum prout erant* című, Kolozsvárott 1677-ben megjelent (RMK II 1401, A_{3a}) munkájában nem közli. Ellene mond létezésének az is, hogy ez a mű az 1664. december 14-én feltűnt, jelentősebb irodalmat indító (vö. MKsz 1910: 244, Gulyás Pál) üstökös kapcsán íródott, így kizárható, hogy annak korábbi kiadása lenne. Természetesen elképzelhető, hogy Komáromi Csipkés korábban is foglalkozott ezzel a témával, azonban további bizonyítékok felbukkanásáig a kiadvány létezése nem feltételezhető.

Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca) – Cluj-Napoca *Univ* ① – Sárospatak *Ref* ②

3196

SCHWABE, Johann: Цурковъ московскїи sive dissertatio theologica de religione ritibusque ecclesiasticis Moscovitarum, quam praeside ... Joh. Ernesto Gerhardo, ss. theol. d. et p. p. in ... academia Jenensi ... ad d. 18. Octobris in auditorio theologorum horis pomeridianis publicae disquisitioni submittit Iohannes Schwabe, Revalia-Livonus, auctor et respondens. Jenae MDCLXV typis Johannis Jacobi Bauhofferi.

);(4, A4-M4, []2 = [54] fol. - 4° - Orn., init.

ItK 1961: 50 - VD17 39:127748W

Függelékében magyar nyelvű költeményt is tartalmazó teológiai disszertáció. – A disszertációt a jénai egyetem teológiai karán a livóniai Revalból származó diák, Johann Schwabe 1665. október 18-án védte meg Johann Ernest Gerhard elnökletével. A művet az auctor és respondens *Johannes Schvvaabe Rev. Liv.* szülővárosa tanácsa tagjainak ajánlotta ():(1 b-):(2 b). A terjedelmes disszertáció bevezető részeiben az oroszokról és nyelvükről ad áttekintést, majd *XXI caput*-ban kritikai értelel ismerteti a görögkeleti egyház tanításait néhány fontos teológiai közös helyről, és leírja az egyház legfontosabb szertartási szokásait. Az *Oratio Dominicát* négy szláv nyelven (*in lingua Russica, Polonica, Bohemica, Slavonica*) közli (D1 b). A magyar verset elsőként Othmar Feyl (*Beiträge zur Geschichte der slawischen Verbindungen und internationalen Kontakte der Universität Jena. Jena 1960, Abb. 4–6.*), majd Borzsák István közölte (ItK 1961: 50). Ez a disszertációt követő üdvözlő versek között, az []1 a lapon található, szerzője *Timotheus Hillarius Binnerus Neusoliensis* [!] *Hungarus*. A költemény incipitmutatóra utaló kezdete: *Amint kertész fából aztán*. A következő lapon még két *Hungarus* szerző költeménye is olvasható: *Andreas Bognerus Corona-Transsylvanus* latin és *Joh. Schleinerus Hungarus* cseh nyelvű verse ([]1 b).

A magyar nyelvű vers szövegekölzlése: ItK 1961: 50 és RMKT XVII/10 64.

A magyar vers szerzőjéről, Timotheus Hilarius Binneről Borzsák István csak annyit állapított meg, hogy talán azonos családból származik, mint a 17. század első feléből már szerzőként ismert Hilarius Ernestus Biner (vö. 1888). Ez igen valószínű, mert a jénai teológushallgató besztercebányai születésű, Hilarius Ernestus Biner pedig 1641–1645 között volt Besztercebányán rektor, feltehetőleg az ő fiáról van szó. A jénai diák magyarnyelv-tudása a költeményből ítélve hiányos volt. Más műve nem ismeretes. 1666-ban a lipcei egyetemen is végzett tanulmányokat. Később a holsteini Bredstadtban lett az evangélikus iskola rektora és lelkész 1713-ban bekövetkezett haláláig.

A jénai egyetem történetének monográfusa, Othmar Feyl, aki idézett művének mellékletében a mű címlapját és az üdvözlő verseket is közölte, az alkalmi versek kapcsán azt hangsúlyozta, hogy e nyomtatványban mennyire összetalálkoztak a Jénában tanuló kelet-európai diákok „Moszkvától a Baltikumon át le egészen Erdélyig”.

A VD 17 e kiadványnak két variánsát különítette el, amelyek a „)2” levél nyomtatásában különböznek (VD17 12:183173X és VD17 39:127748W). A magyar vers az utóbbi VD-számmal azonosított példányok közül azonban csak azokban található meg, amelyeket a példánynyilvánítás e tétel végén felsorol.

Budapest *Nat* cop. (Jena) – Dresden *Nat* ⊕ – Jena *Univ* ⊕ – München *Nat* ⊕ – Wolfenbüttel ⊕

3197

[1] BALASSI Bálint: Az nehai tekintetes és nag[yság]o[s] vitéz urnak, gyarmati Balassa Balintnak Istenes eneki. Most újonnan sok kedves enekkel, Pecseli K. Imrene[k] istenes enekivel meg-bővítettett. – [2] [Isten eleibe fölbocsátandó áhítatos imádságok.] Kassan 1665 Severina özvegyénél.

$A^{12}-R^{12} + ?$; $A^{12}-G^{12} = [17] + 394$ [recte 390] + ? + [9?]; 163 + [5] pag. – 24° – Init.

Sztripszky I 2048/255, I 2049/256 ← MKsz 1879: 122–123 – Dézsi: Bibliographia 5 – Čaplovič 594 – Čaplovič 598 – Appendix 213

Vallásos versek gyűjteményének protestáns kiadása és imádságoskönyv. – A leírás a terjedelmesebb székesfehérvári töredékpéldány alapján készült, ehhez képest nem jelent kiegészítést a kolozsvári példány, amely csupán a 173–174. lapot tartalmazza. A címlap jobb oldalon hiányos, de szövege csaknem teljes egészében megőrződött. A címlap háta üres. Az olvasóhoz címzett előszavában Balassi verseit méltatja a *Solvirogram Pannonius* álnevet használó kiadó (A_2a-A_5b). Az előszó versben végződik (A_5a-b), incipitje: *Ily jót teljes szívből*. Utána három üdvözlővers következik: *Elogia ... domini Valentin[i] Balassa ... Johannes Rimanus*, kezdete: A_6a : *Bálint, nemzetedben ki voltál Balassa* (A_6a-A_7b) – *In eundem. Ianus Balogus Tolnaeus* latin nyelvű verse (A_7b-A_8a) – ugyanaz magyarul: *Ungarico idiomate per Joannem Rimai reddita ...*, kezdete: *Istenasszonyokkal égben az Istenek* (A_8b-A_9b).

Az *tekintetes és nag[yság]os gyarmati Balassa Balintnak Istenes eneki* címmel kezdődik a kiadvány főszövege. Az énekeskönyv-rész fejléce végig: *Balassa Bálintnak Istenes Eneki*. Az egyetlen ismert példányban a meglévő részek: az 1–101. lapokra nyomtatott énekek, Rimay János *Kiáltok* kezdetű versei, amelyek vegyesen tartalmazzák Balassi Bálint és név nélkül Rimay János énekeit, megmaradt továbbá majdnem teljesen a Balassi testvérek halálát sirató *Epicidium* a 151-től a 198. lapig. A 198. lapig terjedő részben a lapszámok egy kivétellel megegyeznek az 1660 körüli bártfai kiadás lapszámaival (2890), az énekek leírását ld. ott. Majd nagyobb hiány után a 301–322. és a 363–394. lapok maradtak meg a vegyes énekanag egyes énekeivel. A kikövetkeztethető lapszámok: 297. pag. volna a vers kezdete, de itt csak a 301. laptól olvasható, a 10. versszak 2. sorától Szepsi Csombor Márton: [Ifjúságom] – 303: Szepsi Csombor Márton: *Egekben* – a 311. lapon olvasható a [Szegény fejem] kezdetű ének 2. versszakának vége, így ez a 310. lapon kezdődött – 314: *A gonosz* – a 322. lapon őrszó utal rá, hogy a 323., már hiányzó lapon a [Téged Uram] kezdetű ének következik – 363: [Pécsele Király Imre:] *Paradicsomnak* – 371: [Pécsele Király Imre:] *Én nyavalyás* – 388: [Pécsele Király Imre:] *Pajzsa* – 392: *Bűn*. Az *Istenes énekek* szövege a 394. lapon megszakad. A hátralévő énekek és az Index feltehetően még az S és a T ívet töltötték ki a 433. lapig. Az Index terjedelme még 9 számozatlan lap (T_8b-T_{12b}) lehetett.

A kiadvány második részét az 1660 körüli bártfai kiadáshoz (2890(2)) hasonlóan az önálló füzetjelzéssel és lapszámozással ellátott „Isten eleibe fölbocsátandó áhítatos imádságok” című imádságoskönyv teszi ki. A töredékben megmaradt belőle a G füzet a 145–163. lapokon olvasható imádságokkal és végén az öt számozatlan lapot kitevő *Indexszel* ($G_{10b}-G_{12b}$). A meglévő részek szövege megegyezik az imádságoskönyv teljes terjedelmében fennmaradt váradi 1652-es kiadásának szövegével (2454). Az *A feltámadásról* szóló imádság végén lévő *Vége* felirat alapján nem tartalmazza az 1652. évi kiadásban közölt *Szent Dávid penitencia tartó zsoltárit*.

A nyomtatványnak a székesfehérvári püspöki könyvtárban őrzött és kötéstáblából kiázta-tott töredékes példányáról először 1878-ban adtak hírt (MKsz 1878: 336). Ennek az említésnek téves 1655-ös évszámadatát Szabó Károly a példány alapján helyesbítette és részletesebb ismertetést adott a kis 12-ed rétnek nevezett kiadványról és a vele kolligált imádságoskönyvről (MKsz 1879: 122–123). Szabó Károly híradása alapján vette fel Sztripszky Hiador is bibliográ-fiájába a kiadványt (I 2048, I 2049, vö. **Appendix 213**).

A versgyűjtemény tartalmát az incipitekkel és Solvirogram előszavával együtt Dézsi Lajos közölte (Bibliographia 15–27) a címlap-másolattal, ill. a 95. lap képével. Megállapította, hogy a kiadás a 198. lapig hű lenyomata a bártfai kiadásnak, de a további részek közlésében 72 lap a különbség a két kiadás között (uo. 20). Az előszót író, magát anagrammával megnevező Solvirogram Pannonius kiléte ismeretlen. Az előszónak azon utalása alapján, mely szerint Solvirogram Balassi Bálinttól nyomtatott kiadást nem ismert, Dézsi Solvirogramot az *Istenes énekek* első közrebocsátójának tartotta (23). Hasonló véleményen volt Klaniczay Tibor is, aki az őskiadásra vonatkozó addigi ismereteket összefoglalta, és kiemelte Rimay stílusának hatását az előszóra (MTA I-II. Osztályának Közleményei XI. 1957: 297–298, 309–311). Bóta László az első kiadás szerkesztését, lehetséges forrásait és az előszó aláírójának anagrammát tartalmazó nevét is vizsgálva ahhoz a feltételezéshez jutott el, hogy Solvirogram személye Rimay Jánossal azonosítható (Itk 1983: 173–188).

Vadai István szerint elképzelhető, hogy Solvirogram – aki előszavában csak Balassi verseit említette, holott a kiadvány főrése Balassi és Rimay verseit vegyesen tartalmazza – nem az *Istenes énekek* elé írta előszavát, hanem Balassi Bálintnak esetleg nyomtatásra szánt, talán meg is jelent „Más könyve” elé, amely Balassinak tíz istenes versét tartalmazta. Solvirogram előszavához pedig Rimaynak is köze lehetett (A szerelem költői 146–148, 154). Kőszeghy Péter szintén utalt arra a lehetőségre, hogy az előszó más kiadáshoz íródott: ő a Balassi–Rimay *Istenes énekek* első közreadóját Rimay környezetében Madách Gáspár vagy Ráday András személyében kereste (Korunk 2008, 7. sz., 29–35).

Vadai Solvirogram személyét újabban Prágai Andrással tartja azonosíthatónak. Szerinte ő lehetett az a literátor, aki hozzájárított Balassi Bálint énekeinek Rimay János által másolt kéziratához, amely a Rákóczi-család könyvtárában 1638-1639-ben is megvolt (ItK 190–197, Jenei Ferenc és Monok István: A Rákóczi-család könyvtárai 1588–1600. Szeged 1996, 185. 680. sz.). Prágai ezt a kéziratot rendezhette sajtó alá, elhagyva a költő szerelmes verseit és átdolgozva Rimay előszavát. A rejtélyes Solvirogram szót azonban Vadai továbbra sem tudta értelmezni (Solvirogram Pannonius. In: A zsoldár a régi magyar irodalomban. Konferencia Csurgón 2007-ben).

A kassai kiadásról – Szentmártoni Szabó Géza észrevételét is hasznosítva – Kőszeghy Péter bebizonyította, hogy vegyes énekrészében a rendezett kiadások sorrendjét követte: ezekben már négy énekkel kevesebb található, mint a bővített rendezetlen kiadásokban. Feltételezése szerint ebben a kassai kiadás a már elveszett, csak említésből ismert váradi első kiadást (1652, 2451) követte. Az Epicedium és a vegyes énekanyag közé eső, a kassai kiadásból hiányzó 71 lapról pedig feltételezte, hogy ezt a részt a kassai kiadásban Rimay Jánosnak a korábbi rendezetlen kiadásokból még hiányzó énekei töltötték ki (Itk 1985: 83–88).

Vadai István újra megvizsgálva a kérdést ez utóbbi állítást kétségbe vonta. Felhívta arra a figyelmet, hogy a hiányzó rész a lapszám téves ugrása miatt nem 71, hanem valójában csak 67 lap, és 67 lapra Rimay 18 éneke a summákkal együtt nem fért volna ki. A hiányzó részben Vadai gyűlekezeti énekeket sejt. Az 1632-es bártfai kiadás (1519) vegyes énekrész közölt ugyanis olyan protestáns énekeket, amelyeket az 1660 körüli bártfai rendezetlen kiadás (2890) már nem: az így „bepótolható” énekek 45 lapot tesznek ki. Vadai hipotézise szerint ezeket a gyűlekezeti énekeket Szenci Kertész Ábrahám hagyta el az *Istenes énekek* első váradi kiadásából.

Ezzel a feltevéssel azonban az *Istenes énekek* kiadásainak a sztemmája (ld. Itk 1991: 63, Vadai István) megváltozik.

A kassai kiadás közvetlen előzménye ezzel nem a bártfai 1660 körüli és a váradi 1652-es rendezetlen kiadások lennének, hanem az 1640 körülre feltételezett, példányból ismeretlen lőcsei kiadás (1933), amely Vadai szerint még nagyobb számban tartalmazhatta az említett protestáns egyházi énekeket, ugyanakkor Pécseli Király Imre énekeit már felvette a vegyes énekek közé. Ennek a lőcseinek lett volna újabb kiadása az egyházi énekekből már elhagyó váradi első editio is (A szerelem költői 170–175, Vadai István).

A kassai kiadás a mai ismeretek szerint Balassi és Rimay *Istenes énekeinek* időben utolsó ún. rendezetlen kiadása. Az egy évvel későbbi lőcsei kiadás (3292) már a két költő műveit szétválasztó, és Rimay nevét is feltüntetető rendezett kiadásnak a típusát vitte tovább, amely először Váradon jelent meg 1655 körül (2619).

A kassai nyomtatvány impresszumában megnevezett „Severina özvegyne” Markus Severini kassai nyomdász özvegyével, Susanna Severinivel azonos. Neve ezen a kiadványon fordul elő utoljára, az 1665-ös év összes többi nyomtatványát már az új kassai nyomdász, Johann David Türsch jegyzi, akihez az özvegy hozzáment. A házasságról az özvegy 1665. április 3-i levelében írt (OSzKÉvk 1979: 376, Pavercsik Ilona).

Az *Ahitatos imádságokat* Ján Čaplovič önálló számon szerepeltette bibliográfiájában (598).

Cf. 787;

rendezetlen kiadások: 1519!; 1933!; 2890, –

rendezett kiadások: 2619; 3292, 3653, →

imádságoskönyv: 2454; 2890(2), –

Budapest *Nat cop.* (Székesfehérvár) – Cluj-Napoca *Univ* ④ – Székesfehérvár *Dioec* ④

3198

BONA verba, quibus ex inferioribus Pannoniae partibus profectum ab ecclesia S. Georgiana, cui triennium praefuit fidelissimus antistes, cum honore ac dolore dimissum ad pastorum Varaliensem in sup. Hung. vocatum m. Daniele Kleschivm n. H., p. l. caes. etc. vicinum integerrimum fratrem ... devote comitatur Posonivm et Sempronivm a. o. r. MDCLXV mense Februario. Cassoviae (MDCLXV) Iohan. David. Türsch.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1044 – Čaplovič 595

Köszöntő versek és bizonyoságlevél. – A költeményekkel a Pozsony megyei Szentgyörgyről Felső-Magyarországra, Szepesváraljára meghívott evangélikus lelkészt, Daniel Klescht köszöntötték a következő személyek: (1) *Hodoeporium ad ... m. Daniele Kleschium ...* címmel David Titius, *ecclesiastes Posoniensis nec non ... ejusdem comitatus contubernii senior* (A₁b) – (2) *Matthias Langius, Sempron. ecclesiastes* (A₁b–A₂a) – (3) *Valentinus Sutorius Romh. Fran., h. t. eccles. Poson.* (A₂a) – (4) *...Propempticon ... Danieli Kleschio ..., cujus discessum et*

peregrinationem ... exornare et ratificare voluit ac debuit Georgius Stephanides Lieskoviens., pastor ... in ecclesia Evangelica Hung. Bohemica Posonien. Költeménye végén a keletkezés dátuma: *Scripti Posonij 19. Januarij anno ... 1665.* (A₂b–A₃a) – (5) *Anagramma εμμετρον* címmel, szerzője a vers utolsó sorában: *Mystes Andreas nomine Wenzelius.* Keletkezése az 1665. évet kronosztichonként tartalmazza: *Notabam ipsa die Conversionis Pauli, pastor Schataniensis, n. t. autem per reverendi minist. Poson. adjunctus.* (A₃b) – (6) *Viro nobili ... Danieli Cleschio ... ad tertiam cathedram ecclesiasticam nunc abeunti hodoeporico ... testari voluit* címmel *Elias Thomas, gymn. Poson. Evang. rector,* a vers keletkezése: *Posoni prid. Id. Ian. MDCLXV.* (A₄a–B₁a) – (7) *Hodoeporicon ... m. Danieli Kleschio ... honoris et amicitiae causa scriptum a m. Johanne Buringero, Posoniensi Pannonia, gymnasij ibidem ... h.t. conrectore, a. ... MDCLXV. XVII. Calendas Februarias...* (B₁a–B₂a) – (8) *Michael Vnger, lycei Evang. Hung. apud Sempr. rector* (B₁a–B₁b) – (9) *Reichard Reichenhaller Sopr. Hung., discip. olim* (B₂b) – (10) végül *Michael Pamer, iudex et senatores caeterique jurati cives regiae ac liberae civitatis Keöszeg seu Günz* kezdetű, prózában írott szöveg következik, Kőszeg városának hivatalos bizonyosságlevelé Daniel Klesch ottani lelkészi pályafutásáról abból az alkalomból, hogy Szentgyörgyre hívták meg lelkésznek. Az 1663. március 5-iki dátum után az irat aláírása: *Lecta et extradata per me, Georgium Fenth, regiae ac lib. civ. Keössegh. sive Güntz iur. notarium* (B₃a–B₄a).

Amint ez a nyomtatvány tanúsítja, a kassai nyomdát már ez év februárját követően nem az özvegy vezette, hanem új férje, a jénai származású Johann David Türsch, akihez 1665 áprilisát megelőzően hozzáment (OSzKÉvk 1979: 376, Pavercsik Ilona).

Ugyanerre az alkalomra más kiadványokat is megjelentettek, ld. **3204, 3208.**

Cf. **3204, 3208**

Budapest *Nat* ①

Czeglédi István: A megtért bűnösnek a lelki harcban való bajvívásáról. 2. rész. Kassa 1666 előtt. – Vide **2830**

3199

FOEDUS thalami, quo vincvla conivgii ... Iohannis Sartorii, ecclesiae Eper. Germ. pastoris et caeterarum, ut et lycei inspectoris primarii cum ... Rosina Franckensteinin ... m. Casparis Lehmanni, senatoris, dum in vivis esset, Cassovien. meritissimi relicta vidua in Academia Wittebergensi felicia faustaque esse jubent fautores et amici... MDCLXV. die 15. Iunii. Cassoviae (1665) Johan. David Türsch.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1045 – Čaplovič 596

Lakodalmi versek. – A kiadvány Johann Sartorius, eperjesi német evangélikus lelkésznek és a gimnázium felügyelőjének, Rosina Franckensteinnel, Casparus Lehman kassai szenátor özvegyével kötött negyedik házassága alkalmából készült. A költeményekkel a vőlegényt wittenbergi barátai és jóakarói köszöntötték: (1) *M. I. Z.* kiemelten a címlap hátán, majd – (2) *Abraham Calovius, d. p. p. primarius, electorat. Saxon. superint. general.* (A_{2a}) – (3) *Iohannes Deütschmann d.* (A_{2a}-b) – (4) *Michael Wendelerus, d. et p. p. Wittebergensis* (A_{2b}) – (5) *Constantinus Ziegra, ss. th. d. et physic. p. p.* (A_{3a}) – (6) *Simon Frid. Frentzelius, fac. phil. adj.* – (7) *Caspar. Schön, h. t. reg. lib. civit. Eper. al.* (A_{3b}-A_{4a}), aki *ante hos ni fallor XIV. annos praeceptoru suo fidelissimo, jam fautori* címezte a verset *Wittebergae deproper.*

Ján Čaplovič (596) véleménye szerint az *M. I. Z.* monogramm „Jakob Zabeler” nevét rejti. A vőlegény, idősebb Johann Sartorius életrajzát lásd 2476.

A házasságkötés alkalmából másik köszöntő kiadvány is megjelent Kassán (vö. 3202A).

Cf. 3202A

Budapest *Nat* ①

3200

HEINZEL, Matthias: Τρόπος τοῦ κατηγορεῖσθαι συνώνυμος, hoc est modvs praedicandi synonymus, quem ... praeses m. Matthias Heinzelius, gymnasii Briznensis ... rector respondente Martino Proserchomeno Bistrensi ... disquisitioni submittet ad diem (16.) Junii. Cassoviae MDC [1665?] Johann David Türsch.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1081 – Čaplovič 597 – Appendix 68A

Logikai vizsgátelek. – A címlap hátán a szerző, *Matthias Henzelius* külön szöveg nélkül ajánlja e művét *Samueli Czernak, ecclesiae ... Novisoliens. Slav. symmistae* – *Johanni Milochovino, ecclesiae Radvan pastori* – *Andreae Piscatori, ecclesiae Kokaviens. ministro* – *Christophoro Gratzca, eccles. Bacuroviens. pastori* – *Iacobo Brvot, ... civit. Briznens. judici* – *Gottfrido Stax Briznens., civ. ... magistro, Paulo Koschio, ... Johanni Koschio, ... civit. Briznens. civibus* ... A főrészt XXI tézisből áll (A_{2a}-B_{3b}). A kötet végén *Ad lectorem benevolum et Zoilum ravidum* aláírás nélkül (B_{4a}), majd a következő szerzők üdvözlőversei olvashatók: *Martinus Heinzelius, olim pastor Trstens.* (B_{4a}) – *Mich. Vrsini Turoc., p.t. cant. Briznens.* (B_{4a}-B_{4b}) – *Nicolaus Buozič, p.t. gymn. Brizn. Coll.* – *Simon Zimani Dobron., n.t. al. gymn. Cassov.* – *Andreas Manjak Lipt., n.t. gymn. Cass. al.* (B_{4b}).

A tézisek kiindulása az, hogy minden kijelentés *subjectumból* és *praedicatumból* áll. Kapcsolatuk, a *modus* különböző lehet. Közülük az állításokban tapasztalható *modus synonymusról* szól részletesen. Elvlasztja egymástól a grammatikai és a logikai szinonimákat. Bemutatja az utóbbiak alosztályait. Sűrűn hivatozik Aristotelesre, a tomistákra, Melanchthonra, Keckermannra és Johann Scharfra:

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint a breznóbányai gimnáziumban vitatták meg. A vizsgáztató Matthias Heinzl, a vizsgázó Martinus Proserchomenus volt. Ő a Sáros megyei Bisztrán született. 1665–1666-ban Breznóbányán és Mosócon tanult. Mint tamásfalvi tanárt számúzték Magyarországról 1674-ben. 1677-ben gyászverse jelent meg Wittenbergben (RMK III 2879).

Azt, hogy e vizsga melyik év június hónapjában történt, a címlapon szereplő évszám sajtóhibás volta miatt nem lehet egyértelműen megállapítani. Hogy ez az év 1600 lett volna, már Németh János kétségbe vonta (*Memoria typographorum in clyti regni Hungariae*. Pesthini 1818, 46). Szabó Károly a nyomdásznak, Johann David Türschnek a működési időkorét figyelembe véve 1666-ot jelölte meg kiadási évként és helyreigazította a *Catalogus Biblioth. Cornidesianae* 227. lapján szereplő állítást, amely 1600-ra tette a megjelenés évét (RMK II 1081). Szabó Károly nyomán zárta ki az RMNy I. kötete is az évkörébe tartozó nyomtatványok közül (Appendix 68A). Mivel Johann David Türsch 1665-től működött Kassán, e kiadvány csakis ezt követően jelenhetett meg. Ján Čaplovič a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában őrzött példány kézírásos dedikációjának keltezését alapul véve 1665-re tette a tézisek megjelenését (590). Ez az évszám Heinzl életrajzi adatainak ismeretében valószínűnek látszik.

E téziseket Bartók István ismertette és belőlük a Breznóbányán folyó középfokú oktatás magas színvonalára következtetett (223–224).

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① ②* – Martin Nat ① – Miskolc Scient ①
Olim: Besztercebánya ev. algymn.

3201

<Kalendárium és prognosztikon az 1666. esztendőre. Kassa 1665 Türsch? – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2713!

Kis Imre: *De Calvinistarum consequentiarum ineptiis contra Calvinisticos professores Patakienses. Cassoviae 1665.* – Vide 3202

3202

»KIS Imre: Rövid felelet a kálvinista consequentiák haszontalanságairól. Kassa 1665 [Türsch?]. 12r.«

Theologiai Szemle 1925: 267 – MKsz 1932/34: 10 – Čaplovič 598a

Katolikus vitairat. – E ma már példányból nem ismeretes munka Pósházi János *A consequentiák felől való rövid tudósítás* című, 1665-ben Kassán kinyomtatott traktátusára felelt (3203). Egykori létezéséről a modern szakirodalomban először Zoványi Jenő tudósított két egymástól független forrás alapján (Theologiai Szemle 1925: 267 és MKsz 1932/34: 10). A mű címét Czvittinger latinul hagyományozta tovább: *De Calvinistarum consequentiarum ineptiis contra Calvinisticos professores Patakienses* (Specimen 204). Ezenkívül Pósházi János e vitairat őt érintő személyes vádjaira is felelt Kis Imrével folytatott másik vitájában, a *Pósházi Jánosnak Kis Imre nevű Jesuita paterrel való vetelkedése...* Kassa 1666 című munkája végén az 57–68. lapon (3311, vö. még 3284), ahol *Rövid felelet* néven említi az általa cáfolt munkát. Zoványi nyilván e két adat alapján rekonstruálta Kis e vitairatának címét.

Czvittinger adatának végső forrása Petrus Ribadeneira jezsuita írói lexikonának Nathanael Sotvellus által bővített kiadása. Sotvellus híradása szerint Kisnek e munkája – latinul megadott címe ellenére – magyar nyelvű volt, és 1665-ben Kassán nyomtatták 12° formátumban (Sotvellus 195). E kortárs tudósítás hitelességét, mivel az minden részletében bele illik a más forrásokból fennmaradt adatok sorába, nincs ok kétségbe vonni.

Ján Čaplovič csupán Carlos Sommervogel lexikona alapján vette fel e művet bibliográfiájába (598a, vö. Sommervogel IV 1085), Sommervogel leírása pedig pontosan megegyezik Sotvellus híradásával.

Nyomdászta feltehetően már Johann David Türsch volt, akihez özv. Susanna Severini hozzáment (lásd 3198).

Cf. 3206, 3203, –, 3311

3202A

NABLION ab incolis Parnassi Fragarii, dum ... Iohannes Sartorivs, ecclesiae Epperiensis pastor nec non ejusdem ac lycéi inspector primarius, quartum sponsvs, ut ... Rosina Franckenstein, viri quondam ... m. Casparis Lehmanni, incl. reipvb. Cassov. senat. primarii ... relicta vidua, sponsa feliciter celebrarent animatum ... Cassoviae (MDCLXV) apud Iohann. David Türsch.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

RMK II 947 – Čaplovič 599

Lakodalmi versek. – A költeményekkel Johann Sartorius eperjesi evangélikus lelképásztort, az iskola felügyelőjét köszöntötték negyedik házasságkötése alkalmából az eperjesi kollégium diákjai. A menyasszony Rosina Franckenstein, Casparus Lehmann kassai szenátor özvegye volt. Az esküvőt 1665. június 15-én tartották. A versek szerzői: (1) *Jonas Gastrius Turoc. Totpron.* (A₁b) – (2) *Johan. Simonides Scep. Teplíc.* (A₁b–A₂a) – (3) *Georgius Strakotzius Ponc.* (A₂a) – (4) *Paulus Michaëlis Lypt., Iohannes Sartorius ... άváγρ.* címmel – (5) *Georgius Horvath Hung. Transdan., άváγρ.* címmel – (6) *Tobias Mastnicius Liptov.* (A₂b) – (7) *Jeremias Polani Berzev.* – (8) *Johannes Braxatoris Banov.* – (9) *Paulus Marklowski Turoc.* – (10) *Jacobus*

Neschutt Vetusol. (A₂b–A₃a) – (11) *Georgius Fabiani Hlinic.* (A₃a) – (12) *Jacobus Grynaeus Cibin., Iohannes, Rosina* anagrammája – (13) *Martinus Bivolini Teschin.* – (14) *Melchior Smrtnik Brizn., Classicum amoris* címen (A₃b) – (15–16) *Georgius Grünstein Novisol.,* előbb cím nélkül, utóbb *Aenigma* címmel – (17) *Joh. Dives Arven.* – (18) *Joh. Stephanides Zarnovienz.* – (19) *Nicolaus Pusoczij Marais.* [!] – (20) *Daniel Ivankovic Murais.* (A₄a) – (21) *Johannes Fodor Senicensi., Dialogus sponsi et sponsae* címen – (22) *Ambrosius Marthius Cibin., Ioannes Sartorius aváyp.* címen – (23) *Joh. Agnerus Brisnen.* (A₄b) – (24) *Stephanus Kabothi Sempron.* – (25) *Elias Haderus Rustens. Ung.* – (26) *Georgius Divitis Zernoviens.* (A₄b–B₁a) – (27) *Joh. Vodnanus Szacolc., Iohannes Sartorius* anagrammája (B₁a) – (28) *Samuel Stephanoci Arven.* – (29) *Martinus Leps Bisticrius Transil.* – (30) *Joh. Mikletzius Povaz.* (B₁b) – (31) *Matthaeus Miklian Turocenz.* – (32) *Andreas Cordos Arvenz.* – (33) *Paulus Platani Muotovienz.* – (34) *Petrus Schulerus Cib. Trans.* – (35) *Georgius Feingerus Cib. Trans.* – (36) *Casparus Pharetra Siles.* (B₁b–B₂a) – (37) *Iohann. Pattantyus Cassov., Vng. nob.* (B₂a) – (38) *Elias Bubenka Ezetnek* [!] – (39) *Martinus Cochlatz Neozol., Logogryps.* címen – (40) *Michaél Uhrin Mont. Vall.* – (41) *Andreas Gallikius Rosnav.* (B₂b–B₃a) – (42) *Joh. Szentpéteri Eper. Ung. nob.* (B₂b) – (43) *Josias Raennefeldus Cremn.*

A házasságkötés időpontját a címben olvasható kronosztichon árulja el. Az itt kiemelt betűk összege az 1660-as évszámot adja ki, ehhez azonban nyilvánvalóan hozzá kell venni a rövidíve alkalmazott „que” szócska „V” betűjét is. Az 1665. évet kétségtelenné teszi az ugyanerre az alkalomra megjelent másik köszöntővers-gyűjtemény keltezése is (vö. 3199).

A vőlegény, idősebb Johannes Sartorius életrajzát lásd 2476.

Szabó Károly a kiadványt az 1660. évnél vette fel bibliográfiájába (RMK II 947), azonban tévedését ő maga helyesbítette a kötet végén, a Javítandók című függelékben (755).

Cf. 3199

Budapest *Acad cop.* – Budapest *Nat cop.* – Prešov *Scient* ①

3203

PÓSAHÁZI János: Rövid tudosétás a consequentiakrvl. A' pataki iesvita paterek Rövid manifestvmara valo felelettel edgyütt.] [Kassa] (1665) [Türsch?].

A⁸ B⁶ = [14] fol. – 8°

RMK I 1616 – MKsz 1883: 272 ← Sztripszky I 2192a

Református vitairat. – A címlap háta üres. A főrész élén *Kérdés. Micsoda a keresztény hitnek fundamentoma* belső cím olvasható (A₂a). A benne foglalt traktátus két fejezetből áll. Az első *K[érdés] F[elelet]* formájában azt tárgyalja, hogyan lehet a Biblia alapján a hit dolgaira nézve helyes és igaz megállapításokat tenni a „consequentiaék”, azaz a logika szabályai szerint formált következtetések segítségével (A₂a–B₂a). A második rész külön cím nélkül a B₂a lap alján kezdődik a következő szavakkal: *Ezek így lévén, térünk immár a sáros pataki jezsuita paterek Rövid manifestumára.*

E vitairat válasz arra a példány alapján ma nem ismeretes *Rövid Manifestumra* (3206), amelyet valószínűleg Sámbar Mátyás tett közzé a sárospataki jezsuiták nevében az 1665. június 7-én lezajlott szóbeli hitvitáról. A vita egyik részének témája az Úrvacsora két szín alatti vétele volt, ennek bibliai locusokkal való igazolása kapcsán terelődött a szó a konzekvenciákra. Ezért foglalkozik Pósházi feleletének első részében a *consequentiaák* szabályaival, második részében pedig a *Manifestum* tizenegy *cigányságát* tárgyalja, azaz azokat a részleteit kívánja cáfolni, amelyek véleménye szerint félrevezető módon számoltak be a szóbeli vitáról. A vitát tartalmi szempontból részletesen ismertette Heltai János (*Biblia Hungarica Philologica. Magyarországi Bibliák a filológiai tudományokban*. Szerk. Heltai János. Budapest 2009. A Magyar Könyvszemle és a Mokka-R Egyesület Füzetei 3, 161–170).

E nyomtatványt Szabó Károly Walther László könyvtárának List und Francke által kiadott antikváriusi katalógusa alapján vette fel bibliográfiájába hely és év nélküli XVII. századi kiadványként (*Verzeichniss von Büchern u. Handschriften aus den Nachlasse dess Herrn. Ladisl. Walther. Leipzig 1868, 33*). Beszámolója szerint Czeglédi István 1659-ben nyomtatott *Malach doktorával* (2868) egybekötött melléklet volt. Úgy vélte továbbá, hogy 1671 után nyomtatták, midőn Báthori Zsófia a pataki református kollégiumot elfoglalta, s oda jezsuitákat telepített (RMK I 1616). A jezsuita Missio Rakocziana azonban már jóval előbb, 1662-től, a Missio Patakiensis pedig 1664-től működött. A nyomtatvány ismeretében pedig az állapítható meg, hogy a traktátust minden bizonnyal még a szóbeli vita évében, vagyis 1665-ben kinyomtatták, a nyomdai anyag tanúsága alapján a kassai nyomdában (V. Ecsedy Judit megállapítása). Nyomdász feltehetően már Johann David Türsch volt, aki ez év februárjától állt a kassai nyomda élén, és akihez özv. Susanna Severini hozzámment (lásd 3198).

A *Rövid tudósítás* List und Francke-féle példányát Ráth György vette meg, és hamarosan autopszián alapuló leírást tett róla közzé, amelyben javította a Szabónál olvasható cím néhány apró pontatlanságát (MKsz 1883: 272).

A ma a budapesti akadémiai könyvtár Ráth-gyűjteményében található unikum-nyomtatvány nincs egybekötve a *Malach doktor* igen jó állapotú, megbontatlan XVII. századi kötést viselő egykori Ráth-példányával, hanem XIX. századi kötésben önálló kiadványként őrzik. Címlapja nem függ össze az A₈ levéllel, a könyvtesttől eltérően nincs körbevágva, és olyan erősen restaurált, hogy XIX. századi hamisítványnak vagy fakszimilének tűnik. Eredetiségéhez azonban mégsem fér kétség, hátlapján ugyanis jól láthatóak az A_{2a} lapon olvasható szöveg festékezésének nyomai, ezek pedig csak a nyomtatás utáni szárításakor kerülhettek oda, továbbá a címlap nyomdai anyaga is olyan tökéletesen egyezik a kassai nyomda készletével, ami fakszimile esetében nem képzelhető el (Borsa Gedeon és V. Ecsedy Judit megállapítása). Valószínűnek látszik, hogy Ráth az általa megvásárolt kolligátumot kettéválasztotta. A *Malach doktort*, mivel abból szép, ép példánnyal rendelkezett, továbbadta, a *Rövid tudósítást* pedig gondosan bekötötte. Valószínűleg ekkor restaurálták a címlapot, ennek elvégzéséhez elválasztották az A₈ levéltől, s később ragasztással illesztették vissza a helyére.

Cf. 3202, –, 3206

Budapest Acad ①

3204

SALVE Varaliense, hoc est applausus et vota fautorum, fratrum, amicorum, vicinorum, popularium, familiarium reducem in patriam ... m. Daniele Kleschivm n. H., p. l. caes. hactenus ecclesiae evangelicae in ... civ. S. Georgio pastorem, jam legitime vocatum ecclesiae Varaliensis antistitem et scholae inspectorem feliciter excipientium scripta in Scepusio superioris Hung. tractu s[ive] comitatu ad montes Carpaticos exscripta ... MDCLXV. Cassoviae (1665) Ioh. Dav. Türsch.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

Sztripszky II 2587/136 ← MKsz 1891: 271 – Caplovič 600

Levél, valamint latin és német nyelvű köszöntő- és gyászversek. – A kiadvánnyal rokonai, barátai és szepesváraljai kollégái üdvözölték a szepesváraljai lelkészi és iskolafelügyelői tisztiségre meghívott Daniel Klescht. Klescht az 1663. augusztus 17-i tatár támadás kényszerítette a szepességi Szentgyörgyről való menekülésre. A kiadvány (1) a támadást szintén átélő, és rabságba hurcolt, Elias Ladiver Zsolnán, 1665. március 4-én kelt, Kleschhez írott levelével kezdődik, amelynek megszólítása a következő: *Vale Sancto Georgianum salve Varaliensi junctum, loco intermedio fusum. In honorem ... m. Danielis Kleisch [!] posteaquam praeservatus a captivitate Tartarica, ex ecclesia Szent Gyurgiana in Varaliensem pro sacrorum antistite legitime evocaretur. Plurimum ... amice et frater in Christo dilecte* (A₁b–A₂a). Ezt a következő költemények követik: (2) szerző és cím feltüntetése nélküli latin üdvözlővers (A₂b) – (3) szintén név nélkül jelent meg a következő latin és német költemény: *Daniel. άνάγκη. Laedin' da leni: nil dea. έπιγρ.* (A₃a) – (4) *Daniel. Lithercker Ei, Land! Lad ein. An Leid. erhellet madrigalisch* (A₃a–A₄a) – (5) majd Daniel testvére, *Christophorus Klesch, eccl. Georg. m. pastor et p. t. colleg. 24. reg. past. con. S. et notarius ind. verse Mantissa Daniel, Christophorus άνάγκη. elis[?] aspir. H. splendori suo chari. έπιγρ.* címmel (A₄a-b) – (6) cím nélkül, latinul *Andr. Günther* (A₄b) – (7) *Joh. Georg. Langsfeld, secund. conc. Germ. Iglöv.* latinul – (8) *Adamus Popradius, Prädiger zur Beel* németül (A₄b–B₁a) – (9) *Joannes Schalackius, c. s. in Igl.* latinul (B₁a–b) – (10) *a ω* címmel latinul *Valentinus Perack Capron. Pannonius, scholae Varal. secundum rector* (B₁b–B₂a) – (11) *Elias Langius, p. t. schol. Igl. rector* latin nyelven (B₂a–b) – (12) *Johannes Popradius* németül (B₂b–B₃a) – (13) *Caspar Söldner* németül (B₃a) – (14) *Magister Daniel Kleschius Iglöviensis, poëta laureatus, pastor Varaliensis άνάγκη, K in C mutato* a szerző megnevezése nélkül latinul – (15) *Johannes Gallickius, cant. in Iglöv.* németül (B₃a–B₄a) – (16) *Matthias Keberting Montvallen., h. t. collega scholae Varaliensis* latinul (B₄a) – végül (17) *Mitleidenes Trostgedicht über den hochbetriebten aber doch seeligen Hintritt auß dieser bedrengten Welt der beiden edlen jungen (wohlerzogenen) Kinderlein Gregorii Danielis Klesch vier jähriges Schönleins und Annæ Judithæ gebohren Kleschin anderthalb jähriges Töchterlein* címmel *Clemens Lauff Bartphens.* emlékezett meg Daniel Klesch 1665-ben Szepesváralján elhunyt két gyermekéről (B₄a–b).

A mű szepességi vonatkozású részéről Pavercsik Ilona írt, tanulmányában részleteket is közölt Elias Ladiver szövegéből, valamint a 4. költeményből (Terra Scepusiensis 647–648).

A nyomtatványt első alkalommal Hellebrant Árpád írta le a „hallei magyar könyvtár” példányát ismertetve (MKsz 1891: 271), az ő nyomán vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador (II 2587/136).

A kiadványt a benne olvasható Christoph Klesch-vers miatt ismertette bibliográfiájában Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. CK-29).

Ugyanerre az alkalomra más kiadványokat is megjelentettek (3198, 3208).

Cf. 3198, 3208

Budapest *Nat cop.* – Halle *Univ* Ⓞ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*)

3205

[SÁMBÁR Mátyás: Három üdvösséges kérdés. Kassa 1665 Tüirsch?]

? + A¹²–D¹² F[recte E]⁶ = ? + 100 + [7] pag. – 12°

Theologiai Szemle 1925: 267 – MKsz 1932/34: 10–11 – Čaplovič 601 – V. Ecsedy: Titkos 16 sz., 96 pag.

Katolikus vitairat. – Ma ismeretes egyetlen hiányos példánya az „A” füzet első levelén a főrésszel kezdődik: *Első kérdés. Igaz-e a luther- és kálvinista vallás?* (1-24), ezt követi *A második kérdés. Csak a pópista hit igaz-e?* (24-52), végül a *Harmadik kérdés. A pópisták ellenkeznek-e a Szentírással, avagy inkább a lutherek és kálvinisták?* (53-100). A kötetet három imádság zárja: *Az eltévelyedtekért imádság* (E_{3a}-b) – *Mise alatt imádság, hogy az áldozat gyümölcsös legyen* (E_{3b}–E_{5a}) – *Boldogasszonyhoz mindennapi könyörgés* (E_{5b}–E_{6a}).

E nyomtatvány Sámbar Mátyás *Három üdvösséges kérdés* című, először 1661-ben Nagyszombatban megjelent művének (2997) második kiadása. Szövegében az első kiadáshoz képest számos apróbb változtatás figyelhető meg.

E második kiadást Szabó Károly még nem ismerte (RMK I 979 jegyzet). Egykori létezésére először Zoványi Jenő következtetett. Zoványi gondolatmenete szerint, mivel a *Három üdvösséges kérdés* 1672. évi kassai kiadása (RMK I 1127) címlapja szerint már harmadik kiadás, 1661 és 1672 között „tehát kellett még lennie egy kiadásnak” (MKsz 1932/34: 10–11 és Theologiai Szemle 1925: 267). A feltételezés helyességét V. Ecsedy Judit igazolta, aki megállapította, hogy az Országos Széchényi Könyvtárban a *Három üdvösséges kérdés* 1661. évi, első, nagyszombati kiadásának teljes példányaként őrzött kötetnek (jelzete „RMK I 979”) csupán az első füzete nagyszombati nyomtatású, „a mű törzse a kassai Tüirsch nyomdában készült, és azonos a mostanáig példány alapján nem, csak irodalomból ismert második (Kassán készült) kiadással.” (Titkos 96–97).

Zoványi Jenő e kassai kiadás elkészültét 1665-ben határozta meg. Ugyanis Matkó István, felsőbányai prédikátor Sámbar kérdéseire adott, 1666-ban kinyomtatott válaszában, a *Fővenyenyen épült ház romlásának* (3323) az előszava 1665. július 24-én kelt. Matkó csupán néhány héttel korábban, július 6-án kapta kézhez a Sámbartól személyesen számára küldött példányt, tehát a *Három üdvösséges kérdés* második kiadásának 1665 nyarát megelőzően kellett megjelennie (vö. i. h.). Zoványi feltételezése elfogadható, bár az ennél korábbi nyomtatás sem zárható ki egyértelműen. Pósházi János, sárospataki tanár ugyancsak 1666-ban válaszolt Sámbar kérdéseire *Summás választétel* című művével (3288). Ebben így ír: *Mikor pedig és kik által jöve e könyvecske világra, akarod-e tudni? Elsőben a Nagy-Győri kollégium dugá ki ennek cégérét, annak utána 1663-ban Sambár Mátyás jezsuita kezdé itt a mi földünkben árulni.* Pósházi

fogalmazása nem egészen egyértelmű. Sámbar, aki 1661–1662-ben a győri jezsuitáknál működött, 1663-tól volt a kassai jezsuitáknál a controversia professzora. Ekkor még „árulhatta” Kassa környékén az első, nagyszombati kiadás példányait, de akár az újabb nyomású kassai példányokat is. Mégis az 1665. évi nyomtatás mellett szól, hogy Matkó 1665-ben kapott példányt a *Három üdvösséges kérdés*ből, és Pósházi 1666. évi *Summás választételéből* ugyancsak kiviláglik, hogy frissen ismerkedett meg az általa cáfolni kívánt művel. Matkó és Pósházi egyaránt a második kassai, javított kiadás szövegét idézik. Valószínű tehát, hogy Sámbar 1663-ban még az első, nagyszombati kiadás példányait „árulta”, s mikor 1665 elején ismét kinyomtatatta művét, akkor került sor szélesebb körű terjesztésére, s akkor küldött belőle példányt néhány általa ismert református prédikátornak.

Szóllósi Mihály 1668-ban Debrecenben kinyomtatott *Sion leánya* című vitairatának (3419) 1666. december 16-án kelt előszavában azt írja, hogy Sámbar a *Három üdvösséges kérdést Patakon újonlang kibocsátá* (*₃b). Sámbar 1664–1665-ben valóban a pataki jezsuita misszió tagjaként működött, de a második kiadás V. Ecsedy Judit által felfedezett példányának betűtípusai egyértelműen bizonyítják, hogy a kiadvány kinyomtatása a kassai műhelyben történt. Nyomdászja feltehetően már Johann David Türsch volt, akihez özv. Susanna Severini 1665 áprilisát megelőzően hozzáment (OszKÉvk 1979: 376, Pavercsik Ilona).

Cf. 2997!, –, 3323, 3288

Budapest Nat ②

3206

»[SÁMBÁR Mátyás:] A sárospataki jezsuita paterek rövid manifestuma. Kassa 1665 Türsch.«

Theologiai Szemle 1925: 269 – MKsz 1932: 9

Katolikus vitairat. – E *Manifestum* egykori létezését kétséget kizáróan bizonyítja Pósházi Jánosnak még ebben az évben, azaz 1665-ben Kassán megjelent felelete: *A konzekvenciák felől való rövid tudósítás a manifestumra való válasszal együtt.* (3203). Ez őrizte meg a fenti leírásban olvasható címet a következő formában: *...térünk immár a Sáros Pataki Jezsuita Paterek rövid Manifestumara* (3203 B₂a).

Az írásbeli vita előzményét, a sárospataki külső várbeli piacon a templom előtt 1665. június 7-én lezajlott szóbeli hitvitát Zoványi Jenő ismertette Pósházi János, Czeglédi István és Sámbar Mátyás beszámolóí alapján (Theologiai Szemle 1934: 75–77. Vö. még: Pósházi: *A summás választételnek ... megerősödése.* Patak 1666, 3310, 304–305; Pósházi: *Görcsös bot.* Patak 1669, 3590, 77–78; Czeglédi: *Egy veres tromfosdit játszó...* Kassa 1666, 3279, 130–133 és Sámbar: *A három üdvösséges kérdésre, mint felelnek...* Kassa 1667, 3347, 746–747). Sámbar a vitának az Úrvacsoráról szóló része során kérte, hogy kálvinista ellenfele mutassa meg, hol van a Szentírásban szó szerint megírva az Úrvacsora két szín alatti vétele. Pósházi azt válaszolta, hogy nemcsak azt kell *isteni hittel* hinni, ami szó szerint megtalálható a Bibliában, hanem azt is, ami jó és igaz következtetésekkel kihozható belőle. A *Manifestum* ennek megfelelően – Pósházi említett *Rövid tudósítása* (3203) és a többi feljebb hivatkozott forrás alapján – először

beszámolt az 1665. június 7-i szóbeli vitáról, majd részletesen foglalkozott a konzekvenciák bizonytalanságaival, valamint megállapította, hogy a kálvinista confessiók és doktorok a pataki tanároktól eltérően azt tanítják, hogy minden, ami szükséges az üdvösséghez, szó szerint is megtalálható a Szentírásban.

A *Manifestum* feltehetően szerzője neve nélkül jelent meg, Pósházi válaszában, a *Rövid tudósításban* (3203) ugyanis csupán *Manifestator*ként emlegeti ellenfelét. A *Görcsös botból* (3590. i. h.), azonban kitűnik, hogy a piaci vitában Sámbar volt a katolikus résztvevő, maga Sámbar is saját műveként ír a *Manifestum*ról: *Mind ezeket bő szóval eleibe adtuk vala Pósházinak egy kis Manifestumban, amelyre csak egy kukkot sem felelt, hanem mindannyi doktorinak szemekbe pökvén állatta, hogy nem szükség annak szórul szóra lenni a Szent Írásban, amit hisznek a kálvinisták* (3347, 448).

A könyvészeti szakirodalomban a feljebb ismertetett források alapján Zoványi Jenő feltetelezte e mű egykori létezését (Theologiai Szemle 1925: 269 és MKsz 1932:9). Megjelenési idejének a szóbeli vita évét, 1665-öt tartotta, ám nyomtatási helyéről nem nyilatkozott. Sámbar 1665-ben Sárospatakon működött, mivel azonban az ottani nyomda nem dolgozott a jezsuiták számára, valószínű, hogy a *Manifestum*, Sámbar ekkortájt írt többi művéhez hasonlóan (vö. 3154, 3155, 3289) Kassán jelent meg.

Cf. –, 3203, 3202

Tarnóczy István: *Conclvsiones philosophicae a r. p. Stephano Tarnoczy Soc. Jesu, aa. II. et phil. doctore propositae defendente ... Georgio Pothoransky ex convic. phil. baccalaureo* (Kassa) 1665. – Vide 3207

3207

TARNÓCZI István: *Philosophia, qvam ... in ... universitate episcopali Cassoviensi pro suprema philosophiae laurea consequenda publice propugnavit ... Georgius Pothoransky de Farkas-falva, a.a.l.l. et philosophiae baccalaureus convictor, ... praeside r.p. Stephano Tarnoczy e Soc. Iesu ... Cassoviae 1665 typis Iohann. David Türsch.*

[]¹),(⁴, A¹²-O¹² P⁴ Q⁴ = [8] + 344 + [8] pag. – 12⁰ – Tit. calcographicus, orn., init.

RMK II 1046 – Sztripszky II 2589/137 ← MKsz 1890: 270 – Čaplovič CX – Čaplovič 602

Filozófiai vizsgatételek. – A rézmetszetes díszcímlap közepén két oszlop között Hercules áll az általa legyőzött nemeai oroszlánnal, buzogányán az *Erit cognita monstris* felirat olvasható. Feje fölött sas repül a *Cel. principi Francisco Rakoczi* felirattal. A bal oldali oszlop tetején a Báthoriak sárkányfogas címere és a *Fortes creatur fortib(us)* jelmondat, a jobb oldalin a Rákóczi család címere és a *Nec imbellem generant aquilae columbam* jelmondat látható. A hős kettétört keréken áll, alatta Gorgó feje. Itt a felirat szövege: *non amplius illudes*. Alul a nyomtatott címlap szövegétől eltérően a következő cím áll: *Conclusiones philosophicae a ... Stephano Tarnoczy Soc. Iesu, aa. II. et phil. doctore proposita, deferente ... Georgio Pothoransky ex convinc. phil. baccalaureo. 1665.*^A metszetet *Maurit. Lang* sculpsit. A nyomtatott címlevelt

()₁) *Georgius Pothoransky* ajánlása követi, amely két változatban maradt fenn. Az „A” variáns *Francisco Georgio Rakoczi de Felső Vadász, electo Transylvaniae principi, partium regni Hungariae domino...* van intézve és nagyrészt a rézmetszetes díszcímlap magyarázatát adja ()_{(2a)-(4b)}. A „B” variáns *divo Indiarum apostolo Francisco Xaverio, novo Orbis thaumaturgo ... Sancti patris Ignatii filio* szól ()_{(2a)-(4b)}. A főrész a filozófia tárgyából XXXI (1–106), a fizikáéból LXVII (107–307), az etikáéból XIII (308–344), a metafizikából II tézist tartalmaz (342–344). Végül *Index rerum potiorum* című tárgymutató zárja a kötetet (Q_{1a}–Q_{4b}).

E vizsgatételeket 1665-ben vitatták meg a kassai jezsuita egyetemen. A vizsgáztató Tarnóczi István jezsuita, a filozófia professzora volt. A filozófiai doktori cím elnyeréséért a szépe-ségi Farkasfalvából származó *Georgius Pothoransky* baccalaureus vizsgázott.

A Magyar Tudományos Akadémia példánya csak a rézmetszetes díszcímlapot tartalmazza. Horváth Ignác ennek szövege alapján *Conclusiones philosophicae...* címen kassai 1669. megjelenésű nyomtatványként felvette a Szabó Károly bibliográfiájához készített kiegészítései közé (MKsz 1890: 270), bár azt is megállapította, hogy a példány csakis címlapjára nézve különbözik a másik (RMK II 1046) leírt nyomtatványtól (RMK II 1046). Sztripszky Hiador megisméltelte Horváth megállapítását, és önálló tételként szerepeltette kiegészítő bibliográfiájában (II 2589/137). Ján Čaplovič felismerte, hogy a *Conclusiones philosophicae* rézmetszetes díszcímlap Tarnóczy *Philosophia* című művéhez tartozik, és mint tévesen feltételezett nyomtatványt, ki-zárta a megjelent nyomtatványok köréből (CX).

In 15 bibliothecis 28 expl. – Bratislava *Univ* (A-variáns) – Budapest *Acad* (A-variáns), *Nat* (A-variáns), *Univ* (A-variáns) – Cluj-Napoca *Acad* (A-variáns), *Univ* (B-variáns) – Debrecen *Univ* (A-variáns) – Kežmarok *Ev* (A-variáns) – Martin *Nat* – Szeged *Univ* (A-variáns) – etc.

3208

VALE S. Georgianvm, hoc est verba optima moris, amoris, honoris, quibus Danielem Kleschivm, aa. ll. et phil. m., poet. laur. caesar. coetus Evangelici hactenus in lib. ac reg. civitate S. Georgio antistitem ... non sine lacrymis dimittit civitas intercessorem, ecclesia pastorem, schola inspectorem, auditorium patrem, collega fratrem, Basinga vicinum fidelissimum... Cassoviae [1665] Johan. David Türsch.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1047 – Čaplovič 603

Köszöntő versek latin és német nyelven. – A költeményekkel a Pozsonyhoz közeli Szentgyörgy városából a Szépe-ségbe távozó Daniel Klesch evangélikus lelkészt köszöntöt-ték a következő személyek: (1) *Daniel Kleschiv* nevéből képzett anagrammára írta versét MDCLX. mense Novemb. dátummal *Daniel Jandicius, Günzini...* (A_{1b}) – (2) *Acclamatio ad ... Danielem Klesch, Divo-Georgio ad ecclesiam Varallensem vocatum* címmel *Jacobi Faschko, eccl. Bözinen. Evangelico-Boemicae ministri, cont. ... Poson. adsectoris ... primarii* (A_{1b}–A_{2a}) – (3) *die festi conversionis Pauli 1665 S. Georgi. Paulus Galli, eccl. Boh. ibidem pastor...* (A_{2a}–A_{2b}) – (4) *Anagramma emmetrum* címmel *Andreas Venzelius, hactenus pastor Schateinens.*

nunc ... min. *Poson. xenodoch. adjunct.* (A_{2b}–A_{3a}) – (5) *Ad regium liberumque S. Georgium, patriam meam* címmel *Johannes Christophorus Galli, olim licei patrii rect., eccl. Harkensis pastor* (A_{3a}–A_{3b}) – (6) német nyelvű köszöntő verset írt *Wolfgangus Fickius, p. t. jur. vice not. ibidem* (A_{3b}–A_{4a}) – (7–9) *Comes Ithaci pedi sequus Ithacum...* – *Comite Phaleucio* – *Comite Juli jambo* címmel három költemény, szerzője *Iohan. Nostitij Solna Pann., ss. th. phil. et s. ph. cultor, p. n. Aristid. extorris Ithaca* (A_{4a}–B_{1a}) – (10) *Propempticum* címmel ismét német nyelvű költeményt írt *Andreas Richter* (B_{1a}–B_{2a}) – (11–16) *Propempticon in abitum ... m. Danielis Kleschii ... patrono singulari, praeceptoru fidei, amico et affini ... sub discessu* [puta die 28. Jan. anno 1665] *scriptum, dicatum et consecratum a Georgio Sommerkorn Modr. Hung., p. t. scholae Sz. Georg rectore* címmel versfüzér, a hat önálló vers címe: *Strophe* – *Antistrophe* – *Epodos* – *Aliud I. Ecclesia loquitur* – *II. Ipse de se* – *Autor* (B_{2a}–B_{4a}) – (17) német nyelvű *Valet-Sonnet* szintén tőle: *Georg Sommerkorn von Modern, d. Z. der Schulen in St. Geörgen Ober Vorstehern* (B_{4a}) – (18) *Adm. rev. et clar. vir domine, amice et fautor colendo* megszólítással prózában írt köszöntést: *Jos. Guthov. C. p.* (B_{4b}) – (19) *Magister Daniel Cleschius* nevére írott *άvαρρ.* és vers, szerzője *Georg. Rutkai Soln. Hung.* (B_{4b}).

A nyomtatás éve a címlapon lévő kronosztichonból olvasható ki. Ugyanerre az alkalomra más kiadványokat is megjelentettek, ld. 3198, 3204.

Cf. 3198, 3204

Budapest *Nat* ①

Zodiacus insignis duodecim virtutum symbolis ... Francisci-Georgii Rakoczy de Felső Vadasz ... eidem ab ... imperatore Leopoldo primo perpetuus de SÁÁROS, ejusdemque comitatus supremus comes creatus pronunciareretur, ab academico Societatis Jesu collegio Cassoviensi praesentatus. [Cassoviae 1655] – Vide 3230

3209

ACCLAMATIONES votivae in honorem ... domini m. Christiani Seelmanni, hactenus antistitis eccl. Cremnicens. primarii, jam autem Leutschoviam in primarium itidem pastorem nutu Divino legitime [!] evocati effusae tenui et simplici vena, sincero tamen animo et corde ab amicis suae reverendae claritatis integerrimis in comitatu Trenschiniensi. ...anno MDCLXV. 24. Junii. Leutschoviae (MDCLXV) typis Samuelis Brever.

A² = [2] fol. – 4°

RMK II 1049 – Čaplovič 1142

Üdvözlő versek. – A címlapra, a dátum fölé az A. S. monogramú szerző költeményét nyomtatták. Feltehetően Andreas Sartoriusszal, a 4. vers írójával azonos, és valószínű, hogy ő állította össze a nyomtatványt, amellyel Trensén megyei magas rangú egyházi személyek köszöntötték a Körmöcbányáról a lócsei első lelkészi hivatalra meghívott Christian Seelmann

evangélikus lelkész. A költemények szerzői: (1) ... *votum votivum Joachimi Kalinkii, pastoris eccl. Illavien. et eccl. Evangel. per comit. Trenchin., Liptov. et Arvensis superattendentis* (A₁b–A₂a) – (2) *Martinus Tarnoci, pastor eccl. Divikian., eccl. Evangel. per comit. Nitrien., Poson., Barschien. superattendens* (A₂a) – (3) *Fidei munimentum virtute Dei involvi* címmel: *Johan. Augustini, exul Christi in Lieskocz ad Illavam ...*, *contub. Trenchin. senior.* – (4) *Ita vovebat suo fautori et amico singulari Andreas Sartoris, eccl. Cassensis in comit. Povaziaco pastor et ... contub. Trenchinien. notarius* (A₂b).

A lőcsei nyomda vezetőjének, Lorenz Brewernek 1664. október 6-i halála után a nyomdát Wittenbergben végzett fiatalabb fia, Samuel irányította (1665–1699 között). Az első évben még néhány kiadvány a „Brewer-örökösök” impresszummal jelent meg, de többségükön már Samuel Brewer neve szerepel (OSzKÉvk 1979: 381–382, Pavercsik Ilona).

Seelmann lelkészi meghívásának alkalmával más kiadványok is megjelentek, ld. 3220, 3221, 3222, 3224, 3225, 3300.

Cf. 3220, 3221, 3222, 3224, 3225, 3300

Budapest *Nat* ①

Olim: *Levoča Ev*

3210

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1666. Leutschau 1665 Brewer. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3211

CSEKE István: *Cavsae non causae ... aa. ll. et philosophiae baccalaureis per ... Stephanum Cseke, e S. J., aa. ll. et philosophiae doctorem, ejusdemq(ue) professorem ordinarium recens creatis a nobilibus ac ingenuis Cassoviensis poëseos auditoribus dicatae mense Julio die 28. anno ... Leutschoviae (MDCLXV) typis Samuelis Brever.*

A⁸ B⁴ = [12] fol. – 8° – Orn.

Čaplovič 1144

Köszöntő versek. – A nyomtatvány azoknak az új filozófiai baccalaureusoknak a köszöntésére készült, akiket Cseke István filozófiaprofesszor 1665. július 28-án avatott fel Kassán. A címlap hátán: *Nomina dd. neobaccalaureorum* sorolja fel az ünnepeltek nevét: *Johannes*

Debrödi, Johannes Domi, Johannes Martiss., Israel Nigri, Martinus Aeditvi, Matthias Mihalovics, Nicolaus Krucsai, Stephanus Csernaton, Stephanus Josa. Ezután Ad dd. neobaccalaureos megszólítással a *Humanitas Cassoviensis*, azaz a poétikai osztály prózai köszöntője áll (A₂). Ad dd. neobaccalaureos libellus de seipsoval kezdődően először rövid, két- és négy soros epigrammák következnek (A_{3a}–A_{6a}). Majd öt hosszabb, két-két részre tagolódó költemény szól Krisztus szenvedéseiről. A költemények első része a szenvedések okait kérdezi, második részükben *Christus poetae respondet*. Címeik: [1] *De sudore Christi sanguineo* (A_{6a}–A_{8a}). – [2] *De flagellatione Christi* (A_{8a}–B_{1a}) – [3] *De coronatione Christi* (B_{1a}–B_{2a}) – [4] *De bajulatione crucis* (B_{2a}–B_{3a}) – [5] *De crucifixione Christi* (B_{3a}–B_{3b}). Az utolsó versben a szerzők az új babérkoszorúsokat köszöntik: *Poetae ad dd. neobaccalaureos* (B_{4a}). Az utolsó levél hátán a köszöntő hallgatók neve szerepel: *Georgius Palugyai nobilis Ungarus de Kis Palugya, Aloysius Andreanszki nobilis Ungarus convictor, Stephanus Sykszai nobilis Ungarus convictor, Melchior Berzeviczi nobilis Ungarus, Henricus Hedri nobilis Ungarus, Georgius Therink nobilis Ungarus, Stephanus Harsagyi nobilis Ungarus, Andreas Repkovicz Scepusiensis, Michael Kazik Makovicziensis, Franciscus Ban nobilis Ungarus, Georgius Kosoticz Ungarus, Johannes Mislei Ungarus.*

A nyomtatvány első bibliográfiai leírását Ján Čaplovič készítette el (1144). Az avatás éve a címlapon található kronosztichonból való.

Budapest Univ ①

3212

DIVINO lumine prospiciente ... m. Johannes Kemmel, gymnasii patrii reg. liberaeq(ue) civit. Leutschoviensis rector solertissimus, theologiae candidatus, juris connubialis licentia ... Reginam Stürbitzin ... quondam ... Andreae Stürbitz, senatorii ordinis in reg. et liber. civit. Cassov. assessoris jurati filiam ... sponsam ... ritu per-quam solenni sibi jungens, ornatus atq(ue) annulo poeticis votorum nitente Gamicorum gemmis mactatus et proclamatus sponsus. Leutschoviae (MDCLXV) typis Samuelis Brewer.

A⁴–C⁴ = [12]fol. – 4° – Orn.

RMK II 1050 – Čaplovič 1145

Lakodalmi versek latinul és németül. – A nyomtatvány Johann Kemmelnek, a löcsei gimnázium rektorának, a teológia tanárának és Regina Stürbitznek, Andreas Stürbitz kassai tanácsos árvájának esküvőjére készült. Az üdvözlőversek szerzői: (1–2) *Christian Seelmann, Pfarrh.* latinul és németül (A_{1b}–A_{2a}) – (3) *Abraham Eccardus, nunc pastor Leibiciensis* (A_{2a}) – (4) *Joachimus Erythraeus, archi-diaconus* (A_{2b}–A_{3a}) – (5) *M.A.T.B.* (A_{3a}–b) – (6–9) *Wenceslaus Johannides, gymn. Caesar. rector* irt I., II., *M. Johannes Kemmel. Anagr.* valamint *Aenigma* címmel (A_{3b}–A_{4a}) – (10–11) *Johannes Kretschmer, p. t. corrector*, cím nélkül latinul, görög részletekkel és *II. Regina Sthierbitia sponsa, anagramm., Ex Esther cap. XIV.* címmel (A_{4a}–B_{2a}) – (12) *Johannes Meltzelius n. Moravus, gymn. Caesareofor. corrector* (B_{2a}–b) – (13–14)

A. T. G. M. S., *Johannes, Regina, Kimmel, Stürbitzin, άvάρραμ...* címen németül és latinul (B₂b–B₃b) – (15) *Thom. Johanni, canto. Leutschov.* németül (B₃b–B₄b) – (16) *Tobias Cruciger, quartae classis praeceptor* (B₄b) – (17) *Thomas Lassota, Bitschina Sil., V. class. praeceptor* (C₁a) – (18) *Martinus Zeman, VII. class. aud.* – (19) *Johannes Niclas Medz. Siles., VIII. class. aud.* (C₁b) – (20) *S. B. c. et t. L., Sponsus sponsam alloquitur* címen – (21–22) *Andreas H. Crucio Transylv., p. t. a. s. L., Quorundam alumnorum vota* és *Chronodist.* címen (C₂a) – (23) *Melchior Tobias T., p. n. g. L. al.* – (24) *Simon Bernovius Thuroc.* (C₂b) – (25–26) *Georgius Lani* egy akrosztichonnal és egy *Chronodistichonnal* – (27) *Casp. Holick Sil.* (C₃a) – (28) *Clemens Guhr Hung. Caesar.* – (29) *Michael Dominick Scepus.* – (30) *Georg Schmegner Scep., Echoval* – (31) *Matthias Frölich, patrit.* (C₃b) – (32) *Johannes Meisner Sil. Jabl., Magister Johannes Kimmeliuss vivat! Anagram...* címmel – (33) *Jacobus Martini Cromb.* – (34) *Adamus Lednický* (C₃b–C₄a) – (35) *Albertus Discordia Sil.* (C₄a) – (36) *Jacobus Capito* (C₄a) – (37) *Franciscus Sartoris* – (38) *Jacobus Stejer Arvens.* (C₄a-b) – (39) *Jerem. Lednický.* (C₄b) – (40) *Johann. Rompauer.* [recte Rompauer] *patrit.*

Ján Čaplovič (1145) szerint az *M. A. T. B.* monogram „Martinus Adami Teuto-Brodenus”-t, az *A. T. G. M. S.* „Andreas Thann Georg. Mont. Scepusiensis”-t, az *S. B. c. et t. L.* pedig „Samuel Brewer Civis Et Typographus Leutschoviensis”-t jelöli.

Johann Kimmel (1636–1685) Lőcsén született, iskoláit Eperjesen, majd Wittenbergben végezte. Hazatérve 1661-től az eperjesi gimnáziumban tanított, 1664-től Lőcsén conrector, a következő évtől rektor. 1669-ben állásából elmozdították, ezután Szomolnokon lett lelkész. 1672-ben száműzetésbe kényszerült, azonban 1681-ben visszanyerte állását.

A házasságkötés évét a címben olvasható kronosztichonok adják meg. Az első közvetlenül a dátumot adja ki, a másik 4025-öt illetve 2355-öt, a kettő különbsége szintén 1665-öt eredményez.

Budapest *Nat* ①

Olim: *Levoča Ev*

3213

(GYÖNGYÖSI János): Arani giapjubul ekesitetet ruha a dücziöendő leleknek, (az az rövid uút és könyü világosító mód az elmélkedésre, ...). Lőcsen 1665 Samuel Brever.

A¹²–G¹² H⁶ = [90] fol. – 12° – Orn., init.

RMK I 1024 – Čaplovič 1146

Katolikus elmélkedésre oktató könyv és imádságoskönyv. – A cím szövegének a címleírásban zárójelbe tett része a címlap hátán folytatódik (A₁b–A₂a), és a végén bibliai idézettel zárul. A szerző, fr. *Johannes Chrysostomus Gyöngyösi* a *Rima-Sechi Anna Maria asszonynak, ... Weszeleni Ferencz urunk ... házas társának* címzett ajánlólevele (A₂b–A₆a) végén nevezi meg magát. Majd *Az olvasóhoz* címzett előszó következik (A₆b–A₇b). A főrész először az elmélkedés hat *reguláját* részletezi, majd azok megerősítésére ad tanácsokat (A₈a–C₇b). A *Lelki számve-*

tel belső címlap után (C_{8a}) a lelkiismeret-vizsgálat négy regulája olvasható (C_{8b}–D_{8b}). Újabb belső címlappal (D_{9a}) *Következnek ájtatos imádságok: (1) Az Istennek számlálhatatlan sok jó-téteményeiért hálaadó imádság (D_{9b}–E_{7a}) – (2) Lángokkal gerjedező fohászkodások a Jézus szentséges emberségéhez (E_{7b}–E_{10a}) – (3) A Jézus Istenségéhez lángokkal gerjedező fohászkodások (E_{10a}–E_{12a}) – (4) Jézus nevééről való litánia (E_{12b}–F_{8a}) – (5) A Boldogságos Szűz Máriához (F_{8a}–F_{10a}) – (6) Litániája a makula nélkül való ártatlan Szűz Máriának, ... amely szokott mondatni Loretomban (F_{10b}–G_{5a}) – (7) A Boldogságos Sz. Ferencz Atyánkhoz való köszönet (G_{5b}–G_{6a}) – (8) Imádság a boldog Sz. Ferencz atyánkhoz (G_{6b}–G_{10a}) – (9) Sz. Ferenczhez való litánia (G_{10a}–H_{1b}) – (10) Imádság (H_{2a}–b) – (11) Nappali idvösség dolgaiban való szorgalmatos szerénység 12 pontban (H_{3a}–H_{5b}) – (12) A szeretetben lángodó Szent Bonaventura doktornak imádsága Paduai dicsőséges Sz. Antalhoz (H_{6a}–b).* A nyomtatvány minden egyes lapját azonos, körzetekből összeállított keret díszíti.

A 2. és a 3. imádság szövegkiadása: Szelestei N. László: Magyar ferencesek prédikációs gyakorlata a 17. században. Piliscsaba 2003, 26–27.

Gyöngyösi János (?–1675) ferences szerzetes. 1665-ben Kassán a ferences szerzetesek gyóntatójaként készítette e munkáját, amely ugyanebben az évben latinul is megjelent, Széchy Mária férjének, Wesselényi Ferenc nádornak ajánlva (3214). Az ajánlólevél és az olvasóhoz szóló előszó is fordítás, Gyöngyösi csupán a címettek nevét változtatta meg, és a latin előszó végén szereplő neveket hagyta el. A két változat további eltéréseit ld. a latin kiadás leírásában (3214).

Szabó Károlynál a latin *Vellus aureum* leírásában (RMK II 1051) a magyar változat megjelenési éve sajtóhibával 1665 helyett 1695-ként jelent meg. E tévedésre később J. I. hívta fel a figyelmet (MKsz 1890: 367).

Gyöngyösi munkásságát és magyar nyelvű imádságait Szelestei N. László méltatta (szövegkiadás 25–27).

Cf. –, 3214

Budapest *Nat* cop. (Gyöngyös, Martin) – Gyöngyös ① – Martin *Nat* ④
Olim: A marosvásárhelyi Teleki-ktárban

3214

(GYÖNGYÖSI János): *Vellvs avrevm beatificandae animae, (id est brevis methodus ... meditationis). Leutschoviae 1665 typis Samuelis Brever.*

A¹²–E¹² = [60] fol. – 12° – Orn., init.

RMK II 1051 – Čaplovič 1147

Katolikus elmélkedésre oktató könyv, imádságoskönyv és prédikációkészítési szabályok. – A cím szövegének a leírásban zárójelbe tett része a címlap hátán folytatódik, végén bibliai idézettel zárul. A szerző, *fr. Joannes Chrysostomus de Gyöngyös* az ezt követő *Epistola dedicatoria ad ... Franciscum Weszeleni de Hačad, perpetuum de Mura[n], ... Regni Hungariae palatinum,*

Cumanorum iudice(m), ... consiliarium ac per totum Regnum Hungariae locum tenentem, ... patronum címzett ajánlólevele (A_{2a}–A_{4a}) végén nevezi meg magát. Ezután *Praefatio ad lectorem* következik, amelynek aláírói az egyben a könyv nyomtatására is *die 30. Julii 1665.* engedélyt adó *fr. Vilabaldus, ss. theologiae lector et commissarii visitoris secretarius* és *fr. Michael Venzel ab Amberga, commissarius visit.* (A_{4b}). A főrész tartalma és beosztása nagyjából egyezik az ugyanebben az évben megjelentetett magyar változatával (3213). Először az *In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis* kezdődő rész hat *regulát* ajánl az elmélkedésre készülő olvasó figyelmébe (A_{5a}–A_{9a}), majd mindegyiket példával erősíti meg az *Exempli gratia ad confirmandas praefatas regulas* című fejezet (A_{9b}–B_{6b}). A nyomdailag belső címlapként elrendezett *Examen conscientiae* cím után következő *Modus facilis examinandi concionatorum* (B_{6b}–C_{2a}) a magyar változatban nem szerepel. Négy *regulában* foglalja össze a prédikációkészítés szabályait. Újabb belső címlapon *Instructio concionatorum* ismét négy *regulából* áll (C_{2b}–C_{9b}). Ezután újabb belső címlappal *Sequuntur orationes devotae* (C_{10a}–E_{12a}). Az egyes imádságok címe a következő: (1) *Gratiarum actio valde elegans, pro innumeris Dei beneficiis* (C_{10b}–D_{3a}) – (2) *Imaginationes et aspirationes flammigerae ad humanitatem Christi* (D_{3b}–D_{4b}) – (3) *Aspirationes flammigerae simpliciter ad divinitatem* (D_{5a}–D_{6a}) – (4) *Litaniae de nomine Jesu* (D_{6b}–D_{10b}) – (5) *Ad Beatam Virginem...* (D_{11a}–b) – (6) *Ad eandem Virginem* (D_{12a}–b) – (7) *Litaniae b. Virginis Mariae pro felici morte et gratia ad hanc necessaria obtinenda, in aede Lauretana dici solitae* (E_{1a}–E_{4b}) – (8) *Salutatio ad beatissimum Seraphicum patrem nostrum Franciscum* (E_{5a}–b) – (9) *Oratio ad ... patrem nostrum Franciscum* (E_{6a}–E_{8a}) – (10) *Litaniae ad Seraphicum patrem n[ost]rum Franciscum* (E_{8a}–E_{10a}) – (11) *Exercitium diurnum ... duodecim horae diei* (E_{10b}–E_{12a}). A nyomtatvány minden egyes lapját körzetekből összeállított keret díszíti, és ugyancsak körzetekből összeállított egész lapos kereszt zárja.

Részleges szövegkiadás: Szelestei N. László: Magyar ferencesek prédikációs gyakorlata a 17. században. Piliscsaba 2003, 68–72 és Retorikák 2003, 282–286 az *Instructio concionatorum* latin szövege és annak magyar fordítása.

Gyöngyösi e munkája ugyanebben az évben magyarul is megjelent. A két változat közötti eltérések a következők: A magyar kiadásban az ajánlás Wesselényi Ferenc nádor feleségéhez, Széchy Máriaéhoz szól. (3213). Csak e latin kiadásban szerepel az *Instructio concionatorum* című rész és az *Ad Beatam Virginem* (5.) számú imádság. A magyar rész utolsó, Szent Bonaventurához szóló könyörgése ellenben a latin változatból hiányzik. Gyöngyösi latin nyelvű munkáját, különös tekintettel a prédikálásra vonatkozó szabályaira Szelestei N. László elemezte (szövegkiadás 25–27).

A Magyar Országos Levéltárban fennmaradt nyugta szerint Samuel Brewer e könyv ki-nyomtatásáért 1666. január 2-án Szabó Mártontól, a nádor tiszttartójától *138.50 florenumot*, Gyöngyösi János pedig a nyugtára rávezetett kézírásos kiegészítése szerint: *pro compactura 4 imperiales, pro mea uccessitate 4 florenos* kapott (MKsz 1890: 367, J.I.).

Cf. 3213, –

In 9 bibliothecis 29 expl. – Bratislava *OFM, Mus, Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Esztergom *OFM* – Kremnica *OFM* – Martin *Nat*

Heinzel, Joannes: Diatribe philosophico-theologica de creatione, ... Lőcse 1665. – Vide 3260

3215

HEINZEL, Joannes: *Exercitium metaphysicum, continens quaestionem: an vniversale et singulare sit peculiaris disjuncta entis affectio? Quod ... in Montano-Neosoliensi gymnasio sub praesidio m. Johannis Heinzellii, p. t. Athenaei ejusdem moderatoris ... exercendi gratia publice ac placide ventilandum proponit respondens Thomas Steller Slabosseno Pannonivs, ordinariivs ibi oeconomus, ad diem 15. Septembris anno MDCLXV... Leutschoviae MDCLXV typis Samuelis Brever.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o

RMK II 1052 – Čaplovič 1157

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *T(homas) S(teller) S(labosseno) P(annonius) respondens* szöveg nélküli ajánlása olvasható *Deo uni in essentia, trino in personis ... primo studiorum suorum autori...* A főrész *IV membrumból* áll (A_{2a}–B_{3a}). Közülük az első a vizsgán használt fogalmakat mint *Universale, singulare* és *affectio* magyarázza. A második a tételt tartalmazza, amely szerint a létezésben formálisan elvont egyetemes és metafizikai egyedi a reális, pozitív és tényleges létezőtől transcendentálisan nem különbözik. A következő két *membrum* e tétel mellett, illetve ellene érvel. Majd 11 teológiai és logikai *πάρεργα* csatlakozik a főrészhez (B_{3a}). Végül öt üdvözlővers köszönti Thomas Stellert. Szerzőik: [1] a *praeses*, – [2] *Johannes Goldhammer Novisol., s.c.c. in gymn. eod.* – [3] *Andr. Blasi Thurocz.* (B_{3b}) – [4] *Matthaeus Kephallides Thurocz, gymn. Neosol. alumnus* – [5] *Michael Paulovicz, gymn. alumnus* (B_{4a}).

E vizsgatételeket a besztercebányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1665. szeptember 15-én. A vizsgáztató Joannes Heinzel, az iskola rektora, a vizsgáló a Gömör megyei Szlabosból származó Thomas Steller (1640–1715) volt. Ő itthoni tanulmányait követően a wittenbergi egyetemen tanult tovább, majd mint tanár működött Besztercebányán. 1674-ben a pozsonyi véstörvénysek elé idézték, és gályarabságra ítélték. Az 1676. évi szabadulás után Zürichben, majd Wittenbergben élt. Ezután, hazaköltözve Besztercebányára, evangélikus lelkészként működött haláláig.

Szinnyei József a címben feltett kérdést tekintette a mű címének, és így vette fel Steller munkái között: „An Universale et Singulare Sit Peculiaris Disjuncta Entis Affectio? Leutschoviae, 1665.” (XIII 19).

Budapest Acad ⊕ – Budapest Nat ⊕

3216

[KLESCH, Daniel:] *Dvvidische [!] Schäffer-Treü und Ritter-Ehr in einem neuen Klinge-Gedichte gezeiget von dem Carpatischen Kämpfer, einem Davidischen Unter-Harphenisten und Nach-Schäffer. Leutschau [1665] bey den Brewerischen Erben.*

[]² = [2] fol. – 4^o

Čaplovič 1149

Lakodalmi versek. – A kiadvány (1) *Günther Litter-kehr* címen anagrammával és ennek kifejtéseként tíz szakaszból álló verssel a „Günther” nevű vőlegényt köszönti, akit az ószövetségi Dávidhoz hasonlít, aki özvegasszonyt vesz el, kettőjüket pedig Dáviddal és Abigéllal állítja párhuzamba ([]₁b–[]₂a). A második verses köszöntés (2) *Im Namen Jesu* címen *Hochzeiträtsell* a menyasszonyt ünnepli ([]₂b). A mű, szövegéből kikövetkeztethetően minden bizonnyal David Günther 1665. május 11-én tartott esküvőjére készült, a második költeményben *Bekennerinnek* nevezett menyasszony tehát Judith Brewer, Johann Brexel özvegye volt (vö. 3227). Írója magát a költemények alatt az *m. D. K. p. W., in der deutschgesinnten Genossenschaft der Kühne* monogrammal jelöli, amelyet Ján Čaplovič „m. Daniel Klesch pastor Waraliensis”-ként oldott fel (1149). Szintén az aláírásban szerepel Daniel Klesch felesége: *Elisabetha Kleschin genannt, gebohrne Grueberin*.

A nyomtatási év és a szerző megnevezése nélküli kiadványt először Ján Čaplovič írta le (1149). Véleménye szerint a nyomtatvány minden bizonnyal 1665-ben készült, ebben az évben lett ugyanis Klesch Szepesváralján lelkész, valamint Lorentz Brewer halálát követően ebben az évben volt jellemző, hogy a nyomda néhány kiadványa „Brewer örökösei” jelzettel jelentek meg. Megállapítását támasztja alá az esküvő időpontja is, amely a másik ugyanezen alkalomra megjelent versgyűjtemény címéből ismeretes (3227).

David Günther Késmárkon született, életéről annyi ismeretes, hogy Jénában, majd 1659–1660-ban Wittenbergben volt egyetemi hallgató. 1658–1664-ben hazai alkalmi versek szerzőjeként bukkant fel (ld. Személynévmutató).

Čaplovičra hivatkozva Daniel Klesch műveként vette fel bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-14), bár fenntartásaikat is kifejezik az azonosítással kapcsolatban. Szintén szerzőként veszik fel „Elisabetha Kleschin”-t is (EK-1).

Cf. –, 3227

Budapest *Nat cop.* – Spišská Nová Ves *Ev* ①

3217

NAENIAE, quas, ubi par nobile fratrum Rochserianorum Michael et Iohannes Godofredus filiorum ... dni. Zachariae Rochseri, urbvrrarii primarii uni inclusum urnae splendidissima exequiatorum comitatum turba terrae mandaretur, lugentes ingeminarunt amici anno MDCLXV die XXVII. Decembris. Leutschoviae (MDCLXV) typis Samuelis Brewer.

[1] fol. – 538 × 387 mm

Čaplovič 1150

Latin és német gyászversek. – Az egylevelű, plakát formátumú nyomtatvány a címsorok alatti szöveget három hasábjában közli. A költeményekkel 1665 decemberében Zacharias

Rochser selmebányai polgárt és bányatulajdonost vigasztalták barátai két fiának, Michaelnek és Johann Gottfriednek elvesztése miatt: (1) *Gottfriedus Titius Sil., ecclesiae Schemnicensis symmista* – (2) német gyászverset írt *Christophorus Klesch, pastor in Monte D. Georgi, apud gep. et XXIV. reg. assess. et notar.* – (3) szintén német verset *Philip Heütsch Pfarrer zu Matzhsdorf, pp. ad sup. P. orator* – végül latin költeményekkel szerepelnek (4) *M. Johann. Kemmel L., gymn. patr. rector* – (5) *Johannes Hammer Schemnicens., conrector.*

Zacharias Rochsernek kettős gyásza is volt: egy éven belül vesztette el először feleségét, ekkor pedig két kiskorú fiúgyermekét. A temetés Selmebányán 1665. december 17-én ment végbe.

Az Akadémiai Könyvtár példányát először Ján Čaplovič írta le bibliográfiájában (1150). A kiadványt Karl F. Otto és J. P. Clark is felvette a Klesch-család műveit összegyűjtő bibliográfiájába (Bibl. Klesch. CK-30).

Budapest Acad ①

3218

<Nový a starý kalendář Kristofa Neubarta na rok 1666. Levča 1665 Brewer. 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3101!

3219

PRAEPARATIO ad missam, quae dicitur accessus altaris. [Leutschoviae 1665 Brewer.]

A¹² B¹² C⁶ = [30] fol. – 12° – Init.

MKsz 1963: 345 – Čaplovič 1152

Katolikus imádságok. – A kiadvány a misére induló hívek számára olyan, szertartásra előkészítő imádságokat tartalmaz, amelyek általában a misekönyvek elején találhatóak. A címlap hátán *Indulgentia*, amelynek mise előtt való elmondása esetén XIII. Gergely pápa 50 éves bűnbocsánatot engedélyezett (A_{1b}–A_{2a}). Ezt *Antiphona*, zsoltárok (*Psalm.* 83–85, 115, 129), végén *Oremus* felszólítással kezdődő könyörgés követi (A_{2a}–A_{10a}). Majd a következő imádságok olvashatók: *Oratio S. Ambrosii episcopi* a hét napjaira (A_{10b}–B_{7a}) – *Alia oratio ante missam* (B_{7a}–B_{8b}) – *Oratio S. Thomae Aquinatis* (B_{8a}–B_{10a}) – *Gratiarum actio post missam. Antiphona* (B_{10a}–B_{10b}) – *Canticum trium puerorum. Dan. 3.* (B_{10b}–B_{12b}) – *Psalmus 150.* (B_{12b}–C_{2a}) –

Oratio S. Thomae de Aquino (C₂b–C₃b) – *Alia oratio S. Bonaventurae* (C₃b–C₅a) – *Rhythmus S. Thomae ad sacram Eucharistiam* (C₅a–C₆a) – *Oratio Seraphici Doctoris S. Bonaventurae ad gloriosum divum Antonium de Padua* (C₆b). A nyomtatvány valamennyi lapja körzetekből álló keretbe van foglalva.

E nyomtatványról először Borsa Gedeon adott hirt (MKsz 1963: 345). Ján Čaplovič lőcsei nyomtatványnak tartotta (1152). A betűtípusok vizsgálata igazolta megállapítását (Pavercsik Ilona szóbeli közlése).

Budapest *Acad cop.* (Martin) – Budapest *Nat* ① – Martin *Nat* ① ①

3220

PRAEREVERENDO et clarissimo viro, dn. m. Christiano Seelmanno, ad supremum apud Leutschovienses pastorum etc. proficiscenti amico par amicorum Cremniciensium gratulatur. Leutschoviae 1665 typis Samuelis Brever.

)(² = [2] fol. – 4° – Init., orn.

RMK II 1054 – Caplovič 1148

Üdvözlő versek. – A költeményekkel a Körmöcbányáról a lőcsei első lelkészi hivatalra meghívott Christian Seelmann evangélikus lelkészt köszöntötte: (1) *Matthias Höher, ecclesiastes Cremniciensis* ()(₁b) – (2) *Daniel Fabri, pastor Cunosovanus ...*, aki a pártfogóját köszöntő vershez még egy, az 1665-ös évszámot rejtő kronosztichont is csatolt ()(2a–)(2b). Ugyanebből az alkalomból további kiadványok is megjelentek, ld. 3209, 3221, 3222, 3224, 3225, 3300.

Cf. 3209, 3221, 3222, 3224, 3225, 3300

Budapest *Nat* ①

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3221

PROPEMPTICA, quibus admodum reverendum ... dn. m. Christianvm Seelmannvm Coburgensem Francum, hactenus ecclesiae liberae at(que) regiae civitatis montanae Cremnitii pastorem primum, scholae(que) inspectorem ... contubernii montani decanum ..., nunc vero vocatum primum liberae at(que) regiae civitatis Leutschoviensis pastorem,

scholae(que) ibidem inspectorem, Cremnitio ad novam suam paroeciam proficiscentem prosecuti sunt Schemnicienses, anno MDCLXV. Leutschoviae (MDCLXV) typis Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Init.

RMK II 1055 – Čaplovič 1153

Üdvözlő versek. – A költeményekkel Christian Seelmann evangélikus lelkészt és iskola-felügyelőt abból az alkalomból köszöntötték selmebányai barátai, hogy Körmöcbányáról a lőcsei evangélikus egyház hívta meg első lelkészének. A versek szerzői: (1) *Johannes Windisch, eccl. Schemnit. pastor et montanarum senior* (A₁b) – (2) *Gottfriedus Titius Silesius, ecclesiastes et symmista Schemniciensis* (A₂a) – (3) *Bartholomaeus Bussaeus, in Eliae-Falva s. Sperrendorfi Sepusiorum natus, Leucoviae educatus, h. t. ecclesiae, quae est in argentifera Hodrucena Valle pastor.* (A₂b–A₄a) – (4) *Elias Kreuchel, rector Schemnic.* (A₄a–A₄b).

A Selmebánya melletti Hodrusbányán lelkészkedő Bartholomaeus Bussaeusnak Lócse városát dicsérelő költeményéből részleteket közölt Pavercsik Ilona (Terra Scepusiensis 644).

A lőcsei lelkészi meghívás alkalmából további kiadványok is megjelentek, ld. 3209, 3220, 3222, 3224, 3225, 3300.

Cf. 3209, 3220, 3222, 3224, 3225, 3300

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ①

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3222

ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΑ, quibus plurimum reverendus ... vir, dn. m. Christianvs Seelmannvs, hactenus ecclesiae Cremniciensis protomysta et scholarcha ... cum ad capessendam pastoris supremi in regia ac libera urbe Leutschoviensi provinciam transferretur, honorifice mactatur a Novisoliensibus, m. Julio anno MDCLXV. Leutschoviae (MDCLXV) typis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1056 – Čaplovič 1154

Latin és német üdvözlő versek. – A költeményekkel a Körmöcbányáról Lőcsére evangélikus első lelkésznek elhívott Christian Seelmannt köszöntötték a következő besztercebányai egyházi személyek: (1) *Elias Greschner, p.p.v.c.d.* (A₁b) – (2) *Daniel Lany, pastor et presbiter Neosoliensis* (A₁b–A₂a) – (3) két bibliai locus alapján latin és német költeményt írt *Matthias Porsch, symmysta ecclesiae Novisoliens. Germ.* (A₂a–A₃a) – (4) *Quod Jova salutariter vertat!* címmel *Johannes Heinzelius, civis*Novisol. reip. ac literariae director* (A₃a) – (5–6) latin köl-

teménnyel szerepel *Matthias Stürtzer, gymn. Novisol. conrector et ibidem org.*, majd ugyanő német *Sonettel is: Ebenderselbige gute Freund, m. M. S. (A_{3a}-A_{3b})* – (7) *Georgius Schütz, eccl. Germ. Novisol. cantor et collega (A_{3b}-A_{4a})* – (8) *Thomas Steller, gymn. oecon. (A_{4a}-A_{4b})* – (9) *Matthias Greschner (A_{4b})*.

E lelkészi meghívás alkalmából további kiadványok is megjelentek, ld. **3209, 3220, 3221, 3224, 3225, 3300**.

Cf. **3209, 3220, 3221, 3224, 3225, 3300**

Budapest *Nat* ①

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3223

SEELMANN, Christian: *Generoso ac strenuo ... Georgio Vldarico Kayser, s(acrae) caesar(eae) regiae(ue) in Hvng(aria) ac Bohem(ia) majestatis aulae-familiari, senatori ac urburario Schemnicensi praecipuo, comitatus Hontensis assessori jurato etc. sponso grat(ulatur) m(agister) Christianus Seelmann Cremnicensium hactenus, nunc vocatus Leutschoviensium pastor. Der wohl-edlen viel ehr- und tugendreichen Frauen Jvdith Masgoin einer gebohrnen Sockinn, itzo Frauen Braut wünschet Glück m(agister) C(hristianus) S(eelmann) Pf(arrer). Leutschoviae 1665 typis Samuelis Brever.*

[1]² = [2] fol. – 2^o – Init.

Čaplovič 1155

Lakodalmi versek latinul és németül. – A két költeménnyel Christian Seelmann köszöntötte Georgius Udalicus Kayser császári és királyi tanácsost, selmechányai szenátort és bányatulajdonost, Hont vármegye ülnökét, valamint született Judith Sockot egybekelésük alkalmából. Az egymással szemben fekvő két lapon olvasható a (1) latin ([1]_{1b}) és (2) német ([1]_{2a}) vers, amelyeknek közös, mindkét lapra kiterjedő címe: *Quos Deus conjunxit, homo ne separet*. Az azonos szövegű versek a selmeci ezüstként és holdként bemutatott vőlegény és a körmöci aranyként és napként ábrázolt menyasszony frigyét köszöntik. Alattuk, szintén folyamatosan nyomtatva olvasható (3) a *Was hier zusammen ist gedruckt, das darfst du wohl zerschneiden, was aber Gott zusammen fügt, das soll kein Mensch nicht [!] scheiden!* szövegű záróversike.

Christian Seelmann (1626–1675) evangélikus lelkész a németországi Coburgban született, tanulmányait a wittenbergi egyetemen végezte. 1650-ben hívták meg a soproni iskola rektori tisztségébe. Mint a kiadvány címében is utal rá, innen került 1661-ben Körmöcbányára első papnak, majd pedig 1665-től Lőcsén működött ugyanebben a tisztségben. A pozsonyi törvényészék számúzta, 1674-ben visszatért Németországba, ahol lelkészi állást töltött be haláláig.

Georgius Udalricus Kayser Selmebányán született, 1640–1642 között jogi tanulmányokat folytatott Königsbergben. A címben Judith Masgoinnak nevezett menyasszony a versek tartalma alapján Joannes Jacobus Maschko körmöcbányai bíró özvegye lehetett (vö. Čaplovič 1040). A kiadványt első alkalommal Ján Čaplovič ismertette (1155).

Budapest Acad ①

3224

SERPILIUS, Augustin: Freüdiger Hertzenswunsch, mit welchem ... Herrn M. Christian Seelmann, gewesenenen ... Haupt-Pfarrer und Seelensorger der ... Bergstadt Cremnitz, ... bey glücklicher Antretung des Haupt-Pfarrer Amptes in ... Leütschau ... im Jahr 1665. den 12. Tag deß Heümonats bewillkommet und empfangen Augustin Serpilius der H. Schrifft ergebener. Leütschau (1665) bey Samuel Breüern.

[1]² = [2] fol. – 4° – Orn.

MKsz 1963: 345 – Čaplovič 1156

Köszöntő vers. – A kiadvány abból az alkalomból készült, hogy Christian Seelmann, volt körmöcbányai lelkész 1665. június 12-én elfoglalta lőcsei lelkipásztori állását. A címlevél után következő vers 12 számozott versszakból áll.

Augustin Serpilius (1643–1699) Johannes Serpilius (III.) késmárki lelkész fia volt. Wittenbergi egyetemi tanulmányai után 1664-től késmárki lelkipásztorként működött. Száműzetése után, 1675-től Lengyelországban élt.

A kiadványról először Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 344).

Ugyanerre az alkalomra több kiadványt is megjelentett a lőcsei nyomda (3209, 3220, 3221, 3222, 3225, 3300).

Cf. 3209, 3220, 3221, 3222, 3225, 3300

Budapest Acad cop. (Levoča)

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

Steller, Thomas: An Universale et Singulare Sit Peculiaris Disjuncta Entis Affectio? Leutschoviae 1665. – Vide 3215

3225

TIEFTRUNCK, Daniel: Plausus Apollinis, Musarum, Charitum fausto omine editus, ... propter ... m. Christianvm Seelmannum, olim facult. phil. Witteberg. adjunctum, post gymnasii Sempron. rectorem, hactenus vero ecclesiae Cremniciens. pastorem, ut et scholae inspectorem etc. ... cum mense Junio a. o. r. MDCLXV. ... ab incluto Leutschoviens. reipubl. senatu populo(ue) in sacrorum antistitem, gymnasiu(ue) inspectorem etc. rite vocaretur, ... ejus quondam Athenis Leucor. auditore, nunc vero in officio Semproiano successore, Daniele Tieftrunckio, aa. ll. m. Leutschoviae (1665) typis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 2° – Orn., init.

RMK II 1059 – Čaplovič 1158

Köszöntő vers. – Daniel Tieftrunck soproni rektor abból az alkalomból köszöntötte Christian Seelmann, hogy az 1665. június 12-én elfoglalta lőcsei lelkészi állását. A címlap hátán kezdődik a hexameterekben írott vers, amelyben a Charisok örömmünepén Apollo jelenik meg a költőnek. Ő először Lőcse dicséretét zengi, majd végigköveti az ünnepeket, Christian Seelmann korábbi pályáját. Végül Apollo és a Múzsák távozása után a költő saját jó kívánságaival zárja versét.

A cím tanúsága szerint Daniel Tieftrunck Seelmann wittenbergi diáktársa volt, majd annak a soproni rektorságból való távozása után utódja lett ebben a tisztségben.

Szabó Károly még Johann Samuel Klein említése alapján vette fel e kiadványt bibliográfiájába (Nachrichten 507), de azóta több példány is ismeretessé vált.

Ugyanerre az alkalomra több kiadványt is megjelentett a lőcsei nyomda (3209, 3220, 3221, 3222, 3224, 3300).

Cf. 3209, 3220, 3221, 3222, 3224, 3300

Budapest Acad ☉ – Budapest Ev ☉

3226

UJ és o kalendarium, Christus Urunk születése után való 1666. melyet most-is Magyar és Erdély Országgra, és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Astrologiai vizgálás; avagy az plánétáknak és egyéb nevezetes fő tsillagoknak forgásiból vött jövendöles, ez Christus Urunk születése után 1666. esztendőre, mellyben az esztendőnek négy részéről, az után az eclipsisekről, hadakrol

és békeségről rövideden le-irt Neubarth Christoph, B. S. theol. és astrol.) Lötsén [1665] Brever Samuel által.

A⁸-E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2053/260 ← MKsz 1882: 87 – Čaplovič 1151

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}-B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évi naptáréval (2654), a hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. A prognosztikon önálló címlapja (B_{6b}) után állt az *Első része. Ez első része az esztendőnek négy kántorit szokta előnkbe adni. A télről.* (B_{7a}-b) – *A tavaszról* (B_{7b}-B_{8a}) – *A nyárról* (B_{8a}-B_{8b}) – *Az őszről* (B_{8b}-C_{1a}) – *Második része. Ez esztendőben látható [nap] és [hold] béli eklipszisekről* (C_{1a}-C_{3b}), a címben a két égitest neve a kalendáriumban használt szokásos szimbólumával van jelölve – *Harmadik része. A hadról és békességről.* (C_{4a}-C_{5a}) – *Negyedik része. A betegségekről* (C_{5a}-C_{6a}) – *Ötödik rész. A földi termésről* (C_{6a}-b) – *Sokadalmak Felső- és Alsó Magyarországon és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C_{7a}-D_{4b}), kiadványt a *Magyar krónika* zárta (D_{5a}-E_{8a}), amely 1665 áprilisáig tárgyalta a magyar történelem eseményeit. A kiadványt első alkalommal Szabó Károly írta le a ma már nem fellelhető kismartoni példány alapján (MKsz 1882: 87), ez alapján vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador (I 2053/260). Ugyanezt a ma hozzáférhetetlen példányt részletesen leírta Dézsi Lajos, akinek publikálatlan kézírata hagyatékában található (vö. Dézsi Lajos kézírathagyatéka. Katalógus. Összeáll. Monok István. Szeged 1989. 326). A kötet nem szerepel a kismartoni Eszterházy könyvtár kalendáriumairól 1938 augusztusában, Hárich János által készített gépiratos jegyzékben (lelőhelye: Zimmer V., Kasten L., Regal 3., vö. 3484A).

Cf. 2654!

Budapest Acad ②*

Olim: Kismarton, Eszterházy-könyvtár

3227

VOTA pia in honorem ... Davidi Gvnthero, studioso academico ... Andreae Gvntheri, ecclesiae Olassium. pastoris et 24 reg. oratoris perpetui, nec non ... Ivdithae Brexelianae etc. conjugium novum ineuntibus 11. Maji ... 1665. devote effusa a fratribus, affinibus, fautoribus. Leutschoviae (1665) typis haeredum Breverian.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1058 – Čaplovič 1159

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményekkel David Günthert, Andreas Günther szepesolaszi evangélikus lelkésznek és a szepesi huszonnégy királyi városi fraternitas örökös szónokának fiát, valamint Judith Brewert köszöntötték 1665. május 11-én tartott házasságkötésük alkalmából testvéreik, rokonaik és jóakaróik. Judith Lorenz Brewer lánya volt. Első férje, Johann Brexel nyomdász 1664-ben halt meg (Pavercsik Ilona szóbeli közlése). A fő-

rész tartalma a következő: (1) *Andreas Günther, Diener am Wort Gottes in Wallendorff*, németül *Homo proponit, deus disponit. Prov. XVI. v. 1.* bibliai locust adva verse című (A_{1b}) – (2) *Paulus Cuncius* németül (A_{2a}–A_{3a}) – (3) *Augustinus Lazarus, eccl. apud Quintoforenses minister* (A_{3b}) – (4) *Georgius Chilek* – (5) *Joh. Bayer, lycei Eperien. rector, Ode gratulatoria* címmel (A_{4a}) – (6) *Friedrich Wohlgeomuth von Rechtenberg* németül (A_{4b}) – (7) *Isaacus Zabanius, l. E. c.* (A_{4b}–B_{1a}) – (8) *Valentinus Perack, sch. Varall. 2dum rector* (B_{1a}) – (9) *Melchior Geitner, s. O. r.* (B_{1b}) – (10) *Georgius Simonis, c. V.* – (11) *A. S. N. H.* németül (B_{1b}–B_{2b}) – a kiadványt (12) szerző nélküli, az ifjú házasokról szóló tréfás kis történet, valamint (13–14) két hasonló jellegű versike zárja, szintén a szerző megjelölése nélkül (B_{2b}).

Minden bizonnyal ugyanerre az alkalomra egy másik versgyűjtemény is megjelent Lőcsén (3216).

Cf. 3216, –

Budapest Acad ① – Budapest Nat ③*

3228

WEBER, Johann: *Lectio principvm, hoc est politica manvdctio, qvo pacto iuveni gvbernatori Christiano verae iuxta pietatis ac virtuosae vitae, laudabilisq(ue) regiminis ratio praemonstrari commode queat, conscripta per Johannem Webervm, sacrae caes. reg.q(ue) majest. per Hungar. superiorem pharmacopoeum perpetuum et medicum ordinarium, hoc tempore ... civitat. Epperiensis iudicem. Regenten Lection, das ist politische Anleitung, wie ein christlicher junger Regent beydes zu waarer Gottes-Furcht, als auch tugendlichen Leben und löblicher Regierung füglich anzuleiten seyn möchte, zusammen geschrieben durch Johannem Weber ... Apotecker und ordentlichen medicum, dero Zeit der ... Stadt Epperies Richtern. Leutschoviae MDCLXV typis haered. Brev.*

[]⁵, a² b⁴–d⁴ e², A⁴–Z⁴, []² = [5] tab. + [110] fol. – 2° – Tit. calcographicus, 4 ill. calcographicae, 1 ins. orn., init.

RMK II 1057 – Čaplovič 1160

Fejedelmi tükör németül és latinul. – A kiadványt bevezető öt rézmetszet közül az első kettőt: a Salamon trónusát ábrázoló német nyelvű díszcímlapot és a *Leopoldus D. g. imperator Roman(us) S. A., Germ., H., B. rex* feliratú képet, alján négy soros verssel *Matthaeus Küssel sculp.* A harmadik kép *Johannes Webert* ábrázolja 50 esztendőskorában, a kép alján *M. Iz. Z.* négy soros versével, a metsző nevének megjelölése nélkül. Ugyanez a metszet, *Israel Hiebner* műve szerepel Weber 1662-ben Lőcsén megjelentetett *Janua bifrons* című munkájában is (3047, vö. Pataky 141). A negyedik, teljes ív méretű, *Sic itur ad alta* feliratú képet *Christianus Hermannus Roth. v[on] R[oth]en[F]els]. sculpsit Crembnitz.* Rajta a szerzőt griffmadár, oroszlán és sas röpíti a magasba. A kép felső részében Eperjes címere, Weber alakja mögött a város képe

látszik. Aljához *Georgius Gasser in Epperies 15. Jan. ... 1664.* kelt, Webert dicsőítő, latin-német nyelvű, nyomtatott költeményét ragasztották. Végül *Felicitas principum* című metszet két, *Amore*, illetve *Labore* feliratú oszlopon foglalja össze az uralkodói erényeket. Ezt Israel Hiebner készítette: *Hieb. fec.*

A nyomtatott címlap hátán kezdődő *Epperies die conversionis Pauli an(no) MDCLXV* kelt, kétnyelvű terjedelmes ajánlólevelét Weber Eperjes város belső tanácsa tizenkét és külső tanácsa 61 tagjának címezte (a_{2a}-d_{1a}). Ezt követi az ugyancsak kétnyelvű *Glückwünschender Friedens-Gruss an den neubestättigten Richter, ... 1664. den 13. Januarii ... von Johanne Sartorio, Pfarrherrn und der Schulen Inspectorn – Salutatio gratulatorio-votiva ...* című prózai köszöntő (d_{1b}-d_{2b}). Latin verssel üdvözlötték még az új főbíró [1] *Sacer Parnassus acad. Cassov. S. J.* (d_{2b}) – [2] *Conradus Victor Schneiderus, phil. et med. d. prof. p., ... princ. Anhal. med.* (d_{2b}) – [3] *Christophorus Noltnagel, super. mathem. p. p. et acad. h. t. senior* (d_{3a}) – [4] *Georg. Casp. Kirchmajer, eloquentiae prof. publ.* (d_{3a}-b) – [5] *Christianus Seelman, eccl. in lib. reg. Cremenicens. past. p. et vicinar. inspect.* – [6] *Samuel Czernack Slav., Novisol. ecclesiastes et schol. inspect.* (d_{3b}) – [7] *Matthias Furthini, ecclesiae ibid. Savoru(m) symmysta* (d_{3b}-d_{4a}) – [8] *Johannes Bayer, lycei rector* (d_{4a}) – [9] *m. Isaacus Zabanius, lyc. conrector* (d_{4b}). Majd *Wahrhafter und eigentlicher Entwurf des äusserlichen Adel-Schildes und innerlichen Tugend-Bildes des ... Herrn Johannis Weberi, ... abgezirket und gerissen von ... Johanne Cronero* című metszet mutatja be Weber címerét *I. N.* verses magyarázattal (e_{1a}-e_{2b}).

Az *I.N.J.* kezdődő főrész német és latin, két hasámban szedett párhuzamos szövege az ideális uralkodó jellemzését adja. Külön fejezetekre nem tagolódik (A_{1a}-[1_{2b}]).

Szövegkiadás: Részletek Bubryák Orsolya fordításában: Hargittay Emil: Gloria, fama, literatura. Bp. 2001 (Historia Litteraria 10.) 163–166.

E fejedelmi tükör abból az alkalomból készült, hogy Webert 1664. január 25-én negyedszer választották bírónak Eperjesen. A rézmetszetes címlapon az újráválasztás éve, 1664. szerepel. A nyomtatott címlap tanúsága szerint a kiadvány azonban csak 1665-ben készült el.

Weber munkásságát és e fejedelmi tükrét részletesen elemezte és értékelte Hargittay Emil (Gloria, fama, literatura. Bp. 2001 (Historia Litteraria 10., 86–90). Művészettörténeti szempontból e kötet illusztrációival, készítőikkel és szimbolikus mondanivalójukkal Bubryák Orsolya foglalkozott (Ars Hungarica 2003: 225–280). Ő állapította meg, hogy a szerző képe alatt lévő vers szerzője Czabán Izsák (= Isaacus Zabanius) eperjesi rektor (i. m. 232).

Johann Croner Weber címerét ábrázoló metszetét önálló, 1664-ben megjelent lőcsei nyomtatványként írta le Johann Samuel Klein kéziratban maradt negyedik kötetében, amelynek adatait Kathona Géza adta közre (MKsz 1987: 65, vö. Ars Hungarica 2003: 278, Bubryák Orsolya).

In 20 bibliothecis 27 expl. – Bratislava Acad, Univ – Budapest Acad, Nat, Univ – Cluj-Napoca Acad – Debrecen Univ – Martin Nat – Praha Strahov – Wolfenbüttel – etc.

3229

[ZABANIUS, Isaacus?:] *Labarvm trivmphale victrici Palladi Fragariae solenne, ut pote dramaticvm Lycei Eperiensis ... a ... magistratu civico ejusdem loci ... MDCLXV mense Julio adornati, ... initio ejusdem mensis*

Julii ... continuati lustramen quintuplici actione theatrai I. Isagogica et Evcharistica. II. Theologica. III. Politico-philosophica et scholastica. IV. Mathematico-civica et militari. V. Philologica et historica. Ideam omnium ... repraesentans praeentibus lycei moderatoribus stylo ac industria ... studiosorum juvenum ... praesentandum. Leutschoviae MDCLXV typis Samuelis Brewer.

A⁴ B⁴ C³ = [11] fol. – 2^o – Orn., init.

RMK II 1053 – Čaplovič 1143 – Varga E 193

Iskoladráma-programok gyűjteménye. – E kiadvány annak az öt iskoladrámának a programját tartalmazza, amelyeket az eperjesi líceumban 1665. július elején, a nyilvános ünnepélyes vizsgák befejezése után, öt egymást követő napon adott elő pártfogói előtt a tanulóifjúság. A címlap háta üres. Ezután önálló címlappal kezdődik bevezetéképpen a háború ellen és a műveltség szükségességéről szóló *Drama primum isagogicum et eucharisticum exhibens juventutis Fragopolitanae in studia novo ... senatus instituto eidem instillanda introductionem, et quae eam remorabantur pericula atque impedimenta, Deo Optimo Maximo sacrum* (A₂a). Egyetlen felvonásból (*actus unicus*), három jelenetből (*scena*) áll. Ezek mindegyike megadja a jelenet szerepeit és *Summarium*át (A₂b–A₃b). Majd újabb dráma címlapja következik: *Drama secundum, idque reale primum theologicum didactico-elenctico-practicum, exhibens barbaram gentem Peruanam Ferdinandi Magellani, Castiliae ac Novi Orbis Antartici regis industria ad Christianismum et humanitatis cultum perductam, divino majestatis regiae summaeque potestatis civilis jure et officio accurante, sacroque theologorum ministerio desudante, ... Johanni Sartorio, ecclesiae Eperjensis pastori, necnon ejusdem lycei inspectori primario, ... ut et ... symmistis ac synergis ... Johanni Müllero, Germanici ... Georgio Curiani, Hungarici ... Johanni Rosaidae, Slavonici sacri coetus ibid. ministris theologis ... sacrum* (A₄a). Három, az előzőhöz hasonló felépítésű felvonásból áll, amelyek a perui nép keresztény hitre térítéséről és a keresztény hittel ellentétes nézeteket vallók, szektások és szakadárok legyőzéséről szólnak (A₄b–B₁b). – A *Drama tertium idque reale secundum politico-philosophicum et scholasticum, exhibens rem publicam Peruianam a primis fundamentis excitatam omnigenisque artium ornamentis ac subsidiis donatam magistra civili et adjutrice scholastica philosophia* című darabot a következő személyeknek ajánlották: *Johanni Webero, ... pharmaceutae ac medico perpetuo ordinario ... reipubl. Eperiensis, h.t. judici primario ... Michaeli Hackker, ... Thomae Conrad, ... Sigismundo Zimmerman, ... Martino Kastel, ... Martino Halligantz, ... Darjeli Gutth. notar., ... Johanni Roth, ... Francisco Jászay, ... Jacobo Stain, ... Johanni Lengfelner, ... Georgio Gasser vice-not., ... Andreae Platschko, ... senatoribus et scholaris ... sacrum* (B₂a). Ez a peruiak társadalmának megszervezéséről és iskolájuk megalapításáról szóló dráma három felvonásból áll, amelyek felépítése a korábbiéval azonos (B₂b–B₃b). Ezt követi a *Drama quartum idque reale tertium mathematico-civicum et militare exhibens morbos reipublicae internos externosque, nec non certissimum horum remedium politicem togatam sagatamque mathesi adjutam*. Ajánlásuk a következő személyeknek szól: *Georgio Scholtz, pharmaceutae ac trib. pleb. prim., ... Tobiae Grotker, Jonae Fischer, Andreae Gross, Andreae Schilling, Johanni Kotleri, Tobiae Möessz, Christiano Hacker, Michaeli Schönleben (sic), Balthasari Schober, Johanni Dubrowsky, Paulo Lang, Johanni Galambos; ... Johanni Reichert, 2. curiae trib. ac senior., Martino Regner, Johanni Grünaügel, Andreae Bretz, Martino Mikorda, Jacobo Kurkowitz, Johanni Kischil, Georgio Gabany, Georgio Schubert, Martino Németh,*

Matthiae Krestenski, Georgio Kreytzer, Georgio Krestenski, Michaeli Grünkrantz, Jacobo Quaestoris; ... Martino Stierbitz, 3. curiae trib. ac seniori, Johanni Schwartz, Georgio Schöen (sic), Martino Neugebauer, Davidi Stentzel, Georgio Hacker, Georgio Fleischhacker, Philippo Payerl, Georgio Reichert, Valentino Csetneki, Jonae Osterlamb, Georgio Karathin, Martino Haasz, Andreae Roth, Jacobo Peretz, Michaeli Sovari; ... Gregorio Schwartz, 4. curiae trib. ac sen., Thomae Czernovski, Martino Szörös, Stephano Szomosi, Danieli Lentner, Johanni Wittich, Gregorio Klesch, Tobiae Schmied, Danieli Schön, Jacobo Splenio, Georgio Halligantz, Francisco Szerdahelyi, Danieli Kreytzer, Georgio Schade, Tobiae Holtzschneider, omnibus et singulis centum-viris reip. ac electae communitatis assessoribus ... sacrum (B₄a). A darab a matematika szerepét hangsúlyozza a társadalom életében. Hiányában belső és külső zavar támadt a peruiak életében (B₄b–C₁b). A *Drama quintum philologicum, exhibens Ferdinandi Magellani cum Cynea oratore aliisque de Peruanis, qua linguam, qua memoriam informandis dissertationem et inde ortum Regis propositum flori juventutis Fragariae juvenibus ...* a következő tanulóknak szól: *eruditionis virtutisque consecraneis amoenissimis: Johanni Pattantys, Johanni Szentpeteri, Josia Rennfeldt, Matthiae Hübel, Sigfrido Spiskovio, Johanni Veigel, Johanni Friderico Vebero, Georgio Cunrado, Johanni Adamo Ziegler, Thomae Meszerschmied, Andreae Haass, Johanni Nigrinio, Stephano Bozitz, Martino Seredi, Johanni Sartorio, Sigismundo Zimmermanno, Danieli Webero, Samueli Sartorio, Christiano Keller, Samueli Birnstengel, Michaeli Scholtz, Johanni Bretz, Sigismundo Schober, Martino Quaestoris, Johanni Klesch, Sebastiano Picca, Andreae Mikorda, Johanni Möess, Johanni Neugebauer, Johanni Webero, Michaeli Roth, Johanni Roth, Johanni Georgio Fleischhacker, Johanni Krauss, Jonae Osterlamb, Tobiae Grotker, Sigismundo Möess, Wenceslao Schisler, Danieli Schisler, Casparo Kroner, Johanni Szikszay, Georgio Schön, Danieli Schön, Davidi Kuntz, Francisco Lusinsky, Johanni Sivi, Johanni Georgio Webero, Paulo Webero, Stephano Curiani, Georgio Curiani, Martino Saarosi, Sebastiano Saarosi, Johanni Saarosi, Martino Franckenstein, Sigismundo Hacker, Johanni Gasser, Georgio Gasser, Johanni Möess, Tobiae Möess, Johanni Georgio Carathin, Johanni Wittich, Jacobo Wittich, Sigismundo Kastl, Johanni Georgio Halligantz, Johanni Georgio Reuchert, Michaeli Schmid, Johanni Reisinger, Johanni Georgio Bayero, Johanni Zabanio, Johanni Hertzeg, Samueli Fridhuber, Johanni Georgio Fridhuber (C₂a).* A három jelenetből álló egyetlen felvonásban Cyneas és más ókori tudós szónoklatban győzi meg Ferdinand Magellánt a poétika, a retorika, a héber, görög és latin nyelv, a történelem és az egyháztörténet fontosságáról. Ezért a király elrendeli ezek tanítását a perui iskolákban.

Hörk József szerint Isaacus Zabanius e darabokkal nyerte meg a maga számára az eperjesiek bizalmát (Az eperjesi ev. Ker. collegium története. Kassa 1896, 71), Hozzá hasonlóan a szlovák szakirodalom is Zabaniust tartja az iskoladramák szerzőjének, és Comenius hatását látja érvényesülni a darabban (Dejiny staršej slovenskej literatúry. Bratislava 1958, 233. és Čaplovič 1143). Varga Imre abból, hogy a felvonások között *Musica explicatio*, a jelenetek után *instrumentalis* zene, az egyes darabok végén pedig *Musica solennis* volt hallható, arra következtetett, hogy intenzív énektanítás és zenei nevelés folyt az eperjesi gimnáziumban (A magyarországi 172–173).

Budapest Acad ⊙* – Budapest Nat ⊙ – Halle Univ ⊙ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ) – Sibiu Mus ⊙

3230

ZODIACUS insignis duodecim virtutum symbolis ... Francisci-Georgii Rakoczy de Felső Vadász, electi Transylvaniae principis, partium regni Hungariae domini et Siculorum comitis, arcium et bonorum Sááros-Patak, Munkáts, Ecsed, Makovicza, Regécz, Tokay, Szerencsh, Onad, Lednicze, Szilágy Somlyó, Borsi et Király-Helmech haereditarii domini, eidem ab ... imperatore Leopoldo primo perpetuus de Sááros, ejusdemque comitatus supremus comes creatus pronuntiaretur, ab academico Societatis Jesu collegio Cassoviensi praesentatus. [Leutschoviae 1655 Brewer]

A⁴-D⁴ = [16] fol. - 4^o

RMK II 1048 – Čaplovič 604

Dicsőítő versgyűjtemény. – E kiadványt a kassai jezsuita kollégium hallgatói készítették abból az alkalomból, hogy I. Lipót német-római császár Sáros megye főispánjává nevezte ki I. Rákóczi Ferencet. A címlap háta üres. Ezt követően kezdődik a prózai ajánlás címzés, aláírás és dátum nélkül (A_{2a}-b). A főrész a Zodiacus 12 égi jegyének mintájára 12 *symbolumból* áll, amelyek azonosan épülnek fel. Először rövid prózai bevezető, majd latin vers méltatja az ünneptelt egy-egy erényét. A *symbolumok* és a hozzájuk tartozó versek címe a következő: *Symbolum primum celsissimo principi, supremo ac perpetuo comiti de Saáros. Non commovebitur in aeternum* (A_{3a}-A_{4a}) – *Symbolum secundum principi pio. Altiora peto* (A_{4a}-B_{1b}) – *Symbolum tertium principi constanti. Stabit perennis* (B_{1b}-B_{3a}) – *Symbolum quartum principi avitae virtutis aemulo. Bene repraesentat* (B_{3a}-B_{4a}) – *Symbolum quintum principi forti. Omnia vincit* (B_{4b}-C_{1b}) – *Symbolum sextum principi sapienti* (C_{2a}-C_{3a}) – *Symbolum septimum principi honorato. Nunquam deorsum* (C_{3a}-C_{3b}) – *Symbolum octavum principi perspicaci. Facie penetrat* (C_{3b}-C_{4b}) – *Symbolum nonum principi prudenti. Utrumque* (C_{4b}-D_{1b}) – *Symbolum decimum principi munifico. Non sibi sed populo* (D_{1b}-D_{2b}) – *Symbolum undecimum principi justo. Nil pondera flectit* (D_{2b}-D_{3b}) – *Symbolum duodecimum principi virtuoso. Non mutatis pennis* (D_{3b}-D_{4a}). Az utolsó levél háta üres.

I. Rákóczi Ferencet még II. Rákóczi György életében, 1652. február 18-án Erdély fejedelmévé választották, de apjának 1660. május 22-én bekövetkezett halála után nem tudta érvényesíteni fejedelmi hatalmát. Sárospatakon és Felső-Magyarországon élt, és katolizált. 1666. január 1-jén lett Sáros megye örökös főispánja.

Ezt az impresszumadatok nélkül megjelent kiadványt az egyetlen ismert példány címlapjára kézzel ráírt 1665. 12. Julij dátum alapján Szabó Károly (RMK II 1048) és Ján Čaplovič is (604) 1665-ben kiadott kassai nyomtatványnak tartotta. A betűtípusok vizsgálata szerint a nyomtatvány Lőcsén készült (Pavercsik Ilona közlése).

Budapest Acad. cop. – Prešov Scient ①

3231

»Kalendárium és prognosztikon az 1666. esztendőre. Nagyszombat 1665 Byller.«

Naptár és prognosztikon. – A kiadvány egykori létezésére a pozsonyi és a nagyszombati jezsuita kollégium között az 1662. évben kötött szerződés alapján (vö. MKsz 1973: 377–385, Holl Béla) lehet következtetni, ld. az 1663-ra szóló nagyszombati naptár (3052) ismertetésénél.

Cf. 2724!

3232

KÉRY János: Lvgvbris panegyricvs in solennibus exequijs ... domini Petri Keglevich liberī baronis de Busin etc. ejusque amantissimi filii, Ladislai Keglevich etc. dictus Crapinae a rev. patre, fratre Ioanne Kery ord. S. Pauli primi eremitaе, ss. theol. nec non aa. ll. et phil. doctore ejusdem(que) in ... conuentu Lepaglauensi professore ordinario, anno Domini MDCLXV. mense Martio die 27. Tyrnaviae (MDCLXV) typis academicis, Matthaeus Byller.

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1060 – Čaplovič 2014

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Kéry János pálos szerzetes mondta Krapina városában 1665. március 27-én báró Keglevich Péternek és fiának, Lászlónak a temetésén. A címlap háta üres. *Oratio* címmel következik ezután a külön részekre nem tagolódó gyászbeszéd (A_{2a}–C_{4a}). A nyomtatvány minden egyes lapját cífrákból álló keret díszíti.

Kéry János (1638–1685) protestáns főnemesi családból származott. 1656-ban lépett be a pálos rendbe. Filozófiai tanulmányait Bécsben, a teológiát Rómában a Collegium Germanicum et Hungaricumban végezte 1658 és 1662 között. A filozófia és a teológia doktora, 1663-tól tanár a lepoglavai kolostorban. 1669-ben választották meg a pálos rend főnökévé. 1676-tól szerémi választott püspök, prépost az esztergomi főszékesegyházi káptalanban, 1678-ban csanádi, 1681-ben pedig váci püspöknek nevezték ki. A török felszabadító háború során foglalhatta el püspöki székét 1684-ben.

Az öt nyelvet beszélő, Itáliában és Németországban is járt Keglevich Péter egerszegi főkapitány és dunántúli vicegenerális törökellenes harcokban tüntette ki magát. László fia Zágrábban, Grazban és Bécsben tanult, már ifjan I. Lipót kamarása, aransarkantyús vitéz lett, és Egerszegnél ő is harcolt a törökkel. A halál körülményeit, időpontját Kéry János nem említette; mindkét elhunytat műveltségéért, vitézségéért és vallásosságáért dicsérte. Apáról és fiúról bővebb adatok Keglevich Péter naplójában található (Magyar Történelmi Tár XIII, 238–249, Deák Farkastól). Adatai alapján Keglevich Péter 62 éves, László pedig 38 éves volt, amikor elhunyt.

Az oráció Kéry János gyászbeszédeinek gyűjteményes kiadásában is megjelent (Bécs 1675, RMK III 2686).

A nagyszombati akadémiai nyomda új vezetője (faktora) 1665-től Matthaues Byller volt. Előde, Venceslaus Melchior Schneckenhau 1663-ig jegyezte a nagyszombati kiadványokat, míg a közbeeső 1664. év nyomdavezetőjének neve egyszer sem fordul elő impresszumban. Byller 1671-ig állt a nyomda élén (ld. 3173).

Budapest *Nat* ① – Budapest *Ref* ①

Olim: Akad (Budapest)

3233

KÉRY János: Oratio fvnebris qva tristes exeqvias ... domini Nicolai comitis perpetvi a Zrinio, regnorum Dalmatiae, Croatiae et Sclavoniae bani, avrei velleris eqvitis, confiniorum regni Sclavoniae colapianorum supremi et praesidij Legrad totiusque insulae Murakeöz haereditarii capitanei, comitatum Szaladiensis et Simegiensis comitis supremi ... etc. prosecutus est ... Ioannes Kery, ordinis S. Pavli primi eremitae, ss. theologiae nec non aa. ll. et philosophiae doctor, ejusdemque in ... conventu Lepaglauensi professor ordinarius, ad S. Helenam supra Chaktorniam anno MDCLXIV. die 21. mense Decembri. Tyrnaviae [1665] typis academicis, Matthaues Byller.

(*)², A² B³ = [3] + 10 pag. – 2° – Orn., init.

RMK II 1039 – Čaplovič 2015

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet a pálos Kéry János mondta el 1664. december 21-én a Csáktornyához közeli szenthelenai pálos templomban gróf Zrínyi Miklós horvát bán temetésén. A címlap háta üres. *Eminentissimo principi, Francisco Barberino cardinali ... sacrae Romanae ecclesiae vicecancellario...* ajánlotta a nyomtatványt *Fr. Joannes Kery, ord. S. Pauli primi eremitae* ((*)₂a–(*)₂b). Ezután *Oratio* címmel külön tagolás nélkül következik az elhunyt emlékezetére mondott beszéd, amelyben a szerző az ősi Zrínyi családot, különösen a szigeti hőst dicsőítette, majd Zrínyi Miklós ifjúkorára, tanulmányaira is kitérve méltatta az elhunyt török ellen viselt harcait és európai ismertségét (1–10).

A gyászbeszéd magyar fordítását Borián Gellért Elréd adta ki a latin eredeti címlap másolatával együtt: Zrínyi-Dolgozatok VI. (1989), szerk. Kovács Sándor Iván. Bp. 1989, 292–325 és ugyanő: Zrínyi Miklós a pálos és a jezsuita történetírás tükrében. Pannonhalma 2004, 20, 74–90.

Zrínyi Miklós felett tartott halotti orációját Kéry János azért ajánlotta Barberini bíborosnak, mert római tanulmányai során megtapasztalta jóindulatát. Beszédében viszonylag kevés konkrét életrajzi adatot közölt az elhunytól. Zrínyi Miklós életrajzát részletesebben önálló monográfiákban foglalta össze Széchy Károly: Gróf Zrínyi Miklós. I–V. Bp. 1896–1902. és

Klaniczay Tibor: Zrínyi Miklós. Bp. 1954 és 2. kiadás Bp. 1964. Kéry János orációját Széchy Károly ismertette és közölte a nyomtatvány címlapjának másolatát (i. m. V. 200–202), továbbá Bathó István: Kéry János élete és művei. Bp. 1911, 44–45. A halotti orációt Borián Gellért Elréd részletesen elemezte: feltárta forrásait és foglalkozott költői képeivel, mitológiai utalásaival is (i. m. 30–38).

Szabó Károly a nyomtatványt az 1664. évnél vette fel (RMK II 1039), Ján Čaplovič (2015) viszont azt feltételezte, hogy a nyomtatás már a következő évben történt meg, Kérynek egy 1665 tavaszán Nagyszombatban kibocsátott gyászbeszédével együtt (3232).

Mivel a temetési szertartást 1664. december 21-én tartották, az utóbbi feltételezés látszik a legvalószínűbbnek.

Cf. 3234, 3259, →

Budapest *Nat* ① ① ③ – Budapest *Acad* ① – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Martin *Nat* ① – Pécs *Dioec* ① – Wien *Nat* ①

3234

<Zeleniczius, Abraham: Oratio funebris in mortem Nicolai de Zrinyi. Tyrnaviae 1665? typ. Academicis.>

Egykorú nyomtatvány alapján feltételezhető. – Gyászbeszéd.

Erre a bibliográfiailag ismeretlen nyomtatványra Borián Gellért Elréd hívta fel a figyelmet Kéry János *Martis Turcici ferocia* című művének (Pozsony 1672, vö. RMK II 1313) Zrínyi Miklós temetését leíró része alapján. (Somogy 1988, 80-81, ugyanő: Zrínyi Miklós a pálos és a jezsuita történetírás tükrében. Pannonhalma 2004, 27, 114). A Csáktornya-hoz közeli szenthelenei kápolnában 1664. december 21-én végbement gyászszertartás leírását Borián magyarrá fordította, ill. idézett könyvében latin eredetiben is idézte (114). Kéry elsőként Jacobus Obosztreneczius szószeréről elmondott, hatásos gyászbeszédét említette, ezután Abraham Zeleniczius minorita halotti orációját is: „Abraham Zeleniczius e Franciscana Minorum familia: oratione funebri postmodum praelo data, qua vita ipsius continebatur, parentavi...” Kéry szerint tehát a gyászbeszédet később ki is nyomtatták (vö. RMK II 1313, Cc₅ levél verzó). Ezután tért rá a műben saját gyászbeszéde (vö. 3233) részleteinek felelevenítésére. Zeleniczius halotti orációjának példánya nem maradt fenn.

Abraham Zeleniczius ferences szerzetes szerzőként eddig nem volt ismeretes. A horvát Szent László-provincia meghatározó egyénisége volt. 1659-ben Remetinecen volt gárdián, majd további rendházak előljárója. 1668–1671 között a provincia definitora lett, 1671-ben előljárója is. 1671-ben halt meg Varasdon. Zeleniczius gyászbeszédét Kéry János *Oratio funebris*-éhez hasonlóan feltehetően Nagyszombatban nyomtatták ki már az 1665-ös év elején.

Cf. 3233, 3259

3235

[Halotti kárta.] Patac[hini] (1665) Rosnyai.

1 fol. – 295+? × 335 mm

Gyászversek latin nyelven. – A bibliográfiailag eddig nem ismert egyleveles nyomtatvány egyetlen példánya a marosvásárhelyi Teleki Téka töredékgyűjteményéből került elő. Csak alsó fele maradt meg, amelyen cífrával keretezett háromhasábos szedés látható, alján a pataki nyomtatásra utaló impresszummal. A gyászverseket a sárospataki kollégium tanárai és felsőbb osztályos diákjai 1665-ben egy ma már ismeretlen személy halála alkalmából állították össze. A nyomtatvány hiányzó felső részére feltehetően még nyomtattak néhány verset. A megmaradt részen a következő szerzők költeményei olvashatók: (1) *Johannes Horvat, sch. civis et p. t. c[...]* poetic. praeceptor – (2) *Joh. Halmagyi Transyl., sch. civis et p. t. classis synt. praeceptor* – (3) *Andreas Szath[mári], sch. S. Patak. civis* – (4) *Thomas Bezödi, sch. S. P[... alum]nus* (első hasáb) – (5) *Samuel [Kálmán]csehi, sch. S. P. alumnus* – (6) *Georgius Matholcsi nob., eloq. studiosus* – (7) *Petrus Jankai, eloquentiae studens* – (8) *Georgius Csernel, [...]*entiae stud. – (9) *Martinus [...]* auditor – (10) *Stephanus [...]* studiosus (második hasáb) – (11) *Joh. Komaromi, sacr. poes. cultor nob.* – (12) *Franciscus Pongracz de Nagymihály n. P.* – (13) *Johannes R. Szombati, s. p. cultor* – (14) *Georgius Váczi, s. p. cultor* – (15) *Joh. M[...]* s. poeseos cultor – (16) *Servet. Palyi, s. poes. cultor* (harmadik hasáb).

A töredékesen fennmaradt nyomtatvány közreműködőinek nevét Hörcsik Richárd A sárospataki református kollégium diákjai 1617–1777. (Sárospatak 1998) című összeállítása segítette kiegészíteni.

A számos kézirásos javítás alapján bizonyos, hogy a sárospataki tipográfiában egykor készült korrektúrapéldány töredéke maradt meg. Az 1665-ös nyomtatási év abból a kronosztichonból olvasható ki, amellyel Rimaszombati János zárta le a 13. számú verset.

Az ismeretlen helyre elmenekített és 1663-1664-ben feltehetően szünetelő pataki nyomdát az 1665-ös év folyamán hozták vissza (ld. 3157).

Budapest *Nat cop.* (Târgu Mureş)

Olim: Târgu Mureş

Sámbár Mátyás: Három üdvösséges kérdés. Patak 1665–1666. – Vide 3205

3236

(SEDULIUS, Tranquillus [pseud.]: El-kerülhetetlen veszélyes eörvény).
[Patak 1660–1668 typ. principis.]

A⁸ B⁸ C⁴ = 40 pag. – 8° – Init.

RMK I 1617

Református vitairat. – A ma ismert egyetlen példány címlapja hiányzik. A fenti cím előfejként fut végig a kiadvány egészén. A latin nyelvű ajánlás *Generosissimis ... juris et aequi-consultissimis viris, Sergio Gorrando, Gersoni a Dorog, peregrinationis suae sociis ..., fautoribus*

maximis szól, aláírója *T. Sedulius peregrinus* (A₂a). Ezt *Applausus votivus* című üdvözlő vers követi (A₂b), szerzője *J. M. Veronensis*. A főrészt hat *articulus*ban támadja a katolikus tanítást. Tartalmi összefoglalásuk a hatodik *articulus*ban olvasható: *A római pápista vallás szerint senki hitbéli bizonyossággal el nem hiheti: 1. Hogy ő keresztyén legyen. 2. Hogy gyónás után büneiből feloldoztatott. 3. Hogy méltó legyen imáadásra a felmutatott ostya. 4. Hogy valamely sacramentumban valóban részesült legyen. 5. Hogy valamely r(omai) pápa igazán az ekléziának feje legyen. 6. Hogy ő bizonyosan üdvezüljön, amint igazán maguk írásából megmutogatám* (40).

Szabó Károly *Sedulius Tranquillus* név alatt vette fel bibliográfiájába e munkát (RMK I 1617), e névforma következik *J. M. Veronensis* üdvözlő verséből is. Zoványi Jenő szerint viszont „a R. M. K. I. kötetében 1617 sz. alatt leírt polémikus műnek nem *Sedulius Tranquillus*, hanem *Sedelius Peregrinus* nevet viselt a szerzője” (Theologiai Szemle 1925: 270 és MKsz 1932/34: 11). Zoványi azonban semmilyen érveléssel sem indokolta javaslatát, azért az a ma ismert adatok alapján nem fogadható el. A szerzői nevet Szabó és Zoványi is álnévnek tartotta. Valószínűleg hasonlóan álnévnek tekintendő az ajánlás két címzettje és az üdvözlő vers szerzője is. Azonosításuk eddig nem történt meg.

Szabó Károly a nyomtatás helyéről nem nyilatkozott, de tartalmi érvek alapján úgy gondolta, hogy a kiadvány 1643 után „hihetőleg a Czeglédi István vagy a Pósházi János-féle vitatkozás idejében látott napvilágot” (RMK I 1617). V. Ecsedy Judit a nyomdai anyag alapján megállapította, hogy a könyvecske 1660 és 1668 között Rosnyai János pataki műhelyében készült (szóbeli közlés, vö. MKsz 2005: 394). Az ebben az időszakban Kassán és Sárospatakon folyó számos katolikus-református hitvita közül az eddigi ismeretek szerint egyikebe se illeszthető szorosban bele ez a vitairat. Témája a Sámbar Mátyás, Kis Imre jezsuiták és Pósházi János között 1665-1666-ban lezajlott úgynévezett konzekvenciavitához áll a legközelebb, amelyben az egyik fontos katolikus állítás az volt, hogy a kálvinista vallásban semmit bizonyosan hinni nem lehet (vö. 3206, 3203, 3202). Ennek alapján a munka 1665-ben jelenhetett meg. Mivel a pataki műhely 1663–1664-ben nem működött (ld. 3157), a tipográfiai anyag szempontjából is ez a legvalószínűbb nyomtatási év.

Budapest *Nat* ②

Comenius, Joannes Amos: *Kazdo denni modlitby...* Pozsony 1665. = **Appendix 243**

Pázmány Péter *Imádságos könyve*. Pozsony 1665. – Vide 3190

3237

AESOPUS: *Fabulae Aesopi Graece et Latine. Nunc denuo recusae in usum scholarum. Cibinii Transylvanorum MDCLXV ex officina Abrahami K. Szenciensis.*

A⁴–E⁴ = 40 pag. – 8° – 1 ins.

RMK II 1061

Tanulságos mesék gyűjteménye. – A címlapot az iktári Bethlen-család fametszetes hattyús címere díszíti. A *Fabulae electae Graece et Latine* címmel kezdődő főrész XXXIX mese görög és latin szövegét közli egymás mellett két hasámban. Mindegyik mese végén *ἐπιμύθιον*, azaz *Affabulatio* foglalja össze a történet erkölcsi tanulságát (3–40).

A címlap szövege szerint az Aesopusnak tulajdonított állatmesék e görög–latin válogatott kiadását iskolai célra nyomtatták újra, ám korábbi magyarországi megjelentetéséről nem maradt fenn adat.

Braşov *Arch* ① – Budapest *Nat* cop. (Braşov *Arch*) – Târgu Mureş ②
Olim: Brassai ev. gymn.

3238

(ARTICULI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae partium(ue) Hungariae eidem annexarum in generali eorum congregatione ad diem 10. mensis Sept(embris) anni 1665 in castrum Radnoth indicta et celebrata conclusi.) [Szeben 1665 Szenci Kertész].

[A]₁ B² [A]₂ = [4] fol. – 2° – Orn., init.

Sztripszky I 2046/253 ← MKsz 1897: 54

Erdélyi országgyűlési törvénycikk magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1665. szeptember 10. és 16. között Radnóton, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés tizenhárom artikulusának szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1665. szeptember 16-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 138–145.

A füzetet két, egymásba helyezett ívből állították össze, ívjelzést („B”) csupán a második levél rektóján helyezett el a nyomdász.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1897: 54), így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hádor is (I 2046/253). Valójában a kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 208, Fazakas József).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① ① ① ① ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Sibiu *Mus* ①

3239

(ARTICULI dominorum magnatum nobilium trium nationum regni Transylvaniae partiumque Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis, ad diem 1. mensis Maji anni 1665. in civitatem Albam Juliam indictis, celebratis conclusi.) [Szeben 1665 Szenci Kertész.]

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 2° – Orn., init.

Sztripszky I 2045/252 ← MKsz 1895: 264

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1665. május 1. és 22. között Gyulafehérváron, az erdélyi és partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés negyven artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén olvasható latin nyelvű záradék kelte: 1665. május 22.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 108–127.

A kiadványt Horváth Ignác gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1895: 264), s így vette át bibliográfiájába Sztripszky Hador is (I 2045/252). A betűtípusok tanúsága szerint Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 208, Fazakas József).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Braşov Arch ① – Budapest Arch ① ① ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ① – Sibiu Mus ① – Târgu Mureş ②

3240

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transsylvaniae, partiumque Hungariae eidem annexarum, in partiali eorum congregatione, ad diem 8 Novembr(is) anni 1665 in civitatem Albam Juliam indicta conclusi.) [Szeben 1665 Szenci Kertész.]

A³⁺¹ = [3] fol. – 2° – Orn., init.

Sztripszky I 2047/254 ← MKsz 1898: 180

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1665. november 8. és 14. között Gyulafehérvárott az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés négy artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén a latin nyelvű záradék kelte: 1665. november 14.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV*153–157.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán ismertette, ő gyulafehérvári nyomtatványnak vélte (MKsz 1898: 180). A betűtípusok tanúsága szerint azonban Szenci Kertész Ábrahám nyomtatta Szebenben (MKsz 1968: 209, Fazakas József). Ferenczi az Erdélyi Múzeum kolozsvári könyvtárában lévő példányok alapján a munka két változatát írta le. Fazakas későbbi elnevezését követve: az „A” variánsban a *Conclusio* szövege verzális és a szöveg végén nincs záródísz (MKsz 1898: 180, 11. tétel). A „B” variánsban a *Conclusio* kurzívval szedett, és a szöveg végén záródísz látható.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ⊕ (B-variáns) – Budapest Nat cop. (Sibiu) – Budapest Univ ⊕ (B-variáns)
– Sibiu Mus ⊕ (B-variáns)

Olim: Erdélyi Múzeum (A- és B-variáns)

3241

BÁTAI B. György: [1] Az Isten kegyelmében lévő ember idvességés életének bizonyos s' meg-csalhatatlan jegyekből való meg-esméréséről, mellyet elsöben colosvari praedikatorságában a' reformata ecclesiában praedikállott, mostan penig egyben szedegetvén közönségessé tött Batai B. György, zilahi ecclesiának lelki pásztora... – [2] (Az istenfélö ember könyörgesere való valasz-tétel és a' régi meg-szokott bünöket el-hagyók hathatos vigasztalasa, mellyeket a' szomoru változo idökbën Zilahon, bizonyos alkalmatosságokkal praedikállott Batai B. György ...) Szebenben 1665 Szenci K. Abaaham [!].

A⁸-D⁸ E³ = 66 [recte 69] pag. – 8° – 1 ins., orn., init.

RMK I 1025 – RMK I 1026

Református prédikációk. – A címlapon bibliai idézet olvasható és az iktári Bethlen-család címere látható. A címlap háta üres. *Zilah városának fő bírájának Ij-Jarto György és a több tanácsbéli fő rendeknek, Borbely Ferencz, Szöcs Janos, Asztalos David uraiméknak...* ajánlotta művét keltezés nélkül *Batai György* (3–6.). A kiadványnak ez a része három prédikációt tartalmaz *A lelki életről – A lelki életnek eszközeiről – A Krisztus szeretetének érzéséről*, amelyeket Batai még kolozsvári lelkészként, 1660 előtt mondott el (7–44).

Onálló, *Szebenben MDCLXV.* impresszumú címlappal (45), de folyamatos fűzetjelzéssel és lapszámozással következik ezután az első mű folytatásaként további két prédikáció. Belső, rövidebb címe: *Istennek válasz-tétele a kesergő lélek könyörgésére. Zilah városában lakó nemzetes Szöcs Balint komám uramnak ...* ajánlotta szintén keltezés nélkül a szerző, *Batai György* (46–48.). *A választétel* két vigasztaló prédikációt tartalmaz az imádkozásról és a bünbocsánatról (49–66 [recte 69]).

Báta B. György (?–1672) 1644-től a franekeri és a deventeri egyetemen végezte tanulmányait (Bozzay–Ladányi 202, 2442, 2694). Hazatérése után 1647-ben Kolozsvárott rektor, 1649-től református lelkész. 1660-ban került Zilahra lelkésznek. Mindkét ajánlása életrajzi adatokat is tartalmaz zilahi működésének idejéből. Báta B. György részletes életrajzát Herepei János írta meg: Apáczai és kortársai. Bp.–Szeged 1966, 565–571.

Szabó Károly a prédikációs-kötet két részét külön írta le (RMK I 1025 és I 1026), de a második tételnél megjegyezte, hogy nem önállóan, hanem az előző művel együtt nyomtatva jelent meg.

Budapest Nat ③* – Budapest Univ ① – Sárospatak Ref ①

3242

[1] CARMINUM proverbialium totius humanae vitae statum breviter delineantium, nec non utilem de moribus doctrinam jucunde proponentium loci communes in gratiam juvenis [!] selecti. – [2] (VERSUS sententiales, ... ex optimis, qua veteribus, qua recentioribus poetis consignati et in usum studiosae juventutis typis mandati.) Cibinii MDCLXV apud Abrahamum K. Szenci.

A⁶-O⁶ P²; a⁶-I⁶ m⁴ = 172; 139 pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 1063 – RMK II 1071

Verses mondások gyűjteménye. – A kiadvány két művet tartalmaz. Az elsőnek a címelevele után *Ad emptorem* című verses bevezetés olvasható (3–4). Majd *Carminum proverbialium loci communes absurda, indecora, prae-postera* cím után abc-be sorolva következnek az egyes fogalmak és verses magyarázatuk (5–172). A második mű önálló címlappal és az előzőtől eltérő füzetjelzéssel csatlakozik az elsőhöz. A címelevelét követő *Typographus lectori* című előszóból ([3–5] is világosan kitűnik a nyomdász szándéka, amely szerint e régi szerzők műveiből összeállított szentenciagyűjteményt az első műhöz, a *Carminibus proverbialibus* csatolva kívánta megjelentetni: *Non est, lector, quod mireris, me hos pauculos versus ... in unum quasi fasciculum colligendo ... carminibus proverbialibus annexisse* ([3]). Az előszót *Ad eundem* című rövid vers követi ([6]). Majd *Versus sententiales* cím után az első műhöz hasonlóan ábécé-sorrendben olvashatók az egyes fogalmak, és a hozzájuk köthető verses idézetek, többnyire a forrás pontos megnevezésével (7–139).

A két összetartozó versgyűjteményt, amint az a címből kitűnik, a tanulóifjúság számára tankönyvnek szánta a kiadó nyomdász, Szenci Kertész Ábrahám. Az első műnek számos korábbi kiadása ismert a XVI. és XVII. századból. *Ad emptorem* intézett versét a korábbi kiadások *S. A. I.* monogrammal közölték, ezért pl. a British Museum könyvtárának katalógusa I., S. A. név alatt szerepelteti az 1577 és 1670 között megjelent londoni kiadásait (BMGC 110: 615).

A második művet a *Typographus lectori* című előszó idézett állítása szerint a nyomdász állította össze. Nem látszik valószínűnek, hogy ez a nyomdász Szenci Kertész Ábrahám lett volna. Sokkal valószínűbb, hogy a második mű is újrakiadás. Erre utal a benne közölt üdvözlővers *Ad eundem* címe, amely előtt feltételezhetően a mintául szolgáló kiadványban további vers is volt.

E művet két önálló bibliográfiai egységként írta le Szabó Károly (RMK II 1063, RMK II 1071). Szenci Kertész Ábrahám 1667. július 29-én készült hagyatéki leltárában a nyomdász fenn idézett szándékával ellentétben is külön szerepelnek (Emlékkönyv 369 és 374, Monok István, V. Ecsedy Judit).

In 24 bibliothecis 40 expl. – Budapest *Nat. Univ* – Cluj-Napoca *Acad. Univ* – Debrecen *Ref* – Sárospatak *Ref* – Sibiu *Mus* – Sighişoara – Târgu Mureş – Zagreb *Univ*

3243

[ENYEDI György: Gismunda és Gisquardus históriája. Szeben 1662–1668 Szenci Kertész?, Udvarhelyi Mihály?]

[A⁴ B⁴] C³[recte 2] = [10] fol. – 4^o – Orn.

MKsz 1878: 276 → Sztripszky I 2184/390

Verses szerelmi história magyar nyelven. – A kötéstáblából kiáztatott, három darabból álló töredék a kiadvány C₁, C₃[recte 2] leveleinek részleteit tartalmazza. A C₁ levél két darabban maradt fent. A leveleken – a töredékek esetenként csonka első-utolsó sorait is figyelembe véve – a következő sorok azonosíthatóak: 1016–1052., 1053–1084. (C_{1a}) – 1087–1128., 1130–1156. (C_{1b}) – 1199–1228. (C₃[recte 2a]), ennek hátán a záródísz látható, a szövegből következtethetően felette e lapon az 1229–1240. sorok álltak (vö. RMKT XVI/8 222–258). A korábbi kiadások alapján kezdősora: *Gyakor históriákat, tudom hallotok lehetett.*

Szövegkiadás: RMKT XVI/8 222–258. – Az 1582-es kolozsvári kiadás alapján (514): Enyedi György: Tancredus király leánya Gismunda és Gisquardus széphistóriája. Kiad és bev. Heinrich Arnold, Kolozsvár 1912, 75–125. – Enyedi György: *Historia elegantissima*. A szöveget gondozta Káldos János. Bp. 1994, 37–115.

A műről, Enyedi Györgyről Heinrich Andor (Tancredus király leánya Gismunda és Gisquardus széphistóriája. Kiad és bev. Heinrich Arnold, Kolozsvár 1912, 7–71), kiadásairól a régebbi szakirodalmat is összefoglalva Káldos János írt (Enyedi György: *Historia elegantissima*. Bp. 1994).

A töredék nyomdai anyaga alapján V. Ecsedy Judit megállapította, hogy az Szebenben készült 1662–1668 között (MKsz 2005: 390, 406). Így a széphistória egyaránt lehet még Szenci Kertész nyomtatványa, aki 1667 májusában halt meg, vagy utódáé, Udvarhelyi Mihályé. Ő Szenci Kertész halálát követően 1668 őszéig állt a szebeni tipográfia élén.

A fennmaradt szövegből lehet következtetni a kiadvány terjedelmére. Úgy tűnik, egy lapon 72, tehát egy levélen 144 sor állhatott. Így a C₁ levél első sora az 1012. sor lehetett, az ez előtt álló szöveg hét levélnyi helyet foglalhatott el. A negyedréti formátumú kiadvány első füzetének első levele minden bizonnyal az önálló címlap lehetett, a szöveg az A_{2a} lapon kezdődhetett. El-lentmondásos a töredéken látható két füzetjelzés, ugyanis a C₁ illetve C₃ levélen olvasható szöveg szinte folyamatos, egy közöttük álló (C₂) levél nem indokolt. A fenti számításból az látszik valószínűnek, hogy a C₁ jelzés a helyes, nem valószínű, hogy egy ilyen jellegű kiadvány bevezető része egy levélnél több helyet foglalhatott volna el. A C₃ füzettel tehát hibásan áll C₂ helyett.

A kiadványt első alkalommal Fraknoi Vilmos ismertette „Ének töredéke, a mely egy király történetét adja elő ...” címen (MKsz 1878: 276), az ő közlését vette át Sztripszky Hiador (I 2184/390).

Cf 380*!, 1311, -, →

Budapest *Nat* ©

3244

ENYEDI Sámuel: *Disputatio philosophica de libero arbitrio, quam ... sub praesidio ... Samuelis Enyedi, ... in ... Collegio Enyediensi philosophiae professoris publice defendet Michael Eperjesi Trans., ad diem 13. Junii, horis locoque solitis. Cibinii MDCLXV ex officina Abrahami Kertesz Szenci.*

A⁴ B⁴ = 15 pag. – 4^o – 1 ins., init.

RMK II 1065

Filozófiai vizsgatételek. – A címlapot Szenci Kertész Ábrahám nyomdászjelvénye díszíti. A címlap hátán *Nicolao Behlten (!)... [de] Kis Bun, ... domino et fautori ... colendo* ajánlja művét az *Author*. A főrés a cím megismétlésével XXIII tézisben nem annyira teológiai, mint inkább filozófiai alapon értekezik az emberi szabadság és szabad akarat lényegéről (3–14). A szabadságot Paulus Voetius alapján határozza meg: *libertas nihil aliud sit, quam voluntas indifferenter agere potens*. Hivatkozik továbbá Carolus Stevartus leideni filozófus művére *De libero arbitrio*, Samuel Rutherford skót puritánus *Exercitationes apologeticae pro divina gratia* (Franeker 1651) és Pataki Tóth István Franekerben 1664-ben megjelent hasonló témájú disszertációjára (RMK III 2243). A nyomtatványt lezáró *Corollaria* tíz pontjában a jezsuitákkal vitatkozva fejti ki a református álláspontot a predestináció és az üdvözülés kérdésében (14–15).

E vizsgatételeket 1665. június 13-án vitatták meg az enyedi kollégiumban. A vizsgáztató Enyedi Sámuel filozófiaprofesszor, a vizsgázó az erdélyi születésű Eperjesi Mihály (1646–1715) volt. Ő szebeni tanulmányait követően 1668 és 1673 között Leidenben, Marburgban és Heidelbergben tanult. Hazatérve Enyeden, majd 1685-től haláláig Vizaknán volt református lelkész.

Budapest *Nat cop.* – Târgu Mureş ① ②

3245

ENYEDI MOLNÁR János (transl.): *Az Isten igeretinek fel-nyitott arany banyaja, melyben akármely szívbeli szomorúság, lelki keserűség és lelki esméretben lévő rettegés ellen-is miképpen kellyen valakinek magát megerössíteni, az mutattatik-meg. Enyedi Molnar Janos, v[ajda]hunyadi magyar egyházi egyigyü szolgál által fordított magyar nyelvre. [Szeben] 1665 [Szenci Kertész].*

*12, A¹²–E¹² F⁵ = [23] + 130 pag. – 12^o – Orn., init.

RMK I 1027

Református elmélkedés. – A címlével után kezdődik Enyedi Molnár János Vajdahunyadon 1665. szeptember 15-én kelt *Ajánlólevele Albesi Zolyomi Miklos uramnak, a méltóságos erdélyi fejedelem tanácsának, Hunyad és Záránd vármegyéknek főispánjának és házastársának, ...*

Briberi Melith Calara asszonynak, kegyes patronusomnak és patronámnak (*_{2a}–*_{9b}). Ezt *Mutatótábla* követi (*_{10a}–*_{12b}). A főrész a cím megismétlésével kezdődik, és 14 részben foglalja össze a Biblia alapján mindazokat az ígéreteket, amelyekből ki-ki vigasztalást meríthet nyomorúság, rágalmazás, gyalázat, kísértések idején ellenségek és kétségbeesés ellen (1–130).

Enyedi Molnár János (1633–1665 után) Utrechtben, Franekerben és Leidenben tanult 1649 és 1657 között (Bozzay—Ladányi 274). Hazatérve Alvincen, Gyalun, majd Vajdahunyadon működött református lelkészként. 1657-től II. Rákóczi György, majd 1661-től I. Apafi Mihály udvari papja lett. E munkájának forrása jelenleg ismeretlen. Bodonhelyi József valószínűnek tartotta, hogy Enyedi Molnár angolból, esetleg hollandból fordított (Az angol puritánizmus lelki élete és magyar hatásai. Debrecen 1942, 89).

E nyomtatási hely nélkül megjelent nyomtatványt Bod Péter (Athenas 75) és Sándor István (Könyvesház 44) hely nélküli nyomtatványként írták le. Szabó Károly a szebeni nyomtatványok közé sorolta (RMK I 1027), elutasítván Miller Jakab Ferdinánd véleményét a váradi megjelenésről (Fragmenta veteris typographiae Magno-Varadinensis. Pest 1803, 34). A betűtípusok Szabó Károly feltételezését igazolták (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Univ ① – Odorheiu Secuiesc ②

3246

[1] [KALENDÁRIUM az 1666. esztendőre.] – [2] (Prognosticon astrologicum, az az a' plánéták és csillagok forgásából való ítélet, Christus Urunk születése után MDCLXVI. esztendőre, némely történendő dolgokrol, és az időnek változásairól, a Napban lévő nagy Eclipsisről, hadakrol, betegségről, földi termésekről, és a' két üstökös csillagokrol, szorgalmatosan irattatott Neubart Christoph theol. és astr. által.)[Szeben 1665 Szenci Kertész.]

[A⁸] B⁸ C⁸ + ? = [24] + ? fol. – 16° – Color.

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – E bibliográfiaiban korábban ismeretlen nyomtatványból csupán kétfüzetnyi töredék maradt fenn. A naptártáblák közül július hónap második fele (B_{1a}) – augusztus (B_{1b}–B_{2a}) – szeptember (B_{2b}–B_{3a}) – október (B_{3b}–B_{4a}) – november (B_{4b}–B_{5a}) – december (B_{5b}–B_{6a}) olvasható. Beosztásuk megegyezik Szenci Kertész Váradon kiadott naptáráival (2748), az ó-naptárhoz magyar nyelvű *Cisio Janus* kapcsolódik. A fennmaradt szakaszok alapján a hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó, s vért is bocsátani lehetett*, szövegében azonban kétféle sorozatot elegyít (vö. RMKT XVII/9 554, 561, 754, 757). Ezt követi a prognosztikon önálló címlapja (B_{6b}), majd *Ez esztendőnek négy részeiről. I. A télről* (B_{7a}–b) – *II. A tavaszról* (B_{8a}–B_{8b}) – *III. A nyárról* (B_{8b}–C_{1a}) – *IV. Az őszi* (C_{1b}–C_{2a}) – *II. rész. A Napban leleendő nagy eklipszisről* (C_{2a}–C_{3b}) – [I] *II. rész. [A] hadról és békességről* (C_{3b}–C_{4b}) – *IV. rész. A betegségekről* (C_{4b}–C_{5a}) – *V. rész. A földi termésről* (C_{5a}–C_{6b}) – *VI. rész. A tőlünk nem régen látott két üstökös csillagokról*. (C_{6b}–C_{6b}) – *E kalendáriumban lévő némely szónak magyarázata*, amely a prognosztikonban szereplő szimbolikus fogalmakat azonosítja valamely országgal, állammal vagy uralkodóval (C_{6b}). Ezt követi a *Sokadal*[mak] című vásárjegyzék, amely a ma ismeretes töredékeken a június havi vásárok felsorolása köz-

ben szakad meg (C_{7a}–C_{8b}). A Szenci Kertész-féle szebeni magyar nyelvű naptársorozat másik példányból ismeretes darabja (3397) alapján a vásárjegyzék körülbelül még hat levelet tehetett ki, ezt követően pedig egy megközelítőleg egy-másfél füzetet elfoglaló krónika zárhatta a kiadványt.

A nyomtatvány a betűtípusok alapján Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában készült (V. Ecsedy Judit megállapítása). Szenci Kertész Ábrahám váradi tipográfiája rövid kolozsvári tartózkodást (vö. 2904) követően 1662 novemberében települt Szebenbe, ahol Szenci Kertész haláláig, 1667 első feléig működött az ő irányítása alatt. Ezután 1668 végéig legénye, Udvarhelyi Mihály vette át a műhely irányítását, ezután a nyomda szebeni működése megszűnt (vö. 3397). Szenci Kertész váradi éve alatt rendszeresen adott ki naptárakat (vö. 1862, 2748), ezért joggal feltételezhető, hogy szebeni letelepülése után itt is folytatta naptárkiadási tevékenységét, azonban Szebenből csupán ez az egy naptára ismeretes. Udvarhelyi Mihály szintén nyomtatott hasonló szerkezetű naptárt (3397), ezért Szebenben 1663-tól és 1668-ig lehet naptársorozatot feltételezni.

Cf. 3008!

Budapest *Nat* ④ ④

3247

»KALENDER aufs grosse Veränderungsjahr 1666. (Von Isr. Hiebner herausgegeben) Hermanstadt [1665] [typ. civitatis]«.

Adleff 83–84 – Avram 14 – Seivert: Nachrichten 183

Naptár és prognosztikon. – E példány alapján nem ismert kiadvány emlékét Johann Seivert híradása (Nachrichten 183) őrizte meg, az Israel Hiebnerhez kötődő művek között. Az Erdélyben működött orvost, matematikust és asztrológust tartotta a kalendárium szerzőjének. Minden bizonnyal az ő adatát vették át a későbbi bibliográfiák is (Johann Teutsch: *Der Geschichte des Deutschen Buchhandels in Siebenbürgen*. III. Von 1700 bis zur Gegenwart. 76 – *KorblVerSiebLkde* 1891: 318).

Nyomdása feltehetően Blasius Prässl volt, akinek neve a szebeni városi nyomda vezetőjeként egy másik 1665-ös kiadványon szerepel (ld. 3255).

Cf. 3009!

3248

A' KERESZTYÉNI hitnek fő ágazatának fundamentomi, mellyek az Öreg Catechismusbol rövid kérdésekben és feleletekben bé-foglaltattanak, és elsöben belga nyelven ki-bocsáttattanak, annak-utánna a' kisdedeknek

épületekért magyar nyelvre fordítottanak. Szebenben MDCLXV Szenci K. Abraham.

A⁸ = [8] fol. – 8° – 1 ins, orn.

RMK I 1028

Református katekizmus. – A kiadvány felépítésében és szövegében megegyezik a kiskáté 1660-as, példányból is ismert sárospataki kiadásával (2935), de feltehetően az első, Szenci Kertész Ábrahám által megjelentetett 1654-es váradi kiadást (2561) követi. A nyomtatvány címlapján az iktári Bethlen-család hattyús címerére utaló könyvdisz látható. A hollandból magyar nyelvre lefordított, a Heidelbergi Kátétól már jelentősen eltérő mű magyarországi kiadásairól ld.: *Studia et acta* I 85–87, Nagy Barna.

Cf. 2561; 2935, –, 3541, →

Budapest *Nat cop.* – Târgu Mureş ①

3249

KÉZDIVÁSÁRHELYI Péter: *Disputatio theologica de fide, priori theologiae parte, quam ... praeside ... d. Petro K. Vasarhelyi, s.s. theologiae et linguae Haebrae. in illustri collegio orthodoxorum Transylv., quod est N. Enyedini, professore ordinario, publice tueri conabitur Johannes Petki Transylv. ad diem 24. Januarii horis locoque solitis. Cibinii MDCLXV apud Abrahamum Kertesz Szencinum.*

A⁴ B⁴ = 17–30 + [1] pag. – 4° – 1 ins., init.

RMK II 1069

Református teológiai vizsgatételek. – A címlapot Szenci Kertész Ábrahám *Non solus* felirattal nyomdászjelvénye díszíti. Hátlapján *Joanni Bellen* [!], *comiti comitatus Albensis, cancellario regni Transylvaniae, nec non ... principis consiliario intimo, capitaneo sedis Udvarhely et curatori collegii N. Enyediensis supremo* ajánlja munkáját külön szöveg nélkül *Joannes Petki al. et contr. coll. respondens*. A főrészt, amelynek élén megismétlődik a cím szövege *Disputatio theologica de fide, priori theologiae parte*, tizenhat *thesist* foglal magában a hitről (19–30). A nyomtatványt a kilenc pontból álló *Corollaria respondentis* zárja (B₄a).

Kézdivásárhelyi Péter (1626–1666) itthon Szatmáron és Gyulafehérvárott tanult, 1649-től Utrechtben, Franekerben, majd Leidenben. Hazatérve 1652–1653-ban marosvásárhelyi rektor, ezután Bánffy Dénes, 1660-ban pedig Barcsai Ákos fejedelem udvari papja, még ugyanebben az évben kolozsvári rektor lett. 1662-től pedig Nagyenyeden tanított, a teológia és a héber nyelv professzoraként. A fölötte tartott gyászbeszédet 1666-ban nyomtatták ki Szebenben (vö. 3327).

Ezeket a vizsgatételeit a nagyenyedi református kollégiumban vitatták meg. A vizsgázó, Petki János 1662-ben iratkozott be a nagyenyedi kollégiumba, 1664-ben a rudimentisták ta-

nítója volt, és ekkor választották contrascribává (Jakó Zsigmond – Juhász István: Nagyenyedi diákok 1662–1848. Bukarest 1979, 95). Ebből következik, hogy nem a főnemesi rangú Petki családból származott. Noha a címlap szerint a vitát 1665. január 24-én tartották, tartalmilag mégis ezek a tételek, mint ahogy a lapszámozás is bizonyítja, folytatását jelentik Vásárhelyi másfél hónappal később, március 7-én megvitattott tézisfüzetének (3250). A két disputációt feltehetően külön-külön és együtt is terjesztették.

Cf. 3250

Budapest *Nat cop.* – Târgu Mureş ①

3250

KÉZDIVÁSÁRHELYI Péter: *Disputatio theologica de natura et partitione theologiae, quam ... sub praesidio ... Petri K. Vasarhelyi, ss. theologiae lingvaeque sanctae professoris in ... collegio N. Enyediensi publico examini submittit Paulus Hunyadi Transylvano-Hungarus ad diem (7) Martii, horis locoque solitis. Cibinii MDCLXV apud Abrahamum Kertesz Szencinum.*

A⁴ B⁴ = 16 pag. – 4° – 1 ins., init.

RMK II 1070

Református teológiai vizsgatételek. – A címlapot a Bethlen-család hatyús címere díszíti. Hátlapján *Georgio Udvarhelyi, omnium bonorum regni Transylv. fiscalium praefecto, orthodoxae ecclesiae scholarumque nutricio ... fautori ...; ut et ... viris, Stephano Csengeri, Petro Kovasznai, illi verbi Divini dispensatori in ... ecclesia populosa Fogarasiensi ...; huic ... ecclesiae orthodoxae Claud. angelo vigilantissimo; nec non ... collegii moderatoribus, Petro K. Vasarhelyi, Samueli Enyedi, illi s.s. theologiae lingvaeque professori ...; huic ... philosophiae profes. doctorique ...; fautoribus, praeceptoribusque ...; item ... juvenibus, Petro Inczedi de Varad, Andreae Szekhalmi, illi cancellariae majoris scribae jurato ...; huic ... dominae princip. Transyl. a secret. strenuo, quondam in choro Musarum mecum desudantibus* ajánlja munkáját külön szöveg nélkül *Paulus Hunyadi defendens*. Ezt rövid előszó követi *Lectori Christiano* (3). A főrész húsz *thesis*ben értekezik a teológia felosztásáról és természetéről (4–15). A nyomtatványt *Corollaria respondentis* zárja, amely tíz pontot tartalmaz (16).

Kézdivásárhelyi Péter ezen vizsgatételeit a nagyenyedi református kollégiumban vitatták meg 1665 márciusában, az Országos Széchényi Könyvtár példányának kézírásos bejegyzése szerint 7-én. A vizsgázó Hunyadi Pál volt, aki később leideni tanulmányai idején több vizsgán is *respondens* volt (vö. RMK III 2481, RMK III 2482, RMK III 2565). Az előszó szerint Kézdivásárhelyi Péter azért akart nyomtatott tézisekkel is diákjai segítségére lenni, mivel a kollégium könyvtára az előző évek viszontagságai között elpusztult. Mivel előszóban már korábban is William Ames *Medulla theologica* című, számos kiadást megért munkáját magyarázta hallgatóinak, mostani téziseit úgy osztotta be, hogy számozásuk alapján jól lehessen követni Ames említett munkájának fejezetét.

Kézdivásárhelyi ezen munkájának tartalmilag folytatását jelentik másfél hónappal korábban megvitatott tézisei (3249). Mindkét füzetet külön-külön állították elő, de tartalmi alapon összetartozhatnak.

Cf. 3249

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① + cop. (Târgu Mureş) – Târgu Mureş ②*

3251

KLEIN, Johann: Disputatio theologica de Romano pontifice, vero Anti-Christo et falso Christi vicario, quam ... praeside ... m. Jacobo Schnitzlero, facult. philosophicae in acad. Viteberg. assessore, nunc gymnasii Cibir. rectore celeberrimo, domino praeceptore, patrono et fautore ... publice coram eruditis proponit Johannes Kleinius Bistriciensis, author et respondens. Ad diem 16. Septembr. in auditorio majori horis antemeridianis. Cibinii MDCLXV caractere Abrahami Kertesz Szenciensis.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

RMK II 1066

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól Viro ... *Matthiae Keuntzelio, ecclesiae Bistriciensis pastori ... ejusdemque capituli decano, nec non lycei ibidem ... inspectori ...; ut et viris amplissimis ... Georgio Wraschero, Johanni Wallendorffio, judicibus ... reipubl. Bistricien. ... meconatibus studiosae juventutis ...; nec non venerandis ... viris, Simoni Engesnero, ecclesiae Paganicensium pastori ..., amico ..., Stephano Dechano, pastori ecclesiae Demetriensium ..., praeceptori olim ..., Casparo Kleinio, ecclesiae Tarpensium pastori ..., fratri germano ...; denique viris ... circumspicis, Thomae Früm, Michaeli Gunesch, senatoribus curiae Bistric. primariis, Casparo Binder mercatori, civi ac centum-viro...* Az aláírás *Johannes Kleinius respondens*. Ezután következik a *Praefatio* (A₂a). A főrészben (A₂b–B₄a) két *Positio* olvasható arról, hogy a római pápa semmiképpen sem utódja Péter apostolnak és nem helytartója Krisztusnak, továbbá, hogy minden igaz hitben lévő (orthodoxus) véleménye szerint a pápa a Pál és János apostolok leveleiben leírt Antikrisztus. A nyomtatványt hét üdvözlő vers zárja, közülük öt cím nélküli: (1) *Praeses* – (2) *Allusio in gratiam ornatis. dn. resp., ... contexta a Stephano Scharisio Füllet., h. t. studioso Cib.* – (3) *Paulus Fabricius Saroschino Transyl.* (B₄a) – (4) *Petrus Hann Mediensis, p. t. schol. Cib. stud.* – (5) *Ad dominum respondentem ... subjiciebat ... Tobias Fleischer Cib.* – (6) *Georgius Schnell Helt. adol.* – (7) *Georg. Simonius Cib., art. lib. st.* (B₄b)

Ezeket a vizsgatételeket a szebeni evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1665. szeptember 16-án. A vizsgáztató az iskola igazgatója, Jakob Schnitzler volt. A vizsgázó, aki a címlapon a disputáció szerzőjének mondja magát, a besztercei születésű Johann Klein. Életéről más megbízható adat nem ismeretes.

A kiadványnak a szebeni Brukenthal Múzeum könyvtárában őrzött egyik példánya (Tr XVII 210) egy kolligátumban maradt fenn, amely – egyetlen kivételtől eltekintve (RMK III 6336) – Schnitzler vezetésével megvitatott vizsgatételeket tartalmaz (3128, 3129, 3130, 3131).

3179, 3256, 3257). Ez elé pótlólag egyetlen levelet illesztettek, amelyen *Gratiarum actio pro clementia erga me immeritum magno patri patri columnae Transylvaniae afflictatae ... Johanni Betlen dn. nostro ...* szóló, szöveg nélküli ajánlás olvasható, amely ... *rescripta a servo ... spectabilitatis tuae ... Jacobo Schnitzlero aa. ll. magistro et h. t. rectore gymn. Cibir. primario*, 1665. október 1-ji kelettel. Az önálló kiadványokat tartalmazó gyűjtőkötetet feltehetően Bethlen János számára állította össze Jakob Schnitzler e fenti vizsgatétel kinyomatását követően, és ehhez készülhetett, minden bizonnyal egyetlen vagy legalábbis nagyon kevés példányban ez az egylevélnyi nyomtatvány.

Budapest Acad ① – Sibiu Mus ① ①

3252

KOMÁROMI CSIPKÉS György: *Georgii C. Comarini, ss. theol. doctoris et ecclesiae Debrecinae pastoris Concionum sacrarum centuria secunda, continens conciones funebres, diversis occasionibus populo Debrecinensi propositas, et secundum temporis, quo unaquaeque habita est, seriem digestas, cum indice duplici ... Cibirii MDCLXV apud Abrahamum Kertesz Szencinum.*

*8 **8, A⁸-V⁸ = [31] + 312 + [8] pag. – 8° – Init., orn.

RMK II 1064

Református halotti prédikációk. – A címlap háta üres. *Francisco Gyulai de Maros Némethi, uni assessorum comitatus de Zemplén ...* ajánlja művét 1665. XV. Kalend. Jan. (január 18) debreceni keltezéssel *Georg. C. Comarin. (*₂a-^{*}₇a)*. A *Lectori benevolo s. p.* kezdetű előszó (*₇b-^{*}₆a) *MDCLXV. prid. Non. Jan.*, azaz január 4-én kelt Debrecenben. Az *Index textuum ...*, a prédikációk alapjául szolgáló bibliai textusok mutatója (**₆b-^{*}₇b) után *Georgius Martonfalvi, theol. d. et scholae Debr. rector* latin nyelvű ajánlóverse olvasható és a *Decastichon* című költemény *a Johanne Debreceni, rectore p. t. illust. sch. Debrecinae (**₈a-b)*. Ezután Komáromi Csipkés György eredetileg magyar nyelven elhangzott száz halotti prédikációjának néhány lapos latin nyelvű tömörítése következik (1–312). Komáromi minden latin vázlat előtt magyarul (saját fordításában) közli a bibliai textust és a prédikáció elhangzásának időpontját. Ezek szerint e beszédek 1657. márciusa és 1660. májusa között mondták el a debreceni gyülekezet előtt. Az *Index rerum et verborum praecipuorum* című tárgymutató (V₅a-V₇b) és *Errata corrigenda* (V₈a-b) zárja a nyomtatványt.

E kötet második tagja Komáromi Csipkés György többkötetes prédikációgyűjteményének. Mivel az előző kötet kiadása (2888) után a szerzőt prédikációinak rövidsége és szerzősége miatt is kritika érte, Komáromi Csipkés az olvasóhoz írott terjedelmes ajánlásban válaszolt e kifogásokra. Leírta a rövid prédikációk használatának módját, és megjelölte, hogy melyeket írta még pataki diák korában. Diáktársai másolatai révén közkézen forogtak e beszédek, és mások is prédikáltak belőle. Így az a vád, hogy a *Centuria* egyes beszédeinek Veréci S. Ferenc pataki lelkész lenne a szerzője, nem állja meg a helyét. Komáromi Csipkés saját közlése szerint továb-

bi beszédekert írt még kassai tanársága idején, ill. a „belgiumi” akadémián is; az összes többi már debreceni eredetű (**₄a). – A prédikációk mellett azonban csak azt az időpontot tüntette fel, amikor a beszédet Debrecenben elmondta.

A prédikációgyűjtemény kiadása a váradi 1659-es *Centuria prima* (2888) után csak 1665-ben folytatódott, féléves különbséggel ezzel a kötetel Szebenben, ill. Debrecenben (3194). A késlekedést nyilván az ismert történelmi események és az ezzel együtt járó pénzhiány okozta. Komáromi Csipkés György 1660-ban, Debrecen török megsarcolása idején 200 tallért ajánlott fel a városnak (vö. Márkus Mihály: Komáromi Csipkés György. Egyháztörténeti értekezés. Bp. 1990, 17), így könyve megjelentetésének anyagi fedezetét ekkortájt aligha tudta előteremteni. A *Centuria secunda* utolsó prédikációjának keltezése 1660. május 15. Ezért lehetséges, hogy a kéziratot Szenci Kertész Ábrahám még Váradon kapta meg, és Várad ostroma után vitte magával Szebenbe. A prédikációgyűjtemény harmadik és további részei már Debrecenben jelentek meg (3194, 3418, 3510).

Cf. 2888, –, 3194, 3418, 3510, →

In 18 bibliothecis 26 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

3253

Vacat!

3254

MIKOLAI HEGEDŰS János [transl.]: [1] A' mennyei igazságnak tüzes oszlopa, melly e' nyomoruságos élet kerengő pusztájában az Isten szerelmes el-lankatt népének, a' sok tévelgések s' eretnekségek setét éjtszakáján és az ily sok istentelenségek, s' meg-vesztő gonosz példák szövevényi között is világosan meg-mutattya, mely uton juthatnak-bé a' mennyei Cánahán nyugodalmába. Fordítottatott Mikolai Hegedüs Janos által. – [2] Biblia tanui, mellyeket a' Biblia állatott-elő a' mennyei tudomány tökéletessége mellett, hogy az ő áldott tanubizonyágtételeiből a' gyengék, a' mi igaz vallásunk fejeit meg-tudhassák, és ottan, a' Biblia körül-is igazgattassanak. – [3] (Az istenes cselékednek [!] lelki prebendájok, melyben az igaz vallás fejei ugy adattatnak előnkbe, hogy ebből az Isten félő urak, gazdák, atyák, anyák az Istentől reájok bizattatott minden cselédgyeket, a' szent atyák példája szerént oktassák az Ur parancsolatira, nevellyék az igaz vallásban és szent életben). – [4] (Szentek napi-szama, melyben a' meg-ujult szent és kegyes léleknek minden-napi tiszteli ugy irattatnak-le csak tiz regulátskákban, hogy a' mely istenes életre vágyóldók [!] ezeket ilyen rövid, mint pásztákbéli

munkájokat mindennap véghez viszik, szaporán előmehetnek a' szentségben kivánt boldogságokra). Szebenben MDCLXV Szenci K. Abraham.

a¹²-g¹²; A¹²-I¹² = 168 + 215 pag. – 12° – Init.

RMK I 1029 – RMK I 1030

Református katekizmus és vallási tanítás. – Mikolai Hegedűs János 1648 február–június folyamán Utrechtben négy kicsiny kötetben jelentette meg a református tanítás puritán szellemű összefoglalását tartalmazó és a kegyes életvezetést segítő, katekizmusokat és vallási tanításokat magában foglaló könyvsorozatát, amelynek előszavaiban kifejtette a anyanyelvű művelődés és iskolázás elősegítését célzó elképzeléseit is (2247, 2248, 2249, 2250). Szenci Kertész Ábrahám 1665-ben újra kinyomtatta ezt a sorozatot. Mindegyik darabnak önálló, teljes impresszummal ellátott címlapja van, s mindegyik munka helyesírását átdolgozta a nyomdász.

A gyűjteményes mű sorrendje és tartalma a következő. Elöl áll *A mennyei igazságnak tüzes oszlopa* című munka. A címszöveg és az impresszum között bibliai idézet olvasható. A címlap háta üres. A második levélen olvasható az *Approbatio. Gisbertus Voetius theolog. in Acad. Ultraject. professor ... Johanni Mikolai* előbb latinul (a₂a), utána magyarul: *Voetius Gisbert, az ultrajectumi académiában szentírást magyarázó doctor ... Mikolai Jánosnak* Ultrajectumban 1648. április 23-án (a₂b). A mű törzsrésze (5–168) teljes egészében megegyezik az 1648. évi, Utrechtben nyomtatott első kiadásnak a törzsrészteljes (2249). A főrész után, attól csupán egy léniával választva el, külön cím nélkül *A logicus terminusoknak...* szavakkal kezdődik az 1648. évi kiadásban a „Jó ítéletű olvasóhoz” címzett utószó rövidített változata (166–168). A második mű a *Biblia tanui* (1–123, vö. 2247). A címlap hátán a *Summája* című tartalmi összefoglalás olvasható. Nincs meg azonban ebben a kiadásban a Kaposfalvi Pálnak és Szentpéteri Jánosnak szóló ajánlás. A címlapot követő, a *Keresztýén olvasónak* címzett előszó (3–12) és a katekizmust, valamint vallási tanítást magában foglaló *Biblia tanui* című főrész (13–123) viszont szorosan megegyezik az előző kiadással. A szövegbe beleszótt két versecske, amelyeknek kezdősora *Ó szent könyv és Teremt., Kijöv., Lévi a 72. és 87. lapon* olvasható. Sorrendben a harmadik darab *Az istenes cselédeknek lelki prebendájuk* (125–183, vö. 2248). Címlapja hátán kezdődik *Az erős Istent Ábrahám félelmével tisztelő atyáknak, anyáknak, uraknak, asszonyoknak...* címzett, keltezés nélküli ajánlás (126–128), amelynek aláírója Sz[enci] K[ertész] A[braham]. Szövege megegyezik M[ikolai] J[ános]nak az előző kiadásban olvasható, 1648. június 20-án kelt, Pataki Szabó Istvánhoz és Váradai Szabó Istvánhoz szóló ajánlásával. Ezt követően az *Istenes cselédeknek lelki prebendájok* című katekizmus híven követi az előző kiadást, csupán a legvégéről hiányzik az abban olvasható bibliai citátum, a „Jel. 22. 22.,” vagyis az Újszövetség záró mondata. A negyedik mű a *Szentelek napi száma* (185–215), ajánlása (187–190) és a főrészben olvasható vallási tanítás szövege (191–215, vö. 2250) pontosan megegyezik az előző kiadással. A nyomtatvány 124, 184 és 186. lapja üres.

A kötet szerkesztője, amint ez a harmadik rész, vagyis *Az istenes cselédeknek lelki prebendájok* ajánlásának aláírásából kitűnik, a nyomdász, Szenci Kertész Ábrahám volt. Az egyes részek sorrendjét az előző kiadásétól eltérően határozta meg. Itt is első helyre került az utrechti sorozat második darabja, *A mennyei igazságnak tüzes oszlopa*, ezt követi az eredetileg elsőként kinyomatott *Biblia tanui* (2247). Harmadik helyre az utrechti sorozat negyedik, vagyis záró darabja, a *Prebenda* (2248). A kötet végére pedig az utrechti megjelenés sorrendjében az utolsó előtti, azaz az ottani harmadik *Szentelek napi száma* (2250). A szerkesztés tudatoságát jelzi, hogy ebben a kiadásban a *Prebenda* végéről elmaradt a Jelenések könyvének utolsó mondata „Jövel Uram Jézus”, amivel Mikolai egykor az egész sorozatot lezárta.

E kiadvány első darabját Szabó Károly a többtől (RMK I 1030) elválasztva, külön számon vette fel bibliográfiájába (RMK I 1029). Mindkét tétel leírásában utalt azonban arra, hogy „egy kötetben jelent meg” Mikolai Hegedűs többi fordításával. Az együttnyomatást a két nagyobb egység eltérő fűzetjelzése is megerősíti.

Cf. 2247, 2248, 2249, 2250

In 10 bibliothecis 13 expl. – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Csurgó – Debrecen *Ref* – Eger *Dioec* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Sfântu Gheorghe *Ref*

3255

REILICH, Gabriel: Ein Neu-Musicalisches Wercklein von der Geburt unsers lieben Heylands, Erlösers und Seligmachers Jesu Christi. Billig mögen wir begehren diese gnadenreiche Zeit etc. Mit 2 Diskanten und 5 Violinen, welche auch auff allerhand Instrumenten, als auff Zincken, Posaunen, Fagoten und dergleichen können gespielet werden. Sambt dem Basso Continuo für die Orgel, Lauten, Clavicymbal. Componiret durch Gabrielem Reilich bestellten Musicum und Componisten zur Hermans-Stadt anno MDCLXV. [Hermannstadt] (MDCLXV) daselbsten gedruckt durch Blasium Präsel.

(³, []¹, []bis¹ = [5] fol – 4° – Fol. tit. color., J, 2 ill. chalcographicae, orn., init.

Korrespondenzblatt 1885: 123 – Trausch: Schriftstellerlexikon IV. 348

Zenemű. – A ma csupán egy példányban ismeretes kiadvány címlapja vörös és fekete nyomással készült. Hátán olvasható *Gabriel Reilich, bestellter Musicus und Componist allda*, 1665. október 18-án kelt ajánlása *Denen ... Burgermeistern, ... Königsrichtern, ... Stuhlsrichtern, wie auch ... Rath der königlichen Haupt-Hermannstadt, meinen ... Patronen aus Ehrerbietung gegen seine ... Gönner, und grosse Music-Beförderer ans Liecht gegeben, und zu sonderlichen Ehren.*

Ezt követi *Der Text* címen, kilenc számozott strófára osztva a karácsonyra készült többszólamú zenemű, szövege, amelynek kezdősorát a cím is közli ()_{(2a)–(3b)}.

A nyomtatvány végén láthatók a rézmetszéssel készült kották, amelyek a mű két énekszólama mellett öt hegedű, valamint az orgona, ill. más hangszerek számára írott basso continuo szólamot is tartalmaznak. Az egyik lapon *Gabriel Reilich comp. J. H. Schneb. exar.* ([]_{1a}), a másik lapon pedig *Israel Hiebner exar.* formában olvasható a metsző neve([]bis_{1a}).

Kiadás: a rézmetszetes kották kiadása azok fényképével együtt Gabriel Reilich *Geistlich-Musikalischer Blum- und Rosen-Wald. Anderer Theil* (Hermannstadt 1677) című művének hasonló kiadásában Hans Peter Türktől (Bukarest 1984, 48–56, 300–303).

Gabriel Reilich életéről és munkásságáról H. P. Türk a szövegkiadás bevezető tanulmányában részletes áttekintést adott. Amellett érvelt, hogy a Szepességben Szentgyörgyön született, 1665-ben vándorolt be Erdélybe. Először Besztercén, majd haláláig, 1667-ig Szebenben működött.

dött mint orgonista és zeneszerző. E zeneművét egyetlen, teljesen fennmaradt többszólamú műveként értékelte, amelyben a hagyományos a capella stílus megújítására törekedett (ld. szövegkiadás 44–48).

Israel Hiebner rézmetszőnek ez a munkája nem ismeretes a magyar művészeti irodalomban, a másik erdélyi rézmetsző személye pedig nevének rövidítéséből egy ismert művésszel sem azonosítható.

A kiadványt először Friedrich Teutsch ismertette az Erdélyi Evangélikus Egyházkerület könyvtárának példány alapján (Korrespondenzblatt 1885: 123), majd felvette írói lexikonába is (IV. 348).

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Arch* ①

3256

SCHNITZLER, Jakob: Disputatio philosophico-politica de principe, iudice et senatoribus, quam ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, facultatis philosophicae in academia Wittebergensi hactenus assessore, nunc gymnasii Cibiniensis rectore publicae dextre judicantium censurae exponit respondens Paulus Femgerus Sabesiensis, ad diem 22. April. ... in auditorio aestivo. Cibinii MDCLXV apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1067

Filozófiai-politikai vizsgatételek. – A címlap hátán *viris ... Johanni Orhendio, ecclesiae Orbacensis pastori, ejusdemque capituli decano ...; Michaeli Femgero, ecclesiae Altznensis antistiti ...; Matthiae Vietoris, ecclesiae Sabesiensis pastori ...; Stephano Plantzio, Kelnekensium pastori ...; Danieli Femgero, Mercuriensium pastori ...; fratri germano ... patronis, et promotoribus...* ajánlja művét *Paulus Femgerus respondens*. A fejedelemtől, bírótól és a tanácsosokról szóló főrész a *Praeloquium* után három tézist tartalmaz, amelyek további *quaestio*kat foglalnak magukban (A_{2a}–B_{4b}). Az első tézis a fejedelem, a második a bíró, a harmadik a tanácsosok és a tanácsok feladatairól, jogköréről és lehetőségeiről szól.

E vizsgatételeket 1665. április 22-én vitatták meg a szebeni gimnáziumban. A vizsgáztató Jakob Schnitzler rektor, a vizsgázó a szebeni születésű Paulus Femger volt.

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Arch* ① ① – Sibiu *Mus* ①

3257

SCHNITZLER, Jakob: Disputatio theologica brevem exhibens analysin quaestionis: an et quo jure utraque potestas: ecclesiastica et secularis competat pontifici Romano, quam ... praeside Jacobo Schnitzlero, l. l. a. a.

magistro, h. t. gymnasii Cibiniensis rectore publicae ventilationi subicit Georgius Schnell Heltensis, respondens ad diem 2. Septembr. horis matutinis, in auditorio majori. Cibinii MDCLXV caractere Abrahami Kertesz Szenciensis.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

RMK II 1068 – Nágler 384

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Viris ... clarissimis, Johanni Leonhardi, pastori ecclesiae Heltensis ... capituli Cibiniensis decano ...; Georgio Glognero, ecclesiae Stoltzvariensis pastori ...; meis patronis et promotoribus ...; ut et Petro Schultz, ecclesiae Michaëlis Montanae pastori ...; amico et fautori ...; nec non Johanni Jeremiae, artium liberalium cultori ...; cognato...* Aláírója *Georgius Schnell respondens*. Ezután rövid *Praeloquium* következik (A_{2a}). A főrész (A_{2a}–B_{4a}) élén megismétlődik a címszövegben is olvasható kérdés: *Quaestio. An quo jure utraque potestas, ecclesiastica ac secularis, competat pontifici Romano, Antichristo et filio illi perditionis*. Milyen joron támaszt igényt a római pápa mindkét, az egyházi és a világi hatalomra? A 37 pontban megfogalmazott válasz szerint (A_{2a}–B_{4a}) a világi és egyházi hatalom két jól elkülöníthető hatalom, az Újszövetség időszakában a kettő nem juthat egy személynek osztályrészül. A pápának pedig nincs kétféle hatalma, valójában semmilyen sincs. Ezután kilenc pontból álló *Corollaria* olvasható (B_{4a}). A nyomtatványt négy üdvözlő vers zárja (B_{4b}). Az első címe *Ad dn. respondentem*, szerzője *Stephanus Scharsius Fülletlk., h. t. inter studiosos civis*. A további három, cím nélküli költemény szerzői: *Georgius Crucensis, p. t. studiosus Cibiniensis; Johannes Jeremiae; Sam. Schnitzlerus Cib., rex [!] adol.*

Ezeket a vizsgatételeket a szebeni evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1665. szeptember 2-án. A vizsgáztató az iskola rektora, Jakob Schnitzler volt, a vizsgázó a disznódi születésű Georgius Schnell.

Budapest *Nat cop.* – Sibiu *Mus* ① ①

Olim: Erd. ev. egyházker. – Teutsch D. Gy.

3258

[SZENT Biblia. (2. rész:) Az Ó Testamentum mellé vettett könyvek, melyek Apocryphusoknak neveztetnek.... Magyar nyelvre fordítottatott Caroli Gaspar által.] [Szeben 1663–1667? Szenci Kertész Ábrahám]
? + A⁴–F⁴ + ? = ? + 48 + ? pag. – 2°

OSzKÉvk 1973: 75–76

Részleges református bibliafordítás: Apokrif könyvek. – E kiadványnak csak töredékei ismeretesek. Ezek Konrad Dieterich *Institutiones dialecticae* című munkájának (Franecker 1642) a kötéstábláiból kerültek elő. A D₁, D₂ levelekből fennmaradt papírszeleteken Baruch könyvének 1–5 részeiből, az F₁, F₂, F₃, F₄ leveleken pedig Esdrás III könyvének 4., 5., 6., 8., és 9. részeiből maradtak fenn egyes versek.

A töredékeket Fazakas József ismertette (OSzÉvK 1973: 75–76). Megállapította, hogy azok a Váradi Bibliából (2982) kimaradt második, apokrif könyveket tartalmazó rész pótlására készültek. Betűtípusai egyeznek a Szenci Kertész Ábrahám által használt betűkkel. Feltételezte továbbá, hogy kinyomtatásába Szenci még Váradon belekezdett. Ennek azonban ellentmond a Váradi Biblia (2982) elején olvasható előjáró beszéd, amely szerint az apokrif könyvek ki nem nyomtatása *kételenség, nem szánt-szándék, mivel sem idő, sem papiros, sem költség arra való nem volt, az országnak is villongásban lévén dolga, jobbnak ítéltetett, hogy a kétség kívül való Szentírás szem eleiben bocsáttassék a közönséges haszonért, mint sem véka alatt tartassék.* A Váradi Bibliának (2982) impresszuma szerint „kezdettetett nyomtatása a veszedelem előtt és elvégeztetett Kolozsvárat 1661-ben”, így az apokrif könyvek nyomdai munkálataihoz minden valószínűség szerint már csak Szebenben kezdett hozzá Szenci Kertész Ábrahám, ahol 1662-től működött haláláig. Szenci Kertész Ábrahám 1667. május 31-én Szebenben felvett hagyatéki leltára szerint addig 12 ív készült el, és példányszámát a Bibliához hasonlóan 1500-ra tervezték: „Az Apocriphusokban vagion niomatva tizenket arcus masfel ezer Exemplarnak kellett volna lenni, ha elkészülhetett volna. Defectusis vagyon nagy rakással.” (V. Ecsedy Judit – Monok István: Szenci Kertész Ábrahám hagyatéki leltára, 1667. = Emlékkönyv 377–378, 394–395 és 385–386).

Fazakas József a bibliai könyvek és a fejezetek élén lévő összefoglaló szövegekből azt is megállapította, hogy a kiadás alapját vagy a Vizsolyi (1590, 652), vagy a Hanai Biblia (1608, 971) képezte, ahol ugyanezek megtalálhatók. Ugyanakkor az előző kiadásokhoz képest megfigyelhető módosításokat Köleséri Sámuelnek tulajdonította, aki hasonlóképpen működött közre a Váradi Biblia sajtó alá rendezésében is (OSzKÉvk 1973: 76).

Cf. 652; 971(1), 1037(1); 2982, \neg →

Budapest Nat ④ ④ ④

Versus sententiales, ... ex optimis, qua veteribus, qua recentioribus poetis consignati et in usum studiosae juventutis typis mandati. Cibinii MDCLXV apud Abrahamum K. Szenci. – Vide 3242

3259

DÖMÖTÖRI György: Honor posthumus, in ... comitis ... Nicolai Serini, regnorum Croatiae, Dalmatiae, Sclavoniae etc. bani luctuosum et toti Christiano orbi dolendum e vivis excessum scriptus et pegmate hoc velut chartaceo pro communi omnium affectu tristissimo contestando, ... comiti Petro Serinio, fratri ejusdem germano dilectissimo, nec non regnorum Croatiae, Dalmatiae, Sclavoniae etc. bano noviter electo a Georgio Deömetri Hung. nobili, ss. th. cultore pie oblatus. Tubingae [1665] typis Gregorij Kernerii.

A⁴ B⁴ C² = {10} fol. – 4° – Init.

RMK III 2219 – Sztripszky Hiador I 2041/248 – MKsz 1891: 131

Gyászversek latin, német, magyar, görög és francia nyelven. – A költeményekkel Zrínyi Miklós horvát bán 1664. november 18-án bekövetkezett halálát siratták a tübingai egyetem professzorai és diákjai. A gyűjtemény, amelyet a tübingai egyetem diákja, Dömötöri György állított össze, és címe szerint Zrínyi Péter horvát bánnak ajánlott, 23 szerző összesen 29 gyászversét tartalmazza, azonkívül két latin vers német, ill. francia fordítását is. Szinte valamennyi költemény a török elleni küzdelem kiemelkedő alakjaként, a kereszténység hőseként dicsőítette az elhunytat. Dömötöri György magyar nyelvű gyászverse *Ad suos patriae accolae in communi* címmel a C_{1a}–C_{1b} lapokon olvasható. A vers kezdete: *Sírj, könyvezz, zokogjál*. A gyűjtemény első három levelén az I–XII. gyászverseket a tübingai egyetem rektora, kancellárja, ill. különböző tárgyak professzorai írták (A_{1b}–A_{3b}). Ezután következtek a diákok költeményei: XIII–XXIII. (A_{4a}–C_{2b}). Ezek között magyarországi diákoktól származnak a következő gyászversek: XVIII. *In ill. comitis tumulum epigraphe* című latin disztichon és jóval bővebb német nyelvű változata, szerzője *Johann Philipp Heuchelin aus Preßburg, der Gottes Lehr Ergebenen* (B_{2a}) – a gyűjtemény összeállítójának, Dömötöri Györgynek öt terjedelmes gyászverse (B_{2a}–C_{1b}): XIX. 1. *Casus luctuosi descriptio cum exhortatione ad tumulandum exuvias* – 2. *Excitatio luctus ac doloris* – 3. *Ad illust. fratrem Petrum Serinium consol.* – 4. a fent említett magyar nyelvű vers (C_{1a}–C_{1b}) – 5. *Χρονοδιστιχον annum, mensem et diem, quo illustrissimus comes ... cessit, continens*. A kronosztichon téves nyomása miatt Zrínyi Miklós halálának éve itt nem 1664, hanem 1663. A kronosztichon alatt olvasható Dömötöri aláírása, mecénása nevének kiemelésével: *Ex eodem pietatis affectu haec pauca decantavit ... dni Witnyedi ... moecenatis sui maximi humill. cliens et instituti author, Georgius Deometri, Hung. nobil., stud. p. t. Tubing.* (C_{1b}). – XXI. *Sonnet über den traurigen und unverhofften Fall Herrn Grafen Niclas von Serin*, aláírása: *Georg Preisseger Sempronio-Hungar.* (C_{2a}) – XXII. cím nélküli latin gyászvers, szerzője *Joh. Andreas Lochnerus, Sempron. Hungar.* (C_{2b}).

A magyar vers szövegkiadása: MKsz 1891: 131–134, Majláth Béla; Soproni Szemle 1955: 82–84, Csatkai Endre és RMKT XVII/10 10–12. Dömötöri György 1–2. latin nyelvű gyászversének szövegkiadása: RMKT XVII/10 636–637.

Dömötöri György valószínűleg a Vas megyei Dömötörben született. A soproni evangélikus gimnáziumban, majd 1662-től 1666-ig a tübingai egyetemen végezte tanulmányait Vitnyédi István alumnusaként. Német városokban pénzadományokat is gyűjtött az eperjesi kollégium javára. Hazatérve 1668 tavaszától az eperjesi kollégium tanára lett, egyben Samuel Pomariust követően a nemesi konviktus vezetője 1672-ig. A gyászévtized után újjáalakuló eperjesi kollégiumban 1684-től poétikát tanított, majd egyes adatok szerint (ld. RMKT XVII/10 638) 1686-ban a győri evangélikus iskolában működött.

Szabó Károly és Hellebrant Árpád a nyomtatványt a kronosztichon téves évszáma alapján 1663-nál vette fel (RMK III 2219). Hasonlóképpen járt el Sztripszky Hiador is (I 2041/248 ← MKsz 1891: 131). A tévedésre már Bleyer Jakab felhívta a figyelmet, aki a Zrínyi Miklós halálára kinyomatott két gyászversgyűjteményből a német nyelvű költeményeket ismertette. Bleyer a fent leírt nyomtatványt 1664-nél tartotta számon (Itk 1900: 46–50). Valójában még az 1664-es év is kevéssé jöhet szóba a nyomtatás éveként. Dömötöri ugyanis a címlapon arra utalt, hogy Zrínyi Pétert nemrég választották meg horvát bánná. Az elhunyt testvére csak 1665. január 24-étől töltötte be ezt a főméltóságot, tehát a tübingai gyászversgyűjtemény már alighanem 1665 első felében jelent meg. A magyar vers modern szövegkiadása szerint is e mű kiadási éve: 1665 (RMKT XVII/10 635). A gyászversgyűjtemény kiadását feltehetően Vitnyédi István ösztönözte: ő a tragikus haláleset idején Csáktornyan tartózkodott (vö. Soproni Szemle 1955: 77–85, Csatkai Endre és Angol életrajz Zrínyi Miklósról. London 1664. Bev., szerk. és jegyzetel-

te Kovács Sándor Iván. Bp. 1987, 367). Bene Sándor és Borián Gellért Dömötöri magyar nyelvű gyászversét úgy idézik, mint amelyben már megjelenik a kétely, hogy vadkan okozta-e Zrínyi halálát (Zrínyi és a vadkan. Bp. 1988, 77). A kötetet újabban Wilhelm Kühlmann ismertette (Der Jägertod des Türkenhelden. In: Militia et litterae. Die beiden Nikolaus Zrínyi und Europa. Hrsg. von W. Kühlmann und Gábor Tuskés. Tübingen 2009, 213–218).

Cf. 3233, 3234

Budapest Nat ① ①

Heinzel, Joannes: *Controversia physica de causis corporis naturalis. Resp. Michaele Pawlowicz, Thuroczeno Jeszenensi. Solnae 1665.* – Vide 3364

3260

HEINZEL, Joannes: *Diatribē philosophico-theologica de creatione, quam ... in gymnasio Novisolienſi sub praesidio m. Johannis Heinzeli, p. t. rectoris publico et placido examini submittit respondens Mathaeus Kephaldes Turoczen. ... ad diem 8. Maii ... MDCLXV. Solnae (MDCLXV) typis Johannis Dadan.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1072 – Caplovič 2487

Evangélikus filozófiai és teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johannes Heinzelius, p. t. gymn. Novisolien. rector* a következő személyeknek ajánlja művét: *Michaeli Bori de Borffő, domino in Kiralyfalva, ... regiae majestatis tabulae assessori, nec non ... regni Hungariae palatini universorum bonorum praefecto ... ejusdemque ... privigno, dn. Georgio Radvansky de eadem, ... pariter ... Michaeli Hinterskircher ... reipublic. Novisolien. judici ..., Johanni Restiario, ejusdem reipubl. consulari primario ..., Martino Mikoy, patriae reipub. protonotario ..., Christiano Karessz ... civitatis Cremnicens. civi primario, fodinarumque Cremnicens., Schemnic., Lubether cultori praecipuo ..., Iohanni Höflinger ab Impolckheimb, incolae ... civitatis Cremnicens. ... metallurgiae cultori ... maecenatibus, patronis.* A főrészt rövid *Praeloquium* után *Sectio I. dogmatica, exhibens creationis definitionem et divisionem* címen először a teremtéssel kapcsolatos dogmatikai kérdéskört tárgyalja két tézisben (A_{2a}–A_{3b}). Ezután a *Sectio II. problematica, sistens quaestionum, controversarum decisionem* című rész (A_{4a}–B_{3b}) következő vitás kérdésekről szól: *I. Utrum creatio ex lumine naturae possit cognosci? – II. An dentur aquae supra firmamentum coeli?* Mindkét kérdésre igenlő a respondens válasza. Okfejtésében a vita kialakulásának folyamatát, véleménye bizonyítását és az ellenvélemény cáfolatát külön-külön alfejezetekben tárgyalja a Biblia és az egyházatyák, valamint újkori teológusok érveinek segítségével. Végül *Coronidis loco decas postilionum physico-theologicarum exercitii causa, adjecta* címen tíz számozott tétel zárja a nyomtatványt (B_{3b}–B_{4a}). *

E vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1665. május 8-án vitatták meg a besztercebányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Joannes Heinzel, az iskola rektora, a vizsgázó Matthaeus Kephaldes volt, aki később a radványi evangélikus iskola rektora lett (vö. 3622).

E kiadványt Szabó Károly (RMK II 1072) csak Johann Samuel Klein (Nachrichten I 398) híradása alapján említette. Példány alapján először Ján Čaplovič írta le (2487). Ugyanő cáfolta (CXXXIII) Ludovít V. Rizner adatát, aki a fenti vizsgatételeket lőcsei nyomtatványként írta le (II 83).

A trencsényi nyomdát Nikodém Čížek eladta Paulus Veterinus Puhóban lakó cseh exulánsnak, aki azt Elisabeth nevű leányának férje, id. Jan Dadan számára szerezte meg. Az adásvétel ideje nem ismert, de feltehetően 1664-ig, Čížek haláláig a nyomda Trencsénben maradt. Dadan Zsolnára költöztette át, ahol már 1665-ben megjelentek kiadványai. Az új nyomdatulajdonos, aki Zsolnán 1665 és 1673 között működött, a morva testvérek 1628-ban Magyarországra költözött lelkészének fia.

Budapest *Nat cop.* (Martin) – Martin *Nat* ① – Prešov *Scient* ②*

3261

HNILICENUS, Joannes: Disputatio theologica de homine et imagine Dei in homine ante lapsum, quam ... publico examini sistunt praeses Johannes Hniliczenvs, sch. Soln. rector et respondens Michael Gobius Totpron., sch. ejusd. alumnus ad diem 19. Maji horis matutinis anno MDCLXV. Solnae (MDCLXV) typis Johannis Dadan.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1074 – Čaplovič 2488

Evangélikus teológiai és politikai vizsgatételek. – A címlap hátán *Generosis ... viris Jeremiae Sadlis. ... reip. civitatis Solnensis judici, ... patrono ...; Andreae Kruspier, ejusdem reip. Soln. notario ..., fautori et compatri ...; caeterisque ordinis senatorii ... reip. Soln. et ... ejusdem communitatis viris nobilissimis ...*, et in spec. *Andreae Stranovio, Martino Skalka, Georgio Neppel d.c.s.o., Michaeli Allodiatoris, Jacobo Nostitio, Georgio Frater, Casparo Karpieschek, Andreae Koschella* ajánlja munkáját az elnök *Joannes Hnilitzenus, p.t. sch. Soln. rector*. A főrész rövid *Praeloquium*mal kezdődik (A_{2a}), majd tizennyolc *thesist* foglal magában az embernek a bűn-és az alattvalók viszonyát tárgyaló két politikatudományi tétel zárja a nyomtatványt: *Coronidis loco. Positiones ex politicis de majestate politica et subditis, exercitii causa adjectae, respondente Stephano Kopecky, schol. Soln. alumnus* (B_{2a}).

A fenti teológiai vizsgatételeket 1665. május 19-én vitatták meg a zsolnai evangélikus iskolában. A vizsgáztató az iskola rektora, Joannes Hnilicenus volt. A teológiai tételekből a tótrprónai származású zsolnai tanuló, Michael Gobius vizsgázott, a gyakorlás céljából csatolt politikatudományi tételekből az ugyancsak a zsolnai iskolában tanuló Stephanus Kopecky.

Budapest *Acad* ① ① ① – Budapest *Ev* ① – Budapest *Nat* ① – Martin *Nat* ①

3262

HOLVAJTH, Georgius, iun.: *Exercitium logicum, occasione ordinariorum in cap. I. et II. praecognitorum Dannhawerianae logicae, praelectionum desumptum atqve ... in lyceo Trenchiniensi publice ad ventilandum propositum a Georgio Holvajth juniore, h.t. lycei ejusdem rectore, respondente Nicolao Taborita Varnen., ibidem p. t. alumno, ad diem (...) Octobr. anni ... MDCLXV. permissu superiorum. Solnae (MDCLXV) per Johannem Dadan.*

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1075 – Čaplovič 2489

Logikai tézisek. – A címlap hátán *Georgius Holvajth junior, h.t. l.T.r.* a következő személyeknek ajánlotta téziseit: *Danieli Lypski, h.t. judici ...; Johanni Raymanno. direct. caus.; ... Michaeli Schiljano, antehac judici ...; Georgio Szilvai, inspectori scholae primario; Danieli Petrovicio, inspectori scholae secund.; Johanni Zahronski; Andreae Portitoris; Stephano Demian, n.t. capitaneo ...; Isaaco Uyheli; Michaeli Vranai, p.t. notario jurato; Jacobo Bohuss, Johanni Potacs, Michaeli Lyptai senatoribus .. civitatis Trenchiniensis.* A főrészt *Proemium* vezeti be (A_{2a}). Ezt hét *positio* követi a logika alapelveiről. Mindegyikben *observatio* és *confirmatio* fejt ki a *positio*ként közölt állítást (A_{2a}–B_{1b}). Végül *P. ad L.* című köszöntővers zárja a nyomtatványt, amelynek szerzője: *Nicolaus Parchitzi u[triusque] m[edicinae] l[icentiatii]* (B_{1b}–B_{2a}).

A vizsgát 1665 októberében tartották a trencsényi evangélikus iskolában. A vizsgáztató az ifjabb Georgius Holvajth trencsényi rektor, a vizsgázó a Trencsén megyei Várnáról származó Nicolaus Taborita volt. Az üdvözlővers szerzőjének neve melletti rövidítés feloldása Ján Čaplovičtól való (2489), az abban előforduló két orvostudomány a medicina és a chirurgia lehet.

Bartók István liberálisabb szellemű logikaként elemzi e disputációt, amelynek bevezetésében szerzője elhatárolódik a tekintélyelvű pithagoreus irányzattól, és Aristoteles követőjének vallja magát (83–84). A címben említett Johann Conrad Dannhauer (1603–1666) strassburgi professzor is az arisztotelianus irányzat követője volt.

Budapest Nat ①

3263

INSTITORIS, Michal: *Chiliasmus dirutus, id est refutatio opinionis tam veterum nonnullorum, quam recentium, docentium Christum universalem omnium judicem, ante pantocryticum judicii diem e coelo venturum, mille annis in pace, quiete ac mirabili rerum omnium affluentia cum piis in terra versaturum, ac his deniqve exactis extremum judicium administraturum etc. Studio et opera Michaelis Institoris, rectoris scholae Moschowiensis*

respondente Michaelae Alauda Radkov., ejusdem scholae alumno, anno 1665. mense Junii die (8 et 20). Solnae per Johannem Dadan.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1076 – Caplovič 2490

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán üdvözlő versek olvashatók (1) *Calculus et suffragium ... Danielis Quetonii antist. ecclae. Div. Mich., nec non v. c. Thur. senioris*. Ezután két, cím nélküli költemény következik. Szerzőik: (2) *Andreas Fitkonides, decanus et not. ib. és* (3) *Authori compatri et affini suo ... Zacharias Hagara, ecc. domest. antistes*. (4) A negyedik címe *I Thim. 4. v. 14. ad finem*, aláírója *Johannes Bombicenus, p. t. minister eccl. Martinopol. in com. Thur., nec non cont. ejus orator*. Az ajánlás (A_{2a}–b) öt változatban ismeretes. Három változat között csupán egyetlen szó a különbség. Az első *Sacro ac venerabili utriusque status ordini mecoenatum Christianorum comitatus Liptoviensis, in specie vero...* szól („A” variáns). A másodikban *comitatus Liptoviensis* helyett *comitatus Arvensis* („B” variáns), a harmadikban *comitatus Thurociensis* olvasható („C” variáns). A „B” variáns egyetlen ismert példányában az *Arvensis* szót egykorú kéz tollal *Hontensis*-re javította. Az ajánlás szövege az *in specio vero* fordulat után a három variáns mindegyik ismert példányban különböző személyekhez szólóan kézírással folytatódik. A negyedik változatban („D” variáns) az ajánlás *Sacro ac venerabili ordini pl. reverendorum ... virorum orthodoxorum mysteriorum Christi dispensatorum, nec non nobilissimo ... judici, senatui populoque ... civitatis superioris Pannoniae Cibinensis, ... moecenatibus ... suis* szól („D” variáns). Az ötödik csupán annyiban tér el ettől, hogy a *Cibinensis* szó helyett *Eperiensis* olvasható („E” variáns). A főrész XXIV pontban (A_{2a}–C_{1b}) elmondja, hogy Krisztus után 88-tól kezdett terjedni a chiliasmus, azaz azok a Krisztus ezeréves földi országolásáról szóló nézetek, amelyek az Apokalipszis 20. fejezetének és némely ószövetségi próféciáinak a félreértésén alapulnak. Ismerteti ezen nézetek számos változatát, felsorolja terjesztőit, kiemelve a régebbiek közül Lucius Caecilius Firmianus Lactantius, az újabbak közül pedig Johann Heinrich Alsted elképzeléseit. Érvelésének lényege, hogy a Krisztus ezeréves országlására utaló bibliai helyeket nem földi, testi és a mostani időhöz kötött, hanem lelki, mennyei és az örökkévalóságra vonatkozó ígéreteként kell értelmezni. A kiadványt újabb üdvözlő versek zárják: *Epigramma ... a Nicolao Parschitio u(triusque) m(edicinae) l(icenciato) ad Michaellem Institoris Moschoviensis scholae moderatorem, ... affinem* – A második címe *Michael Institoris ἀναγραμματικός*, aláírása, *fecit idem, qui supra Joh. Bomb. e(cclesiae) M(artinopoli) p(astor)*. – A harmadik versnek nincs címe, szerzője *Georgius Zarius, ecclae. Div.-Marian. antistes*.

A tételeket a mosóci evangélikus iskolában vitatták meg. A vizsgáztató az iskola rektora, Michal Institoris, a vizsgázó a ratkói származású Michael Alauda volt. A címlapon olvasható 1665. júniusi nyomtatott keltezését a példányok többségében egykorú kéz tollal júliusra javította, a vizsga napjaként 8-át (Akadémiai Könyvtár „RMK II 136a”) és 20-át tüntetve fel (Országos Széchényi Könyvtár RMK II 1076 2. példány).

Bratislava Acad ⊕ (D-variáns) – Budapest Acad ⊕ (C-variáns) ⊕ (A-variáns) ⊕ (C-variáns) – Budapest Nat ⊕ (A-variáns) ⊕ (B-variáns) – Budapest Univ ⊕ (C-variáns) – Miskolc Scient ⊕ (E-variáns)

3264

<Kalendář a zpráva hvězdařská na rok 1666. Žilina 1665 Dadan. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Az 1637-től 1664-ig Trencsénben működő nyomda 1665-től az idősebb Jan Dadan vezetésével Zsolnán dolgozott tovább. Az első, példány alapján is ismert biblikus cseh nyelvű, zsolnai kalendárium 1670-re készült (3624A) Christoph Neubarth összeállításában a korábról ismerttől eltérő címmel. A naptár a nyomda költöztetése ellenére is minden bizonnyal folyamatosan megjelent. Mivel az 1651-re szóló után (2348) csak az említett 1670-re szólónak (3624A) maradt fenn címlapja, nem lehet tudni, hogy mikor változott meg a sorozat címe, feltételezhető azonban, hogy a nyomda helyének megváltozásakor és az új nyomdász nevének megjelenésekor. Ezért a fenti feltételezett címleírás az 1670-re szóló példányból is ismert kiadáson alapul.

Cf. 3624A!

3265

PARSCHITIUS, Nicolaus, iun.: Meditationis abbreviatæ dissertatio I. De scribarum et pharisæorum iustitia propria, quam ... publicæ disquisitioni subicit autor, Nicolaus Parschitzi v. m. l., ludi Rosebergensis p. t. praeses, respondente Paulo Kubica Silesio. Ad diem (...) mensis Novembris anni 1665. Solnae (1665) per Johannem Dadan.

A² B⁴ C² = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1077 – Sztripszky II 2591/139 ← MKsz 1890: 262 – Čaplovič 2491

Evangélikus teológiai vizsgatétel. – A kiadvány címlapjának két változata ismeretes. Az egyik címlap megegyezik a fent leírttal. Ennek hátán *Illustrissimo ... Emerico Thököli, haereditario de Kesmark et comitatus Mara-Marosiensis electo supremo comiti ... natalem diem celebranti ...*, *nec non ... aulae Thokolianae primoribus, consiliariis ac officialibus ...*, *insuper ... comitatum ... Scepusiensis, Lyptoviensis, Arvensis et Turocensis utriusque status, ecclesiastici et politici ... viris ...* ajánlja művét az *author et praeses Nicolaus Parschitzi, u(triusque) m(edicinae) l(icenciatus)* („A” variáns). A másik változatban a címlap szövegének kezdete *Meditatio abbreviata de scribarum...* eltér a fent olvasható címszövegtől, e szavak után azonban szövege szedése is azonos az első, a fent olvasható változattal. A címlap hátán pedig az ajánlást *Spectabilibus ... Matthiae Ostrozich de Gilethinc, equiti aurato, arcium Illava, Lypto-Uyvar, castelliq[ue] Ludan ... hereditario dno, ...*, *Stephano de Petrocz, hereditario in Cassa-Var, equiti aurato.... nec non ... comitatus Trenchiniensis ecclesiarum Evangelicarum defensoribus...* *itemq[ue] ... iudicibus et coeteris senatoribus ac primoribus ... civitatum Trenchiniensis et Solnensis, fautoribus et patronis* intézte a *Praeses* („B” variáns). Ezt követi a *Dedicatio*, amely Rózsahegyen 1665. október 28-án (*pro festo Simonis et Judae*) kelt, aláírója szintén *Nicolaus Parschitzi, v. m. l.* (A₂ab). A főrész, amelynek élén *Praeludium* olvasható, egyetlen tételt fejt

ki tizennyolc pontban: *Membrum primum. Nullus scribarum et pharisaeorum, ex sententia Christi, per et propter propriam justitiam legalem, vitam aeternam consequi potuit.* (B₁a–C₂b).

Ezt a teológiai vizsgatételt a címlap szerint 1665 novemberében vitatták meg a rózsashegyi evangélikus iskolában. A vizsgáztató az ifjabb Nicolaus Parschitius volt, aki 1645–1656 között Königsbergben és Greifswaldban tanult. Az utóbbi helyen orvosdoktori oklevelet szerzett. 1656-tól rektor Rózsashegyen. A vizsgázó a Sziléziából származó Paulus Kubica volt.

Parschitius a *Dedicatioban* hosszabb orvosi munkája megjelentetését ígéri: *Ita enim ego, a felici aeternae vitae Universalis Justificationis medicina orsus, eo facilius ac felicius successive, Medicinam universalem morborum, in speciem humanam cadentium, contra impetitores publicis typis defendendo, ... sub patrocinio vestro propalare, ... non erubescam.* A mű kinyomtatásáról nem maradt fenn adat.

Ezt a nyomtatványt Szabó Károly még csupán Weszprémi István életrajzgyűjteménye alapján vette fel bibliográfiájába (*Medic. Biogr. Cent. II. pars I. 161 és RMK II 1077*). A Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában található példányt Hellebrant Árpád írta le, csonkának véelve azt (MKsz 1890: 262). Ám a vizsgatétel szövege az utolsó, 18. pontban *conclusio*val zárul, és sem őrszó, sem más jel nem utal folytatásra, tehát a kiadvány ebben a formájában teljes. Ezt bizonyítja a Ján Čaplovič által leírt variáns példány is (2491).

Budapest Acad ① (A-variáns) – Budapest Nat cop. (Martin) – Martin Nat ① (B-variáns)

3266

[KLESCH, Christoph:] Heyden-reiche Wagen-fahrt auff der Hochzeit deß ... Johann Hejden-reichs, bißhero gewesenenen trewen und wohl-verdienten Notarij der königlic[h]en Frey-Stadt Kaysermarckt und der ... Elisabeth, gebornen Wagnerin in der königlichen Frey-Stadt Bartfeld gehalten von einem Carpatischen Korn-Händler, anno 1666. d. 26. Jan. Bartphae [1666 typ. Klöss].

[1] fol. – 360 × 270 mm

Čaplovič 216

Lakodalmi versek latinul és németül. – Az egyleveles nyomtatvány Johann Heidenreich késmárki jegyző és Elisabeth Wagner 1666. január 26-án, Bártfán tartott esküvője alkalmából készült. Az első vers (1) latin nyelvű, címe *Προσφώνησις ad dn. sponsum*. Az első német költemény (2) alá a szerző a *Cuncta conducunt* megjegyzést fűzte. A második német költemény (3) aláírása a ma ismeretes egyetlen példányban csonka, latin szövegéből annyi derül ki, hogy szerzője Bártfán írta.

A kiadványt első alkalommal Ján Čaplovič írta le bibliográfiájában (216), véleménye szerint szerzője Christoph Klesch volt. A Bibl. Klesch. nem említi.

Ifj. Jakob Klöss 1665. évi halála után a ma ismert egyetlen bártfai kiadvány a nyomda megjelenése nélkül jelent meg, de nyomdai jellemzői alapján a Klöss-műhelyben készült.

Budapest Nat ②

3267

RITUALE Agriense, seu formvla agendorvm in administratione sacramentorum ac coeteris ecclesiae publicis functionibus. Jussu et auctoritate ... Thomae Pálffy ab Erdeöd, episcopi Agriensis, etc. recusum. [Viennae Austriae? typ. Nádasdy] MDCLXVI apud Hieronymum Verdussen.

(.)³ (.)⁴(bis)⁴, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Ss⁴ = [14] + 328 pag. - 4° - 1 ill., 1 ins., orn., init., color.

Magyar nyelvű szövegeket is tartalmazó katolikus szertartáskönyv. - E bibliográfiákban eddig le nem írt nyomtatvány címlapjának hátán Pálffy Tamás egri püspök címere látható. Ezt követi a püspök Kassán 1666-ban kelt *Dedicatioja ... abbatibus, praepositis, archidiaconis, canonicis, parochis, caeterisque omnibus, quorum cura animarum interest* ((.)₃[recte 2]_a-(.)₃a), amely a megszólítástól és dátumtól eltekintve teljes egyezést mutat az esztergomi főegyház-megye szerkönyvének *Dedicatiojának* szedésével (3269). Ahhoz hasonlóan hangsúlyozza, hogy az esztergomi főegyház-megye *Rituáléjának* (3269) az újranyomása. A további részek: az *Index* ((.)₃b-(.)¹(bis)₁b) és a főrész ((.)¹(bis)₂a-328) valóban teljes egyezést mutat az ugyanabban az évben kiadott esztergomi és győri szertartáskönyvekkel (3269, 3268). Csupán a piros nyomású élőfej van mindegyikben újrasedve. Ennek szövege e kiadványban minden páros lapon *Rituale Agriense*. E szertartáskönyvben az esztergomi kiadással (3269) egyezően a latin, magyar és német mellett szlovákul közölték a keresztelés, feloldozás és esketés szertartásakor feltett kérdéseket és feleleteket.

Mindhárom nyomtatványban (3269, 3268) található magyar szövegekről, szedésbeli egyezéseikről és eltéréseikről, kollációjukról, továbbá nyomdahelyük meghatározásáról ld. az 3269 tételben írottakat.

Szinnyei József feltételezte, hogy Pálffy Tamás egri püspök 1666-ban Kassán jelentette meg szertartáskönyvét (X. 186). Ján Čaplovič a kassai megjelenést e szerkönyv OSzK-ban meglévő, ugyanabban az évben megjelent kiadásának példányai alapján (3268) cáfolta, mivel azokat a Szabó Károly bibliográfiájában pottendorfi nyomtatványként leírt győri *Rituale* (RMK III 2358) és a Knihopisba hely nélküli felvett esztergomi *Rituale* (14.851b) címlapvariánsainak, s így mindhármat külföldi, vagyis nem magyarországi nyomtatványnak gondolta (CXI). Borsa Gedeon mindhárom szertartáskönyvet, amelyek mindegyike hely megjelölése nélkül jelent meg, a Nádasdy Ferenc által alapított pottendorfi nyomda kiadványának tartotta (MKsz 1975: 202). V. Ecsedy Judit újabbán előkerült dokumentumokra támaszkodva valószínűnek látta, hogy a *Rituálé*kat Verdussen Nádasdy Ferenc bécsi rezidenciáján készítette, de a pottendorfi nyomtatás lehetőségét sem lehet kizárni (Hung. typ. II/1. 86). Feltételezése indoklásának részletezését ld. az 3269 tételben.

Cf. 528!; 1346!; 2660. 3269, 3268, -, →

Budapest Nat ① ① - Martin Nat ① - Veszprém Dioec ④

3268

RITUALE Jaurinense, seu formvla agendorvm in administratione sacramentorum ac coeteris ecclesiae publicis functionibus. Jussu et autoritate ... Georgii Szechény, episcopi Jaurinensis, etc. recusum. [Viennae Austriae? typ. Nádasdy] MDCLXVI apud Hieronymum Vedussen. (·)³ (·)(bis)⁴, A⁴–Z⁴, Aa⁴–Ss⁴ = [14] + 328 pag. – 4° – 1 ill., 1 ins., orn., init., color.

RMK III 2358

Magyar nyelvű szövegeket is tartalmazó katolikus szertartáskönyv. – A címlap hátára Széchényi György győri püspök címerét nyomtatták. Ezt követi a püspök Győrben 1666-ban kelt *Dedicatioja abbatibus, praepositis, archidiaconis, canonicis, parochis, caeterisque omnibus, quorum cura animarum interest* ((·)³[recte 2]²–3²), amely a megszólítástól és a dátumtól eltekintve teljes egyezést mutat az egri egyházmegye szerkönyvének *Dedicatiojával* (3267). Ahhoz hasonlóan hangsúlyozza, hogy az esztergomi főegyházmegye rituáléjának (3269) az újranyomása. A további részek: az *Index* ((·)³b–(·)(bis)₁b) és a főrész ((·)(bis)₂a–328) valóban teljes egyezést mutat az ugyanabban az évben kiadott esztergomi és az azt követő egri *Rituálék* szedésével (3269, 3267). Csupán a piros nyomású élőfej van mindegyikben újraszedve. Ennek szövege e kiadványban a páros lapokon *Rituale Jaurinense*. Továbbá itt az esztergomi (3269) és az egri (3267) kiadásoktól eltérően horvát nyelven szerepelnek a keresztesítés, a feloldozás és az esketés szertartásakor feltett kérdések és feleletek, valamint az eskük és a feloldozás szövege a latin, a magyar és a német mellett.

A három nyomtatványban (3269, 3268) található magyar szövegekről, szedésbeli egyezésekről és eltéréseikről, kollációjukról ld. az 3269 tételben írottakat.

Szabó Károly e hely megjelölése nélküli nyomtatványt bibliográfiája III. kötetében mint pottendorfi nyomtatványt írta le (RMK III 2358). Feltételezését Borsa Gedeon megerősítette (MKsz 1975: 202). Pottendorfban Nádasdy Ferenc alapított nyomdát. Újabban V. Ecsedy Judit valószínűnek tartotta, hogy a *Rituálék*at Verdussen Nádasdy Ferenc bécsi rezidenciáján készítette, de a pottendorfi nyomtatás lehetőségét sem lehet kizárni (Hung. typ. II/1. 86). Feltételezése indoklásának részletezését ld. az 3269 tételben.

Cf. 528!; 1346!; 2660, 3269, –, 3267, →

Budapest Nat ① ② – Graz Univ – Eisenstadt OFM

3269

RITUALE Strigoniense, seu formvla agendorvm in administratione sacramentorum ac coeteris ecclesiae publicis functionibus. Jussu et autoritate ... Georgii Szelephény, archiepiscopi Strigoniensis, etc. recusum. [Viennae Austriae? typ. Nádasdy] MDCLXVI apud Hieronymum Verdussen.

(·)³ (·)(bis)⁴, A⁴–Z⁴, Aa⁴–Ss⁴ = [14] + 328 pag. – 4° – 1 ill., 1 ins., orn., init., color.

Knihopis 14.851b

Magyar nyelvű szövegeket is tartalmazó katolikus szertartáskönyv. – A címlap hátán Szelepcsényi György érseki címere látható. Ezt követi az érsek Pozsonyban 1666-ban kelt *Dedicatioja Episcopis, abbatibus, praepositis, archidiaconis, canonicis, parochis, caeterisque omnibus, quorum cura animarum interest* ((. .) ₃ [recte 2] ^a–_{3a}) és *Index* ((. .) _{3b}–(k. .) (bis) _{1b}). A fő-rész ((. .) (bis) _{2a}–328) tartalma és beosztása híven követi az esztergomi főegyházmege számára 1656-ban Nagyszombatban kiadott szerkönyvét (2660). Az utolsó lapon a kehely és a szentostya dicsfényvel övezett, fametszetes ábrázolása látható, PANIS VIVUS ET VITALIS felirattal. A keresztelés, a feloldozás és az esketés szertartásakor feltett kérdések és feleletek, valamint eskük és a feloldozás szövege a latin mellett magyarul, németül és szlovákul is szerepel a következő fejezetekben és lapokon. *Ordo baptismi parvulorum* (10–12, 17–19) – *De absolutione ab excommunicatione in foro exteriori* (61) – *De sacramento matrimonii* (157–158, 160–161, 166–168).

Szelepcsényi Györgyöt 1666. január 15-én nevezték ki esztergomi érseknek. Mint ajánlásából kiderül, rögtön hivatalba lépése után újranyomtatta az esztergomi főegyházmege szerkönyvét, amelyet felhívására még ugyanabban az évben a győri és az egri egyházmege *Ritualéjának* a kiadása is követett (3268, 3267). Az első három levélen található *Dedicatiot* kivéve mindhárom kiadvány szedése azonos. Csupán a városnevet cserélték ki a címlapokon, és a piros nyomású élőfejet módosították a nyomtatványokon végig. Az első füzet mindhárom kiadványban három levélből áll. Ennek első és második levele összefügg, a harmadik viszont ragasztott. E füzet második levelén tévesen (. .) _{11j} füzetjel szerepel. A második füzet jelölése azonos az elsőével ((. .)), csak annak egyes leveleit arab számmal jelölték, az első füzetben alkalmazott római számokkal szemben.

A három kiadvány közül Szabó Károly csak a győri egyházmege számára készült szertartáskönyvet vette fel bibliográfiája III. kötetébe, mint pottendorfi nyomtatványt (RMK III 2383). Pottendorfban Nádasdy Ferenc alapított nyomdát. Feltételezését Borsa Gedeon mindhárom, Hieronymus Verdussen nevével hely nélkül, 1666-ban megjelent magyarországi agenda kiterjesztette (MKsz 1975: 202). V. Ecsedy Judit újabban előkerült dokumentumok alapján valószínűnek tartotta, hogy a *Ritualékat* Verdussen Nádasdy Ferenc bécsi rezidenciáján készítette (Hung. typ. II/1. 86). Az ő személyére vonatkozhat ugyanis Nádasdy Ferenc 1665. július 20-án Athanasius Kircherhez írott levelének az a részlete, amely szerint „Post festum Sancti Michaelis in domo mea Viennensi Typographum jntertenturus sum hominem in Belgio edoctum” (ItK 2005: 460, Kiss Farkas Gábor). 1666. március 25-én pedig így írt a tudós jezsuitának: „elegantem Typographiam in hanc residentiam induxi, Amsterodamensi apud Bleum et Antverpensi apud Moretum Typo parem.” (i. m. 462). A különösen igényes kiállítású, a főlapok fametszetű címerével ellátott piros és fekete nyomású nyomtatványok tehát valószínűleg Bécsben készültek a magyarországi egyházmegek számára. A nyomdahely feltűntetésének hiányát V. Ecsedy Judit a szigorú bécsi nyomdaengedélyezési gyakorlattal magyarázta (i. h.). Ugyanakkor a pottendorfi nyomtatás lehetőségét sem lehet kizárni.

Cf. 528!; 1346!; 2660, –, 3268, 3267, →

Budapest Nat ⊕ – Martin Nat ⊕

3270

[1] UJ és o kalendariom Kristus urunk születése után való MDCLXVII. esztendőre, kinek hossza 365 napot foglal magában, nagy szorgalmatossággal a-Posony és annak környül való helyeknek meridianomiára rendeltetett Kürner Lipold és Mate, aa. II. et philos. baccal. által Német, Magyar es ezek szomszédságában lévő országok szolgálattjára a sokadalmakkal egygüt. – [2] [Prognosztikon az 1666. esztendőre.] [Bécs 1666 Kürner, sen.]

[A]⁸ [B]⁸ [C]⁸ [D]⁶⁷ + ? = [30? + ?] fol. – 8° – 2 ins., color.

Seethaler 292

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A kiadvány címlapját két angyal által tartott koronás magyar címer díszíti, a címlap hátán a császári címer látható. A naptárrész ([A]_{2a}–[A]_{8a}) beosztása megegyezik az 1664. évre szóló naptáréval (3074). A december hónap táblája után következik a *Rövid tanúság az érvágásban való rendtartásról, purgációk és más orvosságok bevételeiről* ([A]_{8b}). A ma ismert egyetlen példány szövege e fejezet közben szakad meg. Az összefüggően meglévő, minden bizonnyal „A” jelű füzetben kívül a korábbi években megjelent kalendáriumok beosztását figyelembe véve, a töredék további három levele a „C”, illetve a „D” ívből származhat. A feltehetően az előbbiből származó levélen a *Tizenkettedik része. A betegségekről* olvasható, amely a lap közepén kezdődik, és a levél hátlapjának alján szakad meg. Nem állapítható meg pontosan, hogy a füzet hányadik levele lehetett, az előző évre szóló kalendáriumban (3192) ez a fejezet a negyedik és ötödik levélre esett, azonban a különböző években az elhelyezkedése jelentősen változott (vö. 2817, 2963, 3074). Mivel a töredék összes ismert levele ugyanabból a kötéstáblából került elő, valószínű, hogy ez is ehhez a naptárhoz tartozott. Betűtípusai alapján bizonyos, hogy bécsi nyomtatvány, a későbbi években Johann Jakob Kürner is használta ezt a típust naptáraiban. Az egészségügyi tanácsadás szövegét csak az egyik levélre nyomtatták, a vele összefüggő papírrész üres. Feltehetően a „D” füzetből annak középső levélpárja maradt meg ([D]₄₋₅), amely a vásárjegyzéket tartalmazza június hó végétől novemberig. Ezt követően a nyomtatványhoz még legalább egy levél (D₆) biztosan tartozott, amelyen a november hó vége és a december hónap volt olvasható. A korábbi évekre kiadott bécsi kalendáriumokban ugyanis a kiadvány mindig a vásárjegyzékkel zárult.

Az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött töredéket Josef Seethaler ismertette (Seethaler 652).

A bécsi Kürner-nyomda korábbi magyar naptáraitól eltérően, ennek címlapján sem a nyomtatás helye, sem a nyomdász neve nem szerepel. A későbbi időszakból még egy Bécsben megjelent magyar nyelvű naptár ismeretes, amelyet az 1674. évre adott ki Kürner (RMK I 1157). Elképzelhető, hogy a köztes és az azt követő években is jelent meg Bécsben magyar nyelvű naptár, azonban ez az egyetlen, ma rendelkezésre álló adat nem elegendő ennek fel-tételezéséhez.

Cf. 2626!

Budapest Nat ④*

3271

RHETHER, Franz: Seliger Schwahnen-Gesang, welchen eine in Christum Jesum verliebete Seele bey heran-nahendem Todt behertzt singen kan. Mehrentheils auß dem Lateinischen übersetzt durch Franciscum Rhetherum von Kron-Stadt auß Siebenb., der H. Schrift Befiessenen. Kron-Stadt 1666 in der Herrmannischen Druckerey drukts Nicolaus Müller.

A⁶-D⁶ = 47 + [1] pag. – 12° – 1 ins.

RMK II 1078

Evangélikus énekek. – A címlap hátán a szerző, F. R. latin nyelvű verses ajánlása olvasható patrónusainak: *Marco Neopolitano, pastori ecclesiae Czeidenensis ... decano capit. Barcensis ... et ... Marco Schunchabunck, civi et centum-viro reipublicae Coronensis...* A keltezés (*Coronae d. 25. Apr. a. 1666*) és a verses szöveg is a húsvétra, Krisztus feltámadására utal, amely abban az évben egybeesett az említett két patrónus születésnapjával. A *Vorrede an den Leser* (3–10) a halál hatalmát, a vigasztaló okokat és az énekeskönyv célját fejtegette: a halotti énekek „hattyúdalként” beteg és haldokló emberek vigasztalására íródtak. *Ehren-Gedicht* címmel *Andreas Schoppelius, ss. theol. stud.* írt üdvözlő verset a szerzőhöz (11–14).

Külön cím nélkül kezdődik ezután a *Schwanen-Gesang* élőfejet viselő főrész (15–37), amely hat vigasztaló éneket foglal magában. A címlap szerint Rheter ezeket „nagyreszt latinból fordította”, de eredetijüket nem tüntette fel. Ugyanígy a ráadásként, *Lessus* címmel közölt latin éneknél is csak annyit jegyzett meg, hogy „egy előkelő embertől” nemrég jutott hozzá, és mivel nagyon hasonló a *Schwanen-Gesanghoz*, ezt is lefordította németre. Ez esetben a latin eredetit és *Klage-Lied* című fordítását párhuzamosan, két szemközti lapon közölte a kötetben (38–47). A nyomtatvány utolsó lapján Brassó város címere látható (D₆b).

Franz Rhether (?–1679) Brassóban született, és a város gimnáziumában tanult 1657-ben. 1662-től a lipcsei egyetemen végezte teológiai tanulmányait. Rövid ideig az alsó-sziléziai Oelsben élt, ahol 1664-1665-ben jelentek meg művei. Hazatérve előbb a brassói gimnázium tanára, majd 1678-tól rektora lett.

Braşov Ev ① – Budapest Nat cop.

3272

BARTHA Boldizsár: Rövid chronica, avagy oly beszélgetes, mely az közel el mult száz esztendők alatt Debreczenben esett emlekezetteseb dolgokrul, tűz miat valo romlásokrul, sok rendbéli károkrul, változásokrul, kiváltkeppen pedig és bővebben ez nyolcz esztendők alatt valo háboruságokban ezen helynek keserves álapattjárul, sok fele nyomoruságirul, ennek lakossinak, felső,

közép, also rendeinek viselt dolgairul irattatot és szedegettetet öszve Bartha Boldisar által. [Debrecen] 1666 [Karancsi].

A⁸-L⁸ = [7] + 158 [recte 166] + [1] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK I 1032

Krónika. – A címlap háta üres. Ezt követi az *Előljáró beszélgetés*, amelyet a szerző *Debrecen városa lakosinak ...* címzett. Aláírása: *Írám Debrecenben a magam szállásán 1664. eszten*[döben]. *Szent András* [november] *havának 20. napján ... Bartha Boldisár* (A_{2a}–A_{4b}). Az előszóból kiviláglik, hogy a kötet *Dobozi István uramnak, ezen városnak mostani főbirájának* segítségével jelent meg (A_{4a}). A fő-rész két egységre tagolódik: az *Első rész* (1–20) röviden tárgyalja a város 1564–1656 közötti történetét. A *Második rész* kezdőlapjának (21) háta üres. A fejezet a *Mégis a k. olvasóhoz* című újabb előszóval kezdődik (23–17 [recte 25]). Ebben Bartha idézi Újfalvi Imrénének az 1598-ra készült debreceni kalendáriumban (Debrecen 1597, 800) olvasható, az 1657. évről szóló verses jóvendölését, kezdősora *Ezerhatszáz ötvenhétben, Mikor jámbor érsz ennyiben*, valamint Bartha által a bekövetkezett eseményekre szabott változatát, kezdősora: *Ezerhatszáz ötvenhétben, Magyar mikor Lengyel népben* (RMKT XVII/10 283). Ezt követően évenként fejezetekre bontva részletesen tárgyalja a város történetét 1657-től, II. Rákóczi György lengyelországi hadjáratától 1664 szeptemberéig (18 [recte 26]–158 [recte 166]). A krónikát a *Conclusio* (158 [recte 166]) zárja. Végül hibajegyzék olvasható *A fogyatkozásokról* (L_{8a}).

A krónika szövege újabban a munka 19. századi, valószínűleg debreceni kiadása (vö. MKsz 1977: 370, Szilágyi Ferenc) faksimiléjeként jelent meg ([Bp.–Szeged 1994]).

Bartha Boldisár (1623 vagy 1624 – 1689 k.) debreceni szücsmester, több ízben volt főbíró, számos alkalommal a város követeként járt a töröknél és Bécsben. Részletes életrajzát Zoltai Lajos írta meg (Emlékkönyv Pap Károly főiskolai ... tanári működésének harmincadik évfordulójára. Szerk. Péterffy László. Debrecen 1939, 591–612).

A munkát ismertette és Debrecen művelődéstörténete szempontjából tárgyalta Örvényi Béla (Bartha Boldisár „Rövid chronicájának” művelődéstörténeti vonatkozásai. [Bp. 1907]). Részletesen elemezte Bartoniek Emma (522–525). Történelemszemléletéről ld. *Studia Litteraria Tomus XLI*. Debrecen 2003: 143–144, Csorba Dávid.

A mű kézirat másolatairól és 19. századi kiadásairól Szilágyi Ferenc szólt (MKsz 1977: 367–370).

A hely és nyomda megjelölése nélküli kiadvány nyomdai jellemzői alapján Debrecenben készült, Karancsi György nyomtatványaként.

Budapest Acad ②* ②* – Budapest Arch ② – Budapest Nat ② ② – Cluj-Napoca Univ ② – Debrecen Ref ②* – Debrecen Univ ② – Keszthely ②* – Kezmarok Ev ② – Targu Mures ②

3273

DEBRECENI SZÜCS János: Aczel tükör, az az oly rövid tanitas, melly megtanit arra: kicsodak erdemesek a' Sz. Ministeriumra, s' kik nem; ezen kívül, mint kellyen a' tanitonak az edgy-hazi tisztben s' szolgaltatban ö

magat viselni. Predicaltatot a' debreceni tractusban lévő s' lako predicatori tarsaság előtt Berettyo Uj Faluban indicaltatot szent partialis alkalmatosságával 1666. esztendőben, Büjt-mas havanak 31-dik napjan Debreceni Janos, a' R[ác] Beöszörményi Ecclesianak méltatlan s' edgyügyü lelki pasztora által. Debrecenben 1666 Karancsi György.

A⁸ B⁴ = [12] fol. – 8° – 1 ins., orn. init.

RMK I 1033

Református prédikáció. – *Debreceni Ianos* művét külön szöveg nélkül a következő személyeknek ajánlotta: *Nogradi Matyas ...*, a *Tiszán innen lévő magyarországi reformata ecclesiáknak ... püspökjének*, a' *debreceni tractusnak ... seniorának*, *bajoni ... pásztorának*, a *debreceni egyházkerület lelkészei közül Comáromi György, Báthori Mihály és Krizbai György ... debreceni prédikátoroknak*, ... *Martonfalvi György és Dioszegi István debreceni mestereknek*, ... *Dioszegi Mátyás, Rápoti Mihály, Debreceni Cs. István, Debreceni K. Mihály, Debreceni István kabai préd., Ujfalusi Péter, Mándi János, Béli András uraméknak*. Ezenkívül *Isa Peter* debreceni tanácsosnak, ... *R. böszörményi polgári rendének: ... Nagy István főhadnagy ... Szegedi István ... Zilizi János ... Kis Ferenc, Lovas István, Soldos János és Füstös János uraimnak, Szécsén Jakab ... nótáriusának, Oláh Gergely, Tsutor Mátyás, Kovács András, Szekeres Mátyás, János deák, Szöcs János, Szabo Mátyás, Cszimadia János, Bácsi András, Ötvös István, Csanádi István, Sajgo János és Biri Benedek uraiméknak*, ... *kegyes hallgatóimnak, végezetre ... Szőlösi Péter, Szabo György és Osgyán Mihály uraméknak ajánlom s' dedícolom ez edgyügyü munkácskámát Debreceni Ianos* (A₁b–A₂a).

Debreceni Szűcs János hajdúböszörményi református lelkész prédikációját a lekipásztori tisztségről 1666. március 31-én, a debreceni református egyházmegye Berettyóújfalun kezdett részssinatán mondta el (A₂b–B₂a). A prédikáció szövege Pál apostol leveleiből vett bibliai textussal kezdődik. A beszéd végére könyvdísként a Báthori-család sárkányfogas címerét nyomtatták (B₂a). A művet a *Prédikáció előtt való könyörgés* zárja (B₂a–B₄a).

Budapest Nat ① – Sárospatak Ref ①

3274

[GERGEI Albert: História egy Árgirus nevü királyfiról és egy tündér szüzlányról.] [Debrecen 1662–1670 Karancsi.]

A⁸ + ? = [8] + ? fol. – 8°

Verses szerelmi história. – E bibliográfiai szakirodalomban eddig nem szereplő nyomtatványnak csupán négylevélnyi, sérült töredéke (A₃a–A₆b) ismeretes, amely kisebb hiányokkal az első rész 31. strófájától, a 122. sortól a 94. strófa közepéig, a 374. sorig tartalmazza Árgirus királyfi históriáját. Incipitmutatóra utaló kezdősora: *A tündérországról bőséggel olvastam* lehetett. A história korábbi kéziratossá és nyomtatott forrásokból is ismeretes.

Szövegkiadás: Nagy Péter bevezető tanulmányával. Bp. 1986. – Kritikai kiadás: RMKT XVI/9 371–401, Stoll Béla. Itt e töredék még nem szerepel a nyomtatott variánskiadások között.

A töredék újabban került elő a debreceni Református Kollégium Nagykönyvtárában Bartholomaeus Westheimer *En damus lector conciliationem ac consensum Sacrosanctae Scripturae et patrum orthodoxum* (Zürich 1552) című mű kötetáblájából. A betűtípusok tanúsága szerint Karancsi György debreceni nyomdájában készült 1662 és 1670 között (V. Ecsedy Judit megállapítása).

A fennmaradt töredékből lehet következtetni a kiadvány terjedelmére. Egy levélen kb. 63 verssor olvasható, így a teljes mű 972 sora megközelítőleg 15 levélen férhetett el. Mivel az A₄b és A₅a szövege összefügg, ez volt a füzet középső levélpárja, tehát a kiadvány első füzeté 8 leveles lehetett. A teljes kiadvány kb. két 8 leveles füzetből állhatott. Nem valószínű, hogy a szöveg előtt bevezető részek helyezkedtek volna el, így a számítás szerint a nyomtatvány feltehetően önálló címlap nélkül, az A₁a lapon kezdődhetett.

Cf. 1480; 2898, 2914, →

Budapest *Nat* cop. – Debrecen *Ref* ④

3275

MARTONFALVI TÓTH György: *Ars concionandi Amesiana, ita deliniata et illustrata, ut unusquisque hanc viam ingressus, accuratus et facilis concionator evadat, a Georgio Martonfalvi, theologiae doctore et scholae Debrecinae rectore. Debrecini 1666 apud Georgium Karancsi.*

A⁸ B⁸ C⁷⁺¹ = [23] fol. – 8^o – 1 ins., orn.

RMK II 1079

Retorikai kézikönyv. – A címlapon bibliai idézet. A címlap hátán a szerző 1666. március 12-i kelezéssel ajánlja művét a debreceni iskola patrónusainak: *Matthiae Nogradi, pastori eccl. Bajoniensis – Stephano Sellyei, pastori eccl. Husztiensis – Danieli Kolosi, pastori eccl. Beregszasziensis – Petro Tarczali, pastori eccl. Munitiois Szathmarinae – Johanni Kazai, pastori eccl. Ujvarosiensis – Johanni Belenyesi, pastori eccl. Nagyszőlősiensis – Thomae Kisfalvi, pastori eccl. Szalontaiensis – Andreae Pátai, past. eccl. Mandochi. – Michaeli Tatai, pastori eccl. Erdödi – Michaeli Mislei, pastori eccl. Felegyháziensis – Stephano H. Szölösi, pastori eccl. Karczag-Ujszallasiensis – Johanni Zilai, pastori eccl. Hadadiensis – Stephano Bükösi, pastori eccl. Vasarhelyiensi – Andreae Sarkadi, seniori ecclesiarum tractus Zarandiensis (A₁b–A₂b). A főrész XVIII *Regulá*ba osztva tárgyalja az egyházi beszéd módszertanát (A₃a–C₆b). Rövid *Erratum* és Karancsi György nyomdászjelvénye zárja a nyomtatványt (C₇a).*

Martonfalvi egyházi retorikájának William Ameshez való viszonyát, a tőle való eltéréseket Bartók István részletesen fejtegette (219–239). Szerkezetileg párhuzamba állította tanítványának, Szilágyi Tönkö Mártonnak a *Biga pastorale* (Debrecen 1684, RMK I 1536) című művével (367–368).

Braşov *Ev* ① – Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① ① – Debrecen *Ref* ① – Martin *Nat* ① – Sárospatak *Ref* ①

3276

ÖRVENDI MOLNÁR Ferenc: Lelki tar-haz, avagy az O es Ui Testamentum canonicus könyveinek rövid summái, mellyek magyar rythmusokba foglalattak es egy-modu notára szabattattak Eörvendi Molnar Ferencz, akkori debreczeni deák által. Debreczenben 1666 Karancsi György.

(:)⁸, A⁸-M⁸ = [16] + 191 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1034

A Biblia verses tartalmi kivonata. – A címlap hátán bibliai idézet olvasható a Biblia olvasásának fontosságáról. Ezt követi *Örvendi M. Ferencz debreceni deák és Karancsi György debreceni typographus Debreczenben, karácsony havának 4.dik napján, 1665. esztend.* kelt előljáró beszéde *Barkó Benedek uramnak, Kecskeket városának egyik igaz tagjának s tiszteletes tanácsának ..., promotorának ...* ((:)₂a–(:)₈a). Majd *Elöljáróbeszéd* szól *A kegyes olvasóhoz* ((:)₆b–(:)₇b) és *Az egész Bibliában lévő könyveknek és abban való részeknek lajstroma* című tartalomjegyzék következik ((:)₇b–(:)₈b). A főrész először az Ótestamentum (1–148), majd az Újtestamentum (149–191) egyes részeinek a summáit foglalja versbe a bibliai könyvek sorrendjében. Mindegyik fejezetről egy-egy számozott versszak szól. A főrész kezdősora: *Az első teremtésnek szép egyenes rendit, Ad not. Szertelen rut dolog volt bünt.*

A Mózes első könyve 50 részének summáját tartalmazó 50 versszak szövegkiadása: RMKT XVII/10 284–293.

Örvendi Molnár Ferenc 1663-ban Jászberényben volt iskolamester, majd a Bihar megyei Kécsen és a Kraszná megyei Récsén működött mint lelkipásztor. Miként az az *Elöljáró beszéd*-ből kiderül, mint jászberényi iskolamester Beregi M. János kecskeméti prédikátor példáján buzdult fel, aki 1663–1664-ben megmutatta neki a Mózes első négy könyvének részeihez írott verses kivonatát. Örvendi ezután 1664-ben Debrecenbe került, és ott Martonfalvi Tóth György tanítványaként tovább folytatta Bereghi munkáját. 1664 júniusa és 1665. április 2-a között először 125 különböző nótára írta meg az összefoglalásokat, majd a könyv nélkül való megtanulás megkönnyítése érdekében, egyetlen hónap alatt „egy modú nótára formálta”, a *Tékozló fiú históriájának* nótájára. A munka debreceni kinyomtatása Barkó Benedek kecskeméti tanácsos költségén került sor.

Cf. –, →

Budapest Acad ②* ③ – Budapest Nat ② ② + cop. partim (Odorheiu Secuiesc) – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ② – Debrecen Ref ① – Odorheiu Secuiesc ①

3277

CSEKE, István: Memoria saecvlorvm gemini e Scythia Hungarorum egressus, et in altero septem gloriosissimorum ducum carmine decantata ac ... dd. aa. ll. et philosophiae neo-magistris, dum actu in ... episcopali

universitate Cassoviensi per ... Stephanvm Cseke e Soc. Jesu aa. II. et philosophiae doctorem, ejusdemq(ue) professorem ordinarium, nec non p. t. seniore[m] consistorialem solenni ritu inter festivos applausus suprema philosophici honoris laurea condecorarentur, ab oratoriae facultatis studiosis dicata anno MDCLXVI. die 14. Julij. Cassoviae (1666) [Türsch].

A⁸ B⁸ = [16] fol. – 8° – Orn.

RMK II 1080 – Čaplovič 608

Köszöntő versek. – A kiadvánnyal a jezsuiták kassai püspöki akadémiáján a filozófia 1666. július 14-én újonnan megkoszorúzott magisztereit köszöntötték. A címlap hátán olvasható a *Nomina dominorum neo-magistorum: Joannes Debrödi Ungarus Debrödiensis ex comitatu Aba-Ujvariensi, seminarii Kisdiani S. Ladisl. regis Hungariae alumnus – Jonnes [!] Domi Füzesabaniensis ex comitatu Heves – Joannes Martis nob. Pannon Hriscsoviensis ex comitatu Trincsinie(n)si – Martinus Aeditui Pannon ex com. Trincsinienisi – Nicolaus Krucsa nob. Ungar. ex com. Zempl., celsis principis alum. – Stephanus Csernatoni nob. Ung. Transylvanus ex Kezdi szék – Stephanus Josa nobilis Ungarus de Nimeth Szögyen ex comitatu Bihariensi*. Ezt követi az *Ad reverendos nobiles et doctissimos dd. neo-magistros* címzett köszöntés *Oratoriae facultatis studiosi*-től (A_{2a}–b). A hexameterekben írt főrész külön cím nélkül a magyaroknak Szkitiából való kettős kijövetelét írja le (A_{3a}–B_{2a}), valamint a magyarok hét vezérét mutatja be: *Arpadus, dux primus Hungarorum (B_{2a}–B_{3b}) – Zabozcsus, dux secundus Hungarorum (B_{3b}–B_{4b}) – Gyula, dux tertius Hungarorum (B_{4b}–B_{5a}) – Kendus, sive Chundus dux quartus Hungarorum (B_{5a}–b) – Lehel, dux quintus Hungarorum (B_{5b}–B_{7a}) – Verbulcsus, dux sextus Hungarorum (B_{7a}) – Orsus, dux septimus Hungarorum (B_{7b})*. Az egész költeményt cím nélkül, tipográfiailag elkülönített befejező rész zárja (B_{7b}–B_{8a}). Végül a megkoszorúzott hallgatókat az egész osztály nevében is köszöntők neve olvasható: *Quod ipsum et sequentes septem* címmel (B_{8b}) *Sebastianus Segneyi nobiles Ungar. de Lapispatak – Stephanus Szikszai nobilis Ungarus Varanoviensis – Christophorus Nagymihali nob. Ungarus de eadem – Melchior Bersevicz nobilis Ungarus de eadem – Emericus Ujfalvi nobilis Ung. Transylvanus – Adamus Vaskovicz nobilis Ungarus ex comitatu Nitriensi – Andreas Rutkai nobilis Pannon Thurociensis, Laureato sapientiae septemviratu cum reliquis oratoriae facultati studioso apprecabantur* aláírással.

Cseke István (1628–1679) 1648-ban lépett be a jezsuita rendbe. Egyetemét Grácban, majd Nagyszombatban végezte. 1665-től a kassai jezsuita egyetem professzora.

Budapest Acad ① – Budapest Nat cop. (Martin) – Martin Nat ①

3278

CZEGLÉDI István: Ezechiel felesege, az az oly rövid s-egygyügyü elmékedésecske, mely Ezéchiel prophéta szeme gyönyörűségének, s-tiszta életü feleségének követésre adot példájával minden keresztyén tiszta házasságban élő férfiaknak ... halál által tülök el-vált eletek-feleinek bánkodásokra, de nem jajgatásokra adatott, mellyet-is... Cseghe-Kátaj Katai Ferentz, Thorna

váranak egygyik örökös vra, ... Aba-Vjvár-megyének ... assessori közzül valo kegyes fautor vramnak vgyan Thornán, ... nemes vdvar-házánál töt, Istentül megh-oszlatot, igaz házasságbéli hites társa, ... Göntzi Szabo Dorko aszony teste felet Ceglédi István cassai Helvet. l. t. Cassa(n 1666) Türsch Da[vid].

A⁴-F⁴ G² = [26] fol. – 4° – Orn.

Sztripszky I 2050/257 ← MKsz 1884: 117 – Čaplovič 607 – Trofejnie knigi 267

Református gyászbeszéd. – A halotti prédikációt Ceglédi István, kassai református lelkész tartotta Tornán Kátay Ferenc felesége, Szabó Dorka asszony felett. A címlap hátán három bibliai idézet olvasható. A *Munkácskát praesentáló levélke* a gyászoló férjet vigasztalja a feltámadásról szóló bibliai helyekkel (A_{2a}-A_{4b}). A rövid *Kezdő beszéd* után, amely *Könyörgéssel* fejeződik be (B_{1a}-B_{2a}) a bibliai *Textus* megadásával: *Már a tanításra felveendő üdösséges lecke ez: Ezech. 24:16.17*, kezdődik a halotti prédikáció (B_{2b}-G_{2b}). A beszéd gondolatmenetét és az idézett bibliai helyeket a szerző a margón emelte ki. A beszéd vége felé *A halotti temetés szabogatósa* (F_{2a}-F_{3b}) már a gyászolókat szólítja meg. Ezután *Az üdvözült asszonynak élete folyása* következik (F_{3b}-F_{4b}). Végül a prédikációt az elhunyt búcsúja kedveseitől és a *Conclusio* zárja (G_{1b}-G_{2b}).

A gyászbeszéd életrajzi részéből kitűnik, hogy Gazdag Szabó Tamás leánya, Szabó Dorka Göncről származott. Hoporsorum Andrással kötött házasságából hat gyermeke született, akik közül már csak egy felnőtt fiú és egy leány volt életben. Második férjével, Kátay Ferencsel huszadfél évet élt együtt, közös gyermekeik azonban már ekkor nem éltek.

A temetés pontos időpontja a kiadványnak sem címlapján, sem belsejében nem szerepel. Az egyetlen ismert példány alsó széle az „A” ívtől az „F” ív első leveléig csonka, ami leginkább az „A” és „B” ívek alsó sorában okoz egy-két szavas szöveghiányt. A címlapon olvasható impreszum is hiányos, az 1666-os évszámot csak kézzel írták rá a címlapra.

A nyomtatványt a sárospataki református főiskola könyvtárából először Krausz Jenő ismertette (MKsz 1884: 117, vö. Sztripszky I 2050/257). A nyomtatás időpontjára vonatkozó, adatokkal nem alátámasztott véleménye megerősíthető, az évszámot ugyanis a *Munkácskát praesentáló levélke* első mondata adja meg. Ebből kitűnik, hogy Ceglédi 1666. január 12-én hozzá megérkezett levélben kapott felkérést a temetési szolgálatra. A levél vétele után gondolkodott el a bibliai igén, majd ment át Tornára, hogy Kátay Ferenc *nemes házához gyűlt, nemzetes, de bánatos magyar sereggel együtt* a halottat elbúcsúztassa. Így valószínű, hogy a haláleset 1666 januárjának első napjaiban, vagy még 1665 decemberében következett be, a prédikáció nyomtatása pedig már bizonyosan 1666-ban történt.

Budapest Nat cop. – Sárospatak Ref Ⓞ (← Niznij Novgorod ← Sárospatak)

3279

(CZEGLÉDI István): Egy veres tromfosdit iádtzó sandal barátomnak játék el vesztéseért valo meg-piricskeltetése. [Kassa] (1666) [Türsch].

A⁸-Z⁸, Aa⁸-Ee⁸ = 448 pag. – 8°

RMK I 1052 – Čaplovič 606

Református vitairat. – A címlap háta üres. A bevezetés címe *Készület* (3–6), keltezése nincs, aláírója *A Christus Evangéliomának szolgálója*. Benne a szerző műve céljáról elmondja, hogy mivel a *loyolita sereg* régóta azt állítja, hogy az igaz vallásnak (értsd: a kálvinistának) 1517 előtt még csak híre sem volt ... tetszék nekem, hogy ... egy neveletlen jezsuitának veres tromfjáért, s játék elvesztéséért jeles jó plágákat, s magabíró piricskeléseket készítenék. (4) Tehát ez a vitairat válasz Kis Imre sárospataki jezsuita *Tök, makk, zöld tromfjára Pósházinak veres tromf* című 1666 május végén Kassán megjelent traktátusára (3283), amely a Kis Imre és Pósházi János között 1666 januárja óta folyó vita ötödik darabja volt, amelyre korábban a vita hatodik tagjaként már Pósházi is válaszolt (ld. 3287). Ezért ez az írás a polémia hetedik darabjának tekinthető.

A főrész két nagyobb egységre tagolódik. Először rövid fejezetekben *Új vallás és Régi igaz hit* váltakozó címmel sorra idézi Kis Veres tromfjának (3283) fontosabb állításait, és válaszol rájuk (7–228). A második rész a katolikus érvelést megfordítva a következő szillogizmust állítja föl: *valamely vallás ezerötszáztizenthat esztendő után költ ... az ... új ... vallás... De a jezsuiták vallása a reformáció után huszonhárom esztendővel kezdetett ... ezért új vallás* (226–227). Ezt a szillogizmust Czeglédi egy két hasábra szedett táblázattal óhajtott bizonyítani, amelyben a *Régi paterek* és *Új jezsuiták* címek alatt tizenkét fontos, teológiai közös helyről az egyházatyáknak a reformátusokéval szerinte egyező, a jezsuita teológusoknak pedig az egyházatyáktól szerinte eltérő tanításait kívánta bemutatni (228–448). A főrész szövegébe két magyar nyelvű verses betét van beleszőve. Incipitmutatóra utaló kezdősoruk: *Nem lőn kedves Patakon* (54) és *Az asszonyok jezsuiták* (108).

A címlapon nincs feltüntetve a szerző neve, de már Nagy István is Czeglédi István kassai református lelkész műveként ismertette ezt a vitairatot (M. Nagy: Czeglédi 69–72). Véleményét Heltai János részletes érveléssel erősítette meg. Megállapította továbbá, hogy Czeglédi 1666 novemberében vagy decemberében írta művét, s azért érezte szükségesnek, hogy a különben sárospataki résztvevőkkel zajló vitához hozzászóljon, mivel annak a katolikus fél által írt darabjai a kassai Tüersch-nyomdában jelentek meg (MKsz 2007: 319–321). Czeglédi e vitairata katolikus részről – a mai ismeretek szerint – válasz nélkül maradt. Kis és Pósházi vitája azonban folytatódott (vö. 3343).

Szabó Károly hely nélküli nyomtatványként vette fel bibliográfiájába ezt a munkát (RMK I 1053). Ján Čaplovič azonban már a kassai nyomtatványok közé sorolta (606; vö. AkadÉrt 1918: 327, Trócsányi Zoltán). Véleményét a nyomdai anyag vizsgálata megerősíti (OSzKÉvk 1981: 359, Galli Katalin – Pavercsik Iona és MKsz 2005: 397 és 407, V. Ecsedy Judit). Szabó további megjegyzése szerint a kiadvány valamennyi általa ismert példánya a 448. lapon megszakad, „miből bizvást merem következtetni, hogy ezen könyv nyomtatása nem volt befejezve” (i. h.). Ezt a véleményt megismételte Zoványi Jenő (Theologiai Szemle 1925: 268 és Ján Čaplovič is (606). A rendelkezésre álló példányokban azonban semmi sem utal csonkaságra. A szöveg az „Ee” füzet végén örsző nélkül végződik. A tárgyalt tizenkét teológiai közös hely pedig tartalomlag lezártan foglalja magában a legfontosabb teológiai kérdéseket. A kiadvány ma ismert formájában tehát teljesnek tekinthető.

E mű csonka példányát egy névtelen közlemény önálló, hely és év nélküli nyomtatványként írta le a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárából, adalékként Szabó Károly bibliográfiájához a következő formában: „Egy evangélikus nemes magyar hazafinak és plébánosnak a szent írásról barátságos beszélgetései 8r. A₁–Ee₇ = 7–446 lap. Elül és hátul csonka.” (MKsz 1879: 34). Ez a leírás Czeglédi e művének arról a hiányos példányáról készült, amelyet ma az „RMK I 1052”-es jelzet második példányaként őriz az Országos Széchényi Könyvtár.

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, –, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

Budapest Acad ② – Budapest Nat ① Lugossy József ② – Debrecen Ref ① – Sárospatak Ref ① – Târgu Mureş ① ②
 Olim: Hód-mező-vásárhelyi ref. gymn.

3280

HOLLÓ Zsigmond, iun.: Gemma decidua ex annulo gentilitio perillvstris ... domini Sigismvndi Hollo de Krompach, s. c. regiaeque majestatis aulae familiaris et proventuum partium regni Hungariae superiorum generalis perceptoris ac solutoris bellici, nec non supremi postarum magistri Eper. etc. parentales inter lachrymas. Eidem oblata in exequiis funeralibus ... virginis Annae Mariae Hollo, ... filiolae suae a generoso adolescente Sigismvndo Hollo de Krompach, supremae classis grammaticae studioso. Cassoviae 1666 typis Davidis Tüsch [!].

A⁴-C⁴ D² = [14] fol. – 4° – Init.

Sztripszky II 2592/140 ← MKsz 1891: 76 – Čaplovič 609

Latin és magyar nyelvű gyászversek. – A költeményeket ifj. Holló Zsigmond gimnáziumi tanuló unokatestvérének, Holló Anna Máriának a halálára írta 1666-ban. A címlap hátára nyomtatott négy soros versből: *Chronos-distichon ex gentilitiis insignibus ... domini Sigismundi Hollo* az 1666-os évszám olvasható ki. A szerző *Prolocutio. Perillustris ac generose domine, patruae colendissime* megszólítással kezdődő ajánlással fordul nagybátyjához, a gyászoló apához, aláírása: *Sigismund. Hollo* (A₂a-b). Ezután az általa írott két gyászversfüzér következik. A latin nyelvű *Lessus in exequiis Annae Mariae Hollo* (A₃a–C₃a) az *Ode I–VII.* című, az egyes műzsák nevében előadott költeményeket tartalmazza, az utolsó az elhunyt gyermek nevében íródott: *Ode VIII. Rhythmo-metrica gemmae coelesti. Aspiratio Annae Mariae ad coeleste virginum odaeum.*

A magyar nyelvű gyászversfüzér összefoglaló címe: *Anna Marianak siralmas végbücsüzása keseredett atyjától és bánatos könnyhullatásokban merült édesanyjától és rokonságától. Siralmas ének* vezet be, amelynek kezdete: *Ez elmúlt siralmas ősznek fellegével* (C₃b–C₄a). Ezután öt siralom következik: *Első siralom. A keseredett anya siralma*, kezdete: *Ó keserves, éles fájdalommal teljes* (C₄b) – *Második siralom* (C₄b–D₁a) ismét az ő nevében íródott, kezdete: *Ó szívem emésztő veszély – Harmadik. Anna Mária szüleit vigasztalja* (D₁a), kezdete: *Mit kesereg szíved – a Negyedik* (D₁a-b) és *Ötödik* gyászvers (D₁b–D₂a) a világi élet mulandóságát panasolja, a versek kezdetei: *Mert ha megtekinted* és *Micsoda e világ az ő szépségével?* Végül *Inscriptio tumuli Mariae Anna, maestorum parentum Sigismundi et Sophiae spes magna* című vers zárja a nyomtatványt (D₂a–b).

A gyászversek szerzője, ifj. Holló Zsigmond ekkor még gimnáziumi tanuló volt, feltehetően a kassai jezsuitáknál. A retorikai osztályt 1668–1669-ben már a bécsi akadémiai gimnáziumban végezte. Az 1680-as években a hadi főkapitányság titkárának tisztét töltötte be, majd a Szepesi kamara, ill. a Magyar kamara tanácsosaként működött egészen 1703-ig. 1697-ben érdemeiért bárói rangot nyert.

Nagybátyja, Holló Zsigmond a haláleset idején Eperjesen volt harmincados és főpostamester, ill. a Szepesi kamara pénztárosa. Anna Mária nevű leánya lengyel feleségétől, Zofia Ossolińskától született. Az utolsó gyászvers elárulja, hogy Holló Anna Mária kisgyermekként hunyt el, amikor még anyanyelvét sem beszélte jól.

Az egyetlen példányban ismert nyomtatványról először Hellebrant Árpád adott hírt (MKsz 1891: 76), ez alapján vette fel Sztripszky Hiaodor is bibliográfiájába (Sztripszky II 2592/140).

Budapest *Ev* ①

Ivul, Gabriel: *Lapis Lydius controversiarum fidei. Cassoviae cr. 1666.* – Vide 3341

3281

<Kalendárum és prognosztikon az 1667. esztendőre. Kassa 1666 Türsch. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2713!

3282

[KIS Imre: Cáfolata egy calvinista professornak, ki azt állítja, hogy megvoltak Calvinus előtt az üdvösségre szükséges összes calvinista hitcikkek. Kassa 1666 Türsch.]

[A]⁸ B⁸ [C]⁸ D² = [26] fol. – 8° – Orn.

MKsz 1881: 331–332 – Theologiai Szemle 1925: 268 – MKsz 1932/34: 10 – MKsz 2007: 328

Katolikus vitairat. – E kiadvány 1666. április közepe táján jelent meg, harmadik darabja a Kis Imre sárospataki jezsuita és Pósházi János sárospataki református professzor között nyomtatásban 1666 januárja óta folyó hitvitának, válasz Pósházi *Vetélkedés* (3311) című munkájára (vö. MKsz 2007: 181 és 310–314, Heltai János). Belőle ma az Országos Széchényi Könyvtár őriz néhány töredékes levelet. (Jelzete: „I 1035d”.) Egy másik töredékét pedig egykor a berlini Humboldt Egyetem Finnugor Intézetének könyvtára őrizte. Ez azonban 2000 körül „lappangott”. (Egykori jelzete: „B. Hung. 28”.) A berlini egyetem magyar könyvtárának anyagát 2011-ben visszaküldte eredeti őrzési helyére, a hallei egyetemi könyvtárba. Ma nem állapítható meg, hogy az említett töredékek is visszakerültek-e Halléba vagy elvesztek, mikrofilmmásolatuk azonban az Országos Széchényi Könyvtárban megtalálható. (Jelzete: „FM 2/3789”.)

Az egykori berlini töredéket korábban Fitz József és Bucsay Mihály írta le. Mindketten úgy gondolták, hogy a Kis Imre *Végsőképpen succumbála aktorságában Pósházi* (Kassa 1666) című, későbbi művének csonka példánya. (Vö. Fitz, Joseph: Georg Michaelis Cassai und seine

Bibliothek. Berlin 1927, 23 és Bucsay 633. Ld. még 3344.) A budapesti töredékről a Múzeum Antikvárium XII. árverés 2004. december 11-én című katalógusa adott hírt (76–77) mint Kis korábbi művének, a *Volt-e valahol, valahá-nak* (3284) a töredékéről. A két töredéssel újabb Heltai János részletesen foglalkozott (MKsz 2007: 310–314). A meglévő füzetjelek, őrszavak és az egész vita tartalmi összefüggései alapján megállapítható volt, hogy mindkét töredék összekeveredve tartalmaz leveleket a *Végsőképpen succumbálából* (3344), és a most tárgyalt munkából, amelynek latinul hagyományozott címe a jezsuita bibliográfiai lexikonokban: *Refutatio professoris Calvinistici, asserentis ante Calvinum extitisse omnes articulos calvinisticos ad salutem necessarios*. Cassoviae 1666). Ezt fordította magyarra Zoványi Jenő a fenti címleírásban olvasható formában (Sotvellus 195 – Sommervogel IV 1085 – Theologiai Szemle 1925: 268). Nem található viszont a töredékekben a vita nyitó darabjához a *Volt-e, valaha, valaholhoz* (3284) tartozó részletek.

A *Cáfolatból*, azaz a jelen műből a következő levelek maradtak meg: a B₁ (Budapest), B₂ (Halle?), B₃ (Budapest), B₄ (Halle?), B₅ (Halle?), ezeken a szöveg [15] 16–38. pontjai olvashatók. Továbbá egy közelebről meg nem határozható, füzetjel nélküli levél (Budapest), [19] a 20–23., valamint D₁ és D₂ (Halle? és Budapest) [30] a 31–35. szövegpontokkal. A kiadvány végét a D₂b lapon záródísz jelzi (vö. MKsz 2007: 310–314).

A „B” füzet fennmaradt lapjain olvasható szöveg valamennyi pontjának elején kurzív szedéssel idézi Pósházi *Vetélkedéséből* (3311) a kálvinisták és valdensenk *vérségi* egyezését bizonyító táblázat megfelelő pontját (3311: 20–32 lap). Tehát e részben a pontok számozása is erre a táblázatra utal, és nem Kis most tárgyalt művének szövegbeosztását jelzi. Ez kielégítően magyarázza a „B” füzet és a többi levél szövegszámozása közötti ellentmondást. Az idézetek után a „B” füzet pontjainak második részében Kis kritizáló megjegyzései és kérdései olvashatók. A jelzetlen levél és a „D” füzetben pedig az egyeztető táblázattal kapcsolatos általános megjegyzések. A meglévő részletek szövege és a vita többi darabjaival való összefüggése alapján valószínű, hogy Kis ebben a munkájában előbb sorra vette a Pósházi által a valdensenk és kálvinisták egyező tanításairól összeállított 49 hitcikkelyt. Igyekezett kimutatni, hogy azok egy része nem az üdvösséghez szükséges hitágazat, más része pedig önismerléseket tartalmaz. Megjelölt továbbá szerinte két nem egyező hitágazatot, s ezekkel részletesen foglalkozott. Bizonyítani próbálta azt is, hogy a kálvinisták 49 cikkelyen kívül még sok minden más tanítanak (vö. MKsz 2007: 310–315, Heltai János. A nem egyező tételekről ld. 3312). Mindez alapján bizonyos, hogy a „B” füzet Pósházi táblázatát cáfolja, és ez a cáfolat nem lehetett Kis első írásának a *Volt-e valaha, valakinél* (3284) része, mivel Pósházi azért közölte a *Vetélkedésben* a táblázatot, mert azt Kis első nyomtatott írásában nem tette meg (3311: 20–32). Kétségtelen ezért, hogy a „B” füzet a *Cáfolat* része volt, s mivel a feljebb felsorolt további levelek tartalma a „B” füzetben olvashatókra válaszol, nagyon valószínű, hogy ezek is a *Cáfolatból* valók. Előfordulhat az is, hogy a gyakori önismerlésekkel teli válasz-viszontválaszok sorozatának ma példányból ismeretlen darabjaiban (3282, 3342) ismét előkerültek ugyanezek a témakörök. Ebben az esetben a töredék nem két, hanem három mű részleteit tartalmazza. Ennek azonban csekély a valószínűsége. Ezért újabb adatok előkerüléséig a „B” és „D” füzet, valamint a budapesti füzetjel nélküli levél a *Cáfolat* részének tekinthető.

A fentiekben rekonstruált mű meglévő leveleinek fotómásolatát Heltai János tette közzé (MKsz 2007: 330–332).

A modern könyvészeti szakirodalomban Révész Kálmán és Zoványi Jenő egymástól függetlenül is feltételezte a „*Cáfolat*” egykori kinyomtatását. Révész Kálmán elképzelhetetlennek tartotta, hogy Kis Imre ne válaszolt volna Pósházi *Vetélkedésére*, mert akkor miért írt volna ellene Pósházi egy újabb művet *Tromf ki* címmel (3312). Már ő is úgy gondolta, hogy a *Vetél-*

kedésre adott felelet a *Cáfolat* volt, amelynek feljebb olvasható latin címét idézte is Horányi Elektől (Horányi: Memoria II 352 – MKsz 1881: 331–332). Zoványi Czvittinger lexikona alapján (Specimen 204) adta meg e mű magyar címét, amely szerinte annak csak tárgyát jelölte, a pontos cím más lehetett (Theologiai Szemle 1928: 268). Horányi és Czvittinger végső forrása Nathanael Sotvellus, aki kortárs híradások vagy példányok alapján egészen pontosan, minden részletében hitelt érdemlően sorolta fel latin címekkel Kisnek a vita során született magyar írásait. A példányból is ismert magyar művek címei egy kivétellel (3284) valóban csak tartalmilag egyeznek Sotvellus adataival, ezért Zoványi megjegyzése indokolt.

A töredék a nyomdai anyag tanúsága alapján a kassai nyomdában készült (OSzKEvk 1981: 359, Galli Katalin – Pavercsik Ilona, MKsz 2005: 396, 406, V. Ecsedy Judit), mint Kisnek a vita során megjelent többi írása is.

Cf. 3284, 3311, –, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

Budapest Nat ④ + cop. (Berlin) – Halle Univ (?) ④ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)
Editio facsimile

Kis Imre: Contra professorem Calvinisticum, miscentem Chartifolio rebus fidei. Cassoviae 1666. – Vide 3283

Kis Imre: Refutatio professoris Calvinistici, asserentis ante Calvinum extitisse omnes articulos calvinisticos ad salutem necessarios. Cassoviae 1666. – Vide 3282

3283

[KIS Imre:] Tök, mak, zöld tromfiára Posahazinak veres tromf. [Kassa] MDCLXVI 30. Majj [Türsch].

A¹²–F¹² G⁶ = [78] fol. – 12°

RMK I 1051 – Caplovič 609a

Katolikus vitairat. – E vitairat válasz Pósházi Jánosnak példány alapján ma már ismeretlen, Patakon 1666 április vége körül megjelent *Tromf ki tromf* című vitairatára (3312), és így ötödik darabja a Kis Imre sárospataki jezsuita és Pósházi János sárospataki református tanár között 1666 elejétől nyomtatásban folyó hitvitának. A vitában korábban kiadott írások pontos megjelenési idejét és sorrendjét elsősorban e munka impresszumának keltezése alapján Heltai János követteztette ki (MKsz 2007: 179–184).

A címlap háta üres. A cím nélküli bevezetés (A_{2a}–A_{3a}) *Az igaz ecclesiaról* szavakkal kezdődik, s a következőképpen jelöli meg mondanivalójának tárgyát: *hogy [a] kálvinisták mostani vallása volt volna Calvinus János előtt ..., mely dolgon mely haszontalanul izzad Pósházi, következő írásomból eszedbe veszed, Kegyes Olvasó* (A_{3a}). A főrész élén a rövid *Tudósító levél* (A_{3b}–A_{5a}) a nyomtatott vita előzményeit ismerteti (vö. 3284), majd tíz paragrafus következik: § *primus* – § *decimus* (A_{5b}–G_{5b}). Ezekben Kis először azt a két hitcikkelyt védelmezi, amelye-

ket előző vitáiratában, a *Cáfolatban* is tárgyalta (vö. 3282), s amelyekben szerinte a valdensek és kálvinisták eltérően tanítanak. Majd előbb a valdensek és kálvinisták, utána a husziták és kálvinisták tanításainak egyezéseit és további különbségeit veszi sorra.

Noha a kiadványban sehol sincs feltüntetve a szerző neve, annak tartalma és az egész vita menete kétséget kizáróan bizonyítja, hogy Kis Imre műve. A jezsuita bibliográfiai hagyomány *Contra professorem Calvinisticum, miscentem chartifolia rebus fidei* címmel tartja nyilván e munkát (Sotvellus 195, Sommervogel IV 1985. Vö. még: MKsz 2007: 183 Heltai János).

E nyomtatványt Szabó Károly hely nélküli kiadványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 1051), Ján Čaplovič azonban már a kassai nyomtatványok közé sorolta (609a). Véleményét a betűtípusok vizsgálata megerősítette (MKsz 2005: 297—298, 397 és 407, V. Ecsedy Judit).

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, –, 3287, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

Budapest Acad ① – Budapest Univ ① – Târgu Mureş ①

Kis Imre: *Utrum ante Calvinum unquam, alicubi extiterit moderna Calvinistarum secta. Cassoviae MDCLXVI. – Vide 3284*

3284

»KIS Imre: Volt-e valaha, valaholott, valakinél Calvinus János előtt a mostani kálvinisták vallása? Kassa 1666 Tüirsch.«

»? + 33 pag. – 8°«

MKsz 1881: 330–332 – Theologiai Szemle 1925: 268 – MKsz 1932/34: 10 – Čaplovič 610 – MKsz 2007: 327

Katolikus vitáirat. – E ma példány alapján ismeretlen kiadvány első nyomtatott darabja volt annak a hitvitának, amelyet Kis Imre sárospataki jezsuita és Pósházi János sárospataki tanár körülbelül 1665 júniusától 1667 júliusáig folytatott először kézírásos, 1666 elejétől pedig nyomtatott formában. A polémia történetét Heltai János dolgozta fel, meghatározta a vita során megjelent kiadványok számát és sorrendjét, valamint megállapította egymás közötti összefüggéseiket. A vita 1665 kora nyarán a sárospataki várban két udvari ember, a katolikus Pika Menyhért és a református Zombori Péter beszélgetésével kezdődött. Pika Menyhért azt ígérte, hogy kálvinistává lesz, ha a kálvinista vallás régiségét Zombori bebizonyítja, Zombori viszont megfogadta, hogy pápistává lesz, ha a bizonyítás sikertelenül végződnék. E különös fogadás Kis Imrének, Báthori Zsófia gyóntatójának a tudomására jutott, aki megfenyegette Zomborit, ha meg nem tartja fogadását, *becsületi ellen fog a dolog esni* (3311: 2–5). Zombori előbb Szerencsi István (?) sárospataki református paphoz fordult segítségért, majd Pósházi János ottani professzorhoz. Kis Imre és Pósházi között az úgy kapcsán legalább három-négszeri, esetleg még többszöri válasz-viszontválaszból álló kézíratos vita alakult ki a kálvinista vallás régiségéről. A vita első nyomtatott darabját Kis 1666-ban, – a Heltai János által kifejtettek szerint – január végén vagy február elején jelentette meg (vö. MKsz 2007: 180, 183–184).

Ennek a példányból ma ismeretlen első, nyomtatott vitairatnak egykori létezését közvetlenül Pósházi válasza bizonyítja: *Pósházi Jánosnak Kis Imre jezsuita páterrel való vetélkedése ím ez kérdésről: Volt-e valaha, valaholott, valakinél Calvinus János előtt a mostani kálvinisták vallása*. Patak 1666 (3311). Ebből kitűnik, hogy Kis e művet egy jóakaró főember segítségével, akit Pósházi magával Kissel azonosít, *Dominus Hyperaspites* álnéven jelentette meg (3311: 32). Azért álnéven, hogy *Pósházi mérges nyelve nevetem célul fel ne vegye... Ne félj tőlem jóakaró uram. Még eddig Aspis kígyó mérget nyeltem alatt nem viseltem* (3311: 55). Kitűnik továbbá, hogy Kis a kéziratosa vita aktáiból állította össze munkáját (i. m. 6–20), amelynek terjedelme bizonyosan meghaladta a 33 lapot, mivel Kis maga később innen idézett egy hosszabb részletet (3283, C₃b).

E vitairatról a modern szakirodalomban elsőként Révész Kálmán adott hírt (MKsz 1881: 328 és 330–332). Révész Pósházi válasza alapján joggal következtetett e kiadvány egykori létezésére, s megemlítette, hogy latinra fordított címmel bár, de Horányi Elek is tudósított róla: *Utrum ante Calvinum unquam, alicubi extiterit moderna calvinistarum secta, ibidem (Cassoviae) MDCLXVI. In 8.* (Horányi: Memoria II 352). Horányi ezt az adatot betűhíven vette át Czvittinger lexikonából (Specimen 204), ő pedig Nathanael Sotvellustól (195). Révész ezenkívül beszámolt egy „őcska könyvfedélből” kiáztatott, ma már nem található nyomtatott levélről is, amelynek szövegét betűhíven közreadta, és Kis Imre fent idézett vitairata utolsó leveleként határozta meg. Heltai János azonban megállapította (MKsz 2007: 173, 311, 313–315), hogy a Révész által egykor kiáztatott levél valójában a vita harmadik darabjából, a *Cáfolat*ból származott (vö. 3282).

Zoványi Jenő Pósházi válasza alapján következtetett e vitairat egykori létezésére. Címét a Czvittingernél található leírás magyarázatával adta meg, amint az az e tétel élén álló címlírásban és Pósházi válaszában is olvasható (Theologiai Szemle 1925: 268 és MKsz 1932/34: 10). Ján Čplovič Révész és Zoványi közleményeire, valamint Czvittinger, Horányi és Sommervogel (IV 1085) lexikonaira való hivatkozással példányból ismeretlen kiadványként vette fel bibliográfiájába (610).

Kis Imrének a vita során keletkezett valamennyi, példányból ismert írása a kassai nyomdában készült. A Sotvellusra támaszkodó bibliográfiai hagyomány szerint ez a munka is Kassán jelent meg nyolcadrét formátumban. Mivel Kis a vita folyamán többször is panaszkodott, hogy szemben ellenfelével neki nincs lehetősége a sárospataki tipográfia használatára, nincs ok kétségbe vonni ezt a hagyományt (vö. OSzKÉvk 1981: 360, Pavercsik Ilona – MKsz 2005: 297–298, V. Ecsedy Judit).

Cf. –, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

3285

»LADIVER, Elias, iun.: Colloquium Caschoviense de iudice controversiarum fidei, habitum 1666. Cassoviae 1666 [Türsch]. – 8°«

MKsz 1987: 65

Hitvita evangélikus jegyzőkönyve. – E nyomtatványról Kathona Géza adott hírt Johann Samuel Klein Nachrichten című művének mindmáig kéziratban maradt negyedik kötetét idéz-

ve: „Elias Ladiver: Colloquium Caschoviense de iudice controversiarum fidei 1666. Gedruckt zu Kaschau 1666. in 8. 172 l.” (MKsz 1987: 65)

A hitviták döntőbírájáról tartott kassai kollokvium 1666. június 25-én és 26-án zajlott le Gabriel Ivul, a kassai jezsuita akadémia teológiai professzora, Rényes István váradi származású, református születésű, kassai teológus jezsuita növendék, valamint ifjabb Elias Ladiver bártfai evangélikus rektor és Isaacus Zabanius, az eperjesi evangélikus főiskola konrektora között Pálffy Pál egri püspök jelenlétében. Az eseményhez kapcsolódóan később több kiadvány is megjelent (pl. 3331, 3341, 3526).

Johann Samuel Klein Nachrichten-jének nyomtatásban megjelent első három kötete sok ismeretlen régi magyarországi nyomtatványt sorol fel. Adatait átvette Szabó Károly és a későbbi könyvészeti szakirodalom is. Feljebb idézett leírása, minthogy az a kiadvány nyomtatási helyén kívül, formátumára nézve is tartalmaz adatot, ugyancsak megbízhatónak tűnik. Továbbá a kassai Türsch-nyomda az 1660-as évek közepén felekezeti álláspontjukra való tekintet nélkül egyaránt kinyomtatta a reformátusok és katolikusok vitairait (OSzKÉvk 1981: 357, Galli Katalin – Pavercsik Ilona, MKsz 2007: 180, Heltai János). Mindezek ismeretében – bár a vitával összefüggésben keletkezett más forrás nem erősíti meg – Klein híradása hitelesnek tekinthető.

A vita jegyzőkönyvének ma példány alapján 1679. évi kolozsvári kiadása ismeretes (RMK II 1446). Zoványi Jenőnek – a korábbi szakirodalommal ellentétben – megállapítása szerint ezt a kolozsvári kiadást nem Gabriel Ivul, hanem valószínűleg szintén Elias Ladiver tette közzé (Theologiai Szemle 1934: 145). Ez ugyancsak nyolcadrét formátumú, terjedelme 48 lap, és címlapja szerint csupán kivonatossan tartalmazza a vitán elhangzottakat, de se címében, se szövegében nem található korábbi kiadásra való utalás. A ma ismert adatok alapján nem dönthető el, hogy az 1679-ben Kolozsvárott megjelent jegyzőkönyv a Klein által leírt 1666. évi kassainak második kiadása, vagy két egymástól lényegesen eltérő munkáról van szó.

Cf. –, 3331, 3341

Ladiver, Elias, sen.: Refutatio Hieronymi Zinchonii defensionis absurdorum Ivulianorum. [Kassa?] 1666. – Vide 3331

3286

LAVREA pacis ... aa. ll. et philosophiae neo-baccalavreis per ... patrem Martinvm Lanczmar e Societate Jesv aa. ll. et philosophiae doctorem ejusdemque professorem ordinarium, in ... vniversitate Cassoviensi solenni ritu recens creatis oblata ab hvmanitate academica ... Cassoviae MDCLXVI typis Joann. David. Türsch.

A⁸ B⁷ = [15] fol. – 8^o – Init

Čaplovič 611

Köszöntő versek. – A kiadvánnyal a humanitas osztály hallgatói köszöntötték a kassai egyetemen Martinus Lanczmar, jezsuita pap, filozófiai doktor, professzor vezetésével a filozófiai évfolyamot elvégzett, frissen felavatott borostyánkoszorús hallgatókat. A címlap háta

üres. A következő levélen áll a köszöntöttek névsora *nomina neobaccalaureorum* címen: *Alexander Görgöi nobilis Hungarus de eadem, convictor; Casparus Tolth nobilis Pannon Liptoviensis; Georgius Gorliczki, civis Polonus Gorlicziensis; Joannes Baán nobilis Hungarus ex comit. Scepus., convictor; Joannes Blasius Pannon Driethomiensis; Joannes Nagy Hungarus Borosbiriensis; ... Joannes Pereni l. b. Hungarus de Perén, convictor; Joannes Valencseni Pannon Szucsaniensis; Joannes Vitézi, civis Pannon Varalliensis; Laurentius Megyeri Pannon Chinoraniensis, seminarii Kisdiani, S. Ladislai regis Hung. alumnus; Marcus Kuti Pannon a S. Cruce; Martinus Malaki Pan(n)on Szelniczie(n)sis; Martinus Tokarcsik Polonus; Matthias Parniczki nobilis Pannon de eadem; Michaël Kecskemeti nob. Hungarus de eadem; Paulus Karacsondi nob. Hungar. de eade(m), sem. Kisd. S. Ladislai r. H. al.; Paulus Vercsak nobilis Croata Crisiensis; Petrus Marikovszki Pannon Podszkaliensis; Petrus Tani nobilis Hungarus de Benedekfalva, convictor; Stephanus Bona Hung. Gyöngyösie(n)sis; Stephanus Illefalvi nobilis Ung. Trans., seminarii Kisdiani S. Ladislai r. H. alumnus; Stephanus Pataki nob. Hung Trans.; Thomas Sigrái Pannon Sigrensis (A_{2a}-b).*

Ezt követi az *Ad ... neobaccalaureos* címzett prózai köszöntés, aláírása: *honoris vestri studiosissimi (A_{3a}-b)*. *Humanistae Cassoviensis academiae* aláírással áll a köszöntők névsora: *Paulus Pereni l. b. de Peren Hungarus, convictor; Michael Szentivani nobilis Hungarus; Gabriel Koncz nobilis Hungarus; Sigismundus Baxai nobilis Hungarus; Georgius Hoffman nobilis Hungarus; Georgius Petrovai nobilis Hungarus, e Seminario Kisdiano; Franciscus Nagy nobilis Hungarus, convictor; Adamus Andreaszki nobilis Hungarus, convictor; Paulus Bogardi nobilis Hungarus, e convictu nobilium; Michael Horvath Hungarus; Nicolaus Bohuniczki Hungarus (A_{4a}).*

A főrész *Laureatae pacis augurium* címmel kezdődik, amely alatt öt, külön szerző és cím nélküli, egymástól vonallal elválasztott vers olvasható (A_{4b}-B_{1b}). Majd *Synchariston* címen a kilenc műzsát témájával választó költemények következnek: *Clio (B_{1b}-B_{2a}) – Melpomene (B_{2a}-b) – Thalia (B_{2b}-B_{3a}) – Euterpe (B_{3a}-b) – Terpsichore (B_{3b}-B_{4a}) – Erato (B_{4a}-b) – Uraniae (B_{4b})*, végül a *Calliope et Polyhymnia* közötti verses dialógus áll (B_{5a}-B_{6a}). Majd lineával elválasztva cím nélküli költemény (B_{6a}-b) és *Apollo ... honoris neoaulicos* című verses jókívánság (B_{7a}) zárja a művet.

A kiadványt elsőként Ján Čaplovič ismertette (611).

Budapest Univ ①

3287

[PÓSAHÁZI János:] Ben sült veres kolop, avagy Kis paternek vesztett peri.
[Kassa 1666 Tüersch.]

A¹²-C¹² = [36] fol. – 12^o

RMK I 1053

Református vitairat. – E kiadvány hatodik darabja a Pósaaházi János, sárospataki református professzor és Kis Imre, sárospataki jezsuita között az 1666. év elejétől nyomtatásban folyó hitvitának. (Vö. 3284. A vita menetéről ld. MKsz 2007: 179–184 és 317–322, Heltai Já-

nos). A címlap háta üres. Az következő lapon kezdődik Pósházi válasza Kis Imre *Tök, makk, zöld tromfjára Pósházinak veres tromf* (Kassa 1666, 3283) című vitairatára (A_{2a}–C_{12b}). Ennek élén Pósházi elmondja, hogy könnyű volna a *Veres tromfot körömről körömré* megcáfolnia, mivel azonban nem akar véghetetlen *fánton fántba* bonyolódni, azaz bántásért bántással fizetni, csupán bizonyos jelekből mutatja meg, hogy Kis pater ebben a vitában elvesztette ügyét. Ezután a traktátus I.–VI. pontjában, amelyek arab számokkal jelölt további alfejezetekre oszlanak, Pósházi hat ilyen *Jelet* mutat meg. Érvelésével minden esetben azt óhajtja bizonyítani, hogy Kis módszerbeli hibákkal és tartalmilag hiányosan fejt ki véleményét a kálvinista vallás Calvin előtti meglétéről folyó vitában szóba került különféle teológiai kérdésekről. Erre utal a könyvecske címe is. A veres kolop a magyar kártya piros felsője. Vagyis Kis veres tromfja, a piros felső „ben sült”, azaz nem játszották ki a játszmában megfelelő helyen és időben az adut, Kis nem fejtette ki elégségesen érveit.

A kiadványon nincs feltüntetve szerzőjének a neve, de tartalma, stílusa és a vita egész menete kétségtelenül bizonyítja, hogy Pósházi János munkája.

Szabó Károly hely nélküli nyomtatványként vette fel bibliográfiájába ezt a traktátust (RMK I 1053). Takács Béla feltételezte, hogy ez és Pósházi többi 1666. évi vitairata Patakon jelent meg (3311, 3288, 3312, 3310). A betűtípusok vizsgálata alapján azonban V. Ecsedy Judit megállapította, hogy ez a kiadvány valójában a kassai tipográfiában készült (MKsz 2005: 395 és 407). Valamikor 1666. május 30. és szeptember 20. között nyomtatták, mivel az a vitairat, amelyre válaszol, Kis Imre: *Veres tromfja* (3283) impresszuma szerint május 30-án hagyta el a sajtót, az ugyancsak Kis által írt viszontválasz, a *Pósházinak ... veres kolop* titulusú *feleleti megmutattik semmire kellőnek lenni* pedig beszámol arról, hogy Kis Munkácson 1666. szeptember 20-án kapta kézhez Pósházinak ezt a munkáját (vö. 3343). A nyomdahely megváltoztatásának esetleges magyarázata az a Kis előző vitairatában olvasható panasz, hogy ellenfelétől eltérően ő nem használhatja a pataki tipográfiát, ezért írásait lassabban tudja megjelentetni (3283, A_{7b}). Elképzelhető tehát, hogy Pósházi azért nyomtattatott ezúttal Kassán, hogy Kis ne követelhesse hasonló célból a pataki nyomda használatát (ld. még MKsz 2007: 318, Heltai János).

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, –, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Univ* ①

3288

[PÓSAHÁZI János:] Svmmas valasz tetel amaz tsalóka könyvecskére: ki nek tzégére hogy már: Harom idvesseges kerdes. Irattatott egy Xeno-cosmus szerzetén levő fráter által. [Kassa 1666 Tüersch David.]

A⁸ B⁸ C² = [18] fol. – 8° – Orn., init.

RMK I 1047 – MKsz 2000: 493–501

Református vitairat. – A címlap hátán két bibliai idézet olvasható (*I Joh. 4. 1* és *Gal. 5. v. 9. 10. 11.*). Ezt követi az ajánlás *Rhedai Ferentz uramnak, Máramarosnak főispánjának, Huszt várának ... örökös urának* (A_{2a}–A_{2b}). A főrész az *Első szakasz. Nemely előljáró dolgokról*

címmel kezdődik, és öt szakaszt foglal magában, amelyek Sámbar Mátyás jezsuita szerzetes *Három üdvösséges kérdés* című művének (3205) e nyomtatvány szerzője által legfontosabbnak tartott pontjaira felelnek (A_{3a}–B_{8a}). Végül *Toldalék* (B_{8a}–C_{2a}) zárja a művet, amely az egyszerű híveknek arról nyújt tájékoztatást, hogy a *pápasták mit higgyenek, állassanak vagy tagadjanak, im vallásoknak fő-fő cikkelyeit ... oktatásnak okáért lajstromba szedem.*

E nyomtatási hely és év nélkül, álnéven kiadott munka a ma ismeretes első felelet Sámbar Mátyás jezsuita 1661-ben és 1665-ben is kinyomtatott *Három üdvösséges kérdés* című művére (2997 és 3205). Szerzője Pósházi János, sárospataki tanár volt, amint az Pósházinak a Sámbar Mátyástól kapott ugyancsak 1666. évi válaszára, *A három kérdésre lött summás választételre írott feleletre* (3289) adott újabb feleletéből a *Summás választételnek ... megerősödéséből* (3310) egyértelműen kitűnik. Ez utóbbi munka szerint az itt Pósházi által szerzői álnévként használt *xeno-cosmos* szó jelentése világban bujdosott, s a 39. zsolttár 13. versére utal (vö. 37–38).

A kiadás évét Sámbar Mátyás jegyezte fel a vita egy későbbi darabjában, amelyben a *Három üdvösséges kérdésre* adott válaszokat tekintette át; *a pataki iskolamester Pósházi János, éppen öt esztendő múlva 1666-ban a Három kérdésnek fogós cikkelyeit megszemlélvén nem mere mindenikhez magánosan hozzáfogni, hanem valami Summás választéttel csak megpiszkálta* (A három üdvösséges kérdésre a kálvinista tanítók mint felelnek. [Kassa] 1667 – 3347 A_{4b}) A Sámbar által megadott évszámot nincs ok kétségbe vonni. Pósházi ugyanis a Sámbartól vett idézeteket a *Három üdvösséges kérdés* második, átdolgozott kiadásából vette át. Ennek legvalószínűbb megjelenési éve 1665. (vö. 3205). Valószínűleg ezt követően került Pósházi kezébe a kötet és írta meg válaszát, amelyre még 1666-ban feleletet kapott (3289), majd még ugyanezen évben viszontválaszt írt (3310).

A nyomdai anyag tanúsága alapján a könyvecske, szemben a korábbi, Sárospatakra vonatkozó feltételezésekkel (vö. Takács 1978, 201–202) Johann David Türsch kassai nyomdájában készült (MKsz 2000: 499, Borda Lajos).

E munkát Szabó Károly példányból nem ismerte, csupán Sándor István említése (Könyvesház 45) és Pósházi későbbi utalása (*Görcsös bot...* Sárospatak 1668, 3590, 72) alapján vette fel bibliográfiájába pontatlan címmel: „Pósházi János: Sámbarnak az három kérdéseire való felelet. H.n. 1666”. A ma ismert egyetlen példányt először Borda Lajos írta le (MKsz 2000: 493–501), ő határozta meg a nyomtatás helyét, összefoglalta és kritikailag értékelte a kiadvánnyal kapcsolatban a könyvészeti szakirodalomban megjelent feltételezéseket és megállapításokat.

Cf. 2997!, 3205, –, 3289, 3310

Budapest Nat ①

Rituale Agriense, seu forma agendorum in administratione sacramentorum etc. Cassoviae 1666. – Vide 3267

3289

»SÁMBÁR Mátyás: Az három kérdésre lött summás választételre irott felelet. Kassa 1666 [Türsch].«

RMK I 1049 – Čaplovič 611a

Katolikus vitairat. – E vitairatot példány alapján már Szabó Károly sem ismerte (RMK I 1049), címét Pósházi János sárospataki tanárnak erre a *Feleletre* még ugyanezen évben, 1666-ban adott részletes válaszában címe alapján rekonstruálta: *A Három kérdésre való summás választételnek egy arra lött alkatlan felelettel való nagyobb megerősödése és azon feleletnek megrázogatása* (vö. 3310). Az idézett címszöveg a vitairat előzményeire utal. 1665-ben jelent meg Sámbar Mátyás *Három üdvösséges kérdés* című művének második kiadása (3205), amelyre Pósházi 1666-ban *Summás választétel* címen válaszolt (3288), erre készült viszontválaszként Sámbarnak ez a *Felelete*, amelynek egykori létezése a fentiek tükrében kétségtelen. Sámbar maga is megemlékezett erről az írásáról a vitát összefoglaló 1667. évi művében: *A három üdvösséges kérdésre a Lutter és Calvinista tanítók mint felelnek* (3347, 8–9. lap).

Mivel Sámbar ezen *Feleletének* közvetlen előzménye, a *Summás választétel* (3288) és Pósházi újabb viszontválasza, a *Megrázogatás* (3310) egyaránt 1666. évi nyomtatvány, kétségtelen, hogy ez a munka is 1666-ban jelent meg. Szabó Károly még hely nélküli nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 1049), Ján Čaplovič azonban már feltételezte, hogy Sámbar többi vitairatához hasonlóan Kassán nyomtatták (611a). Čaplovič valószínűsítése jogosnak tűnik.

Cf. 2997!, 3205, 3288, –, 3310

3290

[1] SINAPIUS-HORCICKA, Daniel: Vivit post funera virtus. Svpremvn officivm, quod ... debito hoc panegyrico ... domino Gabrieli Bakos de Osdgyan etc. dum anno MDCLXVI. die 17. Octobris peryod. Gregor. non sine maximo piorum luctu sepeliretur, in castro Czetnek solvebat Daniel Sinapivs, eccles. Köviensis tunc pastor... – [2] (Az tekintetes, nemzetes és vitézlő, jó hizzel [!] nével tündöklő osdgyani Bakos Gabor vrnak ... a Christus anyaszent-edgyházában munkalkodo igaz tanitoknak taplalójának, vitezlő rendeknek attyának, az scholaknak fautorának etc. az csetneki templomban lett el temetésekor rosnobanyai gyermekek által Mind szent havanak 17. napjan, 1666 esztendőben declamaltatott magyar versek, mellyekben bé-foglaltatik az halalhoz készületre való intés annak ez nehai meg holt urra alkalmaztatasa, azon urnak szerelmesitől való bucsuzása, temető helyének meg készéttetésének alkatlanossága.) Cassoviae DMCLX[...] typis Davidis Türsch.

A⁴-D⁴ E³ = [19] fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 1035 – RMK II 1082 – Čaplovič 612

Gyászbeszéd latin és magyar nyelvű gyászversekkel. – A gyászbeszédet Daniel Sinapius-Horčíčka kövi evangélikus lelkész mondta el Csetneken 1666. október 17-én, Bakos Gábor temetésén. A címlap hátán kezdődik ajánlása az özvegynek: *Judithae Perini de Pereny ... Gabrielis Bakos etc. conthorali fidelissimae, nunc viduae moestissimae, dominae et patronae benignissimae...*, aláírása *V. Sp. m. devotissimus* (A_{1b}–A_{2b}). Ezután következik cím nélkül az elhunytat dicsőítő panegyricus (A_{2b}–C_{1a}), a végén *Vale mortui* című résszel, amelyben az elhunyt elbúcsúzik szeretteitől (C_{1a}–b).

A kiadvány második részének önálló címlapja van (C_{2a}), impresszum nélkül. A magyar és latin nyelvű gyászverseket a rozsnyói iskola diákjai szavalták el a temetésen. A cím nélküli versfüzért alkotó költemények szerzői és kezdősorai a következők: [I.] Daniel Regius – *Tekéntetes nemes és nagyságos rendek* (C_{2b}–C_{3b}) – II. Johannes Holtsur – *Vitéztlő-s nemzetes régi Bakos Gábor* (C_{3b}–C_{4b}) – III. Daniel Regius – *Ti tehát nemzetes és nagyságos rendek* (D_{1a}–D_{2b}) – IV. Johannes Holtshur – *Virághoz hasonló kedves unokáim* (D_{2b}–D_{3a}) – V. Daniel Regius – *Nemzetes vitéztlő úri rend, Barátim* (D_{3a}–D_{4a}) – [VI.] Samuel Citharidis – *Midőn az Ábrahám* (D_{4a}–E_{2a}). Ezután latin nyelvű költemények következnek: [VII] *Succisa cupressus*, aláírása: *Andreas Majerus [e]cclesiae Alnoviensis pastor [et v. c. Gömerien. [senior?]]* (E_{2a}). A következő három vers már a gyászbeszéd íróját köszöntötte: [VIII] *Epi-gramma, quo erudito ... domino oratori panegyryn ... facienti ... aggratulabatur*, szerzője *Martinus Francisci, s. eccles. Csetnek pastor primar.* (E_{2b}) – [IX] *Vir gravis, cithara suavis* címmel *I[srael] L[ang] e[cclesiae] A[lnoviensis] d[iaconus]* (E_{2b}–E_{3a}) – [X] *In funestissimis exequiis ... dn. Gabrielis Bakos ... hanc docte elaboratam panegyryn peroranti viro ... Danieli Sinapio ... aggratulabatur*, szerzője: *Georgius Du[dary], scholae Csetnek. [rector]* (E_{3a}) – [XI] Végül latin nyelvű költemény ismét az elhunytak és erényeinek dicsérete név nélküli szerzőtől (E_{3b}).

Daniel Sinapius-Horčíčka (1640–1688) Zsolnán, majd 1659–1662-ben a wittenbergi egyetemen végezte tanulmányait. Hazatérve Kőviben, Teplán, majd Radványban lett evangélikus lelkész. 1673-tól száműzetésének tíz évét Sziléziában töltötte. 1683-ban Lőcsére hívták meg evangélikus lelkésznek, ahol haláláig működött. Termékeny egyházi szerző, énekköltő volt, akinek nemcsak Magyarországon, hanem Sziléziában is jelent meg műve; Lőcsén korrektori munkájával is segítette a nyomda tevékenységét.

Bakos Gábor, Gömör megyei birtokos Füle, Ónod, Szendrő, Kálló, ill. Szatmár várának volt kapitánya, harcolt Rákóczi György erdélyi fejedelem híveként és a törökellenes harcokban Ferdinánd seregében is. 59 éves korában, 1666. június 5-én halt meg, és október 17-én temették el a csetneki templomban lévő sírboltban, első és második felesége és meghalt gyermekei mellé.

Szabó Károly a magyar és latin nyelvű gyászverseket tartalmazó kiadványt önállóan vette fel (RMK I 1035), de jelezte, hogy az Sinapius gyászbeszédéhez (RMK II 1082) kapcsolva jelent meg. Mivel a füzetjelzés folytatólagos, a két nyomtatvány összetartozása kétségtelen. Az egyetlen megmaradt példány kissé sérült: megcsonkult a címlap impresszumában lévő évszám, ill. a versek aláírása is néhány helyen. Az anagrammákat, ill. hiányos jelöléseket Ján Caplovic oldotta fel (612).

Budapest Nat ①

Igazságnak áldozatja. Kolozsvár 1666. = **Appendix 244**

3291

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1667. Leutschau 1666 Brewer.
– 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3292

[1] [BALASSI Bálint – RIMAY János: Istenes éneki.] – [2] (Via Jacobaea, az az: Jakob patriarkanak olly úta, mely minden uton-jaró, s bujdosó igaz Izraelitákat bátorságos és böldeg derek utra igazgat, egynehány oktató regulák és istenes imádságok által... Lötsen 1666 Brever Samuel.)

$A_{12}P_{12}Q^{11+1}R^{12}S^{12} = [10?] + 366 + [6] + 48? \text{ pag.} - 24^o$

ItK 1992: 644 – MKsz 1992: 349

Vallásos versek gyűjteményének protestáns kiadása és imádságoskönyv. – Bibliográfiailag korábban ismeretlen kiadvány, amelynek egyetlen megőrződött példánya a közelmúltig ismeretlen volt. Címlapja hiányzik, a példány az A_2 levélen a Balassi Bálint költészetét méltató három elogiummal kezdődik: *Elogia ... Valentini Balassa ... Ad Valentinum Balassam Johannes Rimainus*. Incipitmutatóra utaló kezdete: *Bálint, nemzetedben ki voltál Balassa* (A_{2a} – A_{3b}) – *In eundem Janus Balogus Tolnaeus* latin nyelvű verse (A_{3b} – A_{4a}) – *Ungarico idiomate per Johannem Rimai reddita in hunc modum*. A versfordítás kezdete: *Istenasszonyokkal égben az Istenek* (A_{4a} – A_{5b}).

Néhai tekintetes és nagfyságjos vitéz úrnak, gyarmati Balassa Balintnak Istenes és egynehány vitéz éneki címmel kezdődik a kiadvány főrésze (1–366). Ebben a részben két kivétellel Balassi Bálint versei szerepelnek. A második vers Rimay Jánosé, az utolsó vers pedig anonim szerzőtől származik. A versek incipitmutatóra utaló kezdetei a lapszámokkal együtt: 1: *Adj már* – 3: Rimay János: *Ó szegény* – 5: *Lelkemnek* – 7: *Ó én kegyelmes* – 9: *Bizonytal* – 12: *Ó én Istenem* – 15: *Ó szent Isten* – 17: *Kegyelmes Isten* – 19: *Áldj meg minket, Úristen* – 20: *Bocsásd meg* – 24: *Áldott szép* – 26: *Vitézek* – 29: *Nincs már* – 30: *Az én jó* – 34: *A te nagy* – 35: *Mennyei seregek* – 38: *A Szentháromságnak első* – 41: *A Szentháromságnak, kinek* – 44: *A Szentháromságnak harmadik* – 46: *Segélj meg* – 48: *Mint a szomjú* – 51: *Pusztában* – 53: *Ó én édes* – 56: *Végtelen irgalmú, ó* – 60: *Mert ki*.

A versgyűjtemény következő nagy egysége önálló címlappal kezdődik: *Az jó emlékezetű, Istenben idvösségesen nyugvó, néhai nemes és nemzeti Rimai Jánosnak Istenes eniki* (!) következik (61). A címlap verzón Owen-epigramma olvasható, magyar fordításával együtt, kezdete: *Miként a szép*. Rimay énekeinek első része (ez itt nincs jelölve) a *Psalmi LI. Periphrastica explanatio* címmel kezdődik. A gyűjteménybe számos ének prózában írott summája is fel van tüntetve. Az énekek kezdetei: 65: *Könyörülj énrajtam* – 73: *Kiáltok* – 77: *Reménységem* – 81: *Ó ki későn* – 92: *Ó kegyelmes Isten* – 97: *Örök életnek* – 100: *Boldog, kinek vétkét* – 106: *Hívek* –

112: *Ó Uram* – 116: *Egyedül*. – *Második része. Melyben világi életünknek állapotjából származó akadályoknak orvosló eszközeit szedegethetjük elménkbe.* 124: *Vitézség* – 128: *Virtus* – 134: *E világ* – 139: *Kerekded* – 142: *Udvar* – 149: *Hitető* – 152: *Senkit* – 156: *Világon* – 159: *Az Úr az égbe* – 161: *Kinek tegyek* – 162: *Legyen jó* – 165: *Kedvező* – 169: *Enyhítsd meg* – 171: *Hogy felekeztlél el* – 174: *Ha az Isten* – 179: *Tarts meg Uram engem* – 184: *A jó* – 188: *Kegyves Jehova* – 193: *Nincsen segítségem* – 195: *Jöjj mellém* – 198: *Igaz általút* – 199: *Katonák* – 201: *Minden dolgok* – 204: *Nem lehet szebb* – 208: *Szűz Mária lakozván* – 211: *Mi Urunk, s édes* – 212: *Adjunk hálát Istenünknek* – 213: *Az idő*. – Külön fejezetre bontás nélkül ezután Rimaynak a Balassi testvérek halálára írt epicediuma következik: 214: *Bocsásd szent Lelkedet* – 222: *Hadvezérlő* – 226: *Imhol édes* – 229: Balassi Bálint: *Végetlen irgalmú, ó* – 234: *Mint ágyú* – 236: *Pallas* – 239: *Delos* – 244: *Kérddhedd* – 246: *Csodálható* – 250: *Rettenetes*. A gyászversfüzér lezárása a 250. lapon: *Ezek a megnevezett fő személynek, Rimai Jánosnak éneki: Immár következnek már egynehány szép énekek.* 251: Illésházy István: *Forog* – 257: Rimay János: *Ó szép* – 265: Szepsi Csombor Márton: *Ifjúságom* – 270: Szepsi Csombor Márton: *Egekben* – 275: *Szegény fejem* – 277: *A gonosz* – 284: Marus István: *Téged, Uram* – 287: *A műzsák* – 291: Farkas János: *Járulok* – 295: *Megadja* – 299: *Vigasságom* – 300: *Gazdag, bőkegyelmű* – 304: [Pécseli Király Imre:] *Eljő* – 311: [Pécseli Király Imre:] *Könyörülő szent* – 314: [Pécseli Király Imre:] *Paradicsomnak* – 320: [Pécseli Király Imre:] *Én nyavalyás* – 324: [Pécseli Király Imre:] *Egykor* – 327: [Pécseli Király Imre:] *Ne hagyj, Úristen* – 330: [Pécseli Király Imre:] *Praedának* – 333: [Pécseli Király Imre:] *Pajzsa* – 336: *Bűn* – 340: *Könyvem [Könyvem]* – 342: Kanizsai Pálfi János: *Ne szállj* – 345: Czemeki Mátyás: *Magasztallak én Istenem, Uram* – 349: *Miként Aegiptusban* – 352: *Úz Bálint: Várom* – 355: *Az Úristen nekem* – 358: *Mire bánkódól* – 361: *Aki indul*. A kötetet a *Rendi e könyvb[en] foglalt énekeknek* című abcébebe foglalt tartalomjegyzék zárja (Q_{9a}–Q_{11b}).

Egy üres levél után, a füzetjelzést folytatva, de újrakezdődő lapszámozással csatlakozik az énekeskönyvhöz a *Via Jacobaea* című imádságoskönyv. Önálló címlapja és impresszuma van. A címlapon (1) bibliai idézet is olvasható, a címlap háta üres. Az imádságoskönyv az igaz útonjárók számára *I–XV. regulát* és három imádságot tartalmaz (3–48). A *IX.* és a *XII. regulában* a latin disztichonoknak magyar nyelvű fordításai is olvashatók: 17: *Csak az Isten* – 22: *Krisztus, ki megtartál* – 22: *Uram Jézus, tarts meg*.

A kiadvány egyetlen példányát a firenzei Biblioteca Nazionale Centralében Armando Nuzzo fedezte fel 1992-ben. A példány az 1966-os árvízig ép volt, címlappal is rendelkezett. A 18. szádban készült katalóguscédula is az 1666-os nyomtatási évet adta meg. A ma már címlap nélküli firenzei példány kiadási évét a hozzácsatolt imádságoskönyv címlapján lévő 1666-os nyomtatási év alapján is megbízhatóan meg lehet határozni (ItK 1992: 644 és MKsz 1992: 349, Armando Nuzzo). A firenzei gyűjteményről, amelyben Balassi *Istenes énekeinek* 1633-as bécsi kiadása (1599 és MKsz 1992: 349) és más magyar művek is találhatóak, részletesebben Armando Nuzzo írt: ItK 1992: 639–641.

Ezt az 1666-os lőcsei kiadást a Balassi Bálint és Rimay János verseit rendezetten kiadó „negyedik váradi editio” alapján nyomtatták. Ez a megjelölés először az ép címlappal megmaradt 1671-es lőcsei kiadáson olvasható (vö. MKsz 1955: 118, Eckhardt Sándor; Országos Széchényi Könyvtár RMK I 1118a jelzeten), amelyekkel ennek az 1666-os és az 1670-es lőcsei kiadás (3653) beosztása teljes azonosságot mutat. Armando Nuzzo még a kiadások részletes összehasonlításának lehetősége nélkül azt feltételezte, hogy az 1666-os lőcsei kiadás helyesebbnek tűnő szövegképet ad, mint a következő, 1670-es lőcsei kiadás (ItK 1992: 644 és MKsz 1992: 348). Újabbán Parádi Andrea hasonlította össze a két említett kiadás első nagy, Balassi Bálint verseit tartalmazó részét. Ennek alapján megállapította, hogy az 1670-es kiadás 26 esetben,

az 1666-os vizont csak 11 esetben ad helyesebb változatot a másik kiadáshoz képest: szótag-számhibákat, torzításokat is javít. Feltételezése szerint az 1670-es lőcsei kiadás szerkesztője az 1666-os kiadáson kívül más forrást is használhatott, valószínűleg egy rendezetlen típusú kiadást. Vö.: Balassi Bálint és a reneszánsz kultúra. Fialat kutatók Balassi-konferenciája. Budapest, 2004. november 8–9. Szerk. Kiss Farkas Gábor. Bp. 2004, 147–154.

Cf. 787;

rendezetlen kiadások: 1519!; 1933!; 2890, 3197

rendezett kiadások: 2619; –, 3653, →

imádságoskönyv: –, 3653(2), →

Budapest *Nat* cop. – Firenze *Nat* ©

3293

HEINZEL, Joannes: *Exercitatio theologica, qua ζήτημα de majestate omnipraesentiae Christo homini vere et realiter communicata, ad piam et placidam προσδιάλεξιν proponitur in gymnasio Novisoliensi praeside m. Johanne Heinzelio, p. t. ludi-rectore, respondentis munus obeunte Michaele Paulowicz Thuroceno-Jessenensi, ejusdem gymn. alumno, ad diem 28. Maji anno MDCLXVI. horis pro et po-meridianis. Leutschoviae (MDCLXVI) typis Samuelis Brewer.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

RMK II 1083 – Čaplovič 1161

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Davidi Lani, antistiti ecclesiae Brisnen. ..., nec non superattendenti comitatus Soliensis, Thuroczen., Neogradiensis, utriusque Hontensis ...; Christiano Seilmann, ecclesiae Leuchov. pastori primario ac scholarchae ..., Eliae Greschnero, ecclesiae Novisoliens. protomystae ac gymnasiarchae ..., ut et contubernii montani decano ...; Matthiae Porschio, ecclesiae Germanicae ibidem symmistae ..., Samueli Czernack, ecclesiae Schlav. ibidem pastori primario ... ac scholae inspectori ...; Matthiae Furtini, ecclesiae ejusdem ministro secundario ...; Samueli Platani, concionatori Jessenen. ... ac contub. Thurocien. assessori ... Pariter ... Joanni Restiario, p. t. ... reip. Novisoliens. judici primario; Nicolao Jezernicky, ejusdem reipub. consulari ...; Augustino Nitsch, civi ac XXIV. viro ...; Stephano Kochlasch, civi ac urburario in Buckovetz ...; Martino Koroda, civi ac XXIV. viro ...; Jonae Clement, civi et aurifabro ...; Johanni Roser, ... Camerae Novisoliensis perceptoratus scribae ...; Georgio Thessacio, civi itidem ...; Georgio Grundel, fabro ferrario in Valle Dominorum... Aláírója Michael Paulowicz Thuroceno-Jessenensis, respondens. Ezután olvasható a *Prooemium* (A₂a). A főrészt egy kérdés vezeti be: *Quaestio: an humanae Christi naturae majestas omnipraesentiae vere et realiter sit communicata?* (A₂b). A válassz három részre tagolódik: 1. *Status controversiae formatio* (A₂b–B₁a); 2. *Verae sententiae confirmatio* (B₁a–B₂b); 3. *Sententiae contrariae refutatio* (B₂b–B₄a), ez kronosztichonnal zárul, amelynek értéke 1666. Majd a függelék következik *Πάρεργα insuper haec subnectere placuit.**

Theologica címmel négy, *Physica* címmel hat, a disputáció témájához kapcsolódó eldöntendő kérdés (B₄a-b), amelyek végén disztichon olvasható. A nyomtatványt *Matthaeus Kephaldes Thurocz., gymn. Neosol. alumnus* cím nélküli üdvözlő verse zárja.

A *Prooemium* szerint a kálvinisták mindennél jobban támadják és félreértelmezik az *omnipraesentiáról* szóló evangélikus tanítást. Ezért a disputáció, amint ez címéből is kitűnik, arról értekezik, hogy Krisztus emberi természetéhez tartozó mindenütt jelenvalóságának fenségében (majestas) igazán és valóságosan részesül az úrvacsorában a hívő ember.

A fenti kérdést 1666. május 28-án vitatták meg a besztercebányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola igazgatója, Joannes Heinzel volt, a vizsgázó a jaszenovai származású Michael Pavlovitz.

Budapest Acad ① ②* – Budapest Arch ① – Budapes Nat ① ① – Presov Scient ①

3294

HOCHZEITLICHE Belustigungen und Glückwüntsungen so geschehen, als der ... Georgivs Weis ... Pfarrer der Christl. Gemeine zu Rokus seinen fröhlichen Braut-Tag hielt mit der ... Svsanna Haasin des ... Georgii Haases ... Bürgers in dem königlichen Marckt Bela vielgeliebten Tochter ... 1666. dem 7. Martio von guten wehrten Gönnern und geneigten Freunden zu Papier gebracht. Leutschau [1666] Samuel Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4°

Caplovič 1161a

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvánnyal Georgius Weis rókusi lelkész és Susanna Haasst, Georgius Haass (szepes)bélai polgár lányát köszöntötték 1666. március 7-én tartott esküvőjük alkalmából jóakaróik és barátai: (1) *magister Abrahamus Eccard, candidus Bernstadio Silesius in oppido Leibicio verbum Dei nunc praedicans* (A₁b) – (2) *Michael Fischer, senior Fraternitat. ad infer. fluv. Popr.* latinul (A₂a) – (3) *Johannes Vagnerus, diac. Leibiciensis* németül (A₂a-b) – (4) *Adamus Popradius, diac. Beel.* németül (A₂b-A₃a) – (5) *Wenceslaus Johannides, gymn. Caesarefor. rector* (A₃a) – (6-7) *Andreas Eccardus* két német verssel, amelyek közül az elsőt a következő módon vezeti be: *Das folgende aus Preüssen durch Breslau kann gesungen werden nach Art des Königsbergischen: Willst du nichts vom Bräutigam hören* (A₃b-A₄a).

A kiadványt első alkalommal Ján Caplovič írta le (1161a).

Budapest Nat cop. – Kežmarok Ev ①

Kegel, Philipp: Dvanástero přemýšlovani duchovních ... do jazyka českého preložené od Adama Plintovice z Kočova. W Lewoči 1666. = Appendix 245

3295

KEMMEL, Johann: Delineatio synoptica oratorii actvs... in gymnasio... civ(itatis) Leuchoviens(is) rectore m. Johanne Kemmelio... MDCLXVI. 2. Cal. Febr. instituendi... (Summarische Abbildung des Oratorii Actus... in dem Gymnasio... Statt Leutschaw bey ... Rectorat m. Johann. Kemmel ... 1666. den 30 Jan. soll angestellet und gehalten werden... [Leutschoviae] (MDCLXVI) [Brewer].

)⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

MKsz 1963: 345 – Čaplovič 1162 – Varga E 295

Iskolai előadás programja latin és német nyelven. – A címlap hátán külön szöveg nélküli ajánlja a rektor művét *ephoris et inspectoribus gymnasii: ... Christiano Seelmann, ecclesiarum antistiti, ... gymnasiarchae ..., Matthiae Gosnovicero ..., assessori primario notarioque publico ..., Michaeli Kulmann ..., tribuno plebis primario ..., Casparo Hain consulari ..., Samveli Marckfelner organedo et assessori*. A főrés *Actus oratorii* címen összefoglalja a lőcsei evangélikus gimnázium 1666. január 30-i ünnepélyének programját, amelyen a tanulók szónoki tudományukról tettek bizonytságot. Részei a következők: *Pars I. De laudibus Dei – Prologus () (2a) – Pars II. De celebratione Magorum, cunis Jesuli et vocatione gentium () (2b) – Pars III. De mysterio incarnationis – Epilogus () (3a)*. Végül a szereplők neve *Nomina audiendorum – Die Namen () (3a)* két csoportban olvasható: Először *Ordinarii, die hierzu bestellet auß dem oberen und unteren classibus sind* cím után a következő hivatalosan szereplő tanulók neve található: *Johannes Rompauer Leutsch.* – *Clemens Guer Caesareof.* – *Johannes Croner Leutschov.* – *Johannes Husz Bartph.* – *Matthias Frölich Leutschov.* – *David Paucker Szent-Georg.* – *Petrus Theodorus Seelmann Sempron.* – *Michael Hermann Silesius – Laurentius Landinus Leutschov.* – *Johannes Marckfelner Leutschov.* – *Paulus Blecher Leutschov.* Majd *Ad dicendum parati* sorolja fel azoknak az iskolásoknak a nevét, akik készen állnak a szólásra, ha az idő engedi: *Paulus Keczer de Lypocz – Matthias Greschner Neosol.* – *Adamus Procopius Holumnic.* – *Melchior Schmegner Schemn.* – *Matthias Mikloschi Leutsch.* – *Casparus Gosnovicerus Leuts.* – *Michael Kulmann Leutschov.* – *Tobias Fürnstain Leutschov.* – *Matthias Finck Leutschov.* – *Johannes Dobosch Rosnay.* – *Ephraim Kretschmer Leutschov.* – *Johannes Nemeth Leutsch.* – *Tobias Letzelder Leutschov. () (3b)*. Folytatólag kapcsolódik a nyomtatványhoz az első latin címlap német megfelelője ()_{1a}, hátlapján a *Rector* és tanártársai szöveg nélküli ajánlása a lőcsei városi tanács tagjainak: *... wohl-edlen Magistrat ... Stadt Leutschau, als nemlich: Valentino Frölich, jetziger Zeit Stadtrichter, Matthias Gosnovicer, notario publico, Johannes Seldner ... Post-Meister, Martinus Schewermann, Gregorius Girstner, Thomas Helner, Melchior Ratschiger, Caspar Hain, Tobias Fürnstain, Samuel Marckfelner, Georgius Nemeth, Andreas Landinus, Paulus Kramer () (4b)*.

E nyomtatványról először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 345), majd Ján Čaplovič adott hírt, aki a lőcsei Brewer-nyomda kiadványai közé sorolta (1162). Ezt bizonyítják a kiadvány nyomdai jellemzői.

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop. – Levoča Ev ①

3296

KEMMEL, Johann: Examinis Leutschoviano in gymnasio adspirante divini numinis gratia rectore m. Johanne Kemmel L. anno ... MDCLXVI. 9. et 8. Cal. Jul. solenniter celebrandi σκιαγραφία. Leutschoviae (MDCLXVI) typis Samuelis Brever.

(⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1084 – Čaplovič 1163

Vizsgarend. – A nyomtatvány a lőcsei evangélikus gimnázium 1666. június 23-án és 24-én megrendezendő vizsgájának a rendjét és tételeit tartalmazza. A címlap hátán *m. J[ohann] K[emmel]*, az iskola rektora *Davidi Spillenberger ... civitatis Leutschoviensis medico ordinario ... fautori literarum* ajánlja e művet. Ezután következik az ünnepélyes keretek között megtartandó vizsga rendje (₂a) és tételei az alábbi sorrendben: *Theses ... ex theologia: De lege seu Decalogo* (₂b–₃b) – *II Ex physicis* (₃–₄a) – *Sequuntur disciplinae instrumentales I. Logica – 2. Rhetorica et oratoria – 3. Grammatica Graeca – 4. Poesis Latina – [5. Musica]* (₄a-b).

Budapest Nat ① – Halle Univ ①

3297

LUTHER, Martin: Catechesis minor d. Martini Lutheri, Germanice et Latine. Leutschoviae MDCLVI [recte MDCLXVI?] typis et sumptibus Samuelis Brewer.

A⁸–C⁸ D⁴ = [28] fol. – 8^o – Orn.

Čaplovič 1026

Evangélikus katekizmus. – E bibliográfiailag korábban ismeretlen kiadványt először Ján Čaplovič írta le a Budapesti Egyetemi Könyvtár állományából (1026). Luther kis katekizmusának kétnyelvű, latin–német kiadása, kéthasábos szedésben. Szövege és beosztása megegyezik az 1656-ban Brassóban megjelent kiadásával (2632),¹⁰ illetve az 1668-as kassai kiadással is (3428), de a kassai kiadással mutat nagyobb azonosságot, mert a latin szöveg a szedés bal oldali hasábjában található.

A nyomtatvány impresszuma az 1656-os kiadási évre utal, amely Samuel Brewer nyomdász nevével nem egyeztethető össze. Ő ugyanis csak 1665-ben, atyja, Lorenz Brewer halála után vette át a lőcsei nyomdát. Mivel római évszámról van szó, elképzelhető, hogy egy X szám tévedésből lemaradt az impresszumról, így valójában 1666-ban nyomtatták ki ezt a kétnyelvű katekizmust. Čaplovič a kiadás évszámát nem vonta kétségbe, és Samuel Brewer első nyomtatványának tartotta a művet (1026).

Cf. 1776; 2632, –, 3428. →

Budapest Univ ①

3298

<Nový a starý kalendář Kristofa Neubarta na rok 1667. Levoča 1666 Brewer. 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3101!

3299

NUPTIAS secundas favente numine ... m. Thomae Greb Beelensi, lib. Regiaeq(ue) civitatis Caesareoforensis ecclesiae pastori et gymnasii ibid. inspectori primario ... cum ... Margareta ... Eliae Berg, civis et senatoris Caesareof. ... filia ... sponsa ... MDCLXVI. Dominica II. post Epiphaniam Domini sollenniter celebratas ... gratulantur amici et fautores. [Leutschoviae] (1666) typis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1085 – Čaplovič 1165

Lakodalmi versek. – A kiadvány Thomas Greb, késmárki evangélikus lelképásztornak és a gimnázium felügyelőjének Margareta Berggel, Elias Berg, késmárki szenátor lányával 1666. január 17-én kötött esküvője alkalmából készült. Az ifjú párt verssel köszöntötték barátaik és jóakaróik. (1–2) *Abraham Eccardius, in oppido Leibicio pastor ordinarius* (A₂a-b) – (3) *Elias Sartorius, diac. Caesareofor.* (A₂b) – (4) *Wenceslaus Johannides Moravus, gymn. Caesareof. rector, Anagrammatismi* címen (A₃a-b) – (5) *Johannes Meltzelius Morav., gymn. Caesar. conrect.* (A₃b–A₄a) – (6) *Johannes Conradi Musna Transylv., cantor scholae Caesareof.* (A₄a) – (7) *Matthaeus Beichel, auditor Caesareof.* (A₄b).

A szepesbélai születésű Thomas Greb egyetemi tanulmányait 1650–1653 között Strassburgban végezte, 1667–1669 között késmárki evangélikus lelkészként működött. 1674-ben száműzetésbe kényszerült. Száműzöttként halt meg 1683-ban.

Budapest Nat ⊕ – Halle Univ ⊕ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3300

PROPEMTICA, quibus viro ... clarissimo dn. m. Christiano Seelmanno, antehac ... montanae Cremnicensium, jam vero Leutschoviensis in superiori Hungaria ecclesiae pastori, filiarum et scholarum inspectori ... manus et

musae amicorum in regio liberoq(ue) oppido Rust ad lacum Hungariae
 gratulantur a. MDCLXVI. (Leutschoviae MDCLXVI) typis Samuelis Brever.
 []² = [2] fol. – 4°

RMK II 1086 – Čaplovič 1166

Üdvözlő versek latin és német nyelven. – A költeményeket Christian Seelmann körmöcbányai evangélikus lelkésznek a lőcsei első evangélikus lelkészi tisztre való távozása alkalmából írták ruszti jó barátai: (1–2) latin és német köszöntő verssel szerepel *Jeremias Sontag Siccerhusa Francus ad Moenum, p.t. pastor evang. et orthod. in reg. lib.que oppido Rust* ([]_{1b}–[]_{2a}) – (3) latin nyelvűvel *Georgius Wörös Modra-Hung., p.m. rect. Rustien.* ([]_{2a}) – végül német nyelvű költeményeket írt (4) ... *seinem ... praeceptor, anjetzo ... patrono ... Andreas Fleischhacker, s.s. theol. stud.* ([]_{2b}) – (5) *Adamus Bauer, civis et senator, regii lib.que oppidi Rust ad Lacum Hung.*

A ruszti gratulálók versgyűjteménye nem 1665-ben, Seelmann lőcsei lelkésszé választásának évében, hanem a címlap szerint az azt követő évben jelent meg. Az előző évben Seelmann lelkészi meghívása alkalmából számos kiadványt adtak ki, ld. 3209, 3220, 3221, 3222, 3224, 3225.

Cf. 3209, 3220, 3221, 3222, 3224, 3225, 3462

Budapest Nat ①

Olim: Ráth György

3301

SEELMANN, Christian: Der XIX. Psalm David, erkläret in einer ...
 Leichpredig, welche bey christlicher Bestattung der ... Fraven Maria, des ... H.
 David Melcelii, vornemen Handelsmannes von Trentschin liebstgewesener
 numehr seeliger Hauß-Ehre a. 1666 den 8. Jenner in der königlichen freyen
 Stad Leutschau denen Betrübten zu Trost gehalten, itzo aber dem damahls
 abwesenden, vnd nu desto mehr betrübten Herrn Wittver zu minderung
 seines Hertenleids auf Begehren herausgegeben worden von M. Christiano
 Seelmann Cob. Fr., der Kirchen daselbst Pastore. (Leutschau 1666) bey
 Samuel Brewern.

A⁴-G⁴ H² = [30] fol. – 4°

Sztripszky II 2593/141 ← MKsz 1890: 270 – Čaplovič 1167

Evangélikus gyászbeszéd német és latin nyelvű gyászversekkel. – A gyászbeszédet Christian Seelmann lőcsei első lelkész mondta el David Meltzel feleségének, Maria Wüstemann-nak a temetésén Lőcsén, 1666. január 8-án. A címlap hátán *Denen ... Herren ... David Melcelio, vornemen Handelsmann von Trentschin, itzo höchbetrübtem Herrn Wittiber und dessen Herrn Vatern ... Johanni Melcelio, auch berühmten Handelsmann in der benachbarten königl. frei.*

Stadt Kaisers-Marck und dann ebendesselben Herrn Brudern ... Johanni Melcelio, bei der wohlerwähnten Stadt ... Schulbeamten und conrectori ... ajánlotta az átnyújtott gyászbeszédet M[agister] C[hristian] S[eelmann] P[astor]. A halotti prédikáció tagolása: Vorbereitung (A_{2a}–A_{3a}) – a bibliai textusra történő utalás (Der XIX. Psalm verlesen) és Eingang (A_{3b}–B_{1a}) – Abhandlung (B_{1b}–F_{4b}) – Lebenslauf (G_{1a}–G_{2a}) – Abdankung (G_{2b}–G_{3a}). Ezután két gyászvers csatlakozik a gyászbeszédhez: Angehängte Trostschrift, dem hochbetrübten Wittiber ... hochgeehrten Hr. Schwager zu Trost ... abgeilet und überreicht vom M[agister] J[ohann] K[emmel] (G_{3b}–G_{4b}) – Ad fratrem charissimum, viduum moestissimum címmel, szerzője Johannes Meltzelius Moravus, gymn. Caesareof. conrector (G_{4b}–H_{2b}).

A frankföldi, coburgi származású Christian Seelmann a wittenbergi egyetemen végezte tanulmányait. 1650-től Magyarországon működött a soproni evangélikus gimnázium rektoraként. 1656-tól evangélikus lelkész Modoron, utána Körmöcbányán, 1665-től 1674-es száműzéséig pedig első lelkész Lőcsén. 1675-ben Németországban hunyt el.

Az elhunyt Maria Wüstemann, Erhard Wüstemann lőcsei képviselő-testületi előljáró leánya húsz éves korában ment feleségül David Meltzel morvaországi származású kereskedőhöz. Házasságukból hat gyermek született. A család Trencsénben élt, de a török veszély idején Boroszlóba mentek át, utána pedig Lőcsére. Az asszony 33 éves korában, 1665. december 31-én halt meg.

A gyászoló férj a haláleset és a temetés idején üzleti ügyekben távol volt. Seelmann az ő kérésére jelentette meg a gyászbeszédet nyomtatásban. A német nyelvű gyászvers szerzői monogramját Ján Čaplovič oldotta fel (1167).

A nyomtatványt először Horváth Ignác írta le (MKsz 1890: 270), ez alapján vette fel Sztripszky Hiaodor is bibliográfiájába (Sztripszky II 2593/141).

Budapest *Nat* ① – Levoča *Ev* ①

Thomae, Elias, sen.: Dissertatio de morte, respondente Michaelae Lany. Lőcse 1666. – Vide 3333

3302

[1] UJ és o kalendarium Christus urunk születése után való 1667., mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztattott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2](Astrologiai vizsgálás, avagy az plánétáknak és egyéb nevezetes fő tsillagoknak forgásiból vött jövendőles ez Christus urunk születése után 1667. esztendőre, mellyben az esztendőnek négy részéről, az után az eclipsisekről, hadakról és békeségről rövideden le-írt Neubarth Christoph B. S. theol. és astrol.). Lőtsén [1666] Brevet Samuel által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

MKsz 1930: 140 – Čaplovič 1164

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évi naptáréval (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. A prognosztikon önálló címlapját (B_{6b}) az alábbi fejezetek követik: *Első rész, melyben az eszterdőnek 4 kántori vizsgálatik meg. I. A télről* (B_{7a}–B_{8a}) – *II. A tavaszról* (B_{8a}–b) – *III. A nyárról* (B_{8b}–C_{1a}) – *IV. Az ősztől* (C_{1a}–b) – *Második rész. A Napban és Holdban leendő eklipszisekről* (C_{1a}–C_{2a}) – *Harmadik rész. A hadról és békességről* (C_{2a}–C_{3b}) – *Negyedik rész. A betegségekről* (C_{3b}–C_{4b}) – *Ötödik rész. A földi termésről* (C_{4b}–C_{6a}). Ezt a részt külön fejezetcím nélkül, de nagyobb betűtípussal szedve *Az Isten könyörüljön meg rajtunk* kezdetű imádság zárja (C_{6a}–b). A *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzéket (C_{7a}–D_{4b}) befejezésül a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* követi (D_{5a}–E_{8a}). A krónika az 1665. évvel zárul.

A vásárjegyzék egy része és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az 1664-re kiadott kalendáriumban olvashatóval (3109).

A kiadványt első ízben a Todoreszku-Horváth könyvtár részeként Pukánszky Kádár Jolán ismertette (MKsz 1930: 140).

Cf. 2654!

Budapest *Nat* ① + cop. (Sárospatak) – Kecskemét *Ref* ④* ④* ④* ④* – Sárospatak *Ref* ④ ④

3303

GERALDINUS, Balthasar: *Conclusiones theologicae de peccatis et divina gratia, quas in ... universitate Tyrnaviensi ... MDCLVI. die (22) mense Decembri propvgnabit Ioannes Chernanski Solicitudinis Iesv, praeside ... Balthasare Geraldino ex eadem Societate Iesv, ss. theologiae doctore, ejusdemque professore ordinario, nec non facultatis theologiae p. t. decano. Tyrnaviae (MDCLXVI) cum facultate superiorum, formis accademicis [!]* apud Matthaeum Byller.

[1] fol. – 445 x 341 mm – Init.

MKsz 1918: 82 – Čaplovič 2016

Katolikus teológiai vizsgatételek. – Az ívrét alakú egyleveles nyomtatványt körzetekből álló szedett keret övezi. A cím alatt három hasábra szedve húsz tétel *I–XX* olvasható a bűnről, a bűnös állapotról, a halálos, bocsánatos és eredendő bűnről, valamint ezeknek az isteni kegyelemhez és az érdemszerző jó cselekedetekhez való viszonyáról.

E vizsgatételeket 1666 decemberében, az egyetlen ismeretes példány kézirásos bejegyzése szerint 22-én vitatták meg a nagyszombati egyetemen. A vizsgáztató, Balthasar Geraldinus (1624–1679) osztrák jezsuita 1665–1668 között működött Nagyszombatban mint a teológia professzora és a kar dékánja (vö. Lukács: *Catalogus* I 411). A vizsgázó Ján Černanský szláv származású volt, korábban Trencsénben és Kassán tanult (vö. Lukács: *Catalogus* I 200).

A ma ismeretes unikum példányt először Ferenczi Zoltán (MKsz 1918: 82), majd Ján Čaplovič írta le (2016). Méretét mindketten 49×37 centiméterben adták meg. Ez az egész papírív mérete, a szedéstükör ennél valamivel kisebb.

Budapest Univ ①

3304

»[1] KALENDARIOM Christus Vrnk születése utánvaló MDCLXVII. eztendoere, mellyek a' nemes és kiralyi Nagy-Szombat városának és Magyar s-más szomszéd országokban kiváltkeppen valo helyeknek meridianumiára a tvdos es nevezetes astronomvsnak, A r g o l v s A n d r a s n a k c a l c u l a t i o i á szerint Nagy-Szombatban lévő Astrophilus szorgalmatóssan el rendelt.« – [2] (Prognosticon coniecturale astrologicum, Christus Urunk születése-után való MDCLXVII. esztendőre, melly a' tudós és névezetes mathematicusnak, A r g o l v s A n d r a s n a k a z é g i j e g y e k f o l y á s i n a k c a l c u l á t i ó j a b ó l f e l t a l á l t a t o t é s k i h o z a t - t a t o t e g y N a g y - S z o m b a t b a n l é v ő A s t r o p h i l v s á l t a l .) (Nagyszombat) [1666 typ. Academicis].

[A]⁸⁷ [B]⁸ C⁸ D⁸, A⁸-C⁸ +? = [56 + ?] fol. – 16° – 1 ill., color.

Dézsi: Suppl. 89 – Čaplovič 2018

Új-naptár és prognosztikon. – Dézsi Lajos Supplementumában (89) ma nem ismeretes példány alapján, terjedelmi adatok nélkül írta le a kalendárium és a hozzá tartozó prognosztikon címlapját. A ma is példányból ismeretes prognosztikon és a naptársorozat többi tagjának címszövege alapján címfelvétele pontosnak tűnik. A nyomtatvány tartalma az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött három, valamint a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárában található töredék egyesítésével állapítható meg. Az „A” füzetből csak egy levélpár felső része maradt fenn, feltehetően az A₃ és az A₆ levelek. A hónapok táblái a B_{6a} lapon fejeződnek be, minden hónap két lapon helyezkedik el. Ezt követően olvashatók *Prognostica perpetua* címmel a hónapversek (B_{6b}-B_{7a}), amelyek januári kezdő sora: *Ha a fagyott földek hóval fődöztenek* (B_{6b}). Az önálló címlappal (B_{7b}) ellátott prognosztikon a következő fejezeteket tartalmazza: *verses A Nap és Holdból minden időre való jövendölések. A Nappól* (B_{8a}-b), kezdősora: *Ha a Nap köd nélkül – A Holdból* (B_{8b}-C_{1b}), kezdő sora: *Ha felemelt szarvval – Purgátiók és más orvosságok bevételéről* (C_{1b}-C_{3a}) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (C_{3a}-C_{4a}) – *Mikor jó eret vágatni* (C_{4a}-C_{5b}) – *Mit kell itélni a kibocsátott vérről* (C_{5b}-C_{6b}), ebbe a fejezetbe ékelődik be egy fametszetes ábra, a rajta látható rövidítések magyarázatával, amely azt mutatja, hogy melyik égővi jegy uralma alatt, melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani (C_{6a}). Ezt követi külön fejezetcím nélkül a köpölyözésről szóló tanácsadás (C_{6b}-C_{7a}), majd A [f]ürdősről (C_{7a}-b) – A szántás-vetésről (C_{7b}-D_{1a}) – Az esztendőnek négy részéről. A télről (D_{1a}-D_{2b}) – A tavaszról (D_{2b}-D_{3b}) – A nyárról (D_{3b}-D_{4b}) – Az őszelel (D_{4b}-D_{5b}) – Az esztendőnek bőségeről (D_{5b}-D_{6a}) – A betegségekről (D_{6a}-D_{6b}) – A hadakról (D_{7a}-b). Ez utóbbi fejezetet a Joannes Misch által készített, 1658-ra megjelent nagyszombati kalendárium (2724) szövegének szó szerinti átvétele. A további részek szerzője ismeretlen (MKsz 2005: 158, Kiss Farkas Gábor). Feltehetően

a kiadványhoz tartozik újra kezdődő füzetjelzéssel az *Új, rövid krónika az Magyarországnak emlékezetes dolgairól* (A₁a–C₈b), amely az 1666. június 23-án Nagyszombatban pusztító tűzvész hírével végződik. E rész csupán az Országos Széchényi Könyvtár második, töredékes példányában (RMK I 1058c/2) található meg, amely csak a krónikát tartalmazza. A krónika utolsó bejegyzése alapján feltételezhető, hogy az 1667-re készült kalendáriumhoz tartozik. De nem zárható ki az sem, hogy a jelenleg példányból nem ismeretes következő évi naptár (3376) része volt. Az 1669-re kiadott kalendárium (3472) krónikájával már biztosan nem egyezik. Az újra-kezdődő füzetjelzés a kalendáriumok általános gyakorlatától eltérő, szokatlan megoldásnak tekinthető. A kalendáriumok szokásos részeit figyelembe véve, a kiadványhoz alighanem még vásárjegyzék is járult, amely azonban ma nem ismeretes.

A tizenhatodret naptárt Ján Čaplovič bibliográfiájában nyolcadret formátumúnak tartotta (2018). A 16° valóban nem illik a nagyszombati naptársorozatba: az 1658 (2724) és 1659-re (2788) készült kalendárium 4°, az 1661-re kiadott 8° (2931), miként az 1669-re készülttől kezdve a többi is (3472, 3582, 3670).

Cf. 2724!

Budapest Acad ④ – Budapest Nat ④ ④ ④

3305

<Misch, Joannes: *Medicina pauperum. Tyrnaviae?* 1666 typ. Academicis.>

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Orvosi tanácsok.

Példányból ismeretlen nyomtatvány, amelynek egykori létezése Georg Schaidenpergernek, a nagyszombati jezsuita gyógyszerért vezető orvosnak Rómába, Athanasius Kircherhez írott leveléből feltételezhető. Az 1666. december 12-én kelt levélben megemlítette elődjét, Joannes Misch jezsuitát is, aki az antimon használata mellett érvelt: „Idem confirmatur ex libello de *Medicina pauperum* puto a Rndo Pre Joan. Misch hoc anno denuo edito: in quo Antimonium contra suo Osore solidissime defenditur, plurimi Authores ei patrocinantes allegantur, et miraculosae in diuersissimis morbis curationes per id factae plurimae adducuntur...” (MKsz 2005: 147–148, Kiss Farkas Gábor).

Misch *Medicina pauperorum* című művének magyar változata 1660-os lőcsei kiadásából már ismeretes (*Szegények patikája*, 2918). Valószínű, hogy ugyanott, ugyanabban az évben latin nyelven is kinyomtatták (2917). Tartalmi vonatkozásai alapján a fent idézett levélből sikerült a *Szegények patikája* anonim szerzőjét azonosítani. A *Medicina pauperorum* újabb kiadása Schaidenperger levele szerint „ebben az évben”, tehát 1666-ban jelent meg. A levélíró személye miatt ez esetben már inkább nagyszombati kiadás feltételezhető, amelynek nyelve latin volt (de nem zárható ki, hogy latinul és magyarul is megjelent, vö. 3306).

Cf. 2917, 2918, –, 3306

3306

<Misch, Johann: Szegények patikája, mely ingyen kinyittatott. Nagyszombat 1666? typ. Academicis.>

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Orvosi tanácsok.

Példányból ismeretlen nyomtatvány. Mivel egykorú utalás alapján feltételezhető, hogy Johann Misch jezsuita *Medicina pauperum* című műve 1666-ban valószínűleg Nagyszombaton újabb kiadásban megjelent (3305; erről ld. MKsz 2005: 148, Kiss Farkas Gábor), nem zárható ki, hogy e kis terjedelmű orvosi munkát ezzel egyidejűleg magyar nyelven is kiadták. A mű magyarra fordított változatának első, 1660-as lőcsei kiadása példányból ismeretes (2918), ez a kiadás szolgált a fenti címléírás alapjául.

Cf. 2917, 2918, 3305, –

Buzinkai Mihály: Compendii logici libri dvo, ... S. Patach MDCLXVI. = Appendix 247

3307

KOMÁROMI C[SIPKÉS] György: Keseredet lélek tisztí, az az olly temetési rövid tanítás, mellyben mint kellyen magát viselni az Istennek atyai ostorát szenvedő, s' a' miatt meg-keseredett szivü lelkü embernek, az alatt az Szent írásbol egygyügyüven meg-jelentetik. Mellyet ... Dobozi Jánosnak, ... Dobozi Istvan vramnak ... szerelmes fiának hosszas nyavalyáin által költ hideg testének tisztességes el-takarittatásakor az élő hivek épületire és az szomoru szivek enyhítésere a' debreczeni nagy temetőben tett a' sir felett 1666. esztendőben Sz. Jakab havának 19-dik napján Comaromi C. György S[zent] I[rást] M[agyarázó] D[octo]r E[s] D[ebreceni] P[raedicator]. Patakon (1666) [typ. principis] Rosnyai Ján.

(?)⁸, A⁸ B⁴ = [15] + 24 pag. – 8° – Init.

RMK I 1037

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Komáromi Csipkés György debreceni református lelkész mondta el 1666. július 19-én Dobozi János temetésén a debreceni temetőben. A címlap háta üres. *Nemzetes ... Dobozi István uramnak, Debreczen városának sokszori főbírájának és ... nemes tanácsának egyik fő tagjának...* ajánlotta a prédikációt Debrecen 1666. augusztus 28-iki keltezéssel *Comáromi C. György* ((?)_{2a}–b). A hosszú cím megismétlésével kezdődik a halotti prédikáció (1–24), amelyet *Előljáró beszéd* ((?)_{3a}–(?)_{7a}), *Prédikáció előtt való rövid könyörgés* ((?)_{7a}–(?)_{8b}) és a Zsoltárok könyvéből vett bibliai *Textus* vezet be ((?)_{8b}).

Dobozi János, Dobozi István volt debreceni főbíró fia az *Előljáró beszéd* szerint életének virágjában, harminc esztendő korában halt meg, hosszas betegeskedést követően. Három fiút hagyott maga után. Komáromi Csipkés György a gyászoló apa kívánságára adta ki nyomtatásban a gyászbeszédet másfél hónappal a temetés után.

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ②*

Olim: Lugossy Józsefnél Debreczenben

3308

[KOMÁROMI CSIPKÉS György:] *Trans substantiatio exentizata, hoc est annullatio discursus, super Johan. 6. v. 55. pro Transsubstantiatione formati: in festo, ut vocant, corporis Christi, proxime elapso, habitu, et cuidam generoso ac vere nobili simulque orthodoxo viro in scriptis missi, facta per Agricolam Arbuteum.* [Patakini] MDCLXVI [typ. principis].

A¹²-E¹² F^{6+?} = 132 + ? pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 1112 – MKsz 1918: 82

Református vitairat. – A címlap hátán kezdődik a *Lectori benevolo salutem* kezdetű előszó (2–4), keltezése 1666. augusztus 7., aláírója *A(gricola) A(rbuteus)*. A főrész az átlényegülésről szóló katolikus tanítással vitázik, címe *Trans-substantiatio exentizata* (5–132). Szövege az unikum példányban az LIX. pont közepén megszakad.

Komáromi Csipkés György debreceni református lelkész ezzel a latin és magyar nyelven is kinyomtatott vitairattal (vö. 3385) válaszolt Bársony György váradi katolikus címzetes püspök, szepesi prépost kézirat, úrnapi prédikációjára. A latin és magyar kiadás bevezető részei és szövege megegyezik egymással. A vita keletkezéséről, a szerzőségről és az *Agricola Arbuteus* álnév feloldásáról ld. a magyar kiadásról készült tételt (3385). A magyar kiadás összesen LXII. pontot tartalmaz és a sajtóhibák jegyzékével zárul. Ennek alapján a meglévő unikum példány teljességébe csupán néhány levél hiányzik. A szövegbeosztásból arra lehet következtetni, hogy a kiadvány az „F^m” füzet 10. vagy 12. levelével befejeződött.

Szabó Károly, aki még nem ismert példányt e munkából, Komáromi Csipkés György aut bibliográfiája alapján 1667. évi sárospataki nyomtatványként feltételezte egykori létezését (RMK II 1112, vö. Komáromi Csipkés György: *Catalogus operum...* Claudiopoli 1677, RMK 1401 és Száz 1873: 140). A ma ismert egyetlen példányt először Zoványi Jenő írta le (MKsz 1918: 82). Ennek impresszumában 1666. a kiadás éve. Mivel az előszó szerint Komáromi kézírata már 1666. augusztus 7-én készen állt a megjelentetésre, Komáromi aut bibliográfiájának ettől eltérő adata ellenére sem lehet kétségbe vonni, hogy a kinyomtatás még ebben az évben megtörtént. A betűtípusok vizsgálata bizonyítja, hogy a kiadvány a pataki műhelyben készült, amint ezt Komáromi maga és Zoványi Jenő is megállapította (Száz 1873: 140, MKsz 1918: 82, *Theologiai Szemle* 1925: 268).

Cf. –, 3385

Budapest *Nat* cop. – Debrecen *Ref* ②*

3309

KÖLESÉRI Sámuel: [1] Idvesseg sarka, avagy az Evangeliom szerint-való igaz religiónak, első-fundamentomos igasságának avagy principiuminak (mellyeknek tudása s' hitele-nélkül senki nem idvezülhet) öszve-szededetése; azoknak nyilván-való és ellene-mondhatatlan Sz. Irás tanu-bizonyságiból-való meg-állatása; es a' kegyesség-gyakorlásban, azokból ki-fakadó sok féle hasznoknak meg-mutogatása, mellyet edes nemzete lelke-javáért világra bocsátott Köleseri Samuel, Christus Jesus evangeliomának szolgálja, szendrei r. ecclesiában. – [2] (Bankodo lelek nyögési, az az: Szent Irás szavaiból szedetett s' a' felső esztendőkben való szomoru alkalmatosságokhoz szabattatott néhány könyörgések, mellyeket a' szendrei r. ecclesia lelki épületire irt volt, mostan pedig némelylek kérésére ki-bocsátott Köleseri Samuel, Christus evangeliomának szolgálja.) Saros Patakon MDCLXVI [typ. principis] Rosnyai Janos.

)(⁸)(⁴. A⁸-R⁸ = [1] + 19 [recte 20] + [2] + 242 [1] + 28 [recte 27] + [1] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK I 1038 – RMK I 1039

Református hitelvek és imádságok. – A címlap háta üres. *Ajánló levél amaz ... Ugozca vármegyéből származott ... Farkas Ferepocz uramnak, nem régen amaz híres Murány várának fő kapitányának ... igaz haza fiának ... alázatosan ajánlom ez első sengécskét* (1–10). Az ajánlás aláírása: *Köleseri Samuel*. Ezután következik az *Elöljáró beszéd a vallását s' idvességét szerető kegyes olvasóhoz* (11–19 [recte 20]), melyet *Szendróben pünkösöd havának 16. napján MDCLXVI. esztendőben ... Köleseri Samuel* írt alá és *A' részeknek lajstroma* című tartalomjegyzék () ()_{4(a-b)}. A fő mű, az *Idvesség sarka* a református vallás igazságait összefoglaló-fejtetgető, ellenvetéseit megcáfoló traktátus. 28 fejezetben tartalmazza azokat a Szentírásból vett *fundamentomos igazságokat*, amelyek az üdvösséghez szükségesek (1–242).

Önálló címlappal (Q₂a) és impresszummal (*Saros Patakon 1666 Rosnyai Janos*), de folytatózó füzetjelzéssel kapcsolódnak a műhöz a *Bánkódó lélek nyögési* címen kiadott imádságok. A kiadványnak ez a része nyolc imaszöveget foglal magában. Nagyobb részüket még a fél évtizeddel korábban történt szomorú események, Várad eleste és a Gyalu és Fenes közötti harcok ihlették (1–28 [recte 27]). Az utolsó számozatlan lapon rövid sajtóhibajegyzék olvasható: *A derekasabb fogyatkozásokat (melyek estek az autornak távol létele miatt) így jobbíts meg, kegyes Olvasó* (R₂b).

A *Bánkódó lélek nyögési* kritikai kiadása Fazakas Gergely Tamástól: *Könyv és Könyvtár XXVII*. Debrecen 2005, 111-124.

Köleséri Sámuel (1634–1683) szülővárosában, majd 1654–1657 között Leidenben és Angliában tanult. Hazatérve két évig Váradon tanított, majd a Borsod megyei Szendrőn lett református lelkipásztor. 1667-től már tokaji, 1672-től pedig debreceni lelkész és esperes. Az *Idvesség sarka* az első Magyarországon nyomtatásban megjelent munkája, amelyet később még számos követett. Műve előjáró beszédében megemlítette a *Magyar Biblia* kiadása körüli munkásságát, és azt is, hogy e traktátusát *Bifield Miklós* angliai teológus műve alapján írta.

A fordítás, pontosabban átdolgozás eredetije Nicholas Byfield (1579–1622) angol puritán teológus „The Marrow of the Oracles of God” című munkája, amely a szerző fő műveként 1620-ban jelent meg először, és 1640-ig 11 kiadást ért meg (Berg: Angol hatások 174–175).

Köleséri életművéről újabban Csorba Dávid („A’ sovány lelket meg-szépíteni.” Debreceni prédikátorok (1657–1711). Debrecen 2008, 73–138), panaszimádságairól Gyulai Éva (Egyház-történeti Szemle 2006, 66–70) és Fazakas Gergely Tamás írt, ld. a szövegkiadást, 65–111.

Cf. –, →

In 12 bibliothecis 14 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ref, Univ* – Cluj-Napoca *Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Kežmarok *Ev* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureș – etc.

3310

(POSAHÁZI János): A’ három kérdésre-valo summás válasz-tételnek egy arra lött alkalmatlan felelettel való nagyob megerössödese es azon feleletnek megrázogatása. [Patak] 1666 [typ. pricipis].

A¹²-N¹² = [1] + 309 + [1] pag. – 12° – Orn., init.

RMK I 1050

Református vitairat. – A címlap háta üres. A kiadvány élén kezdődik az *Ajánló levél ... Zemplén vármegyének igaz reformata keresztyén vallást követő, valló s védelmező fő-fő rendinek*, aláírója Nagyságtok alázatos szolgája Posahazi Janos (1–13). Ezt követi az előszó, *Rövid megszólítása a keresztyén olvasónak* (14–16). A külön cím nélkül kezdődő főrész *80* pontot foglal magában (17–306). A kötetet *Befejezés* zárja (307–309), ennek végén *Finis* felirat, az utolsó lapon pedig a *Nyomatásban esett fogyatkozások* olvashatók.

E vitairat válasz Sámbar Mátyás ma már példányból ismeretlen *A három kérdésre lött summás választételre írott felelet* című, ugyancsak 1666. évi munkájára (3289). Sámbar viszontválasza a következő évben jelent meg (3347).

A Sámbar Mátyás, Pósházi János és Matkó István között lezajlott ún. felső-magyarországi hitvita részletes ismertetését ld. a polémia kiindulópontját jelentő *Három üdvösséges kérdés* (2997) című mű első kiadásánál (Kassa 1661).

A kiadvány a nyomdai anyag vizsgálata alapján a pataki nyomdában jelent meg (MKsz 2005: 396, V. Ecsedy Judit).

Cf. 2997!, 3288, 3289, –, 3347

In 11 bibliothecis 16 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureș

3311

PÓSAHÁZI János: Posahazi Janosnak Kis Imre nevű jesuita páter-rel való vetelkedese im ez kerdesrül: Volt-é valaha, valaholott, valakinél Calvinus Janos előtt a' mostani Cálvinisták vallása? [Patak] MDCLXVI [typ. principis].

A⁸-D⁸ [E]² = 67 pag. – 8° – Orn.

RMK I 1046 – MKsz 1912: 57–58

Református vitairat. – Ez a vitairat, amely 1666-ban valószínűleg március elején hagyta el a sajtót, válasz Kis Imrének ugyanezen év januárjában a fenti címben is olvasható kérdésről kiadott értekezésére (3284). A címlap háta üres. A következő lapon kezdődik *A keresztyén olvasóhoz tudósító levél* (3–5). A főrész címe: *A dologról való trakta. Volt-e valaha, valaholott, valakinél Calvinus János előtt a mostani kálvinisták vallása* (6–67).

A *Tudósító levél*ben Pósházi János ismerteti a vita előzményét: két sárospataki udvari ember, Pika Menyhért és Zombori Péter beszélgetését (vö. 3284). A főrész először összefoglalja Kisnek és Pósházinak a kérdésről 1665-ben folytatott kéziratossá vitáját (6–20). Majd közli a valdensek és kálvinisták megegyező tanításainak Pósházi által összeállított 49 pontját (20–32), amelyekkel a sárospataki professzor a kálvinista tanítás Kálvin előtti létezését óhajtotta bizonyítani, s egyúttal válaszol Kis ezekre vonatkozó korábbi ellenvetéseire (32–52). Végül visszautasítja ellenfele őt érintő gúnyos állításait, amelyek egy része a jelen művel cáfolni óhajtott vitairatban (52–58), másik része Kis: *Rövid felelet a kálvinista consequentiák haszontalanságáról* Kassa 1665 (3202) című munkájában olvasható (59–67).

E kiadványt Szabó Károly Lugossy József példánya alapján ismertette, amely a 64. lap után megszakad. Ezt ma a budapesti Akadémiai Könyvtár őrzi. A végén teljes sárospataki példányt, amely nem régen került vissza eredeti őrzési helyére (vö. Trofejnye knigi 167, nr. 0774), Harsányi István ismertette. Mivel ennek címlapján nincs évszám, felvetette a lehetőséget annak is, hogy a két példány talán nem is egy kiadásból való (MKsz 1912: 57–58). A két címlap azonban azonos, csupán a sárospatakinak hiányzik az alsó része, ezért nem látható rajta a nyomtatott évszám.

A kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint a sárospataki nyomdában készült (MKsz 2005: 396, V. Ecsedy Judit).

Kis és Pósházi vitájával részletesen Heltai János foglalkozott. Ő állapította meg az egyes vitairatok sorrendjét és pontos megjelenési idejét (MKsz 2007: 179–184).

Cf. 3202, 3284, –, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

Budapest *Acad* ②* (Lugossy József, Debrecen) – Budapest *Nat* cop. partim (Sárospatak) – Sárospatak *Ref* ① (← Niznij Novgorod ← Sárospatak)

3312

»PÓSAHÁZI János: Tromf ki, tromf. Patak 1666 [typ. principis].«

»4 fol.«

MKsz 1881: 333 – Theologiai Szemle 1925: 268 – MKsz 2007: 328

Református vitairat. – Pósházi János sárospataki professzor ezzel a példányból ma már nem ismeretes röpiratával válaszolt 1666. április végén vagy május elején Kis Imre sárospataki jezsuitának *Cáfolata egy kálvinista professzornak* címen számon tartott, 1666 április közepe táján Kassán nyomtatott vitairatára (3282). (A vita kronológiáját ld. MKsz 2007: 328, Heltai János). Pósházi röpiratának egykori létezését a vita négy darabja is kétséget kizáróan bizonyítja. Elsősorban Kis május végén megjelent viszontválasza, a *Tök, mak, zöld tromfjára Pósházinak veres tromf* (3283). Ebben többek között a következő olvasható Pósházinak erről a munkájáról: *A titulusa írásának ez, Tromf ki, tromf* (3283, A_{6a}). Kis traktátusára Pósházi és Czeglédi István kassai református prédikátor is válaszolt. Mindketten ugyanezen a címen emlegetik Pósházi korábbi röpiratát (vö. 3287, nr. 20 és nr. 21; 3279, 61 és 69. pag.). Kis egyik későbbi írásából az is kiderül, hogy Pósházi röpiratának terjedelme 4 levél volt (3343, 7. fol.)

A Kis, Pósházi és Czeglédi közötti hitvita említett darabjaiból a *Tromf ki tromf* témájára is lehet következtetni. Mivel Kis a *Cáfolatban* (3282) a Pósházi és közte a valdensék és kálvinisták egyező tanításairól folytatott polémiában csupán két hitcikkely egyezését vitatta érdemben, *a derekas ellene való dolgokat [viszont] hallgatással javallta* (3283, A_{6a}), ezért Pósházi valószínűleg figyelmeztette Kist, hogy egy sor további kérdés megválaszolatlan maradt, és ezekre is vessen ki tromfját ellenfele, azaz feleljen (vö. MKsz 2007: 182–183 és 316–317, Heltai János).

Pósházinak Kissel folytatott vitájában példány alapján is ismert művei Patakon vagy Kassán jelentek meg (vö. 3311, 3287). Valószínű, hogy ezt a vitairatát Patakon adták ki, mivel Kis Imre válaszában arról panaszkodik, hogy Pósházival ellentétben ő nem használhatja a kollégium birtokában lévő pataki nyomdát: *Ládd-é, hogy csak tök a tromfod! Volna csak kezembe a typus, mint tiedben a fejedelmek typusa ... meglátnád, ha a veres tromffal akkorra reá nem érkezném, mikorra te a tökkel* (3283, A_{7b}; vö. OSzKÉvk 1981: 360, Pavercsik Ilona). Ennek magyarázata Czeglédi Istvánnál olvasható: *kainlod (irigyled) úgy látom a pataki typográfiát! ... [de] Előbizonyosság vagyok ... mely szörnyű átok alatt hagyta légyen boldog emlékezetű nagy fejedelem asszony [Lorántffy Zsuzsanna], az híres patakí skólának legált typográfiáját, ... s ez országnak törvényét ... rontani akarod-é* (3279, 81–82).

Szabó Károlynak nem volt tudomása Pósházi Jánosnak erről a röpiratáról. Egykori létezését a fenti források alapján először Révész Kálmán, majd Zoványi Jenő feltételezte (MKsz 1881: 333 és Theologiai Szemle 1925: 268, 42. szám).

Cf. 3284, 3311, 3282, –, 3283, 3323, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, 3344

3313

SZATHMÁRI B[AKA] Péter: Frigyes kisededek [!] jussa, s-mindgyárt holtok után következő örök boldogságos sorsa, mellyet egy idvességés s' lelki vigasztalással tellyes tanításban alkalmaztatott néhai tekintetes nemzetes urfi, Lonyai Janos hidegedett teste földben takarítása alkalmosságával akkori tekintetes szép gyülekezet előtt Szent András havának 7. napján 1666. esztendőben Nagy Lónyan méltóságos Lonyai Anna fejedelem aszszony ... udvari praedikátora, Szatthmari B. Peter. Asrospatakon (sic!) (1666) [typ. principis].

A⁸ + ? = [8 +?] fol. – 8°

Református gyászbeszéd. – E szakirodalomban eddig nem szereplő nyomtatványból csupán az „A” füzet kézírásos korrektúrajeleket is tartalmazó próbanyomata maradt fenn. A kiadvány Szathmári Baka Péter temetési beszédét tartalmazza, amelyet a gyermekként elhunyt Lónyai János 1666. november 7-én tartott temetésén mondott el. A címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. Ezt *Lonyai Gábornak* címzett ajánlólevél követi *Szatthmari B. Peter* aláírásával (A_{2a}–A_{3b}). A gyászbeszédet *Figyelmetességre készítés s serkengetés* vezeti be *Könyörgéssel* (A_{4a}–A_{6b}). Az „A” füzet meglévő két utolsó levelén a János Jelenései 20. részének 12. versét alapul vevő prédikáció eleje olvasható (A_{7b}–A_{7b}).

Szathmári Baka Péter (1625–1673 u.) utrechti és franekeri tanulmányai után 1652-től Váradon, Ecseden, Királyhelmeceken, Patakon stb. volt lelkész. E prédikációját Kemény János fejedelem feleségének, Lónyai Annának az udvari prédikátoraként tartotta. Az elhunyt apja, Lónyai Gábor a fejedelemné unokaöccse volt.

A nyomtatási hely megjelölése szándékosan, vagy sajtóhibával Asrospatak. A nyomda megnevezése nélküli gyászbeszéd betűi alapján a pataki fejedelmi nyomdában készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Budapest *Nat* cop. – Târgu Mureş ④*

Rituale Agriense, ... [Pottendorf] MDCLXVI apud Hieronymum Verdussen. – Vide 3267

Rituale Jauriense, ... [Pottendorf] MDCLXVI apud Hieronymum Verdussen. – Vide 3268

Rituale Strigoniense, ... [Pottendorf] MDCLXVI apud Hieronymum Verdussen. – Vide 3269

Thomae, Elias, sen.: *Dissertatio de morte*. Posonii 1666. – Vide 3333

3314

(ARTICULI dominorum magnatum nobilium trium nationum regni Transylvaniae partiumque regni Hungariae eidem annexarum in generali eorum congregatione ad diem primum mensis Februarii anni 1666 in oppidum nostrum Fogaras indicta et celebrata, conclusi.) [Szeben 1666 Szenci Kertész].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 2^o – Orn., init.

Sztripszky I 2051/258 ← MKsz 1895: 264

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1666. február 1. és 26. között Fogarasban, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés huszonöt artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1666. február 26-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 181–194.

A kiadványt Horváth Ignác kolozsvári nyomtatványként írta le (MKsz 1895: 264), így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2051/258). Fazakas József azonban a betűtípusok vizsgálata alapján megállapította, hogy valójában Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 208).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Acad* ②* – Budapest *Arch* ① – Budapest *Nat* ① ① ① – Cluj-Napoca *Univ* ① ① – Niznij Novgorod ① – Sibiu *Mus* ①

3315

(ARTICULI dominorum managtum [!] et nobilium trium nationum regni Transylvaniae, partiumque regni Hungariae eidem annexarum in partiali eorum congregatione ad diem decimumoctavum [!] mensis Septembris anni millesimi sexcentissimi sexagesimi sexti, in civitatem Albam Juliam indicta et celebrata, conclusi.) [Szeben 1666 Szenci Kertész].

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

Sztripszky I 2052/259 ← MKsz 1895: 264

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1666. szeptember 18. és 27. között Gyulafehérváron, az erdélyi és partiumi rendek részvételével tartott

részgyűlés négy artikulusának (A₁b–A₂b), valamint a *Colosvari állapotokrol valo edictumok* tíz ediktumának szövegét (A₂b–A₄b). A végén latin nyelvű záradék 1666. szeptember 27-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 197–204.

A kiadványt Horváth Ignác kolozsvári nyomtatványként ismertette (MKsz 1895: 264), az ő leírása alapján vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hador (I 2052/259). Fazakas József a betűtípusok vizsgálatával egyértelműen megállapította, hogy Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában készült, amely ekkor Szebenben működött (MKsz 1968: 208). Az ezt követő két, Szenci Kertész által nyomtatott artikulusban (3390, 3391) kimutatható, hogy a nyomdász a bevezető részben, valamint a záradékban csak a megváltozott részeket szedte újra, ahol arra módja nyílt, álló szedésben hagyta a szöveget.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Arch ① ① – Budapest Nat ① ②* – Budapest Univ ① – Cluj-Napoca Univ ①

3316

BÁTAI B. György: *Lydius S. Scripturae lapis, Lelki probakö avagy az örök életre el-választatott, idvességét bizonyosan várható embernek a' Sz. Írásbol szedegettetett meg-csalhatatlan jegyei, mellyeket magában fel-találván eszében veheti, Istennek élötte minémü állapotban légyen. Mellyeket a' colosvári reformata ecclesiában bizonyos alkalmatosságokkal praedikállott, most pengig Zilahon egybe-szegetvén közönségessé tött Batai B. György z. p. ... Szebenben MDCLXVI Szenci K. Abraham.*

*⁸, A⁸–Q⁸ R⁶⁺² = [16] + 269 [recte 268] pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1040

Református prédikációk. – A címlapon idézet áll a Bibliából, a címlap hátán zsolnáridézet olvasható. *Apafi Mihál urunknak ... Erdély országának fejedelmének...* ajánlotta művét Zilahon, anno 1665. 21. Junii ... Batai György z. p. (*₂a–*₅a). A *kegyes olvasóhoz* című előszó (*₅b–*₆a) és a *Mutató ujja, melyben a prédikációknak rendi és azokban lévő legnevezetesebb dolgok számláltnak elő* (*₆b–*₈b) segíti a könyv használatát.

A kötet Batai B. György 26 prédikációját és egy továbbiak rövid vázlatát (*Idea*) tartalmazza, amelyeket még kolozsvári lelkészségében, 1660 előtt mondott el. A nyomtatványon végigfutó élőfej: *Idvességét bizonynal várható embernek megcsalhatatlan próbaköve*. A gyűjtemény összefoglaló cím nélkül, *A választottaknak kevés számú voltokról* írott prédikációval kezdődik (1–269 [recte 268]). A *II. prédikáció. A szívnek bűnért való megkeseredésének fő szerző okáról* (64) és a *III. prédikáció. A bűn siratásának módjai* (73) kivételével nincsenek megszámozva az egyes beszédek. A mutató a 26 helyett csak *I–XIV.* prédikációt emelt ki. A gyűjteményt kissé bonyolult felépítésűvé teszi, hogy a *Mutató ujjban* is feltüntetett 14 hosszabb prédikációt szá-

mos esetben az adott *tanúsághoz* kapcsolható, más bibliai textusra írott rövidebb prédikációk egészítik ki.

In 13 bibliothecis 18 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Pápa *Ref* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş – etc.

3317

BÁTAI B. György: *Meta electorum, valasztottak targyja, melyre minden buzgo lelkü és idvességét kíváno embernek tellyes életének folyásában szükségesképpen kell czélozni. Mellyet irt és egynehány praedikatiokban foglalván szem eleibe terjesztett Batai B. György z. p. ... Szebenben MDCLXVI Szenci Kertesz Abraham.*

$a^8 - m^8 n^{5+1} = [12] + 190 \text{ pag.} - 8^\circ - \text{Orn., init.}$

RMK I 1041

Református prédikációk. – A címlapon és annak hátán Bibliából vett idézetek olvashatók. *Bornemisza Anna asszonyinak, Erdély országának méltóságos fejedelem asszonyának ... ajánlotta művét Zilahon, 1666. jan. 7. keltezéssel Batai György, J. Krisztusnak szolgája (a_{2a}–a_{4a}). A Táblácska, melyben a prédikációk rendi és a legnevezetesebb dolgok jelentetnek meg (a_{4b}–a_{6b}) után következik a mű főírása, amely Batai B. György 14 prédikációját tartalmazza (1–190). Az I–V. beszédet *Istennek kereséséről*, a VI. részben ismét öt prédikációt *a mennyei polgárságról* és az ítélő Krisztusról írta. A VII–VIII. rész két-két prédikációjának témája a bűnös lélek betegségei és az isteni kegyelem. Az egyes beszédek csak a *Táblácskában* vannak megszámozva, a szövegben általában nem. Az I–VI. rész beszédeihez, azok tanúságaihoz Batai szokott módszere szerint (vö. 3316) további bibliai textusokat, vázlatokat, ill. *ideákat* csatolt.*

In 12 bibliothecis 18 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Kecskemét *Ref* – Pápa *Ref* – Sárospatak *Ref* – Târgu Mureş – etc.

3318

CATECHESIS religionis Christianae in ecclesiis et scholis plerisque reformatis usitata. Antehac cum analysi ad marginem subjectisque S. Scripturae locis adornata: nunc vero in iisdem sedulo recognita ac non paucis clarioribus S. Scripturae testimoniis adaucta. Ex ... ordinum Hollandiae et Westphrisiae mandato in usum scholarum ejusdem provinciae de novo edita. Modo vero etiam orthodoxarum in Hungaria et Transsylvania scholarum usui accommodata. Cibinii MDCLXVI impensis Abrahami Kertesz Szenciensis.

$A^8 - L^8 = 171 [\text{recte } 172] + [3] \text{ pag.} - 8^\circ - 1 \text{ ins., init.}$

RMK II 1088

Református katekizmus. – A Heidelbergi katekizmusnak latin nyelvű kiadása. Címlapján Szenci Kertész Ábrahám *Non solus* feliratot viselő nyomdászjelvénye látható. A kiadvány szedése és beosztása teljes mértékben megegyezik a Heidelbergi katekizmus 1652-es váradi kiadásával (2452), annak soronkénti újrasedése. Mivel azonban alig észrevehető különbségek előfordulnak a margináliák tördelésében, ill. a füzetjelek elhelyezkedésében, a nyomdász bizonyosan nem a régi kiadás íveit használta fel. A kiadványban a katekizmus szövege a hibás 171. lapon fejeződik be. Az ezt követő *Precationes aliquot privatae et publicae* című részben, a váradi kiadással ellentétben, már nincs feltüntetve lapszámozás (L_{7a}–L_{8a}). A katekizmust az impresszum tanúsága szerint a nyomdász, Szenci Kertész Ábrahám saját költségén jelentette meg.

Cf. 1860, 2087, 2452; –, →

Budapest Acad ① – Budapest Ref ① – Cluj-Napoca Acad ① ②* – Debrecen Ref ① – Debrecen Univ ① – Pápa Ref ① ②* – Sárospatak Ref ②*

3319

CATONIS disticha moralia, cum Germanica et Hungarica versione, nunc castigatius, quam antea edita. Cibinii MDCLXVI typis et sumtibus Abrahami K. Szenci.

A⁴–G⁴ []¹ = 51 + [7] pag. – 8° – 1 ins., orn., init.

RMK II 1089 – Sztripszky I 2054/261 ← MKsz 1882: 87

Bölcs mondások gyűjteménye latin, magyar és német nyelven. – A címlapon *Ad minus candidum lectorem* című disztichon szól arról, hogy a könyv kicsinyeknek szánt olvasmány. Alatta az iktári Bethlen-család hatyús címere áll. A címlap hátán *Praefatio ad lectores* címmel verses előszó olvasható latin, német és magyar nyelven. Az utóbbi incipitmutatóra utaló kezdete: *Ember, a belső jót szívvel*. A főrész az előző kiadásokhoz hasonlóan először Cato 56 életszabályát ([3]–[7]), majd párverseinek négy könyvét adja közre (7–51) három nyelven. A kiadáshoz szokásos módon csatlakoznak ugyancsak latinul, németül és magyarul a *Septem sapientum sententiae* (G₂b–[]₁b).

Némethy Géza megállapította (EPhK 1889: 102–103), hogy e kiadás a német szöveget változtatlan formában adta közre, de a latin és a magyar szövegben bizonyos változtatások figyelhetők meg az előző kiadásokhoz képest. Közülük a legjelentősebbnek azt tartotta, hogy minden disztichon latin címmel, némelyik magyarázattal is el van látva. Ezek a változtatások, valamint az, hogy a párversek meg vannak számozva, azonban már az 1659. évi szebeni kiadásban megjelentek (2878). Ez alapján feltételezhető, hogy Szenci Kertész Ábrahám e korábbi, szebeni kiadást tekintette mintájának.

Szabó Károly Ráth György példánya (RMK II 1089), majd az azóta elveszett segesvári példány alapján is leírta e nyomtatványt (MKsz 1882: 87). Utóbbi közlését vette át Sztripszky Hiador (I 2054/261).

Cf. 31(1)*!; 878*!; 1770*!; 2837, 2878, –, 3488, →

Budapest Acad ①

3320

HUTTER, Georgius, sen.: Tyrocinivm logicum seu brevis et perspicua totius logices explanatio, primo quidem privatis quorundam usibus adornata, nunc vero publicis juventutis scholasticae commodis donata a Georgio Huttero Cib., rectore scholae patriae. Cibinii Transylvanorum MDCLXVI sumptibus Stephani Jünglings, Cib. typographi.

A⁸–G⁸ H⁴ = [3] + 117 pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 1090

Logikai tankönyv. – A címlap hátán *Stephanus Jüngling, Cibiniensis typographus* szöveg nélküli ajánlása olvasható *Jacobo Kapp consuli, ... Andreae Fleischer, judici regio et Saxonum comiti, ... Andreae Artz, sedis judici ut et coeteris ... senatus Cibiniani patribus*. Ezt követi *Georgius Hutterus Cibiniensis, p. t. rector scholae patriae* 1666. április 6-án kelt szöveges ajánlása *dominis Tobiae Fleischer et Georgio Simonio Cibiniensibus* (A₂a). A főrész *Prooemium*mal kezdődik (1–3), és két nagyobb egységre tagolódik. Az első, a *logica communis* kilenc fejezete általánosságban szól a szillogizmusokról (4–77), majd a *Pars logicae propria* négy fejezetben mutatja be a szillogizmusok különböző fajtáit (77–117).

Idősebb Georgius Hutter (ante 1638–1669) wittenbergi tanulmányai után 1665-ben Szebenben lett tanár, majd 1667-től evangélikus lelkész. 1669-ben esperesnek választották, de halála megakadályozta abban, hogy hivatalát elfoglalja.

Bartók István megállapította, hogy Hutter logikakönyve az aristotelianus logika Johann Sturm által továbbfejlesztett változatának a kivonata (84).

A nyomtatvány a címlap tanúsága szerint Stephan Jüngling szebeni nyomdász költségén jelent meg. Jüngling 1666-ban váltotta Blasius Prösslt a szebeni városi nyomda élén, és több mint két évtizedig, 1687-ig működött városi nyomdászként.

Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca *Univ* + partim Sibiu) – Cluj-Napoca *Acad* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Sibiu *Mus* ②* – Sighişoara ①

3321

<Kalendárium és prognosztikon az 1667. esztendőre. Szeben 1666 Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 3008!

3322

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Igaz hit, az az olly CCXLI magyar predikaciok, mellyekben a' keresztyéni igaz hitnek és vallásnak minden ágazati ugy bé-foglaltatnak, hogy mind a' tanítók, s' mind a' tanuló, mi legyen hiendő vallások és vallando hitek, elégségesképpen megtanulhattyák. Mellyeket prédikállott a' debreczeni gyülekezetben; es hogy holta után-is tanitson, nemzete javára, az anyaszentegyház épületire és az Istennek dicsőségére ki-bocsátott Comaromi Csipkes György S[zent] I[rást] M[agyarázó] D[octo]r] E[s] D[ebreceni] P[raedicato]r]. Szebenben MDCLXVI Szcnczi Kertesz Abraham.

*4_***4 ****5, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Zz⁴, Aaa⁴-Zzz⁴, Aaaa⁴-Zzzz⁴, Aaaaa⁴-Iiiii⁴ Kkkk³⁺¹ = [34] + 800 + [13] pag. - 4^o - 1 ins., orn., init.

RMK I 1042

Református prédikációk. – A címlapon Szenci Kertész Ábrahám *Non solus* feliratú nyomdászjegye látható. A címlap hátán bibliai idézet. A magyar nemzetbeli sok tövisek közt lévő lilomnak, a debreceni, ... komáromi, ... s. pataki, ... cassai, ... n. banyai, ... beregszaszi, szathmari, sz. nemeti etc. és egyéb helybeli Magyar és Erdély országban lévő sz. gyülekezeteknek... ajánlotta művét *Debreczenben, MDCLXVI. esztendőben élő tagod, hű szolgád, szenvedő társad, Comaromi C. György* (*₂a-^{*}₄b). A kegyes olvasónak kegyelem és békesség... kezdetű előszóban a könyv keletkezéséről vallott, említette legfőbb forrásait, és megmutatta, hogyan lehet e munka segítségével magyarázni az Apostoli credot és a Hejdelbergai catechismust is (**₁a-^{*}₃b). A prédikációgyűjteményhez három mutató készült. Az *E könyvben megmagyarázott igaz hit ágazatinak rendi és lajstroma* (**₃b-^{*}₄b) LXXXI témát és a hozzájuk tartozó prédikációk számát sorolta fel. Ezt egészítette ki az *E könyvben fundamentomul válogatva feltett és bőven megmagyarázott szentírásbeli helyeknek mutató lajstroma* (**₁a-^{*}₂b) és *Ez egész könyvnek mutató táblája...* címmel a mű tartalmának logikai vázlata (**₃a-^{*}₁b). *Magyar ritmusi alkalmaztatás* című, 1666. május 6-án írt üdvözlő versével biztatta a szerzőt szent munkája folytatására Veresmarti Gáspár, kolozsvári lelkipásztor és superintendens, versének kezdőszóra: *Kik fényljenek az egekben* (****₂a-^{*}₂b). További négy üdvözlőverset írt Matthias Nográdi Bajomiensis concionator, tractus Debrec. senior..., kezdete: *Fénylett tudománnyal és szép erkölcsökkel* (****₂b-^{*}₃a) – Gregorius Ungvari, minister eccles. Körösien. ... ecclesiarum in comitatibus Pest, Pilis et Solt senior et superattendens, kezdete: *Az eszes embernek ez tulajdonsága* (****₃a-^{*}₄a) – Stephanus Veresmarti ... Baroviae [!] superattendens, kezdete: *Kemény tél s dér után, ha tavasz érkezik* (****₄a-^{*}₅a) – Szenci Szaki Janos, superintendens és samarjai prédikátor, Eklén 6. Maji 1666., ennek kezdete: *Titkait Istennek sáfárló doktori szolga* (****₅a-^{*}₅b).

I. prédikáció, mely előljáró és készítő címmel kezdődik ezután a mű főrésze, CCXLI rövid prédikáció (tulajdonképpen prédikációvázlat) a Szentírásról, Isten tulajdonságairól és cselekedeteiről, az erendő bűnről és az ember megváltásáról (1–800). A keresztyén hit minden ágazatáról írott prédikációkat a címlap szerint Komáromi Csipkés György debreceni lelkész-ségében mondta el. Az egyes prédikációk címe és bibliai textusa mellett feltüntetett időpontok időrendben haladnak 1658. július 7-től 1664. december 14-ig. Mind az előszó, mind az időnként

egymáshoz nagyon közeli időpontok arra vallanak, hogy a szerző itt a prédikáció megírásának idejét jegyezte fel. A kötet végén tárgymutató: *E könyvben befoglaltatott derekasabb dolgokra igazító s mutató tábla* (Iiii₁a–Kkkkk₃a) és a szerző G. C. C. aláírással sajtóhibajegyzéke található: *Kegyves olvasó, a nyomtatásban esett derekasabb fogyatkozásokat így jobbíts meg* (Kkkkk₃a).

Az olvasónak írott előszavában Komáromi Csipkés György leírta, hogy hét év alatt végezte el munkáját, amit az *elmúlt siralmas esztendőök* és prédikátori tiszte is sokszor félbehagyatott vele. A legnevezetesebb művek, amelyek segítségére voltak: *Polanusnak és Filenusnak Syntagmái, Wendelinusnak, Wollebiusnak Theologicum compendiumai, Bucanusnak, Maccoviusnak Locus communisei, Ursinusnak Catechetica explicatiói, lejdai professoroknak Synopsisa, Amesiusnak Theol. medullája, Ravanellusnak Bibliothecája, Maresiusnak Systemája, Voetius Gisbertnek disputációi, Usseriusnak Corpus theologicumja* (**₁b). A prédikációgyűjteményt eszmetörténetileg Győri L. János elemezte (Ortodoxia, puritanizmus, enciklopédizmus Komáromi Csipkés György prédikációiban. Könyv és Könyvtár XV. Debrecen 1987, 53–75). Mint prédikációkra bontott teljes dogmatikát keletkezésével, forrásaival együtt részletesen Márkus Mihály mutat be (Komáromi Csipkés György. Egyháztörténeti értekezés. Bp. 1990, 35–36, 42–86).

In 35 bibliothecis 53 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Sibiu *Mus* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – etc.

3323

MATKÓ István: Fövényen építetett haz romlása, avagy Három kérdések körül gögösön futkározo Sambar Matyas jesuita ina szakadása. Melyben világosan meg-bizonyittatik a' Szent Irásbol, I. Hogy a' pápista vallás nem igaz vallás. II. Hogy csak az egy apostoli vallás igaz, mellyet a' cálvinisták állhatatosan vallanak. III. Hogy a' pápisták ellenkeznek a' Sz. Irással és a' régi igaz romai vallással, nem a' cálvinisták, Kézdi Vásárhelyi Matko Istvan, felsőbányai ecclesiának együgyü tanitoja által. [Szeben] 1666 [Szenci Kertész].

A⁸–I⁸ K⁷⁺¹ = [12] + 146 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1043

Református vitairat. – A címlapon és a címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. Az *Ajánló levél. Igaz régi magyar nemességgel fénylő ... Pavaí Andras uramhoz szól, keltezése Felsőbánya, 1665. július 24.*, aláírója Vásárhelyi Matko Istvan, Felső Bányai ecclesiának tanítója (A₂a–A₆b). A főrész három kérdésre tagolódik: *Első kérdés. Igaz-e a pápista vallás? Nem.* (1–38). *Második kérdés. Csak az egy apostoli vallás-e igaz, melyet a cálvinisták állhatatosan vallanak? Csak az.* (38–70). *Harmadik kérdés. A kálvinisták ellenkeznek-e a Szent Irással és a régi igaz római vallással, avagy inkább a pápisták? (71–146).* Az utolsó lapon *Vége. Soli Deo Gloria idolis ignominia* felirat zárja a nyomtatványt.

Matkó az ajánlásban a következőképpen számol be műve megírásának okáról: *1665, die 6 Julii jöve hozzám ... egy pataki pópista skólában tanuló diák, Karánsebesi Henczi Miklós fia N.N. és hozza egy exemplárt ... Sámbar Mátyás írásában (t. i. a Három üdvösséges kérdés című vitairatából, 3205), mellette lévő nekem szóló levéllel együtt, melyben aperté provocatatam az ellene való írásra ... ugyanazon pópista ifjúnak ígérém magamat arra, hogy még Erdélyből vissza fordulna, csak hírem nélkül Patakra vissza ne menne, Sámbar ellen való írásomat ... készen találná. Melyre ígéré ugyan magát, de el nem jöve (A_{5a}-b).* Ha az ajánlás 1665. július 24-i keltezése nem elírás, akkor Matkó szűk három hét alatt készült el feleletével. Az általa Sámbartól idézett részletek szövegéből megállapítható, hogy a *Három üdvösséges kérdésnek* második, 1665. évi kassai kiadása (3205) volt a kezében.

Sámbar 1667-ben Matkó e művére és Pósházi Jánosnak: *A három kérdésre adott Summás választételnek nagyobb megerősödése* című munkájára (3310) összevont választ adott: *A három üdvösséges kérdésre a luther- és kálvinista tanítók, mint felelnek? ... X, ut Tök (3347).* Az egész vita részletes ismertetését ld. Sámbar 1661-ben Nagyszombatban kiadott *Három üdvösséges kérdésének* leírásánál (2997, és „Tenger az igaz hitrül való egyenetlenségek vitatásának eláradott özöne ...” Tanulmányok XVI–XIX. századi hitvitáinkról. Szerk. Heltai János, Tasi Réka. Miskolc 2005, 275–299, Heltai János). Ld. még Horváth: Sámbar 83–91 és Tóth János: P. Vásárhelyi M. I. hitvitája Sámbar Mátyás jezsuitával. Bp. 1902.

Matkó István (1625–1693) Kézdivásárhelyen, Kolozsvárott és Gyulafehérvárott tanult, majd rektor volt Kézdivásárhelyen és Szászvárosban, lelkész Borberekén. II. Rákóczi György Karánsebesre küldte a román reformátusok papjául, 1658-ban Barcsai fejedelem három és fél hónapig fogságban tartotta. Kiszabadulása után rövid ideig Radnóton majd Szamosújváron lelkész, 1660 után Felsőbányán, 1667-ben Zilahon, 1672-től Tordán, 1682-től Kolozsvárott működött, ahol 1690-től egyúttal kolozskeletalai esperes.

A kiadványt már Szabó Károly is a Szebenben működő Szenci Kertész-féle nyomda termékének tartotta (RMK I 1043). Véleményét a tipográfiai anyag vizsgálata megerősítette (V. Ecsedy Judit közlése).

Cf. 2997, 3205, –, 3347

In 17 bibliothecis 21 expl. – Alba Iulia – Budapest Acad, Nat, Univ – Cluj-Napoca Univ – Debrecen Ref, Univ – Kezmarok Ev – Sárospatak Ref – Szeged Univ – etc.

3324

MATKÓ István [transl.]: *Kegyes cselekedetek rövid ösvenykeje, mellyen a' kegyesség gyakorlásának derék uttyára sietvén egy jo lelkü uton járo (minek-utánna már véghez vitte Istenével valo szent beszélgetését, az imád-ságot) tudakozza Ut mutatojától a' kegyes élet uttyát, a' holott az Ut mutato minden karban, nemben és hivatalban lévő embereknek által-utat mutat az Isten előtt kedves, mások előtt becsületes és magokra nézve hasznos cselekedeteknek el-követésére a' Szent Írásbol, mellyet szedegetett és fordított angliai nyelvből a' kegyes életre vágyodoknak hasznokra K. Vasarhelyi*

M. Istvan, f.bányai ecclesiának együgyü tanítója. Szebenben 1666 Szenci Abraham.

A¹²-E¹², []¹ = [9] + 111 [recte 107] + [2] pag. – 12° – Orn., init.

RMK I 1044

Erkölcsei oktatás. – A címlapon idézet olvasható a Bibliából. A címlap után *Kézdi Vásárhelyi Matko István f. b. eccl. együgyü tan.* 1666. augusztus 2-án kelt ajánlólevelét *Felső Banyai Marton deák uramnak, F. Bánya városának egyik tanácsának és ... házastársának, nemzeti Szilagi Anna asszonynak és az ő kegyelmek kisleányai: már negyedik esztendőben járó Sigmond deáknak és hatodik hétben járó Ferencz deáknak ...* címezte (A_{2a}-A_{5b}). A művet *Magyar rythmusok* című verssel üdvözölte *Enyedi Samuel, a' philosophiának az enyedi collegiumban tanítója* (A_{6a}-b). Kezdősora: *Kegyesség gyakorlás röviden ez könyvben.* A főrész a cím elejének megismétlésével kezdődik. Ebben az *U.J.*, azaz az Útonjárónak az Istennek tetsző, becsületes és hasznos életvitelre vonatkozó kérdéseire a Biblia alapján felel az *U.m.*, azaz az Útmutató. A 44 számozott kérdésekhez több, ugyancsak számozott felelet tartozik pontos bibliai hivatkozással (3–111 [recte 107]). A kérdéseket a főrészt követő *Táblácska* két csoportra osztja (E_{12b}-[]_{1a}): az első húsz a *generales* (azaz közönséges) *regulae*, a többi pedig a *speciales* (azaz kiváltképpen való) *regulae* csoportjába tartozik. Az utolsó lapon nincsen nyomtatás.

Enyedi Sámuel versének szövegkiadását ld. incipitmutató.

Matkó Istvánnak e népszerű munkáját részletesen ismertette Berg Pál (Angol hatások 126–128). Angol nyelvű forrása azonban jelenleg ismeretlen.

Cf. –, →

Budapest *Nat* ② ② – Cluj-Napoca *Acad* ②* – Cluj-Napoca *Univ* ①

3325

NADÁNYI János: *Johannis Nadanyi Oratio de augmentis scientiarum habita in templo Enyedino, cum theologiae et lingvarum professionem auspicaretur. Cibinii Transylvanorum MDCLXVI apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴-C⁴ = 24 pag. – 4° – 1 ins., init.

RMK II 1091

Pedagógiai beszéd. – Nadányi János e beszédét 1666-ban mondta el Enyeden, amikor a Bethlen-kollégiumban a teológia és a nyelvek professzora lett. A címlapon Szenci Kertész Abraham *Non solus* feliratú nyomdászjelvénye látható. A címlap hátán az *Auctor Michaeli Apaffi ... Transylvaniae principi ...* ajánlja művét külön szöveg nélkül. Ezután következik a beszéd a cím megismétlésével (3–24).

Nadányi János (1641/43–1707) először Váradon, majd 1656-tól 1664-ig külföldön, főleg Svájcban, Hollandiában és Angliában folytatta tanulmányait. 1663-ban jelentette meg külföldiek számára *Florus Hungaricus sive rerum Hungaricarum ... compendium* című munkáját Amszterdamban (RMK III 2192). 1666-tól 1678-ig az enyedi kollégiumban először a teológia és a nyelvek tanára, majd 1668-tól a héber nyelv és a logika tanára lett. 1678-ban elhagyta a tanári katedrát. 1683 és 1685 között Kállón, 1688-tól Vitkán, majd élete utolsó éveiben Nagybajomban volt prédikátor. Életről és munkásságáról ld. RMKT XVII/10 718–720.

Beköszöntő beszédében vallástörténeti bevezető után a tudatlanság és a hitetlenség összefüggéséből kiindulva foglalja össze, hogy az egyes tudományágak (teológia, filozófia, jogtudomány, orvostudomány és történettudomány) elsajátításában mit tart fontosnak. Sűrűn hivatkozik a Bibliára, görög-latin auctorokra, egyházatyákra. Újkori szerzők közül elismeréssel említi Abraham Buchholzer, Samuel Bochart, Sethus Calvisius, Philipp Clüver, Christoph Helwig, Joannes Jonston, Denis Pétau, Josephus Justus Scaliger, Gerardus Joannes Vossius stb. munkásságát.

Budapest Acad ① ② – Budapest Nat ① – Târgu Mureş ①

3326

<Neuer und alter Kalender auf das Jahr 1667. Hermannstadt [1666] typ. civitatis. – 16^o>

RMK II 1114 – Seivert: Nachrichten 386 – Adleff 85 – Avram 15

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Szabó Károly (RMK II 1114), Adleff Norbert (85) és Mircea Avram (15) Johann Seivert említése nyomán (Nachrichten 386) vették fel bibliográfiájukba az 1667. évre szóló szebeni naptár teljes címléírását, amely szerint a kiadvány „*auf das Schaltjahr ... 1667*” készült (az ezeken a helyeken említett címléírást ld. 3393). Seivert említett leírása azonban tévesen mondja a szökőévre szerkesztett naptárat 1667-re szólónak, mivel valójában 1668 volt szökőév. Seivert leírása tehát az 1668-ra szóló naptárra vonatkoztatandó. Az 1667-re szóló kalendárium pedig csak a naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető.

Elképzelhető, hogy szerkesztője az 1668-ra és az 1669-re szóló naptárhoz (3393, 3493) hasonlóan Jakob Schnitzler volt (vö. 3393).

Stephan Jüngling 1666-tól kezdve két évtizeden át vezette a szebeni városi nyomdát, megjelenésétől kezdve látszik újra stabilizálódni a városi nyomda. Így megalapozottan feltételezhető, hogy a városi nyomda az ő vezetésével készítette ezt a naptárt.

Formátuma feltehetően a sorozat többi tagjához (3009, 3126, 3393, 3619) hasonlóan 16^o volt.

Cf. 3009!

3327

SZATHMÁRI B[AKA] Péter: Izrael Istenének igaz tiszteleti mellett buzgó Illyes prophetanak el-ragadtatasa, az az Idvességés tanítás, mellyet Erdely országban lévő Izrael Istenének ... tiszteleti mellett Illyessel mind halálíglan álhatatoson buzgó Christvs igaz szolgajanak, most lelkében megdicsőült Vasarhelyi Peternek hidegedett teste el-takarításának alkalmatosságával Enyeden, akkori szép feles gyülekezet előtt ... alkalmaztatott 1666. esztendőben pünkösöd havának 16-dik napján ... Kemeny Janosne fejedelem aszszony ö nagysága udvari prédicátora, Szathmari B. Peter. Szebenben MDCLXVI Szenczi Kertesz Abraham.

A⁴-D⁴ E¹ = [17] fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 1045

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Szathmári Baka Péter tartotta Nagyenyeden 1666. május 16-án, Kézdivásárhelyi Péternek, az enyedi kollégium tanárának temetésén. *Tekintetes, nemzetes, úri ... enyedi híres kollégium kurátorainak...* intézte ajánlását keltezés nélkül Szathmari B. Peter (A₁b–A₂b). A prédikációt a *Síralmas alkalmatosságra készítő előljáró beszéd...* és *Imádság* vezeti be (A₃a–A₄a). Az egyházak, iskolák tanítóinak tisztéről prédikálva a szerző nem sokkal korábban elhunyt neves erdélyi és magyarországi egyházi személyiségeket is említett, és kiállt a puritánus egyházfelfogás mellett (A₄a–E₁b).

Az elhunyt Kézdivásárhelyi Péterről a gyászbeszéd gyulafehérvári és külföldi tanulmánya-
it emelte ki, s azt is, hogy nemcsak a *serény vigyázása, forgolódása által most virágzó híres kollégium* tanára volt, hanem már annak megalapítása idején nagy buzgalmat fejtett ki a *nagy rendeknél* és a *fejedelemnél* az enyedi kollégium érdekében (D₄b).

A gyászbeszéd, mint az Szathmári Baka Péter ajánlásából kitűnik, az elhangzotthoz képest kibővített formában jelent meg nyomtatásban. Tartalmáról részletesen: Kecskeméti 155–156, 160, 184, 218.

Budapest Nat ① ③ – Sárospatak Ref ① – Târgu Mureş ①

3327A

<Diószegi Kis István: Lelki fegyver, avagy a hétnek minden napjaira rendeltetett reggeli és estvéli könyörgések és buzgó háladások, melyek elsöben német nyelvből belga nyelvre fordítottak, viszontag az Isten Anyaszentegyházában vitézkedő hivek kedvéért magyar nyelven ki-botsáttattak Belgiomban, Diószegi K. István Sz. I. m. doktor által. Utrecht 1666.>

Későbbi újrakiadás alapján feltételezhető. – Református imádságoskönyv.

Erre a bibliográfiailag ismeretlen nyomtatványra Eredics Péter hívta fel a figyelmet (Ungarische Studenten und ihre Übersetzungen aus dem Niederländischen ins Ungarische in der Frühen Neuzeit. Frankfurt am Main 2008, 76–99), a mű példányból ismeretes, Lőcsén 1703-ban kiadott negyedik kiadása alapján (RMK I 1677). Ennek címe a következőképpen utal az első kiadásra: „Elsőben német nyelvből belga nyelvre fordítottak, viszont az Isten Anyaszentegyházában vitézkedő hívek kedvéért magyar nyelven kibocsáttattak Belgiomban Diószegi K. István, ... által. Most ujobban negyedszer ki-nyomattattak Lőcsén 1703.” Már Szabó Károly megjegyezte e negyedik kiadás ismertetésekor, hogy „Három régebbi kiadása előttem ismeretlen.” (RMK I 1677). A negyedik kiadásban olvasható keltezetlen előljáró beszédében Diószegi Kis részletesen beszámolt munkája keletkezési körülményeiről. Eszerint hollandiai peregrinációjából hazafelé útban „a tengeren lévő hidegek, veszedelmes háborúk és egyéb alkalmatlanságok miá esék kevés ideig való várakozásom Ultrajectomban, és mivel más könyveimet Amsterdamban hagytam volt, egyéb derekasabb dologhoz nem foghattam, hogy azért e kevés idő is tőlem haszontalan ne múlték, akadván e kis belga könyv kezemhez, az erőtlenebbeknek kedvéért magyar nyelvre fordítám:..” (P₁a). A fordítás kinyomtatásáról ő nem szólt, arra csupán az 1703. évi lőcsei kiadás címe utalt.

Diószegi Kis István (1635 k.–1698) 1663 és 1666 között tanult Franekerben, majd Groningenben. Rövid időre átrándult Angliába is. Hazaútja 1666-ban Amsterdamban és Utrechtben át vezetett. Még ugyanennek az évben, 1666-ban Debrecenben rektor lett. 1668-tól szülővárosában, Diószegen református lelkész, később az érmelléki református egyházmegye esperese, 1693-tól haláláig pedig a tiszántúli református egyházkerület püspöke volt.

Mint hogy 1666-ban tartózkodott Utrechtben (Bozzay-Ladányi 1370), ezért jogos Ederics Péter feltételezése, hogy fordítását csakis ekkor készíthette, és ha azt Belgiumban kiadták, miként arra a negyedik kiadás címe utal, akkor Utrechtben jelenhetett meg.

Diószegi imádságoskönyvének számos XVIII. századi debreceni kiadása ismeretes. Ezek többnyire, miként az 1703. évi negyedik kiadás is, a Szenci Molnár Albert által fordított genfi zsoltárok függelékeként jelentek meg. A XVIII. századi kiadásokról összefoglalóan írt Eredics Péter, s egyúttal részletesen elemezte Diószegi munkájának forrásához, a Johann Habermann *Christliche Gebet* című imádságoskönyvét hollandra fordító deventeri professzor, Hendrik van Diest *Christelijcke Ghebeden en Danckseggingen* című művéhez (Amsterdam 1650) való viszonyát (i. m. 82–98).

Cf. –, →

3328

HNILICENUS, Joannes: Disputatio theologica de ministerio ecclesiastico et vocatione ministrorum ad munus ecclesiasticum, quam auxilio divino publicae ventilationi sistunt praeses Johannes Hniliczenus, p.t. scholae Solnensis rector et respondens Matthaeus Piscator Carp., scholae ejusdem alumn. et ecl. org. ad diem <17> Maji anno 1666. Solnae 1666 apud Johannem Dadan [sen.].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orsn.

RMK II 1092 – Sztripszky II 2594/142 ← MKsz 1890: 262 – Čaplovič 2492

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán kezdődő ajánlás két változatban ismeretes. Az „A” variánsban a *praeses ad officia pietatis paratissimus, eccl. Soln. diaconus designatus* a következő személyeknek ajánlja a téziseket: *Joachimo Kalinkio, ecclesiae Illaviensis antistiti ... et ecclesiarum Evangelicarum comit. Trench., Lyp. et Arvensis superintendenti ... , item ... Samueli Chalupkio, ecclesiae ... civitatis Trench. ... pastori ... ven. Cont. decano, ... dn. Iohanni Melko de Rajecz, arcis Lietava capitaneo ... , dn. Eliae Gilani de etc., familiae Turzonianae bonorum arcis Lietava provisorii et curatori ... dn. Christophoro Burgstaller ... civitatis Posoniensis civi et senatori ... dn. Iohanni Schrot, bonorum arcis Strečen provisorii ... iudici dn. Georgio Diurana caeterisque civitatis Solnensis dominis senatoribus et almae eiusdem communitati ... omnibus et singulis dominis patronis, ...* A „B” variánsban az ajánlás hasonlóképpen *Joachimo Kalinkio ...* és *Samueli Chalupkio*, majd *judici d. Danieli Lypsky de Lyppa et reliquis ... civitatis Trenchiniensis dominis senatoribus* szól. Az *In nomine Jesu* kezdődő főrész *praeloquium*ot és XX. tézist tartalmaz az egyházi szolgálatról és az egyház szolgáinak elhívásáról. Végül verssel gratulált *respondenti ... nec non ... praesidi, jam jam pedem in ecclesiam inferenti Samuel Ladiver Soln.* (B₄a) és *Ad praesidem ... designatum diaconum Soln. eccles.* címezte versét *juventus schol. Soln.* (B₄b).

A tételeket a címlapon olvasható kézírásos bejegyzés szerint 1666. május 17-én vitatták meg a zsolnai gimnáziumban. Az ajánlás aláírásából, a *Praeludium*ból és az üdvözlőversek címzéséből kiderül, hogy a disputáció azelőtt készült, hogy Joannes Hnilicenus elfoglalta a zsolnai lelkészi állását.

A *respondens*, Matthaes Piscator a Hont megyei Korponából való. A zsolnai iskola *alumnusa* és az egyház *organistája* volt.

E kiadványt Joannes Hnilicenus neve alatt vette fel Szabó Károly bibliográfiájába (RMK II 1092). Ennek ellenére Horváth Ignác az akadémiai könyvtár példányának címét bibliográfiai újdonságként ismertette (MKsz 1890: 262). Az ő adatát Sztripszky Hádor újraközölte (II 2594/142). A variánsokra Ján Čaplovič hívta fel a figyelmet (2492).

Budapest Acad ⊕ (A-variáns), ⊕ (A-variáns) – Budapest Nat ⊕ (A-variáns) – Košice Dioec ⊖ – Martin Nat ⊕ (B-variáns)

3329

INSTITORIS, Michal: *Dissertatio ethica de summo morali bono seu de existentia et natura beatitudinis ac felicitatis civilis seu ethicae, placidae subjecta disquisitioni a Michaeli Institoris, rectore scholae Moschoviensis autore, respondente Martino Proserchomeno, ejusdem scholae alumno anno 1666 mense Aprili die (17). Solnae 1666 Johannes Dadan [sen].*

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1093 – Čaplovič 2493

Erkölcshilozófiái vizsgatételek. – A kiadványból három változat ismeretes. Az első esetben a címlap háta üres („A” variáns), a másik két esetben pedig ajánlás olvasható rajta: ... *consuli, senatui populoque ... civitatis Posoniensis consecrat, dicat, dedicatq. ... author* („B” variáns), vagy ... *consuli, senatui populoque ... civitatis Ginsinensis consecrat, dicat, dedicatque ... author* („C” variáns). A Συν Θεω jelmondat után kezdődő főrészb ben 34 tézis szól az emberi boldogság lényegéről és természetéről: Aristoteles Nicomachosi etikájából kiindulva meghatározza, kifejtji tulajdonságait és összegzi a platonisták, sztoikusok és epikureusok nézeteit (A₂a–B₂b).

E vizsgatételeket a címlap nyomtatott szövegének tanúsága szerint 1666 áprilisában, az Országos Széchényi Könyvtár példányán látható kézírásos beírás szerint június 17-én vitatták meg a mosóci evangélikus iskolában. A vizsgáztató Michal Institoris rektor, a vizsgázó Martinus Proserchomenus volt.

Bratislava Acad ① (C-variáns) – Budapest Nat ① (A-variáns) – Budapest Univ ① (B-variáns)

3330

<Kalendář a zpráva hvězdařská na rok 1667. Žilina 1666 Dadan, sen.. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3624A!

3331

<Ladiver, Elias, sen.: Refutatio Hieronymi Zinchonii defensionis absurdorum Ivulianorum. [Zsolna? Kassa?] 1666.>

MKsz 1987: 65

XVIII. századi adat alapján feltételezhető. – Evangélikus vitairat.

E nyomtatványról Kathona Géza adott hírt Johann Samuel Klein Nachrichten című művének mindmáig kéziratban maradt negyedik kötetét idézve: „Elias Ladiver: Refutatio Hieronymi Zinchonii defensionis absurdorum Ivulianorum. Trenchinii sive Cassoviae 1666.” (MKsz 1987: 65).

Ez az írás az 1666. június 25-én és 26-án a kassaï jezsuita akadémián a hitviták döntőbírájáról tartott nyilvános disputációhoz kapcsolható. Ezen a katolikus álláspontot főként az elnök, Gabriel Ivul, jezsuita teológiai professzor képviselte. Ellenfelei közt volt a fiatalabb Elias Ladiver, bártfai evangélikus rektor (vö. 3285). Johann Samuel Klein híradása szerint

nem sokkal a vita után egy irat került közkézre *Absurda Ivuliana, sive septem mortalia peccata ejusdem symbola* címmel. Erre katolikus részről Hieronymus Zinchonius válaszolt (személye ismeretlen a szakirodalomban), s válaszát elküldte idősebb Elias Ladiver zsolnai evangélikus lelkésznek. Ladiver ennek cáfolatául írta meg a most tárgyalt *Refutatiot* (Klein: Nachrichten I 146). Zoványi Jenő véleménye szerint ezeknek a vitairatoknak semmi nyomuk, s aligha jelentek meg nyomtatásban (Theologiai Szemle 1934: 145). Klein ismertetett beszámolója nem utal sem kinyomtatásukra, de annak ellenkezőjére sem. A Klein hagyatékából Kathona Géza által közzétett, fent idézett leírás alapján azonban, mivel Klein adatai általában megbízhatóak, mégis erősen valószínű, hogy az idősebb Ladiver ki is nyomtatatta a *Refutatiot*.

Mivel Klein vaglyagosan jelölte meg Trencsént vagy Kassát a *Refutatio* nyomtatási helyeként, valószínű, hogy ez nem volt feltüntetve a kiadványon. Az egykori trencsényi nyomda 1666-ban azonban már Zsolnán dolgozott. Megalapozottan feltételezhető, hogy az idősebb Ladiver, aki ekkor zsolnai lelkész volt, itt jelentette meg munkáját. Nem zárható ki azonban teljes bizonyossággal a kassai nyomtatás lehetősége sem.

Cf. 3285, –, 3341

3332

PILÁRIK, Štefan: Sors Pilarikiana. Los Pilárika Sstěpána ... roku 1666. Wytlačeno nákladem pana Jana Pilaryka. (V Žilíně 1666 Dadan [sen.]).

A¹²-C¹² = [36] fol. – 12° – 1 ill., orn.

RMK II 1094 – Knihopis 7176 – Čaplovič 2494

Verses önéletrajz biblikus cseh nyelven. – A címlapon 16 sorból álló vers olvasható Štefan Pilárik életéről, amelynek címe, *Sors Pilarikiana* egyúttal az egész mű címe is. A címlap hátoldalán ugyancsak versbe szedett szentírási idézet olvasható, közepén *Calix Domini Salutaris* feliratú, kelyhet ábrázoló fametszet látható. Ezt követi a szintén verses *Předmluva* (Előszó), amely a főrész rövid tartalmi összefoglalása. Aláírása: *Kněz Pilárikus Štěpán senickéj cyrkví správece znám* (A szenicei egyház vezetőjeként ismert Pilárikus István pap) (A_{2a}-A_{3a}). Ezután *Acces neb pristup* (Acces vagy kezdet) címmel Pilárik fogságának története következik (A_{3a}-B₁₁), a végén *Suspirium* (B₁₂), utána a szerző *Píseň o zemi Uherské* (Ének Magyarföldről) című verse. Akrosztichonja: *Stephanus Pilárik Oczovinus* (B_{12b}-C_{2b}). Végül három *Rozjímání* (Elmélkedés) olvasható szintén vers formában. Az első: *Chvála božske spravedlivosti, hana naších nepravostí* (Az isteni igazságosság dicsérete, hamisságaink gyalázata), a második: *Dík čínení modlitebné k časům témento spūsobené* (Imádságos hálaadás ezen időkhöz alkalmazva), a harmadik: *Hlasyté vykřikováni pro zlé strašlivé noviny* (Hangos jajveszékélés a borzalmas rossz hírek miatt) (C_{2b}-C_{11b}). A nyomtatványt kolofon (C_{12a}) zárja: *Wytlačeno w Žilíně w impressy Jana Dádana. Léta 1666* (Kinyomattatott Zsolnán Jan Dadan nyomdájában, 1666 évben).

Szövegkiadás a címlap és a kolofon fotójával: Jozef Minárik: Štefan Pilárik. Výber z diela. Bratislava 1958, 123–171. – Bohuslav Tablic: Pametné prjhyody Štěpána Pilarjka. Skalica 1804.

Stefan Pilárik magyarországi születésű, evangélikus költő, a hungarus patriotizmus jegyében a haza sanyarú sorsának megvallója. Sok szlovák és magyar nyelvi elemet tartalmazó életrajzi versében arról számol be, miként esett Érsekújvár 1664. évi ostromakor tatár fogságba, és lett egy román harcos rabszolgája, majd hogyan szabadult ki csudálatosképpen.

Szabó Károly csupán a korábbi szakirodalom alapján vette fel bibliográfiájába e művet (RMK II 1094). Példány alapján először Pukánszkyne Kádár Jolán írta le (MKsz 1926: 143).

Budapest Nat 2*

3333

THOMAE, Elias, sen.: Conclusiones theologicae de morte, quas ... in ... Posoniensium gymnasium Aug. conf. sub praesidio ... d. m. Eliae Thomae, h. t. gymn. Poson. rectoris ... p. l. et caes. not. publice ventilandas proponit Michael Lani Illaviensis, habebitur die (...) mensis Maji a. o. r. MDCLXVI. Solnae 1666 apud Johannem Dadan [sen.].

[1⁴, 1² = [6] fol. – 4° – Orn.

Sztripszky II 2595/143 ← MKsz 1890: 262 – Čaplovič 2495

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – Az ajánlást *Spectabili ... domino Matthiae Ostrosith de Ghyletincz, equiti aurato, libero ac haereditario domino arcium Illava, Lypto Uyvvar, castrique Ludan. ...; ... Stephano Petroczi de Petrócz, equiti aurato, arcis Cassa libero et haereditario domino ... patrono ..., nec non ... Joachimo Kalinkio, ecclesiae Illaviensis antistiti ..., nec non ecclesiarum comitatus Trenchiniensis, Liptoviensis et Arvensis superintendenti ... fautori* intézte Michael Lani ([2–3]). A főrész hat *thesis*ben értekezik a halálról ([4–10]). A tézisek végén tíz pontból álló *Corollaria* olvasható ([10]). A kiadványt négy üdvözlő vers zárja. Az első szerzője *Joh. Buringerus Poson., ejusdem gymn. patritii con. rect.* A másodiké *Theophilus Perlicius Czeyten. Pananonius [!], gymn. Pos. evan. alumnus.* A harmadiké és negyediké *Joh. Georgius Oberland Crem. Pan., gymn. Poson. evan. alum.* ([11–12]).

A fenti vizsgatételeket 1666 májusában vitatták meg a pozsonyi evangélikus gimnáziumban. Az elnök az osztrák származású Elias Thomae volt, aki 1653-tól 1669-ig tanított a pozsonyi evangélikus gimnáziumban, ahonnan Boroszlóba hívták tanárnak, ott halt meg 1687-ben. A vizsgáló, az illavai származású Michal Lani 1683-ban Zittauban biblikus cseh nyelvű imádásoskönyvet jelentetett meg (vö. RMK III 7781, Knihopis 2218).

Ezt a tézisfüzetet Samuel Klein pozsonyi kiadványként említette (Nachrichten I 93). Szabó Károly, aki példányt nem látott, Klein említése nyomán vette fel bibliográfiájába. Mivel 1666-ban Pozsonyban nem működött protestáns nyomda, a lőcsei nyomtatványok közé sorolta (RMK II 1087). Pontos leírást a budapesti akadémiai könyvtár példánya alapján először Horváth Ignác tett közzé róla (MKsz 1890: 262).

A Knihopis példány ismerete nélkül, Josef Jungmannra hivatkozva 1664. évi biblikus cseh nyelvű zsolnai kiadványként említi Michal Lani haláláról szóló értekezését: „Pojednání o smrti. Vydal Michal Lani. V Žilíně, 1664. ve 4^o” (Knihopis 4680 és Jungmann, Josef: Historie literatury

ceské. W Prazě 1849, V 1420). Jungmann forrásra nem utal. Ján Čaplovič megállapította, hogy az adat ebben a formájában téves, hiszen 1664-ben Zsolnán még nem működött nyomda. Feltetelezte, hogy a Jungmann által leírt munka valójában azonos Elias Thomae és Michael Lani vizsgatétéleivel (CCLXVII). Čaplovič megállapítása megalapozottnak tűnik.

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ①

Egy evangélikus nemes magyar hazafinak és plébánosnak a szent írásról barátságos beszélgetése. S. l. s. a. – Vide 3279

Pósaaházi János: Sámháznak az három kérdéseire való felelet. H. n. 1666. – Vide 3288

Pósaaházi János: Sámháznak Kisnek, s egyebeknek adott felelet. H. n. 1666. = Appendix 248

3334

LIPPAY János: Gyümölczös kert, mellyet a' néhai ... Lippay György esztergami érsek urunk ö nagytsága költségéuel az nemes magyar nemzetnek közönséges hasznára jesuitak rendin való, Istenben el nyúgodott p. Lippay Janos irt. Béczben (1667) Cosmerovius Máté, császár urunk ö fölsége [!] könyv-nyomtato bötyüvel.

$a^4, A^4-C^4 D_1 []^1 D_{2-4} E^4 F_{1-2} []^1 F_{3-4} G^4-Q^4 []^1 R_{1-3} []^1 R_4 S^4-Z^4, Aa^4-Pp^4 = [8] + 302 + [1]$
p. + 4 tab. – 4^o – 4 ill. calculographicae, orn., init.

RMK I 1054

Kertészeti értekezés. – A mű a harmadik, önállóan megjelent könyve Lippay János *Posoni kert* címen 1664-ben Nagyszombatban és Bécsben kiadott kertészeti művének (3173). A címlap háta üres. A kötet Lippay Györgynek, Lippay János unokaöccsének *Kegyés olvasóhoz* címzett előszavával kezdődik (a₂a-b). A szövegből kiderül, hogy a szerző 1666-ban bekövetkezett halálakor a mű már a *nyomtató prés alatt volt*, ezért annak ellenére, hogy befejezetlen maradt, mégis megjelentették. Az előszót a *Rendi e könyvben foglalt fő részeknek [!]* című tartalomjegyzék követi (a₃a–a₄b).

A főrész *Harmadik könyv, Gyümölcsös kert* címet viseli, XVI fejezetre és CCCLVIII (valójában CCCLII) pontra oszlik (1–302). Ezek a gyümölcsöskert hasznosságával, a gyümölcsfák szaporításával, gondozásával, oltásával, fajtáival, növényvédelmi kérdéseivel, a gyümölcsstermő bokrokkal, a gyümölcsök leszedésével és tartósításának módjaival foglalkoznak. A szöveg a számozatlan *Miképpen kell a gyümölcsöt szárazon, liktáriomnak becsinálni* című fejezet közben szakad meg *Finis* szóval. A kötetet a *Könyvnek befejezése* zárja, amely ismételtlen szabadkozik a töredékesen maradt mű kinyomtatása miatt, innen ismeretes Lippay János halálának pontos ideje és helye (1666. június 2., Trencsén). A 4. és 14. lapon versek szerepelnek. Incipitmutatóra

utaló kezdőszavaik: *Olts most, Daphni és Az mely fákat*. A szöveghez négy, *Fig. I–IV.* jelzéssel ellátott illusztráció járul, amelyek közül az első kettő az oltásnak különféle módjait, a harmadik a fák ültetvényként vagy fasorként való megfelelő elhelyezését, míg az utolsó a különféle formákra alakított fákat ábrázolja.

Hasonmás kiadás, a mű első két könyvével (3173) együtt: Lippay János: Posoni kert. Nagyszombat-Bécs 1664. A kísérő tanulmányt írta Somos András. [Bp. 1966]. – Újabb hasonmás kiadás, a mű első két könyvével (3173) együtt, a *Könyvnek befejezése* nélkül: (Bp. 2002). – *A XIII. rész I. §-tól A könyvnek befejezése* című utószóig való részleges, illusztrált, jegyzetes szövegkiadása: Surányi Dezső: Magyar biokertek a XVII. században. Bp. 1987 85–125. – *Az I. rész* részleges szövegkiadása: Magyar gondolkodók. 17. század. Vál. Tarnóc Márton Bp. 1979 748–753.

A kiadvánnyal kapcsolatos fontosabb tanulmányokat lásd az első két könyv ismertetésénél (3173). Újabban Surányi Dezső összegyűjtötte a munkában leírt gyümölcsfajtákat és elemezte Lippay gyümölcsleírásait (A Lippay János tudományos ülésszak előadásai és poszterei... Kertészet. Bp. 1992, 353–356).

Cf. 3173, –, →

In 34 bibliothecis 50 expl. – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Martin *Nat* – Odorheiu Secuiesc – Pannonhalma – Sárospatak *Ref* – Szeged *Civ, Univ*

Editio facsimile

3335

Vacat!

Keresztúri Pál: Csecsemő keresztyén. Debrecen 1667. = **Appendix 249**

Köleséri Pál: Keresztyénne... Debrecen 1667. = **Appendix 249**

3336

ARTICVLI, juxta quos regitur ecclesia in superioribus regni Vngariae partibus. [Cassoviae] MDCLXVII [Johann David Türsch].

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – Orn., init.

Sztripszky II 2597/145 • MKsz 1909: 315

Református egyházi rendtartás. – E kiadvány a magyarországi református egyház „felső-magyarországi”, „abaúji”, vagy „vизsolyi” kánonok néven ismert rendtartásának korábbi, 1640 és 1642 között Váradon megjelent kiadásának (1912) laponkénti újraszédése.

Szövegkiadás: [Debreczeni Ember Pál:] *Historia ecclesiae reformatae in Hungaria et Transylvania*. (Ed. Friedrich Adolf Lampe.) Trajecti ad Rhenum 1728. 430–441. (e kiadás alapján!)

E kiadványról a ma már nem található sárospataki példány alapján elsőként Zoványi Jenő adott hírt, és sárospataki nyomtatványának tartotta (MKsz 1909: 316). Nyomdai kiállítása alapján azonban V. Ecsedy Judit a kassai városi nyomda termékeként határozta meg (MKsz 1996: 365).

Cf. S 767C = MKsz 1996: 367*, 1912*, 2727, –, →

Bp. *Nat. cop.* (Debrecen) – Debrecen *Ref* ①
Olim: Sárospatak *Ref*

3337

BÁNKI János: *Qvodlibeta poetica, generosis ... d.d. aa. ll. et philosophiae neo-bacalaureis, cum in ... episcopali vniversitate Cassoviensi prima philosophiae laurea per ... Ioan. Banki e Societate Jesu, aa. ll. et philosophiae doctorem ejusdemque professorem ordinarium coronarentur, a ... humanitate academiae Cassoviensis an(n)o ... MDCLXVII. mense Julio oblata. Cassoviae (MDCLXVII) typis Davidis Türsch.*

A⁸ B⁷ = [15] fol. – 8° – 1 ill., init.

Caplović 613

Köszöntő versek. – A kiadvány abból az alkalomból készült, hogy 1667. júliusában, közelebről meg nem határozott napon a kassai akadémia filozófiai tanulmányait végző hallgatói közül tizenketten megkapták a borostyánkoszorút. Az avatást Bánki János jezsuita, az egyetlen filozófiaprofesszora végezte. A címlap hátán tüntették fel a felavatottak nevét: *Nomina d.d. neobaccalaureorum: ... Andreas Kürtösi nob. Ung. Tyrnaviens., ex comitatu Psoniensi, e convictu nobilium ..., Georgius Mixa nob. Valachus Karansebiensis ... principum Rakoczi alumnus, e convictu nobilium ..., Joannes Arkabus Libertinus Pannon., ex comitatu Arvensi ..., Joannes Vitkoczy Pannon., ex comit. Scepusiensi ..., Martinus Marikowszky Pannon. Podszkaliensis, ex comitatu Trinciniensi ..., Matthias Casparovicz Pannon., ex comitatu Saárosiensi ..., Matthias Nemethi Pannon. Zavatkaiensis, ex comitatu Ungvariensi ..., Petrus Horetii Pannon., ex comit. Liptoviensi ..., Sigismundus Kameniczki nobilis Pannon., ex comitatu Scepusiensi ..., Stephanus Borcziczki de eadem, nobil. Ung. ex comitatu Trinciniensi, ex convictu nobilium ..., Stephanus Frenky civis Szaz-Fenesiensis, Ungarus Transylvanus, ex com. Kolosvariensi ..., Thomas Nedeczky Pannon., ex comit. Scepusiensi (A₁b). A névsor után szöveges ajánlás szól *Ad dd. neobaccalaureos Laureato honori vestro addictissimi Humanistae Cassovienses* aláírással (A₂a).*

A főrészen a poétika-hallgatók prózában írott, illetve 6–12 epigrammát, költeményt is tartalmazó összeállítással üdvözölték a filozófia új borostyánkoszorús hallgatóit. A bölcsesség, a vallás (Krisztus, Boldogságos Szűz, szentek) és egyéb témákra megfogalmazott versekből, ill. prózai részletekből 15 rész alkotja a kiadványt: az 1–10. részt egy-egy diák írta alá szerzőként, a 11–15. részt pedig ketten-hárman együtt. A versek címei és szerzői a következők: (1) *Ad dd. neo-baccalaureos – Ad eosdem – In poetam jactabundum – In poetam tardum – De avaro – In lentulum solum titulos librorum legentem: Ladislaus Boros nob. Valachus ..., principum Rakoczi alum.* (A₂b–A₄a) – (2) *De Christo in mundum misso – De eodem circumciso – Delectus meus candidus et rubicundus – Aliud – De Christo spinis coronato – De eodem – De eodem – De eodem – De Christo felle potato – Christus moriens: Joannes Gundelfinger nob. Ung.* (A₄a–A₄b) – (3) *De immaculata conceptione Deiparae – De ejusdem annunciatione – De eadem annunciatione – De eadem annunciatione – Quomodo fiet istud? – Ad Sanctum Gabrielem archangelum – B. Virgo centrum Dei – De ejusdem praesentatione – B. Virgo est svada – B. Virgo filia vitae – B. Virgo arca Noe – Vinum non habem: Franciscus Bertoty nob. Ung.* (A₄b–A₅a) – (4) *Ad ss. Martyres – De ijsdem – S. Agnes laeta subit carcerem – De S. Sebastiano – De S. Christophoro martyre – Caput S. Ioannis in disco – Sanguis S. Genovefae vertitur in gemmas – De S. Longino m. – De S. Stephano proto-martyre – Lignum aridum conspersum S. Basilisci sanguine reviviscit – De S. Oliva virgine decollata – De orante rosarium: Joannes Badini nob. Ung.* (A₅b–A₆a) – (5) *Beatus Stanislaus Kostka aegrotans invisitur a Iesulo et Deipara – De S. Catharina Senensi – Dei hymenaeo S. Emerici – S. Emerici religiosos dispari osculo salutat – De S. Ioanne sub cruce – De Hungariae sanctis – S. Emericus sepelitur Albae – De inflammantibus S. Apolloniae cineribus – De modestia B. Aloysii – De S. Clara – De lachrymis B. Aloysii – Reliquiae B. Aloysii a calculo liberant: Sigismundus Millei nob. Ung. ..., principum Rakoczi alum.* (A₆a–A₆b) – (6) cím nélküli vers – *De dracone Tiberij – In Marcum – Ad eundem parum sapientem – Ad eundem – Ad Amoenum surdum saltantem – In bellum pro veste domum vendentem – In jactabundum oratorem – De Mercurij festis – In sanantem corpora: Casparus Berseviczi nob. Ung.* (A₇a–A₇b) – (7) *Ad illustrissimum episcopum Agriensem [ad Thomam Pálffy] – Ad eundem illustrissimum episcopum – De tribus S. Pauli fontibus – Aliud – De eodem – De S. Petro flente – De S. Maria Magdalena – De S. Ladislao: Stephanus Daneczi nob. Ung.* (A₇b–A₈a) – (8) *De S. Bernardo – De S. Ignatio – De eodem – De eodem – De S. Xaverio – De S. Benedicto – De eodem – De S. Petro – De S. Martino: Stephanus Nagy nob. Ung.* (A₈b–B₁a) – (9) *In Labinum ad octavam dormientem – In eundem diu dormientem – De eadem materia – Somnus, Choreus – De eadem materia – De S. Stilita post mortem stante – De eodem – Ex labore requies – Ad Lentulum calculo laborantem – De Luna Turcica: Maximilianus Schardt nob. Austriacus* (B₁a–B₁b) – (10) *Mors omnibus una – De Adamo – De eodem – Ad impoenitentes – De S. Paulo – De S. Simeone – De rupto Ario – In Probum bene viventem, sed male morientem – In Probum bene viventem – Ad eundem Improbum: Michael Kalinai* (B₁b–B₂b) – (11) ezután a prózai részlet után egy-egy cím nélküli hosszabb vers olvasható, amelyet több diák írt alá: *Georgius Begani, Martinus Guosdiczki, Stephanus Vincze* (B₂b–B₃b) – (12) *Stephanus Enyceskey, Joannes Artoy, Andreas Domansky* (B₃b–B₄a) – (13) *Stanislaus Mislenski, Stephanus Kesmarki* (B₅a–B₅b) – (14) *Stephanus Laczkovicz, Nicolaus Pinka* (B₆a–B₆b) – (15) csak prózai szöveg, aláírói: *Joannes Halusi, Martinus Teplai, Matthias Scsekocki* (B₆a–B₇a). Végül rövid prózai szöveg köszöntötte újra az új borostyánkoszorús hallgatókat, aláírás nélkül (B₇a–B₇b). A nyomtatványt a jezsuitáknak Xaveri Szent Ferencre is utaló rövidített jelmondata: *O. A. M. D. G. et S. F. X. H.*, valamint kör alakú IHS-embléma zárja, felső részén Krisztus a keresztfán, alul pedig Jézus szíve-ábrázolással.

Bánki János (1630–1684) Nagyszombatban született. 1651-ben lépett be a jezsuita rendbe. 1655-től 1661-ig Bécsben végezte filozófiai, Nagyszombatban pedig teológiai tanulmányait.

Kezetben grammatikát tanított Győrött, Pozsonyban és Nagyszombatban, majd 1666-1671 között a kassai akadémia filozófia-, ill. teológiaprofesszora, a nemesi konviktus régense lett. Ezután a nagyszombati egyetem teológiatanára, 1676–1680 között ismét Kassán tevékenykedett a jezsuita kollégium rektoraként, ill. kancellárjaként. 1681-től haláláig a nagyszombati jezsuita kollégium rektora volt.

A nyomtatványt elsőként Ján Čaplovič írta le bibliográfiájában (613).

Budapest *Nat cop. partim* (Martin) – Budapest *Univ* ③* – Martin *Nat* ① – Nitra *Piar* ① ①

3338

MOESTI parentis filiorumque tristissimorum svspiria et vota, queis ... m. Iohan. Bayer, de lyceo Eperjensi ... rectorem, nunc autem vocatum legitime, jamque mox inaugurandum ... civitatis Novisoliensis verbi divini ministrum, generum et affinem desideratissimum, plorantes comitantur, anno MDCLXVII. die Jun. Cassoviae (1667) typis Davidis Türsch.

A⁴ = [4] fol. – 4^o

RMK II 1095 – Čaplovič 613a – Čaplovič 619

Köszöntő versek. – A költeményekkel a Sartorius-család búcsúztatta Johann Bayert, az eperjesi líceum rektorát, akit a besztercebányai gyülekezet lelkészének hívtak meg: (1) *I jelöléssel Joh. Sartorius, ecclesiae Eperjensis pastor ac inspector supremus* (A_{2a}–A_{3a}) – (2) cím nélkül *Johan. Adam. Ziegler, reverendi domini Sartorii privignus* (A_{3a}–b) – (3) *Johan. Sartorius junior* (A_{3b}–A_{4a}) – (4) Az utolsó *Excitatio ad nobiles incolas regiae liberaeque civitatis Novisoliensis* címmel *Samuelis Sartorii, Novisolum una profecti* verse (A_{4a}–b).

Johann Bayer az eperjesi líceum rektora volt, az eperjesi evangélikus főiskola vezetésére azonban nem őt kérték fel. Ezért 1667-ben elfogadta a besztercebányai gyülekezet lelkészi meghívását és Besztercebányára távozott. Bayer személyéről és rövid besztercebányai működéséről ld. Hörk József: *Az eperjesi ev. ker. collegium története*. 1. füzet. Kassa 1896, 68–72.

A kiadványt Szabó Károly példány ismerete nélkül, csupán Johann Samuel Klein: *Nachrichten...* című műve (I 10) alapján idézte (RMK II 1095). Ján Čaplovič, bár már a példány feltüntetésével, de szintén csak Klein alapján röviden (613a), és a példány részletes leírásával bővebben is (619) felvette bibliográfiájába.

Budapest *Nat cop.* – Halle *Univ* ①

3339

[DRÉGELYPALÁNKI János:] [1] *Conciones in Catechesim Palatinatam secundum explicationes catecheticas Zachariae Vrsini, quibus adjuncta sunt authorum theologorum Bucani, Wendelini, Wollebii, Amesii, Thomae*

Felegyházi opera theologica, quae hinc et inde collecta, in unum corpus inclusa et in praxim concionatoriam redacta sunt. Et quae omnes locos communes et articulos fidei fundamentales methodo concionandi enucleant, etc. – [2] His addita: Catena salvtis ex capitibus 26. 27. 28. 29. 30. Medullae Amesii lib. I. sumptis cum orationib(us) aliquot publicis, per I. D. P. P. E. R. T. – [3] (Orationes publicae, sumptibus generosi domini Sigismundi Cassai excussae.) Cassán 1667 Türsch David.

:(⁸:⁸, A⁸–Z⁸, Aa⁸–Hh⁸ Ii² = [258] fol. – 8° – Orn., init.

RMK I 1055 – Čaplovič 614

Református prédikációk és imádságok magyar nyelven. – A címlap háta üres. *Ajánló levél ... a méltóságos fejedelmi úrnak, gróf Rhedei Ferencz uramnak, ... huszti fő kapitányának, ... Csernel Pal uramnak és ... Ung vármegyének egyik fő assessorának, ... Tokai Istvan uramnak...* vezet be a művet aláírás nélkül (:)(₂a–:)(₅b). A *kegyes olvasóhoz* címzett előszóban a szerző elsősorban forrásairól vall (:)(₆a–:)(₇b). Szilágyi Tarpai András ungvári református lelkész és esperes approbációja a műhöz *Ungvárat die 15. Decembris anno MDCLXVI* kelt, majd ezt követi egy latin nyelvű üdvözlő vers, amelynek szerzője *Paulus Görgei M. Caposiensis* (:)(₈a–:)(₈b). *Catechesis Christiana* címmel kezdődik a főrész, a Heidelbergi Katekizmust magyarázó prédikációk Zacharias Ursinus katekizmusmagyarázatai szerint. Az egyes *conciok* a katekizmus kérdéseinek sorrendjében haladnak, de egy-egy beszédben változó számú, legtöbbször két-három katekizmuskérdést fejtenek ki. Mindegyik prédikáció megjelöli a Heidelbergi katekizmus vonatkozó kérdésének vagy kérdéseinek számát, a bibliai textust, és tartalmazza többnyire a summát, a *partitiót* és a beszéd *tanúságát*. A kötet a 128–129. kérdésre írott *concióval* fejeződik be (A_{1a}–Ee_{6a}). Ezután következik külön címlap nélkül *Catena salutis* címmel William Ames angol teológusnak a címlapon is pontosan megjelölt fejezeteiből vett *Idea I–V*. kifejtése hasonló módszerrel (Ee_{6b}–Gg_{1b}). A kiadványt öt magyar nyelvű imádság zárja: három *Oratio communis*, egy *Oratio matutina* és egy *vespertina* (Gg_{2a}–Ii_{2a}).

Drégelypalánki János (Drégelypalánk ?–?) Debrecenben végezte tanulmányait, és 1656-tól Sárospatakon is tanult, ahol mint Johannes T. Palanki szerepel a diáknévsorban (Hörtsik Richárd: A sárospataki református kollégium diákjai 1617–1777. Sárospatak 1998, 89). Műveiben csak kezdőbetűkkel jelölte működési helyét, így ezek helyes feloldása más források híján ma sem lehetséges. Az itt címlapon szereplő I. D. P. P. E. R. T. feloldása ugyanis nem „Johannes Drégely Palánki Pastor Ecclesiae Reformatae Tallyensis”, mint ahogy Szabó Károly tévesen feltételezte (RMK I 1055), hanem utolsó betűje egy T betűvel kezdődő Ung egyházmegyei helységre utal, ahol a szerző református lelkész volt. A gyászévtizedben Drégelypalánkit is megfosztották állásától. A száműzés után 1689-ben a tiszántúli egyházkerületben (egy L betűvel kezdődő helységben) volt lelkész, és nem Losoncon, ahogyan régebben feltételezték (vö. ItK 1941: 390–392, Zoványi Jenő).

Drégelypalánki katekizmusmagyarázatait Zacharias Ursinus (1534–1583) *Explicationum catechetarum ... opus, totiusque theologiae purioris quasi novum corpus* című, David Pareus által először Neustadban 1591-ben kiadott műve alapján írta meg, és mellette még Guilielmus Bucanus, Marcus Friedrich Wendelin, Joannes Wolleb, William Ames és Felegyházi Tamás teológiai munkáit is használta. A Heidelbergi Káté tartalmát Czeglédy Sándor megállapítása szerint alapvetően az egyéni kegyesség szempontjából tárgyalta, ld. erről *Studia et acta* I 144–148.

A mű kiadásának költségeit, mint az az ajánlásból kiderül, elsősorban Tokai István és Chernel Pál viselte, az *Orationes publicae* függelékérsz megjelentetését pedig, a cím megjelölése szerint, Kassai Zsigmond.

A kiadvány 1682-ben Debrecenben ismét megjelent (RMK I 1277).

Cf. →

In 19 bibliothecis 23 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Civ, Univ* – Târgu Mureş – etc.

3340

»EVANGELIA et Epistolae. Quae An(nuatim) secundum ritum vete(ris Ecclesiae) in templis leguntur. (Et) ea Evangelia ac Epistolae, quae in praecipuis Sanctorum feriis tractantur. Cassoviae, Typis et Sumptibus Davidis Türsch. MDCLXVII. 16r.«

RMK II 1096 – Čaplovič 615

Evangélikus perikópáskönyv. – E kiadványt csupán „régí könyvfedélből kiáztatott” címlapjának ismeretében vette fel Szabó Károly bibliográfiájába (RMK II 1096). Példánya azóta sem került elő. Ján Čaplovič leírása (615) és a fenti címleírás is Szabó Károly adata alapján készült. A kassai nyomdász, Johann David Türsch a következő esztendőben, 1668-ban a saját költségén bilinguis latin és magyar nyelvű perikópáskönyvet (RMK I 1066 = RMK II 1132) jelentetett meg. Elképzelhető, hogy amiképpen az a lőcsei 1648-ban megjelentetett változat (2222) mintájára készült, úgy ez a latin nyelvű változat a hasonló címen és formátumban kiadott, 1663. évi lőcsei perikópáskönyvet (3088) követte.

Cf. 91!*: 900!*: 1774!*: 3088. →

Olim: Révész Kálmánnál Debreczenben

Ivul, Gabriel: *Lapis Lydius controversiarum fidei. Cassoviae cr. 1666.* – Vide 3341

3341

IVUL, Gabriel: *Theses et antitheses catholicorum et acatholicorum de visibili Christi in terris ecclesia, ex solo Verbo Dei, publicae dissertationi propositae in alma episcopali academia Cassoviensi Societatis Jesv, a r.d. Joanne Debrödi, philos. magistro, nec-non ss. theologiae auditore, seminarij Kisdiani alumno, praeside ... Gabriele Ivvl e Societate Jesu, ss. theologiae*

doctore, ejusdemque et controversiarum fidei professore ordinario, necnon universitatis amplissimo cancellario, anno MDCLXVII. die 16. mense Augusto. Cassoviae 1667 typis Davidis Türsch.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

Sztripszky II 2596/144 ← MKsz 1891: 271 – Čaplovič 616

Katolikus teológiai vizsgatételek. – A címlap háta üres. A tételeket rövid előszó vezeti be, amelynek címe kronosztichont foglal magában, (értéke 1667): *Proloquium ad lectorem verae virtutis* (A₂a-b). Majd hat *Thesis catholica* és *Antithesis* következik (A₃a-A₄b) Krisztus igaz és látható földi egyházáról, szembeállítva a láthatatlan egyházról szóló protestáns nézetekkel. Végül *Conclusio* zárja a kiadványt (A₄b).

A tételeket 1667. augusztus 16-án vitatták meg a kassai jezsuita akadémián. Az elnök Gabriel Ivul, a teológia és a hitviták professzora, az akadémia kancellárja, a vizsgáló Debrődi János, a filozófia magisztere, a Kisdi-szeminárium teológushallgatója volt.

A tézisfüzet kiadására az 1666. június 25-26-án a kassai jezsuita akadémián a hitviták döntőbírájáról a katolikusok és evangélikusok között tartott nyilvános szóbeli hitvitával összefüggésben került sor, amelynek középpontjában a látható és láthatatlan egyház kérdése állt. Azon a vitán is Ivul elnökölt. További résztvevőiről ld. 3285 (vö. még Theologiai Szemle 1934: 144–145, Zoványi Jenő).

Johann Samuel Klein híradása alapján valószínű, hogy a vita jegyzőkönyvét Ivul egyik evangélikus ellenfele, ifjabb Elias Ladjver bártfai rektor már 1666-ban kinyomtattatta Kassán (vö. 3285). E tézisfüzet ezért valószínűleg erre a jegyzőkönyvre adott válasznak tekinthető.

Ugyanehhez a vitához kapcsolódóan adták ki a katolikusok 1671-ben Kassán, szerzője névének feltüntetése nélkül Jacob Goodwin angol jezsuita *Lapis Lydius controversiarum fidei* című munkáját (RMK II 1272). Zoványi Jenő ezt a vitairatot is Ivul művének tartotta, s véleménye szerint az 1671. évi kinyomatás már új kiadás, az első ismeretlen, de „feltehetőleg ugyanebből az időszakból való” (Theologiai Szemle 1925: 270 és 1934: 144–145). Azonban az említett 1671. évi kassai kiadás bevezető részeiből egyértelműen megállapítható, hogy Zoványi tévesen tartotta e munka szerzőjének Ivult. Az első kiadás pedig nem a kassai hitvitával összefüggésben, hanem 1656-ban Liège-ben (Leodium) jelent meg (Čaplovič 1664).

Ivulnak ezt a tézisfüzetét először Hellebrant Árpád írta le a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának példánya alapján (MKsz 1891: 271).

Cf. 3285, 3331, –

Budapest Acad ①

Kis Imre: *Apologia pro libello, quod calvinistae laborant ostendere suam sectam totaliter extitisse ante Calvinum. Cassoviae 1667.* – Vide 3343

Kis Imre: Egy könyvecske védelme, mely szerint hiába fáradoznak a calvinisták annak kimutatásán, hogy felekezetük teljeseen megvolt Calvinus előtt. Kassa 1667. – Vide 3343

3342

<Kis Imre: Pósházi perét elvesztette a kálvinista vallás régiségének megmutatásában. Kassa 1667 Tüersch. – 8°>

MKsz 2007: 329

Egykorú adatok alapján feltételezhető. – Katolikus vitairat.

Ez a példány alapján ma nem ismert vitairat tizedik darabja lehetett a Kis Imre sárospataki jezsuita és Pósházi János sárospataki református professzor között 1666 januárja óta nyomtatásban folytatott hitvitának. Egykori létezésére Heltai János következtetett (MKsz 2007: 329). Kis Imre ugyanis utolsó, a vitában tizenkettedik, töredékesen ismert, 1667. július 25-én keltezett vitairatában, a *Végsőképpen succumbala aktorságában Pósháziban* a következőket írja: *mire való utóbbi könyvecskémbe csaknem mindegyik numerus után előhozott conclusióm: Ezt a Valdensek nem vallották?* (3344: A₈a). Kis előző, példányból ismert művében, a *Bensült veres kolop semmire kellőben* (3343), amely 1667. január 8-án kelt, s amely az egész vita nyolcadik darabja, nincsenek ilyen következtetések. Mivel Kis önidézetei és hasonló visszaulásai az egész vita folyamán általában véve megbízhatók, megalapozottan lehet feltételezni, hogy az említett két írása közötti időben még egy harmadikat is adott közre, amely magában foglalta az említett konklúziókat. Ezt támasztja alá a vita lezajlásának ritmusa is. Első szakaszában például 4-6 hetente jelentek meg válaszok és viszontválaszok (vö. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283).

Tovább erősíti a következtetést Nathanael Sotvellus bibliográfiája. Sotvellus Kisnek nyolc vitairatát sorolta fel, köztük hat olyan művét, amely e vita során keletkezett (Sotvellus 195). A nyolcból hét egykori létezése példány vagy kétséget kizáró adat alapján közvetlenül igazolható. Ezért joggal feltételezhető, hogy a nyolcadik munka is létezett. Sotvellus felsorolásából nagy valószínűséggel a következő cím azonosítható a szóban forgó vitairattal: *Quod professor Calvinisticus in ostensione Calvinisticae vetustatis succumbat. 1667. Ibidem (Cassoviae) in 8.* Ennek magyar fordítása olvasható az e tétel élén álló címleírásban. Meg kell azonban jegyezni, hogy Sotvellus latin címei csak általában jelölik az egyes művek témáit, a példányból is ismert Kis-vitairatok magyar címe többször is eltér a latinul megadottól, de azonosságuk minden esetben kétségtelen. (Minderről ld. MKsz 2006: 323–327, Heltai János. A címről vö. még 3282).

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, 3345, –, 3346, 3344

3343

[KIS Imre:] Posahazinak egy ben-sült veres kolop titvlvsv feleleti megmutattatik semmire kellőnek lenni, avagy hogy pater Kissnek pöri el nem vezett. [Kassa] anno MDCLXVII. die 8. Janvarii [Tüersch].

A¹²–I¹² K⁵ = [113] fol. – 12° – Orn., init.

RMK I 1057 – Čaplovič 617

Katolikus vitairat. – A címlap háta üres. A következő lapon külön cím nélkül *Hozzád küldött írott aktáim* szavakkal kezdődik a főrész, amely tizenegy paragrafust foglal magában. § *primus* – § *undecimus* (A_{3b}–I_{10b}). A művet *Appendix* zárja le (I_{10b}–K_{4b}), ennek végén keltezés olvasható: *Írtam Munkács várában XXX. Septemb. 1666. O. M. D. D. G.* A kiadvány végén a sajtóhíbak jegyzéke található: *A nyomtatásban esett fogyatkozásokat így kell megjóbbítani* (K_{5a}–b).

Ez a vitairat, amint a címéből is kitűnik, válasz volt Pósházi János *Egy ben-sült veres kolop* című írására, amely 1666 nyarán jelent meg ugyancsak Kassán (3287). Bár ez a kiadványban sehol sincs feltüntetve, a mű szövege és az egész vita menete kétségtelenül bizonyítja, hogy szerzője Kis Imre jezsuita volt. Ebben a traktátusában, amely a Pósházi Jánossal 1666 eleje óta nyomtatásban folytatott vitájának nyolcadik darabja, a már korábban is előforduló teológiai témákat tárgyalja újra.

Kis beszámol arról, hogy Pósházi *Veres kolopját* 1666. szeptember 20-án kapta kézhez Munkácsra, és szeptember 23-án fogott hozzá a válasz megírásához (A_{10b}), amelyen egy hétig dolgozott, ugyanis az *Appendix* keltezése szerint szeptember 30-án már el is készült vele. Kis nyilván azért rögzítette ilyen pontosan a megírás időtartamát, mivel Pósházi a vita folyamán korábban szemére vetette, hogy *Cáfolat* című írásán (3282) másfél hónapig fáradott (vö. 3283). Pósházi újabb viszontválasza még 1667-ben megjelent (3345). A vita menetéről, s az egyes művek pontos megjelenési idejéről ld. még MKsz 2007: 318–323, Heltai János.

E nyomdahely feltüntetése nélkül megjelent kiadványt már Szabó Károly is kassai nyomtatványként írta le (RMK I 1057), Ján Čaplovič (617) ugyancsak a kassai nyomda termékének tartotta. Véleményüket a nyomdai anyag vizsgálata megerősítette (OSzKÉvk 1981: 358, Galli Katalin és Pavercsik Ilona és MKsz 2Q05: 407).

A budapesti egyetemi könyvtár példányának impresszuma szerint a kiadvány 1667. január 8-án készült el. Ján Čaplovič azonban megjegyezte, hogy a kassai Tudományos Könyvtár ma nem található példányában a fenti címléírásban szereplő címlap után még egy címlap található más szedésben, de ugyanazzal a szöveggel, csupán az impresszumban olvasható eltérő keltezés: „Anno MDCLXVI. die 7. October.” Ez a keltezés valószínűleg a nyomdábaadás napját jelöli.

Zoványi Jenő a Czvittinger lexikonában olvasható latin címe (Specimen 204) magyarra fordítása során feltételezte Kis Imre: *Egy könyvecske védelme, mely szerint hiába fáradoznak a calvinisták annak kimutatásán, hogy felekezetök teljesen megvolt Calvinus előtt* (Kassa 1667) című művének egykori létezését (Theologiai Szemle 1925: 268). Ez szerinte egyszerre szólt Czeglédi István: *Egy veres tromfosdit játszó sandal barátom ... megpiricskeltetése* Kassa 1666 (3279) és Pósházi János: *Nagyobb látatja a páter Kis vesztett perinek* Kassa 1667 (3345) ellen. Sőt, hozzáteszi: „Tekintetbe véve azokat a meglehetősen hézagossá ismertető vonásokat, melyeket Szalay Ambrus a Kálvinista Szemle 1920–21. évi folyamában (1920. december 19: 7, 1921: 6–7, 31–32, 62–63, 71) előadott Kis Imrének egy általa talált vitairatáról, ez aligha lehet más, mint éppen ez, s ebben az esetben bizonyosan a 45. sz. (vagyis Pósházi: *Nagyobb látatja* etc. = 3345) ellen van írva.” Az *Egy könyvecske védelme* cím *Apologia pro libello, quod Calvinistae frustra laborant ostendere suam sectam totaliter extitisse ante Calvinum 1667. Cassoviae in 12^o* formában szerepel a jezsuita bibliográfiai hagyományban (vö. Sotvellus 195). Erről a címről már Carlos Sommervogel is úgy vélte, hogy a most tárgyalt munkával, vagyis a *Pósházinak egy ben-sült veres kolop* titulusú feleleti ... *semmire kellővel azonosítható* (Sommervogel IV 1085). Ezt az azonosítást Heltai János részletes érveléssel támasztotta alá (MKsz 2007: 322–323). 2004-ben pedig ismét felbukkant az egykor Szalay birtokában lévő Kis Imre-példány is. Megállapítható volt róla, hogy az valójában Kis másik két művének, a *Cáfolatnak* (3282) és a *Végsőképpen succumbála*

aktorságában Pósházinak (3344) a töredékeit tartalmazza (A töredék felbukkanásáról és azonosításáról ld. MKsz 2007: 310–323, Heltai János). Zoványi feljebb ismertetett feltételezései tehát nem erősíthetők meg.

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, –, 3345, 3342, 3346, 3344

Budapest Univ ①
Olim: Kassai jogakad.

Kis Imre: Quod professor Calvinisticus in ostensione Calvinisticae vetustatis succumbat. Cassoviae 1667. – Vide 3342

3344

(KIS Imre): Vegsö-keppen svccvmbala actorsagaban Posahazi. [Kassa] (1667) [Türsch].

A⁶ [B]⁸? = [16 + ?] fol. – 8° – Orn.

Fitz, Joseph: Georg Michaelis Cassai und seine Bibliothek. Berlin und Leipzig 1927, 23 – Bucsay 633 – Čaplovič 618 – MKsz 2007: 329

Katolikus vitairat. – E kiadvány utolsó, tizenkettedik darabja a Kis Imre, sárospataki jezsuita és Pósházi János, sárospataki református tanár között 1666 januárja óta nyomtatásban folytatódó polémiának (vö. 3284). Belőle ma az Országos Széchényi Könyvtár őriz néhány töredékes levelet. (Jelzete: „RMK I 1035d”). Egy másik töredékét pedig egykor a berlini Humboldt Egyetem Finnugor Intézetének könyvtára őrizte. Ez azonban 2000 körül „lappangott”. (Egykori jelzete: „B. Hung. 28”). A berlini egyetem magyar könyvtárának anyagát 2011-ben visszaküldte eredeti őrzési helyére, a hallei egyetemi könyvtárba. Ma nem állapítható meg, hogy az említett töredékek is visszakerültek-e Halléba vagy elvesztek, mikrofilm másolatuk azonban az Országos Széchényi Könyvtárban megtalálható. (Jelzete: „FM 2/3789”).

A két töredékkel újabb Heltai János foglalkozott. A meglévő füzetjelek, őrszavak, az egész vita tartalmi összefüggései és a jezsuita bibliográfiai hagyomány alapján megállapította, hogy bennük összekeveredve találhatóak részletek a most tárgyalt *Végsőképpen succumbála* című munkából és Kis Imrének a vita folyamán korábban megjelent *Cáfolat* (3282) című írásából. A jezsuita bibliográfiai hagyományban pedig e munka a *Quod ultimo deficiat professor Calvinisticus in ostendenda vetustate suae sectae* latin címmel azonosítható. Ezt Ján Čaplovič Carlos Sommervogel nyomán tévesen 1668. évi kassai nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (MKsz 2007: 324–327, Heltai János, Čaplovič 632a, Sommervogel IV 1085, vö. még Sotvellus 195).

Az e kiadványhoz tartozó, ma meglévő levelek a következők: A fent leírt címlap, amely feltételezhetően az A₁ levélre esett (Halle?), A₂ (Budapest), A₃ és a vele összefüggő A₆ (Halle?), A₄ (Budapest) és az egész kiadvány füzetjel nélküli, datált utolsó levele (Halle?). A főrész római I szám alatt az *[Én] pap levén, s te laicus Posaházi* szavakkal kezdődik (A_{2a}), s az „A” füzet meglévő levelein az 1–18 szövegpontok részletei olvashatók. Ezek témái: 1. Kis nem tartja szószapo-

rításnak a Szentírásról folyó vitákat, hiszen a Szentírás dönti el a hitre vonatkozó kérdéseket, az értelmezésért azonban az egyházhoz kell fordulni. 2. A kálvinisták és a valdensek vallásának egyezése. Az utolsó lapon az 57. pontban a vita lezárása olvasható: *Fel[te]tt szándékom az volt, hogy a most[ra]ni Calvinisták vallásának nem [ré]giségét ... megmutassam.* A lap alján keltezés: *Pater Kyss Imre [írtam] Munkács várában, szent Jakab havának szent Jakab napján [július 25] 1667 esztendőben.*

A mű meglévő leveleinek fotómásolatát Heltai János tette közzé (MKsz 2007: 338–342).

Kis a szöveg első pontjában említi meg e vitákat közvetlen előzményét: [Nyol]czadik napján Ju[nius vagy -lius] folyó esztendőben [már] két esztendő[től köztünk] forgó disputációról [írt] könyvecskéd... Vagyis a most tárgyalt munka, a *Végsőképpen succumbála* Pósházinak 1667. június vagy július 8-án kiadott, vagy Kis által ekkor kézhez kapott könyvecskéjére válaszolt. Ennek címe Heltai következtetései szerint *Végső látatja a pater Kis vesztett perinek lehetett* (3346, vö. i. h.).

A budapesti töredéket először a Múzeum Antikvárium XII. árverés 2004. december 11-én című katalógusa ismertette tévesen mint Kis Imre *Volt-e valaha valaholott ... a mostani calvinisták vallása* című vitaindító művének a részleteit (3284). Valószínű továbbá, hogy e töredékekről számolt be meglehetősen hézagosan és pontatlan meghatározással Szalay Ambrus a Kálvinista Szemlében (1920 december 19: 7, 1921 január 9: január 23: 31; január 30: 39 és február 6: 62–63. Heltai János megállapításai MKsz 2007: 311–316).

Az egykori berlini töredékről először Fitz József, majd Bucsay Mihály adott hírt. Fitz beszámolója szerint azt Czeglédi István 1659-ben Kassán nyomtatott *Az országok romlásáról írott könyvnek első része* című művének (2831) kötéstáblájából áztatták ki. (Fitz, Joseph: Georg Michaelis Cassai und seine Bibliothek. Berlin und Leipzig 1927, 33 és Bucsay 633). A mű terjedelme mindkettőjük szerint $A^8-D^8 = [32]$ fol. volt. A berlini töredékben valóban található egy D_1 és D_2 levél. Az utóbbi Heltai megállapítása szerint a *Cáfolat* utolsó levele (3282, vö. i. h.). Fitz és Bucsay azonban nem ismerte fel, hogy a töredék két mű részleteit tartalmazza, ezért valószínűleg mindketten úgy vélték, hogy az egyértelmű szövegzárás ellenére sem ért véget a D_2 levélen az általuk leírt mű, hanem folytatódott, és a datált lap lehetett a „D” füzet utolsó, 8. levelének rektója. Bizonyos azonban, hogy a kétleveles „D” füzet nem része a most tárgyalt műnek, ezért Fitz és Bucsay terjedelemmeghatározását semmi sem támasztja alá. Erre a szövegbeosztásból lehet következtetni. A ma ténylegesen meglévő, illetve másolatban fennmaradt összesen 10 nyomtatott lapon 18 szövegpont olvasható. A meglévő utolsó levél utolsó pontja pedig az 57. szövegpont. Arányos szövegbeosztás esetén tehát további 20–22 lapra terjedhetett a nyomtatvány, azaz $A^8 B^8 = [16]$ levélből, vagyis 32 számozatlan lapból állhatott. Mivel azonban a főrészt élén a római I szám olvasható, előfordulhat, hogy az esetleges római II, III etc. (?) számok alatt újakezdődött a szövegpontok számozása, ezért a ma ismeretes adatok alapján nem lehet teljesen megbízhatóan megbecsülni e mű terjedelmét.

A kiadvány a tipográfiai anyag vizsgálata alapján Kassán Johann David Türsch műhelyében készült (Pavercsik Ilona közlése, vö. OSzKÉvk 1981, 358–359, Galli Katalin, Pavercsik Ilona).

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, 3345, 3342, 3346, –

Budapest Nat ④ + cop. (Berlin) – Halle Univ (?) ④* (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3345

»PÓSAHÁZI János: Nagyobb látatja a' Pater Kis Vesztett Perinek, [Kassa] 1667 [Türsch]. 8«

Theologiai Szemle 1925: 268 – MKsz 1932/34: 10

Református vitairat. – Pósházi János sárospataki református tanár ezzel a ma példány alapján nem ismeretes traktátussal válaszolt Kis Imre sárospataki jezsuita *Pósházinak egy ben-sült veres kolop titulusú feleleti megmutattatik semmire kellőnek lenni, avagy hogy pater Kissnek pöre el nem veszett* című, Kassán impresszuma szerint 1667. január 8-án megjelent írására (3343). Így kilencedik darabja volt a Kis és Pósházi között 1666 januárja óta nyomtatásban folyó vitának. A mű egykori létezését először Zoványi Jenő feltételezte (Theologiai Szemle 1925: 268) Benkő József híradása alapján. Benkő Pósházi magyar nyelvű vitairatainak felsorolásában említette ezt a művet az e tétel élén olvasható formában (Transilvania sive magnus Transilvaniae principatus... II. Vindobonae 1778, 283). Pósházi ezen vitairatának egykori létezése Benkő híradása és az egész vita menete alapján kétségtelen. Zoványi szerint erre a munkára vonatkozik Sámbar Mátyás, kassai jezsuita következő megjegyzése is: *Amint Pósházi János is, vesztett perinek végső látatjában ...* (Sámbar: *X ut tök...* Kassa 1667, 3347, 550). Ez a megjegyzés azonban a Kis-Pósházi vita egészét feldolgozó Heltai János megalapozottnak tekinthető feltételezése szerint Kisnek egy másik, példány alapján ma szintén ismeretlen művére vonatkozik, amely a *Végső látatja a Pater Kis vesztett perinek* címet viselhette (3346) és a vita tizenegyedik darabja volt: vö. MKsz 2007: 324–327).

Zoványi Jenő nem foglalt állást e kiadvány (a *Nagyobb látatja*) lehetséges nyomtatási helyéről (i. h.). A vita során Pósházi első munkái Patakon jelentek meg (3311, 3312). 1666 nyarán azonban már ő is Kassán nyomtatott, valószínűleg, hogy vitairatai alkalmat ne teremtsenek Kisnek is a pataki nyomda használatának követelésére (vö. 3287). Így joggal feltételezhető, hogy ezt a munkát is Kassán adta sajtó alá.

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, –, 3342, 3346, 3344

3346

<Pósházi János: Végső látatja a pater Kis vesztett perinek. Kassa 1667 Türsch.>

MKsz 2007: 329

Egykorú adatok alapján feltételezhető. – Református vitairat.

Ez a példány alapján ma nem ismeretes munka tizenegyedik darabja volt a Kis Imre, sárospataki jezsuita és Pósházi János, sárospataki református professzor között 1666 januárja óta nyomtatásban folyó polémiának (vö. 3284). Egykori létezésére Heltai János következtetett Sámbar Mátyás kassai jezsuita egy utalása, az egész vita menete és az egyes vitairatok címei

közötti összefüggések alapján. Eszerint e kiadvány az 1667. június 8-át vagy július 8-át közvetlenül megelőző napokban jelenhetett meg (MKsz 2007: 324–327).

Sámbár 1667 őszén Kassán kinyomatott *X, ut tök* című könyvében így ír: *Amint Pósházi is, vesztett perének végső látatjában a váldisták cikkelyeit, 49. számon felül valókat, kikről az előbbi írásiban semmit sem tudott, csak olyan Quodlibetica Apologiából szedte: noha a váldisták meg sem álmodták az ő idejekbeli autorokban (3347, 550). Pósházi korábbi munkáiban a kálvinisták és a valdenses között 49 egyező hitcikkelyt foglalt táblázatba (vö. 3311 és 3287). Ezek szerint ebben a művében további egyezéseket igyekezett kimutatni.*

Zoványi Jenő úgy vélte, hogy ez az utalás Pósházi *Nagyobb látatja a' pater Kis vesztett perinek*, Kassa 1667 (3345) című művére vonatkozik, amelynek egykori létezését Benkő József híradása alapján indokoltan feltételezte (Theologiai Szemle 1925: 268, Zoványi Jenő és Benkő József: Transilvania sive magnus Transilvaniae principatus... II. Vindobonae 1778, 283). A vita menetéből és a vita egyes darabjainak címeiből azonban az következik, hogy a két híradás nem egy, hanem két műre vonatkozik.

A „per” metaforát először Pósházi alkalmazta a polémia során megjelent vitairatok címeiben: *Ben-sült veres kolop, avagy Kis paternek vesztett peri*. Ezt Kassán nyomták valamikor 1666. május 30. és szeptember 20. között (3287). Erre Kis a *Ben-sült veres kolop ... semmire kellő ... pater Kisnek pöri el nem veszett*-tel válaszolt Kassán 1667. január 8-án (3343). Ez volt a vita nyolcadik darabja. Példányból nem ismert ugyan, de megalapozott Zoványi Jenőnek az a Benkőre épített feltételezése, hogy Pósházi újabb felelete, a vita kilencedik darabja a *Nagyobb látatja a pater Kis vesztett perének* címet viselte (3345). A vitából az utolsó ismert darab Kis: *Végsőképpen succumbála aktorságában Pósházi* című 1667. július 25-én kelt írása (3344). Mint Heltai kimutatta, ez nem következhetett a polémiaiban Kis írásai között közvetlenül a *Veres kolop semmire kellő ... pater Kisnek pöri el nem veszett* után (3343), mert olyan tartalmi utalásokat foglal magában előzményére nézve, amelyek a *Veres kolop semmire kellő*-ben nem találhatók. Ezért megalapozottan feltételezhető, hogy Kis a két említett mű között egy harmadikat is megjelentetett, amelynek Sotvellsnál olvasható latin címe: *Quod professor Calvinisticus in ostensione Calvinisticae succumbat* (195), magyarul így adható vissza: *Pósházi perét elvesztette (succumbála) a kálvinista régiség megmutatásában* (vö. 3342). Ez volt a vita tizedik darabja. Ha azonban Kis említett két vitairata között egy harmadikat is megjelentetett, akkor Pósházi részéről is feltételezni kell még egy vitairatot, különben mire felelt volna Kis a vita tizenkettedik darabjával, a példányból is ismert *Végsőképpen succumbálával* (3344). Ezért kell feltételezni a most tárgyalt *Végső látatja a pater Kis vesztett perinek*-et, a vita tizenegyedik darabját.

Heltai feltételezése elfogadható. A vita menetéből ugyanis egyértelműen következik, és ezért biztosnak tekinthető, hogy Pósházinak 1667. január 8-a után még két vitairata jelent meg ebben a polémiaiban. Az egyik a *Nagyobb látatja a pater Kis vesztett perinek* (3345), és még egy másik. A vitában előforduló címek az idézett gondolatmenet szerint valóban logikus sorra rendeződnek. Ezért, igaz ugyan, hogy hagyományozódásukban a latinra való oda- és visszafordítás, valamint az utalásszerű adatok miatt sok a bizonytalanság, mégis valószínűnek látszik, hogy a másik elveszett, azaz a most szóban forgó mű a *Végső látatja a pater Kis vesztett perinek* címet viselte, vagy ehhez hasonlót.

Cf. 3284, 3311, 3282, 3312, 3283, 3287, 3279, 3343, 3345, 3342, –, 3344

3347

[SÁMBÁR Mátyás:] A' három idvösséges kérdésre, a' Lutter és Calvinista tanítók mint felelnek? Ugy, a'mint Matkó István mondgya, fol. 128. X, ut Tök. Imé azért Matkó hazugságinak megtorkollása es Posaházi mocskainak megtapodása. [Kassa] 1667 [Türsch].

[]¹, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Zz⁸, Aaa⁸-Ccc⁸ Ddd⁷⁺¹, Eee⁶, []¹ = [2] + 794 [recte 798] + [14] pag. – 8° – Orn.

RMK I 1056 – Čaplovič 621

Katolikus vitairat. – A címlap hátán két bibliai idézet olvasható. Ezután következik az aláírás nélküli *Elöljáró tudósítás* (1–25). A mű törzse két nagyobb részre tagolódik. Az első az alábbi fejezeteket tartalmazza: *Az Matkónak ajánló leveléről* (25–33), *Első kérdés. Igaz-é a lutter és calvinista vallás* (33–219); *Második kérdés. Csak a pápista hit igaz-é* (220–353); *Harmadik kérdés. A pápisták ellenkeznek-é a Szentírással, avagy inkább a lutterek és calvinisták* (353–730). E fejezetek élőfeje: *Matkó hazugságinak megtorkolása*. A második rész címe: *X. tők [!] nevű könyvnek utolja, avagy Posaházi mocskos írásinak megtapodása* (731–794). E rész élőfeje egy darabig *Posaházi mocskainak megtorkolása*, majd *Posaházi mocskainak megtapodása* (a 764. laptól). Végül két függelék zárja a kiadványt: *A Derekasabb dolgok lajtsroma*, vagyis a tárgymutató (Eee_{1a}–Eee_{6b}), és a sajtóhibák jegyzéke: *Hogy a nyomtató betűkhöz közel nem lehettünk, azokban ilyen derekasabb fogatkozások estek* ([]_{1a}–b).

Ezen névtelen vitairat tartalmából kétségtelenül megállapítható, hogy szerzője azonos az ún. felső-magyarországi hitvitát elindító *Három üdvösséges kérdés* (Nagyszombat 1661) szerzőjével, vagyis Sámbar Mátyás jezsuitával (vö. 2997 és 3289). A cím szövegében az *X ut Tök* kifejezés Takács Béla megállapítása szerint az egykori magyar kártya tők tízesén látható csörgősipkás bohóca utal (Takács 1978, 46). Az *Elöljáró tudósítás* a polémia eddigi menetét ismerteti, majd Sámbar viszontválaszai olvashatók Matkó István, felsőbányai prédikátor *Fövenyen építetett ház romlása* (3323) és Pósházi János, sárospataki tanár *A három kérdésre való summás választételnek ... megerősödése* (3310) című, 1666-ban Kassán megjelent műveire. Matkó és Pósházi 1668-ban egyaránt feleltek Sámbar ezen írására (vö. 3481 és 3590). Az egész vita áttekintő ismertetését ld. 2997-es tételnél. (Ld. még: Horváth: Sámbar 85–93.)

Ezen kiadvány nyomdahelyének és nyomdása nevének feltüntetése nélkül jelent meg, de már Szabó Károly (RMK I 1056) és nyomában Ján Čaplovič is a kassai műhely termékének tartotta (621). Véleményüket a betűtípusok vizsgálata igazolta (OSzKÉvk 2001: 358, Galli Katalin – Pavercsik Ilona).

Cf. 2997!, 3310, 3323. –, 3481, 3513, 3590

In 12 bibliothecis 18 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ref, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Martin *Nat* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

3348

[1] UJ és o kalendariom Christus Vrunck születése után való, mely bisextilis 1668., melyet most-is Magyar és Erdély Országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Nev b arth Ch ristoph theologus és astrologus. – [2] ([Astrologiai?] [v]isgalas, avagy az pl[anetak]nak és egyéb nevezetes fő tsillagoknak forgásiból vött jövendöles ez Christus Vrunck születése [u] tán, mely bisextilis 1668. estendöre, melylyben az esztendönek [neg]y részeiről, hadakrol és b[etegség]gr[öl] ... [?] deden ... [?] t ... [?] Nev b arth Ch ristop[h] B. S., theol. és [ast]rol.) Cassán [1667] Türsch David.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

RMK I 1067 – Sztripszky I 2058: 265 ← MKsz 1878: 274 – Čaplovič 620

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A kiadványból ma három töredék ismeretes. A kötéstáblából kiáztatott egyik töredéket Fraknoi Vilmos ismertette (MKsz 1878: 274.), az ő közlését vette át Sztripszky Hador (I 2058: 265), figyelmen kívül hagyva Szabó Károly másik példányon alapuló leírását (RMK I 1067). A ma ismeretes harmadik, eddig bibliográfiailag le nem írt, az előzőeket kiegészítő töredék 2004-ben került az Országos Széchényi Könyvtárba (RMK I 1067, 3. példány). A naptárrész (A₁b–B₆a) beosztása megegyezik az 1658-ra kiadottéval (2713), az eltérés csupán annyi, hogy az év jellemző adatainak leírása a nap- és holdfogyatkozásokra vonatkozó ismeretekkel bővült. A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. Az önálló címlappal (B₆b) ellátott prognosztikon a következő fejezetekből áll: *Az esztendönek 4 ré[széről]*. *A télről* (B₇a–b) – *[Második része. A tavaszról]* (B₈a–b) – a C₁ levél jelenleg nem ismeretes, ezen minden bizonnyal a nyárról szóló fejezet, és az őszt tárgyaló rész eleje volt olvasható, az utóbbi szövegének vége a C₂b lapon található – a fentmaradt leveleken ezt követi *A Napban és Holdban leendő eklipszisekről* (C₂b) – *A hadról és békességről* (C₂b–C₃b) – *A betegségekről* (C₃b–C₄a) – *A földi terméstről* (C₄a–b). Majd a *Sokadalmak Felső és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék olvasható (C₄b–D₂b). A ma meglévő töredékekből a C₈ levél hiányzik, ezért a július végi, augusztusi és szeptember eleji vásárokat tartalmazó szövegrész nem ismeretes. A kiadványt a *Magyar krónika, a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól, mostan ismét megjobbítottatott* című fejezet zárja, amelynek utolsó feljegyzése Zrínyi Miklós 1666 novemberében, majd Wesselényi Ferenc nádor 1667. március 27-én bekövetkezett halálát adja hírül (D₂b–E₈b).

A ránk maradt példányok alapján úgy tűnik, hogy a kalendáriumsorozat ebben az évben megszakadt, Johann David Türsch özvegyétől (1668–1669) és utódától, Ericus Erichtől (1669–1674) nem ismeretes kalendárium. A következő kassai naptár 1676-ra készült (MKsz 1955: 145, Bán Imre), 1675-től a nyomda szinte kizárólag a jezsuitáknak dolgozott.

Cf. 2713!

Budapest Nat ④* ④* ③ – Cluj-Napoca Univ ④*

3349

MOSCOROW LACHOVIUS, Andreas de: Oratio funebris in exequiis ... matronae d. Margaretae Kronerianae, ... Valentini Baumgarti, plebani et primarii ecclesiae Saxonicae unitariae Claudiopolitanae ecclesiastae conjugis desideratissimae. Recitata in domo parochiali, MDCLXVII. 2. April ab Andrea de Moscorow Lachovio, ecclesiae Polon. pastore. Claudiopoli MDCLXVII [typ. principis, Brassai Major].

A⁴ B³ = 13 + [1] pag. – 4° – 1 ins.

Unitárius gyászbeszéd és gyászvers. – Ennek a bibliográfiailag ismeretlen nyomtatványnak egyetlen példányát a kolozsvári Akadémiai Könyvtár őrzi. Címlapját az Estienne család nyomdászjegyét utánzó nyomdászjelvény díszíti, a címlap háta üres. A gyászbeszédet 1667. április 2-án Kolozsvárott, a parókia épületében Andreas de Moscorow Lachovius kolozsvári unitárius lelkész mondta Margareta Kroner, Valentin Baumgart kolozsvári szász unitárius lelkész felesége felett. A hallgatók megszólításával (*Admodum reverendí ... excellentissimi ... consultissimi viri...*) kezdődik az elhunyt dicséretére mondott gyászbeszéd (3–13.). A nyomtatvány végén a *Προσφώνησις ad pie defunctam matronam* című latin nyelvű gyászverset *plangebat Joannes Sirmerus, sch. majoris collaborator* (B₃b).

A szerző, Andreas de Moscorow Lachovius Lengyelországból jött Kolozsvárra. 1666-ban a kolozsvári unitáriusok óvári nagy iskolájának lektora, tanára, a gyászbeszéd címe szerint pedig az ottani lengyel unitáriusok lelkésze is volt. Családnevének második tagja Lachowce galíciai helységre utal, a de Moscorow lengyeles alakja pedig feltehetően Moskorzewski, az unitárius egyház lengyelországi történetében jól ismert család neve (vö. Estreicher 22: 590–592). A korabeli források szerint azonban a szerző Erdélyben inkább az Andreas Lachovius, Lachowski nevet használta (vö. Kawecka-Gryczowa, Alodia: Arianskie oficyny wydawnicze Rodeckiego i Sternackiego. Dzieje i bibliografia. Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdansk 1974. 242. és Jakab Elek: Kolozsvár története. Bp. 1888. II. 811.).

Margareta Kroner első férje Martin Pauli, a kolozsvári szász unitárius egyház segédlelkésze volt. 25 évig tartó házasságukból két gyermek született. Megözvegyülve Valentin Baumgart, kolozsvári unitárius első lelkészhez ment hozzá, akivel hat és fél évet élt együtt. 56 éves korában, 1667. március 31-én halt meg. A gyászolók között a beszéd az első házasságból származó fiút, Stephan Pauli unitárius lelkészt és az iskola lektorát név szerint is megemlítette.

Az impresszumban csak a nyomdahely olvasható. A nyomtatvány kiállítása alapján azonban megállapítható, hogy azzal a nyomdakészlettel állították elő, amelyet az eddig ismert adatok szerint 1668-tól használt Kolozsvárott Veresegyházi Szentyel Mihály. Ez végső soron a gyulafehérvári nyomda készletével azonos. A megszűnt gyulafehérvári fejedelmi műhely tipográfiai anyaga 1666-ig Szebenben volt használaton kívül. Újabbán előkerült adatok szerint az egykori gyulafehérvári nyomda 1667 óta Kolozsvárott volt, és vezetője, Brassai Major Márton neve is szerepel még 1667-es iratokban, tehát joggal lehet őt 1667-ben Kolozsvárott még az egykori fejedelmi nyomda faktorának tartani (MKsz 2005: 304 és 407, V. Ecsedy Judit). A nyomdászlemléma használata eddig csak Debrecenből, az 1679-es évből volt ismeretes (V. Ecsedy–Simon 148.).

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Acad* ①

3350

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1668. Leutschau 1667 Brewer.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3351

(ALSTED, Johann Heinrich:) Rudimenta lingvae Latinae in usum scholae Albensis hoc modo elaborata, ut puer unius anni spacio ex illis legere, declinare, comparare, conjugare, initia denique syntaxis et radices sylvulae vocabulorum harmonicae addiscere possit. Editio decima. Leutschoviae 1667 Samuel Brewer.

A⁸–L⁸ = 176 pag. – 8°

RMK II 1097 – Čaplovič 1168

Latin nyelvtan. – A kiadvány tartalma és beosztása megegyezik az 1647-ben Gyulafehérvárott megjelent kiadásával (2168). Ahhoz hasonlóan a névszó- és igeragozási mintáikban magyar megfelelőket is közöl. Mivel az 1647-i kiadás egyetlen példánya a 192. lapon megszakad, ezért nem lehet tudni, hogy abban is benne volt-e az a *Regulae de collectione litterarum* című fejezet, amellyel e kiadás zárul (172–174). Ez ugyanis sem a példányból ismeretes első kiadásban (Gyulafehérvár 1634, 1580), sem a Ludovicus Philippus Piscator által átdolgozott harmadik kiadásban (Gyulafehérvár 1640, 1823) nem szerepel. A címlap tanúsága szerint Alsted grammatikájának ez a tizedik kiadása. A hozzá időben legközelebbi, amelyből példány még is fennmaradt, 1647-ben jelent meg (2168), és címlapján az „Editio quinta” megjelölést viseli.

Cf. 1580!: 1823!; –, 3537, →

Budapest Nat ①

3352

DIETERICH, Konrad: Epitome catechetica auctore Cunrado Dieterico, ss. theolog. d., antehac practicae philosophiae paedagogiarcha Gissae, nunc pastore ac superintendente Ulmensi. Editio nova, renovata. Leutschoviae 1667 typis Samuelis Brever.

A¹²–F¹² = 143 pag. – 12° – Orn.

RMK II 1098 – Čaplovič 1170

Evangélikus katekizmus. – A címlap háta üres, a 3. lapon külön cím nélkül kezdődik a káté szövege (3–143). A mű beosztása és szövege megegyezik az ugyanilyen terjedelmű 1654-es lócsi kiadással (2530), illetve az 1645. évi trencsényi kiadásával is (2115).

Cf. 2115*!., 2647, –, 3690, →

Bratislava Univ ②* – Budapest Nat cop. (Martin) – Martin Nat ① – Odorheiu Secuiesc ①

3353

[1] ERYTHRAEUS, Joachim: Die harte wie aller glaubiger Creütz-träger, also insonderheit kämpffender Kind-Betterinnen Kranckheit seelige Cur, Lohn und Cron. Erzeigt an der Gedult und Vberwindung der ... Fr. Anna Katharina Seelmannin, deß ... Christiani Seelmanns ... pastoris der christlichen Gemeine in der königl. frey. Stad Leutschau ... gewesenenen ... Hauß-Ehre. In dem sie ihres alters 32. Jahr, in ihrer harten Kindes-Geburth, sambt der verschlossenen Frucht diß Elend beschlossen ... am 3. Decemb. ... im Jahr Christi 1667. darauf der Leib christlich u. mit vieler Thränen in der Haupt-Kirch beerdet und auf Begehren die dabey gehaltene Leich-Predigt zum Abdruck verfertiget worden durch M. Joachimum Erythraeum, archi-diaconum daselbst. – [2] (ADAMI, Martin, sen.: Abdankungs-Rede bey christlicher, hochansehnlicher u. volkreicher Leichbestattung der ... Frauen Annen Catharinen Seelmannin, geb. Zauchtlerin auß der königl. fr. Stad Oedenburg, des ... M. Christiani Seelmanns ... gewesener Hauß-Ehre u. lieben Ehe-Schatzes: alß ihr todter u. verblichener Leichnam ... in der Haupt Kirchen ... beygesetzt und die Leidtragenden biß vors trauer Hauß ansehnlich begleitet worden, vor dem Pfarrhause zur Leutsch gehalten von Martino Adami, deutschen Prediger daselbst.) Leutschaw (1667) bey Samuel Brewern.

A⁴-D⁴ = [16] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Caplovič 1171

Evangélikus gyászbeszéd, latin és német nyelvű gyászversek. – A kiadvány Anna Catharina Zauchtler, Christian Seelmann lócsi első lelkész feleségének halála alkalmából készült. A címlap hátán *M. Joachimus Erythraeus* az özvegy férjnek, kollégájának és barátjának, a hátrahagyott árváknak: *Petro Theodoro, Annae Katharinae, Mariae Susannae, Jeremiae Christiano* és *Annae Salome*, továbbá az elhunyt anyjának, *Maria Salome Schnelckin* született *Baumgartin*-nak ajánlotta a nyomtatványt, vigaszt, türelmet és enyhülést kívánva nekik (A₁b). Rövid imádsággal, bevezetővel és a bibliai szöveg megjelölésével kezdődik a halotti prédikáció, amelyet Joachim Erythraeus lócsi segédlelkész mondott el 1667. december első hetében, Anna Catharina temetésén (A₂a–C₁a). A gyászbeszéd végén az elhunyt részletes életrajza olvasható:

Was nun den... Lebenslauf betrifft... (C₁b–C₃a). Ezután Martin Adami lőcsei német lelkésznek *Abdankungsrede...* című búcsúztató beszéde következik, amelyet a gyászoló ház, azaz a lőcsei parókia előtt mondott el a temetést követően (C₃b–D₂b). A gyászbeszédék után ezek tartalmát összefoglaló jelképes sírfelirat olvasható az elhunytól (D₂b).

A halotti prédikációkhoz öt gyászvers csatlakozik, a következő szerzőktől: (1) ... *Christiano Seelmanno, amico veteri academico, vicinus novus Hungaricus, Samuel Pomarius, ss. theol. d. et p. p. ac ... gymnasij Eperiessinensis ... director supremus...* (D₃a) – (2) ... *Isaacus Zabanius, theologiae polemicae et philosophiae theoreticae in Athenaeo Eperiensi p. p. ...* (D₃b) – (3) *Johannes Gallik Cantor in Iglo*, aki Seelmann tanítványa volt 1656-ban Sopronban (D₃b–D₄a) – (4) ...*Johannes Grams Neustad. ad Ericas Francus, ss. theol. stud.* (D₄b) – (5) *Klag-Seufzer* címmel ...*Johannes Martinus Meisner stud. von Coburg in Francken* (D₄b). Az első, második és negyedik vers latin nyelvű, a harmadik és az ötödik német.

Joachim Erythraeus (1637 – 1700) itthon Bártfán, majd 1656-tól Wittenbergben végezte tanulmányait, ahol magiszteri fokozatot szerzett. Hazatérve 1662-től a lőcsei német evangélikus egyház segédlelkésze lett. Németországi száműzetésében 1676-tól haláláig Stettinben látta el egyházi szolgálatát. Wittenbergi teológiai és filozófiai disszertációi, prédikációi és alkalmi versei jelentek meg nyomtatásban.

Anna Catharina Zauchtler, soproni szíjgyártómester leánya 1635-ben született; hamar árván maradvá édesanyja, Maria Salome Baumgart nevelte fel. 1655-ben ment feleségül Christian Seelmann akkori soproni rektorhoz. Házasságuk 13 éve alatt tíz gyermeket szült, akik közül csak öt maradt életben. A lőcsei lelkész felesége 32 éves korában, 11. gyermeke világrahozatalakor hunyt el 1668. december 3-án. Halálára a gyászoló barátok számos gyászversgyűjteményt jelentettek meg (vö. 3359, 3371, 3445, 3454, 3465).

A bibliográfiailag korábban ismeretlen nyomtatvány egy példányát Borsa Gedeon fedezte fel a lőcsei evangélikus egyház könyvtárában (MKsz 1963: 119). Ezzel egy időben Ján Čaplovič is leírta a pozsonyi evangélikus liceum könyvtárából (Ján Čaplovič: *Tlače vydané na Slovensku do r. 1700 v byv. Lyceálnej knižnici*. Zostavil dr. Ján Čaplovič. Bratislava 1963, 54), majd azóta Németországban is került elő újabb példánya.

Cf. 3359, 3371, 3445, 3454, 3465

Bratislava Acad ① – Budapest Nat cop. (Bratislava) – Budapest Acad cop. (Bratislava + Levoča) – Gotha Scient ① – Levoča Ev ① – Wolfenbüttel ①

3354

FABRICIUS, Joannes: *Dissertatio theologica de vnitare sensvs literalis cujusque dicti Scripturae Sacrae, quam ... praeses m. Johannes Fabricius, gymnasii Briznobanensis rector respondente Nicolao Zawodsky Uyheliensi ad diem Junii, horis antemer. defendendam suscipiet. Leutschoviae MDCLXVII Brewer.*

A⁴–D⁴ E² = [18] fol. – 4°

RMK II 1099 – Čaplovič, 1172

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán olvasható ajánlás két változatban ismeretes: *Generosis ... judicibus et senatoribus regiarum, liberarumque civitatum Cassoviensis, Leutschoviensis, Bartwensis, Eperjensis, Cibiniensis et Caesareopolitanae ... fautoribus et patronis suis...* (A-variáns). *Generosis ... judicibus et senatoribus regiarum liberarumque civitatum Cremniciensis, Novisoliensis, Carponensis, Weterosoliensis et Briznobanensis ... fautoribus et patronis...* (B-variáns). Mindkettő aláírója *m. Johannes Fabricius, gymnasii Briznensis rector*. Ján Čaplovič szerint létezett egy harmadik változat is Pozsony, Sopron, (Pozsony)Szentgyörgy, Modor, Bazin, Kiszuca és Ruszt szenátusának szóló ajánlással. Ebből azonban már Čaplovič sem ismert példányt (1172).

A főrész (A_{2a}–E_{2b}) negyvennégy paragrafusban értekezik a Szentírás „betű szerinti” értelméről (sensus literalis), annak különféle meghatározásairól, megkeresésének módjáról és feltételeiről, elsősorban a „misztikus” értelmezésre lehetőséget nyújtó bibliai helyekkel kapcsolatban, azaz amikor a sensus literalist (a szöveg intencionalis értelmét) nem közvetlenül a szó szerinti jelentés által, hanem a szavak által jelölt dolgokon keresztül lehet megragadni.

Ezeket a téziseket a breznóbányai evangélikus iskolában vitatták meg 1667 júniusában. A vizsgáztató Joannes Fabricius, breznóbányai rektor, a vizsgázó Nicolaus Zavodsky volt.

Joannes Fabricius (1635?–1675) hazai iskoláit többek között Bánban, Zayugrócon, Szakolcán, Zucsányban, Korponán és Kassán végezte, majd rektor volt Csetneken. 1658-tól tanult Tübingenben, ahol 1663 áprilisában magiszteri címet szerzett. Tanulmányait 1663-1664-ben Jénában folytatta, 1664. június 21-én iratkozott be a wittenbergi egyetemre. 1666-tól Breznóbányán volt rektor, 1668-tól Kassán, 1673-ban Kiszeebenben tanított, 1675-ben már itt is rektor.

Budapest *Acad* ① (B-variáns) ① (B-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) ① (A-variáns) ① (B-variáns) – Martin *Nat* ① (B-variáns) ① (B-variáns)

3355

FABRICIUS, Joannes: Examen discvrsvs p. Holovitii, quondam academiae Tyrnaviensis rectoris, quod ... praeses m. Johannes Fabricivs, gymnasii Briznobanensis rector respondente Melchiore Smrtnik Briznensi, ad diem (...) Junii horis pomeridianis publicae ventilationi exponet. Leutschoviae MDCLXVII typis Samuelis Brever.

A⁴–D⁴ E² = [18] fol. – 4^o–Orn.

RMK II 1100 – Čaplovič 1173

Evangélikus hitvitázó teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán olvasható szöveg nélküli ajánlás két változatban ismeretes, az egyik: *Generosis ... dominis ... Stephano Wyttniedy, dno in et de Musay, ... aulae Zrinianae familiari primario ..., nutricio Academico; ... Francisco Ketzter, dno de Lypocz et Peklan, comitatus Sarosiensis assessori primario etc.; ... Ambrosio Ketzter, dno de Lypocz et Peklan, bonorum ... Stephani Tököli praefecto ...; ... Andreae ..., Johanni, ... Melchiori Ketzter, dnis de Lypocz et Peklan, comit. Sarosiensis assessoribus ...; ... Adamo Dörsöffi, dno de Czerwenecz, ejusdem comitatus assessori ...; ... Georgio Radwani, dno de eadem* (A-variáns) szól, a másik: *Illustrissimo ... Stephano Tököli, domino de Kaysermarck, comitatus Arvensis supremo*

comiti, ejusdemque directori, equiti aurato ... ; ... Sigismundo Tököli, baroni de Stiaunik, Czetnek etc.; ... Matthiae Osztrosith, baroni de Ghyletincz, Illava, Hradeck, Ludanicz etc.; ... Stephano Petroczy, baroni de Cassa etc.; ... Francisco Niary, baroni de Bedeck, Berencz etc. ... (B-variáns) szól. Mindkét változat aláírója *Johannes Fabricius, p. t. gymnasii Briznensis rector.*

A főrészt a tételek témájának megjelölésével kezdődik: *Examen discursus patris Holoviti, academiae Tyrnawiens. rectoris, quo ille regulas interpretationis apud Catholico-Evangelicos adhiberi solitas convellere ... allaboravit, és LVIII. paragrafusban (§) védelmezi az evangélikusok bibliamagyarázati szabályait pater Holovitius értelmezésével szemben.*

Joannes Fabricius vizsgatételei szerint ellenfele, *Holoviti* egykor a nagyszombati akadémia rektora volt, ám ez a név nem található a Lukács László által kiadott jezsuita rendi névsorokban (Lukács: *Catalogi personarum* és Lukács: *Catalogus*). Valószínűleg Paulus Hollovich rohái, illetve radosnyai katolikus pappal azonosítható (vö. 3375).

Cf. –, 3375

Budapest *Acad* ① (B-variáns) ②* (B-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) ① (B-variáns) ① (B-variáns) – Martin *Nat* ① (B-variáns)

3356

FAUSTA connubialia, Ehe- und Hochzeit-glück dem ... Zacharias Rochsern, vornehmen Waldburger in der königl. freien Bergstad Schemnitz ... als ... Breutigam, wie auch ... Elisabeth, verwittibten Höflingerin, gebohrnen Armbrusterin als Frauen Braut, auf dem Ehrentag, welcher der 13. November dieses 1667. Jahres sein und in der königl. freien Bergstad Neüsohl freüdig begangen werden sol, zugeruffen ... von guten Gönnern und Freunden in Zips. Gedruckt zur Leutschaw 1667 bey Samuel Brewern.

A⁴ = [4] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1174

Lakodalmi versek németül és latinul. – A kiadvány Zacharias Rochser selmebányai polgár, bányatulajdonos és Elisabeth Armbruster, Johann Christoph Höflinger özvegyének 1667. november 13-án Selmebányán tartott menyegzője alkalmából készült. A szepesi barátok és a jóakarók a következő versekkel köszöntötték a házасokat: (1) *m. Christianus Seelmann, past. Leutsch. latinul* (A₁b) – (2) *m. Daniel Klesch, evang. Pfarrh. in Kirchdr., Sonnet cimmel* (A₂a) – (3) *Christoph Klesch, Pf. in Georgenberg. contub. XXIV. reg. notar.* (A₂a–b) – (4) *David Spielenberger d., der Stadt Leutschaw bestellter Medicus* (A₂b–A₃a) – (5) *Philipp Heutsch, Pf. zu Matthsd., h. t. past. ad super. Poprad. senior* (A₃a) – (6) *Paulus Cuncius latinul* (A₃a–b) – (7) *Augustinus Serpilius, eccl. Caismarcen. minister* (A₃b) – (8) *Caspar Hain, sen. Leutsch. (A₃b–A₄a) – (9) Caspar Söldner, com. Scepus. jur. ass. (A₄a) – (10) Johannes Cilikius, p. t. gymn. Leutsch. coll. latinul* (A₄b) – (11) *Dein Mit=Schütz bey den Carpatischen Klüfften* álnéven.

A kiadványt a benne olvasható Daniel és Christoph Klesch-vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-16, CK-32). Véleményük szerint a

Dein Mit=Schütz bey den Carpatischen Klüfften kifejezés *D. M. C. K.* kezdőbetűinek jelentése: „Der Magister Christoph Klesch”.

A kiadványról első alkalommal Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 119), részletesen Ján Caplovič (1174) írta le.

Ugyanerre az alkalomra két másik köszöntővers-gyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 3357, 3361)

Cf. 3357, 3361

Bratislava Acad ① – Budapest Acad cop. (Bratislava + Levoča) – Budapest Nat cop. (Bratislava) – Martin Nat ①

Olim: Levoča Ev

3357

GLÜCKWÜNTSCHENDE Hochzeit-Gedichte bey ehelicher Vermählung des ... Zacharias Rochser, ihr röm. käyserlich. Mayest. Dieners, ... Waldburgers in der königlich. freyen Berg-Stadt Schemnitz, wie auch des eusern [!] Raths u. Vormunds alda mit der ... Elisabeth gebohrnen Armbrusterin des ... Johann Christoph Höflingers von Impolckhaimb, ihr königl. röm. kayserl. Mayest. Hoffdieners, Ringburgers u. vier und zwanzigers in der königl. freyen Berg-Stad Neusohl hinterlassenen Wittib, wolmeinend von Neusohlerischen gutten Freunden überreicht am Tage des Hochzeit-Festes in Neusohl den 13. Novembr(is) ... MDCLXVII. Leutschaw (1667) bey Samuel Brewern.

A⁴ = [4] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1175

Lakodalmi versek németül és latinul. – A kiadvány Zacharias Rochser selmecebányai polgár, képviselő-testületi elöljáró, bányavállalkozó és Elisabeth Armbruster, az impolkhaimi származású Johann Christoph Höflinger, besztercebányai hivatalnok és bányapolgár özvegyének 1667. november 13-án Besztercebányán tartott menegzője alkalmából készült. Besztercebánya városban élő barátaik a következő költeményekkel köszöntötték a házasulandókat: (1) *Elias Greschner, pastor ecclae. Germ. Novisol.* latinul (A₁b) – (2–3) *Mathias Porsch, ecclae. Neosol. Germ. symmista*, a vőlegény sógora két költeménnyel, amelyek közül az első latin (A₁b–A₂a) – (4) *m. J. B. m. V.* (A₂b) – (5) *m. Johannes Heinzelius, reipub. Novisolien. civis ac literariae director* latin verssel (A₃a) – (6–7) *m. Matthias Stürtzer, scholae patriae conr. et org. ibidem* latinul és *An die Frau Braut, eine gebohrne Armbrusterin* című verssel (A₃a–b) – (8) *Johannes Stropff Scepus., p. t. scholae Novisol. studiosus et liberorum Höfflingerianor. paedagogus* latinul (A₃b–A₄a) – (9) *Johan Michael Höfflinger von Impolkaimb* a menyasszony előző házasságából származó gyermeke (A₄b). Ján Caplovič (1175) szerint az *m. J. B. m. V.* monogram „m. Johann Bayer minister Varal.” nevét rejti.

A selmecebányai származású Zacharias Rochser 1652 és 1654 között a wittenbergi egyetem hallgatója, több alkalmi vers szerzője volt.

A kiadványt első alkalommal Borsa Gedeon írta le (MKsz 1963: 119).

Az új házások üdvözlésére két másik köszöntővers-gyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 3356, 3361).

Cf. 3356, 3361

Bratislava Acad ① – Budapest Nat cop. (Bratislava) – Levoča Ev ① – Spišská Nová Ves Ev ①

3358

HEINZEL, Joannes: Sacra disquisitio de natvra fidei iustificae, quam ... in Montano Novisolienensi athenaeo, publicae et placidae θεολογούντων censurae submittit m. Johannes Heinzelius, p.t. ejusd. athenaei rector, respondente Johanne Murgaschio Hajensi-Turoceno, gymn. alumno. Horis ante- et pomeridianis ad diem 13. Maji, anno MDCLXVII. Leutschoviae (MDCLXVII) typis Samuelis Brever.

A⁴-D⁴ E² = [18] fol. – 4°

RMK II 1101 – Čaplovič 1176

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Viris ... reverendis ... Davidi Lani, ecclesiae Christi, quae Brisnae colligitur, antistiti et scholae inspectori ... nec non comitatus Soliensis, Thurocien., Neogradien, utriusque Hontensis superintendenti ...; m. Christiano Seilmann, ecclesiae Leutschov. proto-mystae ... ac gymnasiarchae ...; ut et ... contuber. ... regiar. ac liber. civitatum assessori primario ...; Jeremiae Lepinio, ecclesiae Salatnen. pastori ...; contuber. Solien. assessori ...; compatri; pariter ... Michaeli Hinterskircher, p.t. judici ... reipubl. ... montanae civitatis Novisolien. primario; caeterisque ejusdem ... consularibus et senatus assessoribus... Danieli Chmellio, p.t. judici ... civitatis Brisnen. primario reliquisque ejusdem ... senatoribus et curatoribus ...; ut et Michaeli Fischer, incolae civitatis Novisolien. ... et cuprifodinarum in Richtergrundt et Hermanetz cultori ... ac caes. regiaeque majest. montium inspectori, laborumque metallicorum subdirectori ...; Stephano Kochlasch, civi ... reip. Novisolien. ... et comitatus Soliensis assessori jurato, ac metallurgiae in civitate montana Schemn. et Buckowetz cultori ...; Johanni Kochlasch, inhabitatori ... civitatis Neosolien. ... et comitatus Soliensis assessori jurato ac in ... Buckowetz urburario. Aláírója m. Johannes Heinzelius, civis reipub. Novisolien. ac litterariae director. A disputáció *Praeloquium*mal kezdődik (A₂a). E szerint a megigazító hit a kegyelem és Krisztus igazsága megragadásának egyetlen eszköze. Erről a megigazító hitről értekezik a főrész két *sectio*ban. *Sectio I. dogmatica, exhibens terminorum explicationem* (A₂b–C₃a) és *Sectio II. polemica, sistens quaestionis controversae decisionem* (C₃a–E₂a). A nyomtatványt επίλυσις zárja (E₂b).*

Ezeket a vizsgatételeket a besztercebányai evangélikus iskolában vitatták meg 1667. május 13-án. A vizsgáztató az iskola rektora, Joannes Heinzel volt, a vizsgázó a Turóc megyei Hajból származó Joannes Murgaschius.

Bratislava Acad ① – Budapest Nat ① – Halle Univ ① – Kežmarok Ev ①

3359

KEMMEL, Johann: Trost-Reüme über einen traurigen und unverhofften Todes-Fall einer vornehmen ... Matron, als nemlich ... Fr. Anna Catharina Seelmannin gebornen Zavchtlerin auß königl. fr. Stat Oedenburg, des ... H. m. Christiani Seelmanns Cob. Franc. ... Ober-Seelen-Hirtens alhier in kön. fr. Stat Leutschaw wie auch des Gymnas. inspectoris gewesener lieben Hauß-Sonne und ... Ehe-Schatzes, als selbte den 3. Monats-Tag Decemb. zwischen 8. und 9. Vhr des zum Ende lauffenden 1667. Jahres auch ihr Lebens-Ziehl bey Ablegung ihrer mütterlichen Bürde erreicht u. in dem Herrn Jesu, sambt ihrer Leibes Frucht, sanfft u. seelig eingeschlaffen ... den 6. aber dieses mit christlichen Ceremonien umb 1. Vhr nach Mittag auch ansehlichen Geleit zur Erden bestattet ... worden, jetzt gedachten ... Herrn Wittiber wie auch denen hinterlassenen Waysen, insonderheit auch der abwesenden ... Leyd-tragende(n) Fr. Mutter, Fr. Maria Salome verwittibte(n) Schnelckin geborne(n) Baumgartin zu Ehren, Trost u. Gefallen ... schuldigstermassen abgeeeilet vom m. Johann. Kimmel, dero Zeit rectore gymn. daselbst. Leutschaw (1667) bey Samuel Brewern.

A² = [2] fol. - 4°

RMK II 1102 - Čaplovič 1177

Gyászvers. - A költeményt Johann Kimmel, a lőcsei gimnázium rektora írta Anna Catharina Zauchtlernek, Christian Seelmann, lőcsei első lelkész és gimnáziumi inspektor feleségének 1667. december 3-án bekövetkezett halálára. A címlap hátán *Jesus!* fohással kezdődik a 25. zsoltárral indított gyászvers, amelyet Kimmel az özvegy férj, az árvák és az elhunyt távollévő édesanyja, Maria Salome Schnelck vigasztalására adott ki nyomtatásban (A₁b-A₂b).

A címlap szerint Anna Catharina Zauchtler gyermekágyban halt meg 1667. december 3-án 8 és 9 óra között. Temetését december 6-án délután 1 órakor tartották tekintélyes kíséret mellett a lőcsei főtemplomban. Az elhunyt tiszteletére még más gyászversek is megjelentek (3353, 3371, 3445, 3454, 3465).

Szabó Károly e nyomtatványt még csak Cornides Dániel írói lexikonából ismerte (RMK II 1102). Példány alapján először Ján Čaplovič írta le (Tlače vydané na Slovensku do r. 1700 v by. Lyceálnej knižnici. Bratislava 1963, č. 57.).

Cf. 3353, 3371, 3445, 3454, 3465

Bratislava Acad ⊕ - Budapest Acad ⊕ + cop. (Kežmarok + Levoča) - Budapest Nat cop. (Bratislava) - Kežmarok Ev ⊕

Olim: Levoča Ev

Luctus Semproniensis fatum matronae castissimae ... Annae Catharinae, natae Zavchtleriae ... MDCLXVII. d. 3. Decembris defunctae plangens. [Leutschoviae] (MDCLXVII) typis Samuelis Brever. - Vide 3454

3360

LUTHER, Martin: Catechesis minor d. Martini Lutheri Latine et Ungarice. Leutschoviae MDCLXVII typis Samuelis Brever.

A⁸–C⁸ D⁴ = [28] fol. – 8° – Orn.

RMK I 1058 – RMK II 1103 – Čaplovič 1179

Evangélikus katekizmus latin és magyar nyelven. – A címlap háta üres. A kiadvány két-hasásos szedésben Luther kis katekizmusának latin és magyar nyelvű szövegét tartalmazza. A katekizmus a Tízparancsolat magyarázatával, a következő latin, ill. magyar fejezetcímmel kezdődik: *Quo pacto paedagogi suos pueros Decem praecepta simplicissime docere debeant* – A Tízparancsolat. *Miképpen a cselédes ember az ő háza népének azt együgyűen eleibe adja.* A katekizmusnak a Tízparancsolatot, az Apostoli hitvallást, a Miatyánkot és a két szentséget (Kereszttség, Úrvacsora) magyarázó törzsrészén kívül magában foglalja a reggeli és esti imádságot és asztali áldást is (A_{2a}–C_{6a}). Ezután szentírási idézetek következnek különböző rendű-rangú személyek számára: *Elegantés quaedam ex Scriptura sententiae, pro omnibus sanctis ordinibus ac statibus, per quas illi tanquam lectione sui officij et numeris [muneris!] admonentur* – *Házitábla, melyben mindenféle rendbéli emberek néminémű mondásokkal, úgy mint tulajdon leckéjökkel az ő tisztékről és hivataljokról intetnek* (C_{6b}–D_{4a}). A „leckékre” vonatkozó latin disztichonnal és magyar fordításával fejeződik be a kiadvány; a magyar vers kezdete: *Leckéjét kiki megtanulja* (D_{4a}).

A kiadvány Martin Luther kiskátéjának első fennmaradt latin–magyar kétnyelvű kiadása. Szövegét tekintve mind a XVI. századi magyar fordításoktól és átdolgozásoktól (pl. Kolozsvár 1550, 86, Sempte 1577, 396), mind a XVII. század elejéről Szebenből fennmaradt magyar nyelvű kiadástól (974) eltér, és a latin–német kiadásokkal rokon (2632, 3297, 3428).

Cf. –, →

Budapest *Nat* cop. – Levoča *Ev* ⊕ ⊕

3361

MELISMATA syncharistica festis Aphrodisiis ... nuptorum paris ... Zachariae Rochser, reg. lib. civit. Mont. Schemniciensis urburarii spectatissimi, sponsi, et ... Elisabethae de Armbrusteria ... familia sponsae ..., Johan. Christophori Höflinger, in reg. lib. civit. Mont. qua(m) Novisolium vocant civis ... relictæ viduae die XIII. Novembris ... 1667 ... sacrata, dicata a quibusdam utriq(ue) conjugatorum haud male faventibus. Leutschoviae (1667) typis Samuelis Brever.

A² = [2] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1180

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Zacharias Rochser, selmecebányai polgár, bányatulajdonos és Elisabeth Armbruster, Johann Christoph Höflinger, besztercebányai polgár özvegyének 1667. november 13-án Selmecebányán tartott menyegzője alkalmából készült. A köszöntő versek szerzői: (1) *Jo. Conr. Barthius, Sempronii* (A₁b–A₂a) – (2) *Michael Höher, Pfarrer zu Modor*, németül (A₂a) – (3) *Gottfried Titius, der Kirche zu Schemnitz archi-diaconus*, németül (A₂a–b) – (4) *m. Caspar Schön, lyc. Schemniciensis rector* (A₂b) – (5) *Johannes Hammer, Pfarrer zu Pilssen*, németül.

A kiadványról első alkalommal Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 119), részletesen Ján Caplovic (1180) írta le.

Ugyanerre az alkalomra két másik köszöntővers-gyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 3356, 3357).

Cf. 3356. 3357

Bratislava Acad ⊕ – Budapest Acad cop. (Martin + Levoča) – Budapest Nat cop. (Bratislava) – Levoča Ev ○ – Martin Nat ⊕ – Spisská Nová Ves Ev ○

3362

EIN[E] NEWE Erfindung [einer] allgemeinen arithmetischen Practick Julii Caesaris von Padua, welche an allen Orten im Kauffen verkauffen und verhandeln allerley Kauffmans Wahren [so w]ol in grossen als kleinen in [all]erhand Sorte(n) Müntz auch [d]ie kleine Müntze(n) in grosse [un]d die grosse in kleine zu verwandeln dienstlich ist. Jetzt wiederumb auffs new mit fleiß corrigirt und gebessert. Leutschau 1667 bey Samuel Brewern.

A⁸–N⁸ O^{7+(1?)} = [111 + 1?] fol. – keskeny 16°

MKsz 1923: 253 – Čaplovic 1169

Szorzótablák. – E kiadvány egyetlen példányát Tóth László ismertette (MKsz 1923: 253). Megállapította, hogy ez az első magyarországi, német nyelven megjelentetett számoló könyvecske. A címlap hátán *Dem günstigen Leser wünschet Julius Caesar von Padua Glück und Heil* címzett *Vorrede* (A₁b–A₅a) után kezdődnek a szorzótablák. Az egyetlen fennmaradt példány az O fűzet 7. levelével megszakad. Minthogy a nyomtatvány előszava kivételével, beosztása tekintetében teljes egészében egyezik a Váradon 1653-ban (2506) és a következő esztendőben ugyancsak Lőcsén megjelent kiadással (3460), valószínűnek látszik, hogy csupán egyetlen levél hiányzik a végéről. E levél utolsó lapján valószínűleg a *Tabula Cebetist* is közölték.

Cf. 1063!*; 2183!; –, 3460. →

Budapest Nat ⊕*

3363

»Nový a starý kalendár Kristofa Neubarta na rok 1668. Levoča 1667 Brewer. 16°«

Čaplovič 1180a

Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven. – Erről az ismeretlen naptárkiadásról Ján Čaplovič adott hírt (1180a), de példányát már ő sem találta a pozsonyi egyetemi könyvtárban. A kalendárium ma sem található. Čaplovič adatközlésének alapja valószínűleg a könyvtár Jezuitská inventar III. (r. vyd. 1974) Príloha č. 2. p. 4. című gépiratos katalógusa volt, amelyben a következők olvashatók e munkáról: „Neubart, Kristof: Nowý a starý Kalendár. Levoča, Brewer. 1668. 2 listy”. Jelzete: „17 G 4678” volt. Ez alapján a naptárkiadás egykori létezése kétségtelen, de belőle már a katalógus elkészítése idején is csupán két levél volt meg. A fenti leírás a naptárak általános katalogizálási szokásait figyelembe véve minden bizonnyal az 1668-ra szóló és 1667-ben nyomtatott naptárkiadásra vonatkozik. Így gondolta ezt már Ján Čaplovič is (1180a).

Cf. 3101!

3364

PAVLOVITZ, Michael: Ἐπιτάς controversiarum physicarum de cavis corporis natvralis, quam ... in ... gymnasio Montano-Novisoliensi sub praesidio m. Johannis Heinzeli, p. t. ejusdem gymnasij rectoris ... publicae disquisitioni subicit Michael Pawlowitz Turoceno-Jessen(en)sis, autor et resp. anno MDCLXVII. ad diem 24. mens. Maji. ... Leutschowiae MDCLXVII typis Samuelis Brewer.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

RMK II 1073 – Čaplovič 1182

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán a szerző, *Michael Pawlowitz Turoceno-Jessenensis, autor et resp. Parodia ex Horat: lib. 3. od. 26.* című verssel ajánlja művét ... *pastoribus ecclesiarum Novisoliensium, ... ut et inclyto magistratui ... civitatis Novisoliensis ... fautoribus.* Majd rövid *Prooemium* után (A_{2a}) a főrészt hét kérdést (*controversia*) vet fel, és mindegyikre egy-egy tézisben felel (A_{2a}–B_{1b}). Megállapítja, hogy a fizika általános részében inkább az okokról, mint az alapelvekről van szó; majd az anyagról (*materia*), a világ teremtéséről (*creatio*) és az értelmes léleknek (*anima rationalis*) és vele az eredendő bűnnek (*peccatum originis*) az emberek által való továbbhagyományozódásáról értekeznek. A kiadványt *Thomas Finalis Zolio-Hajnicensis, gymn. ejusd. alumn.* köszöntő verse zárja (B_{4b}).

A vizsgatételeket a besztercebányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1667. május 24-én. A vizsgáztató Joannes Heinzel, az iskola rektora, a vizsgázó, aki magát a tézisek szerző-

jének nevezte a Turóc megyei Jeszenőről való Michael Pavlovitz volt. Ő 1668-1669-ben Wittenbergben folytatta tovább tanulmányait. Hazatérve 1674-ig Turócszentmártonban volt lelkész és az iskola rektora. Hite miatt bebörtönözték és gályarabságra ítélték. 1675-ben gályarabként halt meg.

E nyomtatványt Szabó Károly csupán Johann Samuel Klein híradása alapján (Nachrichten I 398) vette fel bibliográfiájába 1665. évi zsolnai nyomtatványként, s szerzőjének Joannes Heinzelt jelölte meg (RMK II 1073). Pukánszky Kádár Jolán a Todoroszku-Horváth könyvtár példánya alapján 1667. évi ismeretlen régi magyar nyomtatványként adott róla hírt, s szerzőjének már helyesen Michael Pavlovitzot tartotta. Ján Čaplovič azonosította Szabó híradását a Pukánszky által leírt példánnyal, és a kiadványt kizárta a zsolnai nyomtatványok közül (1182 és CCLXVIII).

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Martin Nat ①

3365

POMARIUS, Samuel: De veritate religionis Lvtheranae disputatio theologica, quam in ... gymnasio Epperiessinensi ... statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum publice defendere sustinebit ... Franciscus Nyari de Bedegh, liber baro ac haereditarius dominus arcis Berencz nec non castelli Szeptencz Ujfalu etc. praeside Samuele Pomario, ss. theol. d. ejusdemque et linguarum orientalium professore publico primario, gymnasiq(ue) dicti moderatore ac direttore supremo, ad diem (XX) Decembris a. C. MDCLXVII. Leutschoviae (1667) typis Samuelis Brever.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1104 – Čaplovič 1183

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Stephano Theókeöly, perpetuo de Kesmark, ... comitatus Arvensis comiti supremo, haereditario arcis Arvae ..., opportuna tum ex Transylvania reduci et Epperiessinum adventati*, aláírása *Respondens et praeses*. A főrész *Theses theologicae de veritate religionis Lutheranae* belső címmel kezdődik, és 27 tételt foglal magában (A_{2a}-C_{4a}). Az utolsó lapon üdvözlő vers olvasható *Ad ... Samuelem Pomarium*. Szerzője m. *Johann Kemmelius, gymn. pat. p.t. rector* (C_{4b}).

A főrész bevezetéképpen három szó (vox) (religio, Lutherana, veritas) alapjelentését, majd a tételekben általuk jelölt konkrét tartalmat (res) határozza meg. Ezután hat érvel kívánja igazolni a lutheránus vallás igazságát (vö. XI. thesis). Közülük kettőt ebben a disputációban fejt ki, a további négyet az ugyanerről a témáról a következő évben megjelentetett vizsgatételek tárgyalják (3459). Az első érv a lutheránus vallás alapvetése (principiuma), hogy tanításai teljes egészében a Szentírásra alapulnak. A második érv a lutheránus vallás ezzel adekvát tárgya (objectuma), hogy valóban ezeket a Szentírással egyező tanításokat hirdeti és követi.

Ezeket a tételeket 1667. decemberében az Országos Széchényi Könyvtár első példányában olvasható kézirásos bejegyzés szerint 20-án vitatták meg a magyarországi evangélikus rendek

eperjesi főiskoláján. A vizsgáztató Samuel Pomarius, a főiskola igazgatója, a teológia és a keleti nyelvek professzora volt, a vizsgázó bedeghi Nyáry Ferenc. Minden bizonnyal személyesen vett részt a vizsgán Thököly István, az evangélikus egyház tekintélyes pártfogója, aki az ajánlás szerint Erdélyből hazatérően meglátogatta Eperjest.

Cf. –, 3459

In 9 bibliothecis 11 expl. – Bratislava Acad – Budapest Acad, Ev, Nat – Kalocsa Dioec – Kežmarok Ev – Kremnica Ev – Levoča Ev – Martin Nat

Refutatio quaest. Mathiae Sambar. Leutschoviae 1667. = Appendix 250

3366

SACRUM hymenaei honorem ... Avgvstini Serpili, ecclesiae lib(erae) regiae(ue) civitatis Caesareoforensis Germanicae diaconi ..., sponsi et ... Susannae ... Johannis Meltzelii, civis et mercatoris reipubl(icae) Caesareof(orensis) haud postremi filiae ..., sponsae 7. Idus Octobr(is) ... MDCLXVII. p[r]osperum felicem(ue) cupiunt amici et fautores. Leutschoviae 1667 apud Samuelem Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1105 – Čaplovič 1184

Lakodalmi versek. – A költemények Augustin Serpilius, késmárki német segédlelkész és Susanna Meltzel, Jan Meltzel késmárki kereskedő lányának esküvőjére készültek. A menyegzőt 1667. október 9-én tartották, az ifjú párt barátai és jóakarói a következő versekkel köszöntötték: (1) *Thom. Greb, eccl. Caesareof. pastor* (A₁b) – (2–4) *Abraham Eccardus, ecclesiae Leibicensis pastor, Εὐπράττειν καὶ εὐγαμεῖν* címen, valamint ugyanő *Idem* aláírással kronosztichont tartalmazó jókívánsággal és szintén kronosztichont tartalmazó *Corollarium* (A₁b–A₂a) – (5) *Johannes Meltzelius, ecclesiae Topsch. pastor* (A₂a–b) – (6–10) *Venceslaus Johannides Moravus, gymnas. Caesareof. rector* cím nélkül, *I. Augustinus Serpilius anagram.*, *II. Susanna Melcelia anagram.*, *III* és *Mantissa* címmel (A₂b–A₃b) – (11) *Johannes Gross, sch. patr. conrector* (A_aa) – (12) *Johannes Conradi Musna Transylv., cantor Caesareof.* (A₄a–A₄b) – (13) *Matthaeus Beichel, scholae Caesareof. quartae classis auditor* (A₄b).

Augustin Serpilius (1643–1699) szülővárosában, Késmárkon kezdte iskoláit, majd Kőszegen, Sopronban tanult. 1662-ben iratkozott be a wittenbergi egyetemre. 1664-ben hazatért, Lőcsén prédikátor, majd 1666-tól késmárki német segédlelkész volt. 1675-ben lengyelországi száműzetésbe kényszerült, 1682-től haláláig Bojanowban működött lelkészként.

Budapest Acad cop. (Bratislava + Levoča) – Budapest Nat cop. (Bratislava)

Olim: Bratislava Acad ✕ Levoča Ev

3367

SEELMANN, Christian: Aller alten, insonderheit wolbetagten Kirchen-Lehrer Bet- und Danck-Psalm, in Davids Psalterbüchlein der LXXI. Von dem weiland ... H. Francisco Nemet, der reinen Evangelischen, Augspurgischer Confession verwandten deutschen Kirchen Gemein in dieser königl. freyen Stad Leutschau in Ober-Ungern treuffleißigem hochverdientem Lehrer und Seelsorger numehr seel. zu seinem Leich-Spruch vorher erwehlet, und wenn Er bey ehrlicher Begräbnis erkleret were, daß Er auch zum Gedächtniß den Nachkommenen heraußgegeben würde, verordnet und anbefohlen, wie denn jenes den 23. Jan. des 1667. Jahres war Dom. 3. Epiph. dieses bald darnach, auf Begehren, beides aber nach dem Vermögen das Gott dargereicht, ins Werck gesetzt worden von M. Christiano Seelmann, Cob. Fr. Pfarrern zur Leütsch. (Leutschau 1667) Samuel Brewer.

A⁴-F⁴ = [24] fol. - 4° - Orn., init.

MKsz 1963: 119 - Čaplovič 1185

Evangélikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Christian Seelmann, lőcsei főpásztor 1667. január 23-án, Franz Nemet, volt lőcsei segédlelkész temetésén tartotta. A címlap hátán a szerző, M. C. S. P. L. az elhunyt hozzátartozóinak ajánlotta a gyászbeszédet, név szerint: *Fr. Judith, einer gebornen Corwathin, seiner ... verwittibten Hausfrauen, Fr. Maria Demoschin, einiger und hochbetrübtter Frauen Tochter etc., desgleichen denen ... Herren Söhnen Hrn. Antonio auf der preußisch-hohen-Schul Königs-Berg, Hrn. Johanni bei der sächsischen Fürsten-Schul Grim und Nathanaeli in der berühmten Stadtschule allhier ...* (A₁b). A prédikáció bibliai textusát halála előtt még Nemet választotta ki. A 71. zsolnárból vett részleteket Seelmann imádságként és hálaadásként magyarázta, és az egyházi tanítókra alkalmazta (A₂a–D₃a). A gyászbeszédet az elhunyt életrajza zárja: *Kurz gefasster Lebenslauf, aus des seel. Hr. Franc. Nemet eigenhändigen weiltläuftigern Bericht gezogen* (D₃a–E₁b).

Ezután külön cím nélkül következik Seelmann újabb prédikációja abból az alkalomból, hogy Johann Kemmel lőcsei rektor és Regina Stürbitz keresztelés nélkül meghalt fiacskáját temették. Ebben „a szokatlan halotti prédikáció helyett” tanítást nyújtott az ilyen temetés lehetséges voltáról (E₁b–E₄b). A harmadik gyászbeszéd az elhunyt Nemet háza előtti halotti búcsúztató (E₄b–F₂a). A gyászbeszédéhez csatlakozik: *M. Johann. Kemmelius, gym. pat. p. t. r. elhunyt barátja tiszteletére írott* (1) hosszabb latin és (2) német gyászverse (F₂b–F₃b), továbbá két rövid német vers: (3) az özvegynek *David Paücker S. H.*, (4) Nathaniel Nemetnek, az elhunyt fiának pedig Christian Seelmann fia, *Petrus Theodorus Seelman* írt atyja parancsára vigasztaló verset (F₄a).

Seelmannak Nemet felett tartott első gyászbeszéde az elhunyt személyével kapcsolatban egyháztörténeti adatokat is tartalmaz az evangélikus egyház jubileumairól.

Franz Nemet (1599–1667) a prédikáció végén olvasható életrajz szerint sok szerencsétlenséget élt át gyermekkorában. 1619–1623 között a wittenbergi egyetemen végezte tanulmányait. Hazatérve rövid ideig Bártfán volt konrektor, majd 1624–1631 között Illésfalván evangélikus lelkész, 1630-ban a fraternitás conseniora is. 1631-ben hívták meg Lőcsére diakónusnak: ezt az

egyházi hivatalt töltötte be 1659-ig, kényszerű nyugalomba vonulásáig. 11 született gyermeke közül 1667-ben már csak az ajánlásban felsorolt egy leány és három fiú volt életben. Nemet 1667. január 21-én hunyt el.

A korábban bibliográfailag ismeretlen nyomtatványt Borsa Gedeon ismertette a lőcsei evangélikus egyház könyvtárából (MKsz 1963: 119), akárcsak Ján Čaplovič (Čaplovič 1185).

Budapest Acad cop. – Levoča Ev ①

3368

[1] SEELMANN, Christian: Geistliches Gesicht aus der Offenbar. Johan. XX. 12. Ich sahe die Todten beide groß und klein stehen für Gott, samt tröstlichen Bericht aus Gottes Wort in einer christlichen Leichpredigt, als ... Hr. Samvel Pomarivs der H. Schrifft doctor, ... nun ordentlich berufener moderator et director supremus und professor ss. theologiae et ll. orientalium primarius der ... evangelischen H. Landstände ... neulich fundirten gymnasii illustris in ... Epperies, itzo hochbetrübter Herr Vater: ingleichen die ... Fr. Dorothea gebohrne Reußnerin, hochbekümmerte Frau Mutter, ihr liebgewesens nun seliges jüngstes Töchterlein Martham christlich ... zur Erde bestattet zu Georgenberg, einer aus den zipzerischen [!] XIII Städten in der Kirch u. Gemein daselbst, bey dem Grabstettlein den 3. Octob. dieses 1667. Jahrs vorgetragen und ... herausgegeben vom M. Christiano Seelmann, past. Leutschov. – [2] (WEISS, Tobias: Abdanckung bey dem ... Begräbniß eines zarten Kindleins Marthae, des ... H. doctoris Samvelis Pomarii, ... directoris supremi und professoris ss. theologiae primarii auff dem gymnasio zu Eperies jüngsten Töchterleins vor dem Pfarhoffe zu Georgenberg, den 23. October in diesem lauffenden 1667. Jahr gehalten von Tobia Weiß, Pfarrern zu Deütschendorff.) [Leutschau] (1667) bey Samuel Brewern.

„Aⁿ”-variáns: A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4°

„Bⁿ”-variáns: A⁴–E⁴, A⁴ = [24] fol. – 4°

„Cⁿ”-variáns: A⁴–E⁴, A⁴ B² = [26] fol. – 4°

RMK II 1106 – Čaplovič 1187

Evangélikus gyászbeszéd, latin és német gyászversek. – A két gyászbeszéd Szepesszombatban 1667. október 3-án hangzott el Samuel Pomarius és Dorothea Reüssner Martha nevű kislányának temetésén. A nyomtatvány három, terjedelmét tekintve is különböző változatban ismert. Az „Aⁿ”-variáns csak a prédikációkat tartalmazza, gyászversek nélkül. A címlap hátán *Denen ... christlichen ... Eltern, Hrn. Vater und Fr. Mutter wie auch der seligruhenden Martichen hinterlassenen, leidtragenden, lieben Geschwistrigen...* ajánlotta a nyomtatványt, és minden együtt gyászolóknak vigaszt kívánt az első gyászbeszéd szerzője, M. Christ. Seelmann lőcsei evangélikus első lelkész (A₁b). Bevezető és a címben is megadott bibliai textus után következik a beszéd (A₂a–D₄a), amelynek végén olvasható a kis halott életrajza (D₄a–D₄b). A rö-

videbb halotti búcsúztatót a szepesszombati parókia előtt Tobias Weiss, poprádi evangélikus lelkész tartotta (E_{1a}–E_{4b}).

Epicedia címmel, ismétlődő „A” füzetjellel, külön címlap nélkül ezután latin és német nyelvű gyászversek csatlakoznak a prédikációkhoz. A nyomtatvány ezen részének rövidebb („B”-variáns) és hosszabb („C”-variáns) változata is van. A gyászversek szerzői a négy levél terjedelmű „B”-variánsban a következők: (1) *Michael Liefman, eccl. German. Cassov. pastor primar. ... et liber. regiarumque civit. harum part. superint.* – (2) *Johannes Sartorius, pastor Eperjen.* (A_{1a}) – (3) *Michael Pancratius, d. et p. p.* (A_{1b}) – (4) *Trauer-Ode* címmel az egyetlen német nyelvű gyászvers, szerzője Pomarius régi boroszlói iskolatársa ... in *Eperies, Johannes Müller, der Teutschen Kirchen daselbst Prediger* (A_{1b}–A_{2a}) – (5) *Georgius Curjanyi, ecclesiolae Hung. Epperj. pastor, depromisit an. 1667. 8. Novemb.* (A_{2b}) – (6) *Joannes Roscides, eccl. Slav. Eperies. submissus pastor* (A_{2b}) – (7) *Isacus Zabanius, theol. pol. et phil. theoreticae p. p. lubens adjecit* (A_{3a}) – (8) *Elias Ladiver f. logic. ib. p. p. et convict. r.* (A_{3a}–A_{3b}) – (9) *Adam Lasius, oratoriae p. p.* (A_{3b}–A_{4a}) – (10) anagrammára írta versét *Paulus Michaelis, Lypt. poes. p.* (A_{4a}). A nyomtatvány „B” változatának utolsó lapján az elhunyt sírfelirata: (11) *Inscriptio epitaphii in templo Georgiomontano prope sacarium positi* és (12) *H. M. P. C.* prózában írott vigasztalása olvasható a gyászoló szülőkhöz (A_{4b}).

Az *Epicedia* hosszabb, hat levél terjedelmű változata („C”-változat) a felsoroltakon kívül további öt gyászverset foglal magában, szerzőik a következők: (13) *Leid- u. Freud-Bezeugungen* címmel írt verset *Daniel Klesch, ... der Zeit evang. deutscher Pfarrhr in Kirchdrauff u. der ... Brüderschafft derer XXIV regal. past. in Zips ... sen.* (B_{1a}–B_{1b}) – (14) latin verset *Joach. Erythraeus, eccl. Leutsch. archidiaconus* (B_{1b}) – (15) német nyelvű költeményt *Christoph Klesch, Pfarr. in Georgenberg, contub. XXIV. reg. notarius* (B_{1b}–B_{2a}) – (16) *Miscellanea tristitia laetis* címmel, hasonlóan Johannes Sartoriushoz írt gyászverset *Martinus Adami, diac. Leutsch.* (B_{2a}) – (17) *Alloquium paracliticum, quo Christus archisynagogum Jairum filiolam lugentem prosecutus est* címmel prózában írt vigasztalást a gyászoló apának M[agister] C[hristian] S[eelmann] P[astor] L[eutschoviensis]. Ennek végén újra olvasható a temetés dátuma, 3. *Octobr. die Jairi an. 1667* (B_{2b}).

Martha Pomarius, Samuel Pomarius magdeburgi lelkész legkisebbik leánya Magdeburgban született, az ó kalendárium szerint 1667. március 26-án (azaz április 5-én), és március 29-én keresztelték meg. Mivel apját az 1667-ben megnyitott eperjesi liceum igazgatására hívták meg, a család Magyarországra jött. A kislány a hosszú úton megbetegedett. Amikor az év szeptember végén megérkeztek Szepesszombat városába, a gyermek október 1-jén, 25 hetes és 4 napos korában meghalt. A bevezető szerint azért Christian Seelmann tartotta a gyászbeszédet, mert Christoph Klesch szepesszombati lelkész Gregor nevű testvére temetésére ment Eperjesre (A_{2b}).

A bibliográfiai szakirodalom a nyomtatvány különböző variánsait eddig nem tartotta nyilván: mind Szabó Károly (RMK II 1106), mind Ján Čaplovič (1187) a nyomtatvány leghosszabb változatát írta le. Németországban maradtak fenn a gyászvers nélküli példányok, a magyarországi példányok hosszabbak. A „B”-variáns egy kivétellel eperjesi lelkészek és tanárok gyászverseit tartalmazza, a „C”-variáns még szepességi, lőcsei lelkészek verseit is. Valószínűleg ez utóbbiakat később kapta meg a nyomda, ezért készült az *Epicedia*-rész két változatban.

A kiadványt a benne olvasható Daniel és Christoph Klesch-vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark (Bibl. Klesch. DK-15).

Bratislava *Acad* ⊕ (C-variáns) – Braunschweig *Arch* ⊕ (C-variáns) – Budapest *Acad* ⊕ (A-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (B-variáns) (+ cop. partim Kezmarok) – Budapest *Ref* ⊕ (C-variáns) – Gotha *Univ* ⊕ (A-variáns) – Kezmarok *Ev* ⊕ (C-variáns) ⊕ (C-variáns) – Levoča *Ev* ⊕ (C-variáns) – Wolfenbüttel ⊕ (A-variáns)

3369

SEELMANN, Christian: Der vor dem Unglück weggeraffte, der Seelen nach zum Fried gekom(m)ene, dem Leibe nach in seiner Kammer ruhende Gerechte, weiland ... Hr. Georgivs Milleter, der königl. freyen Bergstad Igló bißher hochverdienter Hr. Richter, numehr seeliger, welches Leichnahm mit dieser christl. Leich-Predig aus dem Esa. LVI. 1. 2. 13. 14. ansehlich in seine Ruhe-Kammer versetzt worden, am Festtage Johannis des Teüffers A. MDCLXVII. Dieselbe aber ist auff Begehren zu gedachter Zeit und Ort gehalten und denen hochbetrübten Verwittibt- und Verweiseten zu Trost, denen vielgeliebten hinterlassenen Verwandten und Bekannten zum letzten Ehrn-Gedächtniß herausgegeben von M. Christiano Seelmann Cob. Fr. Pfarrhern zur Leütsch. (Leütsch 1667) Samuel Brewer.

A⁴-D⁴ = [16] fol. – 4^o – Init.

MKsz 1963: 345 – Čaplovič 1186

Evangélikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Christian Seelmann, lőcsei főpásztor 1667. június 24-én mondta el Iglón Georg Milleter, a hivatala idején elhunyt iglói bíró temetésén. A címlap hátán *Christian Seelmann, P. L.* az elhunyt hozzátartozóinak ajánlja a nyomtatványt: ... *der ... Frauen Susanna gebornen Peyerin ... nun hochbetrübten Wittibe, ... H. Paulo Milletern, dieser Zeit ... Vormund, H. Johanni Milletern, ... Stadtschreiber in der königl. freien Bergstadt Neüdorff etc., wie dann auch denen andern ... nächst anverwandten lieben Kindern und Kindes-Kindern, die ... dieser Leichpredig andächtig zugehöret ...* (A₁b). A bibliai textus alapján azt magyarázta prédikációjában, hogy hogyan nevezte a próféta a jámbor meghalókat és mit tartott halálukról (A₂a–D₁b). Az elhunyt életét részletes *Lebenslauf* mutatja be (D₁b–D₃b), és rögtön ehhez, az életrajz befejezéseként gyászvers csatlakozik ugyancsak a szerzőtől (D₃b–D₄b).

Georg Milleter (1610–1667) a prédikáció befejezéseként olvasható életrajza szerint előkelő hivatalokat viselt: hét évig bíró volt, nyolc éven keresztül szepesi gróf, s a közbeeső időben városi tanácsos is. Két házasságából 11 gyermeke született. Váratlanul, egy nap leforgása alatt halt meg, 1667. június 21-én.

A bibliográfiailag ismeretlen nyomtatványt Borsa Gedeon a lőcsei evangélikus egyház könyvtárából ismertette (MKsz 1963: 345), akárcsak Ján Čaplovič (1186).

Budapest *Acad cop.* – Levoča *Ev* ①

3370

THOMAE, Elias, sen.: Secvndas tedas ... Gothofredi Titii et conterranei et condiscipvli et a puero amici jucundissimi, hodie veritatis in Montana Schemnicio doctoris solertissimi, ex animo jubet esse secundas, Elias Thomae, Minervii Poson. r. Levtschoviae (1667) ex officina Samueli Brewer.

[1] fol. – 305 × 260 mm + Init.

RMK II 1107 – Čaplovič 1188

Lakodalmi köszöntő beszéd. – Az egyleveles nyomtatvány Gottfried Titius, selmechányai evangélikus lelkész üdvözlésére készült, Euphrosina Keiserrel tartott esküvője alkalmából. Szerzője Elias Thomae, aki földijének, tanulóársának és gyermekkori jó barátjának nevezi a vőlegényt. Az esküvőt 1668. január 10-én tartották (vö. 3444), az előre kinyomtatott üdvözlőbeszéd kelte: Pozsony, 1667. november 14.

Idősebb Elias Thomae (?–1687) osztrák származású evangélikus tanár, borostyánkoszorús költő. Mint magiszter került Pozsonyba, 1649-től volt a pozsonyi evangélikus gimnáziumnak előbb tanítója, 1653-tól subrektora, majd 1662-től konrektora, 1664–1669 között pedig rektora. Ezután haláláig Boroszlóban töltött be tanári állást.

Ugyanerre az alkalomra további négy, köszöntőverseket tartalmazó gyűjtemény jelent meg Lőcsén (vö. 3438, 3439, 3444, 3468).

Cf. 3438, 3439, 3444, 3468

Budapest *Nat* ①

3371

TIEFTRUNCK, Daniel: In acerbum et luctuosum obitvm Annae Catharinae ... dni m. Christiani Seelmanni Leutschoviens. pastoris et gymn. inspectoris vigilantissimi etc. ... conjugis desideratissimae, difficili Lucinae labore una cum prole d. III. Decembr. a. o. r. MDCLXVII. extinctae nenia συμπαθείας testandae causa scripta a m. Daniele Tieftrunckio, gymn. Sempr. p. t. rect. aliisq(ue) fautoribus et amicis suo loco subscriptis. [Leutschoviae] (MDCLXVII) τρῦς [!] Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1189

Latin és német gyászversek gyűjteménye. – A kiadványt az 1667. december 3-án gyermekágyban elhunyt Anna Catharina, Christian Seelmann, lőcsei evangélikus lelkész feleségének halálára állította össze feltehetően a címlapon szereplő Daniel Tieftrunck, a soproni evangélikus gimnázium rektora, továbbá a házaspár más jóakarói és barátai. Cím és aláírás nélkül, a címlap hátán kezdődik (1) Tieftrunck gyászverse (A_{1b}–A_{2a}). Ezután a következő szerzők szerepelnek költeményeikkel: (2) *Praeceptorī charissimo deproperab. valetudinarius m. Michael Unger* (A_{2a}) – (3) *Johannes Friedelius, gymn. Sempr. conr.* (A_{2a}–A_{2b}) – (4) *Johann. Kalinkius, cant. Sempr.* (A_{2b}–A_{3a}) – (5) *Lucas Psyllius* (A_{3a}) – (6) német verset írt *Seinem ... Hr. Praeceptorī ... Mich. Ruess, g. S. c.* (A_{3a}–A_{3b}) – (7–8) az *Epitaphium* című latin és a német nyelvű gyászvers szerzője *Clemens Titelius von Neudorff* (A_{3b}) – (9) *Johannes Hanne Varalio Pannonius* (A_{4a}) – (10) német nyelvű költemény, aláírója *Paulus Blecher Leutsch.* – (11) *Klagrede* című német gyászvers, szerzője *David Peüker* (A_{4a}–A_{4b}). Az 5. gyászvershez kapcsolódó jegyzetek a nyomtatvány végére kerültek (A_{4b}): *Pignora quinque patr[is]* címmel

a Seelmann házaspár öt életben lévő gyermekének felsorolása születési dátumaikkal együtt, majd értük fohász.

A gyászversgyűjtemény első felét többnyire a soproni evangélikus gimnázium tanárai írták, további verseket pedig szépeességi jóakarók. A soproni verssszerzők közül Unger Mihály és Michael Rues egykor Christian Seelmann soproni rektor tanítványa volt. Anna Catharina Zauchtler halálára számos halotti versgyűjtemény jelent meg, vö. 3353, 3359, 3445, 3454, 3465.

A nyomtatvány unikum példányáról először Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 119), majd bekerült Ján Čaplovič bibliográfiájába (1189).

Cf. 3353, 3359, 3445, 3454, 3465

Budapest *Nat cop.* – Kezmarok *Ev* ①

3372

TRAUER-GEDICHTE und Mitleidens-Bezeügungen gegen ... Herrn M. Daniel Kleschen, gecrönten käys. Poeten, d. Z. evang. Pfarherrn in Kirchdrauff und der löblichen Frat. derer h. h. XXIV. regal. past. in Zipß seniorn etc. und dessen geliebten Hauß Ehre, der ... Frauen Elisabethen geb. Gruberin von Oedenbvrng, beyden hertz- und hoch-betrübten Eltern als sie über die zwey vorigen im Jahr 1665. hier beerdigten Kinder Gregorii Danielis von vier Jahren und Annae Judithae von 1 1/2 Jahren das jüngste und liebste Söhnlein Nahmens Ezechiel Daniel von 1 1/4 Jahren, welches Gott ... zu end lauffende 1667. d. 2. Decemb. ... früh-zeitig ... abgefodert, schmerzlich beklagten von guten Freüden als Trost zu-sprechungen aufgesetzt im Jahr 1667. d. 6. Decemb. Leutschaw (1667) bey Samuel Brewern.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1108 – Čaplovič 1190

Gyászversek német és latin nyelven. – A gyászverseket Daniel Klesch koszorús költő, szepesváraljai evangélikus lelkész és szenior, valamint felesége, Elisabet Gruber vizsgáztalására írták barátaik abból az alkalomból, hogy Ezechiel Daniel nevű fiuk 1667. december 2-án meghalt. Az egyes versek címei és szerzői: (1) *Ezechiel Daniel Klesch. Liter-kehr. Ich Edelkleinstes lache. An die hochbetrühte Frau Mutter*, szerzője *Paulus Cuncius Prediger daselbsten* (A_{1b}–A_{3a}) – (2) Ugyancsak *Paulus Cunciustól* Daniel Klesch nevére szóló latin nyelvű anagramma, amelyet Cuncius korábban, 1665-ben írt Daniel Klesch Szepességre való visszatérése alkalmából (A_{3a}) – (3) *Anrede der hochbetrühten Frauen Mutter an ihr liebste gewesenes Ezechelein* és (4) *Antwort desselben an seine vielgeliebte Fr. Mutter* címmel *Jacob Günther Bürger und Freysaß in Kirchdrauff* vizsgáztaló versei (A_{3b}) – (5) az *Excerpta ex literis consolatoriis amici optimi gratiam et divinam consolationem per Christum* című, felerészben latin, felerészben német nyelvű prózai szöveget *P. C. F. J.* állította össze (A_{4a}–b) – (6) cím nélküli latin vers, *adjecit ... dn. m. Kleschii ejusd. filii Christophori Danielis olim S. Georgini et nunc hic Waralii paedagogus domesticus, Thomas Böhm Limpach, ex Inf. Hung. Pannonius* (A_{4b}).

A nyomtatvány címlapján a gyászversgyűjtemény összeállításáról olvasható dátum, 1667. december 6. a temetés időpontja lehetett. Ezechiel Daniel Klesch 1666 őszén született, és 1667. december 2-án halt meg. A címlapon a Klesch házaspár korábban elhunyt gyermekeit is megemlégtették: az 1665-ben négyéves korában meghalt Gregor Danielt és a másfél évesen meghalt Anna Judithot.

Budapest *Nat* ①

3373

[1] UJ és o kalendariom, ez urunk születése után való bissextilis 1668. mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2](Rövid astrologiai vizsgálat erre a' szökő (avagy bissextilis) Christus születése után való 1668. esztendőre, a' tsillagoknak természet-szerint való forgásiból eső jelenések ez also világon, illendő szorgalmatossággal öszveszerezetnek és le irattatnak Neubarth Christoph által). Lötsén [1667] Brever Samuel által.

A⁸-E⁸ = [40] fol. – 16° – color.

MKsz 1930: 140 – Čaplovič 1181

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657-re szóló lőcsei naptárával (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó. Az ezt megelőző évektől eltérően az utolsó naptártábla verzóján (B_{6b}) olvasható A földnek műveléséről, mikor és minemű napokra kell vigyáznod* című verses tanács. Incipitmutatóra utaló kezdőszavai: *Vess búzát, Aegidii. Az önálló címlappal kezdődő prognosztikon (B_{7a}) fejezetei: Első rész. Melyben az esztendőnek 4 kántori vizsgálatnak meg. I. A tél (B_{7b}–B_{8a}) – II. A tavasz (B_{8a}–C_{1a}) – III. A nyár (C_{1a}–b) – IV. Az ősz (C_{1b}–C_{2a}) – Második rész. Az eklipszisekről (C_{2a}–C_{4a}) – Harmadik rész. Háborúságról és békességről (C_{4a}–C_{5a}) – Negyedik rész. A betegségekről (C_{5a}–b) – Ötödik rész. A földi termésekről (C_{5b}–C_{6a}) és külön fejezetszám nélkül Az üstökös csillagról, hogy mit jegyezzen, és hogy nem csak egy időre tartozzék, amelyet az Ezt most, de ha meg nem halok kezdetű rövid versike zár le (C_{6a}–b). A Sokadalmak Felső és Alsó Magyarországban és egész Erdélyben is című vásárjegyzéket (C_{7a}–D_{4b}) a Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól követi (D_{5a}–E_{8b}), amely Wesselényi Ferenc 1667. március 27-i halálhírével zárul.*

A kiadványt első alkalommal a Todoreszku-Horváth könyvtár részeként Pukánszky né Kádár Jolán ismertette (MKsz 1930: 140).

Cf. 2654!

Budapest *Nat* ① – Târgu Mureș ②*

Acta et decreta synodi dioecesanæ Strigoniensis. Tyrnaviæ 1667. = **Appendix 251**

3374

»AURORA aeternitatis... Tyrnaviae 1667 [typ. Academicis].«

Čaplovič 2020

Katolikus imádságoskönyv. – E példányból ismeretlen nyomtatvány egykori létezését először Ján Čaplovič feltételezte (2020), az *Acta Jesuitarum in Hungaria ab anno 1648 usque 1683* című kézirat alapján (pars II. 161; Martin, Matica slovenská „C 86 fol.”). E történeti összefoglalásban az 1667. év alatt a nyomdára vonatkozóan többek között a következő megállapítás olvasható: „Typographia hoc anno ad laborantem industriam p. Ladislaj Zeney maiora sumpsit incrementa: nam praeter alia minutiora, repressus ... Item Latina Aurora aeternitatis exemplaria”. A példányszámra vonatkozó konkrét adatot a kézirat írója nem adta meg. Az idézetben említett „Ladislaus Zeney” azonos Senyey Lászlóval, aki ebben az időben praefectus typographiae volt (Lukács: *Catalogi personarum* IV 25). Ezek alapján az feltételezhető, hogy 1667-ben a nagyszombati nyomdában már legalább másodízben jelent meg ez a könyvecske, amely címéből ítélve leginkább imádságokat foglalhatott magában. A rendelkezésre álló, hiányos leírás alapján az első kiadás nem azonosítható. Az 1710-ben Nagyszombatban kiadott, legrégebbi magyarországi nyomtatott könyvárusi jegyzék tanúsága szerint ekkoriban 15 dénárért árultak *Aurora aeternitatis* című 24° alakú kiadványt. Megjelenési helyét és idejét azonban nem jegyezték fel (MKsz 1888: 66). Valószínűnek tűnik, hogy a fenti kiadvány korai változata annak a példányból is ismert, *Aurora aeternitatis, qua piae mentes ad felicem aeternitatem excitantur, in usum clientum Marianorum denuo novis interpositis cupris typis excusa* című imádságoskönyvecskének, amelyik címe szerint „denuo” jelent meg 1737-ben Budán, ugyancsak 24° formátumban (Petrik I 144), majd később mint *Editio novissima, caeteris auctior et emendatior* Kassán 1758-ban 12° alakban (Petrik VII 51). A budai kiadásban az *Officium Beatae Mariae Virginis* és az *Officium defunctorum* részeket követően a kiadvány felét *Aurora aeternitatis* élőfejű könyörgésgyűjtemény követi (165–336), amely minden valószínűség szerint az 1667. évi nagyszombati kiadvány magját alkotta. Főbb részfejezeteinek címe: *Aurora excitans hominem ad felicitatem aeternam per donum creationis*. – *Aurora illuminans hominem ad felicitatem aeternam per donum redemptionis*. – *Aurora custodiens hominem ad felicitatem aeternam per donum custodiae*. – *Aurora conservans hominem ad felicitatem aeternam per donum conservationis*. – *Aurora custodiens hominem ad felicitatem aeternam per donum spei*.

3375

<Hollovich, Paulus: *Discursus regulas interpretationis apud Catholicos Evangelicos adhiberi solitas convellens, fidemque eorum humanam esse demonstrans. Tyrnaviae 1667 typ. Academicis.*>

Theologiai Szemle 1925: 268 – MKsz 1932/34: 11 – Čaplovič 2017

Egykorú adat alapján feltételezhető. – Katolikus vitairat.

E mű nyomtatását Zoványi Jenő feltételezte Joannes Fabricius breznóbányai rektor 1667 júniusában válaszként kiadott iskolai vizsgatételei alapján (Theologiai Szemle 1925: 268, MKsz 1932/34: 11 és vö. 3355). Fabricius a következőképpen utal az általa cáfolt munkára: *Examen discursus patris Holoviti, (quondam) academiae Tyrnawiensis. rectoris, quo ille regulas interpretationis, apud Catholico-Evangelicos adhiberi solitas, convellere, fidemque eorum humanam dumtaxat esse, demonstrare allaboravit* (3355: címlap és A₂a).

Fabricius híradása alapján ellenfele, *Holoviti*us egykor nagyszombati rektor volt, Zoványi feltételezése szerint pedig az ellene írt disputáció idején még életben volt. Ám a Lukács László által kiadott rendi névsorokban nem található ilyen név (vö. Lukács: *Catalogi personarum* és Lukács: *Catalogus*). Esetleg azzal a Paulus Hollovichsal azonosítható, aki 1653–1655 között Bécsben volt egyetemi hallgató, 1665 körül Tapolcsányban, 1669–1672 között Rohón, illetve Radosnyán volt katolikus pap.

Fabricius többször hosszabban idéz a *Discursus*ból, de egyszer sem utal arra, hogy nyomtatott művel vitatkozik.

Mindez alapján bizonyos, hogy létezett egy „Holoviti”us” nevű szerzőnek *Discursus* című vitairata, amelyben az evangélikusok bibliamagyarázati szabályairól azt óhajtotta kimutatni, hogy azoknak csupán emberi hitelük van. Mivel Johannes Fabricius nyomtatásban felelt rá, elfogadható Zoványi feltételezése, hogy Hollovich is nyomtatásban jelentette meg a *Discursus*t Nagyszombatban nem sokkal 1667 júniusa előtt (i. h.), Čaplovič szerint még 1666-ban (2017). A nyomtatás helye Kassa is lehetett. A kor hitvitázási szokásainak ismeretében azonban nem zárható ki az az eshetőség sem, hogy Hollovich csupán kéziratban terjesztette munkáját.

Cf. 3355, –

3376

<Kalendárium és prognosztikon az 1668. esztendőre. Nagyszombat 1667 typ. Academicis.>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2724!

3377

<Oktató rendi a Keresztfán Halálra vált Jesus Krisztus Congregatiójának. Nagyszombat 1667 typ. Academicis. – 12°>

MKsz 1994: 419

XVIII. századi adat alapján feltételezhető. – Katolikus vallási társulat kézikönyve.

E példányból ma már ismeretlen kiadvány emlékét Katona Istvánnak a kalocsai Főszékes-egyházi Könyvtárban őrzött kézírásos könyvjegyzéke őrizte meg a fenti formában (MKsz 1994: 419, Szelestei N. László).

A cím alapján a mű tartalmára nem lehet határozottan következtetni, feltételezhető, hogy a társulat alapszabályait tartalmazta. A nagyszombati Agonia Christi társulat 1660-ban alakult (vö. Tolvay Imre: *Ortus et progressus ... Societatis Jesu universitatis Tyrnaviensis a primis illius initiis ad annum usque MDCLX. Tyrnaviae 1725, 188–189, RMK I 1355*). Reguláinak ma példány alapján ismeretes legkorábbi kiadása 1686-ban jelent meg Nagyszombatban (RMK I 1355 – vö. Knapp: *Pietás 212*).

Mivel Katona leírásai általában megbízhatóak, tételei azonosíthatóak (vö. MKsz 1994: 418, Pozsony 1643, 2021, Nagyszombat 1651, 2387, 2835, 2918), így ebben az adatában sincs ok kételkedni.

Cf. –, →

3378

POLANCUS Joannes: *Breve directorium ad confessarii, confitentis munus recte obeundum m. Joanne Polanco, theologo Societatis Jesu authore. Tyrnaviae MDCLXVII [typ. Academicis] Matthaeus Byller.*

A¹²-I¹² = 216 pag. – 12° – Init.

RMK II 1110 – Čaplovič 2021

Katolikus kalauz a gyóntatáshoz. – A címlével után dátum és aláírás nélküli előszó olvasható a szerzőtől *Ad lectorem* (3–6). A kalauzt *Praefatio de substantia, fini et efficienti causa Sacramenti poenitentiae* vezeti be (7–12). A főrész a következő nagyobb fejezetekből áll: *Caput I. De confessarii cura circa personam suam ac primo de scientia* (13–25) – *Caput II. De cura vel industria confessarii circa actus poenitentis* (26–51) – *Caput III. De fine huius Sacramenti* (51–69) – *Caput IV. De confessarii cura circa absolutionem* (63–69), amelyhez függelék járul, *In appendices directorii praefatioval* (69–70). Ennek az utóbbi terjedelmes résznek a fontosabb alfejezetei: *Interrogatorium* (70–93) – *Interrogatorium brevius in carmen redactum memoriae causa* (93–99) – *Quaedam de statibus variis et primo de dominis temporalibus* (99–117) – *De propriis remediis peccatorum* (117–127) – *De restitutione* (127–150) – *De excommunicatione* (150–192) – *De suspensione* (192–195) – *De interdicto* (196–205) – *De cessatione a divinis* (205–207) – *De irregularitate* (207–216).

Joannes Polancus (1516–1577) 1541-ben lépett be a jezsuita rendbe. Loyolai Szent Ignác titkára és munkatársa volt a jezsuita rend alkotmányának megalkotásában. Később a szicíliai rendtartomány provinciális lett. Sok kiadást megért *Breve directorium* című műve először 1554-ben jelent meg Rómában.

Ján Čaplovič (2021) a Szabó Károly által leírt nyomtatványt „A” variánsnak tekintette és „B” variánsként elkülönítette attól azokat a példányokat, amelyekben a címlével utáni két jelöletlen levélen Matthaeus Byller, nagyszombati nyomdász ajánlólevele olvasható *Nicolao Posgay, electo episcopo Scopiensi, abbati S. Helenae de Földvár, praeposito Orodieni, ecclesiae metropolitanae*

Strigoniensis praeposito majori et canonico, ... archiepiscopi Strigoniensis in spiritualibus vicario et ... sac., caes. reg. majest. consiliario. Ez az ajánlólevél azonban nem ehhez a gyóntatási kézikönyvhöz készült, hanem annak a következő évben kiadott, *Methodvs ad eos adjuvandos, qui moriuntur* című, ugyancsak Polancus által írott művével közös kiadásához (3475). A nyomdász ugyanis azért mond köszönetet Pozsgai Miklósnak, hogy szorgalmazására és segítségével két Polancus-művet jelentethet meg: *dum opuscula Ioannis Polanci, optimi in hac arte magistri ad praelum revocas, perque illum salutare poenitentibus propinas aquas et in ultimo certamine bene armatos Christianos pugiles transmittis ad coronas* ([1],b). E két mű közül az első nyomtatása 1667-ben készült el, a másodiké azonban csak 1668-ban (ld. részletesen a 3475 tétel leírásában). Az előbb elkészült kötetet önállóan is terjesztették, bár a példányok nagy része a következő évben kinyomtatott másik munkával és az ahhoz készült közös indexszel együtt maradt fenn. A mű előszó nélküli példányai azonban ebben az esetben is önálló kiadványnak tekintendők.

Cf. –, 3475

In 43 bibliothecis 75 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Martin *Nat* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – Wien *SJ*

Pongrácz György: *Aggratulatory chronographica ... Nagyszombat 1667.* = **Appendix 252**

Synodi provincialis decreta, anno MDCXI. Tyrnaviae celebratae per ... Franciscum Forgach de Ghimes, ... Rituali Stigoniensi nunc primum annexa, jussu ... Georgii Szelepchényi... [Tyrnaviae] MDCLXVII. = **Appendix 251**

3379

SZELEPCSÉNYI György: *Georgivs Szelepcheny ... archi-episcopvs Strigoniensis, lociqve eivsdem comes perpetvvs, s. Sedis Apostolicae legatvs natvs, primas regni Hungariae, svmmvs secretarivs, cancellarivs ac .. regiaeque majestatis consiliarius intimus Universis Christi fidelibus salutem in Domino sempiternam. ... Tyrnaviae (1667) [typ. Academicis] Matthaeus Byller.*

[1] fol. – 500 × 358 mm – Init.

Čaplović 2022a

Búcsút hirdető körlevél utánnomata. – Ennek az egyleveles nyomtatványnak egyetlen példánya ismeretes. IX. Kelemen pápa Rómában 1667. július 18-án kelt, jubileumi búcsút hirdető brevéjének a szövegét tartalmazza, amelyet Szelepcsényi György esztergomi érsek, Magyarország primása 1667. augusztus 26-án Nagyszombatban kelt körlevelében rövid bevezetőt követően ad közre *S(anctissimi ... Clementis ... papae IX. jubileum universale ad implorandum divinum auxilium initio sui pontificatus* címmel, I. G. Slusius aláírásával. A pápai bréve után

az érsek megnevezi azt a két, Nagyszombatban lévő templomot, ahol a magyarországi katolikusok augusztus 28. és szeptember 11. között teljes feloldozásban részesülhetnek.

Budapest *Arch* ① – Budapest *Nat* cop.

3380

»UTITÁRS. Azaz Reggel, s Estve és egyéb üdökben gyakorlando Imádságok... Nagyszombat 1667 [typ. Academicis].«

Čaplovič 2023

Katolikus imádságoskönyv. – E példányból ismeretlen nyomtatvány címét először Ján Čaplovič adta közre bibliográfiájában (2023), az *Acta Jesuitarum in Hungaria ab anno 1648 usque 1683, pars II.* 161 kézirat alapján (Martin, Matica slovenská „C 86 fol.”). E történeti összefoglalásban az 1667. év alatt a nyomdára vonatkozóan többek között a következő megállapítás olvasható: „repressus libellus Precum Ungaricus vulgo Uti tarsz exemplaribus ... diversor(um) subsidio.” A példányszámra vonatkozó adat helyét a kézirat üresen hagyta. Ezek szerint az imádságoskönyvet 1639-es (1787) és 1643-as (2024) pozsonyi megjelenése után Nagyszombatban is, és ugyanabban az évben Pottendorfban is (3389) kiadták. A mű szerzőségére vonatkozóan lásd 1787.

Cf. 1787*, 2024; Appendix 220, –, 3389. →

3381

ZAVATKAY, Georgius: Regia laureata reduci ab exilio sapientiae exstructa et honori ... aa. ll. et philosophiae neo-baccalaureorum promotore r. p. Georgio Zavatkay Societatis Jesu, aa. ll. et philosophiae doctore et professore ordinario a ... nobili Humanitate in ... vniversitate Tyrnaviensi dedicata, anno MDCLXVII. Tyrnaviae MDCLXVII typis academicis, Matthaeus Byller.

A¹² B¹⁰ = [22] fol. – 12° – Orn., init.

RMK II 1111 – Čaplovič 2024

Köszöntő versek. – A nyomtatvány azoknak az új filozófiai baccalaureusoknak a köszöntésére készült, akiket 1667-ben avatott fel Georgius Zavatkay filozófiaprofesszor a nagyszombati egyetemen. A címlap háta üres. A nyomtatvány elején *Dedicatio* köszönti az ünnepeket (A_{2a}–A_{3a}), akik három év alatt a száműzött *Sapientiát*, az ország megőrzőjét hazavezették. Miként a római császárok diadalmenete alkalmával különféle koszorúval övezték Rómában az oszlopokat, házakat és falakat, így az ünneplő diáktársak is egy-egy koszorút nyújtanak át az ünnepeleknek a hét görög bölcs egy-egy oszlopra írt mondását megverselő költemények kíséretében. A főrész a kö-

vetkező verseket tartalmazza: [1] *Praeludium canit Phoebus*. Szerzői: *Michael Revay l. b. de Reva Hungarus, Alexander Anyos de Faicz nobilis Hungar.* (A_{3b}–A_{5b}) – [2] *Columna I. Non spondeto. Thales Milesius.* (A_{6a}–A_{8a}) – [3] *Sapienti regi regum corona aurea*. Aláírói: *Adamus Bartakovith de Bagonya nobilis Hungar.* és *Georgius Bartakovith de Bagonya nobilis Hungar.* (A_{8a}–A_{8b}). – [4] *Columna II. Mensura in rebus optimum. Cleobulus Lyndius.* (A_{8b}–A_{10b}) – [5] *Sapienti pictae tabulae laurea florida*. Aláírói: *Franciscus Sandor de Szlavnicza nobilis Hungarus* és *Georgius Sandor de Szlavnicza nobilis Hungarus.* (A_{10b}–A_{11a}) – [6] *Columna III. Moderare iram. Periander Corinthius.* (A_{11b}–A_{12b}) – [7] *Sapienti magistro virtutis stellata laurea*. Szerzőjük: *Franciscus Marsinay nobilis Hungarus.* (A_{12b}–B_{1a}) – [8] *Columna IV. Nihil nimirum. Pittacus Mitylenaeus.* (B_{1a}–B_{2a}) – [9] *Sapienti tutelae reipublicae laurea triumphalis. Emericus Raimanus, nobilis Hungarus* aláírásával (B_{2a}–B_{2b}) – [10] *Columna V. Nosce te ipsum. Chilo Spartanus.* (B_{2b}–B_{4a}) – [11] *Sapienti conservatori orbis. Laurea civica*. Aláírójuk: *Joannes Waskovicz nobilis Hung.* (B_{4a}–B_{4b}). – [12] *Columna VI. Omnia malorum plena. Bias Prienen.* (B_{4b}–B_{6a}) – [13] *Sapienti ecclesiae propugnaculo laurea pacifica*. Szerzőjük: *Paulus Szölössi nobilis Hungarus.* (B_{6b}–B_{7a}) – [14] *Columna VII. Expecta finem. Solon Atheni.* (B_{7a}–B_{8a}). Végül [15] *Sapienti ... viro nobilissima laurea Xaveriana* címen IX anagramma zárja a nyomtatványt (B_{8b}–B_{10a}).

Budapest Univ ①

3382

ABECEDARIUM Latino-Hungaricum seu elementa linguae Latinae et Hungaricae. ... Patakini MDCLXVII [typ. principis] apud Johannem Rosnyai.

A⁸ + ? = [8] + ? fol. – 8°

Latin-magyar ábécés könyv. – E bibliográfiákban eddig nem szereplő nyomtatványból csupán az „A” füzet próbanyomata maradt fenn két példányban: az egyik kézirásos korrektúrajelekkel, a másik a kijavított változattal. A címlapon az ún. ároni áldás latin és magyar szövege szerepel Mózes IV. könyve (Numeri) 6. része 24. verse alapján. A címlap hátán kezdődik az *Alphabetum Latinum et Ungaricum* (A_{1b}–A_{3a}). Ezután a következő szövegek olvashatók latinul, majd magyarul: *Oratio Dominica* – [Symbolum apostolorum] – *Decem praecepta Dei* – *Az Istennek tíz parancsolati* – *Formae precum* – *Könyörgéseknek formái* – *Precatio matutina* – *Reggeli könyörgés* – *Precatio vespertina* – *Estveli könyörgés* – *Precatio ante concionem* – *Prédikáció előtt való könyörgés* – *Precatio post concionem* – *Prédikáció után való könyörgés* – *Benedictio mensae* – *Asztal áldás* – *Gratiarum actio post mensam* – *Étel után való hálaadás* – *Precatio ante studia* – *Tanulás előtt való könyörgés* – *Gratiarum actio post studia* – *Tanulás után való könyörgés*. A töredék a *Precatio coetus scholastici* latin szövegében megszakad (A_{3b}–A_{8b}).

A XVII–XVIII. századi latin és magyar nyelvű ábécés könyvek műfajáról újabban Mészáros István írt (A magyar olvasástanítás története. Szerk. Adamikné Jászó Anna. Bp. 2001, 34–35.). Korábbi 1630-ból ismeretes hasonló gyakorlókönyv, amelynek összeállítója Pécseli Király Imre volt (Pápa, 1484). E kiadvány azonban annál több imádság szövegét tartalmazza,

Cf. 1484; –, →

Budapest Nat cop. – Târgu-Mureş ?*

3383

BUZINKAI Mihály: Institutionum rhetoricarum libri duo. Ex probatis quibusdam authoribus potiori ex parte excerpti: Methodo nova illustrati et ad usum paedagogii Patachiensis accommodati per Michaelem Buzinkai, scholae S. Patachinae rectorem et ... paedagogiarcham. Editio secunda, priore correctior. Patakini MDCLXVII [typ. principis] excudit Johannes Rosnyai.

[]¹⁺?, A⁸–G⁸ = [2 + ?] + 111 pag. – 8^o – Orn., init.

Retorikai tankönyv. – Ennek a bibliográfiailag ismeretlen nyomtatványnak újabban került elő egyetlen példánya. A címlap hátán a szerző *Stephano Veszpriny ... Andreae Szathmari ... Szathmariensis scholae moderatoribus ... amicis ... salutem* címzésű ajánlóleveléből mindössze az első lap maradt fenn, így nem lehet tudni annak terjedelmét, és azt, hogy követték-e üdvözlőversek, miként az első kiadásban (Patak 1658, 2790). A teljes terjedelmében fennmaradt főrészt két könyvből áll. Ezek tartalma és beosztása egyezik az 1658-ban megjelent első kiadással. Attól eltérően azonban e kiadás nem közöl sajtóhibajegyzéket. A hibákat nyilván kijavították, ezért mondja a címlap e kiadást az előzőnél helyesebbnek, „priore correctior”.

Az ajánlólevél fennmaradt részéből kitűnik, hogy Buzinkai Mihály tankönyvének ez az új kiadása a szatmári iskola tanárainak a támogatásával jelent meg.

Cf. 2790, –, →

Budapest *Nat* cop. – Sighişoara ☉*

3384

KERESZTYÉN catechismus, az az a keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás kérdések és feleletek által. Melly mostan a' kérdéseknek s' feleleteknek summás értelmekkel és azokban foglaltatott dolgokat fel fejtegető kérdezkedésekkel, s' némelly szükséges magyarázatokkal, a Sz. Írásbéli bizonyosságoknak egészszen való le-írásával, végre a' catechizálásra való út mutatással ujjobban, meg jobbitva s' öregbitve ki-bocsáttatott. Ez ötödik ilyen formán való nyomtatás mivel öregbült, lásd az Olvasóhoz való elől-járó beszédnek a' vége felé. Saros Patakon MDCLXVII [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁸–Q⁸ = [6] + 254 [recte 250] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK I 1059

Református katekizmus. – Ez a kiadvány a *Heidelbergi katekizmus* ötödik kiadása, tartalmában és beosztásában megegyezik az 1658-as negyedik, sárospataki kiadással (2791) azzal a

különbséggel, hogy a főszöveg az A₄a (1) lapon kezdődik, és mind a négy, katekizmustanuláshoz kapcsolódó imádság már a kötet végén olvasható (252 [recte 248] – 254 [recte 250]), és nem az elején. A katekizmus későbbi kiadásai ezt a szerkezetet vették át (Studia et acta I 68, Nagy Barna).

Szabó Károly még az akkor egyetlen, a kassai jogakadémia könyvtárában található példány alapján vette fel bibliográfiájába ezt a kiadást (RMK I 1059). Őt követően Kemény Lajos pótlásként írta le ugyanezt a példányt 1667-es sárospataki impresszummal, de nagyrészt hibás szöveggel, a káté címében a második kiadásra utalva (MKsz 1916: 95). Az említett kassai példány, Szabó Károly első híradása alapján is (Száz 1871: 689) a református katekizmusnak ötödik, és nem második kiadása.

Cf. 909*!, 1860*!!, 2457, 2791, –, 3427, 3551, →

Budapest *Acad* cop. (Košice) – Budapest *Nat* cop. (Košice) – Košice *Scient* ⊕

[Komáromi Csipkés György:] Transsubstantiatio exentizata, hoc est annullatio. Patak MDCLXVII. – Vide 3308

3385

[KOMÁROMI CSIPKÉS György:] Valo dolgok közzül kivettetet által-allatozas, az az semmivé tététese annak a' discursusnak, melly a' Sz. Iános 6. részének 55. versére az N. B. G. V. P. E. S. P. tol a' kenyérnek és bornak Christus valóságos testévé vérévé valo által-állatoztatásának megmutatására-formáltatott, ez minap el-mult Vrnapiján 24. Iun. prédikáltatott, és egy nemes nemzetes, igaz vallásu férfiunak írásban küldettetett. Melly iratott először deák nyelven s' az után magyarrá tététtet Agricola Arbuteus által Mesopotamiában (1666). [Patak 1667 typ. principis].

A⁸-G⁸, [1]¹ = 110 [recte 112] + [1] pag. – 8° – Orn.

RMK I 1060

Református vitairat. – A címlap háta üres. Az előszó, *A jó akaró olvasónak egészségét* 1666. a[ugusztus] 7-én kelt, aláírása A[gricola] A[rbuteus] (3–4). A főresz a *Való dolgok közül kivettett által-allatozás* címmel kezdődik, és LX pontban vitázik a átlényegülésről szóló katolikus tanítással (5–110 [recte 112]). A nyomtatványt a sajtóhibák jegyzéke zárja: *Kegyés olvasó. A nyomtatásban esett fogyatkozásokat így jobbíts meg...* ([1]₁a).

A címszövegben szereplő N. B. G. V. P. E. S. P. monogramot Szabó Károly oldotta föl: Nagyságos Bársony György váradi püspök és szepesi prépost (vö. RMK I 1060). A magát a címlapon Agricola Arbuteus álnévvel jelölő szerző kétségtelenül Komáromi Csipkés György, aki 1677-ben megjelent autobibliográfiájában 1667. évi sárospataki nyomtatványként említi e művét

(Catalogus operum... Claudiopoli 1677, RMK II 1401, vö. Századok 1873: 140). A címlapról és az előszóból kitűnik, hogy Komáromi Csipkés 1666. július 28-án kapta meg kéziratban Bársony György 1666. június 24-én az átlényegülésről elmondott úrnapi ünnepi prédikációját. Feleletét tizenkét nap alatt készítette el először latin (vö. 3308), majd magyar nyelven is e kiadvány formájában. Vitairata tudatosan visszafogott hangú értekezés, mert amint az előszóban kifejti, *gyűlölöm a polémiákban szokásos haszontalan szokat, mérges beszédeket, szitkokat, átkokat, rágalmazásokat, hazugságokat...* (4). A főrészben a II–VI. pontig terjedő rész a hittitkok, a hit, a tudás, az értelem és az emberi okoskodás viszonyát fejtegeti.

Szabó Károly Komáromi Csipkés aut bibliográfiája alapján 1667. évi sárospataki kiadványként írta le e munka magyar és latin nyelvű kiadását egyaránt (RMK I 1060 és RMK II 1112). Az 1667. évet fogadta el V. Ecsedy Judit is (Titkos 17 sz.). A pataki nyomtatást a betűtípusok egyértelműen igazolják (uo.). Zoványi Jenő azonban az előszó keltezése alapján bizonyosnak vette, hogy Komáromi saját híradása ellenére mindkét munka 1666-ban jelent meg (Theologiai Szemle 1925: 268). Takács Béla ugyancsak 1666-ot tartotta a kiadás évének (Takács 1958, 84 és Takács 1978, 202). A kérdést egyértelműen nem lehet eldönteni, valószínűbb azonban az 1667. évi megjelentetés. Az előbb készült latin kiadás 1666. évi megjelenését ugyanis igen valószínűvé teszi az annak címlapján olvasható 1666-os évszám (3308). A magyar kiadás címlapján viszont nincs évszám. Ezért az a valószínűbb, hogy Komáromi maga nem alaptalanul sorolta ezt a művét az 1667. évi nyomtatványok közé (Száz 1873: 140). Joggal feltételezhető ugyanis, hogy éppen a nyomtatás elhúzódása miatt hangsúlyozta az előszóban, hogy kézírata már 1666 nyarának közepére elkészült, néhány héttel Bársony György prédikációjának elhangzása után. A *Mesopotámiában* hamis impresszumból is arra lehet következtetni, hogy a közreadás nem lehetett akadálymentes.

Cf. 3308. –

Budapest *Nat* ① ②* – Budapest *Ref* ② (N.kőrösi ref. lyc.?) – Cluj-Napoca *Univ* ②* – Győr *Dioec* ① – Târgu Mureş ②*

3386

PATHAI András: Christusban boldogul ki-mult nehaj nemzetes Lastoci Borbala aszszonynak, tisztiben serényen vigyázó, életében egyenessen jární igyekező tiszteletes ferfiunak, Bagosi Marton uramnak, a' mándoki Ecclesiának böcsületes lel. pásztorának istenfélő házas-társának meg-hidegedett teste felett, an. 1667. 11. Jan. a' szomorú háznál lett együgyü praedikatio, Pathai Andras akkor Kis Várdai tanító által. Saros Patakon (1667) [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁸ B⁷⁺¹ = 30 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1061

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Pathai András kisvárdai református lelkész mondta el Lasztóci Borbála, Bagosi Márton mándoki lelképásztor feleségének temetésén 1667. január 11-én. A címlap háta üres. Rövid *Elöljáró beszéd* (3–4) és *Kezdő beszéd* (4–6) után, bibliai

textus feltüntetésével kezdődik a halotti prédikáció. Mivel lelkészfeleséget temettek, a gyászbeszéd Ezékiel próféta feleségének halálából kiindulva ad a halálról tanítást (6–30) A nyomtatvány végén a szerző külön feltüntette: *In K. Várda 25. Jan. 1667.*: ez a dátum a gyászbeszéd szöveges letisztázásának, nyomdába adásának időpontja lehet.

Pathai András (?–1671) 1641-ben a franekeri egyetemen végezte tanulmányait. Hazatérve Hajdúböszörményben lett református lelkész, majd 1666-tól a szabolcsi Kisvárdán, ahol esperesnek is megválasztották. Ez az egy műve ismert nyomtatásból, amely Thasnádi János költségen jelent meg, miként azt az *Előljáró beszéd* feltünteti.

Az elhunyt Lasztóci Borbála mándoki lelkésznéről a gyászbeszédből kiderül, hogy 17 évig élt férjével házasságban, és hét árva gyermeket hagyott maga után. 1666. december 26-án hunyt el.

Budapest Nat ① (Lugossy József)

Pósházi János: Nagyobb látatja a pater Kis vesztett perinek. Sárospatak 1667. – Vide 3345

3387

PÓSAHÁZI János: *Philosophia naturalis, sive introductio in theatrum naturae, authore Joh. Posahazi, art. l. m. in ... schola Sáros-Patakina publico professore. Patakini MDCLXVII [typ. principis] impensis Johannis Rosnyai.*
*6, A¹².P¹²Q⁶ = [10] + 354 [recte 370] + [1] pag – 12° – Orn.

RMK II 1113

Természettudományi rendszertan. – A címlap háta üres. A szerző, *Johannes Posahazi* ajánlólevele *Mathiae Szvhai, viro belli pacisque artibus clarissimo ...* szól (*_{2a}–*_{5a}). Ezután *Index capitum et titulorum* ad áttekintést a könyv tartalmáról (*_{5b}–*_{6a}). A főrész XXIV fejezetből (*caput*) áll. Az első öt általában szól a *physiologia* tárgyáról, a fizikai testről, a helyről, időről és a mozgásról (1–52). A hatodik *De principis corporis naturalis* című fejezetben az őselemekről: az anyagról, a fényről és a szellemről fejti ki nézeteit a szerző (52–69), ezt követi atomtana (VII–VIII. *caput*, 69–92). Nézete szerint az őanyag kezdetben az atomok rendezetlen halmaza volt, amelyből Isten teremtő munkája következtében jött létre a tűz vagy fény (*ignis seu lux*), az *aether* és a föld (*tellus*). Az utóbbihoz tartozóként tárgyalja a vizet (*aqua*), levegőt (*aer*) és a tulajdonképpeni földet (*terra*). Mindegyikről külön fejezetekben értekezik (IX–XVI. *caput*, 92–240). A földi testek jellemzésével és a meteorokkal külön fejezetben foglalkozik (XVII–XVIII. *caput*, 240–285). Az utolsó hat fejezet tárgya a növény-, illetve állattan (XIX–XXII. *caput*, 285–360). Utolsó fejezetében rendszerezi az állatokat és értekezik az emberről mint a legtökéletesebb állatról és az emberi lélekről (360–354 [recte 370]). Az utolsó levél rektóján *Errata* zárja a nyomtatványt (Q_{6a}).

Pósházi János e művét részletesen ismertette Makkai Ernő (75–85). Felhívta a figyelmet arra, hogy Pósházi az anyagi létezőt tartotta a természetfilozófia tárgyának, ezért kapott rendszerében helyet a fizika mellett a csillagászat, ásvány-, növény-, állat- és embertan. Zemp-

lén Jolán mint a legrégebbi magyarországi fizikakönyvet elemezte, és eklektikus munkának tartotta, amelyben a hagyományos görög filozófia mellett a korabeli külföldi gondolkodók tanai is nyomot hagytak (A magyarországi fizika története 1711-ig. Bp. 1961, 275–287).

A mű rövid értékelését és részleges fordítását ld. Mátrai Lászlótól (Régi magyar filozófusok XV–XVII. század. Bp. 1961, 97–109) és Velencei Katalintól (Waczulik Margit: A táguló világ magyarországi hírmondói XV–XVII. század. Bp. 1984, 409, 428–435).

A kiadvány a címlap tanúsága szerint a nyomdász, Rosnyai János költségével jelent meg.

In 14 bibliothecis 15 expl. – Bratislava Univ – Budapest Acad, Nat – Cluj-Napoca Acad, Univ – Debrecen Univ – Martin Nat – Sárospatak Ref – Târgu-Mureş – Użgorod Univ

3388

TARPAI SZILÁGYI András: *Libellvs repudii et divortii Christiani, az az igaz keresztyének között, a' meg-mátkásodott és házasságban lévő személyeknek egy mástol való törvényes és helyes el-válásoknak igaz tudománya és az egyházi tanitoknak a' szerént való praxisok, mellyet Az Vr nevének ditsösségére, a' hívek éppületire irt és ki-botsátott Sz. T. A. u. r. e. l. p. Patakon MDCLXVII [typ. principis] Rosnyai Janos.*

(?)⁴, A⁸-E³ F² = 91 pag. – 8° – Orp.

RMK I 1062

Református vallási tanítás a válásról. – A címlap háta üres. Ezt követi az *Ajánló levél*, amely ... *Ubrési Pál ... Ugvár [!] vármegyének ... viceispánjának, az igaz reformata vallásnak és eklézsiának s azokban híven forgolódo lelki tanítóknak hűséges fautorának, nekem is becsületes uramnak* szól, aláírása szerint *irtam Ungvárt, Mindszent h. 30-dik napján 1666-ben ... Tarpai Szilágyi András, az Ur Jésus Christus együgyü szolgája* (3–8). A törzs *A megmátkásodott és megházasodott személyeknek elválásukról való igaz tudománya a reformata eklézsiának, és egyházi tanítóknak a szerint való praxisuk* belső cím alatt nyolc részben tárgyalja a házasság és az elválás szabályait, gyakorlatát, ceremóniáit és református hitelveit (9–79). A szöveget záró levél háta üres (E₄b). A műhöz járul a *Toldalék a hitnek regulájáról*, amelyben a szerző négy részben igyekszik a katolikusokkal szemben az igaz hit ismérveit kifejteni, amelyek szerinte a *szent írásokban nyugosznak meg* (80–91). A kiadványt *Errata* zárja (91).

A címszövegben olvasható monogram feloldása Szabó Károly szerint: „Szilágyi Tarpai András ungvári reformata eklézsia lelki pásztora” (RMK I 1062).

Az előszó szerint a szerző művében a katolikus vádaskodásokkal szemben kívánta a címben megfogalmazott kérdésről kifejteni a református álláspontot. Mivel a témáról magyar nyelvű írás addig nem jelent meg, célja egyúttal a hívek és a lelkipásztorok tájékoztatása és a szaporodó válások visszafogása volt.

Budapest Acad ① – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ① – Debrecen Ref ②* – Sárospatak Ref ③

3389

[ÚTITÁRS. Pottendorf 1667 typ. Nádasdy, Hyeronimus Verdussen.]

[A^{12?}] B^{12?} C^{12?} + ? = [45?] + 27? + ? pag. – 24° – Color.

Studio Antikvárium 19. árverés (2006) 109

Katolikus imádságoskönyv. – E kiadványnak hatlevélnyi töredéke maradt fenn egy hajtogatlan, vágtatlan nyomdai ív két darabján, amelyek – kisebb hiánnyal – fejnél összeilleszthetők. Az ezen olvasható részek beosztása, tartalma és – apróbb, főleg helyesírási eltérésektől eltekintve – szövege is megegyezik az 1643-ban, Pozsonyban megjelent kiadásával (2024). Ezzel összevetve a töredéken a következő részek azonosíthatók: az öröknaptár részből június hó vége (B₁a) – július eleje (B₁b) – szeptember vége (B₄a) – október eleje (B₄b), az imádságok közül a „Hiszekegy” (C₁a–b, 4–5) – a *Közgyónás* eleje (C₁b, 5) – *Reggeli imádságok* élőfejjel az „Istenhez való mindennapi ajánlás” részlete (C₄a–C₅a, 10–12) – *Boldog Asszonyhoz való mindennapi ajánlás* (C₅a–C₅b, 12–13) – *Az őrző angyalhoz* eleje (C₅b, 13) – valamint az „Imádságunk és egyéb dolgunk kezdetén” című ima záró sorai (C₈a, 18) – *Imádságunk és egyéb dolgunk végén* (C₈a–b, 18–19) – *Midőn házunkból kimegyünk* (C₈b, 19) – a szöveg a *Más imádság midőn házunkból kimegyünk* című imádság harmadik sora után szakad meg (C₈b).

A kiadvány nyomdai jellemzői Nádasdy Ferenc pottendorfi műhelyének felszerelésével azonosak. Ez 1667–1669-ig működött, azonban az utolsó esztendőben csak rövid ideig, így az *Utítárs* legvalószínűbben 1667-ben jelent meg (V. Ecsedy: Hung. typ. II/1. 86). Ugyanabban az évben Nagyszombatban is kiadták (3380).

A mű szerzőségére vonatkozóan lásd 1787.

A kiadványt első alkalommal a budapesti Studio Antikvárium 19. árverési katalógusa írta le (Bp. 2006, 109. tétel).

Cf. 1787*, 2024, Appendix 220, 3380, –, →

Budapest Nat ©

3390

(ARTICULI dominorum managtum [!] et nobilium trium nationum regni Transylvaniae, partiumque Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis per nos in civitatem nostram Albam Juliam ad diem vigesimum mensis Aprilis anni praesenti [!] millesimi sexcentesimali sexagesimi septimi indictis et celebratis, conclusi.) [Szeben 1667 Szenci Kertész.]

A⁴ = [4] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2057/264 ← MKsz 1900: 200

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magába az 1667. április 20. és 28. között (vö. ErdOgyEml XIV 37–40), Gyulafehérvárott, az erdélyi és partiumi rendek

részvételével tartott országgyűlés tizenkilenc artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1667. április 20-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 253–260.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként ismertette (MKsz 1900: 200), így vette át bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2057/264). Fazakas József azonban megállapította, hogy valójában Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 208). Az előző és az ezt követő két, Szenci Kertész által nyomtatott artikulusban (3315, 3391) kimutatható, hogy a nyomdász a bevezető részben, valamint a záradékban csak a megváltozott részeket szedte újra, ahol módja nyílt, álló szedésben hagyta a szöveget.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Acad ③* ③* – Budapest Arch ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ① – Cluj-Napoca Acad ① – Cluj-Napoca Univ ① ④* – Sibiu Mus ①

3391

(ARTICULI dominorum managtum [!] et nobilium trium nationum regni Transylvaniae, partiumque regni Hungariae eidem annexarum in generali eorum congregatione ad diem quintum mensis Januarii anni millesimi sexcentesimali sexagesimi septimi in civitatem Maros-Vásárhely indicta et celebrata, conclusi.) [Szeben 1667 Szenci Kertész.]

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2055/262 ← MKsz 1897: 54

Erdélyi országgyűlési törvények magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1667. január 5. és február 4. között Marosvásárhelyen, az erdélyi és partiumi rendek részvételével tartott erdélyi országgyűlés negyvenhat artikulusának szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1667. február 4-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 212–233.

A kiadványt Ferenczi Zoltán gyulafehérvári nyomtatványként írta le (MKsz 1897: 54), nyomán így vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (I 2055/262). Fazakas József úgy tartotta, hogy az valójában Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám műhelyében készült (MKsz 1968: 208). Véleményét V. Ecsedy Judit megerősítette (MKsz 2005: 401 és 407). Az ezt megelőző két Szenci Kertész által nyomtatott artikulusban (3315, 3390) kimutatható, hogy a nyomdász a bevezető részben, valamint a záradékban csak a megváltozott részeket szedte újra, ahol módja nyílt, álló szedésben hagyta a szöveget.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Acad ① – Budapest Arch ① – Budapest Nat ① ③* – Budapest Univ ① – Sibiu Mus ①

3392

EVANGELIA vnd Episteln auff alle Sontage vnd fürnemste Feste durch das gantze Jahr auch bey jedem Sontags- vnd Fest-Evangelio ein Lehr- vnd Trostsprüchlein für die liebe Jugend gesetzet vnd beygefügt die Historie von der Zerstörung der Stadt Jerusalem. Hermanstadt 1667 [typ. civitatis] Stephan Jüngling.

A⁸ + ? = [8] fol. + ? – 16° – Mult. ill.?, init.

KorblVerSiebLkde 1886: 33 – Nyelv- és Irodalomtudományi Közlemények 1963: 107, 6.

Evangélikus perikópáskönyv és bibliai história. – E kiadvány az első ma ismeretes német nyelvű, Szebenben megjelent evangélikus perikópáskönyv. Kétlevélnyi töredékéről először Friedrich Teutsch (KorblVerSiebLkde 1886: 33), majd Dankanits Ádám (Nyelv- és Irodalomtudományi Közlemények 1963: 107, 6.) adott hírt. A fennmaradt címlap és a vele összefüggő A₈ levél alapján feltételezhető, hogy e nyomtatvány tartalma és valószínűleg terjedelme is egyezik a Szebenben 1683-ban azonos címen kiadott és példányból is ismert perikópáskönyvével, amely ugyancsak Stephan Jüngling nyomdájából került ki (Sztripszky II 2642/190 ← MKsz 1985: 142). Ahhoz hasonlóan a főrész rögtön a címlap hátán kezdődik az Advent első vasárnapjára rendelt *Lectionnal*. A fennmaradt A₈ levélen pedig az Advent negyedik vasárnapjára szóló evangéliumi szakasz verses tanúsága és szövege olvasható. A kiadvány első részében – amint erre a cím is utal – a vasárnapokra, majd az egyházi év ünnepeire rendelt bibliai szakaszok előtt az ifjúság kedvéért azok tanulságát versben is közreadták. A perikópáskönyvhöz *Historia von der Zerstörung der Stadt Jerusalem* cím után csatolták Jeruzsálem 70-ben bekövetkezett pusztulásának történetét.

E nyomtatvány terjedelme hasonló lehetett az ugyancsak 16° alakú 168 folió terjedelmű 1683. évi kiadáséhoz (Sztripszky II 2642/190). A töredéken lévő fametszet alapján feltételezhető, hogy a későbbi kiadáshoz hasonlóan illusztrációkkal is díszítették.

Cf. –, →

Aiud ④* ④ – Budapest *Nat* cop. (Aiud + Sibiu) – Sibiu *Mus* ④*

3393

»[1] NEUER und Alter Kalender auf das Schaltjahr nach der heilsamen Geburt unsers lieben Herrn und Heylandes Jesu Christi. 1667 [recte 1668]. Auf Siebenbürgen, Ungern, Walachey und anliegende Länder mit gebührenden Fleiss aufgesetzet von M. J a c. S c h n i t z l e r o, Philosopho et Astronomo.« – [2] (Judicium astrologicum, das ist Astrologische Muthmassung auff das Jahr nach der Geburt vnsers Herrn vnd Heilandes Jesu Christi 1668., welches ein Schalt-jahr ist, von der Witterung und

natürlicher Influens des Gestirns in den vier Jahrs-zeiten, vnd andern Zufällen, zu Nutz seinem lieben Vatterland Siebenbürgen vnd benachbarten Ländern an Tag gegeben von Jacobo Schnitzlero Cibiniensi l.l. a.a. magistro.) [Hermannstadt 1667 typ. civitatis.]

A⁸-E⁸ [F]^{3+?} = [43] fol. – 16° – 1 ill., color.

RMK II 1159 – Seivert: Nachrichten 386 – Adleff 85 – Avram 16

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A ma ismert egyetlen példány címlapja hiányzik. A címléírás Seivert előző évre szóló, de minden bizonnyal erre a naptárra érvényes leírásából származik (vö. 3326). Az év jellemző adatait (A₂a) követik a hónapok naptártáblái, minden hónap két levélen olvasható (A₂b–B₆a). Az önálló címlappal (B₆b) kezdődő prognosztikon fejezetei a következők: *Vom Winter und seiner Beschaffenheit* (B₇a–B₈a) – *Vom Frühling und seinem Zustand* (B₈a–C₁b) – *Vom Sommer und seiner Eigenschaft* (C₁b–C₃a) – *Vom Herbst und seiner Gelegenheit* (C₃a–C₄b) – *Von Finsternissen und was dabei in Acht zu nehmen* (C₄b–C₆b) – *Von Krieg und andern Welthandeln* (C₆b–C₈b) – *Von Krankheiten* (C₈b–D₂b) – *Von Fruchtbarekeit der Erden und derselben Gewächs* (D₂b–D₃a) – cím nélküli dicsőítő imádság (D₃a–b) – *Ein neues Gespräch von dem jetztigen, unträglichen Geldaufsteigen und elenden Zustand* című vers (D₃b–D₆b) – *Chronica oder denkwürdige Geschichten, so sich seit Christi Leiden und Sterben zugetragen haben, fürnehmlich aber in Ungerland und Siebenbürgen...* (D₇a–E₈b) – *Verzeichniss der Jahrmärkten so in Siebenbürgen gehalten werden* ([F]₁a–[F]₃a), az utolsó levélen *Figur des Aderlassens* ábra áll ([F]₃b), amely azt mutatja meg, hogy melyik égövi jegy uralma alatt melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani. A kiadványt érvágó versike zárja.

Adleff (85) kételkedett abban, hogy ennek és a következő évre szóló naptárnak (3493) a szerkesztője Jakob Schnitzler lett volna, azonban a prognosztikon címlapja egyértelműen elszlatja Adleff kételyeit.

Cf. 3009!

Budapest Nat cop. – Sibiu Mus ©

3394

SCHNITZLER, Jakob: Disputatio historico-theologica, exhibens fasciculum quaestionum selectarum de nativitate Christi, quam ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, philosophiae in gymnasio Cibiniensi professore publice ad *συμφιλολογία* proponit Samuel Bausnerus Schesburgensis respondens, ad diem (...) Januarii horis loco(ue) consvetis. Cibinii MDCLXVII apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – Orn., init.

RMK II 1117 – Nágler 402

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A kiadványból ajánlásuk alapján két változat ismeretes. A címlap hátán olvasható szöveg nélküli ajánlást az egyik esetben *Inclyto urbis metropolitanae Cibiniensis magistratu... Johanni Simonio, consuli; Andreae Fleischero, regio judici et confirmato Saxonum comiti, consiliarioque aulico; Jacobo Kappio proconsuli, nec non caeteris ... reipub. dictae senatoribus, Melchiori Stuckert, Valentino Röhrich, Matthiae Semriger, Johanni Haupt, Andreae Waldhutter, Georgio Armbruster, Christiano Reichart, Stephano Wolff, Johanni Keisero, tribuno centumvirali, Christophoro Gotzmeistero, notario provinciali, dominis mei moecenatibus, patronis...* intézte a Praeses (A változat), a másik esetben *Johanni Paulino, inclytae reipublicae urbis Schesburgensis regio judici ... ut et ... Georgio Tutio, ecclesiae Kis-Schenckensis pastori ..., ejusdem(ue) capituli seniori ...; Michaeli Guetsch, pastori Jacobitano, ibidem(ue) capituli decano; Johanni Balthes, pastori Nythusiensi; Johanni Orthio, ecclesiae Kizdensis pastori; Bartholomaeo Bausnero, ecclesiae Requinensis parochó, fratri germano; Davidi Andreae, pastori Sarosensi, Andreae Grellio, verbi Dei ministro in ecclesia Schesburgensi; Michaeli Adami, verbi Divini in ecclesia Mediensi ministro; deniq(ue) etiam ... Andreae Fabricio, s.s. theol. studioso, dominis meis, patronis et promotoribus aeternum honorandis, respective etiam dn. affinibus sempiterna veneratione prosequendis* (B változat). A főrész élén *Praeloquium* olvasható (A_{2a}). Ebben elmondja a szerző, hogy karácsony előtt néhány nappal hívta meg a város magisztrátusa az iskola filozófia professzori állására. Ezért határozta el, látva az ünnep közeledtét, hogy diákjai épülésére és Isten dicsőségére néhány kérdést egyszerű formában kifejt a Krisztus születéséről szóló evangéliumi történetből. A főrész tizenhárom *Quaestiot* (I–XIII) foglal magában (A_{2a}–B_{4b}) Krisztus megszületésének idejéről, az Augustus császár által elrendelt összeírásról, Betlehem város nevének jelentéséről. Továbbá arról, hogy honnét lehet tudni, hogy Krisztus Dávid családjából származott, csoda volt-e Krisztus születése, vajon Krisztus a megígért Messiás, stb. A kérdések végén 1666-os évszámot rejtő kronosztichon zárja a nyomtatványt.

Ezeket a kérdéseket 1667 januárjában vitatták meg a szebeni gimnáziumban. A vizsgáztató a filozófia professzora, Jakob Schnitzler volt, a vizsgázó a segesvári származású Samuel Bausner.

Budapest Acad ① (A-variáns) – Sibiu Mus ① (A-variáns) – Târgu Mureş ① (B-variáns)

3395

SCHNITZLER, Jakob: *Disputatio theologica de sponsa Christi sive de ecclesia, quam ... praeside m. Jacobo Schnitzlero, philosophiae in gymnasio Cibiniensi professore publicae disquisitioni subicit Paulus Fabricius Sarosiensis ad diem 26. Febr. horis locoque consvetis. Cibinii MDCLXVII apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – 1 ins., init.

RMK II 1115

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlapot Szenci Kertész Ábrahám *Non solum* feliratú nyomdászjelvénye díszíti. A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Viris ... Laurentio Gregorii, olim pastori ecclesiae Nagy-Schenkensis ...; Johanni Leprich, pastori ecclesiae Mariaevallensis ..., ejusdemque capituli decano ...; Georgio Tutio, ecclesiae Kis-Schenkensis*

*pastori ...; necnon ejusdem capituli seniori ...; Bartholomaeo Bausnero, ecclesiae Requinensium pastori ...; Thomae Dengelio, pastori ecclesiae Brullyaensis ...; Johanni Deidricio, pastori ecclesiae Holtzmagensis...; Danieli Wonnero, pastori ecclesiae Verdensis ...; Johanni Abrahami, ecclesiae Prasmariensis pastori ...; Johanni Cunrado, verbi Divini ministro Scharosiensi...; Paulo Homio, p.t. cantori Cibiniensi ...; patronis, fautoribus... Aláírója Paulus Fabricius, respondens. A főrész élén *Praeloquium* olvasható (A_{2a}). Majd tíz *Quaestio* következik (A_{2a}–B_{4b}), végül *Corollarium respondentis* zárja a kiadványt. A disputáció főként az egyház fogalmáról, az evangélikus tanítás régiségéről és a római egyház történeti folytonosságáról értekezik.*

Ezeket a teológiai téziseket 1667. február 26-án vitatták meg a szebeni evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató a filozófia professzora, Jakob Schnitzler, a vizsgázó a sárosi születésű Paulus Fabricius volt.

Budapest Acad ① – Budapest Nat cop. partim (Sibiu) – Sibiu Mus ①

3396

SCHNITZLER, Jakob: *Disputatio theologica de vno Deo in essentia Jehovah, et trino in personis Elohim, quam auxiliante Jehovah Elohim, Deo nostro et praeside m. Jacobo Schnitzlero, philosophiae in gymnasio Cibiniensi professore ordinario publicae sententiarum collationi exponit Georgius Kraus Schesburgensis, ad diem 19 Martii, horis loco(ue) consvetis. Cibinii MDCLXVII apud Abrahamum Kertesz Szenciensem.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1116 – Nágler 404

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Generosis ... viris, Johanni Simonio, inclytæ reipublicæ urbis Metropolitanæ consuli ...; Andreae Fleischero, regio judici et confirmato universitatî a Saxonicae comiti, ... aulae consiliario ...; Michaëli Göldnero Schesburgensium consuli ...; Johanni Paulino, regio judici ... urbi Schesburgensis ...; Michaeli Sigmedt, sedis-judici ...; Georgio Kraus, p.t. notario publico, domino parenti ...; Andreae Göbbelio, senatori; Johanni Schuler senatori, ut et ... Paulo Graffio, ecclesiae Schesburgensis pastori ...; Simoni Czekelio, Radlensium pastori ...; nec non Josepho Ockershausero, rectori Schesburgensi ...; Johanni Czekelio, amico atque condis. ... ajánlja a tételeket Georgius Kraus respondens. A tételeket *Prooemium* vezeti be (A_{2a}). A főrész hat *Questioban* (A_{2b}–B_{4a}) nagyszámú szentírási helyre hivatkozva fejt ki, hogy Isten lényegében egy, személyében három. A szöveget kronosztichon zárja, amelynek értéke 667. Az utolsó lap üres.*

Ezeket a vizsgatételeket 1667. március 19-én a szebeni evangélikus gimnáziumban vitatták meg. Az elnök az iskola filozófiaprofesszora, Jakob Schnitzler volt, a vizsgázó a segesvári származású Georg Kraus, aki valószínűleg azonos a későbbi (1711–1712) szász evangélikus püspökkel.

Budapest Nat cop. – Sibiu Mus ① ①

Olim: Akad. (Budapest)– Teutsch D. Györgynél Szebenben

3397

[1] UJ és o kalendariom Christus Urunk születése után valo 1668. bisextilis esztendőre, mely 366 napokból áll, Erdélyre és rész szerint Magyar-országra alkalmaztatott Rohdius György erdélyi astronomus által. Cum gratia et priv. celsiss. Princ. Transylv. – [2] (Prognosticum astrologicum avagy a' planeták és csillagok egymásra nézésekbül való jövendölés Christus Urunk születése után MDCLXVIII. bissextilis esztendőre, melyben ez esztendőnek négy részéről és az eclipsisekről, földi bőség avagy fogyatkozásról, békeség, egészség és egyéb történendő dolgokrol vizsgáltatik és alkalmaztatik Erdély és Magyar-országra Rohdius György mathem. és medicus által.) Szebenben [1667 typ. Szenci Kertész] Udvarhelyi Mihály.

A⁸ B⁸ [C]⁸ D⁸ E⁸ = [40] fol. – 16° – Orn., color.

Sztripszky I 2060/267 – MKsz 1886: 9

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlap hátán *Michael Udvarhelyi typogr.* ajánlja a művet külön szöveg nélkül *Michaeli Teleki de Szék.* Az év jellemző adatai (A₂a) után a hónapok naptártáblái következnek (A₂b–B₆a). A táblák beosztása megegyezik az 1666-ra kiadott szebeni magyar nyelvű naptárával (3246), minden hónap két lapon helyezkedik el, az ó-naptárhoz magyar nyelvű *Cisio Janus* kapcsolódik. A táblák alatt olvasható hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó s vért is bocsátani.* A prognosztikon önálló címlapja (B₇a) előtt a naptárjegyek magyarázata áll (B₆b). A prognosztikon fejezetei: *Ez esztendőnek négy részéről. I. A télről* (B₇b) – II. *A tavaszról* (B₈a) – III. *A nyárról* (B₈a–b) – IV. *Az ősztől* (B₈b–[C]₁a) – II. rész. *A nap és holdbéli eklipszisekről* ([C]₁a–[C]₂b) – III. rész. *A békeség és háborúságról* ([C]₂b–[C]₃a) – IV. rész. *A betegségekről* ([C]₃a–b) – V. rész. *A földi termésekről* ([C]₃b–[C]₄b). A kiadványt a *Sokadalmak* című vásárjegyzék ([C]₅a–D₄b) és a *Magyar krónika* (D₅a–E₈b) zárja, amelynek utolsó bejegyzése Wesselényi Ferenc nádor 1667-ben bekövetkezett halálát adja hírül.

Szenci Kertész Ábrahám halála után Udvarhelyi Mihály vezette tovább a nyomdáját 1667 augusztusától 1668 végéig. Ekkor ő szállította át a felszerelést ismét Kolozsvárra, hogy I. Apafi Mihály fejedelem szándékának megfelelően a gyulafehérvári fejedelmi nyomdával egyesítve a kolozsvári és a nagyenyedi református kollégium használatába kerüljön. 1669-től Veresegyházi Szentyel Mihály már az egyesített készlettel dolgozott (V. Ecsedy Judit, MKsz 1989: 24–26.). Szenci Kertész váradi (vö. 1862, 2748) és szebeni (vö. 3246) működése alatt is folyamatosan adott ki kalendáriumokat, ezt a sorozatot folytatta az 1668-ra és feltehetően 1669-re készült (3492) magyar naptáraival Udvarhelyi.

Rohdius György orvos jelenleg csupán ennek a szebeni naptárnak a szerzőjeként ismert. A címlap tanúsága szerint a naptárkiadáshoz elnyerte Apafi Mihály erdélyi fejedelem kizárólagos privilégiumát.

Cf. 3008!

Budapest *Nat* ④ ④ + cop. (Cluj-Napoca *Univ*) – Cluj-Napoca *Univ* ②*

Institoris, Michal: Phosphorus clarorum syderum illustris lycei Kiloniensis. Solnae 1667. = Appendix 253

3398

JOANNIDES, Jiřík, sen.: [1] Dwogj spis včinený. 1. gest clangor tubae divinae resonans, duodecim prodromos diem extremi judicij praevenientes indicat, ac repentinam consumptionem mundi, annuciat [!]. Zwuk trauby Božj zwučjcy, dwanácte předchůdců den Páně poslednj saudný předcházegjcych oznamuge a rychlé skonánj swěta ohlassuge. – [2] 2. spis gest o prawé poslaupnosti včenj ewangelitského. Sepsaný a wydany od kněze Giřjka Johannydesa Frydeckého starssjho, starožitné z Sstemberka... w Žilíně 1667 v Jana Dadana.

A⁸-L⁸, M₁₋₃;)⁴, M₄₋₈, N⁸-V⁸ W⁸ X⁸-Z⁸, Aa⁷⁺¹ = [32] + 149; [8], 151-397 [recte 365] pag. – 8° – J, 1 ill., orn.

RMK II 1119 – Čaplovič 2496 – Knihopis 3588

Evangélikus énekeskönyv és vallási vitairat biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Kettős írás... A 2. az evangélikus tanítás igazi követéséről. Megíratott és kiadatott az ősi Stemberkből való idősebb Jiřík Johannydes Frydecký paptól.

A címlap hátán három bibliai idézet olvasható, az első latin nyelven is. A következő lapon *Lid sauzený volá ku Pánu Bohu ... Pán Krystus se ozyvá řka* (A rettegő nép az Úristenhez kiált ... Krisztus Úr megszólal, mondván) és *Napomenutí potěšitedlné lidu sauzenemu a utrápenímu* (Vigasztaló intés a rettegő és meggyötört néphez) címekkel a nép és Krisztus bibliai idézetekből összeállított dialógusa következik (A_{2a}-A_{3a}), majd az utolsó ítélet előjeleinek összefoglalása 12 pontban biblikus cseh és latin nyelven: *Toho dne Páně posledního jsau tito předchůdcové* (Az Úr ama utolsó napjának ezek az előjelei) (A_{3a}-A_{4b}). A felsorolást az utolsó ítéletet ábrázoló fametszet zárja. A *Předmluva* (Előszó) című részben a szerző az utolsó ítélet szentírási helyeinek evangélikus értelmezését ajánlja *...celé cyrkvi ewangelitské jazyka českého a slovenského* (az egész cseh és szlovák nyelvű evangélikus egyháznak) *Kněz Jiřík Joannides starší frydecký, starožitné z Stemberka* aláírással (A_{5a}-B_{3a}). Az előszó után verses tartalmi összefoglaló olvasható előbb latinul: *Authoris synoptica scripti comprehensio*, majd biblikus cseh nyelven: *Authora toho spisu krátke ... obsažení* (B_{3b}-B_{7b}). Ezután *Příčina tytule teto knížce daného* (Az e könyvecskének adott cím oka) a könyv szerkezetét és az egyes részek dallamkíséretét magyarázza (B_{7b}-B_{8a}). Ezt követi a főrész, a tizenkét előjel énekekbe és elmékedésekbe foglalt magyarázata (B_{8b}-129). Az első művet négy verses imádság zárja: *Čtyry modlitby* (129-149). A 150. számozott lap üres.

A második rész élén az íveljést megszakítva egy négyleveles füzet (füzetjele:)(1-4) található, amelyben aláírás és keltezés nélkül olvasható a *Předmluva k druhému spisu* (Előszó a második íráshoz). Csak ez után következik, folytatva a megszakított füzetjelzést, a második mű önálló impresszummal ellátott címlapja, amelynek szövege némileg eltér a fő címlap megfelelő részétől: *Druhý spis o pravé poslaupnosti, jak učení spasytedlného ewanjelitského, pravého*

apostolského, jináče lutheryánského; tak také y kněžství pravého náboženství toho jistá, mocná a synná obrana. Od téhož authora sepsaná ... kněze Jiřika Joannidesa Frydeckého staršího, starozitné z Štemberka. Vytlačeno v Žilině, leta 1667 (Második írás az igazság követéséről mint az üdvözítő, evangélikus, igaz, apostoli, azaz lutheránus tanítás követéséről, ugyanígy az igaz papságnak mint ugyanezen vallás hatalmas és erős támaszának védelme ugyanazon szerzőtől, az ősi Štemberkből való idősebb Jiřík Joannides Frídecký paptól) (151). Ez a hitvédő írás előbb 12 fokozatban (*stupeň*) tárgyalja témáját (151–255), majd *Protož tu se pokládá té odporní strany elogium* (Mivel itt ellenvetések adatnak elő ... elogium) kezdettel vegyes tartalmú függelék csatlakozik hozzá, amely az Úrvacsoráról szól és számos dokumentumot tartalmaz a lutheri egyház korai történetéről (255–392 [recte 360]). Például I. Ferdinánd 1537. február 2-án kelt, Lutherhez írott levelét (265–277). Magyarországi szempontból kiemelkedően fontos II. Miksa 1564. szeptember 2-án Nagyszombat városához intézett levele az Eucharisztia két szín alatti vételéről (279–287). Mindkettő latinul és biblikus cseh nyelven is olvasható. A függelék más magyarországi adatokra is hivatkozik mint Daniel Láni nyitrai senior és Jodocus Kedd jezsuita vitájára (vö. Trencsén 1652, 2438) (309), továbbá Dudith András pécsi püspökre (315). A függelék végén latin nyelvű kronosztichon és annak verses biblikus cseh nyelvű fordítása olvasható, értéke 1667 (392 [recte 360]). A kiadványt *Závereč* (verses tartalmi összefoglaló) (393 [recte 361]–394 [recte 362]), majd *Omylení impressová* (hibajegyzék) (395 [recte 363–397 [recte 365]) zárja.

A művet Ján Ďurovič elemezte és közölte címlapjának fotóját (Evanjelická literatúra do tolerancie. Turč. Sv. Martin 1940, 163, 175). Ján Čaplovič jelezte a pagináció hibáit, valamint kiemelte a szerző ajánlását a cseh és szlovák nyelvű evangélikus egyháznak.

Bratislava Acad ① – Brno Univ ① – Budapest Acad cop. (Martin) – Budapest Nat ②* – Liptovský Mikuláš Ev ② – Martin Nat ① – Praha Mus ② – Praha Nat ① – Přerov Mus Komenského ①

3399

<Kalendář a zpráva hvězdařská na rok 1668. Žilina 1667 Dadan. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3624A

3400

<Ladiver, Elias, iun.: De atomis contra Zabanium. Solnae 1667 Dadan.>

XIX. századi adat alapján feltételezhető. – Filozófiai vizsgatételek.

E példányból nem ismeretes nyomtatvány címét először Hörk József (Az eperjesi ev. ker. collegium története. Kassa 1896, 337), majd Jaromír Červenka közölte Ladiver Illés munkái-

nak ismertetésében (Sborník prác profesorov ... v. Prešove. Prešov 1940, 118). Az utóbbira hivatkozva vette fel bibliográfiájába Ján Mišianik (137), és utána Ján Čaplovič (2497).

Olyan adat, amely e nyomtatvány megjelenését megerősítené vagy cáfolná, jelenleg nem áll rendelkezésre. Miként az a mű sem maradt fenn, amely ellen Ladiver írása irányult. Isaacus Zabanius mint eperjesi professzor 1668-tól jelentette meg nyomtatásban azokat a disputációkat, amelyek ott tartott filozófiai előadásai alapján készültek. Ezek gyűjteményes kiadását ld. 3578. 1667-ből és az azt megelőző esztendőkből nyomtatott, atomokról szóló kiadványa jelenleg nem ismeretes.

3401

[PALMA MOCIDLANSKÝ, Sixt:] Perlička dítek Božích aneb modlitby pobožné na dvanácte článků víry křestanské... V Žilíně 1667 Jan Dadan.]

? + [A⁸–S⁸] T⁸ V⁸ + ? = ? + [16] + ? fol. – 8°

Čaplovič 2498 – Knihopis 6776

Imádságoskönyv biblikus cseh nyelven. – A kiadványból csupán a „T” és „V” füzet kötetlából kiáztatott, töredékes korrektúralevonata maradt fenn. A rajta olvasható szöveg apróbb helyesírási változtatásoktól eltekintve soronként megegyezik ugyanezen imádságoskönyv 1663. évi trencséni kiadásával (3135), de szedése eltér attól.

A töredéket először Ján Čaplovič írta le, és feltételezte, hogy az Sixt Palma Močidlanský imádságoskönyvének abból az 1667. évi zsolnai kiadásából való, amelyet Ján Mišianik (183) és a Knihopis is (6776) példányból ismeretlen műként említ. Az 1667-re vonatkozó adat ősforrása a tiltott cseh könyveknek az a jegyzéke, amely a XVIII. század folyamán többször is megjelent ([Koniáš, Anton:] Clavis haeresim claudens et aperiens. Kljč ... aneb registřjk některých bludných ... Kněh... w Hradcy Králowe... 1729, 89 és 2. kiadás ugyanott 1749, 62). Ebben a következő formában található meg ez a kiadás: „Jana Dadana 12. perliček 12. článku. W Želine 1667” Ennek ismeretében az imádságoskönyv 1667. évi zsolnai kiadásának egykori létezése nem vonható kétségbe, és megerősíthető Čaplovič feltételezése, hogy e mű Turócszentmártonban található töredéke ebből a kiadásból származik.

Cf. 2194; 3135, –, →

Budapest *Nat cop.* – Martin *Nat* ☉

3402

SNĀŘ, z kteréhož bude mocy geden každý budto sám sobé neb giněmu co se mu we snách zdálo sen wyložiti. K němuž gest přidana zpráva podlé počtů dni, měsíčůw kalendářowých a ten každý den coby w sobě obsahoval a zawjral snadno paroznmjss. [v Žilíně] (1667) [u Jana Dadana].

[A⁸] + ? = [8] + ? fol. – 16°– 1 ill.

MKsz 1963: 119 – Knihopis 15.544a – Čaplovič 2499

Álomfejtő könyvecske biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Álmoskönyv, amelyből mindenki akár magának, akár másnak meg tudja fejteni, amit álmában látott. Ehhez hozzáadatik egy tudósítás a kalendáriumi napok és hónapok szerint, amelyből könnyen megérted, hogy minden nap mit hozhat magával.

A nyomtatvány egyetlen ismert töredékét, amely az „A” füzetet tartalmazta, a pozsonyi evangélikus líceum könyvtára őrizte. Ez jelenleg nem található, ezért a fenti címmásolat a budapesti akadémiai könyvtár mikrofilmje alapján készült (jelzete „A 1214/II”). A nehezen olvasható részletek kiegészítése a Knihopis (15.544a) és Ján Čaplovič (2499) leírása alapján történt. A címlapot fametszet díszíti, amely szobabelsőt és több álló alakot ábrázol. A nyomtatvány további, megmaradt részei a mikrofilmen nem olvashatók.

A töredékről először Borsa Gedeon adott hírt, és feltételezte, hogy Zsolnán nyomtatták (MKsz 1963: 119). Ezt a feltételezést követte a Knihopis (15544a) és Ján Caplovič (2499) részletesebb leírása. A nyomdai anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy a kiadvány valóban Jan Dadan zsolnai műhelyében készült, amint azt a címlapon egyértelműen olvasható évszám bizonyítja, 1667-ben (V. Ecsedy: Hung. typ. II/1. 150, 494).

Bratislava Acad @* – Budapest Acad cop.

3403

APPLAUSUS votivus, dum ... m. Adamvs Lasivs, hactenus in collegio Eperiensi eloquentiae p. p. ... d. Stephani Thököly de Kesmark ..., comitatus Arvensis comitis supremi ac perpetui, equitis aurati, caesareae regiae(ue) majest. consiliarij etc. aulae concionatoris munus felicibus auspicijs susciperet, dictus ab amicis et collegis., anno MDCLXVIII. die 28. Iulij. (Bartphae MDCLXVIII) typis civitatis Bartphensis.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1120 – Čaplovič 217

Üdvözlő versek. – A címlap háta üres. A költeményekkel az eperjesi főiskola tanárságáról távozó Adam Laziust köszöntötték kollégái és barátai abból az alkalomból, hogy Thököly István udvari lelkészének hívta meg őt. A gratuláló személyek a következők: (1) *Ad ... m. Adamum Lasium, ... ab ... d. Stephano Theököly ... legitime vocatum propempticum* címmel írt verset Samuel Pomarius, ss. theol. d. et pr. p. illustriss. gymnasij Epperiens. director et moderator supremus (A₂a) – (2) *Michael Pancratius d.* (A₂b) – (3) *m. Isacus Zabanius, theol. polem. secund. et phil. theol. p. p. ordin.* (A₂b–A₃a) – (4) *Elias Ladiver F., p. p. logices* (A₃a) – (5) *And. Hieronymi, p. t. ... comitis ... Emerici Theökeöly ... ephorus* (A₃b) – (6) *Echo* címmel írt költeményt Paul. Michelis Poos. p., amelyhez egy másik latin verset is csatolt (A₄a) – (7) *Georgius Dudari* (A₄b).

A kassai származású és korán árvaságra jutott Adam Laziust Petrőczy István és Joachim Kalinka szuperintendens nevelte. Lőcsei, soproni és zsolnai iskolái után Thököly István vette

öt pártfogásába és küldte ki a wittenbergi egyetemre, ahol 1661–1665 között végezte tanulmányait. Hazatérve 1666-ban az eperjesi evangélikus főiskola retorikatanára lett. 1668 júliusában egykori pártfogója, Thököly István hívta meg Árva várába udvari lelkészének. A pozsonyi rendkívüli bíróság 1674-ben Laziust is száműzte. Ezután Briegben és Boroszlóban tartózkodott, majd Pozsonyba visszajöve katolikus hitre tért át, és Bazinba került katolikus plébánosnak. Nyomatásból mindössze alkalmi versei ismertek, amelyek Wittenbergben jelentek meg (RMK III 2262, 2265 etc.).

A Klöss-nyomda 1666 után – valószínűleg örökösök híján – Bártfa város tulajdonába került. Az átvételre feltehetően 1667-ben került sor, erre utal, hogy ebből az évből nem ismeretes nyomtatvány. A nyomda elnevezése 1668-tól kezdve „typis civitatis Bartphensis” vagy csak „typis civitatis”, de néha a nyomdavezető nevét is kitették az impresszumba.

Budapest *Nat* ① – Nitra *Piar* ① – Prešov *Scient* ①

3404

KLESCH, Daniel: *Catalogvs presbyterorum Scepusiensium. In contubernio tractus ejusdem primario enumerans et exhibens ... Fraternitatis pastorvm XXIV. regalivm in Scepusio ... seniores, qvotqvot ab annis CL integro sesqvi seculo continua serie ac ordine jure tamen electio et dignitate qs. ambulatoria collegio huic viginti qvatuor virali prae fuere, της μνημοσύνης ενεκα* dicatus ecclesiis viginti qvatuor et earundem plebanis regalibus seu pastoribus modernis nominatim, ceu versa indicat pagina a m. Daniele Kleschio Iglovviensi Scep., p. l. caes., n. t. ecclesiae Olasziensis plebano et ven. contub. XXIV. regalium oratore ordinario hactenus seniore electo, jam jam officium decenter resignaturo, a. ... MDCLXIIIX die XX. Novembris. Bartphae (MDCLXVIII) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1122 – Čaplovič 219

Evangélikus egyházmegyei névtár. – A kiadvány a Szepesi huszonnéggy királyi városi evangélikus egyházmegye névtára. A címlap hátán *Ecclesiarum XXIV. regalium ... pastores XXIV. regales*, azaz azon lelkipásztorok neve és működési helye olvasható, akik részt vettek az említett egyházmegye 1668. november 20-án tartott zsinatán. A cím alapján előttük ismertette Daniel Klesch akkori esperes a nyomtatvány főrészét képező *Catalogus seniorumot*, amely 1519-től kezdve sorolja fel a huszonnéggy királyi városi egyházmegye élén álló espereseket. Az első 27 nevet a szerző *ex veteri matricula* közölte (A_{2a}–b). A 28-tól 50. név abból az *ex nova matricula Goltziana* származik (A_{2b}–A_{3b}), amelyet 1606-ban kezdett el vezetni Joachim Goltz iglói lelkipásztor. Az utolsó, 50. név az összeállító Daniel Klesché. Őt mint szepesváraljai lelkipásztort választották meg Odorinban 1667-ben, de tisztségét Szepesolasziba átköltözve is tovább viselte. Az utolsó levélen (A₄) *Colophonis loco adjicitur Paraenesis ad lectorem*, amely a tizenhárom, Zsigmond király által 1412-ben elzálogosított és a 11 szepesi város eredeti összetartozásának történetét foglalja röviden össze.

Daniel Klesch (1619–1697) Rozsnyón, Eperjesen és Pozsonyban tanult, 1649-ben Wittenbergben magiszteri és poeta laureatus címet szerzett. 1650–1659 között Sopronban tanított. 1659-től Kőszegen, 1662-től Szentgyörgyön, 1665-től Szepesváralján, 1668-tól Szepesolaszin volt evangélikus lelkész. 1674-ben száműzték, ekkor Németországba távozott. Lipcsében lett tanár, majd iskolaigazgató Jénában, később szuperintendens Heldgrungenben. E tisztéről 1690-ben lemondott.

A kiadvány címéből arra lehet következtetni, hogy Daniel Klesch számított arra, hogy az egyházmegye gyűlésén újra esperessé fogják választani. Erre utal a neve mellett szereplő „hactenus seniore electo, jam jam officium decenter resignaturo” kifejezés.

A nyomtatvány könyvészeti leírását és példányait ld. Jonathan P. Clark Klesch-családról írt összefoglaló bibliográfiájában (Bibl. Klesch. DK-18a).

1668-tól Bártfa városának tulajdonában lévő egykori Klöss-nyomdát 1668-1669-ben Georg Sambuch vezette.

Cf. –, 3506

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Rostock Univ ① – Târgu Mureş ①

3405

[LADIVER, Elias, iun.:] Eleazar constans, qvem honori ... in collegio Eperiensis inspectorvm, ... Francisci Semsei de eadem, comitatus Sarosien. vice-comit., ... Michaelis Hakker, iudicis ... civit. Eperies, ... Andreae Keczer de Lypocz, assessoris ejusdem comit., ... Johannis Weber, senatoris ejusdem civitatis, .. Melchioris Keczer de Lypocz, assessoris comitatus, ... Andreae Dobay de eadem, comitatus Sarosien. notarij, ... Sigismundi Czimmermann, ejusdem civ. trib. plebis, ... Thomae Conrad, senatoris ejusdem civitatis, ... Sebastiani Saarosi de eadem, iudicis nob. ejusdem com., ... Daniel Gutt, ejusdem civitatis notarij, ... Petri Feigel, ... Georgii Gasser, ejusdem civ. vice notarij, velut examinis publici habiti coronidem juvenus ejusdem collegij ... nobilium et ingenuorum adolescentum in scenam produxft, anno MDCLXVIII. die 13. Octobris. Bartphae (MDCLXVIII) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1123 – Čaplović 220 – Varga E 196

Iskoladráma programja és szereposztás. – A címlap hátán olvasható a hitéért vértanúságot vállaló bibliai Eleázár történetét feldolgozó színjáték *Argumentuma ex 2. Machab. cap. VI.*, és tartalmi kivonata. A színjáték *Antiosceniumból*, öt felvonásból, azokon belül pedig kilenc, hat, nyolc, hét és hat színből áll (A_{1a}–A_{2b}). A *Nomina actorum* (A_{3a}–A_{4b}) a következő diákok nevét közli: *Emericus Theököli de Kezmark*, ... *Franciscus Nyari, l. b. de Bedegh*, .. *Nicolaus Petroczy, l. b. de eadem*, ... *Stephanus Petroczy, l. b. de eadem*, ... *Emericus Petroczy, l. b. de eadem*, ... *Franciscus Pongraczi (sic!) l. b. de Ovar*, ... *Paulus Víttnyedy de et in Musay nob. Hung.*, ... *Jonas*

Bubenka Ochtinen. A darab többi szereplőjének nevét osztályonként csoportosították. Ezek szerint *Ex classe rhetorica* 29, *Ex poesi* 33, *Ex syntaxi* 27, *Ex grammatica* 35, *Ex principiis* 20, *Ex parvisticis* 21, *Ex legentibus* 17 tanuló vett részt az előadásban.

A program szövegének szedése alapján a fennmaradt példányokban két variáns különíthető el. Az „A” variánsban a cím harmadik szava *quem*, a „B” variánsban *quem*. Az „A” variánsban az A₂a-n az 5. sorban a *Ju-daeos* szó elválasztva, a „B” variánsban ugyanez a szó elválasztás nélkül szerepel.

A kéziratban maradt színdarab és e program szövegkiadása a részt vevő szereplők névsorának közlésével: *Ludi scaenici linguae Latinae protestantium in Hungaria e saeculo XVII–XCVIII*. – Magyarországi latin nyelvű protestáns iskoladramák a XVII–XVIII. századból. Sajtó alá rendezte Alszegehy Zsoltné, Lóránt István, Varga Imre. Bp. 2005, 285–386, 387–401.

E darabot az eperjesi evangélikus főiskola működésének első éve végén, 1668. október 13-án az ünnepélyes vizsgák lezárásakor adták elő az eperjesi kollégium inspektorainak tiszteletére (vö. 3415). Szerzőjének az egykorú források és az irodalmi köztudat egyaránt ifj. Elias Ladivert, az eperjesi főiskola professzorát tartja. A műről, forrásáról és az előadásról ld. a szövegkiadást, 397–401.

Bratislava *Acad* ① (B-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) – Halle *Univ* ① (A-variáns) (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*) – Prešov *Scient* ③ (B-variáns) – Spišská Nová Ves *Ev* ③

3406

LUX sub cruce, id est pia vota, desideria et solatia, qvibus virum ... dn. Danielem Kleschium, aa. ll. et phil. m., p. l. caes., H. n. de ecclesia Christi et re litteraria optime meritum, p. t. ven. frat. XXIV. reg. past. senioresem ex parochia Waraliensium ad vicinam Olassiensem oratoris sedem ordinariam magno et unanimi totius ecclesiae consensu, auditorumq(ue) suffragiis electum ac legitime vocatum, egredientem comitati, ingredientem prosecuti sunt: eoq(ue) ipso affectu simul moestissimo super casum funestum fratris et obitum praematurum filioli Ezech. Danielis: inter acerbum luctum, sincerum luctum exhibuere fautores, fratres et filii in Christo III. Non. Jan. Danieli proph. sac. et sibi onomast. anno M ICC [!] LXIIX. Bartphae (MDCLXIIX) [typ. civitatis] imprimebat Georgius Sambuch.

A⁴ = [4] fol. – 4°

Čaplovič 222

Üdvözlő versek. – A költeményekkel Daniel Klesch szepesváraljai evangélikus lelkésznek, a 24 városi fraternitás seniorának Szepesolaszira való meghívását köszöntötték 1668. január 3-án jóakarói és barátai, túlnyomórészt a Szepességből. A nyomtatvány címlapján azt a körülményt is kiemelték, hogy Klesch éppen testvérének halálát és saját, Ezechiel Daniel nevű

kisfiának elvesztését is gyászolta. Az egyes költemények szerzői: *I.* a leibici lelkész 1667. december 15-én írott leveléből vett vers, aláírása: *m. Abrahamus Eccardus, eccl. Leib. p.* (A₁b) – *II.* a következő verset, aláírásában kétszer is az 1661-es évszámot rejtő kronosztichonnal írta ... *die III. Ian. Danieli sacrae fausto omine Christoph. Kleschius, eccles. Georg. Mont. pastor, XXIV. regal. cont. notar.* – *III.* ... *Elias Ladiver F., colleg. Eper. log. p. p.* (A₂a) – *IV.* ... *Iohannes Georg. Langsfeld, conc. Germ. in Iglo, Dominica Septuag. currentis 1668.* (A₂a–b) – *V.* *Melchior Geithner Germ., diacon, aki Szepesolasziban evangélikus segédlelkész, az ünnepeltnek beosztotta* (A₂b) – *VI.* ... *Valentinus Perak, h. t. eccl., quae Olassi Christo colligitur, Sclavonicae concionator* (A₃a) – *VII.* ... *Elias Langius, p. t. sch. Iglo in Scep. rector* (A₃a–A₃b) – *IIIX. M. Daniel Kleschius, n. H., p. l. c., ecclesiae Olassiensis pastor ac senior Παπάγρ.* címmel *Johannes Schnatzinger, scholae Olasien. rector* (A₃b–A₄a) – *IX.* *Ioh. Galikius, cant. in Iglov.* (A₄a–A₄b) – *X.* *Georgius Rutkay Soln., Ath. st. Ev. Eper. log.* (A₄b).

A Szabó Károly által leírt csaknem azonos című versgyűjtemény (RMK II 1124) nem azonos ezzel a nyomtatvánnyal. Ján Čaplovič ismerte fel először, hogy a gyűjtemény példányai valójában két kiadásból származnak. Leírta a köztük fennálló leglényegesebb különbségeket, ám megjelenésük sorrendjére nézve nem foglalt állást (222). A két kiadás létrejöttének feltételezhető okáról és sorrendjéről ld. 3407.

Cf. 3407, –, 3466

Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

3407

LUX sub cruce, id est pia vota, desideria et solatia, quibus virum ... dn. Danielelem Kleschivm, aa. ll. et phil. m., p. l. caes., H. n. de ecclesia Christi et re litteraria optime meritum, p. t. ven. frat. XXIV. reg. past. seniore ex parochia Waraliensium ad vicinam Olassiensem oratoris sedem ordinariam magno et unanimi totius ecclesiae consensu, auditorum(ue) suffragiis electum ac legitime vocatum, egredientem comitati, ingredientem prosecuti sunt: eoq(ue) ipso affectu simul moestissimo super casum funestum fratris et obitvm praematurum filioli Ezech. Danielis: inter acerbum luctum, sincerum cultum exhibuere fautores, fratres et filii in Christo III. Non. Jan. Danieli proph. sacr. et sibi onomast. anno MDCLXIIIX. Bartphae (MDCLXIIIX) typis civitatis.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1124 – Čaplovič 221

Üdvözlő versek. – A nyomtatvány az ugyanezen évben Daniel Klesch evangélikus lelkész Szepesolaszira való meghívását ünneplő, Bártfán kiadott versgyűjteménynek (3406) második kiadása. A költemények sorrendje ugyanaz, de egy-egy versszerző névaláírásában egyes rövidítések eltérnek: az *I.* vers címe szerint a szerző, *m. Abrahamus Eccardus, eccl. Leib. p.* 1667.

december 15-én írott leveléből van véve (A₁b) – II. die III. Ian. Danieli sacrae fausto omine... Christoph. Kleschius, eccles. Georg. Mont. pastor, XXIV. regal. cont. notar. – III. Elias Ladiver F., colleg. Eper. log. p. p. (A₂a) – IV. Iohannes Georg. Langsfeld, conc. Germ. in Iglo, Dominica Septuag. currentis 1668. (A₂a–b) – V. Szepesolasziban evangélikus segédlelkész, az ünnepeltnek beosztottja, ... Melchior Geithner Germ., d. (A₂b) – VI. Valentinus Perak, h. t. eccl., quae Olassi Christo colligitur, Slavonicae concionat. (A₃a) – VII. ... Elias Langius, p. t. schol. Iglo. in Scep. rector (A₃a–b) – IIX. M. Daniel Kleschius, n. H., p. l. c., ecclesiae Olassiensis pastor ac senior Παράγγελος cimmel Iohannes Schnatzinger, scholae Olassien. rector (A₃b–A₄a) – IX. Ioh. Galikius, cant. in Iglo. (A₄a–b) – X. Georgius Ruthkay Soln., Ath. st. Ev. Eper. log. (A₄b).

A Bártfán megjelentetett versgyűjtemény minden kétség nélkül két különböző kiadás, és nem variáns, hiszen már maga a szöveg is teljes terjedelmében más szedés, sokszor eltérő betűtípusokkal. A legjobban megragadható különbség a két kiadás között: a 3406 impresszuma hosszabb és az „imprimebat Georgius Sambuch” kifejezéseket tartalmazza, a 3407 impresszumában pedig csak a „typis civitatis” jelölés olvasható. Ugyanakkor az is feltűnő, hogy 3406-nál az impresszum fölötti évszám szedése hibás. Mivel ezentúl a 3406 címlapjának alján fölösleges és hibás ismétlődés: „acerbum luctum, sincerum luctum” olvasható, ami helyesen „acerbum luctum, sincerum cultum” (3407), joggal feltételezhető, hogy ez az utóbbi kiadvány készült el később. Ez az időben második kiadvány nemcsak az említett címsorjavítást tartalmazza, hanem a sajtóhibás évszám (ld. 3406-nál) helyes alakját is.

Szabó Károly még csak az itt leírt nyomtatványt vette fel bibliográfiájába (RMK II 1124), nem tudott két kiadásról. Ezeket elsőként, a példányok ismeretében Ján Čaplovič különböztette meg (221, 222). A Szabó Károly által ismert tétel leírásában mindössze annyit jegyzett meg: létezik másik kiadás is (Čaplovič 221). Ján Čaplovič az általa helyesen észlelt néhány különbséget 3406-nál írta le. Itt kiemelte, hogy a címlap szövege 3406-nál 22 soros, 3407-nél pedig 24 soros, ill. jellemezte az impresszum különbözését is (Čaplovič 222). A két, majdnem azonos szövegű kiadvány megjelenésének sorrendjéről azonban nem közölt semmilyen feltételezést.

Cf. 3407, 3466

Budapest Acad ① – Budapest Nat ②* – Kezmarok Ev ①
Olim: Levoča Ev

3408

[1] MANUALE Latino-Hvngari[co]-Slavonicvm. Ad praxin pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum. Opera et sumptu ... Petri Hrabowski de Hrabowa etc. arcis et bonorum Budetin praefecti, ... de ecclesiis Evanlicis [!] notanter vero de schola ... civitatis Bartphensis optime meriti typis mandatum. – [2] (BUZGO hala-adasok es könyörgések) – [3] (POKLAD dvchowny, z modlideb nabožnich nedelnich, y každodennjch zhromazdeny, kwůly wssem pobožnjm gmenowite vrozeneho á pobožneho pana Petra Hrabowskeho z Hrabowa, etc., z geho nakladkem wid-dany [!] á

wswobodnem kralovskem meste Bardiowe witlaceni. Leta 1668). Bartphae (1668) [typ. civitatis] Sambvch.

⊗⁶, A¹²-E¹²; A¹² B¹² C⁶; A¹²-P¹² = [11] + 118 + [2] + 59 + [2] + 352 + [6] pag. – 12° – Init.

RMK II 1121 – Knihopis 3199 – Čaplovič 218

Evangélikus imádságokkönyv latin és magyar nyelven prózában és biblikus cseh nyelven versben. – A kiadványnak csupán a bevezető részei térnek el a csak csonka példányból ismert 1657. évi bártfai első kiadástól (2690). Az első füzet e kiadás ma ismeretes összes példányban hiányosan maradt fenn. Tartalmát és terjedelmét a pozsonyi és a turócszentmártoni példány összevetésével lehetett megállapítani. A címlap háta üres, majd latin nyelvű üdvözlő versek következnek: (1) *In honorem magni musarum patroni, ... Petri Hrabowski de Hrabowa...*, szerzője *Martinus Wagner sen., inspect. et minist. eccl. et sch. pat., ann. 45 primarius civis nec non 5. regiarum liber. civit. Super. Hungar. oppidique Sacros [recte Saaros], ac [!] an. 12. superint., septuag. vitae aeter. maturus candidatus* (⊗_{2a}-⊗_{2b}) – (2); cím nélkül *Mens pia* kezdettel *Leonhardus Wagner ecclesiae Bartphensis a concionibus Germanicis* (⊗_{3a}) – (3) *Petrus Hrabowski Anagramma*, aláírása *Samuel Keszner, districtus Liubltovien. eccl. Ev. sen.* (⊗_{3b}-⊗_{4a}) – (4) *Petrus Hrabowski per μεταστοιχειωσιν*, szerzője *Paulus Kray Moravus, ecclesiae Sclavon. Bartphen. concionator* (⊗_{4b}-⊗_{5a}) – (5) *In generosi ... Petri Hrabowski de Hrabowa ... famam*, aláírása *E. S.* (⊗_{5a}-⊗_{6a}). Ján Čaplovič feltételezése szerint feloldása „Eliáš Splení” (218) – (6) *Συν Χριστώ*, aláírása *Gregor W[agner] superattendentis b. m. fr. ante fest. Clarific. J. C. D. N. 1668 (= március 31)* (⊗_{6b}).

Ezt a három részből álló imádságokkönyvet, amint azt a fő címlap szövege és a minden lapon megtalálható nyomdai cifrákból álló keret bizonyítja, kétségtelenül együtt nyomtatták, és egyetlen kiadványként hozták forgalomba. A latin, magyar és biblikus cseh nyelvű részek tartalmilag függetlenek egymástól, nem azonos szövegű és mennyiségű imádságok foglalnak magukban. A latin és a magyar nyelvű rész soronkénti és betűnkénti újraszédése az előző kiadásnak (vö. 2690). A latin rész itt is az *Oratio mane surgentis* belső címmel kezdődik és az *Index*-szel zárul (1–118 és E_{12a}-b). Újrainduló, azonos „A” füzetjelzéssel és lapszámozással, de önálló címlap nélkül csatlakozik hozzá a magyar nyelvű rész, a *Buzgó hálaadások és könyörgések* (1–59). A magyarhoz hasonlóan újrainduló, fraktúr „A” füzetjelzéssel, lapszámozással és önálló impresszumos címlappal (A_{1a}) következik a harmadik rész, a biblikus cseh nyelvű verses imádságokkönyv. Ez az egyetlen ismeretes példány csonkasága miatt az előző kiadásban nem található meg. A fenti leírásban olvasható cím szövegének fordítása: *Lelki kincs vallásos vasárnapi és mindennapi imádságokból összegyűjtve minden buzgó hívó, nevezetesen Hrabovszky Péter kedvéért, az ő költségén kiadva...* A címlap hátán két latin nyelvű disztichon olvasható. A főrész beosztása: (1) *Modlitba ranni* (Reggeli ima) belső cím után reggeli, esti és különféle alkalmakra szóló más imádságok olvashatók (1–72). (2) *Nasledují modlitby ke dnům nedelním sporadaně pres cely rok* (Következnek a vasárnapi imádságok az egész évre elosztva) (73–322). (3) *Modlitba k pamatce svatých apoštolův* (Imádság a szent apostolok emlékére) (323–348) címmel ismét alkalmi imádságok. (4) *Píseň za šťastny rakos L. P. 1655* (Ének a szerencsés országgyűlésért 1655. évben) (349–352). A kiadványt *Rejstřík modlideb* (Az imádságok regisztere) zárja (P_{10a}-P_{12b}).

Az üdvözlő versek szövegét kiadta Rudo Brtán: *Cirkevné listy* 1943: 472–478.

Ezt a háromnyelvű imádságokkönyvet a bibliográfiai szakirodalom többnyire Hrabovszky Péter budetini várgondnok neve alatt tartotta nyilván (vö. RMK II 1121 és Čaplovič 218). A címből, az első kiadás (2690) előszavából és az üdvözlő versekből kitűnik, hogy Hrabovszky

a kiadás költségeit viselte, és nem ő a mű szerzője vagy összeállítója. Az első kiadás előszava szerint a *Manualé*ban olvasható imádságokat a Szentírásból, s az egyházatyák, főként Augustinus, Bernardus és Anselmus írásai alapján állították össze. A magyar nyelvű *Buzgó hálaadások és könyörgések* című rész nem azonos a némely korábbi protestáns énekeskönyv függelékében található azonos című imádsággyűjteménnyel (vö. Bártfa 1642, 2163(4), Várad 1648, 2254(5), Várad 1651, 2406(5), 3034(4)). Ján Čaplovič szerint a biblikus cseh nyelvű imák szerzője Adam Corodinus, rajeci evangélikus lelkész (218). Čaplovič a *Micae micarum Burianarum, collectae a. S. MDCXLII, die 14 Junii sequ. Posonii per Michaelem Rotaridem* című, ma a pozsonyi evangélikus liceum könyvtárában őrzött kéziratra (jelzete: 333; 551. pag.) hivatkozik adatának forrásaként. Az idősebb és ifjabb Joannes Burius, akiknek feljegyzéseiből Rotarides összeállította az említett kéziratot, kortársként, első kézből ismerhette az imádságok szerzőjét. Čaplovič megjegyzése ezért megalapozottnak tekinthető. Rudo Brtáň szerint a biblikus cseh imák egyik forrása az 1641-ben Trencsénben megjelent Vzdychaní nábožná (Vallásos sóhajtások) című munka lehetett (i. h. vö. 1906(2)).

Cf. 2690

Budapest *Acad cop.* (Martin) – Budapest *Nat cop.* (Bratislava *Acad*) – Bratislava *Acad* ②*
– Liptovský Mikuláš *Ev* ② – Martin *Nat* ②*

3409

MÜLLER, Johann: Trost über die selig verstorbenen. Bey einem gar christlichen Leich Begängnüß gehalten auß der Offenbahrung Johannis cap. 14. v. 13. Vnd ich hörete eine Stimme vom Himmel zu mir sagen etc., als des ... Herrn Eliae Ladivers, der löblichen Land Schule in Eperies weit berühmten professoris logices viel geliebte selige Ehe- vnd Hauß-Fraw, Fraw Anna gebohrne Güntterin den 10. Augusti in diesem jetz lauffenden 1668. Jahr umb 7 Vhr zu Abend ... sanfft vnd selig eingeschlaffen, vnd darauff den 12. Augusti mit christlichen Ceremonien in der Deutschen Pfarr-Kirchen begraben worden. Gehalten am selbigen Tage ihrer Beerdigung durch Johannem Müllern, Diener am Worte Gottes bey der Haupt Kirchen in ... Eperies, wie auch der Filial-Kirchen auff dem käyserlichen Saltz Handel. Bartfeld 1668 [typ. civitatis] Georg Sambuch.

A⁴-D⁴ E² = [18] fol. – 4° – Orn.

Sztripszky II 2598/146 ← MKsz 1891: 77 – Čaplovič 223

Evangélikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Johann Müller, eperjesi lelkész mondta el 1668. augusztus 12-én Anna Güntter, Elias Ladiver eperjesi professzor feleségének a temetésén. *Elias Ladiwer ... Salomon Grünwaldt ... Frau Dorothea gebohrne Schererin* megszólítással ajánlotta a prédikációt 1668. november 24-iki keltezéssel *Johannes Müller* (A_{1b}-A_{2b}). *Votummal, Praeloquiummal* és a bibliai *Textus* feltüntetésével kezdődik a gyászbeszéd, amelynek további tagolása: *Exordium* – *Propositio* után a főrész – *Applicatio generalis* – *Conclusio*

(A_{3a}–D_{3b}). A gyászbeszédet az elhunyt életrajza: ...*Lebens Lauff der seligen Frawen Anna Ladiwerin* (D_{3b}–D_{4b}) és *Applicatio specialis zárja* (D_{4b}–E_{2a}).

A zsolnai születésű Johann Müller Eperjesen és a közeli Sóváron volt evangélikus lelkész. Eperjesen 1662–1672 között a német gyülekezet segédlelkészeként működött. Az 1672-es templomelvétele, illetve az 1674-es száműzés után további sorsa nem ismeretes. E gyászbeszédén kívül alkalmi versei is megjelentek nyomtatásban.

Reichard Güntter bártfai konrektor Anna leányát, mivel az apa az 1645-ös pestisjárványban meghalt, édesanyja, Dorothea Scherer és második férje, Salomon Grünwald nevelte fel. 1662-ben adták férjhez Elias Ladiver, akkori bártfai rektorhoz. Házasságukból egy fiú és két leány született. Az asszony 1668 júliusában megbetegedett, és három hét múlva, 1668. augusztus 10-én, 23 éves korában halt meg.

A késmárki evangélikus liceum könyvtárában lévő példányt először Hellebrant Árpád írta le (MKsz 1891: 77), ez alapján vette fel Sztripszky Hiador a bibliográfiájába (Sztripszky II 2598/146).

Budapest *Acad. cop.* (Dolný Kubin) – Dolný Kubin ① – Kežmarok *Ev* ① – Martin *Nat* ①

3410

ONOMASTERIIS maxime reverendi ... viri, d. Samvelis Pomarii, ss. theol. doctoris, ejusdemq(ue) et linguarum orientalium professoris publici primarii, ... Athenaei Eperiessinensis inclutorum statuum regni Hung. Augustano-Evangelicorum moderatoris ac directoris supremi, inspectoris et epicharmi sui meritissimi d. 26. Augusti, a. C. MDCLXIX. feliciter illucescentibus, bona verba dicunt et felicitati hvjvs diei perennitatem optatam apprecantur, gymnasii ejusdem studiosi ac discipuli devoti. Bartphae (MDCLXIX) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4°

RMK II 1125 – Čaplovič 224

Üdvözlő versek. – A költeményekkel Samuel Pomariust, az eperjesi kollégium igazgatóját, a teológia és a keleti nyelvek professzorát köszöntötték 1668. augusztus 26-án, névnapja alkalmából a kollégium diákjai. A versgyűjtemény elején a születés alapján legmagasabb rangú diákok költeményeit nyomtatták ki: (1) *Comes Emericus Theökeöli de Kesmark, perpetuus in Arva, ejusdemque ac Maramorosiensis comitatum perpetuus comes* (A_{1b}) – (2) *Franciscus Nyari de Bedegh, liber baro ac haereditarius d. arcis Berenesz nec non castelli Szeptencz Uifalu etc.* (A_{2a}) – (3) anagramma Samuel Pomarius nevére: *Nicolaus Petröczy liber baro de Petröcz* – (4) *Pressa surgit* címmel: *Stephanus Petröczy liber baro de Petröcz* – (5) *Plures gratiae, quam grana* címmel: *Emericus Petröczy liber baro de Petröcz* – (6) *Franciscus Pongracz liber baro in Ovar*.

Ezután osztályok szerint csoportosítva következnek a diákok üdvözlő versei, legtöbbször disztichonok, általában Samuel Pomarius nevéből képzett anagrammára. A *Classis philosophica* következő diákjai írtak költeményeket: (7) *Johannes Braxatoris Banovie*. (A_{2b})

– (8) *Matth. Balassi de Richna Scepus.* – (9) *Jacobus Neschutt. Mostenicen.* – (10) *Jacobus Grynaeus Cibinien.* – (11) *Martinus Bivolini Teshinien.* – (12) *Johannes Laurenti Welkopol.* – (13) *Daniel Ivankovicz Transdanub.* – (14) *Christianus Lazitius Liptov.* – (15) *Georgius Fabiani Hlinicensis* – (16) *Martinus Leps Bistricio Transylvan.* (A_{3a}) – (17) *Johannes Agner Briznensis* – (18) *Georgius Femgerus Cibir. Transylvan.* – (19) *Georgius Divitis Zernovien.* – (20) *Chronodistich. epigrammat. címmel: Petrus Schulerus Cib. Transyl.* – (21) *Georgius Spetkius Carponen.*

Classis logica cím alá a következő diákok verseit sorolták be: (22) *Paulus Wytnyédi de Musay* (A_{3b}) – (23) *Georgius Rutkai Solnensis* – (24) *Tobias Mastnicus Nitrien.* – (25) *Andreas Szelezcki de Szelec* – (26) *Iohannes Saarosy de eadem* – (27) *Martinus Nadliczki Prividien.* – (28) *Ioannes Stephanides Zarnoviensis* – (29–31) háromrészes verset: 1. *Aenigma* 2. *Logogryphon* 3. *anagrammát írt Melchior Smrtnik Brisz.* (A_{4a}) – (32) *Franciscus Frivaldsky Povazien.* – (33) *Pondere firmior* címmel: *Nicol. Matula Turoc.* – (34) *Georg. Nicolaides Briznen.* – (35–36) *Hemero-distinchon [!]* *continens dies anni per addit.* 364, majd *Per purum aváy.*: szerzője *Iohan. Hoffmannus Tuchello-Thurinus* (A_{4b}) – (37) *Gryph.* címmel: *Thomas Sipkowski Warbovien.* – (38) *Nicolaus Pusoczi Transdan.* – (39) *Iohan. Schidelinus Pova.* – (40) *Simon Fuß Divekien.* – (41) *Ionas Vietoris Besztercen.* (B_{1a}) – (42) *Matthias Pissiecz Turocz.* – (43) *Georgius Petanczi de Musaysem.* – (44) *Elias Bubenka Ochtinen.* – (45) *Georgius Bartholomeides Dubov.* – (46) *Andreas Kublan Novisol.*

A *Classis rhetoricaból* a következő tanulók szerepelnek költeményekkel: (47) *Paulus Platani Mustonien.* – (48) *Moises Kisfaludy de Lac, nob. Hung.* – (49) *Matthias Hübel Noviso.* – (50) *Johannes Görger [Görgey!]* *nob.* (B_{1b}) – (51) *Nicolaus Kotkovski de Rudoltov, nob. Pol.* – (52) *Iohannes Friedericus Weber Eper.* – (53) *Copia non perdit* címmel: *Stephanus Zelensky de Zelen* – (54) *Logogr.: Nicolaus Gabrielis Soln.* – (55) *Matthaeus Miklan Turoczensis* – (56) *Petrus Semsei nob.* – (57) *Andreas Cordos. Arv.* – (58) *Andreas Nicolaus de Brzezien, Lanckoronski Rusocki, nob. Pol.* (B_{2a}) – (59) *Nicolaus Fabri Solnensis* – (60) *Ionas Felicides Solnensis* – (61) *Colore allicit* címmel: *Nicolaus Szirmay nob.* – (62) *Iohannes Rhenerus Transyl.* – (63) *Samuel Stephanóczi Arven.* – (64) *Iohannes Weigel Epper.* – (65) *Odore reficit* címmel: *Matthias Lazius Leuts.* (B_{2b}) – (66) *Christophorus Mazar ex Thomasfal.* – (67) *Sapore probatur* címmel: *Daniel Gütsch Transyl.* – (68) *Iohannes Damnaides Bohem.* – (69) *Wolfgangus Keüblingerus Göszögien.* [Köszegien.!] – (70) *Martin. Greschner Novisol.* – (71) *Nicolaus Gstetner Sempron.* – (72) *Eteostichon pro sub. act.: Casparus Gosznovczerus Leutsch.* – (73) *Johan. Cudelinus Poniczens.* (B_{3a}) – (74) *Andreas Pitto Cassoviensis* – (75) *Matthias Radik Solio-Lipsihensis* – (76) *Michael Wozar Boczabanensis* – (77) *Andreas Wozar Boczaban.* – (78) *Georg Hertzeg, Hlinicensis* – (79) *Johan. Schwartz Eperiens.* – (80) *Daniel Stephanus Polonus* – (81) *Stephan. Zombor nob.* (B_{3b}) – (82) *Iohan. Nigrini Soln.* – (83) *Andreas Megyei nob.* – (84) *Georg. Michaelis Czayethensis.*

A *Classis poetica* csoportban a következő diákok versei lettek összegyűjtve: (85) *Logogr.* címmel: *Iohann. Sartorius Eperies.* – (86) *Iohan. Gloxinus nob., Novis.* – (87) *Martinus Dubowsky Zolnen.* – (88) *Iohan. Georg. Veixler Neosol.* (B_{4a}) – (89) *And. Dobai de eadem nob. Hung.* – (90) *Georg Conrad nob. Eperies.* – (91) *Matth. Grünwaldt Bartph.* – (92) *Jacobus Gronel Brisnen.* – (93) *Georgius Gazitzius Berzovie.* – (94) *Sigism. Culicis Scepus.* (B_{4b}) – (95) *Dan. Roxer Scep.* – (96) *Georg. Hankovsky Hamburg.* – (97) *Mich. Sasik Mont-Vallen.* – (98) *Daniel Fontanus Cromptachen.* – (99) *Ακροστιχίς* címmel: *Johannes Gazitzius Brezov.* – (100) *Martinus Isdenczi Hung. Transdan.* – (101) *Mich. Hericz nob. Gönczien.* – (102) *Joh. Caepé Hlinicensis* (C_{1a}) – (103) *Emericus Frivaldsky Teuto-Lipsen.* – (104) *Eteostichon* címmel: *Mich. Goznovczerus Cibinien.* – (105) *Aenigma: Samuel Medveczky Olassien.* – (106) *Paulus Felicides Zoln.* – (107) *Samuel Sartorius Cassensis* – (108) *Andreas Braxator Hanusf.* (C_{1b}) – (109) *Samuel Domek Polonus* – (110) *Johannes Mikoviny Cassov. nob. Hung.* – (111) *Steph. Demjan Trenchin. nob.*

– (112) *David Zauner nob. Hung.* – (113) *Antitheticon* címmel: *Mich. Hieronymi Arvensis* – (114) *Logogr.: Martinus Fabricius Neovillen.* – (115) *Logogr.: Mich. Gotztonyi [!]* nob. *Hung. de eadem* (C₂a) – (116) *Daniel Ladiver Zolnen.* – (117) *Andr. Geczyl nob. Hung.* – (118) *Johann. Kastenmacher Welkopol.* – (119) *Mich. Vass nob. Hung. Cassov.* – (120) *Joh. Malik nob. Hung.* – (121) *Daniel Petko nob.* – (122) *Mart. Berthalanicz nob. Hung. Transdan.* (C₂b) – (123) *Georg. Mathaeides Banoviczen.* – (124) *Georg. Kondrai nob. Hung. Transdan.* – (125) *Mart. Patosovicz ex comit. Rimassomb.* – (126) *Joh. Veres nob.* – (127) *Logogr.: Elias Bartosovicz Granicio Scepus.* – (128) *Logogr.: Mart. Petanczy nob. Hung. Transdan.* – (129) *Andreas Ochrlan Bartphensis.*

Bratislava Acad ① – Budapest Acad ① ④* – Budapest Nat ① ① ① – Budapest Univ ① – Halle Univ ① (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ) – Levoča Ev ① – Spišská Nová Ves Ev

3411

POMARIUS, Samuel: *De natvra peccati originalis disputatio prima, quam in ... gymnasio Eperiessinensi ... statuum regni Hungariae Angustano[!]-Evangelicorum ad diem 22. Septembris a. C. MDCLXIX. publice ventilandam sistit praeses Samvel Pomarivs, ss. theol. d. et p. p. dictiq(ue) gymnasij moderator et director supremus, et respondens Georgius Rutkai Solnensis, s.s. theologiae et logicae studiosus. Habebitur in auditorio majori hora VIII. matutinis et sqq. Bartphae (MDCLXVIII) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1127 – Čaplovič 225

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – Ezek a vizsgatételek első darabját képezik annak a hat darabból álló disputációsorozatnak, amelyet Samuel Pomarius, a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskolájának teológiai professzora az erendő bűnről készített (vö. 3412, 3413, 3414, 3517, 3518, 3519). A hat tézisfüzetet később egybekötötték, és egy élelyomtatott összefoglaló bevezetéssel egyetlen kiadványként is forgalomba hozták (3520). Bevezető részei (A₁b–A₂a) három változatban ismeretesek. Az elsőben a címlap hátán az ajánlás *Viris ... doctissimis, primariae in Scepusio, quae viginti quatuor regalium dicitur, fraternitatis pastoribus, ... Danieli Kleschio n. H., p. l. Caes., n. t. eccl. Olasz past. et contubernii oratori ordinario; Michaeli Gndelio, pastori Iglowiensi et conseniori primario; Christophoro Kleschio, eccles. Georgiomontanae pastori et ven. frat. notario ...; Michaeli Noscowio, eccles. Filkensis pastori et conseniori ex XIII. oppidanis secundario; Michaeli Klein, past. Magalomnicensi et conseniori ex nobilibus; Augustino Lazari, pastori Quintoforensi et conseniori ex XI. oppidanis, nec non reliquis ejusdem contubernii assessoribus ..., caeterorum regalium eccles. pastorib. ..., ... fautoribus, patronis* szól, aláírása: *d. d. d. respondens* (A₁b). Az ajánló szöveg kezdete *Quae hactenus, alulról a negyedik sorában pedig a viginti quatuor ecclesiarum vestrarum* szavak olvashatók, aláírása *Georgius Rutkay Soln., s. s. theol. et log. cultor* (A₂a). (A-variáns)

A második változatban az ajánlás a címlap hátán *Venerando consistorio districtus Posoniensis, viris ... clarissimis, Davidi Titio, antistiti Poson. et seniori gravissimo; ... Anthonio Reisero, ecclesiastae Poson. et decano primario; ... Valentino Sutorio, assessori ...; Andreae Fűrstein, past. Raikensi et decano secundario; Christophoro Löhnero, past. Basing. ...; Michaeli*

Höhero, past. Modren. ...; Johanni Blankenenavero, past. Köpczinien. et notario...; Joh. Philippo Winklero, past. Türnaw. ...; Melchiori Hübero, past. S. Georg. ...; Paulo Galli, past. eccl. Boh. S. Georg. ...; Andreae Wencelio, past. Samariensi... van címezve, aláírása *d. d. d. respondens* (A_{1a}). Az ajánló szöveg és annak aláírása megegyezik az előző változatával, de itt alulról a negyedik sorban az *octo ecclesiarum vestrarum* szavak olvashatók. (B-variáns)

A harmadik változat címlapjának szövege és impresszuma csaknem teljesen azonos az előző két variánssal, de szedése teljesen eltérő azokétól. V. Ecsedy Judit megállapítása szerint ezt a címlapot, noha a fent leírttal azonos bártfai impresszum olvasható rajta, valójában nem Bártfán, hanem a pozsonyi Gründer officinában nyomtatták. A másik címlaphoz képest legszembeötlőbb különbség, hogy ott a címszöveget és az impresszumot egy lénia választja el egymástól, ezen a Pozsonyban készült címlapon viszont egy szedett körzetekből összeállított díszítősor, ezen kívül itt az *Augustano-Evangelicorum* szó helyesírása jó, ott hibás *Angustano*. A címlap hátán az ajánlás címe: *Viris ... prudentissimis, in regia liberaque inferioris Hungariae civitate Gunciensium spectatissimis ... dominis, Georgio Fistrovicsi, ecclesiarum August. conf. invariatae in comitatibus Sopron., Castris Ferrei, Szalatiensi etc. superintendenti, dictae civitatis pastori primario etc.; Michaeli Pameri judici; Andreae Zuetics, Johanni Pameri, Simoni Janos, Johanni Feyerabend camerario, caeterisque ordinis senatorii adsectoribus ...; Melchiori Gartnero Schemnitio Hungaro, ecclesiae Germanicae p. t. pastori et scholae inspectori etc.; Stephano Fekete Szenicio-Hungaro, ecclesiae Hungaricae pastori, ... consist. Cis-Danub. vice-seniori, promotoribus* van címezve, aláírása *d. d. d. respondens*. A következő lapon (A_{2a}) olvasható az ajánlás szövege, amely még a bártfai nyomdában készült, de szövege teljesen más, mint az előző két variánsban található. Kezdőszavai *Vites tenellae*, aláírása is eltér némileg a másik két variánstól: *Georgius Rutkai Soln., ss. theol. et log. cultor, olim Sempr. per quinquennium alumnus*. (C-variáns)

A három variáns az A_{2b} laptól teljesen megegyezik egymással. A főrész *De natura peccati originalis exercitatio theologica* belső cím alatt a *Prooemiummal* kezdődik (A_{2b}-B_{1a}). Az ezt követő *Tractatio* (B_{1b}-B_{4a}) hat paragrafust foglal magában, végül *Pentas positionum synopticarum homogenearum*, öt végkövetkeztetés zárja a kiadványt (B_{4b}).

A *Prooemium* kifejti, hogy bár az eredendő bűnre vonatkozó tanítás nem fundamentális, azaz az üdvösséget közvetlenül nem érintő hitteikely, de ismerete a teológia minden részletéhez elengedhetetlen, nélküle nem érthető sem Isten megigazító kegyelme, sem Krisztus érdeme és munkája. A *Tractatio* az eredendő bűn meghatározásával foglalkozik főként Szent Ágoston és Szent Anselm írásai, valamint az Ágostai Hitvallás alapján.

A sorozat ezen első darabjának megvitatására 1668. szeptember 22-én került sor a főiskola nagy előadótermében. A vizsgáztató Samuel Pomarius, a vizsgázó a zsolnai származású Ruttkay György volt.

Megállapítható, hogy az eltérő változatok közül az „A-variáns” készült legelőször. A „B-variáns” ajánlásának alulról negyedik sorában ugyanis könnyen felismerhető, hogy az „A-variáns” *viginti Quatuor ecclesiarum vestrarum* szavait utólag javították *octo ecclesiarum vestrarum*-ra. A „C-variáns” címlapját nagy valószínűséggel a *respondens* Ruttkay nyomtatatta utólag Pozsonyban a még Bártfáról, illetőleg Eperjesről magával hozott példányok egy része elé. A „C-variáns” későbbi keletkezését bizonyítja az is, hogy itt az ajánlás aláírásában Ruttkay már csupán egykori teológushallgatónak nevezi magát: *theol. et log. cultor olim*.

Ugyanennek az első disputációnak ismeretes ugyanebből az évből egy másik kiadása is. Címlapjának, ajánlásának és főrészének szövege soronként megegyezik e kiadás A-variánsával, de attól elejétől a végéig teljesen más szedés. A megkülönböztetéshez szükséges fontosabb különbségekről ld. 3412. Sem Szabó Károly, sem Ján Čaplovič nem figyelt föl arra, hogy e tézis-

füzet példányai két különböző kiadásból származnak, ezért mindketten egyetlen kiadványként adtak róla hírt (RMK II 1127 és Čaplovič 225).

Cf. – 3412, 3413, 3414, 3517, 3518, 3519, 3520

Budapest *Acad* ⊕ (A-variáns) ⊕ (B-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (A-variáns) ⊕ (A-variáns) ⊕ (C-variáns) – Budapest *Univ* ⊕ (A-variáns) – Martin *Nat* ⊕ (A-variáns) – Sibiu *Arch* ⊕ (A-variáns) – Wittenberg *Ev* ⊕ (A-variáns)

3412

POMARIUS, Samuel: De natvra peccati originalis disputatio prima, quam in ... gymnasio Eperiesinensi ... statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum ad diem 22. Septembris a. C. MDCLXIX. publice ventilandum sistit praeses Samvel Pomarivs, ss. theol. d. et p.p. dictiq(ue) gymnasii moderator et director supremus et respondens Georgius Rutkai Solnensis, s. s. theologiae et logicae studiosus. Habebitur in auditorio majori hora VIII. matutina et sqq. Bartphae (MDCLXVIII) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1127 – Čaplovič 225

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – Ezek a vizsgatételek első darabját képezik annak a hat darabból álló disputációsorozatnak, amelyet Samuel Pomarius eperjesi teológiai professzor készített az eredendő bűnről. Címlapjának, ajánlásának és főrészének szövege soronként megegyezik ugyanezen tételek másik ugyanezen évi, ugyancsak bártfai kiadásának A-variánsával (3411 A-variáns), de attól elejétől végig eltérő a szedés. A két kiadást megkülönböztető fontosabb eltérések: 1. E kiadásban a címlapon az *Augustano-Evangelicorum* szó írása hibátlan, a másikban hibás *Angustano-Evangelicorum*, de a példányok egy részében a hiba vakarással és tussal ki van javítva, ezért nehezen ismerhető fel. 2. A főrész címe fölött ebben a kiadásban téglalap alakú, középen pajzsot ábrázoló fametszetes fejléc látható, a másikban szedett körzetből álló díszítés (A₂b). 3. A hatodik paragrafus hatodik sorának kezdete ebben a kiadásban *privatione et positione constans*, a másikban *privatione constans*, de a példányok egy részébe egykorú kéz pótlólag beírta a hiányzó *positione* szót (B₄a).

A két, gyakorlatilag azonos kiadás létrejöttének időrendje és oka nem állapítható meg, csupán feltételezhető, hogy ez a javítottnak tűnő kiadás készült később. A respondens, Ruttkay György bizonyára az első kiadáshoz nyomtatattott egymástól eltérő ajánlásokat. A három ismert változatban huszonhat személyt szólított meg név szerint, további számosat név nélkül. Valószínű, hogy az első kiadásból a vártnál több példányra lehetett szüksége. Az elnök Pomarius számára a tervezett összkiadáshoz így nem maradt elegendő példány. Ezért válhatott szükségessé az újrászedés és újabb példányok nyomtatása. Joggal feltételezhető, hogy mindkét kiadás példányait terjesztették önállóan és az összkiadás részeként egyaránt.

Szabó Károly és Ján Čaplovič még egyetlen kiadványként írta le Pomarius disputációsorozatának ezt az első darabját (RMK II 1127 és Čaplovič 225).

Cf. 3411!, 3520!

Budapest *Nat* ① (Az OSzK RMK II 1127 jelzetű 3. példánya) – Budapest *Univ* ①

3413

POMARIUS, Samuel: De natvra peccati originalis disputatio secunda, quam in illustri gymnasio Eperiessinensi inclitorum statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum a. d. (...) Octobris a. C. MDCLXIIIX. in ipso actu examinis generalis et solennis publice ventilandam sistit praeses Samvel Pomarivs, s.s. theol. d. et p. p., dictique gymnasii moderator et director supremus, et respondens Johannes Stephanides Zarnoviensis, theologiae et logicae studiosus. Habebitur in auditorio majori horis ab VIII. matutinis. Bartphae (MDCLXVIII) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1128 – Čaplovič 226

Evangelikus teológiai vizsgatételek. – A tézisek Pomariusnak az eredendő bűnről szóló, hat részből álló disputációsorozatának második darabját képezik. A címlap hátán olvasható rövid ajánlás két változatban ismeretes. Az egyik *Generosis ... curatoribus et inspectoribus ... Athenaei Eperiensis ... patronis atque promotoribus* (A-variáns) szól; a másik *Martino Tarnoci ecclesiae Divekiensis antistiti, ... comitatum Posoniensis, Barsiensis etc. superintendenti...*; *Andrae Bobodski, ecclesiae ad S. Andrea in comitatu Thurociensi past. ...*, *Andrae Serari, ecclesiae Divekiensis ministro, praeceptori suo olim...* (B-variáns). Mindkettő aláírója *Joh. Stephanides respondens*. A főrész *De natura peccati originalis II.* belső címmel kezdődik, s tizenhat paragrafust (§) foglal magában (A_{2a}-C_{3b}), utánuk három pontból álló *Mantissa* zárja a nyomtatványt (C_{3b}-C_{4b}).

E vizsgatételeket a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján vitatták meg 1668 októberében. A vizsgáztató Samuel Pomarius teológiaprofesszor és igazgató volt, a vizsgázó a zsarnovici születésű Joannes Stephanides. A főrész az eredendő bűnnek a sorozat első darabjában (3411) kifejtett meghatározásának elemzését és magyarázatát tartalmazza. A *Mantissa* a meg nem változtatott és megváltoztatott Ágostai Hitvallás között e kérdésben fennálló különbségeket tárgyalja.

Cf. 3411!, 3520!

Budapest *Acad* ① (B-variáns) – Budapest *Ev* ① (A-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) ① (A-variáns) ① (A-variáns) – Budapest *Univ* ① (A-variáns) – Debrecen *Univ* ① (A-variáns) – Martin *Nat* ① (B-variáns) – Prešov *Scient* ① (B-variáns) – Sibiu *Arch* ① (A-variáns) – Wittenberg *Ev* ① (A-variáns)

3414

POMARIUS, Samuel: De natvra peccati originalis dispytatio tertia, quam in illustri gymnasio Eperiessinensi incltyorum statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum a. d. 24. Novembris a. C. MDCLXIIX. ventilandam publice proponit praeses Samvel Pomarivs, s.s. theol. d. et. p. p. ipsiusq(ue) gymnasii moderator et director supremus et respondens, Paulus Platani Muotoviensis, s.s. theologiae studiosus. Horis locoque solitis. Bartphae (MDCLXVIII) [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° - Orn.

RMK II 1129 – Čaplovič 227

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A tézisfüzet Pomariusnak az eredendő bűnről szóló, hat részből álló disputációsorozatának harmadik darabja. Az ajánlást *Viris reverendis ... in libera regiaque civitatis Veterosoliensis ecclesiae ministris evangelico-catholicis, Danieli Remenio, pastori primario ... Hiobi Trusio, ecclesiastae ... , itemque ... Andreae Kapiri, ejusdem ... civitatis Veterisoliensis judici primario, caeterisque senatoribus...* intézte *Paulus Platani Muotoviensis* (A_{1a}–A_{2a}). A főrész *De natura peccati originalis disputatio III.* belső címmel kezdődik és tizenhat paragrafust (§) foglal magában az eredendő bűn okairól (A_{2b}–C_{2b}).

Ezeket a vizsgatételeket 1668. november 24-én vitatták meg az evangélikus magyarországi rendek eperjesi főiskoláján. A vizsgáztató Samuel Pomarius teológiai professzor és igazgató volt, a vizsgáló a mátyásfalvi születésű Paulus Platani.

Cf. 3411!, 3520!

Budapest *Nat* ① ① ① – Budapest *Univ* ① – Dolný Kubín ① – Sibiu *Arch* ① – Wittenberg *Ev* ①
Olim: Akad (Budapest) – Segesvári ev. gymn.

3415

POMARIUS, Samuel: Oratio avspicalis in solenni inauguratione illustris gymnasii inclutorum statuum regni Hungariae Augusano-Evangelicorum [!] Eperiessini recens erecti, d. XVIII. Octobris, a. C. MDCLXVII. instituta. Habita ... a Samvele Pomario, ... gymnasii moderatore ac direttore supremo. Accessere intimationes et orationes quaedam breviores aliae, hoc ipso anno ibidem ab eodem expeditae, e quibus facies moderna illustris Athenaei propalam innotescet. ... Bartphae 1668 [typ. civitatis] Georgius Sambuch.

*4, A⁴–N⁴ = [8] + 121 [recte 102] + [2] pag. – 4° – Orn., init.

RMK II 1126 – Čaplovič 228

Iskolai beszédek gyűjteménye. – A címlapon *Mnemosyneteostichon* című disztichon olvasható kronosztichonnal. A címlap hátán kezdődik *Samuel Pomarius* 1668. október 18-án kelt ajánlólevelé *Nobilissimo ... d.d. inspectorum ... gymnasii Eperiessinensis ... collegio duodecimvirali: ex statu nobilitari: ... Francisco Semssey de eadem, vice-comiti, ... Andreae Keczer de Lypocz, assessori, ... Melchiori Keczer de Lypocz, assessori, ... Andreae Dobay de eadem, notario, ... Sebastiano Saarossy, judici nobilium, ... Petro Feigel, assessori, ... comitatus Sarosiensis juratis; ex ordine civili: ... Michaeli Hakkeró, judici primario, ... Johanni Webero, judici secundario, ... Sigismundo Zimmermanno, tribuno supremo plebis, ... Thomae Cunrad, senatori, ... Danieli Guth, notario, ... Georgio Gassero, vice-notario ... civitatis Eperiensis ..., patronis suis...* (*₁b–*₄b). A főrészt Samuel Pomariusnak az eperjesi evangélikus főiskola igazgatójának a beszédeit tartalmazza. Az első a főiskola avatásakor 1667. október 18-án hangzott el (1–67 [recte 58]). Csatlakozik hozzá a főiskola oktatóit, tantárgyukat és a tananyagot felsoroló *Mantissa. I. Programma invitatorium ad lectiones universas* (77–82 [recte 59–64]) – *II. Oratio salutatoria ad ... Emericum Theökeöly de Kesmark, ... cum ... ipsius dominatio salva et sospes Eperiessinum appulisset, praecipitante die 22. Januarii a. 1668., habita postridie in aedibus ejusdem hora XI. antemeridiana a Samuele Pomario ...* (83–89 [65–70]), amely az 1668. január 22-én a kollégiumba érkező Thököly Imrét köszöntötte. – *III. Oratio praesentatoria in introductione ... Emerici Theökeöly in classem grammaticam ... Athenaei Eperiessinensis ab eodem d. Samuele Pomario instituta ipso die Timothei, d. 24. Januarij a. 1668.* (90–94 [71–75]). E beszéd ugyancsak Thököly Imre köszöntésére készült. – *IV. Sermo ἀποτρεπτικός adversus lavationes in frigida ad ... juventutem scholasticam congregatam habitus, in auditorio majori d. 3. Julii a. 1668,* amelyben Pomarius a hideg vízben való fürdéstől óvta az ifjúságot. (94–101 [75–82]) – *V. Oratiuncula praeparatoria sub auspicio examinis generalis publici mane d. 10. Octob. recitata* (102–121 [83–102]), a kollégium életében az első nyilvános vizsga megnyitó beszéde, amelyet három, Zsoltárok könyvéből való idézettel fejezett be. Végül *Errata typographica extantiora* címen a sajtóhibák jegyzéke zárja a nyomtatványt (N₄a–N₄b).

Szövegkiadás: A *Mantissát* közölte Hörk József: Az eperjesi ev. ker. collegium története. Kassa 1896, XXXVIII–XXXIX.

Ezt az eperjesi evangélikus főiskola története szempontjából páratlan forrásgyűjteményt az eperjesi főiskola első iskolai évi értesítőjeként értékelte és részletesen ismertette Hörk József (i. m. 20–27). Az ötödik beszédben említett (N₂a) *Eleasar constans* című színdarabot 1668. október 13-án adták elő, és külön nyomtatásban is megjelentették (3405).

A beszédegűjteményt a következő esztendőben Wittenbergben ismét kinyomtatták (RMK III 6578).

Budapest *Nat* ① – Kezmarok *Ev* ① – Wittenberg *Ev* ①

3416

»CZENCZ Romanus: Ereie és Haszna Szent Benedek Patriárka Keresztinek vagy ereklyeinek, és Azon lévő bötüknek magyarázattya. Magyaról fordittatott. Az elöttem iárok engedelmeből. Becsben 1668 Rickhesin Susanna.«

»A¹² B⁵⁺¹ = [17] fol. – 12°«

RMK I 1063

Mirákulumos könyv. – A nyomtatvány egykori léte Szabó Károly híradásából ismeretes (RMK I 1063), aki a pozsonyi prépostság könyvtárában látta a művet. Ma azonban példány nem található belőle. Szövegét kétszer is bemásolták a Pannonhalmi Főapátsági Könyvtárban őrzött, Lancsics Bonifacius által készített Miscellanea I. kötetébe (122–127, 495–501, jelzete BK.+ 13/1, vö. Hörk József: Az eperjesi ev ker. collegium története. Kassa 1896, XXXVIII–XXXIX., valamint Sólymos Szilveszter: Szent Benedek-keresztés érme. Bp., 2000, 25).

Szabó leírása szerint a fordító „gr. Csáky Lászlónak, Léva, Tata, stb. örökös urának és sz. gotthárdi apáturnak” ajánlotta *F. Románus Czencz S. Mártonyi professus* aláírással.

A kézirat másolat szerint a szöveg előbb az ún. Szent Benedek-keresztjének történetéről, kialakulásáról, hasznáról szólt, idézve a rajta olvasható, gyakran csak kezdőbetűkkel jelölt szöveget: „Vade retro satana, nunquam suade mihi vana, Sunt mala quae libas, ipse venena bibas”, a keresztben a „Crux sacra sit mihi lux, non daemon sit mihi dux”, a négy sarokban pedig „Crux Sancti patris Benedicti”. Ezt követően ismertette, hogy miképpen kell élni vele, végül leírta, hogyan tisztelte és „használta” Szent Benedek a keresztet.

Szövegkiadása: Sólymos Szilveszter: Szent Benedek-keresztés érme. Bp. 2000, 26–35.

A fordítás forrása a következő mű volt: *Effectus et virtutes crucis, sive numismatis S. Patriarchae Benedicti, item medicamentum spirituale contra morbos et pestem in eodem numismate characteribus expressum cum benedictione S. Zachariae. Salisburgi 1664* Mayr. (VD17 23:674008W, példánya ma: Wolfenbüttel, Herzog-August-Bibliothek).

Czencz Romanus bencés papnak ez az egyetlen műve ismeretes. 1675-ben, majd 1691 és 1693 között pannonthalmi jószágkormányzó, 1683–1684-ben cenki administrator volt. 1693-ban lett kaposvári plébános, ez évben halt meg (A Pannonthalmi Szent-Benedek-rend története IV. A Pannonthalmi Főapátság története IV. Bp. 1906, 678).

A mű a középkortól élő és a XVII. században új lendületet kapott, speciális ikonográfájú keresztet, betűket és általában a szent képét tartalmazó, ún. Szent Benedek-kereszt kultuszához kapcsolódott, az ábrázolás gyakran érem formájában terjedt. Ez a hazai Szent Benedek-keresztés éremről való legkorábbi adat (Sólymos Szilveszter: Szent Benedek-keresztés érme. Bp. 2000.). A fordítás létrejöttében talán az akkor dúló pestisjárvány is szerepet játszhatott.

Szabó Károly által említett példányról még egyszer esik szó a szakirodalomban. Récsey Viktor megjegyzése szerint a kötetet számára „megajánlotta ugyan a pozsonyi prépostság de ... nem küldötte meg” (Ősnyomtatványok és régi magyar könyvek a pannonthalmi könyvtárban. Bp. 1904, II 162, 212).

Olim: Pozsonyi prépostság könyvtára

3417

CARAMUEL Y LOBKOWITZ, Juan de: Ioannis Caramvelis primvs calamvs tomvs II. ob ocvlos exhibens rhythmicam, qvae Hispanicos, Italicos, Gallicos, Germanicos etc. versus metitur, eosdemque concentu exornans viam aperit, ut Orientales possint populi (Hebraei, Arabes, Turcici, Persici, Indici, Sinenses, Iaponici etc.) conformare aut etiam reformare proprios

numeros. Editio secvnda, duplo auctior, diversis iisque necessariis indicibus locupletata. Campaniae 1668 ex officina episcopali.

§⁴ §§², a⁴-f⁴, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Ss⁴ Tt² Vu⁴-Zz⁴, Aaa⁴ Bbb⁴ Ccc² Ddd⁴-Ooo⁴ Ppp² Qqq² Rrr⁴-Zzz⁴, Aaaa² Bbbb⁴-Ffff⁴ Gggg³ Hhhh⁴-Zzzz⁴, Aaa(bis)⁴ Bbb(bis)⁴, Ccccc⁴ Dddd² = [12] + XLVIII + 740 + [2] pag. – 4^o – J, orn., init.

Magyar szöveget is tartalmazó soknyelvű, összehasonlító verstan. – A magyarországi bibliográfiai irodalomban eddig nem szereplő nyomtatvány címlapjának hátán az *Imprimatur Chrysostomus Accuntius vicarius generalis* aláírásával olvasható. Ezt követi a szerző, Jo. Caramuel ajánlása *Petro Velasco, suae catholicae maiestatis consiliario et in supremo Italiae regenti etc. s.p.* (§_{2a}–§_{3a}). Ezután *Ioannis Caramvelis, Campaniensium et Satrianensium episcopi opera omnia*, vagyis műveinek bibliográfiája következik nyelvenként, azon belül pedig tematikus csoportosításban (§_{3b}–§§_{2a}). Majd *Tomorum liberalium ordo* foglalja össze röviden a három kötetből álló mű tartalmát (§§_{2b}). Eszerint az első kötet a *grammaticával*, a második a *rhythmicával*, a harmadik pedig a *matematicával* foglalkozik.

Ezt a jelenlegi, második kötet összefoglalása, a *Totius libri synopsis* követi (I). Ezen belül külön *Rhythmicorum ductuum et characterum valor* rész foglalja össze és magyarázza a könyvben használt jelöléseket (II–III). *Amicorum adversus authorem affectus* cím után üdvözlőversek és a szerző nevére írott anagrammák olvashatók (III–XI). Ezután áll a *Series librorum, capitum et articulorum* című tartalomjegyzék (XII–XVII) és *Argumenta et authores carminum, quibus haec rhythmica nobilitatur* (XVII–XXXVII) sorolja fel azoknak a verseknek a témáját és szerzőjét, akiktől a könyv idéz. A kötetben idézett nevek mutatója a *Patrum, doctorum, principum, philosophorum et poetarum, qui hoc opere citantur, nomina* (XXXVIII–XLV). Majd *Francisco Antonio Cappone* címzett verstani kérdésekről szóló *Epistolával* kezdődik a főrész (XLVI), amely különböző népek lehető legtöbb fajta verselési formájának bemutatását tűzi ki célul különböző nyelveken. A magyar nyelvű vers Athanasius Kirchner *Oedipus Aegyptiacus* című nyelvtudományi munkájának első kötetéből való (Róma, 1655 – 2606A). Címzettje III. Ferdinánd római császár, Kezdősora: *Régi Aegyptusnak s im az Oedipusnak*. A vers végén kronosztichonba rejtve az 1655. évszám olvasható. Rögtön utána következik latin fordítása is (147).

Juan de Caramuel y Lobkowitz (1606–1682) spanyol katolikus teológus, ciszterci szerzetes, skolasztikus bölcselel. Alcalá, Salamanca és Leuven egyetemlein folytatta tanulmányait. Ezután Németalföldön, 1644-től Németországban, majd 1650-től Itáliában élt. 1657 és 1673 között Campagna, majd haláláig Vigevano püspöke volt. Széles körű érdeklődése a filozófián és a teológián kívül a zeneelmélettől a matematikán át a poétikáig terjedt. 262 munkája ismeretes.

A magyar nyelvű vers létezésére a madridi José Domínguez Caparrós hívta fel a magyar verstani kutatók figyelmét. Elsőként Horváth Iván és Seláf Levante ismertette és elemezte (It 2006: 663–664). Megállapították, hogy Caramuel választása szerencsésen esett éppen erre a Balassi-versszaktípusba tartozó példára, amelyben a tudós azt szemléltette, hogy a magyarok körében népszerű az olyan vers, amelyben a stórfák verstanilag egyformák, de rímelésük különböző.

Cf. 2606A, –

Budapest *Nat* cop. partim – München *Nat* ①

3418

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Georgii C. Comarini, ss. theologiae doctoris et ecclesiae Debrecinae pastoris Concionum sacrarum centuria quarta, continens conciones extraordinarias certis quibusdam occasionibus populo Debrecinensi propositas et secundum materiae occasionis(ue) varietatem digestas cum indice dvplici... Debrecini 1668 apud Georgium Karancsi.

§⁷, A⁸–Z⁸, Aa⁸ Bb⁸ Cc² = [14] + 310 [recte 402] + [2] pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 1130

Református prédikációk. – A címlap hátán *Conciones* címmel a beszédek tárgyról és számáról olvasható összesítés (§,b). *Georgius C. Comarinus Viris ... Mich. Szaloczi, fratrum in comitatu Borsod seniori et Szent Péterinae, Step. Beregszaszi Hamvainae, Mich. Nemethi Rima-Szecsinae, And. Szkarosi Szkárosinae, Steph. Sz. Peteri Feledinae, Iohanni Kaposi Janosinae, Stephano Kallai Vaalinae, Andreae Szentkirályi Sipinae, Pa. Heczei Ecseginae, Georgio Szendrei Baloginae ecclesiarum ministris ...* ajánlotta művét (§₂a–b). Ajánlását, amelyben a nyomtatás akadályait is említette, MDCLXVIII. 9. Calend. Febr., azaz január 24-vel keztezte. Az 1668. 14. Kal. Febr. (január 19-én) kelt *Praefatio ad lectorem lectori benevolo ...* és az *Index textuum seu locorum S. Scripturae, pro fundamento assumtorum ...* (§₃a–§₇b) után következik a mű főrésze. Száz rövid prédikáció, amelyet Komáromi Csipkés György magyar nyelven mondott el a debreceni gyülekezet előtt, 1658. január 1. és 1666. november 10. között, az egyes beszédek elején feltüntetett időpontban (1–310 [recte 402]). A „rendkívüli alkalmak” nagyrészt magisztrátusválasztásra, Úrvacsorára, nyilvános bűnbánatra, háború, különböző csapások és pestisjárvány idejére kidolgozott beszédek jelentenek. A kötet végén *Errata, corrigenda* címmel sajtóhibajegyzék olvasható (Cc₂a-b).

E kötet negyedik tagja Komáromi Csipkés György többkötetes prédikációgyűjteményének. A beszédek felépítéséről, a latin nyelvű conciók magyar nyelvű bibliai textusáról ld. 2888, 3252.

Komáromi Csipkés György latin vázlatait a magyar nyelvű prédikációkkal a pestisjárvány idején mondott beszédeknel Kecskeméti Gábor vetette össze (160).

Cf. 3144, 2888, 3252, 3194, –, 3510, →

In 17 bibliothecis 32 expl. – Budapest *Acad, Nat, Ref, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Martin *Nat* – Sárospatak *Ref* – Targu Mures – etc.

(Piscator, Ludovicus Philippus): Rudimenta oratoriae in usum illustris scholae Debreczinensis recenter excusa. Debreczini [1662–1675 Karancsi]. = **Appendix 254**

(Piscator, Ludovicus Philippus): Rudimenta rhetoricae in usum illustris scholae Debreczinensis succincte tradita. Debreczini [1662–1675 Karancsi]. = **Appendix 255**

Ramée, Pierre de la: Petri Rami Veromandui, regii professoris Dialecticae libri duo. Debrecini [1662–1675 Karancsi]. = **Appendix 256**

3419

SZÖLLÖSI Mihály: Sion leánya artatlan ügyét védő hitnek paissa, avagy a györi collegium harmadik kérdése ellen, az Ur hadait viselő, s' igaz ügyért kikelő Bajnok Davidka, ki amaz collegiumnak harmadik kérdésében levő minden tüzes nyilait végképpen viszsza veri, és ... Sion leányának szüesseségének ... becses jeleit ... az igaz catholica ecclesiának minden hüvseges fiainak követerre tárgyul kitész a Jesus verfélyes zaszloja alatt vitezkedő N. Szöllösi Mihály, surányi lelki tan. által. [Debrecen] 1668 [Karancsi].

*8, A⁸-Z⁸, Aa⁸-Ff⁸ = [16] + 662 [recte 464] pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1068 – Čaplovič 633

Református vitairat. – A címlapon egy, a címlap hátán további három bibliai idézet olvasható és latin nyelvű citátum *Julianus Apostatától*. Az ajánlás *A méltóságos, tekintetes, nemes Beregh vármegyének szőlősi (*₂a–*₄b)*, keltezése Surány 1666. december 16., aláírója *Nagyságotok ... szolgája Nagy Szöllösi Mihály s.l.t.* (surányi lelki tanító). Ezt követi *A nevezetes dolgok lajstroma a könyvnek rendi szerint (A_{*5}a recte *₅a–*₇a)*, az ezt követő lapra újabb két bibliai idézetet nyomtattak: *2 Cor. 13. vers. 5. és Rom. 1. vers. 18. (*₇b)*. Ezután a sajtóhibák jegyzéke áll: *A nyomtatásban esett fogyatkozásokat így jobbitsd meg, Kegyes Olvasó (*₃a-b)*. A mű törzse hét részre oszlik. Az első két rész az egyházat szimbolizáló *Sion leánya* és Krisztust szimbolizáló *Fia* dialógusát tartalmazza. A dialógus első fele rövid bibliai és 1571-ig vezetett protestáns martyrologiumot foglal magában (1–65). A második felében *Fia* vigasztalja *Sion leányát* átélt szenvedései miatt (65–89). A harmadik rész 102 olyan hitcikkelyt tárgyal, amelyben a katolikus tanítás eltér, a protestáns megegyezik a Szentírással (89–174). A negyedik témáját és műfaját a tárgymutatóban olvasható címe határozza meg legpontosabban: *Soliloquiumja egy megtérő bűnösnek. A megtérő lélek beszélgetése bűnös szívével...* (174–201). Az ötödik, hatodik és hetedik rész (201–662 [recte 464]) Sámbar Mátyásnak, az ún. felső-magyarországi hitvitát elindító *Három üdvösséges kérdés* (vö. 2997) című művéből a harmadik kérdés „A pápisták ellenkeznek-e a Sz. Irással, avagy inkább a lutterek és calvinisták” rendszerezett cáfolatát tartalmazza. Az utolsó lapon (662 [recte 464]) Szöllösi Mihály *Dicsőség Istennek!* incipitű *Bocsánat bűnösnek! Élet a megtértnek!* jelmondatokból álló verse és élőfát ábrázoló dísz zárja a kiadványt.

Szöllösi Mihály 1660-ban iratkozott be togatusnak a debreceni iskolába, ahonnan Kassára ment tanárnak, 1666-ban beregsurányi lelkész lett. A protestánsüldözés elől Erdélybe menekült, 1675-ben Brassóban tartózkodott, 1676-ban ismeretlen helyen (Nagybánya?) lelkész.

Ez az első nyomtatott munkája Szöllösinek, amely a Sámbar Mátyás jezsuita *Három üdvösséges kérdés* (Nagyszombat 1661, 2997) című műve által kirobbantott ún. felső-magyarországi hitvita során keletkezett. Az ajánlás szövegéből és keltezéséből egyaránt kitűnik, hogy az ő vitairatát a *Három üdvösséges kérdés* 1665. évi, általa tévesen patakinak vélt, valójában Kassán nyomtatott, második kiadásának (3205) megjelenése után, az 1666. év folyamán írta, s azért csupán a harmadik kérdéssel foglalkozik, mivel Sámbarának a *harmadik kérdésben fundáltatnék minden dolga* (*₃a). Az egész feleletből az is nyilvánvaló, hogy szerzője nem ismerte a Sámbar művére 1665–1666 folyamán megjelent más protestáns válaszokat sem (vö. 3288, 3310, 3323). Szabó Géza hívta fel rá a figyelmet, hogy Szöllösi e művében Coccejus tanait is kárhoztatja (A magyar református ortodoxia. Bp. 1943, 89).

E nyomtatványt Szabó Károly a kassai kiadványok közé sorolta (RMK I 1068), s az ő nyomán Ján Caplovič is a kassai műhely termékének tartotta (633). A betűtípusok vizsgálata alapján azonban V. Ecsedy Judit megállapította, hogy valójában a debreceni nyomdában készült (MKsz 2005: 398–399). Külső kiállítása az akkori debreceni nyomdász, Karancsi György más munkáinak színvonalával egyezik meg. A lapszámozás a 32. laptól kezdődően több helyen zavaros, s előfordul, hogy a kilövés is hibás (pl. „L” füzet). Akad olyan példány is, amelynek néhány lapja üres, mivel lemaradt róla a nyomtatás.

Cf. 2997!, 3205, –

In 10 bibliothecis 14 expl. – Aiud – Budapest *Acad. Nat. Univ* – Cluj-Napoca *Acad. Univ* – Debrecen *Ref. Univ* – Győr *Dioec* – Sárospatak *Ref*

3420

VÁRADI Mátyás: Egő szövetnek avagy rogyogo fáklya, melynek tündöklő világossága a' romai Baal isten oltára alá rejtett lelki fertelmességet és az hét hegyeken feküő Anti-Christus seregének Isten nyajja közül valo ki szakadását, eretnkséget és otsmány bálványozását ki mutattya, melyet a' magyar nemzet között szedegettetet Jésus Christus aklaban legeltetendő gyengébb juhoknak ártalmas mételytől valo megh oltalmaztatásokra az Vr idvezittő kegyelme gyujtatott Varadi Mattyas által. Franekérában MDCLXVIII Wellens Janos.

*6 **6, A⁶–Z⁶, Aa⁴ = [24] + 184 (recte 284) pag. – 12° – Orn.

RMK I 1064

Református vitairat. – A címlap hátán négy bibliai idézet olvasható. Az ajánlás *Az igaz régi nemességnek ragyogó címerével ... felékesített ... Béli Pál uramnak, ... Apafi Mihály ... belső tanácsának, minden mezei hadak fő generálisának, Belső Szólnok ... Vár-Megyének fő ispánjának Három- (Sepsi, Kézdi, Orbai) Széknek fő királybírájának szól, aláírója Franeker 1668. február 14-i kelettel kegyelmednek alázatos alumnusa Varadi Mátyás (*₂a–**₂a). Ezt követi A kegyes olvasónak szóló levél, amelyet 1668. március 6-án keltezett Franekerben ugyancsak Varadi Mátyás (**₂b–**₄a). A tartalomjegyzék címe: *Mutató táblácska melyben e' könyvben lévő részek tételnek egy summában le* (**₄b–**₆a). Ennek végén magyar nyelvű üdvözlő vers (**₆b) áll. Címe: *A lelki Babylonban nyomorgó Isten nyájához való lelki tanács, szerzője Teremi István*. Kezdőszavai: *Halld meg Babylonban*.*

A főrész két vágatékra tagolódik. Az *Első vágaték, melyben a pápistaságnak Krisztus pásztorsága alól való elszakadása s eretnksége rajzoltatik le* (1–120). XII részből áll. Bennük néhány alapvető teológiai közös helyről az *Anyaszentegyház* tesz föl dilemmát magában foglaló kérdéseket, amelyekre Krisztus vagy az apostol felel bibliai igékkel. Válaszukat az egyházatyáktól származó citátumok egészítik ki. Ezt követően a katolikusoknak ettől a tanítástól eltérő nézeteit a tridenti zsinat határozataiból, vagy neves katolikus teológusoktól vett idézetek szemléltetik. A *Második vágaték, melyben már a pápisták vallásának eredeti és abban lévő rút bálványozások irattatik meg röviden* (121–184 [recte 284]), XV részből áll, s főként a képek, szentek, ereklyék, angyalok és az átváltoztatott ostya tiszteletét, illetve imádását vizsgálja.

Váradai Mátyás (1635–1684 után) itthon Marosvásárhelyen és Apácai Csere János diákjaként Kolozsvárott tanult. 1665. november 19-én a leydeni, 1666. május 16-án az utrechti, 1668. január 13-án a franekeri egyetemre iratkozott be. 1669. júliusában orvosdoktori oklevelet szerzett. 1671-ben kézdivásárhelyi lelkész lett, 1672-től esperes is. 1684-ben még mint kézdivásárhelyi papot és orvost említik. E munkáján kívül néhány üdvözlő verse, teológiai és orvosi disputációja ismeretes (Adattár II 622–627).

Jan Wellens franekeri könyvnyomtató műhelyéből más magyar nyelvű kiadvány nem ismeretes.

In 9 bibliothecis 11 expl. – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Sfântu Gheorghe *Ref* – Târgu Mureş

Eladando és veendő műveknek és marháknak, kiknek a materiájok Erdélyben terem qualificaltatott ... limitatio. [Gyulafehérvár 1668] = **Appendix 257**

3421

»CSEKE István: Cseke Stephanus, ... E. S. J. AA. LL. et Philosophiae Doctor ejusdem Facultatis Decanus etc. Theses et Anti-theses Catholicorum et Aatholicorum de Conciliis Oecumenicis publicavit etc. Respondente R. Dn. Illefalvi Phil. Magistro. Cassoviae 1668 in 4° [Türsch? vidua Türsch?]

Theologiai Szemle 1925: 269 – MKsz 1932/34: 11 – Čaplovič 627

Katolikus teológiai vizsgatételek. – E vizsgatételek példány alapján nem ismeretesek. Egykori létezésüket Zoványi Jenő feltételezte Czeglédi István 1669-ben Kassán megjelent *Redivivus Jáfetke* című munkája alapján (Theologiai Szemle 1925: 269, MKsz 1932/23: 11 és 3513). Ebben Czeglédi a 176–213. lapon felel a kassai jezsuitáknak az ökumenikus zsinatokról kibocsátott teológiai téziseire. Válaszából kitűnik, hogy a vizsgáztató Cseke István professzor volt (3513: 180), a vizsgáló Illyefalvi István teológushallgató (3513: 178). Továbbá, hogy a kiadványt Szent Pétert dicsőítő *Praefatio* vezette be (vö. 3513: 200–213), és valószínűleg hat tézist foglalt magában (3513: 200), amelyhez címéből ítélve feltehetően hat antitézis csatlakozott Gabriel Ivulnak az egyházzól szóló 1667. évi disputációjához hasonlóan (vö. 3341). A tételeket *Corollaria* zárta (vö. 3513: 199).

Zoványi feltételezését megerősítette Ján Čaplovič (627), aki Michal Rotaridesnek a pozsonyi egyetemi könyvtárban őrzött XVIII. századi kéziratos katalógusából közölte e kiadványnak az e tétel élén is olvasható címléírását (Auctorum et scriptorum Hungariae praecipuorum catalogus alphabeticus diversis, sumptuosus atque periculosissimis itineribus collectus studio indefenso Michaelis Rotarides Gömöriensis Hungaro [!], 31. pag., 206. Jelzete: „B 62092”, vö. Čaplovič 627).

A vizsgatételek minden bizonnyal a kassai Türsch-nyomdában készültek, vagy még Johann David Türsch, vagy özvegye idejében.

Cf. 3513

3421A

[CZEGLÉDI István: A' talentomos szolgarvl I. predikatio. Kassa cr. 1668 vidua Türsch.]

? + A⁴-C⁴ + ? = ? + 24 + ? pag. – 4°

MKsz 1929: 87 – Trofejnje knigi 268

Református prédikációskötet. – E címlap nélkül fennmaradt nyomtatvány egyetlen prédikációt tartalmaz, amelynek címe a fenti címleírásban olvasható. Az Apostolok cselekedete 20. részének 28. verse alapján fejtegeti, hogy milyennek kell lennie a lelki tanítónak (1-24). A beszéd vége a következőképpen utal a folytatásra: „nem lehet tovább az első beszélgetésben mulatnunk, halasszuk menten a második tanításra” (24). E lappal azonban a töredék megszakad.

Harsányi István a sárospataki református kollégium könyvtárában őrzött töredék első nyomtatott lapja elé írt, 1911. április 20-i kézírásos bejegyzésében valószínűnek tartotta, hogy a beszéd szerzője Czeglédi István, kassai református lelkész volt. Betűi és fejléce alapján 1653 és 1670 között megjelent kassai nyomtatványnak gondolta. Nyomatásban a töredéket először Zoványi Jenő ismertette, és egy nagyobb, általa nem ismert prédikációskönyv részének tekintette (MKsz 1929: 87). A második világháború után Nižnij Novgorodba került példányt a sárospataki könyvek katalógusában hely nélküli, kérdőjelesen 1653-ban megjelent nyomtatványként írták le (Trofejnje knigi 268).

Az újabban Sárospatakra visszakerült töredék betűtípusainak vizsgálata megerősítette Harsányi István feltételezését. Mivel betűi a kassai nyomda 1668-ban használt betűkészletéhez hasonlítanak a legjobban, ezért V. Ecsedy Judit meghatározása szerint 1668 körül készült Johann David Türsch özvegyének a nyomdájában (szóbeli közlés).

Budapest *Nat cop.* – Sárospatak *Ref* ③? (← Nižnij Novgorod ← Sárospatak)

3422

(DRÉGELYPALÁNKI János): *Speculvm mysticvm, in quo magnum illud pietatis mysterium s.s. Trinitatis et proxime distinctio trium personarum divinarum in una essentia aliquatenus in ideis enucleatur, et in uno quāsi vestigio illustratur, cui accesserunt medicina sacra conscientiae sauciatae, expositio Orationis Dominicae cum orationibvs aliquot publicis atque privatis. Cassoviae 1668 typis viduae David Türsch.*

A⁸-P⁸ Q³⁺¹ = [10] + 38 + 66 + 45 [recte 46] + 16 + 70 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1065 – Čaplovič 628

Református elmélkedések és imádságok magyar nyelven. – A címlap hátán latin nyelvű bibliai idézetek olvashatóak. Ezt követi az *Epistola dedicatoria*, amelyben *Az Isten dicsőségének kijebb terjedésiben gyönyörködő ... Chernel Pál és Tokai Istvan uraimnak, az igaz reformata vallásnak és eklézsiának hűséges fautorinak, nekem pedig régtől fogván való becsületes uraim-*

nak s patrónusimnak ajánlja a művet, és a jelentősebb reformátorok említésével a reformáció hazai elterjedését vázlatosan bemutatja *Dregely Palanki Janos, az Úr Jesus Christusnak igen együgyű és alázatos szolgálója* (A_{2a}–A_{7b}). A főrészt öt, önálló lapszámozású *sectiora* oszlik. Közülük az első a Szentháromságról elmélkedik: *Sectio prima, quae complectitur doctrinam de sacrosancta Trinitate* (A_{6a}–C_{8b}) – a második a kísértésektől és a bűntől szorongatott léleknek kíván vigaszt nyújtani: *Sectio secunda, in qua complectitur medicina sacra atque mystica conscientiae sauciatae, quae animam oppressam variis atque varis [!] tentationum fluctibus agitatam erigit, consolatur atque curat* (D_{1a}–H_{1b}) – a harmadik az Újszövetség szerinti szent szolgálatról (apostol, evangélista, lelkipásztor, doktor) szól: *Sectio tertia, in qua complectitur ministerium sacrum Novi Testamenti, etc.* (H_{2a}–K_{8b}) – *Sectio quarta, in qua complectitur brevis expositio Orationis Dominicæ, az az az Úrtól szerzett könyörgésnek rövid megfejtése* (L_{1a}–L_{8b}) – *Sectio quinta, in qua complectuntur orationes tam privatae, quam publicae ex Scriptura Sacra ex vetustissimis patribus collectae*, amely különböző alkalmakra való könyörgéseket tartalmaz (M_{1a}–Q_{3b}).

Johann David Türsch, a kassai nyomdász 1668. év közepén meghalt, és a nyomda tulajdonosa a másodszer megözvegyült Susanna lett (első férje Markus Severini kassai nyomdász volt). Az 1668. április végén lezajlott vizsgák téziseit még Türsch, a júliusi alkalmi nyomtatványok impresszumát már az özvegy jegyezte.

A mű második kiadása 1682-ben jelent meg Debrecenben (RMK I 1278).

Cf. –, →

In 9 bibliothecis 13 expl. – Aiud – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Csurgó – Halle *Univ* (– Berlin *Univ Inst* – Halle *Univ*) – Sárospatak *Ref*

3423

ECCARD, Andreas: *Celeusma votivum in sacrum hymenaeum ... m. Samvelis Schröter, ecclesiae Germ. Aug. confess. Cassovien. archi-diaconi vigilantissimi, nec non venerabilis contubernii regiarum liberarumq. civitatum notarij, secundum sponsi, et ... Svsannae ... Georgii Kaiszmarckers, praecipui quondam civis ac iudicis Waraliensis meritissimi, nec non XIII. reg. opidorum comitis ... relictæ filiae nunc ... Jacobi Günthers dilectæ privignæ, sponsæ XVI. Cal. Aug. ... MDCLXVIII, quem faustum fortunatumq. cupit affinis Andreas Eccard, n. S. Cassoviae (1668) [vidua Türsch].*

[]⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1131 – Čaplovič 629

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Samuel Schröter kassai evangélikus segédlelkész, és a hat szabad királyi város contuberniumának jegyzője, valamint az elhunyt Georg Keysmarker, szepesváraljai bíró és szepesi gróf lányának, Susannának 1668. július 17-én, Kas-

sán tartott esküvője alkalmából készült. A menyasszony mostohaapja Jakob Günther volt. Az ifjú párt rokonuk, Andreas Eccard a következő versekkel köszöntötte: (1) Apollónt és a kilenc műzsát megszólaltató latin költeménnyel ([]_{2a}–[]_{3a}) – (2) cím nélküli német verssel ([]_{3a}–[]_{4a}) – (3) *Rähterisches Sonnet* című német verssel ([]_{4b}).

Andreas Eccard (1650–1705) a sziléziai Namslauban született Abraham Eccard gyermekeként. 1658-tól élt Magyarországon, tanulmányait valószínűleg Kassán és Eperjesen végezte. 1672-ben Wittenbergben egyetemi hallgató, hazatérve Késmárkon tanított. 1674-ben apjával együtt száműzetésbe kényszerült Sziléziába, ahonnan csak 1682-ben tért vissza. Ezután haláláig a késmárki rektori hivatalt töltötte be.

Ugyanebből az alkalomból köszöntötték a párt a vőlegény lelkésztársai és barátai is Kassán (3426).

Cf. 3426

Budapest *Nat* ①

3424

Az EÖTÖDIK evangelistának, Sámbar Mátyás káplánnak zenebonaja, mely ez kis írásban meg mutatodván szelel veretik. [Kassa] MDCLXVIII [vidua Tüirsch].

A^B B⁴ = [12] fol. – 4° – Orn., init.

RMK I 1079

Református vitairat. – A címlapon bibliai idézet olvasható. A címlap hátán kezdődik a *Kezresztyén olvasóhoz* címzett előszó (A_{1b}–A_{2a}), amelyet aláírás és keltezés nélkül követ az 57 pontot tartalmazó főrész (A_{2a}–B_{4a}). Ennek végén egy bekezdésnyi *Post scripta* zárja a kis írást *Válaszát várom. Vége* (B_{4a}) aláírással.

Az előszóból kitűnik, hogy e rövid vitairatot ismeretlen szerzője Sámbar Mátyás jezsuita 1667-ben kinyomatott *X, ut tök* című könyvének (3347) megjelenése után, annak hatására írta, de nem az *X, ut tökre* válaszul vele, hanem Sámbarának az egész, ún. felső-magyarországi hitvitát kirobbantó *Három üdvösséges kérdés* (vö. 2997) című munkájának első két kérdésére.

A harmadik kérdést ez a kis írás nem illette, *talán ahhoz is találtatik ki megrostálja* – írja az előszó. Valószínű, hogy ez az utalás Szöllősi Mihály ugyancsak 1668-ban Debrecenben kinyomatott *Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek pajzsa* (3419) című munkájára vonatkozik, amely a *Három üdvösséges kérdés* harmadik kérdésére felel.

E válasz során a névtelen szerző Sámbar állításait kizárólag tekintélyes katolikus szerzőkre és művekre hivatkozva kívánja cáfolni, és Sámbar t hasonló módszerű, azaz kizárólag protestáns szerzőkre alapozott viszontválaszra szólítja fel. A mondanivaló katolikus szerzőkre támaszkodó kifejtése miatt e munkát a korábbi szakirodalomban többen katolikus vitairatnak vélték (vö. Horváth: Sámbar 25).

Szabó Károly ismeretlen nyomdahelyű kiadványként írta le (RMK I 1079). Pavercsik Ilona a betűtípusok vizsgálata alapján megállapította, hogy az a kassai műhelyben készült (szóbeli közlés).

Cf. 2997, 3347, 3419, –

Budapest Nat cop. – Cluj-Napoca Acad ①

3425

EVANGELIA et epistolae Dominicorum ac Festorum dierum, Latine et Hungarice. Evangéliumok es epistolak, egész esztendő által lévő minden vasárnapokra és fő ünnepekre intesztetett és rendeltetett, magyarul és deákúl. Cassoviae 1668 typis et sumptibus Davidis Türsch.

A⁸–N⁸ O⁷⁺¹ = [111] fol. – 8^o – Orn.

RMK I 1003 – RMK I 1066 – RMK II 1004 – RMK II 1132 – Čaplovič CIX, 631

Evangélikus perikópaskönyv latinul és magyarul. – A kiadvány tartalma és beosztása egyezik a Lőcsén 1648-ban megjelent kiadással (2222). Ahhoz hasonlóan először a vasárnapokra rendelt epistolákból és evangéliumokból vett szakaszok szövegét közli két hasábra szedve, latinul és magyarul (A₂a–K₅b). Ezt követik az *Evangelia et epistolae festorum dierum*. A szenteknek ünnepe napjára való evangéliumok és epistolák (K₆a–O₇b). A magyar bibliai szövegeket Károlyi Gáspár fordítása szerint idézték.

Szabó Károly e kiadványt bibliográfiájának mindkét kötetébe felvette (RMK I 1066 és RMK II 1132), és azt a kassai 1663. évi (RMK I 1003 és RMK II 1004) kiadás utánnyomatának tartotta. Ján Čaplovič mutatott rá arra, az impresszumban szereplő 1663-as évszám nehezen kivethető utolsó jegyének a félreolvasásából (8 helyett 3) adódott a perikópaskönyv 1663. évi kassai megjelenésének a feltételezése, azonban Johann David Türsch akkor még nem dolgozott Kassán. Čaplovič ezért kizárta a 1663. évi kiadást a kassai nyomtatványok sorából (CIX). A jénai származású Johann David Türsch valóban 1664-től volt a nyomda alkalmazottja, és 1665-ben lett a kassai műhely tulajdonosa (OSzKEvk 1979: 376, Pavercsik Ilona). Az impresszum tanúsága szerint ez a kiadás a nyomdász költségén jelent meg, feltehetően az 1668. év első felében, mert júliustól már Türsch özvegyének neve szerepel a kassai kiadványok impresszumában.

Cf. 91!*; 900!*; 1772, 2222; –, →

Budapest Nat ① ② – Budapest Univ ① – Debrecen Ref ① – Prešov Scient ②

Olim: Debreczeni r. cath. lyc.

3426

EVLOGEMATA felicitandis ab alto nuptiis, quas ... Samvel Schrötervs, ecclesiae Aug. conf. Cassov. archi-diaconus et ... contubernij liberar. regiar. civitatum notarius, sponsus et ... Svsanna ... Georgii Keismarkeri, iudicis Varaliensium primarij et XIII. regal. in Scep. comitis ... relicta filia, nunc ... Iacobi Günthers ... privigna sponsa ... Cassoviae celebrabant, nuncupata a sponsi collegis et amicis. Cassoviae 1668 typis viduae Türsch.

A⁴ = [4] fol. – 4°

Čaplovič 630

Lakodalmi versek. – A költeményeket Samuel Schröter kassai evangélikus segédlelkész és az öt szabad királyi város contuberniumának jegyzője és az elhunyt Georg Keysmarker, szepesváraljai bíró és szepesi gróf lányának, Susannának 1668. július 17-én Kassán tartott esküvője alkalmából írták a vőlegény lelkésztársai és barátai. A menyasszony mostohaapja Jakob Günther volt. A költemények szerzői: (1) *Michael Liefman, eccl. Aug. conf. Germ. Cassov. pastor, scholae ibidem inspector et liberar. regiar. civitat. superint.* (A₁b) – (2) *Adamus Kys, eccl. Cassov. August. Evang. Ungar. pastor et scholae inspector* (A₂a–b) – (3) *Adamus Pitto, eccles. Ung. Cass. Aug. conf. pastor secundari(us)* (A₂b) – (4) *Stephanus Kőszegy, alias Gaspar, mysta ecclesiae Cassov. Hung.* (A₃a) – (5) *Georgius Fischer, pastor ecclesiae Sclavonicae et symmysta Germ. Augustanae confes. addictae apud Cassov.* (A₃a–b) – (6) *Georgius Raduchius, gymn. Cass. director* (A₃b) – (7) *Johannes Fabricius, gymn. Cass. Aug. r. primarius* (A₃b–A₄a) – (8) *Melchior Roth Cassovien., gymnas. patr. con. r.* (A₄a–b).

Ugyanerre az alkalomra jelent meg nyomtatásban Andreas Eccard köszöntése is (3423).

Cf. 3423

Budapest *Nat cop.* (Halle) – Halle *Univ* ⊕ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*) – Martin *Nat* ⊕

3427

KERESZTYÉN catechismvs, az az a' keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás kérdések és feleletek által. Melly mostan a' kérdéseknec s' feleleteknec summás értelmekkel és azokban foglaltatot dolgokat fel fejtegető kérdezkedéseckel s' némelly szükséges magyarázatockal, a' Sz. Írásbéli bizonyságoknac egészszen való le-írásával, végre a' catechizálásra való ut-mutatással, ujjobban, meg jobbitva s' öregbitve ki-bocsáttatott. Ez ötödik ilyen formán való nyomtatás mivel öregbült, lásd az Olvasóhoz való elől-járó beszédnek a' vége felé. Cassan MDCLXVIII Türsch David.

A⁸ [B⁸–P⁸ Q^{7?}] = [6] + 247? pag. – 8° – Orn., init.

MKsz 1926: 142 – Čaplovič 632

Református katekizmus. – A kiadvány a *Heidelbergi katekizmus* ötödik kiadásának (Sárospatak 1667, 3384) utánnomása. Az Országos Széchényi Könyvtárban kötetstáblából kiáztatott öt töredékére Pukánszky Kádár Jolán hívta fel a figyelmet (MKsz 1926: 142). Az időközben más könyvtárakba is került töredékek mindegyike e nyomtatványnak csak az első, „A” füzetét tartalmazza. Ezen megtalálható a teljes címlap, hátán két bibliai idézettel, *A keresztyén olvasóhoz intézett előljáró beszéd* (A_{2a}–A_{3a}), *A Szent Írás könyveinek lajstroma* (A_{3b}), valamint az A_{4a} (1. pag.) lapon kezdődő főrész *Catechismus, az az keresztyéni hitre való rövid tanítás kérdések és feleletek által* címmel. Az ismert példányokban ez az A_{3b}, azaz a 10. számozott lapon szakad meg.

A kassai kiadás címlapján és előszavában is minden változtatás nélkül vette át a sárospataki minta alapján az ötödik kiadásra utaló megjelölést. A kiadvány kisebb, főleg helyesírási eltéréseiről a pataki mintától ld. *Studia et acta* I 68–69, Nagy Barna.

A *Heidelbergi katekizmus* 1669. évi löcsei kiadása (3551), amennyire a kassai kiadvány első füzetéből meg lehet ítélni, a szedés beosztásában teljes mértékben ezt a kassai kiadást követte, ezért feltételezhető, hogy a két kiadvány terjedelme is azonos lehetett: 247 lap.

Cf. 909*!; 1860*!, 2457; 2791, 3384, –, 3551, →

Budapest Acad ④ ④ – Budapest Nat ④* ④* – Budapest Univ ④* – Debrecen Univ ④*

Kis Imre: Quod ultimo deficiat professor Calvinisticus in ostendenda vetustate suae sectae. Cassoviae 1668. – Vide 3344

3428

LUTHER, Martin: Catechesis minor doctor Martini Lvtheri, Germanice et Latine. Cassoviae MDCLXVIII typis et sumptibus Davidis [Türsch].

A^B–C^B = [24] fol. – 8° – Orn.

Čaplovič 632b

Evangélikus katekizmus latin és német nyelven. – Luther kis katekizmusának kétnyelvű, latin–német kiadása kéthasábos szedésű; szövege és beosztása megegyezik az 1656-ból ismert brassói kiadásával (2632), azzal a különbséggel, hogy a kassai kiadásban a latin szöveg került a bal oldali hasábra.

A katekizmus Johann David Türsch kassai nyomdász költségén jelent meg, akinek vezetékneve a sérült címlapon keresztneve alapján következtethető ki.

E kiadványt elsőként Ján Čaplovič írta le (632b).

Cf. 1776; 2632, 3297, –, →

Braşov Arch ① – Budapest Nat cop.

3429

PANCRATIUS, Michael: *Exercitatio politico-iuridica de imperio et iuribus potestatis imperantivm in capita subditorum, quam ... praeside ... dn. Michaelae Pancratii, ... historiarum in ..., quod Epperiessini est, lyceo ... praeceptore ac promotore ... publico examini submittit Christianvs Lazitivs Liptovien., s.s. theol. et phil. stud. die (28.) Aprilis in auditorio majori horis antemeridianis. Cassoviae 1668 typis Davidis Türsch.*

„A”, „B” variáns: []¹, A⁴ B⁴ = [9] fol. – 4°

„C” variáns: []², A⁴ B⁴ = [10] fol. – 4°

RMK II 1133 – Čaplovic 634

Jogi vizsgatételek. – A kiadvány három változatban maradt fenn. Az „A” variánsban a ragasztott, hátlapján üres címlével ([]₁) után ajánlás és ajánlólevél nélkül rögtön kezdődik a főrész. A „B” variánsban a címlap hátán ([]_{1b}) *Christianus Lazititius respondens ... dominis ... seniori caeterisque fraternitatis XXIV. regalium pastoribus ... comiti iudicibus, ... senatoribus tredecim civitatum ... fautoribus suis* ajánlja téziseit. A „C” variánsban egy levélpárt illesztettek a főrész elé. A címlap hátán ([]_{1b}) kezdődik *Christianus Lazitius, ss. theol. et phil. stud.* 1668. március 29-én Eperjesen kelt ajánlása ... *Simoni Frivaldski, ecclesiae Teuto-Lypschenensis antistiti ... nec non ... contubernii Lyptoviensis seniori, ... item ... decanis, ... assessoribus, caeterisque eiusdem synedrii commembris ... fautoribus .. salutem et obsequium.* Az ajánlás szövege a következő, jelöletlen levélen olvasható ([]_{2a–b}). A főrész 41 tételben a földi hatalom isteni eredetéről és az uralkodók alattvalóikkal szembeni jogairól értekezik (A_{1a–B₄b}).

A tételeket a címlap kézirásos kiegészítése alapján 1668. április 28-án vitatták meg az eperjesi evangélikus kollégiumban. A vizsgáztató Michael Pancratius (1631–1690) Bécsben, Nürnbergben és Rostockban végezte tanulmányait. Hazatérve Eperjesen, majd Szebenben tanárként, majd Újegyházban, Medgyesen és Berethalomban evangélikus lelkészként működött. 1686-tól az erdélyi szász evangélikusok püspöke lett. A vizsgázó Christianus Lazitius Liptó megyéből származott.

Budapest Arch ⊕ (B-variáns) – Budapest Acad ⊕ (A-variáns) – Budapest Nat ⊕ (A-variáns) ⊕ (B-variáns) ⊕ (C-variáns) – Budapest Univ ⊕ (A-variáns) – Debrecen Univ ⊕ (B-variáns) – Martin Nat ⊕ (A-variáns) – Târgu Mureş ⊕ (A-variáns) – Wrocław Univ ⊕ (A-variáns)

3430

PANCRATIUS, Michael: *Michaelis Pancratii Sabesiensis Transylv., v. j. d. et civilis prudentiae nec non historiarum, in illustri statuum Evangelicorum, quod Epperiessini est, lyceo professoris publici tractatvs politico-historico-iuridicus, in paragraphum: Jus itaq(ue) duplex est, Prol. De iure et divisione*

juris. Jvris pvblici regni Hvngariae magistratum et statuum, tam ecclesiasticorum, quam secularium originem in genere et specie exhibens. Cassoviae 1668 typis Davidis Türsch.

„A” variáns: []¹, A⁴–G⁴ = [29] fol. – 4° – Orn., init.

„B”, „C” variáns: []², A⁴–G⁴ = [30] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1134 – Čaplovič 635

Jogi értekezés. – A kiadványból az ajánlás szerint három változat ismeretes. Az „A” variánsban nem szerepel ajánlás, a címlapot ([]₁) követő lapon (A₁a) az előszó kezdődik. A másik két változatban a címlapot ([]₁) követően még egy levél van beillesztve, amelyen ajánlás olvasható ([]₂a-b). A „B” variánsban *Soproniensis et Eperiensis liberarum regiarumque regni Hungariae civitatum ... consuli et iudicibus caeterisq(ue) conscriptis patribus senatoribus ... mecaenatibus et fautoribus perpetuo colendis salutem* kíván 1668. március 6-i kelettel, *ex ... statuum Evang. lyceo, quod Eperiessini est* a szerző: *M. P. d. A* „C” variánsban pedig *Michael Pancratius ... Michaeli Apafi ... Transilvaniae principi, partium regni Hungariae ... et Siculorum comiti...* ajánlja a munkát 1668. március 15-i kelettel, szintén *ex illustri statuum Evangelicorum lyceo*. E változatban a címlap szedése kismértékben eltér (pl. a második sorban a *v.j.d.* helyett *u.j.d.*, a hetedik sorban a *iuridicus* helyett *juridicus* áll). Az ajánlásokat követően a *Lectori benevole* intézett előszó (A₁a–b) olvasható. A főrész hét fejezetre bontva tárgyalja a közjog kérdéseit Werbőczy István *Tripartituma* bevezetésének (2. titulus, 3 §) egy mondatából kiindulva: *Jus itaque duplex est*. A részek címe a következő: *Sectio prima. De jure publico regni Hungariae in genere, uti et de origine ejusdem objecto* (A₂a–B₁b) – *Sectio secunda. De origine, constitutione, formis et causis tam florentis quam senescentis regni* (B₁b–C₂a) – *Sectio tertia. De membrorum regni divisionibus et quidditatibus* (C₂b–C₄a) – *Sectio quarta. De membrorum sive statuum regni Hungariae origine genere, eorumque causa efficiente* (C₄a–D₂a) – *Sectio quinta. De origine statuum et membrorum regni Hungariae ecclesiasticorum in specie eorumque causa efficiente* (D₂b–E₃a) – *Sectio sexta. De origine statuum et membrorum regni Hungariae secularium in specie eorumque causa efficiente* (E₃a–G₁a) – *Sectio septima. De causa materiali et regni et statuum nec non horum tam formali quam finali* (G₁a–G₄b).

Az értekezés szövegét ismét kiadta Horváth Ignác István a *Bibliotheca iuris consultorum* című munka második kötetében (Pozsony 1790 Weber, 1–156.)

A változatok létrejöttének oka az lehetett, hogy az ajánlással ellátott példányokkal a szerző ennek a kiadványnak, vagy más, korábbiaknak a támogatását köszönte meg, míg az ajánlás nélküli példányok tankönyvként szolgálhattak.

Szabó Károly leírásában (RMK II 1134), amelyet az Országos Széchényi Könyvtár, illetve a marosvásárhelyi Teleki Téka példánya alapján készített, a címben nem szerepel a „historico” szó. Valójában a ma ismeretes példányok, így e két gyűjteményben található kötetek címe is tartalmazza ezt a szót.

Cf. –, →

In 7 bibliothecis 11 expl. – Budapest *Acad* (B-variáns) – Budapest *Arch* (A-variáns) – Budapest *Nat* (A-, B-, C-variáns) – Budapest *Univ* (B-variáns) – Halle *Univ* (B-variáns) – Kežmarok *Ev* (B-variáns) – Sibiu *Arch*, (C-variáns) – Târgu Mureş (C-variáns)

3431

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica de ratione entis objectiva, quam in ... status Evang. Athenaeo Eperiensis ... praeses m. Isaacvs Zabanivs, theol. polem. secund. et theor. phil. p. p. respondente Iohanne Braxatoris, phil. stud. et alumni seniore ventilabit an. 1668. die 18. Julij. Cassoviae 1668 [vidua Türsch].

A² B⁴ = [6] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1137 – Čaplovič 622

Filozófiai vizsgatételek. – Ez a tézisfüzet az első abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap háta üres. A címlével után aláírás nélküli, de szövegéből kikövetkeztethetően Isaacus Zabaniustól származó ajánlás szól *Stephano Wyttniedi in et de Musay ... patrono suo* (A₂a-b). A főrész a cím megismérlése után *XIIX* §-ban mint önálló tudományágról értekezik a metafizikáról. Tárgyának az univerzális létezőt tekinti. Ezután annak meghatározóiról: az anyagról (*materia*) és a formáról értekezik (B₁a–B₄b).

A vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg a címlap nyomtatott szövege szerint 1668. július 18-án. A nyomtatott dátumot egykorú kéz a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának mindkét példányában, az OSzK első példányában és az Eperjesen található példányban július 25-re javította át. A vizsgáztató Isaacus Zabanius, teológia- és filozófiaprofesszor, a vizsgázó a Zemplén megyei Bánócról származó Joannes Braxatoris filozófiahallgató volt, aki eperjesi tanulmányai után a wittenbergi egyetemen tanult tovább. Hazatérése után Rahón és Rozsnyón működött iskolamesterként.

E kiadvány a Vitnyédi Istvánnak szóló ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (622).

A vizsga időpontja alapján feltehetően már Türsch halála után készült, amikor a nyomda tulajdonosa az özvegy lett.

Cf. –, 3432, 3470, 3433, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3576, 3534, 3577, 3578

Bratislava Acad ○ – Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ① ③* – Halle Univ ② – Martin Nat ○

3432

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica de svbalternatione disciplinarvm et nominalibvs entis distinctionibvs, quam in ... statuum Evang. Athenaeo Eperiensis ... praeside m. Isaaco Zabanio, theol. pol. secund.

et theor. phil. p. p. ordinario respondens, Martinvs Leps Bistricio-Transyl., in patriam revocatus examinis loco pro sua virili defendet anno 1668. die 4. Augusti. Cassoviae 1668 typis viduae Türsch.

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1138 – Čaplovič 623

Filozófiai vizsgatételek. – A tézisfüzet második abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Isaacus Zabanius, eperjesi professzor filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlével után a cím megismétlésével rögtön kezdődik az a XV.§, amely az egyes tudományágak metafizikának való alárendeltségéről és a létező megkülönböztető jellemzőiről szól. Az egyes tudományágak (fizika, logika stb.) céljuk, alapelveik és tárgyak figyelembevételével lényegileg nem bizonyulnak alárendelt tudományágaknak (A_{2a}–B_{2a}).

E tételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg a címlap nyomtatott szövege szerint 1668. augusztus 4-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius, a polemikus teológia és a filozófia professzora, a vizsgázó az erdélyi Besztercéről származó Martinus Leps, eperjesi hallgató volt.

E kiadvány abban a gyűjteményes kötetben is szerepel, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnöklétével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578).

Cf. 3431!, 3578!

Budapest Nat ⊙ ⊙ ⊙ – Halle Univ ⊙ – Martin Nat ⊙

3433

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica IV. de existentia, distinctione et ordine affectionvm entis in genere, de(que) vnitarvm nvmero, quam ... praeses m. Isaacvs Zabanivs, theol. polem. secund. et theor. phil. p. p. ordinarius respondente Jacobo Grynaeo Cibir. theol. et philosoph. studioso ventilabit an(n)o 1668. die 8. Decemb. Cassoviae 1668 [vidua Türsch].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1139 – Čaplovič 624

Filozófiai vizsgatételek. – E tézisfüzet időrendben a negyedik számú abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap hátán *Jacobus Grynaeus Cibiniens., respondens* ajánlólevele olvasható *viris ... judici primario, juxta cum caeteris dnn. senatoribus consultissimis ... civitatis Cibiniensis, ... patronis*. A cím megismétlésével ezután kezdődik a főrész. Ez XXI §-ban általánosságban szól a Létező minőségeiről. Ezek az Egy, az Igaz és a Jó. (Omne enim Ens est Unum, Verum, Bonum) (B_{1a}–B_{4b}). Jellemzi és rendszerezi őket (A_{2a}–B_{4a}).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg a címlap nyomtatott szövege alapján 1668. december 8-án a vizsgáztató, Isaacus Zabanius filozófiai előadásai alapján. A vizsgázó a Sáros megyei Kisszebenből származó Jacobus Grynaeus volt.

E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (624).

Cf. 3431!, 3578!

Budapest *Nat* ① ① – Martin *Nat* ① – Prešov *Scient* ①

Olim: Sárospatak

3434

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio theologica, synopsi Controversiae primae Christophori Meier, theol. doct., ejusdemque prof. quondam in univers. Viennensi ordinarij, in qua de salute et iustificatione nostra agitur, opposita, quam ... praeses m. Isaacus Zabanius, th. polem. secund. et phil. theoret. in Athenaeo Eperiensis Augustano-evangelico p. p. ordinarius respondente Johanne Laurenti, theol. et phil. stud. publicae ventilationi exponit die (24) Januarij anno MDCLXVIII. Cassoviae (MDCLXVIII) literis Davidis Türsch.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1136 – Sztripszky II 2598a ← MKsz 1898: 60 – Čaplovič 625

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán a szöveg nélküli ajánlást *Matthiae Ostrosith de Ghyletincz, libero baroni ac haereditario domino arcium Illava, Lyptouyvar, Ludan etc.* intézte *Johannes Laurenti Welkopolensis, theologiae juxtim ac philosophiae theoreticae studiosus.* A főrész élén némileg bővebb formában megismétlődik a tételek címe: *Disputatio theologica. Synopsi Primae controversiae d. Mejer, in qua is de salute et justitia ex bonis operibus agit, opposita.* Ezután 25 paragrafusban vitázik Christoph Mayernek (1568–1622), a bécsi egyetem néhai teológiaprofesszorának *Octo fidei controversiae, ob quas solas hoc tempore plerique difficultatem habent redeundi ad ecclesiam manifeste catholicam, seu de necessitate bonorum operum...* (Vienna–Coloniae 1622) című művének első részével, amely a jó cselekedeteknek a megigazulásban és az üdvösség elnyerésében betöltött szerepét tárgyalja. Zabanius ragaszkodik Pál apostol tanításához (Rom. 3: 28, etc.), amely szerint kegyelemből hit által történik a megigazulás és az üdvözülés, és az erkölcsi cselekedetek sem számítanak. Az utolsó lap üres.

Ezeket a vizsgatételeket 1668 januárjában, a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára első példányának kézírásos bejegyzése szerint 24-én vitatták meg az eperjesi evangélikus főiskolán. A vizsgáztató Isaacus Zabanius, a hitvitázó teológia másod- és a filozófia rendes professzora volt, a vizsgázó Joannes Laurenti, a teológia és filozófia hallgatója.

Szabó Károly példány ismerete nélkül Johann Seivert (Nachrichten 449), Johann Samuel Klein (Nachrichten I 148) és Joseph Trausch (III 526) pontos címmásolata alapján vette fel bibliográfiájába e munkát (RMK II 1136). A modern szakirodalomban Hellebrant Árpád előbb a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára példányáról (MKsz 1890: 263), néhány évvel később pedig a „Br. Podmaniczky Géza könyvtárában Kis-Kartalon” található példányról adott leírást (MKsz 1898: 60).

Bratislava Acad ① – Budapest Acad ① ②* – Budapest Ev ① (Podmaniczky) – Martin Nat ① – Prešov Scient ① ②

3435

ZABANIUS, Isaacus. sen.: Theses theologicae de fide, spe et charitate divina, quas in almo statu Evangelicorum Eperiessinensi athenaeo, praeside m. Isaaco Zabanio, theol. polem. secundario et phil. theor. p. p. ordinario respondens, Georgius Horvath Transdan. de Szent Miklos anno MDCLXVIII. die 11. April. propugnabit. Cassoviae MDCLXVIII typis Davidis Türsch.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Init.

RMK II 1135 – Čaplovič 626

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Stephano Petroczy de eadem, libero baroni, equiti aurato, perpetuo et haereditario domino arcis Kassza ..., maecenati suo* ajánlja e munkát *Georgius Horváth Transd. de Sz. Mik., respond.* A főrész *Theses theologicae de fide, spe et charitate* belső címmel kezdődik és húsz pontban részletesebben foglalkozik a megigazító isteni hit természetével, tárgyával, megnyilvánulásával, származásával (I–XVI.) és érintőlegesen a remény (XVII–XIX.) és a szeretet (XX.) kérdésével. Az utolsó lap üres.

Ezeket a vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1668. április 11-én vitatták meg a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján. A vizsgáztató a (hitvitázó) teológia másod- és a filozófia rendes professzora, Isaacus Zabanius volt, a vizsgázó a dunántúli Szentmiklósról (Fertőszentmiklós?) származó Horváth György.

Budapest Nat ① ②* – Halle Univ ① ① – Martin Nat ① – Prešov Scient ①

3436

[1] WILKINS, John: An Essay towards a Real Character and a Philosophical Language by John Wilkins d. d. Dean of Ripon and Fellow of the Royal Society. London 1668 printed for Sa. Gellibrand and for John Martyn Printer to the Royal Society. – [2] An alphabetical dictionary, Wherein all English Words According to their various significations, are either referred to their Places in

the Philosophical Tables, or explained by such Words as are in those Tables. London 1668 Printed by J. M. for Samuel Gellibrand and John Martin.

[]², a²-d², B⁴-X⁴ Y₁₋₃ []¹ Y⁴ Z⁴, Aa⁴ Bb₁ []¹ Bb₂₋₄ Cc⁴-Zz⁴, Aaa⁴-Kkk⁴ Lll₁ []², []² Lll₂₋₄ Mmm³⁺¹; aaa⁴, Aaa⁴-Sss⁴ Ttt³⁺¹ = [17] + 454 pag. + 4 tab. + [79] fol. - 2^o - Mult. ill. calcographicae, 1 ins., orn., init.

Magyar szöveget is tartalmazó nyelvfilozófiai értekezés. – Ebben a magyarországi bibliográfiákban eddig nem szereplő nyomtatványban a címlappal szemben lévő lapon *William Brouncker presi*[dent] meghívója olvasható 1668. április 13-ra, a londoni Királyi Társaság, azaz a tudományos akadémia tanácsának ülésére, amelyen John Wilkins könyvét bemutatták. A meghívó melletti címlapon a Royal Society *Nullius in verba* feliratú jelvénye látható. A címlével után a szerző, *Jo. Wilkins* ajánlólevelét *To ... William Lord Viscount Brouncker, president, together with the rest of the council and fellows of the Royal Society* intézte (a₁a-b₁b). Ezt követi az előszó *to the Reader* (b₂a-c₁b), majd a *The contents* című tartalomjegyzék (c₂a-d₁b) és az *Errata* (d₂a) áll. Az főrész első könyve (*book*) öt fejezetben általánosságban beszél a nyelvek eredetéről és az írásról (1-21); a második *Universal Philosophy*ről szóló könyv a természet felosztása (22-296); a harmadik általános nyelvészet (297-383); a negyedik *a Real Character and a Philosophical Language*-t tárgyaló könyv a szerző világnyelvelméletét foglalja össze (385-454). Ennek a könyvnek az IV. fejezetében foglal helyet ötven nyelven és a szerző által megalkotott nyelven (*Philos. Language*) a *Miatyánk* szövege. Közöttük a 28. számú a magyar. Az imádságot kétmondatonként táblázatos formában közölték. Hieronymus Megiser ötvennyelvű *Miatyánkot* tartalmazó gyűjteménye (Frankfurt am Main 1603, 897. 898) alapján (435-439).

Hasonmás kiadása: Menston 1968 és Bristol 2002.

John Wilkins (1614-1672) angol matematikus, a londoni Royal Society egyik alapító tagja és első titkára. Szerteágazó tudományos munkásságának egyik legfontosabb hozadéka világnyelvelmélete, amelynek legfontosabb elemeit fenti munkája foglalja magában. Ajánlóleveléből kiderül, hogy munkája már 1666 előtt nagyrészt ki volt nyomtatva, ám a londoni nagy tűzvészben a kéziratossal együtt elpusztult. Elméletében a tárgyak csoportosítása és elnevezése közötti kapcsolat megteremtésével univerzális analitikus nyelvrendszert igyekezett létrehozni, amely egységben láttatja a természetet és a nyelvet. (vö: Jorge Luis Borges: A John Wilkins-féle analitikus nyelv. In: *Uő: Válogatott művei II.* Bp. 1999, 276-281).

Wilkins e művének angliai és amerikai példányait ld. Donald Wing: *Short-title catalogue of books printed in England, Scotland, Ireland, Wales and British America. 1641-1700. Second edition.* Vol. 1-2. New York 1972-1982, W 2196.

Budapest Civ ① – Budapest Nat cop. partim (München Nat) – München Nat ① – München Univ ①

Editio facsimile

3437

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1669. Leutschau 1668 Brewer. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3438

BONA verba nuptiis secundis ... Gothofredi Titii, ecclesiae Schemnitzensis in Montanis Hungariae archi-diaconi cum ... Euphrosyna Keyseria ... Michaelis Heydt ... relicta vidua, Vratislavia Silesiorum metropoli transmissa ab amicorum pari. Leutschoviae [1668] typis Samuelis Brever.

[]² = [2] fol. – 2° – Orn.

Sztripszky II 2599/147 ← MKsz 1895: 140 – Čaplovič 1209

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Gottfried Titius, selmebányai evangélikus lelkésznek és Euphrosina Keiser, Michael Heydt bányatulajdonos özvegyének menyegzőjére készült. Az esküvőt 1668. január 10-én tartották. A címlap tanúsága szerint a párt Boroszlóából elküldött versekkel köszöntötték barátaik: (1) *Godfrieds Licht* németül ([]_{1b}–[]_{2a}) – (2) *Henricus Mühlport* latinul, *Scazon* címen ([]_{2a}–b).

A ma csupán egy példányban ismeretes kiadványt első alkalommal Horváth Ignác ismerette (MKsz 1885: 140), az ő közlése nyomán vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiaior (II 2599/147).

Ugyanerre az eseményre jelent meg Lőcsén üdvözlő beszéd Elias Thomae tollából (vö. 3370), valamint három köszöntővers-gyűjtemény (vö. 3439, 3444, 3468).

Cf. 3370, 3439, 3444, 3468

Budapest Nat ①

3439

CARMINA votiva festivitati nuptiarum ... viri dn. Gottfriedi Titii, ecclesiae Schemnitiensis in Montanis Hungariae archi-diaconi ... cum foemella nobilissima ... dn. Euphrosina Haidtia, de Keyserorum familia maxime conspicua ... transmissa a fratribus germanis, consanguineis, affinibus et amicis. Leutschoviae (1668) typis Samuelis Brever.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1140 – Čaplovič 1195

Lakodalmi versek latin és német nyelven. – A kiadvány Gottfried Titius, selmebányai evangélikus lelkésznek és Euphrosina Keiser, Michael Heydt özvegyének a menyegzőjére készült. Az esküvőt 1668. január 10-én tartották. Az új párt a következő rokonok és barátok – túlnyomórészt sziléziaiak – köszöntötték verssel: (1) *David Titus A Q* címen németül (A_{1b}) németül – (2) *Antonius Reiserus, August. ecclesiastes n.t. Poseniensis ordinarius et orthodoxus ult. Decembr. MDCLXVII.* (A_{2a}) – (3) *Joh. Petr. Titius, eloqu. et poet. prof.* (A_{2b}) – (4) *Andreas Walltssgott, des Oelssnischen Fürstenthumba und zugehöriger Weichbilder wohl verordneter Ober-Einnehmer*

(A_{3a}–A_{4a}) – (5) *J. G. V. E.*, a vőlegény barátja németül – (6) *Johannes Frimelius Vratislavia ad D. M. Magdol. aedem V. D. minister* (A_{4b}) – (7) *Martinus Hancius, ph. m. in gymn. Elizab. Vrat. phil. pract., histor. et eloq. prof.* (B_{1a}) – (8) *Daniel Neckel, Prediger in Cremnitz*, I.N.J. titulussal és a vers végén kronosztichonnal (B_{1b}) – (9) *Martinus Höher, ecclesiastes Cremnitianus* (B_{2a}) – (10) *Fridericus Webersky Vratisl.* – (11) *Georgius Titus, ... Vratislav. tribun. notarius* (B_{2b}) – (12) *Johann Georg Preuss* (B_{3a}) – (13) *Georgius Waltsgott, ... reipubl. Vratisl. ab expedit. cancellarius* (B_{3b}–B_{4a}).

A házasságkötés pontos dátumát a harmadik vers közli: 1668. *quarto Idus Januarii*. Ugyanerre az eseményre jelent meg Lőcsén egy üdvözlő beszéd Elias Thomae tollából (vö. 3370), valamint három további köszöntővers-gyűjtemény (vö. 3438, 3444, 3468).

Cf. 3370, 3438, 3444, 3468

Budapest *Univ* ⊕ – Spišská Nová Ves *Ev* ⊙
Olim: Muz

3440

CRUSELIUS, Martin: Προσφώνημα sive acclamatio fausta, qua ... dn. m. Johannem Heinzelum, ... urbis ac reipubl. Novisolien. civem ... nec non in ... Montana civitate Schemnicien., pariter in Jeraba, Woitza et Jessena urburarium ..., evangelici gymn. Novisolien. hactenus directorem ... cum ... statui scholastico ... publice valediceret, honorifice prosequi voluit Martinus Cruselius Voznic. Silesius, p.t. ejusd. gymn. tertiae class. collega, an(n)o sequente disticho eteologico incluso ... Leutschoviae (MDCLXVIII) Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Init.

Caplovič 1196

Búcsúvers. – A címlap hátán *A et Ω! Mea Christus vita salusque!* cím után kezdődik az a disztichonokban írt költemény, amellyel Martinus Cruselius búcsúzott Joannes Heinzel besztecebányai rektortól, aki 1668-ban megvált hivatalától (A_{1b}–A_{4b}).

Martinus Cruselius a sziléziai Voznicán született. Lőcsén tanult, a vers írásakor Besztecebányán a harmadik osztály tanítója volt. Később Iglón működött mint evangélius tanító és kántor.

Heinzel 1662-től 1668-ig volt a besztecebányai iskola rektora. A cím bányavállalkozóként említi Selmecbányán, Jerabában stb. Rektori hivatalának letétele után városi tanácsos lett Besztecebányán.

A kiadás évét a címlapon olvasható disztichonba rejtette a szerző.

Budapest *Nat cop.* (Martin) – Martin *Nat* ⊕ – Spišská Nová Ves *Ev* ⊙

3441

DEBRECENI Péter [transl.]: Tizenkét idvösseges elmelkedések, mellyekben szép áhitatos és buzgóságos könyörgések vadnac foglaltatván minden hiveknek, valakik ez életnek háboruibán az ő idvössegeknek tzellyára sietnek, lelki fegyverül adattattak, és Philep Kegelius d. által deákül irattattak, mellyeket Debretzeni Péter magyarrá fordított. Most ismét utolszor e' szép kis formában ki-botsátott Lötsein 1668 Samuel Brever.

§⁶, A¹²-Y¹² = [12] + 520 + [8] pag. – 12° – Orn., init.

RMK I 1069 – Čaplovič 1206

Református imádságoskönyv és elmékedések. – A címlap hátán két bibliai idézet. Ezt követi a nyomdász dátum és aláírás nélküli előszava *Typographus ad lectorem* (§_{2a}-b) a korábbi kiadások sajtóhibás voltáról. Ehhez csatlakozik *A régi páterek írásokból szedegettetett értelmes mondások* a könyörgésről (§_{3a}-§_{6b}). A tizenkét elmékedés (1–520) beosztása és prózai szövege egyezik a leideni 1637. évi kiadással (1678), eltekintve a helyesírási javításoktól. Samuel Brewer csupán az énekek szövegét cserélte ki a 208. lapon közölt kivételével Szenci Molnár Albert zsoldárfordítására. Incipitmutatóra utaló kezdőszavuk a következők: 40: CXLVI. zsoldár. *Áldjad én lelkem az* – 161: V. zsoldár. *Úristen az* – 163: XIX. zsoldár. *Az egek* – 183: III. zsoldár. *Ó, mely sokan* – 185: XCI. zsoldár. *Aki a felséges* – 208: *Jövel Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket* – 254: XXIII. zsoldár. *Az Úr énnékem* – 255: CXVI. zsoldár. *Szeretem* – 257: CXVII. zsoldár. *Az Urat minden* – 308: LI. zsoldár. *Úristen, kegyelmezz* – 517: CIII. zsoldár. *Áldjad lelkem, Uradat* – 520: CXXXX. zsoldár. *Tehozzád teljes*. A kötetet *E könyvnek mutató táblája* (Y_{9a}-Y_{12a}) és *Rendi egynéhány ideillő szép zsoldároknak* (Y_{12b}) zárja.

E kiadvány szövegét a címlap és az előszó tanúsága szerint a lőcsei nyomdász, Samuel Brewer gondozta.

Cf. 1678!*, –,

Budapest Acad ⊕ – Budapest Nat ⊕
Olim: Lugossy Józsefnél Debreczenben

3442

ETWAS Deütsch aus der Leutsch dem ehrwürdigen achtbaren und wolgelehrten Hr. Johannes Gramsen von Neustad an der Heid in Francken, durch Gottes sonderbare Schickung der königlichen Bergstadt Iglo in Zips wolverordneten Prediger, alß derselbe ehrerbitig abgeholet und begleitet ward zur freündlichen Glückwüntschung mitgegeben von

ein paar guten Freunden anno 1668 den 28. Maji. Leutschau (1668) bey Samuel Brewern.

)² = [2] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1197

Köszöntő versek. – A költeményeket Johann Grams iglói lelkészi meghívása és a szepességi városba való elhozatala alkalmából 1668. május 28-ára írták barátai, ill. volt tanítványai: (1) *Christian Seelmann Pfarrer zur Leutschau* – (2) *Johannes Martinus Meisner Coburg. Franck.* – (3) *Petri Theodori und Jeremiae Christiani Seelmannen liebgewesener Lehr-Knaben*: a szerzői megjelölés egyúttal a vers címe is, amely *Zurufból* és *Nachrufból* áll.

Az első két költemény többször érintette a haza fogalmát, hiszen mindkét versíró, valamint az ünnepelt is Németországból, Frankföldről származott. A neustadi születésű Johann Grams először a lőcsei első lelkész, Christian Seelmann vendége és árva gyermekeinek tanítója volt, innen hívta meg őt az iglói evangélikus gyülekezet Michael Quendel lelképásztor mellé prédikátornak

A nyomtatványnak a lőcsei evangélikus könyvtárban őrzött unikum példányára először Borsa Gedeon hívta fel a figyelmet (MKsz 1963: 346), részletesen Ján Čaplovič írta le (1197).

Budapest Acad cop. – Levoca Ev ①

3443

EUPHROSZYNE hymenaeia in honorem ... m. Christiani Seelmanni, ecclesiae Leutschoviensis pastoris primarii, ejusdemq(ue) dioeceseos et incluti gymnasij inspectoris vigilantissimi ... cum ... Anna Evphrosyne ... Martini Frölichii b. m. diversorum in Silesia locorum, tum ecclesiae Cracoviensis in Polonia Augustanae confessioni addictae pastoris quondam ... relicta ... filia, nuptias celebrantis ... MDCLXIX d(ie) XIX. Novemb(ris) declarata a biga clientum ... Athenaei Eperiensis alumnorum. Leutschoviae (1668) typis Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4° – J

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1205

Lakodalmi versek latinul, magyarul, görögül és németül. – A költeményeket Christian Seelmann lőcsei első papnak, a lőcsei gimnázium felügyelőjének Anna Euphrosina Frölichhel, az elhunyt Martin Frölich, krakkói evangélikus lelképásztor lányával kötött esküvője alkalmából készítették az eperjesi kollégium tanulói. Az esküvőt 1668. november 19-én tartották. Az üdvözlő versek szerzői: (1–10) *Johannes Hoffmannus Teuchello-Thuringus*, ss. *theol. stud.*, aki kilenc számozott költeménnyel kronosztichonnal, *Cabbala* táblázattal, Christian Seelmann nevére írt anagrammákkal, cím nélküli görög, valamint *Anna Euphrosyne Frölichin Jungfer*

Braut című német költeménnyel, végül *Logogryphus Musicus* című kottás feladvánnyal köszöntötte a vőlegényt (A_{1b}–A_{3a}) – (11–18) *Wolfgangus Keüblingerus Günsiniensis Hungarus, I. N. J.* megjelöléssel, *Magister Christianus Seelmannus, ἀνάγραμμα, Aliud anagr. ex eodem nomine, Ad sponsam, Aliud*, valamint *Logogryphus* címmel, ezt cím nélküli magyar vers követi (kezdősora: *Ó mely nagy boldogság, noha e föld fölött*), végül *Eya!* című német költemény olvasható (A_{3a}–A_{4b}). – A kiadványt (19) *Johannes Keübingerus Günsiniensis Hung. Corollariuma* zárja (A_{4b}).

A kiadványt első alkalommal Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1963: 346). Ján Čaplovič (1205) a versgyűjteményt az első szerző, „Johann Hoffmann” neve alatt vette fel bibliográfiájába.

Ugyanerre az alkalomra több köszöntővers-gyűjtemény jelent meg Lőcsén (vö. 3446, 3447, 3449, 3450).

Cf. 3446, 3447, 3449, 3450

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop. – Levoča Ev ①

3444

EVLOGEMATA poetica, quis felicibus neogamorum tedis ... Gothofredi Titii, ecclesiae in reg. lib. civit. Mont. Schemnitz. evangel. archidiaconi ... sponsi et ... Euphrosynae, de ... Kaiserorum familia sponsae ..., Michaelis Heydt, urburarii patrii relictæ viduæ ... Matthæi Rittmulleri, in ordine senatorio primi et urburarii ... haud postremi ... neptis, Christo archigamo praeside ... MDCLXIX. die X. Januar, bona verba ... collegæ, fratres et amici dicunt. Leutschoviae (1668) Samuel Brewer.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1141 – Čaplovič 1198

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Gottfried Titius, selmechányai evangélikus lelkész és Euphrosina Keiser, Michael Heydt bányatulajdonos özvegyének, Matthæus Rittmuller szenátor és bányatulajdonos unokájának menyegzőjére készült. Az esküvőt 1668. január 10-én tartották. A párt a testvérek és barátok, valamint a vőlegény lelkészúrtársai köszöntötték költeményekkel: (1) *Johannes Windisch, eccl. Schemniciensis pastor et Montanarum senior* (A_{1b}) – (2) *Johannes Georgius Graff, ecclesiae ev. Cremnic. pastor* – (3) *Elias Greschner, eccl. Novisol. Germ. pastor* (A_{2a}) – (4–6) *Matthias Porsch, eccles. Neos. Germ. symmysta* latinul és németül (A_{2a}–b) – (7) *Johannes Bayer, min. Verbi apud Neosol.* (A_{3a}) – (8) *Johann Adam Hoffstätter, ecclesiae Schemnic. diaconus* (A_{3a}–b) – (9) *Esaias Pilarik, eccl. Slav. antist.* (A_{3b}) – (10) *Gotfrid Seiffert, Belobanensium pastor* (A_{4a}) – (11–12) *Georg Czember, Prediger in Grund Hoderitsch* németül (A_{4b}) – (13) *Caspar Schön Eper., lyc. Schemn. r.* (A_{4b}–B_{1a}) – (14) *Johannes Heinzelius, reipub. Novisol. civis ac literariae director* (B_{1b}) – (15–16) *Matthias Stürtzer, conr. und org. in Neusohl.* latinul és németül (B_{1b}–B_{2b}).

A sziléziai származású Gottfried Titius Selmebányán volt evangélikus lelkész, 1665–1670 között több alkalmi vers szerzője (3221, 2, 3681, 1, 3217, 1). 1672 után számúzték, életéről több adat nem ismeretes.

Ugyanerre az alkalomra üdvözlő beszéd jelent meg Thomae Elias tollából (vö. 3370), valamint három köszöntővers-gyűjtemény (vö. 3438, 3439, 3468)

Cf. 3370, 3438, 3439, 3468

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ② – Spišská Nová Ves *Ev* ③

3445

FAMA postuma ... matronae Annae Catharinae Seelmanniae, natae Zauchtleriae, ... m. Christiani Seelmanni, reg. lib. civit. Leutschov. pastoris primarij ..., nec non vicinarum ecclesiarum ejusdem territorii antistitis ..., ut et celebr. ibid. gymnasij ephori ... conjugis ... quippe in florentissimo aetatis suae, 32. vidl. anno, difficilimo parturientis nixu et non sine acerbissimo venerandi conjugis sui pusillaeq(ue) liberorum turbae, amicorum item dolore et luctu 3. Non. Xbris circiter nonam noctis a. ... 1668. ... extinctae. Quam ex condolentiae sincerae adfectu posteris commendare, uti debuerunt, ita voluerunt ... hic et nunc conscripti fratres in Christo, fautores et amici Montani, itemq(ue) remotiores ac viciniore alii. Leutsch (1668) typis Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1199

Latin és német gyászversek gyűjteménye. – A költeményeket Anna Catharina Zauchtlernek, Christian Seelmann lőcsei első lelkész feleségének 1667. december 3-án bekövetkezett halálára írták a házaspárnak a bányavárosokban élő, egyházi tisztséget viselő barátai és jóakarói. Az egyes gyászversek szerzői: (1) *Joh. Georgius Graff, eccl. ev. Cremn. pastor* (A₁b) – (2) német nyelvű vers *An seinem vielgeliebten ... Gönner, dem Christlichen Seelen Mann* címmel, ... *von Moder Michael Höher ...*, *Diener am Worte Gottes daselbst* (A₁b–A₂a) – (3) *Daniel Nekelius, eccl. Cremnitens.* (A₂a–A₂b) – (4) cím nélküli német költemény *Gottfried Titiustól* (A₂b–A₃a) – (5) német gyászvers, írta ...*Hr. Gevattern ... in Bösing Christoph Löhner Teutsch., ev. Pfarrer daselbst* (A₃a–A₃b) – (6) *Matthias Porsch, sym. Novisol.* (A₃b) – (7) *Ad in Domino defunctam* címmel *Jeremias Lepinius, eccl. Szalatnensis pastor et ven. cont. Zoliensis decanus* – (8) *A et Ω* című német költemény, szerzője *Matthias Höher, Evang. Pred. zu Cremlitz* (A₄a-b) – (9) *Anna Catharina Seelmannin* *ἀνάγραμμα* címmel az elhunyt nevére írott anagramma és vers: *Paulus Cuncius, Germ. ap. Varall. diac.* (A₄b).

A nyomtatványról először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič (1199) adott hírt. Anna Catharina Zauchtler halálára más gyászversgyűjtemények is megjelentek, vö. 3353, 3359, 3371, 3454, 3465.

Cf. 3353, 3359, 3371, 3454, 3465

Budapest *Nat* cop. – Kežmarok *Ev* ①

3446

FELICITER! Feliciter! Feliciter! ... m. Christiano Seelmann in lib(era) regia(ue) Levtschovia pastori ..., tertium sponso, hodie quidem cum ... Anna Evphrosyna Frölichin nuptias celebraturo laeti-lubentes acclamant et veterum voto verbo(ue) ter beatum, praefiscine tamen proclamant bene volentes, bene voventes in Christo fratres et fautores. Leutschoviae 1668 19. Novembr(is) typis Breverianis.

A⁴ = [4] fol. – 4^o

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1200

Lakodalmi versek latinul és németül. – Az immár harmadszor házasodó Christian Seelmann, lőcsei lelképásztort és Anna Euphrosina Frölichet köszöntötték jóakarói 1668. november 19-én tartott esküvőjük alkalmából a következő költeményekkel: (1) *Abraham Eccardus, Pfarrer in Leibitz* németül (A₁b–A₂a) – (2) *Joachimus Erythraeus, ib. archi-diac.* (A₂a) – (3) *David Spilenberger d., reipub. Leutsch. medicus ordin.* (A₂b) – (4) *Mart. Adami, diac. Leutsch., M. Christianus Seelmannus pastor Leutschoviensis. Anagr.* címmel (A₂b) – (5) *Christianas [!] Eccardus, Argumentum* megjelöléssel (A₂b–A₃a) – (6) *Paulus Cuncius, e. V., Ex anagrammate, magister Christianus Seelmannus* címen (A₃a–b) – (7) *Johannes Amoenius, n. t. eccl. Jemnik. minist., Epithalamium* címen (A₃b–A₄a) – (8) *Johann-Martin Meysner, Amicorum colloquentium triga* címmel németül (A₄a–b) – (9) végül *Martinus Cruselius, cantor Igloviens.* (A₄b).

A kiadványt először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič (1200) írta le.

Ugyanerre az alkalomra több köszöntővers-gyűjtemény jelent meg Lőcsén (vö. 3443, 3447, 3449, 3450).

Cf. 3443, 3447, 3449, 3450

Budapest *Nat cop.* – Levoča *Ev* ①

3447

FRÖLICHER Schall, mit welchem Gott dem allerhöchsten Herrn gejauchzet ... m. Christian Seelman(n), etc. als Breutgam und ... Anna Euphrosyna Frölichen als Braut auf ihren hochzeitlichen Ehe und Ehrentag war der 19. Novembr(is) des 1668. Jahre glückgewünscht die vor disem mit den weinenden Wittiber u(nd) Waisen weinende, nu(n) ... mit den Frölichen fröliche Freunde. Leutschau (1668) bey Samuel Brewern.

[]² = [2] fol. – 4^o

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1201

Lakodalmi versek. – A következő költeményekkel az előző évben megözvegyült Christian Seelmannt és Anna Euphrosina Frölicheret köszöntötték 1668. november 19-én tartott menyegzőjük alkalmából barátaik: (1–2) *Christoph Klesch, Pf. in Georgenberg u. derer XXIV. reg. not., Christian Seelman ávayp. ... Madrigalische Erläuterung* címmel, valószínűleg ő a szerzője az első, aláírás nélküli versnek is ([₁b) – (3) *Andr. Günther, Pfarrer in Kabßdorff* ([₁a) – (4–5) *Matthias Rosner, der Zeit Pf. zu Agendorff, Lob der Jungfer Braut* címmel és cím nélküli költeménnyel ([₂a-b) – (6) *Georg Launer, Pfarr. zu St. Wolffs* ([₂b).

A kiadványról első alkalommal Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič írta le (1201). Christoph Klesch benne található két verse miatt pedig bekerült Karl F. Otto és Jonathan P. Clark bibliográfiájába is (Bibl. Klesch. CK-35).

Ugyanerre az alkalomra több köszöntővers-gyűjtemény jelent meg Lőcsén (vö. 3443, 3446, 3449, 3450).

Cf. 3443, 3446, 3449, 3450

Budapest *Nat* cop. – Levoča *Ev* ☉

3448

GALLIKIUS, Johann: Hochzeit gedanken, welche über ... Michaelis Schierers, vornehmen Bürgers und Handels-Herrn in der königlichen freyen Stadt Epperies vnd ... Dorotheae Reisin, deß ... Johannis Reis, vornehmen Bürgers und an ietzo wolverordneten ... Bergmeisters in der königlichen freyen Berg-Stad Iglo ... Tochter den 16. Apr. ... 1668. zu Epperies angestellte hochzeitliche Freüde Johannes Gallikius, cantor in Iglo gehabt. Leutschau (1668) Samuel Brewer.

)² = [2] fol. – 2° – Orn., init.

MK II 1142 – Čaplovič 1202

Lakodalmi versek. – A kiadvány Michael Schierer eperjesi polgár és kereskedő, valamint Dorothea Reis, Joannes Reis iglói polgár és bányabíró lányának 1668. április 16-án tartott menyegzőjére készült. Az ifjú párt (1) cím nélküli ()(₁b–)₂(b) és (2) *Rätzel* című ()₂(b) verssel köszöntötte Johann Gallikius.

Johann Gallikius Rozsnyón született, 1656-ban iratkozott be a wittenbergi egyetemre. 1658-ban hazatért, és 1665-től iglói evangélikus kántortanítóként működött 1669-ben bekövetkezett haláláig.

Budapest *Nat* ☉

3449

ΓΑΜΗΛΙΑ solennitati nuptiali ... m. Christiani Seelmann, ecclesiae lib(erae), reg(iae)q(ue) civitatis Leutschoviens(is) filialiumq(ue) antistitis et inspectoris ... scholarchae ... patroni ac favoritis ..., sponsi, cum ... Anna Evphrosyna ..., Martini Frölich, ecclesiae quo(n)dam Nicopolitanae in baronatu Plesnensi Silesiae superioris pastoris ... ejusdemq(ue) fraternitatis senioris ... ut et Cracoviensium quorundam Augustanae confessioni addictorum mystae 20 annos solertissimi etc. hic Leutsch(oviae) ab exilio Christi civis et hospitis ... derelicta filia unica, sponsa matrimonium ineuntis ipso nuptiarum die 19. Nov(embris) ... MDCLXVIII. a doctentibus et discentibus quibusdam class(is) supp. ejusdem gymnasij dicata et consecrata. [Leutschoviae] (1668) [Brewer].

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1203

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Christian Seelmann, Lőcse, valamint a hozzá tartozó fiálék evangélikus lelképásztorának, továbbá a lőcsei gimnázium felügyelőjének Anna Euphrosina Frölichhel kötött esküvőjére készült. A menyasszony apja Martin Frölich, a sziléziai Mikolów evangélikus lelképásztora, és az ottani fraternitás esperese, később krakkói lelképásztor volt.

A költeményekkel a lőcsei gimnázium tanárai és tanulói köszöntötték az ifjú párt: (1–2) *Johann. Kemmel, L. gymn. pat. p. t. r., Post nubila Phoebus* címmel, valamint *Ex Rom. 12. 15.* bibliai textusra való hivatkozással, az utóbbi vers német nyelvű (A₁b–A₂a) – (3) *Johann Kretschmer, gymn. Leutsch. conr., Magister Christianus Seelmannus pastor Leutschoviensis, aváyp.* címen (A₂b–A₃a) – (4–5) *Thomas Johanni, p. t. cant. zu Leutsch.,* cím nélkül, a második vers német nyelvű (A₃a–b) – (6) *Johannes Cilikius, p. t. 3. cl. coll. (A₃b)* – (7) *Tobias Cruciger Neo Titschino Morav., 4 classis praeceptor* – (8) *Thomas Lassota, c. 5. a. (A₄a)* – (9–10) *Isaacus Gotsch, gymn. L. c. 6. aud.,* második, *Adjecit idem* aláírással ellátott verse német – (11) *Johannes Niclas Medziboriensis Sil., 7. cl. aud.* – (12) *Georgius Teitsch Beelens., ultimae cl. a.* – (13) *Simon Brnowius, p. t. g. L. al., Vota discipulorum quorunda(m) classium superioru(m)* címmel (A₄b) – (14) *Paulus Ridelius Transylv.* – (15) *Jeremias Lednicki Povaz.* – (16) *Georgius Bobrik Carpon.* – (17) *Johannes Antonius T. H. (B₁a)* – (18) *Andreas Foxius Trentschin.* – (19) *Nicolaus Holecus Bestercensis* – (20) *Paulus Borowski Waral.* – (21) *Georgius Koczy, al. g. L.* – (22) *Petrus Belzelius Trans. (B₁a–b)* – (23) *Andreas Rhenerus Trans. (B₁b)* – (24) *Adamus Procopi Scep.* – (25) *Johannes Raiki de Raik, nob. Ung. Szathm., Christianus Seelman. Aváyp.* címmel – (26) *Michael Orkuti H., Christianus Seelmanus vivat! Anagramm.* címen – (27) *Andreas Ahenari T. H., m. Christianus Seelman vivat! Anagramm.* címmel – (28) *Matthias Wölffel Günziniensis H., Christianus Sellmannus. Anagr.* címen (B₁b–B₂a) – (29) *Samuel Misko Leuts. Hung., Christianus Seelman. Anagr.* címen (B₂a) – (30) *Michael Kulmann Leutch. Hung., Christianus Seelman... címmel* – (31) *David Hauk Hung. Leutsch., M. Christianus Seelman vivat. Aváyp.* címen, – (32) *Tobias Chytyraeus [!] Silesius Nicopol., Christianus Seelmannus vivat! Aváyp.* címmel – (33) *Johannes Keüblinger Günz. Hung., M. Christianus Seelmannus vivat! Anagr.* címmel – (34) *Simon Schwidritzj Sil., Anna Euphrosyna jam sponsa. Anagr.* címmel (B₂b) – (35)

Julius Adamus Wilimowskj de Koykowitz nob. Sil, Anna Euphrosyna absq. H. Anagr. címen – (36) Adolphus Wilimowskj de Koykowitz nob. Sil, Magister Christianus Seelmannus et Anna Euphrosyna címen – (37) Ephraim Kretschmer Leutsch. Anna Euphrosyna. Anagr. címmel.

A kiadványról először Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič írta le (1203).

Ugyanerre az alkalomra több köszöntővers-gyűjtemény jelent meg Lőcsén. (vö. 3443, 3446, 3447, 3450).

A hely és nyomda megjelölése nélküli kiadvány nyomdai jellemzői alapján Lőcsén, Samuel Brewer műhelyében készült.

Cf. 3443, 3446, 3447, 3450

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop. – Levoča Ev ⊕

3450

ΓΑΜΙΚΑ μέλη honoribus ... m. Christiani Seelmann, pastoris eccl(esi)ae Leutschoviensis ... ut et gymnasij ibid(em) vicinarumq(ue) filialium ephori ..., nunc tertium ... sponsi, nec non ... Annae Evphrosynae ..., quondam ... Martini Frölich, variarum ecclesiarum in Silesia coetus item confessioni Augustanae addicti, qui Cracoviae in Polonia Christo colligebatur, mystae, dum viveret fidelissimi, ex superstite adhuc ... Euphrosyna nata Leonhartiana susceptae atq(ue) relictae filiae unicae, sponsae dicata, ipsa nuptiarum solennitate, quae incidit in 19. Novembr(is)... MDCLXVIII. ab amicis et fautoribus Neosolensibus. [Lőcse](1668) [Brewer].

A⁴ = [4] fol. – 4^o

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1204

Lakodalmi versek latinul és németül. – A költeményekkel Christian Seelmann lőcsei lelkipásztort, a gimnázium és a város környéki gyülekezetek felügyelőjét köszöntötték harmadik házasságkötése alkalmából besztercebányai barátai és jóakarói. A menyasszony, Anna Euphrosina Frölich apja Martin Frölich felső-sziléziai evangélikus lelkész, esperes, húsz évig krakkói evangélikus lelkipásztor volt, élete végén Lőcsén tartózkodott. Anyja Euphrosyna Leonhart volt. Az esküvőt 1668. november 19-én tartották. A költemények szerzői: (1–2) *Matthias Porsch, symm. eccl. orthod. Novisol.*, akinek második költeménye német (A₁b) – (3) *Johannes Heinzelius, reipub. Novis. civis et urbur.* (A₂a) – (4) *Matthias Stürtzer, gymn. Neosol. rector et ibid. org.* (A₂a–b) – (5–6) *Thomas Steller, conr.* cím nélkül és *Aenigma* című verssel (A₂b–A₃a) – (7) *Georg Schütze, deutscher Cantor* németül, a *Gaudia post luctum, post nubila ridet Apollo* szállóigét használva címként (A₃a–b) – (8) *Florianus Stranovius, cant. chor. Slav. Novis. et coll. 4. class.* (A₄a) – (9) *Georgius Fakler, 5. class. coll.* – (10) *Jacobus Kelneki, p. t. gymn. Neosol. 6. class. coll.* – (11) *Georgius Richter, gymn. Neosol. cl. 7. coll.* (A₄b) – (12) *Paulus Blecher Leutschov.*

A kiadványról először Borsa Gedeon tudósított (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič (1204) írta le. A hely és nyomda megjelölése nélküli kiadvány nyomdai jellemzői alapján Lőcsén, Samuel Brewer műhelyében készült.

Ugyanerre az alkalomra több köszöntővers-gyűjtemény jelent meg (vö. 3443, 3446, 3447, 3449).

Cf. 3443, 3446, 3447, 3449

Budapest *Acad cop.* (Kežmarok + Levoča) – Budapest *Nat cop.* (Kežmarok + Levoča) – Kežmarok *Ev* ① – Levoča *Ev* ①

Honoris et amoris testimonia et monumenta posthuma memoriae felicissimae ... viri ... dn. Iohannis Serpili... Leutschoviae 1668. – Vide 2776

3451

ΓΣΟΥΗΦΑΤΑ παρηγορικά hoc est calculi consolatorii metris haut ametris concise dilucidati, parentibus infucate Christianis, ... d. Johanni-Georgio Graf, mystagogo ecclesiae Auriomontanae ..., inspectori paroeciarum vicinarum ..., scholarchae scholae civicae ... nec non ... dn. Judithae Handlianae ... natuli Johan-Georgii e mortalitate ad immortalitatem, ex infelicitate ad felicitatem discessum dolenter ferentibus, cum ... ejus corpusculum in arcis aede solemniter octavo Novembris, horis a prima pomeridianis, anno τῆς χριστογονίας supra sesquimillesimum centesimum sexagesimo octavo sepeliretur, oblati ab alumnis primae et secundae curiae scholae Crembniciensis. Leutschoviae (1668) typis Samuelis Brevver.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

Bucsay 63 – Čaplovič 1194

Gyászversek. – A költeményeket Johann Georg Graff körmöcbányai diák halálára írták 1668. novemberében diáktársai a gimnázium első és második osztályából. A 3–5. költemény kivételével valamennyi gyászvers az elhunyt nevének különböző formáihoz csatolt olyan rövid idézetet, mondást, amelynek számértéke *arithmologice* vagy *caballistice* megegyezett a név számértékével, majd ehhez fűzték a szerzők verseiket. A gyűjteményben a *Primae curiae commilites* és *Curiae secundae commilitiones* részcímek alatt a következő személyek gyászversei szerepelnek: *Primae curiae commilites*: (1) *Johannes Bahil Badinensis* (A₁b) – (2) *Johann Jzip Hajensis* (A₁b–A₂a) – (3–5) *Johannes Medvetzki Scepusio Olass.* három költeményt is szerzett. Az első kronodisztichon a halál évével, hónapjával és napjával, a második az elhunyt nevének anagrammája, amelyhez a versíró hat, egyenként az 1668-as évszámot adó kronosztichont csatolt, a harmadik költeménynek címébe az 1668-as évet írta, aláírásába pedig újabb kronosztichont foglalt (A₂a) – (6) *Elias Telconinus Megacomienensis* (A₂b) – (7) *Samuel Coleda Holicensis* – (8) *Tobias Jacobi Schempytiensis* (A₂b–A₃a) – (9) *Andreas Schmal Netzpalitanus* (A₃a) –

(10) *Samuel Albini Posoniensis* – (11) *Henricus Zucher Silesius* – (12) *Jacobus Szambocreti Brisnensis* – (13) *Nicolaus Macovius Heiniciensis* (A₃b) – (14) *Gottfried Ferber Crembniciensis* – (15) *Samuel Fascho Uyheliensis* – (16) *Ferdinandus Freisseisen Crembniciensis* (A₃b–A₄a) – (17) *Joh. Jacobus Sartoris Crembniciensis* (A₄a) – (18) *Nicolaus Roenefeld, Crembniciensis*.

Curiae secundae commilitiones: (19) *Thomas Schreiber Modrensis* (A₄b) – (20) *Christianus Rotarides Cossensis* – (21) *Andreas Utrata Dobó Sáárosien.* – (22) *Michael Bulowski Turocenus* – (23) *Georgius Schmidt Neo-Stubnensis* – (24) *Michael Wagner Basingensis* (B₁a) – (25) *Georgius Großmannus Oslaniensis* – (26) *Martinus Sartoris Galgociensis* – (27) *Matthias Keyser Schemniciensis* – (28) *Tobias Stephani Schemniciensis* (B₁a–B₁b) – (29) *Johannes Georgius Stephani Crembniciensis* (B₁b) – (30) *Michael Sinapius Szacolcensis* – (31) *Johannes Ferber Crembniciensis* (!) – (32) *Michael Ferber Crembniciensis* – (33) *Andreas Benedicti Rosaebergensis* – (34) *Elias Schallmannus Crembniciensis* (B₂a) – (35) *Johannes Meßerschmied Crembnitz.* – (36) *Samuel Rasi Totpronensis* – (37) *Esaias Vicianowitz Batoviensis* – (38) *Elias Foltan Prividiensis* – (39) *Georgius Szambocreti de eadem* – (40) *Johannes Hermannus Roth Cremb.* (B₂b) – (41) *Johannes Schumbergius Frivaldensis* – (42) *Jonas Gelenius Predmiriensis*. A gyászverseket ismét kronosztichon zárja, végül a latin ábécé számértékkulcsa: *Clavis solvens ισοψηφα.*

Johann Georg Graff, körmöcbányai evangélikus lelkész és Judith Handliana Johann Georg nevű fia, a helybeli evangélikus gimnázium tanulója 1668. november 6-án hunyt el, és november 8-án temették a körmöcbányai várban.

A nyomtatványt a hallei magyar könyvtár anyagából Bucsay Jenő ismertette (63). Ez alapján vette fel bibliográfiájába Jan Čaplovič is (1194).

Budapest Nat cop. – Halle Univ ⊕ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3452

KLESCH, Daniel: *Inauguratio novi rectoris, hoc est actus introductionis, cum ... dn. Johannes Schnazingerus de Valle Minorum Montanus, superiori an(n)o ex academia Wittebergensi redux .. Samuelius Pomarii, ... in Athenaeo statuum, quod Epperiessini est, directoris ... praevia legitima vocatione primum rector scholae Olassinae salutaretur, solenni(ue) more ac ritu coetui docentium praeficeretur prid. Calend. Maji ... MDCLXIIX, nomine, autoritate et jussu ... senatus susceptus per scholae inspectorem, m. Danielelem Kleschium Iglowiensem, .. pastorem Olassiensem et ven. frat. XXIV regalium pastorum in Scep. oratorem ordinarium et seniorelem. Leutschoviae (1668) formis Samuelis Brever.*

A⁴ = [4] fol. – 4^o

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1207

Iskolaigazgatói beiktatás leírása és üdvözlőversek. – A kiadvány abból az alkalomból készült, hogy Daniel Klesch szepesolaszi lelképásztor 1668. április 30-án ünnepélyesen beiktatta Johann Schnatzinger szepesolaszi rektort. Amint a címből kiderült, Samuel Pomarius eperjesi

rektor hívta meg őt erre az állásra. A címlap hátán *Melchior Geitnerus, ante in hac schola Ollassiensis rector, nunc ecclesiae hujus Germ. diaconus* cím nélküli verse szól utódjához. Ezután kezdődik Daniel Klesch szepesolaszi lelkipásztor pontos beszámolója az ünnepségről (A₂a-A₃b). Első sorainak kronosztichonjai az 1668. évet adják. A beiktatás áhítattal kezdődött reggel hat órakor az iskolában. Ezen a kántor *Adamus Lipowsky* volt. A *Veni sancte Spiritus* eléneklése után került sor Daniel Klesch beszédére, amelynek az iskolák fontosságáról szóló részletét közölte is a szerző. Ezután az új rektor szólt, majd a lelkipásztor átnyújtotta az iskola jelvényeit. Az új igazgatót a diákok műsorral köszöntötték. Ennek szereplői a következő tanulók voltak: *Ex Primanis: 1. Joh. Frölich Warall. – 2. And. Greskowitz – 3. Joh. Holecus – 4. Samuel Geitner Waralien. – 5. Michael Wentzel Eremitanus – 6. Joh. Benedicti – 7. Paulus Galkowitz. – Ex Secundanis: 8. Johan. Dominik Ollassien. – 9. Dan. Sculteti Repassi – 10. Georg Dolovicenus – 11. Dan. Steinhauss Ollassien. – 12. Jac. Roxer, jud. Ollassien. fil. – 13. Val. Perach Waralien. 14. Christ. Dan. Kleschius* köszöntötte sapphói formában írt verssel az új rektort. A korábbi műsor-számokkal ellentétben e verset Daniel Klesch teljes terjedelmében közölte (A₄a-b). Ennek szövege mellett marginális jegyzetek tájékoztatnak arról, hogy a 12 szakaszos vers 5-8. versszakát *ad melodiam hymni: Aufer immensam*, utolsó négy szakaszát pedig a *Dicimus grates* kezdetű ének dallamára adta elő szerzője, a tanulóifjúság tapsa kíséretében.

Johann Schnatzinger (1640–1678 után) a Zólyom megyei Úrvölgyben született. Wittenbergi tanulmányai után először Eperjesen, majd Szepesolasziban volt rektor, majd ugyanott 1670-től evangélikus lelkész. 1674-es száműzetése után Lengyelországban élt.

E nyomtatványról először Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 346), majd Ján Caplovič írta le (1207). Felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-17, CDK-1).

Budapest Acad. cop. (Levoča) – Martin Nat ①

Olim: Levoča Ev

3453

KLESCH, Daniel: *Salve illvstrissime et excellentissime princeps ac domine, dn. Stanislave Heraclie, comes in Wisnicz et Jaroszlaw Lvbomiersky, sacri Rom. imp. princeps capitaneus, Scepusiensis bellicosissime Atlas, arcis Lublowiensis et bonorum ab ea dependentium fortissime dynasta, in utroq(ue) Poloniae et Hungariae regno celsissime domine, nobis naturaliter clementissime, anno durae atque variae calamitatis. [Leutschoviae] (MDCLXVIII) [Brewer].*

[]² = [2] fol. – 4^o

Sztripszky II 2601/149 ← MKsz 1890: 271 – Čaplovič 1208

Dicsőítő beszéd. – A címlap hátán kezdődő beszéd Heraclius Stanislaw Lubomirski szepesi starosztja, lublói kapitány dicsőítésére készült. Bővebb formában *in arce Lublyo* 1668. október 21-én mondta el szerzője a szepességi városok lelkészeinek, grófjának és bírának a nevében, miként ezt a beszéd végén a következőképpen közölte: *a m. Daniele Kleschio, Neoc.*

s. *Iglowiensi, poeta laur. caes., n.t. eccl. Ollassiensis parochi etc. almae frat. XXIV. regalium seniore ac oratore, suo ven. contub. XIII. oppidanorum pastorum, comitis et iudicum nomine.*

Ezt a kiadási hely megjelölése nélkül megjelent nyomtatványt először Horváth Ignác ismertette (MKsz 1890: 271). Az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (II 2601/149). Ján Čaplovič (1208) a betűtípusok alapján lőcsei nyomtatványnak tartotta. Ezt Pavercsik Ilona a betűtípusok alapján megerősítette (szóbeli közlés). Ugyanő elemezte részletesen e beszédet (Stanislav Heraklius Lubomirski v spišskej literatúre. = Z minulosti Spiša. Ročenka Spišského dejepisného spolku v Levoči. VII-VIII. ročník 1999/2000. Zostavil Ivan Chalupecký. Levoča 2001, 99–100.)

A nyomtatvány könyvészeti leírását és példányaikat ld. Bibl. Klesch. DK-19.

Budapest Nat ① – Halle Univ ① (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3454

LUCTUS Sempronensis fatum matronae castissimae ... Annae Catharinae, natae Zavchtleriae ... d(omi)ni m. Christiani Seelmanni in reg. lib.q(ue) superioris Hungariae civitate Leutschovia pastoris primarij, vicinarumq(ue) in agro Leutschoviensi ecclesiarum et gymnasii inspectoris longe meritissimi, conjugis anno aerae Christianae MDCLXVII. d. 3. Decembris defunctae plangens. [Leutschoviae] (MDCLXVII) typis Samuelis Brever.

A⁴ B² B(bis)⁴ C² = [12] fol. – 4°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1178

Latin és német gyászversek gyűjteménye. – A kiadványt nagyjából Sopronban és környékén, ill. egyes alsó-magyarországi városokban élő barátok, ismerősök állították össze Anna Catharina Zauchtlernek, Christian Seelmann lőcsei első lelkész és a gimnázium felügyelője feleségének a halálára. Az egyes gyászversek szerzői a következők: (1) *Scazon* címmel *Johan. Conr. Barthius* (A₁b) – (2) *Olearius* vigasztaló művére utalt versének aláírásában: *Hisce d. d. Johan. Oleari libellum (cui titulus: Wittber/Wittben u. Waisen-Trost, Hulff u. Rath etc. amico iterum viduo compatiens donat amicus, Matthias Langius* (A₂a) – (3) *Epitaphium* című gyászverssel *Christoph. Sobitschius, eccl. Sempr. min.* – (4) *Melchior Gartnerus Schemnitio Hung., in ecclesia Günciensium Germanica pastor p. t. solitarius* (A₂b) – (5) *Henricus Trost, concion. in templo Xenodoch. Sempron.* – (6–7) *Defuncta ad superstitem maritum* című gyászvers, továbbá német nyelvű költemény, szerzője: *Jeremias Sonnentag, past. Evang. et orthod. in ... oppido Rust* (A₂b–A₃a) – (8) német nyelvű vers: *Hieronymus Christoph Foman, Pfarrer zu Loiberßbach* (A₃a–A₃b) – (9) szintén német nyelvű gyászvers: *Matthias Rosner, Pfarr. zu Agendorf u. Wonndorf* (A₃b) – (10) latin epigrammát írt *Johann. Christophorus Galli, Harkensis eccl. p.* – (11) *Trost-Schrift* című gyászversét ajánlotta ... *seinem lieben Herrn Praeceptor zu Trost ... Georg Launer, Pfarrer zu St. Wolffs.* (A₄a–b) – (12–13) két német nyelvű költemény: *I. Klag-Rede der hochbetrübten Frau Mutter über den unverhofften ... Abschied ihrer Tochter* és *II. Trost-Rede der seelig entschlaffenen Frauen, damit sie die hochbetrübte Frau Mutter aufrichtet.* szerzője *Andreas Lamius Rustio-Hung., Pfarrer zu Meerwisch* (A₄b–B₁b) – (14) a *J. J. F. V. G.*

A. T. monogramú szerzőtől német nyelvű vers (B₁b) – (15) anonim szerző német nyelvű gyászverse, amelybe *Grabschrift* címmel az elhunyt életét és dicséretét is belefoglalta (B₁b–B₂b) – (16) *Daniel Fabrius, ecclesiastes Cunoschovanus, κληήρης 1668. 2. Januarij* (B(bis)₁a) – (17) *Georgius Chladni ad Templum D. Johannis vulgo Berg indig. minister* (B(bis)₁a–B(bis)₁b) – (18) *Johannes Heinzelius, inclitae reip. Novisol. civis ac literariae director* (B(bis)₁b–B(bis)₂a) – (19) *Matthias Stürzer, gymn. Novis. conr. et ibid. org.* (B(bis)₂a–b) – (20) *Cremnicii Joh. Pinnerius, electae comunitatis ib. orator primarius* (B(bis)₂b–B(bis)₃a) – (21) német nyelvű gyászvers: *Andreas Richter, rector zu Bösing* (B(bis)₃a–b) – (22) *...praeceptor quondam fidelissimo ... Mich. Rithalerus Modrens. Pan., h. t. sch. patriae rect.* (B(bis)₃b) – (23) *Samuel Wencelius Sempron., ss. th. stud.* (B(bis)₃b–B(bis)₄a) – (24) német nyelvű költeményt írt *Jonas Mayrhofer* (B(bis)₄a–b) – (25) *Joh. Cilikius, p. t. coll. gymn. Leusch.* [!] (B(bis)₄b) – (26) *Matthias Demos, coll. class. 3. in gymn. Crem.* (C₁a) – (27) *Martinus Cruselius, 3. cl. collega* (C₁a–C₂a) – (28) német nyelvű gyászvers *Letzte Unterredung der seelig verstorbenen Fr. Pfarrerin* címmel, szerzője: *Wolfgang Keüblinger aus Güns in Nieder Ung., der Kinder bisshergewesener Haus Zuchtmeister* (C₂a–C₂b) – (29) ismét német verset írt *Matthias Wölfel. Ginz. Hung.* (C₂b) – (30) Végül *Johannes Keüblinger Ginz. Hung.* latin nyelvű gyászversével zárul a kiadvány.

Anna Catharina Zauchtler 1635-ben született Sopronban. Tíz gyermeke közül csak öt maradt életben; tizenegyedik gyermekének világrahozatalakor, vele együtt halt meg 1667. december 3-án. A 15. gyászvers írója nem ismerte a pontos halálozási dátumot, ugyanis az 1668-as évet tüntette fel.

A nyomtatványt Borsa Gedeon fedezte fel (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič vette be bibliográfiájába az 1667-es évnél (Čaplovič 1178). A kiadvány impresszuma nem tüntette fel a nyomtatás évét, de két gyászvers is 1668-as dátumot tartalmaz, ezért a művet feltehetően már 1668-ban nyomtatták ki Lőcsén. A gyászversgyűjtemény terjedelme nem a szakirodalomban szereplő 10, hanem 12 számozatlan levél, egy két levélből álló „B” füzet után ugyanis a „B” füzetjel a nyomtatványban megismétlődik.

Anna Catharina Zauchtler halálára más gyászversgyűjtemények is megjelentek, vö. 3353, 3359, 3371, 3445, 3465.

Cf. 3353, 3359, 3371, 3445, 3465

Budapest *Nat cop.* – Kežmarok *Ev* ①

Medvetzki János: *Svada genethliaca ... Leutschoviae 1668.* – Vide 3557

3455

MONUMENTUM gloriae admodum reverenda dignitate ac eruditione singulari clarissimi ... dn. Tobiae Erytraei, antistitis ecclesiae Belensis, ... ut et XXIV. reg. distinctis vicibus senioris ... jam beatissimi, qui III. Non. Octobr. ante 12. noctis an. Ch. 1668., aetatis suae 69., offic. eccles. 48. vitam una cum officio post superatos fere triennales ... dolores ... deposuit,

pie placideq(ue) in Domino obdormivit, ex meritis ejus erectum ab amicis. Leutschoviae 1668 literis Samuelis Brever.

A³ = [3] fol. – 4^o

RMK II 1144 – Čaplovič 1210

Gyászversek latinul és németül. – E ma csupán egyetlen példányból ismeretes nyomtatvánnyal az 1668. október 5-én elhunyt Tobias Erythraeus szepesbélaei lelkésztől, a 24 királyi város fraternitásának seniorától búcsúztak barátai. [1] Cím nélkül, latin–német bilinguis verset írt *Christianus Seelman, pastor Leutschov.* (A₁b) – [2] *Ad lugentes, pie defunctum, amicos lectissimos* címen küldött verset a távollévő (*absens*) *Martinus Adami, diac. eccl. Leutschov.* (A₂a) – [3] Cím nélkül *Joh. Kemmelius, gymn. L. r., affn.* (A₂a-b) – [4] *Tobias Erythraeus anagr.* címen *Johannes Kretschmer, conr. g. Leut.* – [5] *Epitaphium* címen *Matthias Gosnovicer junior, Llc.* (A₂b). Az „A” ívfűzet harmadik levelének rektóján és verzóján a második levél rektójára és verzójára nyomtatott versek változtatás nélkül megisméltődnek. Valaki kézírással ezen a harmadik levélen az A₂ fűzetjelet A₃-ra javította, de a szöveg szerinti egyezést nem vette észre. Elképzelhető, hogy volt folytatás is, mert a nyomtatvány lezárásának nincsen tipográfiai nyoma.

Tobias Erythraeus a címlap tanúsága szerint életének 69., egyházi szolgálatának 48. esztendejében halt meg 1668. október 5-én.

E nyomtatvány egykor megvolt Cornides Dániel könyvtárában (Bibl. Hungarica 128) is. Ennek katalógusa alapján adott róla hírt Szabó Károly (RMK II 1144), majd Ján Čaplovič (1210). A ma ismert egyetlen példány újabban került csak elő.

Budapest *Nat cop.* – Szeczin *Civ* ①

Olim: Cornides Dániel könyvtára

3456

<Nový a starý kalendár Kristofa Neubarta na rok 1669. Levoča 1668 Brewer. 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3101!

3457

(PANCRATIUS, Michael:) *Supplementum Rhenianvm, in usum illustris statuum Evangelicorum, quod Eperiessini est, lycei scholarumq(ue) humaniorum ejusdem concinnatum, anno MDCLXVIII. Leutschoviae*

(MDCLXVIII) typis Breverianis, impensis dni Matthiae Patzeri, civis Eperiensis.

A⁸-F⁸ G⁷ = [55] fol. – 8^o – Orn.

RMK II 1145 – Čaplovič 1212

Latin nyelvtan. – A címlap hátán az *Autor* külön szöveg nélküli ajánlást szentelt *Emerico Theōkeōli de Kesmark, perpetuo in Arva, ejusdemque ac Maramaros comitatum supremo ac perpetuo comiti ... Emerico Petrōczii de Petrōcz, perpetuo de Caszsza ... et ... Francisco Pongracz de Ovar etc., in ... statuum lyceo humanitatis studiosis* (A₁b). Ezt *Christiano lectori salutem!* követi, amelyet *Michael Pancratius d. p. p. et lycei praefectus* 1668. április 23-án keltezett (A₂a–A₄a). A főrészt Johann Rhenius *Compendium Latinae grammaticae* című nyelvtanához készült kiegészítéseket tartalmazza a következő fejezetekben: *Classis prima, ad orthographiam ... directa* (A₄b–A₇a) *His additur syntaxis parvistarum* (A₇a–A₈b) – *Classis secunda de regulis generalibus nominum agens* (B₁a–B₂b) – *Classis tertia de regulis specialibus nominum agens.* (B₂b–B₆a) – *Classis quarta... de autoritate figura et casu* (B₆a–B₇b) – *Classis quinta verbi regulas generales tradens* (B₇b–B₈a) – *Classis sexta regulae speciales omnium conjugationum regularium representans* (B₈b–C₇a) – *Classis septima. Verborum deponentium et anomalorum regulae speciales* (C₇a–C₈a) – *Classis octava. Versus differentiales vocumque significationes proprias exhibent* (C₈a–F₂a) Ezután külön alfejezetben: *Regulae generales de syllabarum dimensione* (F₂b–F₈b) – *Classis ultima copiam verborum modosque variare volentibus ex probatissimis Latinae linguae scriptoribus exhibet* (G₁a–G₇b).

Pancratius az előszóban elmondja, hogy a pár hónapja fennálló eperjesi evangélikus főiskola diákjai számára össze kívánta foglalni mindazokat a tudnivalókat, amelyek Johann Rhenius latin nyelvtanából kimaradtak. Könyve utolsó fejezetének alapjául pedig Erasmus *De copia verborum et rerum* című műve szolgált. Rhenius nyelvtana népszerű tankönyv volt Felső-Magyarországon (vö. 2327 és Bartók 27).

A tankönyv az impresszum tanúsága szerint Matthias Patzer eperjesi polgár költségén jelent meg. Órola annyi ismeretes, hogy Breznóbányán született, és mint eperjesi polgár és kereskedő, verset írt 1662-ben (3047).

Cf. 2327*; –, →

Alba Iulia ②* – Budapest *Nat cop.*(Sárospatak) – Cluj-Napoca *Acad* ① – Dolný Kubín ① – Martin *Nat* ① – Sárospatak *Ref* ① – Sibiu *Mus* ②

3458

PAVLOVITZ, Michael: *Exercitatio theologica, qua ζητημα de vocatione ministrorum ecclesiae, ... sub praesidio m. Matthiae Stürzeri, gymnasii Novisoliensis conrectoris, ... domini praeceptoris, fautoris ac promotoris ... ad ... προσδιάλεξις προπονιtur a Michaele Pawlovitz Turoceno-Jessenensi,*

gymnasii ejusdem alumno, ad diem ... Augusti anno MDCLXVIII. Leutschoviae (MDCLXVIII) literis Samuelis Brever.

A⁶ = [6] fol. – 4°

RMK II 1149 – Sztripszky II 2603/151 ← MKsz 1890: 264 – Čaplovič 1213

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlapon olvasható *Conrector* szót némely példányban egykorú kéz áthúzással *Rector*-ra javította. A címlap hátán olvasható ajánlás két változatban ismeretes. Az egyik *Judicibus et senatoribus ... civitatum Cassoviensis, Leutschoviensis, Eperienensis, Cremnicensis, Schemnicensis, Brisnabanensis nec non ... Davidi Lani ... civitatis Brisnabanensis protomystae ...*, *ut et quinque comitatum superattendenti ...*, *Danieli Quetonio seniori; et decanis ... contub. Turocensis... Samueli Quetonio pastori ...*, *civitatis Lubecensis primario; Johanni Milochovsky, antistiti eccl. Radvanen. ... nec non ven. cont. Zolien. notario...; Georgio Chladni, ministro ad aedem S. Johannis, vulgo Berg ... moecenatibus* szól (A-variáns). A másik *Amplissimo ... reipubl. Novisolien. magistratui, judici reliquisque ... senatoribus ... nec non ... viris ... Martino Mikoy, notario primario, ... Michaeli Fischer ... γραμματει jurato ...*, *Erasmus Kraudi, ... nat. Germanicae oratori, ... Matthiae Merwaldt, ... Stephano Kochlatsch, ... Johanni Müller, civibus circularibus et XXIV viris ...*, *Matthiae Hornung, ... Balthasari Srnka, ... Balthasari Beniak, ... XXIV. viris ...*, *Georgio Pfandt, pharmacopol. ... XXIV viro ...*, *Johanni Roser, ... scribae ...*, *Georgio Thessacio, ... Michaeli Klement, ... Jacobo Guth, ... Johanni Haupt, ... Johanni Čzeren, ... Johanni Goldhammer, ... Samueli Molner, ... Jacobo Jassk, ... Johanni Dworsky, civibus, ... Jacobo Wrbicky, incolae in possessione vulgo Meyer primario.* (B variáns) Az aláíró *Michael Pawlovitz Thuroceno. Jessen., auctor et respondens.*

A főrészt élén a tételek témáját kifejtő kérdés olvasható: *Quaestio: An jus vocandi ministros Verbi Divini competat toti ecclesiae?* E szerint a katolikusok és arminianusok véleménye egyaránt eltér az evangélikusokétól. A katolikusok ugyanis kizárják a népet, azaz a laikusokat a prédikátorok elhívásának jogából, az arminianusok viszont kizárólag a világi hatóságra ruházzák ezt a jogot. A válasz három részre tagolódik *I. Status controversiae formatio* (A_{2a}–A_{3a}); *II. Sententiae nostrae confirmatio* (A_{3a}–A_{4a}); *III. Adversae sententiae confutatio* (A_{4a}–A_{5b}). A tételek végén kronosztichon olvasható, amelynek értéke 1668. A kiadványt négy üdvözlő vers zárja (A_{6ab}): [1] *Michaeli Pawlovitz hactenus suo discipulo...*, szerzője *Johannes Heinzelius, reipubl. Novisol. sympolitae et urburarius Schemn. pariter in Jeraba, Voitza et Jeřena.* [2] Cím nélküli vers, szerzője *Martinus Cruselius, gymnas. Neosol. coll.* [3] *Ad praestantiss. dn. a. et resp., affinem et condiscipulum suum ... Michael Paulowitz, iroja Thom. Finalis, Solio-Hajnicen. ej. gymn. alumnus.* [4] Cím nélküli költemény, aláírója *Johann. Kmetovinus, Turoc-Haj. gymnas. alumnus.*

Ezeket a vizsgatételeket a besztercebányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1668 augusztusában. A vizsgáztató az iskola rektora, Matthias Stürtzer volt. A vizsgázó, aki egyúttal a tételek szerzőjének mondja magát, Michael Pavlovitz.

Bár a kiadványról Szabó Károly a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának példánya alapján teljes leírást adott (RMK II 1149), Hellebrant Árpád ugyanezen példányról újabb leírást tett közzé (MKsz 1890: 264).

Bratislava Acad ②* (A-variáns) – Budapest Acad ① (A-variáns) ②* (A-variáns) – Halle Univ ① – Martin Nat ① (A-variáns) – Prešov Scient ① (B-variáns)

3459

POMARIUS, Samuel: De veritate religionis Lvtheranae dispvtatio theologica altera, quam in ... gymnasio Epperiessinensi ... statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum publice defendere sustinebit ... Nicolavs Petröczy, liber baro de Petröcz, praeside Samuele Pomario, ss. theol. d. ejusdemq(ue) et linguarum orientalium professore publico primario, gymnasiiq(ue) dicti moderatore ac direttore supremo, ad diem Martij (21 Aprilis) a. C. MDCLXIII. Leutschoviae (1668) typis Samuelis Brever.

A⁴-C⁴D² = [14] fol. – 4°

RMK II 1146 – Čaplovič 1214

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Stephano Petröczy de eadem, ... perpetuo et haereditario domino arcis Kaszsza ..., parenti suo, aláírása: Respondens et praeses.* A főrész *Theses theologicae de veritate religionis Lutheranæ* belső címmel kezdődik és 25 tézist foglal magában. Az utolsó lapon *Ad thesin XIV* (tollal javítva XII) *mantissa* zárja a nyomtatványt.

Ez a tézisfüzet a második része az előző évben azonos címmel megjelent vizsgatételeknek (3365). Itt fejti ki Samuel Pomarius a lutheranus vallás igazsága mellett szóló 3–6. érvét.

Ezeket a vizsgatételeket a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján vitatták meg, a címlap nyomtatott szövege szerint 1668 márciusában. Ezt a dátumot korabeli kézirással a budapesti Országos Evangélikus Könyvtár példányán áthúzták, és „21 Aprilis”-ra javították. A vizsgáztató Samuel Pomarius igazgató, a teológia és a keleti nyelvek professzora volt, a vizsgázó báró Petröczy Miklós, Petröczy Kata Szidónia költőné testvérbátyja (ld. még részletesen RMKT XVII/16 633–634). Eperjesi tanulmányainak idejéből fennmaradt leveleit S. Sárdi Margit adta ki (Magyar Pedagógia 1991: 231–242).

Cf. 3365

Bratislava Acad ②* – Budapest Ev ① – Budapest Nat ① ① ②* – Kezmarok Ev ① – Levoča Ev ① – Martin Nat ① – Wittenberg Ev ①

Olim: Akad (Budapest)

3460

PRACTICA arithmetica, az az számvető tabla, mellyben minden-féle adásról és vételről akar minémü kereskedésbenn-is bizonyos számoknak sum(m)áját készen és könnyen feltalálhatni Padvai Julius Caesar által irattatott, most pedig újobban e' gyönyörű kis formában ki-botsáttatott. Lötzen MDCLXVIII Brever Samuel.

A⁸-O⁸ = [112] fol. – keskeny 16°

MKsz 1924: 96 – Čaplovič 1193

Szorzótablák. – E kiadásról elsőként Havrán Dániel adott hírt (MKsz 1924: 96). Tartalma és beosztása teljes egészében egyezik a Váradon 1653-ban és a Lőcsén 1667-ben megjelent kiadással (2506 és 3362).

Cf. 1063!*, 2183!*, 3362, – →

Budapest *Nat* ①

3461

SCHÖN Gáspár: *Positionum theologicarum decas I. de theologia in genere, quam ... sub praesidio m. Caspari Schön Eperiessino Hung., in acad. Witteb. fac. phil. adsses. et lycei Schemniciensis rectoris primarii a. o. r. MDCLXIX. die 23. Martii, hora antemer. publice ventilandam suscepit Paulus Schimrack Waralliens., p.t. classis II. ibidem collega, respondens. Leutschoviae (MDCLXIX) typis Samuelis Brever.*

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1147 – Sztripszky II 2600a – Čaplovič 1219

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól *Viro ... Johanni Windisch, pastori ecclesiae Schemniciensis primario, ... contubernii Montanici seniori ..., scholarchae; viris item ... Johanni-Augusto Ehrenreütter ab Hoffreith etc., auri, argentique fodinarum Schemniciensium cultori principali ...; Johanni Gottfriedo a Liembach, urburario Schemniciens. ...; Michaeli Reuttero, senatorii ordinis Schemniciens. primario, urburario, item ... scholarchae.* Aláírása: *Respondens.* A főrész néhány soros bevezetés után tíz *Positiot* foglal magában a teológia fogalmáról általában és tárgyáról (A_{2a}–A_{4b}). A bevezető sorok szerint a szerző néhány hasonló *decas*ban kíván értekezni az egyetemes teológiáról (vö. 3462, 3680, 3681).

Ezeket a vizsgatételeket a selmecebányai liceumban vitatták meg 1668. március 23-án. A vizsgáztató az eperjesi születésű Schön Gáspár rektor volt, a vizsgázó a szepesváraljai Paulus Schimrack, aki Selmecebányán a második osztályt tanította.

Szabó Károly példányt nem látott e munkából, csupán Johann Samuel Klein említése (*Nachrichten* II 72) és a Széchényi Könyvtár nyomtatott katalógusa alapján (*Catalogus Bibliothecae Hungaricae Széchényiano-Regnicolaris... Supplementum II. A.–Z. Sopronii 1807, 444*) vette fel bibliográfiájába. Leírását először Hellebrant Árpád tette közzé a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának példányáról (MKsz 1890: 63 és Sztripszky II 2600a).

Cf. –, 3462, 3680, 3681

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① – Levoča *Ev* ①

3462

SCHÖN Gáspár: Positionum theologiarum decas II. de theologiae principio seu Scriptura Sacra, quam ... sub praesidio viri-juvenis ... doctissimi dn. m. Casparis Schön Eperiessino Hung., in alma ad Albim academia hactenus fac. philosoph. adjuncti, lycei Schemnit. rectoris primarii publice ... defendendam respondens Georgius Buchholtz Cibinio Hung., p. t. lycei Schemnit. substit. tertiae curiae collega susceptit. ... 1668. die (...) April. Leutschoviae (1668) ex officina Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1148 – Caplovič 1220

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johanni Regio, ecclesiae liberae regiaeque civitatis Cibiniensis nationis Germanicae pastori primario, ... affini suo ...; viris item ... civit. Cibiniens. judici et senatoribus ...; nec non ... Georgio Udabrico Kayser, sac. caes. reque. majestatis aulae familiari ...; nec non comit. Hont. adessori ...; urbur. ... civit. Cremn. et Schemn. ajánlja munkáját a respondens. A főrészt tíz Positioban foglal össze a Szentírás kánonával, szövegével, tekintélyével és a sensus litteralissal kapcsolatos néhány teológiai kérdést.*

E vizsgatételeket 1668 áprilisában vitatták meg a selmecebányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató iskolaigazgató, Schön Gáspár négy darabból álló, egy-egy *decast*, azaz tíz-tíz teológiai tételt tartalmazó disputációsorozatának ez a második tagja (vö. 3461, 3680, 3681). A vizsgázó a kisszebeni származású Georg Buchholz, a harmadik osztály segédtanítója volt.

Cf. 3461, –, 3680, 3681

Budapest *Nat* ① – Martin *Nat* ①

3463

SEELMANN, Christian: Auffmerckung des Worts im CV. Psalm, welche die Anfechtung lehret, so dißmals betroffen den ... Hr. Casparvm Söldnern, der königl. fr. Stad Leutsch. wohlbestellten Fiscal wie auch der adelichen Zipserischen Gspanschaft eidpflichtigen Beisizer und dessen wolgebohrne Gemahlin ... Fr. Mariam Evphemiam geb. Ehrenreütterin, wegen ihres ... Tochterleins Mariae Sophiae, als welches A. 1667. den 15. Sept. in diese Welt gebohren, nur 1/2 Jahr und 12 Tage darinnen gelebet und von derselben wieder abgeschieden den 27. Mart. An. 1668. ... Bei ... Leichbestattung desselben in der Haupt-Kirch der königl. fr. Stad Leutschau kürztlich gezeiget, zu fernem Trost denen ... Elteren, dem seligen Töchterlein aber zum ... Gedächtniß, auf Begehren aufgesetzt, aus- und eingehendiget von

M. Christian Seelmann, Cob. Fr. Pfarrherrn zu Leutsch. Leutschau (1668) bey Samuel Brewern.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1216

Evangélikus gyászbeszéd. – A halotti prédikációt Christian Seelmann lőcsei főpásztor mondta el Kaspar Söldner, lőcsei ügyvéd és Maria Euphemia Ehrenreütter elsőszülött gyermeke, Maria Sophia felett 1668. március 27-én Lőcsén. A címlap hátán a szerzőnek a gyászoló szülőket megszólító, német nyelvű gyászverse olvasható *Anschrift* címmel, M[agister] C[hristian] S[eelmann] P[astor] L[euchoviensis] aláírással (A₁b). Seelmann a prédikációban a 105. zsoltár alapján arról adott tanítást, hogy a keresztyén szülők hogyan gondolkozzanak gyermekük, különösen elsőszülött gyermekük haláláról (A₂a–C₃a). A gyászbeszéd után rövid búcsúztató (*Abdankung*) következik (C₃a–C₄a), végül az elhunyt kisgyermeknek egy teljes lapot kitöltő sírfelirata (*Grabschrift*) zárja a nyomtatványt (C₄b).

Maria Sophia 1667. szeptember 15-én jött a világra, és féléves korában halt meg, a sírfelirat szerint „ein Steckfluß hat es ... erstecket.”

A bibliográfiailag korábban ismeretlen nyomtatványt Borsa Gedeon ismertette először (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič felvette bibliográfiájába (1216).

Budapest *Acad. cop.* – Levoča *Ev* ①

3464

SEELMANN, Christian: Freündliche Freüden-Begleitung dem ... Hrn. m. Christiano Eccardo, von Gott durch seine Gemeine in der königlichen freyen Stad Zeben ordentlich erwehlten und rechtmäßig beruffenen Evangelischen deutschen Prediger, als derselbe aus dieser ... königl. Frey Stad Leutschau am 23. Winterm. des 1668. Jahrs ehrerbitig abgeföhret ward ... seinem ... Herrn Amts-Brudern gegeben von m. Christiano Seelmann, Pfarrh. zu Leutschau. (Leutschau 1668) bey Samuel Brewern.

[]² = [2] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1217

Üdvözlő vers. – A költeménnyel Christian Seelmann lőcsei evangélikus első pap köszöntötte lelkész társát, Christian Eccardot. Eccard az ő vendégeként időzött Lőcsén, de csakhamar Kisszeben városa hívta meg az ottani német gyülekezet papjának. A szepesi város küldöttsége Lőcséről 1668. december 23-án vitte át a lelkészt. A címlap megjelölése szerint a köszöntővers erre az ünnepélyes alkalomra íródott.

A kiadványt Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič is felvette bibliográfiájába (1217).

Budapest *Acad. cop.* – Levoča *Ev* ①

3465

SERA licet sincera tamen lacrumarum super tergemino funere acerbissime fusarum abstersio, ... dn. m. Christiano Seelman(n)o in lib. regia(ue) Leutschovia pastori et eccles. ac schol. inspectori supremo vigilantissimo patri, marito et genero, ter infelici ac misero utpote extinctam cum inedita prole puerperam Annam Catharinam ... charissimam conjugem, mox ejus matrem, socrum suam Mariam Salomen ..., utramq(ue) beatissime defunctam lugenti, a tergemina amicorum et cognatorum Coburgensium manu praestita a. 1668. Leutschoviae (1668) typis Samuelis Brever.

A⁴ = [4] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1218

Latin és német gyászversek gyűjteménye. – A két elhunyt, akinek tiszteletére e kiadványt összeállították, Christian Seelmann lőcsei evangélikus első lelkész felesége, Anna Catharina Zauchtler, aki 1667. december 3-án, és az ő édesanyja, Maria Salome Baumgart, aki 1668. május 15-én halt meg. Az első három költeményt Anna Catharina Zauchtler halálára írták az özvegy férj szászországi földije, coburgi evangélikus lelkészek: cím nélküli gyászverset írt (1) *Joh. Christophorus Seldius, d. past. et superint. Saxo-Coburgicus* (A₁b) és (2) *Johann Hoffmannus archi-diaconus et ... minist. Coburg. senior.*, majd (3) *Anna Catharina Seelmannin, Sempronio Ungara, beate Deo obdormivit Aváyp.* címmel az elhunyt nevére anagrammával és gyászverssel búcsúzott *Johannes Meisner p.* (A₂a) – (4) Ismeretlen szerző idézte fel az özvegy férj gyászát *Des weinenden Wittbers an seine mitleidige Verwandte und Bekannte, gute Freunde Zurückruf* című költeményében. Ezután Anna Catharina Zauchtler édesanyjáról, a fél évvel később elhunyt Maria Salome Baumgartról emlékezett meg a kiadvány (5) prózában írott, *Ehrengedächniß der ... Fr. Maria Salome Schnellkin ehrliche Ankunft, christlichen Wandel, Ehe- und Kindersegen, auch Kreutz, Kranckheit und seligen Abschei. betreffend* című életrajzzal (A₂b–A₃b) és (6) *Grabschrift die weiland ehr- und lobwürdige Frau Maria Salome geborne Paumgartnerin...* című gyászverssel (A₄b). Az életrajz jegyzeteiben a három leányától született összes unokája neve és születési dátuma fel van sorolva (A₃b–A₄a).

Anna Catharina Zauchtler halálára számos kiadvány jelent meg 1667-ben és 1668-ban, vö. 3353, 3359, 3371, 3445, 3454. Édesanyja, Maria Salome Baumgart 1603-ban született a németországi Burglengenfeldben, ahol atyja, Urbanus Baumgart evangélikus iskolai rektor volt. A család vallási menekülteként került Magyarországra. Maria Salome Sopronban nőtt fel, és kötött házasságot 1630-ban Hans Khamm, megözvegyülve Georg Zauchtler, ill. Elias Schnell ottani polgárokkal: három házasságából négy gyermeke és 26 unokája származott. Kőszegen halt meg 1668. május 15-én.

A nyomtatványt Borsá Gedeon ismertette (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič felvette bibliográfiájába (1218).

Cf. 3353, 3359, 3371, 3445, 3454

Budapest *Nat cop.* – Levoca *Ev* ①

Stürtzer, Matthias: *Exercitatio theologica*. Lőcse 1668. – Vide 3458

3466

TIEFTRUNCK, Daniel [red.]: Danielis Tieftrunckii, aa. ll. m. et gymn. Sempr., p. t. rectoris Parodia Od. XXIV. lib. I. carm. Horat. ad Ollassienses, virum, de scholis et ecclesiis Christianis, locis pluribus laudabiliter meritum, dn. Danielelem Kleschivm, aa. ll. m., p. l. c. etc. n. t. ven. frat. XXIV. regal. in Scepusio seniore, Varallio ad civitatis suae pastoratum oratoris consistorialis munere ordinario insignem legitima vocatione excientes a. o. r. MDCLXIIIX, mens. Jan. die 3. Leutschoviae (MDCLXIIIX) lyteris Samuelis Brever.

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o

Sztripszky II 2600/148 ← MKsz 1890: 263 – Čaplovič 1221

Latin és német nyelvű üdvözlő versek. – A címlap háta üres. A költeményekkel Daniel Klesch szepesváraljai evangélikus lelkész, a 24 szepesi városi fraternitás szeniorát köszöntötték barátai és ismerősei abból az alkalomból, hogy 1668-ban Szepesolasziba hívták meg evangélikus lelkésznek. Az üdvözlő versek szerzői: (1) Horatius I. könyve 24. ódájának felhasználásával közölte a szepesolasziakhoz intézett költeményét külön névalírás nélkül a címlapon szereplő Daniel Tieftrunck soproni rektor (A_{2a}) – (2) kronodisztichont is tartalmazó címmel, amely az 1668-as évszámot rejt, írt verset *Michael Jacober Vallensis Hungarus* (A_{2b}–A_{3a}) – (3) *Clemens Titelius Igloviens. Pann.* (A_{3a}) – (4) *Jacobus König Varall. Pann.* (A_{3a}–A_{3b}) – (5) *Michael Dominick Ollassiensis* (A_{3b}) – (6) *An Kirchdrauff – Kirchdrauff antwortet – Votum* címmel német nyelvű üdvözlő verset írt *Leonhardus Mega Topschensis* (A_{4a}) – latin versekkel folytatódik a gyűjtemény: (7) *Johannes Hanke Varal. Pannonius* (A_{4a}–A_{4b}) – (8) *Simon Abschein Varall.* (A_{4b}) – (9) *Georgius Peucker Neosol.* (B_{1a}) – (10) ismét német költemény, szerzője *Paulus Blecher von Leutschau* (B_{1b}–B_{2a}) – (11) latin nyelvű verssel végződik a gyűjtemény, szerzője *Tobias Gremerus Pilgerstorff. Hung.* (B_{2a}–B_{2b}).

A kiadványt feltehetően Daniel Tieftrunck soproni rektor szerkesztette, akinek neve 1668. január 3-iki dátummal egyedül olvasható a nyomtatvány címlapján. Daniel Klesch az 1650-es években hosszabb ideig Tieftrunck hivatali elődje volt Sopronban. A soproni rektoron kívül az ünnepeltet leginkább további szepességi szerzők köszöntötték még. Ugyanerre az alkalomra több kiadvány is megjelent, vö. 3406, 3407.

A nyomtatványt először Hellebrant Árpád ismertette (MKsz 1890: 263), ez alapján vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador is (II 2600/148).

Cf. 3406, 3407

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Halle Univ ①

3467

[1] UJ és o kalendarium e' Christus urunk születése után való 1669., mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2](Rövid astrologiai

visgalas erre a' szökő (avagy bissextilis) [!] Christus születése után való 1669. esztendőre, a' tsillagoknak természet-szerint való forgásiból eső jelenések ez also világon, illendő szorgalmatossággal öszveszerezetnek és le irattatnak Neubarth Christoph által). Lötšén [1668] Brever Samuel által.

A⁸-E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

Sztripszky I 2064/271 ← MKsz 1882: 87 – Čaplovič 1211

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évre kiadott naptárával (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. A prognosztikon önálló címlapján (B_{6b}) a *szökő (avagy bissextilis)* szavakat a vörös nyomtatási fázisban léniával áthúzták, mivel nyilvánvalóan hibásan az előző évi címlapról másolták át. A prognosztikon a következő fejezetekből áll: *Első rész. Melyben az esztendőnek 4 kántori vizsgálatnak meg. I. A tél (B_{7a}–b) – II. A tavasz (B_{7b}–B_{8b}) – III. A nyár (B_{8b}–C_{1b}) – IV. Az ősz (C_{1b}–C_{2b}) – Második rész. Az eklipszisekről (C_{2b}–C_{3b}) – Harmadik rész. Békességről és hadról (C_{3a}–C_{5b}) – Negyedik rész. A betegségről (C_{6a}) – Ötödik rész. A földi termésekről (C_{6a}–b). Végül a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C_{7a}–D_{4b}) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* (D_{5a}–E_{8b}) című krónika olvasható, amely az előző évihez hasonlóan (3373) az 1667. évvel zárul.*

A vásárjegyzék egy része és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az előző évre kiadott kalendáriumban olvashatóval (vö. 3109).

A kiadványt első ízben Szabó Károly ismertette (MKsz 1882: 87). Az ő adatát vette át Sztripszky Hádor (I 2064/271).

Cf. 2654!

Budapest Acad ① – Budapest Nat ①

3468

VIRI reverenda dignitate ... Gothofredi Titii, Schemniciensis ecclesiae archidiaconi, sponsi amici veteres et ... Euphrosynae Heydin, hactenus viduae nunc sponsae ob veterem amicum amici novi affectum sincerum et constantem pauculis his prolixè interpretantur ipso nuptiarum X. Jan(uarii) die ... MDCLXVIII. Leutschoviae (MDCLXVIII) typis Samuelis Brever.

[]² = [2] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1151 – Čaplovič 1215

Lakodalmi versek latinul és németül. – A nyomtatvány Gottfried Titius selmecbányai evangélikus lelkésznek, valamint Euphrosina Keiser, Michael Heydt bányatulajdonos özvegyének esküvőjére készült. A párt verssel köszöntötték a vőlegény barátai: (1) *Samuel Pomarius, ss. theol. d. et ... gymnasii Eperiessinensis ... status regni Hungariae Augustano-Evangelic*

moderator et director supremus ([]_{1a}) – (2) *Christophorus Klesch, Pf. im Georgenberg, der XXIV. königl. Zipss Pf. Notarius* németül ([]_{2a}) – (3) *Johan. Kemmelius, g. r.* ([]_{2b}).

Ugyanerre az eseményre jelent meg Lőcsén üdvözlő beszéd Elias Thomae tollából (vö. 3370), valamint három köszöntővers-gyűjtemény (vö. 3438, 3439, 3444) is.

Cf. 3370, 3438, 3439, 3444

Budapest *Nat* ☉ – Budapest *Univ* ☉ – Spišská Nová Ves *Ev* ☉

3469

WEBER, Johann, sen.: Wappen der königl. freyen Stadt Epperies in Ober Vngarn beym richterlichen Abdancken aussgelegt durch Johann Weber, ... Apotekern und medicum ordinarium, wie auch dess löblichen gymnasii der evangelischen Stände daselbst inspectorem. Leutsch. MDCLXVIII bey Samuel Brewern.

[]¹, §⁸, A⁸–V⁸ W⁸ X⁸–Z⁸, Aa⁸ Bb⁸ Cc⁷ = [1] tab. + [15] + 430 pag. – 8^o – 1 ill. calcographica, 1 ins.

RMK II 1150 – Čaplovič 1222

Fejedelmi tükör. – A kiadvány *Ch*[ristianus] *R*[oth] *v*[on] *R*[othen]*F*[els] rézmetszetével kezdődik, amelyen Eperjes címere angyalok között jelenik meg. Alatta a város képe látszik, főbb épületeinek kiemelésével. A szedett szövegű címlap háta üres. Ezután kezdődik Weber 1668. július 9-én kelt ajánlása (§_{2a}–§_{8b}) a város negyvenöt céhének. A főrész a város címerének magyarázata keretében ismerteti a jó uralkodó tulajdonságait. A fejezetcímek a címer részeinek és a hozzájuk kapcsolható erényeknek megfelelően a következők: *I. Der Greif. Vigilantia et industria* (1–54) – *II. Das Schwerdt. Severitas et lenitas* (55–92) – *III. Die Krone. Honos et onus* (93–145), benne Bocatius János Eperjes címeréről írott versével (141–144) – *IV. Die Rose. Patientia et bona fama* (145–191) – *V. Der Löwe. Magnanimitas et temperantia* (192–272) – *VI. Die Seule. Autoritas et constantia* (273–320). – *VII. Der Adler. Pietas et prudentia* (320–397). – *VIII. Die Erdbeer. Humilitas et fertilitas* (398–430).

Johann Weber ezúttal Eperjes városának címerét választotta fejedelmi tükre tárgyául. Aktualitást adott ennek az, hogy ebben az évben vált meg éveken át betöltött bírói tisztétől és hogy az I. Ferdinánd által 1548-ban adományozott városi címer pedig ugyanebben az évben kapott újabb császári megerősítést. Munkáját hálából ajánlotta a bírói munkálkodását mindig támogató céheknek. A művet Bubryák Orsolya részletesen elemezte (ItK 1995: 335–343). Lehetőség forrásának I. Ferdinánd adományozó oklevelét tartotta (i. m. 339). Ugyanő megállapította továbbá, hogy mivel csupán egyetlen metszetet tartalmaz, Weber reprezentációs igénye korábbi fejedelmi tükreihez (3047, 3228) képest lényegesen visszaesett, ám írásában több a személyes elem korábbi műveihez képest (Ars Hungarica 2003: 264–266).

Cf. 3630

In 19 bibliothecis 24 expl. – Bratislava *Acad, Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Debrecen *Univ* – Kežmarok *Ev* – München *Nat* – Targu Mureș – Wien *Nat*

3470

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica III. de latitudine et ordine intelligibilium, deque conceptus entis objectivi ac formalis praecisione et illius transcendentia, quam in ... statuum Evang. Athenaeo Eperiensis, ... praeses m. Isaacus Zabanius, theol. pol. secund. et theor. phil. p. p. ordinarius respondente Matthaeo Balassi, ss. theol. et phil. studioso publice ventilabit anno 1668. die 9. Octobr. Leutschoviae 1668 typis Breverianis.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1152 – Čaplovič 1191

Filozófiai vizsgatételek. – E tézisfüzet a harmadik abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Isaacus Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A X. (3576) és a XII. disputatioval (3577) megegyezően nem Kassán, hanem Lőcsén nyomtatták. A címlap hátán *Matthaeus Balassi, s. s. theol. et phil. studiosus* a következő személyeknek ajánlja munkáját: *Danieli Klesch n. H., p. l. c., eccles. Ollassiens. antistiti, gymnasiique inspectori nec non XXIV. regalum seniori et oratori ... Michaeli Grendelio, eccles. Neocomiens. mystae inspectorique gymnasii nec non XXIV. reg. conseniori ... Johanni Beyer, eccles. Varall. pastori, gymnasiique inspectori, ut et adjuncto quondam facult. philos. Witteberg. et lycei patrii rectori, ... Valentino Perack, eccles. Richnaviensis mystagogo, ... fautoribus*. Ezután a cím megismétlésével kezdődik a főrész. Ez XIV §-ban a felfogható dolgok rendszeréről és az objektív és formális létező meghatározásáról és *transcendentiajéről* értekezik (A_{2a}-B_{4a}).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán védték meg 1668. október 9-én a vizgáztató Isaacus Zabanius filozófiai előadásai alapján. A vizsgázó a szépeességi Richnból származó Balassi Máté volt. Később Lőcse városa képviselő-testületének elöljárója lett.

E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védték meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (1191).

Cf. 3431!, 3578!

Bratislava Univ ① – Budapest Nat ① ① – Martin Nat ① – Prešov Scient ①

3471

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Theses catholicae de conciliis oecumenicis ecclesiae Catholicae et eorum autoritate, quas ... in illustri statuum Evang. Aethenaeo Eperiensis praeses, m. Isaacus Zabanius, theolog. polem. secund. et philos. theoreticae p. p. ordinarius, respondente Johanne Laurenti theol.

et philos. studioso, ventilabit anno 1668. die 12. Septembr. Leutschoviae (1668) literis Samuelis Brever.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4°

RMK II 1153 – Sztripszky II 2600b ← MKsz 1890: 264 – Čaplovič 1192

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán ajánlás szól *Judicibus et senatoribus regiar. liberarumque civitatum montanarum Cremniciensis et Neosoliensis ... fautoribus et patronis*. Szerzője m. *Isaacus Zabanius p. p.* A főrész *Thesis I. catholica* címmel kezdődik, és tizennyolc pontot foglal magában (A_{2a}–C_{2b}), a végén rövid *Corollariummal* (C_{2b}). Bennük szerzőjük arról értekezik, hogy ki milyen feltételekkel és milyen céllal hívott és hívhat össze az egyetemes anyaszentegyházban általános (ökumenikus) zsinatot, s az ott hozott határozatoknak milyen az érvényességi körük.

Ezeket a vizsgatételeket a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján vitatták meg 1668. szeptember 12-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius, a hitvitázó teológia másod- és a filozófia rendes professzora volt, a vizsgázó az iskola teológus- és filozófushallgatója, Joannes Laurenti.

A kiadványt Szabó Károly példány ismerete nélkül írta le (RMK II 1153). Pédány alapján elsőként Hellebrant Árpád ismertette (MKsz 1890: 264), ennek alapján vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiador (II 2600b).

Budapest Arch ① – Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① – Prešov Scient ①

3472

[1] KALENDARIOM Kristus Vrunck születése után-való MDCLXIX. esztendőre, mellyet a' nemes és kiralyi Nagy-Szombat városának és más közelvaló helyeknek meridianumiára a' tudos és nevezetes astronomusnak, *Argolvs Andras* nak calculatioia szerint az nagy-szombati academiában lévő *Astrophylus* nagy szorgalmatossággal elrendelt. – [2] (Az ég forgásából vöt jovendölő [!] vélekedés, az az azoknak magyarázattya, mellyek az egnek és a csillagoknak rend szerént való járásibul az levegő égen törtennek, és ezektül a' változásoktül füguén, a' természet folyásából vet vélekedéssel megh jovendöltethetnek a' Christus születése után MDCLXIX. esztendőre, mely az hires, neves *Argolus Andras* nak calculatioibul vétetet a' nagyszombati academia *astrophilussa* által Magyar Országban ugyan azon Nagyszombati városnak és környül valo helyeknek meridianum-jára.) Nagy-Szombatban [1668] [typ. Academicis] Byller Máthé.

A⁸–E⁸ F⁴ = [44] fol. – 8° – 1 ill., 1 ins., color.

Sztripszky I 2065/272 ← MKsz 1883: 28 – Čaplovič 2025

Új naptár és prognosztikon. – A címlapon két angyal által tartott koronás magyar címer fametszete látható. A naptárrészt az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata vezeti be (A₂a). Ennek hátlapján áll a január hónap. A naptártáblák (A₂b–B₆a) mindig a verzó lapokon olvashatóak, a velük szemben álló rektó lapokon a *Prognostica ruralia* adott hónapra szóló versei, valamint a hónap néhány (3–5) napján a napkelte és a napnyugta percre pontos időpontját mutató táblázat látható. A hónapvers januári kezdőszavai: *Bár első nap estéje szép szemmel játszódjék*. A naptárrész után következik a verses *Prognostica perpetua*. A *Nap és Holdból minden időre való jövendölések*. A *Napból*. (B₆b–B₇a), kezdőszavai: *Ha a Nap köd nélkül – A Holdból* (B₇a–b), kezdőszavai: *Ha fel-emelt szarvval – A felhőkből* (B₈a), kezdőszavai: *A felhők északra – Az égi szivárványból és a mennydörgésekből* (B₈b), kezdőszavai: *Reggel s délben esőt – A szelekből* (B₈b–C₁a), kezdőszavai: *A gyenge füveknek – Sok egyéb lelkes és lelketlen állatokból* (C₁a–b), kezdőszavai: *Zápor s köesőkkel*. Az önálló, impresszumot is tartalmazó címlappal (C₂a) ellátott prognosztikon a következő fejezetekből áll: *Első része. Ez jelenvaló 1669. esztendőnek négy részéről és azoknak tulajdonságáról és természetéről* (C₂b–C₃a) – *II. része. A Napnak és Holdnak fogyatkozásáról* (C₃a–b) – *III. része. Ennek az esztendőnek bőséges terméséről* (C₃b–C₄a) – *IV. része. A testi betegségekről* (C₄a–b) – *V. része. A hadakról* (C₄b–C₅b) – *Purgációk és más orvosságok beveteléről* (C₅b–C₆a) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (C₆b–C₇a) – *Mikor jó eret vágatni* (C₇a–b) – *Mit kell ítélni a kibocsátott vérről* (C₈a–b) Ebben a fejezetben látható az a fametszetes ábra, amely a hozzá tartozó magyarázatokkal azt mutatja, hogy melyik égövi jegy uralma alatt, melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani (C₈a). Majd külön fejezetcím nélkül következik a köpölyözésről szóló tanácsadás (C₈b). Utána *A fürdésről* (D₁a) – *A szántás-vetésről* (D₁a–D₂a) szóló fejezetek állnak. A kiadvány végén olvasható az *Új, rövid krónika az Magyarországnak emlékezetes dolgairól* (D₂a–E₈b), amely Wesselényi Ferenc nádor 1667. március 27-i haláláig tárgyalja a magyar történelmet, valamint a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (F₁a–F₄b).

A naptárt először Majláth Béla ismertette (MKsz 1883: 28). A prognosztikon tartalmi sajátosságai alapján feltételezhető, hogy a kalendárium szerzője az 1658, 1659, 1661-re szóló kalendáriumokhoz (2724, 2788, 2931) hasonlóan feltehetően Joannes Misch volt (MKsz 2005: 158, Kiss Farkas Gábor, vö. 2724).

Cf. 2724!

Budapest Nat ①

Kis Imre: Az igaz hitre vezérlő könyvecske, Jesuita Pater Kiss Imre által. Nagy-Szombatban anno 1668. Az Academiai bötükkal Srensky Mátyás által. = **Appendix 258**

3473

MANVALE Sodalitatis Beatæ Virginis Visitantis in collegio Societatis Iesv Tyrnaviæ sub auspicijs ... comitis ... Ladislai Chiaky, abbatis ad S. Gothardum etc. ... denuo editum et auctum. Tyrnaviæ 1668 typis Academicis ... Matthæus Byller.

[]¹, ()¹², A¹²–S¹² T⁶ = [25] + 444 pag. – 12° – Tit. calcographicus, init.

RMK II 1154 – Čaplovič 2027

Katolikus vallási társulat kézikönyve. – A rézmetszetű címlap felső része Mária és Erzsébet találkozását ábrázolja, alul a címszöveg fölött férfiképmás, amelyre két oldalról egy-egy angyal mutat. Az angyalok másik kezében a Jézus Társaság emblémája, illetve *Maria* felirat látható. A metszet készítője a jobb alsó sarokban örökítette meg nevét: *Mauriti. Lang sc. Viennae*. A szedett címlap hátán két bibliai idézet olvasható. Ezután *Praefatio* kezdődik *Ad illustrissimum comitem* címezve, *Sodalitas B. V. Visitantis Tyrnaviae* aláírással (()_{2a}–b). Ehhez *Index* (()_{3a}–()_{4a}) és naptár csatlakozik. Ebben az 1668 és 1687 közötti időkorre vonatkozó *Tabella temporaria festorum mobilium* (()_{4b}–()_{5a}), *De anno et eius partibus* (()_{5b}) és a szentek ünnepeinek felsorolása olvasható hónapról hónapra (()_{6a}–()_{12b}). A kézikönyv hét fejezetből áll. Ezek címe a következő: *Pars prima. Officium B. V. Mariae* (2–81) – *Officium defunctorum* (82–127) – *Septem psalmi poenitentiales* (127–135) és *Litaniae* (135–144); *Pars secunda. Exeritium quotidianum* (145–177); *Pars tertia. De sacramentis poenitentiae et Eucharistiae* (177–251); *Pars quarta. Cultus ss. nominis Iesu* (251–294); *Pars quinta. Cultus Beatissimae Virginis* (294–336); *Pars sexta. Cultus sanctorum hujus Sodalitatis tutelarium* (337–401) és végül *Pars septima. Varia pietatis s. exercitia* (402–444).

Részleges szövegkiadás: A *Pars sexta*ban Loyolai Szent Ignác (368–375) és Xavéri Szent Ferenc tiszteletére közölt kisofficiumok verses részleteinek magyar fordítását az 1669-ben Nagyszombatban kiadott *Két égő lámpás* című imádságoskönyvből (Nagyszombat 1669 = 3585) kiadta Holl Béla (RMKT XVII/15A 485–486 és 530–531). E kritikai kiadás jegyzetei között ugyanebből a forrásból közölte ezeknek az officiumoknak a magyar fordítását is (RMKT XVII/15B 450–453 és 486–489), majd eredeti, latin szövegét a fenti *Manuale*ből: RMKT XVII/15B 453–457, 489–495.

E kiadvány a nagyszombati Mária Látogatása Társulat első, példányból ismert kézikönyve. Csáky László szentgotthárdi apát támogatásával jelent meg. Címe szerint a korábbi, példányból jelenleg nem ismeretes kiadás (Pozsony 1640, 1844) új, bővített változata. Újabban Knapp Éva foglalkozott vele, és szerepeltette a magyarországi társulatok kiadványainak katalógusában (Pietás 209). A metszetet leírta Pataky Dénes (169, Nr. 8). A kiadvány bizonyos részeinek magyar fordítása egy évvel később jelent meg Nagyszombatban ismeretlen fordító munkájaként (ld. szövegkiadás).

Cf. 1844: –, 3585, →

Budapest Univ ① – Kežmarok Ev ①

3474

NOVA quaedam officia cvm propriis sanctorvm patronorum Hungariae, quae necdum passim in Breviariis Romanijs impressa habentur. Svb avspiciis ... Georgii Pongracz de Szent-Miklos et Ovár, episcopi Váciensis, ecclesiae

metropolit. Strig. praepositi maioris et canonici, ... consiliarii, etc. edita. Tyrnaviae [1665-1671] typis acad., Matthaeus Byller.

A⁷ B⁷ C⁸-G⁸ H⁶ = [60] fol. – 8° – Orn., init., color.

RMK II 2044 – Čaplovič 2042

Magyar szentek zsolozsmája. – A címlap háta üres. A címlevél után *Georgio Pongracz de Szent-Miklos et Ovár, episcopo Vácziensi, ecclesiae metrop. Strig. praeposito maiori et canonico, ... consiliario ... patrono* szóló ajánlólevél áll *Servus humillimus* aláírással, (A_{3a}-b [recte A_{2a}-b]). Ezután *Kalendarium novorum officiorum et ss. patronorum regni Hungariae* című tartalomjegyzék sorolja fel naptári rendben az ünnepnapokat (A_{4a}-A_{5a} [recte A_{3a}-A_{4a}]). A főrész a cím megismétlése után az esztergomi főegyházmegye papi zsolozsmája számára ad közre breviáriumi szövegeket január 19. és október 19-e közötti időszakra, a római Breviáriumot a magyar szentek ünnepeire szóló olvasmányokkal egészítve ki (A_{5b} [recte A_{4b}]-H_{6a}).

A kiadvány tartalma és beosztása eltér a korábbi, ismert hazai breviáriumoktól (Pozsony 1641, 1901, 1650, 2339), azok bővített kiadásának tekinthető. Az azokban közölt 22 ünnepnapra szóló olvasmányok szövegét további 22 ünnepnapéval egészítették ki. Ezek a következők: január 19, 29, 31; február 4; április 5, 26, 27, 28, 29; május 5, 19; augusztus 22, 23, 25, 26, 31, szeptember 1, 18, 28; október 19; december 4, 8.

Ezt az évszám megjelölése nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly Nagyszombathon megjelentett, év nélküli kiadványként vette fel bibliográfiájába (RMK II 2044). Mivel a címlapon megjelölt Matthaeus Byller 1665–1671 között volt Nagyszombathonban a nyomda vezetője, a *Nova officia* c. kiadványa is ebben az időkorban jelent meg (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Ján Čaplovič nem a nyomdász működését vette alapul a *Nova officia* datálásakor (2042). Szerinte azért keletkezett 1670-1671-ben, mivel a budapesti példány utolsó lapján 1670. július 19-én kelt *approbatio* található. Ez a szöveg azonban nem a fenti nyomtatvány része, hanem egy címlap nélküli nyomtatványé, amelynek első lapja a következő címmel kezdődik: *Die XIX. Octobris in festo S. Petri de Alcantara confessoris ordinis minorum* (A_{2a}). Betűtípusai alapján V. Ecsedy Judit meghatározása szerint későbbi, 1679 és 1700 között készült ugyancsak Nagyszombathonban (szóbeli közlés).

A kiadvány első két füzeté – szokatlan módon – páratlan számú levelet tartalmaz, az „A” füzetbe az utolsó, míg a „B” füzetbe a B₃-at követő levelet illesztették be önállóan. A füzetjelek is hibásak, a címlapot az A₃ jelű levél, a B₃-at pedig az egyik változatban jelöletlen („A” variáns), a másikban B₅ jelű („B” variáns) követi. Ez a levél ugyanis (szövegének kezdete *Die V. Aprilis, in festo S. Vincentii Ferrerii*) kétféle szedésben ismeretes. Az „A” variáns nem tartalmaz füzetjelzést és őrszava helyes. E változat egyes példányain a lap tetején a *die V. Aprilis* „p” betűje ferdén áll, más példányain ezt a hibát már a nyomtatás közben kijavították, ezért ez nem tekinthető önálló változatnak. A „B” változat szedése eltérő, többek között „B₅” füzetjelet tartalmaz, és őrszava hibás.

A változatok létrejöttének és a bevezető két füzet szokatlan összeállításának oka nem ismeretes.

Meg kell említeni azonban, hogy az egyik csíkszeredai példányban (lelt. szám. 340) a B₃ levél után egy azonos betűkészlettel, körülbelül azonos időben készült (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése) négylevelű füzetet kötöttek újrakezdődő füzetjelzéssel (A⁴). Ez *Die XIX. Februarii in festo S. Conradi confessoris* címmel kezdődik, és ezen az ünnepen kívül még a május 18. és 25. napokra szóló szövegeket tartalmaz, ez utóbbi közben szakad meg *quibus* őrszóval (A_{1a}-A_{4b}). A másik csíkszeredai példányban (lelt. szám. 374) ez a négylevelű füzet a mű végére kötve

található. E füzet azonban tartalma alapján feltehetően nem tartozik a kiadványhoz. Az egyes szentek zsolozsmáját tartalmazó szövegeket gyakran önállóan is forgalmazták, és ezeket az akár bizonyos esetekben jóval később készült füzeteket, egyéni igényeknek megfelelően, példányonként eltérő módon illesztették a breviáriumkiadásokhoz (vö. még: Budapest *Nat*, Budapest *Acad*, (RM II 312) példányokat is).

A mű későbbi kiadásában (Nagyszombat 1680, RMK II 1472, 28–30) e betoldás helyén a *die VII. Februarij S. Romualdi abbatis* ünnepére szóló zsolozsma áll.

Cf. 1901*!, –, →

Alba Iulia ⊕ (A-variáns) – Budapest *Acad* ⊕ (A-variáns) ⊕* (A-variáns) – Budapest *Univ* ⊕ (B-variáns) – Budapest *Nat* ⊕* (A-variáns) – Martin *Nat* ⊕ – Miercurea Ciuc *Mus* ⊕ (B-variáns) ⊕ (B-variáns)

3475

[1] POLANCUS, Joannes: Breve directorium ad confessarii, confitentis munus recte obeundum, m. Joanne Polanco, theologo Societatis Jesu authore. Tyrnaviae MDCLXVIII Matthaëus Byller. – [2] POLANCUS, Joannes: Methodvs ad eos adjuvandos, qui moriuntur. Ex complurium doctorum ac piorum scriptis, diuturnoque usu et observatione collecta, avctore ... Joanne Polanco... Tyrnaviae MDCLXVIII [typis Academicis] Matthaëus Byller.

A₁ []² A₂–A₁₂ B¹²–J¹²; A¹²–L¹² = 2 + [4] + 3 – 216 + 6 + 253 + 4 pag. – 12° – Init.

RMK II 1155 – Čaplovič 2028 – Čaplovič 2029

Katolikus kalauz a gyóntatáshoz és a haldoklók ellátására. – A kiadvány két önálló művet tartalmaz. Az első az 1667. évben kiadott gyóntatási kézikönyv, amelynek címlapján egy évvel később csupán a nyomtatás évét jelző római számot változtatták meg nyomtatással MDCLXVII-ről MDCLXVIII-ra. Az előző évi kiadáshoz hasonlóan a példányok egy részében a címlével után rögtön kezdődik a főrész (3–216), a többiben a címlap után befűzve egyetlen jelöletlen levélpáron *Matthaëus Byller typographus* ajánlólevele olvasható ...*Nicolao Posgay, electo episcopo Scopiensi, abbati S. Helenae de Földvár, praeposito Orodieni, ecclesiae metropolitanae Strigoniensis praeposito majori et canonico, ... archiepiscopi Strigoniensis in spiritualibus vicario et ... sac., caes. reg. majest. consiliario.*

A haldoklók megsegítésére készült kézikönyvet 1668-ban nyomtatták. Önálló címlapja és az első művel megegyező, újrakezdődő füzetjelzése van. *Pio lectori salutem* kezdetű, aláírás nélküli előszó vezet be (A_{2a}–A_{4a}). Főrésze húsz fejezetből áll. Összefoglalja mindazokat a tudnivalókat, amelyek fontosak a haldokló segítőjének (Caput I. = 1–10) a haldoklónak (caput II–XIX. = 11–246) és hozzátartozóinak (caput XX. = 246–253) a megtérés és az örök üdvösség elnyerése érdekében. A könyv végéhez *Index titulorum opusculi primi ad confessarii munus obeundum spectantis* (L_{11a}–L_{12a}), majd *Index titulorum opusculi secundi* (L_{12a}–L_{12b}) című tartalomjegyzék járul, amely mindkét mű fejezeteit közli.

Joannes Polancus jezsuita *Breve directorium* című műve 1554-ben, a *Methodus...* 1577-ben jelent meg először nyomtatásban. A két munkának együttes kiadása már 1600-ból Liège-ből

ismeretes (Sommervogel VI 942). A nagyszombati kiadás nyomdászának előszavából kiderül, hogy e két művet Pozsgai Miklós megbízásából jelentette meg (Vö. a 3378 tétel leírásában).

Szabó Károly csupán a második művet vette fel bibliográfiájába (RMK II 1155). Az elsőként közreadott *Breve directorium* 1668. évi kiadásának ajánlólevél nélküli és ajánlólevéllel ellátott példánya Ján Čaplovič variánskiadásoknak tartotta (2028). A *Methodust* pedig ő is ezektől független, önálló nyomtatványként írta le (2029). A közös *Index*, továbbá Byllernek a két mű együttes megjelentetésének szándékát kimondó, minden valószínűség szerint csak 1668-ban készült előszava azonban arra utal, hogy a *Methodus* nem tekinthető önálló kiadványnak. Mindazonáltal nem zárható ki teljesen, hogy önállóan is forgalomba hozták, ugyanis a példányok nagy részében a *Breve directorium* 1667. évi kiadását (3378) kötötték elé, anélkül hogy megigazították volna annak címlapján az évszámot, és befűzték volna a nyomdász ajánlólevelét. E kiadvány teljes, mindkét részt tartalmazó példányainak azonban csupán azok tekinthetők, amelyekben legalább az egyik változtatást elvégezték. Az egyes példányok összeállításának eme esetlegességei ezért inkább egyedi jellemzőnek tekinthetők, és nem indokolják variánskiadások elkülönítését az 1668-ra javított címlapú, ajánlólevél nélküli és ajánlólevéllel ellátott példányok esetében.

Cf. 3378, –

In 37 bibliothecis 71 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Martin *Nat* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – Wien *SJ*

Polancus, Joannes: *Methodus ad eis adjuvandos, qui moriuntur. Tyrnaviae 1668.* – Vide 3475

3476

[VÁSÁRHELYI Gergely transl.:] R. p. Petri Canisii Societatis Iesv theologi *Catechismus Latino-Ungaricus. Tyrnaviae [1665–1671] typis Academicis per Matthaeum Byller.*

A⁸–F⁸ G⁴ = [1] + 102 pag. – 8° – 1 ill., orn.

Čaplovič 2041

Katolikus katekizmus latin–magyar nyelven. – A címlapon IHS-embléma látható, felette angyalok koszorút tartanak. A katekizmus főszövege a címlap verzón (1) kezdődik. Fejléce: *Catechismus Latino-Ungaricus*. A latin szöveg a nyomtatvány verzó, a magyar nyelvű a rektó lapjain olvasható. A kiadvány szerkezete megegyezik a Canisius-katekizmus első latin–magyar nyelvű kiadásának (Nagyszombat 1649, 2281) beosztásával. Latin szövegét korábban Vásárhelyi Gergely jezsuita fordította le magyar nyelvre.

A bibliográfiailag ismeretlen nyomtatványt Ján Čaplovič írta le először (2041). Az évszám nélkül megjelent nyomtatványról megállapította, hogy 1665–1671 között jelent meg, mert Matthaeus Byller ekkor dolgozott a nagyszombati akadémiai nyomdában.

Cf. 860*!; 907*!; 1665!; 2281; –, →

Budapest *Acad cop.* – Olomouc *Scient* ①

3476A

[ÁBÉCÉS KÖNYV. Patakini 1666–1670 typ. principis.]

A⁸ + ? = [8] + ? fol. – 8°

Ábécéskönyv. – E szakirodalomban eddig nem szereplő nyomtatványból csupán három szakadt, hátán üres, fél-fél lappár maradt fenn Mártonfalvi Tóth György: *Exegesis libri primi Medullae Amesianae*, (Debrecen 1670 = 3632) című művének a debreceni Református Nagykönyvtárban őrzött példányának kötéstáblájában. Az egyik töredék bal oldalán két imádság vége látszik. Közülük a második címének vége maradt fenn: [Reggelli [imádság]. A szemben lévő lapon szótágok láthatók az [Alphabetum Latinum et Ungaricum]ból, alatta a következő címmel: *Két másban zengő bötükben végezetett öszvefoglalt bötük*. A második töredéken a II–VI. parancsolat magyar szövege olvasható, mellette a keresztelési ige kezdete Máté evangéliumából (28: 18–19). A harmadik töredék bal oldalán az [Úr]vatso[r]arol cím után kezdődik az Úrvacsora szerzetési igéje Pál apostol Korinthusiakhoz írott I. leveléből (11:23–26).

A töredéket könyvészetileg és tartalmilag részletesen leírta, elemezte és másolatban közölte Fekete Csaba. Megállapította, hogy hasonlóságot mutat az ugyancsak töredékesen fennmaradt, 1659-ben Patakon (2865), valamint az 1681-ben Debrecenben kiadott ábécéskönyvvel (RMK I 1245). Feltételezte, hogy azokhoz hasonlóan ez is közölte a 131. és a 141. zsoltár szövegét. Azonosította az imádságok szövegét is (MKsz 2011: 313–340).

A betűtípusok tanúsága szerint e kiadvány Rosnyai János pataki működése idején készült az 1666 után felújított betűkészlettel, 1666 és 1670 között (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése). Fekete Csaba feltételezése szerint e Patakon nyomtatott töredéket évekkel később Kolozsvárott köthették be makulatúraként Martonfalvi Tóth György Debrecenben nyomtatott művének kötéstáblájába. Rosnyai János pataki nyomdász ugyanis a pataki kollégium megszűntével Debrecenen át Kolozsvárra menekült, és pár évig ott folytatta tevékenységét is (i. m. 321–325).

Cf. 2865. –, →

Budapest Nat ④ (+cop. Debrecen) – Debrecen Ref ④ – Sárospatak Ref ④

3477

BUZINKAI Mihály: *Compendii logici libri dvo, in quibus universa artis bene disserendi praecepta, methodo accurata et perspicua ita sunt disposita, ut tyro semestri spatio fundamenta logicae cum fructu jacere queat. Labore et industria Michaelis Buzinkai, nuper paedagogiarcae Patakiensis concinnati. Ex officina S. Patach 1668 [typ. principis] Johannes Rosnyai.*

)o⁽⁴, A¹²–G¹² H² = [7] + 169 [recte 170] + [2] pag. – 12° – Orn.

RMK II 1156

A vitatkozás logikai szabályai. – A címlevél után kezdődik *Michael Buzinkai* 1668. szeptember 8-án kelt előszava *Nobilissimis ... viris, dno. praetori caeterisque consulibus et senatoribus*

... *reipublicae Rivulinae* ()_{o(2a)}–)o_(4b). A tankönyv tartalma és beosztása teljesen megegyezik annak 1661-ben ugyancsak Patakon megjelentetett kiadásával (3000).

Buzinkai az előszavában kiemeli, hogy azóta, hogy elfogytak az előző kiadás példányai, főleg Nagybánya városi vezetői, nevezetesen Eszéki István szorgalmazta az új kiadást ()_{o(4a–b)}. Vö. Bartók 94.

Cf. 2867, Appendix 247, 3000, –, →

Budapest *Nat* ⊙* + cop. partim (Budapest *Ref*) – Budapest *Ref* ⊙* (Kecskemét *Ref*)– Cluj-Napoca *Acad* ⊙ – Debrecen *Ref* ⊙ – Levoča *Ev* ⊙ – Sárospatak *Ref* ⊙

3478

CSÚZI CSEH Jakab: Kincses tar-haz, avagy az élő s elevenítő igaz hitnek idvesseges gyakorlása, mellyben világosan megmutatódik, mint kellyen az keresztyén embernek tellyes életében hitbül élni e világon. Most leg-először a' keresztyén magyar nemzetnek lelki javára kibocsáttatott Csuzi Cseh Jakab, Sz[ent] I[rás] m[agyarázó] doct. és comáromi praedikátor által. Patakon (1668) [typ. principis] Roşnyai János.

)⁶, []¹, A¹²–F¹² G⁹⁺³ = [2] + 1–10 + [1]tab. + 11–171 + [1] pag. – 12° – Init.

RMK I 1070

A hitről való református elmélkedés. – A címlap hátán magyar nyelvű bibliai textusok és egyházi szerzőktől való idézetek olvashatók. Ezt követi az *Elöljáró beszéd*, amelyben ... Kelemen Demeter, Csapo György, Kaposztas János, Kaposztas Mihály uram(na)k, nekem ... fautorimnak, ... patronus uraimnak ... kegyelmet és békeséget kíván ... Csuzi C. Jakab. Kelt: Comáromban, 1668. esztendőben, Szent Iván havának 27. napján (1–4). Majd Rövid megszólítás olvasható, amelyben tájékoztatja az olvasót a mű felépítéséről és használatáról (5–10). A főrész előtt álló kihajtható, megközelítőleg félvnyi beragasztott papír első hasábjában két magyar nyelvű köszöntő költemény található: *Ad ... Jacobum C. Csuzi, ss. theol. doct. etc. Praxim fidei Hung. edentem applausus votivus*, szerzője: Joh. Szaki, past. Samariens. et superintend., kezdősora: *Hasznosabb mesterség nincsen ez világon, valamint Alloquium excitatorium, quo omnibus Praxin fidei rite exercere volentib(us) tam recens liber quam ejus author candide commendatur per Johannem Farkas Losonczi, aa. et p. t. eccl. ref. Tyrnav. pastorem*, kezdő sora: *Jövevény s bujdosó ki vagy ez világon*. Második hasábjában a munka felépítését szemléltető, *Mutató táblája e könyvnek* című tartalomjegyzék helyezkedik el ([]_{1a}). A főrész *Az élő s elevenítő hitnek üdvösséges gyakorlása* főcímmel kezdődik, és tizenkét részre oszlik. Az első általános fejezet *A hitből való életnek mivoltáról és szükségéről* értekezik. Ezt követően sorra veszi a hit tárgyait, azon dolgokat, amelyekben hitből kell élnünk e világon: előbb az isteni ígéretekről (II–VIII. rész), majd az isteni parancsolatokról (IX–XI. rész), végül az Istennek fenyegetésiről szól (XII. rész) (11–171). A kiadványt a hibajegyzék zárja: *A nyomtatásban esett derekasabb fogyatkozásokat így jobbítsd meg* (G_{9b}).

A protestáns teológia etikai vonatkozásait vizsgálva számos helyen támaszkodik Csúzi Cseh e munkájára Molnár Attila szerint (A „protestáns etika” Magyarországon. Debrecen, 1994). Bodonhelyi József mint a hit kérdéseit a „keresztyén praxis” szempontjából tárgyaló művet említi (Az angol puritánizmus lelki élete és magyar hatásai. Debrecen 1942, 37).

Budapest *Nat* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Debrecen *Ref* ②* – Göttingen *Univ* ① – Košice *Scient* ②* – Sárospatak *Ref* ② – Târgu Mureş ②

Olim: Véghely Dezsőnél Veszprémben

3479

(ESZÉKI T. István): Halotti magyar oratio. Tekéntetes, méltóságos, nagyságos urak, aszszonyok ... tiszteletes lelki pásztorok ... méltóságos udvarnak ... gyászos nemes serege ... kegyes halgatók, valakik ... groff Rhedei Ferencz urunknak meg-hidegedet tetemének utolsó érdemlet tisztessége meg-adásának okáért ... sok helyekről ide jöttetek! Saros Patakon 1668 [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴-D⁴ E² = 38 [recte 36] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 1075

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Eszéki T. István mondta el 1667. november 20-án Huszton, gróf Rhédey Ferenc temetésén. A címlap háta üres. A prédikáció a gyászoló közönség megszólításával már a címlapon elkezdődik (1–38 [recte 36]). Szerzője, *Eszéki István* csak a gyászbeszéd végén (38 [recte 36]) nevezi meg magát. A halotti prédikáció kiemelte az elhunyt kegyességét, különösen a rendszeres bibliaolvasást, sok református egyház támogatását és méltatta különböző méltóságait.

Eszéki T. István (1641/2–1707) itthon Sárospatakon, külföldön pedig 1663-tól 1666-ig Franekerben, Groningenben, Utrechtben és Leidenben tanult. Hazatérve Medgyesen, majd Udvarhelyen lett református lelkész, később esperes az udvarhelyi, végül a dési egyházmegyében. Prédikációi és teológiai művei jelentek meg nyomtatásban.

A nyomtatvány Rhédey Ferenc temetésének időpontját nem tünteti fel. A gyászbeszéd tartalmáról ld. Kecskeméti 155, 158, és Luffy Katalin: Változatok a temetési beszédre. In: Mindennemű dolgok változása, szerk. Gábor Csilla. Kolozsvár 2004, 150–151.

A főrangú halott temetésére Sárospatakon még más szerzők prédikációi is megjelentek, vö. 3482, 3588.

Szabó Károly szerint (RMK I 1075) Eszéki T. István prédikációja nem önállóan, hanem Szántai Poóts István és Görgei P. Pál 1668-as (3482), illetve Czeglédi István 1669-es nyomtatású halotti prédikációjával (3588) egy kötetben jelent meg. Erről ld. a 3482 leírását.

Cf. 3482, 3588

In 11 bibliothecis 16 expl. – Bratislava *Acad* – Budapest *Acad, Nat, Ref* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Esztergom *Dioec* – Sárospatak *Ref* – Sfântu Gheorghe *Ref* – Târgu Mureş

3480

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Elet unandosaga, az az: olly temetesi rövid tanítás, mellyben az emberek előtt igen kedvesnek tetcző világi élet, melly méltán meg-ünandó legyen, a' Szent Írásból egygyügyüven, de világossan meg-mutogattatik. Mellyet az b. eml. néhai nemzetes Biczó Anna aszszonynak, ... Dobozi Istvan uramnak szerelmes házas-társának csendes halál által meg-hidegedett testének tisztességes sirban szállításakor az Isten dicsösségére, élő hivek épületire és szomorú szivek vigasztalására a' debreczeni nagy temetőben az sir felett tett 1667-ben Kis aszszony havának 23. napján, délben Comaromi C. György S[zent] I[rás] M[agyarázó] D[oktor] E[s] D[ebreceni] P[rédikátor]. Saros Patakon MDCLXVIII [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴-D⁴ = 32 pag. – 4°

RMK I 1071

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Komáromi Csipkés György református lelkész Dobozi István feleségének, Biczó Annának a temetésén mondta el 1667. augusztus 23-án a debreceni nagy temetőben. A címlap hátán *A kegyes életű, jó hírűnevű ... Dobozi Istvan uramnak, Debreczen városának és annak tiszteletes tanácsának egyik hűséges tagjának ... ajánlotta a prédikációt Debrecen 1668. március 9-iki keltezéssel Comaromi C. György M. E. K.* A cím megisméltése után, *Elöljáró beszéddel* (3–8) és a *Prédikáció előtt való könyörgéssel* (8–10) kezdődik a gyászbeszéd. A bibliai *Textus* (Jób 3. v. 20) alapján a mulandó világi életről adott tanítást: e világi élet nem méltó arra, hogy a nyomorúságokkal körülvelt ember kívánja (10–32).

A szerző az elhunytól a prédikáció utolsó levelén emlékezett meg. Vallásosságáért, a szegényekhez való irgalmasságáért dicsérte. Az asszony nem érte meg a *vénség kedvetlen napjait*: utolsó betegsége egy hét alatt vitte el. Kiskorú árva gyermekeket hagyott maga után. Az *Elöljáró beszédben* a szerző megemlékezett a családot az elmúlt években ért gyász esetekről és más csapásokról is.

Az ajánlás szerint Komáromi Csipkés György a gyászbeszédet – súlyos betegségéből való felgyógyulása után, mintegy fél évvel a prédikáció elhangzását követően – az özvegy férj kívánására jelentette meg nyomtatásban.

Budapest Acad ① – Budapest Nat cop. (Debrecen) – Cluj-Napoca Univ ① – Debrecen Ref ①

3481

MATKÓ István: X, ut tők könyvnek el-tépése, avagy Banyasz csakany, melylyel amaz fővenyen épitetett s-már leromlott házát, elébbi fővenyre sikertelen sarral raggatni akaró és 1000. mocskokkal eszelössen színlő s-mázló Sambar

Mattyas nevü tudatla(n) sár gyúró meg-csákányoztatik Kezdi Vasarhelyi Matko Istvan mostan zilahi eecclésiának [!] együgyü lelki pásztora által, ki Sambartol bányásznak nevezetett. [Patak] MDCLXVIII [typ. principis].

„A” variáns:)(⁴, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Zz⁴, Aaa⁴-Lll⁴, Mmm² = [6] + 459 [recte 460] + [2] pag. - 4° - 1 ill., orn., init.

„B” variáns:)(⁴, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Zz⁴, Aaa⁴-Mmm⁴, Nnn² = [6] + 460 [recte 461] + [9] pag. (B-variáns) - 4° - 1 ill., orn., init.

RMK I 1072

Református vitairat. – A címlapon bibliai idézet olvasható. Alatta négyzet alakú fametszet, amelynek felső részén babérkoszorúba foglalt két, keresztbe fektetett *bányász csákány* látható, alul két csákányos bányász között egy jezsuita asztalon sárgombócokat gyúr. Az egyik bányász *Gyúrjad, Sábár* szavakkal biztatja, a másik csákányával döngeti: *Rádverem, gyúrjad*. A feliratnak ez a második része tükörírással van írva. A címlap hátán újabb bibliai idézet áll. Az előszó *A kegyes olvasóknak megszólítatások* címmel kezdődik ()_(2a)–()_(3b), aláírása *K. V. M. I. z. e. l. p.* (Kézdi Vásárhelyi Matkó István, zilahi ekléziának együgyü lelkipásztora), majd *Matkó István, Sábár hazug és mérges nyelvedése ellen való apológiája következik* (1–16), ennek végén keltezés olvasható: *Irtam Zilahon anno 1658 (recte 1668) 24. Maj.* A bevezető részeket *A Matkó István ajánló levelét turkáló Sábár nyálaskodási ellen való apológia* zárja (16–20). A mű törzse három kérdésre tagolódik: *Első kérdés. Igaz-e a pápista vallás* (21–102); *Második kérdés. Csak az egy apostoli vallás-e igaz, melyet a kálvinisták állhatatosan vallanak* (103–194); *Harmadik kérdés. A cálvinisták elleneknek-e a Szentírással és az igaz régi római vallással, avagy inkább a pápisták* (195–459 [recte 460]). A kiadvány „Lll” füzet utáni része két változatban készült. Az egyikben (A-variáns) a *Harmadik kérdés* szövege az Mmm_{1b} lapon a *Soli Deo gloria idolis ignomonia* jelmonddal és *VÉGE* felirattal fejeződik be, alatta pedig záródísz látható, és a következő levélen (Mmm_{2a}–b) a *Sábár oda van már* kezdetű gúnyverssel végződik a kiadvány. A másik változatban (B-variáns) az Mmm_{1a} lap soronként azonos, de teljesen eltérő a szedés az A-variánshoz képest. Itt az Mmm_{1b} lapon közvetlenül a *Harmadik kérdés* szövegének vége után kezdődik a *Sábár oda van már* incipitű gúnyvers (Mmm_{1b}–Mmm_{2a}), ezt *A nyomtatásban esett fogyatkozások* felsorolása követi (Mmm_{2a}), ezután részletes tárgymutató áll: *Bányász csákányhoz való mutató tábla* (Mmm_{2b}–Nnn_{2b}), amelynek végén a *Soli Deo gloria idolis ignominia* jelmonddal zárul a kiadványnak ez a változata. Feltételezhető, hogy először a gyorsabb válaszadás kedvéért a mutató nélküli „A-variáns” példányaikat forgalmazták, majd az időközben összeállított mutató elkészülte után az addig utolsó „Mmm” jelű füzetet újrasedték, s az újabb példányokat már a mutatóval és a sajtóhibák jegyzékével együtt adták közre.

Matkó Istvánnak ez a munkája az ún. felső-magyarországi hitvita során készült, amelyet még 1661-ben indított el Sábár Mátyás *Három üdvösséges kérdés* című műve (vö. 2997). A *Bányászcsákány* viszontválasz Sábárnak az előző évben, 1667-ben kinyomtatott, a vita során addig született protestáns válaszokra felelő *A három üdvösséges kérdésre a luther- és kálvinista tanítók, mint felelnek ... X, ut tők* című munkájára (3347), amelyben Sábár többször is „bányász”-nak nevezte Matkót. Matkó *A kegyes olvasónak ...* címzett előszóban elmondja, hogy 1668. március 12-én kapta kézhez Zilahon Sábár *X, ut tők* című írásának egy példányát, s május 24-ére el is végezte *csákányozását*. Továbbá, hogy az exemplárok szűk volta miatt ebbe a művébe beléépítette előző, 1666. évi, Sábár elleni vitairatának, a *Fövenyen építettett ház romlásának* (3323) lényegében teljes szövegét.

Matkó Istvánnal egy időben Pósházi János, sárospataki professzor is felelt az *X, ut tökre* (vö. 3590). Az újabb katolikus viszontválaszt Sámbar tanítványa, Illyefalvi István kassai jezsuita növendék tette közzé 1669-ben Kassán: *A három üdvösséges kérdés igazsága ellen költ Bányász csákánynak tompítása* (3515).

A nyomdahelyének feltüntetése nélkül megjelent *Bányász csákány* „B-variánsát” már Szabó Károly is sárospataki nyomtatványként írta le (RMK I 1072). Véleményét a betűtípusok vizsgálata megerősítette (MKsz 2005: 397, 407, V. Ecsedy Judit). Az „A-variáns” létezéséről Horváth Ignác adott hírt (MKsz 1912: 152).

Cf. 2997!, 3323, 3347, –, 3590, 3515

In 21 bibliothecis 44 expl. – Budapest *Acad* (B-variáns), *Nat* (A- és B-variáns), *Ref* (B-variáns), *Univ* (B-variáns) – Cluj-Napoca *Acad* (B-variáns), *Univ* (B-variáns) – Debrecen *Ref* (B-variáns), *Univ* (B-variáns) – Szeged *Civ* (B-variáns), *Univ* (B-variáns) – Târgu Mureş (B-variáns) – Użgorod (B-variáns)

Pósházi János: Görcsös bot. Patak 1668. – Vide 3590

3482

[1] SZÁNTAI POÓTS István: Halotti praedikatio, mellyet tött Szantai Poóts István, huszti lelki tanító amaz örök emlekezetü ... nehaj groff Redai Ferencz urnak, Bihar és Máramaros vár-megyéknek örökös fő ispánnának meg-hidgedett teste felett a' huszti várbéli templomban, minek-elötte a' testet bé-tennék a' sirba, an. 1667. die 20. Nov. – [2] (GÖRGEI P. Pál: Emlekezetnek oszlopa, mellyet néhai kegyes vrának, ... groff Redei Ferencznek ... emlekezetire fel-emelt Kapos városának lelki-tanítója, Görgei Pál ...) Saros-Patakon 1668 [typ. principis] Rosnyai Janos.

$A^4-D^4 E^2; A^4-C^4 D^2 = 36 + 28 \text{ pag.} - 4^0 - \text{Init.}$

RMK I 1074

Gyászbeszéd. – A címlap háta üres. *Előljáró beszéd és Imádság* (3–10) után a Zsoltárok könyvéből vett textussal kezdődik az a gyászbeszéd, amelyet Szántai Poóts István, huszti református lelkész mondott el gróf Rhédey Ferenc felett 1667. november 20-án a huszti vár-templomban (11–36). Szántai Poóts a gyászbeszéd jelentős részében a magyar hazát ostorozza bűneiért.

Önálló címlap nélkül, de ismétlődő fűzetjelzéssel és lapszámozással következik Görgei Pál kaposi református lelkésztől az *Emlékezetnek oszlopa* című második gyászbeszéd ugyanebből az alkalomból. *Előljáró beszéddel* (1–7) kezdődik, és az előző prédikációhoz hasonlóan zsoltártextusra épül (7–28). A prédikáció második fele az elhunyt dicsérete. Görgei P. Pál a tekintélyes hallgatóságából név szerint kétszer is kiemelte gróf Thököly Istvánt, akinek fiát, Imrét Rhédey Ferenc még életében beiktatta a máramarosi főispáni székbe.

Az első prédikáció szerzője, Szántai Poóts István 1655–1658 között külföldön, az utrecht, franekeri, leideni és groningeni egyetemen végezte tanulmányait; teológiai disputációit nyomtatásban is kiadta. Hazatérése után Nyírbátorban, Beregszászban, majd 1667-től 1672-ig Huszton lett református lelkész. Valamikor 1684 után hunyt el. – A második gyászbeszéd szerzője, Görgei P. Pál (?–1674) az utrecht egyetemen 1654-től orvosi, majd a groningeni és franekeri egyetemen teológiai tanulmányokat végzett. Szülőfalujában, az Ung megyei Kaposon református lelkész, 1673-tól haláláig pedig Kolozsvárott. Több gyászbeszéde megjelent nyomtatásban.

Gróf Rhédey Ferenc, Bihar és Máramaros vármegyék örökös főispánja, 1657-1658 fordulóján rövid ideig erdélyi fejedelem, 54 éves korában, 1667-ben hunyt el. 1667. november 20-án temették el a huszti várban lévő családi sírboltba. Temetésén számos halotti prédikáció hangzott el, ld. **3479**, **3588**.

Kecskeméti Gábor megállapítása szerint Szántai Poóts halotti prédikációjának egyes részeit szó szerint Hodászi Miklós 1646-os, albisi Zólyomi Miklósné Daróczy Zsófia felett tartott gyászbeszédéből (Várad, **2160**, a *Temetési pompa* című gyűjtemény 11. prédikációja) vette át. Beszéde tartalmáról ld. még: Kecskeméti 196, 230, Görgei P. Pál gyászbeszédéről ugyanitt: 199, 230, mindkettőről: Luffy Katalin: Változatok a temetési beszédre. In: Mindennemű dolgok változása, szerk. Gábor Csilla. Kolozsvár 2004, 146–170.

Szabó Károly szerint (RMK I 1074) e két gyászbeszéd, továbbá Eszéki T. Istvánnak ugyan csak Rhédey Ferenc feletti gyászbeszéde (**3479**) nem önállóan, hanem Czeglédi Istvánnak ugyanerre az alkalomra megjelentetett halotti prédikációjával (**3588**) ismétlődő füzetjellel együtt jelentek meg, ahhoz hozzákötve. A példányok valóban többnyire együtt maradtak fenn; de a nyomtatás eltérő éve és az önálló címlappal történt megjelentetés miatt indokolt e beszédek külön leírása, attól függetlenül, hogy a sárospataki nyomda később a Rhédey Ferenchez kapcsolható gyászbeszédet együttesen is forgalomba hozta.

Cf. **3479**, **3588**

In 13 bibliothecis 27 expl. – Bratislava Acad – Budapest Acad, Nat, Univ – Cluj-Napoca Acad, Univ – Debrecen Ref – Sárospatak Ref – Szeged Univ – Târgu Mureş

3483

»SZATHMÁRNÉMETHI Mihály: Igazság Proba-kőve. Mellyen meg tsalhatatlan képpen m(e)g próbáltatik, hogy a Reformátusok meg maradtak az Apostoltól fundált Keresztyén Romai Eclésiának Hitiben, s Vallásában; az Uj Romai Páristák pedig attól el-szakadtanak. Melly Proba követ a Szent Irás(na)k folyamattyában talált Nemethi Mihaly az Ur Jésum Christusnak alázatos Tanítványa. 1. Thess. 5. vers. 21. Mindeneket meg próbállyatok, a mi jo azt meg tartsátok. Nyomtatattott [Patak] MDCLXVIII. Esztendöben [typ. principis]. 12.r.«

<A¹²-C¹² D⁴ = 80 pag. – 12°>

RMK I 1094 – I Sztripszky 2058a ← MKsz 1879: 182

Református vitairat. – E kiadvány nyomtatott példánya ma nem ismeretes. Szabó Károly is csupán a sepsiszentgyörgyi ref. gym. könyvtárának kéziratos másolata alapján írta le (MKsz 1879: 182), amelyet címlapja szerint 1751-ben (Szabó szerint tévesen 1757-ben) Nagyenyeden készített „P. N. J.”. A kéziratot ma a sepsiszentgyörgyi Mikó-gimnázium könyvtára őrzi (jelzete II. 200), másolata pedig megtalálható az Országos Széchényi Könyvtárban. Ez alapján készült a fenti címleírás, és a mű tartalma is ennek alapján ismertethető.

A kiadvány élén álló ajánlást „Szendrei Györgynek, a tállyai ... reformata eklézsiának ... lelkipásztornának, ... Abaujvár, Saros- és Torna vármegyének igaz s régi római hiten s valláson lévő reformata eklézsiáknak ... seniorának” és „Teleki Mihálynak ... Erdely ország Kővári végházának ... főkapitányának és Máramarosi főispánságnak adminisztrátorának” címezte Gönc 1668. szeptember 25-i keltezéssel „Nemethi Mihály”. A szerző, Szathmárnémethi Mihály erre a dedikációjára való hivatkozással kérte Telekit 1669. május 4-én írt levelében, hogy „promotioját” támogassa (MKsz 1894: 380, Konecz József). Az ajánlás után megismétlődött a cím szövege: „Igazság próbaköve, melyben megcáfolhatatlanképpen megprobaltatik, hogy a reformátusok megmaradtak az apostoltól fundált római eklézsiának hitében s vallásában, az új római pápisták pedig attól elszakadtanak.” A mű törzse három részt (I–III) foglalt magában, ezen belül a harmadik újabb kilenc részből állt. Az első két rész két kérdés megválaszolásával és két szillogizmus kifejtésével Pál apostol Rómaiakhoz írott levele alapján – ezt tartotta a szerző az igazság próbakövének – óhajtotta bizonyítani a címszövegben megfogalmazott kettős tételt. A III. rész pedig ugyanezen kettős tétel szempontjából tekintette át ugyancsak a Rómaiakhoz írott levél alapján a legfontosabb teológiai helyekről szóló katolikus és református tanításokat. A főrész után következett a „Toldalék. Ez kis aktácskából ... négy kérdésekre felelhetnek a reformátusok...” A kérdések arra vonatkoztak, hogy (1) a kálvinisták eretnekek-e, (2) hittől szakadtak-e, (3) tudományuk új-e és hogy (4) a református vallásban üdvözülhet-e az ember. Végül a *Mutató táblácska*, vagyis tartalomjegyzék zárta a kiadványt.

Szathmárnémethi Mihály (1638–1689) hazai felsőbb tanulmányait Debrecenben, 1658-tól Sárospatakon végezte. 1661-től rektor Tokajban. 1664-től Franekerben, Groningenben, Utrechtben és Leidenben tanult. Járt Cambridge-ben is 1667-ben. Hazatérése után 1668-ban gönci rektor, 1670 második felétől ugyanitt másodpap. 1672. január 20-án Debrecenbe menekül, ahol egy évig állás nélkül él. 1673 márciusától kolozsvári lelkész, 1681-től kolozs-kalotai esperes. Számos teológiai mű szerzője.

Ez az első, magyar nyelven kinyomtatott munkája. Az ajánlásban elmondja, hogy értekezését külföldi tanulmányai idején eredetileg latin nyelven írta meg, és „Gisbert Voetius teológus alatt *disputatio* formában ki is bocsátotta”. Ez a munkája ma is ismeretes: *Disputatio theologica de fide et religione ecclesiae Apostolico Romanae et Romano-Pontificiae: in qua Reformatos permansisse in fide ac religione cum illa, Pontificios vero ab eadem secessisse apodictice demonstrabitur*. Ultrajecti 1666 (RMK III 2370). Disputatioja magyarra fordítására már Voetius is biztatta, de költség híján erre külföldön még nem határozta el magát, hazatérése után azonban barátai ismételt kérésére elkészítette a fordítást, amelyre még 1669-ben válaszolt Sámbar Máttyás kassai jezsuita (vö. 3525).

Szabó Károly bibliográfiájába még feltételezett 1669. évi pataki nyomtatványként vette fel ezt a vitairatot. A nyomtatás évét a kéziratos másolat alapján később 1668-ra módosította (MKsz 1879: 182), de a nyomtatás helyéről ekkor nem foglalt állást. Sztripszky Hádor minden különösebb indoklás nélkül a sárospataki kiadványok közé sorolta e művet (2058a). Takács Béla ugyancsak indoklás nélkül követte ezt a véleményt (Takács 1978, 46–47). Feltételezésük elfogadható. Ugyanis Szathmárnémethi Sámbar-nak adott viszontválasza (3592) nyomdai anyaga alapján tényleg a pataki műhelyben készült (V. Ecsedy Judit megállapítása), ezért joggal feltételezhető, hogy protestáns részről a vitaindító mű is itt jelent meg.

A kiadvány terjedelmére Szabó Károly a kézirat másolat alapján következtetett, annak *Mutató táblácskája* ugyanis utal az eredeti nyomtatvány lapszámaira. Eszerint a könyv legutolsó szakasza, tehát a *Toldalék* 4. kérdése a 71. lapon kezdődött. Szabó ebből arra következtetett, hogy az egész terjedelem három ívet [72 lapot] tehetett ki, ha ezt a könyvecskét is 12° formátumban nyomtatták, mint az említett viszontválaszt (vö. MKsz 1879: 182 és 3592). A kézirat szöveg alapján egyértelműen megállapítható, hogy a címlap és ajánlás beleszámított a lapszámozásba, és hogy a negyedik kérdésre adott válasz és a mutatótábla még legalább 7-8 lapot elfoglalt, tehát a három teljes füzet után még egy kb. 1/3 ív terjedelmű füzetnek kellett következnie.

Szabó Károly híradása szerint ez a vitairat 1672-ben Kolozsvárott ismét megjelent (RMK I 1131), azonban ma ebből a feltételezett kiadásból sem ismeretes példány.

Cf. –, 3525, 3592, →

3484

SZ[EPSI] W[ENDIGH] A[ndrás]: Serkengető-szozat, az az: Az üdvösségrül helytelenül értekezőknek és annak el-vételében való könnyűségnek reménsége alat hivolkodóknak s' a bűnnek vánkossán henyéldegelőknek oktatásokra és serkengetésekre ezer hat száz hatván-nyólczadik esztendő első havának negyedik napján, halott temetesi alkalmatossággal Sárospatakon ki-adott elmélkedés. Sz[epsi] W[endigh] A[ndrás] S[áros] P[ataki] E[cclesiának] P[rédikátora] A[Ital]. Saros Patak MDCLXVIII [typ. principis] Rosnyai Janos.

A⁴-G⁴ = 56 pag. – 4° – Orn.

RMK I 1076

Református gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Szepsi Wendigh András, sárospataki református lelkész mondta el 1668. január 4-én Dalmadi Zsuzsanna temetésén. *Dalmadi István uramnak, Erdély országának választott méltóságos fejedelemnek ... Rakoczi Ferencz ... belső s fő renden való szolgájának és tanácsának ...*, a gyászoló apának ajánlotta a nyomtatványt keltezés nélkül Sz. W. A. (A₁b). A gyászbeszéd a bibliai textus feltüntetésével kezdődik és az üdvösségre vezető keskeny útról ad tanítást (1 [recte 3]–56).

Az elhunyt nevét csak az ajánlásból lehet megtudni: *Úgy tetszván kegyelmednek, nemzetes Dalmadi István komám uram, hogy amely prédikációt hallatos szóval elprédikállottam a kegyelmed szomorú házának kapuja között, szerelmes középső leánkájának N. Dalmadi Susánnának temetési pompájának alkalmatosságával, ugyan azont pennára is venni ne neheztelleném. A prédikációt a szerző a temetés után, még 1668-ban adta ki nyomtatásban.*

A nyomtatvány első, „A” ívében téves lapszámozással kezdődik, de folytatása (a „B” ívtől, a 9. laptól) már javítva van.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Cluj-Napoca Univ ① – Sárospatak Ref ②*

3484A

»KALENDARIOM Christus Urunk születése után-való M.DC.LXIX. esztendőre ... Argolus Andrásnak calculatioa szerint Greissel Ianos György ... Nyomtatta Pottendorffon Hieronymus Verdussen [typ. Nádasdy]. 8r.«

Naptár. – E ma már példány alapján ismeretlen kiadvány emlékét az a kismartoni Eszterházy-könyvtárban található, Hárich János által 1938 augusztusában készített gépiratos jegyzék őrizte meg, amely a könyvtárban lévő naptárakat gyűjtötte össze 1647-től a XX. század elejéig (lelőhelye: Zimmer V., Kasten L., Regal 3.). Az itt felsorolt XVII. századi kötetek ma már nem lelhetők fel a könyvtárban. A leírás azonban minden bizonnyal példány alapján készült, mert láthatóan megőrizte a helyesírási jellegzetességeket, továbbá híven közli az egyéb, példányból ismert kalendáriumok címét (vö. 3670). A kiadvány egykori meglétét támasztja alá az is, hogy a XVII. századi kalendáriumok helye a polcon megtalálható, és a későbbi időszakból származó itt leírt naptárakat ma is a könyvtárban őrzik (Zvara Edina közlése, az ő nevéhez fűződik a jegyzék felfedezése is.)

A kiadvány összeállítójának, Greissel János Györgynek a neve jelenleg csak e kalendárium címéből ismeretes. A csillagászati számításokat – a nagyszombati kalendáriumokhoz hasonlóan – minden bizonnyal Andrea Argoli *Ephemerides annorum L.: ... Ab anno 1630 ad annum 1680* (Velece 1638) című művéből vehette (vö. 2724).

A Nádasdy Ferenc alapította nyomda 1666-ban kezdte meg működését Pottendorffban (vö. 3269), és feltehetőleg 1669 után szűnt meg (vö. 3594) Elképzelhető, hogy működése alatt mindvégig jelentetett meg magyar nyelvű kalendáriumokat, azonban újabb adat felbukkanásáig ez megalapozottan nem feltételezhető.

Olim: Eisenstadt *Esterházy*

3485

[1] (KOPCSÁNYI Márton:) Keresztyen imádságos könyvechke, mely á ceremoniaknak és egynéhány hitünk agazatinák (az egygyüűek kedvéért) rövid magyarázattyával külömb féle imádságokat foglal magában. A' bodog emlekezetü cardinal Pazmany Peter esztergami eersék engedelméből először 1616., masodsor 1622. esztendőben nyomtattotot; mostan harmadször valamennyi jobbitással es szaporitással. – ([2] A KERESTYENI tudomaninak rövid sommáia. Első resze a hitnek ágazatiról.) Pottendorffon MDCLXVIII [typ. Nádasdy] Hieronymus Verdussen.

⁹ A¹²–M¹² N³ = [18] + 293 pag. – 12° – Mult. ill., orn., init., color.

Sztripszky I 2059/266 ← MKsz 1891: 142

Katolikus imádságoskönyv és katekizmus. – A címlap hátán öröknaptár 1668–1686-ra, majd kalendárium (·1b–·9a), amelyekben váltakozik a piros és fekete nyomás. Majd fametszetű kép

(Jézus az Olajfák hegyén) következnek, felette latin disztichon, alatta szentírási idézet(. . .). Az imádságoskönyv tartalma és beosztása megegyezik az 1637-ben Bécsben kiadott harmadik kiadással (1666). Az előző kiadásokból változtatás nélkül átvett verses szövegek incipitmutatóra utaló kezdősorai a következők: 49: *Én Istenem és* – 92: *Ó, én szerelmes* – 93: *Mária, malasztnak* – 94: *Istennek boldog* – 95: *Boldog, aki a végső* – 126: *Istenem, mindenek* – 176: *Ó én megváltó*. Folytatólagos lapszámozással, de önálló új címlappal kezdődik Petrus Canisius *Parvus catechismus catholicorum* című munkája Vásárhelyi Gergely-féle magyar fordításának rövidített változata (271–293). Szövege teljes egészében azonos a bécsi 1637. évi kiadással (1665).

E kiadványt először Horváth Ignác ismertette (MKsz 1891: 142). Az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (I 2059/266).

Mivel e kiadványnak 1669-es évszámot feltüntető kiadása is ismeretes (3594), ezért Borsa Gedeon joggal feltételezte, hogy nyomtatása az 1668. év végén készült el (MKsz 1975: 202).

Cf. (1) 1103*! → S 1145A (MKsz 1987: 58); 1666*, –, 3594

(2) 860*!, 1259*!, 1665*!, –, 3394 →

Budapest *Nat* ©*

Pomarius, Samuel: *De natura peccati originalis disputatio prima...* Posonii 1668. – Vide 3411

Buchholz, Georg: *De diligentia praeceptorum et assiduitate discipulorum*. Selmecebánya 1668. = **Appendix 259**

3486

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae partiumque Hungariae eidem annexarum in generalibus eorum comitiis ex edicto suae celsitudinis principalis ad diem decimumquintum mensis Julii, anni praesentis millesimi sexcentissimi sexagesimi octavi, in castrum Radnoth indictis et celebratis, conclusi.) [Szeben 1668 typ. Szercei Kertész.]

A² = [2] fol. – 2° – Init.

MKsz 1916: 219

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1668. július 15 és 19 között Radnóton, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés négy cikkulusha foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1668. július 19-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 345–348.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán mint gyulafehérvári nyomtatványt írta le (MKsz 1916: 219). Fazakas József a betűtípusok vizsgálatával megállapította, hogy Szenci Kertész Ábrahám egykori betűivel készült (MKsz 1968: 208). Ismeretes Szenci Kertész utódjának, Udvarhelyi Mihálynak Bornemisza Anna fejedelemasszonyhoz intézett, augusztus 3-án kelt folyamodványa, amely szerint: „a radnóti ország árticulust is addig ki nem nyomtathatom va- a míg [valamíg] festéket szerezhetek” (Erdélyi Protestáns Közlöny 1871: 24 és MKsz 1968: 205). Fazakas feltételezése szerint ezért a nyomtatásra már csak Kolozsvárott kerülhetett sor vagy még Udvarhelyi Mihály, de elképzelhető, hogy már Veresegyházi Szentyel Mihály idejében. Azóta ismertté vált, hogy Udvarhelyi 1668 novemberében vitte át az egykori váradi műhelyt Kolozsvárra, tehát ezeket az artikulusokat minden bizonnyal ő nyomtatta ki még Szebenben (MKsz 2005: 407, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest Univ ① – Sibiu Mus ①

3487

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae partiumque Hungariae eidem annexarum, in generalibus eorum comitiis in civitatem nostram Bistriciensem per Nos ad diem decimum mensis Januarii, anni praesenti [!] millesimi sexcentissimi sexagesimi octavi indictis et celebratis, conclusi.) [Szeben 1668 typ. Szenci Kertész.]

A⁴ B⁶ = [10] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2056/263 ← MKsz 1900: 200

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1668. január 10. és február 3. között Besztercén, az erdélyi és a partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés negyvennégy artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1668. február 3-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 318–335.

A kiadványt első alkalommal Ferenczi Zoltán írta le, tévesen 1667-ben Gyulafehérváron készült nyomtatványként (MKsz 1900: 200), az ő adatát vette át bibliográfiájába Sztripszky Hidar is (I 2056/263). Fazakas József a betűtípusok vizsgálatával megállapította, hogy valójában Szebenben készült 1668-ban, nyomdása Udvarhelyi Mihály volt, aki Szenci Kertész Ábrahám egykori nyomdafelszerelésével dolgozott (MKsz 1968: 208).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!, –, →

Budapest Arch ②* – Budapest Univ ③* – Cluj-Napoca Univ ① – Sibiu Mus

3488

CATONIS Disticha moralia cum Germanica et Hungarica versione, nunc castigatius, quam antea, edita. Cibinii 1668 apud Stephanum Jüngling.

A⁸–C⁸ D⁴ = 51 + [5] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK I 1077 – RMK II 1157

Bölcs mondások gyűjteménye latin, magyar és német nyelven. – E kiadvány tartalma és besztása teljes egészében azonos az 1666-ban Szebenben, Szenci Kertész Ábrahám nyomdájában megjelent kiadással (3319).

Ezt az azonosságot Némethy Géza (EPhK 1889: 103–104) még a példány ismerete nélkül feltételezte az 1674-ben ugyancsak Jünglingnél megjelent Cato alapján (RMK I 1172, RMK II 1350). Feltételezését az azóta előkerült példány igazolta. A jelenleg ismert egyetlen példányból a D₁₊₄ levélpár hiányzik.

Cf. 31(1)*!; 878*!; 1770*!; 2837, 2878, 3319, –, →

Budapest *Nat cop.* – Cluj-Napoca *Univ* ②*

3489

»DONATUS, Aelius: De octo partibus orationis methodus. Cibinii 1668, [typ. Szenci Kertész]«

Emlékkönyv 377

Latin nyelvtan magyar értelmezésekkel. – E ma példányból ismeretlen nyomtatvány emlékét Szenci Kertész Ábrahám 1667. július 29-én összeállított hagyatéki leltára őrizte meg. Abban „Az Prelum alatt felben maradt” könyvek között áll a következő cím: „Brassai Donat ket arcus beniomtatva, volt vagy hat irasra telnek. Lenpe összesen ez is Nro 500”. Jóllehet ugyanez a hagyatéki leltár az „új bekötött könyvek között” más, közelebről meg nem határozható, elkészült Donatus-kiadás példányaira is utal, „Mehr Donatus” (Emlékkönyv 369), mégis megalapozott a leltárt közreadó Monok Istvánnak az a feltételezése, hogy e cím egy eddig bibliográfiailag ismeretlen 1668. évi szebeni Donatus-kiadásra utal. A Szenci Kertész halála előtt munkában lévő kiadványból a fenti idézet szerint csupán két ívfüzet készült el, a teljes mű pedig hat ívre terjedt volna, és sok más szebeni nyomtatványhoz hasonlóan 500 példányban tervezték terjeszteni. A leltárban az ugyancsak a „félben maradt” könyvek között említett Erasmus-mű, az *Enchiridion militis Christiani* 1668-ban valóban megjelent Szebenben (3490). Továbbá Szabó Károly példány ismerete nélkül Kemény József *Lexicon eruditorum Hungariae* című műve alapján vette fel bibliográfiájába a Donatus-féle latin nyelvtannak azt az 1663. évi kiadását (3120), amelynek terjedelme Kemény szerint 48 folio, azaz hat nyolcadrét füzetből állt. Mindez alapján gyakorlatilag bizonyosnak tekinthető, hogy a kelendő árucikknek számító Donatus-nyelvtan újabb kiadásának nyomtatását is befejezték 1668-ban Szebenben.

Monok István közleményében azt is megjegyezte, hogy a Szenci nyomdájában talált „Brassai Donat” fordítója ismeretlen, akihez most közelebb léphetünk: „valaki, aki brassói származású volt” (Emlékkönyv 364). Szabó Károly valóban a magyar nyelvű művek közé iktatta az említett 1663. évi szebeni Donatus-kiadást (RMK I 1005), minthogy az a Kemény által hagyományozott címe szerint *quarundam vocum in hungaricum idioma versione aucta*, azaz magyar értelmezésekkel ellátva jelent meg. A leltár szövegkiadásában található „Brassai” szó azonban olvasati hibának tűnik, és valószínűleg nem a magyar fordítójára utal, hanem inkább Albertus Bassaeus XVI. századi krakkói professzorra, akinek a Donatus-grammatikához írott üdvözlő verse már az 1644. évi gyulafehérvári kiadásban is olvasható (2058).

Cf. 109*!; 1708A!; 3120, –, →

3490

ERASMUS, Desiderius: Erasmi Roterodami Enchiridion militis Christiani de novo diligenter revisum, correctum et in honorem Dei atque emolumentum proximi publicatum a Jacobo Schnitzlero philosophiae magistro, ejusdemq(ue) in gymnasio Cibiniensi professore ordinario. Cibinii MDCLXVIII [typ. Szenci Kertész].

*4, A⁶-C⁶ E⁶-P⁶ Q² = [8] + 171 pag. – 12° – Orn., init.

RMK II 1158

Keresztény erkölcsi oktatás. – A címlap hátán kezdődik *Jacobus Schnitzlerus* Szebenben 1668. április 12-én kelt ajánlása *generosis, ... Samueli Bethlen, ... Tobiae Fleischero, ... Georgio Simonio, ... Emerico Lazar, ... Lazaro Kun, ... Nicolao Kun, magnorum parentum filiis ...* (*₁b–*₄a), amit *Lectori benevolo* szóló előszó követ (*₄b). A főrészben Erasmus *amico cuidam aulico s. d.* intézett rövid levele után hét fejezetben tárgyalja a keresztény életvitel szabályait (1–171).

Szövegkiadása: Desiderius Erasmus: *Opera omnia*. Ed. J. Clericus. Leiden 1703–1706, V. 1–66. Újabb magyar fordítása: Rotterdami Erasmus: *Enchiridion militis Christiani*. Kézikönyv Krisztus katonájának. Ford.: Heidl György. [Bp.] 2000 és Desiderius Erasmus Rotterdams: *Krisztus fegyverzetében avagy Az üdvösségre vezető élet szabályainak kalauza*. Ford. és a jegyzeteket írta Babics Zsófia. Bp. 2000.

E kiadás ajánlóleveléből és előszavából kitűnik, hogy két évvel korábban Szenci Kertész Ábrahám Jakob Schnitzler, szebeni rektor javaslatára határozta el, hogy ezt a tartalma és latin stílusa miatt kiváló Erasmus-művet kinyomtatja. Pár lap híján el is készült vele, de halála miatt nem tudta teljesen befejezni, ezért jelent meg végül is Schnitzler gondozásában és csak Szenci Kertész halála után, 1668-ban. Az ő szerepe valószínűleg a korrigálás és a nyomtatási munka felügyelete volt. (Vö. Emlékkönyv 364 és 377, Monok István.) A nyomtatványban az a füzetjelzésben megmutatókozó egyenetlenség, hogy a C jelű füzetet nem D, hanem E jelzésű füzet követi, ugyancsak a nyomtatás elhúzóásával magyarázható.

Az eredetileg 1501-ben készült és először 1504-ben a *Lucubrationes* című gyűjteményes kötetben megjelent Erasmus-műnek e szebeni kiadása – ajánlólevele és utolsó, a mű keletkezésére utaló mondata kivételével – követi a korábbi kiadásokat (pl. Leiden 1641).

Az *Enchiridion* néven meg nem nevezett, és sokáig ismeretlen címzettje a nürnbergi születésű Joannes Poppenreuter, V. Károly császár későbbi udvari ágyüöntője volt. Az ő megjavítására rendelte meg e művet felesége, Katharina von Osseghem (Archiv für Reformationsgeschichte 1954: 109, O. Schottenloher). Forrásairól és szellemiségéről ld. Heidl György fordításának Bevezetését, i. m. 5–12 és Babics Zsófia Utószavát, i. m. 174–184.

Cf. 1393; –

In 10 bibliothecis 11 expl. – Brassó *Ev* – Budapest *Acad, Nat, Ref* – Cluj-Napoca *Acad, Theol Prot, Univ* – Odorheiu Secuiesc – Sárospatak *Ref* – Sibiu *Mus*

3491

»HIEBNER, Israel: Propositiones XIII. Astronomiae Transylvanicae Israelis Hiebneri de Schneberg, contra judicia temeraria An. secundo post numerum corruptum 666. Anno mundi 5636, Incarnationis anni completi 1668 die Juliani 13. Maii, Gregoriani 23. ejusdem, Naturae tertia die mensis tertii. [Hermanstadt 1668 typ. civitatis.]«

Trausch 222–223

Csillagászati értekezés. – E példány alapján nem ismert kiadvány emlékéit Johann Seivert (Nachrichten 222) nyomán Joseph Trausch őrizte meg Israel Hiebner Erdélyben keletkezett művei felsorolásában (223). Tartalmát is röviden összefoglalta (223). Ezek szerint a kalendárium-írók számításai a fogyatkozásokról nem mindig egyeztethetők össze; az üstökösök a bolygókhoz hasonlóan ellipszispályán haladnak és nem jelentenek mindig rosszat. Trausch ismertetéséből kitűnik az is, hogy Hiebner egyik forrása Johann Kepler *Motus Lunae* című műve lehetett.

A szerző erdélyi működése alapján valószínűnek látszik, hogy ez az értekezése is a többi, Trausch által felsorolt, köztük példányból is ismeretes (1653, 2489) munkájához hasonlóan Szebenben készült, valószínűleg a Stephan Jüngling által vezetett városi nyomdában.

Hiebner életéről és világképéről ld. Klaus Weinrich tanulmányát: Zeitschrift für Siebenbürgische Landeskunde 2004: 15–31.

3492

<Kalendárium és prognosztikon az 1669. esztendőre. Szeben 1668 typ. Szenci Kertész. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 3008!

3493

»NEUER und Alter Kalender ... 1669. Auf Siebenbürgen, Ungarn, Walachey und anliegenden Länder mit gebührendem Fleiss aufgesetzt von Mag. Jac. Schnitzlero Phil. et Astronomo. Hermannstadt, [typ. civitatis] Steph. Jüngling. 8r.«

RMK II 1222 – Seivert: Nachrichten 386 – Adleff 85 – Avram 17

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A példányból ma nem ismert kiadványt Szabó Károly (RMK II 1222) Johann Seivert említése alapján (Nachrichten 386) vette fel bibliográfiájába. A címleírás Mircea Avramtól származik (17), aki szövegét feltehetően az előző évi naptár alapján írta le. A formátumot Szabó közölte. A kiadványhoz feltehetően prognosztikon is csatlakozott.

Adleff Norbert (85) kételkedett abban, hogy ennek és az előző évre szóló naptárnak (3393) a szerkesztője Jakob Schnitzler lett volna. Véleményét arra alapozta, hogy címlapos példány híján Seivert megjegyzésére (Nachrichten 386) hagyatkozott Szabó Károly is, azonban az 1667-re szóló naptárt (3326) Szabó és Seivert is 12°-nek mondta, ezt és az előző évre szólót (3393) ellenben Szabó csak 8°-nek említette (RMK II 1159, II 1222). Ez alapján kezelte Adleff fenntartással Szabó állítását. Valójában a sorozat többi tagjához hasonlóan (3009, 3126, 3393, 3619) minden bizonnyal mind a három 16° volt. A kis formátumok megnevezése körüli bizonytalanság nem ad okot Schnitzler szerkesztőségének megkérdőjelezéséhez.

Cf. 3009!

3494

SOLYMOSI KONCZ Boldizsár: Balthasar Koncz Nagy-solymosi superintendens, senioresque ecclesiarum Unum Verum Deum Patrem et Filium ejus, Jesum Christum per Spiritum Sanctum in Transylvania profitentium universis et singulis praesentes hasce visuris ac lecturis salutem et benedictionem in Dominocontestatum esse volumus ... reverendum [dominum, Stephanum B. Hevizi] solenni ritu ... a nobis ad annuntiationem Evangelii Filii Dei, ministeriumque Verbi Divini publicum vocatum esse et ordinatum... [Szeben 1668 typ. Szenci Kertész.]

[1] fol. – 170 x 274 mm – Init.

Unitárius paprendelési oklevél. – Az eddig bibliográfiailag ismeretlen, egyleveles nyomtatvány első leírása Dézsi Lajos kéziratos hagyatékában maradt fenn (vö. Dézsi Lajos kézirathagyatéka 326). Solymosi Koncz Boldizsár szuperintendens e levéllel nevezte ki Hévízi B. Istvánt unitárius lelkésszé. Az oklevélben kézírással olvasható *Stephanus B. Hevizi* neve, a végén pedig a kinevezés dátuma: *Anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo octavo die 3 Junij in Kus Saros Comitatu Küköllő. Balthasar Koncz N. Solymosinus superintendens mpria.*

Hasonmás kiadása: Kénosi Tózsér János, Uzoni Fosztó István: Az Erdélyi Unitárius Egyház története. Fordította Márkos Albert, a bev. tanulmányt írta Balázs Mihály. sajtó alá rendezte Hoffmann Gizella, Kovács Sándor, Molnár B. Lehel. I. Kolozsvár 2005, 825., XIII. kép. – Magyar fordítása: II. Kolozsvár 2009, 524-525.

A ma ismeretes egyetlen példány az unitárius egyház történetét összefoglaló, kolozsvári kéziratban maradt fenn mutatványként az 1669. évi Küküllő megyei kissárosi zsinat VIII. határozatának ismertetése után. Ebben döntöttek ugyanis arról, hogy ezután „a papszentelésről szóló megerősítő levelet kinyomtatják. Ezért határozatba foglalták, hogy a kinyomtatás után a fölszentelendő atyafiak szabályszerű taksát fizessenek, és a megerősítőlevelet minden egyes pap köteles a maga számára megszerezni. A szabályszerű taksa a fölszentelés alkalmával valaha a püspököknek fizetendő 1 forintban volt megállapítva.” (i. m. II. 524.)

A fenti levél kibocsátója, Solymosi Koncz Boldizsár (1624–1684) 1663-tól volt unitárius püspök. *Hetedszakai reggeli s estvéli könyörgések* című műve halála után jelent meg (Kolozsvár 1695, RMK I 1472). Hévízi B. István neve Hévízi Istvánként fordul elő az unitárius egyháztörténetben. 1657-ben Haranglábon volt pap (i. m. II. 387, 391).

A betűtípusok tanúsága és az oklevél kelte alapján az a szebeni nyomdában készült, amelyet Szenci Kertész Ábrahám halála után Udvarhelyi Mihály vezetett (MKsz 2005: 294 és 407, V. Ecsedy Judit).

Budapest Nat cop. – Cluj-Napoca Arch Unit ①

Editio facsimile

3495

SZATHMÁRI ÖTVÖS István [transl.]: Titkok jelenese, avagy Sz. Janos apostol mennyei-latasa rövid magyarzó jedzésekkal edgyütt, mellyek a' belgiomi ujjonnan forditatott és rövid magyarázatokkal meg-bövítettett Bibliából magyar nyelven szedegettettek a' Jesus Christus alázatos szolgája, Szathmari Ötvös Istvan ersek-ujvari prédikátor által. Szebenben MDCLXVIII [typ. Szenci Kertész] Udvarhelyi Mihály.

§⁸ §§³, A⁸ B₁ []¹ B_{2,8} C⁸–T⁸ U⁵ = [26] + 309 + [1] pag. + [1] tab. – 8° – 1 ins., orn., init.

RMK I 1078

Református bibliamagyarázat. – A címlapon Szenci Kertész Ábrahám *Non solus* feliratú nyomdászjelvénye látható. A címlap hátán két bibliai idézet olvasható. Ezt követi *Debr. K[alocsa] Janos Kecskeméten Szent Iván (június) havának 2-dik napján, 1666-dik esztendőben kelt ajánlólevele Kamaras Ambrus ... özvegyének, Kele Susannának és hozzá tartozó ... magzatának, ... Kamaras Ambrusnak, ... gyermekének Kamaras Janosnak, ... Kamaras Gergelynek, ... ennek is ... fiának Kamaras Ambrusnak, Kecskemet városának hűséges tagjainak* (§_{2a}–§§_{3a}). *A keresztyén olvasóhoz való intés* a nyomtatásban esett fogyatkozásokról szól (§§_{3b}). A főrészt János apostol Jelenések könyvének *Summája* (A_{1a}–b) és *Részei e könyvnek* (A_{1b}–A_{2b}) vezeti be. Ezután következik a *Jelenések könyvének magyarázata* a 22 résznek megfelelően 22 rész-

ben, versenként, a magyarázandó szövegrész közlésével (1–308). A magyarázatok szövege a következő megjegyzéssel zárul: *Anno Dni 1668. die 17. Febr. absolutum hoc opus per me Gasp. Gatsalyi in oppido Thornensi* (308). A nyomtatványt *Hálaadás e munkának elvégzése után* című imádság zárja (308–U₅b). A kiadványba egy kihajtható féllíves papírt ragasztottak, amely táblázatos áttekintést ad a második részhez: *pagina, 14. cap 2. A Szent János Mennyei jelenésében lévő hét levelek, mellyek ... tereméstől fogva egész világ végeztéig kiterjedő ecclesiákra alkalmaztathatnak.*

Debreceni Kalocsa János, a kötet közreadója ajánlólevelében életrajzi adatokat közöl Szathmári Ötvös Istvánról, aki e fordítását peregrinációja során készítette a „belga” nyelvű „öreg” Biblia Jelenések könyvéhez írott megjegyzései alapján. Hazatérve mint az érsekújvári, majd mint a kocsai egyház lelkipásztora fordítása megjelenéséről nem tudott gondoskodni. Végül is halála után Debreceni Kalocsa János a kecskeméti polgárok költségén jelentette meg e művet a Halászi Mátyás körösi iskolamester birtokában lévő kéziratot másolat alapján, amelyre az előszó szerint Kecskeméti Soós János vándor könyvkereskedő hívta fel a figyelmét (vö. Esze Tamás: *A magyar Praxis pietatis. Könyv és Könyvtár III.* Debrecen 1963, 69–76). A főrész végén található megjegyzés alapján úgy tűnik, hogy a fordítás kéziratot másolatával Gacsályi Gáspár 1668-ban készült el Tornán.

Szathmári Ötvös forrása az a holland nyelvű bibliafordítás (Biblia: d.i. De gantsche Heyl. Schrifture) volt, amelyet Johann Bogerman, Williem Baudaert, Festus Hommius és Antonius Valaeus készített a dordrecht-i zsinat határozata értelmében, és először 1637-ben jelent meg Leidenben (vö. *The Cambridge History of the Bible. The West from the Reformation to the Present Day.* Edited by S.L.Greenslade. Cambridge 1963. 352).

In 22 bibliothecis 33 expl. – Aiud – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – London *BL* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

3496

AUGUSTINI, Elias: *Exercitatio theologica de sacro s. et individua Trinitate, quam auxiliante numine Scripturarum S. dictamine veritatis dilatatione proponit Elias Augustini, p. t. rector scholae Illaviensis, respondente Matthaeo Polereczky Turocz., scholae ejusdem alumno ad diem 4. Julii anno 1668. Solnae MDCLXVIII per Johannem Dadan [sen.].*

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1160 – Čaplović 2500

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán rövid ajánlás szól *Viris reverendis ... Joachimo Kalinkio, ... ecclesiae Illaviensis mystae et scholarchae ..., superattendenti per comitatus Trench., Liptov. et Arvens. ...; Martino Tarnocio, ecclesiae Dévákensis pastori ..., juxtaque comitatuum Poseniensis, Nitriensis et Barsiniensis superattendenti ...; Johanni Augustini, ecclesiae Martinopol. in comitatu Turoczensi ministro ..., decano ejusdem contub. ...; Andreae Sartorio, Cassensis ecclesiae symmistae ... et contub. notario ...; Matthiae Schmidelio, Dubnic. ecclesiae dispersaq̄ praeconi Verbi.* A főrész élén *Prooemium* áll, majd két pontban

Primum punctum (A₂a–A₃a) és *Secundum punctum, rei ipsius declaratio* (A₃a–A₄b) tárgyalja a „Trinitas” szó keletkezését és használatának elterjedését, ezután kifejti, miért ez és nem más szó (pl. *Triplicitas*) alkalmas a kifejezni kívánt misztérium jelölésére.

Ezeket a vizsgáteleket a címlap tanúsága szerint 1668. július 4-én vitatták meg az illavai evangélikus iskolában. A vizsgáztató Elias Augustini itthon Illaván és Zsolnán tanult, 1663–1666 között a wittenbergi egyetemen. 1666-tól Mosócon, 1668-tól Illaván rektor. 1680-ban geletneki lelkész, 1682-től haláláig 1702-ig selmebányai szlovák prédikátor. A vizsgázó a Turóc vármegyei származású Matthaesus Polereczky, később illavai evangélikus lelkész.

Budapest *Acad* ① ②* – Budapest *Nat* ① ① – Martin *Nat* ①

3497

»BLASIUS, Andreas: *Exercitium theologicum de libro vitae. Praeses Andreas Blasi scholae Sanct. Michaelis in comit. Thurocz. rector. Respond. Gabriel Rodovini. Solnae 1668* [Dadan, sen.]. 4^o«

Čaplovič 2501 – MKsz 1975: 96

Evangélikus teológiai vizsgátelek. – E ma példányból ismeretlen munka címe *de libro vitae*, az élet könyvéről, minden bizonnyal a Jelenések Könyvének 20:12 és 20:13 versére utal.

A modern bibliográfiai szakirodalomban először V. Kovács Sándor adott hírt e műről a fenti formában, Bél Mátyásnak az esztergomi főszékesegyházi könyvtárban őrzött kéziratos bibliográfiai gyűjtése alapján (MKsz 1975: 96, illetve Belii *adversaria litterariae* 62 l.). Ján Čaplovič néhány évvel később V. Kovács közleményétől függetlenül Michael Rotarides és Joannes Ribay kéziratai alapján vette fel bibliográfiájába (Čaplovič 2501, illetve *Micae micarum Burianarum, collectae ... per Michaelem Rotaridem* 650, őrzési helye: Pozsony az Evangélikus Liceum Könyvtára (jelzete: 333), és *Auctorum et scriptorum Hungariae ... catalogus alphabeticus ...*, *collectus studio ... Michaelis Rotarides* 116, őrzési helye: Pozsony Egyetemi Könyvtár (jelzete: B 62092); Ribay esetében nem egyértelmű Čaplovič hivatkozása). Čaplovič tudósítása annyiban tér el V. Kovács fent idézett híradásától, hogy nála az elnök és a vizsgázó neve ablativusban áll: „praeside Andrea Blasi ... rectore, respond. Gabriehe Bodovini” [!]. Bél és Rotarides egyaránt megbízható forrásoknak tekinthetők, ezért e mű egykori létezését nincs ok kétségbe vonni.

E tételeket a cím tanúsága szerint 1668-ban vitatták meg a (turóc)szentmihályi evangélikus iskolában. A vizsgáztató Andreas Blasius (1640–1715) rektor, 1659–1666 között kántor volt Besztercebányán. A gyászévtized alatt (1673–1683) katolizált és magántanárként működött. 1683–1703 között újra evangélikus lelkész Ivánkofaluban, majd Hájon (Turórliget), 1704-1709 között pedig az Ujfalusiak udvari papja Divékújfaluban (Slov. biogr. slovník). A vizsgázó neve Gabriel Bodovini vagy Rodovini nem fordul elő más ismert forrásban (vö. RMSz 679).

3498

INSTITORIS, Michal: M. Michaelis Institoris Paroenesis ad sectarios de visibilitate et invisibilitate ecclesiae, praemissa ejusdem formali ratione. Solnae MDCLXVIII typis Dadanaeis.

[I², A⁴ B⁴ = [10] fol.

RMK II 1161 – Čaplovič 2502

Evangélikus vitairat. – A címlap hátán szöveg és aláírás nélküli dedikáció olvasható *Viris ... dignissimis, ... Eliae Ladiver, ecclesiae Solnensis angelo vigilantissimo nec non ... contubernio ejusdem districtus seniori ..., Simoni Friwaldsky, antistiti ecclesiae Teuto. Lipczensis ..., fraternitatis Lyptoviensis seniori ..., Johanni Buri, antistiti eccl. Suczanensis ..., contubernii Thurociensis decano primario ..., socero meo ..., Eliae Institoris, ecclesiae Evangelicae Udiczen. ministro ..., patri meo germano ..., Nicolao Nigrini, ecclesiae Puchoviensis angelo ..., decano contub. Soln. ... primario ..., Johanni Sinapio, mystae ecclesiae Weliczensis, quae in Arva Christo colligator... ([I₁b). A rövid előszó *Ambrosio Ketzler de Peklan, ... Stephani Tökely ... aulae familiari, ejusdemque universorum bonorum praefecto ac directori ...; Stephano Sirmiensi de Karon, ... Comitatus Threncziniensis judici apellation. ...; Thomae Farkas de Lazy, praefati ... comitis ... aulae familiari et bonorum Lyptoviens. praefecto ac directori...* intézték ([I₂a-b).*

A főrész huszonnégy pontot I–XXIV foglal magában (A_{1a}–B_{1b}). Előbb a címnek megfelelően előrebocsátja az egyház lényegi, funkcionális meghatározását, amely szerint az egyház a Krisztusban hívők Krisztussal való és egymás közötti uniója (I–XI). A láthatóság és láthatatlanság viszont csupán külsődleges, az emberi megismerést segítő megnevezések, de ugyanarra az egyetemes egyházra, és nem két különböző egyházra vonatkoznak. Az egyház lényegi fogalmi jegyei pedig csupán hit által ragadhatók meg, az emberi érzékszervek által nem, vagyis az egyház még e külsődleges distinkció szempontjából is alapvetően láthatatlan.

Michael Institoris zsolnai rektornak ez az egyházzal szembeni intése általánosságban polemizálva tárgyalja a felvetett kérdést, közvetlenül nem vitatkozik egyetlen más művel sem.

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ①

3499

<Kalendár a zpráva hvězdarská na rok 1669. Žilina 1668 Dadan, sen.. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3624A

3500

[1] MELANCHTHON, Philipp: Compendiu[m] praecep[ti]onum gramm[at]i-carum Philippi M[elanchthonis] in usum scolae (sic!) Görlic[ensis]. – [2] TROTZENDORF, Valentin: Gnorismata regularum in s[yntaxi] et forma applicandi ex[empla]. Omnia tradita et felicit[er] usurpata] a Valentino Troce[dorfio] in schola Goldbergen[si]. Edita opera Laurentii Lu[dovici] Leober[gensis]. Excu[su]m Solnae [1667-1670] ty[pi]s Joan[nis] Dadan [sen.].

A⁸ + ? = [8] + ? fol. – 8^o – Orn.

Knihopis 5472 – Knihopis 5473 – Čaplovič 2565 – Čaplovič 2566

Latin nyelvtan biblikus cseh értelmezésekkel. – A csupán töredékből ismert nyomtatvány tartalmazza a kétféle nyomdai cífrával keretezett, sérült címlapot, az annak hátlapján kezdődő, ... *Rittero Vaflentino*... szülő *dedicatio* kezdetét (A₁b–A₄a). A nyelvtan eleje magának a *grammaticának* és részeinek (*orthographia, prosodia, etymologia, syntaxis*) a latin és biblikus cseh nyelvű meghatározásával kezdődik. A címlevélhez tartozó nyolcadik levél hátlapján fennmaradt még az *Orthographia* kezdete is.

E kiadvány a görlytzi iskola rektorának, Laurentius Ludovicusnak a szerkesztésében jelent, Melanchthon grammatika-átdolgozásának az újrakiadása volt. Minden bizonnyal tartalmazta Valentin Trotzendorf, más néven Valentin Friedland művét is, amely általában vele együtt jelent meg (Bártfa 1597, 794, 3501). Cseh nyelvű értelmezésekkel bővített változata már a XVI. század végén megjelent Prágában (Knihopis 5470).

E töredéket a Khinopis (5473), majd Ján Čaplovič (2566) mint XVII. század második felében jelent zsolnai nyomtatványt írták le. A betűtípusok alapján V. Ecsedy Judit megállapította, hogy 1667 és 1670 között készült, mivel nyomdai anyagában megtalálhatók bizonyos olyan elemek, amelyek csak 1667-ben jelentek meg, és olyanok, amelyek 1670 után lecserelődtek (szóbeli közlés). Töredékei együtt maradtak fenn Melanchthon nyelvtani kompendiumának ugyancsak Zsolnán ugyanebben az időben készült, de eltérő szedésű kiadásának töredékeivel (3501). A két kiadás töredékei mind a Knihopis 5472, 5473), mind Čaplovič (2565, 2566) leírásában összekeveredtek. Jelenleg nem dönthető el, hogy melyik a korábbi változat.

E kiadvány terjedelme a XVI. század végi, cseh nyelvű megfeleltetéseket is tartalmazó kiadás terjedelmét alapul véve feltehetően 124 levél lehetett (vö. Knihopis 5470).

Cf. 794; 3501

Bratislava Acad © – Budapest Nat cop.

3501

[1] MELANCHTHON, Philipp: Compendium praeceptionum grammaticarum Philippi Melanthonis ... [in usum] (scholae Görlicensis.) – [2] TROTZENDORF, Valentin: Gnorismata regularum in s[yntaxi] et forma

applicandi ex[empla]. Omnia tradita et felicit[er usurpata] a Valentino Troce[dorfio] in schola Goldbergen[si]. Edita opera [Laurentii Ludovici] Leober[gensis]. [Solnae 1667–1670 typis Joannis Dadan, sen.]

A⁸–O⁸ + ? = [112] + ? fol. – 8° – Orn.

Knihopis 5472 – Čaplović 2565

Latin nyelvtan biblikus cseh értelmezésekkel. – A csupán töredékből ismert nyomtatvány az „A” füzetből a keret nélkül készült címlap szövegének első öt sorát, majd Laurentius Ludovicus Görliczben 1567. február 1-jén *Pueris scholae Gorlicensis classis quartae* intézett előszavának részeit tartalmazza (A₄b–A₇b). Az F₄b lapon *Laurentius Ludovicus Leobergensis Görlicii, mense Octobris 1588* kelt ajánlólevelének a vége olvasható. A kiadvány elejéből a melléknévfokozásról (B füzet), a névmásokról (D füzet) és a vonzatokról (G füzet) szóló tudnivalók maradtak fenn latin és biblikus cseh nyelven. A *De syntaxi* (F₅a) és a *De grammatica[e] constructione seu ordine vocum regulae* fejezetek kezdetén (N₄a) kívül az igeragozás bizonyos részeit az O füzet tartalmazza.

Melanchthon grammatikájának ezt a változatát a goldbergi iskola tanára: Valentin Trozendorf, más néven Valentin Friedland és a görliczi iskola rektora, Laurentius Ludovicus készítette az ottani iskola számára a XVI. század közepén (görlici 1593. évi kiadását ld. VD16 ZV 4906). Már a XVI. században ismert volt Magyarországon is (Bártfa 1597, 794). Cseh nyelvű értelmezésekkel megjelent változata a XVI. század végén jelent meg Prágában (Knihopis 5470).

E töredékeket egy hasonló, de eltérő szedésű, azonos tartalmú grammatikatöredékekkel együtt a Knihopis (5472, 5473), majd Ján Čaplović (2565, 2566) XVII. század második felében megjelent zsolnai nyomtatványokként írta le. A betűtípusok alapján V. Ecsedy Judit a két eltérő kiadás töredékeit szedésük alapján elkülönítette. Megállapította, hogy nem e kiadáshoz tartozik a *Petro Rittero* szóló ajánlás, hanem az a 3500 része. Mivel nyomdai anyagukban egyaránt vannak olyan elemek is, amelyek csak 1667-ben jelentek meg, és olyanok is, amelyek 1670 után lecserléltek, ezért mindkét nyelvtantöredék 1667 és 1670 között készült (szóbeli közlés). Hogy melyik közülük a korábbi, az a jelenleg rendelkezésre álló töredékek alapján nem dönthető el.

E kiadvány az említett, cseh nyelvű megfeleltetéseket is tartalmazó, prágai kiadáshoz (Knihopis 5470) hasonlóan 124 levél terjedelmű lehetett.

Cf. 794; 3500

Bratislava Acad ④ – Budapest Nat cop.

3502

»NOSTICIUS, Joannes: Uranoscopia Christosophico-Philosophica, etc. quam in examine ventilandam proposuit Iohannes Nosticius SS. Theol. Philos. et S. Philolog. Cultor Solnensis Heliconis Moderator d. 12. Maii 1668. Resp. Iohanne Transalpino Badin. Schol. Solnen. Alumno. Solnae e Typographaeo Iohannis Dadan [sen.]. Una phil. in folio.«

Čaplović 2503

Filozófiai vizsgatételek. – E ma már példányból ismeretlen kiadvány emlékét Martin Lauček *Collectanea* című, 18. századi kéziratos munkája őrizte meg (Martin MS fasc. 170., XIV. 315). Ennek alapján vette fel a tételt bibliográfiájába Ján Čaplovič (2503).

E címe alapján valószínűleg csillagászati témájú vizsgatételeket a zsolnai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1668. május 12-én. A vizsgáztató a zsolnai születésű Joannes Nostitius, a vizsgáló a Zólyom megyei Badinból származó Joannes Transalpinus volt. Nostitius (?–1689) Thornban, Danzigban, Königsbergben, majd Rostockban végezte tanulmányait. Hazatérve szülővárosa iskolájában volt rektor és evangélikus lelkész 1674-ig, amikor a protestáns-üldözés miatt száműzetésbe kényszerült.

3503

<Parschitius, Daniel: Parva logicalia. Solnae Anno 1668 Dadan, sen. in 4°>

Čaplovič 2504

Egykorú adat alapján feltételezhető. – A logika tankönyve.

E nyomtatványból ma egyetlen példány sem ismeretes. Ján Čaplovič Michael Rotarides *Auctorum et scriptorum Hungariae praecipuorum catalogus alphabeticus ... itineribus collectus* című, a pozsonyi Egyetemi Könyvtárban őrzött kéziratos munkája (jelzete: B 62092) alapján (113 pag., 754) vette fel bibliográfiájába (2504). Daniel Parschitius ebben az időben a körmöcbányai evangélikus iskola rektora volt. Valószínűnek látszik, hogy iskolai használatra szánt logikakönyve valóban megjelent nyomtatásban, és a legvalószínűbb nyomtatási hely a zsolnai Dadan nyomda lehetett.

3504

PLINTOVIC, Adam: Pisnička k pokani probuzugicy, a k wystraze gednoho každého wěrneho křestiana naschwalně k tomu dni, w kteremžto slůnce nebeské zatměne j spatřeno bylo totiž dne 4. novemb. 1668. okolo druhe a třeti hodiny po poledni, složena, w zdegssim kostele spiwana, a pro budaucy pamatku ... cele obcy města Žiliny offerowana od Adama Plintovitze. W Žilině 1668 w impressy Jana Dadana [sen.].

[]³ = [3] fol. – 8° – Orn.

Rizner IV 108 – Knihopis 13.493 – Čaplovič 2505

Evangélikus vallásos vers biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: Bűnbánatra biztató kis ének, minden hű keresztény intésére külön ahhoz a naphoz, amikor az égi nap elsötétülése látható volt, vagyis 1668. november 4-dikén délután kettő és három óra között szereztetett, az itteni templomban énekeltetett, és a jövendőnek emlékül ... Zsolna város egész közönségének ajánlatott Adam Plintovitztól. A címlap hátán szentírási idézet és címerpajzsban kettőskereszt

található. A 21 strófából álló vers kezdősora *Žalostně baudu spivati* – (Keseregve fogok énekelni), amelyet a *Žalostne devečka plakala* – (Keservesen sírt a kislány) c. dallamra lehetett énekelni.

Hasonmás kiadását Boris Bálent tette közzé: Žilina 1948.

Adam Plintovič a sziléziai Skoczówban született 1620 körül. 1650–1668 között Zsolnán volt evangélikus rektor és kántor, 1669–70-ben valószínűleg a Pozsony melletti Szentgyörgyön. Vallásos énekeket írt és fordított németből biblikus cseh nyelvre. Számos verse található Tranovský énekeskönyvében, önállóan ez az egyetlen, nyomtatásban megjelent műve. 1670 körül hunyt el.

Budapest *Nat* cop. partim – Praha *Mus* ①

Editio facsimile

3505

HOFFMANN, Johann: *Reise der Morgenländischen Weisen zum Kripplein Christi, verß-weise entworffen durch Johann Hoffmannen von Teüchel aus Thüringen, in dem weitberümbten Athenaeo der Evangelischen Herren Land-Stände des Königreichs Ungarn zu Eperies der Gött- und weltlichen Weißheit befließenenen. Bartfeld 1669 Georg Sambuch.*

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1162 – Čaplovič 229

Vallásos vers. – A címlap hátán a szerző, *Johann Hoffmann* ajánlja művét Újév napján *Herrn Johann Webern*, ... *Apotheker und medico ordinario, der ... Stadt Eperies ... Richter; ... Herrn Sigismund Zimmermannen ... Obervormunden und ... inspectori; Herrn Christian Hackern, ... Georg Fleischhackern, ... Georg Carathinen, ... Georg Halligantzen, ... Christoph Odenhöfern ... Kauf- und Handelsmännern in Eperies*. Majd minden további cím nélkül kezdődik a vers a három napkeleti bölcs utazásáról és a gyermek Jézus imádásáról (A_{2a}–A_{4b}).

A tübingiai származású Johann Hoffmann Eperjesen végezte tanulmányait. Több alkalmi verse ismeretes. 1676-ban mint a rudolstadtai gimnázium konrektora írt alkalmi verset (RMK III 6695).

Pukánszky Béla e költeményét jelentékeny barokk verses munkaként értékelte (A magyarországi német irodalom története (a legrégebbi időktől 1848-ig) Bp. 1926. 289–290).

Budapest *Nat* ① – Spišská Nová Ves *Ev* ①

3506

[1] KLESCH, Daniel: *Catalogvs presbyterorum Scepusiensium. In contubernio tractatus ejusdem primario enumerans et exhibens ... fraternitatis*

pastorvm XXIV. regalivm in Scepusio ... seniores, qvotqvot ab annis CL integro sesqvi seculo continua serie ac ordine jure tamen electitio et dignitate qs. ambulatoria collegio huic viginti qvatuor praeferere, τῆς μνημοσύνης ἔνεκα dicatus ecclesiis viginti qvatuor et earundem plebanis regalibus seu pastoribus modernis nominatim ceu versa indicat pagina a m. Daniele Kleschio Igluviensi Scep., p. l. caes., n. t. ecclesiae Olasziensis plebano et ven. contub. XXIV. regalium oratore ordin. hactenus seniore electo, jam jam officium decenter resignaturo, a. ... MDCLXIX. die XX. Novemb. – [2] [JANTSCHIUS, Joannes]: (Currentes literae ad XXIV. regales emissae a ... Johanne Janschio, sen. et past. Igl. Scep. an. 1598.) Bartphae (MDCLXIX) typis civit., Thomas Scholtz.

A⁴ = 8 pag. – 4°

RMK II 1163 – Čaplovič 230

Evangélikus egyházmegyei névtár. – A kiadvány a Szepesi huszonnégy királyi városi evangélikus egyházmegye előző esztendőben kiadott névtárának (3404) aktualizált újrakiadása. A címlap hátán *Ecclesiarum XXIV. regalium ... pastores viginti quatuor regales*, azaz azon lelkipásztorok neve és működési helye olvasható, akik részt vettek az említett egyházmegye 1669. november 20-án tartott zsinatán.

A nyomtatvány főrészt képező *Catalogus seniorum* (3–6) az egy esztendővel korábbi változat újrasedése, amely attól csupán abban tér el, hogy benne 51. névként *Michael Nascowius Waralliensis* is szerepel, akit 1669. november 20-án választottak vezető esperessé. A kiadványt az előző kiadástól eltérően *Currentes literae ad XXIV. regales emissae a ... Johanne Janschio, sen. et past. Igl. Scep.* 1598. június 20-án kelt körlevele zárja (6–8), amelyben gyűlésre hívta a testvérület tagjait, és egyben összefoglalta a szepesi huszonnégy királyi város történetét.

E nyomtatvány címlapja minden bizonnyal korábban készült a főszövegnél. Az előző kiadás (3404) címszövegéhez hasonlóan újra szerepel benne ugyanis az az utalás, amely szerint a kiadvány összeállítója, Daniel Klesch arra számított, hogy az egyházmegye gyűlésén újra esperessé fogják választani. Ez azonban nem következett be. Az új esperes nevét a leváltott esperes fel is vette névsorába a következő megjegyzéssel: „Cui antecessor m. d. Klesch, Catalogum hunc seniorum, uti et toti contubernio sacrum esse cupit.”(6).

Joannes Jantschius (?–1602 után) (Zólyom)lipcsén született. 1570–1571-ben Wittenbergben tanult, majd Bártfán, 1582-től Iglón volt evangélikus lelkész. 1590 és 1599 között a Szepesi huszonnégy királyi városi evangélikus egyházmegye esperesévé választották. A Daniel Klesch által kiadott levelét mint az egyházmegye legrégebbi forrását Hradszky József ismertette (A XXIV királyi plébános testvérülete (XXIV regalium plebanorum fraternitas) és a reformáció a Szepességen. Miskolc 1895, 32–36.).

A nyomtatvány könyvészeti leírását és példányait ld. Karl F. Otto és Jonathan P. Clark Klesch családról írt összefoglaló bibliográfiájában (Bibl. Klesch. DK-18b).

A bártfai városi nyomda élén 1669. folyamán változás történt: az 1668 óta a nyomdát vezető Georg Sambuchot Thomas Scholtz váltotta fel. Scholtz állt a bártfai nyomda élén még 1670-ben is, korábban, 1656–1658 között pedig az általa alapított eperjesi nyomdában működött. 1659–1668 közötti tevékenységéről semmit sem tudni. Bár a bártfai nyomdát 1694–1710 között is egy

Thomas Scholtz nevű nyomdász vezette, ez kora miatt valószínűleg nem lehetett azonos a század derekán már nyomdászként tevékenykedő Scholtzcal, hanem talán annak fiáról van szó.

Cf. 3404, –

Budapest *Ev* ① – Budapest *Nat* ① ① ① – Dolny Kubin ① – Prešov *Scient* ① – Rostock *Univ* ① – Spišská Nová Ves *Ev* ① – Wien *Nat* ① – Wrocław *Acad* ①

3506A

»LADIVER, Elias, iun.: *Dissertatio Logica de Genesi et Analysis Logica, quam Praeside R. D. Elia Ladivero F. in Coll. Stat. Logic. P. P. et Paedagogiarum, defendet Martinus Nadliczky Privid. Stud. Logic. Anno 1669. d. 25. Septembr. Bartpae typis Civitatis in folio expanso.*«

Čaplovič 231

Logikai vizsgatételek. – Ennek a ma már egyetlen példányból sem ismeretes nyomtatványnak az emlékét Martin Lauček kéziratos *Collectaneája* őrizte meg (XIV 316), ennek alapján vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (231). A logikai vizsgatételeket 1669. szeptember 25-én vitatták meg az eperjesi kollégiumban. Az elnök ifjabb Elias Ladiver, eperjesi professzor, a vizsgázó a privigyei születésű Martinus Nadliczky volt.

3507

POMARIUS, Samuel: *Articulus VII. Augustanae confessionis de ecclesia, in illustri collegio statuum Hungariae Eperjessensi A. C. Cl.I[!]CLXIX a. d. IV. Octobr. [!] in ipso solenni et generali examine anniversario ad disputandum publice propositus, praeside Samvele Pomario, s.s. theol. d. et p. p., dictique collegii moderatore ac direttore supremo, respondente Johanne Rezik, ss. theol. et philosophiae studioso. Bartphae (1669) typis civitatis.*

[]², A⁴–C⁴ = [14] fol. – 4°

RMK II 1164 – Čaplovič 232

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címben a disputáció évét hibásan adták meg. A nyomtatvány három változatban ismeretes. Az egyikben a címlap hátán az ajánlás címezése *Michaeli Hydweghi ..., patrono studiorum meorum honoratissimo* (A-variáns), a másikban *Ladislao Uyfalusí de Dèvek Úy-falu ..., Johanni Uyfalusí de Dèvek Úy-falu, fratribus moecenatibus* (B-variáns). *Nicolao Rezik, ecclesiae Korossien. mystae, Augustani contub. Nagy-Tapolzanen seniori ..., Johanni Milochowsky, Radvanen. ecclesiae pastori, contubernii ... Veteri. Solien. notario, ... Johanni Rohacio pastori eccles. Csejmnén. ... amico ..., Danieli Agnero eccl. Szerdahellen. pastori, ... affini*

(C-variáns). Az ajánló szöveg végén 1669-es értéket adó kronosztichon olvasható, az aláíró az első két variánsban *I. Rezik r.* ([]_{2a}), a C-variáns aláírás nélküli. A főrész *Analysis et exegesis Articuli VII. A. C. de ecclesia* címmel kezdődik, és huszonnégy paragrafusban (§) magyarázza és védelmezi a lehetséges ellenvetésekkel szemben a meg nem változtatott Ágostai hitvallásnak (*Confessio Augustana invariata*) az egyházzól szóló hetedik cikkelyét (A_{1a}–C_{4b}).

Ezeket a tételket 1669. október 4-én vitatták meg a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján. Az elnök Samuel Pomarius, az iskola igazgatója és első professzora, a vizsgázó Joannes Rezik, a teológia és filozófia hallgatója volt.

Sámbár Mátyás, kassai jezsuita október 24. körül rövidke röpiratot tett közzé e tézisfüzet ellen (3524), amelyre már október 31-ére elkészült Pomarius viszontválasza (3559).

Az 1669-ben megjelent bártfai nyomtatványok egy része az impresszumban nem jelzi a nyomdavezető nevét, így nem lehet tudni, hogy még Georg Sambuch vagy már Thomas Scholtz idejében készültek-e.

Cf. 3526!, –, 3524, 3559, 3629

Budapest *Acad* ① (B-variáns) – Budapest *Nat* ① (B-variáns) ① (B-variáns) ① (B-variáns) – Budapest *Univ* ① (A-variáns) – Halle *Univ* ① (C-variáns) – Kezmarok *Ev* ① (A-variáns)

3508

VOSSIUS, Gerardus Joannes: Rudimenta rhetoricae ex partitionibus et institutionibus Gerhardi Johannis Vossi, ... opera m. Sebastiani Mitternacht, veluti caesuratim extracta, nunc vero pro faciliori praeceptorum perceptione in quaestiones mutata ... a m. Johanne Schwarzio Wittenb., lycei, quod in ... Bartpha est, rectore aucta et in usum illius juventutis studiosae excusa. (Bartphae) 1669 typis et sumptibus ... senatus ibidem.

A¹²–E¹² = [8] + 112 pag. – 12° – Orn.

Caplović 233

Retorikai tankönyv. – A címlap hátán kezdődik *Johannes Schwarzius* 1669. augusztus 16-án kelt ajánlása *in civitate ... Bartpha patribus ... viris ... judici, caeterisque ... senatorii ordinis adsectoribus ... promotoribus meis* (A_{1b}–A_{2b}). Ezt *Praefatio ad lectorem* követi (A_{3a}–A_{4b}). A főrészt *Prooemium* (1–3) vezeti be, majd négy *Pars* szól kérdés-felelet formában *De inventione*, *De dispositione*, *De elocutione* és *De pronuntiatione* (3–112).

Gerardus Joannes Vossius (1577–1649) különösen protestáns körökben népszerű *Commentariorum rhetoriarum sive oratoriarum institutionum libri sex* című műve először 1606-ban jelent meg Leidenben. Rövidített változatát ugyanő adta ki *Rhetorices contractae sive partitionum oratoriarum libri quinque* (Leiden 1621) címen. E tankönyv Johann Sebastian Mitternacht által átdolgozott, több kiadást megért változatát vette alapul Johann Schwarz. Vossius retorikájáról és a belőle készült kompendiumról Bartók István írt (112–113).

A nyomtatvány a címlap tanúsága szerint a bártfai szenátus költségén és a város nyomdájában jelent meg.

Szinnyei (XII 762) e kiadványt Kleinre hivatkozva (Nachrichten I 369) *Institutiones rhetoricae in usum iuventutis suae* címen 1670-ben megjelent nyomtatványként idézte a Halléban őrzött gyűjtőkötet következő tagjának impresszuma alapján.

Cf. →

Budapest *Nat cop.* (Halle) – Halle *Univ* ① – Kežmarok *Ev* ①

3509

SENNYEY István: Keserves dichérete az néhai méltóságos groff Esterhas Anna Julia aszonnak, méltóságos groff Nadasdi Ferencz országgh biráianak kedves házas társának, melliet teste feőlött ... Sennyeey Istvan weszpremi püspök, Lekan Szent Miklos szentegyhazaban méltó örök emlekezetre praedicallot ezer hat száz hatvan kilencz estendöben october havanak hetedik napian. Beczben 1669 az Academia könyvniomtatoia Hacque Ianos által.
[]¹, A²–F² G¹ = [3] + 23 pag. – 4° – Tit. calcographicus, orn., init.

RMK I 1080

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Sennyeey István veszpremi püspök tartotta 1669. október 7-én Lékán, gróf Nádasdy Ferenc feleségének, Eszterházy Anna Júliának temetésén. A budapesti egyetemi könyvtár példányának élén rézmetszetes díszcímlap áll, amelyen körben ovális keretet alkotva az erényeket ábrázoló 11 allegorikus nőalak látható. Középen olvasható címszövege a következő: *MELTOSAGOS GROFF ESZTERHAS ANNA IVLIA ASZONY DICHERETES KESERVES EMLEKEZETE Mely Predicallatot Teste fölöt 1669 eszt.*; háta üres. A szedett címlap hátán bibliai idézet olvasható latin és magyar nyelven. Cím nélkül következik a részekre nem tagolt gyászbeszéd: összefüggő textus nélkül, az Ószövetség Prédikátor könyvéből vett részletek alapján az elhunyt személyének, jó tulajdonságainak és istenfélelmének dicsérete (1–23).

Sennyeey István (1627–1687) 1645–1651 között a római Collegium Germanicum Hungaricum-ban végezte tanulmányait. 1652-től esztergomi kanonok és barsi főesperes, 1653-ban szentgyörgymezei prépost, 1658-ban szenttamási prépost. 1659-ben nevezték ki veszpremi püspöknek.

Eszterházy Anna Júlia Eszterházy Miklós nádor és Nyáry Krisztina leánya volt. Férjével, gróf Nádasdy Ferenc országbíróval 25 évig élt házasságban és 11 gyermeke született. 1669. január 22-én hunyt el.

Budapest *Acad* ① ②* – Budapest *Nat* ② – Budapest *Univ* ① – Veszprém *Dioec* ②*

3510

KOMÁROMI CSIPKÉS György: Georgii C. Comarini ss. theol. doctoris et ecclesiae Debrecinae pastoris Concionum sacrarum centuria quinta,

continens conciones cujusvis temporis, populo Debrecinensi diversis temporibus propositas et secundum temporis quo unaquaeque(u) habitata est, seriem digestas, cum indice ... Debrecini 1669 apud Georgium R. P. Karancsi.

♣⁴, A⁸-Z⁸, Aa⁸ Bb⁸ Cc⁴ = [8] + 315 [recte 407] + [1] pag. – 8^o – Orn., init.

RMK II 1165

Református prédikációk. – *Georgius C. Comarinus* 1669. február 13-iki keltezéssel ajánlja művét a címlap hátán kezdve ... *Stephano Oroszi, fratrum dioecesi Palankiensis seniori et ecclesiae Vacinae antistiti ...*, *Andrae C. Ladanyi, districtus Levensis seniori et ecclesiae Sallaiensis pastori ...*, *Andrae Marosi Jeneien. ... Georgio Marosi Nötecsie(n). ... Johanni Vaczi Peröcseni. ... Emerico K. Kölyked Sz. györg. ... Johanni Kocsis Nagyodi. ... Stephano Zilizi Ladányi ecclesiarum ministris, ... item ... Valentino Gazdag ... Stephano Detsi ... Stephano Szuhai ... Johanni Botos ...*, reipubl. *Vácinae senatoribus consultissimis ...* (♣₁b-♣₂b). Az *Index textuum seu locorum S. Scripturae...* a bibliai könyvek sorrendjében adja a prédikációk alapjául szolgáló bibliai textusokat (♣₃a-♣₄b). Ezután következik a mű főrésze, száz prédikáció, Komáromi Csipkés György Debrecenben, magyar nyelven 1658 májusa és 1668 májusa között elhangzott beszédeinek latin nyelvű tömörített változatai (1–315 [recte 407]). 1658-ban mondott prédikációiból emelt be legtöbbet a kötetbe, és viszonylag sokat még 1659-ben, 1660-ben és 1665-ben elhangzott beszédei közül. *Errata, corrigenda* címmel sajtóhibajegyzék zárja a nyomtatványt (Cc₄b).

A kötet ötödik tagja Komáromi Csipkés többkötetes prédikációgyűjteményének. A prédikációk stílusáról, felépítéséről, a magyar nyelvű bibliai textusról ld. 2888 és 3252. Az előző I–III. kötettől eltérően az ebbe a kötetbe foglalt száz prédikációhoz nem készült tárgymutató.

A „Concionum sacrarum centuria sexta” kéziratát Komáromi Csipkés nyomtatásra előkészítette, de megjelentetésére már nem került sor (Száz 1875: 140, Bölöni Sándor). Vö. Holl Béla: *Laus librorum*. Bp. 2000, 94.

Cf. 2888, 3252, 3194, 3418, –, →

In 19 bibliothecis 25 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – etc.

3511

»SIDERIUS János: Kisdéd gyermekeknek való Catechismus. Debreczen 1669 [Karancsi]. 12^o«

RMK I 1081

Református katekizmus. – Szabó Károly példány ismerete nélkül, csupán Sándor István híradása alapján (Könyvesház 47) vette fel bibliográfiájába e tételt (RMK I 1081). Mivel a katekizmusnak számos debreceni kiadása ismeretes, és az 1660-as években a debreceni nyomda ismét működött, nincs ok kétségbe vonni Sándor István adatának helyességét.

Cf. 801; 1303*; 1980!; 3033, Appendix 234, –, →

3512

ARZONNIUS, Constantius: *Florilegium selectissimarum precum, ... Nicolao Andrasii de Szent Kiraly ... domino in arce Krasznahorka ... dicatum a seminario Cassoviensi S. regis Ladislai Kisdiano hac vice, olim autem ... cardinali ac principi ab Harrach per r. p. Constantium Arzonnum, congregationis clericorum regularium S. Pauli collectum et oblatum. Cassoviae 1669 typis Susannae [Türsch].*

A¹² - F¹² = [8] + 130 + [6] pag. - 12°

MKsz 1964: 161 - Čaplovič 637

Katolikus imádságkönyv. - A címlap hátán egy-egy idézet olvasható S. Basilius *Liturgiájából* és Szent István *Decretumából* (A₁b). Ezt *Epistola dedicatoria* követi Andrassy Miklós-hoz *Seminarium S. regis Ladislai Kisdianum* aláírással (A_{2a}-A_{4a}). A könyv kiadását *Andreas Coltica, praepositus generalis congregationis cler. reg. S. Pauli* engedélyezte Rómában, in *collegio nostro Ss. Blasii et Caroli, die 24. Julii, anno 1662* (A₄b). A főrész (1-130) imádságokat, himnuszokat, litániákat, hálaadásokat, áldásszövegeket közöl Jézushoz, Máriához, a szentségekhez, Szent Mihályhoz, Szent Józsefhez; a pestis és más betegségek, valamint tűzvész ellen; az útonlévőkért, a tengerre szállókért, a halottakért, templomba menet előtt, ott és után stb. A könyörgések szerzői: Beda Venerabilis, Szent Ágoston, Catharina Riccia, Szent Gergely pápa, Szent Gertrud, Szent Brigitta, Mechtild von Magdeburg, Szent Anselm, Aquinói Szent Tamás, egyiptomi Szent Mária, Szent Balázs, Szent Bonaventura, Xavéri Szent Ferenc, Szent Balázs és VII. Sándor pápa, stb. Mindegyik imádság előtt rövid annotáció áll keletkezésének körülményeiről, elmondásának hatékonyságáról és forrásáról. Az utolsó lapokon *Index* sorolja fel a kötetben szereplő szövegek címét (F_{10a}-F_{12b}).

A szerző Constantius Arzonnius, barnabita szerzetes a XVII. század második felében Bécsben működött (Adelung, Johann Christoph - Rotermond, Heinrich Wilhelm: *Fortsetzung und Ergänzungen zu Christian Gottlieb Jöchers allgemeinem Gelehrten Lexikon*. I. Leipzig 1784, 1157). E művét eredetileg a bécsi Harrach hercegnek ajánlotta. Kassai kiadása Andrassy Miklós jász-kun kapitány kezdeményezésére és anyagi támogatásával jelent meg, a Kisdi Benedek egri püspök által alapított kassai jezsuita szeminárium gondozásában.

E nyomtatványt elsőként Holl Béla ismertette (MKsz 1964: 161). Az ő híradása alapján vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (637).

Az impresszumban a nyomdász neve hiányos, de a Susanna név Johann David Türsch özvegyét, Susanna Türsch rejti, aki azonos Susanna Severinivel, Markus Severini nyomdász özvegyével, ld. 3422.

Cf. -, →

Budapest *Nat cop.* (Warszawa) - Ljubljana *Univ* ②* - Warszawa *Univ* ①

3513

[CZEGLÉDI István:] Redivivus Iaphetke, az az Czegledi Palkonak Dobravicza-i Miklos praeceptorával való beszélgetése, mellyet ajánlot az author elsöben-nis [!] ... Kapi György uramnak, Hunyad, Zarand s-Középsö Szolnok varmegyéknek fü-ispanyanak, ... Apafi Mihaly erdelyi fejedelemnek belsö-tanácsanak, mint ... fautor urának. Az után ... Cseghe-Káta-i Kata-i Ferentz uramnak, Thorná váranak egygyik örökös urának, ... Aba-Ujvar s Thorná vármegyéknek ... assessorának, ... fautor urának. [Kassa] MDCLXIX [vidua Türsch].

(*)⁴, A⁸-P⁸ Q⁴ = [8] + 248 pag. – 8°

RMK I 1082 – Čaplovič 646

Református vitairat. – A címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. A cím szövegében megnevezett két patrónushoz, Kapi Györgyhez és Kátay Ferenchez szóló *Ajánló levél* ((*)₂a-b) aláírása *Dobr. Miklos*. Ezt követi *Versus* élőfejjel *Paul. Palagy-i* latin nyelvű üdvözlő verse ((*)₃a), majd *Rhythmusok* összefoglaló címmel és ugyanezzel az élőfejjel két magyar nyelvű költemény. Az első kezdő szavai *Immáron elkészült*, a második címe *Sambar sóhajtása*, kezdő szavai *Jaj, jaj már énnékem* ((*)₃a-(*)₄a). Az első költemény *Hegedüt csináltam a te hegedüért* hangzású sorának egyes szám első személyű igealakja bizonyítja, hogy szerzőjük Czeglédi István, ugyanis őt nevezte Sámbar Mátyás jezsuita *X, ut tök* című könyvében (3347) vén hegedűsnek. A bevezető részeket a sajtóhibák felsorolása zárja: *A nyomtatásban esett fogyatkozások ezek* ((*)₄a-b). A főrész (1–248) élén megismétlődik a cím: *Redivivus Iaphetke, azaz Czeglédi Palkonak Dobroviczai Miklos praeceptorával való beszélgetése*. Szövegében néhány magyar nyelvű verses betét is olvasható. Kezdő szavai 15. lap: *Sokat zörgölődik szegény Luther Márton*; 58: *Romlott testemben zárt*; 141: *Bizony dolog vallom*. Az egész kötetet az utolsó lapon Sámbarhoz intézett figyelmeztetés zárja, *Apostrophe ad Jesuitam Sambar* (Q₄b).

A magyar nyelvű versek és a hozzájuk tartozó latin nyelvű eredeti szövegek kiadását ld. RMKT XVII/10 42–45, 645–646, 651, Varga Imre.

Ezen anonim vitairat szerzője, amint az Köleséri Sámuel Czeglédi-életrajzából kitűnik, Czeglédi István kassai református prédikátor volt (vö. Czeglédi István: *Sion vára*. Patak–Kölozsvár 1675, Köleséri kiadói előszava, ((**)₃a pag., RMK I 1187). Ezt egyébként kétségtelenül bizonyítják a bevezető versek, valamint a vitairat tartalma és stílusa is.

A mű címe, *Redivivus Jafetke* ugyancsak Czeglédinek egy korábbi munkájára, az *Idős Noé becsületét oltalmazó Jáfetkére* (Kassa 1664, 3149) utal vissza, amely ugyancsak Sámbar egyik vitairatára, az *Egy vén bial orrára való karikára* (Kassa 1664, 3155) felelt.

A törzsrész, a kassai református iskolában tanuló ifjú Czeglédi Palkó és praeptora, Dobroviczai Miklós fiktív dialógusa általában véve Czeglédinek a hitvitákban gyakran alkalmazott argumentációs gyakorlatát védelmezi. Azaz helyesen teszi Czeglédi, hogy a kálvinista hittani álláspont igazolására nagy számban idéz újabb katolikus szerzőket, továbbá az általa citált középkori, újabb katolikus és protestáns teológusok tekintélyét és ortodox voltát a katolikusok sem vonták, illetve nem vonhatják kétségbe. Továbbá Czeglédi idézetei pontosak, és eredeti értelmüknek megfelelően épülnek be a mondanivalóba. Az érvelés során Czeglédi Palkó

főként Sámbar Mátvás *A három üdvösséges kérdésre a luther és kálvinista tanítók, mint felelnek ... X, ut tők* (Kassa 1667, 3347) című könyvének Czeglédi István személyére vonatkozó vádjait idézi szó szerint, pontos lapszámokra való hivatkozásokkal, Dobraviczai pedig ezeket cáfolja részletesen. Ezenkívül a dialógus hosszasan foglalkozik még a következő művek Czeglédit érintő részleteivel is: Sámbar Mátvás *Orvosló ispitály* (Kassa 1664, 3154), *Egy kálvinistának a nagypénteki ostromlás felől való castigálása* (H. n. 1659, 2889), továbbá Illyefalvi Istvánnak az ökömenikus zsinatokról szóló tézisével (Kassa 1668, 3421).

Mindenek magyarázata a mű elején olvasható egy latin nyelvű részletben (23–24). Ebben a részletben ugyanis Dobraviczai elbeszéli, hogy Czeglédi azért nem válaszolt az *Ispitályra* (3154), mivel annak megjelenése után a nádor, azaz Wesselényi Ferenc kívánságának megfelelően Johann Rottall, Kassára küldött királyi megbízott és Dobai Székely András, Abaujvár megyei esküdt, a kassai református gyülekezet kurátora megintette, hogy a jövőben ne adjon alkalmat arra a jezsuitáknak, hogy szitkokat írjanak ellene. Ugyanekkor a jezsuitákat is figyelmeztették, hogy ne kisebbítsék Czeglédi jó hírét, amit ha mégis megtesznek, Czeglédi is érvényesítheti a talio (szemet szemért) elvét. Minden bizonnyal e figyelmeztetés miatt szakadt félbe Czeglédinek Csernátfalvi Istvánnal folytatott vitája is (vö. 3147). Most azonban megsztették a megállapodást a jezsuiták. A szövegkörnyezetből következően elsősorban Patakról adtak ki *mocskolódást* Czeglédi ellen (vö. 2). Ez célzás az *X, ut tők*re (3347), amelynek szerzője, Sámbar ekkor Patakon működött. Mivel korábban nem tehetette – írja Czeglédi –, most kénytelen felelni mindarra, amely annak idején az *Ispitályban* (3154) volt olvasható, bár az erre adandó részletes választ a készülőfélben lévő *Sion vára* (RMK I 1187) tartalmazza majd.

A *Redivivus Jáfetke* tartalmát részletesen ismertette M. Nagy István: (Czeglédi 72–79).

E nyomdahelyének feltűntetése nélkül megjelent kiadványt már Szabó Károly (RMK I 1082) és Ján Čaplovič is (646) a kassai nyomda termékének tartotta. Álláspontjukat a nyomdai anyag vizsgálata megerősítette (OSzKÉvk 1981: 359, Galli Katalin – Pavercsik Ilona és MKsz 2005: 299, 407, V. Ecsedy Judit). A nyomtatás költségeit az *Ajánló levél* szerint nagyobbrészét Kapi György viselte.

Cf. 2889, 3080!, 3154, 3347, 3421, –, →

In 9 bibliothecis 13 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Theol Prot, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Prešov *Scient* – Sárospatak *Ref*

3514

FABRICIUS, Joannes: *Dissertatio apologetica, in qua Theses prooemiales controversiarum fidei Matthiae Sambar, in collegio Cassoviensi Iesuitico controversiarum professoris ordinarii examinantur, discutiuntur et refutantur. Conscripta a m. Iohanne Fabricio, gymnasii Cassoviensis Catholico-Lutherani rectore et prof. primario. [Cassoviae] MDCLXIX [vidua Türsch? Erich?].*

„A–C” variáns: []¹, A⁴–M⁴ = [49] fol. – 4° – Init.

„D” variáns: []², A⁴–M⁴ = [50] fol. – 4° – Init.

RMK II 1180 – Čaplovič 1229

Evangélikus hitvitázó teológiai tézisek. – A címlap hátán olvasható ajánlás négy változatban ismeretes: *Viro ... Johanni Friwalsky ... contubernii comitatus Liptoviensis seniori, ecclesiaeque Teuto-Lipczensis antistiti ... , nec non ... ejusdem contubernii decanis et assessoribus ... fautoribus et amicis* (A-variáns). – *Viro ... Georgio Raphanidi, ... contubernii comitatus Arvensis seniori, ecclesiaeque Duboviensis pastori ... , necnon ... ejusdem contubernii decanis et assessoribus ... fautoribus et amicis* (B-variáns). – *Viris plurimum reverendis. ... Johanni Barthio, ecclesiae Semproniensis Germanico-Lutheranae antistiti ... , Matthiae Langio, ejusdem ecclesiae pastori, vicinarumque seniori ... , Christophoro Sobitschio, ejusdem ecclesiae pastori ... gymnasiorumque inspectori ... , Paulo Köwesdi, ecclesiae Semproniensis Hungarico-Lutheranae pastori ... , Christophoro Lenero, ecclesiae Gynsiniensis Hungarico-Lutheranae pastori...* (C-variáns). – A negyedik változatban a címlap hátán három bibliai és egy Chrysostomus-idézet figyelemztet a Szentírás állandó tanulmányozására és olvasására. Ezzel szembeállítva pedig egy-egy idézet VIII. Kelemen pápától és Hosiustól, amelyek a laikusok számára nem javasolják a Biblia olvasását. Ebben a variánsban a címlap után még egy levél található, amelyen hosszabb szöveges ajánlás olvasható: *Eminentibus tredecim comitatum Superioris Hungariae statibus, principibus, praelatis, baronibus, nobilibus, regiisque ac liberis civitatibus ...* címezve (D-variáns). Az aláíró mind a négy variánsban *M. Johannes Fabricius, gymn. Cassov. Catholico-Lutherani rector et professor primarius*. A mű élén rövid bevezetés olvasható: *Dissertatio theologica, prooemialibus doct. Matthiae Sambar Jesuitae thesibus opposita* (A₁,ab). A főrész két *thesist* foglal magában. Az első kiemelt címe: *Theses prooemiales seipsas evertunt* (A₁,b–A₃,b). Ez három pontból I–III áll. A második címe: *Theses secunda*. IV. *Theses Prooemiales fidem pontificiam et infallibilitatem pontificis Romani evertunt* (A₃,b–M₄,b). Ez a IV–XLV. pontot tartalmazza. Az utolsó három sorban az *Errata*, a sajtóhibák javítása olvasható.

Joannes Fabricius, a kassai evangélikus gimnázium rektora ezekkel a tézisekkel felelt Sámbar Mátyás jezsuita professzor *Theses controversiarum fidei prooemiales* című, ugyanezen évben Kassán megjelent munkájára (3526), amely a hit, a kijelentés, annak értelmezése és az egyház kérdéseinek összefüggéseit tárgyalta. A következő évben válaszként Sámbar ismét megjelentette feljebb említett téziseit (3639). Debrődi János pedig, aki a tézisek megvitatásában vizsgálóként vett részt, *Refutatio logodaedalorum Joannis Fabritii...* címmel felelt (3635).

Szabó Károly (RMK II 1180) és Ján Čaplovič (1229) e téziszüzetet lőcsei kiadványnak tartotta. A nyomdai anyag vizsgálata azonban egyértelműen bizonyította, hogy valójában a kassai városi nyomdában készült (Pavercsik Ilona megállapítása). Megjelenésére október-november folyamán kerülhetett sor (vö. 3526), tehát abban az időszakban, amikor már Ericus Erich irányította a műhelyt.

A kassai nyomdát 1669 folyamán Ericus Erich vette át Susanna Türschtől, Johann David Türsch özvegyétől. A május 10-én megvédett vizsgatéziseket (3533) még Türsch özvegye jegyezte, a júliusiakat (3534) már Erich, aki 1669–1674 között vezette a kassai nyomdát. Egyes 1669-es nyomtatványoknál azonban nem lehet eldönteni, hogy még az özvegy, vagy már Erich idejében készültek-e.

Cf. 3526!, –, 3639, 3635, 3637, 3634. →

Bratislava Acad ① (D-variáns) – Budapest Acad ① (A-variáns) – Budapest Nat ① (B-variáns) ① (C-variáns)

3515

ILLYEFALVI István: A' három idvösseges kerdes igassága ellen költ Bán-nyász csákánynak tompitasa, avagy Vásárhellyi Matkó István hazugságinak (kiket tisztelendő professorom ellen irt vala) másodszeri meg-tor-ko-lása, kiből mind a' Göröcsös botok, mind a' Czigány pallérozások, mind az Igasságra vezérlő kalauz ellen való rothatt Istápok, mind az gyermeki Japhetkék könnyen meg-czáfoltathatnak. Irta Illyefalvi Istvan, kassai Kisdianum seminarium-béli philosophus és theologus. Cassan MDCLXIX [vidua Tüirsch? Erich?].

(*)⁴–(***)⁴, A⁴–Z⁴, Aa⁴–Uu⁴ = [24] + 343 + [1] pag. – 4° – 1 ill., orn., init.

RMK I 1083 – Čaplovič 647

Katolikus vitairat. – A címlap alján az impresszum fölött kicsiny fametszet két alakot (valószínűleg Jánost és Máriát) ábrázol, akik a megfeszített Krisztus keresztyje tövén imádkoznak. A metszet mellett balról és jobbról kétsoros vers, amelynek kezdő szavai: *Krisztusnak sz. képét. A címlap hátán bibliai idézet, valamint egy-egy Irenaeus-, Cyprianus-, Hieronymus-, August(inus)- és Calvinus-idézet olvasható. Az ajánlást A tekintetes ... krompáki Hollo Sigmondnak, ... király urunk ... udvari hívének és a szépesi nemes kamara tanácsának ((*)_{2a}–(*)_{3a}) címezte Illyefalvi István. Benne patrónusát olyan hollónak mondja, aki a lelki szárazság idején sok Illyéseket táplál a kassai Kisdianum seminariumban. Ezután részletes tárgymutató következik: *Lajstroma a könyvben foglalt derekasb dolgoknak ((*)_{3b}–(**)_{4b})*, majd az *Elöljáró beszéd* olvasható ((***)_{1a}–(***)_{4b}). A főrész, amelynek élőfeje: *Matkó hazugságinak második megtorolása* (1–343), három kérdésre tagolódik: *Első kérdés. Igaz-e a luther- és calvinista vallás?* (1–53); *Második kérdés. Csak a pápista hit igaz-é?* (53–141); *Harmadik kérdés. A pápisták ellenkeznek-e a Szentírással, avagy inkább a lutherek és calvinisták?* (141–336). A záró részek sorrendje: *Az egész könyvnek befejezése. A luther- és calvinista prédikátorok dolgaiban többi között kettőn csodálkozom* (337–343), ennek végén *O. A. M. D. G. (Omnia ad majorem Dei gloriam)* rövidített jelmondat és záródísz látható, az utolsó lapon pedig *A nyomtatásban esett fogyatkozások igazítása* található (Uu_{4b}).*

Illyefalvi István (1650–1683 után) e művének megírása idején a kassai jezsuita akadémia hallgatója volt, 1675-ben kassai plébános, egri kanonok és szabolcsi főesperes gyanánt nevezte meg magát (RMK II 1357).

Ez a vitairata a Sámbar Mátyás 1661. évi *Három üdvösséges kérdése* (2997) által elindított ún. felső-magyarországi hitvitának a katolikus záródarabja. Illyefalvi az ajánlásban elmondja, hogy munkáját inkább a katolikus tanítás apológiájának, mint a protestáns nézetek cáfolatául szánja. Az *Elöljáró beszéd*ben pedig így ír: *mivelhogy pedig csak ezekből a Matkó ellen való írá-simból eléggé meghamisíthatnak minden firke-lési Pósházinak, Czeglédinek és Némethinek, azt ítélem, hogy csak a Matkó neve forogjon könyvben ((***)_{3a})*. Vagyis, bár Illyefalvi művét elsősorban Matkó István 1668. évi *Bánnyász csákányára* (3481) írta válaszként, de elegendő feleletnek tartja a következő, egyébként e munka címszövegében ugyancsak megemlített református vitairatokra is: Pósházi János: *Göröcsös bot...* Patak 1669 (3590), Czeglédi István: *Redivivus Jáfetke*. Kassa 1669 (3513), Szathmárnémethi Mihály: *Igasság próbakövének nyert perü*. Sárospatak 1669 (3592). Ezek szerint e könyv, mivel az utóbbi munka ajánlása július 2-án kelt, 1669 második felében jöhetett ki a nyomdából. Illyefalvi azért vállalta magára professzora

helyett a válaszadást mert a méltóságban lévő emberek itéleti az volt, hogy pater Sámhárnak a kassai akadémiában oly tanítványi vannak, akik akármely anglicus, avagy wittebergicus professzornak is megfelelhetnek, annál is inkább Matkónak... (***)_{2a-b}).

Illyefalvi e munkájára protestáns válasz már nem született. Sámhárnak a *Három üdvösséges kérdés* harmadik, 1672. évi kassai kiadásában (RMK I 1127) még összegzőleg értékelte az általa elindított ún. felső-magyarországi hitvitát.

A kiadványt már Ericus Erich, az új kassai nyomdász készítette, mivel 1669 júliusától már bizonyosan ő vezette a nyomdát. (ld. 3514).

Cf. 2997!, 3149, 3481, 3590, 3592, 3513, –, →

In 16 bibliothecis 18 expl. – Bratislava Univ – Budapest Acad, Nat, Univ – Cluj-Napoca Acad – Košice Scient – Martin Nat – Nitra Dioec – Pécs Univ – Sárospatak Ref

3516

MISKOLCI [BODNÁR] Mihály: Draga kenet, az az oly predikációk, mellyekben az eő meg-holt szerelmeseken bánkódo és magokbán keservesen sirankozo személyek szomorú lelkekben meg uyitatnak és vigasztaltatnak, mellyeket az neháj ... Hamvai Ferentz uramnak, ... Heves és Külső Szolnok varmegyeknek vice ispannyanak meg hidegedet teste felet predikállot az fileki és más helybéli fő fő rendek elöt, mostan pedigh világra bocsatot az fileki helvetica confession levő gyülekezetnek meltatlan tanitoja, Miskolci Mihaly, anno 1669. April. Cassan MDCLXIX Ericus Erich.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4^o – Orn., init.

Sztripszky I 2061/268 ← MKsz 1879: 24 – Čaplovič 648

Református gyászbeszédék. – A címlap hátán bibliai idézetek. Az *Ajánló levélben* a szerző az özvegyet, *Motsari Iudithot* vigasztalta, aki több gyermekének halála után most férjét is elvesztette. Az ajánlás keletezése *Fülek városában* 1669. április 29., aláírása: *Miskolci Mihaly* (A_{2a}-A_{3a}). A kiadvány két prédikációt tartalmaz, amely~~ek~~ Miskolci Bodnár Mihály füleki református lelkész mondott el Hamvai Ferenc felett 1669. áprilisában. Az első gyászbeszéd~~ek~~ a gyász helyes és illendő mértékéről tartotta a *meghidegedett testnek koporsóban való tételének alkalmosságával a siralmas háznál* (A_{3b}-B_{3a}), a másodikat a *halott eltemetésének alkalmosságával* ugyanott. Ez utóbbinak tárgya a gazdagságnál is többet érő jó hírnév, bibliai textusa Prov. 22: 1 (B_{3b}-C_{4b}). Mindkét prédikációhoz rövid *Elöljáró beszéd* is tartozik.

Miskolci Bodnár Mihály (1627–1675) 1652–1653-ban a leideni, a groningeni és a franekeri egyetemen végezte tanulmányait. Hazatérve Füleken lett református lelkész. A pozsonyi rendkívüli bíróság elítélte, és gályarabként halt meg 1675-ben. Franekeri teológiai disputációja (1653) megjelent nyomtatásban (RMK III 1836), Magyarországon pedig ez az egyetlen nyomtatott prédikáció ismeretes tőle.

Az elhunyt Hamvai Ferenc régi Gömör megyei család sarja volt. Heves és Külső-Szolnok varmegyében alispáni tisztelet töltött be, s nagy támogatója volt a füleki református egyháznak.

A második gyászbeszéd tartalmáról ld.: Kecskeméti 172, 200.

A Nemzeti Múzeum könyvtárának unikum példányát először a Magyar Könyvszemle írta le (1879: 24), ez alapján vette fel bibliográfiájába Sztripszky Hiaodor is (Sztripszky I 2061/268).

1669 májusáig David Türsch özvegye vezette a kassai nyomdát, de júliusban már Ericus Erich (vö. 3534). E nyomtatvány tehát az ajánlás keltezésénél valamivel később láthatott napvilágot.

Budapest *Nat* ①

3517

POMARIUS, Samuel: De natvra peccati originalis dispytatio qvarta, quam in illustri gymnasio Eperiensi inclutorum statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum a. d. 19. Januarij anno C. MDCLXII. publicae ventilationi sistit praeses, Samvel Pomarivs, ss. theol. d. et p.p., ipsiusq(ue) gymnasij moderator et director supremus et respondens Iohannes Hoffmannus Teuchello Schwartzburgico Thuringus. Habebitur in auditorio majori horis ab VIII. matutinis. Cassoviae (MDCLXIX) typis viduae Joh.-David Türsch.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4°

RMK II 1167 – Čaplovič 649

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A tézisfüzet Pomariusnak az eredendő bűnről szóló, hat részből álló disputációsorozatának negyedik darabja. A kiadványnak ma három variánsa ismeretes. A címlap háta a példányok egy részében üres (A-variáns), más részükben szöveg nélküli ajánlás olvasható *Venerabili ... liberae regiaeque civitatis Eperiessensis ministerio, ... Johanni Sartorio, ecclesiae Germanicae pastori, caeterorumque inspectori ...; Iohanni Müllern, eccles. Germ. parochialis et filialis in Salinis Verbi Dei ministro; Georgio Cviriany, ecclesiae Hungaricae pastori; Iohanni Rosaidae, ecclesiae Slavonicae pastori ... patronis* (B-variáns), illetve *viris ... nobilissimis ... Petro Iden ... regiae majestatis Svecicae consiliario et in dicasterio Wolgastano assessori, ... hospiti quondam suo beneficentissimo, Gottfried Rosenstocken consiliario electorali Brandenburgico et reipublicae Magdeburgensis consuli ..., Samueli Witten camerario supremo, Philippo Hermanno Baumgarten proto-secretario, Iohanni Pohlmanno senatori, Dieterico Rolten senatori* – az utóbbi négy névre egyaránt vonatkozik a lapszélre nyomtatott birtokosjelző – *reipublicae Magdeburgensis* (C-variáns). A „B” és „C” variáns aláírója *respondens Iohannes Hoffmannus, ss. theologiae studiosus*. Ján Čaplovič Martin Lauček kéziratára hivatkozva egy negyedik, ma példány alapján nem ismert variánsról is hírt adott, amelyben az ajánlás a következő személyekhez szólt: „Stephanus Fekete, ecclae ... Kúszögiens pastor secundarius, Valentinus Perenyei p.t. ecclae Pösseiensis [Posoniensis?] mysta, consistorii Aug. Confes. Trans-Danubiani notarius ... primarius, Iohannes Ensel p.n. pastor ecclae. Meszlensis.” Lauček feljegyzéséből azonban nem állapítható meg határozottan, hogy ez az ajánlás Pomarius az eredeti bűnről szóló disputációsorozata ezen negyedik vagy következő, ötödik (3518) tagjának élén állt-e. (Čaplovič 649, Lauček: *Collectanea* XIV fol. 19–20.) (D-variáns). A főrész *De natura peccati originalis disputatio I* belső címmel kezdődik és tizenhét paragrafust foglal magában az eredendő bűn kezdetéről (*principium*) (A_{2a}-C_{4b}).

Ezeket a vizsgatételeket a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján vitatták meg 1669. január 19-én. Az elnök Samuel Pomarius teológiaprofesszor és igazgató volt, a vizsgázó a tübingiai születésű Johann Hoffmann.

Cf. 3520!, 3411!

Budapest *Nat* ① (A-variáns) ① (B-variáns) ② (B-variáns, töredékes címlappal) – Budapest *Univ* ① (A-variáns) – Sibiu *Arch* ① (B-variáns) – Wittenberg *Ev* ① (C-variáns)
Olim: Akad (Budapest)

3518

POMARIUS, Samuel: De natvra peccati originalis dispvatio qvinta, quam in illustri gymnasio Eperiessinensi inclytorum statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum a. d. 26. Februarii anno C. MDCLXIX. ventilandum publice proponit praeses Samvel Pomarivs, ss. theol. d. et p.p., dictiq(ue) gymnasii moderator et director supremus et respondens Nicolaus Pusoczi Muraiszombatiensis Trans-Danubianus, phil. et ss. theologiae studiosus. Habebitur in auditorio majori horis ab VIII. mat. Cassoviae (MDCLXIX) typis viduae Joh-David Türsch.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1168 – Čaplovič 650

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A tézisfüzet Pomariusnak az eredendő bűnről szóló, hat részből álló disputációsorozatának ötödik darabja. A címlap háta a ma ismeretes példányok egy részében üres (A-variáns), más részükben szöveg nélküli ajánlás olvasható *Viris spectabilibus ... Balthasari Horvath Stansith de Gradez, inclyti comitatus Scepusiensis jurato, primarioque assessori ...; Marco Horvath Stansith de Gradez, comitatus ejusdem jurato assessori primario ...; Johanni Keczer de Lypocz, inclyti comitatus Saarosiens. jurato assessori primario; Johanni Görgöi seniori de eadem, comitatus Scepusiensis jurato assessori primario, ... moecenatibus et patronis* (B-variáns). A főrész *De natura peccati originalis disputatio V.* belső címmel kezdődik, és tizennyolc paragrafust (§) foglal magában az eredendő bűn hatásáról, Ádám és Éva megromlott természetének hajlamáról (de habitu corruptae naturae Adami et Evae) (A₂a-C₄b).

Ezeket a vizsgatételeket az eperjesi főiskolán vitatták meg 1669. február 16-án. A vizsgázó Samuel Pomarius teológiaprofesszor és igazgató, a vizsgázó a muraszombati születésű Pusóczi Miklós volt.

Cf. 3520!, 3411!

Budapest *Ev* ① (B-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) ②* (A-variáns) ① (B-variáns) ① (B-variáns) – Budapest *Univ* ① (B-variáns) – Sibiu *Arch* ① (B-variáns) – Wittenberg *Ev* ① (A-variáns)

Olim: Akad (Budapest)

3519

POMARIUS, Samuel: De natvra peccati originalis dispvatio sexta, quam in illustri gymnasio Eperiensi inclutorum statuum regni Hungariae Augustano-Evangelicorum a. d. 27. Martij anno C. MDCLXIX. publicae ventilationi com(m)ittit praeses Samvel Pomarivs, ss. theol. d. et p.p., gymnasij dicti moderator et director supremus et respondens Iohannes Braxatoris Banovicensis, philos. et ss. theol. studiosus, alumnorum senior. Habebitur horis locoque consuetis. Cassoviae (MDCLXIX) typis viduae Joh. David Türsch.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1169 – Čaplovič 651

Evangélikus teológiai vizgatótelek. – A tézisfüzet Pomariusnak az eredendő bűnről szóló, hat részből álló disputációsorozatának hatodik, vagyis utolsó darabja. A címlap háta a példányok egy részében üres (A-variáns), más részében ajánlás szól *Viro ... integerrimo dn. Johanni Sinapio, pastori in libera regiaeque civitate Trenchiniensi primario, ... ejusdemque scholae inspectori, ... patrono ...; ut et magistratui politico ... ejusdem reipublicae ... viris ... Michaelis Wranai, judici primario; Danieli Lipski, Georgio Szilvai, Michaeli Solianski, Danieli Petrovitio, Johanni Zahronski, Andreae Portitoris, Stephani Demian, Isaaco Uyheli, Jacobo Bohuss, Michaeli Liptai, Johanni Njgrini, ... denique Iohanni Raymanno, notario comitatus Trenchiniensis substituto, nec non reipub. praenominatae jurato notario ... moecenatibus...* Aláírója: *Respondens, Iohannes Braxatoris Banovicensis v. g. d. cliens humilimis* (A₁a) (B-variáns).

A főrés *De natura peccati originalis disputatio VI.* belső címmel kezdődik és nyolc paragrafust foglal magában az eredendő bűn terjedési módjáról és közvetítő eszközéről, a testi nemzésről (modum et medium propagandi, carnalis generatio) (A₂a–B₄b). A kiadványt *Mantissa ad disputatio IV. § 18.* zárja (B₄b–C₂a), amely Pomarius disszertációsorozatának negyedik darabjához tartalmaz kiegészítést (vö. 3517). Az utolsó lap üres.

Ezeket a vizgatóteleket az eperjesi főiskolán vitatták meg. A vizgáztató Samuel Pomarius igazgató, a teológia professzora volt, a vizgázó a báni születésű Joannes Braxatoris.

Cf. 3520!, 3411!

Budapest *Nat* ⊕ (A-variáns) – Budapest *Univ* ⊕ (B-variáns) – Sibiu *Arch* ⊕ (B-variáns) – Wittenberg *Ev* ⊕ (A-variáns)

Olim: Akad (Budapest)

3520

POMARIUS, Samuel: *Hexas disputationvm theologiarvm de natvra peccati originalis in illvstri statvvm Hvngariae Avgvstano-evangelicorvm Eperiessensi gymnasio a. C. 1668. et 1669. publice habitarum, autore et praeside Samvele Pomario, ss. theol. d. eivsdemqve et lingvarvm orientalivm p.p. primario, dictiq(ue) Athenaei moderatore ac directore supremo. Cassoviae (1669) [vidua Türsch? Erich?]*

A⁴-C⁴, A⁴ B⁴, A⁴-C⁴, A⁴ B⁴ C², A⁴-C⁴, A⁴-C⁴, A⁴ B⁴ C² = [12] + [8] + [12] + [10] + [12] + [12] + [10] fol. - 4^o - Orn., init.

RMK II 1170 - RMK II 1127 - RMK II 1128 - RMK II 1129 - RMK II 1167 - RMK II 1168 - RMK II 1169 - Čaplovič 652 - Čaplovič 225 - Čaplovič 226 - Čaplovič 227 - Čaplovič 649 - Čaplovič 650 - Čaplovič 651

Evangélikus teológiai vizsgatételek. - Samuel Pomarius az eperjesi főiskola főigazgatója, a teológia és a keleti nyelvek professzora 1668. szeptember 22. és 1669. március 27. között hat ízben tűzött ki vizsgatételeket az eredendő bűnről. A téziszűzet-sorozat első három darabját Bártfán nyomtatták ki 1668-ban (3411, 3413, 3414), a második harmat Kassán 1669-ben (3517, 3518, 3519). A disputációsorozat elé ugyanebben az évben közös címlapot és ajánlólevelet nyomtattak, s a hat disputációt a bevezetéssel egybekötve egyetlen közös kiadványként is forgalomba hozták.

A közös címlap hátán és a következő lapon szöveg és aláírás nélküli ajánlás szól a felső-magyarországi szabad királyi városok evangélikus lelkészei kontuberniumának: *Venerabili regiarum liberarumque civitatum in partibus superioribus regni Hungariae contubernio, ... viro d. m. Michaeli Liffmanno, capiti et superintendenti ecclesiae German. in metropoli Cassovia pastori, ... gymnasii inspectori ...; ... viris m. Adamo Kyss, ecclesiae Hungaricae Cassoviensis; m. Christiano Seelmanno, ecclesiae Leutschoviensis; Martino Pfeiffero, ecclesiae Barthphensis; Johanni Sartorio, ecclesiae Eperiensis, compatri ...; Iohanni Regio, ecclesiae Cibiniensis; m. Thomae Greeb, ecclesiae Kesmarcensis; Jacobo Quirini, ecclesiae Saarossiensi pastoribus primariis, ecclesiarumque et scholarum ... inspectoribus. Reverendis item ... viris, m. Christiano Eccardo, eccl. Cassoviensis Germ.; m. Joachimo Erythraeo, eccl. Leutschov. Germ.; Jacobo Zabelero, eccl. Bartphensis Germ.; Martino Adamo, eccl. Leutschoviensis Germ.; Johanni Müllero, eccl. Eperiensis parochialis German. et filialis in Salinis; Adamo Pitto, ecclesiae Cassoviensis. Hungaricae; Georgio Curianyi, eccles. Eperiensis Hungaricae; Stephano Gasparo Köszegy, eccl. Cassov. Hung.; Andreae Varalljai, ecclesiae Sarossiensi; Georgio Fischero, eccl. Cassoviens. Sclavonicae; Augustino Lazari, eccl. Leutschov. Sclavonicae; Paulo Krey, ecclesiae Bartphensis Sclavonicae; Johanni Rosadae, eccl. Eperiensis Sclavonicae; Andreae Galli, ecclesiae Cibiniens. Sclavonicae; Augustino Serpilio, eccl. Kesmark. Germanico; Johanni Gamio, ecclesiae Kesmark. Sclavon.; Georgio Wolfgango, ecclesiae Nagybaniensis; Martino Novak, ecclesiae Also-Metzenseiffensis pastoribus secundariis, symmystis, diaconis, verbique divini ministris, ... in Christo Jesu fratribus meis (A_{1a}-A_{2b}).*

A közös, személytelenített ajánlás szövege *Gratiam et pacem ab eo, qui est et qui erat, et qui venturus est... Maxime reverende ... episcopo, reverendi ... pastores et symmistae ... amici et in Christo fratres* köszöntéssel és megszólítással kezdődik, aláírása az utolsó lapon *Devotus cultor et precibus ac officiis perpetuis addictus Samuel Pomarius d. (A_{2b}-C_{4b})*. Benne Pomarius az

1668. március 6-9-én tartott kassai evangélikus zsinat eseményeiről számol be. Ennek keretében tárgyalja a Leonard Stöckel által szerkesztett, az öt felső-magyarországi szabad királyi városban százhusz éve érvényben lévő *Pentapolitana Confessio* (Kassa 1613, 1053) és a *Formula Concordiae* magyarországi elfogadásának történetét, továbbá a magyarországi evangélikus egyháznak az 1610. évi zsolnai (Bártfa, 987–988) és 1614. évi szepesváraljai (Lőcse, 1073) zsinaton végbement megszervezését. Művét hálából ajánlja a megszólított személyeknek, mivel azok a kassai zsinaton befogadták őt a kontuberniumba és felruházták a tagsággal járó privilegiумokkal.

A közös, összefoglaló címlap és ajánlás után nyilván a megjelenés sorrendjében következett az egyesével készült hat tézisfüzet. Leírásukat ld. a 3411, (3412), 3413, 3414, 3517, 3518 és 3519 számú tételekben. Az egyes disputációknak elvileg bármely variánsa, illetve az első disputáció esetében (3411, 3412) bármely kiadása részévé válhatott a közös kiadásnak. Többnyire azonban az ajánlás nélküli változatok példányait teheték félre ehhez a gyűjteményhez.

Pomarius disputációsorozatából jelenleg két olyan példány ismeretes, amely a kiadványnak mind a két részét, tehát a közös címlapot és ajánlást, továbbá mind a hat tézisfüzetet magában foglalja. Kérdéses, hogy ezek kiadói kolligátumok, vagy később kötötték őket egy kötetbe, ezért az együttes kiadás egyes tagjai az önálló disputációkiadások példánykimutatásaiban is szerepelnek.

A kiadványról nem dönthető el, hogy még Tüirsch özvegye, vagy már Ericus Erich, az új kassai nyomdász készítette-e (ld. 3514).

Cf. 3411, 3412, 3413, 3414, 3517, 3518, 3519, –

Teljes kolligátum: Budapest *Nat* ① – Wittenberg *Ev* ①

A bevezető rész: Budapest *Acad* ① – Budapest *Ev* ④* – Budapest *Nat* ① ①

A régi római keresztyén hitnek igaz próbaköve. Kassa 1669. – Vide 3525

3521

»SÁMBÁR Mátyás: *Animadversio ad Theses d. Zabani opposita altera. Cassoviae 1669 Erich.*«

Katolikus vitairat. – Samuel Pomarius híradása szerint (3559: A_{3a}) Sámbar Mátyás, kassai jezsuita professzor három röpirattal (3522, 3521, 3523) válaszolt Isaac Zabaniusnak, az eperjesi főiskola professzorának azokra a téziseire, amelyeket az ő korábbi vizsgatételei (3526) ellen 1669. szeptember 30-án tartott iskolai vizsgájára nyomtatott ki *Disputatio I. theologica, thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* címmel (3535). Sámbar ezen második *Animadversio*jának egykori létezését közvetlenül Zabanius újabb viszontválasza, az impresszumában 1669. október 5-re keltezett *Animadversio inanima altera ... a Matthia Sambar ... exclusa* bizonyítja (3527).

Mivel Zabaniusnak Sámbar első *Animadversio*jára (3522) adott válaszának (3528) az impresszumában 1669. október 1-jei keltezés olvasható, az erre a második *Animadversio*ra adott feleletében pedig október 5-i (3527), Sámbar ezen második *Animadversio*ja október 2-án vagy

3-án készülhetett el, minden bizonnyal Sámbar összes többi vitairatához hasonlóan a kassai városi műhelyben.

Cf. 3526!, 3535, 3522, 3528, –, 3527, 3523, 3536

3522

»SÁMBÁR Mátyás: Animadversio ad Theses d. Zabaniii opposita prima. Cassoviae 1669 Erich.«

Katolikus vitairat. – Sámbar Mátyás kassai jezsuita professzor három röpirattal válaszolt (3522, 3521, 3523) Isaacus Zabaniusnak, az eperjesi evangélikus főiskola professzorának azokra a téziseire, amelyeket Zabanius 1669. szeptember 30-án tartott iskolai vizsgájára nyomtatott ki *Disputatio I. theologica, thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* címmel (3535). Sámbarnak ezeket a válaszait korábban nem tartotta számon a bibliográfiai szakirodalom. Emléküket Samuel Pomarius eperjesi első professzor *Vindiciae articuli VII. A(ugustanae) C(onfessionis) de ecclesia* című, 1669. október 31-ére elkészített vitairata (3559) és Zabanius újabb viszontválaszai őrizték meg (3528, 3527). Pomarius a következő összefüggésben említette Sámbar feleleteit: *Nondum respondit ordine provocator [ti. Sámbar] ad Theses d. Zabaniii oppositas, sed tribus tantum in chartis volantibus Animadversionum nomine inscriptis, et iamtum plene a ... Zabano refutatis, saltu hinc inde facto, excerptis et exagitavit, quidquid libuit* (3559: A_{3a}). Tehát Sámbar nem adott rendszeres választ Zabanius tételeire, hanem három röpiratban fűzött megjegyzéseket egyes részleteihez. Jogosan feltételezhető, hogy Pomarius az idézett helyen három nyomtatott röpiratról beszél. Zabaniusnak az első két röpiratra adott nyomtatott válasza ugyanis ma példány alapján is ismeretes (3528 és 3527). A harmadikra pedig szintén ő felelt feljebb említett tételei 1669. november 27-én megvitattott második részének *Prooemium*ában (3536).

Sámbar ezen első *Animadversio* egykori létezését közvetlenül Zabanius 1669. október 1-re keltezett viszontválasza bizonyítja (3528). Ebből következik, hogy szeptember utolsó napjaiban jelenhetett meg, még Zabanius tételei első részének (3535) szeptember 30-i megvitatása előtt. 1665 után Sámbar minden példány alapján ismeretes vitairata a kassai nyomdában készült, ezért megalapozottan feltételezhető, hogy ez a röpirat is ott jelent meg.

Cf. 3526!, 3535, –, 3528, 3521, 3527, 3523, 3536

3523

»SÁMBÁR Mátyás: Animadversio ad Theses d. Zabaniii opposita tertia. Cassoviae 1669 Erich.«

Katolikus vitairat. – Samuel Pomarius híradása szerint (3559: A_{3a}) Sámbar Mátyás, kassai jezsuita professzor három röpirattal válaszolt (3522, 3521, 3523) Isaacus Zabaniusnak, az eperjesi evangélikus főiskola professzorának azokra a téziseire, amelyeket az ő korábbi vizsgatételei (3526) ellen 1669. szeptember 30-án tartott iskolai vizsgájára nyomtatott ki Zabanius

Disputatio I theologica, thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... címmel (3535, vö. még 3522). Sámbar ezen harmadik röpiratának, az *Animadversio tertiának* egykori létezését közvetlenül Zabanius viszontválasza bizonyítja. Zabanius ugyanis említett disputációja 1669. november 27-én megvitatt második részének, a *Disputatio theologica II*-nak a *Prooemium*ában beszámol arról, hogy Sámbarnak a tézisek első részére adott, ide-oda ugrádozó válaszaiból az első kettőre már megfelelt, a harmadikra pedig most kíván válaszolni: *Quia vero secundum quoque ejus* (ti. Sámbarnak a) *saltum, fraeno responsionis nostrae, jam ante sustinimus: restat, ut tertium, hac occasione, prooemii loco, sufflaminemus* (3536: A₂a-b). Ezek után a *Prooemium* az *Animadversio tertia* hét állításával vitázik.

Mindez alapján kétségtelen Sámbar harmadik *Animadversiójának* egykori létezése. Minden bizonnyal ez is a kassai városi nyomdában készült Sámbarnak ez idő tájt kinyomtatott összes, példányból is ismert vitairatához hasonlóan. A nyomtatásra 1669. október első felében kerülhetett sor. Sámbar második *Animadversiója* ugyanis valószínűleg október 2. és 4. között jelent meg (3521). Pomarius pedig úgy számol be Sámbar és Zabanius háromszori iratváltásáról, hogy az már Sámbar *Ecclesia Dei vivi* című művének (3524) október 24-e körüli megjelenése előtt lezárult.

Cf. 3526l, 3535, 3522, 3528, 3521, 3527, –, 3536

3524

»SÁMBÁR Mátyás: *Ecclesia Dei vivi columna et firmamentum veritatis* 1. Tim. 3: 15. Hanc firmitatem falso derogat ecclesiae Samuel Pomarius Lutheranae Eperiesensis scholae moderator per Theses ac [!] diem 4 Octobris propositas. [Cassoviae] 1669 [Erich].«

»[]⁶ = [6] fol.«

Katolikus vitairat. – E példány alapján ismeretlen kiadványról korábban még nem adott hírt a bibliográfiai szakirodalom. Sámbar Mátyás kassai jezsuita ezt az írását Samuel Pomarius eperjesi professzornak az egyház kérdésköréről 1669. október 4-én kibocsátott iskolai vizsgatételei ellen adta ki (vö. 3507). Sámbar munkájának emlékét csupán Pomarius október 31-re elkészített viszontválasza őrizte meg (3559). Pomarius ebben elmondja, hogy Sámbar az eperjesi evangélikus iskola professzorait is meghívta a hitviták döntőbírájáról 1669. augusztus 28-án Kassán tartott nyilvános iskolai vizsgára. Ők azonban nem mentek el erre a vitaközörsre, de Isaacus Zabanius professzor nyomtatásban felelt (3535) Sámbar ugyancsak nyomtatásban kibocsátott téziseire (3526). Pomarius maga pedig Sámbar nevének említése nélkül, minden közvetlen polémia kerülésével bocsátotta ki a vita tárgyához egyébként szorosan kapcsolódó nyomtatott vizsgatételeit (3507). Sámbar ezek ellen is felvette a küzdelmet, amint erről Pomarius beszámol: *emisso nempe superiori hebdomada absque mentione loci et typographi sesquiduernione ..., cui hoc lemma praescrpsit*: ld. az e tétel élén álló címléírást (3559: A₃a–b).

Az eddigiek alapján kétségtelen Sámbar ezen vitairatának egykori kinyomtatása, bizonyos továbba, hogy a Pomarius 1669. október 31-re elkészült viszontválaszát megelőző héten, október 24. körül jelent meg. Nem tüntette fel sem kinyomtatása helyét, sem nyomdászát, és másfél duerniót, azaz három levélpárt tartalmazott. Az 1660-as évek második felében Sámbar összes

hitvitairatát a kassai városi nyomda adta ki, ezért bizonyosnak tekinthető, hogy ezt a munkáját is ebben a műhelyben állították elő. 1669 második felében a kassai nyomdát már Ericus Erich vezette (ld. 3514).

Cf. 3526!, 3507, –, 3559, 3629

3525

»[SÁMBÁR Mátyás:] A' Régi Római Keresztyén Hitnek igaz Próbaköve: melylyel valami Gönczi rosz Próba-kő, merő porhányu Czigány Palla kinek lenni meg mutattatik: kivel Nemethi Mihaly a' Calvinista uj Vallást a' Római Sz: Régiségnek vén szakálával öszíteni, akarván kopasz Vallását, nyilvábban ki-jelenti. Kassa 1669 [vidua Tüirsch].«

»? + 1–168 + ? pag. – 8°«

RMK I 1084 – Čaplovič 636 – Čaplovič 2592

Katolikus vitairat. – E példány alapján ma nem ismeretes katolikus vitairat válasz volt Szathmárnémethi Mihály gönci rektor 1668 szeptemberében Patakon kinyomtatott *Igazság próbaköve* című munkájára (3483). Címét Szathmárnémethi viszontválasza őrizte meg a fent olvasható formában (3592: 1) s ebből lehet szerzőjére, tartalmára és beosztására, valamint terjedelmére is következtetni. A munka élén *Elöljáró beszéd* állt, amely Pál apostolnak a rómaiakhoz írott levele alapján kívánta bizonyítani „a reformata ecclesia” újságát (vö. 3592: 12–42). Ezután már számozott lapokon *Elöljáró paragrafusok* következtek, összesen 12. Ezekkel a katolikus egyház régiségét igyekezett a szerző igazolni (1–40; vö. 3592: 42–104). A mű törzse kilenc részben törekedett cáfolni Szathmárnémethi vitaindító írását (41–kb.129; vö. 3592: 104–224), történeti érvelésében erősen támaszkodva a gönci krónikára, vagyis Székely István 1559-ben Krakkóban megjelent *Chronicájára* (156). A főrész végén állt a *Toldalék* (kb.130–168; vö. 3592: 224–266), amely két kérdést foglalt magában: *I. A reformátusok ecclesiája eretnek-é, és annak tudománya s hiti eretnokség-é?* (vö. 3592: 224). Ebben a szerző többek között „öt zsiros koncol” sorolt fel a református tanításból annak bizonyítására, hogy a kálvinisták és prédikátoraik csupán haszonlesésből és a könnyű élet utáni vágyból követik vallásukat. *II. A reformátusok hittől szakadtak-é, és azoknak tudománya hittől szakadás-é, hogy az új római ecclesiától elszakadtak?* (vö. 3592: 244). Az egész kötetet *Seculumos* bizonyosságok zárták, amelyek terjedelme egy vagy legfeljebb néhány lap lehetett (vö. 3592: 270).

Már Zoványi Jenő véleménye szerint is a szerző „minden valószínűség szerint” Sámbar Mátyás volt, „akinek Czwittingernél *Apologia pro vetustate fidei catholicae* címmel 1669-re tett (magyar nyelvű) műve ... tárgya ... teljesen megfelel a mű címében foglaltaknak” (Czvittinger: Specimen 322, Theologiai Szemle 1925: 269). Ez a XVII. századi jezsuita bibliográfiai hagyományból származó adat (vö. Sotvellus 599) megerősíthető. Szathmárnémethi válaszában ugyanis elmondta, hogy ellenfele hatvan év körüli élemedett ember, akit gyermekségétől fogva ismer, de nem akar megnevezni, s hogy ő volt a *Három idvességtelen kérdés* szerzője (vö. 3592: 11 és 170). Mindez ráillik Sámbarra, akinek *Három idvességés kérdés* című munkája 1661-ben Nagyszombatban és 1665-ben Kassán is megjelent (2997 és 3205). Ján Čaplovič szintén azt feltételezte, hogy e mű azonos a jezsuita hagyományban szereplő *Apologia pro vetustate fidei*

catholicae-vel, s hogy szerzője Sámbar Mátyás volt (636). Ennek ellenére az *Apologiát* hely és év nélküli önálló, magyar nyelvű kiadványként is felvette bibliográfiájába (2592). A fentiek tükrében azonban nincs olyan ok, amelynek alapján az *Apologiát* az itt leírt munkától különböző kiadványként kellene számon tartani.

Sámbar e munkáját Szabó Károly 1669. évi nyomtatványként vette fel bibliográfiájába (RMK I 1084). Álláspontja megerősíthető. Ugyanis Szathmárnémeti Mihály vitaindító művének, az *Igazság próbakövének* (3483) előszava 1668. szeptember 25-én kelt. Sámbar ezen feleletére adott viszontválaszában (3592) pedig arról számol be, hogy a feleletből 1669. március 13-án kapott kézhez példányt, tehát Sámbar munkáját e két időpont között nyomtatták ki. Mivel azonban Nathanael Sotvellus feljebb hivatkozott, igen megbízható, kortárs bibliográfiája 1669. évi kiadványként írja le ezt a vitairatot, az 1669. évi nyomtatási év fogadható el. El kell tehát vetni Révész Kálmán módosítását, amely szerint már 1668-ban kijött a sajtó alól ez a munka (MKsz 1881: 335). Révész érvelése azon alapult, hogy Pósaázi János *Görcsös bot* című, évszám nélküli, de a szakirodalom által egyöntetűen 1668. évinek tartott vitairatának (3590) 28. lapján már hivatkozott erre a munkára: *De harmadszor is üsd pofon magadat, mert te avagy ti írástok a Régi Hitnek Próbakövében fol. 43., hogy az egész világon (tudniillik a pápistaságban) gyakorlása legyen a képek tisztelgetésének*. Szathmárnémeti feljebb említett viszontválasza is bizonyítja, hogy Sámbar ezen elveszett munkájának 43. lapján valóban a képek tisztelgetéről volt szó (vö. 3592: 112). Mindez alapján azonban csak az tekinthető bizonyosnak, hogy Sámbar most tárgyalt művének megjelenése megelőzte a *Görcsös bot* kinyomtatását. A *Görcsös botról* azonban, szemben a korábbi szakirodalom álláspontjával, megalapozottan feltételezhető, hogy csak 1669 első hónapjaiban hagyta el a sajtót (vö. 3590).

Szathmárnémeti válasza többször is *Kassai új próbakőnek* nevezi az általa cáfolt iratot (3592: A_{3a}, A_{4a}, 2. etc.), ezért már Szabó Károly is kassai nyomtatványnak tartotta e művet. Mivel Sámbar többi hitvitairata is ugyanitt jelent meg, többnyire 8° formátumban (pl. 3155, 3347), joggal feltételezhető, hogy ezt is itt nyomtatták, valószínűleg ugyanebben a formátumban. A kinyomtatás feltételezett időpontjában, az 1669. év első hónapjaiban a kassai nyomdát Tüersch özvegye vezette (ld. 3514).

Cf. 3483, –, 3592, →

3526

SÁMBAR Mátyás: Theses controversiarum fidei prooemiales et simul compendiales pro omni articulo fidei facile decidendo, tribus Luthero-Calvinicis gymnasiis, Cassoviensi, Eperiesiensi, Patakiensi ad discutiendum propositae in alma episcopali universitate Cassoviensi Societ. Iesu a r. d. Joanne Debrödi, aa. et philos. magistro et ss. theolog. auditore ex seminario Kisdiano sancti regis Ladislai, praeside r. p. Matthia Sambar, e Societ. Iesu, philos. doctore et Sacrae Scripturae controversiarumque professore ordinario. [Cassoviae] MDCLXIX [Erich].

A¹²-D¹² E⁶ = [54] fol. – 12° – Init.

RMK II 1166 – Čaplovič 653

Katolikus hitvitázó teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán Augustinustól kettő, Tertullianustól egy idézet olvasható. Az ajánlás Felső-Magyarország vármegyéinek és rendjeinek szől: *Dedicatio florentissimi olim regni Hungariae superiorum partium ... tredecim comitatum statibus* (A_{2a}–A_{3a}). Aláírója *Joannes Debrödi*. Eszerint Magyarország régi, ötszáz évig fennálló egységét a régi igaz hit követésének köszönhetette, ezt az utat ajánlják a jelen tézisek is. A dedikációt *Ad lectorem* címmel névtelen előszó követi (A_{3b}–A_{4a}), amely szerint a protestánsok egyik témáról a másikra ugráló vitamódszerével az igaz egyházzól szóló tanítás kifejtésével lehet a legeredményesebben szembeszállni. A főrész huszonöt *Thesist* foglal magában (A_{4b}–E_{6b}) a kijelentés, a hit és az anyaszentegyház egymáshoz való viszonyának összefüggéseiről. Lezárásként az utolsó néhány sor ismét Felső-Magyarország rendjeit szólítja fel a régi igaz hit követésére *Audistis haec superioris Hungariae status* kezdettel.

A fenti téziseket a kassai jezsuiták püspöki főiskoláján, amint ez Samuel Pomariusnak egy későbbi írásából kitűnik, 1669. augusztus 28-án vagy néhány nappal később, iskolai vizsga keretében tartott hitvitára bocsátotta ki az elnök Sámbar Mátyás, a Szentírás és a hitvitázás professzora (3559: A_{2a} és vö. 3524). A vizsgázó Debrödi János, a Szent Lászlórol elnevezett kassai szeminárium teológushallgatója volt. A tételek témája a *VI. thesis* megjegyzése szerint (A_{12b}) ahhoz a szóbeli hitvitához kapcsolódott, amely az előző évben, 1668-ban zajlott le a kassai ferencesrendi kolostorban a kassai városi tanács előtt, Gabriel Ivul jezsuita professzor elnöklétével és Joannes Fabriciusnak, a kassai evangélikus gimnázium rektorának a részvételével. A jelen tézisek megvitatására Sámbar meghívta az evangélikus eperjesi és kassai, valamint a református sárospataki iskola professzorait is. Az eperjesiek ugyan nem jelentek meg a vitán, de Sámbar téziseire Isaacus Zabanius és Samuel Pomarius is még ebben az évben nyomtatásban felelt (3535, 3536, illetve 3559). Hamarosan választéziseket bocsátott ki Joannes Fabricius is (3514). A sárospatakiaktól írásbeli felelet nem ismeretes. Az egész vita lezajlásáról ld. *Theologiai Szemle* 1934: 146–148, Zoványi Jenő.

A vita időpontjában, 1669 augusztusában a kassai nyomdát már átvette Ericus Erich, ez a kiadvány tehát már az ő sajtója alól került ki.

Cf. –, 3535, 3507, 3522, 3528, 3521, 3527, 3523, 3524, 3559, 3536, 3514, 3639, 3635, 3637, 3634, 3629. →

Alba Iulia ⊕ – Budapest *Nat* ⊕ – Budapest *Piar* ⊕ (Sátoralja-újhelyi kegyesrendi ház) – Martin *Nat* ⊕ ○

Olim: Nyitrai e. m. – Eperjesi franc. z.

3527

(ZABANIUS, Isaacus, sen.): *Animadversio inanima altera, in catholicam Thesium prooemialium refutationem immatura maturitate a Matthia Sambar, controversista Cassoviensi exclusa. [Cassoviae] anno 1669. die 5. October [Erich].*

[1]² = [2] fol. – 12° – Orn.

Caplovič 652b

Evangélikus vitairat. – A rövid vitairat Sábár Mátyás, kassai jezsuita professzornak arra a példány alapján nem ismeretes rölapjára válaszol, amelyet második észrevételként, feltehetően *Animadversio altera* címmel bocsátott ki (3521) 1669. október legelső napjaiban Isaacus Zabanius eperjesi evangélikus professzor *Disputatio I. theologica, thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* című, 1669. szeptember 30-án megvitatt vizsgatételei ellen (3535, vö. még 3522). Zabanius most tárgyalt írása a *Titulus: Dissolutas chartas D. Sambar solvere non potuit* mondattal kezdődik, s a továbbiakban szövege a *Praefatio, Animadversio I, Animadversio II* és *Animadversio III* című részekre tagolódik, amelyek Sábár cáfolni kívánt, elveszett röpiratának megfelelő, valószínűleg azonos című részeire válaszolnak.

A kiadványt először Ján Čaplovič írta le, de címének félreértése miatt Sábár Mátyás munkájának tartotta (652b). A rövid vitairat, mint a fentiekből kitűnt, valójában Sábárnak szóló újabb viszontválaszt tartalmaz. Szövege és a vita egész menete alapján kétségtelen, hogy szerzője Isaacus Zabanius volt.

A nyomdai anyag vizsgálata megerősítette Čaplovičnak azt a megállapítását, hogy a kiadvány a kassai városi nyomdában készült (Pavercsik Ilona megállapítása). Az impresszumban szereplő pontos dátum alapján a kassai nyomdát ekkor már Ericus Erich vezette.

Cf. 3526!, 3535, 3522, 3528, 3521, –, 3523, 3536

Budapest *Nat cop.* – Martin *Nat* ①

3528

(ZABANIUS, Isaacus, sen.): *Animadversio inanima, in refutationem Thesium prooemialium immatura maturitate a r. p. Matthia Sambar, e Societate Jesv Cassoviensi exclusa. [Cassoviae] anno 1669. die 1. October.* (*)⁶ = [6] fol. – 12°– Orn.

Čaplovič 652a

Evangélikus vitairat. – A címlap hátán *Praefatio* olvasható, amelyet három *Animadversio I–III* követ ((*)_{2a}–(*)_{6a}), az utolsó lap üres.

Ez a rövid vitairat Sábár Mátyás kassai jezsuita professzornak arra a példány alapján ma már nem ismeretes, első *Animadversio*jára felel (3522), amelyet Isaacus Zabanius, eperjesi evangélikus professzor *Disputatio I. theologica, thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* című, 1669. szeptember 30-án megvitatt vizsgatételei ellen (3535) bocsátott ki.

A kiadványt először Ján Čaplovič írta le (652a), ám címét félreértve Sábár Mátyás munkájának vélte. A röpirat valójában a Sábárnak adott viszontválaszt tartalmazza. Szövegéből és a vita egész menetéből pedig egyértelműen kitűnik, hogy szerzője Isaacus Zabanius volt.

A betűtípusok vizsgálata megerősítette Čaplovičnak azt a megállapítását, hogy a kiadvány a kassai városi nyomdában készült (Pavercsik Ilona közlése). Az impresszumban szereplő pontos dátum alapján a kassai nyomdát ekkor már Ericus Erich vezette.

Cf. 3526!, 3535, 3522, – 3521, 3527, 3523, 3536

Budapest *Nat* cop. – Martin *Nat* ①

3529

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica V. de perfectione, deq(ue) vnitate formali et vniversali, quam ... praeses m. Isaacus Zabanius, p. p. in ... statuum Eperiensis Athenaeo, respondente Jacobo Neschutt, theol. et phil. studioso ventilabit an(n)o 1669. die 2. Ianuarij. Cassoviae 1669 typis viduae Joh-David Türsch.

$A^4 B^2 = [6]$ fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1171 – Čaplovič 638

Filozófiai vizsgatételek. – A tézisfüzet az ötödik abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Isaacus Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap hátán *Jacobus Neschutt* a következő személyeknek ajánlja disputációját: *Andrae Hertzeg*, ... *Jacobo Splenio*, ... *Michaeli Brodnanskij*, ... *Matthiae Patzer*, ... *Samueli Krenicky*. A főrész a cím megismétlése után XV §-ban értekezik először a tökéletességről, amelyet a létező minden mástól megkülönböztető jegyének tekint. Ez materiálisan maga a lényeg, formálisan pedig annak hiánytalan volta. Ezután tér át az egyetemes egység fogalmára, amelyet csupán szellemi és nem reális egységként magyaráz (A_2a – A_6b).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. január 2-án. A vizsgáztató Isaacus Zabanius teológiai professzor, a vizsgázó a Zólyom megyei Mostenicről származó Jacobus Neschutt teológia- és filozófiahallgató volt. E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnöklétével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (638).

Cf. 3431!, 3578!

Budapest *Ev* ① – Budapest *Nat* ① ① – Martin *Nat* ①

3530

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Dispytatio metaphysica VI. de vnitate, vnione, veritate et bonitate, quam ... praeses m. Isaacus Zabanius, p. p. in ... stat. evang. Eperiensi Athenaeo, respondente Georgio Femgero Cibir. Trans., theol. et philos. studioso ventilabit an(n)o 1669. die 23. Ianuar. Cassoviae 1669 typis viduae Joh-David Türsch.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4°

RMK II 1172 – Čaplovič 639

Filozófiai vizsgátelek. – A tézisfüzet a hatodik abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Isaacus Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap hátán *Georgius Femgerus respondens Matthiae Semriger, ... reipubl. Cibir. in Transylv. consuli ...*, *Andrae Fleischer, ejusd. reipubl. judici regio ... principis consiliario intimo, ... Johanni Simonio, hactenus proconsuli, ... Melchiori Herrmanno, sedis judici, ... Bartholomaeo Ruffino, senatori, ... caeterisque consularibus eiusdem reipubl., ... fautoribus* ajánlja disputációját. A főrész a cím megismétlése után XXXI §-ban értekezik a létező jelenségei közül az egységről (*unitas*), annak jellemzőiről, jó és igaz voltáról (A₂a–C₂b).

E vizsgáteleket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. január 23-án. A vizsgázató Isaacus Zabanius teológiaprofesszor, a vizsgáló az erdélyi, szebeni születésű Georg Femger (1640–1686) teológia- és filozófiahallgató volt. Ő 1669-1670-ben a wittenbergi egyetemen folytatta tanulmányait. Erdélybe történő hazatérése után Orbón és Szebenben működött mint evangélikus lelkész. E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgátelt közreadja, amelyet Zabanius elnöklétével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (639).

Cf. 3431!, 3578!

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① ① ① – Halle Univ ① (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ) – Martin Nat ① – Sibiu Mus ①

3531

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Dispytatio metaphysica VII. de dvratione, vbietate, necessario et contingente, qvam ... praeses, m. Isaacus Zabanius, p. p. in... statuam evang. Eperiensi Athenaeo, respondente Iohanne Agnero Briznob., theol. et philos. studioso ventilabit anno 1669. die 27. Februarij. Cassoviae 1669 typis viduae Joh. David Türsch.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1173 – Čaplovič 640

Filozófiai vizsgatételek. – A tézisfüzet a hetedik abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Isaacus Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap hátán *Johann. Agner respondens Nicolao Goztoni de eadem, comit. Nitriensis assessori primario, ... Andreae Szerdahely de eadem, ... Georgio Szerdahely de eadem, ... Danieli Mikovini, civitatis metropol. Cassov. sen. primar.* ajánlja disputációját. A főrész a cím megismétlése után XXI §-ban értekezik az egyes létező következő jegyeiről: tartós fennállás (duratio), helyben létezés (ubietas), valamint szükségszerű (necessarius) és járulékos (contingens) voltáról (A₂a–B₂b).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. február 23-án. A vizsgáztató Isaacus Zabanius teológiai professzor, a vizsgázó a breznóbányai születésű Joannes Agnerus teológia- és filozófiahallgató volt.

E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (640).

Cf. 3431!, 3578!

Budapest *Nat* ① ① – Martin *Nat* ① – Prešov *Scient* ①

3532

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica IIX. de dependente et independente, creato et increato, actv et potentia, principio et principiatio, qvam ... praeses, m. Isaacus Zabanius p. p. in ... statuum evang. Eperiensi Athenaeo, respondente Daniele Ivankovics, theol. et philos. studioso ventilabit anno 1669. die 27. Martij. Cassoviae 1669 apud viduam [Türsch].

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1174 – Čaplovič 641

Filozófiai vizsgatételek. – A tézisfüzet a nyolcadik abból a tizenkét tagú sorozatból, amely Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap hátán a *respondens Daniel Ivankovics* ajánlja e munkát *Andreae Zvetics, ... civitatis Ginziniensis senatori, ... Stephano Szirmai de eadem, ... comitatus Saarosiensis et Zemplyniensis assessori primario*. A főrész a cím megismétlése után XIX §-ban az egyes létező függő és független voltáról, a teremtésről, a tevékenységről és hatalomról, végül a legfőbb alapelvről értekezik (A₂a–B₄b).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. március 27-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius teológiai professzor, a vizsgázó a muraszombati születésű Daniel Ivankovics teológia- és filozófiahallgató volt.

Az impresszumban szereplő „apud viduam” megjelölés Türsch özvegyére vonatkozik; az 1669-es év első hónapjaiban még ő vezette a kassai nyomdát.

E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (641).

Cf. 3431!, 3578!

Budapest *Nat* ① ① – Martin *Nat* ① – Prešov *Scient* ①

3533

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica IX. de cavsa et cavsato, cum in genere tum in specie, qvam ... praeses, m. Isaacvs Zabanius theolog. polem. secund. et theoret. philos. p. p. ordinarius in Athenaeo statuum evangelicorum Eperiensi respondente Iohanne Laurenti, theolog. et philos. studioso ventilabit anno 1669. die (10) Maji. Cassoviae 1669 apud viduam [Türsch].

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1175 – Čaplovič 642

Filozófiai vizsgatételek. – A tézisfüzet a kilencedik tagja annak a tizenkét tagú sorozatnak, amely Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668–1669-ben. A címlap hátán *Joh. Laurenti Welkopol respondens* ajánlása olvasható *Viris ... in superioris Hungariae, quod Eperiensi est, emporio ... famigeratissimis: Martino Has, Georgio Karatjn, Georgio Fleischhacker, Johanni Craus, Christophoro Edenhower, Georgio Halligantz, Johanni Grasselj, Davidi Meltzl, Joh. Christoph. Puscher, Michaeli Schürer ... maecenatibus suis*. A fő-rész a cím megismétlése után XXI §-ban a létező utolsó jegyével, az okkal és az okozattal kapcsolatos tudnivalókat foglalja össze, mind általánosan, mind egyedileg (A_{2a}–C_{2b}).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669 májusában, a pozsonyi egyetemi könyvtár példányának kézírásos bejegyzése szerint 10-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius teológiaprofesszor, a vizsgázó a Bars megyei Velkopolyáról származó Joannes Laurenti teológia- és filozófiahallgató volt, aki eperjesi tanulmányai elvégzése után 1671-től ugyanott tanított. 1688-tól Vezekényben evangélikus lelkész.

Az impresszumban szereplő „apud viduam” megjelölés Türsch özvegyére vonatkozik; az 1669-es év első hónapjaiban még ő vezette a kassai nyomdát.

E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (vö. 3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (642).

Cf. 3431!, 3578!

Bratislava *Univ* ① – Budapest *Nat* ① ① ① – Martin *Nat* ②*

3534

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphysica XI. de minori entis abstractione, qvam ... praeses m. Isaacvs Zabanivs p. p. in ... statuum evang. Eperiensi Athenaeo respondente Iohanne Braxatoris, theol. et phil. stud. et alumn. seniore ventilabit an(n)o 1669. die 10. Iulij. Cassoviae 1669 typis Erieh.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1177 – Čaplovič 643

Filozófiai vizsgatételek. – A tézisfüzet a tizenegyedik tagja annak a tizenkét tagú sorozatnak, amely Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668-1669-ben. A címlap hátán a *respondens Caspari Janoki de Nagy Szuha, bonorum Rahó haereditario ... patrono suo academico ... , nec non ... Sigismundo Janoki de Nagy Szuha...* ajánlja disputációját. A főrész a cím megismétlése után a korábbi témáktól eltérően, amelyekben a metafizika részéről általánosságban volt szó, most XX §-ban az önmagában létezőről, azaz a szubsztanciáról és a járulékos jegyéről (accidens) értekeznek, azaz arról, ami hozzátartozik ugyan valamihez, de annak nem szubsztanciája (A_{2a}–B_{4b}).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. július 10-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius professzor, a vizsgázó a Zemplén megyei Bánócról származó Joannes Braxatoris teológia- és filozófiahallgató volt, aki egy évvel korábban, az első Eperjesen tartott metafizikai disputációnak (3431) is respondense volt.

E kiadvány ajánlás nélkül került bele abba a gyűjteményes kötetbe, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578). Ján Čaplovič az ajánlás nélküli példányokat „A” variánsként, az ajánlással ellátottakat „B” variánsként írta le, azonos tételszám alatt (643).

Cf. 3431!, 3578!

Bratislava Univ ① – Budapest Nat ① ① ① – Halle Univ ① (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ) – Martin Nat ① – Prešov Scient ①

3535

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio I. theologica, thesibvs controversiarvm fidei prooemialibus Matthiae Sambar e Societer [!] Iesu, controuv. fidei in collegio Cassoviensi Iesuitarum professoris ordinarii opposita, eidemque collegio a Ioanne Braxatoris, alumn. seniore et Melchiore Smrtnik Brisnob., praeside m. Isaaco Zabanio p. p. in illustri stat. evang. Athenaeo Eperiensinensi ad discutiendum proposita an(n)o 1669. die 30. Sept. [Cassoviae] (1669) [Erieh].

A⁴–D⁴ = [16] fol. – 4°

RMK II 1201 – Čaplovič 644

Evangelikus hitvitázó teológiai vizsgatételek. – A kiadványnak három változata ismeretes. Az elsőben a címlap háta üres (A-variáns). A másodikban a címlap hátának felső szegélyére fejléct nyomatattak, amely a többi változatban nem szerepel. A szöveg nélküli dedikáció *Petro Sextio, eccl. Slav. Carponen. pastori ... , nec non ... Casparo Balogi ... civitatis Carponensis notario jurato et per Hungariam procuratori ... , Danieli Chmellio ... , civitatis Briznen. judici.... affinibus, fratri, fautoribus* szól. Aláírója *Melchior Smrtnikius Briz.* (B-variáns). A harmadik változatban *Judici, ut et ... senatoribus ... urbis metropolitanae Cassoviensis* ajánlja a téziseket *Johannes Braxatoris respondens* (C-variáns). A főrész *Theses controversiarum fidei* belső címmel kezdődik és tizenkét tézisben vitázik (A₂a–D₄b) Sámbar Mátyás kassai jezsuita professzor ugyanezen évben megjelent *Theses controversiarum fidei prooemiales* című munkájával (3526).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. szeptember 30-án. A vizsgáztató Isaacus Zabanius professzor volt, a vizsgázók a breznóbányai származású Melchior Smrtník és Johannes Braxatoris senior. A nyomtatás bizonyára jó néhány nappal szeptember 30-a előtt elkészült, mert Sámbar szeptember végén, illetve október elején három röpirattal felelt Zabaniusnak (3522, 3521, 3523). Az első kettőre Zabanius még október elején önálló kiadvánnyal válaszolt (3528 és 3527), a harmadikra e tézisek november 27-ére vitára kitűzött második részének *Prooemium*ában (3536). Az újabb katolikus viszontválaszt a következő évben, 1670-ben készítette el Debródi János (3635).

A téziszűzeten nincs feltüntetve a nyomtatás helye. Szabó Károly lőcsei kiadványként vette fel bibliográfiájába (RMK II 1201). Ján Čaplovič azonban már helyesen a kassai nyomtatványok közé sorolta (644 és CXXXIX). Megállapítását a nyomdai anyag vizsgálata megerősíti (Pavercsik Ilona közlése). 1669 szeptemberében már Ericus Erich vezette a műhelyt.

Cf. 3526!, –, 3522, 3528, 3521, 3527, 3523, 3536, 3635, 3559, 3514, 3639, 3635, →

Budapest *Acad* ⊕ (C-variáns) ⊕ (C-variáns) – Budapest *Ev* ⊕ (A-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (A-variáns) ⊕ (B-variáns) ⊕ (C-variáns) – Prešov *Scient* ⊕ (C-variáns)

3536

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Dispytatio theologica II. thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar e Societate Iesu, controuv. fidei et Sacrae Scripturae in collegio Cassoviensi Iesuitarum professoris ordinarij opposita, in qua tertia ejus animadversio prooemij loco excutitur, praeside M. Isaaco Zabania p. p. in illustri stat. Evang. Athenaeo Eperiesinensi, respondentibus Nicolao Pvsoczi Transdanubiano et Samvele Schnitzlero Cibiniensi Transylv., ss. theol. et phiios. [!] studiosis, ventilanda anno 1669. die 27. Novembr. [Cassoviae] (1669) [Erich].

A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4° – Init.

RMK II 1202 – Čaplovič 645

Evangélikus hitvitázó teológiai vizsgatételek. – E kiadványnak két változata ismeretes. Az egyikben a címlap háta üres (A-variáns). A másikban a címlap hátán Isaacus Zabanius, praeses a következő személyeknek ajánlja szöveg nélkül munkáját: *Petro Feigel, ... comitatus Saaros assessor, nec non Atheaei statuum Evang. Eperiessin. inspectori ...*, *Georgio Gasser, ejusdem Athenaei inspectori ... senatori et vice-notario ...*, *Martino Haasz, pharmacopoeo ... senatorique ...*, *Georgio Fleischhacker, centumviro Fragopolitano ... et negatiatori .*, *Georgio Carathin, ... centumviro et negotiatori ...*, *Paulo Lang, negatiatori et civi Eperiensi ...*, *fautoribus* (B-variáns). A főrész *Theses controversiarum fidei* belső címmel kezdődik, *Prooemium* vezet be (A_{2a}–A_{4b}), majd a *Theses XIII – Theses XXV* következik (B_{1a}–E_{4b}), s végül *Conclusio* olvasható (E_{4b}).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. november 27-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius professzor volt, a két vizsgázó a dunántúli Pusóczi Miklós és Erdélyből a szebeni Samuel Schnitzler. A *Prooemium*, amint ezt a cím szövege is megemlíti, Sámbar Mátyás, kassai jezsuita professzor *Animadversio tertia* (3523) című röpiratára felel. A főrészben pedig, amint az a tézisek számozásából is kitűnik, Zabanius folytatta az ez év szeptemberében Sámbar *Theses controversiarum fidei prooemiales* című munkája (3526) ellen elkezdett vitát (3535). A katolikus viszontválaszt Debródi János készítette el 1670-ben (3635).

A nyomtatás helyének feltüntetése nélkül megjelent téziszűzetet Szabó Károly a lőcsei nyomtatványok közé sorolta. Ján Čaplovič állapította meg, hogy valójában a kassai városi nyomdában készült (645 és CXL). Meghatározását a nyomdai anyag vizsgálata megerősíti (Pavercsik Ilona közlése). 1669 novemberében már Ericus Erich vezette a műhelyt.

Cf. 3526!, 3535, 3522, 3528, 3521, 3527, 3523, –, 3639, 3635

Budapest Arch ⊕* (A-variáns) – Budapest Nat ⊕ (A-variáns) – Prešov Scient ⊕ (B-variáns)

3537

[(ALSTED, Johann Heinrich:) Rudimenta lingvae Latinae in usum scholae Albensis Claudiopoli 1668–1671 typ. gener. ecclesiae.]

[A^{8?}] B^{8?} + ? = [16?] + ? fol. – 8°

MKsz 1878: 271, 26. sz. – **Appendix 174**

Latin nyelvtan. – E kiadványból mindössze a B füzet harmadik levelének kötéstáblából kiáztatott, sérült töredéke maradt fenn. Ezen a harmadik deklináció ragozási táblázatai találhatóak magyar megfelelőikkel, az 1667. évi lőcsei kiadással (3351) megegyezően.

A töredéket először Fraknoi Vilmos ismertette, és megjelenését 1640 előttre tette (MKsz 1878: 271, 26. sz.). V. Ecsedy Judit a betűtípusok alapján megállapította, hogy 1668 és 1671 között jelent meg Kolozsvárott az egykori gyulafehérvári fejedelmi és Szenci Kertész Ábrahám egyesített nyomdájában (MKsz 2005: 407, 32. sz., vö. **Appendix 174**). A két nyomdafelszerelést Apafi fejedelem rendeletére Kolozsvárra szállították, és együtt kezelték, vezetője Veresegyházi Szentel Mihály lett.

A kiadványokon a nyomda megnevezése soha nem szerepelt, hanem az egymást követő nyomdavezetők jegyezték a nyomtatványokat. Az erdélyi református egyház, a kolozsvári-

enyedi kollégium és a fejedelem szolgálatában álló nyomdát a korabeli források a generális ecclesia tipográfiájaként, más néven református országos nyomdaként említették (MKsz 2005: 300–305, V. Ecsedy Judit).

Cf. 1580!; 1823!; 3351, –, →

Budapest *Nat* ④

3538

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae partiumque Hungariae eidem annexarum, in generalibus eorum comitiis ad diem vigesimumquintum mensis Januarii anni praesentis millesimi sexcentissimi sexagesimi noni, ex edicto celsitudinis principalis in civitatem [!] Albam Juliam indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvár 1669 typ. gener. ecclesiae.]

[A]² B² C⁴ = [8] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2062/269 ← MKsz 1897: 55

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1669. január 25. és március 4. között (vö. ErdOgyEml XIV 53–58) Gyulafehérvárott, az erdélyi és partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés harminchét artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1669. január 25-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XIV 389–404.

A kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint Kolozsvárott, a Veresegyházi Szentyel Mihály vezetésével működő református országos nyomdában készült (MKsz 1968: 208, Fazakas József, ld. 3537).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Nat* ②* – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Sibiu *Mus* ①

3539

COMPILATAE constitutiones regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum, ex articulis ab anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto ad praesentem huncusque millesimum sexcentimum sexa-

gesimum nonum conclusis excerptae. Claudiopoli 1669 [typ. gener. ecclesiae] apud Michaellem Szentyel Veres-egyhazi.

A⁴-O⁴ P² = [4] + 100 + [10] pag. – 2^o – 1 ins., orn., init.

RMK I 1085

Erdélyi törvények gyűjteménye magyar nyelven. – A címlapot a Szenci Kertész Ábrahám által is használt *Non solus* feliratú nyomdászjelvény díszíti, a címlap háta üres. A kiadvány I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik *Praefatio* címen, amely a besorolás rendjéről tájékoztat (A_{2a}–A_{3a}). A következő lap (A_{3b}) üres. Az oklevél foglalja magában öt részre bontva az 1654 és 1669 között alkotott erdélyi országgyűlési *articulusokat*. Az első *pars* az egyházi törvényeket (1–5), a második a fejedelem és a fiscus jogait (5–28), a harmadik a rendeket illető törvényeket (28–56), a negyedik a törvénykezés módját (58–80), az ötödik pedig az ediktumokat tartalmazza (80–100). Végül a bevezető oklevél latin nyelvű, *Conclusio* című záradéka olvasható 1669. március 4-i kelettel. A kiadványhoz *Index articulorum compilatorum* járul (O_{2a}–P_{2a}). A kiadványt *A nyomtatásban esett fogyatkozásoknak helybenállatása*, valamint a *Typographus ad lectorem* zárja (P_{2b}). Ez utóbbiban a nyomdász a sajtóhibákat mentgeti, a sietségre, a hibás kéziratra, valamint arra hivatkozik, hogy minden munkát, az index készítését és a korrektúrát is magának kellett elvégeznie.

Szövegkiadás: Magyar Törvénytár 1540–1848. évi erdélyi törvények. Gondozta Kolosvári Sándor, Óvári Kelemen, Márkus Dezső. Bp. 1900, 247–353. – A bevezető oklevél szövege a záradékkal együtt: ErdOgyEml XIV 387–389.

Az előszó beszámol a mű keletkezésének körülményeiről. 1668-ban I. Apafi Mihály fejedelem egy jogban járatos férfiakból álló bizottságot állított fel, hogy az *Approbatæ constitutiones* (Várad 1653, 2499) megjelenése után alkotott erdélyi országgyűlési végzéseket annak mintájára szerkesszék egybe. Az elkészült munkát a bizottság az 1669. január 25 – március 4. között tartott gyulafehérvári országgyűlés elé terjesztette, ennek utolsó napján erősítette meg a fejedelem.

A kiadvány 1671-ben (RMK I 1113), 1695-ben (RMK I 1468), majd 1779-ben ismét megjelent Kolozsvárott.

Cf. –, →

In 20 bibliothecis 34 expl. – Alba Iulia – Braşov *Comit* – Budapest *Civ, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Kežmarok *Ev* – Sibiu *Mus* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ*

3539A

ESZÉKI T. István: Rythmusokkal valo szent beszélgetes, melyben a' profétiákból világossan meg-mutogattatik a' sidók ellen, hogy az Ó Testamentumban sokszor és sok képpen meg-ígértetet Messias már régen el-jött a' testben és hogy nem más az, hanem a' mi Urunk Jesus Christus. Lött a' tanulo gyermekek között a' nagy-banyai scholában szép feles gyüleke-

zet előtt, MDCLXVII. esztendőben Nagy-Kartson [!] estvéjén. Kolosvarat MDCLXIX [typ. gener. ecclesiae] Veres-Egyhazi Mihály.

A⁸-D⁸ E⁷ = 77 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1086 – Varga R 60

Hitvitázó iskolai színjáték. – A kiadvány a nagybányai iskolában 1667. karácsonyestén előadott színdarab szövegét adja közre. A címlap hátán *A zsidók megtéréséről* két bibliai idézet olvasható. Ezt követi *Eszéki István, N. Bány. sch. m. ajánlása Teleki Mihály uramnak, nemes Mara-Maros vármegye ... főispánjának, Kövár, Erdély végháza ... főkapitányának ...* ([3]–[5]). A verses színdarab *Jesus Messias, az az keresztényi olyan szent beszélgetés, melyben a Messiás felől való ótestamentombeli ígéretek mint teljesedtenek be a Krisztus Jesusban ...* belső cím után kezdődik. Elején *Köszöntés* áll, amelyet *Paulus Sibai nobilis* adott elő versben ([6]–7). Kezdősora: *Örvendezz most velem, kegyes gyülekezet.* A darab *Summáját Johannes Nemes nob. Transylv.* mondta el (8). *Az embereknek teremtéséről s esetiről* című *Első rész* a 8. lapon kezdődik és a még meglévő 16. lapon is tart. A következő diákok adták elő: *Stephanus Ajtoni nob. Transylv.* (Mózes), *Adamus Putnoki* (Ádám), *Samuel Szőke* (Éva), *Stephanus Heczei* (Kigyó), *Stephanus Nyirő Rivul.* (Isten). Az egyetlen fennmaradt példány a 17–18. lapokat nem tartalmazza. A második és harmadik rész a fennmaradt szövegben nem különíthető el (19–53). A Mózes utáni időket a próféta szerepében *Franciscus Veég*, Keresztelő János szerepében *Johannes Varjasi*, I. tanítványként *Laurentius Füsü*, novíciusként *Michael Adám Rivul.*, II. tanítványként *Petrus Szatmari Rivul.* idézi meg. Majd először a keresztény teológia doktora, *Michael Ajtai nobilis*, majd egy teológiai diák, *Stephanus Selyki Trans.* verses vitája olvasható a zsidó rabbival, akit *Petrus Forrai Rivul.* játszott. A *Negyedik rész*, amelynek címe *A Krisztus Jézus az igaz Messias*, egy zsidó megtérését beszéli el. Ezt a szerepet *Albertus Pengő Rivul.* játszotta el (53–60). Az *ötödik rész Krisztus születésének históriáját* beszéli el (60–69). Szereplői: *Stephanus Lészfalvi Tran.*, és *Stephanus Tancsi Rivul.* (két jövevény), *Stephanus Nánási, past. cum sociis* az evangélista szerepében és közelebről néven meg nem nevezett gyermekek, mint angyalok. A színdarabot Pécseli Király Imre *Krisztus urunknak áldott születésén* kezdetű éneke eléneklésével zárták (68–69), amelynek teljes szövegét is közreadja a nyomtatvány. A *Berekesztést Gersom Szerencsi past.* mondta el (70). Végezetül verses *Sommája a Messias Christus személyéről való próféciáknak mind a prófétáknak rendi szerént* való összefoglalását adta elő versben *Johannes Nemes jun. nobil. Trans. rithmista* (71–77), a bibliai helyek pontos megjelölésével. Kezdősora: *Ó nagy csudálatos bölcsességű Isten.*

Szövegkiadás Dézsi Lajos kéziratos másolata alapján: Varga Imre: Magyar nyelvű iskolai előadások Bp. 1967. 19–83.

Eszéki T. István (1641/42 – 1707) sárospataki, majd németalföldi tanulmányai után 1667-ben a nagybányai iskola rektora lett. 1669 után lelkész, majd esperes volt az udvarhelyi, kézdi, végül a dési egyházmegyében. Életéről ld. Adattár III 54–64 és RMKT XVII/10 746.

A darabot elsőként Dézsi Lajos ismertette (AkÉrt 1908 610–616). Az általa készített kéziratos másolat volt az alapja Varga Imre szövegkiadásának, mivel az egyetlen példány sokáig lappangott. Varga Imre szerint a XVI. századi hitvitázó drámák hagyományát folytatja, de felépítése átgondoltabb azokénál. Aktualitását az adta, hogy Sabbatai Zevi (darabbeli nevén: Sabéthá Sebi) zsidó rabbi (1626–1676), ál-Messiás és szektaalapító 1666-ben áttért az iszlám vallásra. Eszéki azért mutatta be a Messiásra vonatkozó ótestamentumi ígéretek beteljesedé-

sét, hogy más zsidókat is a keresztény vallásra való megtérésre intsen. A darab előadásának időpontja, karácsonyeste pedig alkalmat adott Jézus születése történetének összefoglalására. A szereplők a nagybányai lelkész Nánási Lovász Istvánon és a berekesztést elmondó szerencsi lelképásztoron kívül az alsóbb osztályok tanulói lehettek, mivel a főiskola anyakönyvében a rabbi szerepét előadó Forrai Péteren kívül egyikük sem szerepel (Varga: i. m. 86–89).

A mű előszavából kiderül, hogy Teleki Mihály 1667-ben maga is meghallgatta az előadást, s az ő kívánságára és költségén jelent meg annak nyomtatott változata, kiegészítve főként a bibliai helyek és egyéb források pontos adataival. A színjátékot Varga Imrén kívül Herepei János is méltatta (Adattár I 64–66).

Budapest *Acad. cop.* (Marosvásárhely) – Budapest *Nat. cop.* (Marosvásárhely)
Olim: Marosvásárhely Teleki-ktárban

3540

<Kalendárium és prognosztikon az 1670. esztendőre. Kolozsvár 1669 typ. gener. ecclesiae. – 16^o>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 3648!

3541

A' KERESZTYÉNI hitnek fő ágazatának fundamentomi, mellyek az Öreg Catechismusbol rövid kérdésekben és feleletekben bé-foglaltattanak, és elsöben belga nyelven ki-botsáttattanak. Annak-utánna a' kisdedeknek épületekért magyar neyelvre [!] fordittattanak. Colosvarat MDCLXIX [typ. gener. ecclesiae] Veres-egyhazi Mihaly.

A⁸ = [8] fol. – 8^o – 1 ins, orn.

ErdMuz 1939: 277 – MKsz 1940: 68

Református katekizmus. – A kiadvány felépítésében és szövegében, sőt még az alkalmazott könyvdíszekben is megegyezik e kiskaté 1665-ös szebeni kiadásával (3248). Címlapján az iktári Bethlen-család hattyús címere látható.

A kiadványról először Herepei János számolt be saját tulajdonában lévő példány alapján (ErdMuz 1939: 277). Tanulmányának Szabó Károly bibliográfiáját kiegészítő számos adatát Harsányi András ismertette (MKsz 1940: 68). Az Országos Széchényi Könyvtár által őrzött sérült példányt kötéstáblából áztatták ki. Mintegy féllapnyi szövege hiányzik.

E hollandból magyar nyelvre lefordított, a Heidelbergi Kátétól már jelentősen eltérő mű magyarországi kiadásairól ld.: *Studia et acta* I 85–87, Nagy Barna.

Cf. 2561; 2935, 3248, –, →

Budapest Nat ©*

Olim: Herepei János

3542

NADÁNYI János [transl]: Kerti dolgoknak le-írása négy könyvekben rendesen bé-foglaltatott, mellyek közzül az első a kerteknek gondviselését, ékesítését és sok rend-béli titkait mutattya meg, a' második az oltásnak mesterségét adgya előnkben, az harmadik kerti holmiknek orvos hasznait rendre írja ki, a' negyedik a' kerti holmiknek parajoknak, gyökereknek, gyümölcsöknek, szőlőknek, bornak és husnak gyönyörűséges állapotban megtartásoknak módgyát fejtegeti. Mind ezek ... most először megöregbítették és világossították, deákul Mizald Antal, monluciai orvos doctor által, magyarrá pedig fordították és sok helyeken továbbra-is értelmesebben magyaráztattak Nadanyi Janos által. [Szeben 1668 typ. Szenci Kertész], Colosvarat 1669 [typ. gener. ecclesiae] Veres-Egyhazi Szentyel Mihaly által.

[]⁴, §⁴, A⁴–Z⁴, Aa⁴–Uu⁴ Vv⁴–Zz⁴, Aaa⁴–Ttt⁴ = [16] + 526 [recte 528] pag. – 4^o – Orn. init.

RMK I 1087

Kertészeti értekezés. – A címlap háta üres. Az ajánlás ...*Bornemisza Annának, Erdély országának fejedeleme asszonyának, Magyarország részeinek asszonyának etc., ... kegyelmes asszonyomnak...* szól. Aláírója *Nadanyi Janos*, kelte: Enyed, 1669. január 29. ([]_{2a}–[]_{4a}). Az ajánlás utolsó lapjának hátán olvasható a forrás megjelölése nélkül a következő idézet: *Nem minden olvasó, s hallgatónak tetszem. Nem minden olvasó, s halló tetszik nekem. Ezt követi a Summája azoknak, amik mindenik részeiben ezeknek a könyveknek megmagyaráztattak...* című tartalomjegyzék (§_{1a}–§_{4a}). A főrész *Mizald Antal monluciai orvos doktor kertészeti könyvének első, második és harmadik könyvével* kezdődik (1–195), majd a következő részekkel folytatódik: *A kerti élő fáknak oltásokról való munka, Mizald Antal monluciai orvos doktor szorgalmosságával a görög és deák autorokból szedegettetett* (195–223) – *Mizald Antal monluciai orvos doktor élő fáknak minden részéről írott munkája, avagy miképpen kelljen az élő-fa ágait részre osztani. Az hol egyszer s mind ír azoknak tiszteléről, tápláltatásokról s nedvességekről* (224–230) – *Caristiai Diocles Hippocrates után mind hírére s idejére nézve második orvos doktornak ... levele Antigonus királyhoz, görögből deákra fordítottatott, a betegségek elől járó okairól és azoknak hamarsággal kerti eszközök által való meggyógyításáról* (230–237) – *Villanovai Arnold tudós orvos doktor tanácsa az aragóniai királyhoz a kerti holmiknak egészséges ételekről* (237–262) – *Alexikepus, avagy orvos kert ... megtöbbszörített Mizald Antal monluciai orvos doktor által* (262–526). A műben található verses betétek incipitjei a következők: []_{4b} lap: *Nem minden olvasó – 2: Tűz mellett őnéki – 4–5: A kert egészséges étket ad – 6: Vala kunyójához egy kis kert*

- 8: *Mert a sós föld* - 13: *A fekvő göröngyöt* - *Senki is ne légyen* - 14: *Mégis a vetésről* - 15-16: *Láttam, orvosolják* - 16: *Olaj seprőlékkal* - 22: *Ez döghalált orvosfű* - 32: *Tanulj szagos cédrust* - 38: *Tarchon, hogy Juppiter* - 40: *Hogy a gonosz ragya* - 54: *Hogy tessék mesterek izetlen* - 57: *Spárgával környül vett* - *Tengeri Ravenna* - 60: *Balhátul, megfőzött* - 75, 322: *Közbeszéd, Apollo* - 94-95: *Hogy Alcides szopta* - 97: *Fekete viola nem éri* - 100: *Ha mikor házunknál* - 108: *Olasz kakukkfűvel* - 115: *És mint a gyermeknek* - 118: *Immár más életre* - 120: *Nagy iható követ* - 122: *Midőn sem mesterség* - 123: *Égnek is ő része* - 132: *Nézd meg, hogy hajtattott* - *Gyümölcsök anyjokat* - 133: *Ha akarod* - 146: *S mely különbözteti* - 153: *Királyi koronát* - 156 és 439: *Megvetett mezőkön* - 158: *Szamár, dió s asszony* - 159: *Erdőn ha jól termett fát* - *Mi ártalmunk barna* - 170: *Nem mind egyen* - 171: *Nagy fa s mint borostyán* - *Borostyánnal egyez* - 173-74: *Mesd meg citromfának* - 175: *Némely kis gyümölcsű* - 186: *Békességes olajfának ágát* - 201-203: *Termő élő fáknak* - 211-213: *Elkezdem, régiek irtanak valamit* - 221-222: *A több beoltások* - 222: *Szemmel látott dolog* - 223: *Mesterség és munka* - 251: *Tudatlan orvosok* - 265: *Nagy sok orvosságok* - 274: *Orvoslást találtam* - 277: *Jó vetemény parajt* - *Immár egészséges* - *Salátamag Venus játékát* - *Gyakorta madarít* - 278: *A kertnek saláta* - 279: *Ha sártul nyavalya bánt* - *Ha betegeskedel* - *Salátával élj vagy* - 280: *Régi vacsorákat* - 281: *Némelyek azt hiszik* - 284: *Ugyanazon hagyta* - 286: *Jól megtört káposzta* - *A káposzta szorít* - *Kétszer főtt káposzta hasadat* - *Kétszer főtt káposzta nem egyéb* - 288: *Minden erős munkát* - 290: *Ha nyersen megeszed* - 291: *Ha vizével fejr kenyér* - 292: *Meleg hideglelés* - 294: *Nedves és hogy hideg* - *Ha eszed vagy iszod* - 295: *Árt a cékla, ha nyers* - 297: *Rest, böcstelen* - 298: *Az izetlen cékla* - 299: *Tavasszal ezt sokan* - *Gyomor mindenféle* - 302: *Mondja az ökönyelv* - 303: *Veres, igen meleg hévséget* - 304: *Avagy spárgafejet* - *Hamarább lett, hogy nem* - 305: *Párhagyma darabja* - *Ha asszony tejével* - 306: *Ezennel gyógyítasz* - 307: *Felette kinyílt* - 309: *Ki ezt éjomra* - *Vereshagyma kutya marását* - 312: *Így ellenek nem áll* - 313: *Ha skorpió s kígyó* - *Thestilis hévségtől* - *Ezt aratók szokták* - 315: *Vagy nyersen, vagy főve* - 316: *Hippocrates írja* - 317: *Sok között nem tudni* - 319: *Ha pedig veres vért* - *Hasznos lesz a bodza* - 320: *Vadnak étel előtt* - 323: *Miért hal meg ember* - *Zsálya egészséget* - 324: *A zsálya rutával* - 325: *Mind asszony s mind férfi* - 327: *Ha fűből csepégés* - 331: *Szemed gyökerének* - *Köménynek gyükere* - 332: *Ha a nagy rest vénség* - 333: *Piros véred hogyha* - *Ennek vize sajtot* - 334: *Menta nem igaz lesz* - *Jaj, mi ellenséget* - 335: *Mentát had idején* - *Balsamfűvet mézek* - 344: *Nedves és hideg tők* - 346: *Jaj szenvedek magam* - *A palástszövő asszony* - 376-377: *Lépedet ha iszod* - 378: *Valamint gyermeknek* - 381: *Kenyérbél s birsalmát* - 382: *Ruta igen nemes* - 383: *Új rutát ha eszel* - 386: *Rutától férfimag* - 387: *Borban vagy nyersen is* - 389: *Főtt ruta balhaktól* - 390: *Csollyánlevél asszony méhét* - 391: *Magva a kólikát* - 399: *Régi fakadékok* - 400: *Ha sok idő alatt* - 403: *Hasindító mályvát* - *Egyél vagy salátát* - 406: *Korpás fejet megfőtt* - 420: *Péter, mi az barack* - 425-26: *Media a szomorú vizét* - 427: *Némely igen kicsiny* - 439: *Mivel mondják rólam* - 441: *Derék orvossága* - 450: *En élő fám lészesz* - 452: *Van mindenkor nálam* - 481: *Munka s tapasztalás.*

Részleges, jegyzetekkel ellátott szövegkiadás: Nadányi János: *Kerti dolgoknak leírása* (24-29, 119-130, 237-248, 304-343); Surányi Dezső: *Magyar biokertek a XVII. században*. Bp. 1987, 127-182. A verses betétek szövegkiadása: RMKT XVII/10 322-350, 718-736.

Nadányi János (1643-1707) Utrechtben, Franeckerben, Leidenben tanult, majd Oxfordban, Cambridge-ben, Bazelban és Bécsben tartózkodott. 1666-tól Enyeden, utóbb Nagybajomban református lelkész. Az eredeti munka szerzője Antoine Mizauld (1510-1578) francia asztrológus és természettudós volt. Ő felhasználta munkájában Arnoldus de Villa Nova (1235 v. 1238-1311 v. 1312) spanyolországi orvos, alkimista, a spanyol király és a pápa udvari orvosának, valamint a IV. századi, a görögországi Karystusból származó orvos, Dioklész műveit.

Nadányi Rapaics Raymund véleménye szerint Antoine Mizauld különböző címeiken, számtalan kiadásban ismert művének 1565. évi Alexikepus seu auxiliaris hortus című, párizsi kiadását fordította magyar nyelvre (A magyarság virágai. Bp. 1932, 293).

A munkát röviden ismertette Szilády Zoltán (Növényteni Közlemények 1907: 179–181), valamint Surányi Dezső (Magyar biokertek a XVII. században. Bp. 1987, 7–8). Botanikai szempontból Rapaics Raymund elemezte (A magyarság virágai. Bp. 1932, 293–294). A hazai kertészeti irodalomban betöltött szerepéről, hatásáról bővebben írt Stirling János (Magyar reneszánsz kertművészet a XVI–XVII. században. Bp. 1996, 132–134). Újabbban a művet Csoma Zsigmond ismertette és vetette össze Lippay János *Posoni kert* című munkájával (3172), továbbá röviden elemezte Nadányi és a fordítása alapjául szolgáló művek viszonyát (Orpheus Noster 2009: 108–114).

Amint arra már Szabó Károly is felhívta a figyelmet (RMK I 1087), az ajánlás, valamint a kolofon szövegéből megállapítható, hogy Nadányi János a fordítást Bornemisza Anna utasítására, négy hónap alatt végezte el, 1666. május 5-én fejezte be Fogarasban. A megbízás körülményeiről Herepei János számolt be (Adattár III 397–398).

A nyomtatványt impresszuma szerint 1669-ben nyomtatta Kolozsvárott Veresgyházi Szentely Mihály, a református országos nyomda vezetője. Az ajánlásból azonban kitűnik, hogy a munka az azelőtti könyvnyomtatónak keze alatt majd két esztendeig állott. Az említett előző könyvnyomtató Szenci Kertész Ábrahám utóda, Udvarhelyi Mihály volt, amint ezt Szebenből 1668. augusztus 3-án Bornemisza Annához intézett folyamodványa bizonyítja. Ebben mentegődzik a munkáját ért vádakkal szemben, arra hivatkozik, hogy Nadányi János könyvével azért halad lassan, mert olyan rossz kéziratot kapott, amellyel sokkal több munkája van, mint ahogy előre gondolta. Majd beszámol arról, hogy a műből éppen 40 árkos vagy benne kinyomtatva ... hátra maradtott része pedig még feá mégyen 20 árkosra (Erdélyi Protestáns Közlöny 1871: 17, 24, Szabó Károly). Szabó Károly ebből arra következtetett, hogy a munka első 40 füzetét 1667–1668-ban Udvarhelyi Mihály nyomtatta Szebenben, a hátralevő 28 és fél (valójában 27) ívet pedig utóda, Veresgyházi fejezte be 1669-ben. A tipográfiai anyag azonossága miatt a két rész elkülönítése csupán Udvarhelyi beszámolója alapján lehetséges (RMK I 1087, Szabó Károly: i. m. 24–25). Veresgyházi Szentely 1668. szeptember 27-én kapott a nyomda vezetésére utasítást, a műhely Kolozsvárra való költöztetése pedig novemberben történt. Veresgyházi Szentely már együtt kezelte az eredetileg Szenci Kertésztől és a gyulafehérvári fejedelmi nyomdából származó tipográfiai felszerelést (MKsz 2005: 300–301, V. Ecsedy Judit). Valószínű, hogy – Szabó Károly véleményével megegyezően – Udvarhelyi a levelében közöltekhez képest további munkát már nem végzett a nyomtatványon, a hátralevő 27 ívet minden bizonnyal Veresgyházi készítette el Kolozsvárott.

A folyamodványból ismeretes az is, hogy a könyv nyomtatását Udvarhelyi ívenként három forintért vállalta, 75 példány elkészítését tervezte, 50-et görögnyelvi, 25-öt pedig jobb minőségű szepesi papírosra (RMK I 1087, Szabó Károly: i. m. 24–25).

Cf. –, →

In 8 bibliothecis 13 expl. – Aiud – Budapest *Acad, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Odorheiu Secuiesc – Târgu Mureş

Tarnóczy István: Amicitia usque ad mortem seu methodus adjuvandi in periculo mortis constitutos. Viennae 12. Claudiopoli 1669. 12. = **Appendix 260**

3543

ÁGOSTON Péter: Lelki patika, mellyet beteg ember foglalatosságára s ájélatosságára és ez életből a' halál által boldog ki-menetelére készített a' Jesus Társaságában lévő p. Agoston Peter. Lőchén 1669 Brewer Samuel.

a¹² b^{7+1?}, A¹²-Q¹² = [211] fol. – 24° – 1 ill., orn., color.

Sztripszky I 2063/270 ← MKsz 1878: 316 – Čaplovič 1223

Katolikus ars moriendi és imádságokönyv. – A szerző *Szolczani Martonnak, stiawniki apát-úrnak, a sepesi nemes káptalanbéli kántorpap úrnak* ajánlotta művét (a_{2a}–a_{8b}). Az ajánlást az év fő ünnepeit és a szentek napjait feltüntető kalendárium követi (a_{9a}–b_{7b}). A főmű a következő hat részre tagolódik: *Első része. Beteg embernek lelki vigasztaló foglalatosságok* című, tanító példákat tartalmazó rész (A_{1a}–C_{8b}) – *Második része. Beteg embereknek kísértet és veszedelmek között való orvossági elmékedések a haldokló vigasztalására a lelki üdvösségről, a hirtelen halál félelme és a kétségbeesés ellen* (C_{9a}–D_{11a}) – *Harmadik része. Reggelre s estére való tanító példák és a szent gyónáshoz s az Úr vacsorájához tartozandó fohászokodások lelki orvossági a betegnek, amely Tanító példák*ból és *Fohászokodásokból* áll (D_{11b}–G_{4b}) – *Negyedik része. A betegnek idő közben való fohászokodási* (G_{7a}–M_{11a}): prózai és verses imádságokat tartalmaz. Az Atyaistenhez, majd Krisztus életéhez és szenvedéséhez kapcsolódó, prózában írt imádságokat verses fohászokodások és himnuszok követik. Füzetjelük és incipitmutatóra utaló kezdetük: K_{1a}: *A Christus Jesusnak halálán kesergő szívnek versekkel való óhajtása*, kezdete: *Fakadj meg bár szemem* – K_{4b}: Hajnal Mátyás: *Ember, Isten alkotmánya ... Ha nagy voltát* – K_{8a}: *Mit bizik e világ ó álnokságában* – K_{9b}: Hajnal Mátyás: *Az örökké élő kutat* – K_{12b}: Hajnal Mátyás: *Jézus, édes emlékezet* – L_{5a}: *Uram, szemed előtt* – L_{7b}: *Mindenek fundálól* – L_{10a}: Hajnal Mátyás: *A nap, nagy haragnak napja* – L_{11b}: Hajnal Mátyás: *Minden napon áldást mondjon* – M_{5a}: Hajnal Mátyás: *Ó nagy szeretetnek* – M_{8b}: *Tövös nélkül nyílt szép róza* – M_{9a}: Nyéki Vörös Mátyás: *Ó dicsőült szép kincs* – M_{10b}: *Ó szentséges Szűz Mária*. A kiadvány további részei: *Ötödik része. Nehéz betegségbéli ember imádsági* (M_{11b}–O_{10b}) – *Hatodik része. Az utolsó szentségről, a szent kenetről tanúság és példák*, amely néhány exemplumot, litániát és ismét számos *Könyörgést* tartalmaz (O_{11a}–Q_{12a}). Az utolsó levélen a *Hit allegóriáját*, kezében keresztet és kelyhet tartó nőalakot ábrázoló fametszetes illusztráció található (Q_{12b}).

Ágoston Péter (1618–1689) 1638-ban lépett be a jezsuita rendbe. Nagyszombatban és Bécsben végezte tanulmányait. Két-két évet töltött a török hódoltságban Pécsen, ill. Erdélyben, majd 1657-től a királyi Magyarország számos jezsuita kollégiumában tevékenykedett hitszónokként: leghosszabb ideig Nagyszombatban, ahol a Szent Adalbert-szeminarium régense is volt, ill. Komáromban, de megfordult Győrött, Pozsonyban és Kassán is. Magyar nyelvű hitbuzgalmi munkákat adott ki Nagyszombatban is.

Brewer Samuel megrendelésére máskor is dolgozott a szepeshelyi jezsuiták számára. Valószínű, hogy ezt a Szolcsányi Mártonnak, a sepesi káptalan kántorának ajánlott katolikus művet ugyancsak megrendelésre készítette.

Szabó Károly közvetlenül bibliográfiájának megjelenése után fedezte fel az addig ismeretlen nyomtatványt az alsósebesi ferences kolostor könyvtárában (MKsz 1878: 316). Az ő leírása alapján került be a kiadvány Sztripszky Hiador (I 2063/270), majd Ján Čaplovič bibliográfiájába (1223).

Budapest *Nat cop.* (Mór) – Martin *Nat* ©* – Mór *cath pleb* ©

3544

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1670. Leutschau 1669 Brewer.
– 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 2644!

3545

BAHIL, Ján: Διδασκαψις logica evolutam logices natvram et πρᾶξιν
sophisticam logicalium praeceptionum fere omnium exhibens, quam ... in
ludo Aurimontano sub praesidio m. Danielis Parschitii autor et respondens
Johannes Bahil Badinensis publice ... ventilationi submittit ad diem (27)
Februari(i) ... Leutschoviae MDCLXIX typis Brewerianis.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol.– 4° – Orn.

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1224

Logikai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johannes Bahil Bad.* szöveg nélküli ajánlása
szól *viris ... Christophoro Klesch, ecclesiae Georgio-Montanae presbytero, ... viginti quatuor
regalium notario ... scholaeque inspectori ... Micheli Höher, paroeiae Modoranae mystagogo ...
literariique ludi scholarum ... nec non ... dn. Caspari Hain, ... Tobiae Furenstein, ... reipublicae
Leutschoviensis senatoribus.* A főrészt rövid, *Προαυλιον* című bevezetője végén táblázat foglalja
össze az értekezés tartalmát. Eszerint az első tézis a logika meghatározását részletezi, a má-
sodik pedig a felosztásával foglalkozik (A₂a). A *Θέσις prior* kilenc (A₂b–B₂a), a *Θέσις posterior*
pedig egyetlen paragrafusból áll (B₂a–b). Az elméleti részt a *Πράξις sophistica secundum
praeceptorum Dannhauerianorum seriem adornata* szemlélteti 67 számozott szillogizmussal
Johann Conrad Dannhauer strassburgi professzor munkáját véve alapul (B₂b–C₁b). Két kö-
szöntő vers zárja a nyomtatványt: *Elias Telconius* versben fejti ki a *Joannes Bahil Badinensis*
névére írott anagrammáját (C₂a), amit *Andreas Foxius Trenschinien. p. t. gymn. Leutschov. al.*
cím nélküli köszöntőverse követ (C₂b).

E vizsgatételeket a körmöcbányai evangélikus iskolában vitatták meg a címlapon látható
kéziratos bejegyzés alapján 1669. február 27-én. A vizsgáztató Daniel Parschitius, az ottani is-
kola igazgatója volt. A vizsgázó, aki magát a tézisek szerzőjeként jelölte meg, az Erdőbádonyban
született Ján Bahil (?–1722) egy évvel később Wittenbergben folytatta tanulmányait, majd
Süvétén és Vizesréten működött evangélikus lelkészként.

E nyomtatvány egyetlen példányát először Borsa Gedeon írta le a cím első, görög szavának
mellőzésével *Logica evolutam logices naturam* címen (MKsz 1963: 346). Ján Čaplovič helyesen
ezen a latin címen kizárta a megjelent nyomtatványok sorából (CXXXVIII), minthogy azonos-
nak találta a fent leírt, görög szóval kezdődő kiadvánnyal (1224).

Budapest *Nat cop.* – *Lovoča Ev* ①

3546

CUNCIUS, Paul: Christliches Ehren-Gedächtnuß dem ... Herrn Johann Korb, der Zeit gewesenen wohlverordneten Altesten deß Rahts, auch vor dem in die 9. Jahr hochverdienten Hr. Richter in Kirchdrauff etc., welcher nach dem er 81. Jahr in dieser Welt gelebet, an. 1669. den 16. Jenner sanfft und seelig eingeschlaffen, und drauff den 20. dieses, christlich und ehrlich in unserer Haupt-Kirchen der Erden eingebracht worden, gestiftet durch Paulum Cuncium, Predigern daselbst. Leutsch. (1669) Samuel Brewer.

[1] fol. – 310 x 334 mm

Gyászvers. – A költeményt Paul Cuncius, szepesváraljai evangélikus lelkész írta Johann Korb, 81 éves korában elhunyt egykori szepesváraljai bíró és tanácsos halálára 1669-ben. Az ívrét nyomtatványnak csak az egyik felére nyomtattak. A gyászvers cím nélkül kezdődik. 1–16. versszakból álló szövegét három hasábra szedték, az impresszumot pedig a nyomtatvánnyt ke-retező cífradízis alsó részébe.

Paul Cuncius az 1650-es évek végétől 1674-ig, száműzetéséig volt a szepesváraljai német evangélikus egyház segédlelkésze. Termékeny versíró, alkalmi költeményei gyakran jelentek meg versgyűjteményekben.

Johann Korb szepesváraljai tanácsosról a gyászversből megtudjuk, hogy kilenc éven keresztül bírói hivatalt is viselt, és 58 évig élt házasságban. 1669. január 16-án hunyt el, és négy nap múlva temették el a szepesváraljai evangélikus templomban.

Budapest *Nat cop.* – Wrocław *Univ* ①

3547

ECCARD, Andreas: Anser Martinalis generoso, nobilissimo ... viro d(omi) no. Martino Madarasz, inclytæ reg. lib. metropolitanaeq(ue) civitatis Cassoviensis judici vigilantissimo ... domino maecenati et patrono suo ... ipsis Martinalibus a. o. r. M DC LXIX. submissee oblatas ab And-rea Eccardo, artium liber. cultor. Leutschoviae (MDCLXIX) lyteris [!]
Samuelis Brewer.

)(⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1178 – Čaplovič 1228

Köszöntő vers. – A címlap hátán latin epigramma olvasható. A költeménnyel a szerző Szent Márton napján pártfogóját, Madarász Márton kassai bíróét köszöntötte. Versének témája – antik példák alapján – a ludak dicsérete ()_(2a)–)_(4a). Ezután prózai ajánló szöveg következik az

ünnepekt névnapja alkalmából ()_(4a), ill. *Martinus Madaras αναγραμματισθεις* címmel anagramma és az arra írott vers ()_(4b). A prózai részben Eccard a tanulmányait is patrónusa figyelmébe ajánlotta: ismeretes róla, hogy 1672-ban iratkozott be a wittenbergi egyetemre (vö. életrajzával, 3423).

Budapest Acad ⊕ – Budapest Nat ⊕ – Halle Univ ⊕ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ) – Martin Nat ⊕

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

Fabricius, Joannes: *Dissertatio apologetica ... Leutschoviae 1669.* – Vide 3514

3548

FABRICIUS, Joannes: *Exercitatio theologica de distinctionibus volvntatis divinae: 1. In absolutam et conditionatam. 2. In antecedentem et consequentem. 3. In efficacem et inefficacem. Opposita Johanni Maccovio, profess. Leydensi et Marco-Friderico Wendelino, profess. Anhaltino a m. Johanne Fabricio, gymnasii Cassovie(n)sis August. rectore primario. Solenniter defendetur ibid. ... die (...)* Maji a Georgio Klimanno Berzovicen. et Georgio Michaelide Zdanensi. Leutschoviae 1669 literis Samuelis Brewer.

„A”, „B”, „C”, „D” variáns: []¹, A⁴–L⁴ M² = [47] fol. – 4°

„E” variáns: []², A⁴–L⁴ M² = [48] fol. – 4°

RMK II 1179 – Čaplovič 1230

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A kiadvány ajánlása öt változatban ismeretes. Az egyikben a címlap háta üres (A-variáns). További háromban a következő szöveg nélküli ajánlások fordulnak elő a címlap hátán: *Michaeli Apafi, Transylvaniae principis, Siculorum comiti partiumque regni Hungariae domino ...* (B-variáns); *Illustrissimo ... heroi ... Petro de Zrinio, inclyti regni Slavoniae, Croatiae, Dalmatiaeque bano ...* (C-variáns). *Illustrissimis ... dominis Stephano Boczkay ... comitatus Zempliniensis comiti supremo ...*, *Georgio Beriny de eadem, baroni in Ludanicz, Wereskö etc. perpetuo, Andreae Zay de eadem, baroni in Ugrocz, etc. perpetuo* (D-variáns). Az E-változatban az „A” füzet előtt nem egy, hanem két levél található, s a címlap hátára és a vele szemközti lapra egyetlen szedéstükörben nyomtatott ajánlás szól *Generosis ... dominis ... Stephano Nik-hazi de eadem, comitatus Abbauvariensis vice-comiti ... Ezechieli Gergei de eadem, comitatus Szepusiensis vice-comiti, Balthasari Horwat de Gradecz etc.; Paulo Szalai, bonorum illustris. principis ac domini ... Francisci Rakoci praefecto ...; Francisco Pongracz de Palucz, ... familiae Pongracianae directori ...; Thomae Farkas de Lazi, bon. Lypt. ... Stephani Tekeli praefecto ...; Stephano Baksa de Hiecz., comitatus Abbauvariensis notario ...; Andreae Dobay de eadem, comitatus Sarosiensis notario ...; Marco Horwai de Swabocz etc.; Francisco Sensei de eadem, comitatus Sarosiensis vicecomiti ...; Nicolao Czemiczky de eadem, comitatus Lyptoviensis vice-comiti ...; Petro Szmrecani de eadem etc.; Petro Szentivani de eadem, ... Szentivanianae familiae directori ...; Ladislao Okoliczani*

de eadem, ... familiae Okoliczanae directori ...; Sigismundo Berzowiczi de eadem, comitatus Sarosiensis capitaneo ...; Valentino Berthoti de eadem, etc.; Adamo Pribiek de Pazdicz, etc.; Adamo Kubini de eadem, comitatus Lyptoviensis notario ...; Johanni Gyarmati de eadem, etc. (E-variáns). Az ajánlás aláírója minden esetben néhány betű eltéréssel *Johannes Fabricius, gymn. Cassov. rect. prim.*

A főrész élén megismétlődik a cím *Exercitatio theologica de distinctionibus voluntatis divinae. 1. In absolutam et conditionatam. 2. In antecedentem et consequentem. 3. In efficacem et inefficacem.* Benne hatvan pont olvasható Isten akaratának megkülönböztethető minőségéről, abszolút és feltételhez kötött, előídező és következményként érvényesülő, tevékeny és tétlen működéséről (A_{1a}–M_{2b}). Az utolsó lapon négy pontból álló *Corollaria* és *Errata* olvasható (M_{2b}).

Ezeket a vizsgatételeket 1669 májusában vitatták meg a kassai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola rektora, Joannes Fabricius volt, a vizsgázók a berzevicei születésű Georgius Klimannus és a saskői származású Georgius Michaelis azaz Kassai Michaelis György, a wittenbergi magyar könyvtár későbbi megalapítója.

Fabricius számos protestáns teológus nézeteire utal a főrész szövegében, de amint az a címlapról is kiténik, mondanivalóját főként Joannes Maccovius, a címlap szerint leideni, a valóságban franekeri professzor *Loci communes theologici...* (első kiadása Franeker 1650) és Marcus Friedericus Wendelin, az anhalti Zerbst gimnáziumának professzora *Christianae theologiae libri duo* című, számos kiadásból ismert művével vitatkozva fejt ki. Wendelin munkáját 1674-ben Kolozsvárott Apafi Mihály erdélyi fejedelem saját fordításában magyarul is kinyomtatta (RMK I 1161).

Cf. →

Budapest *Acad* ⊕ (C-variáns) ⊕ (D-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (A-variáns) ⊕ (E-variáns) – Kezmarok *Ev* ⊕ (B-variáns) – Martin *Nat* ⊕ (A-variáns) – Sárospatak *Ref* ⊕ (A-variáns)

Olim: Pesti hittud. kar.

3549

FESTA idaliae ... neosponsorum pari ... Samyele Brewero, i.u. candidato et typographo ... ut et ... Sophia ... Johannis Sontag, civis et negotiatoris Leutschov. ... filia. Acta et celebrata ab amicis praesentibus ... ab absentibus iisq(ue) Cassov. acclamatione votiva condecorata Leutschoviae die 27 mensis et anni... [Leutschoviae] (MDCLXIX) typis supra dicti sponsi [Brewer].

A⁴ = [4] fol. – 4^o

Čaplovič 1231

Lakodalmi versek latinul és németül. – A kiadvány Samuel Brewer joghallgató és lőcsei nyomdász, valamint Sophia Sonntag esküvőjére készült, amelyet 1669. május 27-én tartottak. A házasságkötés időpontját a címben olvasható kronosztichon határozza meg. Az ifjú párt verssel köszöntötték (1) *Michael Liefman, eccl. A. c. Cassov. Germ. pastor et liberar. regiarum(ue)*

civitat. haru(m) partium superintendens – (2) *Adamus Kys, eccl. Cassov. August. Evang. Ung. pastor et scholae inspector* (A₁b) – (3–5) a vőlegény testvére, *Johannes Brewer, m.d. et physicus ordinarius reg. lib.q(ue) civit. Cassov.* latinul és németül (A₂a–A₃a) – (6–7) *Melchior Roth, Cassov. gimn. patr. conr.* latinul és németül (A₃a–A₄a) – (8) és (9) *Hochzeit Ratzel* címen *Adam Droschel, cant. Germ. Cassov.* németül (A₄b).

Samuel Brewer (1645–1699) 1665-ben vette át a neves Brewer-nyomda vezetését. A következő évben tanulmányútra indult Wittenbergbe, ahonnan 1668-ban vagy 1669-ben tért haza. Szülővárosában a nyomda vezetése mellett fontos városi tisztségeket töltött be: tanácsos volt, többször viselte a bírói hivatalt.

Cf. 3574

Budapest *Nat cop.* – Halle *Univ* ⊕ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*)

3550

<Gesangbuch. Leutschau zwischen 1665–1674 Samuel Brewer. 12°>

Pavercsik Ilona: Das Leutschauer Gesangbuch als Ausprägung kultureller Wirkungen in der Zips. In: *Deutsche Sprache und Kultur in der Zips.* Hrg. von Wynfrid Kriegleder, Andrea Seidler, Jozef Tancer. Bremen 2007, 76–77, 81.

XVII. századi adatok alapján feltételezhető kiadás. – Evangélikus énekeskönyv.

A lőcsei kisebb terjedelmű német nyelvű énekeskönyvnek példányból nem ismert, de 17. századi adatok alapján feltételezhető kiadása. Az 1686-ban Lőcsén megjelentetett *Christlich neu-vermehrtes und verbessertes Gesangbuch* (RMK II 1583) előszava két korábbi lőcsei énekeskönyvre utal (az előszóból vett idézetet ld. a 3097 tételben). A kisebbik énekeskönyvet, amelyről itt szó van, tizenkettedrét formátumban nyomtatták ki Lőcsén, a lőcsei polgárok hagyatéki leírásaiban ugyanis nyolcadrét, ill. tizenkettedrét kiadások fordulnak elő (vö. Magyarországi magánkönyvtárak II. 1588–1721. Kiadta Farkas Gábor, Varga András, Katona Tünde, Latzkovits Miklós, szerk. Monok István. Szeged 1992, 254, 258, 268, 277). Mivel ezt a kisebbik lőcsei énekeskönyvet 1686-ban még meg lehetett vásárolni, valószínű, hogy később jelentették meg, mint a nyolcadrét nagy énekeskönyvet (3097), de még a gyászév tized előtt: ennek alapján nagy valószínűséggel az 1665–1674 közötti évek valamelyikében. A lőcsei polgárok hagyatéki leírásainak vonatkozó adatait Pavercsik Ilona foglalta össze és értékelte fent idézett tanulmányában (76–77, 81).

Az 1669 körül Lőcsén nyomtatott tizenkettedrét német énekeskönyv tartalmára a *Psalmen und geistreiche Lieder* címmel 1694-ben, már 24° formátumban kibocsátott kisebb lőcsei énekeskönyv-kiadásból (Čaplovič 1560) lehet következtetni. Valószínűleg ez a korábbi kiadás is – eltérően a „Leutschauer Gesangbuch” címen említett teljesebb lőcsei német nyelvű gyűlekezeti énekeskönyvtől – csak kisebb válogatás volt az ünnepekre és egyéb alkalmakra szolgáló énekekből és zsoltárokból. Lehetséges, hogy címe is hasonló volt az 1694-es kiadáshoz.

Cf. 3097, –, →

3551

KERESZTYÉN catechismvs, az az a' keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás kérdések és feleletek által. Melly mostan a' kérdéseknek s' feleleteknek summás értelmekkel és azokban foglaltatott dolgokat fel fejtegető kérdezkedésekkel, s' némelly szükséges magyarázatokkal, a' Sz. Írásbéli bizonyságoknak egészszen-való le-írásával, végre a' catechizálásra-való út mutatással, újjobban, meg-jobbitva s' öregbitve ki botsáttatott. Az ötödik vagy utolsó editio-szerint meg-öregbítettett, mellyet az Elöl járó beszédnek vége felé eszedben vehetz, kegyes olvaso. Lötzen 1669 Brewer Samuel.

A^B-P⁸ Q⁷⁺¹ = [6] + 247 pag. – 8° – Orn., init.

RMK I 1088 – Čaplovič 1232

Református katekizmus. – A kiadvány megjelölése szerint a *Heidelbergi katekizmus*nak hatodik kiadása. Tartalma és beosztása teljes mértékben megegyezik a káté ötödik, 1667-es sárospataki kiadásával (3384), ill. az ezt követő 1668. évi kassai utánnyomással (3427). A lőcsei kiadvány szedése viszont a kassai nyomtatást követte, annak kissé archaikus helyesírását megigazítva (*Acta et studia* I 69–70, Nagy Barna). A két mintához képest ennek a lőcsei kiadásnak az előszavában a kiadás sorszámát már hatodikra változtatták: „hatod úttal adatik ki”, ill. az „ötödik Editio szerint” kifejezést betoldották a szövegbe: „ez mostani nyomás pedig az ötödik Editio szerint megjobbított” (A₂b).

Cf. 909*!, 1860*!, 2457; 2791, 3384, 3427, –, →

Budapest Nat ① – Târgu Mureș ②

3552

[KLESCH, Christoph:] Frisch Obst auf die Halligantz-Sonntagische Hochzeit zum Nach-Tisch vorgetragen von einem Cyprischen Kauffman. Leutschau [1669] bey Samuel Brewern.

)⁽²⁾ = [2] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1235

Lakodalmi versek. – A két költeménnyel Christoph Klesch üdvözölte 1669. szeptember 17-én tartott esküvőjükön Stephan Halligantzot és Susanna Sonntagot (vö 3554): (1) *I. Eingang. Uxor coruscet (!) radiis mariti! Et maritus uxoris, sponsus sponsae! Stefen Halligantz áváγρ. Ein Fels hat Glanz. ()₍₁b–)₍₂a* –, valamint (2) *II Aufsatz* címen ()₍₂a-b).

A *Cyprischer Kauffman* álnév alatt megjelent nyomtatványt első alkalommal Borsa Gedeon anonimként ismertette (MKsz 1963: 346). Bibliográfiájában Ján Čaplovič (1235) kérdőjelesen, míg a Klesch család műveit összegző bibliográfiájukban Karl F. Otto és Jonathan P. Clark (Bibl. Klesch. CK-38) egyértelműen Christoph Kleschsel azonosította a szerzőt.

Az ifjú párt német verssel köszöntötte Christoph bátyja, Daniel Klesch is (vö. 3554).

Budapest *Acad cop.* – Budapest *Nat cop.* – Levoča *Ev* ①

Cf. 3554

3553

KLESCH, Daniel: Melos Paschale rhythmicvm Jesv Christo primo et ultimo, sine principio et sine termino, angelorum et hominum imperatori semper avgvsto, ... sacrvm et juventuti scholasticae Ollassiensi dicatum ab ejusdem ludi ephoro, m. Daniele Kleschio n. H., p. l. caes., eccl. Ollass. pastore, ven. contub. XXIV. regalium in Scepusio oratore et tutore ordinario, n.t. seniore. Leutschoviae MDCLXIX typis Samuelis Brewer.

[]² = [2] fol. – 2^o

RMK II 1181 – Čaplovič 1233 – Varga E 469

Vers latinul és németül, német nyelvű iskoladráma programja és szereposztás. – A címlap hátán *Ode tricolos tetraastrophos Alcman. dactyl. Archiloch. rhythm.* című latin vers olvasható. Vele szemben ugyanennek a német megfelelője, *Alkmansche neu-erfundene Ode aus dem Lateinischen übersetzt* ([]_{1b}–[]_{2a}). Mindkét lap alján *Nomina actorum* sorolja fel a Szepesolasziban 1669 húsvéthétfőjén (április 22.) bemutatott, Jézus feltámadásáról szóló színdarab szereplőit: *Johannes Schnell Ollassiensis, Christoph. Dan. Klesch Semproniensis, Daniel Sculteti Waralliensis, Johannes Dominicus Ollassiensis, Jacobus Roxer Ollassiensis, Michael Wentzel Eremitanus, Andreas Krompholtz Ollassiensis, Andreas Greschkowitsch, Georgius Cantoris.* A program *Entwurf des Osterlichen Freuden-Spiels, so von der Schuljugend zu Wallendorff am heil. Oster-Montag abends dem ... Hr. Steffan Halligantz als durchreisenden glückseligen Bräutigam zu Ehren und dessen (tit.) Epperiesserischen Herren Reisegefährten und Beyständen ... ist vorgestellt worden* cím után következik. A darab részei: *Vorrede und Inhalt*, öt felvonás, amelyek mindegyike három színből áll, és *Epilogus*. Az utolsó sor utal az szepesolaszi iskola rektorára: *rectore Johanne Schnatzinger* megjelöléssel ([]_{2b}).

Varga Imre szerint nem egyértelmű a darab szerzősége, mivel Daniel Klesch *ludi ephoros*nak mondja magát a címlapon, ugyanakkor a program végén a rektor, Johann Schnatzinger neve áll (A magyarországi 58, 61). Schnatzinger a következő évben karácsonykor a Jézus születéséről mutatott be darabot (3563). Karl F. Otto és Jonathan P. Clark ugyanakkor Daniel Klesch műveként írta le e nyomtatványt (Bibl. Klesch. DK-20).

Budapest *Nat* ②*

3554

(KLESCH, Daniel): Wahre Traumgeschichte und unversfängliche Gemuthsbewegungen von alten und neuen Städten, mit einem hertzlichen Wuntsch vorgestellt bey dem fröhlichen Hochzeit-feste des ... Stephan Hallegantz als glükseligem Braütigam, und der ... Jungfrauen Susanna geb(oren) Sontagin des ... Paul Sonntags des innern Raths ältesten in der königl(ichen) fr(eien) Bergstad Iglo ... Töchtern, als Braut zu sonderbahren Ehren entworffen von einem guten Freunde, der es von Herten meint dem 17. Tag Septembris ... 1669. Leutschau (1669) bey Samuel Brewern.

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1183 – Čaplovič 1234

Lakodalmi vers. – A költeménnyel Stephan Halligantzot köszöntötte Susanna Sonntaggal, Paul Sonntag iglói szenátor lányával, 1669. szeptember 17-én kötött házassága alkalmából Daniel Klesch, szepesolaszi evangélikus lelképásztor. A *Herr Vetternek* címzett vers a címlap hátán kezdődik és az A₄b lapon fejeződik be. Ezt követik *Anmerkungen* címen a vershez fűzött jegyzetek (B₁a–B₂b), ennek végén olvasható a szerző, *Daniel Klesch von Iglo, p. l. caes. ecclae. Olass pastor, ven. cont. XXIV regalium in Scep. orator et n. t. senior* aláírása.

A kiadványt ismerteti Karl F. Otto és Jonathan P. Clark a Klesch család műveit összegző bibliográfiájukban (Bibl. Klesch. DK-23). A felső-magyarországi, szepességi és erdélyi városokat magasztaló vers cipszer vonatkozásairól bővebben írt Pavercsik Ilona (Terra Scepusiensis 642–643).

A házasságkötés alkalmából Christoph Klesch is verssel köszöntötte az ifjú párt (vö. 3552).

Cf. 3552

Budapest *Acad cop.* – Budapest *Nat cop.* – Levoča *Ev* ①

Lacrymae super obitu ... Matthiae Zarewucii... Lőcse 1669. – Vide 3167

3555

[LADIVER, Elias, iun.:] Papinianus τετραγωνος, hoc est vir magnanim(us), justus, constans rectiq(ue) pertinax in theatrvm productus et ... utriusq(ue) Hungariae statuum Evangel. tum magnatum tum nobilium tum lib. reg. civitatum ablegatis, ... inspectoribus, nec non reliquis omnium ordinum civibus ab ... juventute incluti gymnasii Evangelici, quod Eperjessini est,

pro felici examinis publici colophone scenice monstratus, anno Christi MDCLXIX. die 4. Octobris. Leutschoviae (1669) typis Samuelis Breweri.

A⁴ B¹ = [8] fol. – 4°

RMK II 1185 – Čaplovič 1236 – Varga E 200

Iskoladráma programja és szereposztás. – A cím szövege után idézet olvasható Publius Cornelius Tacitus *Annales*éből. A címlap hátán a színjáték tartalmi kivonata, *Argumentum generale ex Aelio Spartiano, Dione, Herodiano, Aurelio et Eutropio in vita Antonini Bassiani, Caracallae et Getae* (A₁b) áll. A darab főhőse: Aemilius Paulus Papinianus (142–212) római jogtudós, Lucius Severus Septimius császár idején a praetoriánusok praefectura, akit Caracalla császár (a drámában Antoninus Bassianus) azért végeztetett ki, mivel nem volt hajlandó a szenatus előtt jogász tudós létére megvédeni őt testvére és császártársa, Geta meggyilkolásáért. A színjáték *Antiscenium*ből, öt felvonásból, azokon belül pedig négy, nyolc, hat és hét és négy színből állt. Ezek összefoglalását Horatius-idézet és rövid *Ad lectorem* zárja (A₂a–A₄b). A program jelzi, hogy az első felvonás után német nyelvű (*in lingua Germanica*), a második után magyar nyelvű (*in lingua Hungarica*) közjáték (*interscenium*) hangzott el, és a darabot *interscenium in lingua Slavonica* zárta. Ezeknek szövegét a program nem adja közre. *Nomina actorum* (B₁a–B₄b) először az iskola legelőkelőbb diákjainak nevét közli. Ezek: comes Emericus Theökeöly de Kezmark, ... Stephanus Petroczy l. b. ..., Emericus Petroczy l. b. ..., Franciscus Pongracz l. b. de Ovar. A darab többi szereplőjének nevét osztályonként csoportosították. Ezek szerint *Ex classe rhetorica* 41, *Ex classe poetica* 24, *Ex classe syntactica* 59, *Ex classe grammatica* 35, *Ex classe principist.* 30, *Ex classe parvistar.* 38, *Ex classe legent.* 27 tanuló vett részt az előadásban.

A kéziratban maradt színdarab és e program szövegkiadása a részt vevő szereplők névsorának közlésével: *Ludi scaenici linguae Latinae protestantium in Hungaria e saeculo XVII–XVIII.* – Magyarországi latin nyelvű protestáns iskoladrámák a XVII–XVIII. századból. Sajtó alá rendezte Alszegehy Zsoltné, Lóránt István, Varga Imre. Bp. 2005, 403–484, 485–500.

E darabot az eperjesi evangélikus főiskolán az ünnepélyes vizsgák lezárásakor, 1669. október 4-én adták elő. A dráma szövegének erősen rövidített és teljes szövege is fennmaradt kéziratban. Forrásának Andreas Gryphius *Grossmüttiger Rechts-Gelehrter oder sterbender Aemilius Papinianus* című szomorújátéka tekinthető (Breslau [1659]), amelyet az egykorú és közelkorú források alapján ifj. Elias Ladiver eperjesi rektor dolgozott át és alkalmazott iskolai színdarabbá. A műről, forrásáról és az előadásról Varga Imre írt (A magyarországi passim), továbbá ld. a szövegkiadás jegyzeteit (505–507).

Budapest *Acad* ⊕ + cop. (Debrecen *Ref*) – Budapest *Ev* ⊕* – Budapest *Nat* ⊕ – Budapest *Univ* ⊕ – Halle *Univ* ⊕ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*) – Levoča *Ev* ⊕ – Martin *Nat* ⊕
Olim: Debrecen *ref coll*

3556

LIEBLICHES Rauchwerck nach Apotheckerkunst aus allerhand geistlichen und weltlichen Specereien gemacht, gemengt und gebraucht bey dem hochzeitlichen Ehrenfest des ... Andreae Gortsckii wolverordneten ...

Apotheckers bei dieser königlichen freyen Stad Leutschau als Bräutigams und denn der ... Jungf(rau) Susanna Schulerin des ... Vrban Schulers in der ... Stad Kaismark mit Fr(au) Christina ehelich erzeugter ... Tochter als Braut, welches sie den 18. und 19. Tag des Wintermonats ... 1669. ... begangen, mit diesen Glückwütschenden und andern guten Gönnern und Freünden. Leutschau (1669) bey Samuel Brewern.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1237

Lakodalmi versek. – A költemények Andreas Gortschki lőcsei gyógszerész és a késmárki Urban Schuler lányának, Susanna Schulernek 1669. december 18-19-én tartott esküvőjére készültek: (1–14) *A Hochzeit Sprüche aus den 3. Cap. des Predigers Salomo* című versek szerzője magát *SoLoMo*-ként nevezi meg és különböző élethelyzetekre Salamon 14 bölcsességét alkalmazta, és ezekre írt versekkel köszöntötte az ifjú párt (A_{1b}–A_{4a}) –, majd (15) az *Andreas Gortschki* című, *Proficiat! Conducat!* aláírással ellátott vers következik (A_{4a}–b) – (16) *Johannes Brams, e. I.* cím nélküli (A_{4b}–B_{1b}) – (17) *M. M. F. V. L., Της Νέονυμφης* című (B_{1b}–B_{2a}) – (18) *M. G. V. L.* cím nélküli (B_{2a}–b) – (19) *J. M. M. C. F.* szintén cím nélküli (B_{2b}) költeménnyel gratulált az ünnepelteknek.

Ján Čaplovič (1237) szerint a *SoLoMo* álnév feloldása: „M. Christian Seelmann”, a következő (a 15.) verssel „Paulus Cuncius” köszöntötte a házasulandókat, az *M. M. F. V. L.* monogram mögött talán „M. Matthias Frölich”, az *M. G. V. L.* alatt feltehetően „Melchior Geithnerus Varal.” rejtezik, a *J. M. M. C. F.* pedig „Johannes Martinus Meisner Coburg. Fran.”-t takarja.

Andreas Gortschki 1670-ben a városi képviselő-testület tagja volt (Hain Gáspár Lőcsei krónikája. Lőcse 1910–1913, 381). Hagyatéki leltára 1683. december 20-án keletkezett, ebből ismeretes a gyógszertárhoz tartozó könyveinek jegyzéke (Magyarországi magánkönyvtárak II. 1588–1721. Sajtó alá rend. Farkas Gábor et al. Szeged 1992, 248–251).

A kiadványról első alkalommal Borsa Gedeon adott hírt (MKsz 1963: 346), majd részletesen leírta Ján Čaplovič (1237).

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop. – Levoča Ev ①

3557

MEDVETZKI János: Svada genethliaca cum fausto acclamationis applausu, festivo aggratulationis celeusmate festivitati onomasticae ... Danielis Klesch aa. ll. et philosophiae magistri, ... poetae leureati (!) caesarei, nobilis Hungari ... p. n. ecclesiae Olassianae pastoris primarii ... scholaeque ibidem scholarchae ... ut et ... fraternitatis XXIV. regalium per Scepusium pastorum oratoris perpetui et senioris ... erecta et ... suspensa ... a Iohanne Medvetzki Scepusio Olassiensi Hungaro. Leutschoviae (MDCLXIX) typis Samuelis Brewer.

)² = [2] fol. – 2°

RMK II 1143 – Sztripszky II 2602/150 ← MKsz 1891: 77 – Čaplovič 1238

Köszöntő versek. – A címlap hátán kezdődő főrészből Medvetzki János három költeménnyel köszönti Daniel Klesch szepesolaszi evangélikus lelkészt, a 24 szepesi város fraternitásának seniorát és orátorát, aki 1669. január 3-án ünnepelte 50. születésnapját. Az *I. Votum*ban mind az ünnepelt neve és *titulusa*, mind az azt követő költemény szavai fölélírt számok a 4002. számot adják. Ez a szavakat alkotó betűk ábécéjén belüli sorszámának összege (\sum)_(1b). A *II.* vers Klesch neve és címe alapján készült anagramma: *Carmen votivum pure anagrammaticum* (\sum)_(2a). A *III. Votum annale et perennale eteostichium* (\sum)_(2b) minden egyes sorába rejtett krosztichonból az 1669. év olvasható ki.

Medvetzki János Szepesolasziban született. 1669-ben Elbingben tanult, a következő évben iratkozott be a königsbergi egyetemre. A nyomtatványt Szabó Károly (RMK II 1143), Hellebrandt Árpád (MKsz 1891: 77) és az utóbbi nyomán Sztripszky Hiador (II 2802/150) is a címlapon található téves kronosztichon alapján 1668. évben megjelent kiadványnak tartották. Az utolsó vers soraiban előforduló 28 kronosztichon megfejtése azonban mindig 1669. Ezért Ján Čaplovič már az 1669-ben készült lőcsei nyomtatványok között szerepeltette (1238).

Bratislava Acad \odot – Budapest Acad \odot – Budapest Nat cop. (Bratislava)

3558

<Nový a starý kalendár Kristofa Neubarta na rok 1670. Levoča 1669 Brewer. 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3101!

3559

POMARIUS, Samuel: Samuelis Pomarii, ss. theologiae d., ejusdemq(ue) et linguarum orientalium professoris publici primarii ... collegii statuum Augustano-Evangelicorum Eperiensis moderatoris et directoris supremi Vindiciae articuli VII A. c. de ecclesia, pro disputatione sua d. 4. Octobris in ... gymnasii examine publice habita contra temere insultantem Matthiam Sambar, jesuitam Cassoviensem paratae 31. Octobris 1669. [Leutschoviae] (1669) typis Samuelis Brever.

A¹²-C¹² = [36] fol. – 12°

RMK II 1186 – Čaplovič, 1241

Evangélikus vitairat. – A címlap hátán *Samuel Pomarius d.* ajánlja munkáját *Paulo Szalay, assessoris ex praecipuis inclityi comitatus de Saaros ..., patrono suo.* A fő rész (A₂a–C₁₂b) *Vindiciae articuli VII. A(ugustanae) c(onfessionis)* belső címmel kezdődik és huszónhét paragrafusban (§) védelmezi a meg nem változtatott Ágostai hitvallásnak az egyházzól szóló hetedik cikkelyét Sámbar Mátyás kassai jezsuita *Ecclesia Dei vivi* című, Kassán megjelent munkájával szemben (3524).

A címlapon olvasható keltezés, 1669. október 31. a vitairat elkészülési időpontja. Az első paragrafusban Pomarius ismerteti műve megírásának előzményeit és indokait. Eszerint Sámbar fent említett munkája az október 31-ét megelőző héten jelent meg. Az egész vita gyors lezajlását figyelembe véve azonban bizonyos, hogy Pomarius ezen válaszát is még az 1669. év folyamán nyomtatta ki a lőcsei műhely. A Sámbar és Pomarius közti vita lezajlásáról ld. még 3524.

Cf. 3526!, 3507, 3524, –, 3635, 3629

Budapest *Acad* ③* – Budapest *Nat* ① ①

3560

POMARIUS, Samuel: *Theses svccinctae e praelectionibus theologicis publicis d. Samvelis Pomarii, ... statuum collegii Eperiessensis moderatoris et directoris supremi, analysi inprimis et exegesi articuli IV. Augustanae confessionis breviter excerptae et in conventu moderno ... Eperiensi ... statuum Evangelicor(u)m a studiosis et auditoribus theologiae ad disputandum solleniter propositae ipsis illustribus dd. statibus et generosis dd. inspectoribus respondentes, opposcentes ac theses delecturis ex singulis circulis. In auditorio majori d. XXX. Julii anno MDCLXIX. Leutschoviae (MDCLXIX) typis Samuelis Brewer.*

A⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1187 – Čaplovič 1240

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán rövid ajánlás szól *Illustrissimo ... regni Hungariae statui Evangelico Augustanae confessioni addicto.* Aláírója *Samuel Pomarius d.* A fő rész három *Circulus*ban, összesen húsz *thesis*ben fejt ki az Ágostai hitvallás negyedik cikkelye alapján a megigazolásról szóló tanítást, amely – a szerző szerint – e hitvallás és az egész evangélikus teológia centrumában áll (A₂a–A₄b).

Ezeket a teológiai téziseket Samuel Pomarius, az eperjesi evangélikus főiskola igazgatója nyilvános teológiai előadás keretében bocsátotta vitára 1669. július 30-án az iskola nagyobb előadóteremben, a diákság és az iskola felügyelői jelenlétében. A vitában ők is részt vehettek hozzászólásokkal és ellenvetésekkel.

Cf. 3559

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① ① ① – Budapest *Univ* ①

3561

TO ΠΙΑΚΡΙΟΝ τῶν Διακρίων, quod, faciem festivitatis supremæ pullatam, ... dni Davidis Lani, quondam ecclesiarvm Evang. Dobronensis 1, Prividiensis 5, Briznobanen. 16 an. pastoris et comitt. Soliensis, Thurociens., Neograd., Nagy et Kys Hont. superintendentis ... a. o. r. MDCLXIX. aetat. vero 51. mens. 3. die 29. April. inter 8. et 9. horam mat. in Christo obdormientis, proluens Musa Briznob. ex fervente pectoris fonte Heraclitico tollenone die exequiarum 5. Maji eduxit. Leutschoviae (MDCLXIX) literis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1188 – Čaplovič 1242

Gyászversek. – A költeményeket David Láni breznóbányai evangélikus lelkész és Zólyom, Turóc, Nógrád, Nagy- és Kishont megyei szuperintendens halálára írták 1669-ben a breznóbányai gimnázium diákjai. A címlap hátán Szent Bernát-idézet olvasható. A gyászversgyűjtemény a következő szerzők cím nélküli gyászverseit tartalmazza: (1) *Matthias Teütschschmied Briznob.* (A₂a) – (2) *Johann. Gracza Brizn.* – (3) *Andr. Molitoris Povaz.* – (4) *Jacob. Oeconomi* – (5) *Paul. Paldia Arven.* (A₂b) – (6) *Esaias Kaurimski* – (7) *Matt. Wozar.* – (8) *Thom. Bartholomides* (A₂b–A₃a) – (9) *Johann Hrebenda* (A₃a) – (10) *Georg. Mrskowic* – (11) *Johann. Lucae* – (12) *Johann. Humenik* – (13) *Johann. Snicellius* – (14) *Georg. Platani* (A₃b) – (15) *Georg. Nigrini* – (16) *Michael Lucius Briz.* – (17) *Severinus Severini* – (18) *Johann. Brodt Brizn.* – (19) *Samuel Seratoris* (A₄a) – (20) *Mart. Alodiatoris* – (21) *Elias Kossa* – (22) *Mich. Bubelini* – (23) *Dan. Schluchowinus* – (24) *Andr. Faschang. Briz.* – (25) *Joh. Poloni* (A₄a-b) – (26) *Georg. Ocovini* (A₄b) – (27) az utolsó vers aláírása korabeli kézírással az Országos Széchényi Könyvtár példányában: „Nomine reliquorum” (A₄b).

David Láni a cím szerint egy évig dobronyai, öt évig privigyei és 16 évig breznóbányai evangélikus lelkész volt, ahol Zólyom, Turóc, Nógrád, Nagy- és Kishont megyei szuperintendenssé választották 1656-ban. 51 éves korában, 1669. április 29-én hunyt el. Május 5-én temették Breznóbányán. Halálára Joannes Simonides breznóbányai rektor gyászbeszéde is megjelent (3567).

Cf. 3567

Budapest Acad ⊕ – Budapest Nat ⊕ – Sopron Ev ⊕

3562

RÖSER, Jakob: Ad actvm oratorivm, quem in ... Evangelicorum gymnasio Eperiessinensi ad III. Nonarum Aug. an. MDCLXIX. horis a 7. matutinis studiosi nonnulli generosi et ingenui e classe rhetorica exhibebunt gratioso suo accessu condecorandum per ... status Evangelicos, ... dominos inspectores,

... cives, ut et omnes literarum patronos et fautores, quibus humaniora curae cordiq(ue) sunt, humiliter, decenter ac officiose invitavit m. Jacobus Röser, histor. ac eloq. p. p. Leutschoviae (MDCLXIX) literis Samuelis Brewer.

A³⁺¹ = [3] fol. – 2°

RMK II 1189 – Čaplovič 1243

Iskoladráma meghívója és programja. – A címlap hátán kezdődik Jakob Röser *Eperiessini pridae Calendarum Augusti anno MDCLXIX* kelt meghívója az eperjesi evangélikus gimnázium retorikai osztályának 1669. augusztus 3-án tartandó előadására, amelyen az egyes hallgatók beszédeket tartottak a különböző államformákról (A₁b–A₃b). Ehhez csatlakozik az előadás programja a szereplők nevével: *Stephanus de Zelanka Zelenski nobil. Pol. – Petrus Semsei nobil. Ungar. – Andreas Dobay nobil. Hung. – Andreas Pitto nobil. Hung. – Georgius Conrad nob. Hung. – Johannes Schwartz Eperies. – David Zauner nob. Ungar. – Jonas Felicides Trentschin. – Christophorus Mazar Hung. – Matthias Lazius Leutschov. – Johannes Nigrini Puchov. (A₃b).*

Jakob Röser (1641–1689) a türingiai Sondershausenben született. Tanulmányait Jénában és Giessenben végezte. 1668-ban költözött Németországból Magyarországra. Először az eperjesi kollégium retorika- és történelemtanára, majd 1670-től rektor volt Lőcsén. 1672 után hazahívták Németországba, előbb evangélikus lelkész, 1685-től szuperintendens Quedlinburghban. A bölcséleti doktori címet Wittenbergben nyerte el.

Budapest Nat ① – Halle Univ ① (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3563

(SCHNATZINGER, Johann): *Festivitas scholastica memoriam natalitiorum recolens recens nati Jesvli, cujus honoribus actu publico-comico-oratorio die III. Jan. d. Danieli sacra anno MDCLXX a juventute, literis dedita Olassii rectore Johanne Schnatzinger est celebrata et dicata. Leutschoviae [1669] literis Samuelis Brewer.*

A² = [2] fol. – 4°

Čaplovič 1268 – Varga E 471

Iskoladráma programja és szereposztás. – A címlap hátán *Michaeli Noscovio, ecclesiae Filkaviensis pastori, scholae inspectori et h.t. XXIX. regal. seniori ... , Johanni Bayero, eccles. Waralliensis pastori et scholae inspectori ... , Christophoro Kleschio, eccl. in Monte D. Georgii pastori, scholae inspectori et contub. ven. notario, ... Johanni Fontano, eccl. Krompachien. pastori, scholae inspectori et vicin. mont. seniori ...* ajánlja a színhátékot a *Schola Olassiensis*, és egyben meg is hívja őket az előadásra, amelyet 1670. január 3-án tartottak a szepesolaszi evangélikus iskolában. A színdarab Jézus születéséről és a háromkirályok imádásáról szól. A program az egyes tartalmi részek rövid ismertetésekor az azokban szereplők nevét is megadja. (A₂) Ezek szerint az *I. Invitatioban Mich. Cassai, Nicol. Kostrubowsky, Bened. Roxer, And. Greskowitz, Mich. Wentzel, Dan. Sculteti*

és Georg. Dolovicenus léptek fel. A II. Actio 31 részében az előbb megnevezetteken kívül Joh. Cantoris, Christoph. Dan. Kleschius, Daniel Plorantius, Joh. Holecus, Mart. Zehrensky, Georg Czech, Johan. Milota, Dan. Rokoschinus, Joh. Schnell, Thomas Martinides, Theod. Heutschius szerepelt. A III. Apprecatio 4 részből állt, amelyekben a korábban szereplőkön kívül Jeremias Galli lépett színre. Ő mondta el az Epilogust is. Az egyes nagyobb részek között a Chorus musicus énekelt. Tagjait a program nem sorolja fel. Néhány rész verses formájára is utal a program.

E kiadvány egyetlen példányát Ján Čaplovič ismertette (1268), hivatkozva Martin Lauček kéziratosa „Collectanea” című XVIII. századi kéziratára (fasc. 170, c 36), amely már említette e darabot. Szerzőjének Čaplovič, amint a címlap is feltünteti, az olasz rektort, Johann Schnatzingert tekintette. Ezt Varga Imre is valószínűnek tartja (A magyarországi 58).

Gyakorlatilag bizonyos, hogy az 1670. január 3-i előadásra szóló meghívót már 1669 végén kinyomtatták.

Budapest Nat cop. – Spišská Nová Ves Ev ①

3564

<Schnatzinger, Johann: Scrutinium profectuum iuventutis scholasticae Ollassiensis in publico examine die 20. et seqq. Junii anno 1669. institutum, cuius seriem et ordinem sacrum esse jubent rector et caeteri scholae Ollassiensis collegae. Leutschau 1669 Brewer. 4^o >

XVIII. századi adat alapján feltételezhető. – Iskolai vizsgarend.

E nyomtatványról Kathona Géza tudósított Johann Samuel Klein Nachrichtenének kéziratban maradt negyedik kötete alapján. (MKsz 1987: 65). Címéből ítélve a Szepesolasziban 1669. június 20-ával kezdődő iskolai vizsga anyagát és rendjét tartalmazhatta. Klein azt is hozzáfűzte, hogy a vizsgarendet szerzője „dem Ortschaftprediger Daniel Klesch, dem Ortsrichter Benedict Roxer, übrigen Rathsherrn, dem Ortschaftsvormund Valentin Schnell und übrigen Gemeinsherrn” ajánlotta.

3565

SEELMANN, Christian: Das ist das Grabmahl Rahel biß auf disen Tag, 1. Buch Mos. 35. samt gleichmäßigem Denckmahl von einer noch unglückseligern Gebärerin erbärmlichern Traur- und zwifachen Todes-fall, als der ... Fr. Rosina Langin geborner Paumgartnerin und ihres zwar unverlohrnen, doch ungebohrnen Söhnleins, ihnen beiden zum letzten Ehrendienst, dem ... Hrn. Matthiae Langen, treuwachsamen Seelensorger ... in der königl. freyen Stad Oedenburg, wie auch des ... Contubernii Augspurg. Confession jenseit der Donau ... seniori, der Kirchen und Schulen vielverdinten Aufseher u. Beförderer, itzo hertzlich und schmerzlich betrübten Herrn Wittber zu Trost,

denen mütterlosen, theils unerzogenen Waisen zum künfftigen Gedächtniß aufgesetzt von seinem ... durch Gottes Gnad bewehrt erfundenen Freund m. Christiano Seelmann, zu Leutschau pastore, eccles. et schol. supremo inspectore. Leutschoviae (1669) typis Samuelis Brewer.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1190 – Čaplovič 1244

Gyászversek. – Az 1669. október 15-én elhunyt Rosina Baumgartner, Matthias Lang soproni evangélikus lelkész és dunántúli esperes feleségének halálára Christian Seelmann lőcsei evangélikus lelkész írt gyászverset. Az özvegy férjet vigasztaló és az elhunytat dicsérő vers (A₁b–B₄a) végén *Anmerkungen* (B₄a-b) olvashatók, amelyek az elhunyt lelkészné genealógiáját és hét gyermekének nevét, születési, keresztelési, ill. némely esetben elhalálozásának időpontját is tartalmazzák. Az egyes gyermekekre vonatkozó adatokat rövid versek választják el egymástól. Az I–II. gyermek után olvasható vers aláírója *Petrus Theodorus Seelmann*, a III–V. utánié *Jeremias Christianus Seelmann*, a VI–VII. utánié pedig az előbbieik apja, vagyis a hosszú gyászvers szerzője, Christian Seelmann. Itt közölt versének forrása John Owen költeménye volt: *aus dem Owen übersezt es m. C. S.* (B₄b).

Rosina, Karl Baumgartner ausztriai származású evangélikus lelkész leánya 17 éves korában ment nőül Matthias Langhoz. 1656–1668 között hat gyermeket hozott a világra, akik közül három már kisgyermekként meghalt. Hetedik gyermekének születésekor gyermekével együtt halt meg 1669. október 17-én (vö. 3570 A₁a). Ekkor 32 éves volt.

Christian Seelmann, az özvegy férj jó barátja az ugyanerre az alkalomra kiadott gyászvers-gyűjteménybe (3570) is írt verset.

Cf. 3570, 3603

Budapest *Nat* ⊖ – Budapest *Univ* ⊕

Olim: Levoca Ev Cirk. k.

Seelmann, Christian: Himmelfahrts-Fest Matthiae Gosnovicer, Richter von Leutschau. Leutschau 1669. – Vide 3566

3565A

»SEELMANN, Christian: Hochzeitliche Ehrerbietung ... als ... Johannes Gramsen ... Prediger in ... Iglo, als Bräutigam, der ... Jungfrauen Dorothea Novakin als Braut, an Jhrem ... Ehr-Tag war der 19. Febr. A. 1669 ... zu vorkommen ... wollen Gute Freunde und Gönner. Gedruckt bey Samuel Brewern. in 4^{to} (1669).«

Čaplovič 1245

Lakodalmi versek. – A ma már egyetlen példányban sem ismeretes kiadványt Martin Lauček XVIII. századi kézirata (Collectanea 57) alapján vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1043), a fenti címleírás Čaplovičot követi. Ismertetése szerint a versekkel Johann Grams, iglői lelkész és Dorothea Novakot köszöntötték 1669. február 19-én tartott menyegzőjük alkalmából következő barátaik és jóakaróik: (1) „M. Christianus Seelman, pastor Leutschovien.” – (2) „Paulus Cuncius EVGE” (Čaplovič (1043) feloldása szerint: „Ecclesie Varallien. Germ. Ecclesiastes”) – (3) „Johan Martin Meisner, Coburgo Francus”.

3566

SEELMANN, Christian: Mit Freüd und Leid vermengtes Himmelfarts Fest, als an welchem Vormittag des Herrn Christi heilige Auffahrt, Nachmittag eines from(m)en Christen selige Nachfahrt, nemblich des weiland ... Hrn. Matthiae Gosnovicer, hochverdienten Herrn Richters und Notar[s] dieser königl. freien Stad Leutschau im Glauben christlich gefeiret, und in der Liebe gebürlich begangen, zu Trost aber denen hochbetrübten Hinterlassenen diese Leichpredig aus den Klagliedern Jerem. am V. cap. v. 15. 16. 17. gehalten, und zum Gedächtniß, auf Begehren ausgefertigt worden von M. Christiano Seelmann Cob. Fr. Pfarrherrn zur Leutsch., A. 1669. Leutschau (1669) beym Samuel Brewern.

A⁴-D⁴ E² = [18] fol. – 4^o

RMK II 1191 – Sztripszky II 2603a – Čaplovič 1246

Evangélikus gyászbeszéd és latin, német nyelvű gyászversek. – A halotti prédikációt Christian Seelmann lőcsei főpásztor 1669. május 30-án, Mennybemenetel ünnepén tartotta Matthias Gosnovicer hivatala ideje alatt elhunyt lőcsei bíró felett. A címlap hátán *M. Christianus Seelmann, Pastor Leutsch.* az elhunyt özvegyének, *Fr. Margarethae Gosnovicerin* és gyermekeinek, *Hrn. Matthiae ll. st., Casparo, Johanni, Georgio Ernesto als Brüdern, und ... Frauen Dorotheae ... M. Joach. Erythraei archid. Hausehre, Jungfr. Katharinae - Schwestern* ... ajánlotta a gyászbeszédet (A₁b). A bevezető részben említette korábbi, lőcsei bíróválasztáskor elhangzott prédikációit is, majd a bibliai textus alapján a bíróról mint a város koronájáról beszélt (A₂a-C₄b). A gyászbeszédet *Lebenslauf* címmel az elhunyt részletes életrajza követi (D₁a-D₂b), majd az *Abdankung* című rövid halotti búcsúztató (D₂b-D₄a). A nyomtatványban ezután *Epicedia* címmel még a következő szerzők latin nyelvű gyászversei olvashatók: (1) *Michael Liefman, eccl. Augustano-Evang. Cassov. pastor German. et lib. regiar. civit. harum partium superint.*: a gyászvers előtt két, 1669-es évszámot adó kronosztichonnal (D₄b) – (2) *Samuel Pomarius d., ... gymnasii statuum Evangelicorum Eperiessensis moderator et director supremus* (E₁a) – (3) *Christ. Seelmann, p. L.* (E₁b-E₂a) – (4) *David Spilenberger d. med. ord. Leutschov.* (E₁b) – (5) *Tobias Weiß, past. Poprad.* (E₂a-E₂b) – (6) ... à *Martino Adami* (E₂b) – (7) végül német nyelvű gyászvers, amely jegyzetében *Petrus Theodorus* és *Jeremias Christianus Seelmann (Seelmänner)* nevét adja meg (E₂b).

Az elhunyt, Matthias Gosnovicer 1613-ban született Kiszzebenben, ahol atyja bíró volt. Itthon Göncön, Sárospatakon, Besztercebányán tanult, majd a thorni gimnáziumban és a königsbergi akadémián. 1641-ben Lőcsén konrektor volt, négy év múlva már ugyanott taná-

csos, később jegyző, 1661-től bíró. Házasságából 12 gyermek született, akik közül ekkor hatan voltak életben. Gutaütésben halt meg 56 éves korában, 1669. május 27-én.

A nyomtatványt először „Himmelfahrts-Fest Matthiae Gosnovicer Richter v. Leutschau. Leutsch. Sam. Brewer, 1669” címmel Ballagi Aladár írta le a lőcsei evangélikus líceum könyvtárából (MKsz 1879: 152). Szabó Károly ennek alapján vette fel bibliográfiájába (RMK II 1191). A kiadványról a Nemzeti Múzeum könyvtárának példánya alapján először Horváth Ignác adott teljes címléírást (MKsz 1890: 271, vö. Sztripszky II 2603a).

Budapest *Nat* ① – Kežmarok *Ev* ① – Levoča *Ev* ①

3567

SIMONIDES, Joannes: *Lesso panegyricum ... domini Davidis Lani, ecclesiarvm Evangelicarum Dobronensis, Prividiensis, Briznobanensis diversis temporibus pastoris et comitt. Solien., Thuroc., Neogr., Nagy et Kis-Hont. superintendentis ... a. o. r. MDCLXIX, aetat. v(ero) 51. mens. Jun. die 20. April. merid. 8. et 9. h. mat. in Christo obdormientis a Johanne Simonide, rectore solertiss. Briznob. ad aedes parochiales sub dio institutum. [Leutschoviae] (1669) literis Samuelis Brewer.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1192 – Čaplovič 1247

Evangélikus gyászbeszéd. – A beszédet a breznóbányai gimnázium rektora, Joannes Simonides mondta el David Láni szuperintendens temetése alkalmából a parókia épületénél. A nyomtatványnak három változata ismeretes. Az „A” variánsban a címlap háta üres. A „B” variánsban ugyanitt a szerző *Senioribus ecclesiarum comit. Soliensis, Thurocensis, Neogradiensis, Nagy et Kis-hontensis...* ajánlotta művét, a „C” variánsban pedig a trencsényi evangélikus lelkészeknek és a magisztrátusnak: *Viris admodum reverendo ... ecclesiarum Evangelicarum antistiti, ut et ... judici et senatoribus liberae regiaeque civit. Trenchiniensis...* aláírás nélkül. *Omnia nunc rident, nunc formosissimus annus!*-mondással, majd ennek ellentétével (*Omnia nunc moerent...*) vezette be Simonides az elhunyt szuperintendens dicséretére mondott gyászbeszédét, amelyet nem tagolt részekre (A₂a–B₄b).

Joannes Simonides (?–1708) számos hazai iskolában tanult, felsőbb tanulmányait az eperjesi főiskolában végezte. 1668-ban lett a breznóbányai gimnázium rektora. 1674-ben a pozsonyi rendkívüli bíróság gályarabságra ítélte, de fogságából sikerült megszöknie, és Itálián, Svájcban keresztül Németországba ment. A wittenbergi és jénai egyetemen tanult, 1678-tól pedig Borszlóban élt családjával. 1683-ban hívták vissza Breznóbányára, majd Radványban lett evangélikus lelkész. 1700-ban padári lelkész, 1704-ben besztercebányai szlovák lelkész és a zólyomi esperesség seniora. Számos teológiai mű szerzője volt. Tobiás Masnikkal megírta rabságuk és szökésük történetét (latinul: H. n. 1675 – RMK III 2731; németül: (Halle) 1676 – RMK III 2749; Wittenberg 1681 – RMK III 3147).

Az elhunyt David Láni evangélikus szuperintendens halála alkalmából gyászversgyűjtemény is jelent meg (3561), amely a temetés napját, 1669. május 5-ét is tartalmazza, és amely a

fenti címtől eltérően nem április 20-át, hanem április 29-ét jelöli meg halálának időpontjaként. Továbbá a versgyűjtemény címe alapján megállapítható az is, hogy e gyászbeszéd címébe a *Jun.* hónapnév elírásként került be az *aetat. v(ero) 51. mens. 3.* életkor megjelölésbe.

Cf. 3561

Budapest *Acad* ⊙ (C-variáns) – Budapest *Nat* ⊙ (A-variáns) ⊙ (B-variáns) – Martin *Nat* ⊙ (B-variáns) – Sárospatak *Ref* ⊙ (A-variáns)

3568

SIMONIDES, Joannes: *Stvdivm catecheticum, biblicum, logicum, quod in examine collegii Briznen. publico praeside SS. Trinitate Deo Patre, Filio, Spiritu Sancto Johannes Simonides, rector Briznen. ... pro lubitu examinerum sustinentibus Anno MDCLXIX. die (...) Julij ad ventilandum proponit.* [Leutschoviae] (MDCLXIX) literis Samuelis Brewer.

A⁴–C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1193 – Čaplovič 1248

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlapon olvasható a vizsgázó tanulók névsora: *Vices opponentium et respondentium discipulis classis primae, n. p. Matthia Teütscheschmiedt Brizn., Johanne Gratza Brizn., Andrea Molitore Povaz., Jacobo Oeonomi Predagn., Paulo Paldia Arv. Trst., Esaja Kaurinsk Neograd., Matthia Wozar Lampert. Wil., Thoma Bartholomeide Thuroc., Johan. Hrebenda Kys-Hont, Georg. Mrsska Lipcen., Georg. Platani Sakolcen., Johan. Humenik Powaz., Johanne Snicellio Nitrens., Johan. Lucae Liptop. [!], Georg. Nigrini Kys-Honten., Michaelé Lucio Brizn., Severino Severini Kys-Hont., Johan. Brodt Briznen., Elia Kosa Mosov., Martino Alodiatore Szent-Iw., Samuele Seratore Liptov., Daniele Schluchowino Lopeg., Michaelé Bubelino Thurocen., Andrea Fassang Briznen., Johanne Poloni Lipt., Georg. Očovini Strbensis ... sustinentibus.* A címlap hátán olvasható ajánlás három változatban ismeretes: (1) *Danieli Gutth, notario; Michaeli Schönleben, senatori; Christiano Hacker, Georgio Carathin civibus ... civitat. Eperiensis* (A-variáns). (2) *Danieli Chmellio, judici ac reliquis ... civitat. Briznensis senatoribus* (B-variáns). (3) *Valentino Frölich, judici ac reliquis ... civitat. Leutschoviensis senatoribus* (C-variáns). Az aláíró mind a háromban *Johann. Simonides, rect. Brizn.* A mű törzse a címnek megfelelően három részből áll: *Studium I. catecheticum* (A₂a–C₁a), a Tízparancsolatról tartott katekizmusi vizsga anyagát foglalja magában. Konrad Dieterich, egykori ulmi szuperintendens *Institutiones catecheticae* című, számos kiadásban, így például Lőcsén 1649-ben (2266) megjelent művének felosztását követve, annak egyes „quaestio”-ihoz fűz megjegyzéseket és magyarázatokat. *II. Biblicum* (C₁a–C₄a). A bibliaismereti vizsga anyaga János evangéliumának első fejezetére épült fel, amelyet főként a „socinianus” nézetekkel vitatkozva tárgyaltak. *III. Logicum* (C₄b). Ez a harmadik rész csupán egy megjegyzésből áll, amely szerint a logikai vizsga alapjául *Canones log. Dannhaueri* szolgáltak, de ennek kinyomtatását az eszközök szűkös volta nem engedte („tenuis rerum supellex non permissit”). Johann Conrad Dannhauer marburgi professzor *Decas diatribarum logicarum in sex syllogas distributa: in quibus canones logici praecipuam habentes difficultatem potissimum ex Aristotele diiudicantur...* című műve ugyancsak számos kiadásból ismert, pl. Marburg 1626, Frankfurt 1653.

Ezeket a vizsgatételeket 1669. júniusában vitatták meg a breznóbányai gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola rektora, Joannes Simonides volt. A vizsgán az iskola első, azaz végzős osztályának tanulói feleltek és vitáztak.

Cf. – 3569, 3664

Budapest Acad $\text{\textcircled{2}}$ * (C-variáns) – Budapest Nat $\text{\textcircled{1}}$ (A-variáns) $\text{\textcircled{1}}$ (B-variáns) $\text{\textcircled{1}}$ (C-variáns) – Halle Univ $\text{\textcircled{1}}$ (B-variáns) – Martin Nat $\text{\textcircled{1}}$ (B-variáns)

3569

SIMONIDES, Joannes: Studium catecheticvm de Evangelio, Symbolo Apostolico, Deo trivno, quod in examine scholae Briz. hybernali praeside SS. Trinitate, Deo Patre, Deo Filio, Deo Spiritu S. Johannes Simonides, rector Briznobanensis respondente ordinario Johanne Snicellio, gymnas. ejusdem alumno a. ... MDCLXIX. die (...) Decembr. ad ventilandum proponit. Leutschoviae (MDCLXIX) literis Samuelis Brewer.

A⁴–E⁴ F² = [22] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1194 – Čaplovič 1249

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán olvasható ajánlás négy változatban ismeretes. (1) *Johanni Sinapio, pastori ecclesiae Trenchiniensis ...; inspectori gymnasii ejusdem, Danieli Sinapio, pastori Teplensis...* (A-variáns). (2) *Paulo Simonides, ecclesiae Teplicens. pastori ...; seniori fraternitatis ad sup. fluvium Poprad ...; Joanni Bonis, pastori Vazecensi et vener. fraternit. conseniori primario; Philippo Heutschio, pastori Matthaei Villano ...; conseniori fraternitatis ejusdem ...; Andreae Schwartz, pastori Michaelis Villano ... et ... fraternitatis oratori ...; Andreae Ocowino, pastori Sterben. ...; assessori fraternitatis ejusdem...* (B-variáns). (3) *Christiano Seelmann, pastori Leutschoviensis ecclesiae ...; nec non ... Valentino Frölich, judici reip. Leutschov. ...; Thomae Helner, tribuno plebis reipub. ejusdem...* (C-variáns). (4) *Michaeli Noscovio, pastori Filcensi et seniori XXIV. regalium ...; Danieli Kleschio, pastori Olassiensi ...; oratori XXIV. reg. ...; Johanni Bayero, pastori Varaliensi ...; conseniori XXIV. reg. ...; Christophoro Kleschio, p. t. pastori Georgio-Montano, notario XXIV. reg. ordinario, nec non ... Johanni Ollmutzer, comiti XIII. oppidorum ...; Valentino Schnell, judici Olassiens. ...; Michaeli Wejser, judici Varaliensi etc., Georgio Günther, judici Georgio-Montano etc., Simoni Strumpf, judici Filcensi etc.* (D-variáns). Az aláírás az A, B, C változatban *J. S., rector Briznens.*, a D-variánsban *J. S., r. s. B.* Az ajánlást rövid bevezetés követi *Christe, tuo nobis dignator adesse favore, ut fluat ex voto Te moderante labor* [A_{2a}]. Ebből kitűnik, hogy ezek a tételek az 1669 júliusában Konrad Dieterich *Institutiones catecheticae* (Lőcse 1649, 2266) című műve alapján tartott katekizmusi vizsga folytatását jelentik (vö. 3568). A mű törzse három részt foglal magában: *Sectio I. De Evangelio* [A_{2b}–B_{1a}]. *Sectio II. De Symbolo Apostolico* [B_{1b}–B_{2b}]. *Sectio III. De Deo* [B_{3ab}–F_{1a}]. Ezek Dieterich említett műve megfelelő fejezeteinek „quaestio”-ihoz fűznek kiegészítéseket, magyarázatokat. A tételek végén 13 pontból álló *Corollaria a respondente addita* [F_{1b}–F_{2a}] olvasható. A kiadványt két cím nélküli üdvözlő vers zárja. Aláírásaik: *Haec sestinus ... Johanni Simonidae ... apposuit m. Isaacus Zabanius, theol. pol. secund. et theor. phil. p.p. ordin. in Athen. Eperi. statuum* és *Haec ... in gratiam et honorem auctoris, olim commilitionis suavissimi, constantis amici et fautoris ... effudit Paulus Michaelis, ... colleg. e stat. Evang. p., poes. p.*

Ezeket a vizsgatételeket a breznóbányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1669 decemberében. A vizsgáztató a rektor, Joannes Simonides volt, a vizsgázó az iskola tanulója, Joannes Snicellius.

Cf. 3568, –, 3664

Budapest Acad ① (D-variáns) ②* (D-variáns) ③* (D-variáns) – Budapest Nat ① (B-variáns) ① (C-variáns) ②* (A-variáns) ④ – Halle Univ ① (D-variáns)

3570

SINCERUS Germanus affectus sincero Hungaro declaratus, h. e. threnodia quadrigae ex Germania oriundorum, in Hungariam transplantatorum amicorum in obitum ... matronae Rosinae natalibus Baumgartneriae, ... dn. Matthiae Langii Sempronio-Hungari, ecclesiae patriae pastoris nec non Semproniensis, Eisenburgensis et vicinorum comitatum Evangelici ministerii, nationis Germanicae senioris ... quondam svavissimae, nunc desideratissimae conjugis, a. C. MDCLXIX. d. XVII. mens. Octobr. in puerperio beate defunctae, cum salute et solatio plurimo ex officio et merito conscripta et oblata... Leutschoviae (MDCLXIX) typis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1195 – Čaplovič 1250

Gyászversek német és latin nyelven. – A címlapon a címszöveg alatt I. Ferdinánd magyar király gyermekágyban elhunyt feleségének, Annának a sírfelirata olvasható. A főrészben található négy gyászverset Matthias Lang, soproni evangélikus lelkész és szenior feleségének, Rosina Baumgartnernek a halálára írták az özvegy férj jó barátai: (1) *aw* címmel németül *Michael Liefman, der Deutschen Evangel. Kirchen zu Caschau Ober-Pfarr, des gymn. inspector und der königl. freyen Städte daselbsten unwürd. superintendentens* (A₁b–A₂b) – (2) cím nélkül írt *Samuel Pomarius, ss. theol. d. et pp. illustris collegii statuum Eperieciensis moderator et director supremus* (A₃a–b) – (3) *Mitleidende Trostreimen an den ... Herrn Matthias Langen...* címmel: *Auffgesetzt in Preßburg durch den Alt-Vertrauten Deutschen Treuen* (=David Titius) (A₃b–A₄a) – (4) *INRI* címmel *Christianus Seelmann past. Leutschoviensis* (A₄b).

Rosina Baumgartner, Matthias Lang soproni evangélikus lelkész és szenior felesége 1669. október 17-én gyermekágyban halt meg. Mind a négy gyászvers szerzője, mind a címlap hangsúlyozza, hogy Németországból telepedett át Magyarországra. A versekből kitűnik, hogy Michael Liefmann Boroszlóban és Wittenbergben, Samuel Pomarius Wittenbergben volt a megözvegyült soproni lelkész diáktársa.

A harmadik költemény álneves szerzőjét Ján Čaplovič azonosította (1250). Ugyanerre az alkalomra Christian Seelmann is megjelentetett német nyelvű gyászverset (3565).

Cf. 3565, 3603

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3571

TREÜ-HERTZIGE Hochzeit-Wüntsche dem ... Geörge Halliganz, fürnehmen Bürger, Handelsman und des aüssern Rath derer Herzen genannten Beysitzern in der königl(ichen) freyen Stadt Epperies als glückseligen Bräutigam mit der ... Anna Maria, gebornen Mileterin, des ... Geörge Mileters gewesten wolverdienten XIII. Städter Graffens ... nachgelassenen Jungfrau Tochter als Braut ... zu ... hochzeitlichen Freüden-Tag den 9. Julij ... 1669. auffgesetzt und übersandt nach Iglo und Epperies von ettlichen treühertzigen guten Freunden. Leutschau (1669) bey Samuel Brewern.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1182 – Čaplovič 1251

Lakodalmi versek. – A kiadvány Georg Halligantz eperjesi kereskedő és a külső tanács tagja, valamint Anna Maria Milleter, a néhai Georg Milleter szepesi gróf leányának esküvőjére készült. A menyegzőt 1669. július 9-én tartották Eperjesen, a menyasszonyt Iglón búcsúztatták. Az ifjú párt a következők köszöntötték versekkel: (1) *Daniel Klesch, p. l. caes., eccl. Olass. past., ven. cont. XXIV. reg. orator et senior, Anapästische* címmel és a végén jegyzetekkel (A_{1b}–A_{2b}) – (2) *Tobias Weiß, Pf. in Deutschend., Post nubila Phoebus* címen (A_{2b}–A_{3a}) – (3) *Michaelis Noscovius, d. z. Pf. zu Völckau und der hochl. Frat. d' XXIV reg. nunmehr ins 6. Jahr consenior., Ut ameris amabilis esto!* címmel, amelyben a vőlegény az Iglóról Eperjesre távozó menyasszonyhoz szól (A_{3b}) – (4) *der Carpatische Krantz Ritter* (=Christoph Klesch), *Zipserischer Freyerei Lob* címen (A_{4a}–b).

A kiadványt Daniel és Christoph Klesch verse miatt felvette a bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-22, CK-36). Čaplovič feltételezése nyomán a bibliográfia egyértelműen állást foglal abban, hogy a *der Carpatische Krantz Ritter* álnév alatt Christoph Klesch búj meg. Daniel Klesch versének aktuális politikai vonatkozásairól bővebben írt Pavercsik Ilona (Terra Scepusiensis 649–650).

Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop.

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3572

[1] UJ és o kalendariom e' Christus urunk születése után való 1670., mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2](Rövid astrologiai visgalas erre az mi Christus urunk születése után való 1670. esztendőre, a' tsillagoknak természet-szerint való forgásiból eső jelenések ez

also világon illendő szorgalmatossággal öszveszereztetnek és le irattatnak Neubarth Christoph által). Lötsén [1669] Brevier Samuel által.

A⁸–E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

RMK I 1105 – Čaplovič 1239

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}–B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évre kiadottéval (2654). A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó. A prognosztikon önálló címlapját (B_{6b}) a következő fejezetek követik: Első rész. Melyben az esztendőnek 4 kántori vizsgálatnak meg. I. A télről (B_{7a}–b) – II. A tavaszról (B_{7b}–B_{8b}) – III. A nyárról (B_{8b}–C_{1b}) – IV. Az ősztől (C_{1b}–C_{3a}) – Második rész. A fogyatkozásokról (C_{3a}–C_{4b}) – Harmadik rész. A hadról (C_{4b}–C_{6a}) – Negyedik rész. A betegségről (C_{6a}) – Ötödik rész. A termésről és terméketlenségről (C_{6a}–b). Végül a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C_{7a}–D_{4b}) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* (D_{5a}–E_{3a}) olvasható, amely, miként az előző két évben is (3373, 3467), az 1667. esztendővel zárul.*

Az *Ötödik rész* szövegének kiadása: „Illik-e magyarhoz csalfa kereskedés?” 17. és 18. századi magyar nyelvű gazdasági irodalom. Sajtó alá rendezte Bekker Zsuzsa. Budapest 2008, 7.

A vásárjegyzék egy része és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az előző évre kiadott kalendáriumban olvashatóval (vö. 3109).

Cf. 2654!

Budapest Acad ① – Budapest Nat ①

3573

»VAE ter trina ivbent solatia cedere trinvm. Bey dreyer Weh, bey treuer Ehe Christoph Kleschens Pfarrers in Georgenberg und Margaretha Steffaninn, nach dem sie ihre liebe drey Söhne ... beerdiget, vor und abgestellet von treuen Freunden. Leutschau 1669 bey Samuel Brewern. 4°«

RMK II 1196 – Čaplovič 1252

Gyászversek. – A költeményeket szepességi lelkészek írták Christoph Klesch szombat-helyi (Szepesszombat) lelkész és felesége, Margareta vigasztalására, akik rövid időn belül három fiukat veszítették el. A gyászversek szerzői: „(1) Tobias Weiss, pastor Popraden. – (2) Michael Noscovius, pastor 24 annis in Fölkau et XXIV. regal. frater. con-senior – (3) Philippus Heütschius, pastor in Matthaei Villa et ... frater. ad super. fluv. Poprad con-senior – (4) Andreas Schwartz, minister in Michaelis Villa et ... frater. ad sup. fluv. Poprad. orator – (5) Paulus Cuncius, e[cclesiae] V[aralliensis] G[ermanicae] E[cclesiastes] – (6) Andreas Albinus Schlav., eccl. Olassi. concionator.”

A nyomtatványnak ma már egyetlen példánya sem ismeretes. Egykori létezésére Johann Samuel Klein utalt lexikonában (III 305), ez alapján vette fel Szabó Károly bibliográfiájába a művet (II 1196). Az egyes versek szerzőit Lauček Collectanea című kézirata alapján (XIV 63) Ján Čaplovič bibliográfiája tárta fel (1252).

3574

VOTA amicorum, treü gemeynte Pfficht gutter Herten unterlässt doch nicht Tichten, Schertzen ... Samuel Brewern ... als Bräutigams ... Sophien ... als Braut zu sonderlichen Gefallen aufgesetzt an Ihren hochzeitlichen Ehrentag, den 27. Maji im Jahr 1669. in der königlichen freyen Stad Leutschau. [Leutschau] (1669) bey Herrn Bräutigam [Brewer].

[]² = [2] fol. – 2°

RMK II 1197 – Čaplovič 1253

Lakodalmi versek németül és latinul. – A kiadvány Samuel Brewer lőcsei nyomdász és Sophia Sonntag menyegzőjére készült, amelyet 1669. május 27-én tartottak Lőcsén. Az ifjú párt verssel köszöntötte: (1–2) *Daniel Klesch, Samuel Brewerus, ἀναγραμματιθεῖς* címen latinul, valamint *Samuel Brewer, versetzt Buchst.* címen németül ([]₂b) – továbbá latinul (3) *Matthias Gosnovicer* ([]₂a) – (4) *Joh. Martin Meisner Cob. Fr.* []₂a–b – (5) *Petrus Theodorus Seelmann Sempron-Hung.* ([]₂b).

A lakodalmi versek a vőlegény nyomdájában készültek.

A kiadványt a benne olvasható Daniel Klesch vers miatt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-21).

Az esküvő alkalmából egy másik latin és német köszöntővers-gyűjtemény is megjelent Lőcsén (vö. 3549).

Cf. 3549

Budapest *Nat* ⊙

3575

VOTA nuptialia, quae cum ... Johannes Cilikivs, p. t. gymnasii Leutschoviens(is) classis III collega ... sponsus et ... Eva ... Davidis Croneri, concivis liberae regiaeq(ue) civitatis Leutschov(iae) filia ..., sponsa ... pridie Non(ae) Novemb(ris) MDCLXIX. nuptias celebrarent, ex officio amoris et honoris fuderunt, dicarunt, obtulerunt fautores et amici. Leutschoviae (1669) literis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4° – Init.

RMK II 1198 – Čaplovič 1254

Lakodalmi versek latinul, németül és görögül. – A költeményekkel Joannes Cilikiust, a lőcsei gimnázium tanárát és Eva Cronert, David Croner lőcsei polgár lányát köszöntötték 1669. november 7-én tartott esküvőjük alkalmából barátaik és jóakaróik: (1) *m. C. S. p. L. Μεταστοιχειώσις ...* címen (A₁b) – (2) *Abrahamus Eccardus, past. Leibiciens.* – (3) *Joachimus Erythraeus, archidiaconus* (A₂a) – (4) *Christoph Klesch, Pf. in Georgenberg* németül – (5) *Martinus Adami, T. B., p. t. Leutsch. diac.* – (6) *Augustinus Lazarus, eccl. Slav. diac.* (A₂b) – (7) *Philippus Heütschius, past. in Vill. Matth. et past. ad S. P. con. s.* – (8) *Georgius Chilek Teschin., mysta p. n. eremitanus* görögül (A₂b–A₃a) – (9) *Paulus Cuncius, Johannes Cilikius* aváyp. címen (A₃a) – (10) *Johannes Groß, eccl. Leib. diac.* – (11) *Johannes Kretschmer, p. t. conr.* (A₃b) – (12) *Andreas Curani, ss. theol. et phil. cultor* – (13) *Johannes Schleimerus, phil. et ss. theol. c. Neosol. Ungar.* (A₃b–A₄a) – (14) *I. M. M. C. F.* köszöntötte németül egy *Herr Bräutigam* és *Jungfrau Braut* között zajló párbeszéddel (A₄a–b).

Ján Čaplovič (1254) véleménye szerint az *m. C. S. p. L.* monogram „M. Christianus Seelmann Pastor Leutschoviensis”-t, az *I. M. M. C. F.* „Johann Martin Meisner Coburg. Franc.”-t takarja.

A kiadványt a benne olvasható Christoph Klesch vers okán felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. CK-37).

Budapest *Nat* ①

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3576

ZABANIUS, Isaacus, sen.: *Disputatio metaphysica X. de affectionibus entis disjunctis mediatis, quam ... praeses m. Isaacus Zabanius, theolog. polem. secund. et theor. philos. professor publicus ordinarius respondente Petro Schulero Cibiniensi Transylvano, theol. et phil. studioso ventilabit an(no) 1669. die 12. Junii. [Leutschoviae] 1669 typis Samuelis Brewer.*

A⁴ B² = [6] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1176 – Čaplovič 1225

Filozófiai vizsgátelek. – A tézisfüzet a tizedik tagja annak a tizenkét tagú sorozatnak, amely Zabanius Eperjesen tartott filozófiai előadásai alapján készült 1668–1669-ben. Csak-hogy ez is, miként a sorozat III. (3470), és befejező XII. tagja (3577) nem Kassán, hanem Lőcsén jelent meg. A címlével után a cím megismétlésével rögtön kezdődik az a XIX §, amely a létező eltérő jegyeiről értekezik mint teljes (completum) vagy hiányos (incompletum), egyszerű (simplex) vagy összetett (compositum), természetes (naturale) vagy mesterséges (artificiale), véges (finitum) vagy végtelen (infinitem), folyamatos (successivum) vagy állandó (permanens) stb. (A₂a–B₂b).

E vizsgáteleket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. június 12-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius professzor, a vizsgázó az erdélyi Szebenből származó Petrus Schuller teológia- és filozófiahallgató volt.

E kiadvány abban a gyűjteményes kötetben is szerepel, amely az összes filozófiai vizsgatételt közreadja, amelyet Zabanius elnökletével 1668-ban és 1669-ben védtek meg az eperjesi evangélikus főiskola diákjai (3578).

Cf. 3431!, 3578!

Bratislava Univ ⊕ – Budapest Nat ⊕ ⊕ ⊕ – Martin Nat ⊕ – Sárospatak Ref ⊕

3577

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Disputatio metaphisica XII. et ultima de classibvs rervm, quam ... praeses m. Isaacvs Zabanivs p. p. in ... statuum Evang. Eperien. Athenaeo respondente Georgio Spetkio, theol. et phil. studioso ventilabit anno 1669. die 31. Julij. Leutschoviae 1669 literis Samuelis Brewer.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1199 – Čaplovič 1226

Filozófiai vizsgatételek. – Isaacus Zabanius filozófiaprofesszor Eperjesen 1668. július 18. és 1669. július 31. között kitűzött vizsgatételei önállóan, az egyedi ajánlások nélkül, de különben azonos szedésben, gyűjteményes kötetben is (3578) forgalomba kerültek. A sorozatnak ebből a 12. darabjából önállóan, ajánlásokkal megjelentetett példány ma nem ismeretes, de Martin Lauček Turócszentmártonban őrzött, kéziratos *Collectaneá*jában (jelzete fasc. 170. č. 5) megbízható híradás maradt fenn róla. A fenti címléírás a gyűjteményes kötetben található címlapon alapul. Lauček feljegyzése szerint (XIV 142) a respondens a címlap hátán található, szokásos ajánlást a következő személyeknek címezte: „Georgio Zábognik, ecclae Bozokiens. pastori et contuber. Honthens. seniori ... Danieli Spetkio, ecclae Sipikiens. past., ejusd. consistorii seniori ... patri venerando, Iohanni Iohannidae, ecclae Marothens. past., dictique comitatus notario ... Paulo Belobradeno, ecclae Batkoviens. pastori Georgio Zábognik, eccleae Szenogradiens. pastori ... Danieli Csernak, ecclae Lischoviens. pastori ... Georgio Ruzini, eccleae Teszariens. pastori” (A₁b).

A gyűjteményes kötetben fennmaradt szöveg alapján a főrész a cím megismétlése után XXX §-ban a dolgok mennyiség (*quantitas*), minőség (*qualitas*), viszonyítás (*relatio*), cselekvés (*actio*) és az őket ért hatás elszenvedése (*passio*) szempontjából megállapítható osztályozásáról szól (A₂a–B₄b).

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg 1669. július 31-én. A vizsgáztató Isaacus Zabanius professzor, a vizsgázó Georgius Spitko (?–1702) volt. Ő eperjesi tanulmányai után 1674-től a Zólyom megyei Pojnikon, Sámsonházán és Kassán működött lelkész-ként. 1693 és 1695 között Boroszlóban, Lipszében és Wittenbergben járt egyetemre.

E kiadványnak ajánlást is tartalmazó változatát Lauček leírása alapján elsőként Ján Čaplovič ismertette, és azonos tételszám (1226) alatt „B” variánsként különítette el az ajánlást nem tartalmazó és a gyűjteményes kötetben fennmaradt „A” variánstól (3578).

Cf. 3431!, 3578!

Aiud ⊕ – Bratislava Univ ⊕ – Budapest Nat ⊕ ⊕ ⊕ – Halle Univ ⊕ – Martin Nat ⊕ – Sárospatak Ref ⊕

3578

ZABANIUS, Isaacus, sen.: Synopsis controversiarvm metaphysicarum, quas in ... statuum Evangelicorum Eperiensis Athenaeo primum quidem legendo, deinde vero utilitati philosophorum Eperiensium consulturus publice disputando absolvit m. Isaacus Zabanius p. p. Leutschoviae [1669] typis Samuelis Brewer.

[]²; [A]¹ B⁴; A⁴ B²; A⁴ B⁴; A⁴ B⁴; A⁴ B²; A⁴ B⁴ C²; A⁴ B²; A⁴ B⁴; A⁴ B⁴ C²; A⁴ B²; A⁴ B⁴; A⁴ B⁴ = [2] + [5] + [6] + [8] + [8] + [6] + [10] + [6] + [8] + [10] + [6] + [8] + [8] fol. - 4^o - Orn.

RMK II 1200 - II 1137 - II 1138 - II 1152 - II 1139 - II 1171 - II 1172 - II 1173 - II 1174 - II 1175 - II 1176 - II 1177 - II 1199 - Čaplovič 1227 - 622 - 623 - 1191 - 624 - 638 - 639 - 640 - 641 - 642 - 1225 - 643 - 1226

Filozófiai vizsgatételek gyűjteményes kiadása. - Isaacus Zabanius, az eperjesi főiskola filozófiaprofesszora 1668. július 18. és 1669. július 31. között tizenkét ízben tűzött ki vizsgatételeket az aristotelesi metafizikából. A tézisfüzet-sorozat harmadik, tizedik és tizenkettedik tagját Lőcsén adták ki 1668-ban (3470), illetve 1669-ben (3576, 3577). A többi kilenc Kassán jelent meg ugyancsak 1668-ban (3431, 3432, 3433), illetve 1669-ben (3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534). A gyűjteményes kiadást előre megtervezték. Bizonyos számú példányt mind a 12-ből ajánlás nélkül kinyomtattak és félretették. A végén összehordták, közös címlapot és egyedi új ajánlást nyomtattak elé, bekötötték, és egyetlen közös kiadványként is forgalomba hozták.

Az összefoglaló címlap hátán az *Autor* szöveg nélküli ajánlása a következő személyeknek szól: ... comiti ... Stephano Teökeöly, perpetuo de Kesmark ..., comitatus Arvensis comiti supremo, haereditario arcis Arvae, et ejusdem bonorum directori summo, ... Stephano Petroczy de eadem libero baroni, equiti aurato, ... domino arcis Kaszsza, ... nec non ... Stephano Wytniedy in et de Musay, ... Athenaei Eperiensis statuum Evangelicorum inspectoribus: ... Francisco Semsei de eadem, comitatus Saros. vice-comiti ..., Michaeli Hakker, ... civit. Eperies judici, ... Andreae Keczer de Lypocz, comitat. ejusdem assessori, ... Johanni Weber, senatori ejusdem civitatis primario, ... Melchiori Keczer de Lypocz, comitatus assessori, ... Andreae Dobay de ead. comit. dicti notario, ... Sigismundo Zimmermann, civit. Eper. tribu. pleb., ... Thome Conrad ... senatori, ... Sebastiani Saarosi, com. Saros. judici nob., ... Danieli Gutt, civitatis notario, ... Petro Feigel, comitat. assessori, ... Georgio Gasser, civit. vice-notario ([]₁b-[]₂a). Majd *Nomina respondentium juxta seriem disputationum* sorolja fel annak a 12 hallgatónak a nevét, akik a főzésben közreadott tizenkét disputációban hallgatóként közreműködtek. Hivataluk megnevezése több esetben eltér attól, amely korábban, iskolai tanulmányuk idején szerepelt: I. Johannes Braxatoris, alumnorum senior, II. Martinus Leps, nunc Bistric. in Trans. gymn. col., III. Matthaeus Balassi, nunc scholae Bersov. rect., IV. Jacobus Grynaeus, nunc gymn. ... civit. Cib. rector, V. Jacobus Neschutt, VI. Georgius Femgerus Cib. Transyl., VII. Johannes Agner, nunc scholae Dubovic. rector, IIX. Daniel Ivankovics, vocatus Günsinies. conr., IX. Johannes Laurenti, X. Petrus Schvlervus Cib. Transyl., XI. Johannes Braxatoris, alumn. senior, XII. Georgius Spetkus ([]₂b). A főzésben újra közreadott tézisfüzetek csupán abban különböznek első megjelenésüktől, hogy egyiknek a címlapverzóján sincsen ajánlás, hanem mind a tizenkét címlap háta üres. Az egyes disputációk leírását ld. a 3431, 3432, 3470, 3433, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3576, 3534, 3577 számú tételekben.

Az évszám nélkül megjelent nyomtatványt Szabó Károly és Ján Čaplovič is 1669-ben megjelent nyomtatványának tartotta (RMK II 1200 és Čaplovič 1227). Az utolsó vitára

ugyanis 1669. július 31-én került sor, így a gyűjteményes kötet valóban még ugyanabban az évben megjelenhetett.

Cf. 3431, 3432, 3470, 3433, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3576, 3534, 3577. –

Budapest *Acad* ③* (Csak a közös címlap és ajánlás) – Budapest *Nat* ① – Prešov *Scient* ③* ④

3579

»BALASSA Pál: *Emblemata carmina Baccalaureis Philosophiae oblata. Tyrnaviae 1669* [typ. Academicis].«

RMK II 1203 – Čaplovič 2030

Köszöntő versek. – Ennek a példányból jelenleg ismeretlen nyomtatványnak a létezéséről Augustin és Aloys De Backer számoltak be jezsuita bibliográfiájukban (VI 28). Ennek alapján vette fel az adatot Szabó Károly is bibliográfiájába (RMK II 1203). Mivel Balassa Pál jezsuita éppen a vers kiadásának évében Nagyszombatban a humanitas, vagyis a gimnáziumi osztályoknak a tanára volt, nincs ok kétségbe vonni a kiadvány egykori létezését, és a nyomtatás éve is hitelesnek tűnik. A cím alapján a kiadvány emblémaversekkel köszöntötte a filozófia új babérkoszorúsait a nagyszombati egyetemen. Valószínűleg illusztrációkat is tartalmazott. De Backer adatai szerint a művet 1675-ben újra kinyomtatták (vö. RMK II 1366), azonban ennek a második kiadásnak sem maradt fenn példánya.

Katona István jezsuita forrásokra támaszkodva kevésbé pontos címmel és más évszámmal idézte Balassa művét: „*Carmina quaedam in emblemate. Tirn. 1699*” (*Historia critica regum Hungariae stirpis Austriacae*, tom. 17. ordine 36. Budae 1805, 716). Az évszám kétségkívül sajtóhiba, így adata az 1669-es nagyszombati nyomtatvánnyal azonosítható.

Cf. →

3580

CATENA Jarchae septem gemmis seu septem heroum illustriorum e prosapia Chycvlinia originem trahentium elogiis distincta, quam ... Stephano Chyculmi l. b. de Szomszéd Vára, aa. ll. et ph. bac., dum ab ... Leopoldo I. Rom. imp. et Vng., Boh. etc. rege catena avrea donaretur ob propugnata sub auspisciis ejusdem, ex universa philosophia theses in ... Vniversitate Tyrnaviensi Soc. Jesv praeside ... Stephano Pominovsky é S. J., aa. ll. et phil. doctore et professore ordinario et ejusdem facultatis p. t. seniore, ab ... Petro et Francisco comitibus ab Erdőd etc. eidem affectu et sanguine junctis combinata et affectu sincero oblata. Tyrnaviae (MDCLXIX) [typ. Academicis] Matthaeus Byller.

A¹² B¹² C¹⁰ = [34] fol. – 12° – Init.

RMK II 1204 – Čaplovič 2031

Köszöntő versek. – A kiadvánnyal Erdődy Péter és Ferenc köszöntötték rokonukat, Stephanus Czikulin szomszédvári bárót abból az alkalomból, hogy a nagyszombati egyetemen uralkodói aranylánccal kitüntetve sikeresen megvédte filozófiai doktori téziseit. A vita elnöke Stephanus Pominovski jezsuita pap, a filozófia doktora, professzor, egyben a fakultás seniora volt. A címlap háta üres.

A kiadványt *Spectabilis ac magnifice domine... philosophe emerite* címzett előszó vezeti be, amelyből kiderül, hogy a köszöntés a keleti filozófus, Jarchas övének hét kővéhez hasonlítja az ünnepelt családjának hét tagját, aláírói: *Petrus et Franciscus comites ab Erdőd etc.* (A_{2a}–b). Ennek megfelelően épül fel a kiadvány is, az egyes ékkövek ókori és középkori szerzőktől vett ismertetése után egy-egy prózai *Elogium*, valamint egy-egy verses *Ode* következik: (1) *Catena Jarchae gemma alectoria seu Bisonius Chyculini* (A_{3a}–A_{7b}) – (2) *Catena Jarchae gemma chernites seu Ludovicus Chyculini* (A_{7b}–A_{12b}) – (3) *Catena Jarchae gemma sardonix seu Joannes Chyculini* (A_{12b}–B_{5a}) – (4) *Catena Jarchae gemma hyacinthus seu Ludovicus Chyculini* (B_{5a}–B_{10a}) – (5) *Catena Jarchae gemma opalus seu Julius Chyculini* (B_{10a}–C_{2b}) – (6) *Catena Jarchae gemma hexiconthalithos seu Franciscus Chyculini* (C_{2b}–C_{6a}) – (7) *Catena Jarchae gemma achates seu Stephanus Chyculini* (C_{6a}–b) – *Elogium* (C_{6b}–C_{9a}) – a promoveáltról szóló részben az óda helyett a következő vers köszönti az ünnepeltet: (8) *Carmen de eodem ... domino ob propugnatam philosophia(m) universam ab Caesare Leopoldo I. auream catenam accipiente* (C_{9a}–b) –, majd a családi címert leíró költemények zárják a kiadványt: *De ejusdem liliorum gentilitiorum origine* (C_{9b}–C_{10a}) – *De ejusdem duplici corona gentili* (C_{10a}) – *De ejusdem gentilitio capite, cruce et lilii* (C_{10a}).

Budapest Acad ① – Cluj-Napoca Acad ②* – Esztergom Dioec ①

3581

AZ EVANGELIOMOK es epistolak, mellyeket esztendő-által olvastat az anya-szent-egyhaz romai rend-szerént vasárnapokon, innepeken és böytben minden nap a' kalendariummal és karáchony s' husveti enekkel. Nagy-Szombatban 1669 az atademiai [!] betűkkel Byller Mathe.

A¹²-Q¹² = 386 [recte 384] pag. – 12^o – Orn., init.

RMK I 1089 – Caplovič 2032

Katolikus perikópáskönyv. – E kiadvány tartalma és beosztása megegyezik a korábban Bécsben megjelentetett perikópáskönyvekkel (2960 és 3019), de szedése eltér azoktól, és a változó ünnepek tábláját cím nélkül közli az 1669-től 1686-ig terjedő időszakra (4–5). A kötet végén közreadott versek incipitmutatóra utaló kezdőszavai a következők: 376. lap: *Dicséretes a gyermek* – 378: *Hálát adjunk – Gyermek születék Betlehemben, Betlehemben, kin örüle Jeruzsálem* – 379: *Nagy örömnep* – 380: *E nap nekünk dicséretes* – 382: *Úrnak nagy* – 383: *Az új esztendő énekei. Nekünk születék mennyei király, Szűz* – 384: *Húsvéti ének. Krisztus feltámad, mi bűnünket elmosá, és ... kyrie* – 386: *Krisztus feltámad, mi bűnünket elmosá, és kiket ő szerete, mennyországba felvive, Úristen* – *Krisztus feltámad, mi bűnünket elmosá, kyrie*.

Cf. 1421!*; 1918; 2960, 3019, –, →

Budapest Nat ① – Budapest Univ ① – Cluj-Napoca Univ ② – Martin Nat ①

3582

[1] KALENDARIOM Kristus Vrunkszületése után való MDCLXX. esztendőre, mellyet a' nemes és kiralyi Nagy-Szombat városának és más közelvaló helyeknek meridianumiára a' tudos és nevezetes astronomusnak, [A] r g o l u s A n d r a s nak [c]alculatioia szerint az Nagy Szombati Academiában lévő Astrophylus nagy szorgalmatossággal el rendelt. – [2] (Az ég forgásából vöt jövőndölő vélekedés, az az azoknak rövid magyarázattya, melyek az egnek és a' csillagoknak rendszerint való járásibul az levegő égen történek [!] és ezektül a' változásoktül függvén a' természet folyásából vet vélekedéssel megjövőndöltethetnek a' Christus születése után MDCLXX. esztendőre, mely a' tudos és nevezetes astronomusnak A r g o l u s A n d r a s nak calculatioibul vétetet és Magyar Országnek mind Nagy-Szombati városnak és körneul való helyeknek meridianumjára nagy szorgalmatossággal elrendeltetet. Nyomtatott Nagy Szombati Academiában Byller Mattheus által.) Nagyszombatban 1670 [typ. Academicis] Byller Máthé.

[A]⁸ []¹ B⁴ [C]_{6,8} D⁸ E⁶ F⁴ = [36] fol. – 8° – 2 ill., color.

RMK I 1107 – Čaplovič 2033

Új naptár és prognosztikon. – A kiadvány címlapján látható fametszet növényi ornamentikából álló kerettel övezve, császári jelvényekkel ékesítve ábrázolja I. Lipótot. Hátlapján *Mattheus Byller tipogr. acad.* ajánlja külön szöveg nélkül a kiadványt *Joanni Kery, Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae priori generali*. A naptárjegyek magyarázata ([A]₂) után a hónapok naptártáblái következnek ([A]₂b–[A]₈a), minden hónap egyetlen lapon. Ezt követi a verses *Prognostica perpetua*. A *Nap és Holdból minden időre való jövőndölések*. A *Napból* ([A]₈b), kezdő szavai: *Ha a Nap köd nélkül* – [A *Holdból* []₁a–b?] – *A felhők* (B₁a), kezdő szavai: *A felhők északra* – *Az égi szivárványból és mennydörgésekből* (B₁a–b), kezdő szavai: *Reggel s délben esőt* – *A szelekből* (B₁b), kezdő szavai: *A gyenge füveknek* – *Sok egyéb lelkes és lelketlen állatokból* (B₁b–B₂a), kezdő szavai: *Zápor s köesőkkel*. Az önálló, impresszumot tartalmazó címlappal (B₂b) ellátott prognosztikon fejezetei: *Első része. A télről*. (B₃a) – *II. része. A hikeletről* (B₃a–b) – *III. része. A nyárról* (B₃b) – *IV. része. Az őszről* (B₃b–B₄a) – *V. része. A Napnak és Holdnak fogyatkozásairól* (B₄a) – *VI. része. Az esztendőnek terméséről* (B₄a) – *Purgátiók és más orvosságok beviteléről* (B₄b–C₆a) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (C₆b–C₇a) – *Mikor jó eret vágatni* (C₇a–b) – *Mit kell itélni a kibocsátott vérről* (C₈a–b), ebben a fejezetben látható az a fametszetes ábra, amely a hozzá tartozó magyarázatokkal azt mutatja, hogy melyik égövi jegy uralma alatt, melyik testrészen jó, rossz vagy közepes az érvágást végrehajtani (C₈a), majd külön fejezetcím nélkül következik a köpölyözésről szóló tanácsadás (C₈b), ezután állnak *A fürdésről* (D₁a) és *A szántás-vetésről* (D₁a–D₂a) szóló fejezetek. A kiadvány végén olvasható az *Új, rövid krónika az Magyarországnak emlékezetes dolgairól* (D₂a–E₈b), amely az előző évről (3472) azonosan Wesselényi Ferenc nádor 1667. március 27.-i halálával zárul, valamint a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* (F₁a–F₄b) című vásárjegyzék.

Kiss Farkas Gábor megállapítása szerint az 1658, 1659, 1661-re, valamint az 1669-re készült nagyszombati kalendáriumokat (2724, 2788, 2931, 3472) Joannes Misch szerkesztette.

Ebben az évben azonban a címszövegben továbbra is szereplő „Astrophilus” álnév nem azonosítható Joannes Mischel. Ezt követően Szentiványi Márton naptárszerkesztői működésének megkezdéséig, 1675-ig (RMK II 1367) nem állapítható meg a naptár készítőjének személye (MKsz 2005: 158–159, Kiss Farkas Gábor, vö. 2724).

A nyomtatvány szedése a C₆ levéltől kezdve egészen a kiadvány végéig megegyezik az előző évre kiadott kalendárium C₆–F₄-ig megjelölt leveleivel, vagyis az 1669-re kiadott kalendárium (3472) leveleit használták fel ebben az évben is. E kiadványban csupán az ez előtt álló, évről évre változó szöveget tartalmazó részeket szedték újra. A szabálytalan kollációt, azaz a „C” füzet hiányát az okozta, hogy az egyes hónapok naptártábláit ebben az évben nem két-két, hanem csak egy-egy lapra nyomtatták, így kisebb lett a kiadvány terjedelme. A kolláció ezek szerint úgy állhatott össze, hogy a nyolcleveles „A” füzet után következett egy különálló levél, majd négyleveles „B” füzet, amelynek első levele alján a B füzetjelzés olvasható, végül az előző évről felhasznált három különálló levél, ezek együttesen tennének ki tehát egy szabályos füzetet. Ezt követően, a D ívtől kezdve szabályosan halad tovább a füzetek rendje.

Cf. 2724!

Budapest *Nat* ②* – Alba Iulia ③

3583

KÉRY János: Piis manibvs illvstrissimae dominae ... Evae Svsannae comitissae ab Erdöd de Monyorokerik ... domini Ioannis Lippay de Zombor, comitatus Barsiens. comitis supremi, sacr. caes. regq(ue) maj. consiliarij, camerarii etc. amantissimae consortis adornata laudatio in Mariana supra Posityum Valle fratrum eremitarum ordinis S. Pauli primi eremitaе, a ... Io a n n e K e r y, ordinis praelibati reverendissimi patris prioris generalis socio et secretario, aa. ll. et phil. nec non ss. theol. doctore, anno Domini MDCLXIX. mense Majo die 31. Tyrnaviae (MDCLXIX) typis academicis excudebat Matthaeus Byller.

A⁴ B⁴ C¹ = [9] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1206 – Čaplovič 2034

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Kéry János pálos szerzetes, a rend generálisának titkára mondta el Máriavölgyben 1669. május 31-én, Lippay János barsi főispán feleségének, Erdődy Éva Zsuzsannának az emlékére. A címlap háta üres. Ezután *Oratio* címmel, külön tagolás nélkül következik a gyászbeszéd (A₂a–C₁b).

Erdődy Éva Zsuzsanna a törökellenes harcokban kitűnt, horvát bánt is adó Erdődy családból származott. A gyászbeszéd a család neves tagjai után az ő erényeit dicsőítette. Az elhunyt életrajzi adatait, a halál körülményeit az oráció nem tartalmazza.

Ez a gyászbeszéd 1675-ben Bécsben is megjelent Kéry János orációinak gyűjteményes kiadásában (vö. RMK III 2686).

Budapest *Nat* ⊕ – Budapest *Univ* ⊕ – Wien *Nat* ⊕
Olim: Akad (Budapest)

Kéry János: Regentis imago sive oratio... Nagyszombat 1669. = **Appendix 246**

3584

KÉRY János: Virtvs post fata svperstes, ... domini Georgii comitis Erdeody de Monyorokerék, Montis Claudij comitis perpetui, sac. caes. regiaeq(ue) maj. consiliarij, camerarij nec non praesidij Capronczensis certorum equitum capitanei etc. elogio fvnebri proposita in aede sacra Klaineczensi patrum ordinis seraphici a ... patre fratre I o a n n e K e r y , ordinis S. Pauli primi eremitaе, aa. ll. et philosophiae, nec non ss. theologiae doctore ac praelibati ordinis ... patris prioris generalis socio et secretario, anno Domini MDCLXIX. mense Januario die VII. Tyrnaviae (MDCLXIX) typis academicis, excudebat Marthaeus [!] Byller.

A⁴-C⁴ = [12] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1205 – Čaplovič 2035

Katolikus gyászbeszéd. – A gyászbeszédet Kéry János pálos szerzetes, a rend generálisának titkára mondta el a klanjeci ferences templomban 1669. január 7-én gróf Erdődy György temetésén. A címlap háta üres. *Oratio* címmel következik ezután a külön részekre nem tagolódó beszéd (A₂a–C₄b).

Erdődy György császári és királyi tanácsos, kaproncai kapitány halálának pontos ideje nem ismeretes. A gyászbeszédben Kéry a család nagynevű őseit dicsőítette, akik Magyarország, Dalmácia, Horvátország és Szlavónia történetében jeles szerepet játszottak, és kivették részüket a törökellenes harcból is. Az elhunyt erényei közül pedig tudását, kegyességét, bőkezűségét és igazságosságát emelte ki.

A gyászbeszéd 1675-ben Bécsben is megjelent Kéry János orációinak gyűjteményes kiadásában (vö. RMK III 2686).

Budapest *Univ* ⊕ – Szombathely *Dioec* ⊙
Olim: Akad (Budapest), Pesti ref. coll.

3585

KÉT egő lampas: Szent Loyola Ignatz, Jesus tarsasaganak kesdője (!) es Szent Xaverius Ferencz, azon Jesus tarsasagabol indiai apostol tisztességére deákbúl magyarra fordittatot áitatosságok es imádságok, mellyeket maga költségén leg-elsőbe(n) ki nyomtattatott ... Monyorokeréki Erdődi Borbala asszony, ... Czobor Adam ... házasa társa. ... Nagyszombatban 1669 az Academia böttüivel Byller Máthé.

A¹²-H¹² I¹¹⁺¹ = [8] + 205 pag. – 12^o – 1 ins., orn., init.

RMK I 1090 – Čaplovič 2036

Katolikus imádságok. – A címlap hátán az Erdődy család címere látható. Ezután következnek a *Nagyszombati könyvnyomtató* aláírású ajánlólevél *Erdődi Borbala asszonynak, ... Czobor Adam ... házastársának* (A_{2a}–A_{4b}). A főresz két nagy egységből áll: az elsőben Loyolai Szent Ignáchoz, a szülőanyák védőszentjéhez kapcsolódó könyörgések olvashatók: [1] *Sz. Loyola Ignatz officiuma* versben. Kezdő sora: *Hív szolgálai Szent Ignácnak* (1–22) – [2] *Sz. Ignatz óhajtási* versben. Kezdő sora: *Szeretlek téged Istenem* (22–23) – [3] *Sz. Ignatz litániája* (23–30) – [4] *Szent Ignatz képe előtt mondandó imádság* (30–33) – [5] *Más imádságok Sz. Ignatzhoz a Jesus szerelmes nevének buzgó szeretetért* (34–38) – [6] *Azon szenthez ajánló imádság* (38–42) – [7] *Nehézkes asszonyok ájtatossága Sz. Ignáthoz, midőn szüléseknek ideje elközelgett* (42–46) – [8] *Más imádság* (46–48) – [9] *Sz. Ignáthoz kedves imádsága, melyet minden nap az Oltári Szentség előtt elmondott* (48–49) – [10] *Az emberi akarattal isteni akarral való egyesítése Szent Ignáthoz tanítása szerint* (49–53) – [11] *Hetedik Sándor pápa imádsága, egy szent Ignáthoz követője által öszverendeltetett* (53–58). A második rész Xavéri Szent Ferenchez, a halálos ágyukban nyomorgatottak megsegítőjéhez kapcsolódó imádságokat tartalmaz: [12] *Szent Xaverius Ferencz officiuma* versben. Kezdő sora: *Ferenc, világ dicsősége* (59–84) – [13] *Szent Xaverius Ferencz szerelmes lelkének buzgó óhajtási* címen verses könyörgés (85–86). Incipitmutatóra utaló kezdő sora: *Ó Istenem! tiszta szívből* – [14] *Szent Xaverius Ferenczhez litánia, melyet ... chiliái Sz. Jakabi püspök ... spanyol király tanácsa, Villaroel Gaspar ..., hogy ... a földindulástól öszvehánt kórakás közül kiszabadult ..., fogadásból bizonyos napokon elmondott* (86–94). – [15] *Ájtatos imádság Szent Xaverius Ferenczhez minden lelki és testi nyavalyákban* (95–96) – [16] *Szent Xaverius Ferencz imádsága, a pogányok, eretnekek és bűnösök megtéréséért sokszor gyakorlandó* (97–98) – [17] *Indiai apostolhoz, Szent Xaverius Ferenczhez hetednap ájtatosságok a boldog kimúlásnak ... megnyeréséért* (99–167) – [18] *Szent Xaverius Ferenczhez más kilenced-napi ájtatosságok* (167–201) – [19] *Ájtatos imádság Szent Xaveriusához* (201–205).

Részleges szövegkiadás: RMKT XVII/15B 42–43, 450–453, 486–489, Holl Béla.

A kiadványt Holl Béla ismertette (RMKT XVII/15B 42–43). A verses részletek kritikai kiadását magyarázó jegyzetek között az 1668-ban Nagyszombatban kiadott *Manuale Sodalitatis Beatae Virginis Visitantis* című imádságoskönyvből közölte azok eredeti latin szövegét (3473, 368–375, illetve 381–395), és ismertette verstani jellemzőiket (RMKT XVII/15B 453–457, 489–495). A kötetbe felvett, Caspar de Villaroel chiliái püspöktől származó Xavéri Szent Ferenc-litánia eredeti latin szövege 1663-ban önálló nyomtatványként jelent meg Nagyszombatban (3119).

Gajtkó István értékelése szerint „egyszerű, könnyen érthető stílusú, jó verselő volt az isme-

retlen jezsuita fordító.” (A XVII. század katolikus imádságirodalma. Budapest 1936, 49).

A sátoraljaújhelyi pálos kolostor könyvtáráról 1786-ban készült kézírásos jegyzékben a következő tétel olvasható: „Lampas ardens. Ignatii de Lojola. Tyrnaviae 1669. 8r.” (Adalékok Zemplén Vármegye Történetéhez 1910: 244, Visegrádi János). A nyomtatási hely, év és a formátum egybeeséséből nyilvánvaló, hogy a könyvnek csak a megnevezése latin a korabeli katalizálási szokásoknak megfelelően, valójában e magyar nyelvű munkával azonos (vö. Pozsony 1640, 1850, Lőcse 1649, 2271, **Appendix 205**). Ezt támasztja alá az is, hogy a kötet ma fellelhető egyetlen példányának címlapján a *Monasterii Ujheliensis* bejegyzés olvasható, így minden bizonnyal ez a példány volt egykor a sátoraljaújhelyi pálos kolostor tulajdonában.

A könyv a címlap tanúsága szerint Erdődy Borbála költségén jelent meg.

Cf. 3119, 3473, –

Budapest Univ ①

Lampas ardens. Ignatii de Lojola. Tyrnaviae 1669. – Vide 3585

3586

LANDOVICS István: Thesavrvs absconditvs in agro: Az az a ... groff Erdeödi familianak egyik kincse, ... moniorokeréki groff Erdeödi Adam, Montis Claudii, Varasd vármegienek fő ispánia, romai csásarnak es ... koronás királiunknak bejáróia, petrinyei vég-helynek fő capitánya illendő tisztességgel a' ... szepesi captolomban el temettet és érdemlet dicsérettel tulaidon jo cselekedeti tündöklő fenjességében temetése fölöt ki mutatot kincs, p. Landovics Istvan jesuita által, anno MDCLXVIII. 9. Octobris. Nagyszombatban 1669 az Acedemiai [!] betűkkel Byller Mathe.

A⁴ B⁴ C² = 20 pag. – 4^o – 1 ill., init.

Sztripszky I 2066/273 ← MKsz 1879: 25 – Čaplovič 2037

Katolikus gyászbeszéd. – A halotti orációt Landovics István jezsuita tartotta gróf Erdődy Ádám temetésén 1668. október 9-én a szepesi káptalanban. A címlap hátára két bibliai idézetet nyomtattak latinul és magyarul, közöttük egy Memento mori-fametszet látható (2). A bibliai textussal kezdődő, az Erdődy család és az ifjúkorban elhunyt Erdődy Ádám dicséretére mondott beszéd nem tagolódik külön részekre (3–20).

Landovics István (1635–1690) 1652-ben Győrött lépett be a jezsuita rendbe. Grazban végezte filozófiai, majd soproni, győri tanítás után teológiai tanulmányait is. 1666-tól már Magyarországon hitszónok, legtöbbször Nagyszombatban, de Sopronban és Győrött is működött. Hittérítő is volt Moldvában és a Havasalföldön. 1668-ban, amikor ezt a halotti beszédet a szepesi káptalanban elmondta, a kassai jezsuita kollégium hitszónoka volt. Halotti és különböző

egyházi beszédei maradtak fenn mind nyomtatásban, mind kéziratban.

Az elhunyt gróf Erdődy Adám, Erdődy Imre és Forgách Éva fia, Varasd vármegyének örökös főispánja és petrinyei kapitány volt. 1668. február 24-én halt meg, 22 éves és 9 hónapos korában.

A Nemzeti Múzeum könyvtárának példányát bibliográfiailag először a Magyar Könyvszemle közölte (1879: 25), ezt az adatot vette fel Sztripszky Hiador is bibliográfiájába (Sztripszky I 2066/273).

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① – Pannonhalma ①

3587

COMENIUS, Joannes Amos: Joh. Amos Comenii Orbis sensualium pictus trilinguis, hoc est omnium fundamentalium in mundo rerum et in vita actionum pictura et nomenclatura Latina, Germanica et Hungarica, cum titulorum juxta atq(ue) vocabulorum indice. – Die sichtbare Welt in dreyen Sprachen, das ist aller vornehmsten Welt-Dinge und Lebens-Verrichtungen Vorbildung und lateinische, deutsche und ungarische Benamung, samt einen Titel- und Wörter-Register. – A' látható világ háromféle nyelven, az az minden derekassab ez világon lévő dolgoknak és ez életben való tselekedeteknek le ábrázolása és deák, német és magyar megnevezése a' fellyül való írásoknak és szóknak laystromával. Noribergae MDCLXIX sumtibus Michaelis et Joannis Friderici Endteri.

)(⁶, A⁸-U⁸ X² X⁸-Z⁸, Aa⁸-Cc⁸ Dd⁴ Ee⁸-Gg⁸ = [12] + 215 [recte 315] + [159] pag. – 8° – Mult. ill., orn., init.

RMK I 1091 – Kurt Pilz: J. A. Comenius: Die Ausgaben des Orbis sensualium pictus. Eine Bibliographie. Nürnberg 1967, 115–117. – VD17 12:130858F

Illusztrált iskolai enciklopédia. – A címlap hátán ószövetségi idézet olvasható magyar nyelven. Ezt követi az ajánlás, amely szerint *Spei posteritatis adolescentibus*, név szerint 27 soproni és három ruszti ifjúnak: *Johanni Török, Wilhelmo Artnero, Georgio Török, Johanni Dobnero, Leopoldo Artnero, Tobiae Serpilio, Johanni Carolo Schulero, Danieli Török, Abrahamo Török, Johanni Serpilio, Abrahamo Sobitschio, Georgio Philippo Pochio, Matthiae Langio, Christophoro Sobitscio, Johanni Endresio, Christophoro Kampelio, Georgio Kramerio, Leopoldo Sartorio, Ferdinando Dobnero, Paulo Sartorio, Sigismundo Serpilio, Emanueli Böhmio, Georgio Schönbergero, Wolfgango Artnero, Johanni Reichardo Fautori, Nicolao Hackelbergero, Johanni Krampffelio, Sempronensibus et Stephano Gagrieli, Stephano Hadero, Samueli Natelio, Rustensibus Hungaricis, dignum hunc magni Comenii nomine libellum, uberrimo ingenuae juventutis compendio, lingua vernacula redditum consecrat M. U. R. ()_(2a-b). Majd az *Elöljáró beszéd* következik, amely a könyv pedagógiai alapelveiről és helyes használatáról tájékoztatja az olvasót ()_{(3a-)(6b)}. Alatta Jézus Sirák fia könyvéből származó bibliai idézet, valamint az altdorfi egyetem diákja, *Johan-Andreas Dobner i. u. s.* latin nyelvű üdvözlőverse olvasható ()_(6b). A háromnyelvű belső címlappal kezdődő főrész*

CL [recte 151] tematikus részre, valamint *Megszólításra* és *Berekesztésre* oszlik (1–215 [recte 315]). A *Megszólítás* része az a szimbolikus ábécé, amely a betűket egy-egy állat fametszetes ábrázolásával és hangjának jelölésével szemlélteti. A legtöbb témakör két lapot foglal el, néhány kivételtől eltekintve, amelyek négylapnyi terjedelműek. Ezek szerkezete a következő: legfelül a tárgyalt kérdéskör háromnyelvű megnevezése, majd fametszetes szemléltető ábrázolása látható, ezt követik a képre és a témára vonatkozó szavak és mondatok három oszlopba szedve, amelyek közül az első latin, a második német, a harmadik magyar nyelvű. A III. Az Éghez tartozó ábra (10) a többtől eltérően külön van beragasztva, és két részből áll. A külső, nagyobb, középen üres korong elforgatásával lehet szemléltetni az ég forgását. A főrészt követi a címek ábécérendbe szedett mutatója három nyelven: *Index titulorum* (U₆b–U₇b) – *Titelregister* (U₇b–U₈b) – *A titulusokra való lajstrom* (X₁a–X₂b). Ennek végén a záródísz alatt német nyelvű könyvkötői utasítás található, amely ennek, a következő füzethez hasonlóan szintén „X”-szel jelölt levélpárnak az „U” füzet után való helyezéséről rendelkezik (X₂b). A kötet második részét a tematikus részben előforduló szavak jegyzéke teszi ki három nyelvre bontva: *Index vocabulorum* (X(bis)₁a–Aa₄b) – *Wörterregister* (Aa₅a–Dd₄b) – *Szókra való lajstrom* (Ee₁a–Gg₇a). A lajstrom utolsó levelének háta üres. A kötetet a *Mendae Hung. interpretatione sic emendandae* című hibajegyzék zárja (Gg₈a).

Az *Előjáró beszéd* és a mű néhány lapjának hasonmása megjelent: Comenius Magyarországon 10–18 t. Képeinek hasonmása és magyar szövegének kiadása: Johannes Amos Comenius: *Orbis sensualium pictus* – A látható világ. Szerk. Geréb György. [Bp] 1959, 61–311.

E kiadvány Comenius *Orbis Pictus*ának első, magyar nyelvű változatot is tartalmazó kiadása. A fordítás készítője magát az ajánlás végén *M. M. U. R.* monogrammal jelöli. Bakos József értelmezése szerint az utolsó két betű arra utal, hogy *Ungarus Rustensis*, azaz „ruszti magyar” volt. Véleménye szerint ezt bizonyítja a szöveg nyelvjárásának vizsgálata is. Feltehetően Altdorfban élt, illetőleg tanult. (A Sárospataki Református Kollégium. Szerk. a Tiszáninneni Református Egyházkerült Elnöksége. Bp. 1981, 68).

A művet részletesen ismertette a magyar szövegkiadás bevezetőjében Geréb György (ld. szövegkiadás 7–56), részletesen leírta bibliográfiájában Kurt Pilz (J. A. Comenius: Die Ausgaben des *Orbis sensualium pictus*. Eine Bibliographie. Nürnberg 1967, 115–117). A munkára vonatkozó megállapításait és a korábbi szakirodalmat Bakos József foglalta össze (A Sárospataki Református Kollégium. Szerk. a Tiszáninneni Református Egyházkerült Elnöksége. Bp. 1981, 67–70).

E nürnbergi kiadás pusztán latin nyelvű próbanyomata 1653-ban készült Patakon (2484). A háromnyelvű *Orbis pictus* ebben az évszázadban jelent meg még 1684-ben Szebenben (Sztripszky I 2115/322), 1685-ben Lócsén (RMK I 1339) és 1698-ban Kolozsvárott (RMK I 1523), majd a következő századokban számos alkalommal. Magyar szöveget tartalmazó két- és négynyelvű kiadásairól ld. Kurt Pilz fentebb idézett bibliográfiáját (54–62). A munka magyar nyelvű változatot nem tartalmazó kiadásait az RMK III Pótlások sorolja fel.

Budapest Acad ②* – Budapest Nat ① – Lüneburg ① – Martin Nat ② – München Nat ① – Pannonhalma ②*

Cf 2484; –, →

3588

[1] CZEGLÉDI István: Enochnak Istennel való minden-nap-ijárása [!]. Az az: ama' ritka példájú fejedelmi embernek, ... gróf Rhedei Ferencz uramnak, Maramaros örökös urának, s-néha-i hires Bihar vármegyének fü-ispán-nyának halál által meg-hidegedet teste, minek előtte szomorú s gyászban bé-borult udvarátul meg-indittatnék az Huszthi vár-ban való el-takarításra; ... ur-i, s-ur-aszony-i és más tekintetes személyek s- egyházzai rend-ekelőt [!] az udvarháznál elől-beszélgetet; de annak utánna sokkal meg-jobbitott és a' keresztyén léleknek lelki szükségére ajánlot s-ki-adott Cegledi Istvan, az Helvetica confessio-t tisztán valló Cassa-i szent gyülekezetben a Christus evangeliumának méltatlan sáfár-a. – [2] (PÓSAHÁZI János: (Sermo panegyricvs in obitum et laudes ... comitis d. d. Francisci Rhedei, authore et declamatore Johanne Posahazi, a. l. m.) Patachini anno (MDCLXIX) [typ. principis].

(?)⁴ (??)⁴, A⁴-T⁴ V¹ X⁴ Y⁴ = 162 [recte 170] + [16] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 1093 – RMK II 1221

Református gyász- és dicsőtő beszéd magyarul és latinul. – A címlap hátán bibliai idézetek olvashatók. Czeglédi István ajánló levele, vagy a fejléc szerint: *Sírást enyhítő levél* dátum és aláírás nélkül szól *Gróf ... Rhedei Ferenc ... özvegyének, ... Bethlen Drusina asszonynak...* (3–7). A *szomorú pompán* részt vevő úri rendeket, igaz hazafiakat, a gyászoló özvegyet és Máramarost megszólító *Készítő beszéd* (9–14) és a *Halott felett való könyörgés* (14–16) szolgál a halotti prédikáció bevezetőjéül, amelyet Czeglédi István, kassai magyar református lelkész mondott el Huszton, gróf Rhédey Ferenc máramarosi főispán temetésén. A gyászbeszédben (bibliai textusa, azaz *Felvett lecke* Zsid. 11: 5 Enoch haláláról) Czeglédi István az igaz üdvözítő hitről és a hívő ember útjáról ad tanítást (17–147), s azt a prédikáció végén, az *Applicatioban* az *Istennel járó második Enochr*a, Rhédey Ferencre alkalmazza (148–162 [recte 170]). Ezután következik külön címlap nélkül, folytatólagos füzetjelzéssel Pósa-házi János fent idézett című latin nyelvű dicsőtő beszéde az elhunytól (X_{1a}–Y_{4b}).

Gróf Rhédey Ferenc, Bihar és Máramaros vármegye örökös főispánja, volt erdélyi fejedelem temetése 1667. november 20-án Huszton volt (vö. 3482). Czeglédi prédikációjában a temetés körülményeit, időpontját már nem említette, feltehetően azért, mert hosszabb idő telt el az esemény és műve kinyomatása között. Erre ő maga is utalt a címben (...*annak utánna sokkal megjobbitott és ... kiadott*). A címlapon lévő kronosztichon a nyomtatás éveként az 1669-es esztendő-t adja.

A szokásosnál jóval nagyobb terjedelmű gyászbeszédet Czeglédi a Bethlen Druzinához szóló ajánlólevelében *elmélkedésnek* nevezte, amely az özvegy akaratából jelenik meg (6), a szövegben pedig *igaz idvezítő hit felől való traktán*nak, amely nemcsak halotti pompára, hanem az egész magyar keresztyénségnek lelki orvosságára, vigasztalására szolgál (103–104). Részletes elemzését ld. Luffy Katalin: *Változatok a temetési beszédre*. In: *Mindennemű dolgok változása*, szerk. Gábor Csilla. Kolozsvár 2004, 142–146 és 151–153.

A nyomtatványban az „I” és „K” jelű füzet ugyanazt a lapszámozást kapta, ezért a számozott lapok száma a ténylegesnél nyolc lappal kevesebb.

A kiadvány második részét Szabó Károly önálló számon vette fel bibliográfiájába, megjegyezte azonban, hogy nem önállóan, hanem Czeglédi István halotti beszédének mellékleteként jelent meg (RMK II 1221). Szabó megállapítása szerint Czeglédi István beszédével egy kötetben jelentek meg Szántai Poóts Istvánnak, Görgői P. Pálnak és Eszéki T. Istvánnak Rhédey Ferenc halálára mondott halotti prédikációi is (3479, 3482). Az említett beszédek 1668-as keltezésűek, önálló fűzetjelzésük és lapszámozásuk van, ezért ezeket a sárospataki nyomda önállóan jelentette meg. Valószínű azonban, hogy a maradék példányokat Czeglédi prédikációjával együtt is forgalomba hozták.

Cf. 3479, 3482, –

In 13 bibliothecis 19 expl. – Bratislava Acad – Budapest Acad, Nat. Univ – Cluj-Napoca Acad, Univ – Debrecen Ref – Sárospatak Ref – Szeged Univ – Târgu Mureş

3589

MISKOLCI SZENCI János: Együgyü has[zno?]s tanacs[la[s], avagy javallo magyar oratio, mellyet az egész Magyar Országban el-széledett, igaz apostoli vallásban meg-öröködött reformatusoknak ecclesiájiban lévő, de sok helyeken többire majd örök arvaságra menendő keresztyéni scholáknak, gymnasiumoknak meg-éppítettéseknek és ujjobban helyre állattatásoknak fel-indítására s-buzditására, illy formában szerkeztetvén minden buzgó lélek eleiben terjesztett és Saáros-Patakon 1669. feb. 6. celebrált [?] közönséges szent synatnak idejére alkalmaztatott Miskolczi Senczi Janos, az ekessen szollásnak ... együgyü tanítója. Nyomtatattott az hires Saaros-Pataki Reformata scholának betűjével 1669 Rosnyai Janos által.

A⁴-C⁴ = [2] + 22 pag. – 4^o – Init.

Pedagógiai beszéd. – E bibliográfiailag eddig ismeretlen nyomtatvány egyetlen példánya újabban került elő Sárospatakon. Kissé sérült címlevelének hátlapján a szerző *tekintetes ... Katai Fefrenc uramnak, ... Torna és Aba-uj-vár [megyé]knek ... assessorának, ... az hires saáros-pataki orthodoxa scholának ... patronusának* címezte szöveg nélküli ajánlását. A *Javallo magyar oratio* című beszédét 1669. február 6-án, a sárospataki zsinat alkalmából mondta el. Benne iskolák és gimnáziumok létesítését sürgeti Magyarországon. Az *oratio* fő részeire a marginon utal a szerző: (*Exordium, Propositio, 1–3 Argumentum, Peroratio*). A szövegben előforduló verses részek incipitei a következők: 3. lap: *Csak nem üres fejünk* – 5: *Ezt nekünk fundálták mi régi eleink* – *Nem plántáltak hires scholákat atyáink* – 6: *Mert nincs köztünk Minós királynak leánya* – 18: *Oh szerencsés nemzet!* – 19: *Az mely ritka madár nálunk fejr holló* – 22: *Ha az tudománynak hires mecoenasi.*

Miskolci Senci János életéről mindössze annyi ismeretes, hogy 1664. december 19. és 1669. február 22. között a pataki iskola etymologia- és retorikatanára volt. Onnan Miskolcra távozott (Hörscsik Richárd: A sárospataki Református Kollégium diákjai 1617–1773. Sárospatak 1998, 103). Ez az egyetlen ma ismeretes, nyomtatásban megjelent munkája. Pedagógiai beszédét

részletesen elemezte Luffy Katalin („Temető Jajjokban kezdtem én.” Beszédmód és íráshasználat az erdélyi fejedelemsválság idején. PhD értekezés. Debrecen 2008, 117–123).

Az impresszumokban általában fejedelmi nyomdának nevezett pataki tipográfiát itt a református iskola nyomdájaként említik.

Budapest Nat cop. – Sárospatak Ref ©*

Némethi Mihály: Igazság próbaköve. 1669 Patak. – Vide 3483

3590

(PÓSAHÁZI János): Görtsös bot amaz détzeges fekete Bonasusnak a' há-tára, mellyel vtólbi szilajkodása tétúl meg-egyengettetik. [Patak 1669 typ. principis].

A⁴–M⁴ N³ = [2] + 100 pag. – 4° – Orn., init.

RMK I 1073

Református vitairat. – A címlap hátán bibliai idézet olvasható. Az első számozott lapon minden külön bevezetés és cím nélkül a § 1. *Újság lehet nálad újságban gyönyörködő olvasó, hogy megellett amaz híres neves fekete Bonasus (A₂a) szavakkal kezdődik a főrész (1–100). Az utolsó lapon Errata, azaz néhány sajtóhiba felsorolása zárja a kiadványt (100). A vitairat szövege 113 paragrafusban Pósaaházi János, sárospataki professzor válaszát tartalmazza Sámbar Mátyás jezsuita professzor A három üdvösséges kérdésre a luther- és kálvinista tanítók, mint felelnek? ... X, ut tök című könyvének második részére (Kassa 1667, 3347), amelyben Sámbar Pósaaházinak 1666-ban ugyancsak Patakon nyomtatott munkájával A három kérdésre való summás választételnek ... megerősödésével (3310) vitázott.*

E mű címlapja nem tünteti fel szerzőjének nevét, de szövegéből több helyen is teljesen egyértelműen kiviláglik, hogy Pósaaházi János írta (pl. 6. és 7. §). A cím szövege Pósaaházi feljebb említett *Megerősödésére* utal vissza, tudniillik ebben illetve először a *Bonasus* gúnynévvel Sámbar. A *Görtsös bot* igen durva, gunyoros, főként Sámbar személyét támadó vitairat, amelyet Pósaaházi azzal indokol, hogy Sámbar mondanivalójának magvát *immár egyszer s más-szor is kibocsátatott könyvecskékből teljesen eltapodtuk... Azért a tökös könyvnek csak a heréjét metszem ki, ... azokat a dolgokat, amelyekkel legmérgeesebben keresztényi hitünket gyűlöltetni és magamat in particulari látatitk mardosni a szilaj Bonasus (2). E mű a 74–80. lapon részletesen ír a Sárospatakon korábban lezajlott szóbeli hitvitákról is.*

A kiadványt már Szabó Károly is a pataki műhely termékei közé sorolta (RMK I 1073), álláspontját a tipográfiai anyag vizsgálata megerősítette (MKsz 2005: 397, V. Ecsedy Judit). A nyomtatás évének pedig a munka több példánya (Pápa, Lugossy) egykorúnak látszó kéz-írás bejegyzése alapján 1668-at tartotta (RMK I 1073). V. Ecsedy Judit ugyancsak 1668. évi nyomtatványként vette számba e vitairatot (MKsz 2005: 397 és 407). Valószínűbbnek látszik azonban az 1669. évi megjelenés. Az bizonyos, hogy Pósaaházi hideg időben írta könyvét: *mikor ezt írtam a téli zúzmaráz miatt ... homályosak voltak ablakomnak kristályüvegei* (42. lap; vö.

még MKsz 1881: 335, Révész Kálmán). A fennmaradt adatokból arra lehet következtetni, hogy ez nem az 1667/68-as, hanem az 1668/69-es télen történt. Művének keletkezéséről ugyanis még a következőket írja Póсахázi: *amely feleletünket a Tökös könyvnek (vagyis Sámbar 1667-es X, ut tökének, 3347) születése után egy vagy két hétre Sámbarnak kiadhattuk vala, csakhogy a bányászlegényekkel együtt akartunk járni* (99). Matkó István *Bányász csákányának* kézirata 1668. május 24-én készült el (vö. 3481), és impresszuma szerint még ebben az évben megjelent, de teljes kinyomtatásához bizonyára még jó néhány hónapra szükség volt. Úgy tűnik, hogy Póсахázi csak ezután kezdett hozzá a *Görcsös bot* megírásához, mivel abban több helyen is kész munkaként említi a *Bányász csákányt* (2, 37, 62). Sőt a 28. lapon Sámbar Mátyás *A régi római ... hitnek próba köve* című munkája (3525) lapszámozására is pontosan utal. Erről bizonyosan tudható, hogy 1668. szeptember 25. és 1669. március 13. között jelent meg, de ezen belül is valószínű, hogy 1669 első hónapjaiban. Mindez alapján megállapítható, hogy a *Bányász csákány* munkálataival még 1668 folyamán elkészült a pataki nyomda, és megalapozottan feltételezhető, hogy a vele egyszerre kiadni szándékozott *Görcsös bot* kinyomtatására viszont csak 1669 elején került sor. Ezzel megmagyarázható, hogy a nyomtatás éve miért nincs az impresszumban feltüntetve, ugyanis az 1660-as évek közepének rendkívül gyorsan zajló hitvitáiban (vö. 3283) az 1667-ben nyomtatott vaskos könyvre 1669-ben adott vékonyka válasz túl lassú reagálásnak tűnt volna.

Cf. 2997, 3288, 3289, 3310, 3347, 3481, –, 3515

Budapest *Nat* ① (Lugossy József) ① – Cluj-Napoca *Univ* ① – Dolný Kubín ② – Pápa *Ref* ① – Târgu Mureș ①

Olim: Székelyudvarhelyi ref. koll. – (Sepsiszentgyörgy) Háromszéki Cserey-Muz

3591

PÓSAHÁZI János: Igazság istápjja, avagy olly catechismusi tanítás, mellyben a' keresztyén reformata vallás böven meg-magyaráztatik, és az ellen tusa-kodó fortélyos patvarkodások ellen (jelesben a' mellyeket a nagy Kalauzos könyv helyyel-helyyel elő-állatot) óltalmaztatik: mellyet az együgyü keresztyéneknek magok lelki támogatására irott, és mostan leg-először nyomtatásban ki-bocsátott Posahazi Janos. Saros-Patakon 1669 [typ. principis] Rosnyai.

)o(4,): (2, A4-Z4, Aa4-Zz4, Aaa4-Zzz4, Aaaa4-Zzzz4, A4-Z4, Aa4-Zz4, Aaa4-Zzz4, Aaaa4-Zzzz4, Vvvv4 = [12] + 735 + [1] + 720 [recte 711] + [1] pag. – 4° – 1 ins., orn., init.

RMK I 1096

Református vallási tanítás és vitairat. – A címlapot az Elsevirek *Non solus* feliratú nyomdászjelményének másolata díszíti (vö. MKsz 1989: 126–145, V. Ecsedy Judit). A címlap hátán Szent Ágostontól olvasható idézet latin és magyar nyelven. Ezt követi az *Ajánló levél ... Bornemiszsza Anna fejedelemasszonynak, Erdely Országának ... fejedelmének ... Apafi Mihály ... uram ... házastársának, ... Isten anyaszentegyháza ... dajkjának* ()o(2a–)o(3a). Aláírása:

Nagyságodnak, mint kegyelmes asszonyának szolgálja a lelkiekben Posahazi Janos. Az előszó A kegyes olvasóhoz szól, a végén keltezés Sárospatakon 1669. szeptember 24 ()_(o)(_{3b}-)(_o)_(4b). A tartalomjegyzék címe *Lajstroma a részeknek* ():_(a₁-):_(2b). A főrész négy könyvet foglal magában. (1) *Catechizmusi tanítás. Első könyv, melyben a Szentírásnak mivolta és tulajdonsági megmagyaráztatnak, és a keresztyén reformata vallás ellen való közönséges patvarkodások elhárrítatnak* (1–735). Az utolsó lap hátán: *Eligazítása a derekasabb nyomtatásbéli fogyatkozásoknak, melyek az Igazság istájpjának első könyvében estenek*. Ezután újra kezdődik a füzetjelzés és lapszámozás, amely ettől kezdve a második–negyedik könyvben folyamatos. Ezek címei: (2) *Második könyv, melyben a keresztyéni vallásnak fundamentumos ágazati megmagyaráztatnak* (1–643). (3) *Harmadik könyv, melyben az Istennek tíz parancsolta rövideden megmagyaráztatik* (644–691). (4) *Negyedik könyv, melyben az Úri imádságnak magyarázatja rövideden befoglaltatik* (692–720). Az utolsó lap hátán: *Eligazítása a darabosabb nyomtatásbéli fogyatkozásoknak*.

Pósházi János pataki professzor azért ajánlotta művét Bornemisza Annának, mivel mint *Lorandfi Zsuzsanna fejedelemasszony keze alatt neveltetett* leány, gondviselése alá vette a korábbi dajkától megfosztott, *reformata pataki scholat*. Amint *A kegyes olvasóhoz* intézett előszóból kitűnik, Pósházi munkáját az iskolai ifjúság anyanyelvű katekizálásának és a hozzá tartozó elmélkedéseknek az anyagából, valamint a *Nagy Kalauz-os könyvre (1697) lett* latin nyelvű praelectióiból állította össze, kérdés-felelet formában. Az első könyv eleje, valamint a második–negyedik könyv elsősorban a református tanítás rendszeres kifejtését nyújtja a címükben megadott tárgykörök szerint haladva. Ennek során az egész szövegen végigvonul a katolikus nézetekkel, különösen a Pázmány Péter *Kalauzával* (Pozsony 1637, 1697) folytatott vita. Az erre adott, a könyv címében is bejelentett feleletet azonban főként az első könyv második fele képezi a XIX.-tól a XLII. részig (191–735). Ezekben Pósházi apologetikus, azaz hitvédelmi jelleggel rendszeresen válaszol azokra a *patvarkodásokra*, amelyekkel a *magyar pápisták, a reformata vallást terhelik és gyűlöltetik* különösen a *Kalauz* III. és VII. könyvében (vö. 190).

Pósházi munkáját Szabó Géza méltatta (*A magyar református orthodoxia*. Budapest 1943, 80–83).

Cf. 1059; 1697; –

In 36 bibliothecis 59 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – London *BL* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş

Pósházi János: *Sermo panegyricus in obitum et laudes ... Francisci Rhedei*. Patak 1669. – Vide 3588

3592

SZATHMÁRNÉMETHI Mihály: *Igasság próba kövének nyert peri*, melyben ujjonnan a' reformata ecclesiának a' római apostali hiten fundált ecclesiával való edgyessége erőssittetik-meg, s-a' pápista ecclesiának penig azzal való ellenkezése s ujsága most-is (s-az gönczi chronicából-is) meg-mutattatik,

mellyeknek deliberatuma a' szent Pál igasság proba köve ellen erigált cassai Uj-proba kö-ellen ki-adattatik Nemethi Mihaly, azon igaz apostali hiten épült római ecclesiának edgyik alázatos tanítója által. [Patak] MDCLXIX [typ. principis].

A¹²-L¹² M⁸ = [9] + 270 + [1] pag. – 12° – Init.

RMK I 1095

Református vitairat. – A címlap hátán szentírási idézet olvasható. Az ajánló levél (előfejenben) *Szuhai Mátyás uramnak ..., Aba-Uj Vármegyének főbbik hitves (!) tanácsos assessorának ..., az apostoli hiten épült régi római reformata ecclesiának ... oltalmazójának és Pathai János uramnak ..., Zemplény Vár-megyének érdemes assessorának ..., a tokai (!) ecclesiának ... oszlopának, patrónusimnak* szól (A_{2a}–A_{5a}). Aláírója 1669. július 2-i keltezéssel Sz. Nemethi Mihaly, G[önciensis] s[cholae] m[agister]. A mű törzsének első fele *I.–III. cikkelyben* (1–104), a harmadikon belül *I.–IX. paragrafusban* vitázik Sámbar Mátyás jezsuita *A régi keresztyén hitnek igaz próbaköve* című, 1669-ben Kassán megjelent vitairatának (3525) címszövegével és bevezetésével. A főrész második fele a *Római új próba kőnek I. része* belső címmel kezdődik, és kilenc részben felel Sámbar fenti művére (104–224). A záró fejezetek a következők: *A toldalékról* (224–266) és *Toldalékok* (266–270). A kiadvány végén a sajtóhibák jegyzéke olvasható: *Key. O. a fogatkozásokat így jobbítsd meg!* (M_{8b}).

Szathmárnémethi Mihály életrajzát ld. az egy évvel korábban megjelent *Igazság próbaköve* című munkája leírásában (3483). Az ajánló levél szerint Szathmárnémethi 1669. március 13-án kapta kézhez Sámbar *Igaz próbakövét* (3525), amelyet az az ő korábbi munkája, az *Igazság próbaköve* (3483) ellen írt. Szathmárnémethi nyolc nap alatt készült el ezzel a viszontválasszal, amelyet 1669. március 21-én fejezett be (A_{4a}).

A kiadványt már Szabó Károly is a pataki nyomtatványok közé sorolta bibliográfiájában (RMK I 1095). Véleményét a nyomdai anyag vizsgálata megerősíti (V. Ecsedy Judit megállapítása).

Szabó Károly híradása szerint ez a vitairat 1672-ben Kolozsvárott újból megjelent (RMK I 1131). Ebből a feltételezett kiadásból azonban példány nem ismeretes.

Cf. 3483, 3525, –, →

Budapest *Nat* ① ③ – Cluj-Napoca *Acad* ① – Cluj-Napoca *Theol Prot* ① – Cluj-Napoca *Univ*
② – Satu Mare *Bibl Jud* ①

3593

[1] SZOKOLYAI ANDERKO István [trans.]: Sérelmes lelkeket gyógyító balsamom, avagy lelki próbákban nyavalygó embert vigasztaló könyvetske mellyet belgiomi nyelvből magyar nyelvre fordított Szokolyai Istvan. – [2] (A' Szent Biblianak O testamentomi könyveibül egybe szedegettetett

áhitatos könyörgések, mellyeket belgiomi nyelvből magyar nyelvre fordított Szokolyai Istvan). Patak 1669 [typ. principis].

A¹²-Z¹², a¹² = [3] + 222 + [5] + 339 + [4] pag. – 24° – Orn.

RMK I 1097 – RMK I 1098

Református elmékedések és imádságoskönyv. – E kiadvány Szokolyai Anderko István 1648-ban Leidenben önállóan megjelent két fordítását együttesen tartalmazza (2216, 2217). Az első címlapjának háta üres. Ezután bibliai idézet (A_{2a}-b). Az ezt követő *Lelki balsamom* című főrészt (1–222) teljesen egyezik a korábbi kiadással (2216). Prózaként szedve kétsoros vers zárja a 161. lapon végződő könyörgést. Kezdősora: *Add látnom orcád világát*. Önálló címlappal, de folytatólagos fűzetjelzéssel csatlakozik a bibliai idézetekből összeállított könyörgésgyűjtemény. Címlapja hátán két idézet olvasható a Bibliából. Ezt követi Szokolyai Anderko István *A kegyes Olvasónak* címzett előszava (K_{7a}–K_{8a}). Szövege, miként a főrészt (1–339) tartalma és beosztása is teljesen megegyezik a korábbi kiadással (2217). Csupán az utolsó imádság szövege új. Címe: *az Elmének buzgóságos imádságra való felindítása* (332–339). A nyomtatványt *Mutató táblácska* zárja (a_{10b}–a_{12a}).

Szokolyai Anderko István életéről és munkásságáról újabban Ederics Péter írt (Ungarische Studenten und ihre Übersetzungen aus den Niederländischen ins Ungarische in der Frühen Neuzeit. Frankfurt 2008, 35–72). Megállapította, hogy fordításainak eredeti szövegei a következők voltak: Spranckhuysen, Dionysius: Een balsem voor een siecke ziele. Hoorn 1644 M. Gebrautsz és Leonards, Paulus: Godtselighe ghesetzenden, ut de boechem des Ouden Testaments: T'semen ghebracht door eenen Godtseligen kirchn-dienaer eertijds in den Onderpfaltz,... Kampen 1627.

Cf. (1) 2216; –, →

(2) 2217; –, →

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Debrecen Ref ②* – Sárospatak Ref ①

3594

[1] (KOPCSÁNYI Márton:) Keresztyen imádságos könyvechke, mely á ceremoniaknak és egynéhány hitünk agazatinák (az egygyüek kedvéért) rövid magyarázattyával külömb féle imádságokat foglal magában. A' bodog emlekezetü cardinal Pazmany Peter esztergami eercec engedelméből először 1616., masodszor 1622. esztendőben nyomtattotot; mostan harmadször valamennyi jobbitással és szaporitással. – [2] (A KERESTYENI tudomaninak rövid sommáia. Első resze a hitnek ágazatiról). Pottendorffon MDCLXIX Hieronymus Verdussen.

. . 9, A¹²-M¹² N³ = [18] + 293 pag. – 12° – Mult. ill., orn., init. color.

RMK I 1092

Katolikus imádságoskönyv és katekizmus. – A nyomtatvány teljes egészében azonos az egy évvel korábbi pottendorfi kiadással (3485). Csupán a címlapon módosították a nyomtatás évét, a függelék címlapján maradt az 1668. (M₄a). Az előző kiadásokból változtatás nélkül átvett verses szövegek incipitmutatóra utaló kezdősorai az előző kiadással megegyezően a következők: 49. lap: *Én Istenem és* – 92: *Ó, én szerelmes* – 93: *Mária, malasztnak* – 94: *Istennek boldog* – 95: *Boldog, aki a végső* – 126: *Istenem, mindenek* – 176: *Ó én megváltó*.

Borsa Gedeon feltételezése szerint az imádságoskönyv nyomtatása az 1668. év végére készült el, és a példányok egy részénél a címlap évszámát a nyomtatás közben módosították. Ezek szerint a pottendorfi nyomda 1669 elején még működött (MKsz 1975: 202).

Cf. (1) 1103*! → S 1145A (MKsz 1987: 58); 1666*, 3485, –, →

(2) 860*!, 1259*!, 1665*!, 3485, –, →

Budapest Acad ① – Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

3595

ARTZT, Joannes: Applausus publicus virorum trigae ... Johanni Buringero Psoniensi ... hactenus conrectori ..., Christiano Pihringero Psoniensi .. hucusque [!] subrectori, ministerii orthodoxi adjuncto, ... Danieli Wilhelmo Mollero ... jam subrectori, cum patrio in gymnasio in capessendis docendi muniis supremis partim ordinatim ascenderent, partim tertius recens praeficeretur. ... editus nomine primae classis ejusdem gymnasii auditorum gratulabundorum a Johanne Artzt Leschkirch. Transylv. Sax. Psonii [1669] Gottfriedus Gründer.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1208 – Čaplovič 368

Köszöntő beszéd és versek. – A nyomtatvány abból az alkalomból készült, hogy Johann Buringer mint rektor, Christian Pihringer mint segédlelkész és Daniel Wilhelm Moller mint szubrektor elfoglalták hivatalukat a pozsonyi evangélikus iskolában. A címlap hátán kezdődik Joannes Artzt köszöntő beszéde az első osztály hallgatói nevében (A₁b–B₃b), amelyet hét vers követ. Szerzői a következők: (1) *Christophorus Ludovicus Müllerur [!] Poson. Pan.* (B₃b) – (2) *Johannes Christophorus Burgstallerus Poson. Pan.* (B₃b) – (3) *Johannes Rhot Rügenwald. Pom. Occid.* (B₄a) – (4) *Gabriel Sculteti Szeleceen. Panno.* (B₄a) – (5) *Johannes Lang Järndorf. Pan.* (B₄a) – (6) *Jeremias Pilarik Senic. Hung.* (B₄b) – (7) *Gottofredus Ferberus Cremnic. Hung.* (B₄b).

Joannes Artzt (?–1698) az erdélyi Újegyházon született. Pozsonyban tanult 1669–1670-ben. Ezután beiratkozott a strassburgi akadémiára. 1679-ben Nádpatakon, 1684-ben Brulyán, 1688-ban pedig Szentágotán működött evangélikus lelkészként.

Szabó Károly a Budapesti Egyetemi Könyvtár példányában látható kézírásos 1669-es évszámot a nyomtatott impresszum részeként írta le. A kiadvány azonban év nélkül jelent meg, de Thomas Antonius Thuransky ugyanerre az ünnepi alkalomra készült beszédének valóban 1669 a kiadási éve (3614).

A boroszlói Baumann-officinából érkező Gottfried Gründer 1669-ben alapított nyomdát Pozsonyban, ahol a jezsuita kollégiumi nyomda megszűnése (1652) óta nem működött tipográfia. Gründer neve Pozsonyban utoljára 1673-ban fordult elő, ezután visszatért Boroszlóba.

Cf. 3598, 3601, 3614

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ①

3596

BÜRINGER, Johann: Propempticum, vero suo (eheu!) nomine elegiacum, una cum trochaico, quo ... dn. Eliam Thomam, aa. ll. et philosophiae magistrum nec non poetam laureatum notariumque caesareum publicum, gymnasio Poseniensi Evangelico, cui hactenus viginti scilicet annis et amplius partim docendo profuit, partim regendo, utrobique singulari nominis sui laude praefuit, vale dicentem atque abeuntem testandi amoris et observantiae causa prosequitur, cum corpore non posset m. Johannes Büringerus, ejusd. gymnasii patrii conrector suor et collegarum nomine scriptum et oblatum a. o. r. MDCLXIX. XVII. Cal. Novemb. St. N., qui S. Gallo sacer. Posenii (MDCLXIX) typis Gottfriedi Gründeri.

[]⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1209 – Čaplovič 369

Üdvözlő versek. – A címlap háta üres. A költeményekkel Johann Büringer, a pozsonyi evangélikus gimnázium konrektora búcsúztatta az iskolából mintegy húszévi szolgálat és több évig tartó rektorkodás után távozó Elias Thomaet 1669. október 16-án. A kiadvány egy cím nélküli ([]_{2a}–[]_{3a}) és egy *Trochaicum* című költeményt ([]_{3a}–[]_{4a}) tartalmaz a Pozsonyból ekkor Boroszlóba települő rektor tiszteletére.

Ján Čaplovič Gottfried Gründer, pozsonyi nyomdásznak egy ma már nem található 1669. október 30-án kelt számlája alapján (egykori őrzési helye a pozsonyi evangélikus lyceum könyvtára, egykori jelzete: fasc. K. XXXII. Nr. 43) feltételezte (383), hogy Elias Thomae számára tanúsítványt is nyomtattak: „Testimonium, welches ein Hochlöbl. Kirchen-Convent ertheilet dem ... Herrn Eliae Thomae gewesenenen Rectori des Evangel. Gymnasii zu Pressburg.” Ebből 3 és fél forintért különböző papírra 50 + 25 példányt nyomtatott Gründer, további egyet pedig pergamenre. Amint Ján Čaplovič megállapította a kiadványnak nem címét, csupán tartalmát jelölte meg a számla (383). Nem zárható ki teljes bizonyossággal, hogy valamely evangélikus konvent állított ki tanúsítványt a távozó Elias Thomae számára. Nem valószínű azonban, hogy egy tanúsítványt 76 példányban rendeltek volna meg. Sokkal valószínűbb, hogy a számla Büringernek erre a búcsúztató versére vonatkozott. Büringer ugyanis nemcsak a saját nevében, hanem amint a címben olvasható „collegarum nomine”, vagyis a tanártársak, azaz egy tes-

tület nevében hosszan méltatja Thomae pozsonyi tanári működését, tartalmilag tehát megfelel a számlán leírt műnek.

Ugyanerre az alkalomra Pozsonyban más kiadványokat is megjelentettek, vö. 3599, 3606.

Cf. 3599, 3606

Budapest *Nat* ①

3597

CAMPUS Martius sive institvtiones castrenses, in quibus belli natura, requisita, leges succinte proponuntur, eorum bono, qui militiae nomen dant. Posonii 1669 Gothofredus Gründerus.

A⁸–V⁸ + ? = [1] + 318 + ? pag. – 8°

RMK II 1210 – Čaplovič 370

Hadtudományi értekezés. – A kiadvány *XII Classisra* bontva tárgyalja a háborút általában, a háborúra vonatkozó alapigazságokat, a rendfokozatokat, szól a szükséges pénzről, fegyverekről és ellátásról, a sorozásról és a katonának elszegődtetéséről, a fegyverekről és hadi felszerelésekről, a hadgyakorlatokról, vezényszavakról, végül hosszan értekezik a hadi jogról, számos ilyen jellegű gyűjtemény artikulusait közölve (1–318?). A szövegben előforduló szakkifejezéseknek számos esetben német megfelelőjét is adja.

A név nélkül kiadott mű szerzőjének kiléte és forrásai a rendelkezésre álló adatok alapján nem tisztázhatók megnyugtatóan.

A kiadvány ma ismertes négy példányának mindegyike a 318. lapon a *Regis Svecorum jus militare* fejezet közben, *niver* őrszóval szakad meg, így feltételezhető, hogy a kötet nyomtatását nem fejezték be. Ennek oka azonban ma ismeretlen.

Bratislava *Univ* ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Zagreb *Univ* ①

3598

CARMINA gratulatoria, cum clarissima pariter ac doctissima virorum triga ad novos, et quidem ... m. Johannes Büringerus Poson. ad rectoris, ... m. Christianvs Pihringerus Poson. ... ministerii adjunctus ad conrectoris officii capessendos honores ex ordine ascenderent: ... m. Daniel Gvilielmus Mollerus Poson. in vacantem subrektoris locum recens sufficeretur, oblata a discipulis quibusdam superiorum duarum classium a. o. r. MDCLXIX. mense Novemb. Posonii (MDCLXIX) ex officina Gründeriana.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1211 – Čaplovič 371

Üdvözlő versek. – A címlap háta üres. A versgyűjteményt a pozsonyi evangélikus gimnázium felső két osztályának a diákjai állították össze abból az alkalomból, hogy Johann Büringer az iskola rektora, Christian Pihringer a konrektora, Daniel Wilhelm Moller pedig subrektora lett. A gratuláló versek szerzői: (1) *Johannes Andreas Führnstein, Raikensis Pannon.* (A₂a) – (2) *Carolus Führnstein Raikensis Pannon.* (A₂b) – (3) *Johannes Fridericus Etelius Einoedensis Austrius* – (4) *Johannes Henrici Neosol. Pannon.* (A₃a) – (5) *Andreas Titius Poson. Pan.* (A₃a–A₃b) – (6) *Johannes Gottofredus Simon Niclasdorff. Pannon.* (A₃b) – (7) *Christophorus Jentschius Poson. Pan.* (A₄a) – (8) *Martinus Fabrius Jaurinensis Hung.* – (9) *Andreas Schönberger Poson. Pan.* (A₄b) – (10) *Samuel Burgstaller Poson. Pan.* – (11) *Jacobus Alumnides Tepla Liptov. Hung.* (B₁a) – (12) *Joannes Jacobus Gilligh nobilis Hung. Sz. Györgien.* (B₁b) – (13) *Matthias Kienastius Poson. Pan.* (B₁b–B₂a) – (14) *Andreas Olearius Sepusiens. Hung.* (B₂a) – (15) *Casparus Zaborsky nobil. Hung.* (B₂a–B₂b) – (16) *Martinus Sculteti Zeitensis Hung.* (B₂b) – (17) *Daniel Tinesius Zetnekiens. Hung.*

Ugyanerre az alkalomra még további kiadványok is megjelentek, vö. 3595, 3601, 3614.

Cf. 3595, 3601, 3614

Budapest Univ ①

3599

CARMINA tristia, quibus non sine lacrymis abeuntem a se ... dn. Eliam Thomam, aa. ll. et philosophiae magistrum, poëtam laureatum et notarium publicum caesareum, gymnasiū Posoniensis Euangelici hactenus rectorem ..., praeceptorem optime meritum discipuli et auditores quidam classis primae prosequuntur a. o. r. MDCLXIX. sub finem mensis Octobris. Posonii (MDCLXIX) typis Gottfriedi Gründeri.

A⁴ B² = [6] fol. – 4° – Init.

RMK II 1212 – Čaplovič 372

Üdvözlő versek. – A versgyűjteménnyel a pozsonyi evangélikus gimnázium első osztályának diákjai az iskola rektorát, a szülővárosába, Boroszlóba távozó Elias Thomaet búcsúztatták. A költemények szerzői: (1) *Thomas Antonius Thuransky Thurocio Hung.* (A₁b) – (2) *Andreas Deutscher Siles., Skocov. Duc. Teschin.* (A₁b–A₂a) – (3) *Jacobus Alumnides Tepla Liptov. Hungarus.* (A₂b) – (4) *Elias Thomae, artium liberalium et philosophiae magister ... per anagramma ... Abis (hei!) Posonio Vratislaviam...* címmel írt költeményt *Johannes Georgius Oberland Cremn. Pan.* (A₂b–A₃a) – (5) *Johannes Kleinius Bistriciens. Saxo-Trans.* (A₃a) – (6) *Johannes Artzt Leschkirch. Trans.* (A₃b) – (7) *Andreas Olearius Felka Scepusien.* (A₄a) – (8) *Johannes Stromphius Felkensis Scepusius.* – (9) *Christophorus Ludovicus Müller Poson. Pan.* (A₄b) – (10) *Johann Christophorus Burgstaller Poson. Pann.* – (11) *Daniel Lechner Poson. Pan.* (B₁a) – (12) *Gabriel Sculteti Selecens. Hungarus* (B₁a–B₁b) – (13) *Johannes Lang Jägerndorff. Hung.* (B₂a) – (14) *Jeremias Pilarik Seniciens Hungarus* – (15) *Martinus Sculteti Ceutensis Hungarus* – (16) *Casparus Zaborski de Zabor Thurocio Hungar.* (B₂b) – (17) *Gottofredus Ferberus Cremniciensis Hungarus* – (18) *Daniel Tinesius Zetnekiensis Hung.*

Szabó Károly (RMK II 1212) a nyomtatvány terjedelmét az akkor ismert egyetlen, budapesti egyetemi könyvtári példány alapján 8 számozatlan levélnek tüntette fel. Ez azonban téves,

mert e példány csak hat levelet tartalmaz, és a B₂ levélen már nem olvasható órszó, tehát ott befejeződött a nyomtatvány.

Ugyanerre az alkalomra más kiadványokat is megjelentettek, ld. 3596, 3606

Cf. 3596, 3606

Budapest Univ ① – Dolný Kubín ①

3600

FÜHRNSTEIN, Joannes Andreas – FÜHRNSTEIN, Carolus: Thalassio nuptialis, sacer sponsis ... Michaeli Armbrustero nobili item et matronalibus virtutibus ornatissimae foeminae ... Vrsvlae Rotteriae, viduae quondam Segnerianae, quem faustae gratulationis, debitaeque observantiae causa hendecasyllabis hisce Johannes Andreas et Carolus germani fratres Führnsteinii Posonii exhibuerunt a. ... MDCLXIX. VIII. Cal. Octobres nuptiali. Posonii (1669) Gottfriedus Gründer.

[1] fol. – 325 x 260 mm – Init.

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 374

Lakodalmi vers. – Az egyleveles, plakát alakú nyomtatványon olvasható, kéthasábosan szedett költeménnyel Joannes Andreas és Carolus Führnstein poszonyi diákok köszöntötték Michael Armbrustert, valamint Ursula Rottert, Andreas Segner özvegyét 1669. szeptember 24-én rendezett esküvőjük alkalmából.

A Rajkán született Führnstein testvérektől ezenkívül még egy-egy alkalmi költemény ismeretes (3598(1–2)).

A kiadványt először Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič vette fel bibliográfiájába (374).

Ugyanerre az alkalomra egy másik plakát alakú nyomtatvány (vö. 3604), valamint Joseph Segner édesanyját újabb házasságkötése alkalmából köszöntő verse (3608) is megjelent Pozsonyban.

Cf. 3604, 3608

Bratislava Acad ① – Budapest Nat cop.

3601

GRENITZ, Simon Johann: Honor votivus existentibus promotoribus beneficentissimis, scholaris gravissimis, ... Christophoro Spindlero, ecclesiae scholaeque Evangelicorum Posoniensis inspectore ..., nec non viris ... Davide Titio, ... ministerii Posoniensis orthodoxi, ut et ... conturbemii

per comitatus Poseniensem et Moschoviensem seniore ..., Antonio Reisero, ecclesiasta orthodoxo Posen. ... et supradicti contubernii decano, ... Valentino Sutorio, ecclesiae Posen. ministro ..., ut et viris ... Tobiae Planckenuer p. t. consule, ... Johanne Tolnai p. t. capitaneo, ... Michaele Schremser, ... Johanne Ernesto Auer, ... Michaele Muer, reipubl. Poseniensis senatoribus ... utrisque conventus ecclesiastici Poseniensis Evangelicorum assessoribus ... (virorum trigae ... Johanne Bühringero Posen., aa. ll. m. et hactenus correctori, ... Christiano Pihringero Posen., aa. ll. m. ministerii orthodoxi adjuncto, hactenus subrectori, ... Danieli Guilielmo Mollero Posen., aa. ll. m., cum priores duo ad capessendos novos officii honores ex ordine ascenderent, tertius vero in vacantem subrectoris locum recens sufficeretur, congratulationis ergo dictus et consecratus a. o. r. Cal. 13. Dec. Posenii (MDCLXIX) Gottfriedus Gründer.)
[]⁴ = [4] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1213 – Čaplovič 375

Üdvözlő vers. – A költemény a pozsonyi evangélikus gimnázium pártfogóit köszönti abból az alkalomból, hogy 1669. november 19-én Johann Büringer korábbi konrektor rektorrá, Christian Pihringer korábbi szubrektor segédlelkésszé lépett elő, Daniel Wilhelm Moller pedig felvette a megüresedett szubrektori hivatalt. A nyomtatvány címlapján vannak feltüntetve az egyházi és a világi rendből kiemelt pártfogók: Christoph Spindler, David Titius, Anton Reiser és Valentinus Sutorius, pozsonyi evangélikus lelkészek, továbbá Tobias Planckenuer konzul, Tolnai János városi kapitány és Michael Schremser, Johann Ernest Auer, Michael Muer, Pozsony város tanácsosai. A nyomtatvány hosszú címe csak a címlap hátán fejeződik be. A költemény szerzője a gimnázium III. osztályának tanára, Simon Johann Grenitz ([]_{2a}–[]_{4a}). Az üdvözlő verset kollégái nevében írta alá: *Nomine virorum et collegarum suorum ... Johannis Kusseri, directoris musices et classis IV., ... Tobiae Thyrei classis V., ... Thomae Waltheri succentoris et classis VI., ... Andreae Costicii classis VII., ... Martini Reinhardo classis VIII. a Simone Johanne Grenizio Poseniensi, classis III. praeceptore.*

A pozsonyi születésű Simon Johann Grenitz 1662-től a wittenbergi egyetemen végezte tanulmányait. Hazatérve 1666-tól a pozsonyi evangélikus gimnázium tanára lett egészen 1672-ig, amikor az iskolát elvették az evangélikusoktól. További sorsa ismeretlen.

Szabó Károly még szerző nélkül vette fel a nyomtatványt (RMK II 1213). Az összeállítóra Ján Čaplovič hívta fel a figyelmet (375).

Ugyanebből az alkalomból más kiadványok is megjelentek Pozsonyban (vö. 3595, 3598, 3614).

Cf. 3595, 3598, 3614

Budapest Univ ①

3602

KUSSER, Johann: [1] [Cantus primus concentuum sacrorum...] – [2] Altus concentvum sacrorvm quaternis et quinis vocibus decantandorum opvs

primvm, continens duodecim psalmos et septem magnificat. Concinnatum et in lucem editum a Johanne Kussero, musici chori ad SS. Trinit. direttore. – [3] (Tenor concentvum sacrorvm...) [4] (Bassus continuus concentvum sacrorvm...) [5] (Cantus secundus concentvum sacrorvm...) Posenii MDCLXIX Gottfriedus Gründer.

[A⁴–F⁴ ?]; A⁴–F⁴, []²; A⁴–F⁴; A⁴–F⁴, []¹; A⁴ B⁴, []¹ = [24?] + [26] + [24] + [25] + [9] fol. – 4^o – f, orn., init.

Čaplović 376 – Répertoire international des sources musicales (RISM) A/I/5 K 3074, A/I/12 KK 3074

Zsoltármották és magnificatok szólamkönyvei. – A szólamkönyveket a korabeli gyakorlatnak megfelelően külön-külön nyomtatták. A ma ismeretes szólamkönyveknek [2, 3, 4, 5] önálló címlapjuk van, a címlapok háta üres. Tartalomjegyzékük (*Index*) alapján, ahol az egyes hangnemek C. A. T. B. rövidítésekkel szerepelnek, bizonyos, hogy a zeneműhöz szoprán szólamkönyvet is nyomtattak, ez azonban ma hiányzik. Címe feltehetően [1] „Cantus primus concentuum sacrorum...” volt, és terjedelme valószínűleg megegyezett a tenor szólaméval, mert a *Corollariumban* csak egy zsoltárt (*Nisi Dominus*) tartalmazott. Mivel éppen az első szólam hiányzik, nem tudható, hogy a kiadványnak volt-e közös címlapja is.

A kiadvány 19 zeneművet tartalmaz, amelyből az I–XV. négy, a XVI–XIX. öt hangra íródott. Az egyes szólamkönyvek tartalma:

[2]: I–XII. számozású zsoltárok (zárójelben a zsoltár héber számozás szerinti száma): *Dixit Dominus* (Ps. 110.) – *Confitebor* (Ps. 111.) – *Beatus vir* (Ps. 112.) – *Laudate pueri* (Ps. 113.) – *Laudate Dominum* (Ps. 117.) – *Laetatus sum* (Ps. 122.) – *Nisi Dominus* (Ps. 127.) – *Lauda Jerusalem* (Ps. 147.) – *Credidi* (Ps. 116.) – *In convertendo* (Ps. 126.) – *De profundis* (Ps. 130.) – *Beati omnes* (Ps. 128.). – Ezután következik a XIII–XIX. zenemű, hét *Magnificat*, majd *Corollarii loco sequentes duo concentus additi sunt: Laudate Dominum – Nisi Dominus*. A *Corollarium* második zsoltáránál nem az alt szólam, hanem *Violino I.* hegedűkíséret lett kinyomtatva. Az *Index* után még egy, az *Indexben* nem szereplő *Veni Sancte Spiritus* himnuszt is nyomtattak. Ennek csak alt szólam maradt fenn, bár jelölése szerint Kusser a *III. voc. et II. violin*, három hangra és két hegedűre írta.

A [3], tenor szólamkönyv főrészének beosztása megegyezik az alt szólamkönyvével. A *Corollariumban* csak a *Laudate Dominum* tenor szólamát tartalmazza. Az *Index* a 2–4. nyomtatványban azonos.

A [4], *bassus continuus* (basso continuo, Generalbass) szólam címlapja után a zeneszerző, *Johannes Kusserus musici chori director* Pozsony, 1669. szeptember 30-án kelt ajánlása olvasható (A_{2a}–A_{3a}), amely a következő egyházi és városi személyiségeknek szól: *Christophoro Spindlero, ecclesiae scholaeque Evangelicorum Posonii inspectori ...*, *Davidi Titio ...*, *ministerii Posoniensis orthodoxi ... et ... contubernii per comitatus Posoniensem et Moschoviensem seniori ...*, *Antonio Reisero, ecclesiastae orthodoxo Poson. ... contubernii decano ...*, *Valentino Sutorio, ecclesiae Poson. ministro ...*, *Tobiae Planckenaue p. t. consuli ...*, *Johanni Tolnai, p. t. capitaneo ...*, *Michaeli Schremser ...*, *Johanni Ernesto Auer ...*, *Michaeli Muer, reipubl. Posoniensis senatoribus...* A *bassus continuus* szólam (beosztása: I–XIX. zenemű és a *Corollarium* két zsoltára, majd az *Index*) jelölése szerint *Organo*, tehát egyben orgonatabulatúra is. A 2–4. szólamkönyv egyaránt az A–F ívekre készült.

Az [5] *Cantus secundusban* csak a *Magnificat IV.* második tenor, a *Magnificat V–VII.* második szoprán szólamait nyomtatták. A *Corollarium* két zsoltára közül itt szerepel a *Laudate Dominum* hegedűkísérete: *Violino II.* és a *Nisi Dominum* második szoprán: *Canto II.*, továbbá

a *Violino I.* (az *Index* szerint *Bassetto*) és *Violino II.* szólamai. Terjedelme csak az A–B ívekre és egy számozatlan levélre terjed.

Johann Kusser (1626–1695) Ruszton született. 1649-től Körmöcbányán volt evangélikus segedkántor és tanító, 1655-től Sopronban kántor. 1657-ben lett a pozsonyi Szentháromság-templom kántora egészen 1672-ig, amikor a templomot az evangélikus egyháztól elvették. Ezután 1674-ig Ruszton volt kántor, onnan került Németországba. Stuttgartban lett orgonista, és ott hunyt el.

Kusser egyházzenei művéről, de csak az alt szólamról Major Ervin adott először hírt (MKsz 1925: 151) Gottlieb Gamauf „Ausführliche Geschichte der evangelischen Kirche in Oedenburg” című kéziratosa műve (OSzK Kézirattár, jelzete: Quart.Germ.417) és német zenei lexikonok alapján. A példányból nem ismert nyomtatvány létezését fenntartással közölte, mert Gottfried Gründer csak boroszlói nyomdászként volt előtte ismeretes. A „Deutsches Musikleben in Siebenbürgen” című szebeni kiállítási meghívó (Sibiu-Hermannstadt 1939, Nr. 47.) *Concentus sacri quaterni et quinis vocibus decantandi* címen mutatta be a szebeni Állami Levéltár példányát egészen ritka, csak ott fennmaradt példányként. Erről Richard Rybaric számolt be *Zur Polyphonie in der Slowakei bis zum Ende des 17. Jahrhunderts* című tanulmányában (In: *De musica disputationes Pragenses. II. Praha 1974*, 61, 66). Kusser művét a többszólamú zenének a 17. században Magyarországon is legelterjedtebb nyolc vagy még több hangra, több kórusra írt zeneműveihez képest eltérő, kevesebb szólamot magában foglaló műként jellemezte.

A kiadvány az első, Magyarországon fennmaradt nyomtatott szólamkönyv. Bibliográfiailag először Ján Čaplovič ismertette további példányokkal együtt, s megjegyezte, hogy néhány szólamkönyv nem őrződött meg (Čaplovič 376). A RISM a szebeni Brukenthal könyvtár ma nem fellelhető példányában a soprán, alt, tenor és basso continuo meglévő szólamokat egyaránt jelzi (RISM A/I/5 K 3074); az oxfordi Bodleiana könyvtárra való utalása (RISM A/I/12 KK 3074) azonban téves.

Batrlava *Acad cop.* ③* [3–5] (Sibiu *Mus*) – Budapest *Nat cop.* ③* [2] (Sopron *Mus*) [3–5] (Sibiu *Mus*) – Sopron *Mus* ④* [2]

Olim: Sibiu *Arch* – Sibiu *Mus*

3603

LETZTER Ehren-Dienst der weiland viel-ehr- und tugend-reichen ... Matronen, Fr. Rosinae Langin gebornen Baumgartnerin, deß ... H. Matthiae Langen, der deutsch-evangelischen Gemeine in der königlichen freyen Stadt Oedenburg ... Pfarrherrn wie auch deß hoch-ehrwürdigen, der Augspurgischen unveränderten Confession jenseit der Donau zugethanen Contubernii ... senioris lieb-gewesten Hauß-Ehre, welche den 17. Octobr. dieses lauffenden 1669. Jahrs über der schmerzlichen und ängstlichen Arbeit zur Geburth ihrer Leibes-Frucht, samt derselben ihren Geist Jesu Christo sanfft und selig auffgegeben, und den 20. gedachten Monats darauff Christ-gebrauchlich beerdiget worden ist; auß verpflichtem und ehrn-wol-gemeintem Mitleiden erwiesen und aufgesetzt von denen evangelischen Kirchen- und Schul-Bedienten zu Bösing. Preßburg (1669) durch Gottfried Gründern.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1214 – Čaplovič 377

Német és latin gyászversek gyűjteménye. – A kiadványt Rosina Baumgartnernek, Matthias Lang soproni evangélikus lelkész és esperes feleségének 1669. október 17-én bekövetkezett halálára állították össze evangélikus egyháziak és tanítók Bazinból. A címlap háta üres. A római számozással ellátott gyászversek szerzői: *I. Wohlverdientes Ruhmgedächtniß der seeligen Frauen Langin...* címmel bibliai igére írott költemény az elhunyt keresztfiától, ...*von Christoph Löhnern p. p.* (A_{2a}–A_{3b}) – *II. I. M. W.* monogramos szerző cím nélküli gyászverse (A_{4a}–b) – *III.* latin nyelvű költeményt írt *Georgius Fabricius, minister ecclesiae Bohemico-Evangelicae apud Bazingenses* (A_{4b}–B_{1a}) – *IV. Andreas Richter rector* (B_{1a}–b) – *V. ...seinem ... Gönner ... von Georgio Vörös conrectore* (B_{2a}–b). Végül (6) *Zufällige Zugabe. Grab-Schrift der untadelhaften Frauen Rosinae Langin gebornen Baumgartnerin* címmel olvasható *Johannes Caspar Kesler, der H. Schrift Befl.* gyászverse (B_{4b}).

Rosina Baumgartner soproni lelkészné gyermekágyban halt meg: 1669. október 20-án tették el. Halálára más gyászversgyűjteményt is kinyomtattak, vö. 3565, 3570. A II. vers szerzőjét Ján Čaplovič „Johannes Michael Weber” bazini lelkészként határozta meg (377).

Cf. 3565, 3570

Budapest Univ ①

3604

M. A. F.: Ehe-Verbündnüß, vermög welcher sich ... gegen einander verpflichtet ... Michael Armbruster ... weiland Herrn ... Lands-Palatini, ... Franciscus Wesselini de Hadad etc. innersten angedenckens erstes mahls anderten mahls, aber der ... Haupt-Stadt in Ober-Ungarn Caschau ... königl(ichen) Taffel- und Stadt-Rechts und Gerichtes geschwornor Schreiber etc. Und dann auch ... Ursula Segnerin gebohrne Rotterin, deß ... Andreas Segners, ... Stadt-Richters und Burgermeisters der ... Hautt-Stadt in Nieder-Ungarn Preßburg, wie auch der Evangelischen Kirchen und Schulen daselbst ... Auffsehers ... hinterlassene ... Wittib, den 24. Tag deß Herbstmonats anno 1669. zu sondern Ehren gestellet von M. A. F. Preßburg (1669) durch Gottfried Gründern.

[1] fol – 337 × 260 mm – Orn.

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 373

Lakodalmi versek. – Az egyleveles, plakát alakú nyomtatvánnyal az *M. A. F.* monogram mögé rejtőző szerző Michael Armbrustert – aki korábban az elhunyt Wesselényi Ferenc udvarában töltött be írónoki tisztséget, majd Kassa városának és bíróságának jegyzője lett –, valamint Ursula Rottert köszöntötte 1669. szeptember 24-én kötött esküvőjük alkalmából. A menyasszony Andreas Segner pozsonyi bíró és polgármester, valamint az evangélikus iskola és egyház felügyelőjének özvegye volt. Két, a nyomdai betűk módjára öntött díszecskéből kialakított szívből olvasható (1) a menyasszonynak a vőlegényhez intézett köszöntése *Die adeliche Frau*

Braut gegen ihrem edlen Herrn Bräutigam címmel, – illetve (2) a vőlegény szavai az arához *Der edle Herr Bräutigam gegen seine adeliche Frau Braut* címmel – középen (3) *Beide adeliche Braut Personen Christlich zusammen* című kétsoros vers áll, – végül a lap alján (4) *Glück zurruffender Wuntsch* zárja a köszöntő költeményeket.

A kiadványt először Borsa Gedeon ismertette (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič szerepeltette bibliográfiájában (373).

Ugyanerre az alkalomra egy másik plakát alakú nyomtatvány (vö 3600), valamint Joseph Segner édesanyját újabb házasságkötése alkalmából köszöntő verse (3608) is megjelent Pozsonyban.

Cf. 3600, 3608

Bratislava Acad ① – Budapest Acad cop. – Budapest Nat cop.

3605

REISER, Georg: Oratiuncularum recuperatam valetudinem clarissimi domini rectoris gymnasii Poseniensis Evangelici, m. Eliae Thomae etc. gratulantium altera: nomine rhetorices discipulorum ibidem publice dicta, a. o. r. MDCLXIX. Idibus Junii Gregorianis, a Georgio Reisero Augustano Vindelico. Posenii (MDCLXIX) depinxit Gottfriedus Gründer.

[]⁴ = [4] fol. – 4° – Init.

OSzKÉvk 1961/62: 234 – Čaplovič 379

Üdvözlő beszéd. – Elias Thomaenek, a pozsonyi evangélikus gimnázium rektorának betegségéből való felgyógyulását köszöntötte 1669. június 13-án a retorika osztály nevében az iskola diákja, Georgius Reiser. A köszöntő beszéd a címlap hátán kezdődik és külön részekre nem tagolódik ([]_{1b}–[]_{2b}). A beszéd végén a szerző versre vált át, és így dicséri az orvosok munkáját.

Georg Reiser (1653 körül – ?) Anton Reiser pozsonyi evangélikus lelkész első házasságából származó egyik fia Augsburgban született. A pozsonyi evangélikus gimnáziumban tanult. Mivel 1672-ben száműzött lelkész atyjával az egész család Németországba került, 1672-től a lipcei egyetem filozófia-, majd 1674–1678 között a wittenbergi egyetem teológiahallgatója volt, és később sem tért vissza Magyarországra.

Ugyanerre az alkalomra egy másik üdvözlő beszéd is megjelent (3615).

A nyomtatványt a keszthelyi Helikon Könyvtárnak az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött letéti példánya alapján Fazakas József írta le először (OSzKÉvk 1961/62: 234).

Cf. 3615

Budapest Nat ① (Keszthely)

3606

REISER, Philipp Anton: Vale viro clarissimo ... dn. Eliae Thomae, phil. ac ll. aa. m., p. l. c. et notario publ. caes., gymnasii Posoniensis rectori, olim ... praeceptori suo ... nomine rhetorices discipulorum exhibitum a. ... MDCLXIX. decimo Calend. Nov. a Philippo Antonio Reisero Augustano Vindelico. Posonii (MDCLXIX) imprimente Gründero.

[]⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn., init.

OSzKÉvk 1962: 234–235 – Čaplovič 380

Beszéd. – Ez a kiadvány abból az alkalomból készült, hogy Elias Thomae, a pozsonyi gimnázium rektora visszatért szülővárosába, Boroszlóba. A címlap háta üres. *Vir clarissime* megszólítással következik a pozsonyi gimnázium retorikaosztályának nevében 1669. október 23-án elmondott búcsúbeszéd ([]_{2a}–[]_{4a}).

Philipp Anton Reiser, Anton Reiser pozsonyi evangélikus lelkész fia Augsburgban született. A pozsonyi evangélikus gimnáziumban tanult. Életéről és működéséről további adat nem ismeretes.

A nyomtatványt a keszthelyi Helikon Könyvtárnak az Országos Széchényi Könyvtárban őrzött letéti példánya alapján Fazakas József írta le először (OSZKÉvk 1961/62: 234–235).

Thomae elutazása alkalmából több nyomtatvány is megjelent a pozsonyi nyomdában (3596, 3599).

Cf. 3596, 3599

Budapest *Nat* ⊕ (Keszthely) + cop. (Dolný Kubín) – Dolný Kubín ⊕

3607

SCHEDIUS, Christoph, iun.: Christophori Schedii Modorens. Pannon. ad dnn. patronos, parentem, praeceptores, commilitones valedictoria ann. MDCLXIX. die (...) scholae patriae ... in consessu procerum perorata. Posonii (1669) literis Gottofredi Gründeri.

A⁴ B⁴ + ? = [8 + ?] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1215 – Čaplovič 382

Búcsúbeszéd. – A címlevél hátlapján a szerző *Parenti optimo filius cognominis s. p. d.* ajánlja beszédét, amelyet 12 esztendősen, pontosan meg nem nevezett tanára segítségével készített. A főrész *Titul.* megszólítással kezdődik (A_{2a}). Kiderül belőle, hogy Schedius azért búcsúzik szülőföldjétől, Modortól, mivel Sopronban készül tanulmányait tovább folytatni. A nyomtatvány egyetlen ismert példánya a „B” füzet végével megszakad.

Christoph Schedius valószínűleg fia az azonos nevű modori lelkésznek, aki 1660-ban Lipót császártól nemességet kapott, majd a gyászévtizedben Szászországba menekült. Az ifjabb Schedius 1675-ben Jénában tanult.

Budapest *Nat* ②*

3608

SEGNER, Joseph: Hymens-feur seinem neuen Vattern ... Michael Armbrustern und ... Ursula Segnerin seiner ... Frau Mutter als sie in Preßburg ihr hochzeitliches Ehren-fest begiengen zur schuldigen Ehr-bezeugung angerichtet von Joseph Segnern. Preßburg 1669 durch Gottfried Gründern.

[]² = [2] fol – 2°

Sztripszky II 2604/152 ← MKsz 1890: 271 – Caplovič 381

Lakodalmi köszöntő versek. – A két költeménnyel Joseph Segner köszöntötte édesanyját, Ursula Rotttert, Michael Armbruster kassai jegyzővel kötött újabb házassága alkalmából. Az esküvőt Pozsonyban tartották 1669. szeptember 24-én.

Joseph Segner ezenkívül csupán egy köszöntő vers szerzőjeként ismeretes (vö. RMK II 1263), valamint édesapja halálára írt gyászbeszédben bukkan fel neve (vö. 3610).

A ma ismert egyetlen példányt első alkalommal Horváth Ignác ismertette (MKsz 1890: 271).

A házasságkötés alkalmából két további üdvözlőbeszéd is megjelent Pozsonyban (vö. 3600, 3604).

Cf 3600, 3604

Budapest *Nat* ①

3609

»STEPHANIDES György: Magyar Catechismus, az az Rövid tanítás az Keresztényi Hűtnek fő Agozatirul. Melly most uijobban az hiveknek épületttyekre Thott nyelvből Magyarrá fordéttatot, néhol meg is jobbéttatott, és kibocsáttatott Stephanides György, Posonyi Ecclesiának Thott és Magyar nyelven valo Tanitoja által ez kiseded formában. Es nyomtattatot Posomban Gründer Gottfried által. Anno 1669. 12° 2 ív.«

Szinnyei XIII 25 – Caplovič 378

Evangélikus katekizmus. – E példányból nem ismert mű címét a fenti formában Samuel Wilhelm Serpilius pozsonyi evangélikus lelkész említette Czvittinger írói lexikonához a 18.

század közepén írott kéziratok kiegészítéseiben, amelyet a pozsonyi evangélikus líceum könyvtára őriz (kéziratok gyűjtemény 313. kötet, a 365. lap előtt). A kéziratot nemzeti múzeumbeli másolata alapján Fabó András közölte a Figyelő XVII–XIX. évfolyamaiban 1884–1885-ben. Stephanides művének leírását (uo. XVIII, 1885: 381) ebben a formában vette fel Szinyei József is írói lexikonába (XIII 25). Ján Čaplovič bibliográfiájában viszont a Serpilius-kéziratnak eredeti, az egykori nyomtatványt megbízhatóbban tükröző helyesírásához tért vissza (378). A biblikus cseh nyelvből fordított evangélikus katekizmus eredetije nem volt azonosítható. A cím megjelölése alapján Stephanides nemcsak lefordította a művet, hanem kismértékben át is dolgozta, kijavította.

Stephanides György (?–1672) Patakházán, Nagyszombatban és más hazai iskolákban folytatta tanulmányait. Nagysúmegen, majd Assakürtön és Sopornyan töltött be rektori állást. 1641-ben evangélikus lelkésznek hívták meg Viszokára, később Majtényba, 1662-ben pedig magyar és szlovák lelkésznek Pozsonyba. 1672 tavaszán halt meg. Ez az egy műve jelent meg nyomtatásban.

Testimonium, welches ein Hochlöbl. Kirchen-Convent ertheilet dem ... Herrn Eliae Thomae gewesenenen Rectori des Evangel. Gymnasii zu Pressburg ... Pozsony 1669. – Vide 3596

3610

THOMAE, Elias: Cupressus funerea, sive luctus gymnasii Poseniensis super obitu ... domini Andreae Segneri in libera regiaque [civitate] Posenio quondam judicis consulis et inspectoris etc., viri dum viveret suspiciendi, ab excessu vero desideratissimi, quem funebri oratione expressit Elias Thomae. Posenij [1669?] literis chalcographicis depinxit Gottfriedus Gründer.

A⁴–D⁴ E² = [18] fol. – 2° – Init.

RMK II 1216 – Čaplovič 384

Evangélikus gyászbeszéd és gyászvers. – A halotti beszédet a pozsonyi evangélikus gimnázium rektora, Elias Thomae mondta el az iskola gyászünnepe során, meg nem nevezett időpontban Andreas Segner volt pozsonyi bíró, tanácsos és iskolai felügyelő emlékére. A címlap hátán *Elias Thomae* az elhunyt fiát, *Adolescentem ingenuum Josephum Andreae f. Segnerum...* atyja erényeinek gyakorlására ösztönözte és neki ajánlotta beszédét. Thomae ókori görög és római példákkal színesítve méltatta az elhunyt érdemeit (A_{2a}–E_{1b}). A nyomtatvány végén ugyancsak tőle *Elogium* is olvasható (E_{1b}–E_{2a}).

Az elhunyt, Andreas Segner pozsonyi városi tanácsos és bíró 1594-ben született Szentgyörgyön. Az oráció sok jótéteménye közül különösen a magyar templom építését és a gimnázium alapítását emelte ki: a pozsonyi evangélikus gimnázium megnyitására 1656-ban Segner még a trójai falovat ábrázoló érmet is veretett.

A nyomtatvány nem tüntet fel impresszumában évszámot. Szabó Károly minden külön indoklás nélkül a nyomtatás évét 1669-re tette (RMK II 1216). Több forrásban (Szinnyei, Kuzmík) Segner elhalálzásának éve bizonytalan. Zemplén Jolán (A magyarországi fizika története 1711-ig, 236) és a Slov. biogr. slovník (V 193) pedig 1674-et tartja a halálozás évének. Ez utóbbi adat azonban téves: 1669 szeptemberében ugyanis Andreas Segner özvegye már újabb házasságot kötött (3600, 3604, 3608). Ennek alapján valószínű, hogy Segner 1668-ban vagy 1669 elején hunyt el.

Bratislava Acad ① – Budapest Acad cop. (Bratislava) – Budapest Nat ②*

3611

THOMAE, Elias: Positiones ex civili doctrina selectae, quas philosophiae practicae studiosis et cultoribus proponit ventilandas sub praesidio domini Eliae Thomae Vratislaviensis Andreas Deutscherus Silesius ad diem (...) mensis Octobris a. ... MDCLXIX. Posonii MDCLXIX Gothofredus Gründerus.
[]⁴ = [4] fol. – 4^o

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 385

Filozófiai tézisek. – A címlap hátán *Andreas Deutscher Silesius Skocccoviens. ducat. Teschin., respondens* szöveg nélküli ajánlása ... *reipublicae Posoniensis proceribus et antistitibus* szól. A főrészt *LVIII* politikai tárgyú tézist tartalmaz a különböző államformákról, a res publica tisztségviselőiről, intézményeiről stb. ([]_{2a}–[]_{4b}). Az első tézisben hivatkozik *Cicero lib. 5. de fin. Sect. 16*, azaz Cicero *De finibus bonorum et malorum* című művére.

A vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1669 októberében vitatták meg a pozsonyi evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató Elias Thomae rektor, a vizsgázó a sziléziai Andreas Deutscher volt.

Az egyetlen ismert példányról előbb Borsa Gedeon (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič adott hírt (385).

Budapest Acad cop. – Martin Nat ①

3612

THOMAE, Elias: Religio qva talis et qva Christiana, ut placida de eadem disquisitio instituat, proposita ab Elia Thomae rectore, aa. ll. et philos. magistro, poëta laureato, notar. caes. public., sub quo respondebit Jacobus Alumnides Tepla Liptoviensis, in gymnasio Posoniensi alumnus. Posonii MDCLXIX mense Julio Gothofredus Gründerus.

[]⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn., ánit.

RMK II 1217 – Čaplovič 386

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélküli ajánlás szól ... *Stephano Tököly ... de Kezmarck, comitatus Arvensis supremo comiti, sac. caes. regiaeque majestatis consiliario et camerario ... Matthiae Ostrosith de Ghyletincz, equiti aurato, libero ac haereditario domino artium*[], *Illava, Lyptoovar castrique Ludan, ... Stephano Petroczi de Petrócz, equiti aurato, arcis Cassa libero et haereditario ... patrono ... tandem ... clarissimis viris ... Joachimo Kalinkio eccl. Illavien. antistiti et superintendenti trium comitatuum ... Eliae Ladivero, eccl. Solnen. pastori et seniori ejusdem comitatus ... Danieli Sinapio, eccl. Teplen. past. ... patronis suis*, aláírója *Jacobus Alumnides respon.* A főrészt *Thesis I* címmel kezdődik és negyven pontban értekezik előbb általában véve a vallás (I–XXVII), majd konkrétan a keresztényen vallás (XXVIII–XXXX) fogalmáról, tárgyáról, okáról, különböző tulajdonságairól és jellemzőiről ([]_{2a–4a}). A nyomtatvány végén *Corollaria* olvasható.

Ezeket a teológiai vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint 1669 júliusában vitatták meg a pozsonyi evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola rektora, *Elias Thomae* volt, a vizsgáló a teplai származású *Jacobus Alumnides*.

Budapest Acad ① ① – Budapest Nat ① ① ① – Martin Nat ①

3613

THOMAE, Elias: *Theses ex lectionibus publicis de Scriptura Sacra excerptae, quas proponit publice ventilandas, sub praesidio dn. Eliae Thomae, gymn. Posen. evang. rectoris, aa. ll. et phil. magistri, poët. laur., nec non not. public. caesar. respondens Thomas Antonius Thuransky Thurocio-Hungar. mense Octobri anni MDCLXIX. Posonii (MDCLXIX) exprimente Gottfriedo Gründero.*
A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

RMK II 1218 – Čaplovič 387

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Viris ... Michaeli Hegyviigi de et in Patzolay, causarum utriusque fori per Hungariam advocato ... Johanni Ernesto Auer, regiae, liberae ac primariae civitatis Posoniens. senatori ... Michaeli Armbrustero, paucis abhinc lib. ac regiae ac in superiori Hung. primariae civitatis Cassoviens. jur. notario etc., ... mecaenatibus ... ac promotoribus meis* ajánlja a munkát a *Respondens*. A külön cím nélkül kezdődő főrészt negyvenkilenc pontban és egy *Corollarium*ban arról értekezik, hogy a Szentírás milyen módokon és szempontok szerint képezi alapját a teológiának (A_{2a}–B_{4a}). A nyomtatványt *Johannes Georgius Oberland Cremn. Hungar.* latin nyelvű és *Johannes Weber Salfelda Thuringus* német nyelvű üdvözlő verse zárja (B_{4b}).

Ezeket a vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint a pozsonyi evangélikus gimnáziumban vitatták meg 1669. októberében. A vizsgáztató *Elias Thomae*, az iskola igazgatója volt, a vizsgáló a Turóc megyei származású *Thomas Antonius Thuransky*.

Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

Thomae, Elias, sen.: Vade mecum, oder Handbüchlein, ... Pozsony 1669. – Vide 3683

3614

THURANSKY, Thomas Antonius: Applausus votivus viris ... Johnni [!] Bühringero, ... hactenus in ... gymnasio Posoniensi conrectori ..., Christiano Pihringero, ... hucusque subrectori ..., Danieli Gvilielmo Mollero, .. recens munus publicum docendi in ... lyceo capessenti, d(omi)nis maecenatibus, patronis et praeceptoribus ... faustae inaugurationis die, quo ille rector, iste conrector, hic subrector gymnasii ... salutaretur, ... oblatu a Thoma Antonio Thuransky Thurocio Hungaro, h.t. generosae prolis Auerianae paedago. Posonii 1669 Gottfriedus Gründer.

[]⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1219 – Čaplovič 388

Köszöntő beszéd. – A nyomtatvány abból az alkalomból készült, hogy az 1669-1670. tanév kezdetén Johann Büringer mint rektor, Christian Pihringer mint konrektor és Daniel Wilhelm Moller mint szubrektor elfoglalták hivatalukat a pozsonyi evangélikus iskolában. A címlap hátán Thomas Antonius Thuransky verses köszöntője olvasható, a következő lapon kezdődik a szerző beszéde *Scholarchae meritissimi, auditores omnium ordinum spectatissimi* megszólítással ([]_{2a}–[]_{4b}). Külön-külön szól az iskola három vezetőjéhez, beszédét verses betétekkel élénkíti.

Thomas Antonius Thuransky Turóc megyéből származott. 1669–1670-ben Pozsonyban tanult és nevelősködött. 1672-ben Jénában folytatta tanulmányait.

Ugyanerre az alkalomra további kiadványok is megjelentek Pozsonyban (vö. 3595, 3598, 3601).

Cf. 3595, 3598, 3601

Budapest Nat ① – Budapest Univ ①

3615

THURANSKY, Thomas Antonius: Gratulatio in recuperatam valetudinem viri ... clarissimi d. Eliae Thomae, aa. ll. et philos. magistri, poëtae laureati nec non notarii publici caesarei, h. t. vero gymnasii Posoniensis Evangelici rectoris, dn. maecenatis, patroni et praeceptoris paterni debita animi grati submissione perpetuum suscipiendi: suo et condiscipulorum nomine publice

dicta, a Thoma Antonio Thuranski Thuroczeno Hungaro. Posonii MDCLIX Gottfridus Gründer.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1220 – Čaplovič 389

Köszöntő beszéd. – A címlap háta üres. *Salve salutis nostrae curator!*... köszöntéssel kezdte Thomas Anton Thuransky orációját abból az alkalomból, hogy a pozsonyi evangélikus gimnázium rektorát, Elias Thomaet diáktársaival együtt ismét egészségesen köszönthette az intézmény falai között (A_{2a}–B_{4a}). A beszéd végén a szerző versre váltva mondja el jókívánságait az ünneplottnak (B_{4a}), ill. még egy verssel zárja a nyomtatványt ugyanő: *Idem qui supra* (B_{4b}).

A beszéd kevés személyes vonatkozást tartalmaz. Az viszont kiderül belőle, hogy a koszorus költő Thomae, „császári közjegyzőként”, azaz egy császári követ titkáráként a svéd, dán és más királyi udvarokban is megfordult, mielőtt a pozsonyi gimnázium rektora lett volna. Felgyógyulása alkalmából a pozsonyi gimnáziumban még egy másik köszöntő beszéd is elhangzott (3605). Elias Thomaet 1669 őszén már szülővárosa, Boroszló hívta vissza az ottani Erzsébet-gimnázium rektorának (vö. 3596, 3599, 3606), pozsonyi állását 1669. novemberétől már más töltötte be (vö. 3595, 3598, 3601, 3614).

Cf. 3605

Budapest Univ ①

3616

»TITIUS, David: Evangelischen Gottes-Dienstes- oder Bet-Stunden- und Kinder-Lehr-Ordnung, wie selbige in der Evangelischen Kirchen und Gottes-Haus zu Preßburg in Nider-Hungarn gehalten wird, samt unterschiedlichen, auf allerhand Zeit, Zustand und Anliegen gerichteten Gebeten, auch sonderlich auserlesenen Liedern. Pressburg 1669 Gottfried Gründer.«

MKsz 1941: 190 – Čaplovič 390

Evangélikus imádságoskönyv és énekeskönyv. – Példányból ma már ismeretlen nyomtatvány, amelyet „Pozsonyi könyvecske” vagy „Pressburger Büchel” néven is említenek. „A pozsonyi ág. hitv. ev. egyházközség története” című műben (Schrödl József és Schmidt Károly Jenő munkája. Pozsony 1906, II 137) Schmidt Károly Jenő utalt arra, hogy a „Pozsonyi könyvecske” önálló kiadványként először 1669-ben jelent meg, valószínűleg David Titius szerkesztésében. 1683-ban megjelentetett második kiadásának címét a hesseni Fürstenau evangélikus gyülekezetének könyvtárából így írta le: „Az evangélikus istentisztelet, vagy imádság órái és a gyermekek tanításának rendje amint az alsómagyarországi pozsonyi evangélikus templomban szokták; különféle, mindennemű időre és alkalomra való imádsággal, valamint különösen kiválasztott énekekkel.” A cím láthatóan a fent idézett német cím fordítása; e címleírás a második kiadásnak ma fellelhető példánya alapján készült (Nürnberg Stadtbibliothek, jelzete Theol. 12.

104 – vö. VD17 75:650799B). Čaplovič a könyvecske 1683-as, ill. a harmadik, 1694-es kiadását a fentihez hasonló címen idézte bibliográfiájában, a pozsonyi kiadású, de nem Pozsonyban nyomtatott tételek között (LXXXVII és XCIII). Az első, 1669-es pozsonyi megjelentetést viszont „Pressburger Büchel”-ként szerepeltette, megjegyezve róla, hogy ez a kiadvány népszerű elnevezése, címe pedig a második kiadásával lehetett azonos (390).

A „Pressburger Büchel” 1669-es kiadására a bibliográfiai szakirodalomban először Clauser Mihály hívta fel a figyelmet, de a kiadást magyar nyelvűnek feltételezte és „Pozsonyi könyvecske” cím alatt ismertette (MKsz 1941: 190). Schmidt ugyanis német nyelven írta meg az említett egyháztörténeti munka II. részét, amelyet magyar nyelvre fordítottak le. Az eredeti német kiadványból is a cím magyar változata miatt lett „Pozsonyi könyvecske”, holott magyar nyelvű kiadása nem létezett. Clauser adatát a kiadvány nyelve tekintetében Ján Čaplovič helyesbítette (390).

Pozsonyban 1669-ben Gottfried Gründer nyomdája működött, tehát a kiadvány pozsonyi nyomtatását nincs ok kétségbe vonni.

Čaplovič nem tartotta kizártnak, hogy erre a nyomtatványra vonatkozik a pozsonyi evangélikus egyházközségnek a ma a pozsonyi Akadémiai Könyvtár kéziratárában őrzött, 1670. május 2-án Gründer számára kiállított nyugtája „von 100 Exemplar, Hymnos et preces fuer die Alumnisten.” Ugyanakkor abból a megfontolásból, hogy az idézett nyugta szerint a kötet diákok számára készült, és ez latin nyelvű énekeskönyvre utal, külön számon is felvette azt *Hymni et preces* címen az 1670-ben megjelent kiadványok között (396). E nyomtatvány létezését további adatok mind ez ideig nem támasztották alá.

Cf. →

Titius, David (red.): Pozsonyi könyvecske. Pozsony 1669 Gottfried Gründer. – Vide 3616

Titius, David: *Pressburger Büchel*. Pressburg 1669 Gottfried Gründer. – Vide 3616

3617

TITIUS, David: Prolongationis vitae humanae desiderium et abbreviationis refrigerium. Die verlangte Lebens-Verlängerung, ... welche ... bey Christ-adelicher Beerdigung deß ... Herren Maximiliani Ehrenreich Zollickoffers von und zu Altenklingen, medicinae doctoris und vornehmen practici seiner hertzlich-lieb-gewesten Ehefrauen, welche gewesen die weiland wol-edle ... Frau Eva Susanna Zollickofferin eine gebohrne Raygerin, gezeigt worden zu Preßburg in der evangelischen deutschen Kirchen, den 13. Sonntag nach Trinitat. anno 1669. von David Titio, der evangel. Kirchen daselbst Predigern und selbiger Graffschafft seniore. Preßburg (1669) durch Gottfried Gründern.

A⁴-E⁴ F² = [22] fol. – 4°

Evangélikus gyászbeszéd latin nyelvű gyászverssel. – A gyászbeszédet David Titius pozsonyi evangélikus lelkész mondta el 1669. szeptember 15-én Maximilian Zollickoffer orvosdoktor fiatalon elhunyt feleségének temetésén a pozsonyi német evangélikus templomban. A nyomtatott prédikációt az özvegy férjnek és az elhunyt édesanyjának, *dem .. Herren Maximiliano Ehrenreich Zollickoffern ... medicinae doctori und vornehmen practico wie auch ... Frauen Anna Maria Raygerin gebornen Knoglerin...* ajánlotta *Preßburg den 24. Sept. An. 1669.* keltezéssel *...treuer Diener am Gebeth zu Gott David Titius (A₁b–A₄b).* A gyászbeszéd tárgya az élet meghosszabbításának kívánsága, illetve hogy miként gondolkozzék a keresztény ember az ennyire korai halálról. Tagolása: *Erster Eingang – Leichen-Text – Eingang zur Predigt – Tractatio oder Abhandlung (B₁a–E₃a)*, a végén külön cím nélkül az elhunyt életrajza olvasható (E₃a–E₄b). *Ades dum advena!* kezdetű latin gyászvers, amelynek tartalma sírfeliratnak felel meg, de annál jóval hosszabb, zárja a nyomtatványt. Szerzője ugyancsak Titius lehetett (F₁a–F₂b).

A sziléziai származású David Titius (Striegau 1619 – Wohlau 1679) Wittenbergben végezte teológiai tanulmányait, s 1649-től Queitsch, majd Peterswaldau sziléziai városok evangélikus lelkésze volt. 1654-ben került Magyarországra, amikor pozsonyi első lelkésznek hívták meg; 1667-től esperes is. Amikor az 1672. év februárjában a városi polgárság megtagadta az evangélikus templomok és iskola átadását (júliusban katonai segédlettel vették el tőlük), sokakkal együtt Titius is a nagyszombati rendkívüli bíróság elé idézték. Három hónap fogságot szenvedett ugyanott, és 1672 szeptemberében vagyonának hátrahagyásával el kellett hagynia az országot. Ezután haláláig a Boroszlóhoz közeli Wohlau lelkésze volt. Több magyarországi gyászbeszéde nyomtatásban is megjelent.

Eva Susanna Rayger, Wilhelm Rayger ausztriai származású pozsonyi orvosdoktor leánya hamar árvaságra jutott, így édesanyja nevelte őt fel. 16 éves korában ment nőül Maximilian Zollickoffer pozsonyi orvoshoz; házasságukból egy leánygyermek született. Az asszony nem egészen 18 éves korában, 1669. szeptember 7-én halt meg.

A bibliográfiailag ismeretlen nyomtatvány egyetlen példányát a wrocławai egyetemi könyvtárban Pavercsik Ilona találta meg.

Budapest Nat cop. – Wrocław Univ ①

3618

[1] WINCKLER, Philipp Jakob: Dreyfache Sēeligkeit der in dem Herren sterbenden Gerechten, auß dem 57. Cap. Esaiæ vers. 2. bey christlicher, volkreicher und ansehnlicher Leich-Bestattung deß ... Herren Gottfried Zaunners, fürnehmen Burgers und Handels-Manns, wie auch der ungeänderten Augspurgischen Confession zugethanen Kirchen-Gemaine in der königl. Frey-Stadt Tirnau ... Fürstehers und Eltestens, welcher den 5. October dieses 1669. Jahrs Nach-Mittag umb 2. Uhr in dem 46. Jahr seines Alters ... in Christo Jesu eingeschlaffen und den 27. darauff in sein Grufft und Ruhe-Kämmerlein ... begleitet worden. Gezeiget und in öffentlicher Kirchen-Versamlung fürgetragen von m. Philipp Jacob Wincklern, deutschen Luthrischen [!] Prediger allda. – [2] (HÖHER, Michael: Einfältige

Abdankungs-Rede bey der ... Leich-Begängnüß deß weiland edlen ... Herren Gottfried Zaunner, großgeachteten Burgers und Handels-Manns, auch Mit-Eltesten Fürsteher der Evangelischen Gemein der königl. Frey-Stadt Tirnau den 27. Octobris 1669. gehalten von Michael Höher, Evangelischen Prediger in Modern.) Preßburg (1669) Gottfried Gründer.

A⁴-E⁴ F² = [22] fol. – 4° – 1 ill., init.

Čaplovič 390a

Evangélikus gyászbeszédék és gyászvers. – A gyászbeszédék Gottfried Zauner nagyszombati kereskedő 1669. október 27-én tartott temetésén hangzottak el. A címlap hátán az első gyászbeszéd szerzőjének ajánlása olvasható külön szöveg nélkül *Der edlen ... Frauen Catharina Zaunnerin gebornen Piringerin, wie auch denen ... Herren Christoff Zaunner ... Francisco Zaunner als des ... seeligen Herren Gottfried Zaunners hinterlassenen ... Frau Wittib und Söhnen...* Aláírása: *Deroselben treuer Fürbitter bei Gott, m. Philipp Jacob Winckler.* A halotti prédikáció a címlapon is feltüntetett bibliai textus alapján az Úrban elhunyt igazak háromféle boldogságát magyarázta a hallgatóságnak (A_{2a}-C_{4b}). A *Personalia* az elhunyt részletes életrajzát tartalmazza (D_{1a}-D_{4b}). Ezután következik a Michael Höher által az elhunyt sírbatételekor elmondott másik, rövidebb gyászbeszéd (E_{1a}-E_{4b}). *Trost- und Mitledungs-Bezeugung eines mitbetrübtén Freundes* című gyászvers, szerzője *Wolff Andre Wieland der Eltere* (F_{1a}-F_{2a}) zárja a nyomtatványt. Az utolsó lapot (F_{2a}) koporsót ábrázoló fametszetes illusztráció díszíti.

A szerzők közül Philipp Jakob Winckler, nagyszombati evangélikus lelkész, akinek csak ez az egy munkája ismeretes nyomtatásból. A besztercebányai születésű Michael Höher 1647-ben Wittenbergben végezte teológiai tanulmányait, majd Bazinban és Modorban volt evangélikus lelkész. 1674-es száműzetése után Németországban élt. Wolff Andreas Wielandot 1682-ben a pozsonyi evangélikus polgárok között említették (Schrödl József: A pozsonyi ág. hitv. ev. egyházköztség története. I. rész. Pozsony 1906, 298).

Az elhunyt életrajzából megtudjuk, hogy Gottfried Zauner csehországi exuláns család tagjaként négyéves korában került Magyarországra. 15 éves korától Pozsonyban tanulta a kereskedést, majd mostohaapja halála után átvette a család posztóüzletét. Tekintélyes városi tisztségeket viselt Nagyszombatban, négy évig tanácsos is volt. Catharina Piringerral kötött házasságából három gyermeke született. 46 éves korában, 1669. október 5-én hunyt el.

A nyomtatványt Ján Čaplovič írta le először (390a).

Budapest *Nat cop.* – Wrocław *Univ* ①

3619

[Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1670. Hermanstadt 1669 typ. civitatis].

[A]⁸ [B⁸-D⁸] [E]⁸ [F^{3?}] = [43?] fol. – 16° – Color.

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A bibliográfiailag eddig ismeretlen kiadványból csupán a legutóbbi időben került elő két makulatúratöredék, amely a nyomtatvány naptárré-

szének töredékes és a krónika teljes füzetét tartalmazza. Az első megmaradt levélen az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata áll ([A]_{2a}), innen bizonyosan megállapítható, hogy a kalendárium az 1670. évre készült – ennek hátán kezdődnek a naptártáblák, amelyek közül *Januarius, Jenner – Februarius, Hornung* első fele ([A]_{2b}–[A]_{3a}) – április második fele – *Majus, Maij* – és *Junius, Brachmon.* első fele ([A]_{6a}–[A]_{7b}) maradt fent. A hónapok végén német nyelvű hónapvers olvasható. A kiadvány másik, fennmaradt részének a teljes, ötödik füzetén a *Chronica etlicher Historien, so in Ungern und Siebenbürgen geschehen* olvasható, amely 373-tól 1668-ig sorolja fel a magyarországi és erdélyi történelmi eseményeket ([E]_{1,a}).

A kiadvány terjedelme és beosztása hasonló lehetett az 1668-ra szóló szebeni német kalendáriuméhoz (3393). Így feltételezhetően az „E” füzetét követően kb. háromlevélnyi vásárjegyzék állhatott. Szintén ez alapján lehet következtetni a füzetjelre, a fennmaradt töredékeken ugyanis füzetjel nem található.

A töredékek nyomdai kivitelezésének vizsgálata alapján megállapítható, hogy Szebenben, a városi nyomdában készült (V. Ecsedy Judit közlése).

Cf. 3009!

Budapest Nat ④ ④ – Budapest Univ ④ – Debrecen Univ ④ – Eger Dioec ④

De arte lexica. Tractatus. Cibinii 1669. – Vide **Appendix 261**

3620

Vacat!

3621

[1] KEGEL, Philipp: [Filipa Kegelia Dvanáctero přemyslování duchovních, v nichžto se obsahují velmi pěkné modlitby předtím v německém jazyku vydané, pak k rozšíření chvály Boží do jazyka českého přeložené od Adama Plintovice ze Skočova.] – [2] [PLINTOVIC, Adam red.:] (Zpěwowé A nsb Pjsničky Duchownj, Kteréž se w Slawnosti Wýročnj, vžiwağj K njmž připogene gsau, Rannj y Wečernj, před Gidlem y po Gidle y giné Obecny za wsseligaké potřeby wezdegssj[h]o žiwota.) [V Žilíně u Dádana, 1669.]

? + A¹²-P¹² Q¹⁰ (o)²; a¹²-d¹² e⁹ + ? = ? + 381 + [3] + 114 + ? pag. – 12^o– Orn.

Knihopis 3896 – Knihopis 17295a – Čaplovič 2506

Evangélikus elmélkedések és énekek biblikus cseh nyelven. – A jelenleg csupán egyetlen példányban ismeretes nyomtatvány eleje és vége hiányzik. Két részből áll. Az első következtetett címének fordítása: (Tizenkét lelki elmélkedés, amely igen szép imádságokat tartalmaz, előbb német nyelven jelent meg, majd Isten nagyobb dicsőségére cseh nyelvre

fordította a skoczóvi Adam Plintovič.) A meglévő példánynak hiányzik a címlapja, az ajánlása és az esetleges további bevezető részei. Ján Čaplovič Matej Holko adataira hivatkozva (Commentatio II. historico-literaria ... Neusolii 1818, 35) írja, hogy a fordító, Adam Plintovič Thököly Imrének, Thököly Istvánnak, Osztrosith Mátyásnak, Szunyogh Gyulának és Petröczy Istvánnak ajánlotta munkáját (2506). Az első meglévő levélen (A₁a) kezdődik a *Některá potěšitedlná příslovi pro zarmoucená a soužená svědomí* (Néhány vigasztaló mondás az elszomorodott és szorongó lelkiismeret számára) című fejezet (1–6). Ezt követi a *Kterák se člověk k vroucné modlitbě připravít a vzbudit má.* (Hogyan kell az embernek a bensőséges imádságra felkészülni és ráhangolódni.) (6–24). Ezután következnek az elmélkedések 12 részben, amelyeknek a kötet végén található tartalomjegyzék alapján a címe a következő: *V prvním přemýšlování jsou modlitby ranní* (Az első elmélkedésben reggeli imádságok vannak) (25–58); *V druhém přemýšlování jsou modlitby večerní* (A második elmélkedésben esti imádságok vannak) (58–72); *V třetím přemýšlování jsou modlitby, kteréž v kostele při službách Božích říkany byti mohou* (A harmadik elmélkedésben olyan imádságok vannak, amelyeket a templomban az istentisztelet alkalmával mondanak) (73–97); *V čtvrtém přemýšlování najdeš modlitby o umučení a lásce veliké K. P.* (A negyedik elmélkedésben Krisztus urunk kinszenvedéséről és nagy szeretetéről találsz imádságokat) (98–125); *V patém přemýšlování jsou modlitby o pokání* (Az ötödik elmélkedésben a vezeklésről szóló imák vannak) (126–158); *V šestém přemýšlování jsou modlitby o odpustění hříchů, kteréž se při zpovědi užívati mohou* (A hatodik elmélkedésben a bűnök bocsánatáról vannak imák, amelyeket gyónás közben lehet használni) (159–186); *Sedm žalů Kajících* (A vezeklők hét zsolttára) (187–215); *V sedmém přemýšlování jsou modlitby po učiněné zpovědi* (A hetedik elmélkedésben gyónás után végzendő imádságok vannak) (216–224); *V osmém přemýšlování jsou modlitby při užívání večeře Paně* (A nyolcadik elmélkedésben Úrvacsora közben használatos imádságok vannak) (225–251); *V devátém přemýšlování najdeš modlitby v Kříži a protivěnství* (A kilencedik elmélkedésben imádságokat találsz a szenvedés és szorongattatás idejére) (252–288); *V desátém přemýšlování jsou modlitby v nemocech tělesných i také při hodině smrti* (A tizedik elmélkedésben a testi betegségek idejére és a halál órájára való imádságok vannak) (289–323); *V jedenáctém přemýšlování najdeš pěkné modlitby o nebeské radosti a věčném životě* (A tizegyedik elmélkedésben szép imádságokat találsz a mennyei boldogságról és az örök életről.) (324–347); *V dvanáctém přemýšlování jsou modlitby všelijakých osob a stavů* (A tizenkettedik elmélkedésben mindenféle emberekről és állapotokról vannak imádságok) (348–381). Ezután következik önálló címlappal, és az első résztől eltérő fűzetjelzéssel a második rész, az Adam Plintovič szerkesztette énekeskönyv. Címének fordítása: Énekek, avagy az éves ünnepeken használatos vallásos énekek, kiegészítve reggeli, esti, evés előtt és evés után, valamint az élet különféle szükségleteiben használatosakkal. Antifónával kezdődik, amelyet vasárnap és ünnepnapokon az év folyamán introitus helyett énekelnek (2). Ezután adventi énekek következnek (3–12), majd énekek Krisztus Urunk örvendetes születéséről (13–24), böjti énekek Jézus Krisztus szenvedéséről és haláláról (25–41), énekek Jézus Krisztus dicsőséges és boldog feltámadásáról (41–56), énekek Urunk Jézus Krisztus mennybemeneteléről (57–61). Az ünnepi énekeket egy prédikáció előtti ének zárja (62). Ezután a hétköznapi élet eseményeihez kapcsolódó, énekelt imádságok következnek: Reggeli énekek (63–79), evés előtti ének (80), evés utáni ének (80–82), esti énekek (83–89), ének az Úr imádságára (89–94), ének a 12 keresztény hittételre (94–96), hétköznapi énekek (97–). A példány a 114. lapon megszakad, de további részei az 1686-os zsolnai kiadás (RMK II 2053) alapján rekonstruálhatók. Eszerint eredetileg 162 számozott és 6 számozatlan lapból állt, és a Písňe obecné (hétköznapi énekek) volt az utolsó nagy fejezet (97–162). Ezt követte a Register, amely az 1686-os kiadásban 6 számozatlan lapból áll.

Az első rész Philipp Kegel számos nyelven, köztük magyarul is (először Leiden 1637, 1678) többször kiadott elmélkedéseinek Adam Plintovič által készített biblikus cseh nyelvű fordításának az első ismert kiadása. Adam Plintovič 1620 körül született a lengyelországi Skoczówban. 1650-1668 között organista, kántor volt Zsolnán. 1669-től Szentgyörgyön (Pozsony megye? Turóc megye?) élt, ugyanitt halt meg 1670 körül.

E kiadást a Knihopis csak az 1715-ös kiadás előszava alapján ismerte (Knihopis 3896). Ján Čaplovič hívta fel a figyelmet a lipótszentmiklósi csonka példányra (2506), amelynek az élen 19. századi kézirásos címlap áll. A fenti címleírás ezt követi. A kiadvány második részét, az énekeskönyvet a Knihopis a lipótszentmiklósi példány alapján önálló tételként írja le, hely és év nélküli nyomtatványként a szerző, illetve a szerkesztő megjelölése nélkül (17295a). A meglévő részek nyomdai vizsgálata alapján bizonyos, hogy a csonka példány az 1660-as évek végén a zsolnai nyomdában készült (V. Ecsedy Judit megállapítása). Joggal feltételezhető tehát, hogy a lipótszentmiklósi példány valóban az 1669. évi zsolnai kiadás.

Cf. →

Liptovský Mikuláš *Ev* ②

3622

KEPHALIDES, Matthaeus: Geryon πολύψυχος evisceratus, hoc est examen controversiae de pluralitate animarum in homine realiter distinctarum, ubi non solum argumenta pro animae in homine unitate producuntur, ab exceptionibus vindicantur, verum etiam contraria ... discutiuntur ac enervantur. Opera et studio Matthaei Kephaliidae Thurocz., h. t. scholae Radvan. rect., respondente Iohanne Laneczio Thurocz. scholae ejusd. alumno ad ventilandum exponitur anno MDCLXIX. ad diem (...) Januarij. Solnae 1669 apud Johannem Dadan.

A⁴-C⁴ D³⁺¹ = [15] fol. – 4^o – Orn., init.

RMK II 1123 – Čaplovič 2507

Filozófiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Matthaeus Kephaliides, s. R. r. Davidi Lani, ecclesiae, quae est in ... civit. Briznaban., antistiti... ut et comitatus Thurocz., Zolien., Neograd. et utriusque Honten. episcopo ac superintendenti ... , Samueli Czernak, ecclesiae apud Novisolien. evangelico-Sclavonicae pastori primario, ... Petro Sextio, ibidem ac ecclesiae ejusdem symmistae ... , Johanni Milochowsky, ecclesiae Radwan ... dispensatori ... nec non ... comitatus Zolien. notario ... , Eliae Zacharidae, ecclesiae, quae est in Zolna, ... ministro ...; ut et ... Georgio Radvansky, in Radvan, Skubjn et Malachow domino haereditario, ... comitatus Zolien. assessori ... , Georgio Messko de felső Kubin et in Radwan ... , Johanni Gyurky, comitt. Zol. assess. jurato ... , Benedicto Gyurky, ejusd. com. itidem assess. jurato, ... Johanni Restiari, ... reip. senatori ... , Johanni Heinzelio, .. civit. Neos. civi ... , Michaeli Fischer, reip. Neos. notario ... , Johanni Goldhammer, ejusd. civ. incolae ... fautoribus...* ajánlotta munkáját. Ezután rövid *Prooemium* szól a makro- és mikrokozmoszról és az emberi lélekről, amelynek lényegével már Seneca is

foglalkozott (A₂a-b). Majd *Quaestio* fogalmazza meg a vizsgakérdést: az emberbe valóságosan és lényegileg három lélek: anima vegetativa, anima sensitiva és anima rationalis adatott-e, vagy nem (A₂b). A főrész 20 pontban (§) igyekszik cáfolni a lelkek pluralitását, és igazolni az ellenkezőjét (A₂b–D₃a). Két üdvözlővers zárja a nyomtatványt. Szerzői: [1] *Tho[mas] Stel[ler]*, ... *gymn. Neosol. correct.* – [2] *Michael Pawlowitz Turoceno Iessen.* (D₃b).

A vizsgatételeket a radványi evangélikus gimnáziumban védték meg 1669. januárjában. A vizsgáztató Matthaues Kephallides, az ottani iskola rektora, a vizsgázó Joannes Laneczius tanuló volt.

Bratislava Acad ① – Budapest Acad ① – Budapest Nat ① + cop. (Martin) – Martin Nat ①

3623

MAIOR, Paulus: *Dissertatio theologica de principio theologiae, quam in schola Martinopolitana comitatus Turocensis ... ventillandam exponit Paulus Maior, h. t. schol. denominatae rect. respondente Francisco Zrupka Turocz., scholae ejusdem alumno. Ventillabitur die (10.) Iulij. Solnae MDCLXIX typis Johannis Dadan.*

A⁴ B¹⁺¹ = [5] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1224 – Čaplovič 2508

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A kiadvány egyik változatában a címlap hátán ajánlás szól *Viris ... reverendis ... Joachimo Kalinkio, ecclesiae Illaviensis antistiti ... , ut et vicinarum comitatus Trenchiniensis, Liptoviensis et Arvensis superintendenti ... , Eliae Ladivero, ecclesiae Solnensis antistiti, nec non ... contubernii comitatus ejusdem seniori ... , Andreae Sartoridae, ecclesiae Cassensis antistiti, sicut ... contubernii comitatus Trenchiniensis seniori ... , patronis et fautoribus.* Aláírója *Paulus Major, h. t. r. s. M.* („A”-variáns). A másik változatban a címlap háta üres („B”-variáns). A főrész élén ismét a *De principio theologiae* cím olvasható. A *Prooemium* (A₂a) szerint sokan helytelenül határozzák meg a teológia princípiumait, azaz kezdeteit, kiinduló alapjait, s ebből adódik a vallási tévedések igen nagy része. Majd a *Sectio prior sistens ονοματολογίαν* (A₂a-b) és az *Alterta sectio sistens πραγματολογίαν* az aristotelesi logika kategóriái szerint határozza meg ezeket az alapelveket. Ennek megfelelően az *Alterta sectio* belső címei a következők: *De causa efficiente* [theologiae], *De causa finali*, *De causa materiali*, *De causa formali*. A disputációt tíz pontból álló *Corollaria* zárja (B₁b). Az utolsó levél üres.

Ezeket a vizsgatételeket a címlap tanúsága szerint a szentmártoni (Turócszentmárton) evangélikus iskolában vitatták meg 1669. júliusában, az Országos Széchényi Könyvtár példányában olvasható kézirásos bejegyzés alapján 10-én. A vizsgáztató Paulus Maior itthon Privigyén tanult, 1666 májusától Wittenbergben. 1668-ban tért haza, Illaván lett rektor. A gyászév tized üldöztetései elől külföldre menekült. 1682-ben ismét illavai rektor. További ismert szolgálati helyei Kasza, Nozdrovic, Szádok, Szentilona, Puhó, Nionica. 1705-ben turóci esperes, 1706-tól 1709-ig puhói alesperes. 1710-ben halt meg. A vizsgázó a Turóc megyei Franciscus Zrupka volt, életéről más adat nem ismeretes.

A kiadványt Szabó Károly (RMK II 1224) még csupán Johann Samuel Klein híradása nyomán (Nachrichten II 429) vette fel bibliográfiájába. Példány alapján először Ján Čaplovič írta le mind a két variánst (2508).

Bratislava Acad ① (A-variáns) – Budapest Acad ① (B-variáns) – Budapest Nat ① (A-variáns) + cop. (Martin) – Martin Nat ① (A-variáns)

3624

[MARTINIUS z DRAŽOVA, Samuel:] (Modlitby, též přemýšlování y jiných potěšitelných věcy). [V Žilině 1669] (Dadan).

[]^{1+?}, A¹²–Q¹² R⁸ = ? + [2] + 410 [recte 379] + [21] pag. – 12° – Orn., init.

Knihopis 5831 – Čaplovič 2509

Evangelikus imádságokkönyv biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: (Imádságok, valamint elmélkedések és más vigasztaló dolgok). – Az egyetlen ismeretes csonka példányban az első füzet utolsó levelén kezdődik az ajánlás, rajta keltezés olvasható *v městě Žilině dne 5. Junii leta Paně 1669* (Zsolna városában, az Úr 1669. esztendejének június 5. napján). A megmaradt szövegrészben hálás szívvel köszöni és továbbra is kéri a város támogatását az aláíró: *Jan Dadan, impressor žilinský* (Jan Dadan zsolnai nyomdász). A főrész élén egyháztanítók – Szent Ágoston, Basilius, Ambrus – *Pekné řeči* (Szép mondásai) című bevezető áll (1–5). Az ezután kezdődő, számokkal ellátott imák főbb csoportjai a következők. *I–XII*. Négy reggeli és egy bűnbánó imádság, valamint Dávid király bűnbánati zsoltárai (6–35). *XIII–XLI*. Az istentisztelet részeihez kapcsolódó imák, előkészület, hálaadás prédikáció előtt és után, úrvacsorai imádságok (35–89). *XLII–LIII*. *Modlitby k výročním slavnostem příslušející* (Az egyházi év ünnepeihez tartozó imádságok) (90–129). *LIV–LIX*. A világ teremtésének imái hétfőtől szombatig, amelyeket Szent Bernát figyelemztetése zár (129–151). *LXII–LXXVII*. *Modlitby obecné* (Különféle imádságok) (151–213 [recte 183]). *LXXVII–CIII*. Különböző megpróbáltatások és kereszttek idejére valók (214 [recte 184]–279 [recte 249]). *CIV–CVII*. Esti imádságok (280 [recte 250–289 [recte 259]). *CVIII–CLVIII*. Családdal (szűzek, házastársak, özvegyek, árvák, gyermekek) kapcsolatos imák (290 [recte 260]–393 [recte 362]). A nyomtatvány zárórészei: *Pisen při začátku nešporu žabny* (Ének vecsernye kezdetére, vecsernye-zsoltárok) (394 [recte 363]–410 [recte 379]), majd a tartalomjegyzék (Q_{10b}–R_{4a}), reggeli és esti verses imák (R_{4b}–R_{8b}), végül a nyomdász bocsánatkérése a sajtóhibák miatt (R_{8b}).

Ezt az imádságokkönyvet Ján Mišianik példány ismerete nélkül még Jan Dadan összeállításának tartotta (60). Ján Čaplovič ismerte fel (2509), hogy valójában Samuel Martinus z Dražova korábban is megjelent művének (Trencsén 1654, 2556) újabb, bővített kiadása.

Az imádságokkönyvnek e leírás élén olvasható címe a tartalomjegyzék alapján készült. A nyomtatás helyét és idejét az ajánlás keltezése alapján állapította meg a szakirodalom (vö. Čaplovič 2509). A nyomtatás helye a betűkészlet vizsgálata alapján bizonyosan Zsolna, ezt megerősíti az ajánlást író Dadan, aki magát zsolnai nyomdásznak nevezi, és nagyon valószínű, hogy az imádságokkönyvet 1669 júniusában nyomtatták ki Zsolnán, és nem a műhelynek egy későbbi termékéről van szó, amely az 1669-es ajánlást változatlanul megőrizte.

Cf. 2556

Budapest Nat ②

Masnik, Tobiáš: Iustificatio peccatoris poenitentis coram ... Christo ..., quam certis thesibus comprehensam ... proponit hactenus rector scholae Szeniczen. ... nunc vocatus Illaviensis Tobias Masnicius Nitrien., ad diem 17. Junii, horam 9., 10., 11 anni praesentis 1669, respondente Iohannes Bonecz Zolneus. Solnae 1669. = **Appendix 262**

3624A

[1] NOWÝ kalendář na rok od narozenj Krysta Pana MDCLXX, sepsaný a wydaný od Krysstoffa Neubarta z Sléské Boleslávě. – [2] (Zpráva hwězdařská na 1670. rok... O způsobu čtyř částek roku strany powětrj; zatměnj, wogny a pokogi, nemocy a zdrawj, vrody a nevrody. Lidem k službě a každodennjmu vžíwánj dobrým vmyslem vydana od Krysstoffa Neubarta theo-astrologa z Sléské Bol[eslávě]). W Žilině [1669] v Jana Dadana [sen.].

A⁸–G⁸ = [56] fol. – 16° – Mult. ill., orn.

RMK II 1260 – Knihopis 6142 – Čaplovič 2511

Új naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven. – A cím fordítása: (Új kalendárium a Krisztus Urunk születésétől számított 1670. évre, íratott és kiadatott a sziléziai Boleslavból való Christof Neubart által. – Csillagászati híradás az 1670. évre ... a négy évszak időjárásának mikéntjéről: a fogyatkozásról, háborúról, békéről, betegségről és egészségről, jó és rossz termésről. Az emberek szolgálatára és mindennapi használatára jó szándékkal kiadatott Christof Neubart a sziléziai Boleslavból való teológus-asztrológus által).

A címlap hátán az év adatai, ünnepei olvashatók, majd a következő lapon a naptárjegyek magyarázata (A₂a). Ezután következnek az egyes hónapok naptártáblái az új naptár szerint (A₂b–B₆a). A naptár végén: *Vyznamenání* [!] *12 nebeských znamení, planetu a aspektuw* (A 12 égi jegy, a bolygók és állásuk jeleinek magyarázata) (B₆b) és a *Zpráva a náučení* [!] *potřebné, kdy a pod kterým znamením dobre jest nětco začíti* (Szükséges híradás és oktatás, mikor és milyen jel alatt jó valamit kezdeni) olvasható (B₇a). A prognosztikon önálló címlappal és *Předmluva k čtenáři s otázkau posledného saudného dne* (Előszó az olvasóhoz az utolsó ítélet napjának kérdésével) című (C₃a), aláírás nélküli bevezetéssel kezdődik (C₃b–D₆b). Egyes fejezetei a következők: *O zimě* (A télről) (D₁b–D₃b); *O jaru* (A tavaszról) (D₃b–D₆b); *O létu* (A nyárról) (D₆b–E₁a); *O podzýmku* (A télelőről) (E₁b–E₃a), *O zatměních* (A fogyatkozásokról) (E₃a–F₆a); *O vojenském způsobu* (A hadi módról) (E₆a–F₁b); *O nemocech* (A betegségekről) (F₂a–F₃a); *O urodách a ne[urodách]* (A jó és rossz termésről) (F₃a–F₇a). A kiadványt a vásárok jegyzéke zárja: *Jarmarkové, ktěříž* [!] *v Horních y Dolních Uhřích držány* [!] *bývají* (Vásárok, amelyek Felső- és Alsó-Magyarországon tartatnak) (F₇a–G₈b).

A Trencsénből 1665-ben Jan Dadan által megvásárolt és átköltöztetett nyomda biblikus cseh nyelvű naptársorozatának Zsolnán ez az első, példányból ismert kiadása. Példányból ismeretes továbbá a műhely 1672-re szóló magyar (RMK I 1143) és 1680-ra szóló biblikus cseh nyelvű kalendáriuma (RMK II 1497). Bár a nyomdának 1670 után csak szórványosan jelentek

meg kiadványai, a fenti adatok alapján mégis valószínű, hogy az elsősorban a cseh exulánsok számára dolgozó officínában legalább a biblikus cseh nyelvű naptárakat 1669 és 1680 között is minden évben kinyomtatták.

Cf. 1752!, 2882!, 3264, 3330, 3399, 3499, –, 3691A →

Budapest *Nat* ①

Gentis Bathoreae genealogia familiae de Pogan ex Archivo Kolos-Monostrensi. anno 1669. communicata. S. l. 1669. = **Appendix 263**

Sámbár Mátyás: Apologia pro vetustate fidei catholicae. 1669 S. l. – Vide 3525

3625

AUSZERLESENE geistliche Lieder D. Martini Lutheri und anderer geistreichen Männer, mit etlichen beygefügtten schönen, kurtzen, andächtigen Gebethlein. Für christliche andächtige Hertenzen. Barthfeld 1670 gedruckt und verlegt durch Thomam Scholtzen [typ. civitatis].

A⁸-M⁸ = 188 + [4] pag. – 8° – 1 ill., orn., init.

MKsz 1930: 310 – Čaplovič 236

Evangélikus énekeskönyv és imádságok. – Az Országos Széchényi Könyvtár Todoroszku-gyűjteményében található, korábban ismeretlen énekeskönyv unikum példányáról Pukánszkyéné Kádár Jolán tudósított (MKsz 1930: 310). A címlap hátán keretbe foglalt Krisztus-fej látható profilból glóriával, alatta IHS monogrammal bibliai idézet (2). A kiadást *dem wohledlen ... Herrn Stadtrichter der könig. freien Stadt Leutschau als Herrn D. David Spielenb. sowohl auch ... Herren eines ehrenfesten ... Rats, Herrn Vormund ... sampt seinen H. Ältesten der ... Gemeine der ... Stadt Leutsch* ajánlja *Thomas Scholtz, Bürger und Buchdrucker gemeiner Stadt Bartfeld* (3., „A”-variáns). Az Országos Széchényi Könyvtár azóta előkerült újabb példányában a nyomdász ajánlása Késmárk magisztrátusának szól: *Denen wohledlen ... Herrn Richter und Rat, Herrn Vormund und Herrn Ältesten der ... Gemeine der königl. freien Stadt Keysrmarkt*, és a nyomdász nevének aláírása hosszabb: *... Buchdrucker gemeiner Stadt-Buchdruckerei* („B”-variáns).

Az énekeskönyv főrésze 64 éneket tartalmaz ünnepek és tematika szerinti csoportosításban (4–178). Beosztása az élőfej alapján: *Ein schön Morgenlied – Ein schön Abendlied – Weihenacht-Gesang – Neu Jahrs-Gesang – Vom Leiden und Sterben Jesu Christi – Von der Auferstehung Jesu Christi – Von der Himmel-Fahrt Jesu Christi – Von der Sendung des H. Geistes – Von der Heiligen Dreifaltigkeit – Von der Buß – Vom Abendmahl des Herrn – Geistreiche Lieder in allerlei Anliegen – Leichen Gesänge*. Az énekek szerzői közül Johann Rist, Johann Heermann, Michael Schirmer, Johann Franck, Johann Sanfdörfer, Bartholomäus Ringwald és Johann Rosenthal nevét tüntette fel, Simon Dach nevét pedig csak S. D. monogrammal. Kotta nélküli

énekeskönyv; számos esetben utal az ének dallamára. A kötet belsejében egy verses (101), a kötet végén pedig még nyolc prózában írott imádság olvasható (178–188). A kiadványt a *Register dieses Gesangbüchleins, auf die Zahl der Blätter gerichtet* zárja (M_{7a}–M_{3b}).

Az énekeskönyvet Thomas Scholtz bártfai nyomdász saját kiadásában jelentette meg.

Budapest Nat ① (A-variáns) ② (B-variáns)

3626

KLESCH, Daniel: Historischer Bericht oder kurtze Geschichts-Erzehlung, mit was für christlichen Ceremonien und Anstaltten das Einweihngs-Fest bey der neu-erbauten Schloß-Kirchen zu Schaweneck (Schawnik) in Obern Creiss der Ober-Vngarischen Gespanschafft Zipß, welche ... Herr Sigmvnd Toekeoly, Frey-Herr von Kesmarck, beyder Schlösser und Gütter Kesmark und Schawneck Erbherr ... wie auch ... Frau Gemahlin Frav Salome gebohrne Freyin Pogramin, ... von Grund auß erbauen, auffführen, köstlich außzieren und der heiligen ... Dreieinigkeit heiligen zu widmen, zu eignen und dediciren lassen, andächtigt verrichtet und gehalten, den XXIII. Sont. Trin. war der 24. Nov. im Jahr 1669. beschrieben von m. Daniel Kleschen, gekrönten käys. Poeten, der Zeit evangelischen Pfarrherrn in ... Wahlendorff, des ... Contub. derer XXIV. regalium in Zips Oratorn, gew. Seniorn und dieses Wercks Vorstehern. Barthfeld 1670 [typ. civitatis].

A⁴–C⁴ = 23 pag. + [1] tab. – 4° – 1 ill. calcographica

RMK II 1227 – Čaplovič 234

Templomszentelési tudósítás és versek Savnikról és folyókról. – A nyomtatvány a savniki templom 1669. november 24-én történt felszentelése alkalmából készült. A címlap hátán Daniel Klesch a templomot építtető báró Thököly Zsigmond feleségének és leányának *Frauen Salome Toekoelyn gebohrnen Freyin Pogramin, ... wie auch der wolgebohrnen Fräulein ... Sophia Toekoelin* .. címezte tudósítását, amelynek első része a menekült osztrák evangélikusok magyarországi száműzetéséről, magyarországi evangélikus családokról, Klesch támogatóiról szól (2–15). A 15. lapon a következő mondat olvasható magyarul az építtető, Thököly Zsigmondtól: *Az Ur Isten ö szent Felsege jól erőssen epéet és meg őrzett az en hazamot addigh; s-mért az én Istenemnek Egy-Hazat nem epéteném?* A második rész a savniki templomszentelés lefolyását beszéli el (15–19). A kiadványhoz négy vers csatlakozik, mindegyiket számozott magyarázó *Anmerkungen* követnek: I. *Sonnet* cím nélkül Savnikról (20–21) – II. *Von dem Fluss Hornath, deutsch Kundert genannt* (21–22) – III. *Von dem Fluß Wag* (22–23) – IV. *Auch von der Wag* (23). Az utolsó lapon a *Schloss Schaweneck* rézmetszetes rajza látható, *Mi. Jaray scu. Bartp.* aláírással.

A templomszentelés menetét és Klesch verseit bő idézetekkel újabban Pavercsik Ilona ismertette (*Terra Scepusiensis* 644–645). A kiadványt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark (*Bibl. Klesch. DK-25*).

A templomszentelés latin nyelvű összefoglalását Daniel Klesch még ugyanebben az évben megjelentette Bártfán (3627).

Cf. 3627

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Ev* ① – Göttingen *Univ* ① – Kezmarok *Ev* ①

3627

KLESCH, Daniel: Solennitas inavgrvationis templi sive sacelli, qvōd ... dn. Sigismvndvs Toekoely, l.b. de Kesmark ... patronus meus... in castro suo haereditario Schavnik, tractu comitatus Scepusiensis superiore noviter, eleganter, sum[p]tuoseqve extruxit, idemqve Sacrosanctae ... Trinitati religiose eonsecravit [!], devote instituta et decenter peracta Dom. XXIII. Trin., qvae erat 24. Nov. .. MDCLXIX., in maxima et memorabili virorum ecclesiasticorum, politicorum et omnis ordinis hominum frequentia, historice descripta a m. Daniele Kleschio n. H., p. l. caesareo, eccl. Olassiensis pastore, ven. contub. XXIV. regalium oratore ordinario, hact. seniore et praesentis actus inaugurate. Bartphae 1670 typis civit.

A⁴-C⁴ = 24 pag. – 4°

RMK II 1226 – Čaplovič 235

Templomszentelési tudósítás és dicsőítő beszéd. – A nyomtatvány a savniki templom 1669. november 24-én történt felszentelése alkalmából készült. Összeállítója Daniel Klesch, a 24 szeptesi város evangélikus egyházmegyéjének *oratora* volt. A címlap hátán kezdődik 1669. december 17-én kelt *Praefamen* című ajánlása a templom építtetőjéhez *ad ... dn. Sigismundum Thoekoely, l.b. de Kesmark...* (2–3). Ezután *Actus praeparatoria ad hanc solennitatem dedicatorem* címmel Thököly Zsigmond 1669. november 14-én kelt levelének másolata következik, amelyben november 13-ára Savnikba hívta a szeptesi lelkipásztorokat és szeniorokat a templomszentelés megbeszélésére és következő napi felavatására (4). *Sequuntur meae ad has invitatorias responsoriae* cím után Klesch válaszelevele olvasható (5–7), majd mindannak rövid összefoglalása, amiben november 13-án ott megegyeztek (8). A főrész az egybegyűltek bevonulását és a templomszentelés menetét *Actus ipse inauguralis* cím után 22 pontban mondja el. Az ünnepség lakomával ért véget (9–14). Az események elbeszélése után Klesch közreadta a Thököly-családot és a templomszentelést dicsőítő beszédét (14–24). Ebben verses betétek szerepelnek: anagrammák *Leopoldus*, *Sigismundus* és Thököly Zsigmond felesége, Pograni *Salome* és lányuk, *Sophia* nevére; *Tetrastichon* és augsburgi verses felirat a Szentháromságról (22–23). Beszédét is verssel zárta. A szöveget marginális glosszák kísérik. Közöttük a forrásmegjelöléseken kívül „Háro(m) a tántz” mondás magyarul és német megfelelője olvasható a 19. lapon.

Klesch ugyanebben az esztendőben német nyelven is kiadta tudósítását a savniki templom felszenteléséről (3626).

A kiadványt felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark (Bibl. Klesch. DK-25).

Cf. 3626

In 8 bibliothecis 11 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Arch, Ev, Nat* – Halle *Univ* – Kežmarok *Ev* – Târgu Mureș

3628

DER NEUE und alte Allmanach auffs Jahr nach der gnadenreichen Geburth und Menschwerdung unsers Heren und Heylandes Jesv Christi 1671. darinnen die Monat, Wochen, Sonn- und Feyertage, Planeten-Lauff, Aspecten, Witeerung [!], Tag und Nacht Länge, Sonnen Auff und Untergang, etc. zu finden. Gestellet von Christoph Neubarth, Bol. Sil. ... [Bartfeld 1670 typ. civitatis.]

[1] fol. – 390 + ? x 300 mm – Init., color.

RMK II 1262 – Caplovič 237

Új-naptár és ó-naptár. – Az év jellemző adatai és a naptárjegyek magyarázata után olvasható *Thomas Scholtz, Bürger und gemeiner Stadt Barthf. Buchdr. újévi jókívánsága dem ... Stadt Richter der ... Stadt Leutschau David Spilenb(erg). Sowohl auch ... Herren eines ... Rats der ... Stadt Levthschav.* Alatta található négy hasábban a hónapok naptártáblái, minden hasáb egy negyedét tartalmaz. A minden bizonnyal eredetileg két ívből összeállított, plakát alakú nyomtatvány ma ismert egyetlen példányának az alja hiányzik, így csupán január, április, július és október hónap olvasható.

A nyomtatvány a betűtípusok alapján Bártfán készült, a városi nyomdában.

Bártfáról ezenkívül csak 1638-ból (1708) ismeretes német nyelvű naptár, azonban az 16^o-ben készült, ezért sorozat feltételezése nem indokolt.

Cf. 1708

Budapest *Nat cop.* – Levoča *Arch* ☉*

3629

POMARIUS, Samuel: Analysis et exegesis articuli I. invariatae Augustanae Confessionis in examine [!] anniversario publico auditorum theologiae in illustri statuum collegio Eperiessensi a. d. III. Octob. a. C. MDCLXX. disputationi solenni cõmissa praeside Samvele Pomario, s.s. theol. d. et

p. p. ipsiusque collegii moderatore ac direct. supr. respondentibus Joanne Saarossy Hungaro et Georgio Michaelide Zdanensi ex Montanis, philosophiae et s. s. theologiae studiosus. Bartphae (MDCLXX) typis civit.

B²[?], A⁴-D⁴ = [4] + 32 pag. – 4° – Orn.

RMK II 1228 – Čaplovič 238

Evangelikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán (B₁b) olvasható ajánlás két változatban ismeretes: *Generosis ... viris ... Michaeli Hakkeró, judici primario, caeterisque ... senatoribus ... civitatis Epperiensis*, aláírója *Joannes Saarossy respondens* (A-variáns), és *Thomae Cornidae, judici, Thomae Iunghaus, assessoris, caeterisque senatorii ordinis dominis ... civitatis Caesareopolitanae*, aláírója *Georgius Michaëlides respondens* (B-variáns). Az ajánlást rövid előszó követi *Analysis et exegesis articuli I. A. C. Praefatio* (B₂a-b). A főrész *Dispositio et expositio* címmel kezdődik és negyvenkilenc paragrafusban magyarázza a meg nem változtatott Ágostai Hitvallás megírásának okát, alkalmát, elfogadásának módját, valamint az Istenről szóló első cikkely szövegének elemzéséből kifejezhető és cáfolható teológiai tanításokat (1–32).

Ezek a teológiai vizsgatételek, bár az Ágostai Hitvallás első cikkelyét elemzik, az előszó szerint utolsó darabját képezik Samuel Pomarius e hitvallással foglalkozó disputációjának (vö. 3507. 3559). Megvitatásukra 1670. október 3-án került sor az eperjesi evangélikus főiskolán. A két vizsgázó Sárossi János és a saskői születésű Kassai Michaelis György, a wittenbergi magyar könyvtár későbbi alapítója volt.

Cf. 3526l, 3507, 3524, 3559. –

Budapest *Acad* ① (A-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) ② (A-variáns) ③ (B-variáns)
– Kežmarok *Ev* ①

3630

(POMARIUS, Samuel): Christlicher Wahl- und Neu-Jahrs-Wuntsch, genommen auß dem von ... Ferdinando I. der königlichen freyen Stadt Epperies in Ober-Ungarn ... verliehenem ... Wappen, deme durch ordentliche Wahl einer ... Gemeinde in Epperies zum drittenmahl nach einander erkohrnem ... Stadt-richter,... Zu Bardfeld 1670 in gemeiner Stadt Druckerey.

A⁸ B⁸ C³ = 38 pag. – 8° – Orn., init.

RMK II 1225 – Čaplovič 239

Köszöntő beszéd. – A külön szöveg nélküli ajánlás a címszöveg folytatásaként olvasható a hátlaton: *dem ... Michael Hackern im Jahr Christi 1670. am ersten Sonntage nach dem Fest Offenbarung Christi in der Pfarrkirchen zu Epperies zu schuldigsten Ehren abgeleget, und an dessen glücklich erschienenem sechs und sechzigsten Geburtstage war der 21. Februarii anno*

1670. *Mit ... Anwünschung ... überreicht von Samuele Pomario, der H. Schrift d. und bei dem ... Collegio der Evangelischen Herrn Landstände im Königreich Ungarn Augsburgischer Confession. professore publ., wie auch direct. et moder. sup.* Ezt követi a szerzőnek az iskola professzorai, tanárai és diákjai nevében írt köszöntő beszéde. Ebben Johann Weber *Wappen der Königlichen freyen Stadt Epperies* (3469) munkája nyomán, a város címerének nyolc figuráját elemezve köszönti Michael Hackert főbíróként való újjáválasztásának, február 21-i, hatvanhatodik születésnapjának, valamint az új esztendő alkalmából (3–36). Végül közli m. *Johannes Bocacius, p. l. c. superiori seculo rector scholae Epperiensis...* „Origo verae nobilitatis” című latin nyelvű versének részletét a város címeréről (37–38) (vö. Bártfa 1599. 846, (118)).

A záró vers szövegkiadása: Ioannes Bocatius: *Opera, quae exstant omnia*. Edidit Franciscus Csonka. Bp. 1990, 426.

Cf. 3469

Budapest *Nat* ① – Levoča *Ev* ① – Prešov *Scient* ①

3631

SCHWARTZ, Johann: *Breviarium logicum* [!], *methodo licet ex parte nova, habitui tamen ipsi ex naturae suae conditione ita applicata, ut non parum discentium iuve[n]tut. intellectus et memoria, suggestis simul iis, quae in aliis libris logicis desiderari videbantur. Primum quidem in privatum usum concinnatum, jam aute(m) ad desiderium suorum discipulorum luci publicae expositum a m. Johanne Schwarzio, Wittenberg., lycei, quod in superioris Hungariae reg. lib. civ. BARTHAE est, rectore. Sumptibus quorundam inibi viventium stud. BARTHAE 1670 typi* [!] civit.

$A^{12}-H^{12} I^6 K^2 = 206 + [2]$ pag. – 12° – Orn.

RMK II 1229 – Čaplovič 240

Logikai tankönyv. – A címlap hátán kezdődik a szerző 1670. március 21-én kelt *Praefatioja* (A_{1b}–A_{2b}). Ebben konkrétan néven nevezi azokat a bártfai tanítványait, akiknek költségén művét megjelentethette. Nevük a következő: *Iohann. Eytelius, Paulus Trausch, Stephan. Göbel, Mich. Czekelius, Petrus Widman Transylvani; And. Mevius Stolpa Pomeranus, Georg. Dengel Trans., Sam. Mokos Hamb. Sá., Iac. Lydicus Sensb. Bor., Ioh. Barben Transylv., Ioh. Schmelius Sil., Mich. Figuli Trans., Iacobus Risdörf Scep.* (4).

A főrészt *Proemium* vezeti be (5–6), majd három részből álló *Tractatio essentialis* szól I. *De obiecto logices* – II. *De fine logices* – III. *De mediis logicis* (6–21). A főrész két nagy egységből (*sectio*) áll, amelyek tovább tagolódnak alfejezetekre (*subsectio*), azok könyvekre (*liber*). Ezek újabb fejezetekből (*caput*) és alfejezetekből (*membrum*) állnak. Az első *sectio* címe: *De mediis logicis in statu abstracto ... consideratis* (22–139), a másodiké *De mediis logicis in statu concreto ... consideratis* (139–206). A nyomtatványt *Errata a lectore benevolo emendanda* című hiba-jegyzék zárja (K_{2a}–b).

Johann Schwartz (1637–1725) Wittenbergben született. 1669 és 1674 között mint evangélikus rektor működött Bártfán, majd Lócsén. 1674-ben visszatért Wittenbergbe. 1681 és 1725 között Querfurtban lett evangélikus esperes. Közben, 1683-ban az eperjesi kollégiumban mint *professor designatus* elnökkölt egy vizsga alkalmával (RMK II 1527).

Schwartz előszavában megismételte azt a címlapon is olvasható állítást, amely szerint tanácskönyvének nyomtatott változatát megelőzte egy eredetileg magáncélra készült változat. Bartók István e logikai tankönyvben Johann Sturm hatását érzékelte (83).

Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Kezmarok *Ev* ① – Sárospatak *Ref* ①

3632

MARTONFALVI [TÓTH] György: *Exegesjs libri primi Medvllae Amesianae, in qva, qvantum ad fidei articulos attinet, qvicqvid in sacro-sancta thelogia[!] reperitur secreti et ardui, qvicqvid in schola continetur orthodoxi et obscuri, qvicqvid ab hodiernis haereticis vocatur in controversiam, id fere totum per qvaestiones, objectiones, responsiones ita explicatur, ut sacro-sanctae theologiae cultoribus, praecipue disputaturis et concionaturis commodissime inservire qveat. Studio Georgii Martonfalvi Transylvani, sacro-sanctae theologiae doctoris et illustris scholae Debrecinae rectoris. Debrecini MDCLXX apud Georgium Karancsi.*

(o)⁸, A⁶–Z⁶, Aa⁶–Zz⁶, Aaa⁶–Zzz⁶, Aaaa⁶–Zzzz⁶, Aaaaa⁶–Hhhhh⁶ Iiiii⁴ = [15] + 1154 [recte 1147] + [60] pag. – 12^o – Orn., init.

RMK II 1230

Református hitelvek. – A címlap hátán a mű *Approbatioj*át *Matthias Nogradi, ecclesiarum inspector generalis Cis-Tybiscanarum...* állította ki *Nagy Bajon*, 1670. január 20-iki keltezéssel. A szerző ajánlása a következő debreceni személyeknek szól, akiknek nagy költségével jelentette meg művét: ...*Stephano Dobozi ... civitatis Debrecinae ... iudici, a multis annis primario, fautori meo ... et ... scholae Debrecinae coetui, ... Michaeli Bölcseki seniori, ... Thomae Czegenyi contrascribae, doctis, piis et prividis scholae officialibus; ... Stephano Gyöngyösi, ... Andreae Ordosi, ... Valentino Kotsi, ... Johanni Tholnai, ... Thomae Veres-Egyhazi, eximius et eruditus scholae cantoribus; ... Johanni Kopsis Kallai, ... Georgio Vasarhelyi, ... Andreae Vari, ... Stephano S. Csengeri, ... Stephano Csakvari, ... Michaeli Körösi, doctis ac ornatis scholae collegis, caeterisque ... scholae nostrae civibus et alumnis.* Debrecen 1670. január 24-iki keltezéssel írta alá *Georgius Martonfalvi* mind az ajánlást ((o)₂a–(o)₃b), mind az azt követő, *Lectori benevolo salutem* kezdetű előszót ((o)₄a–(o)₆b). Ezután üdvözlő versekkel köszöntötték a szerzőt: (1) *Clarissimo viro ... Georgio Martonfalvi ...* címmel *Georgius C. Comarinus, ss. t. d. ... et ecll. Debr. pastor* ((o)₇a) – (2) *Clarissimo viro, ... Georgio Martonfalvi auctori, compatri et conterraneo, szerzője Georgius Krizbai, pastor ecclesiae Debrecinae* ((o)₇a–b) – (3) cím nélküli üdvözlő vers, aláírása: *Compatri suo honorando ... apposuit Iohannes Debreceni, ecclesiae R. Beszer. minister* ((o)₇b) – (4) *Ad clariss. ac doctiss. virum ... Georgium Martonfalvi...*, szerzője *Laurentius V. j. Lascoi Q. S. D. R. N. A. S. M. C.* ((o)₇b–₈a) – (5) *Honori et famae ... dn. Georgii Martonfalvi...*, aláírója *Mart. Szilágyi, p.t. scholae Debr. rector* ((o)₈a).

Az *Exegesis libri primi Medullae Amesianae* címmel kezdődő főrész az 1. lapon röviden összefoglalja a *Medulla* tartalmát. Ennek első könyvét Amesius a hitről írta (*de fide seu de credendis*), és benne az Apostoli Hitvallást magyarázza 41 fejezetben, második könyvét a hitből fakadó engedelmességről (*de observantia seu de faciendis*), itt 22 fejezetben a Tízparancsolatot magyarázza. Martonfalvi Tóth György exegézise a *Medulla* első könyvéről megőrizte az eredeti mű felépítését, tehát *I-XLI. caputból* áll (1–1154 [recte 1147]). Az előszó megállapítása szerint is ((o)₆a-b) az egyes fejezetek logikus sorrendben követik egymást: kezdve a teológiával, Isten, Krisztus személyével, a predesztinációval, a megigazulással, megszenteléssel, eljutva a Szentíráshoz, a szentségekhez, végül az utolsó ítélethez. Mindegyik fejezetet rövid *Analysis* vezet be, majd ezután következik a számos kérdésre, tézisre bontott igen terjedelmes *Explicatio*. Az egyes téziseket címszerűen megfogalmazva római számmal látta el a szerző. A kiadvány végén található *Index praecipuarum controversiarum...* című mutató a fejezetekben kiemelt téziseket foglalja össze (Dddd₄b–Iiii₂a). Végül *Errata sic corrigantur* című sajtóhibajegyzék zárja le a kötetet (Iiii₃a–Iiii₄b). A kötet lapszámozása sok esetben hibás.

Martonfalvi Tóth György puritánus teológus, a debreceni kollégium rektora William Ames németalföldi református teológus nagy hatású művének, a *Medulla theologicanak* (1. kiadása: Franeker 1623) legbuzgóbb magyarországi terjesztője volt. Más művében is alapul vette a *Medullat* (pl. az *Ars concionandi Amesiana* című értekezésében, vö. 3275, ill. a *Tanító és czáfoló theologia* című művében, Debrecen 1679, RMK I 1231). Az itt leírt kiadvánnyal pedig a hazai református egyházban akkor már széles körben elterjedt és az oktatásba is bevezetett teológiai mű első könyvének magyarázatát készítette el. A *Medulla* második könyvéhez írott exegézise 1675-ben jelent meg (RMK II 1354). Martonfalvi Tóth munkájának előszavában kiemelte a *Medulla* hasznosságát a teológusok számára, elsősorban a hitvitázásban, ill. prédikációk összeállításánál. Ames munkásságáról és a *Medulláról* ld. Könyv és Könyvtár XVI. Debrecen 1991, 45–50, Koltay Klára. Magyarországi hatásáról, ill. Martonfalvi Tóth Györgyről ld. Berg Pál: Angol hatások 108–114. – Nagy Géza: Fejezetek a magyar református egyház 17. századi történetéből. Bp. 1985, 142, 209. A fenti kiadvány zsinatokra, ill. az ünnepekre vonatkozó részleteit emelte ki Zoványi Jenő: Puritánus 388–389. – Révész Imre: Társadalmi és politikai eszmék a magyar puritanizmusban, *Theologiai Szemle* 1948: 4–18.

Cf. →

In 18 bibliothecis 28 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – Sárospatak *Ref* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş etc.

3633

LINDA, Lucas de: *Lucae de Linda Descriptio orbis et omnium ejus rerum publicarum. Nunc primum in Germania edita et innumeris locis emendata, plurimis suppleta ac a multis, iisque gravissimis erroribus purgata. Jenae MDCLXX impensis Matthaei Birckneri, typis Johannis Wertheri.*

*4,A⁸-Z⁸, Aa⁸-Zz⁸, Aaa⁸-Zzz⁸, Aaaa⁸-Yyyy⁸ Zzzz³ = [7] + 1448 + [14] p. – 8° – 1 ins.

VD17 3:007516S

Magyar szöveget is tartalmazó földrajzkönyv. – A nyomtatvány elején impresszum nélküli előcímlap található a következő szöveggel: *Lucas de Linda correctus et auctus* [*₁a]. Háta üres. Az ezt követő címlapon nyomdászjelvény látható [*₂a]. Hátán kezdődik az *Exhibetur in hoc libro* című tartalommutató [*₂b]. Ezt követi a *Praefatio auctoris ad lectorem* (*₃a–*₄b). A fő-rész beosztása egyezik az 1665. évi amszterdami kiadásával (3188), de jóval részletesebb annál. A magyar nyelvű Miatyánk szövege az 1005. lapon olvasható a *Hungaria* fejezet (1003–1007) *Mores hujus temporis* című alfejezetében (1004–1005).

Cf. S2580A; 2636, 2760, 2957, 3187, 3188, –, →

Aiud ⊕ – Berlin Nat ⊕ – Budapest Nat ⊕ – Dresden Nat ⊕ – Gotha Univ ⊕ – Göttingen Univ ⊕ – Halle Univ ⊕ – München Nat ⊕ – Wolfenbüttel ⊕

3634

DEBRŐDI János: *Lapillvs Danielis, quo Lutherani malleatoris Fabritii confractus est et contritus Malleus. Jerem. 50. 23., sive principales quinq(ue) arrogantiae ejusdem Fabritii, contritae per Joannem Debrōdi sacerdotem catholicum, aa. et philosophiae doctorem et ss. theologiae baccalaureum. [Cassoviae] 1670 [Erich].*

A¹² B⁶ = [18] fol. – 12° – Init.

RMK II 1231 – Čaplovič 655

Katolikus vitairat. – A címlapon a Bibliából, a címlap hátán Szent *Bernardtól* és *Rabanustól* olvasható egy-egy idézet. Ezután következik az előszó *Ad lectorem* (A₂ab). A fő-rész öt *Arrogantiat* foglal magában (A₃a–B₅a). Végül *Ad malleatorem* című zárszóval fordul ellenfelehez a szerző (B₅a–B₆b).

Ezzel a vitairattal Debrődi János katolikus pap, korábban a kassai jezsuiták teológiai hallgatója Joannes Fabricius, kassai evangélikus professzor *Solidissimus coelestis veritatis malleus* (Kassa 1670, 3637) című munkájának öt „fő szemtelenségét” óhajtotta cáfolni.

Fabricius négy évvel később, 1674-ben jelentette meg Debrődinek szóló viszontválaszát (RMK II 1333).

Szabó Károly (RMK II 1231) és Ján Čaplovič (655) is kassai nyomtatványnak tartotta Debrődi e művét. A betűtípusok vizsgálata megerősítette, hogy a kiadvány az Ericus Erich által vezetett kassai városi nyomdában készült (Pavercsik Ilona megállapítása).

Cf. 3526!, 3514, 3635, 3637, –, →

Budapest Civ ⊕ – Budapest Nat ⊕ – Budapest Univ ⊕

3635

DEBRŐDI János: Refutatio logodaedalorum, Joannis Fabritii, Samuelis Pomarii et Isaaci Zabanii, qui omnes Lutherani professores, dum oppugnant scripto Theses quasdam compendiales ... Joannis Debrödi, offendunt pede in ipso limine: quod illis breviter declarat idem Joannes Debrödi pro Paschali rubro ovo. [Cassoviae] MDCLXX [Sagittarius].

A¹²-F¹² = [72] fol. – 12°

RMK II 1232 – Čaplovič 656

Katolikus vitairat. – A címlap hátán Augustinustól kettő, Hieronymustól pedig egy idézet olvasható. A bevezetés címe *Praeambula quaedam* (A₂-A_{12a}). Ezt követően a főrész tíz *Animadversiot* foglal magában (A_{12b}-F_{12b}).

A vitairat szerzője, Debródi János 1669 augusztusában még a kassai Szent László-szeminárium teológushallgatója volt (3526). A következő, de még 1670-ben megjelent művében már katolikus papnak vallja magát (3634). Életéről más adat nem ismeretes. A *Praeambulában* elmondja, hogy professzora, Sámbar Mátyás távollétében kapta kézhez *Theses compendiales* című munkájukra (3526) Joannes Fabricius kassai evangélikus professzor válaszát (3514). Korábban már Isaacus Zabanius és Samuel Pomarius eperjesi professzorok is válaszoltak (3535, 3536 és 3559) erre. Debródi a bevezetésben mindhárom evangélikus műre tesz megjegyzéseket. A főrészben azonban már csupán Fabriciusszal vitázik, mivel egyrészt ő a legközelebbi szomszéd, másrészt – Debródi véleménye szerint – ő foglalkozott válaszában lényegesebb kérdésekkel.

E kiadványt Szabó Károly (RMK II 1232) és Ján Čaplovič is (656) – helyesen – kassai nyomtatványként írta le, de amint Pavercsik Ilona megállapította, nem a városi műhelyben készült, hanem azzal az ismeretlen eredetű felszereléssel, amely később a jezsuiták tulajdonába került (OSzKÉvk 1981: 361). A címlap szerint „piros tojás helyett”, azaz nem sokkal húsvét előtt nyomtatták. A műhelyt ekkor Joannes Sagittarius vezette.

Cf. 3526!, 3535, 3559, 3536, 3514, –, 3637, 3634, →

In 10 bibliothecis 13 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Piar, Univ* – Debrecen *Univ* – Gyöngyös – Martin *Nat* – Spišske Pohradie – Veszprém *Dioec*

Debródi János: Theses controversiarum fidei compendiales ... Kassa 1670. – Vide 3639

3636

DÖMÖTÖRI György: Threnodia sive lgvvbris cantvs, qvem in vltimum honorem et perpetuam omnium beneficiorum acceptorum memoriam, super obitum placidum et beatum ... dn. Stephani Wittnyedi de et in

Musay ..., quondam comitibus Nicolao Zeremy et Francisco Wesseleny etc. a consiliis intimis etc., domini sui patroni pie recolendi tristi cum Musa, debitaque observantia decantavit succinentibus sympatriotis Georgivs Dömötöri, conv. nob. vic. reg. Eperiesini, anno 1670. die Martij. Cassoviae (1670) typis Erii Erich.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1234 – Čaplovič 657

Gyászversek latin és magyar nyelven. – Vitnyédi István halálára 1670 márciusában Dömötöri György, az eperjesi nemesi konviktus aligazgatója és földije írtak költeményeket. A címlap háta üres. Az I–IV. gyászvers szerzője Dömötöri: I. *Incitatio musae ad supremo honore afficiendum patronum* (A_{2a}–A_{3a}) – II. *Consolatio ad coronam lectissimorum pignorum* (A_{3a}–A_{4a}) – III. *Demortuus de transitoria vita agens, patriae et suis valedicit*. Ez az egyetlen magyar nyelvű vers a gyűjteményben, kezdete: *Mely hamar az árnyék udvara megbomlik* (A_{4a}–B_{2a}) – IV. *Chronodistichon...* a halál időpontját mutatja (B_{2a}).

Ezután rövidebb gyászversek következnek, még egy eperjesi tanártól: (5) *Andreas Szántó, publ. prae. gram.* (B_{2a}–b), majd túlnyomórészt dunántúli származású eperjesi diákoktól: (6) *Stephanus Szép Kőszegien., nob. Hung.* (B_{2b}–B_{3a}) – (7) *Lacrymae doloris testes* címmel *Johannes Vörös Bazinien., nob. Hung.* (B_{3a}) – (8) *Johannes Szvetics Keőszög., nob. Hung.* (B_{3a}–b) – (9) *Monoceros espirat marcet rosa* címmel *Stephanus Hosztoti, nob. Hung. Kőszegien.* (B_{3b}) – (10) *Occasu oritur* címmel *Johannes Unger Semp., nob. Hung.* (B_{4a}) – (11) *In-spe-rata sunt omnia* címmel *Michael Hericz, nob. Hung. Kőszögien.* (B_{4a}–b) – (12) *Georgius Török Semp., nob. Hung.* (B_{4b}) – (13) *Adamus Keőszeöghy, studiosus poes.*

A magyar vers szövegkiadása: RMKT XVII/10 12–15, 638.

Vitnyédi István Sopron megyei birtokos, Zrínyi Miklós és Wesselényi Ferenc bizalmi embere, a magyar evangélikus egyház nagy pártfogója 1670. február 13-án hunyt el. A kronodisztichonból a téves szedés miatt (MagnVs helyett Magna) azonban az 1665-ös év olvasható ki.

Budapest Acad ① – Budapest Nat ①

3637

FABRICIUS, Joannes: Solidissimus coelestis veritatis malleus, quo Zephyrium Sambario-Debredianum ovum m. Iohan(n)es Fabricivs, gymnasii Cassoviensis. Catholico-Lutherani rector et professor primarius concussit, contrivit, disjecit. Cassoviae [1670] typis Erii Erich.

[1]¹, A⁴–K⁴ L² = [43] fol. – 4° – Init.

RMK II 1235 – Čaplovič 658

Evangélikus vitairat. – A címlapon bibliai idézet olvasható, a címlap hátán szöveg nélküli ajánlás *Eminentibus inclyti regni statibus, ... principibus, ... comitibus, ... praelatis, ... baronibus, ... nobilibus, ... liberis civitatibus*. Aláírója m. *Joannes Fabricius, gymnasii Cassoviensis Catholico-Lutherani rector et professor primarius*. A főrész *In nom(ine) d(omi)ni Jesu Christi* felirattal kezdődik, és négy tézisben, azon belül XXXII paragrafusban vitatkozik Debródi János *Refutatio logodaedalorum* című, Kassán 1670-ben megjelent művének (3635) tíz *animadversiójával* (A_{1a}–K_{4a}), az egyes észrevételek ottani címeit itt is belső címként emelve ki. A tézisek végén háromsoros *Errata* (K_{4a}) olvasható, majd XXXIII. paragrafusként két *Quaestio* (K_{4a}), XXXIV-ként pedig tizenhét *Corollaria* (K_{4b}–L_{2a}).

Fabricius az első pontban elmondja, hogy Debródinek a folyó év (1670) húsvétjára megjelentett művére válaszol, tehát bizonyos, hogy ez a nyomtatás idejének feltüntetése nélküli kiadvány még az 1670. év folyamán megjelent. A hasonló viták lezajlása alapján feltételezhető, hogy erre legkésőbb valamikor még a nyáron sor került.

Fabricius 1674-ben Szebenben ismét kinyomtattatta ezt a vitairatát (RMK II 1332).

Cf. 3526!, 3514, 3635, –, 3634, →

Budapest Acad ① ②* (Ráth György) – Budapest Ev ④* – Budapest Nat ① ① – Kezmarok Ev ① – Kosice Dioec ① – Martin Nat ① – Sárospatak Ref ①

3638

LADIVER, Elias, iun.: *Ethica dispytatio, quam propugnante ... Elia Ladivero, F[ilio] log. et pract. phil. p.p. et paedag. defendet G. Petrus Semsei, nob. Hung. de Keresztes, log. et phil. pract. stud. anno MDCLXX. die (...) Octob. [Cassoviae] MDCLXX [Erich]*.

[1] fol. – 593 x 348 mm. – Init.

MKsz 1963: 65 – Caplovič 1259

Etikai vizsgatételek. – Az egyleveles nyomtatvány tetején *Petrus Semsei de Keresztes nob. Hung., log. et phil. pract. stud.* rövid szöveges ajánlása olvasható *Alexandro seni Semsei de eadem et in Saczcza, ... Alexandro jun. Semsei de eadem et in Keresztes, ... Francisco Semsei de eadem et in Gerald., ... Pavlo Semsei de eadem et in Semse ... omino, patri et fratribus*. Ezt követi a fenti cím, majd XXXIV, három hasábra szedett tézis az etika meghatározásáról, az erények rendszeréről és az egyes erényekről.

A vizsgatételeket 1670 októberében vitatták meg. A pontos dátum a meglévő példányon nem olvasható tisztán. A vizsgáztató ifj. Elias Ladiver, az eperjesi evangélikus gimnázium rektora, a vizsgázó Semsey Péter volt.

Az egyetlen példányt Borsá Gedeon (MKsz 1963: 65), majd Ján Caplovič (1259) lőcsei nyomtatványként írta le. Pavercsik Ilona a betűtípusok alapján megállapította, hogy a kassai nyomdában készült Ericus Erich nyomdász idejében (szóbeli közlés).

Budapest Nat cop. – Martin Nat ①

3639

SÁMBÁR Mátyás: *Theses controversiarum fidei compendiales pro omni articulo fidei facile decidendo, tribus Luthero-Calvinicis gymnasiis, Cassoviensi, Eperjesiensi, Patakiensi ad discutiendum propositae, in alma episcopali universitate Cassoviensi Societ. Jesu a r. d. Joanne Debrödi, aa. et philos. magistro et ss. theolog. auditore, ex seminario Kisdiano sancti regis Ladislai, praeside r. p. Matthia Sambar e Societ. Jesu, phil. doctore et Sacrae Scripturae controversiarumque professore ordinario. [Cassoviae] MDCLXX [Sagittarius?]*

A¹²-E¹² F⁴ = [64] fol. – 12°

RMK II 1233 – Čaplovič 659

Katolikus hitvitázó teológiai vizsgatételek. – E huszonöt teológiai tézis szövege (A₄a–F₄b) új szedésben lényegében megegyezik az előző évi kiadás szövegével (3526), csupán a *Dedicatio* (A₂a-b) és az *Ad lectorem* (A₃a-b) intézett előszó hosszabb néhány mondattal.

Sámbár Mátyás és tanítványa, Debrődi János tézisfüzetének ezt a második kiadását valószínűleg az Isaacus Zabaniustól, Samuel Pomariustól és Joannes Fabriciustól kapott evangélikus feleletekre (3535, 3536, 3559, 3514) szánták viszontválaszként. Debrődi pedig hamarosan önállóan is felelt (3635).

Pavercsik Ilona megállapítása szerint ezt a tézisfüzetet bizonyosan Kassán nyomtatták, de nem az Ericus Erich által vezetett városi nyomda készletével, hanem azzal az ettől független, ismeretlen eredetű felszereléssel, amely később a kassai jezsuiták tulajdonába került. E műhely vezetője ekkor, egykorú levéltári adatok alapján, az a Sziléziából érkezett Joannes Sagittarius lehetett, aki 1670 második felében már a lőcsei Brewer nyomda alkalmazásában állt (OSzKÉvk 1981: 361 és OSzKÉvk 1979: 389, Pavercsik Ilona).

Cf. 3526!, 3535, 3536, 3559, 3514, –, 3635, 3637, 3634, →

In 9 bibliothecis 14 expl. – Bratislava *Univ* – Budapest *Acad, Nat, Piar, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Univ* – Gyöngyös

3640

TRIAS virtutum theologiarum in lilio, cruce, leone, gentilitiis ... Francisci Szegedi, episcopi Agriensis, etc. mecoenatis munificentissimi insignibus expressa, et theologicae triadi reverendorum et doctissimorum dominorum aa. ll. et phil. magistrorum, Joannis Debrödi presb., Stephani Illyefalvi, Thomae Sigrái e seminario Kisdiano S. Ladislai reg. Ung., cum in alma episcopali vniversitate Cassoviensi per rev. p. Stephanum Szajkovich e

Soc. Jesu ss. theologiae doctorem, ejusdemq(ue) professorem ordinarium, nec non ejusdem facultatis spectabilem decanum prima theologiae laurea coronarentur, oblata ab ejusdem seminarii coalumnis. Anno, quo tandem ex voto electus Clemens X. devotus. (Cassoviae MDCLXX typis Erici Erich.)

A¹² B⁵⁺¹ = [17] fol. – 12°

RMK II 1236 – Čaplovič 660

Köszöntő versek. – A címszöveg utolsó két sorában olvasható kronosztichon mindkét sorának értéke 1670. A címlap háta üres. Ezt követően *Reverendi ac doctissimi domini neobaccalaurei* megszólítással olvasható az ajánlás (A_{2a}–A_{3b}), amelynek aláírása *Sic vovemus in eodem seminario contubernales vestri*. 1. *Joannes Arcabus, theologus Kisdiani alumnus*. 2. *Emericus Sz. Miklosy, theologus Kisdiani alumn.* 3. *Petrus Marikowsky, theologus Kisdiani alumn.* 4. *Andreas Repkovicz, theologus Kisdiani alumnus*. 5. *Joannes Cseh, theologus Kisdiani alumnus*. 6. *Stephanus Szatka, theologus Kisdiani alumnus*. 7. *Thomas Delnei, theol. Kis. al.* 8. *Stephanus Pazmany, physicus Kisdiani alumn.* 9. *Paulus Jazberini, logicus Kisdiani alumnus*. 10. *Thomas Bethlehemfalvi, logicus Kisdiani alumnus*. 11. *Petrus Horvath, rhetor Kis. al.* A fő-rész (A_{4a}–B_{5a}) külön cím nélkül a verzállal szedett *Egrediamur in agrum* szavakkal kezdődik. Benne a lilium, a kereszt és az oroszlán jelképében ábrázolt három teológiai erény, a hit, remény és szeretet dicséretére és a nevükben írt versek olvashatók, amelyeket rövid prózai szöveg köt össze. Az egyes versek címei: *Lilium* (A_{4a}–A_{4b}) – *Fides Candore notabilis ipso* (A_{4b}–A_{6a}) – *Mortua sola* (A_{6b}–A_{7b}) – *Muta nisi mota* (A_{7b}–A_{8a}) – *Crux* (A_{8b}) – *Spes. Vult solidum, perenne* (A_{9a}–A_{10a}) – *Adfert serenum* (A_{10a}–A_{11b}) – *Fixa Deo* (A_{11b}–A_{12a}) – *Leo* (A_{12a}–B_{1a}) *Charitas omnia sustinet. I Corinth. 13* (B_{1b}–B_{2a}) – *Benigna est, ibid.* (B_{2b}–B_{3a}) – *Crescit adversis* (B_{3b}–B_{4a}) – *Nescit latere* (B_{4a}–B_{5a}). Az utolsó lapon található a kolofon *Impressum Cassoviae, typis Erici Erich MDCLXX*.

Ezekkel a versekkel köszöntötték az ajánlás végén felsorolt tanulótársak a kassai jezsuita főiskolán a teológia új babékoszorúsait, Debródi Jánost, Illyefalvi Istvánt és Sigrái Tamást, a Szent Lászlórol elnevezett Kiski-szeminárium alumnusait. A koszorúzó Stephanus Szaikovich (1631–1695) volt. 1650-ben lépett be a jezsuita rendbe. Számos ausztriai, horvát- és magyarországi rendházban működött. Kassán 1669–1671 között volt a teológia professzora és a kar dékánja (Lukács: *Catalogus III* 1642–1643).

Budapest Univ ①

3641

ZABANIUS, Isaacus, sen.: *Disputatio metaphysica de existentia rei intelligibilis ac praecipue quidem naturae communis, objective spectatae in intellectu, qvam ... praeses m. Isacvs Zabanivs, theol. polem. secund. et phil. theoreticae pp. ordinarius in ... statuum evang. Athen. Eperjensi respondente Jona Bvbenkio, alumnorum seniore, theol. et philos. studioso in*

examine anniversario ventilabit anno MDCLXX. die (...) Octobr. Cassoviae MDCLXX typis Erici Erich.

A⁴ B⁴ C² = [10] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1237 – Čaplovič 654

Filozófiai vizsgatételek. – E kiadványnak két variánsa ismeretes. Az „A” variánsban a címlap háta üres. A „B”-ben a *respondens* a következő személyeknek ajánlja művét: *Johanni Sartorio, ecclesiae ... civit. Eperiensis Germanicae pastori ... nec non gymnasii inspectori ...*, *Johanni Müllero, ecclesiae ejusdem ministro ...*, *Georgio Curiani, ecclesiae loci ejusdem Hungaricae pastori ...*, *Johanni Rosaidae, ecclesiae ejusdem Schlavonicae mystagogo ...*, *dominis fautoribus*. A főrészt négy fejezetben értekezik arról a kérdéstről, hogy az ember által felfogható objektív természet, azaz a rajta kívül elhelyezkedő dolgok egyenként és általában, legyenek akár anyagiak vagy anyag nélküliek, valójában léteznek-e az emberi értelemben? Szerinte az objektív valóság, vagy a múlt valójában nincsen ott jelen, csak ideálisan vagy akaratlagosan képmás (imago), hasonlóság (similitudo) és az emberi megismerés révén. Magyarázó anyagában teológiai kérdéseket is felvet a teremtésről, illetve Krisztus jelenlétéről az Úrvacsorában.

E vizsgatételeket az eperjesi evangélikus főiskolán vitatták meg a címlap szövege szerint 1670 októberében. A vizsgáztató Isaacus Zabanius teológiai professzor, a vizsgázó a Gömör megyei Ochtinárról származó Jonas Bubenka (1650–1705) volt. Ő 1683-tól Eperjesen kántorként, majd 1689-től Lőcsén mint tanár működött. Értett a fametszéshez is.

Budapest *Acad* ① (A-variáns) – Budapest *Nat* ① (A-variáns) – Prešov *Scient* ④ (B-variáns) – Sárospatak *Ref* ④ (A-variáns)

3642

(ARTICVLI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum, in generalibus eorum comitiis ad diem decimum quintum mensis Februarii anni millesimi sexagesimi septuagesimi in civitatem nostram Albam Juliam ex edicto celsitudinis principalis indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvár 1670 typ. gener. ecclesiae].

A⁴ = [4] fol. – 2^o – Init.

Sztripszky I 2067/274 ← MKsz 1895: 265

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1670. február 15. és március 8. között (vö. ErdOgyEml XV 3–7) Gyulafehérvárott, az erdélyi és partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés tizenhat cikkulosaiba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1670. február 15-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XV 112–119.

A kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint Kolozsvárott, a református országos nyomdában készült, Veresegyházi Szentyel Mihály idejében (MKsz 1968: 208, Fazakas József).

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Budapest *Arch* ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Univ* ①

3643

(ARTICULI dominorum magnatum et nobilium trium nationum regni Transylvaniae et partium Hungariae eidem annexarum, in generalibus eorum comitiis ad diem primum mensis Decembris anni millesimi sexcentissimi septuagesimi in civitatem nostram Albam Juliam ex edicto celsitudinis principalis indictis, celebratis conclusi.) [Kolozsvár 1670 typ. gener. ecclesiae.]

A⁴B⁴ = [8] fol. – 2° – Init.

Sztripszky I 2068/275 ← MKsz 1900: 200

Erdélyi országgyűlési törvénycikkek magyar nyelven. – A mű külön címlap nélkül I. Apafi Mihály erdélyi fejedelem latin nyelvű oklevelével kezdődik. Ez foglalja magában az 1670. december 1. és 19. között Gyulafehérvárott, az erdélyi és partiumi rendek részvételével tartott országgyűlés negyvenhárom artikulusba foglalt végzéseinek szövegét. A végén latin nyelvű záradék 1670. december 19-i kelettel.

Szövegkiadás: ErdOgyEml XV 168–184.

A kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint Kolozsvárott, a református országos nyomdában készült, Veresegyházi Szentyel Mihály idejében (MKsz 1968: 208, Fazakas József). Elképzelhető, hogy a kiadvány csak a következő év elején jelent meg.

Cf. 1005*!; 1641!; 2637!

Aiud ③ – Budapest *Arch* ① ① – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ① – Cluj-Napoca *Univ* ①

3644

BENICZKY Péter: Magyar rithmusok avagy versek, mellyeket irt nemzetes Benyeczki [!] Peter szentelt vitéz. Első része szép isteni dicséreteket és poenitentia tartásra indító énekeket foglal magában. Második közönséges magyar példa beszédeket szép oktatással. Colosvarat 1670 [typ. gener. ecclesiae] Veresegyházi Szentyel Mihály.

A¹²–L¹¹⁺¹ = [4]+ 257 pag. – 24° – Init.

RMK I 1099

Vallásos versek és verses példabeszédek gyűjteménye. – A címlap hátára üres cifrakeretet nyomtattak. *A kegyes olvasóhoz* címzett rövid előszóban *Benyeczki Peter verseinek* kiadásáról írt *Nagyszombatban 1664. esztendőben* keltezéssel a sajtó alá rendező, *Bartok István esztergami vicarius* (A_{2a}–A_{2b}). *Isteni dicsiretek. Reggeli ének* címmel kezdődik ezután a mű első része, amely Beniczky vallásos és egyéb témájú költeményeit foglalja magában (1–128). A szerző gyűjteményébe név feltüntetése nélkül nyolc Nyéki Vörös Mátyás- és egy Rimay-verset is beleillesztett. A verseskötet első része az incipitmutatóra utaló kezdőszavak szerint a következő verseket tartalmazza: 1: *Minden nap víg* – 5: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Minden nap jó* – 10: *Kösziklától* – 15: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Kiáltok míg* – 19: *Hatalmas Istenség* – 23: *Vedd eszedbe* – 27: *Jaj, fülem* – 32: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Ó te boldogságnak* – 36: *Mit háborgatsz* – 40: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Búsult* – 45: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Viseld* – 51: *Rettetget* – 55: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Mélységes* – 61: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Mennyei nagy* – 66: *Császárók* – 70: *Örülj, s vigadj* – 74: *Zarándokságomat* – 78: [Nyéki Vörös Mátyás:] *Múlják el* – 82: Rimay János: *Mennyégben* – 86: *Szín festékkal* – 90: *Valahol* – 95: *Seregek hadnagya* – 99: *Mi lehet* – 104: *Kis jók* – 107: *Mikor a szerencse* – 109: *Víg tavasz* – 113: *Világ ékessége* – 117: *Pályán* – 119: *A ló* – 125: *Krokodilus*.

Második része a *Közönséges magyar példabeszédekről* címmel következnek ezután az 1–250. számmal ellátott példabeszédek, szentenciák, valamennyi Balassi-strófában írva (129–243). Az egyes versek incipitmutatóra utaló kezdete az előfordulás lapszámával: 129: *Más* – 130: *Világon – E világ – Az Isten szíveket* – 131: *Az elme – Ember azért* – 132: *Dolgodnak – Ne engedd* – 133: *Soha nagy titkodat – Hogy ha* – 134: *Magad – Jobb más rólad* – 135: *Senkit – Embert erkölcséről* – 136: *A jó hír – Ki követ – Mások javallását* – 137: *Sok jó ló – Maga hazájában* – 138: *Tudomány – Jó erkölcs* – 139: *Könnyű – A jó ért* – 140: *Nehéz – Hirtelenség* – 141: *A nagy várakozás – A kétségben – Nem bírhatasz* – 142: *A bátor – Nem rossz* – 143: *Bolond – Drága kincs* – 144: *Jó s gonosz – Ha búban* – 145: *Ne főbbség – Titkos* – 146: *Mikor hazugságban – Király – Ország* – 147: *Egyenetlen – Nem egyenetlenség* – 148: *Jaj annak a várnak – Erőszakból* – 149: *Gazdag országokat – Kétségben* – 150: *Gyakran az méltóság – Kerüld* – 151: *Ember bár – A vitéz emberre – Mihez* – 152: *A vitéz embernek – Kisded* – 153: *Győzedelmes – A bort* – 154: *Első bosszú – A kénytelenségnek* – 155: *Nem az éles – Ész* – 156: *Ifjantán – Ne akkor – Ne pengessed* – 157: *Nem azé – Nincs nehezebb* – 158: *Szárnynon – Nemcsak* – 159: *Mondják – Soha a dézsából* – 160: *Ha koncát – Nem ad* – 161: *Kedvetlen – Sással – Hír* – 162: *Nem az akaróé – Az állhatatlan* – 163: *Irigység – A község* – 164: *Mostani igazság – Igaz törvényt* – 165: *A megkötötztetett – Szerencsétlenségnek* – 166: *Nyomorult – A tömlöci – Barátság* – 167: *A mély – Keseredett* – 168: *Néked esedőket – Nem jó erőszakkal* – 169: *A tisztességes – Boldogtalanságot* – 170: *Mások veszedelmén – Háládatlgn* – 171: *Nem mindenkor – Hasznos* – 172: *Pénteki* – 173: *A szó – Aki szegény* – 174: *Ne verjed – Az olajt* – 175: *A parányi – Bosszúság* – 176: *Természet hajlandó – A gonoszért* – 177: *Ki vermet – Minden romlás – A szerencse* – 178: *Bocskorban – Aki nem tud* – 179: *A nyomorúságot – Egy szál* – 180: *A béles – Titulussal* – 181: *Mikor jövedelmed – Ha értéked* – 182: *Ha bírsz – Náladnál – A nagy lakodalom* – 183: *A szegénység – Vitézlő* – 184: *A vitézlő – Csak legyen* – 185: *A ruha – Természet folyása* – 186: *Beteg – Ki akar* – 187: *Szénégető – Nincs semmi – A magaelhittség* – 188: *Ki bogár – Az ebet* – 189: *Pokol – Maga kényén* – 190: *Kedvesen – Udvar* – 191: *Jobb gonosz – A virtus* – 192: *Sok álom – Nem mondom – Az út* – 193: *Farkas – Reménység* – 194: *A bosszúállásnak – Soha nagy urakkal* – 195: *Nem jó bosszúságra – Nagy urak* – 196: *Szolgád – Ha ki* – 197: *Igaz hátségedben – Tűz* – 198: *A praktika – Ne örülj – Gazdag, ki* – 199: *Hamar – Ebül* – 200: *Igazat – Aki tulajdonát* – 201: *Midőn szidalmazod – Nyomorúságában* – 202: *Hol – Mint moly* – 203: *Nem annyira – Nagy hasznot – Mandulás* – 204: *Nem léssen – Ajándék* – 205: *Adott – Nem árt* – 206: *A szép csorgó forrás – Szeretet* – 207: *Régi barátodat – Szeretőnek* – 208: *Atkozott – Szerencse*

– Prókátorra – 208: Doktor – Mi nincs – 209: Embert nevetésén – Egyszeri – 210: Hiába – Puha – 211: Ha a szekérkenőt – Ne félj – 212: A korsót – A lator – Ördögnek – 213: Jobb más lator-sága – Inkább – 214: Noha kicsin – Nem méltó – 215: A tehénnek – Ha háborgattatik – 216: Dorgálás – Boldogtalan – 217: Jó erkölccsel – Miképpen – Gyermekek – 218: Minden újság – Szerelem – 219: Nem lát – A nősző – 220: Ha feleséget – Házasok – 221: Beteget – Szép asszony – 222: Nem kell – Fazekat – Csalárd a kedvesség – 223: Örökség – Jaj annak a háznak – 224: Egy nyakonütésből – Az elrejtett – 225: Gonosz hír – Vén – 226: Erős az igazság – Kár – 227: Kelletlen – Számkivetést – Kövön – 228: A friss – A zengő – 229: Sokat – A gyomor – 230: A sok új – Esznek – 231: Étel – A mértékletesség – 232: Részség – Aki nyárba – Éktelen – 233: Jobb egy – Jól van – 234: Jámborság – Sokan kapálással – 235: A mocskot – Nappali – 236: Mikor törvénytől – Az ökröt – 237: Parányi – Alázatos szívvel – Hadak – 238: Uram, gazdagságot – A nyelv – 239: A megholt – Minden gyönyörűség – 240: Az óra – Az unalmas – 241: A kígyó – Üveg – 242: Főfájás – Nincsen semmi – Gyors.

A 250 példabeszédet további Beniczky-versek követik: 244: Az esztendőnek négy részeinek mivoltáról. Kezdete: *Most már minden újul* – 247: A különböző szín festéknek értelme és magyarázata. Kezdete: *Királyszin méltóság*. Utána a *Vége a magyar sententiáknak* mondat olvasható. – 249: *Befejezése e verseknek*. Kezdete: *Véget vetek immár csekély rithmusimban*. A *Nemzetes Benyecski Péter, szentelt vitéz verseinek vége* megjelölés szerint (253) itt végződné a kiadvány, de e három ráadásverset még egy utolsó, *E világ fiaitól intó végső búcsúzása egy nemes személynek* című költemény is követi, amelyet feltehetően Beniczky verseinek közreadója tett hozzá. Incipitmutatóra utaló kezdete: 254: *Ó ki még élsz*. A kötet zárómondata: *Légyen dicséret, dicsőség a Szentháromság Istennek, Amen* (257).

Szövegkiadása: RMKT XVII/12 88–217.

Beniczky Péter (1606?–1664) iskolákat nem végzett; ifjabb éveiben, mivel apja váci főkapitány volt, katonáskodott. 1641-ben Konstantinápolyban is járt követségben. Ezután Nyitra megyei birtokán gazdálkodott, 1648-ban érdemeiért birtokadományokban részesült. Thurzó Mária familiárisa, jószágainak gondozója, néhány évig Thurzó Borbála magyaróvári jószágainak prefektusa is volt. 1654–1658 között Lippai György esztergomi érsek udvarmestere lett. 1662-ben Thurzó Mária végrendeletének végrehajtójaként hosszabb pereskedést kellett kiállnia. Költeményeit magyar és szlovák nyelven írta. A *Magyar rithmusok* halála utáni kiadatásáról végrendeleti úton gondoskodott.

A *Magyar rithmusok* 1670-es kolozsvári kiadása Beniczky verseinek első fennmaradt kiadása, amely a szövegkiadás alapjául szolgált. Erről és a további kiadásokról ld. RMKT XVII/12 741. A nagyszombati 1664-es, példányból ismeretlen első kiadás (3170) utánnomása, amint ezt már Szabó Károly megállapította (RMK I 1099). A barokk számszimbolikához való viszonyáról Pósnán László írt (*Studia Litteraria* (Debrecen) 1994, 181–193). A Beniczky verseskötetébe felvett költőkről ld.: RMKT XVII/1 450–451, Jenei Ferenc és RMKT XVII/12 741.

Cf. 3170, → →

Budapest Acad ① – Budapest Nat ①

3645

(CZEGLÉDI István): Az Ur frigy szekrénye előtt Dagon le-dülése, az az Gorup Ferencz györi nagy prepost miserül irt könyvecskéjének olly megsemmisítése, ugy hogy még a' több mostani romai catholicusok-is gondolkodora vehetik e' könyben [!] költött miséjeket, s' szánva tapogathattya'k annak meg-vagdalt sebeit. Mellyet-is egy felöl a tekéntetes ... fejedelemnek, ... Erdély országa édes attyának, ... Apafi Mihaly uramnak ... alázatos szivel dedical C. P. A. I. – [2] (A' frigy szekrénye előt Dagon le-dülése, mellyet is más felöl ... Farakas Fabian uramnak, Putnok veg-hazanak fü kapitannyanak s az ö felsége németh-tábora mellet lévő könnyü hadaknak fü strása-mesterének s' magyar commissariusnak, a Christus reformata ecclesiájának ... oszlopjának, nékem ... fautor uramnak dedicalom En. C. P. A. I.) Colosvarat 1670 [typ. gener. ecclesiae] Veresegyhazi Szentyel Mihaly.

$a^4-e^4 f^1, A^4-I^4 K_{1-3} K_4 L^4-Z^4, Aa^4-Oo^4 = [42] + 76$ [recte 78]; + [7] + 212 [recte 211] pag. – 4° – Orn., init.

RMK I 1100

Református vitairat és történeti tudósítás. – A címlap hátán két idézet olvasható a Bibliából és egy *Petrus Suavis*nak a tridenti zsinat történetéről írott művéből. Ezután latin nyelvű verses dialógus következik: *In Anti-Gorup-ianum reverendi ... viri ... S. A. P. C. contra missam librum, quam Franciscus Gorup Novensis episcopus, Jauriensis archipraepositus ... non ita pridem evulgarat ... Prologus* (a_{2a}–a_{4a}). Benne a *Passio Domin*ának, Krisztus szenvedéstörténetének harmincöt mozzanatát értelmezi a *Missificus* és *Porphyrius*. Párbeszédüket lénia és alatta még hat latin hexameter zárja le, aláírása: G. K.. Ezután két latin nyelvű üdvözlő vers köszönti a szerzőt: *Ad reverendum ... dominum S. P. A. C., sacrificium missae enervantem, aláírója P. L.* és *Congratulatio in librum anti-missaticum reverendi ... domini S. P. A. C., aláírója P. N. A.* (a_{4a}–b). A *Kézszület* [!] (b_{1a}–d_{4b}) című bevezetés aláírása: *Nagyságodnak ezt alázatos lélekkel kívánja C. P. A. I.* Benne a szerző közli és részletesen kritizálja IV. Orbán pápának az Úrnapja (corpus Christi, Eucharistia) ünnepét elrendelő, 1264-ben kiadott bullája szövegének egy részét. Kritizálja és bírálja továbbá az ezen ünnephez kapcsolódó csodákat és különféle szokásokat, valamint általában véve a római egyház más ünnepeit. A *Kézszület* szövegébe három latin nyelvű vers, illetve versrészlet, s azok magyar fordítása van beleszőve. A latin nyelvű verskezdetek, s a magyar nyelvű „címek” és kezdő szavak a következők: *Corporis hinc veniunt Christi celeberrima festa. Magyarul így foly: Innen van ünnepe a Christus testének* (c_{1a}–c_{2b}) – *In primis venerare deos, atque annua magna. Ez a magyarja. Ha várod termését szántó földeidnek* (c_{2b}–c_{3a}). – *Illic accendit geminas pro lampade pinus. Magyarul így esik. Mikor elragadá Pluto Proserpinát* (c_{3a}). Ezekon kívül még egy kétsoros magyar nyelvű vers található e részben. Kezdő szavai: *Miért hágyátok hát által pápátok bulláját* (c_{2b}). A bevezető rész utolsó darabja az előszóval végződik: *A kegyes olvasóhoz. Az erdélyi méltóságos fejedelemnek, Apafi Mihálynak a fő vezír Köpöli Mehmet pasa, néhai Ersek Uj-vár alá szállott táborában való hivattatásának, menetelinek s ott létének és visszajövetelének rövid leírása, mely lött 1663. esztendőben*, aláírása S. P. A. C. (e_{1a}–f_{1b}).

A főrész *Püspök. Ez én könyvemnek neve: Eleven kútfő*, szavakkal kezdődik (A_{1a}). Benne Czeglédi István a *Püspök* és *Presbyter* párbeszédébe foglalva vitázik Gorup Ferenc *Eleven kútfő*

című, Bécsben 1662-ben kinyomtatott, példányból ma már nem ismeretes, a miséről szóló könyvével (3020), a *püspök* szájába adva Gorup szavait. E vitairat két részből áll. Első fele a Gorup könyvében található, Krisztus szenvedéstörténetéből a mise liturgiai mozzanataival analógiába állított harmincöt képpel (vagy képleírással) vitázik (1–76 [recte 78]; A₁a–K₃b), a második fele pedig a miséhez kapcsolódó további huszonhárom szertartással (1–212 [recte 211]; L₃b–O₄b). A két részt a fenti címleírásban [2]-es szám után szereplő, az *MDCLXX.* nyomtatási évet is feltüntető belső címlap (K₄a) és a *Farkas Fábián* putnoki kapitánynak szóló *ajánló levél* (az előfejből) szövege (K₄b–L₃a) választja el, aláírása C[zeplédi] I[stván]. Az ajánlás fő indoka, hogy Farkas, egykor a nagyszombati jezsuiták kollégiumában kemény szóbeli vitában mondott ellene a jezsuiták térítési kísérletének.

A vitairat mindkét részének szövegébe a *Készülethez* hasonlóan számos latin vers, illetve versrészlet és magyar fordításuk van beleszóve. A latin nyelvű verskezdetek s a magyar nyelvű „címek” és kezdőszavak a következők. Első rész: *Sed nullus idoneus Author. Magyarul így: Mivel Nicodemus embereknél kétes* (28) – *Salve sancta facies nostri redemptoris. Magyarul így foly: Üdvez légy oh szent képe mi Üdvezítőnknek* (31 – 31 recte 32) – *Torpens ignavia, fumans elatio. Magyarul így: A clerusban szorult sokféle gonoszság* (33) – *Balsamus et munda cera. A magyarja ez: Én jó fiam! vegyed Palaleoge ezt* (46–47) – *Non, ut verum fatear. Az az: Igazság kimondásáért fejem bé ne törjék* (47–48) – *Dominus vobiscum, qui praedictam colit artem. Született nyelvünk ezt így beszéli ki. A Dominus vobiscum felette nagy mester* (70–71). Második rész: *Missam non cantat. Az az: A pápista papnak sokszor nem kell Mise* (22) – *Sunt omnes primum supremo vertice rasi. Ki ezt nem érti, így tudja: Ezeknek mindegyik fejeknek teteje* (23–24) – *Exue Franciscum tunica. Ez a magyarja: Hogyha Szent Ferencről levonod a kámszát* (38) – *Quin delicta etiam sacratae aspergine lymphae. Én így mondom ezt ki: Pápisták elhiszik, hogy ferelmes bűnök* (39–41) – *Quando baptizant campanas. Született nyelvünkön így foly: Mikor a harangok megkereszteltetnek* (49–52) – *Si coelum tonat. Ezeket így érts: Hogy ha vagy az ég zeng* (52–53) – *Supplex oro patris. Magyarul ez könyörgés: Alázatos szókkal könyörgök* (78–80) – *Terrarum fines primo post tecta Polorum. Magyarul ezek így eshetnének, ha tetszenének: Volt az egész földön hatalmas Roma régenten* (184–185) – *Dies irae, dies illa. De lássuk ama szép rhytmusokra szabott énekét is a régi pápistáknak...* *Eljő amaz haragos nap* (187–189) – Az utolsó vers latin szövege egy IV. Pius pápának tulajdonított, 1562. június 13-án Tridentben kelt fiktív levél. *Ki nem érti deákul, így vegye magyarul: Én Rómának ura, kegyes Pius pápa* (208–210). Az egész munkát rövid *Berekesztés* zárja, aláírása C. A. P. C..

Az Apafi 1663. évi érsekújvári útjáról írt előszót magyarázó jegyzetekkel kiadta Szilágyi Sándor Új Magyar Múzeum 1859: 49–64, és más forrásból Szilágyi István Új Magyar Múzeum 1860: 89–113. A latin és magyar nyelvű versek szövegét és a forrásaikra vonatkozó jegyzeteket ld. RMKT XVII/10 45–63 és 647–656, Varga Imre.

A kötetben több helyen előforduló C. P. A. I., illetve S. A. P. C. monogram pontos feloldása nem ismert, de Czeglédi nevelt fiának, Köleséri Istvánnak Czeglédi posztumusz műve, a *Már minden épületivel ... elkészült Sion vára* (Kolozsvár 1675) elé írt Czeglédi életrajza kétségtelenül bizonyítja, hogy a mű szerzője Czeglédi István kassai református prédikátor volt (vö. RMK I 1187 (**))₃a). Nem ismeretes az üdvözlőversek alatt olvasható G. K., P. L., P. N. A. monogramok feloldása sem. A vitairat tartalmát részletesen ismertette M. Nagy István (Czeglédi 80–85).

A munka kinyomtatására vonatkoztatható adatokat V. Ecsedy Judit gyűjtötte össze (MKsz 2005: 296–304 és 392–394). Ezek szerint Apafi Mihály már 1665. június 2. előtt segítségét ajánlotta Czeglédinek művei erdélyi kinyomtatásához. Czeglédi azonban ekkor még a könnyebb

korrektúrázás kedvéért a közelebb eső pataki nyomdát akarta választani. Szabó Károly feltételezte, hogy már ekkor készen állhatott a *Dágon ledülésének* kézírata (vö. Erdélyi Protestáns Közlöny 1871: 5–6). 1667. július 21-én viszont már Czeglédi kérte Apafit és Teleki Mihályt, hogy segítsék Erdélybe küldött kézírata kinyomtatását Szenci Kertész Ábrahám szebeni nyomdájában. Koncz József szerint ez a kérés legvalószínűbben erre a *Dágon ledülésére* vonatkozhatott (vö. Protestáns Közlöny 1896: 53). Mivel azonban a kinyomtatás nem haladt előre, Czeglédi 1668. július 23-án már vissza akarta kérni Telekitől Erdélybe küldött kézíratait, amihez azonban 1668. augusztus 28-án kelt levele szerint a fejedelemasszony, Bornemisza Anna nem járult hozzá. Ezért Czeglédi 1668 szeptemberében a kiadás előmozdítása érdekében Erdélybe látogatott. Ekkor gyűjthette össze az adatokat az Apafi 1663. évi érsekújvári útjáról beszámoló előszóhoz. Bornemisza Anna 1669. szeptember 24-én íratott a könyvnyomtatónak, aki ekkor már Veresegyházi Szentyel Mihály lehetett, hogy lásson végre hozzá Czeglédi már régóta nála heverő munkájának kiadásához (vö. ProtEgyhIskL 1888: 823–825, Koncz József). 1670. február 2-án pedig Czeglédi értesítette arról Telekit, hogy Kolozsvárott „szaporán nyomtattik” a könyve, s húsvétig várhatóan el is készül (ProtEgyhIskL 1881: 73–74, Koncz József). Bár a levelezés konkrétan egyetlenegyszer sem nevezi meg a szóban forgó kézírato(ka)t, minden bizonnyal helytállóak a levelezést közlő Szabó Károly és Koncz József feltételezése, amelyeket V. Ecsedy Judit is elfogadott, azaz, hogy ezek az adatok a *Dágon ledülésére* vonatkoznak. Ezek szerint a *Dágon* kézírata már 1665-ben készen állhatott, kiadása azonban előbb Czeglédi habozása, majd Szenci Kertész halála, végül a kolozsvári fejedelmi nyomda akadozó üzembe állítása miatt hosszú ideig halasztódott, s csak 1670 első felében hagyta el a református országos tipográfia sajtóját Kolozsvárott, amelyet Veresegyházi Szentyel Mihály vezetett.

Cf. 3020, –

In 24 bibliothecis 37 expl. – Budapest *Acad, Nat, Univ* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – London *BL* – Szeged *Civ* – Târgu Mureş

3646

ISTENNEL való magános beszélgetes, mellyet a' bünein kesergő s' azoktul meg-szabadulni kívánkozo sérelmes lélek minden helyben és időben gyakorolhat, a' mellyet irt édes hazája szörnyü változásán s' hazájával egygyütt maga sorsán kesergő kegyes életü n[emes] aszszony, várván Istennek atyai szabadítását. Colosvarat 1670 [typ. gener. ecclesiae] Veres-egyhazi Sz. Mihály.

A⁶ = [6] fol. – 12^o – Orn., init.

RMK I 1101

Református imádság. – A kiadvány egyetlen könyörgés szövegét tartalmazza, amely a címlap hátán az *Istennel való magános beszélgetés* cím után rögtön kezdődik (A₁b–A₆b).

Szövegkiadás: Incze Gábor: A magyar református imádság a XVI. és XVII. században. Debrecen 1931, 158–159.

Az imádság az 51. zsolotárra és Ágoston bűnvalló imádságaira emlékeztet. Feltehetőleg fordítás, amelyet megerősíteni látszik az a tény, hogy az eredeti, ismeretlen szerzőnő a maga személyére utaló „leány”, „Isten szolgálóleánya” kifejezések előtt zárójelben közölte a „fiu”, és „szolga” kifejezéseket.

Budapest *Acad cop.* – Budapest *Nat cop.* – Târgu Mureş ①

Letenyey Pál: Az szent hitben való igaz oktatásnak szükségéről és módjáról. Kolozsvár 1670. = **Appendix 264**

3647

NÁNÁSI L[OVÁSZ] István [ford.:] Szü titka, az az ember szívének természet szerént való romlottságából és annak követéséből származott ezer csalárdságinak ki-nyilatkoztatása és orvoslása. Mellyet az ő sziveket Istennek tisztán, szeplőtelenül készíteni, minden dolgokban igazán, csalárdság nélkül járni és idvezülni akaro keresztyén embereknek nagyob éppülésekre és az szü gonosságában meg-rothadt, de meg gyógyulando, térendő bűnösöknek Isten kegyelme által orvoslásokra egy nevezetes anglus authornak erről való discursusának és mint egy practicus commentariusának ... rendi szerént, prédikatio formára rendelt és ki adott, annak részeit, punctumit, bizonyos Szent Írásbéli helyekre szabván és alkalmaztatván: sokkal, közel meg-annyival sok helyeken interpolált, ujjitgatot, világositot és öregbitet ... Nanasi L. Istvan, a' Nagy-bányai Keresztyéni Reformata sz. gyülekezetben edgyik méltatlan lelki-tanito. Colosvarat 1670 ki-nyomtattatott Nagy-Bánya nemes királyi városának költségével, Veres-egyhazi Szentyel Mihaly által [typ. gener. ecclesiae].

a⁴-e⁴, A⁴-Z⁴, Aa⁴-Zz⁴, Aaa⁴-Zzz⁴, Aaaa⁴-Zzzz⁴, Aaaaa⁴-Ggggg⁴ = [38] + 767 [recte 778] + [14] pag. – 4^o – Orn., init.

RMK I 1103

Református prédikációk. – A címlap hátán bibliai és más idézetek. *Nanasi István* Nagybánya 1670. április 26-i keltezésű ajánlása *Nagybánya nemes királyi városának ... fő tanácsának, úgymint Dioszegi István uramnak, mostan érdemes fő bírójának, Csehi János uramnak, Varadi Mihály ur. néhai becsületes fő bírójának, mostan ... exconsuloknak, e munkának ki-jövetelének is egyebekkel együtt buzgó kívánóinak és munkálódóinak, Zilahi István, Vegh István, Villas János, Enyedi István, Balas D. Ferenc, Csengeri János, Szabo László, Hajdu András, Vaczi Dániel, Kocsolyás Szöcs István, Heczei János, Thuri Szöcs István uramnak és a ... közönséges sükségben széket ülő universitásnak collegiumának, nékem kegyes patrónusaimnak* szól. Ebben az *Ajánlólevélben* említi, hogy már 1667-ben prédikálni kezdett a szív csalárdságáról. A gyülekezetnek és lelkészársának, *Horti* Istvánnak buzdítására adta ki a prédikációkat nyomtatásban patrónusai költségén (a₂a-b₄a). A csalárdság nélkül való olvasóhoz intézett előszóban megne-

vezi munkájának fő forrását, ill. a fordítás egyes kérdéseiről szól (c₁a–c₃b). Benne egy latin idézet verses magyar fordítása is olvasható, ennek első sora: *Ad a gazdag kurta dolmányt* (c₃a).

Magyar ritmusok a keresztyén olvasóhoz címmel következnek ezután a műhöz írott üdvözlő versek. A versek kezdő sora és szerzőik: *Titkos csalárdtságát a család sáttánnak; Petrus Kovasznai e. O. C.* (c₄a) – *Eredendő bűnnek mely nagy ő ereje!; Horti István, 1670. 26. April.* (c₄a) – *Az olvasóhoz című vers, kezdete: Élet és igazság van e tudományban; a váradi és enyedi scholáknak sok eszendeig építője s tanítója, Enyedi Samuel medic. doctor* (c₄b) – latin üdvözlő vers; *Michael Sarfői, ... eccles. Medio-Montanae minister – A titkos ellenség alattomban nagy kárt; Stephanus Eszeki, in ecclesia Aranyas-Medgyesinus aulica V. D. minister* (d₂a) – *Mióta az ember épségből kiesett; Stephanus Enyedi senator et notar. prim.* Nagybányán (d₂b) – *Csalárdabb semmi nincs; Georg. Dioszegi à Rivulis, pro nunc alter notar. l. et r. civitatis Nagy Bánya* (d₃b). A *Mutató táblája a szív csalárdságáról való tudománynak a prédikációknak fundamentumos helyeivel és céljával egyben ...* a mű vázlatát adja az egyes beszédeknek alapjául szolgáló szentírási helyekkel (d₄a–e₂a), a *Mutató táblácska* pedig ez utóbbiak mutatója, a bibliai könyvek sorrendjében (e₂b–e₄a).

A mű főrészét 73 cím nélküli prédikáció alkotja (1–767, recte 778). Csak az első kezdődik *Az ember család és gonosz szívének kinyilatkoztatásáról...* címmel. Az élőfej minden egyes prédikáció tárgyát megadja, a már említett első *mutató táblától* eltérő fogalmazásban. A bevezetesként szolgáló első két prédikáció után a továbbiak témája: *Csalárd a szív ... ítélet-tételben (III–XXVI. prédikáció) – ... hitegetésben és javallásban (XXVII–XLIII) – ... az ígért tételben (XLIV–XLVII) – ... a jónak cseledei körül (XLVIII–LIV.) – ... az indulatokban (LV–LXII)* A záró rész prédikációi összefoglalják a tanítást, segítséget adnak az olvasónak az *ártatlan életre*, ill. néhány ellenvetést cáfolnak (*LXIII–LXXIII. prédikáció*). Az egyes prédikációk felépítése: a bibliai textus magyarázata után *Tanúság* és *Haszna*. A szövegben latin disztichonok is előfordulnak verses magyar fordítással, amelyek kezdő sorai: *E kettős hatalommal bír* (377) – *Megvakít a szerelem* (427) – *Ihon számkivetésben vagyok* (610). A kötet végén a mű tartalmáról betűrendes tárgyszómutató ad áttekintést: *Mutató tábla, mely e könyvben befoglaltatott dolgokat bőségesben az ő helyén kimutatja* (Ffff₂a–Gggg₂b). Végül a szerző a *Foglatkozásoknak megjobbítása ...* című részben a nagyszámú sajtóhibát mentegeti, amely a *korrektoroknak is változások és az autornak távolléte miatt történt* (Gggg₃a–Gggg₄b).

A mű verses részeinek szövegkiadása: RMKT XVII/10 320–321, 364–370.

Nánási Lovász István (1624–1684?) a debreceni református kollégiumban tanult, majd 1646–1649 között rektor volt Nagybányán. Két éven keresztül a város támogatta franekeri és groningeri tanulmányait. Hazatérve Nagybányán, Máramaroszigeten, 1660-tól pedig újra Nagybányán lett lelkész. 1674-ben állásából elűzték. 1675-ben Huszton, majd a következő évtől haláláig Nagybányán működött. A mai ismeretek szerint Magyarországon ez az egyetlen műve jelent meg nyomtatásban a nagybányai gyülekezet segítségével. (Vö. Thurzó Ferenc: A nagybányai ev. ref. főiskola (Schola Rivulina) története 1547–1755. Nagybánya 1905. 26–27, 132–133).

Az *Ajánlólevélben* Nánási Lovász István leírta, hogy Daniel Dyke művét fordította le angolból magyarra. Az angol puritán lelkész „The Mystery of Self-deceiving or a Discourse and Discoverie of the Deceitfulness of Man’s Heart” című művének (London 1615) népszerűségét számos angol kiadás és a német fordítás bizonyítja. A magyar fordító a címlap szerint is sokat bővített, változtatott az eredeti mű szövegén. A *31 caputban* megfogalmazott elmélkedést ő prédikációkban adta vissza. A *XLI. prédikációról* (*Csalárdság nyilván bálványozónak, titkon pedig keresztyénnek lenni*) Nánási Lovász kiemelte, hogy az eredetileg egy lap terjedelmű szöveget lényegesen kibővítette, és ehhez sok művet olvasott. Thomas Goodwin prédikációját is beleillesztette Dyke művébe. Ez a *XXXIII–XXXIV. prédikáció: Csalárd hitetés a bűnre az Isten*

irgalmas voltából. A fordítás eredetijéről és a műben gyakran idézett más angol szerzőkről ld. Berg: Angol hatások 120–121.

In 23 bibliothecis 36 expl. – Budapest *Ev, Nat* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref* – London *BL* – Sárospatak, *Ref* – Sibiu *Mus* – Szeged *Univ* – Târgu Mureş – etc.

3648

[1] UJ és o kalendariom e' Christus Urunk születése után valo 1671, mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztaott [!] [Neubart Christoph] theologus és astrologus. – [2] (Rövid astrologiai visgalas, erre az mi Christus Urunk születése után valo 1671. esztendőre a' tsillagoknak természet szerint valo forgásiból és ö jelenések ez also világon, illendő szorgalmatossággal öszve szereztetnek és leirattatnak Neubart Christoph által.) Colosvárat [1670] [typ. gener. ecclesiae] Veres-egyházi Szentyel Mihály által.

A⁶–E⁸ = [40] fol. – 16° – Orn., color.

RMK I 1114

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A címlap hátán az év jellemző adatai, a következő levél rektóján (A₂a) a naptárjegyek magyarázatai olvashatók. Ezt követően állnak a naptártáblák (A₂b–B₆a), minden hónap két lapra terjed ki. A hónapversek januári kezdő sora: *Orvoslani most jó vért is bocsátani. Az önálló címlappal ellátott prognosztikon (B₆b) fejezetei: Első rész. Melyben az esztendőnek 4 kántori vizsgálatnak meg. A télről (B₇a–b) – A tavaszról (B₇b–B₈b) – A nyárról (B₈b–C₁a) – Az őszről (C₁a–b) – Második rész. Az eklipszisekről (C₂a–C₃b) – Harmadik rész. A hadról (C₄a–C₅b) – Negyedik rész. A betegségről (C₅b–C₆a) – Ötödik rész. A termésről és a terméketelenségről. (C₆a–b). Ezután áll a *Sokadalmak Felső- és Alsó Magyarországon és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C₇a–D₄b). A kiadványt a *Magyar krónika (D₅a–E₈a)* zárja, amelynek utolsó feljegyzése az 1668-ban Erdélyben pusztító árvizeket adja hírül.*

A kolozsvári nyomda működése 1651 után rendszertelenné vált (vö. 2371). 1660-62-ben átmenetileg, Váradról menekülve a városban dolgozott Szenci Kertész Ábrahám (vö. 2904), aki esetleg 1660-ban és feltehetően 1661-ben kalendáriumot is megjelentetett (2904, 2980). Az 1663-tól Szebenben működött nyomdát Apafi Mihály fejedelem utasítására telepítették át 1668 végén ismét Kolozsvárra, ahol 1669-től kezdve a Gyulafehérvárról ideszállított, egykori fejedelmi nyomda anyagával együtt használták. A Szenci Kertész-féle készlet átszállítását ugyan utóda, Udvarhelyi Mihály végezte, azonban Kolozsváron a kolozsvár-enyedi kollégium és a református egyház kezében levő, egyesített nyomdát Veresegyházi Szentyel Mihály vezette 1683-ig. Veresegyházi feltehetően már 1669-től kezdve (3540) rendszeresen jelentetett meg naptárakat (RMK I 1162, RMK I 1176, Sztripszky I 2089/296, RMK I 1213, RMK I 1221, RMK I 1293, RMK I 1245, RMK I 1259, RMK I 1285, RMK I 1320).

Cf. 315!; 1477!; 1828!; 2904, 2980, 3540, – →

Budapest *Nat cop.* (Cluj-Napoca + Târgu Mureş) – Cluj-Napoca *Univ* ☉* – Târgu Mureş ☉

3649

»VÁRADI BELÉNYESI Ferenc: Isten eleibe fel bocsátandó Lelki Áldozatok, az az: Könyörgések és Hálaadások. Kolosvár 1670 [typ. gener. ecclesiae]. 8r.«

RMK I 1104

Református imádságoskönyv. – E nyomtatvány címét Szabó Károly Bod Péter (Athenas 321) és Sándor István (Könyvesház 48) közlése alapján vette fel bibliográfiájába. Példány azóta sem került elő e műből. Létezését valószínűvé teszi az is, hogy címe több 17. századi erdélyi könyvtár, Bethlen Kata, Bornemisza Anna, Mihai Halicius jegyzékében is szerepel (Erdélyi könyvesházak III. 1563–1757. Szeged 1994, 63, 71, 204).

Váradi Belényesi Ferenc (?–1670) 1660 körül Bihar vármegye alispánja, majd Apafi Mihály jószágkormányzója volt (Szinyei I 788 – Zoványi: Lexikon 673).

Decreta synodalia Dioecesis Strigoniensis ... jussu et autoritate ... Georgii Szelepčenyi, archiepiscopi Stirgoniensis... Loreto 1670. = **Appendix 265**

3650

STANKOVICS János: Rövid és somma-szerent-valo bizonyítása a' Lutherista és Calvinista purgatoriumának. Szedegettetet és irattatot a' Iesus tarsasagabol-valo lelki tanito, Stankovics Ianos által. Lauretumban 1670 typ. [Nádasdy] David Krausz.

A⁴–H⁴ I² = [4] + 64 pag. – 8° – Init.

RMK I 1108

Katolikus vitairat. – A címlap hátán két idézet olvasható Szent Ágostontól. Az ajánlás *Nadasdi Ferencznek, Magyar Ország főbírájának ... nekem kegyelmes patrónus uramnak szól, szerzője a Jézus társaságából való Stankovics Janos (A₂ab). Ezt követi A kegyes olvasónak a Szentlélek malasztját kívánó bevezetés (1–4). A főrész élén A lutheristák és kálvinisták purgatóriumáról. Előljáró beszéd áll (15–18). A főrész négy kérdésre tagolódik: Első kérdés. Vagyon-e a hittől elszakadt atyafiaknak ... purgatóriumok? (18–32). Második kérdés: Hol vagyon a lutheristák és kálvinisták purgatóriuma? (32–46). Harmadik kérdésben: Miben különböz az ő purgatóriumuk a mienktől? (46–53). Negyedik kérdés. Mit mivelnek a kálvinisták az ő purgatóriumukban? (53–64).*

Stankovics János (1589–1673) 1627-ben mint esztergomi kanonok lépett be a jezsuita rendbe. Bécsben, Pozsonyban, Pécsen, Gyöngyösön, Nagyszombatban, Kassán, Szendrőn, Szatmárban, Homonnán, Nagykárolyban, Ungvárott és Győrött működött, főként mint ma-

gyar és szlovák hitszónok. 1657-1658-ban volt a Missio Nadasdiana tagja. (Lukács: Catalogi personarum II 757 és MKsz 1881: 237, Rosty Kálmán). Ezt a munkáját azért írta, hogy elkerülje a „hivolkodást”, mivel *negyvenöt esztendőől fogva élő nyelven való tanításom után alkalmatlanná tettem immár a mellem fulladási és emlékezésem fogyatkozási tovább való prédikálásra* (1). Művében elsősorban Kálvin és más kálvinista teológusok, főként David Pareus írásaiból vett érvek alapján óhajtja bemutatni, hogy a kálvinista tanítások alapján is bizonyítható a purgatórium létezése, noha ők maguk ezt tagadják.

A Nádasdy Ferenc országbíró által alapított nyomdát valószínűleg 1669. végén szállították át az ausztriai Pottendorfból a Lajta túloldalán lévő magyarországi Lorettomba. A Nádasdy által pártfogolt kegyhelyen a szervitáknak volt kolostora. Itt működött a nyomda megszűnéséig, 1672-ig, és nyomdása David Krausz volt.

Budapest Acad ① ③ – Budapest Nat ① – Budapest Ref ① – Budapest Univ ①

Synodi provincialis decreta anno MDCXI. Tyrnaviae celebratae per ... Franciscum Forgach de Ghimes ... jussu et auctoritate ... Georgii Szelepczényi, archiepiscopi Stirgoniensis... Loreto 1670. = **Appendix 266**

3651

URSPRUNG, End und Institut, wie auch Satzung, Privilegien und Indulgentzen der dem Orden unser Lieben Frawen Diener einverleibten Ertz-Bruderschaft der siben Schmertzen Mariae zu kurzem Unterricht aller derselbigen andächtigen Brüder und Schwerstern von bemeldtem Orden in druck gegeben. Zu Loreta in Ungarn 1670 David Kraus [typ. Nádasdy].

A¹² B¹² C¹¹ = [1] + 67 pag. – 12^o – Init.

Knapp: Pietás 207

Katolikus vallási társulat kézikönyve. – E bibliográfiákban eddig nem szereplő nyomtatvány címlapjának a háta üres. Ezután kezdődik a főrész, amely először öt fejezetben ismerteti a Mária Hét Fájdalma Főtársulattal kapcsolatos tudnivalókat. A fejezetek címe a következő: *Das erste Capitel. Anfang dieser ... schmerzhaften Erzbruderschaft* (1–5); *Das ander Capitel. Vom End und Institut, wie auch eigentlicher Übung dieser Klagbruderschaft* (5–11); *Das dritte Capitel. Von Fürtrefflichkeit und Nutz vorgesagter Übungen* (11–16); *Das vierte Capitel. Regul und Satzungen* (16–19); *Das fünfte Capitel. Gnaden auch Indulgenz der Brüder und Schwestern dieser Klag- und Erzbruderschaft* (20–24). A kiadvány második része főként imádságokat tartalmaz. Először *Folgen die Tagzeiten von den sieben Schmerzen der ... Jungfrauen* az egyes napszakokra való könyörgésekkel, himnuszokkal és antifónákkal (24–44) – *Litaney von den 7 Schmerzen* (45–53) – *Gebet von den sieben Hertenleid Mariae* (53–57) – *Ein schön Gebet oder Lied von Mariae Mitleiden zu Latein Planctus* (57–60) – *Ein Gebet zu Maria in Annehrung des h. Habits oder auch täglich zu sprechen* (60–63) – *Ein*

andächtiges Gebet zu Christo, dem gekreuzigten um Zunehmung in den heiligen Tugenden und ein gottseliges End (63–67).

A Budapesti Egyetemi Könyvtári példányról elsőként Knapp Éva adott hírt a magyarországi társulatok kiadványainak katalógusában (Pietás 207).

Budapest Univ ①

3652

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1671. Leutschau 1670 Brewer. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Borsa Gedeon (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič (1260) a lőcsei evangélikus könyvtárban megőrződött töredéket (3692) 1671-re szóló lőcsei naptárként írta le. A betűtípusok alapján azonban kiderült, hogy azt Zsolnán nyomtatták (vö. 3692). Így példány a Lőcsén 1671-re kiadott német nyelvű naptárból jelenleg nem ismeretes.

Cf. 2644!

3653

[1] [BALASSI Bálint – RIMAY János: Istenes éneki.] – [2] (Via Jacobaa [!], az az: Jakob patriarkanak olly úta, mely minden uton jaró, s' bujdosó igaz Izraelitákat bátorságos és hődog derek utra igazgat, egynehány oktató regulák és istenes imádságok által... Lötsen 1670 Brever Samuel.)

A¹²-P¹² Q¹¹⁺¹ R¹² S^{12?} = [10?] + 366 + [6] + 47? pag. – 24°

MKsz 1902: 125 – I Sztripszky 2069/276 ← Dézsi: Bibliographia 9 – Čaplovič 1255

Vallásos versek gyűjteményének protestáns kiadása és imádságoskönyv. – E kiadványnak egyetlen, elől és hátul csonka példánya ismeretes. Címlapja hiányzik, elől az „A” füzet 5. levelével kezdődik. Mivel ezen a Rimay János által magyarra fordított Tolnai Balog János-elogium második fele olvasható, bizonyos, hogy a címlap után csak azt a három elogiumot nyomtatták, amelyek más kiadásokból (pl. 3292; Lőcse 1671, vö. MKsz 1955: 118) már ismeretes. A kiadvány főrésze *Néhai tekintetes és nag[gy]ság[os] vitéz úrnak, gyarmati Balassa Bálintnak Istenes és egynehány vitéz éneki* címmel kezdődik (1–366). Tartalma és beosztása megegyezik a korábbi, 1666-os lőcsei kiadásával (3292), annak sorról sorra való utánszedése. A sajtóhibák időnkénti javításából, néhány cifrának vagy a címelosztásnak megváltoztatásából azonban bizonyos, hogy a szöveget teljes mértékben újraszedték, tehát új kiadásról van szó. A verskezdetek lapszámai azonosak az 1666-os kiadásnál feltüntetett lapszámokkal. A nyomtatás éve az *Istenes énekek*hez

csatolt, önálló lapszámozással ellátott, de folytatólagos füzetjelzésű *Via Jacobaea* című imádságoskönyvből határozható meg. Ennek önálló címlapja az 1670-es impresszumot viseli. A *Via Jacobaea* szedése a két kiadásban már nem mutat olyan nagyfokú egyezést, mint az *Istenes énekekben*. Az itt előforduló latin disztichonok magyar fordításainak kezdőszavai: 16: *Csak az Isten* – 21: *Krisztus, ki megtartál* – *Uram Jézus, tarts meg*. Az imádságoskönyv a 42. lapon szakad meg. Szövegéből mintegy négy és fél-öt lapnyi hiányzik, így valószínűleg a 47. lapon fejeződött be.

E kiadvány tartalmát az incipitekkel és a tartalomjegyzékkel együtt Dézsi Lajos részletesen leírta (*Bibliographia* 31–43. lap), és illusztrációként a 95. lapot, valamint a *Via Jacobaea* címlapját is közölte.

Az *Istenes énekek* 1670-es lőcsei kiadásáról a tulajdonában lévő példány alapján először Rugonfalvi Kiss István adott hírt (MKsz 1902: 125). Ugyanezt a példányt báró Radvánszky Béla még ebben az évben megvásárolta sajkócazi gyűjteménye számára. Dézsi (*Bibliographia* 9. sz.) és az ő nyomán Sztripszky Híador már így ismertette bibliográfiájában (2069/276). Amikor Radvánszky Kálmán könyvtárát az evangélikus egyháznak ajándékozta, ez az unikum példány is, az egyház tulajdonjogát megtartva, 1950-ben letétként az Országos Széchényi Könyvtárba került (H. Hubert Gabriella: A sajkócazi Radvánszky-könyvtár története. Szeged 1998, 64, 81–84, 95–97, 111).

Az 1670-es lőcsei kiadás volt hosszú ideig Balassi és Rimay *Istenes énekei* első, nem töredékes példányból ismert ún. rendezett kiadása. Eckhardt Sándor kritikai szövegkiadásai (Balassa Bálint összes művei. I. Bp. 1951 és Rimay János összes művei. Bp. 1955) ezért nagymértékben erre a kiadásra támaszkodtak. Azóta előkerült az 1666-os lőcsei kiadás (3292), így most már az számít az *Istenes énekek* első olyan rendezett kiadásának, amely a csak töredékes példányból ismert váradai negyedik editóra (2619) megy vissza. Az 1670-es kiadás Balassi-részének szövegjavításait, változtatásait az 1666-os kiadáshoz képest Parádi Andrea elemezte (Balassi Bálint és a reneszánsz kultúra. Fiatal kutatók Balassi-konferenciája. Budapest, 2004. november 8–9. Szerk. Kiss Farkas Gábor. Bp. 2004, 147–154). Véleménye szerint az 1670-es lőcsei kiadás szerkesztője e javításoknál egy rendezetlen kiadást is használhatott.

Cf. 787;

rendezetlen kiadások: 1519!; 1933!; 2890, 3197

rendezett kiadások: 2619; 3292, →, →

imádságoskönyv: 3292(2), –, →

Budapest Nat ②

3654

COMENIUS, Joannes Amos: *Januae lingvarum reseratae aureae vestibvlm, quo primus ad Latinam aditus tirunculis paratur, cum versione interlineari Germanica editum a Johan-Amos Comenio. Nunc quoq(ue) adjecta est versio Ungarica et Bohemica. Leutschoviae MDCLXX typis Samuelis Brever.*

A⁸-P⁸ = [8] + 133 + [98] pag. – 8^o – Orn., init.

Knihopis 4259 – Čaplovič 1258

Latin beszédgyakorlatok kezdők számára német, magyar és cseh értelmezéssel. – E kiadvány teljes egészében megegyezik a *Vestibulum* 1655-ben Lőcsén megjelent négynyelvű kiadásával, az elején lévő apró eltérésektől eltekintve annak laponkénti újraszédése (2582). A címlap hátán *I*[ohannes] *M*[eltzelius] *c*[onrector] más kiadásokból ismert *Epigrammája* olvasható *in recens excusum quadrilingue vestibulum Johan-Amosi Comenii*. Ezt követi Comenius 1633. január 4-én kelt *praefatioja Lectoribus* s. (A_{2a}–A_{4b}). A főrészen minden példamondat négy nyelven szerepel (1–133). Ehhez betűrendes *Index quadrilinguis* csatlakozik (I_{7b}–P_{6a}). A kötetet *Typus declinationum* (P_{6b}) és *Typus conjugationum* (P_{7a}–P_{8a}) zárja.

E nyomtatványt a korábbi bibliográfiák példány ismerete nélkül írták le (Zirbt V 18.869, Knihopis 4259 és Čaplovič 1258). Példánya újabban került elő a prágai kapucinusok könyvtárából.

Cf. 2582*1; 2911, –, →

Budapest *Nat cop.* – Praha *OC* ©*

3655

FESTUM inaugurale viri ... longe commendatissimi dn. Jacobi Röseri, aa. ll. philosophiae(ue) magistri ... ss. theol. candidati ... in lib. regiae(ue) civitatis Leutsch. gymnas. rectorem ac p. p. divino nutu ac munere, ex illustri statuum Evangelicorum Eperjessiensis Athenaeo piorum precibus impetrati, voto ac suffragio ... designati, debita cura evocati, optato itineris eventu adducti ... ita grati hospotis [!], fautoris et amici nostri ... debita suspiciendi, anno Messiano MDCLXIIIX. die X. Novembris laeta et prospera quae(ue) apprecantes celebrant amici, fautores et colegae Leutschovienses. (Leutschoviae MDCLXX) typis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1238 – Čaplovič 1256

Latin és német nyelvű üdvözlő versek. – A költeményeket Jakob Röser barátai, jóakarói és kollégái írták abból az alkalomból, hogy Rösert, az eperjesi evangélikus főiskola tanárát a lőcsei gimnázium rektorának hívták meg 1670-ben. A költemények szerzői: (1) *m. Joachimus Erytraeus, ib. archi-diaconus* (A_{1b}) – (2) a szerző *M. A. T. O. monogram mögé rejtőzött* (A_{2a}) – (3) ... *Augustinus Lazarus, ecc. Slav. diaconus* (A_{2a}–A_{2b}) – (4) *Tricol. tetra trop. alc. dact. arch.* címmel jelölte meg költeményét *Johan. Kretschmer, p.t. conrector* (A_{2b}–A_{3a}) – (5) német nyelvű verset írt *Thomas Johanni, p.t. cant. und coll. g. L.* – (6) latin nyelvűt ... *Johannes Cilikius, p. t. III. classis collega* (A_{3b}) – (7) ... *Georg Fidicinis gym. sen.* (A_{4a}) – (8) ... *Thomas Lassota, V. class. auditor* (A_{4a}–A_{4b}) – (9) ... *Isaacus Gotsch, gymn. L.*

c. 6. a. – (10) a *Honos onus* című vers szerzője ... *Johan. Niklas Sil.*, 7. cl. aud. – (11) *Georg. Teltsch*, 8. cl. audit. (A₄b).

Ugyanerre az alkalomra más kiadványokat is megjelentettek, ld. 3663, 3666.

Cf. 3663, 3666

Budapest *Nat* ① ②*

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

3656

KLESCH, Daniel: *Verba parentalia in exequiis ... d(omi)ni Ezechielis Gergei de eadem, vice comitis inlyti comitatus Scepusiensis ... ad tumulum seu cryptam aviticam in templo Gergeiensi s. Harhowiensi die IX. Martii, quae erat Dominica Oculi anno MDCLXX., habita a m. Daniele Kleschio n. H., p. laur. caes., ecclesiae Olasiensis pastore et ven. cont. XXIV. regalium in Scepus. oratore. Leutschoviae (MDCLXX) typis Samuelis Breweri.*

A⁴ = [4] fol. – 4°

RMK II 1239 – Čaplovič 1257

Gyászvers. – A költemény Görgey Ezékiel szepesi alispán 1670. március 9-én Görgön végbement gyászszertartásának leírása. A címlap hátán *Pie defuncti derelictis superstitionibus ... dnoe Susannae Mariassy de Marcusfalwa ..., viduae ... moestissimae, dno Balthasari Gergei de Gergő, filio unico, dno Paulo Berzewicio et dno Casparo Oczkai, generis seu duarum filiarum natu maximarum maritis nobilissimis, nec non universae gen. familiae Gergeianae...* ajánlotta művét és kívánt vigasztalást ... *parentator ... m. Daniel Klesch. Praemissis honorum titulis* címmel kezdődik a gyászvers. A nyomtatvány margóján emelte ki a szerző a temetés főbb mozzanatait: *Narratio solennitatis exequialis ... Primus concionator, loci pastor, ante curiam ... Processus funebris in templum ... Secundus concionator, pastor Rosnaviensis Hung. ... Penes cryptam parentat m. Dan. Klesch...* (A₂a–A₃b). A részletező marginális megjegyzések kiegészítik és értelmezik magát a leírást. A temetésen az első prédikációt a helybeli lelkész mondta el a kúria előtt, a másodikat a rozsnyói magyar lelkész a templomban, a sírboltnál pedig Daniel Klesch szepesolaszi lelkész búcsúztatta az elhunytat. Klesch gyászbeszédének bibliai textusa Ezékiel könyvének 38–39. része volt, benne a Góg és Magóg csatájára vonatkozó jóslattal. A hosszú gyászverset követő *Confirmationis argumenta* című prózai szöveg e jóslatnak további értelmezését, magyarázatát adja (A₃b–A₄a). A nyomtatványt cím nélküli latin vers zárja, az elhunyt életének rövid összefoglalása, a szerző aláírásával: *m. D. K. n. H. p. l. c. n. t. e. O. p. et v. c. XXIV. rr. o.* (A₄b). Ennek feloldása: *magister Daniel Klesch nobilis Hungarus, poeta laureus caesareus, nostro tempore ecclesiae Olasiensis pastor et venerabilium contubernium XXIV. regalium orator.*

Görgey Ezékiel Toporcon született. Tanulmányait Bártfán végezte; latin, magyar, német és szlovák nyelven beszélt. Boldog házasságban élt 30 éven keresztül. A vármegyei bíróság tagja és Szepes vármegye alispánja is volt.

A kiadványt Daniel Klesch művei között felvette bibliográfiájába Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is (Bibl. Klesch. DK-26).

Budapest *Nat* ① ①

Olim: Levoča Ev. cirk. k.

Ladiver, Elias, iun.: *Ethica dispytatio, quam propugnante ... Elia Ladiver ... defendet G. Petrus Semsei...* Lőcse 1670 – recte Kassa 1670 – Vide 3638

3657

NOSCOVIUS, Michael: *Vota sevnda viro ... Samveli Czernak, eccl(esiae) Neosoliens(is) Slavonicae antistiti et gymnasii inspectori secundario ..., sponso et ... Helenae Sinapiae ..., Davidis Lani, past(or)is Brisnoban(ensis) et partium circumjacentium superintend(entis) derelictae viduae, sponsae dicante dominico Cantate dicente amico veterano Michael e Noscovio Filcaviensis ecclesiae pastore et XXIV reg(iae) Scepus(iensis) seniore. [Leuchoviae] (1670) [Brewer].*

[1] fol. – cr. 330 x 270 mm

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 1262

Lakodalmi versek latinul és németül. – A plakát alakú nyomtatványon két hasábra szedett latin és német költeménnyel (1–2) Michael Noscovius köszöntötte Samuel Černakot, a besztercebányai szlovák evangélikus gyülekezet lelkészét és az iskola másodfelügyelőjét David Láni breznóbányai evangélikus lelkésznek és a bányai evangélikus egyházkerület szuperintendensének özvegyével, Helena Sinapiával kötött házassága alkalmából.

Michael Noscovius felkai evangélikus lelkész és a szepesi 24 királyi városi egyházmegye esperese volt. Tanulmányait 1640-től kezdve Königsbergben végezte, feltehetően a következő évben került Felkára. 1674-ben őt is száműzték, további sorsa nem ismeretes. Több alkalmi költeménye jelent meg. Samuel Černak (1619–1673/74) Bobóton született, szintén a königsbergi egyetemen tanult. Hazatérve 1644-ben egy évig a besztercebányai evangélikus iskola rektora volt, 1650 körül lett ugyanitt a szlovák evangélikus gyülekezet lelkésze, ezt a tiszttét haláláig betöltötte. Königsbergi disputációk (RMK III 1572, 1589, 6227) és több alkalmi vers ismeretes tőle.

A kiadványt először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič (1262) ismertette.

A házasságkötés évét a cimben olvasható kronosztichon határozza meg. A kiadvány a betűtípusok tanúsága szerint Lőcsén készült (Pavercsik Ilona szóbeli közlése).

Budapest *Nat* cop. – *Martin Nat* ①

3658

<Nový a starý kalendář Kristofa Neubarta na rok 1671. Levoča 1670 Brewer. 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3101!

3659

PULCHRALIA, das ist allerhand schöne Waaren, welche bei dem ... Ehrenfest des ... Bartholomaei Alavdae ... fiscalis und vice-Notarii alhier als Bräutigams und dann der ... Catharinae Kramerin als Braut, welches Sie in der königl(ichen) freyen Stad Leutschau den X. Febr(uarii) 1670. Jahrs gehalten, von guten Freunden und Nachtbarn zugeföhret und öffentlich am Ober- und Nieder-Ring umb billichen Preiß außgeleget. Leutschau (1670) bey Samuel Brewern.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

MKsz 1963: 346 – Čaplovič 1263

Lakodalmi versek németül és latinul. – A kiadvány Bartholomaeus Alauda lőcsei ügyvéd és segédjegyző Catharina Kramerrel kötött házassága alkalmából készült. Az esküvőre 1670. február 10-én került sor Lőcsén. A párt jó barátai és a város rangosabb polgárai a következő költeményekkel köszöntötték: (1–2) *m. C. S. p. L., Aus dem Prediger Salomo* címmel, verse elé bibliai citátumot illesztett, valamint *Ad nobil. et cl. dn. sponsum, Barthol. Alaudam* címmel, az utóbbi költemény latin (A_{1b}–A_{2a}) – (3) *Christophorus Klesch, eccl. Georgio M. pastor et XXIV reg. notar., Bartholomaeus Alauda emissa aspir. Alatus amore laudabo* címmel latinul (A_{2a}-b) – (4) *Mit aufrichtigem Gemüte Kabßdorffer Pfarrer* cím nélkül, két bibliai citátumot választva verse mottójául (A_{2b}–A_{3a}) – (5–6) *Perpetui Candoris Verum Documentum* álnevű szerző, aki I és II-vel jelölte költeményeit, amelyek közül a második latin (A_{3a}-b) – (7) *Melchior Roth Cassov., schol. Igl. n. t. rector, Κορυθαλλις ἀλληγορικῆ* címen latinul (A_{3b}–A_{4b}) – (8) *D. G. c. L., An die Jungfer Braut* címmel (A_{4b}–B_{1b}) – (9–10) *Johannes Kretschmer, p. t. gymn. L. conr.* két latin *Chronodistichonnal* (B_{1b}) – (11) *m. M. Fr. V. L. (B_{1b}–B_{2a})* – (12) *J. M. M. (B_{2a})* – (13) *Andreas Günther der Jüng.* – (14) *Charisischer Kauffman* álneven, *Catharina Kramerin* címmel (B_{2b}).

Bartholomaeus Alauda (1643–1715) Lőcsén, majd 1662-től Jénában tanult. Lőcsén jogászként, kereskedőként működött, 1664-től városi tanácsos, bíró volt.

Ján Čaplovič (1263) feloldása szerint az *m. C. S. p. L.* monogram „M. Christian Seelmann Pastor Leutschoviensis”-t, a *Mit aufrichtigem Gemüte* mondat „M. Andreas Günther”-t, a *Perpetui Candoris Verum Documentum*, „Paulus Cuncius Varal. Diaconus”-t takarja. Feltételezi, hogy a *D. G. c. L.* mögött David Günther, az *m. M. Fr. V. L.* mögött talán „M. Matthias

Frölich" rejtőzik. A *J. M. M.* monogrammal „Johann Martin Meisner”, a *Charisischen Kauffman* álnévvel „Christophorus Klesch” jelölte magát. Ez utóbbit megerősíti Karl F. Otto és Jonathan P. Clark is, akik mindkét verset Christoph Klesch munkájaként tüntetik fel bibliográfiájukban (Bibl. Klesch. CK-39). Az utolsó Klesch-versről (14) bővebben írt Pavercsik Ilona (Terra Scepusiensis 643–644), kiemelve a lőcsei és szepességi kereskedelmet dicsérő vonatkozásait.

A kiadványt először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 346), majd Ján Čaplovič (1263) ismertette.

Budapest *Acad cop.* (Levoča *Ev*) – Budapest *Nat cop.* (Levoča *Ev*) – Spišská Nová Ves *Ev* ⊕
Olim: Levoča *Ev*.

3660

RÖSER, Jakob: *Disputatio historica prima de translatione imperii Assyriaci seu Babylonici ad Persas, in florentissimo per-illustrium statuum Evangelicorum Athenaeo Eperiesensi habita, praeside m. Jacobo Rösern, eloqv. ac histor. p. p. ordin. respondente Davide Zaunero, nob. Hung. Tyrn., logices studioso h. l. q. c. ad diem (...) Aprilis an. MDCLXX. Leutschoviae (1670) stanno Samuelis Breweri.*

A⁴–C⁴ D² = [14] fol. – 4^o – Init.

RMK II 1240 – Čaplovič 1264

Történelmi vizsgatételek. – A kiadvány két változatban ismeretes, amelyek a címlevél szedésében és az ajánlás szövegében különböznek. Az „A” variánsban a címlap hátán a respondens ajánlással fordul *Liberae regiae(ue) civitatis inferioris Hungariae ... Semproniensis ... senatui, viris ... judici, senatoribus ... civitatis ... dominis patronis ac moecenatibus...* (A₂b–A₃a) A „B” változatban az ajánlás címzése a fentiekén kívül *consuli* is szól: *Liberae regiae(ue) civitatis inferioris Hungariae ... Semproniensis ... senatui, viris ... consuli, judici, senatoribus ... civitatis ... dominis patronis ac moecenatibus ...* Ez a szó minden bizonnyal sajtóhiba következtében maradt ki az első változathoz, ezért kényszerült a nyomdász a címlevél mindkét felének újraszédésére. Ezt követi *Q. F. F. Q. S.* címmel a disputáció bevezetése, majd két fejezetben tárgyalja az asszír-babilóniai birodalomnak a perzsákéra történt „átzállását”. (A₂b–D₁a). A szöveg két fejezetre, azon belül paragrafusokra bomlik. A kiadványt a *Coronidis loco annexa* zárja, amely XI történelmi érdekességet vet fel, első pontjában VIII. János női pápa kérdésével és a pápaság erkölcsstelenségével foglalkozik (D₁a–D₂b).

A téziseket 1670 áprilisában vitatták meg a magyarországi evangélikus rendek eperjesi főiskoláján. Az elnök Jakob Röser, a vizsgázó a nagyszombati származású David Zauner volt.

Budapest *Nat* ⊕* (A variáns) ⊕ (B variáns) – Torun *Civ* ⊕ (B variáns)

3661

RÖSER, Jakob: Jvnivm Brvtvm, Jvlii Caesaris clementiae documentum actv oratorio in genere iudiciali, examini solenni colophonem imposito classis rhetoricae generosi ac ingenui studiosi ad diem 4. Octobr. 1670. in auditorio majori illustris Athenaei Eperiessinensis exhibituri illustrissimum dn. comitem, magnificos ... literarum patronos, fautores gratioso amico(ue) suo accessu ad dictum actum condecorandum invitant per m. Jacobum Röser, histor. ac eloq. p. p. Leutschoviae 1670 typis Samuelis Brewer.

A⁴ = [4] fol. – 4^o – Orn.

RMK II 1241 – Čaplovič 1265 – Varga E 209

Meghívó és iskoladráma programja. – A címlap hátán kezdődik Jakob Röser *Eperjessini Calendis Octobribus MDCLXX*. kelt meghívója az eperjesi evangélikus főiskola retorika osztályának előadására, amelyre 1670. október 4-én a vizsgák lezárásakor került sor (A_{1b}–A_{4b}). A meghívó egyben a színjáték tartalmáról is tájékoztat. Ezután *Nomina actorum, qui in hoc actu suam probabunt industriam* sorolja fel az előadás szereplőit (A_{4b}): *Andreas Pitto n. H., Cass., Andreas Dobay n. H. de ead., Georgius Gazitius Berz., Michael Hericz n. H., Gincz., Johannes Mikovini n. H., Cass.; Daniel Petko Trentz., Michael Vass n. H., Cass., Thomas Bartholomeides, Valentinus Klein Olass.; Andreas Ghiczi n. H., Michael Hieronymi Arvens., Daniel Fontani Totfal., Matthaeus Grünvald Bartph., Martinus Berthalanics, Johannes Sartorius Eper., Daniel Weber n. H., Eper., Martinus Seredi n. H., Eper., Stephanus Gömbös n. H., Christophorus Szecsi n. H. de ead., Emer. Fridvalski Lipt., Stephanus Szentgothardi de ead., Johannes Unger n. H., Sempr., Franciscus Szecsi n. H. de ead.: Georgius Fabri Veterosol., Michael Podmaniczí Carp., Paulus Felicides Trench., Andreas Braxator Hanusfal., Andreas Dobos, Martinus Pattosovic, Georgius Matthaeides, Andreas Rakitka, Martinus Fabritius Neovill.*

A dráma szövege nem maradt fenn. Tartalmára csak a meghívóból lehet következtetni. Eszerint a diákok törvénytárgyaláson arról vitatkoztak, hogy Brutus bűnös volt-e vagy sem, s végül felmentették. A darab műfaját Varga Imre „certamen”-ként határozta meg (A magyarországi 128–129, 109).

Budapest Nat ① – Halle Univ ①

3662

SARTORIUS, Johann, sen.: Die wohl verschlossene Ruhe-Kammer der gläubigen Kinder Gottes mit dem Trost-Schlüssel des göttlichen Worts eröffnet, bey adelichem volck-reichen Leich-conduct der weyland ... Frauen Anna Guthin gebohrnen Karadinin, des ... Herrn Daniel Guths, vornehmen Raths-geschwornen und Notarii der k. fr. St. Eperieß gewesenenen hertzlich-

geliebten Haus-Kronen, welche abends 16. Junii an. 1670. sanfft unn. selig eingeschlaffen, und 19. desselben herrlich und ehrlich ist bestattet worden in der Pfarr-Kirchen zu Eperieß: durch Johannem Sartorium, ecclesiae patriae pastorem, ejusdemq(ue) et scholae inspect. primarium. Leutschau (1670) bey Samuel Brewern.

A⁴-D⁴ = [16] fol. – 4^o

RMK II 1242 – Čaplovič 1266

Evangélikus gyászbeszéd. – Johann Sartorius eperjesi főpásztor 1670. június 19-én mondta el a gyászbeszédet Daniel Guth eperjesi tanácsos és jegyző feleségének, Anna Karadinnak a temetésén. A címlap hátán bibliai idézet olvasható, majd *Johannes Sartorius* szöveges ajánlása (*Zuschrift*) az özvegy férjnek, neki barátjának és pártfogójának Eperjes, 1670. június 24-iki keltezéssel (A_{2a}-A_{2b}). A gyászbeszéd bibliai textusa Ézsaiás 26: 20; szövegét (A_{3a}-D_{4a}) gyakran szakítják meg egyes halotti énekekből vett idézetek. Az elhunyt életrajza (*Lebenslauf*) a gyászbeszéd főrésze és befejezése közé van beillesztve (D_{2b}-D_{3a}). A prédikáció hosszabb imádsággal végződik (D_{4b}).

Anna Karadin, előkelő eperjesi kereskedő leánya 1645-ben született. 1660-ban ment feleségül Daniel Guthhoz: házasságukból gyermek nem született. Az asszony gyakran betegeskedett, és 1670. június 16-án halt meg.

Sartorius ajánlásában beszámol arról, hogy a gyászbeszédet a temetés után nyomtatták ki, és megemlíti, hogy kéziratban más prédikációi is készen állnak.

Szabó Károly bibliográfiájában – a címlap és az ajánlás ismeretében – a nyomtatványt még csak fél ív terjedelműnek írta le (RMK II 1242), Ján Čaplovič már teljes terjedelmet tüntetett fel (1266).

Budapest *Nat* ① ④* – Kežmarok *Ev* ① – Levoča *Ev* ① – Martin *Nat* ②

(Schnatzinger, Johann): *Festivitas scholastica... Lőcse 1670.* – Vide 3563

3663

SEELMANN, Christian: *Character mentis bonae ac pronae in ... dn. Jacobvm Röservm, ss. theologiae candidatum ..., philosophiae magistrum et istius facultatis in academia Witebergensi adjunctum ..., in illustri statuum Evangelicorum Hungariae Athenaeo eloquentiae ac historiarum hactenus professorem publicum ... hodie in lib. reg.q. Leutschovia gymnasii rectorem et professorem publicum introductum, confirmatumq(ue) levi stilo, brevi filo descriptus ac expressus, ipsoq(ue) inaugurationis ac consecrationis die (erat is IV. Iduum Novembr. ...) publice ac solenniter ... immittebatur, exhibitus ab inauguratore ordinario, m. Christiano Seelmann Cob. Fr., pastore eccles.*

gymnasii et scholarum inspectore supremo... (Leutschoviae) [1670] typis
Brewerianis.

)² = [2] fol. – 2° – Orn.

Bucsay 652 – Čaplovič 1267

Köszöntő vers. – A költeménnyel Christian Seelmann lőcsei első pap és a gimnázium felügyelője fejezte ki jókívánságait a lőcsei gimnáziumnak is abból az alkalomból, hogy 1670. november 10-én Jakob Rösert beiktatta a gimnázium rektori tisztségébe. A címlap hátán kezdődik a vers ()₁(b–)₂(b), majd a végén, a *Clades Varnensis* című jegyzetben utal a szerző *Calendarium historicum Pauli Eberi* alapján a november 10-iki nap nevezetes eseményeire: a keresztények csatavesztésére 1444-ben Várnánál, ill. 1483-ban Luther Márton születésére ()₂(b). A nyomtatás éve a címlapon látható kronosztichonból olvasható ki.

A nyomtatványt először Bucsay Mihály írta le a hallei magyar könyvtár anyagából (652).

Cf. 3655, 3666

Budapest *Nat cop.* – Halle *Univ* ⊕ (← Berlin *Univ Inst* ← Halle *Univ*)

3664

SIMONIDES, Joannes: Studium cateheticvm de creatione, angelis, imagine Dei in statu int. et providentia Dei, quod in examine autumnali Johannes Simonides rector, scholae reg. libq(ue) civitt. Briznob. respondentibus circuli Esaiiae Kaurimsky Turopoliens., Georgio Mrskovicz Zolio-Lipc., Johanne Poloni Liptoviens., scholae eiusdem alumnis, ... MDCLXX. die 20. Octob. ad ventilandum proponit. [Leutschoviae] (MDCLXX) typis Samuelis Brewer.

A⁴–E⁴ = [20] fol. – 4°

RMK II 1243 – Čaplovič 1269

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán olvasható ajánlás három változatban ismeretes. (1) *Georgio Zavadski pileonum, Johanni Ochrinial pellionum, Georgio Pacera lanionum, Paulo Kylvani sutorum, Danieli Bansky sartorum, Danieli Angeli vietorum, Paulo Faitik textorum archimagistris, nec non reliquis fraternitatis cujusvis membris*, aláírója Johannes Simonides, rector Brizn. (A-variáns). (2) *Leonhardo Ladislaidi, pastori eccles. Zolio-Lipcensis; Danieli Draconi, mystae Ostrulicensi etc., Danieli Tersi, ecclesiastae Bacuriensi etc.; nec non ... Jacobo Gutth, notario Zolnensi, etc., Jacobo Knapicio, senatori reip. Brezn. jurato etc., Michaeli Tomkovicz, consiliario reip. Vetuzoliensis*, aláírója Georgius Mrskowitz respondens (B-variáns). (3) *Johanni Rakowski de Nagy Strawnicza, Johanni Patras, Michaeli Philippowitz, Andreae Radici, civibus reg. lib. civitatis Briznens.* Aláírója: Johannes Poloni respondens (C-variáns). A főrészt élén rövid bevezetés olvasható *Christe tuo nobis dignator adesse favore et benedic ceptis desuper ipsq piis* címmel. Ebből kitűnik, hogy ezek a tételek Konrad Dieterich

Institutiones cathecheticae (Leutschoviae 1649, 2266) című műve alapján 1669-ben tartott két katekizmusi vizsga anyagának folytatását jelentik (vö. 3568, 3569). A mű törzse három *titulust* foglal magában: *Titulus primus. De creatione* (A₂a–B₁b). *Titulus secundus. De angelis* (B₂a–C₃b). *Titulus tertius. De imagine Dei in homine ejusque per lapsum amissione* (C₄a–E₄a). Ezek Dieterich említett műve megfelelő „quaestióihoz” fűznek kiegészítéseket és magyarázatokat Isten egyetemes (*communissimae*) munkáiról, a teremtésről, az angyalokról, az ember istenképűségéről és annak a bűneset általi elvesztéséről. A kiadványt három üdvözlő vers zárja. Az első aláírása *Johanni Simonidi, rectori gym. Briznensis ... apponit Johannes Milochowinus, ecclesiae Brisnensis pastor, ibidemque gymnasii inspector primarius et p. t. ven. contub. Soliensis notarius*, a másodiké *Michael Srnka, diac. Brizn. ecclesiae*. A harmadik szerzője az utolsó előtti sorban rejtette el monogramját: *Sic circolo triplici quI voS inclusis ab imo corde vouet...* A monogram feloldása bizonyosan Joannes Simonides.

Ezeket a vizsgatételeket 1670. október 20-án vitatták meg a breznóbányai evangélikus gimnáziumban. A vizsgáztató az iskola rektora, Joannes Simonides volt, a három vizsgázó a turopolyai (túrmezei) származású Esaias Kaurimski, a zólyomlipcsei Georgius Mrskowicz és a liptói származású Joannes Poloni.

Cf. 3568, 3569, –

Budapest Acad ① (C-variáns) – Budapest Nat ① (A-variáns) ②* (B-variáns) – Kezmarok Ev ① (C-variáns)

3665

SZENCI MOLNÁR Albert: Szent David kiralynak és prophetanak száz ötven soltari, a' franciai noták szerént magyar versekre fordéttattak Molnar Albert által. Lötzen 1670 Brever Samuel.

A¹². P¹² = 348 + [11] pag. – 12° – J, orn.

RMK I 1106 – Čaplovič 1270

A Zsoltárok könyvének verses magyar fordítása. – Tartalma és beosztása megegyezik az 1657 tájt nyomtatott váradi (2750) és az 1661 körül nyomtatott lőcsei (2988) kiadásával. A főrészt az 5–248. lapra nyomtatták, utána *A zsolttárokra igazító tábla* (P₇a–P₉b) és *Buzgó imádások* címmel *Reggeli* és *Estveli* imádság olvasható (P₁₀a–P₁₂a). A zsolttárok kezdő szavainak felsorolását ld. az említett váradi kiadásnál, a lapszámokat az incipitmutatóban.

Cf. 962(1)*!; 1947(1)*!; 2750, 2988, 3034(3), –, →

Budapest Nat ① – Praha OC ① – Prešov Scient ①

3666

TEKMHPIA debiti honoris, amoris et observantiae in virum ... dn. m. Jacobvm Röservm, veri dogmatis assertorem ..., ss. theologiae candidatum, facultatis(ue) philosophicae ad Albim adjunctum ..., hactenus in illustri statuum Evangelicorum lycaeo regiae liberaeq(ue) civitatis Eperies. oratoriae et historiarum p. p. jam vero ex divina dispositione designatum, legitime electum, vocatum et confirmatum in ... liberae regiae(ue) reipub. ... Leutschoviensis gymnasio ludimoderatorem, ... patronum, promotorem studiorum nostrorum promptissimum IV. Id. Nov. a. ... MDCLXX. cuncta felicia ex animo voventes discipuli quidam primi et secundi ordinis ostendunt. (Leutschoviae MDCLXX) typis Samuelis Brewer.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1244 – Čaplovič 1271

Üdvözlő versek latinul és németül. – A költeményeket a lőcsei gimnázium tanulói írták abból az alkalomból, hogy Jakob Rösert, az eperjesi evangélikus líceum volt retorika- és történelemtanárát a lőcsei gimnázium rektorának hívták meg, és állásában 1670. november 10-én megerősítették. Az első és a második osztály diákjai egy-egy verssel köszöntötték őt: (1) a *Jeremia Ledniczky Pow., p.t. scholae ejusdem alumn.* (A₁b) – (2) *Georgius Bobrik Carponens.* – (3) a következő, akrosztichonos vers írója nem tüntette fel nevét, valószínűleg azonos a 4. vers szerzőjével. A verssorok első betűiből a MAGISTER szó, középen a JACOBVS, végén a ROESER név olvasható ki – (4) Magister Jacobus Roeser nevére *Ἀνάγραμμα*, szerzője *Joh. Benkowicz Pannon.* (A₂a), egy további anagramma, amelynek aláírása: *Georgius Kocii Silesivs Stromieniensis ista adponit* kronosztichon, amely az 1670-es évet adja – (5) *Andreas Rheuerus [recte Rhenerus] Transylv.* – (6) *Andreas Smal Turocenus* vovet: szintén kronosztichonos névaláírás (A₂a–A₂b) – (7) német nyelvű költemény a *Tobia Jacobi Schemnic.* (A₂b) – valamennyi költemény ezután ismét latin nyelvű: (8) *Johannes Davidis Bestertz.* – (9) *Casparus Holickius Zorensis Sil.* (A₂b–A₃a) – (10) *Michael Wentzel Eremitanus* (A₃a) – (11) *Michael Lani Transylv.* – (12) *Casparus Gosnovicerus Leutsch., nob. H.* – (13) *Magister Jaacobus Röserus Vivat!* *Ἀνάγραμμα* címmel *Elias Buchner n. P. s. L. a.* (A₃b) – (14) *Magister Roeserus vivat diu!* *κατ' ἀριθμολογίαν* címmel ismét anagramma, szerzője *Michael Culmann Leutsch. Hung.* – (15) *Johannes Neübauer Belobanensis* (A₃b–A₄a) – (16) *Matthaeus Stephani Beloban.* (A₄a) – (17) *Georgius Hortman-Transylvanus* – (18) *Epigramma* címmel *Thomas Regii Transyl.* – (19) *Nicolaus Molczai Turoc., H. schol. Leutsch. alumnus* (A₄b) – (20) *David Hauck* – (21) *Andreas Dionysius Briznens.* – (22) ismét Rösér nevére írott *Ἀνάγραμμα*, szerzője *Johannes Frölich B. P., p. n. gymn. Leutsch. alumnus* (B₁a) – (23) *Christian. Gdacijs Xburg. Sil.* – (24) *Nicolaus Regul. Besz., p.t. g. L. al.* – (25) *Johannes Kalna H. S.* (B₁b) – (26) *Laurentius Landinus L. H.* – (27) *Petrus Tdeodorus [!] Seelmannus Sempr. Hung.* – (28) ismét *Ἀνάγραμμα*, szerzője *Ephraim Kretschmer Leutsch. H.* (B₁b–B₂a) – (29) *Johannes Deditius Sil. Cru.* (B₂a) – (30) *Jacobus Pallischius Sempr., scholae Leutsch. al.* – (31) *Matthias Pirtzian Sil. T.* Az utolsó lap üres.

Ugyanerre az alkalomra más kiadványokat is megjelentettek, ld. **3655**, **3663**.

Cf. **3655**, **3663**

Budapest *Nat* ①

Olim: Levoča Ev.

3667

[1] UJ és o kalendariom e Christus urunk születése után való 1671., mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2](Rövid astrologiai visgalar erre az mi Christus urunk születése után való 1671. esztendőre, a' tsillagoknak természet-szerint való forgásiból eső jele-nések ez also világon, illendő szorgalmatossággal öszveszereztetnek és le=irattatnak Neubarth Christoph által). Lötsén [1670] Brever Samuel által.

A⁸-E⁸ = [40] fol. – 16° – Color.

RMK I 1119 – Čaplovič 1261

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárrész (A_{1a}-B_{6a}) beosztása megegyezik az 1657. évre készültével (**2654**), eltekintve attól, hogy a magyar nyelvű Císio Janus helyett, az ó-naptár mellett a szentek napjai olvashatók. A hónapversek januári kezdősora: *Orvoslani most jó*. Az önálló címlappal (B_{6b}) ellátott prognosztikon fejezetei: *Első rész. Melyben az esztendőnek 4 kántori vizsgálatnak meg. A télről* (B_{7a}-b) – *A tavaszról* (B_{7b}-B_{8b}) – *A nyárról* (B_{8b}-C_{1a}) – *Az őszről* (C_{1a}-b) – *Második rész. Az eklipszisekről* (C_{2a}-C_{3b}) – *Harmadik rész. A hadról* (C_{4b}-C_{5b}) – *Negyedik rész. A betegségről* (C_{5b}-C_{6a}) – *Ötödik rész. A termésről és terméketlenségről* (C_{6a}-b). Befejezésül a *Sokadalmak Felső- és Alsó-Magyarországban és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (C_{7a}-D_{4b}) és a *Magyar krónika a magyar nemzetnek emlékezetes viselt dolgairól* (D_{5a}-E_{8b}) olvasható, amely az 1667. évvel zárul.

A vásárjegyzék egy része és a krónika szedése kisebb módosításokkal megegyezik az előző évre kiadott kalendáriumban olvashatóval (vö **3109**).

Cf. **2654!**

Budapest *Acad* ②* – Budapest *Nat* ① – Budapest *Univ* ②*

3668

CLEMENS X. papa: S(acro)s(anctissimi) d[omini] n[ostri], d[omini] Clem-entis ... papae X. ivbilevm vniversale ad implorandum divinum auxilium

initio sui pontificatus ... Datum Romae ex typographia reverendae Camerae Apostolicae, MDCLXX. et denuo de mandato ... Georgii Szelepcheny, archiepiscopi Strigoniensis etc. Tyrnaviae, die 2. Augusti MDCLXX. Tyrnaviae (MDCLXX) typis Academici.

[1] fol. – 474 × 355 mm – Init.

Čaplovič 2037a

Búcsút hirdető körlevél plakát alakú utánnyomata. – Ennek az egyleveles nyomtatvány-nak csupán egyetlen példánya ismeretes. X. Kelemen pápa 1670. június 16-án Rómában kibocsájtott brévénének az utánnyomata, amelyben hivatalba lépése alkalmából általános búcsút hirdetett. A szöveg alatt az ügyintéző, I. G. *Slusius* aláírása szerepel. A körlevél záradéka szerint még aznap publikussá vált *per ... Franciscum Petinum apost. curs., Petrus Marckeratus mag. curs.* aláírásával. A kolofon szerint először Rómában *ex typographia reverendae Camerae Apostolicae MDCLXX*, majd *most de mandato ... Georgii Szelepcheny, arhiepisopi Strigoniensis ... Tyrnaviae ex typographia academica* bocsájtották ki *die 2. Augusti ... MDCLXX*.

Budapest Arch ① – Budapest Nat cop. (Budapest Arch) – Martin Nat ①

3669

DUODENA duodenarum singularium, honori duodecim ... aa. II. et philosophiae neo-magistorvm, cum in ... Vniversitate Tyrnaviensi suprema philosophiae laurea condecorarentur, promotore ... Martino Szentivany e Soc. Jesu, aa. II. et philosophiae doctore ejusdemq(ue) professore emerito ac p. t. memoratae facultatis seniore dicata ab ... rhetoricae Tyrnaviensis juvenvtve anno MDCLXX. Tyrnaviae (1670) Matthaeus Byller.

A⁸ B⁷ = [15] fol. – 8° – Orn., init.

Čaplovič 2040

Köszöntő versek. – A címlap háta üres. A költeményekkel a nagyszombati egyetemen 1670-ben, a retorika osztály hallgatói köszöntötték Szentiványi Márton jezsuita pap, filozófia doktor, az egyetem professzora és a filozófiai fakultás szeniora vezetésével a filozófiai magiszteri címet elnyert 12 diákot. A kötet a híres bibliai, történelmi, mitológiai, kozmikus „tizenkettesekre” épül. Ezekről elmélkedik előbb a külön cím nélküli bevezető prózai köszöntés (A_{2a}–b), majd ezt bontja ki a mű 12 költeményben: I. *Duodena. Duodecim apostoli* (A_{3a}–b) – II. *Duodena. Duodecim portae caelestis Jerusalem, Apoc. 21.* (A_{4a}–b) – III. *Duodena. Duodecim leones in Salamonis throno* (A_{5a}–b) – IV. *Duodena. Duodecim stellarum corona* (A_{5b}–A_{6b}) – V. *Duodena. Duodecim signa zodiaci* (A_{6b}–A_{7b}) – VI. *Duodena. Duodecim menses anni* (A_{7b}–A_{8b}) – VII. *Duodena. Duodecim horae diei* (A_{8b}–B_{1b}) – VIII. *Duodena. Duodecim Israelis tribuni* (B_{1b}–B_{2b}) – IX. *Duodena. Duodecim labores Herculis* (B_{2b}–B_{3b}) – X. *Duodena. Duodecim tabularum*

leges apud Romanos (B₃b–B₄b) – XI. *Duodena. Duodecim Augusti caesaris convivae* (B₄b–B₅a) – XII. *Duodena. Duodecim fructus arboris vitae*, Apoc. 22. (B₅b–B₆a). Majd cím nélkül az új doktorokat köszöntő verses kronosztichon olvasható, amelynek minden sora az 1670-es számot adja (B₆b), a kötetet az azt „átadó” retorikai osztály hallgatóinak neve zárja: *obtulerunt: comes Valentinus Drugeth de Homonna – Ioannes Wolfgangus Revay de Reva, liber baro – Casparus Sandor praenobilis – Ioannes Michael a Schlosperg praenobilis – Stephanus Georgius Kinig nobilis – Andreas Richter nobilis.*

A kiadványt első alkalommal Ráth György könyvtárában lévő példány kapcsán említették (AkÉrt 1905: 600). Részletes leírást Ján Čaplovič adott róla (2040).

Egy ugyanilyen című, év nélküli, nagyszombati kiadványról adott hírt Szinnyei József Joannes Despotovich munkái között (II 811). Ján Čaplovič feltételezte, hogy Szinnyei adata valójában erre a nyomtatványra vonatkozik (CCLXII). Az alaposabb vizsgálat is ezt támasztja alá. Bár Despotovich neve nem szerepel a nyomtatványban, 1670-ben ő volt a köszöntő retorikai osztály praefectora, feltehetően ezért hagyományozódott Szinnyeire ez a munka az ő neve alatt. Ezt erősíti meg az is, hogy Despotovich ilyen című munkájából máig nem bukkant fel példány, valamint semmilyen más adat nem bizonyítja egykori létezését. Ezért igen nagy valószínűséggel feltételezhető, hogy Despotovichnak ilyen című munkája nem létezett, a Szinnyei által leírt mű valójában ezzel a kiadvánnyal azonos.

Budapest Acad ②*

3670

[1] KALENDARIOM e' Christus Vrnk születése után való MDCLXXI., mellyet most-is Magyar és Erdély országra és egyéb szomszéd helyekre alkalmaztatott Neubarth Christoph theologus és astrologus. – [2] (Rövid astrologiai visgalas erre az mi Christus Vrnk születése után való MDCLXXI. esztendőre, a tsillagoknak természetszerint [!] való forgásiból eső jövendölések ez alsó világon, illendő szorgalmatossággal öszveszereztetnek és le-irattatnak Neubarth Christoph által.) Nagyszombatban [1670] Byller Máthé.

[A]⁸ B⁸ C⁸ D⁷ E⁴ = [35] fol. – 8° – 1 ill., orn., init., color.

RMK I 1121 – Čaplovič 2038

Új-naptár és prognosztikon. – A kiadvány címlapján látható fametszet növényi ornamentikából álló kerettel övezve, német-római császári jelvényekkel ékesítve ábrázolja I. Lipótot. Hátlapján *Matthias Fischer, biblioep. Tyrn.* ajánlja külön szöveg nélkül a munkát ... *iudici, capitaneo, ... civitatis Tyrnaviensis ... senatoribus ... et patronis mihi...* A naptárrész ([A]₂a–[A]₈a) beosztása megegyezik az előző évre kiadott kalendáriuméval (3582). Ezt követi a kiadvány verses része, az időjárásra vonatkozó jóslásokat tartalmazó *Prognostica perpetua, a Nap és Holdból minden időre való jövendölések. A Napból* ([A]₁b), kezdőszavai: *Ha a Nap köd nélkül*

– A felhőkötől (B_{1a}), kezdőszavai: *A felhők északra – Az égi szivárványból és mennydörgésekből* (B_{1a}–b), kezdő szavai: *Reggel s délben esőt – A szelekből* (B_{1b}), kezdő szavai: *A gyenge fűveknek*
 – *Sok egyéb lelkes és lelketlen állatokból* (B_{1b}–B_{2a}), kezdő szavai: *Zápor s köesókkal*. Az önálló címlappal (B_{2b}) kezdődő prognosztikon fejezetei: *Első rész, melyben az esztendő négy kántori vizsgálatnak meg. A télről* (B_{3a}) – *A tavaszról* (B_{3b}) – *A nyárról* (B_{3b}–B_{4a}) – *A őszelekről* (B_{4a}–b)
 – *Második rész. Az eklipszisekről* (B_{4b}–B_{5b}) – *Harmadik rész. A betegségekről* (B_{5b}–B_{6a}) – *Negyedik rész. A terméssről és terméketlenségről* (B_{6a}–b) – *Purgációk és más orvosságok beviteléről* (B_{6b}–B_{7a}) – *Némely feljegyzések az érvágás felől* (B_{7b}–B_{8a}) – *Mikor jó eret vágatni* (B_{8a}–b).
 A kiadvány záró részei a következők: *Új, rövid krónika a Magyarországnak emlékezetes dolgairól* (C_{1a}–D_{7b}), amely az előző évekhez hasonlóan Wesselényi Ferenc nádor 1667. március 27-i halálával zárul. Legvégül a *Sokadalmak Felső-és Alsó-Magyarországon és egész Erdélyben is* című vásárjegyzék (E_{1a}–E_{4b}) olvasható. A „D” füzet csupán hét levélből áll.

Matthias Fischer nagyszombati könyvkötő ajánlása a naptár címlapjának verzóján azt mutatja, hogy a kalendáriumnak ő volt a kiadója. Christoph Neubarth protestánsok részére állította össze az új- és ónaptárt is tartalmazó kiadványait. Ebben a nagyszombati kalendáriumban azonban csak új-naptár szerepel.

Cf. 2724!

Budapest Nat ①

Nova quaedam officia cum propriis sanctorum patronorum Hungariae... Tyrnaviae [1670-1671] typis acad. Matthaeus Byller. – Vide 3474

3671

[1] SOAREZ, Cypriano: Cypriani Soarii Societatis Iesv De arte rhetorica libri tres ex Aristotele, Cicerone et Qvinctiliano [!] praecipue depromti... in vsum gymnasiorum ejusdem Societatis. – [2] (CARBO, Ludovicus Acostacianrius: Tabulae rhetoricae Cypriani Soarii ... sive totius artis rhetoricae ... compendium, ... a Ludovico Carbone Acostacinario ... selectum.) Tyrnaviae 1670 typis Academicis, Matthaeus Byller.

)⁸, A⁸–Q⁸ R⁶ = [15] + 242 + [25] pag. – 8^o – 1 ill., orn., init.

RMK II 1245 – Čaplovič 2039

Retorikai tankönyv. – A címlapon a Jézus Társaság emblémája. A címlap háta üres. Utána kezdődik *Christiano lectori salutem* a szerző, *Cyprianus Soarius* ajánlása ()_(2a)–()_(3b). Majd *In libros De arte rhetorica auctoris prooemium* olvasható ()_(4a)–()_(5b). A kiadvány tartalmáról *Index ad áttekintést* ()_(6a)–()_(6b). A főrész három könyvből áll. A *liber primus* 56 fejezetben (1–51) az *inventió*ról, a *liber secundus* 27 fejezetben (51–81) a *dispositió*ról és a *liber tertius* 58 fejezetben (82–164) a beszéd *ornatus*áról (vagyis az *elocutió*ról), a *memoriá*ról és a *pronuntiátió*ról szól.

Folytatólagos fűzetjelzéssel, de új címlappal kezdődik a *Tabulae rhetoricae Cypriani Soarii ... sive totius artis rhetoricae ... compendium, ... a Ludovico Acostacinario, sacrae theologiae in almo gymnasio Perusino olim publico professore ... selectum* (L₃a, [165]). E címlap háta is üres. A három könyvnek megfelelően három részben, táblázatos formában fejezetenként foglalja össze Soarez munkájának tartalmát (167–190; 191–220; 204–242). A kötetet *Index alphabeticus rerum memorabilium, quae in hoc opere continentur* (Q₂a–R₆a) zárja.

Részleges szövegkiadás: A kölni 1686-os kiadásnak a korábbi változatokkal azonos tartalomjegyzékének hasonmás kiadása: *Retorikák* 2003, 17–19.

Cypriano Soarez (1524–1593) Portugáliában működő spanyol jezsuita először 1562-ben jelentette meg Coimbrában az antik klasszikusok nyomán készített szisztematikus szónoklat-tanát, amely egyben gyakorlati tudnivalókat is tartalmaz a beszédszerkesztésre vonatkozóan. 1589-től általában Ludovicus Acostacianrius Carbo perugiai teológiai professzor táblázatos összefoglalásával jelent meg. Részletesen elemezte és magyarországi hatását méltatta Bitskey István (szövegkiadás, 243–251, és Bartók 110–112).

Cf. –, →

Budapest *Nat cop.* (Martin) – Eisenstadt *OFM O* – Kezmarok *Ev* ☉* – Martin *Nat* ☉* – Sfântu Gheorghe *Ref* ☉

3672

[1] SODALITAS maior, augustissimae Virginis Visitantis Mariae in archiepiscopali vniversitate Tyrnaviensi Societatis Jesu erecta et confirmata suis in diva Virgine consodalibus Ave Marianum – [2] (Sodales Beatae V. Matris Visitantis ex albo nostro Tyrnaviensi ad album immortalitatis translati ab anni 1669 Iulio usq(ue) ad anni 1670 Iulium). (Tyrnaviae 1670) [typ. Academicis].

[1] fol. – 203 x 125 mm – 2° – 1 ins., orn., init.

MKsz 2007: 193–194

Katolikus vallási társulat meghívó levele és halottairól szóló értesítő. – Ennek az eddig bibliográfiailag ismeretlen, egyleveles, folió alakú nyomtatványnak a rektóján, a cím szerint a nagyszombati egyetemen, valójában a nagyszombati jezsuita kollégiumban (vö. 2661) alapított Sarlósboldogasszony társulat névadó ünnepére (július 2.) szóló meghívólevél olvasható. Kelt: *Tyrnaviae ... (23) Junii ... MDCLXX*, a társulat alapításának 53. évében. A ma ismeretes egyetlen példányban a keltezés napját egykorú kéz jegyezte be. A hátlapon található fejléc két szélén egy-egy angyal által tartott „IHS”, illetve „MARIA” monogram látható, középső részén a Szent Koronáról függő, kettéosztott magyar címer helyezkedik el, középen, a kettő közötti rész cserélhető, itt üres. Alatta olvasható a társulat címe szerint 1669 júliusa és 1670 júliusa között elhunyt tagjainak névsora, feltüntetve halálkozásuk he-

lyét és időpontját is. Az utolsó bejegyzés azonban *Hieronimus Szenczy* május 20-i haláláról számol be. Legalul a társulat regulája szerint az elhunytakért mondandó imák felsorolása és evangéliumi idézet található.

A kiadványt Viskolcz Noémi találta meg az Eszterházy család levéltárában, és ő ismertette első alkalommal. Az impresszum nélkül megjelent kiadvány nyomtatási helyének meghatározásában V. Ecsedy Judit segítségére támaszkodott, aki a betűtípusok és a díszek vizsgálatával megállapította, hogy azt a nagyszombati akadémiái nyomdában nyomtatták (MKsz 2007: 191, 193–194).

Budapest Arch ① – Budapest Nat cop.

Syllogismus demonstrativus, az-az üdvösséges okoskodás, ... Nagyszombat 1670 körül. = **Appendix 267**

3673

ARTZT, Joannes: *Exercitatio theologica de revelatione divina, quam celeberrimo gymnasio Poseniensi valedicturus publice edidit Johannes Artztius Leschkirchens. Saxon. Transylv. anno MDCLXX. mensis Septembr. die 10. Posenii (MDCLXX) Gottfriedus Gründer.*

[J⁴ = [4] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1246 – Čaplovič 391

Evangélikus teológiai tételek. – A címlap hátán olvasható ajánlás két változatban ismeretes. Az első *Petro Hönig, ecclesiae Leschkirchiensis in Transylvania antistiti primario, ... Francisco Brennero, ecclesiae orthodoxae, quae colligitur in Wolffau in inferiori Hungaria, ministro ... , Johanni Abrahami, gregis Christi Prasmari in Transylv. pastori, ... suo affini ... , nec non ... Michaëli Breknero, sedis et oppidi Leschkirch. notario publico, ... suo affini* szól (A-variáns), a másik *Davidi Titio, ... contubernii Augustanae confessionis ecclesiastici per comitatus Poseniensem et Mosoniensem ... seniori, ... m. Antonio Reisero, ejusdem contubernii decano ... , m. Valentino Sutorio, ecclesiae Poseniensis orthodoxae pastoribus ... , gymnasii ejusdem scholararchis* (B-variáns). Az aláíró mindkét szerző *Johannes Artztius*. A főrész *Thesis I* címmel kezdődik és XXIII pontot foglal magában ([J_{2a–3b}), amelyek az aristotelianusi logika fogalmait követve tárgyalják az isteni kinyilatkoztatás témakörét. A téziseket 14 pontból álló *Corollaria* zárja ([J_{3b–4a}). A kiadvány végén két üdvözlő vers olvasható. Az első címe *Ad auctorem, szerzője M. Johannes Buringer, gym. patriae Poson. rector*. A másiknak nincs címe, aláírása *condiscipulo suo Gabriel Sculteti Sel. Pan.* ([J_{4b}).

Az erdélyi Újegyháztól származó Joannes Artzt 1670. szeptember 10-én bocsátotta nyilvánosságra tételeit, amikor búcsút vett a pozsonyi evangélikus gimnáziumtól. A címlap nem említi, hogy nyilvános megvitatásukra sor került volna. Artztnak az ajánlás B-variánsa szerint

munkájával az volt a célja, hogy tanulmányai külföldi folytatásához elnyerje a B-variánsban megnevezett egyházi vezetők támogatását. 1670 végén már Strassburgban tanult.

Budapest *Acad* ⊕ (A-variáns) – Budapest *Nat* ⊕ (B-variáns) – Budapest *Univ* ⊕ (B-variáns)

3674

[BARTH, Johann Conrad:] Oedenburgisches Rath-Haus, weiland vom seeligen Herrn Christoph Lackner, j. v. doctore und hochverdienten Burgermeister der königl. Freystadt Oedenburg mit sinnreichen Gemälden und Sprüchen gezieret: wie die der Stadt Bestes zu suchen, auß Jeremia cap. 29. v. 7. in ordentlicher Georgen-Predigt anno 1670. auff den Tag Georgii als welcher daselbst von Alters her zu jährlicher Regenten-Wahl bestimmet, bey volkreicher Gemeine wiederholet und auff Begehren zum Druck gegeben M. Joannes Conradus Barthius, deß Orts evangelischer Prediger. Preßburg (1670) durch Gottfried Gründern.

A⁴-L⁴ = [44] fol. – 4° – Init.

RMK II 1247 – Čaplovič 392

Evangélikus prédikáció. – A címlap hátán a szerző *Dem ... Herrn Abraham Löw, Burgern, Lederern und deß äussern Raths der königlichen Freystadt Oedenburg ...* ajánlotta művét külön szöveg nélkül (A₁b). Ezután következik a Sopronban 1670. április 24-én, a bíróválasztás napján elmondott prédikáció (A₂a–L₄b). A beszéd alapját a bibliai textus mellett a soproni városháza épületének emblemátikus festményei és jelmondatai képezik, mindenekelőtt a városháza lépcsőfeljárata közelében olvasható hatsoros német vers, amely a közjó legnagyobb ellenségeként számon tartott hat bűnről szól. Ennek megfelelően tagolódik hat részre (I–VI.) a beszéd. Az egyes részek témáit a margón latinul is megjelöli a szerző: *heterodoxia, invidia, proprium commodum, perjurium, insipientia, insoletia*. A beszéd bevezetése és VI. része méltatja Christoph Lackner (1571–1631) egykori soproni polgármester érdemeit. Ő építtette át és díszíttette 1615-ben a beszédben leírt módon a soproni városházát, és nemcsak kormányzásával, hanem bőkezű végrendeletével is a város javát szolgálta.

Johann Conrad Barth evangélikus lelkész (1634–1692) a Hessen-Darmstadt-i Lampertheimban született. 1663 elejétől dán követségi lelkész volt Bécsben. 1665-ben soproni első lelkésznek hívták meg. A száműzetés éveit után 1680-tól újra Sopronban szolgált 1692-ben bekövetkezett haláláig. Prédikációi nagyrészt Regensburgban jelentek meg.

A beszéd általános tartalmáról ld. Payr Sándor: Emlékezés doktor Lackner Kristófról ... halálának háromszázados évfordulóján. Sopron 1932, 43–45, címlaphasonmással együtt. – Kovács József László: Lackner Kristóf és kora (1571–1631). Sopron 1972, 126.

A soproni városháza festett díszítményei az 1676-os nagy tűzvészben megsemmisültek. Művészettörténeti rekonstrukciójuk a beszéd alapján: Payr Sándor: A régi soproni városház

és várostorony. Sopron 1918 és Payr Sándor – Csatkai Endre és mások: Sopron és környéke műemlékei. Bp. 1953, 157.

Szabó Károly a nyomtatványt 30 számozatlan levél terjedelműnek írta le, és egy Sopron várost ábrázoló rézmetszetet is a kiadvány részeként tüntetett fel (RMK II 1247). Ezek az adatok azonban nem a pozsonyi 1670-es nyomtatványra illenek, hanem annak hely és év nélküli, külföldön megjelent utánnomására, amelyet Kluch János a bécsi udvari könyvtár anyagából ismertetett (MKsz 1900: 392). Szabó Károly téves adatára már Ján Čaplovič is felhívta a figyelmet (392). Dörnyei Sándor felvette az RMK III Pótlásai közé (H. n. [1670], RMK III 6590).

Budapest *Acad* ① – Budapest *Nat* ① ① ①

3675

BUSS, Michael: *Votum genethlicum in honorem generosi ac magnifici adolescentis domini ... Sigismvndi Orlic l. b. de Lacsiska carmine literis initialibus nomen referentibus, cum diem natalem recurrentem denuo feliciter celebraret, oblatum anno MDCLXX. Mens. 2. Maj. Posonii (MDCLXX) depinxit Gottfriedus Gründer.*

[1] fol. – 380 x 210 mm – 2°

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 395

Köszöntő vers. – A verset Michael Buss Sigismundus Orlic báró névnapjára írta 1670. május 2-án. A költeményt csak a papír egyik felére nyomtatták: fölül olvasható a címe, alul a szerző neve és az impresszum. A háromsoros verset, amelynek kezdőbetűi az ünnepelt nevét adják, négyzet alakú képvers követi a *NESTOREOS VIDEAS ANNOS SIGISMUNDE DIESQUE – SERVERIS GREMIO JESU FOVEAREQUE SANCTO* jókívánságokkal. Ennek alján adja meg a szerző a nevét: *a Michaele Buss Schäs. Transylv.*

A segesvári származású Michael Busstól ez az egy költemény ismeretes. Életéről mindössze annyit tudni, hogy 1670 őszén a strassburgi egyetemre iratkozott be teológusként (Szabó Miklós – Tonk Sándor: Erdélyiek egyetemjárása... 1521–1700. Szeged 1992, 197).

A nyomtatványnak a pozsonyi evangélikus líceum könyvtárában őrzött példányáról először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič (395) adott hírt.

Bratislava *Acad* ① – Budapest *Acad* cop.

3676

BÜRINGER, Johann: *Anacreon nvptialis ... Maximiliano Honorio a' Franckenberg ... gregis Dominici pastori in Kaltenstein et Samarein an der Straß, tertium sponso veteris amicitiae causa transmissus a' m(agistro)*

Johanne Buringero, patrii gymnasii Poseniensis Aug(ustanae) conf(essionis) h(oc) t(empore) rectore a(nno) ... MDCLXX decimo octavo Cal(endae) Maji. Posenii (1670) Gottfriedus Gründer.

[1] fol. – 345 x 275 mm – Init.

MKsz 1963: 119 – Čaplovič 393

Lakodalmi vers. – A plakát alakú kiadványon anakreóni hetes sorokkal Johann Buringer, a pozsonyi evangélikus gimnázium rektora köszöntötte diákkori jóbarátját, Maximilianus Honorius a Franckenberg levéli és somorjai lelkészt, aki 1670. április 14-én harmadszor is házasságot kötött.

Johann Buringer több, tudatosan köteté szerkesztett, a versformákban való jártasságáról bizonyosságot tevő alkalmi költeményt jelentetett meg (vö. Lőcse 1646, 2145A).

A kiadványt először Borsa Gedeon (MKsz 1963: 119), majd Ján Čaplovič (393) ismertette.

Bratislava Acad ① – Budapest Nat cop.

3677

(BÜRINGER, Johann) Nomenclator et index tam nominum quam verborum Germano-Latinus: materiam simplicium formandarum sententiarum adminiculo grammaticae suppeditans, usui destinatus tironum linguae Latinae apud gymnasium Augustanae confessionis Poseniense. Posenii MDCLXX Gottfredus Gründerus.

A⁸–K⁸ = [80] fol. – 8° – Orn., init.

RMK II 1248 – Čaplovič 394

Német–latin szójegyzék. – A címlap hátán latin vers cím és aláírás nélkül. Ezután kezdődik *Johannes Buringerus, patrii gymnasii Poseniensis h.t. rector, Posenii in inferiori Hungaria sub finem anni ... 1670* kelt előszava *Ad lectorem* (A₂a–A₂b). A főrész LII fejezetben (*caput*), témakörök szerinti csoportosításban sorolja fel az odatartozó német szavakat és azok latin megfelelőit (A₃a–K₆a). A szójegyzékhez három táblázat csatlakozik: *Typus declinatium* (K₆b) – *Typus coniugationum* (K₇a–K₇b) és *Das einmal Eins* (K₈a).

Büringer előszavából kiderül, hogy a *Nomenclatora* saját, önálló tankönyve, amelyet német anyanyelvű tanulók latin nyelvű tanulmányainak megkönnyítése céljából állított össze.

Bratislava Acad ① – Budapest Acad cop. (Bratislava) – Budapest Nat ②*

Hymni et preces. Posenii 1670 Gründer. – Vide 3616

3678

JAROSS, Stephanus: *Encomivm excellentissimi domini ... Joannis Gregorii Schiltpacher, philosophiae ac saluberrimae artis medicinae doctoris ... civitatis Posoniensis ... medici a Stephano Jaros, oratoriae facultatis ibidem studioso dominis mecaenatibus oblatum mense Augusto anno 1670. Posonii (1670) Gottfriedus Gründer.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4^o – Init.

Sztripszky II 2605/153 ← MKsz 1895: 342 – Čaplovič 397

Üdvözlő beszéd. – A címlap háta üres, ezután kezdődik a szerző, *Stephanus Járos o. f. s. Dedicatioja* (A₂), majd *Oratioja*. Ebben patrónusát, a kremsi származású Johann Gregor Schiltpacher pozsonyi városi orvost köszönti, aki korábban Nagyszombatban működött (A_{2a}–B_{4b}). A beszédet verses *Chronostichon* zárja.

Stephanus Jaross (?–?) Pozsonyban tanult 1670–1671-ben. Beszédét a címlap szövege szerint 1670 augusztusában mondta el. Johann Gregor Schiltpacher működéséről ld. Magyary-Kossa Gyula: *Magyar orvosi emlékek*. III. Bp. 1931, 1456, 1464. sz.

Budapest Nat ① – Wien Nat ①

3679

SCHÖN Gáspár: *C. Salvstii Crispi Catilina, qualem ... in actv ordinario lycei Schemniciani in Montanis stilo ipsius auctoris anno MDCLXX. die 13. Octobris juventutis nostrae excolendae gratia ad scenam productus praeside m. Caspare Schön Eper., rectore primario. Posonii MDCLXX Gottfredus Gründer.*

[]² = [2] fol. – 4^o

RMK II 1253 – Čaplovič 398

Iskoladráma programja. – E színjátékot a selmebányai evangélikus líceum tanulói adták elő 1670. október 13-án. A címlap hátán *Lectori historiophilo s. p. d.* szóló, dátum és aláírás nélküli ajánlás Sallustius munkásságát méltatja, és elmondja, hogy *De bello Catilinario* című műve alapján a selmebányai evangélikus líceum tanulói a Catilina-féle összeesküvést állították színpadra ([]_{1b}). Majd *Producentur et spectantur* címmel következik a szereposztás ([]_{2a}–[]_{2b}). A következő tanulók vettek részt a darabban: *Matthaeus Reutter nobilis Schemnicien.* – *Johannes Adamus Hoffstätter Cremnic.* – *Tobias Schneider nobil. Schemnic.* – *Johannes Schuler Schemnic.* – *Martinus Klein Michelsdorff. Scep.* – *Johann. Marci Bazurien.* – *Jeremi. Pilarik Matthaeivill. Scep.* – *Martinus Angermann Schemnic.* – *Joh. Schimrak Varall.* – *Andreas Lipko Eperiens.* – *Balthasar Privvidski Veterosolien.* – *Johann. Neupauer Diln.* – *Matthias Petko Totpronon.* – *Laurentius Both Peschen. Transyl.* – *Georgius Götzl Dilnen.* –

Matthaeus Stephani Dilnen. – Martinus Hirt Igloviens. Scep. – Andreas Hankusch Veterosol. – Joh. Sophista Dobron. – Joh. Lind Saroschino Transyl. – Joh. Christ. Hangenmändl Schemnic. – Joh. Gottfridus Seiffert Diln. – Joh. Oravvetz Schemn. – Tobias Stauffer Schemn. – Michael Schönfelder Schemn. – Joh. Ostroluczki nob. de Ostrolu – Michael Titz nob. Schemn. – Johannes Peutzer Schemn. – Michael Peutzer Schemn. – Matthias Graff Schemn. – Michael Neupauer Schemn. – Tobias Neupauer Schemnic. – Rudolphus Tindl Schemnic. – Johann Lichi Schemnic. – Samuel Schönfelder Schemnic. – Georgius Chvvala Zernov. nob. – Johan. Schwartz Teschin. Siles. – Michael Koch Schemnic.

Az iskoladráma tartalma és felépítése csak a szereplők csoportosításából derül ki. Eszerint szokásos módon Prologus vezette be és Epilogus zárta. Összefoglalta a Catilina-féle összeesküvés előzményét, eseményeit és következményeit is. Politikai és erkölcsi tanulságokat vont le belőlük. Sallustiuson kívül Lucius Annaeus Florus történeti munkájára is támaszkodott.

A darab szerzője, Schön Gáspár a selmecebányai evangélikus gimnázium rektora volt.

Budapest Univ ①

3680

SCHÖN Gáspár: Positionum theologiarum decas III. de Deo ejvsqve attribvtis, quam in lyceo reg. lib. civitatis Montanae Schemniciensis disputabunt publice anno, quo coetvs orthodoxvs templo egebat, die 7. Februarii. Praeses M. Caspar Schön rector primar. et respondens Andreas Lipko Eper. Posonii (MDCLXX) Gottfriedus Gründer.

A⁴ B² = [6] fol. – 4°

RMK II 1250 – Čaplovič 399

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán *Johanni Weber, sac. caes. regiaeque majestatis partium superiorum Hungariae pharmacopoeo perpetuo; Thomae Conradt, patruo ...; Danieli Gutth, protonotario ... reip. Eper. ...; omnibus lycei statuum Augusto-Evangelicorum ephoris ...; senatoribus civicis etc...* címmel a *respondens* díszitchonokban írt köszöntőverse olvasható. A főrészt tíz *positio*ban foglalja össze Isten megismerésével és tulajdonságaival kapcsolatos néhány teológiai kérdést (A₂a–B₂a).

E vizsgatételeket a selmecebányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg. A címlapon olvasható kronosztichon és keltezés szerint 1670. február 7-én, a februárt azonban a ma ismeretes egyetlen példányban egykorú kéz márciusra javította. A vizsgáztató iskolaigazgató, Schön Gáspár négy darabból álló, egy-egy *decast*, azaz tíz-tíz teológiai tételt tartalmazó disputatio-sorozatának ez a harmadik tagja (vö. 3461, 3462, 3681). A vizsgázó az eperjesi születésű Andreas Lipko volt.

Cf. 3461, 3462, –, 3681

Budapest Nat ①

3681

SCHÖN Gáspár: *Positionum theologiarum decas IV. de sacro sancta Trinitate, quam in lyceo reg. lib. civitatis Montanae Schemniciensis ann. MDCLXX. praeses m. Caspar Schön, rector primar. respondente Johanne Strompff Fölkens. Scepus. disputabit publice die 14. Febr. (IX. Maj). Posonii (MDCLXX) Gottfriedus Gründer.*

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4°

RMK II 1251 – Čaplovič 400

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap hátán szöveg nélkül *Viris generosis ... dnn. iudicibus et senatoribus regiar. liber. montanarumque civitatum Cremnicensis, Schemnicensis, Novisoliensis, ut et ... doctissimisque viris ... Michaeli Noscovio, ecclesiae patriae Fölkensis proto-mystae ... , hactenus per sexennium conseniori, nunc jam ... fraternitatis pastorum XXIV. regalium in Scepusio comitatu super. Hungariae ... seniori ...; Johanni Bayer, antistiti eccles. Varall., nec non ... ejusdem contub. assessori ...; Christophoro Klesch, ecclesiae Georgimontanae pastori ... , ejusdemque ... fraternit. notario et assessori ... , Josepho Seltenreich, ecclesiae Fölkensis symmystae ...; Georgio Kirein, ecclesiae Dei, quae Salkocii colligitur, ministro ... , moecenatibus ajánlja művét a respondens. A főrészt *Positionum theologiarum decas IV. praeside m. Caspare Schön, rectore primario, respondente Johanne Strompff Fölken. Scep.* belső címmel kezdődik, és tíz positiót foglal magában a Szentháromságról (A_{2a}–B_{3b}). A nyomtatványt négy üdvözlő vers zárja. Az első címe *Ornatissimo iuveni Johanni Strompff Fölkensi Scepusio*, aláírója *Johannes Windisch, eccles. Schemnic. pastor et Montanarum senior* (1). A további háromnak nincs címe. Szerzőik: (2) *Godofredus Titius, eccl. Lutheran-Evang. Schemnic. archi-diaconus* (B_{4a}); (3) *Johann-Adam Hoffstetter Egra-Variskus, eccles. Schemnic. Germanico-Evangel. symmista*; (4) *Christophorus Parschitius, lycei Schemn. rect. sec.* (B_{4b}).*

E vizsgatételeket a selmecbányai evangélikus gimnáziumban vitatták meg. A címlapra a 14. Febr. keltezését nyomtatták, ám ezt az egyetlen ma ismeretes példányban egykorú kéz IX. Majra javította. A vizsgáztató iskolaigazgató, Schön Gáspár négy darabból álló, egy-egy decast, azaz tíz-tíz teológiai tételt tartalmazó disputációsorozatának ez a negyedik tagja (vö. 3461, 3462, 3680), amelynek a mai ismeretek szerint nincsenek további darabjai. A vizsgázó a Szepes megyei Felkáról származó Joannes Strompff volt.

Szabó Károly ezt a tézisfüzetet csupán Johann Samuel Klein híradása alapján vette fel bibliográfiájába (Nachrichten II 73 és RMK II 1251). Példány alapján először Ján Čaplovič írta le (400).

Cf. 3461, 3462, 3680, –

Budapest Acad cop. – Martin Nat ①

3682

SCHÖN Gáspár: *Sciagraphia examinis pvblici in lyceo reg. lib. civit. Mont., quam Schemnicium vocant, in publica et solemni panegyri instituendi, anno .. MDCLXX. a die (...) usque ad diem mens Martii, direttore m. Caspares Schön Eper. Posenii (MDCLXX) Gottfriedus Gründer.*

[]² = [2] fol. – 4°

RMK II 1252 – Čaplovič 401

Meghívó és az evangélikus iskola vizsgarendje. – A kiadvány a selmecbányai evangélikus liceumban 1670 márciusában megtartandó nyilvános vizsga alkalmából készült. A címlapon a vizsga napját üresen hagyták. A címlap hátán *I. N. J.* után olvasható aláírás nélkül a rektor vizsgára szóló meghívása ([]₁b–[]₂a). Az ezután következő leírás szerint a vizsga két napon keresztül folyt mind a hét osztályban. A *Casparus Schön* rektor mellett a konrektor *Christophorus Parschitius Roseberga Hungar.*, valamint *Paulus Schimrack Varall. Scep.* – *Georgius Bucholtz Cibir. Hung.* – *Joh. Sebastiani Fuchs Tesch. Sil.*, azaz a II., III. és IV. osztályok tanárainak a nevét említi a nyomtatvány annak felsorolásával együtt, hogy milyen tantárgyakból vizsgáztattak ([]₂a–[]₂b).

Budapest *Nat cop.* – Budapest *Univ* ①

3683

THOMAE, Elias: *Vade mecum, oder Handbüchlein, in welchem deß christlichen Glaubens Grund auß dem geoffenbahrtten Worte Gottes den Einfältigen gezeigt wird. Auff inständiges Begehren vieler frommen, warheitsliebenden Christen auffgesezt und in den Druck gegeben von m. E. T. p.l.c. et g. P. r. Preszburg (1670) (auff David Schäfers Verlag durch Gottfried Gründern).*

(¹², A¹²–N¹² O¹⁰ = [178] fol. – 12° – Orn.

RMK II 1254 – Čaplovič 402

Evangélikus vallási tanítás. – A címvélv után Pozsonyban 1670. január 3-án kelt *Vorrede* olvasható David Titius pozsonyi evangélikus lelkésztől és seniortól *Allen Christlichen Eltern, Schulmeistern, Kindern und Schülern* ()(₂a–)(₁₂b). Ezután *Entwurf dieses Hand-Büchleins* következik, amely fejezetenként összefoglalja a kötet tartalmát (A₁a–A₃a). Az A₃b lap üres. A főrész 33 fejezetben (*Capitel*), kérdés-felelet formában tematikusan foglalja össze az evangélikus hit alapjait Isten lényegétől a bűnbeesésen keresztül az isteni kegyelem munkálkodásáig a bűnös, de hitre tért ember életében (A₄a–O₁₀a). Az egyes fejezeteken belül a számozott kérdésre adott felelet után bizonyításképpen idézet(ek) olvasható(k) a Bibliából. (*Frage – Antwort – Beweis*). Az utóbbiakban a fő gondolatokat nagyobb betűtípussal (*mit gröberen litteris*) szedette a szerző, miként azt David Titius az előszóban említette is. A kötetet kolofon zárja, amelyből

kiderül a nyomdász személye is, és az, hogy a főrészmár 1669. év végén készen volt: *auff David Schäffers Verlag gedruckt durch Gottfried Gründern zu Ende dess 1669. Jahres* (O₁₀b).

Titus előszavában megemlítette, hogy Elias Thomae Magyarországról való távozásakor a pozsonyi és magyarországi tanulóifjúság számára pozsonyi iskolaigazgatóságának emlékeztetőül írta e művét, amely a Luther *Kis katekizmus*a mintájára készült kézikönyvek sorába sorolható.

A könyv kiadásának költségeit viselő David Schäffer 1660-tól mint könyvkötő működött Pozsonyban (Pavercsik Ilona: A magyar könyvkereskedelem történetének vázlatja 1800-ig. = V. Ecsedy 306).

A kiadványt már Szabó Károly (II 1254) is, és Ján Čaplovič is (402) az előszó dátumát figyelembe véve az 1670. évi pozsonyi nyomtatványok között szerepeltette. Ezt megelőzően Clauser Mihály 1669. évi pozsonyi nyomtatványnak vélte, szerzőjének pedig David Titiust tartotta (MKsz 1941: 190).

Cf. –, →

Budapest Univ ① – Levoča Ev ①

3684

THURANSKY, Thomas Antonius: *Encomivm Posonii in Hungaria Inferiori metropoleos, ... reipublicae ejusdem proceribus ... caeterisque d. maecenatibus ac evergetis aeternum suspiciendis, in gratae mentis symbolum et studiorum suorum commendationem ... oblatum dedicatumq(ue) a Thoma Antonio Thuransky Thurocio Hungaro, p.t. nobilissimae prolis Auerianae paedagogo, anno MDCLXX. Posonii (MDCLXX) Gottfriedus Gründer.*

[]², A⁴–E⁴ F³⁺¹ = [25] fol. – 4^o – 1 ill. calcographica, 1 ins., orn., init.

RMK II 1255 – Čaplovič 403

Pozsony városának leírása és dicsőítése. – A nyomtatvány Pozsony rézmetszetes látképével kezdődik. Két oldalán Magyarország és a város címere. Középen két angyal tartja a magyar koronát. Oldalukon *Hülff deinem Volckh Herr Jesu Christe / und segne wass dein Erbtheil ist* szövegű felirat látható ([]₁a). Ezt követi a címlevél ([]₂), hátlapján három latin üdvözlőverssel ([]₂b–A₁a). Az első címe *Dedicatio*. E versekben Thuransky a pozsonyi szenátusnak és jótévőinek ajánlja írását. A főrészmár *Patres patriae nobilissimi* megszólítással kezdődik. Részletesen szól Pozsony város elnevezéséről, fekvéséről, alapításáról, nevezetességeiről, történetéről stb. (A₁b–F₃a). A prózai leírást többször verses betétek szakítják meg, amelyek közül néhány idézet, néhány pedig a szerző saját költeménye. A kiadvány végén *Gabriel Sculteti Szelezens. Pan.* és *Casparus Zaborsky Thurocenus Hung. Thomas Antoni per anagramma* című verssel köszönti a szerzőt (F₃b).

A tudós módszerességgel összeállított leírásban a szerző név szerint Antonio Bonfini, Otto Frisingensis, Istvánffy Miklós, Wolfgang Lazius, Secundus Gaius Plinius, Révay Péter és Théophile Raynaud munkáira hivatkozott.

Bratislava Comit ① – Budapest Acad ③* – Budapest Nat ① – Budapest Univ ③* – Cluj-Napoca Univ ① – Klosterneuburg ① – Wien Nat ②*

3685

T[HURANSKY], T[homas Antonius]: Hymenaei, quos ... m. Simoni Johanni Grenizio Posonio-Pannoni, collaboratori in gymnasio Posoniensi evangelico ... Mariam primitus Weichiano, posteaque Galliano conjugiiis superstitem viduam matrimonio sibi conjungenti, praeceptoris suo debita observantia afficiendo discipuli tertiae curiae unanimiter consecrant ductu T[homae] T[huransky] die IV. Februarii. Posonii (MDCLXX) imprimente Godofredo Gründero.

[]² = [2] fol – 2^o – Orn., init.

RMK II 1249 – Čaplovič 404

Lakodalmi versek. – A kiadvány Simon Johann Grenitznek, a pozsonyi evangélikus gimnázium tanárának, valamint a másodszer is megözvegyült Mariának 1670. február 4-én tartott esküvőjére készült. A házasságkötés időpontját a címben olvasható kronosztichon határozza meg. A menyasszony első férje a Weich, a második a Galli nevet viselte. Keresztnevük nem derül ki a nyomtatványból. A költeményekkel a vőlegény tanítványai köszöntötték a házasulandókat Thuransky vezetése alatt. A nyolc köszöntővers a (1–8) *Primus, Secundus, Tertius, Quartus, Quintus, Sextus, Septimus, Octavus* címet viseli ([]_{1b}–[]_{2a}) – A kiadványt a (9) *Reliqui omnes* című költemény zárja ([]_{2b}).

A szerkesztőnek a címlap szövegében szereplő monogramját Ján Čaplovič oldotta fel (404). Mivel Thomas Antonius Thuransky 1669-1670-ben Pozsonyban tevékenykedett mint nevelő, és ugyanebből az évből más pozsonyi kiadványa is ismeretes (3684), ezért ez a feltételezés valószínű.

A pozsonyi származású Simon Johann Grenitz tanulmányait 1662-től valószínűleg 1667-ig a wittenbergi egyetemen végezte, közben 1664-től a pozsonyi evangélikus gimnázium tanára volt.

Budapest Nat ⊕ – Halle Univ ⊕ (← Berlin Univ Inst ← Halle Univ)

3686

TITIUS, David: Unterthänigstes Trost-Schreiben an den ... Herren Gottlieb, deß Heil. Röm. Reichs Grafen und Herren von Windischgrätz, Frey-Herren zu Waldstein und im Thal, Herren der Herrschafft Trautmansdorff etc. ... dero Röm. Kais. May. Cammerer und würcklichen Reichs-Hof-Rath ... wie auch an dessen ... Fr. Gemahlin, ... Frau Maria Eleonora, gebohrne Gräfin von Oettingen über den frühzeitigen und höchst-schmerzlichen Hintritt ihres ältern jungen Herren nnd[!] Sohns Gottlieb Augustus, welcher den 4. Maji 1669. früh umb 4. Uhr auff diese Welt geboren worden, den 18. Octobr. aber 1670. früh umb 1. Uhr diese Welt seeliglichen wieder geseegnet hat,

auffgesezt von ... David Titio, ev. Predigern in Preßburg. Preßburg (1670) durch Gottfried Gründern.

A⁴ B⁴ = [8] fol. – 4° – Init.

Sztripszky II 2606/154 ← MKsz 1895: 342

Evangélikus gyászbeszéd. – Ezt a beszédet David Titius pozsonyi evangélikus első lelkész gróf Gottlieb Augustus von Windischgrätz halálára mondta el 1670-ben. Az oráció a gyászoló szülők megszólításával kezdődik, és külön részekre nem tagolódik (A_{2a}–B_{4b}).

A gyászoló apa, az udvari tanácsos gróf Gottlieb von Windischgrätz I. Lipót császár egyik legbefolyásosabb államférfijaként ismert. Elnyerte a magyar nemességet; 1670–1671-ben a Wesselényi-öszeesküvés résztvevőit elítélő bíróság tagjaként is működött. Maria Eleonora Öttingen grófnő a második felesége volt. A házaspár első fia, Gottlieb Augustus 1669. május 4-én született és 1670. október 18-án hunyt el. A gyászbeszédet azért tartotta a pozsonyi evangélikus lelképásztor, mert a család ekkor még evangélikus vallású volt.

A kiadvány egyetlen ismert példányát először Kluch János írta le (MKsz 1895: 342). Az ő adatát vette át Sztripszky Hiador (II 2606/154).

Budapest *Nat cop.* – Wien *Nat* ①

3687

<Almanach und Prognosticon auf das Jahr 1671. Hermanstadt 1670 typ. civitatis. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon.

Cf. 3009!

3688

MILES, Matthias: Siebenbürgischer Würg-Engel oder chronicalischer Anhang des 15 seculi nach Christi Geburth aller theils in Siebenbürgen, theils Ungern und sonst Siebenbürgen angränzenden Ländern füngelauffener Geschichten ... herauß gegeben Matthias Miles Mediens., jurisprudentiae cultor. Herman-stadt 1670 in Verlegung H. Andreae Fleischers, bey Stephano Jüngling [typ. civitatis].

)(⁴,)()², A⁴ B⁶ C⁴–V⁴ W⁴ Z⁴, Aa⁴–Ii⁴ Kk³ = [11] + 259 [recte 263] + [11] pag. – 4° – Tit. calcographicus, orn., init.

RMK II 1256

Krónika. – A kiadvány élén rézmetszetes címlap áll, amely építészeti keretben a címben is szereplő öldöklő angyalt ábrázolja, alul díszes keretben a *Siebenbürgischer Würg-Engel von Mathias Miles in Herman-stadt heraußgegeben. In verlegung H. ANDREAE FLEISCHERI* cím olvasható, háta üres. Metszője TOB[iás] TEVTSCH. A nyomtatott címlap ()_(2a) hátán kezdődik a szerző 1670. május 2-án keltezett ajánlása *Dem ... Andreas Fleischerus, dero in Siebenbürgen und theils Ungern anjetzt regierender fürstlicher Gnaden ... geheimem Rathe, in der haupt Hermannstadt erwähltem Königsrichter und der gantzen sachsicher Nation ... comiti... ()* (2b)-()_{1b}). Majd latin nyelvű üdvözlő versek következnek: *Acclamatio votiva ... Matthiae Militi Cibiniens., civi ac centumviro haud postremo, opus chronologico-historicum, in seculum decimum quintum a nato Salvatore edenti* címmel, az alábbi szerzőktől: *Michael Pancratius Sabesiens., u. j. doctor, olim acad. Rostochiens., paulo post ... Athenei Eperiensis domin. statuum Evangelicorum in Hungar., h. t. autem scholae Cibi. prof. publ. nec non director. - Thobias Fleischerus nobilis et reipubl. patriae centumvir ()*(2a) – *Valentinus Franc, patri. Cibiniensis ()* (2a-b). A főrész *Siebenbürgischer Würgengel oder chronologischer Anhang oder das 15 seculum nach Christi Geburth aller jährlich in Siebenbürgen fürgefallener und in gemein zu wissen nothwendiger Geschichten* címmel kezdődik. Előbb kétlapnyi bevezető szöveg olvasható, amely a krónika által tárgyalt időszak eseményeit tekinti át vázlatosan, az erdélyi századok történetére összpontosítva (1–3). Majd a krónika szövege következik, amely 1501–1600-ig tárgyalja Erdély történelmét (4—259 [recte 263]), az éppen ismertett év száma széljegyzetként olvasható. Végül a *Register der hierinnen verfasten denckwürdigsten Geschichten* olvasható (Ii_{1b}–Kk_{3a}). A kiadványt NB címmel a történetírásról íródott négy soros latin epigramma zárja (Kk_{3b}).

Hasonmás kiadás: Mathias Miles: *Siebenbürgischer Würg-Engel*. A bevezető tanulmányt írta: Adolf Armbruster. Köln, Wien, 1984. (Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens. Bd. 8.)

Matthias Miles (1639–1686) Medgyesen született. Wittenbergben tanult, 1658-ban szülővárosában volt rektor. 1661-től Kemény János és I. Apafi Mihály szolgálatában több követséget vállalt, 1664-ben Szebenben szenátor, majd a század hadak parancsnoka volt, itt is halt meg.

A munka kéziratáról, forrásairól Szegfű Gyula írt (MKsz 1906: 321–334). Megállapította, hogy a krónika legnagyobb része Christian Schesaeus: *Ruinae Pannonicae libri quatuor* (Wittenberg, 1571. RMK III 613) című, részben nyomtatásban megjelent, részben kéziratban fentmaradt művének, valamint Szamosközy István kéziratosa *Rerum Transylvanicarum pentades* című munkájának német fordítása. Ugyanő említést tesz Miles munkásságának a korabeli erdélyi század történeti vitában betöltött szerepéről (Magyarságtudomány 1943: 196–197). Újabban a művet és szerzőjét Adolf Armbruster bőven ismertette a hasonmás kiadás előszavában (Mathias Miles: *Siebenbürgischer Würg-Engel*. Köln, Wien, 1984, XV–XVI), irodalmi vonatkozásairól Joachim Wittstock írt (Die deutsche Literatur Siebenbürgens. II. Halbband, Herausg. Joachim Wittstock, Stefan Sienerth. München 1999, 231–232). Törökábrázolását Lőkös Péter elemezte – „mint az gyümölcsös és termett szőlővesszőc ...” Tanulmányok P. Vársárhelyi Judit tiszteletére. Szerk. Stemler Ágnes, Varga Bernadett. Bp. 2010, 331–336.

In 31 bibliothecis 49 exp. – Budapest *Nat, Acad* – Cluj-Napoca *Acad, Univ* – Debrecen *Ref, Univ* – Dolný Kubín – London *BL* – Praha *Mus* – Târgu Mureş – Wien *Nat*
Editio facsimile

Nera, Daniel: *Tessera amoris et obsequii viro ter reverendo ... domino ... Michaeli Pancrati... Cibinii 1670. = Appendix 268*

Wolf, Martin: Kazdodennj modlitby horliwé ... W Senicy 1670. – Vide 3696

3689

CALADON der Deutsche: Kräuter-wein, bey dem ... 1670. den 8. Septembris auff dem Schlosse zu Koschentzin gehaltenen frölichen Beylager deß ... Rudolff Sobecks, Frey-herrn von Kornyetz, auff Groß- und Klein Rügersdorff, Landeck und Koppitz und deß Fürstenthumbs Teschen Herrn Land-richters mit ... Maria Anna, geborner Freylein von Rauten als ... Nicolaus Philippus Frey-herrn von Rauten, Erb-herrens der Herrschafft Koschentzin und Lomnitz etc. ihr königl. Maytt. in Pohlen und Schweden Cämmerers, etc. hertzgeliebten Freylein Tochter, eingerichtet von Caladon dem Deutschen. Silein (1670) Johann Dadan [sen.].

A³⁺¹ = [3] fol. – 2° – 1 ins., orn.

OSzKÉvk 1961/62: 235 – Čaplovič 2512

Lakodalmi versek. – A kiadvány bárú Rudolf Sobecknek, Korneitz, Groß- és Kleinrügersdorff, Landeck és Koppitz urának, tescheni tartományi bírónak, valamint Maria Anna Rautennek 1670. szeptember 8-án, a család koschentzi kastélyában tartott esküvőjére készült. A menyasszony apja Nicolaus Philippus Rauten, Koschentz és Lomnitz örökös ura, a lengyel és svéd király kamarása volt. A párt a Caladon der Deutsche álnév mögé rejtőző ismeretlen szerző a következő versekkel köszöntötte: (1) Maria Anna Rauten nevére írt anagrammával (A_{2a}) – (2) *Gespräche zwischen Arima, Becos und Candola* címen verses párbeszéddel (A_{2a}–b) – (3) *Candola* címen verssel (A_{2b}) – (4) Rudolf Sobeck nevére írt anagrammával (A_{3a}) – (5) cím nélküli verssel (A_{3a}–b).

A kiadványt első alkalommal részletesen Fazakas József ismertette (OSzKÉvk 1961/62: 235), a ma ismert egyetlen példány felbukkanásáról a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának 1902. évi beszámolója adott hírt (MKsz 1903: 109).

Budapest *Nat* ①

3690

DIETERICH, Konrad: Epitome catechetica auctore Cunrado Dieterico, ss. theolog. doct., ante hac practicae philosophiae paedagogiarcha Gissae, nunc pastore ac superintendente Ulmensi. Editio nova renovata. Solnae MDCLXX typis Johannis Dádan [sen.].

A¹²–G¹² + ? = 168 + ? pag. – 12°

RMK II 1258 – Čaplovič 2513

Evangélikus katekizmus. – A kiadvány felépítése és szövege az 1645. évi trencsényi kiadást (2115) követi. A katekizmus szövege a címlap hátán kezdődik (2–168). Mindkét fennmaradt példánya csonka, és a G₁₂ levéllel, a 168. lapon szakad meg. A Turócszentmártonban őrzött példányban az Úrvacsoráról szóló fejezetnél a G₁₂ levél (167–168. pag.) sérült, alsó harmada hiányzik, a pozsonyi példány pedig ugyanitt, a 168. lapon *Hoc* órszóval szakad meg. A katekizmus más kiadásai alapján feltételezhető, hogy a nyomtatványból legfeljebb egy vagy két lap hiányozhat.

Cf. 2115*, 2647, 3352, –, →

Budapest Acad cop. – Martin Nat ©* (Szent-antali franc.?)

3691

INSTITORIS, Michal: *Dissertatio placida de iustificando homine peccatore coram tremendo tribunali Dei etc.* autore m. Michaele Institoris, rectore scholae Solnensis et jam jam facto pastore ecclesiae Teplensis in comitatu Liptoviensi in ipso valedictorii sermonis momento instituta, producta, defensa, respondente Casparo Lehotsky, scholae ejusdem seniore anno MDCLXX. die 16. Aprilis. Solnae (1670) apud Johannem Dádan [sen.].

A⁴–D⁴ E³ = [19] fol. – 4° – Orn., init.

RMK II 1259 – Čaplovič 2514

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A címlap háta üres. Az ajánlást *Eliae Ladiverio, ... ecclesiae Solnensis angelo ..., nec-non superioris districtus Solnensis seniori ..., scholaeque sui loci inspectori ac directori ..., item inclyto ... senatui totique communitati etc., judici Casparo Karpissek, notario Jacobo Gutt, Jeremiae Sadlis, Georgio Neppel, Michaeli Aladiatoris, Martino Skalka, Casparo Kussnier, Georgio Frater, Georgio Durana, Andreae Kosella, Georgio Nezbud, Eliae Urbánovic. In specie vero dnn. archimagistris, ceterisque ... conspicuis viris ac dominis, Michaeli Jaworsky, Nicolao Slatini, Balthasari Ssiabel, Esiae Jakssy, Jeremiae Sluka, Georgio Pudjk, sicuti etiam Danieli Brezany, Danieli Skalka, Martino Melko, Sigismundo Záborsky, Georgio Tichy, Georgio Janáčz, Georgio Neppel jun., Andreae Stranowsky, Danieli Rakowsky, Johanni Quercini, Georgio Hanzelio, Georgio Dhemmel, Jeremiae Nostitio, Georgio Fusko, Georgio Liessčansky, Andreae Závodsky, Johanni Kossela, Georgio Fusko, Johanni ac Andreae Nezbub, Nicolao ac Johanni Rayčan, Georgio Passerini, Andreae Janačz, Danieli Zitko, Melchiori ac Martino Sigismundi, Nicolao Dungal, Danieli Dungal, Isaco Nicolaidae, Eliae Wolach, Eliae Milochowino, Georgio Ihtár, Jonae ac Nicolao Madidi, Jeremiae Bičansky* intézte az *Autor* (A_{2a}–A_{2b}). Ezután *Ad candidum lectorem*, rövid előszó (A_{3a}), majd *Prooemium* (A_{3b}–A_{4b}) következik. A főrész összesen öt, további alpontokra osztott *Thesist* foglal magában a megigazulás (*justificatio*) szó jelentéséről, a megigazulás fő okáról, formájáról, a megigazító hitről és a Krisztusban újjászületettek jó cselekedeteiről (B_{1a}–E_{3b}).

Az előszó és a *Prooemium* szerint a megigazulás a keresztyén tanítás sarkalatos pontja, ezért folytonos újra kifejtésre és védelemre szorul a tévtanokkal szemben, amelyek közül a tételek csupán néhányat cáfolnak. A tézisek szövege többnyire a katolikus Robertus Bellarminus nézeteivel vitázik.

Ezeket a vizsgáteleket 1670. április 16-án vitatták meg a zsolnai evangélikus iskolában. A vizsgáztató az iskola igazgatója, Michal Institoris ekkorra már elnyerte a teplai lelkipásztori állást, ezért a tételeket mintegy búcsúbeszéd helyett készítette. A vizsgázó az iskola szeniora, Caspar Lehoczky volt.

Budapest *Nat* ① – Martin *Nat* ①

3691A

<Kalendář a zpráva hvězdařská na rok 1671. Žilina 1670 Dadan. – 16°>

A naptársorozat többi tagja alapján feltételezhető. – Naptár és prognosztikon biblikus cseh nyelven.

Cf. 3624A!

3692

[1–2] [Kalender und Prognosticon auf das Jahr 1671. Silein 1670 Dadan.]
[A]⁸ [B]⁸ + ? = [16] + ? fol. – 16° – Color.

Čaplovič 1260 ← MKsz 1963: 346

Új-naptár ó-naptárral és prognosztikon. – A naptárból csak a A₁b, A₃a, B₃b, B₆a lapok maradtak fenn makulátúraként, Heyden Sebaldnak a lőcsei evangélikus könyvtárban őrzött *Formulae puerilium colloquiorum* (Leutschoviae 1655, 2583) című műve első és hátsó kötéstáblájára ragasztva, a lapok háta ma nem olvasható. A fennmaradt részek az év jellemző adatait, június hónap második felének, október hó első felének és december hó második felének naptártábláit tartalmazzák.

A töredéket Borsa Gedeon fedezte fel és lőcsei naptárnak vélte (MKsz 1963: 346), az ő közlése alapján vette fel bibliográfiájába Ján Čaplovič (1260). A betűtípusok vizsgálata alapján azonban megállapítható, hogy Zsolnán készült (V. Ecsedy Judit közlése).

A Trencsénből 1665-ben Zsolnára átköltöztetett nyomdának ez az egyetlen ma ismeretes német nyelvű kalendáriuma. Biblikus cseh nyelvű naptárainak sorozata 1680-ig nagy valószínűséggel feltételezhető (vö. 2882, 3624A). Példányból ismert továbbá a műhely 1672-re szóló magyar nyelvű kalendáriuma (RMK I 1143). Bár elképzelhető, hogy a nyomda működésének ideje alatt mindvégig megjelentek német nyelvű naptárak is, azonban a jelenleg rendelkezésre álló adatok nem elégségesek ennek feltételezéséhez.

Budapest *Nat* cop. – Levoča *Ev* ④

Löbrynus Novoměstský, Daniel: Pohádky duchovní. Žilina 1670. = **Appendix 269**

3693

Vacat!

3694

PASKONY, Paulus: *Theses theologicae de praedestinatione sub auspiciis et favore ... domini iudicis et incltyi senatus regiae liberaeq(ue) Montanae civitatis Novisoliensis, patronorum studiorum munificentissimorum, praeside ... magistro Matthia Stürzero, gymnasii patrii direttore supremo, a(utore) et r(espondente) Paulo Paskony, dicto Michaelide Szalatnensi, anno MDCLXX. die (4) Septembris ventilandae et discutiendae. Solnae (MDCLXX) apud Johannem Dádan [sen.].*

[A]⁴ B¹ = [5] fol. – 4° – Orn.

RMK II 1261 – Sztripszky II 2606a ← MKsz 1890: 265 – Čaplovič 2515

Evangélikus teológiai vizsgatételek. – A tételeket rövid ajánlás vezeti be (A₁b–A₂a), amelynek a címlap hátán olvasható címzése három változatban ismeretes. Az első *Eliae Greschner, pastori ecclesiae Novisoliensis Germanicae primario ...; Matthiae Porsch, archidiacono ejusdem ecclesiae ...; Clementi Brecht, diacono ibidem ...; Samueli Czernak, protomystae ecclesiae ejusdem Slav. ...; Petro Sextio, symmystae ejusdem ecclesiae ...; Georgio Czember, ad D. Elisabethae verbi ministro ...; nec non ... judici et senatoribus reipublicae Novisoliensis ... Johanni Restiario, Friderico Grebner, Michaeli Hinterkircher, Christophoro Mikoy, Gabrieli Melikio, Augustino Nitzh, Samueli Schmeidl, Paulo Demosch, Martino Koroda, Erasmo Kraudi, Michaeli Emerici, Baltazaro Beniak* szól (A-variáns). Az ajánlás szövegének aláírója a következő lapon *Paulus Paskony dictus Michalides* [!]. A második *Casparo Ianoky de Rahow ... comitatus Kis Hontensis assessori jurato ...; item ... Stephano Bezek de Hainik, comitatus ... Vetero-Zolien. assessori et notario jurato, Johanni Gergei de Toporetz; Michaeli Fischer de Szalatna, ... civitatis montanae Novisoliensis jurato notario; Jacobo Guth civitatis Solnensis jurato notario, dominis patronis* szól (A₁b). A szöveg végén az aláírás itt *Paulus Paskony a. et r.* (B-variáns). A harmadik *Viris ... illis ecclesiae, his reipubl. ... civitatis Veterosoliensis praesidibus, tutoribus ac primatibus ... Danieli Remenio, pastori ecclesiae Veterosolien. primario ...; Hiob Trusio, ejusdem ecclesiae diacono ...; Johanni Sculteti judici ...; Andreae Kapieri, Johanni Zemberi, Johanni Kalaus, Johanni Oczowsky, Stephano Ördödi, Georgio Blazy, Andreae Brada, Andreae Chorwat, Michaeli Tomkowicz senatoribus* szól (C-variáns). Az aláírás azonos az A-variánséval. A fő-rész külön cím nélkül kezdődik és tíz, I–X pontot foglal magában. Az ajánlás szerint az eleve elrendelésről (predestinációról) szóló tanítás igen nehéz, de a híveknek a kísértésekben és a veszedelmek között igen nagy vigasztalására szolgál. Ezért fejti ki részletesen az evangélikus tanítást az eleve elrendelés és a választás (electio) összefüggéséről, elhatárolva azt a reformátusok és katolikusok nézeteitől.

Ezeket a tételeket 1670 szeptemberében, a budapesti Akadémiai Könyvtár példányának kézírásos bejegyzése szerint 4-én vitatták meg a beszercebányai evangélikus gimnáziumban.

A vizsgáztató az iskola igazgatója, Matthias Stürtzer volt. A vizsgázó a szalattnyai származású Paulus Paskony, aki a tételek szerzőjének mondja magát.

Szabó Károly példány ismerete nélkül csupán Johann Samuel Klein említése nyomán vette fel bibliográfiájába ezt a kiadványt (Nachrichten II 440). A budapesti Akadémiai Könyvtár példányát Hellebrant Árpád írta le példány alapján (MKsz 1890: 265). A variánsokat Ján Čaplovič különböztette meg egymástól (2515).

Budapest Acad ②* (B-variáns) – Budapest Nat ① (A-variáns) + cop. (Martin) – Martin Nat ① (C-variáns) – Prešov Scient ① (B-variáns)

3695

»TELKONIUS, Joannes: Podagrae in modum Cramatis rhetorici Metrica descripto per Reverendum quondam Dominum Joannem Telkonivm Ecclesiae Neczpaliensis Ministrum fidelissimum, annis plus minus septem huius morbi spiculis vexatum, edita in consolationem Podagricorum. Anno MDCLXX. Solnae 1670 typis Joannis Dadan [sen.]. (in forma octava)«

»[]⁴ = [4] fol. – 8°«

Čaplovič 2516

Vers a podagráról. – E példány alapján ma már nem ismeretes nyomtatvány emlékét csupán kéziratos másolata tartotta fenn, amelyet a pozsonyi evangélikus líceum könyvtára őriz (jelzete: V. teol. 6095 priv 16, másolata a budapesti Akadémiai Könyvtár mikrofilmtárában). A kéziratos másolat címlapja még a betűfajtákat és a sorok elhelyezkedését tekintve is híven követi a nyomtatott eredetit. Valószínűleg az egyes levelek szövegbeosztása is megegyezik a ma már ismeretlen egykori nyomtatott változattal, így az egykori kiadvány tartalma és beosztása rekonstruálható. A címlap hátán „Ad lectorem” címmel rövid tudósítás számol be arról, hogy a podagráról szóló először Joachim Kalinka és Tarnóczy Márton illvai, ill. divékújfalui lelkészeknek és evangélikus szuperintendenseknek volt ajánlva. Eredeti kéziratát a szerző, vagyis Joannes Telkonius halála után egykori tanítványa, „Andreas Jossth, autoris olim discipulus” találta meg Telkonius hátrahagyott iratai között, és ő adta ki nyomtatásban „In Neczpal 29. Maii Anno 1670.” keltezéssel.

A cím megismérlése nélkül, a második jelöletlen levélen kezdődik a podagra fájdalmait és a betegség hatását leíró vigasztaló vers (fol. 2. recto – fol. 4. recto). Utolsó szakaszában, amelynek kezdete: „Ad vos cum lachrymis venerandi transeo patres”, a szerző az ajánlás két címzettjéhez szól. A kiadványt végül „Elias Urbanowicius civis Solnensis” Telkonius művéhez írt, szintén latin nyelvű ajánló verse zárja (fol. 4. verso).

Joannes Telkonius Németlipcsében született. Tanulmányai után 1641–44 között Szucsányban volt tanító és rektor, 1644–1660 között Ruttkán, 1660-tól pedig Necpálban evangélikus lelkész. 1670. május 22-én halt meg, művének kinyomtatása tehát közvetlenül halála után történt. A vers kiadója, Ondrej Justh (Andreas Jossth) necpáli (Turóc megye) birtokos szlovák evangélikus imádságoskönyv összeállítójaként is ismert.

A kiadványra rövidített címmel már Szinnyei József is felhívta a figyelmet (XIV 4).

3696

»WOLF, Martin: Martina Wolfia Modlitby každodenní horliwé, z písem sw. wybrané, všem stawüm k uěiwání potřebné. [Žilina] 1670 [Dadan]. 16°«

Jungmann, Josef: Historie literatury české. W Praze 1849, V 1569 – Čaplovič 2517 – Knihopis 17.004

Evangélikus imádságoskönyv. – Martin Wolf, szenicei lelkész imádságoskönyvének e példányból ismeretlen első kiadásáról Josef Jungmann tudósított (Historie literatury české. W Praze 1849, V 1569). Az ő adatát vették át a bibliográfiák (Rizner VI 143, Mišianik 287, Knihopis 17004, Čaplovič 2517). Jungmann Szenicét jelölte meg a kinyomtatás helyeként, amit Ján Čaplovič azzal cáfolt meg, hogy Szenicén ebben az időben nem működött nyomda (CLXV). A Knihopis (17.004) és Ján Čaplovič (2517) feltételezte, hogy a kiadvány valójában Jan Dadan zsolnai műhelyében készült.

Példány alapján az imádságoskönyv 1729. évi puhói kiadása ismeretes (OSzK „Mor 5915”). Ez címlapja szerint már a harmadik kiadás. Bevezetésként közli Jan Dadan az előző, tehát a második, példányból ugyancsak ismeretlen kiadás elé írt, 1673. január 19-én kelt előszavát. Ebben ezt az 1673. évi kiadást „prostřední”-nek, azaz „középső”-nek nevezi. Mindez alapján bizonyosnak tartható, hogy valóban létezett egy 1673 előtti kiadás, és nagyon valószínű, hogy azt 1670-ben ugyancsak Jan Dadan nyomtatta ki Zsolnán.

Decreta synodalia Dioecesis Strigoniensis ... jussu et autoritate ... Georgii Szelepczényi, archiepiscopi Strigoniensis... H. n. 1670. = **Appendix 265**

Drabík, Mikuláš?: Tractatus. H. n. 1671 előtt. = **Appendix 271**

Grup Ferenc: Miséről írt könyvecske. H. n. 1670. – Vide **3020**

Orationis Dominicae versiones ferme centum. S. l. [1670?] = **Appendix 270**

Üres számok (numeri vacantes)

2901, 2971, 3018, 3142, 3253, 3335, 3620, 3693

Betűs számok

2642A, 2722A, 2723A, 2801A, 2946A, 2985A, 2987A, 3021A, 3035A, 3072A, 3075A, 3116A, 3202A, 3327A, 3421A, 3476A, 3484A, 3506A, 3539A, 3565A, 3624A, 3691A, **Appendix 233A**

APPENDIX

Szabó Károly a Régi Magyar Könyvtár I–II. kötetében (1879–1885) és később különböző helyen mások is több téves adatot közöltek állítólag Magyarországon megjelent nyomtatványokról. Ha a tévedés a kötet keretébe tartozó nyomtatványokhoz fűződik, elosztatása ott olvasható, egyébként pedig a következő függelékben. A függelék tételeire a főrész megfelelő helyein utalás található.

Appendix 216

Gerhard, Johann: *Medicina animae! Lekarstwy Krestanské Dusse; Aneb Sacrae Meditationes Swatě Premýsslowanij z Pisma S^o zebrane, a ... wydane od Doctora Jána Gerharda; Z latinskeho pak yaziku na slowenský preložene kspasitedlnemu užytku slowakom a czechom skrz Kneze Ondrege Lucae, na ten čas kazatele Cirkwe Prosecke w Liptowe Leta Pane: MDCLVII.*

Kéziratos mű.

E kiadványt hely megjelölése nélkül megjelent nyomtatványként írta le Ján P. Durovič, és betűtípusai alapján lőcseinek tartotta (*Evanjelická literatúra do tolerancie*. Martin 1940, 161). Megállapításait a martini Matica slovenská SD 3138 jelzetű példányára alapozta. Ján Čaplovič azonban megállapította, hogy a szóban forgó példány nem nyomtatvány, hanem kézírásos mű, amelyet Ondrej Lucae *Arma piorum Zbroge pobožnych aneb modlitby nábožné na litanie každodennj za ochranu cirkwe* című 1655-ben Lőcsén megjelentett munkájának (2588) a végére írtak be kézzel 128 lap terjedelemben (CXXXI).

Appendix 217

Böhm, Christoph: *Beantwortung der unchristlichen und mehr den heydnischen doch sehr gemeinen Frage, woher ich gewiß sey, daß heutige Bibel, oder Heilige Schrift von Gott? ... aufgesetzt von m. Christoff Böhmen, Symmyste der Evangelischen Kirchen in Preßburg. Erstlich gedruckt zu Trentschin, Nicodem Zeißel.*

Külföldi nyomtatvány.

Szabó Károly (RMK II 2050) és Ján Čaplovič (1854) az impresszum alapján ezt a kiadványt a trencsényi nyomtatványok közé sorolta. V. Ecsedy Judit a betűtípusok vizsgálatával azonban

megállapította, hogy egyetlen szóba jöhető hazai nyomdában sem készülhetett. Az impresszum alapján feltehető, hogy egy 1656–1658 között, Trencsénben napvilágot látott nyomtatvány újabb kiadása (vö. 2666).

Appendix 218

Enyedi Fazekas János: *Mennyei szó, vagy a' lelki álomból-való fel-serkentés*. Váradon 1657. 8r.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett nyomtatvány.

Szinnyei József (II 1332) Enyedi Fazekas János művének ismert 1652-es váradi kiadása (2453) mellett felvette a *Mennyei szó* 1657-es, sőt egy 1658-as újabb kiadását is Sándor Istvánra hivatkozva (Könyvesház 39, 40). A fenti formában a címet Bod Péter idézte az Athenas 75. lapján. Mivel Bod Péter ugyanitt az 1652-es váradi kiadásról nem emlékezett meg, már Szabó Károly is nyomdai vagy leírási hibának tartotta az 1657-es évet (RMK I 864).

A tévedés annál is valószínűbb, mert a címben – az 1652-es kiadáshoz képest – két helyen is pontatlanság figyelhető meg. Ugyanilyen pontatlanság található ennél a tételnél Bethlen Katának Bod Péter által leírt könyvtárjegyzékeiben: az 1747-es jegyzék csak egy 1652-es, az 1752-es jegyzék pedig csak egy 1658-as váradi kiadást írt le a gyűjteményből (vö. Bethlen Kata könyvtára 23). Mind az 1657-es, mind az 1658-as feltételezett kiadás az 1652-es, példányból is ismert kiadással lehet azonos.

Appendix 219

Articuli Posonienes pro Anno 1657.

Kéziratós mű.

A kiadványt első alkalommal Harsányi István említette Rákóczi Zsigmond könyvtárának Lórántffy Zsuzsanna halálát követően készült, töredékesen ránk maradt katalógusa alapján. Ebben Harsányi a kiadványt a nyomtatás helyének meghatározása nélkül az RMK II körébe tartozó, azonban sem Szabó Károly, sem Sztripszky által nem ismert nyomtatványok közé sorolta (MKsz 1913: 144).

A leltárkönyvet részletesen közölte Monok István (*A Rákóczi-család könyvtárai 1588–1660*. Szeged 1996, 42). A ma már nem fellelhető kötetről feltételezte, hogy kézirat. Példány vagy kelő bizonyíték felbukkanásáig nyomtatott kiadás létezése nem valószínű. A nyomtatott példányból ismert magyar országgyűlési törvénycikkek egyébként általában különböző bécsi nyomdákban láttak napvilágot (vö. **Appendix 225!** és OSzKÉvk 1965/66: 158—167).

Appendix 220

Nádasi János: *Utítárs Azaz Reggel s Estve és egyéb üdőkben gyakorlandó Imádságok*. Nagyszombat 1658. 12° 402 l.

Tévesen feltételezett nyomtatvány.

Aloysius Zelliger a budapesti Egyetemi Könyvtár példányára hivatkozva közölte a fenti címet (Pantheon 8). Ján Čaplovič azonban megállapította, hogy az ott őrzött példány 1643-ban jelent meg, és nem is Nádaszi János műve, ezért kizárta az 1658. évi nagyszombati nyomtatványok közül (CCXIV). A tipográfiai jellemzők igazolták Čaplovič megállapítását, az Egyetemi Könyvtár példánya valóban 1643-ban jelent meg Pozsonyban (2024), és az imakönyv szerzője nem Nádaszi volt (1787). Minthogy Zelligernek az *Utítárs* 1658. évi kiadására vonatkozó adata nyilvánvalóan téves, ennek egykori létezésére nézve ma semmilyen bizonyíték sem ismeretes.

Appendix 221

Consolationes fidelium. Idiomate Hung. Parisiis [ante 1658]

Feltehetően kéziratos mű.

A művet a fenti címen írta le több helyen is a pannonthalmi főapátság 1658-ban összeírt könyvtárjegyzéke (Bp. 1902, 513 sz., 11. és 25, Récsy Viktor). Sem az eredeti katalógus nem ad támpontot, sem Récsy nem foglal állást abban a kérdésben, hogy kéziratos vagy nyomtatott munkáról van-e szó. Pannonthalmán e leírással azonosítható kötet ma nem található, a műről további adat, vagy példánya eddig nem került elő.

Egy ilyen nyomtatott kiadvány egykori létét valószínűtlenné teszi, hogy ez esetben Párizst nyomtatási helynek kellene tekinteni, az 1658 előtti időszakból azonban egyetlen magyar nyelvű párizsi nyomtatvány sem ismeretes, a Franciaországban részben magyar nyelven nyomtatott szövegek száma is elenyésző.

Így feltehetően a könyvjegyzék egy kéziratos mű címét őrizte meg, az is elképzelhető, hogy hibás formában. Lehetséges, hogy egy párizsi latin nyelvű nyomtatvány kéziratos magyar fordítása volt a pannonthalmi könyvtár birtokában. Újabb adat vagy példány előkerüléséig ilyen című, Párizsban készült nyomtatvány feltételezése nem indokolt.

Appendix 222

Enyedi Fazekas János: Mennyei szó, vagy a lelki álomból való felszerkenés. Váradon 1658. 8r.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett nyomtatvány.

Szinnyei József (II 1332) Sándor István Könyvesháza (39, 40) alapján Enyedi Fazekas János *Mennyei szó* című művének 1658-as várad kiadását is felvette az ismert 1652-es (2453) és egy feltételezett 1657-es kiadás mellett. Mind az 1657-es, mind az 1658-as nyomtatási év valószínűleg Bod Péter elírásán alapszik. Az 1657-es az Athenas téves évszáma (vö. **Appendix 218**), az 1658-as évszám pedig Bethlen Kata könyvtárának 1752-es, Bod Péter által készített jegyzékéből ered: „Enyedi János Kezdi Vásárhelyi Pap irt egy könyvetskét illy Titulussal: Mennyei szó vagy a Lelki álomból való felszerkenés Nyom. Varadon 1658 eszt. 8 R. Traktál a megtérésről.” (Vö. Bethlen Kata könyvtára 23).

Az 1658-as várad kiadás léte példánnyal nem támasztható alá, és az 1652-es várad kiadással lehet azonos. Ezt alátámasztja, hogy Bethlen Kata gyűjteményében ugyanazt a példányt Bod Péter 1747-ben még 1652-es várad kiadásként írta le (uo. 23).

Appendix 223

[Zimmermann, Matthias:] Theodori Althusii, Verbi Dei ministri historia Eutyichiana. Leutschoviae 1659.

Külföldi nyomtatvány.

Matthias Zimmermann-nak ezt a Theodorus Althusius álnéven kiadott munkáját Ján Čaplovič (1070) Szinnye József nyomán (XIV 1865), példány ismerete nélkül lőcsei nyomtatványnak tartotta.

Zimmermann (1625–1689) lőcsei rektor, majd eperjesi evangélikus német lelkész volt. 1659-ben kivándorolt Németországba. 1662-től mint meissenai szuperintendens működött. Zoványi Jenő szerint csak egy műve való magyarországi időzéséből (Lexikon 705), ez a *Gemeiner Stad Aufnehmen aus den XI. Kapitel der Sprichworte Salomonis* (2539). Írói tevékenységének nagy részét Lipcsében fejtette ki. Szabó Károly bibliográfiája III. kötetébe példányok alapján mint lipcsei kiadványt vette fel a fent idézett művet (RMK III 2066), amelynek teljes címe a következő: *Theodori Althusii, Verbi Dei ministri historia Eutyichiana, exhibens ortum, progressum, propagationem, errorum enarrationem et refutationem cum consecratio: Lutheranos non esse Eutyichianos & indice rerum*. Lipcse 1659.

Appendix 224

Statuta, constitutiones et decreta provinciae Sanctae Mariae Hvngariae ordinis minorum strictioris observantiae. [Tyrnaviae 1659 typ. Acad.]

Külföldi nyomtatvány.

Ezt a nyomtatási hely nélkül megjelent kiadványt Ferenczi Zoltán (MKsz 1918: 81) és Ján Čaplovič (1987) is a nagyszombati nyomtatványok közé sorolta. Ferenczi véleményét a betűtípusok vizsgálatára alapozta, valamint, hogy a budapesti Egyetemi Könyvtár általa leírt példánya egy nagyszombati nyomtatvánnyal összekötve található. Čaplovič a cím szövege, és rendletek megerősítésének helye alapján vélte nagyszombati kiadványnak. Tipográfiai anyagának újabb vizsgálata alapján azonban egyértelműen megállapítható, hogy valójában Bécsben, a Cosmerovius-nyomdában készült (V. Ecsedy Judit közlése).

Szabó Károly (RMK II 936) bibliográfiájában ismertet egy ugyanilyen című, de attól eltérő terjedelmű (134 fol.), „Tyrnaviae 1659” impresszummal ellátott nyomtatványt, amelyből azonban ma nem ismeretes példány (vö. 2864). A bécsi nyomtatvány terjedelme: [2] + 78 + [19] pagina.

Appendix 225

Articuli Posonien(ses) ... dominorum ... statuum et ordinum regni Hungariae ... in generali eorum conventu, pro die vigesima prima mensis Julij ... millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono indicto, Posonii(ue) celebrato conclusi. Posonii 1659.

Külföldi nyomtatvány.

Szabó Károly az 1659. évi pozsonyi országgyűlés nyomtatási hely nélkül megjelent törvény-cikkeit helyesen a bécsi nyomtatványok közé sorolta (RMK III 2049). Horváth Ignác azonban az országgyűlés helye után ítéleve tévesen pozsonyi nyomtatványnak tekintette (MKsz 1896: 74 → Sztripszky II 2577/125). Kluch János ismét bécsi kiadványként adott róla hírt (MKsz 1900: 275), és megjegyezte, hogy az általa ismertetett példány eltérő kiadás a Szabó Károly által leírttól. Szabó szerint ugyanis 127 számozott lapot tett ki a terjedelem. Kluch (i. h.), az összes többi Szabó utáni híradás (Horváth i. h., Sztripszky i. h., Čaplovič LXXVIII) azonban egységesen 50 számozatlan levélről számol be, szintén ennyi levelet tartalmaz az Országos Széchényi Könyvtár mind a hat példánya, amelyek egyikére Szabó is hivatkozott. Szabó tehát minden bizonnyal tévesen adta meg a nyomtatvány terjedelmét, és nincs két egymástól eltérő kiadása az 1659. évi pozsonyi országgyűlés törvénycikkeinek. A kiadvány tipográfiai kiállítása alapján Fazakas József kétséget kizáróan megállapította, hogy az Bécsben, Matthäus Cosmerovius nyomdájában készült. (OszKÉvk 1965–1966: 164). Vö. **Appendix 54!**; **Appendix 76!**; **Appendix 160!**; **Appendix 235**, **Appendix 236**.

Appendix 226

Rehlin, Joannes: *Fatum Austriacum sive ludi scenico-votivi pro salute ac felicitate ... caesaris Leopoldi, imperii Romani incremento, tranquillitatis publicae stabilimento, auspiciis divinis suscepti, ... plausu püblico acti mense Januario a Thalia Poson. chorago, Joan. Rehline, aa. ll. et phil. magistro. Anno MDCLIX.*

Külföldi nyomtatvány.

E nyomtatási hely feltüntetése nélkül megjelent iskoladramát elsőként Nagy Sándor ismertette trencsényi kiadványként (MKsz 1884: 34–35). Az ő adatát vette át Horváth Ignác (MKsz 1898: 59), majd Sztripszky Hiador (II 2578/126) és Ján Čaplovič (1863). Ezt az állítást ismétli meg a munka legújabb szövegkiadása is (*Ludi scaenici linguae Latinae protestantium in Hungaria e saeculo XVII-XVIII. – Magyarországi latin nyelvű protestáns iskoladramák a XVII-XVIII. századból. Sajtó alá rendezte Alszeghy Zsoltné, Lóránt István, Varga Imre. Bp. 2005, 230*).

A betűtípusok vizsgálata azonban egyértelműen bizonyítja, hogy ez az iskoladrama valóban Bécsben készült Matthäus Cosmerovius nyomdájában (V. Ecsedy Judit szóbeli közlése).

Appendix 227

[Comenius, Joannes Amos:] *Gentis felicitas, speculo exhibita iis, qui num felices sint, et quomodo fieri possint, cognoscere velint, ad serenissimum Transylvaniae principem, Georgium Racoci. S. l. et a.*

Külföldi nyomtatvány.

Comeniusnak e szerző, kiadási hely és év megnevezése nélkül megjelent munkáját Szabó Károly váradi nyomtatványnak tartotta (RMK II 2051). Apponyi Sándor azonban betűtípusai alapján megállapította, hogy ugyanúgy Amszterdamban, Petrus Montanus nyomdájában készült, mint az az 1662-ben kiadott *Scriptorum catalogus, qui vulgo dicitur Epistula ad*

Montanum című autobibliográfia, amelyben maga Comenius így nyilatkozott erről az írásáról: „Gentis felicitas scripta 1654, excusa 1659 in 12^{mo}.” (Aponyi: Hungarica 852).

Ezek szerint e művét Comenius még sárospataki tartózkodása idején készítette, megjelenésére azonban már külföldön került sor. Dörnyei Sándor ezért mint szerzői hungaricumot, 1659-ben megjelent amszterdami nyomtatványként írta le a Régi Magyar Könyvtár III. kötetéhez készített Pótlásokban (RMK III 6383).

Appendix 228

Sárkány Jánosnak idegen tartományokban való utazásai. H. n. 1659. ny. n. 8^o

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

A kiadvány egykori létezését Szelestei N. László feltételezte (MKsz 1994: 419) Katona Istvánnak a kalocsai Főszékesegyházi Könyvtárban őrzött kézírásos könyvjegyzéke alapján.

Sárkány Jánosnak csupán egy alkalmi költeménye ismeretes, amelyet mint a nagyszombati egyetem retorika hallgatója írt 1651-ben (2389). Ezenkívül feltehetően tulajdonosként fordult elő Batthyány Kristóf 1657–1658-ban íródott, az Országos Széchényi Könyvtárban, Oct. Hung. 1534 jelzeten őrzött kéziratos útinaplójában (vö. MKsz 1994: 419). E naplót korábban kiadta Szelestei Nagy László (Batthyány Kristóf európai utazása 1657–1658. Szeged 1988), kísérő tanulmányában szintén kizárja Sárkány szerzőségét és csupán valószínű tulajdonosként nevezi meg (i. m. 12). Ennek ellenére úgy tűnik, Katona híradása valójában erre a kéziratossápról vonatkozhatott. Bár Katona leírásai általában megbízhatóak, tételei azonosíthatóak (vö. MKsz 1994: 418, 2021, 2387, 2835, 2918), azonban ez esetben semmilyen más bizonyíték nem áll rendelkezésre arra nézve, hogy lenne egy Sárkány János által írt, nyomtatott útleírás. Így újabb adat előkerüléséig a kiadvány egykori léte nem feltételezhető.

Appendix 229

Ladiver, Elias, iun.: De coena Domini. Bartphae cr. 1660.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett nyomtatvány.

E nyomtatványról a rá vonatkozó adat forrására való hivatkozás nélkül Ján Mišianik adott hírt a fenti formában (Mišianik 137). A feltételezést már Ján Čaplovič sem tartotta helytállóknak (XXXI). Ladivernek 1662-ből hiteles említés alapján ismert teológiai vizsgatételeinek, az *Assertio immotanak* (3017) ugyancsak az Úrvacsora képezi a témáját, de címe eltér a fenti címtől, amint azt már Čaplovič is megjegyezte. A bártfai nyomdából 1660–1661-ből egyetlen kiadvány sem ismert példány alapján. Ezért Mišianik feltételezése, mivel azt semmilyen más forrás sem erősíti meg, nem fogadható el.

Appendix 230

Felín, Ján: Ignis fatuus Nic. Drabicii. S. l. 1660.

Kéziratossá mű.

Szimonidesz Lajos Kvacsala János tanulmányaira való általános hivatkozással állította össze Mikulás Drabíknak Comenius által külföldön megjelentetett, magyarországi vonatkozású műveinek listáját. Kiegészítésképpen megjegyezte, hogy a külföldi vitairatokon kívül akadnak Drabíknak magyar földön megjelent cáfolatai is, amelyekből eddig példányok nem kerültek elő, „de tudjuk, hogy Veterinus Pál puchói esperes és Securius József szakolcai orvos ilyen munkái mellett Felinus János puchói református lelkész írt egy latin könyvecskét *Ignis fatuus Nic. Drabicii (1666)*” címmel (MKsz 1942: 179).

Mivel Szimonidesz csupán általában hivatkozott Kvacsala munkáira, állítását nem lehet ellenőrizni. Kvacsala számos közleményt tett közzé Drabík életéről. 1889-ben megjelent tanulmányában például részletesen ismertette Drabík és Felín vitáját, de nem utalt arra, hogy Felín szóban forgó írását nyomtatásban is közreadta volna (Száz 1889: 752). Nem utalt erre Ján Minárik monográfiája sem (Baroková literatúra. Bratislava 1984, 100), a Slov. biogr. slovník pedig hangsúlyozottan kéziratos munkaként említi Felín művét (V. 71). Mivel a vitairat kinyomtatását bizonyító adatot más forrásból sem ismer a könyvészeti szakirodalom, továbbá Paulus Veterinus és Josephus Securius emlegetett vitairatai kinyomtatásának sincs nyoma (Appendix 240 és Appendix 241), Szimonidesz állítását a nyomdai megjelentetéséről semmi sem támaszja alá.

Appendix 231

Julius Császárnak munkái magyarul. S. l. ante 1660 sine typ. nomine.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

A fenti címen megjelent nyomtatvány egykori létezését elsőként Harsányi István feltételezte a sárospataki Rákóczi-könyvtár 1658–1660 között készült kéziratos katalógusa alapján (MKsz 1913: 145). Indoklása szerint: „A könyvtár kéziratos darabjai a katalógusban világosan, félre nem érthető módon mindenütt a manuscriptus szóval jelöltetnek” (MKsz 1912: 326). Ezt látszik erősíteni, hogy a katalógus leírásai általában megbízhatóak, tételei más forrásból ismert kiadványokkal azonosíthatóak, annak ellenére, hogy általában nem jelölik a nyomtatási helyet és az időt (vö. A Rákóczi család könyvtárai 1588–1660. Szeged 1996, Monok István). A kiadványt Monok István is leírta a Rákóczi-könyvtár katalógusait teljes egészében feldolgozó munkájában, azonban Harsányi adatahoz ő sem fűzött hozzá újabbat (i. m. 133).

E fennmaradt egyetlen adat azonban kételyeket ébreszt. A leírásból ítélve a mű Caius Julius Caesar, római császár munkáit, vagy azok egy részét tartalmazhatta magyar nyelven. Jelenleg, a címet megőrző katalógus készítésének dátumát megelőző, azaz 1660 előtti magyar könyvek között ezzel azonosítható munka nem ismertes. Aligha valószínű, hogy egy ilyen jelentős művet tartalmazó, terjedelmes, bizonyára reprezentatív, XVII. századi nyomtatványról egyéb említés, vagy példánya nem maradt volna fent. Így további adat vagy példány felbukkanásáig a kiadvány egykori létezését megnyugtatóan nem lehet feltételezni.

Appendix 232

Püspöki János: Az keresztyénség védoszlopának megdülése... Debrecen 1661.

Hamisított bizonyíték alapján feltételezett nyomtatvány.

E nyomtatvány egykori létezéséről Szabó Károly a következő formában adott hírt: „Püspöki János. Az Keresztyenség Véd-oszlopának Meg-Dülése, az az Az Nagy Váradi nagy Várának Törökök által való kipusztítása és Elfoglalása. Egy siralmas elmelkedesben keserves szívvel által tekintetni, és megfontoltatni kívánta Püspöki János Varadrol elbujdasott Tanito. Nyomtattott Debreczenben 1661-dik Eszt. 4r. 9 lap. Megvolt a n.-enyedi ref. coll. ktárában, Gr. Kemény József Lexicon Erud. Hung. cz. kézirata szerint „Püspöki” szó alatt.” Az említett kéziratban, amelyet ma a kolozsvári akadémiai könyvtár őriz, valóban pontosan ebben a formában található meg ez az adat (Cluj-Napoca Acad „ms K.J.418/IV”, 157. fol.)

Kemény Józsefnek számos olyan bibliográfiai, irodalmi és történelmi hamisítása ismeretes, amely hiteles adatokhoz kapcsol valószínű, ám gondosabb mérlegelés után hamisítványnak bizonyuló áladatokat (vö. Száz 1893: 41–57, Tagányi Károly; Levéltári Közlemények 1988: 197–216, Mályusz Elemér; MKsz 1993: 192–197, Mályusz Elemér; MKsz 1993: 197–205, Borsa Gedeon; MKsz 2007: 97–104, Varga Bernadett és 2508A etc.). Tüzetesebb elemzés után a fenti címléírás is ilyen hamisítványnak minősíthető. A nemesi származású Püspöki János 1655-ben történelmet tanult a leideni egyetemen. Hazatérése után 1658-ban tanár, 1660 elejétől pap volt Váradon (ld. 2813). Ebbe az életpályába valóban jól illő adat, hogy Várad ez évi elestéről írt művét, amely címe szerint elméklédés, Zoványi Jenő szerint prédikáció volt (MKsz 1909: 317; Zoványi: Lexikon 492), 1661-ben Debreczenben kinyomtattatta. A Szabó által közölt címléírás azonban több ponton is kételyeket támaszt a tudósítás hitelességével kapcsolatban. Először is a „véd” szó Szily Kálmán szerint 1784-ben Baróti Szabó Dávidnál fordul elő először főnévi értelemben, s ezután terjedt el szóösszetételekben való használata (A magyar nyelvújítás szótára. Bp. 1902, 367–368). Továbbá a Magyarországot a keresztyenség védőbástyájaként (propugnaculum) szemléelő humanista eredetű gondolati toposzt a protestáns politikai gondolkodás a 15 éves háború után a XVII. században már nem használta. A propugnaculum szó megfelelője e korban különben is a „bástya” és nem az „oszlop” szó. Váradot a XVII. század közepén még nem emlegették Nagyváradként. Gyanús a negyedréti formátumban a 9 lapos terjedelem is. 9 negyedréti lapon nem fér el egy átlagos prédikáció vagy elméklédés, még kevésbé egy elméklédő prédikáció, márpedig valószínű, hogy olyan eseményről, mint Várad eleste, az átlagosnál hosszabb prédikációt nyomtatattat ki szerzője.

További kételyeket támaszt Keménynek az az állítása is, hogy a mű megvan a nagyenyedi református kollégium könyvtárában. Ma ugyanis a nagyenyedi könyvtárban nem található ilyen nyomtatvány és Bethlen Katának később a nagyenyedi kollégium könyvtárába került könyveiről készült XVIII. századi jegyzékekben sincs erre utaló adat (Simon Melinda – Szabó Ágnes: Bethlen Kata könyvtárának rekonstrukciója. Szeged 1997). Kemény pedig jól tudta, hogy a nagyenyedi könyvtár állományának jelentős része 1849-ben leégett, ezért az itt őrzött példányra vonatkozó híradása ellenőrizhetetlen.

Kemény József más hamisításainak ismeretében és az általa hagyományozott címléírág, valamint példányhivatkozása hiteltelensége miatt újabb bizonyítékok előkerüléséig megállapítható, hogy ma nincs hitekl érdemlő adat arra nézve, hogy létezett volna Püspöki Jánosnak Várad elestéről szóló olyan prédikációja vagy elméklédése, esetleg tudósítása, amelyet 1661-ben Debreczenben kinyomtattak.

Appendix 233

Propemptica abeunti ex gymnasio Sempronensium ... m. Christiano Seelmanno, ejüsdem gymn. per annos quasi duodecim hactenus rectori ... nunc autem ecclesiae in ... Cremnicio, montanarum Hungariae metropoli pastori primario et scholae inspectori legitime vocato, scripta festo S. Lvciae ... 1661. a patronis, fautoribus, amicis et collegis. [Leutschau] (1661).

Külföldi nyomtatvány.

E nyomtatási hely és év nélkül megjelent kiadványt Szabó Károly (RMK II 970) és Ján Čaplovič is (1096) lőcsei nyomtatványként írta le. A régi hazai nyomtatványok betűtípus-repertóriuma alapján V. Ecsedy Judit azonban megállapította, hogy Bécsben, Matthäus Cosmerovius műhelyében készült.

Appendix 233A

Ladiver, Elias, iun.: *Institutiones philosophiae moralis tractatibus quattuor absolutae. Bartphae 1662.*

Kéziratos mű.

E példányból nem ismeretes nyomtatvány címét először Jaromír Červenka közölte Elias Ladiver munkáinak ismertetésében (*Sborník prác profesorov ... v. Prešove. Prešov 1940, 118*). Az ő adatát vette át Ján Mišianik (137). Jóllehet Ján Čaplovič is felvette a bártfai nyomtatványok közé, megjegyezte azonban, hogy nem lehet tudni, hogy nyomtatott vagy kéziratossá mivől van-e szó (211). A *Slov. biogr. slovník* évszám nélkül említi Ladiver *Institutiones philosophiae moralis* című kéziratossá művét (III 339). Valószínűnek látszik, hogy a fenti cím erre a kéziratban maradt munkára vonatkozik.

Appendix 234

Siderius János: *Kisded gyermekeknek való catechismus, az az rövid kérdések és feleletek által való tanítás a' keresztyéni hitnek fő agazatirol, melly irattatott Siderivs Ianos által, most pedig újokban e' szép formában ki-botsáttatott. Lösén 1662 Samuel Brewer.*

1670 utáni nyomtatvány.

Szabó Károly e kiadást a budapesti Egyetemi Könyvtár akkor unikumnak számító példánya alapján az 1662-es kiadási évnél vette fel (RMK I 993). Ján Čaplovič, aki már a pannonhalmi példányt is ismerte, megjegyezte ugyan, hogy az impresszumban a nyomdász neve eltér az ugyanabban az évben megjelent lőcsei nyomtatványokon olvasható nyomdásznévtől, de nem vonta kétségbe a kiadási évet (1107). A nyomtatványon feltüntetett évszám bizonyosan sajtóhiba: Samuel Brewer neve ugyanis először 1665-ben fordult elő lőcsei nyomtatványokon. A Brewer-nyomda betűtípusai és díszai alapján pedig meg lehet állapítani, hogy ezt a katekizmuskiadást csakis az 1674-es nyomdafelújítást követően nyomtathatták ki, legvalószínűbben az 1680-as évek közepén (Pavercsik Ilona közlése).

Appendix 235

Articuli Posonien(ses) ... dominorum ... statuum et ordinum regni Hungariae ... in generali ipsorum diaeta, pro die prima mensis Maij... millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo indicta, Posonii que celebrata conclusi. Posonii 1662.

Külföldi nyomtatvány.

Szabó Károly az 1662. évi pozsonyi országgyűlés nyomtatási hely nélkül megjelent törvény-cikkeit helyesen a bécsi nyomtatványok közé sorolta (RMK III 2158). Horváth Ignác azonban az országgyűlés helye után ítélve tévesen pozsonyi nyomtatványnak tekintette (MKsz 1896: 75 → Sztripszky II 2584/132). A kiadvány tipográfiai kiállítása alapján Fazakas József kétséget kizáróan megállapította, hogy az Bécsben, Matthäus Cosmerovius nyomdájában készült. (OszKÉvk 1965–1966: 164 – Čaplovič LXXIX). Vö. **Appendix 225!**, **Appendix 236**.

Appendix 236

Aruculi dominorum ... statuum et ordinum regni Hungariae ... in generali ipsorum diaeta, pro die prima mensis Maij ... millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo indicta, Posoniique celebrata conclusi. Posonii 1663.

Külföldi nyomtatvány.

Szabó Károly az 1662. évi pozsonyi országgyűlés 1663-ban ismételt kiadott, nyomtatási hely nélkül megjelent, ma példányból nem ismert törvénycikkeit (vö. **Appendix 235**) két helyen vette fel bibliográfiájába. A Magyar Nemzeti Múzeum, illetve az Erdélyi Múzeum könyvtárának példánya alapján a bécsi nyomtatványok közé sorolta (RMK III 2194), Ráth György példányát pedig a nyomtatási hely megjelölése nélkül írta le (RMK III 2233). Horváth Ignác azonban az országgyűlés helye után ítélve pozsonyi nyomtatványnak tekintette (MKsz 1896: 75 → Sztripszky II 2585/133). Ján Čaplovič (LXXX) a pontos forrás megjelölése nélkül, Fazakas Józsefre hivatkozva bécsi kiadványnak vette. Fazakas azonban e tárgyban írt tanulmányában nem szól a műről (vö. OszKÉvk 1965–1966: 158–167). A kiadványt nyomdai anyaga vizsgálata alapján valóban Bécsben nyomtatták (V. Ecsedy Judit közlése).

Appendix 237

Kéry János: *Philosophia scholastica*. Posonii 1663.

1673-ban megjelent nyomtatvány.

E kiadvány leírását Katona István közölte (*Historia critica regum Hungariae*. Tom. XVII. ordine XXXVI. Budae 1805, 735). Ján Čaplovič azonban kizárta az 1663. évi pozsonyi nyomtatványok sorából (LXXXI), és Kéry Jánosnak a *Universae philosophiae scholasticae tomus primus* című munkájával azonosította, amely nem 1663-ban, hanem tíz esztendővel később, 1673-ban jelent meg Pozsonyban (RMK II 1325). Feltételezését megerősíti az a tény, hogy 1652 és 1669 között egyetlen olyan nyomtatvány nem maradt fenn, amely a pozsonyi nyomdában készült.

Appendix 238

Drabík, Mikuláš: *Regulae vitae Comenii* cseh nyelven. H. n. 1655–1671.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett nyomtatvány.

Szimonidesz Lajos Kvacসাla János tanulmányaira való általános hivatkozással, valamint „addigi tájékozódása alapján” összeállította Mikulás Drábik nyomtatásban megjelent műveinek jegyzékét. Ebben az első cím a következő: „Drábik cseh nyelvre fordította s valamelyik felvidéki nyomdában kiadta Comenius Regula vitae című munkáját.” (MKsz 1942: 178). A *Regula vitae* Comenius összes műveinek kritikai kiadása szerint 1655-ben jelent meg először Nürnbergben az *Eruditionis scholasticae atrium ... una cum ejusdem Fortio redivivo ... út utilissimis Vitae regulis* című műben, és 1661-ig további négy kiadást ért meg. (Johannis Amos Comenii Opera omnia 13. – Dilo Jana Amose Komenského 13. Red. Oldrich Riha. Praha 1974. 267–278). Eszerint Drábik fordításának 1655 és 1671, az ő halála éve között kellett megjelennie.

Mindeddig azonban semmi más bizonyíték nem került elő, amely igazolta volna Szimonidesz Lajos konkrét forrásadatokat nélkülöző feltételezését, és a kritikai kiadást kísérő jegyzetek sem tesznek említést semmiféle korabeli cseh fordításról (i. m. 279–281), ezért annak valamelyik „felvidéki nyomdában való megjelenése” nem látszik valószínűnek.

Appendix 239

Katolikus válasz Janus Philaletus Hydropolitanus (Pósaأázi János?): Egy Pozsonyból repült huholó bagolynak megmellyesztése című vitairatára. H. n. 1662–1664 között.

Elegendő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

Zoványi Jenő feltételezte, hogy a Janus Philaletus Hydropolitanus álnéven, feltehetően Pósaأázi János által 1662-ben kiadott *Egy Pozsonyból repült huholó bagolynak megmellyesztése* című református vitairatot (3064) „valaki katolikus részről nem hagyta felelet nélkül”. Művének „sem címéről, sem szerzőjéről nem tudunk, csupán egykori létezéséről. Czeplédi ellen is kikel, amiről ez sértődötten emlékezett meg az Idős Noé becsületét oltalmazó Jáfetke F₇ levelén” (MKsz 1932/34: 8–9, vö. Theologiai Szemle 1924: 265). Czeplédi az említett helyen így ír: „Egy atyádfia szintén így bánék velem nem régen. [T.i. Először jól „megkorbácsolt”, utána mondott igaz embernek] Ki valami bagoly mellyesztésben egy halottas háznál méltatlan rongála! (Úgy kell ugyanis a siralmas feleket vigasztalni!) Innen vévén fel textust a halott felett: a baglyot meg ne egytétek! Lev. 11. 16. Orrában dagálya a jámbornak, hogy keze alá szóltottam a megigazulásról kiadott disputációban.”

Ezekből a sorokból Zoványi véleményével szemben arra lehet következtetni, hogy egy katolikus pap egy (kassai?) temetésen a bagoly megevéésének tilalmáról szóló textus, Mózes III. 11. 13. alapján tartott halotti prédikációt, s ebben, a Czeplédi szerint vigasztalást kívánó alkalomhoz nem illő módon, vitázott Czeplédinek a megigazulásról szóló disputációjával (3029). Valójában azonban az idézett szöveg a „bagoly mellyesztésre” vonatkozó szójáték ellenére sem utal arra, hogy a szóban forgó halotti prédikációt kinyomtatták volna, vagy bármilyen más katolikus választ adtak volna ki az *Egy Pozsonyból repült huholó bagoly megmellyesztése* című vitairat ellen. Ennek megalapozott feltételezéséhez további adatok előkerüléséig nincs elegendő bizonyíték.

Appendix 240

Securius, Josephus: Vitairat Drábik Miklós ellen. H. n. cr. 1663.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett mű.

Szimonidesz Lajos Mikulás Drabikról szóló könyvészeti tanulmányában két helyen is utal Paulus Veterinus puchói lelkész és Josephus Securius szakolcai orvos Drabik ellen 1663 körül írott nyomtatott munkáira (MKsz 1942: 178 és 179, az ide vonatkozó konkrét idézeteket ld. **Appendix 241**). Szimonidesz állítását nem lehet ellenőrizni, mivel azt konkrét adatokkal nem támasztja alá, csupán általában hivatkozik Kvacসা János műveire. Kvacসা számos közleményt tett közzé Drabik életéről. 1889-es tanulmányában például részletesen ismerteti a Drabik, Felin, Veterinus és Securius közötti vitákat (Száz 1889: 745–766. Felinről ld. **Appendix 230**). Ebben több ízben is emlegeti Veterinus írását (vö. **Appendix 241**), de Securiusról csupán annyit ír, hogy 1663 körül segített Veterinusnak a Drabik proféciaival kapcsolatos ügyek intézésében (Száz 1889: 758–762). Securiust a fontosabb életrajzi lexikonok nem tartják nyilván szerzőként (Szinnyei, Zoványi, Kuzmík, Slov. biogr. slovník, RMSz). Ezért újabb forráskutatás nélkül nem lehet megállapítani, hogy egyáltalán készített-e valamilyen írásos anyagot a Drabikkal folytatott viták során. Így természetesen arra sincs bizonyíték, hogy létezett volna ilyen tartalmú nyomtatott műve.

Appendix 241

Veterinus, Paulus: Vitairat Drábik Miklós ellen. H. n. cr. 1663.

Kéziratos mű.

Szimonidesz Lajos Mikulás Drabikról szóló könyvészeti tanulmányában két helyen is utal Ján Felin, Paulus Veterinus puhói lelkész és Josephus Securius szakolcai orvos Drabik ellen írott nyomtatott munkáira: „Felinus, Veterinus és Securius proféciaival (t. i. Drabikéival) szemben tanúsított, írásba foglalt s részben ki is adott kétségeit Drabik előbb 1663. július 10-én egy összejöveten igyekezett eloszlatni...” Továbbá „Ezeket a külföldi vitairatokon kívül akadnak Drabiknak magyar földön megjelent cáfolatai is, amelyekből eddig példányok nem kerültek elő, de tudjuk, hogy Veterinus Pál puchói esperes és Securius József szakolcai orvos ilyen munkái mellett Felinus János puchói ref. lelkész írt egy latin könyvecskét...” (MKsz 1942: 178 és 179, Felin könyvéről ld. **Appendix 230**, Securiusról ld. **Appendix 240**). Szimonidesz állításának igazolására konkrét adatot nem említ, csupán általában hivatkozik Kvacসা János tanulmányaira. Kvacসা számos közleményt tett közzé Drabik életéről. 1889-ben írott tanulmányában például részletesen ismerteti a Drabik, Felin, Veterinus és Securius közötti vitákat (Száz 1889: 745–766). Ebben több ízben is emlegeti Veterinus írását, amelyben Drabik proféciaival kapcsolatos aggodalmait foglalta össze, de nem állítja, hogy ezt kinyomtatták volna, s a szakirodalomban másutt sem olvasható erre vonatkozó adat. A Slov. biogr. slovník pedig, amelyben Veterinus eddigi legrészletesebb életrajza olvasható, határozottan kéziratként beszél Veterinus Drabik elleni művéről. Mindez alapján bizonyos, hogy Veterinusnak létezett egy (vagy több) Drabik elleni vitairata, amelyeket az 1663. július 10-i értekezletre vagy azután nem sokkal írt, de ez – a szakirodalomban ma ismert adatok alapján – kéziratos munka volt.

Appendix 242

Libelius tradens regulas poeseos. Trenchen [ante 1664] sine typ. nomine.

1642. évi nyomtatvány, ld. 1962.

A kiadvány egykori létét, az év és a nyomdász megjelölése nélkül elsőként Ján Čaplovič feltételezte (1888a) Tomka-Szászky János könyveinek, ma Turócszentmártonban őrzött (LAMS C 332) XVIII. századi kéziratos katalógusának 31. lapján, a fenti formában olvasható bejegyzés alapján. A katalógus adata azonban minden bizonnyal Andreas Graff: *Methodica poetices precepta* című, 1642-ben Trencsénben megjelent munkájának egy példányára vonatkozik (1962). E verstani szabálygyűjtemény két könyve a *Prior*, illetve *Posterior libellus* címet viseli. A leírás készítőjének feltehetően egy címlap nélküli példány volt a kezében, a fenti címet a részek elnevezése, illetve a tartalom alapján adhatta, a *libellus* szó pedig elírás lehet. A nyomtatási hely egyértelműen kiderül a kolofonból.

Nem zárható ki azonban az sem, hogy a katalógus bejegyzése a mű másik, jelenleg egyébként adatból és példányból nem ismert trencsényi kiadásának emlékét őrizte meg. A nyomda a városban 1637-től 1664-ig működött, így az ismeretlen kiadvány e két időpont között jelenhetett meg. A kezdetektől 1641-ig Václav Vokál, utána 1647-ig özvegye, Dorota, majd 1648–1654 között Vavřinec Benjamin Od Háje, 1655-től pedig Nikodém Čížek vezette a műhelyt.

Appendix 243

Comenius, Joannes Amos: *Každodenni modlitby Křestanské pisem svatých od J. A. Kom. vzdelané u spremýšlovaním ramúm a večerním... V Prešpurka u Jana Schauffa 1665.*

XVIII. századi nyomtatvány.

Kvacsala János kiegészítésként közölte e címet Szabó Károly bibliográfiájának második kötetéhez (MKsz 1889: 227), majd az ő nyomán írta le bibliográfiájában Sztripszky Hiador (II 2590/138). Adatát átvette Berlász Piroška és ifj. Horánszky Nándor: *Comenius Magyarországon kiadott műveinek lelőhelybibliográfiája*. Bp. 1970, 85). Ján Čaplovič (LXXXII) azonban Ľudovít V. Riznerre (II 408) hivatkozva helyesen zárta ki bibliográfiájából e tételt, mivel a nyomdász, Johann Schauff 1792 és 1801 között működött Pozsonyban, így ennek a nyomtatványnak is akkor kellett megjelennie. Több bibliográfia is utal erre a műre XVIII. század végén megjelent kiadványként, pl.: *Knihopis* 4240, *Soupis* 412, Berlász Piroška – ifj. Horánszky Nándor: i. m. 86. sz., Petrik V 242.

Appendix 244

Igazságnak áldozatja. Kolozsvár 1666.

Tévesen feltételezett kiadás.

Szabó Károly (RMK I 1036) Sándor Istvánra hivatkozva (Könyvesház 44) említi e művet, amelyből példány ma nem ismeretes. Több XVIII. századi kiadásban maradt fenn viszont Aranyos Medgyesi Sámuel imádságoskönyve, amelynek címe hasonlóan kezdődik: *Igazságnak áldozatja, mellyel az örökké-való Istennek ditsőséges felségét szenteli, természeti tökéletességeit tiszteli, örökké-valóságban és időben való tselekedeteit, teremtő, gondviselő, idvezítő munkáit hálá-adással ditséri, az ő országának kintseit hitbéli bizodalommal kéri az Istentől tanítatott hívek' serege, a Krisztussal, a Sion' hegyén álló szenteknek gyülekezete, mellyet alázatos szívvel lélekkel készített A[ranyos] M[edgyesi] S[ámuel], h[etényi]. n[otarius]. Győr és Kolozsvár, 1737, valamint Kolozsvár 1745. és 1747. (Szinyeyi I 235, Petrik I 102, V 36).*

Sándor István ezeket a kiadásokat mint Aranyos Medgyesi Sámuel műveit ugyancsak felvette jegyzékébe (99, 102).

Valószínűnek látszik, hogy az 1666. évi szerző nélküli kiadás téves.

Appendix 245

Kegel, Philipp: Dvanástero Přemyslování Duchovních ... Predtím v Německém jazyku vydané pak ... do jazyka českého preložené od Adama Plintovice z Kočova. W Lewoči 1666, vydal Krompholc[!].

Tévesen feltételezett kiadás.

A modern bibliográfiai szakirodalomban Ján Mišianik írta le (119) Josef Jungmannra hivatkozva (Jungmann, Josef: Historie literatury české. W Praze 1849, 331) Philipp Kegel sok nyelven kiadott elmélkedéseinek (vö. Leiden 1637, **1678**) 1666. évi lőcsei, cseh nyelvű, Ján Krumholz által készített kiadását. A kiadás létezését már Ján Čaplovič is meggyőzően cáfolta (CXXXIV). Kegel elmélkedéseinek Adam Plintovič, zsolnai rektor által készített cseh nyelvű fordítása a mai ismeretek szerint első ízben Zsolnán jelent meg 1669-ben (**3621**). E munkát 1677-ben Lőcsén is kinyomtatták (vö. Čaplovič 1365) Ján Krumholz, breznóbányai rektor 1673. augusztus 8-án kelt előszavával. Kegel elmélkedéseinek Krumholz által készített kiadása tehát jóval 1666 után készült. Mišianik, illetve Jungmann 1666. évi lőcsei kiadásról szóló híradása ezért bizonyosan tévedés.

Appendix 246

Kéry János: Regentis imago sive oratio, habita in ... conventu Tallensi ordinis S. Pauli primi Eremitae a ... Joanne Kery, dicti ordinis secretario, ...cum tempore congregationis generalis anno 1669. celebratae ... Nagyszombat 1669.

Külföldi nyomtatvány.

Szabó Károly (RMK II 1207) ezt az impresszum nélkül megjelent nyomtatványt a nagyszombati kiadványok közé sorolta. Megállapítását ő maga helyesbítette bibliográfiája harmadik kötetében (RMK III 2686) a következőképpen „Tévesen tartottam hazai nyomtatványnak s hibásan vettem föl (N.Szombat) 1669-re.” E kiadvány ugyanis része annak a Bécsben 1675-ben Leopold Voigt egyetemi nyomdász betűivel megjelent, *Panegyres et orationes* című gyűjteményes kötetnek, amely Kéry János 1664–1675 között tartott alkalmi beszédeinek – köztük Nagyszombatban kiadott nyomtatványoknak (**3584**, **3583**) – az újrakiadását is tartalmazta. Ján Čaplovič ugyanezen ok miatt zárta ki e művet a nagyszombati nyomtatványok közül (CCXV).

Appendix 247

Buzinkai Mihály: Compendii logici libri dvo, in quibus universa artis bene disserendi praecepta, methodo accurata et perspicua ita sunt disposita, ut tyro semestri spatio fundamenta logicae cum fructu jacere queat. Labore et industria Michaelis Buzinkai, nuper paedagogiarchoe Patakiensis concinnati. Ex officina S. Patach MDCLXVI Johannes Rosnyai.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

Buzinkai Mihály tankönyvének erre a kiadására Bartók István következtetett (105, 72. lábjegyzet) e logikai kompendium 1668. évi pataki kiadásának (3477) előszava alapján. Itt a szerző a következőket írta: „Compendii hujus Logici, duo prope efluxerunt anni, ex quo defecerunt distracta(ue) sunt Exemplaria omnia” ()o(4)a). Bartók szerint az 1661. és 1668. évi, példányból ismert kiadások (2867 és 3000) között, 1666-ban is megjelent e tankönyv.

Az idézett megjegyzés azonban nem szól arról, hogy két évvel korábban is nyomtattak volna egy kiadást ebből a tankönyvből, hanem elsősorban arra utal, hogy két éve hiányoznak a széthordott példányok. A tankönyvek általános kelendősége alapján nem elképzelhetetlen, hogy 1666-ban is kikerült a sajtó alól egy kiadás, ennek feltételezéséhez azonban nem nyújt elég alapot a fenti megjegyzés.

Appendix 248

Pósa-házi János: Sámhárnak Kisnek, s egyebeknek adott felelet. H. n. 1666.

Félrefordításon alapuló kiadás.

Szabó Károly példány ismerete nélkül, csupán Sándor István híradása alapján (Könyvesház 45) vette fel bibliográfiájába ezt a címet (RMK I 1048). Már Révész Kálmán is megjegyezte, hogy „az egykorú vitairatokban ily című könyvet, idézve vagy hivatolva seholsem találunk..., bajos feltételezni, hogy Pósa-házi egy könyvben adta volna meg a feleletet Sámhárnak, Kisnek s egyebeknek”, ezért e könyv egykori létezése „elvetendő” (MKsz 1881: 333). Révész véleménye megerősíthető. Sándor István adata ugyanis bizonyosan Horányi Elek életrajzi lexikonán alapul. Horányi Pósa-házi életrajzában az általa írt művek felsorolásában második tételként általában tesz említést Pósa-házi apróbb vitairatairól: *Responsiones a Sambario, Kisio, aliisque sibi obiectas difficultates MDCLXVI. 8°.* (Memoria 94). Sándor Horányinak ezt az általános értelmű megjegyzését fordította konkrét magyar nyelvű címként, amit aztán Szabó Károly már értékelhető bibliográfiai adatként közölt. A félreértést nyilván az okozta, hogy a Horányinál szereplő *Responsiones, Feleletek* többes nominativust Sándor *Feleletnek* fordította, így lett az összefoglaló utalásból konkrét cím. Pósa-házinak ez a műve tehát valóban elvetendő (vö. MKsz 2007: 316–317, Heltai János).

Appendix 249

Köleséri Pál: Keresztyénne... Debrecen 1667.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

A fenti címet a Bod Péter hagyatékáról készült könyvtárjegyzék őrizte meg. A jegyzéket közreadó Radvánszky Béla szerint ez az adat egy Szabó Károly által nem ismert RMK-ról ad hírt (MKsz 1884: 56 és 78). Dézsi Lajos Bod könyveinek elárverezéséről írva megismételte Radvánszky állítását (MKsz 1895: 191). Szinnyi József pedig Dézsi közleményére hivatkozva Köleséri Pált és művét felvette életrajzi lexikonába (VII 23, vö. RMSz 452).

Már Radvánszky Béla is megjegyezte, hogy a Bod könyveiről felvett jegyzék több helyen hibás, megbízhatatlan (MKsz 1884: 56). Köleséri Pál neve pedig máshol nem fordul elő a szak-

irodalomban, és a debreceni nyomdából nem ismeretes más 1667. évi kiadvány. Ezért a könyvjegyzék egyetlen adata – ezen alapul valamennyi idézett közlemény – nem elégséges bizonyíték sem a szerző, sem a mű egykori létezésére.

Fekete Csaba szerint az adat Bod Péter könyvtárának egyeztetése során diktálás utáni elhallásból keletkezett Köleséri Sámuel: *Szent Irásnak rámájára vonatott fél-kereszttyén ...* (Debrecen 1677, RMK I 1209) helyett (MKsz 2011: 314). Fekete Csaba megállapítása valószínű. A téves Pál keresztnévre tekintettel hozzáfűzhető, hogy az „elhallásban” közrejátszhatott Keresztúri Bíró Pál: *Csecsemő kereszttyén* (Gyulafehérvár 1638, 1721) című munkája is. Felmerülhet, hogy Zoványi Jenő Lexikonában (309) erre, a Bod-féle könyvjegyzékben Köleséri Pál neve alatt szereplő adatra gondolhatott, mikor Keresztúri munkáinak felsorolásában minden forrásra való hivatkozás nélkül, zárójelben utalt a *Csecsemő kereszttyén* 1667. évi, második, debreceni kiadására. Ennek a második kiadásnak azonban Zoványi zárójeles utalásán kívül nincs semmi más nyoma.

Appendix 250

Refutatio quaest. Mathiae Sambar. Leutschoviae 1667.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

Visegrádi János a pálos rend sátorlajújhelyi kolostorának könyvtáráról 1786. március 20-án készült jegyzékből adta közre a fenti címet a következő megjegyzés kíséretében: „A katalógusban néhány olyan „Hungarica”-ra találtam, amelyeket Szabó Károly „Régi Magyar Könyvtár”-ában nem említ, s így mint esetleges unikumok címeit közlöm (Adalékok Zemplénnvármegye Történetéhez 1910, 244).

Sámbár Mátyás, Győrben majd Kassán működő jezsuita *Három üdvösséges kérdés* című munkája 1661-ben Nagyszombatban (2997) és 1665-ben Kassán is megjelent (3205). A bejegyzés bizonyára az e munkára adott valamelyik protestáns válasza vonatkozik. A vita ma ismeretes darabjai között (a vita teljes leírását ld. 2997) azonban nem található olyan kiadvány, amellyel a fenti, ugyancsak szűkszavú cím egyértelműen azonosítható lenne. Sámbár e polémiához tartozó későbbi művei – sem *A három üdvösséges kérdésre, mint felelnek* (3347), sem a *Három kérdésnek, az egész vitát összegző, 1672. évi harmadik kiadása* (RMK I 1396) – nem utalnak ezzel azonosítható, ma példányból ismeretlen munkára. Valószínű ezért, hogy a katalógus latin nyelvű bejegyzése, a kor katalógizálási szokásainak megfelelően, magyar nyelvű műre vonatkozott, például Pósházi János 1666. évi *Summás választétel ama ... könyvecskére, kinek cégére ...: Három üdvösséges kérdés* (3288), amely szerzőjének, nyomtatási helyének és idejének feltüntetése nélkül jelent meg.

Ismeretes továbbá, hogy Vitnyédi Istvánnak 1665-ben Tübingenben tanuló alumnusa, Dömötöri György tervezte Christoph Wölflin, tübingeni professzor *Dissertatio theologico-refutatoria super tres quaestiones a collegio Jesuitarum Jauriensi in Hungaria motas* című, Sámbárnak adott, Tübingenben 1665-ben kinyomtatott válaszána (RMK III 295 és RMK III 2362) magyarra fordítását. E fordítás elkészültéről és kinyomtatásáról nem maradtak fenn adatok. Visegrádi közleménye pedig önmagában nem elegendő bizonyíték annak feltételezésére, hogy Dömötöri mégis elkészítette a magyar fordítást és 1667-ben Lőcsén ki is nyomtattatta.

Mindez alapján Visegrádi „esetleges unikumra” vonatkozó feltételezése újabb bizonyítékok előkerüléséig nem tekinthető megalapozottnak.

Appendix 251

[1] Acta et decreta synodi dioeclesanae Strigoniensis, autoritate ... domini Petri Pazmany archiepiscopi Strigoniensis celebratae Tyrnaviae anno Domini MDCXXIX. die IV. Octobris et sequentibus. Jussu ... Georgii Szelephény, archi-episcopi Strigoniensis pro commoditate parochorum recusum. – [2] Synodi provincialis decreta, anno MDCXI. Tyrnaviae celebratae per ... Franciscum Forgach de Ghimes, ... Rituali Strigoniensi nunc primum annexa jussu ... Georgii Szelephényi ... [Tyrnaviae] MDCLXVII.

Külföldi nyomtatvány.

Szabó Károly ezt a nyomtatási hely feltüntetése nélkül kiadott, esztergomi katolikus zsinati határozatokat közreadó művet az 1667-ben megjelent nagyszombati nyomtatványok között vette fel bibliográfiájába (RMK II 1109). Függelékének címét azonban nem közölte. Azt elsőként Dézsi Lajos írta le ugyancsak mint Nagyszombatban megjelent nyomtatványt, és megállapította, hogy az az 1667-ben kiadott *Acta et decreta* „melléklete” (Sztripszky II 2700/248 ← MKsz 1906: 147). Ján Čaplovič már együttesen megjelentetett, nagyszombati nyomtatványként vette fel mindkettőt bibliográfiájába (2019). Borsa Gedeon szerint is együtt jelent meg a két mű (vö. **Appendix 92**). A betűtípusok és díszek alapján azonban megállapította, hogy mindkettő a Nádasdy Ferenc birtokában lévő, alsó-ausztriai Pottendorfban került ki a sajtó alól, és ezzel kizárta mind az 1667. évi nagyszombati, mind az 1670. évi lorettomi megjelenést is (MKsz 1973: 238–239., 1975: 202. vö. **Appendix 265**, **Appendix 266**).

Appendix 252

Pongrácz György: Aggratvlatio chronographica stilo simplici et cvrrenti facta vnice in signvm obligationis debitaе, qva Clementi ... papae IX., Domviqve Avstriacae plene et vltro se adstrictvm agnovit Georgivs Pongratz, ecclesiae metropolitanae Strigoniensis lector et canonicvs, electvs Samandriensis Vngarvs. [Nagyszombat 1667.]

9 fol. – 2°

Szedett szöveget nem tartalmazó dokumentum.

Varjú Elemér hívta fel Szabó Károly bibliográfiájának kiegészítéseként Pongrácz György esztergomi lektor és kanonok dicsőítő versére a figyelmet (MKsz 1913: 346). Az Országos Széchényi könyvtári példány címlapján a metsző szignója „D. P. sculp. Tyrn.”, ezért Varjú a művet nagyszombati kiadványnak tartotta, amelynek évszámát a kronosztichonok árulják el. Adatát átvette Ján Čaplovič is (2022). Mivel a mű teljes egészében rézmetszetes lapokból áll, amint azt Varjú is megállapította, felvétele a régi magyarországi nyomtatványok bibliográfiába nem indokolt.

Appendix 253

Institoris, Michal: Phosphorus clarorum syderum illustris lycei Kiloniensis. Solnae 1667.

Külföldi nyomtatvány.

Ezt a kiadványt Szabó Károly példány hiányában, csupán Johann Samuel Klein említése alapján (Nachrichten II. 270) vette fel bibliográfiájába (RMK II 1118). Tévedését ő maga helyesbítette, amikor példány ismeretében bibliográfiájának harmadik kötetében újra felvette e művet, mint Michal Institoris Kielben megjelent munkáját (RMK III 2387). Ján Čaplovič hasonlóképpen kizárta a zsolnai nyomtatványok köréből (CCLXIX).

Appendix 254

(Piscator, Ludovicus Philippus): Rudimenta oratoriae in usum illustris scholae Debreczinensis recenter excusa. Debreczini [1662–1675 Karancsi].

XVIII. századi nyomtatvány.

Szabó Károly ezt az impresszum nélkül megjelent szónoklattan-könyvet debreceni nyomtatványnak tartotta, és azt feltételezte, hogy Karancsi működése idején, 1662 és 1675 között jelent meg (RMK II 2033). V. Ecsedy Judit megállapította, hogy e tankönyv az 1703. évi debreceni kiadás (RMK II 2050) év megjelölése nélküli utánnomása. Betűi alapján az 1705-ben teljesen elpusztult, majd 1713-tól Miskolczi Csulyak Ferenc vezetésével újrainduló debreceni nyomda új felszerelésével készült 1713 és 1719 között (szóbeli közlés).

Appendix 255

(Piscator, Ludovicus Philippus): Rudimenta rhetoricae in usum illustris scholae Debreczinensis succincte tradita. Debreczini [1662–1675 Karancsi].

XVIII. századi nyomtatvány.

Szabó Károly ezt az impresszum nélkül megjelent retorikai tankönyvet debreceni nyomtatványnak tartotta, és azt feltételezte, hogy Karancsi működése idején, 1662 és 1675 között jelent meg (RMK II 2032). V. Ecsedy Judit megállapította, hogy e tankönyv az 1703. évi debreceni kiadás (RMK II 2049) év megjelölése nélküli utánnomása. Betűi alapján az 1705-ben teljesen elpusztult, majd 1713-tól Miskolczi Csulyak Ferenc vezetésével újrainduló debreceni nyomda új felszerelésével készült 1713 és 1719 között (szóbeli közlés).

Appendix 256

Ramée, Pierre de La: Petri Rami Veromandui, regii professoris Dialecticae libri duo. Debrecini [1662–1675 Karancsi].

XVIII. századi nyomtatvány.

Szabó Károly ezt az impresszum nélkül megjelent logikai tankönyvet debreceni nyomtatványnak tartotta, és azt feltételezte, hogy Karancsi működése idején, 1662 és 1675 között jelent meg (RMK II 2034). V. Ecsedy Judit a nyomtatvány betűi alapján megállapította, hogy az 1705-ben teljesen elpusztult, majd 1713-tól Miskolczi Csulyak Ferenc vezetésével újrainduló debreceni nyomda új felszerelésével készült 1713 és 1719 között (szóbeli közlés).

Appendix 257

Eladando és veendő műveknek és marháknak, kiknek a materiájok Erdélyben terem, qualificatattott ... limitatio. [Gyulafehérvár 1668.]

Tévesen feltételezett kiadás.

A kiadványt ebben a formában Ferenczi Zoltán írta le a budapesti Egyetemi Könyvtár példánya alapján (MKsz 1916: 220). Ma a könyvtárban ilyen című, 1668-as mű nem található, egyedül az 1642-es limitatio (1925) egy példánya lelhető fel egy tematikus, néhány kivételtől eltekintve kronologikus rendben, feltehetően a XVIII. században összeállított kolligátumban, egy 1669-es (3538) és egy 1670-es (3642) gyulafehérvári országgyűlés, Kolozsvárott kinyomtatott artikulusai között (jelzete: G 507). Így Ferenczi adata nem ellenőrizhető. Más példány azóta nem került elő a műből. Ferenczi cimleírása beosztását és tipográfiáját tekintve, néhány apró helyesírási és szövegbeli eltéréstől eltekintve egyezik az elsőként szintén általa leírt 1642-es limitatioéval (MKsz 1900: 199, Sztripszky I 1965/172, 1925). Ismertetése szerint a két nyomtatvány kollációja ugyan eltér egymástól: szerinte a két-két leveles A és B füzet után itt C³ következik, míg az 1642-esben C² D¹. Valójában azonban az 1642-ben nyomtatott árszabás esetében sem szerepel D füzetjel, az csupán kikövetkeztethető. Ferenczi a munkát indoklás nélkül feltételezte 1668-as, gyulafehérvári nyomtatványnak.

Nagyon valószínű, hogy Ferenczi az 1642-es limitatio egyetemi könyvtári példányát írta le tévesen 1668. évi kiadványként. A félreértést talán a C₂b levélen olvasható szöveg: *Eszerint limitált volt az ... ország ezerhatszáz negyvenkettedik esztendőbéli limitatióban, mely ide való, ad verbum sine diminutione, variatione vel augmento leirattuk* okozhatta, amely azt sugallja, hogy a kiadás később készült, ez a szöveg azonban már 1642-ben is olvasható (vö. 1925). Emellett megtévesztő lehet a műnek a gyűjtőköteten belül elfoglalt helye is.

Ellentmond Ferenczi adatának az is, hogy 1668-ban Gyulafehérvárott nem működött nyomda, mindkét ez évi országgyűlés artikulusai Szebenben jelentek meg (3486, 3487).

Példány előkerüléséig a kiadvány egykori léte megnyugtatóan nem igazolható.

Appendix 258

Kis Imre: Az igaz hitre vezérlő könyvecske, Jesuita Pater Kiss Imre által. Nagy-Szombatban anno 1668. Az Academiai bötükkel Srensky Mátyás által. 126 pag. 12^o

Tévesen feltételezett kiadás.

A ma példány alapján ismeretlen kiadványról Carlos Sommervogel a fenti formában adott hírt (IV 1085). Ismertetése szerint e munka első kiadása volt a hasonló címmel, szintén Nagyszombatban, 1681-ben megjelent műnek (RMK I 1269).

Ján Čaplovič megjegyezte, hogy Sommervogel helytelenül adta meg a nyomdász nevét, Matthias Srensky ugyanis 1679–1683 között volt a nagyszombati egyetemi nyomda faktora, s ő e munka 1681. évi kiadását nyomtatta (RMK I 1269). Čaplovič ennek ellenére ugyancsak feltételezte Kis e munkájának 1668. évi kinyomtatását is (2026).

1668-ban azonban még Matthaëus Byller vezette a nagyszombati nyomdát. Továbbá az 1681. évi kiadvány előszava sem szól korábbi kiadásról, sőt a Nagyszombat városához címzett előszóban Kis Imre a következőket írja: ... *harminchárom esztendeje már, hogy ... szerzetembe mentem ... de ... eddig nem vala módom, hogy ... szolgálhattam volna. Hanem imé most úgy hozván az üdönék*

forgása. Ezen ... munkámat ... te néked mutatom be ... Nagyszombat városa (RMK I 1269, A_{4a}–b). Mivel Kis 1648-ban lépett be a rendbe, és $48 + 33 = 81$, ezért bizonyosnak látszik, hogy munkája első alkalommal csupán 1681-ben jelent meg. Ezért az 1668. évi kiadás létezése kizárható.

Appendix 259

Buchholz, Georg: *De diligentia praeceptorum et assiduitate discipulorum*. Selmechánya 1668.

Kézírtos mű.

A fenti adatot Gulyás Pál közölte Georg Buchholz „Sz[innyei] és Szabó előtt ismeretl[en] és újabb munkái” között (IV 152). Adata minden bizonnyal Weber Sámueltól való, aki szerint Buchholz 1669. január 24-én „*de diligentia praeceptorum et assiduitate discipulorum*” című értekezése alapján végleg megerősítettet” Selmechányán nyilvános iskolai állásában (Protestáns Szemle 1892: 382). Weber azonban ennek az értekezésnek nyomtatásban való megjelenésére nem utal. Gulyás Pál nyomán a Slov. biogr. slovník is Selmechányán megjelent kiadványként említi e művet (I 340). Mivel Selmechányán 1788-ig egyáltalán nem működött nyomda, ezért valószínű, hogy Buchholz értekezése kéziratban maradt.

Appendix 260

Tarnóczi István: *Amicitia usque ad mortem seu methodus adjuvandi in periculo mortis constitutos*. Viennae 12. Claudiopoli 1669. 12.

Tévesen feltételezett kiadás.

Szinnyei József (XIII 1319) Johann Stoegerre hivatkozva (*Scriptores provinciae Austriae Societatis Jesu*. Viennae – Ratisbonae 1856, 361) említette e művet, amelyből példány nem ismeretes. Carlos Sommervogel (VII 1875) és Szabó Károly (RMK I 1606) csak a *Holtig-valo baratsag, avagy mi modon kellessek az beteg es halalra valt embert, avagy meg-sentencziazot bünöst segeteni...* című magyar nyelvű munkát szerepeltették Tarnóczi művei között. Ez 1680 körül jelent meg először Nagyszombatban (RMK I 1606), majd több kiadást is megért ugyanott (RMK I 1484, 1731). Bécsi kiadása nem ismeretes. 1769-ben Kolozsvárott is kiadták a jezsuita akadémia nyomdájában (Petrik II 596). Valószínűnek látszik, hogy Stoeger a magyar mű címét latinra fordította, és e száz évvel későbbi kiadás évszámát jelölte meg tévesen 1669-ként.

Appendix 261

De arte lexica. Tractatus in Illustri Athenaeo. Cibinii 1669 8°.

Kézírtos mű.

E kiadványt Doina Nágler (414) nyomtatványként írta le a szebeni Brukenthal Múzeum példánya alapján. Borsá Gedeon azonban megállapította, hogy a Nágler által megadott jelzeten (Tr. XVII/135a) nem nyomtatott művet, hanem kéziratot őriz a könyvtár.

Appendix 262

Masník, Tobiás: *Iustificatio peccatoris poenitentis coram ... Christo ...*, quam certis thesibus comprehensam ... proponit hactenus rector scholae Szeniczen ... nunc vocatus Illaviensis Tobias Masnicius Nitrien., ad diem 17. Junii, horam 9., 10., 11 anni praesentis 1669, respondente Iohannes Bonecz Zolnens. Solnae 1669.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

Tobiás Masníknek a bűnbánó bűnös Krisztus előtti megigazulásáról szóló teológiai téziseit Martin Lauček írta le *Collectanea* című, Turócszentmártonban őrzött kéziratában a főlió méretű kéziratok között (XIV. 318). Ján Čaplovič feltételezte, hogy Lauček leírása egy Zsolnán kiadott nyomtatvány kéziratosa másolatára vonatkozott, mivel a címben magát illavai rektornak nevező Masník első ottani disputációjára nyilván nagyobb közönséget hívott meg nyomtatott meghívóval és a vita tárgyának megjelölésével (Čaplovič 2510). Lauček leírása azonban kifejezetten kéziratként utal e műre, nem tartalmaz impresszumot, és nem található benne semmilyen más olyan elem sem, amelyből arra lehet következtetni, hogy az általa látott kéziratosa téziseket nyomtatványról másolták volna. A nyilvános, nagyobb közönség előtti megvitához nem volt feltétlenül szükséges a nyomtatásban való megjelentetés. Bár a tézisek kinyomtatásának lehetőségét teljes bizonyossággal nem lehet kizárni, a mai ismeretek szerint még sincs elegendő adat annak megalapozott feltételezéséhez, hogy Tobiás Masník fenti tézisei nyomtatásban is napvilágot láttak volna.

Appendix 263

Gentis Bathoreae genealogia familiae de Pogan ex Archivo Kolos-Monostrensi. anno 1669. communicata. S.l. 1669.

1830 körül megjelent nyomtatvány.

E kiadványt a címében szereplő 1669. év alapján Doina Nágler (423) 1669-ben megjelent nyomtatványként írta le a szebeni Brukenthal Múzeum példánya alapján. Mivel papírjának vízjelében az 1829. évszám látható, ezért megjelenése 1830 körül feltételezhető. Ezt a megállapítást a nyomtatvány betűtípusai is megerősítik (Pavercsik Ilona megállapítása).

Appendix 264

Letenyei Pál: *Az szent hitben való igaz oktatásnak szükségéről es modjáról. Kolozsvár 1670.*

Feltehetően koholt nyomtatvány.

A nyomtatványról Szabó Károly a következő formában adott hírt bibliográfiájában (RMK I 1102): „Letenyei Pál. Az Szent Hitben való igaz oktatásnak szükségéről es modjáról. Egy oktatási hasznos beszédbe röviden foglalva LETENYEI PÁL által. Nyomt. Kolozsváron. 1670. 8r. 28 lap. Így adja e könyv czimét GRÓF KEMÉNY JÓZSEF, Lexicon Erudit. Hung. cz. kéziratában (Letenyei név alatt), kinek följegyzése szerint ezen könyv 1811-ben megvolt gr. Bethlen Farkas ktárában. Ma egy példányt sem ismerünk.” Az említett kéziratban, amelyet

ma a kolozsvári akadémiai könyvtár őriz, valóban pontosan ebben a formában található meg ez az adat („ms K. J. 418/IV”, 234a fol.).

Kemény Józsefnek számos olyan bibliográfiai, irodalmi és történelmi hamisítása ismeretes, amely hiteles adatokhoz kapcsolatos valószínű, ám gondosabb mérlegelés után hamisítványnak bizonyuló áladatok (vö. Száz 1893: 41–57, Tagányi Károly; Levéltári Közlemények 1988: 197–216, Mályusz Elemér; MKsz 1993: 192–197, Mályusz Elemér; MKsz 1993: 197–205, Borsa Gedeon, **S Appendix 32A** = MKsz 2007: 103–104, Varga Bernadett, **Appendix 89, Appendix 173, 2508A, Appendix 232**). Tüzetesebb elemzés után a fenti címleírás is nagy valószínűséggel ilyen hamisítványnak minősíthető.

Letenyei Pál életéről kevés adat ismeretes. Bár külföldön nem járt, képzett ember lévén 1670-ben első rektora lett az akkor magasabb szintre emelt székelyudvarhelyi református kollégiumnak. Ezt a tisztséget töltötte be haláláig, 1680-ig. Ezenkívül ma csupán egyetlen üdvözlő beszéd ismeretes tőle, amelyet Eszéki T. Istvánhoz írt (RMK II 1359). Így életpályájába jól illő adat, hogy 1670-ben iskolaavató beszédet jelentetett volna meg. A korabeli viszonyoknak felel meg az is, hogy a református munkát Kolozsvárot nyomtassák ki, minden bizonnyal az 1668 óta Veresegyházi Szentely Mihály által vezetett műhelyben.

A Szabó által közölt címleírás azonban kételyeket támaszt a tudósítás hitelességével kapcsolatban. A címszöveg stílusa Kemény koholmányaira utal, egy helyen pedig frazeológiája eltér a korabeli általános gyakorlattól: a címkezdő „szent hit” kifejezés helyett a korban inkább az „igaz hit” forma volt használatos. Gyanút keltő, hogy Kemény leírása magyar nyelvű műre utal. Két hasonló témájú munka ismeretes a korabeli hazai gyakorlatból: Comenius sárospataki (1651, **2390**) és Apáczai Csere János Gyulafehérvárott elmondott (1653, **2463**) beköszöntő beszéde. Mindkettő tekintélyes református intézményhez és személyhez kapcsolódik, és mintául szolgálhatott volna Letenyei művéhez. Ellentmondásos a Kemény által megadott formátum is. Míg az említett két hasonló munka negyedréti alakban került ki a nyomdából, Kemény nyolcadrétnek mondja e kiadványt. Hasonlóképp kételyeket ébreszt, hogy Kemény Bethlen Farkas könyvtárának ma már ellenőrizhetetlen példányára utal, más példány azóta sem került elő a műből. Elgondolkodtató az is, hogy Letenyeitől ezenkívül más komoly munka nem került sajtó alá a következő évtizedben.

Kemény József más hamisításainak ismeretében és az általa hagyományozott leírás hitelatlensége, valamint példányhivatkozása ellenőrizhetetlensége miatt újabb adat előkerüléséig nincs elfogadható bizonyíték a kiadvány egykori létezésére.

Appendix 265

Decreta synodalia Dioecesis Strigoniensis ... jussu et autoritate ... Georgii Szelepczényi, archiepiscopi Strigoniensis... Loreto 1670.

Külföldi nyomtatvány.

Sitte Alfréd Nádasy Ferenc 1672. október 24-én készült vagyonelejtára alapján feltételezte, hogy „Nádasi adatta ki Lorettomban (Magyarországon Sopron vármegyében) az esztergomi főegyházmegye használatára a következő két munkát: Decreta Synodalia Dioecesis Strigoniensis és Decreta Synodi Provincialis Tyrnaviensis sub Francisco Forgács archiepiscopo celebratae.” A leltár az első műből 930, a másodikból 750 példányt említett. (MKsz 1902: 147). Borsa Gedeon e két címet a Szabó Károly által 1667-es nagyszombati nyomtatványként leírt *Acta et decreta synodi dioecesanæ Strigoniensis* (RMK II 1109) és annak Dézsi Lajos által ismertetett függelékével (MKsz 1902: 147–148) azonosította. A betűtípusok és a díszek alapján megállapította.

hogy e két mű nem Nagyszombatban jelent meg és nem is Loretomban, hanem az ugyancsak Nádasdy Ferenc alsó-ausztriai birtokán lévő Pottendorfbán 1667-ben (MKsz 1973: 238–239, 1975: 202. – Vö. **Appendix 251**, **Appendix 266**, és **Appendix 92**).

Appendix 266

Synodi provincialis decreta anno MDCXI. Tyrnaviae celebratae per ... Franciscum Forgach de Ghimes ... jussu et autoritate ... Georgii Szelepczényi, archiepiscopi Strigoniensis... Loreto 1670.

Külföldi nyomtatvány része.

Karl Semmelweis e kiadási hely és év feltüntetése nélkül megjelent kiadványt loretomi nyomtatványnak tartotta (Der Buchdruck auf dem Gebiete des Burgenlandes bis zum Beginn des 19. Jahrhunderts (1582–1823). Eisenstadt 1972, 77, 63. tábla). Azonosnak vélte azzal a *Decreta synodalia provincialis Tyrnaviensis sub Francisco Forgács archiepiscopo celebratae* című művel, amelyből 750 példányt jegyeztek be Nádasdy Ferenc 1672. október 24-én készült vagyonelejtárába (MKsz 1902: 147), és amely Sitte Alfréd, e leltár kiértékelője szerint is Loretomban készülhetett (MKsz 1902: 147), Borsa Gedeon e nyomtatványt a Szabó Károly által nagyszombatiként leírt, 1667. évi *Acta et decreta* (RMK II 1109) függelékének tartotta (vö. **Appendix 92**). A betűtípusok és a díszek alapján azt is megállapította, hogy mindkettő az alsó-ausztriai Pottendorfbán készült 1667-ben (MKsz 1973: 238–239. és 1975: 202. – Vö. **Appendix 265** és **Appendix 92**), s ezzel kizárta a nagyszombati nyomtatást is (vö. **Appendix 251**).

Appendix 267

Syllogismus demonstrativus, az-az üdvösséges okoskodás, mely által világosan megmutatik, hogy a Luther, és Calvinus vallása nem igaz, s-nem üdvösséges hit, hanem istentelen hamis, eretnek, és a Kristus közönséges Ecclesiájától kárhozzatott, s-átok alá vetetett vallás légyen. Nagyszombat cr. 1670.

1710 körüli nyomtatvány.

E címlap nélkül fennmaradt nyomtatványt Sztripszky Hádor mint 1700 körül kiadott munkát vette fel kiegészítő bibliográfiájába (I 2169/375) Ráth György közlése alapján (MKsz 1880: 303). Később az évszámot „1670 körül”-re javította saját példányában, amelyet ma Nagyszombatban őriznek (Spolok Sv. Vojtecha levéltára). Ráth példányát Szabó Károly is látta, és hely és év nélkül megjelent nyomtatványként utalt is rá a Régi Magyar Könyvtár II. kötetében a latin nyelven, hely és év nélkül megjelent, *Syllogismus* című mű leírásában (RMK II 2055). Erről azt tartotta, hogy „hihetőleg Nagyszombatban” jelent meg. Újabbán Ján Čaplovič foglalkozott e kiadvánnyal, és kizárta az 1670 körül megjelent nagyszombati kiadványok közül (CCXVI), hivatkozva a nyomtatvány 31. lapján olvasható szövegrészre, amely „az 1700 esztendőök alatt különbféle eretnekségeknék háborúi és szelvészí” által ostromlott egyházzól szól. Ráth György az idézett szövegre hivatkozva tovább pontosította a kiadási évet, és azt feltételezte, hogy „1700 körül és az első évtized lefolyása előtt jelent meg” (AkÉrt 1905: 303–305).

A XVIII. századi Petrik-bibliográfia a Nagyszombatban 1710 körül megjelent nyomtatványok között tartja számon (VII 492).

Appendix 268

Nera, Daniel: *Tessera amoris et obsequii viro ter reverendo ... domino ... Michaeli Pancratio... Cibinii 1670.*

1670 utáni nyomtatvány.

Szabó Károly példány ismerete nélkül, Seivert: *Nachrichten*, ill. Trausch említése (III 5) alapján vette fel a nyomtatványt bibliográfiájába 1670-nél (RMK II 1257). A szebeni levéltárban megőrződött példány alapján azonban megállapítható, hogy az impresszumában nyomtatási évet nem közlő alkalmi nyomtatvány 1670 után jelent meg. Daniel Nera üdvözlő verse ugyanis Michael Pancratius medgyesi első lelkészként való beiktatása alkalmából készült. Az ünnepelt életrajzából viszont közismert, hogy 1670-ben még újgyeházi lelkész volt, és csak 1671-ben választották meg medgyesi első lelkésznek. Az *inauguratio* pontos dátuma nem közölt, de az üdvözlő versben olvasható kronosztichonok legtöbbször az 1672-es évszámot adja.

Appendix 269

Löbrynus Novoměstský, Daniel: *Pohádky duchovní. Žilina 1670 Dádan.*

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett kiadás.

Havrán Dániel híradása szerint e munka Luther kiskatékájának 1581. évi bártfai és 1612. évi lőcsei kiadásával együtt megvolt Juraj Ribay könyvtárában (MKsz 1902: 361). A két kátékiadást azóta azonosította a bibliográfiai szakirodalom (vö. 479 és **Appendix 95**). Löbrynus fordításának egykori létezése azonban nem igazolható. A munka példányból is ismert, 1675. évi zsolnai kiadásának (MKsz 1890: 272 – Sztripszky II 2625/173 és Čaplovič 2525) ajánlása ugyanis csak az 1660. évi trencsényi megjelentetést említi (2950). Az 1670. évi kiadásra vonatkozó utalások (Mišianik 146, Knihopis 1406, vö. még Čaplovič CCLXX) mind erre a példánnyal alá nem támasztott Ribay-adatra hivatkoznak. A mai ismeretek szerint tehát nincs elegendő bizonyíték az 1670. évi kiadás feltételezéséhez.

Appendix 270

Orationis Dominicae versiones ferme centum. S. l. [1670?] sine nom. typ.

Tévesen leírt kiadás.

Németh S. Katalin a fenti formában írta le a wolfenbütteli Herzog-August Bibliothek egyik soknyelvű, magyar szöveget is tartalmazó Miatyánk-gyűjteményét (*Ungarische Drucke und Hungarica 1480–1720. München 1993, H 153*). A leírt mű valójában csonka példánya a gyűjtemény Berlinben 1680-ban megjelent kiadásának, amelynek pontos címe: *Orationis Dominicae versiones praeter authenticam fere centum eaeque longe emendatius quam antehac et e probatissimis auctoribus potius quam prioribus collectionibus ... ad editionem a Barnimo Hagio traditae, editaeque a Thoma Ludekenio*. Teljes példánya megtalálható az Országos Széchényi Könyvtár Régi Nyomtatványok Tárában az RMK I 1243a jelzeten.

Appendix 271

Drabík, Mikulás?: Tractatus latinul és magyarul. S. l. ante 1671.

Kellő bizonyíték nélkül feltételezett nyomtatvány.

Szimonidesz Lajos Kvacসাala János tanulmányaira való általános hivatkozással, valamint „addigi tájékozódása alapján” összeállította Mikulás Drabík nyomtatásban megjelent műveinek jegyzékét (MKsz 1942: 176–181). Ebben pontosabb forrásmegjelölés nélkül idézte egy szemtanú német nyelvű beszámolóját Mikulás Drabík 1671. július 16-án Pozsonyban történt kivégzéséről. Eszerint a cseh-morva testvérek Magyarországon száműzetésben élő lelkészével együtt elégettek „ein Exemplar des von Drabicio herausgegebenen Tractätleins (welches im gelben Couvert, in Ungarischer und Lateinischer Sprach und in Duodetz), ...” (MKsz 1942: 179). E leírás alapján Szimonidesz szerint léteznie kellett egy sárga borítékban lévő, tizenkettedrét nagyságú kis értekezésnek, amely latin–magyar nyelvű volt. Formátuma miatt nem gondolta e könyvet azonosnak azzal *Lux e tenebris* című negyedrét formátumú Comenius-munkával, amelynek negyedik részeként jelentek meg *Revelationes Nicolao Drabicio Moravo, v. d. m. facta, ab anno 1628 [recte 1638] ad 1664. Ex originali fideliter in Latinum translatae* címen (RMK III 6489). Pedig – miként Szimonidesz maga is említi –, a fő vád Drabík ellen éppen az volt, hogy ezekkel, az 1665-ben kiadott jövendöléseivel felségsértést követett el. Az ítélet-végrehajtáskor tehát – a szemtanú leírása alapján – nem a *Lux e tenebris* inkriminált példányát égették el az áldozattal, hanem azt kicserélték Drabík egyik, ismeretlen fordítótól származó művének magyar fordítására, vagy egy két különböző egységből álló olyan kiadványra, amelynek egyik tagja Drabík valamelyik írásának magyar fordítása, a másik pedig ismeretlen, latin nyelvű mű.

Mindaddig, amíg további bizonyíték nem kerül elő, a Szimonidesz Lajos által a forrás pontos megjelölése nélkül idézett leírás önmagában nem elegendő annak feltételezéséhez, hogy a máglyán elégetett mű valóban eddig ismeretlen magyar nyelvű nyomtatvány lett volna.

A CÍMLAPOK ÉS MINTALAPOK KÉPEI

Imagines titulorum et paginarum selectarum

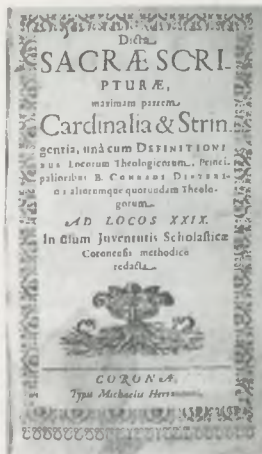
Facsimile reproductions of the title-pages and of select pages

A képtáblákon a kötet gyűjtőkörébe tartozó, példányból ismert nyomtatványok címlapjáról, vagy ha az nem maradt fenn, egy mintalapjáról kicsinyített másolat látható. Néhány elveszett műről is van kép, ha az hasonmásban vagy fényképben fennmaradt. A hiányzó számok azt mutatják, hogy az általuk jelölt nyomtatványokból ma sem példány, sem töredék nem ismeretes.

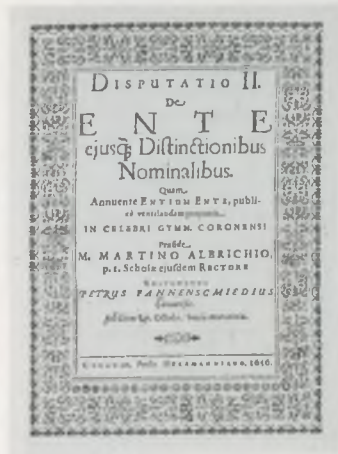
A vörös színű nyomás a képeken fototechnikai okok miatt alig, olykor egyáltalán nem látszik.



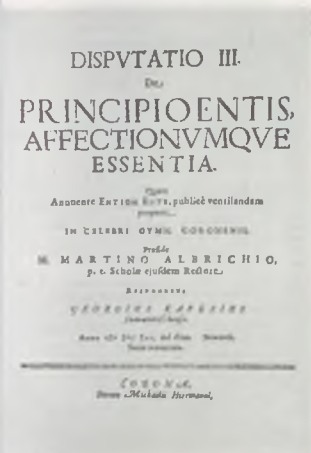
2626



2627



2628



2629



2630



2632



2634

DISPUTATIO
Adversus Pœniticos
DE
SCRIPTURÆ SACRÆ VETERIS
TESTAMENTI CÂ
NONI
Quam
Divina favente gratia
SVB PRÆSIDIO
ANDRÆ HORVAT
Rectoris Eperiesis
Defendere an-
tetur
Andreas Braxatoris Roseberga
Liptovici
Die Decembri Anno 1636
EPERIESI
Excudebat Thomas Scholze,
1636

2635

ORBIS LUMEN
ET
ATLANTIS
IVGA TECTA
RETECTA:
Cuius
Tiroaeufführliche
Beschreibung
der gansen Welt
Alte darinn enthaltenes Registerumb Kö-
nigreich in / Fürstenthumben / Provinzen / Länder
und Herrschafftum. Item / Städte / Cläster /
Schlösser / Bergwerke. &c.
Ingleichen der Pöbste / Künige / Könige
und Fürsten Zuversien und
Wobradichte des Näm. Andra froyer Aitters
von der Welt / und der Welt /
Zuversien / und der Welt /
Druckert in Wien
Die Welt / und der Welt /
1636

2636

ROSGEORGIVS
FRACOCI DEI
GRATIA PRINCEPS
In hac parte patrum Re-
gni Hungarici Domitus, &
Sicilorum Comes, &c. Memorice com-
mendamus tenore presentium significamus,
quibus expedie universis. Quod Spēti-
bles, Magnifici, Generosi, Egregii &
Nobiles, ceteriq; universi Status & Ord-
nasterum Nationum Regni nostri Transil-
vania; & partium Hungaricidem astra-
santim, in generalibus totum Comitū ad
dem Vigilium. Mensis Februarii, An-
ni Domini Millesimi Sexcentissimi Quin-
quagesimesimo, in Civitate nostra Alba
Lulia, ex dicto nostro celebratis, congrega-
tis, exhibuerit, nobis & presentiarum
quidam Infrascriptor Attendens in eodē
Conventu communibus consensu veris
& suffragiis, pariq; & unanimi consensu
conclusit, Supplicantes nobis humil-
me, ut nos omnes & singulos Attēdē-
tes, omniaque & singula in eisdem con-
tenta, ratos, gratos, & accepta habentes,
notuūque consensum illis prebentes
authoritate nostra Principali acceptare,
1637

2637

TRIVMVRATVS
Sive,
CALVINVS, BEZA
&
ZANCHIVS
Ppe
Epicopatu:
In gratiam, atque Confirmationem Fratrum
Pastorum Orthodoxorum, Sub isto
Regimine ubi dicitur, Haec dicitur ppe,
ac pacifice constitutorum.
Publica Auctoritate,
Excudebat
MARTINVS MAIOR TYPOGRAPHVS
Alba Julia, 1636.

2638

Pro
VNITATE VERÆ ECCLESIAE
Simul ac
PACE PBLICA
Conservanda;
DECAS THESIUM
Proponenda, atque Defendenda in Sancta
Generalis TRANSILVANICÆ
celebranda, Deo pacis Auxiliante,
Ad dies
Mensis
Publica Auctoritate:
Excudebat Martinus Maior Typographus
Alba Julia 1636.

2639

PRO
VNITATE VERÆ ECCLESIAE
Simul ac
PACERE PBLICÆ
Conservanda
DECAS THESIUM
Antea Proposita, atque eius Defensio in Sancta Synodo
Generalis Transilvanicæ celebrata apud Matos-
Várhelyum, diebus XXV. XXVI
& XXVII. Mensis Junii,
Jasm verò, Deo Pacis Juvante,
Reperenda
In Alma Universitate Aboensi
diebus XIV. & XV. Mensis Julii,
Ad ampliore Veritatis Evellendam (Si in plenio-
rem Controdictorium Convellitur) Spectabil-
tem Controdictorium Evangelicorum, per Universitatem
Transilvanicam, Catholicæ Reforma-
tatum Sanctam Auctoritate,
Excudebat Martinus Maior Typographus
Alba Julia 1636.

2640

ΚΑΤΗΧΙΣΜΟΣ
ΚΑΤΗΧΙΣΜΟΣ ΔΕΙΞΕΙΝ ΤΗΝ
ΡΑ ΣΒΗΤ. ΑΠΟΤΡΕΨΑ ΤΗ
ΠΟΙΝΗ ΔΙΑ ΔΟΞΑΝ ΤΗΣ
ΦΡΑΣΙΣ ΕΚΡΗΤΕΡΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΚΑΤΗΧΙΣΜΟΣ ΔΕΙΞΕΙΝ ΤΗΝ
ΡΑ ΣΒΗΤ. ΑΠΟΤΡΕΨΑ ΤΗ
ΠΟΙΝΗ ΔΙΑ ΔΟΞΑΝ ΤΗΣ
ΦΡΑΣΙΣ ΕΚΡΗΤΕΡΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΚΑΤΗΧΙΣΜΟΣ ΔΕΙΞΕΙΝ ΤΗΝ
ΡΑ ΣΒΗΤ. ΑΠΟΤΡΕΨΑ ΤΗ
ΠΟΙΝΗ ΔΙΑ ΔΟΞΑΝ ΤΗΣ
ΦΡΑΣΙΣ ΕΚΡΗΤΕΡΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

2641

COMPENDIUM
THEOLOGIAE
CHRISTIANAE,
Accuratè methodicè adoratam,
Ubi sit
Ad S.S. Scripturæ legendas,
Ad Locos Communes diligenter ad,
Ad Controversias intelligendas,
MANUDUCTIO,
Auctore
JOHANNE WOLLERATSS Th. D.
& in Acad. Bami. Præf. Ord.
L'editio nova a. prescribitur cancellor.
ALBÆ IULIÆ Anno 1636.
Excudebat
MARTINVS MAIOR

2642

DISCURSUS IURIDICVS
HEREDIBVS,
Cujus
CONSILII ANNUNTIAT CLEMPTIA
ILLVSTRISSIMO CELSISSIMO QVIB PRINCIPIS AC DOMINI
DN. BERNHARDO SENIO
RE, Duce Saxoniae, Juliae, Cliviae ac
Mentium, Landgravo Thuringiae, Marchio-
ne Misnæ, Comite in March & Ravensburg,
Dyptis in Ravensberg &c.
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO.
Auctoritateq; adhibita
Magnifici Nobilissimi Consilii in Principi
PRÆSIDIS
NOBILISSIMO, AMPLISSIMO, CONSULTISSIMO,
DN. ERNESTO FRIDERICO
SCHRÖTERO J. U. D. P. P. celeberrimo,
Consulivo Saxonicæ, Curis Pror. Facultatis Iuri-
dicae & Saxonicae Adjutores Illustri. Præcipue
sue maiori. Necnon etiam omnium dierum
publici et placidi vniuersitatis
MARCUS FAUTOR SEMPRONIO PANNONIUS
Aul. & Ref.
In Additione ICTIONE Magnificenti.
Excudebat J. J. J. J.
1636

2642A

**Astrologisch: 8 Be-
däutni/
Auff das Jahr/ nach der heilsamen Bes-
durt Jesu Christi/
167.**

**Darinnen was nach Göttlicher All-
macht/ an d' Witterungens gemein/en Krieg
vnd Fried/ an Brandt/ vnd Gesundheit/
an Gesund/ mißwachs/ vnd andern dergleichen
sonderlichen Zufällen/gutes vnd böses/
zugewarten: solt angezeuet vnd era-
klaret werden:**

Don
**CHRISTOPHORO NEUBARTHIO,
Bolesl. Siles. Dienern am Worte Gottes vñ
Pfarrn zur Holskirche in
Oberlausitz,**

2644

LOVAK
ORVOSSAGOS
Meg. próbáéúj Könyveskéfé.
*Atyáék sák sák gyábrálat dalgok éarósf-
1207 éadókáéj*

Kik Tárók, Magyar, Belgiom, és egynehány
Nemzet Országib Fjedelmek, és Nagyságos Urak udve-
sítáim, az Lovákán mindenféle betegségek vñ más Or-
vátáéúj meg próbáéújára, és vñ tanács-
gátáim, ki írástórt
*d' Brandenburg Herceg és Pápalóm f' király, Magyar
T' S' E' H' M' A' R' T' O' N' király
sákly Nemesbéli Magyarok
fordítáéúj.*



L Ö T S E N,
Nyomtat. 1656, érándóéúj.

2645

M. T.
CICERO
**NIS EPISTO-
LARUM**
LIBRI QUATUOR,
JOHANNE STURMIO,
Virò doctissimo, puctili
Educatiòni confecti.

*Cum doctòrum virorum argumētis & an-
notationibus quibusdam.*

Adjectus est ubique ad singulas E-
pistolas geminus numerus: quorum prior
Librorum, postea versus typi, cum ejuſdem
libri indicione obiectus.

LEUTSCHOVIAE.
Typis LAURENTII BREVERI.
M. DC. LVI.

2646

EPITOME
**CATECHETICORUM
PRÆCEPTORUM**
In usum
CLASSIUM INFERIORUM
collegii Institutuum
Circuli
**CUNRADI DIEZELICI, SS.
Theologiae Doctoris, Professoris
Urspergensi**

Seiner Auezug
Deru Catechismus
Lehrbuch.
1648

Erschulung in den ersten Classen/
aus dem größten Theil der best-
ten oder Katechismen
Christenheut/
Cunrad Dietrich/ der d' Schrift
Dietrich/ Catechismus/ der d' Ursperg
Lehrbuch/ Johannes/ 1648.

LEUTSCHOVIA, Typi L. Brever. 1648.

2647

**Škodlicby Kre-
stiansté / za wſelité
potřeby každého Cžlo-
wěka / gáébo ſoli powelany /
k každému dni celého Ežbo-
dne: Kannyj Weernj 3 D-
ſma ſwateho ſebrané / a
wydané
ob
Doktora Jana Haber-
mana ze Hbu.**

Wyſſſſné w Lewoči /
v Wawřince Breverera.
Leta P. 1656.

2648

HISTORIA
AZ REGI HRES NEPES
TROIA VAROSANAK
Iz elatendéig valo meg-állásáról,
és rettentés veszedel-
meről.



LEUTSCHOVIA, Typi Laurentii Breveri.

2649

DISSERTATIO
de
**TRADUCE ANI-
MÆ RATIO-
NALIS,**
(nimirum, quod hodie post Hegemeron non re animarum
non a solo Deo immediate creantur, sed a
Parentibus propagantur)
EX SACRARUM LITERARUM
TABULIS

M. ELIA KREUCHELIO,
Lycæi Novogorjensis Medice.

LEUTSCHOVIAE,
Scriptibus Auctoris impri mandatis 1704
Lycæi Novogorjensis
Anno ab incarnatione Julii M DCLVI

2650

ELENCHUS
ARGVMENTORVM.
que ex Libro Naturæ Traducis hostibus
deprimi & solent, & valent.
elaboratus

M. ELIA Kreuchelio /
Argemunâ Alato, p. Pilladij Novizol:
Moderator.

pro Virili sua mercede scriptis
DEO impati

Anno 1698. 3. Ochoberis
ANDREAS Thanti /
Georgiomontanus

LEUTSCHOVIA, Typi Laurentii Breveri.

2651

Nuptiis,
V I R I,
Quæ genus, quæ eruditionem,
quæ munus ac vitam,
præstantis.

**DNI JOHANNIS
KRONERI,**
Scholæ patriæ Consuetudinarij,
Cuius
Lætiſſima, Pudiciſſima Virgine
MARIA HORVATHIA
nuptiis iuncta, nuptiis,
cum Laurentio
ſolem

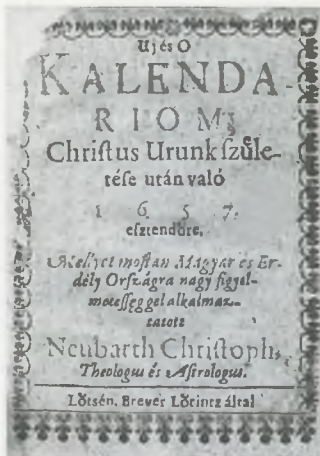
Anno Dni M DCLVij
XI. Cal. Decemb.
votum salutis
D. D.
Amic.

LEUTSCHOVIA, Typi Laurentii Breveri.

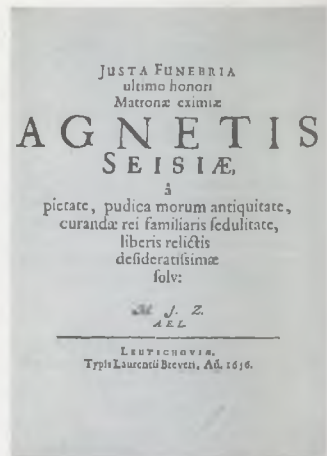
2652



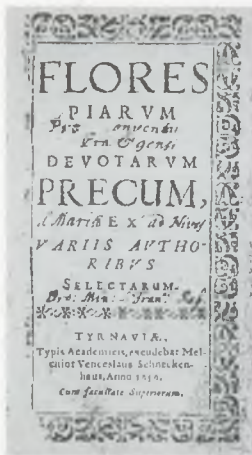
2653



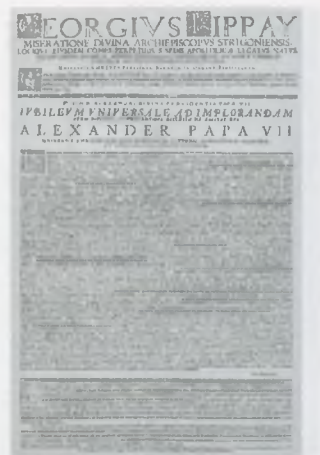
2654



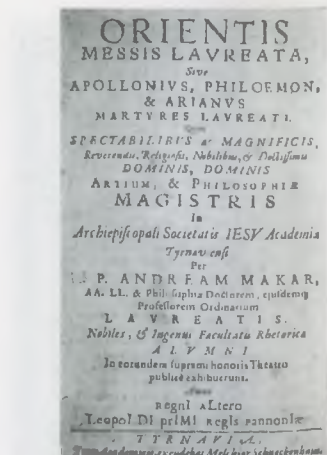
2655



2656



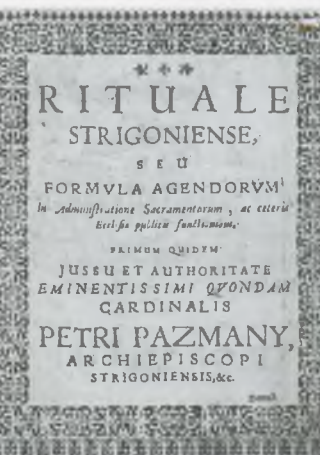
2657



2658



2659



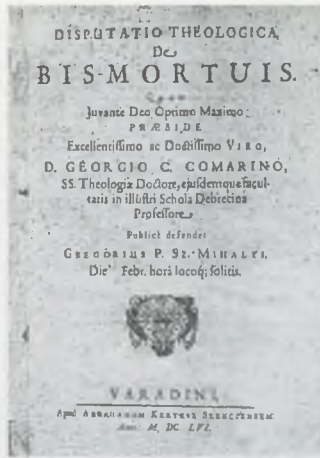
2660



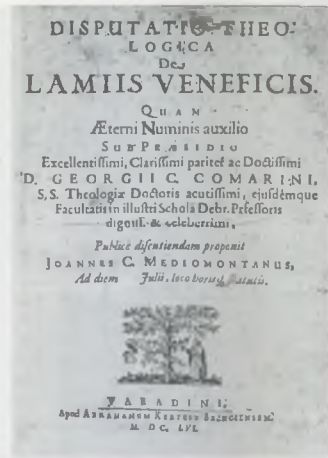
2661



2675



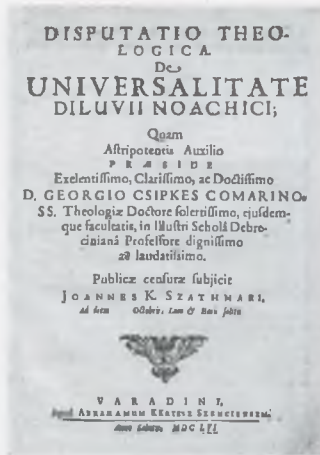
2677



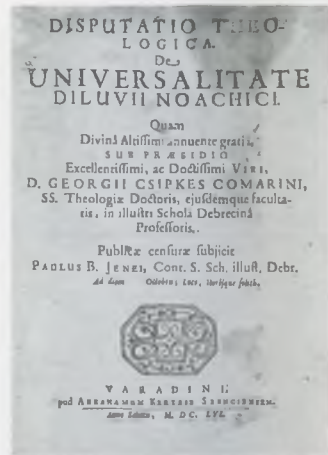
2678



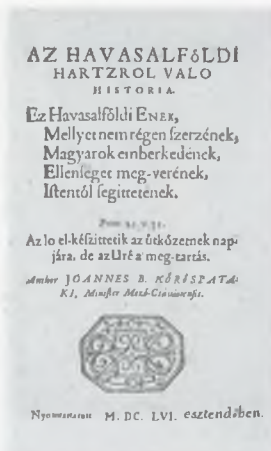
2679



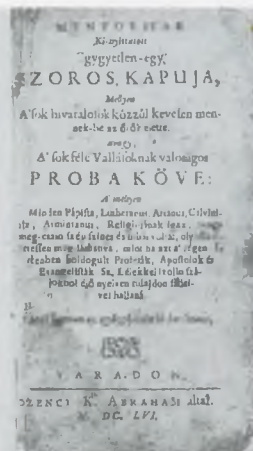
2680



2681



2682



2683



2684

VIRGILII
EUANGELIZANTIS
CHRISTIADOS
 Libelli aliquot

in prima
 CLASSIS POETICAE, VA:
 RADIENSI editi.

*Arma virumque Mago caecis, ut alla Deumque,
 Cithara arma Viri, dum loquer alla Deo.*



V A R A D I N I,
 Apud ALEXANDRUM K. SZENCSENYIUM,
 M. DC. LVI.

2685

TERENTIUS
CHRISTIANUS,
 SIVE
COMOEDIAE SA-
CRE, TERENTIANO STY-
LOI CORNELIO SCHONRO GOU-
DA-
 no conferis: & nunc demum magna
 ejusdem diligentia & labore magna
 date, atq; recognita.




V A R A D I N I,
 Apud ALEXANDRUM KETTESZ SZENCSENYIUM,
 M. DC. LVI.

2686

LELKI HARTZ,
 Avagy
 Olly Halotti Prædikációs rövid
TANITÁS;

Melyben a Kereftyén Léleknek Ellen-
 fejevel való kemény tufakodása, erre va-
 lo fegyverei, bajviadallyának modgya, és
 végre minden Ellenkezőin v checen-
 dő igaz győzedelmec, szem
 eiben adnak.

Melylet prädikálott Száros-Patakon
 W. F.



V A R A D O N,
 Nyomatottak M. DC. LVI. északoldon.

2687

I. N. F.
Trauer-Bunden /
 aus herrlichen Nittiden /
 Wegen des jarer fröhen / ober doch seligen Wstaben
 Des Weltens
 Wohl- Ehrwürdigen / **Witwen** und
 Wohlbederren

Herrn M. Heinrich Bon-
rad Carnichausens / aus Westphalen /
 Der Herrlichen Christianen Gemein in der König-
 lich Freyen Stadt Wittenberg in Ober-Sachsen territorial- und
 Oberverordneten Pfarrherren /
 Wöchen im Monat October des Jahres M. DC. LVI. **Witten-**
 berg in dem Jahr / 1656 den Diltredere Wochentag
 mit Christlichen Ceremonien zu Tiden befristet werden
 schuldig

Den etlichen in dem Welt-berühmten Wittenberg stü-
 berendern aus Praggen /
 1656

Pani Jakob Melchioris de Zuanna /
 Die hocheredere Herrn Schwager schenbige
 igeit Chre und schmerzlich Wiltiden mit seiner sermoneben
 Fr. Schepfer zu begeren /
 Das Wittenberg **Wittenberg**

Wittenberg / Gedruckt bey Job Wilschelm Juncken /
 Im Jahr 1656.

2688

*Admodum Generoso, Nabilissimo,
 Pientissimo & Munificentissimo*
 Domino
PETRO HRAECOWSKI
 in Inferioris Hungariae, Oppi-
 do Ulyhelad Káburam, Præfæcto
 Arcis Bude in. Sc.


*Domino Favori & Amico etiam
 colendissimo, Promotoris, hujus*
Opusculi
 S. P. D.

Erum & genu-
 inum **Christia-**
nissimum in duo-
bis partibus con-
scripta, MEMO sanctorum I. N. F.

2690

DISPUTATIO
 PRIMA,
 DE
NATVRA
METAPHY-
SICA.

Annuncie D. D. Optimo Maximo,
 publico vniuersitate professori,
 DE CELESTIBUS CORONENSIS,
M. MARTINO ALBRICCHIO,
 p. r. quibus Cyno. Redores,
 Praesente
JOHANNIS SCALLERUS
 Rectoris
 Ad diem 2. Decembris. huius mensis



C O Z O N A,
 Christiani HEDERBERGERI,
 Anno 1657.

2692

Disputatio IV.
 DE
AFFECTIONIBVS
 ENTIS IN GENERE,
PERFECTIONE
 EJUS IN SPECIE.

Quam
 Publicè vendendam proponit
 IN CELESTIBUS GYMN. CORONENSIS
 Praesente
M. MARTINO ALBRICCHIO
 p. r. quibus Cyno. Redores,
 Praesente
MICHAEL CLAUSENBURGERUS
 Rectoris
 Ad diem 2. Febr. huius mensis.



C O Z O N A,
 Christiani HEDERBERGERI,
 Anno 1657.

2693

Disputatio V.
 DE
VNITATE
VERITATE,

Quam
 Annuncie D. D. Optimo Maximo
 Publicè vendendam proponit
 IN CELESTIBUS GYMN. CORONENSIS
 Praesente
M. MARTINO ALBRICCHIO
 p. r. quibus Cyno. Redores,
 Praesente
JOHANNIS SCALLERUS
 Rectoris
 Ad diem 2. Febr. huius mensis.



C O Z O N A,
 Christiani HEDERBERGERI,
 Anno 1657.

2694

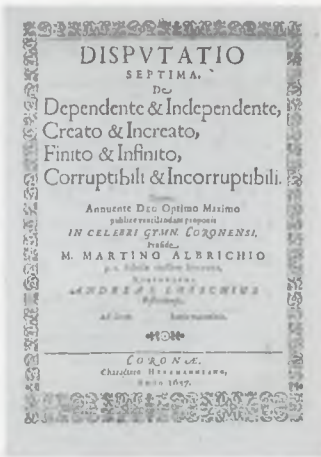
Disputatio VI.
 DE
BONITATE,
DVRATIONE,
VBIETATE,

Quam
 Annuncie D. D. Optimo Maximo
 Publicè vendendam proponit
 IN CELESTIBUS GYMN. CORONENSIS
 Praesente
M. MARTINO ALBRICCHIO
 p. r. quibus Cyno. Redores,
 Praesente
MICHAEL SCALLERUS
 Rectoris
 Ad diem 2. Febr. huius mensis.



C O Z O N A,
 Christiani HEDERBERGERI,
 Anno 1657.

2695



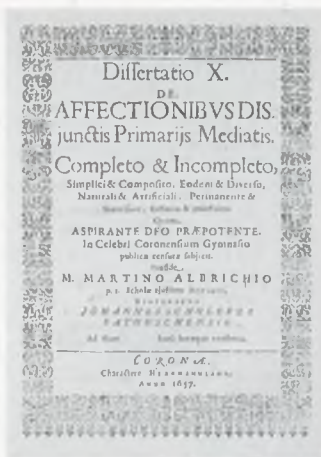
2696



2697



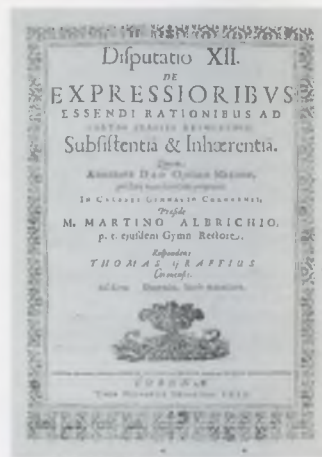
2698



2699



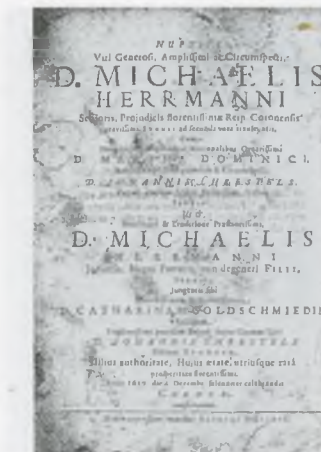
2700



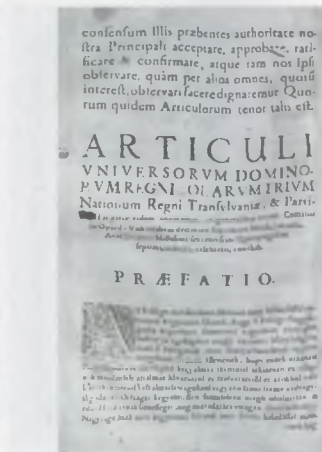
2701



2702

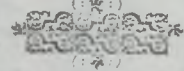


2706



2708

SCHEMA PRIMUM GENERALE
Sive
FORMA STUDIO-
rum Alenſium:
Frobat Anna Domini M. DC. LVII



ALBÆ JULIÆ.

Excudit Martinus Major, Coronenſis, Ceſſimi Tranſylvaniæ Principis, ac Schola Typographus.

2709

KESKENY VI
Mélyet

Az embernek elméjébe írkozt
súds gondolatoknak skákéhol, hánozt
elme kedéknék kővébbli ártékfe
keletkedéknék sürűbbli, a' men
nyire lehetett, mo' máddáfor
b'szében ki írort.

KEGYELEMES URINK
Udvari Prebikátora
PAPAIPIMRE.

Másik Ev. 7. vers. 14.
Szarot k'paés kegyeny ut, mely v'fizen
az éleire á'kevesek kik meg
találják azt.

Nyomatott az ort
GYULA Faj. R. M. A. C. 1617 éfelen. 314

MAJOR MARTON ÁLTAL

2710

Die Eheverhoffen Wohlbehahnten,
und Ausfertigten Geru

Johannis Wittichs/
Vornamhnen Kaplans in Episco 10.
Bradingam 3:

Der Ehen: Viel Ehe und Zuegenbreiten
aus
HONORABILIS
Die in ehelich & demüthigen Ehestandam
Gedehnte Irgehaltern Geru
M. PETRI Kablecs/
mohanderten Pfaheren in Ausfertigung auch
der 5. Königl. Keyser: Abtheil: hert in Obert
Vngarn: gemüthigen inper
sunderthen
hinterlassenen Wittichs Widere
Ehant:
Anno 1677. den 10. Novembri: außgesetzt
mit alderetliche

2711

Uj és O
KALENDAR-
RIOM,
Christus Urunk születése után:
1658.
Magyar-Országára, Erdélyre, és
szomszéd helyekre alkal-
maztatott

NEUBARTH CHRISTOPH
Théol. és Astron. által.

CASSAN.
Nyomatattott SEVERINI MARCUS által.

2713

ERUDITIONIS
SCHOLASTICÆ
PRIMA,
VESTIBVLVM,
REXVM & LINGVA
RVM FVNDAMENTA
exhibens.



LEUTSCHOVIA,
Typi, LAURENTII BRVER,
Anno M. DC. LVII.

2715

INSTITUTIONES
RHETORICÆ.

Probatissimis veterum ac re-
centiorum Oratorum Interpre-
tibus studiose conscriptis, variiq; exem-
plis tam Sacris quàm Phi-
losophicis

IN USVM
JUVENTVTIS CLASSICÆ,
abstrata,
&
CUNRADO DIETERICO,
SS. THEOL. DOCTORE,
Editio nova, revisa, castigata ac aucta
scriptis indicis.

LEUTSCHOVIA,
Typis & Sumpt. LAURENTII BRVER,
An. M. DC. LVII.

2716

Epithalamium
in locum conjugum solemniter
vlti
Nobilissimi, Excellentissimi, Dilectissimi & Experientissimi
DN. MARTINI HENRICI
& Franfortan
Medicinx Candidatissimi, Physi-
fici Ordinarii Eperjenſis
facultatis
SPONSI.

Nobilissima virgo ac honoratissima, sua fratri carissima
PAULINÆ ELEONORÆ
SCHWARZSJI
SPONSA.

VIRI
Generosi, & Nobilissimi
Dn. PAULI Schwarzj
Mostriſſimi & Celsissimi Principis
Dni GEORGI LEOPOLDI
etc. etc. etc.

Cerimoniam Nuptialium, nuptialissimam prouidentissimam
seruandam, die Octiduo Julii, s. 11. Novembri. Anno postpositum
Quam paratissimè de huiusmodi nuptialibus
& de huiusmodi nuptialibus
quodammodo

TPIS. LAURENTII BRVER.
Anno M. DC. LVII.

2717

ELENCHVS
ARGVMENTORVM.
quæ ab hostibus veritatis aduersus numericam unita-
tem auctum humanæ in seculo producti solent,
adornatus

M. ELIA Kreuchelio/
ARGENTINA ALSATO,
Ludi literarij Novissolienſis
Moderatore,
Anno era vulgata M. DC. LVII.
Oktob. 24.

Impensis Auctoris in lucem editus
LEUTSCHOVIA.
Typi LAURENTII BRVER.

2718

ELENCHVS
ARGVMENTORVM.

Quæ contra animæ rationalis propagationem
ex LIBRO SCRIPTURÆ in medium afferri solent
ab aduersa parte, quæ hodie animas no-
stras à parentibus propagari
negat:

M. ELIA KREUCHELIO,
Argentinate, p. 1. Albenæ Navigalimſis
Auctore.

Quem
pro visibus suis tuebentis diano Numine a spirante
CLEMENS Xauff/
Barthpa. Sissolienſis, nunc operam navans licet
liberalibus in Lycœo Novissolienſi,
Anno à partu Virginis factum 1777. postulatissimam
Leningiam, die 24. Febr.

2719

RAB. SZABADETO
 Isteni szent
MESTER SEG.
 Mely fzerent, Rabszögböl, s' egyeb In-
 legékből, kerefényen Felebaránk ki-
 mekednek.
 Predicatiois a' Sáros Patakiz Eölefüben,
 1657. Jun. 16. delyben a' Harmadik
 Eölefüben.
MEDGYESI PAL skol.
 Nyomatottu Sáros Patakon 1657.

2731

JOHANNIS POSAZAI.
 Artium & Philosophiæ Magistri,
ORATIO INAUGURALIS,
 De reâ eruditionis compa-
 randæ ratione,
HABITA
 In Ulustris Scholæ Sáros-Patakiz Auditorio
 Majori, A. C. M. DC. LVII.
 die 9. Julii.
 Cum Professionem Philosophicam susciperet

PATAKINI.
 PER JOHANNEM ROSEBERG

2732

FURTUM
POETICUM
 Super duobus parvenculis,
AGLAIÆ & THALIA
 Delphi, Iwaradiz commissum,
 Nung verè Patakini detrectum; a duobus fide
 dignis Testibus comprobatum: & ad infantium
 Mutarum Patakizentium, in Dætrum Cöncilio per-
 petuo exilio (na deinceps Helæonis privilegiz sui,
 Gtiazuzi sacro ejus fonte lavare, ipsi offerantur
 grati) piamdum judicatum.

PATAKINI.
 Anno M. DC. LVII.

2733

DISCURSUS
 DE
ORTU ET PRO-
DUCTIONE FOR-
MARUM
ZEISOLDIANYS,
 Supremo auxiliante Nominæ
SUR PRÆSIDIO
 Eximii Clarissimiq; Viri
D. M. MATTHÆI RACKSCHANI
 Gymnasij Trenchinienz Directoris f.
 Alq;ijm.
 Publicè ac placidè ventilatoni subiecte
JOHANNIS REGIS Arvenz
 Gymnasij ruzidum Alumnus
 Ad dicem Aprilis.
 ANNO M. DC. LVII.

2734

DISSERTATIONIS
ZEISOLDIANÆ
ANIMÆ HUMA-
NÆ.
PROPAGATIONE
 ANTIQ;UENNA EXEPTO IN HOC GEN. cap. 1. h.
 2. p. 2. p. 2. p. 2.
PARS PRIMA.
 Quæ
 Quædam adhibita sunt
 Quædam adhibita sunt
 Quædam adhibita sunt
M. MATTHÆUS RACKSCHANUS.
 Respondente
ELIA URBANOVITIO. Roseberg.
 ANNO M. DC. LVII.

2735

DISSERTATIONIS
ZEISOLDIANÆ
 DE
ANIMÆ HUMA-
NÆ PROPAGATIONE,
PARS SECUNDA.
 Quæ
 Supremo auxiliante Nominæ
 Quorundam calumniis mendaciisque oppo-
 nunt Vindictis Anatomiz præmittit, & in Gymna-
 sio Trenchinienzi publicè ventilatam
 proponit.
PRÆSES
M. MATTHÆUS RACKSCHANUS,
 Respondente
MATTHIA MOLCZANO
 ANNO M. DC. LVII.

2736

PHILOSOPHICA
UNIVERSALI-
BUS.
 Quæ
 SUB
PRÆSIDIO,
 Familis & Clarissimi Viri,
Dn: PAVLI BELLO
BRADENI.
 Gymnasij Trenchinienz Evang. Rectoris,
 publicè ac disputatim proponitur,
 Autor & Respondens
JOHANNES HNILICENUS
 Rajecensis.
 In eodem Gymnasio Kluzbrum coloris.
 Ad Dicem 27. Augusti
 Anno M. DC. LVII.
 Perissis Supraannodentz.
TRENCHINI.
 Typis NICODEMI CZEK.

2737

Honori Nuptiali
ADMODUM REVERENDI & DO-
CTISSIMI VIRI,
Dn: IOHANNIS RE-
CHARDI.
 p. n. Ecclesiæ Mothesienz Pastoris dignissimè
SPONSI,
 ET
PUDICISSIMÆ ac CASTISSIMÆ VIRGINIS
SUSANNÆ CHALUPKIANÆ
LURINUM REVIRONDI, CE-
LESTISSIMÆ VIRI.
Dn: SAMVELIS
CHALUPKÆ
 p. n. Libera Civitate Trenchinienz
 Evangelicæ Anticulis dignissimè
 bene-moratz & dilectæ.
SPONSÆ
 Typis Trenchinienz.

2738

Duce & auxilio DEO!
DISSERTATIO LOGICA
 DE
QUALITATE PROPOSITIONIS
INFINITÆ
 Publicè ac disputatim proponitur
PRÆSIDE
IOHANNES INSTI-
TORIS
 Gymnasij Evangeliciz Libera Regiæ, Civilis
 Trenchinienz Rectoris
 RESPONDENTE
JOHANNES HNILICENO
 Rajecensis.
 Ad dicem Februarii.
TRENCHINI, Anno. 1657.
 Typis NICODEMI CZEK.

2739

Duce & auctoritate DEO!
DISSERTATIO SCHOLASTICA
DE
THEOLOGIE CHRISTIANE
FINE
Publicitad disputandum proposita
PRÆSIDE
IOHANNES INSTI-
TORIS
Gymnasii Evangelicæ Libera Regiæq. Civitatis
Trenchinensî Redolæ
&
RESPONDENTE
IOHANNES MEIERO
Batovicenſi
Ad diem Januarii
TRENCHINI, Anno. 1657.
Typis Nicodemî Csatk.

2740

Quæ obedi
Quis uno supposito humano non fuit, sed animæ immen-
so donata animæ dat, quæ nec solum ratio-
nandi, sed etiam sentiendi & vegetandi
munia perficit,
Ex libro tam **SCRIPTURÆ**, quam **NATU-**
RÆ deprompta, & elaborata:
M. ELIA Greuchel,
Ludi literarij Novissimi Moderatore,
quam
in Examine anniversario publicè defendendam
suscepit.
GEORGIVS HOLZMANN, Doct.
diâ Nitriæ, Lycei Norisii, Disputavit.
M. DC. LVII.
Æquidem G. superius villosi fecit, s. Calend. Martij,
h. m. Aprilis.
Typis Theobaldij Brandis Csatk.


2742

GYMNASIUM
Sapientie
VIRTUTUM
Inter initia gymnastica
NOVI GYMNASII POSONIENSIS
Exemplo Dramatico in Theatro
estructum
&
HONORI IMMORTALI
VIRI.
NOBILISS. AMPLISSIMI ac PRUDENTISSIMI
DO. ANDRÆ SE-
GNERI
L. B. Regiæq. Regij. Pannonicæ Cons. Eccl. ac
Scholæ Imperatoris gravissimi optimeq.
merentiss.
ADILIS GYMNASII BENEFICENT,
gratitud. ergo Dedicatum
Operam Invenitur *Literariæ*
Machinatione
IOHANNES REELINO AA. LL.
& Ph. Mag. Rhet. & Poet. ibid. Pr. ac Confect.
TRENCHINI, Anno. 1657.
Typis Nicodemî Csatk.

2743

KERESZTYENI
VALLASNAK FUNDAMEN-
TUMI.
AZ AZ
Az igaz hitnek Kiválképpen
való Agaztatnak, egymásközött való be-
kérgesnek formájában, rövid, de igen világot
megnyitást adó.
Melyet először **FRANCIÁI NYELVEN**
iri Virel Mothe, ac utána májfé. Deák,
Angliai és Belgiumi nyelvoké fordította. Mellán
szed Angliai nyelvűből Magyar nyelvre, Nemzet
hajánért fordított.
GYÖNGYÖSI
K. A. S. Z. O.
NYOMTATOTT ULTRAJECTOMBAN,
KEUNEN MEINARD által,
d. 15 c. LVII. 1657.

2744

ORATIO
De
Conservanda REPUBLICA.
Elaborata ac publicè in illustri Varadiensium
Schola declamata, à **STEPHANO GYULAI**
Nob. Oratoricæ ac Rhetoricæ facultatis
Studioſo, Anno 1657. die II.
Aprilis.

VARADINI,
Apud **ABRAHAMUM KEATESZ SZENCIENSEM,**
M. DC. LVII.

2745

JESVITA PATEREK
TITKAI.
A magok írásiából ki-fizede-
gettek.
A melyekben,
Taninak az **IGNATIUS LOYOLA** eredeti-
ről, és Menyeny Szentek vallászatásáról, a
Jesuiták tudományáról, ugymint a vak en-
gedelmességéről, a Pápának a Királyok és
jedelmek személyn és Miltóságán való be-
számláról, a fogadásnak ki-terjesztéséről,
a jezsuiták ruháján tartásáról, a fel-
térben való sértővadászról, etc.
MAGYARUL KI-BŐCIATTATTÁK,
A jelen való és közelebre való idővel embere-
nek nagyobb használatkért.
Ezek mellé adottok a Papijokk mellévalan ú-
dözölve a Vallásokr.
Pis. 2. ver. 1. o.
Es meg is Kézjök a egyesek erelmén, tamalyat
his irások e fider,
«C 53»
Nyomtatott Magyarországon,
M. DC. LVII.


2746

RAKOSI BOLDISARNA
Erdélyi Astronomusnak
KALENDÁ-
RIO MA
Christus Urunk születése után
1658
ESZTENDŐRE,
Mely második a Bissextilis után.
Erdélyre és Magyarországra német nyelven
nagy szorgalmassággal alköl-
miesztott.
VARADON.
Nyomtatott SZENCI. ABRAHAM által.

2748

UTITARS,
Melyben
Majd minden alkalmazotás-
gokra tartozó rövid és
együgyű
TANITÁSOK
foglatatnak-bé.
Melyeket írt, és ki-is bőcsátott a
hivékenk épületekre,
SELYEI BALOG ISTVÁN,
Molnár Fejérvárat egyik
Udvari Prædikátor.
VARADON,
Nyomtatott SZENCI. K. ABRAHAM
M. DC. LVII.

2749

Szent
DAVID KY-
RALYNK,
és
PROPHETANAK
Szer. Értelen
SOLTARI;
A Franciaai noták sacrent **MAGYAR**
veretkér fordítanak,
MOLNAR ALBERT által.

VARADON,
Nyomtatott SZENCI. K. ABRAHAM.

2750

LESSUS sine PRESSUS
 &
 LUCTUS velut FLUCTUSI
 &
 S I V S
 E P I C E D I A
 Honori & Felici memoriz
 GENEROSISSIMI & NOBILISSIMI
 DN. JOHANNIS FEJERPATAKI
 de Kiergen.
 ILLUSTRISSIMI CAUSITIS a DOMINI
 DN. STEPHANI THOEKOELI
 Perpetui de Kaylmarck &c.
 A
 S E A V I T I E
 AB ANNIS XVI. FIDELISSIMI
 CAPITANI IN ARVA. Annorum VI.
 Exordium de Republica.
 Qui ex hoc mundis in tranquillam Celsitudinem ALSO
 MALATIN domo sua die 12. Febr. Anno 1651.
 placidè emigravit.
 Corpus verò essentiale in Templo S. Elisabethæ die 10. Mart.
 inhumatum est quito
 In perpetuam gratiam auctoris scripturam
 qua patris sui in honore
 Notandum Avia
 per
 JOHANNEM ANDREÆ
 a Leutschow
 Quem refecit MUSE, VIVENS.
 LEUTSCHOWITZ, Typis BREVERIANIS.

2773

E X E Q U I A L I S H O N O S
 Iuitarum rite datorum,
 funeri,
 V I R I,
 VIRTUTE CLARI: PIETATE RARI: DO.
 Viri magis: Genero nobilitate: moerore incomparabilis
 atque gravitate: maximo: foveo: foveo magis:
 amorem habuit:
 DN. JOHANNIS SERPILLII.
 Antistitis Ecclesie: Cæsareofor. meritissimi:
 Senioris Fratris in fira Popadum vigilantissimi:
 Postquam Sceptorum celeberrimi L
 atam LXII. sanctissimi Ecclesiastica XXXIV. Christi
 anni M. DC. LXXIII. Anno: Die Februarii VI. in Do-
 mus pariter obdormivit in XLII. quidem
 cathedrae scriptura honorifica
 scriptis:
 generositate, ipso quoque: fira, semper nominat,
 relictus
 AB AMICIS CULTORIBUS.
 LEUTSCHOWITZ,
 TYPIS, LAURENTII BREVER.

2774

Bilderdarstellung des Lebensgedächtnisses
 nach ansehnlichen hochzeitlichen Gedächtnis
 Ehren-Lage
 Des Edlen Ehrenvesten und *Weyrauchers*
 Hr. JACOBI Ginters
 bey der Nechten Verstorben/
 Des Ehrenwidigen Hochzeitlichen und
 Hochzeitlichen
 Hr. ANDREAS Ginters / Jüngere Zeit wolvordene
 dem Wohlstande in Teulndorf / und
 die Wohlthat: Fränkische Ordi-
 narius gewesen.
 Ehrenwidigen allezeit loben L. Ginters.
 Calen sich Ehren Tugendbestimmen Beszen
WIRTSCHAFTS gebohrnen Handlerin/
 Des Wohlthätigen Ehrenwidigen und Fürstlichen
 Hr. Georgi Beynartens / wolvordenen Hr. Grafen
 Hans des Königs: 1. Statthalterlasten
 Prater Wirts.
 Wirts den 24. Wehl: 1651. Tages mit ansehnlicher Begleitung
 feyerlich versegnen ward
 Des sonderliche Kite und hohen Ehren
 aus geschicklichen Kite bewirkt und
 beständiger Vererbung best
 verfertigt
 von denen Hr. Bedienung in eigene Klubs-gonff
 genehmigen Beszen.
 Bedruckt zur Anschauung bey Georgi Weverns.

2775

Honori & A. moris
 Testimonia Et Memoranda Postuma
 Ac Nomini famiguentissimo
 VIRI AD MODUM REVERENDI NOBILIS-
 SIMI, CLARISSIMI ET DOCTISSIMI
 DN. JOHANNIS SERPILLII
 ECCLESIE IN LIB. REGIAE, CI-
 vitate Cæsareopolit. Per Annos XXIV. Pasto-
 ris, & Scholæ Inspectoris vigilantissimi, meritif.
 Gml. Ac Venerabilis Cœnobium Pastorum ad infeli-
 ciosam F. Pejus per Annos 234.
 Scnioris diligentissimi &c.
 Qui Die VI. Febr. a O. R. M. DC. LXXIII. Actus sua LXIII
 in hoc miseram velle, beatus, aff. Lactis mundum
 hanc misericordiam in Celsum Patrem ita
 rem. Et in deo Celsitudinis 10. Febr. salutaris
 benedictio.
 E R R E C T A
 A M I C I S E T P A R T I C I P A N T I B U S
 LEUTSCHOWITZ,
 TYPIS, LAURENTII BREVER.

2776

D E O T E R O P T I M A X
 au p l e c c o :
 Læta
 ex accessu de successu,
 omnia,
 q u e
 Ecclesie Leutschoviaz
 Capite suo destituit. iam restituit,
 inducit,
 s u c c e s s o R e
 V I R
 AD MODUM REVERENDUS, CLARISSIMUS,
 partem non minus quam dicitur nomine. iam inde
 ab Anno Sexagesimo nono, hanc
 M. CHRISTOPHORUS
 B E H M
 Theologus ac veridogmatis assertor
 acerrimus
 Hæc,
 digno nota ac munere
 Potentissimum & Symmytliā
 legatus,
 plurimè precibus impetrat,
 vero ac suffragio, quorum interest,
 omnium, hinc
 designat,
 debita, cui
 evocatus.

2777

NEOGAMORUM BIGÆ
 Lectissimæ
 P u i :
 JUVENI VIRO.
 Non minus Doctrina quam Aetorum Famæ
 nomine clari
 DNO ELIÆ LANGIO
 TOTPRONEN.
 Ludi Iglaviani Moderatori per-industria:
 P u i s s i m a , J u v e n i s s i m a V e r g i n i
 FIDEI WINDISCHIANÆ
 V I R I
 Prædici ac Honori
 Dni GEORGI WINDISCH
 incluzæ Reip: Leutsch. Civis ac decem Virorum
 quinq. Decessis fuffragatoris hand postulat
 Filia unice dilectæ:
 Sponsi utriusq. desideratissimi,
 Mater innotum auspicio innotum illam
 Anno Dni M. DC. LXX. die 27. Novemb:
 Honori
 Dicitur ac Dicitur
 A M I C I
 LEUTSCHOWITZ,
 TYPIS, LAURENTII BREVER.

2778

SACRUM EXEQVIALE
 Quo
 Inopinum sed beatissimum Obitum
 V I R I
 TYPICUM REVERENDI, NOBILIS-
 SIMI, CLARISSIMI ET DOCTISSIMI
 DN. JOHANNIS
 SERPILLII
 REGIÆ LIBERÆq. CIVITATIS
 Cæsareopol. in Annos XXXIII. Pastoris
 Dignissimi, Fidelissimi, nec non Contu-
 bentis Nobili in Anno XXI. Senioris Meritif-
 tissimi, Delectatissimi
 Postrid. Nona Februar. a O. R. M. DC. LXXIII.
 Anno LXII. plebs in fira obdormivit, ac
 postid. innotum illam innotum illam
 Celsitudinis
 ANNA INTERDUM FLORIS PASTORIS BREVITATE
 LEUTSCHOWITZ,
 TYPIS, LAURENTII BREVER.

2779

SERPILIANVS HONOS:
 Lugubre in posteros monumentum:
 ab ipso positum sanguine:
 Sobole mestissima:
 hic Ecclesie: iste Reipub: ille Scholæ:
 ac, (quod mortem de amantissimis superat) Cunctis relictis
 partu desiderio omnes:
 Partis, solo dicitur: palorano: vita dicitur, æternum beato:
 quod fupulis, semper cultis.
 DNO. JOHANNI SERPILIO,
 cum multum lugente suorum Ecclesie coetu,
 luget maximam, ab Anno Christi M. DC. LVIII.
 die VI. & XIV. Feb.
 LEUTSCHOWITZ,
 Typis BREVERIANIS.

2780

MVSA SALE VSA
 S u o
 in refrigerium Studiorum,
 per Sirl Canis ardorem,
 [Caro abesto severo.
 Froncaperata tibi est.
 Nobis per te esse jocosis
 J U S T O .
 Per nos
 re vel quocq. itera licetib.]
 Tenia serparnes abusa usula sapienter vrenda.
 Anno
 non omnino, lege (V. I. Jo Jo C. 12 Do
 TORI STEPHANI
 Ludi Leutsch: rem
 moderanti,
 ac sicut,
 ludi quotquot calidæ,
 dicimus,
 Discipulis
 hic atq; ibi, per sua munja,
 patris.
 LEUTSCHOWITZ, TYPIS BREVERIANIS.

2781

GYÖZKODÓ HIT
 a' Testen, e' Világon, Bűnön, Ha-
 lálón, Poklon és Káthozaton,
CHRISTUSNAK
ISTEN JOBJARA
 ŰLESEBŐL

Prédicátiót a' Sáros Pataki Ecclesiában, Sz.
 Marc utolli Réfécenec, Rend szerént-vaig
 magyarszabanc alkalmato Gágával,
 23 Junii 1658-ben




PATAKON, Nyomtatott Sáros Patakon 1658-ben

2793

Istenhez-vaig az
MEGTERES.
 avagy
 Szent és Isteni igaz
M O D,
 Mint kellven a' bűnben heverőnce,
 életet Isten kíványságra ferezni meg-jobbé-
 tani, az őiet magabonogesteln.

Prédicátiót a' Sáros Pataki Ecclesiában,
 1 Augsti. 1657-ben.

MEDGYESI PAL álul.




Nyomtatott Sáros Patakon 1658-ben

2794

LITURGIA
SACRÆ COENÆ.
 Az az:
**UR VACSORAJA-
 NAK KI-OSZTASA-**
 ban-vaig Rend és Cse-
 lekedet.

Melyben meggyezzenek a' Tiflón
 innen levő Egyházi Szent Társá-
 gnak a' Sáros Pataki Ecclesiában, Sz.
 Marc utolli Réfécenec, Rend szerént-vaig
 magyarszabanc alkalmato Gágával,
 23 Junii 1658-ben.



Nyomtatott Sáros Patakon, ROVNYAI
 JÁNOS álul.

2795

Sok
JAJJKBAN,
 s' bínáton szível ejett könyhullatá-
 sokban meitli, és feneklet,
 facsány 1722

MAGYAROKNAK,
 egy-néhány kértel
S I R A I M I.
 Melyeket teresitc vélt, az utolban el-mul-
 nyitca. Allenc, de mindenec felett, istáji
 cfarenszobell, s' istál fogva való, meg-
 becseüheresien. Készültül,
 s' Romlás.

MEDGYESI PAL írta.



Nyomtatott S Patakon 1658-ben
 ROVNYAI JÁNOS.

2796


DISPUTATIO PHILOSOPHICA
 DE
PRINCIPIO PHILOSO-
PHANDI,
 Quam
 Divini Num. nit subsidio facta
 Sub Præsido
 Viri Clarissimi D. JOHANNIS POSAHÁZI
 Philosophiæ Doctoris, ejusdemq; facultatis in Illu-
 stri Schola Sáros-Patakini Profelloris úfent-
 fimi, publicè venturidam proponit
PETRUS KÖRMENDI p. i. Illust. Scholæ Senior.
 Ad diem 22. Junii, horæ 4. vesp. facta.



PATAKINI.
 Apud Johanneum Rovnyai, M. DC. LVIII.

2797


DISPUTATIO PHILOSOPHICA
 De
REGULIS PHILOSO-
PHANDI
 Quam annuente Deo Triuno
 SUB PRÆSIDIO
 Clarissimi Viri Domini Johannis Posaházi,
 Philosophiæ Doctoris, ejusdemque in Inclita
 Sáros-Patakini Scholæ Professoris indefecti
 Publico exornati subijcit
THOMAS F. TSEKEINUS.
 Ad diem 29. Julii horæ 4. vesp. facta.



PATAKINI,
 Apud Johanneum Rovnyai, Anno clō 16 LVIII.

2798

DISPUTATIO PHILOSOPHICA
 DE
TERRITORIO PHIL-
OSOPHANDI
 Quam
 DEO DUCE
 SUB PRÆSIDIO
 Clarissimi Doctissimiq; Viri D. JOHANNIS
 POSAHÁZI, Philosophiæ Doctoris, ejusdemq;
 Facultatis in Illustri Scholâ Sáros-Patakini
 Profelloris indefecti, Publico exor-
 nati submittit
ANDREAS B. GYÖNGYÖSI p. e. Scholæ
 profellor Senior.
 Ad diem 21. Augusti horæ 4. vesp. facta.



PATAKINI.
 Apud Johanneum Rovnyai, Anno clō 16 LVIII.

2799

VEZERLÉS
 UT

1722



PATAKON,
 Nyomtatott Sáros Patakon 1722-ben

2800

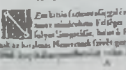
ACATIUS BARCSAI
DE GRADAT. PRINCEPS

1722

PARTICVL. DOMINO.

PRÆFATIO

1722



PATAKON,
 Nyomtatott Sáros Patakon 1722-ben

2801

Hymenæis Solemnibus
VIRI REVERENDI DOCTISSIMI
DN. PAULIKRAY
 ECCLESIAE SCLAVONICAE BARTHPHEN
 Diaconi dignissimi in dultali
S P O N S I
 ET
PUDICISSIMAE VIRGINIS
ELISABETÆ
 PRUDENTISSIMI ac CIR-
 CUMSPICUI
DN. JACOBI KLÖSZ
 REIPUBLICAE BARTHPHENSIS
 Judicis dignissimi, gravissimi
FILII UNICE DILECTI
S P O N S I
 Sponsæ Tibi Elisebeth Celis MoDuffa, Venia,
 & CIOLA BARTHPHENSIS
 CONSENSU ET RAT.

Vota
 NUPTIÆ AMPLISSIMAE
VIRI REVERENDI DOCTISSIMI
DN. PAULIKRAY
 FATI DIVINO ECCLESIAE SCLAVORUM
 apud Baripheni Diaconi Dignissimi,
 vigiliatissimo
S P O N S I
 ET
LECTISSIMAE PUDICISSIMAE
VIRGINIS
ELISABETÆ
VIRI AMPLISSIMI CONSULTIS-
SIMI
DN. JACOBI KLÖSZ
 REIPUBLICAE BARTHPHENSIS
 gravissimi meritissimi Judicis
FILII UNICE DILECTI
S P O N S I
 Sponsæ Tibi Elisebeth Celis MoDuffa, Venia,
 & CIOLA BARTHPHENSIS
 CONSENSU ET RAT.

KALENDARIOM
 Kristus Urunk születése után
M. DC. LX.
 szerkesztette: *széchy lehelty*, azaz
széchy lehelty, 344. számú felelős igazgató.
széchy lehelty
KERNER LUDW. A. L. L. & Philo-
 Bokal. Stal.
FRÄCHLER VID. Alenburi, Mathematicus
 neve alsó világnak igazgató.
széchy lehelty

 Aulicizás helyen nyomtatott.

2815

2816

2817

LOGIS
 DISPUTATIO
 DE
 CONFIRMATIONE SECLII
 A
M. MARTINO ALBRICHIO
 Autore Gymnasii system.
 Publicè defendendam suscepto.
 VINDOBONÆ
 ANNO MDCLXIX.

DISPUTATIO
 DE
 CONFIRMATIONE SECLII
 A
M. MARTINO ALBRICHIO
 Autore Gymnasii system.
 Publicè defendendam suscepto.
 VINDOBONÆ
 ANNO MDCLXIX.

gen alle nach die Keye im Untergang dar
 bin die die O von an gehet. Vermuthet als
 so etwa einen anstet / de h freuchbahren
 Anfang dieser Herbst / sol. des denien auch
 weiterhin die konsteltion. In dem Octo-
 ber, & 2ten November bringen bald kalte
 Kälte / auch die 1ten Novemb. Frost /
 aber die letzte Helfte bessehen / yete auch 3
 December, dearen noch zimlich beuchung
 Wetter zur Verwahrung der Weinberge.
 Wetter der Al mädige / deme wir alle
 heimstellen wollen / wolle das Wetter also
 verkehren und geben / daß wir seinen reichen
 Segen auch in diesem Jahr mit Schanz-
 gang mögen erlangen und erfahren / umb
 Jesu Christi willen ! Amen
Vom Finsternissen
 In diesem 1660. Jahr werden 4. Sin-
 derstünd geschicht. 1. an der 1. und 2.

2818

2819

2822

QUOD AUTOR CONIUGII COELITUS SE-
 GUNDET & AUSPICATUM ESSE
 JUREAT
 Vir Clariss. ac Literatissimus
DN. M. MARTINVS
ALBRICHIVS
 Medicus, p. c. Sedor Scholæ Romanensis
 Adlectus.
 Formid. & S. O. S. U. S.
 C. H. E. L.
 Ledissima momentaque probate Spectati-
 ma Ferdina
S A R A,
 Menestissimi quondam & Integerrimi
DN. IOHANNIS Cresselæ
 Civis & Partiti Comensis honoratissimi ac
 florentissimi Relictæ Viduæ.
S P O N S A
 Sacra Nuptiarum
 Fructo omne & gloriam eius celebrabam.
 prid. Claudi Divino
 M. DC. LXX.
 Quibus
FAVTORES & AMICI HONORIS AMOBIS
 & decessu dilectissimi viri
 Ex animo supplicabam.
CURONÆ
 Apud Michas iam liberatissimo, p. c. Andrea Curon-fan.
 1660. Decembri.

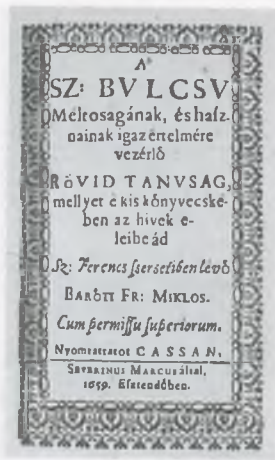
TÆDÆ
 Sponsæ Tibi Elisebeth Celis MoDuffa, Venia,
 & CIOLA BARTHPHENSIS
 CONSENSU ET RAT.
DN. M. MARTINI
ALBRICHI
 Redoris Gymnasii Comensis emicentissimi,
 solentissimi
S P O N S I,
 et de
 Femine honestissimæ
S A R Æ,
 Viri quondam egregii
DN. IOHANNIS Cresselæ,
 Concilii ubi pagate integerrimi, Viduæ,
S P O N S A
 secundæ Calendæ Decembris solitè celebranda
 postquam amicitia & abhorrentia magis bon-
 nitia Civis prima dilectissima
A C C E N S A,
 Anno M. DC. LXX.
CURONÆ
 Claudi Divino, p. c. Andrea Curon-fan.
 1660. Decembri.

Amor,
 felicissimum Amorem
 REVERENDI & DOCTISSIMI
DN. GEORGI
Bücher / V. D. M.
 Castissimam Virginem,
ANNAM MARIAM
LINKIANAM
 In Tori societatem 14. Julii,
 Anno clæ Ioc Lxx. sibi
 attulisset,
 professorem
AMIC
CASSOVIAE,
 Pizjo MARCI SEVERINI,

2823

2824

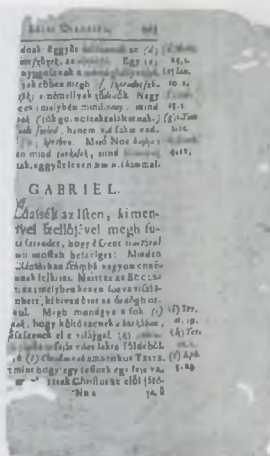
2826



2827



2829



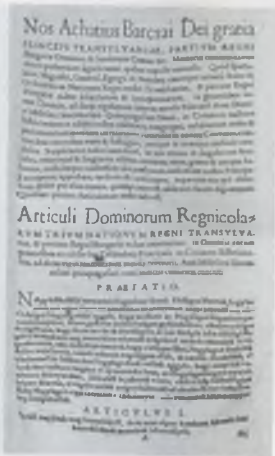
2830



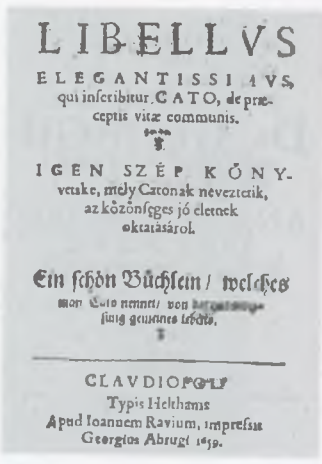
2831



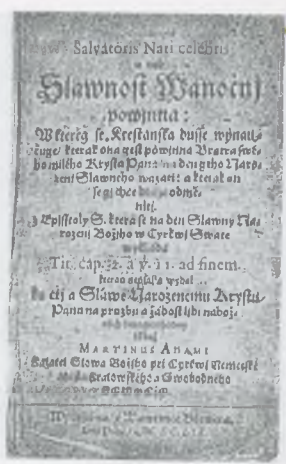
2832



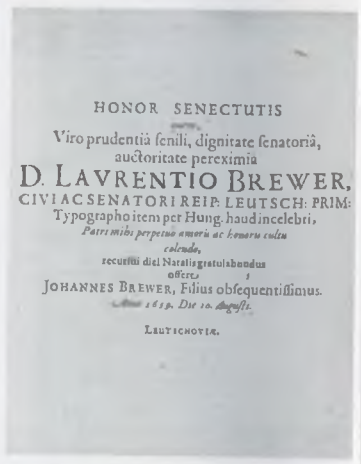
2836



2837



2841



2843

Cupressus Funerea
*In sepulchrum bellum acrius BOHEMIANI. Superiori officio ergo
 postea a trophaeo huius personae.*
 O P O

Quis sit dolendae Melpomene modus
 Sortis sinistae? praecipue lugubres
 In fata canus tristis iosec
 Luctationis lociare chordis.
 Tecum sorores & reliquas cie
 planctum frequentem: laetificis quies
 Indicta pletris tristis mucee
 Castalliam resonare suprem:
 Non sucta volui calle crystallino
 sonora late lymphis Agamempidos
 saltare pergat, turbulenta
 Calce tuo Sonipes feratur:
 Hic, quo dolemus Castalis est tuus
 Sensus doloris: saeva quod Atropos
 Parricium Decus colendum
 Infidius rapuit BOHEMIUM.
 An fallor? ipso hoc Bennis & facta
 Hopes Sionis tangere Tu magis
 Afficta fato? heu! veritatem l
 proh! gemitus lacrymazq; produnt
 Huc ergo taxos funereas dare,
 huc O Cupressi parcite brachia!
 Suosq; delubrum ubiq; quaq;
 Flamme nunc viduum sepiete.

2922

JOHANNIS SCHARPII,
 Theol. D. & Prof. P. Witte-
 bergensis, Senioris, & Pira-
 postii

**MANVALE
 LOGICVM,**
 Ex Aristotele, & Philip. Mel-
 anchthone, Communi Germaniae
 Praeceptoris in coinnatum, ut
 post Log. praecipua propriisq; sponum
 verbis proponuntur.
Editio Officium
 Auditor & emendatio.
CUM PRÆFATIONE
Adversus Cavillos & Crimina Ca-
lamulatorum & Novitatorum
heditiorum.

LEUTSCHOVIE,
 Typo & Sumptibus LEONARDI BRESLAE,
 Anno M. DC. LX.

2923

**SENECA
 CHRISTIANUS;**
 Id est
**FLORES
 CHRISTIANI.**
 Ex Annoti Senecæ Epi-
 stolis collecti, & in 38. Ca-
 pitula digesti.

Permissu Superiorum
 editi Lucernæ Anno
 1645,
 apud Davidem Haurit.
 Nunc de novo recubi
LEUTSCHOVIE
 Typo BRESLAVIENSIS.
 1660.

2924

TRISTE MINISTERIUM
 quod Funus erit repocit
 U X I

*Virtute Clari: Pivitate gravi: Doctrinae generi:
 Memorie incomparabilis: Aetatis in fausto:
 Famae magnae: Viri acerbiter*

**DNI CHRISTO
 PHORI BOHEMI,**
 PHIL: SACR: MAGISTR: FRI:
 Ecclesie Leutisch: popululima Austriale palmarum, Gymnasij
 Inspectoris ac digestissimi sic & Vigilantissimi,
 Theologi dani, atq; foris celeberrimi
 Pivitate & Promotio nostri Patri ad inha suspiciorum
 Anno XXXIII. O. quinquagesimo. festissimo. Die Septuagesima
 Aetate Christiana ac triumphosissima
 XI. Kal. Aprilis in Domina hinc vult fuisse

*Ue kalenda in Ecclesia et in sepulchris eam hinc
 fignatissima spubi
 Perennitatis ipse quos - fidei fignatissima
 Relictum*
 ab
 Gymnasij eiusdem Praeceptoribus.

per dies quatuor
ECC: LXX: AN: MVM: XV: AN: MVM: q: Va Corp: V:
 ad dnm
 ubi astra nitenti est prae illis parat.

LEUTSCHOVIE Typis Laurentii Breveii.

2925

**Ujes O
 KALENDA
 RIOM,**
 Christus Urunk szüle-
 telse után való
 1 6 6 1.
 Esztendő.

*Uj helyes magyar és
 delly Országgra. és egy hely se-
 széd hely k e kalendraz.*

Neubarth Christoph
 Theologus et Astrologus.

I. Bisen. Rever. L. B. mea astra.

2926

NOTA NUPITALIA
 seu et
 Beneficentiae et pietatis gratia
 Deo in jurem Plac. Anglobonem Antonium,
 sig. Alberti deponens

**Dem Altes: Ehrenstellen und Verordnungen
 Herrn MAGNO Steinert,**
 Verordneten Bürger und Handelsmann/ in der Königl:
 Frey-Stadt Leutisch/ in Ober-Österreich.

Der Ehren- und Ehrentitel
Stungsraten CAI HARINÆ,
 Dignit. Altes: Ehrenstellen: Großschlichter
 und Wärdiger
 Herrn Laurentii Strauss/
 Des Jansen Kuchls, Verordneten in der Frey-Stadt
 in gebührender Weise Frey-Stadt
 Leutisch/

Wirden bey dem Herrn
 des Königl. Reichs-Raths: in Wien den 16. Augusti 1661. dem 24.
 des 1660. Jahres unterschrieben und bekräftet.

Zu seinem Gedächtnis: In dieser Stadt und gemeinen Rath
 unterschrieben und mit dem Wapen bekräftet:
 Gedruckt in dem Frey-Stadt Leutisch/ und in der Stadt
 bey dem Wapen der Frey-Stadt.

2927

DECRETVM
 Litterarum et scientiarum
 Universitatis Leutischensis
 in hunc tenorem

**MAGYAR TUDOMÁNYI
 CSÉVÉRSÉG,**
 A LEUTSCHÉNYI
 UNIVERSITÁS
 A HATÁROZATI

Leutisch, den 10. April 1661.

2928

Trefflicher und selbiger
 und dinsten leben
 speurer und treuer Leiber Jesu Christi

hochbetriben Reichsbürgernuß/
 und
**Wohlfürwürdigem Vordachtbahren/
 und Wohlthätigem Herrnen/
 M. CHRISTOPHO-
 RI Böhms/
 bisher so gewesen treu wachsamem Pflichterens der
 dinsten V. Kirchen der Königl. böhm. steyern
 Statt Leutisch/ und des
 Gymnasij Leutisch/ etc.**

Der hochbetriben Wirtsh und Kinder/
 und
 Weistreichem Ritters und Bittels
 etc. bat
 Luc. v. vorgeschickel
 am Erdenndamstag des Jahres 1660.
 M. HIASO ZAVI 1660. bei schwartzem Rindem
 Atsch-Diacocon.

Gedruckt in Leutisch/ bey Lorenz Brimann.
 1660. 1661.

2929

YUNTER

1. Michaelen Markt	11. 28. 10.
2. Michaelen Markt	11. 28. 10.
3. Michaelen Markt	11. 28. 10.
4. Michaelen Markt	11. 28. 10.
5. Michaelen Markt	11. 28. 10.
6. Michaelen Markt	11. 28. 10.
7. Michaelen Markt	11. 28. 10.
8. Michaelen Markt	11. 28. 10.
9. Michaelen Markt	11. 28. 10.
10. Michaelen Markt	11. 28. 10.
11. Michaelen Markt	11. 28. 10.
12. Michaelen Markt	11. 28. 10.
13. Michaelen Markt	11. 28. 10.
14. Michaelen Markt	11. 28. 10.
15. Michaelen Markt	11. 28. 10.
16. Michaelen Markt	11. 28. 10.
17. Michaelen Markt	11. 28. 10.
18. Michaelen Markt	11. 28. 10.
19. Michaelen Markt	11. 28. 10.
20. Michaelen Markt	11. 28. 10.
21. Michaelen Markt	11. 28. 10.
22. Michaelen Markt	11. 28. 10.
23. Michaelen Markt	11. 28. 10.
24. Michaelen Markt	11. 28. 10.
25. Michaelen Markt	11. 28. 10.
26. Michaelen Markt	11. 28. 10.
27. Michaelen Markt	11. 28. 10.
28. Michaelen Markt	11. 28. 10.
29. Michaelen Markt	11. 28. 10.
30. Michaelen Markt	11. 28. 10.

2930

**Magyarok
HATODIK
JAJJA.**

Melleye romlott Nép, zokogja máris
MDC L V IIII évf. indobéli, egy feleli *Tasár Okmány*
személye szentén *Evangelii*, szentimán sok Ezereket, Tö-
rdöket, Tattarai, Kozákai, és a kei Oltai Vándorai
más feleli *Fu Eszereknek Conspirationis* által, hálaul nagy
szokással dühök indulatbólvaló idős úrteket, ször-
nyű égetteket, diókieket, árcoktatásokat, és ször-
nyű rábilkos. A mikor *Baro, Judaeus, Karas, Helyi, La-
gyfal* etc. el foglaltan, Tördöket vaktak meg: Szár-
csai Rabszólóber vireszek el: *penh* hallatlan,
és el-vitérelesen fárczáli véretek: törvé-
nyes Eszedelméidus el-rekelésen.

Sírtem 4. p. 4.
*Felhős vesztési előidéző, hogy általán meanyon-
imádják.*

MEDGYESI PALITA, és biroyon Predicatiookban
foglaltan predikálotta, egyöt is másf. is: leg-
főbbépen a Sáros-Pataki Ecclesiában
1634. é. és 1639. d. ikben.

Nyomatosa S. Patkós. 1634.
ROINYAI JANO

2941

Az Isten-ember Jésus Christusnak
személye feleli igazán éterő
Tanítóknak,
**VALASZ-TE-
TELEK;**

*Meltyben az igaz és Keresztényi tudomány
előrefogásán-estének: és az Értelmekhez a
félvaló intések: a 2. Irásnak egyen-mer-
sekre vonatattik.*

Irattartott,
SZALOCZI MIHALY, Szió-Szent-
Péteri Szent Gyútkeret mérnat-
lan Leiki-Párfatorzáltal.

Aktor. 18. v. 9.
Nefely, hanem felely, és me halgasi.
1. Pet. 3. v. 13.
*A mindenkoron készek legyetek meg felely
nagy előzeteséggel és becsülettel a szentek, a
kik felely-ármagának vannak: a ti bennetkival
reményesétek.*


SÁROS PATAKON,
Nyomatosa ROINYAI JANO MDC LX.

2942

*Famula Linguarum
Referatze Auteze*
VESTIBULUM,

Primus ad Latinum aditus Tyren-
culis paratur: i
*Cum viribus interlineari Germa-
nica, Ungarica,
Editione.*

JONAN-AMOSO GOMENIO.



Excusum CIBINII,
Per CHRISTOPHORUM HILDEBRANDUM

2944

3. n. 3.
Bebeth
In gefährlichen Zeiten/
Absonderlich
Wider den Türcken
gestellt.
Im Jahr 1660.

Unmächtigen Ditt / *Syr. 38. 1*
Barmherziger E. *Luc. 6. 36.*
wiger Väter / *1. Pet. 3. 6.*
wir
deine Kinder müssen alle
bekennen / daß du große
Ding an uns gethan hast /
auch noch biß auff diese
Stunde viel Gutes aus
Eraden uns erwiesst an
Seel / Leib / Gut und Eh-
re.
Denn da wird dein heil-
liges Wort rein und lau-
ren.

2945

Pestes Alexica
Lues pestiferæ
Von der heiligen
Angehenden vnd graß
Pestilene
1660 sten
sich für sola
bewahren sol-
neiret worden
ne aufhalten, doch g

2946

DISSERTATIO SCHOLASTICA
DE
**PROPOSI-
TIONIBUS PER-
SONALIBUS IN CHRISTO.**

JESU Christi nomine dirigente
ad disputandum publicè proposita.

PRÆSIDE
PAULO BELLO
BRADENO Directori Gymnasij
Evang. Trenchinij.

Respondente
ANDREA HLBOKY
Trenchinijano.

Ad diem 29 Januarij.
TRENCHINI, Anno. M. DC. LX.

2947

Exercitium Theologicum
**NATURA
RELATIONUM
PERSONALIUM SACRO SANCTÆ
TRINITATIS.**

Quod Deo annote sub Præsido
et cæsura.

M. ELIÆ Kreichel
Reactoris Scholæ Novifolienfis Præcepto-
ria sui fidelissimi.

Publicæ Mentationis exposit
GEORGII GOBIUS, Turaitzenis,
Toti Hungariz, p. t. studiosus
Lycæi quædam.

Anno M. DC. LX. pridie Calenda-
rum Majj.

2949

de pohádly
Duchovný / nebo
Duch w podobnosti
pocedí: Anobry Ducha sa-
ntého, a Odpovědí fratri-
ní / a Všem Duchovním
ho a Dlehoého Jásona utrané-
a Nemecké Kiti na Listu
preložit.

D. tobrt panit
Kněze Danyele Lóbrý
na Novoměstského, hově assí-
ho Aljista / toho tosa Bazarale Gilos
w Bozho w Libochovic nad
Lobem.

Nemí pal inová upřesí-
ní, w Krambuz / Rata Týllovna,
M. DC. LX.

2950

DE
**PROPOSI-
TIONIBUS PER-
SONALIBUS IN CHRISTO.**

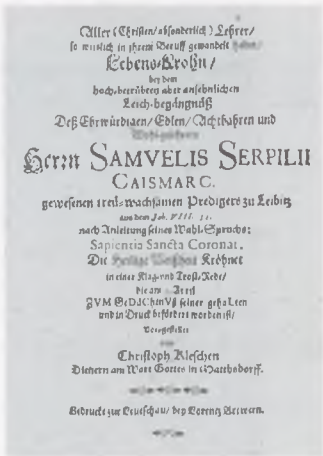
JESU Christi nomine dirigente
ad disputandum publicè proposita.

PRÆSIDE
PAULO BELLO
BRADENO Directori Gymnasij
Evang. Trenchinij.

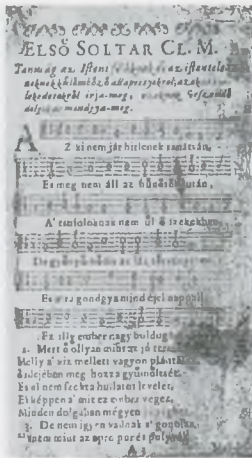
Respondente
ANDREA HLBOKY
Trenchinijano.

Ad diem 29 Januarij.
TRENCHINI, Anno. M. DC. LX.

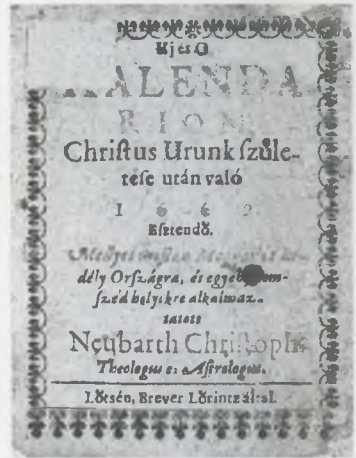
2951



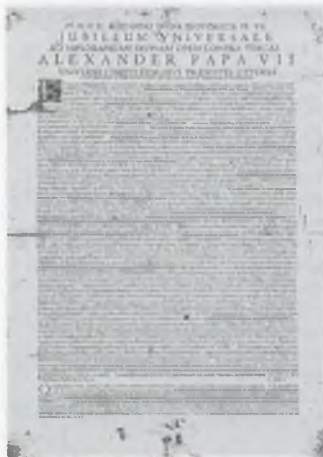
2987



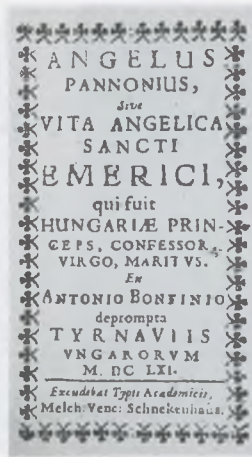
2988



2990



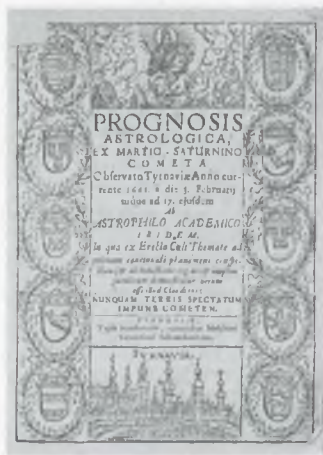
2991



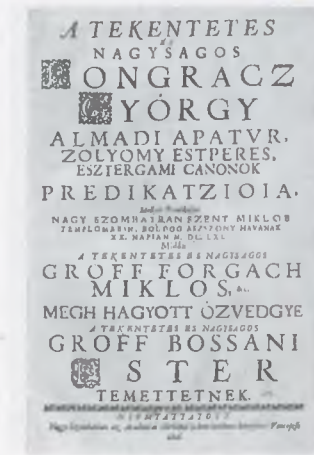
2992



2993



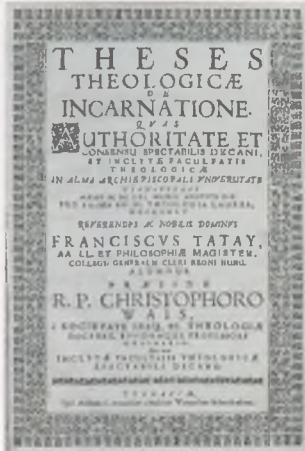
2995



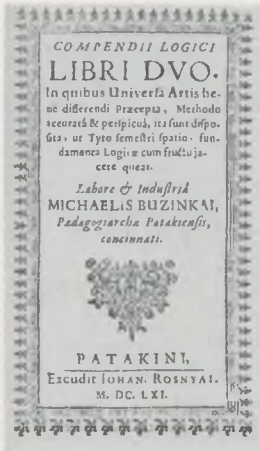
2996



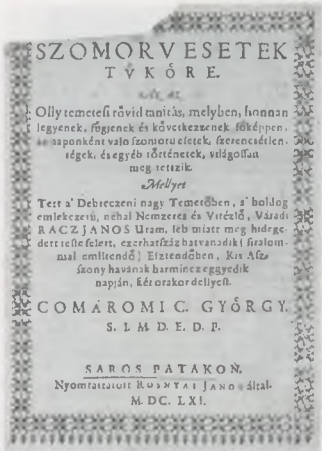
2997



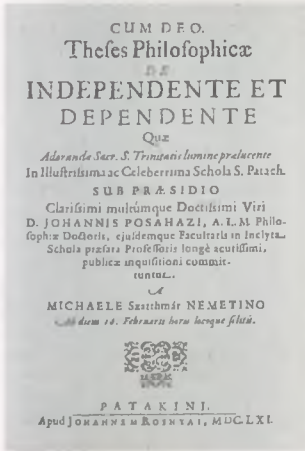
2999



3000



3002



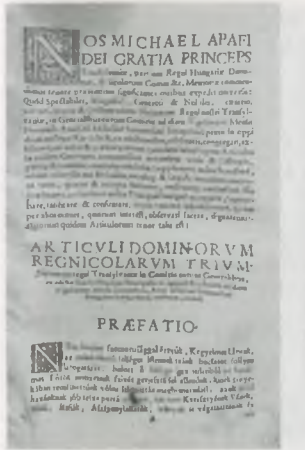
3004



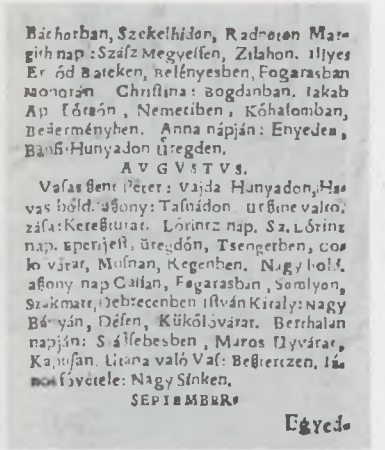
3005



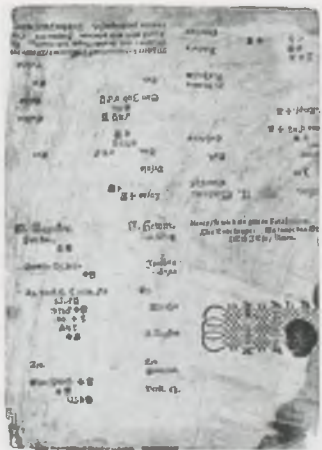
3006



3007



3008



3009

Ein schön andächtiger
Seberth /
 Wider den
Türcken /
 vnd seinen Anhang /
 vnd die schädliche vnd grassir-
 rende Seuche der
Pestilentz /
 Als SEIN die Heyden freyenlich / etc.
 sich pfunden werden: Im Eben-
 Ach SEIN von Himmel sich darcin / etc.
 Ob die der Fülle nicht bey vns halt.
 Ein ander schön Buch: d.
Leib
 Wenn wirs dann vnser Ausbruch
 seyn: soll wirs sollen kommen in 16.
 In 1617 in 1618 in 1619.

Seerman, Stadt in Eisenbüren /

3010

D. O. M. A.
 DISPUTATIO PHYSICA
 ANTI PA
 THIA
 inter Ovem, Lupum & Hominem.
 Quam
 Disputavit favente Nuntiae
 in
 Lyceo Carponensi.
 Praeside Johanne Dilligiano
 Collegio sibi
 P R E S I D E
M. TIMOTHEUS
 G R E G O R I U S
 N I C C E A T O R O T A R I D E
 S Z A S E N. H U N G A R O.
 D. M A R T I I.
 A N N O. M. D C. L X I.

3012

Panegyricus
 in obitum
 P. I. REVERENDI & CLARISSIMI
 VIRI
D. JOHANNIS
INSTITORIS
 PASTORIS SLAVO-
 NICÆ ECCLESIAE
 Carponensis &c.
 Scripsit
 à
MICHAELE IN-
STITORIS Scholæ Malchoviensis
 Patris Rectore, Fratris autem
 suo Germano.
 N. P. M. D. C. L. X. I. P. I. V. S.
 Typis, TRENCHINI, hycodemii Opp.

3013

Qua res bene variat!
 EX
 ANTHROPOLOGIA
 De
PRINCIPIIS
NOBISCUM NATIS,
 in Celeberrima Electorali ad Albiæ Aca-
 demia.
 SUB PRÆSIDIO
 V I R I
 Clarissimi aique Doctissimi
DN. M. ESAÏE VICCII,
 publicæ placitæque Philosphantiam
 dignissimi profectus
 AUTOR & RESPONDENS
JOHANNES FRIDELIUS
 Sempronio Hungarus.
 Die 25. Septemb. A. O. R. 1615 L. X I.
 In auditorio minor.
 WITTEBERG. M. D. C. L. X I. MATHILÆ
 HENCKELII

3015


Q. O. E. V.
 VITA HOMINIS
 Disputatio VI.
 ANTIPLACENTIANAM
 in Academiâ Witebergensi
 Disputata publicè exponens
M. SAMUEL HENTSCHEL
 Facult. Phil. Adp.
 RESPONDENS
JOHANNES BREUVER,
 Leutschovienſis Hungarus.
 Ad d. Martii. 1615.
 hincdemii Oppid. Saxon.
 Typis JOHANNIS BORKARDI.

3016

EVANGE-
 LIOMOK
 ES
 EPISTOLAK,
 MELLYEKET
 cztendő által olvashat
 az Anya-istent egyháza
 Romai rend-ferent Valárs-
 pokon, Iosepeken, és Bólyben
 minden nap á Kalendariu-
 mal; és Karáchonyi's Hu-
 svari Entekkel.

 NYOMTATTA BECSZÉN,
 D. C. L. X I. F. szentlőben,
 KÖRNER JAKAB JÁNOS.

3019

DISPUTATIO THEOLOGICA
 DE
PESTE a ET V S R E M E D I I S.
 Quam
 Divino prælucente numine
 SUB PRÆSIDIO
 Clarissimi ac Doctissimi Viri
D. GEORGIJ MARTONFALVY,
 J. S. Theologie Docturis solertissimi ejusdemq.
 Facultatis in Ill. Lyceo Debr. Professoris
 dignissimi.
 Publicæ dignificationis subiecti
ANDREAS K. DERRECINIUS
 Ad dicā & Apr. loco. hontig pizess

 D E R R E C I N I
 Expressit per GEORGIUM KARANCZI. M. DC. L. XXX.

3023

AZ OLFASOHOZ.
 Ne ittlyed kegyes Olvado, hogy ez his
 szent, magam hincszabol, vagy mu-
 togalliból, (ha ilyen tud) izean volna
 hanem ittenditkeghez a telebazsion
 hoz valo buzo indulatombol, annak jász-
 is, a Tuzsiam Bencet, mellyet illen recam
 bizott. Tudón, ezt valo hivatalomat,
 azaz Talentomat Bolgákhöz idit, be-
 rezes Bencet. Az 19 13: Ke-
 retyesek meg meg jász Meg gondol-
 van szoboz a szit, hogy szoboz valo
 indulatomat, illen jo ne-
 ven vöbi a, Cr. 8 13. Ne rá
 galmasd azit, he
 kélyt iluzem, ha
 vettik, ely ve-
 le
 Legy egészen,
 EKUS
 A 4

3024

BEKESEGES TVRBS
 ÖSZTÖNE
 Oly remeletté rövid tanítás, melyben, hogy minden
 nevel nevezendő keferes állapokiban, istiv bu-
 gyalzo tanmuralagokban, és teibet nyomorult
 görben, minden keferlyennek beleges szö-
 nek szelles lenni, rövideden, vilgollon, és ha-
 hozokppen a' fecet irasbol meg
 muogattatik.
 Mellyet szit
 Az Becsülletes, Kegezes, illen szit Fesfulnak, BE-
 SZERMEYI MIHALY DEAK Uramnak,
 Geceles hízes carfának, BÖR KATA A szonnak,
 nesz hidededen tesse el takaritalakort, a' Debrece-
 ni nagy Temetőben, huzat hat ledá hat-
 van egykedik elzendenőben,
 Boldog Állszony havi-
 nak. io. napján.
COMAROMI C. GYÖRGY.
 S. I. M. D. E. D. P.
 DEBRECZENBEN
 KARANCZI R. P. GYÖRGY. ÁLL. M. D. C. L. XXX.

3026

DISPUTATIO THEOLOGICA
DE
PRESBYTERIO
QUAM

Divinè aspirante Clementiâ

D. GEORGIÛ MARCONFALVI
Sacri S. Theologiæ Doctoris, et Collegiique
Scolasticus in Ill. Schola Debrecina
Professoris hâbitissimi.

Publicè examinandum proposuit
MICHAEL S. THALMAI P. R. M. S. S. S. S.
Ad diem 4. Junii, h. r. s. h. o. c. o. n. f. e. r. e. t. u. r.
s. T. o. 4. 10.

Ne nulligen de rebus quod dicitur est nisi per prophetiam cum
apostolice veritate congruat.



DEBRECENI
Apud Georgium B. KARACSI ANNO 1861.

3027

OSTIVM
ATRIVM
NATVRÆ,
ICHOGRAPHICE DE-
LINEATVM
id est

FVNDAMENTA INTER-
PRETATIONIS & ADMINI-
STRATIONIS NATVRÆ
GENERALIA,

Et
MVNDO ac SCRIP-
TVRIS jacta:
ANNO quo
ATRIVM NatVRÆ GeoFragario
Deregebat
M. JOHANNES BAYER TYCEI
EPERENSIS R. C. IOR.

CASSAN. in typis impress.
Typis MARCI SEVERINI 1862.

3028

A jo emlékezetti; igyenes lelki-ilméretis;
Néhai Nemzetes
VDVARHELYI GYÖRGY
Vramnak;

A' ízeip hírel nével ékes. s. Tekintetes, Nemes
A B A V J A R. megyének Kegyes éterü V I C E I
S P A N Y A -nak; igaz Haza Fiának; a' C A S S A I
Kecelvényén Reformata Zeclésiának édes Attya helyét
valo Fő Tjlesztőnek &c. özegegytze maradó
Szereimes Házas Társának; íltene-álize-
lő-s kerész Nemzetes

KVN MARIA
Alzonyomnak;

A' Vigazalásnak ílteneál erős lelker, házasos írté-
nek lelki bűntes; még ez éthen ílteneál házasot két
ízeip Gyermeknek, a' nagy Vt akarattya írteneál valo
életer; végre penig mind ezé nek mienyes ízeip
Eget; kérs; kíván ílteneál; mien ílteneál
Patrona Alzonyának, édesível
együtt. C. I.

CASSAN.
Nyomatott: SEVERINUS MARCUS Állal 1862. évi.

3030

REGGELI KÖNYÖRGES.

Örök mindenható igaz felsé-
ges, és véghetetlen kegyel-
mű szent ísten, mi Vrnuc Ictus
Christusnak, es őhenne minden
keresztényeknek, ugy-mint fog-
adott fiának dicsőség s, és
áegyhelyes Attya! tégedet dicsi-
rünk, tégedet áldunk és tenéked
velyes íziveinkből nagy halakat
adunk: hogy minker ez elmult
szakának letéségében megó-
rított ísten oltalmaztál, a mi
nyugovohelyeink körhnyúl jelen
voltál, és mi reánk ellenségesen
törékedd Pokolbéli ördögök zá-
rul jártattad; hogy mindé vezé-
delmekül,
A

3032

Kisfied Gyermeknevevaló
CATECHISMVS.
Az az:
Kövid Kérdésec es Felele-
tec által valo
TANITAS.

A' Keresztvényi Hitrec fő Aga-
zatírol.
Melly irattatott...
SIDERIUS JANOS
által.

Melly penig írtóbban ízeip írtóbban írtó-
bítottatott.



CASSAN.

Nyomatata SEVERINUS MARCUS
ANNO. M. DC. LXII.

3033

SZENT DAVID PROFE-
tának ékes rythmúsi
SOLTARIVAL,
Es
A' Soltárokból írtécsíttetett,
DITSIRE
TEKKELJ;
S' egyéb írténes
ENEKBEKFL és HYMNU
fokk il tellyes
Könyv.
Ezek után vadnak egyvénhány áhi-
tatos IMADASOK.
Mellyket mostan írtóbban
bítottatott;
CASSAN,
SEVERINUS MARCUS,
1862. ébenedőben.

3034

ORATIO
IN FVNERE
Excellentissimi Comitis ac Domini,
GEORGIÛ DRVGETH
DE HOMONNA.

Supremi ac Perpetui de Vngh: Partium Re-
gni Hungariæ Superiorum

GENERALIS

Sacræ Cæsaræ Regiæque Majestatis Con-
siliarii, Camerarii &c.

Habita

In Basilica Vngvariensis inter communes
ob præmaturam mortem, Patris ludus

R. P. Stephano Tarnóczy Societatis Iesu A. A.
& Philosophiæ Doctore, ac etiam dem in Vniuer-
sitate Californiensi Professore.
XXX. Januarii M. DC. LXII.

CASSOVIÆ.

Typis MARCI SEVERINI
ANNO 1862.

3035

nyugovohelyeink körhnyúl jelen
voltál, és mi reánk ellenségesen
törékedd Pokolbéli ördögök zá-
rul jártattad; hogy mindé vezé-
delmekül,
A

3035A

SACRUM ESTO!
Auspiciis Sanctissimæ Nuptiæ
Quæ
REVERENDIS atq; DOCTISSIMIS
PARENTIBUS
DN̄ JOHANNES
WAGNER
Leybicus Ecclesiæ Diaconus
Sponsus
Pudicissimæ laudæ ornatissimæ
Sponsæ
CATHARINÆ VITIN
quondam
Bretæ ecclesiasticæ Nobilis Viræ
MORTVÆ REVERENS DOCTISSIMÆ
DN̄ SAMUELIS SERPILLI DIACONI
Ecclesiæ Leybicus
decessit Pridie
Sponsæ
Anno Christi, M. DC. LXII. d. 19. Febr.
Sponsæ obitus advenit,
&c
Amica Amicorum bene complentibus Mōs
Mortis, Amicis & Hæereditariis
coratur.
Lençhesia, Typis Laurentij Breveri.

3037

SPECVLVM
PHYSIOGNO-
MICUM,
IN QVO
Et
NOTIS ET SIGNIS
EXTERNIS
HYMANI CORPORIS
EXHIBETUR,
 Quid probabiliter Affectuum
 vel Ductuum, Geniorum vel Inge-
 niorum, Propensionum vel Affectio-
 num, Longitudinis vel Brevitatis
 Vitae in quibuslibet hominibus
 internè lateat!
OPERA ET STYDIO
ASTROPHILI
TYRNAVIENSIS,
 Anno M. DC. LXII.
TYRNAVIS.
 Typis A. Gádsmitli, excudit Melchior VV-
 temberger, in Szechenyiházban.

3056


MISSE
IN FESTIS
PROPRIIS
SSPATRONORVM
REGNI HVNGARIE.
 ILLVSTRISSIMI AC REVEREN-
 TISSIMI PRINCIPIS ET ARCHIEPISCOPI
GEORGII LIPPAY.
 Archiepiscopi Hungaricæ, Primacis Hun-
 garicæ, et Comitis huius Partium
 Legati etc. etc.
 Dilecti & dilectissimè filii,

STYRATA.
 Typis Johannis VVtembergeri in Szechenyiházban.


3057

SZENT ANTAL
SZOLOSMAIA
ELETENEK,
ES CSUDA-TETLENEK.
 Rövid Sommában foglaltatott
 leírásával sok Épen indúlásokkal
 Soltátrákai, ugyan azon Sz. ANTAL-
 hoz, ez a' Bolhórádyos Száz
 M A R T I A H O Z,
 Mellyel Dicsőül Magyarra' fordí-
 tatar és magy' kértetem — nyomtatott
 AZ TRACENTYES ÖS NAGYSAJOS
GROFF ERDŐDI EVA
SVSANNA ASZSZONYTUL
 Tékentetes Nagysájos
LIPPAY IANOS KEDVES
HAZAS-TARSATVL
 Ajálvan ugyan ezen kis Könyvecskét
 az Szolimbati Káltsátramban levő
 Apácza Aláírnyoknak.
 Nyomatattatott NagySzombathán a' de-
 kemai bisköpi Schreyerháza Nyom-
 hárt Vencsle által 1662.


3058

ERUDITIONIS SCHOLASTICÆ
PARS PRIMA,
VESTIBULUM,
 Rectum & Lingvarum fundamenta
 exhibens.
In usum Scholæ Patashina editum:
EDITIO TERTIA,
 loca ac meliora formâ donata, ceterisq;
 omnibus longe correctius
 curata.

PATACHINI,
 JOHANNES ROSNYAI, 1660


3059

KALENDARIVM.
 Mellyet
NEUBAY CHRISTOPH
 Silecia Astrologus
1663
 Elzendő folyására.
 Magyar és Erdély Országára, és egyéb
 helyekre alkalmaztatott.

SAROS PATAKON,
 Nyomatattatott ROSNYAI JÁNOS által.


3060

KESKENYVT,
 Mellyet
 Az embernek elméjébe ütköz-
 taads gondolatoknak akadékiából, hibora
 elméjéfének kiserendi, és fák éle-
 tükéredékének fűrésztől, a' me-
 nyire lehetett, ki-iratt.
KEGYELMES URUNK
 Néhai Udvari Pradikátor
PAPAI P. IMRE,
 Mely mostan harmodszor ki-bocsátatott.
 Másik Ev. 7. versf. 14.
 Szoros hápu és keskeny ut, mely vízfén az
 életre, és kevések kik meg-találják azt.

PATAKON,
 Nyomatattatott ROSNYAI JÁNOS által.
 Anno M. DC. L X I I


3061

JOH. POSAHAZI,
A. L. M.
ARS CATHOLICA.
Vulgo Metaphysica: cui
præmittitur
INTRODUCTORIUM
PHILOSOPHICUM.

PATACHINI,
 Excudit JOHANNES ROSNYAI,
 Anno M. DC. L X I I

3062


JOH. POSAHAZI,
A. L. M.
PNEUMATOLOGIA.

PATACHINI,
 Excudit JOHANNES ROSNYAI,
 Anno M. DC. L X I I.

3063

Egy
POSONBOL
repült huholo
Bagolynak meg-
mellyesz-
téfc.

 Anno M. DC. LXII.

3064


DISPUTATIO
HISTORICO-CHRONOLOGICO-
THEOLOGICA
ILLUSTRES quodam TRAESSES
exhibens,
Auxiliante SACROSANCTA Trinitate
PRESIDE
M. JACOBO SCHNITZLERO,
Facultatis Philosophicæ hactenus in Academiâ
Wittembergensi Alifflore, nunc Gymnasii Ci-
biniensis Rectore,
in prædico
Cibiniensium Lyceo florentissimo publicè
publicè ventilationi
exponit
LOCUS HEREMANNUS,
BERTHALDENBACH,
Additum à Augusti, Hiero. mansueti,
in Auditorio Majori,



CIBINIUM, Typis ABRAHAMI SZENCZI M. DC. LXIII

3129


DISPUTATIO THEOLOGICA
DE
ANGELIS,
Quam
Auxiliante SACROSANCTA Trinitate
PRESIDE
M. JACOBO SCHNITZLERO,
Facultatis Philosophicæ hactenus in Aca-
demiâ Wittembergensi Alifflore, nunc Gy-
mnasii Cibiniensis Rectore,
in eodem
Cibiniensium Lyceo florentissimo publicè
Eruditorum tenore
exponit
RESPONDENS
MICH AVL GUNDESCH
CIBINIENSIS
Additum à Augusti, Hiero. mansueti, in Aud. Majori,



CIBINIUM
Apud ABRAHAMUM SZENCZI STEPHANUM
M. DC. LXIII


3130

DISPUTATIO THEOLOGICA
DE
CREATIONE
UNIVERSI,
Auxiliante ETERNA Mundi Conditore
PRESIDE
M. JACOBO SCHNITZLERO
Facultatis Philosophicæ hactenus in Acad. Wit-
teberg. Alifflore, nunc Gymnasii
Cibiniensis Rectore;
in prædico
Cibiniensium Lyceo florentissimo publicè Er-
uditorum collationi exponit
Respondens
JOHANNES FERMIUS
CIBINIENSIS
Additum à Augusti, Hiero. Mansueti, in Aud. Majori.



CIBINIUM
Apud ABRAHAMUM SZENCZI STEPHANUM
M. DC. LXIII

3131



Est illima Physicæ methodus est, quæ expli-
catis corporum naturalium principis, affec-
tibusque, et in omnibus, singulorum tandem cor-
porum natura perpenditur. Et id quidem tum
totaliter, dum struaturam mundi universæ contemplan-
tur partialiter, dum consideramus corpora juxta scitu-
tam à natura propositam. Sic enim verè à generalibus
ad specialia proceditur; quam docendi formam unicæ Ari-
stoteles & propositi, & ubique feliciter usurpavit. Eam nos
quoque in institutionibus nostris Physicis secuti sumus. Placuit
itaque, modò in arenam descendere, & quandoquidem do-
ctrinam exhaustam, hanc itaque, & temporis, aliorumque, quantum
quidem per se requiritatem nostrâ fieri potuit, disputationibus
brevisibus jam pridem exhaustis, pauca hæc de Mundo propo-
sitiones publicè disquisitioni subijcere. In mundo enim
terre, & quid sit, mundus, ignorare, turpissimè dixerim.

J. Thebesius.

SECUSSUM Mundus systema ex universis corporibus natura-
libus, optimè & perfectissimè ordinis dispositio, conspici-
tur, & requiritur. Aucto & Conditor est benigniss. sapientiss. Di-
us. Ex quo non modò tum creationem, tum creati-
æ naturam & essentiam videmus.

3132

J. N. J.
LOCVS
Doctrinæ Christianæ
DE
LEGE DEI
Cum in genere tum in specie

Præcepta Primæ Occasus Tabule, hactenus
in Schola Solnensi Juventutis juxta datum D.
Dicitur quoad doctrinam polemica variis con-
roversis propositis, disputationibus privatis illa
nunc verò sententia divina, in gloria Do-
mificationem Ecclesiæ, obierunt juventutis
in formationem sub publicum disputatio-
num examen revocatus & repetitus.

PRESIDE
JOHANNES HILICENO,
Scholæ Soln. Rectoris,
& Respondens
STEPHANO KÓVICKI, NOB.
Scholæ Soln. Scolaris.

Anno, M. DC. LXIII. die MAY.

3133

Præcepta Primæ Occasus Tabule, hactenus
in Schola Solnensi Juventutis juxta datum D.
Dicitur quoad doctrinam polemica variis con-
roversis propositis, disputationibus privatis illa
nunc verò sententia divina, in gloria Do-
mificationem Ecclesiæ, obierunt juventutis
in formationem sub publicum disputatio-
num examen revocatus & repetitus.

PRESIDE
JOHANNES HILICENO,
Scholæ Soln. Rectoris,
& Respondens
STEPHANO KÓVICKI, NOB.
Scholæ Soln. Scolaris.

Anno, M. DC. LXIII. die MAY.

3135

Carmina Lugubria
PRÆMATURUM OBITUM
GENEROSI ET NOBILISSIMI
DOMINI,
STEPHANI
WYTTNIEDY, de & in MUSAY,
MAXIMÆ EXPECTATIONIS ADOLESCENTULLI,
qui magno sui desiderio & dolore Inchyro
DOMINO PARENTI IIIM Croaticæ, Dalmaticæ,
Sclavonicæ, &c. Bani Confulario Primario,
percharisque Amicis relicto, mortalitatis
debitum Anno Christi 1664. die 26.
Novembr. deposuit;

Scripta

DOMINIS PROFESSORIBUS, AMICIS,
& CLIENTIBUS.

TUBINGÆ,
Typis THEODORICI WERLINI,
ANNO MDCLXIII.

3136

EDITA AAMON
dictata
TERTIS
EXIMII PRÆSTANTISSIMI atque
LITERATISSIMI
DNI IACOBI ZABLERI
SPONSI,
AC SPONSÆ
NOBILIS & CASTISSIMÆ VIRGINIS.
MARGARETÆ,
GENEROSI AMPLISSIMI & CON-
SULTISSIMI
DNI ELIÆ SPENLI
Lib. Regiq; Civit. Baroph. Senat.
& jurati Notarii dignis-
simi

Deproperatura
Amicis & Affinis
Anno Rea Christi
M. DC. LXIV. id. Febr.

Typis Jacobi KÄBLER

3137


JACOBI GLATZ
PRÆSTANTISSIMI
DNI IACOBI ZABLERI
SPONSI,
AC SPONSÆ
NOBILIS & CASTISSIMÆ VIRGINIS.
MARGARETÆ,
GENEROSI AMPLISSIMI & CON-
SULTISSIMI
DNI ELIÆ SPENLI
Lib. Regiq; Civit. Baroph. Senat.
& jurati Notarii dignis-
simi

Deproperatura
Amicis & Affinis
Anno Rea Christi
M. DC. LXIV. id. Febr.

Typis Jacobi KÄBLER


3138

IDŐS NOE BECSÜ-
 leri oltalmáért
JAPHET-KE
 Az 22:
 Edes Attya becselencéfért,
 aly Kibéző Szerelme Gyermek: Ki
 el Gárgya barátán, s meg öfönlátar-
 lan pártólakul taktára bét, meredő
 Kedves Anyáknak, erőtelen
 CMAM tul fel-takert me-
 zületésű.
 NAVS s Gyermeknek
 CELEDPALKO, 1664
 CELEDI ISTVAN-
 nak egyetelen 67
 Kedves fia.



3149

A 120,
IAKOB SZAVA,
 de a' kezék,
ESAV-E.
 Az 32:
 Alig ha nem illen inlett tétel: hogy
 a' *Könyv István*, IMASZARA töltés
 nem kicsiny galástrára való nagy ku-
 darat. Mely ideálen Tojomsáns míg
 meg kelene Phylis Rivikka l'ker-
 tetus addig elmeje Istványa CE-
 LESZ ISTVAN, s Nemes CASSA
 Városban, mo' megtelepedet le-
 juttat Rendak, míg a' DARATAGI
 DOKALAZ, esetében
 oltalmastanték.



3150

Máfal Tárfolkodó
MURANYI
VENV S.
 Avagy
ANNAK EMLE-
KEZETE.
 Miképpen az Meltóságos Groff
 Hadjái WESSELENI FERENCZ,
 Magyar Ország Palatinusa akkor Füléki fő Ka-
 pitány, az Tékéntes, és Nagyságos Groff Rima-
 szécsi, SZECSI MARIA Atalzonyal, jövendő-
 beli hazafiságokul való tükos vezegése által cru-
 daltos képen meg- vette az híres
MVRANY VART.
 Iator ugyan az ő Nágok, Komornikja
 György fia István által.
 Nyomatatták KASSAN, 1664 Estendőben.

3151

IVSTA FVNEBRIA,
 Manibus piis,
VIRI REVERENDA DIGNITATE.
 Nobilitate, experientia multá, pietate atq; eru-
 ditione singulari clarissimi,
HILARII ER-
NESTI BINERI,
 Regia. Liberatq; Civitatis Cassovi-
 ensis, Ecclesie Germanicae, invariax Augustanae
 Confessionis adiecti, Anulitris dignissimi, Scholaz,
 Inspectoris fidelissimi:
 Qu: 6. Octob. currentis ANNI cto hie LXIV. circa 6. Ho-
 rone. amoris, atq; respectivo obitervantia ergo,
PERSOQVITA,
 A
 Collegii, Amicis, & Scholae Alunala
 in Odulit.
CASSOVIAE,
 Apud Valduam Sussanám SEVBRINAM, 1664.

3152

ORVOSLO ISPIITAL
 Melyben,
EGY OKOS
PRÆDICANS
 Az
 Igaz Romái Pápfa Hiere,
 Calvinit. vallásbul meg- rért Ember-
 nek erős NŐTŐSÜK A' I' ellen
 ok nélküli való haláltonal
 áltökentés.
 Feje falban veréflöl orvo-
 loltatik.
 Egy
 Frater Misericordiaz által.
 Elmélfedétkben hussigolokéi vil-
 lak, meg- fértedet az ő szertem
 sivók, és bölcsek nek áltérán ma-
 gokat, belandáktis löttek.
 Hie. 19. 7. 14.
 Az Ur földibe elegyítette a' földid
 léltis és nyg- réntorodnak s' crava-
 s'ogak minden munkájokban,
 mint éte.

3154

EGY VÉN BIAL
 orrára való
KARIKA.
 Melljel Szent Jzais 6. 37.
 9. 19. egyetelen.
 Mikor ellenem dühösköd-
 nél, kevelységeddel jött
 főtámba: an okáért **KARIKA** A' T' B'
 tek orrodba: és szobolizt ajkaidra.
 és vitáza vólék téged az urra
 a' mellyen jöttél: a' mikor az
 Nyar. c. okokor dorogtál,
 melly- b' ért egy okos ember
 Pápirává láté vala.
 1640. Elzsendőben.



3155


Deo Secundantei
SERTVM
 decorsum,
 ex horri Theologicil
AREOLIS IV.
 omnibus, quod veritatis studio.
 sis odorandum & expendendum
 grata manu porrigunt
 ad Ann. M. DC. LXIV. *Die 7. Julij. em 7*
 in *Parochia Catholica.*
PRÆSES
DANIEL SINAPIVS
 ibid. Rector, &
Respondens
JOHANNES MATTHÆIVS
 Arva Veliczen: Sch. Ib. Al.
Adjli. pro no his qui spinea sacra tulisti
 Cum approbatione Superiorum...
CASSOVIAE
 Typis, Sussanám SEVBRINAE.

3156

R. e. D.
 Ad
VIRVM
 Plurimum Reverendum, Clarissimum
 et *Illustrem.*
DN. M. ANTONIUM REISERUM,
 Eccles. Potentiss. Orhod. Synonymam &c.
Academ. Sussanen. & Agriem longi carissimum,
 Super
FILIOLO
PAULO TIMOTHEO,
 Ex *Illustri,*
et Oratorum vobante,
Agriem Potentissimum,
Procurat. Illustri,
NATO,
SYNCHARISTICUM,
 Boni omnino,
Illustri, Reverentiss. ergo,
deprecatorum
DANIELE TIEFTRI. AA. LL. M.
Clavis, infer. Hung. revolutio Sussan. W. h. illust.
 A. O. R. C. D. C. LXIV. M. Mense.

3158

M. T.
CICERO
NISEPISTO-
LARUM
LIBRI QUATUOR.
JOHANNES STURMIQ,
 Viro doctissimo, puerili
 educationi confidit.
*Cum doctorum variorum argumentis & an-
 notacionibus quibundam.*
 Adjectus est ubique ad singulas Ep-
 istolas geminus numerus: quorum prior
 Librum posterior vero i pillosatum Epistolae
 libri ordinem observat.
LEUTSCHOVIAE,
 Typis, LAURENTII BREVBEM
 Anno M. DC. LXIV.



3160

Uj ÉRŐ
KALENDARIUM
 KRISTUS URUNK.
 Születésének való
 M. DC. LXVI.
 ESZTENDŐRE

Környék leírása, 1661. hó 10. napján megadott.
 1662. február 10. napján

KÖRNERLIPOLD EMATE
 AA. EL. & Pálfiak által kiadott.
 M. DC. LXVI.
 A Magyarországon, és földművelésügyi



Nyomatottott Debrecen, Könyv-
 Játék-és Adomány-nyomatásnál.

3192

**Verzeichnis der Jahrmärkte/so
 in Siebenbürgen gehalten werden.**

A
 Die ersten hält z. Jahrmärkte den 1. am 3.
 Sontage in der Fasten / den 2. am 3.
 Sontage nach Trinitatis.

B
 Die ersten hält z. den 1. am Sontage
 Das sind de 2 am Sonnabend vor Uherm-
 Broi hält 3. den 2. am Pfingstsonntag/
 den 2. auff Francisci/ den 3. auff Nicolai-
 Baden hält 2. den 1. am Pfingstson-
 tag den 2. auff Michaeli.
 Die ersten hält 1. am Pfingstson-
 tag hält 1. auff Michaeli.

Clase


3193

GEORGIJ C. COMARINI.
 SS. Theol. Doctoris, & Eccle-
 siæ Debrecentis Praefecti.

CONCIONUM
 SACRARUM.
 CENTURIA TERTIA.

CONCIONES FESTIVALES,
 occasione dierum Martirum, Passionis, Re-
 surrectionis, & Ascensionis Christi: item,
 Missionis Spiritus sancti populo Debrecenti-
 si propalata, & secundum temporis, quo una-
 quaque habenda est, seriem digestas.

Indice duplici.
 tino textuum S. Scripturæ elaboratorum, ad
 frontem: altero verborum & rerum
 præcipuarum, ad calcem
 posito.



DEBRECINI,
 Apud GEORGIUM P. KARANCSI 1665.

3194

**JUDICIARIA ASTRO-
 LOGIAROL.**

**ÜSTÖKÖS CSIL-
 lagokrol való
 JUDICIUM.**

MELLET
 Egy melfogás Zászlós Urnak
 kívánlagára, & kedvéjért, levél
 formában, elsöben deak nyelven
 III. & 22 uon, nemely becsüle-
 tes Hílgatoi kívánlagára, s' ked-
 véjért, Nemzete jóvá, Magyar-
 ráért, bővebb, és illyen rendben
 formában, az írtén dicőbögö-
 re ki-érezett.

COMARONI C. GYÖRGY.
 S. I. M. D. E. D. P.

DEBRECENI
 Nyomi. KARANCSI GYÖRGY
 cio loc LXV.

3195

**LVOKOR 6
 MVOCKOKCKIIH.**

DISSERTATIO THEOLOGICA
 DE
 RELIGIONE RITIBUSQUE
 ECCLESIASTICIS

MOSCOVITARUM,

PARISIE
 J. JOH. HERNSTI, Baccalarii de Angliana Univ.
 SS. Theol. D. & P. P. in Illustri ac Royaltissima Academia Jenensi fami-
 gularis Dni. Patrono, Mercatoris, ac Praeceptoris suo inter-
 nem colendo, devotando.

IN AUDITORIO THEOLOGORUM
 Horti pomeridiano
 P. JOHANNIS SCHYVABE,
 Reveli-Lycous, Auditor & Respondens.

1665. Typis Johannis Joannis Baccalarii,
 J. M. P. L. P.

3196

**Tekineres és Näge-
 Vitéz Urnak.**

**GYARMATI
 BALASSI
 BALINTNAK**
 ISTENES,
 BENEKI
 Most ijjonnan sok
 kedves Enekek-
 kel,
 P. BALASSI K. SMARNAKI
 Istenes Enekeivel meg
 bővítettet.

KASSAN.
 SEVERAINA ÖVEG;
 nénel. 1665-ben.

3197

BONA VERBA
 Quibus
 Ex Inferioribus Pannoniae Parti-
 bus profectum.

Ab Ecclesia S. Georgiana, cuius ten-
 tium praesentis fidelissimus Antistes cum
 honore ac dolore dimissum,
 Ad Pastorem Valerianum In
 Sup. Hung. vocatum

M. DANIELEM KLESCHIVM
 N. H. P. L. Czs. &c.
 Vicinum Integerrimum.

Fraterni in Domino IESV dilectum
 de voce comitatur.

POSONIVM & SEMPRONIVM.
 A. O. R. M. DC. LXV.
 Mense Februarii.

CASSOVIÆ,
 Typis IOHANN. DAVID. TÜRSCHE,

3198

Fœdus Thalami,
 quod
VINCULA CONIVGII
 P. I. R. I.

Platumum Reverendi & Præcellentis
 DOMINI
IOHANNIS SARTORII
 Ecclesie Episcopi Germ. PASTORIS, & cæterarum, ut
 & Lycæ INSPECTORIS PRIMARIIS

Cum
CLARISSIMA MATRONA
ROSINA Francenfeimii/
 V. I. R. I.

Nobilissimi, Amplissimi & Consultissimi,
 Dni. M. CASPARIS LEHMANNI,
 Senatoris, dum In vivis esset, Cassovien. mc-
 nississimi, relicta Vidua:

In Academia Wittebergensi felicia faustaque
 esse jubent Fautores & Amici, Anno
 M. DC. LXV. die 17. Junii.

CASSOVIÆ,
 Sempubus IOHANN. DAVID. TÜRSCHE.

3199

ΤΡΟΠΙΟΣ
 ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΣΥΝΟΝΥΜΩΣ
 Hoc est
 MODVS
PRÆDICANDI
SYNONYMVS,

Quem
 cum sit sit
 necesse est
 PRÆSES
 M. MATTHIAS HEINZELIVS,
 GYMNASII BRUNNENSIS P. L.
 Redtor.

RESPONDENTE
 MARTINO PROSERCHOMENO
 BISTERNI in eodem studio eruditæ placidæq;
 præcipue disquisitioni submisit.

Addiæ Junii.

CASSOVIÆ,
 Apud IOHANN. DAVID. TÜRSCHE.
 Anno M. DC. cio loc.

3200

NABLIION

INCOLIS PARNASSI FRAGARI

Saluatorum Regnum
VIR MAXIME REVEREND. CLARISIM. AMPLISSIM.
D. N.

IOHANNES SARTORIUS
ECCLESIAE EPPERIENSIS PASTOR

nec non ejusdem ac hujus Inspektor p[ri]marius

S P O N S V S

L. S.

NOMINE SUI SEMPER VERITATIS OBSTATISSIMA POTENTIA

ROSINA Franciscina!

VIRI quondam NOBILIS PRACLARIS CONSULT.

Dn. M. CASPARIS LEHMANNI
INGL. ARITH. GASSOY. SENAT. PRIMARII,
Lange WERTEN. A. L. L. V. d. A.

STONIA
Scholar. h[ab]itavit

Anno Mense & die

F. X. IV. n[on] V. in D[omi]no n[on] V. in M[en]se; in Cr[ist]o
Q[ui]nto co[n]s[ul]to, p[ri]mo m[en]se exhib[ui]t in Vo[ro],
C. A. S. S. O. V. T. A.
Apud Igazaca, Duxia, T[er]rit[or]ii.

3202A

Róvid Tudostérás

A CONSEQUENTIAKRVL.

A' PATAKI IESVITA
Paterék Róvid MANIERE TV
MARA valo feleletrrel
edgyütt.

3203

Tekoa Auspice!

SALVE VARALIENSE

Hoc Est

Applausus & Vota

FAVORUM, FAVORUM,
AMICORUM, VICINORUM,
POPULARIUM, FAMILIARUM,
Reducem in Patriam.

VIRVM

Plurimum Reverendum Clarissimum & Nobilissimum
DOMINUM

M. DANIELEM KLESCHIVM

N. H. P. L. Cæs. ha[er]et[us] Ecclesie[æ] Evange-
licæ in Lib. & Reg. Civ. S. Georgio Pastorem, jam
legitime vocatum Ecclesie[æ] Varallensis Anti-
cip[er]e & Scholæ inspektor[em].

FELICITER EXCIPIENTIUM

Scripta in Sceptulo Superioris Hung[ar]i Tra[du] L
Comitatu ad montes Carpaticos
Ester[us].

A. O. R. M. DC. LXV.

Edytemenly, 1665. Junij 27. H[un]g[ar]ia

3204

IHS.

FLS. KERDES.

Tysc a Luther, es Calvini-
ba i uitas?

S. L.

Mint hogy az igaz Iste né-
l-
a leherelen és d[omi]n[us]...
az mely Lutherista, avagy Calvi-
nista Ember letereti idvölege-
tanüllia meg Christus favaibul,
ha vagyon igaz Irti, avagy mi-
ereen: csak így rövideden bösz
szólván.

Valami az első magvetés után
az isten földébe vetették, és az el-
sdével ellenkezik, az csak merő
konkoly, és hamislag: Christus h[ab]o
mondgya.

De a Lutherista, és Calvinista...
Vallás az első magvetés után
vetetett az isten földébe; a
mint ezentúl meg mutatjuk.

Tehát a Lutherista, és Calvi-
nista Vallás, merő konkoly, és
hamislag.

Hegy

3205

PHILOSOPHIA

QUAM

AVTHORITATE,

ET CONSENSV

MAGNIFICI RECTORIS,

Spe[ci]alibus Decani, cæterorumque Do-
ctorum Inlyce facultatis Phi-
losophicæ.

IN ALMA UNIVERSITATE EPI-
scopalis Cassoviensis pro saprema Philo-
sophia Latina conferenda.

Publice Propugnabit

GENEROSUS & ERUDITUS DOMINUS,
DOMINUS GEORGIUS POTHOR-
RANSKY de farkas-falva, A. A. L. L.
& Philosphicæ Baccaluretus
Convidor &c.

P R Æ S I D E

R. P. STEPHANO TARNOCCY de Soc.
IESU, A. A. L. L. & Philosphicæ Doctore
ejusdemque Professore ordinario, nec non
p. t. Facultatis Philosphicæ Senio-
re consistoriali.

auspice Typo Joh[ann]is, D[omi]ni. T[er]rit[or]ii. 1665.

3207

Q. D. B. V.

VALE S. GEORGIANVM

Hoc Est


Verba optima Moris, Amoris, Honoris, &
Quibus

DANIELEM KLESCHIVM

AA. LL. & Phil. M. P[ro]f. Laur. Cæs[ar].
Cæs[ar]is Evangelicæ ha[er]et[us] in Lib. & Reg. Civitate
S. GEORGII Anticitem in adventu probat-
issimum honorificæ & pacificæ, at non
sine lacrymis dicitur.

Civitas, Intercæssarem,
Ecclesia, Pastorem,
Schola, Inspektor[em],
Audiitorium, Patrem,
Collega, Vicinum,
BASINGA Basingam.

Anno quò ominatur Amicus
V[est]r[us] D[omi]ni Daniel, De Pentecost[is] v[est]r[is] habent,



T[er]rit[or]ii. 1665.

3208

ACCLAMATIONES VOTIVÆ

In Honorem
VIRI

ADMODUM REVERENDI
CLARISSIMI & EXIMIJI DOMINI

M. CHRISTIANI SEELMANNI

ha[er]et[us] Anticitem Eccl[esi]e Cremenien[sis]
primarii;

Jam autem Leutschoviam in primarium
idem Pastorem Nutu Divino
legitime evocati.

*Quis tenet & simplex verba, sincera non animo & corde,
ab Antio[chia] sua Reverend[us] Christian[us] inq[ui]rere
in Comitia*

TRENSCHINIENSIS.

*Hic nosmet ipsos Serlmanno ego, ne desisse meam
Pro merito gratia dico assensum.
Sicuti hoc studium fides p[ro]p[ri]a resp[er]da
Deposita merito candida vota tua,
Dixi Demum fides quocumq[ue] P[ro]p[ri]a mecum
Dicit sibi felices nulla Fata dies!*

A. S.

Anno M. DC. LXV. 24. Junii.

Leutschoviz. Typis Samuelis Brevet.

3209

C A V S Æ

NON CAUSÆ

REVERENDI, NOBILIBUS,
ac Eruditis Dominis,

AA. LL. & Philosphicæ

BACCALAUREIS,

per.


R. P. STEPHANUM GSEKE, de S. J.

A. A. LL. & Philosphicæ Doctorem,
quondamq[ue] Professore[m]
ordinarium
Rector[em] c[on]s[ul]to.

A Nobilibus
ac Ingeniis Cassoviensis P[ro]f[ess]os
AUDITORIIBUS
dicatur,

*Mense Julij, die 28.
a[nt]equa[m] quæ[m] h[ab]uit*

D V P L X C o M e t o.



L E U T S C H O V I T S.

Typis Samuelis Brevet.

3211

DIVINO LVMINE prospiciente

V I R I

Qui Genus, qui Eruditionem, qui Moris ac vitem
CLARISSIMUS, INTEGRISSIMUS

DN. M. JOHANNES

K E M M E L

V I R G I N E M

GYMNASII PATRII REG. LIBERÆ

CIVIT. LEUTSCHOVIANENSIS

R E C T O R Solertissimus
Theologia Candidatus
Juris C[on]sultabilis Licenti[us]

GENERE & VIRTUTE NOBILIS ac PUDICAM

REGINAM STÜRBITZIN,

Viri quondam.

AGREGII AC NOBILIS

ANDRÆA STURBITZ

Senatorii Ordinis in Reg. & Liber. Civit. Cassov.

A S S E S S O R I J U R A T I

P[ri]mo c[on]s[ul]to

S P O N S A M

*Anno Mense Junij in Civitate Leutschoviz, in quibus
v[er]itate q[ui]bus dicit et illi illi h[ab]uit in v[er]itate
24. Junij, pro Cur[ia] de C[on]s[ul]to in Cur[ia] h[ab]uit
24. Junij per quem h[ab]uit p[ro]p[ri]a
Orator*

*et
h[ab]uit
h[ab]uit*

*Territi nonnulli h[ab]uit in Civitate Cassoviensi & p[ro]p[ri]a illi
S. O. M. S. S.*

LEUTSCHOVIA, TYPIS SAMUELIS BREVET.

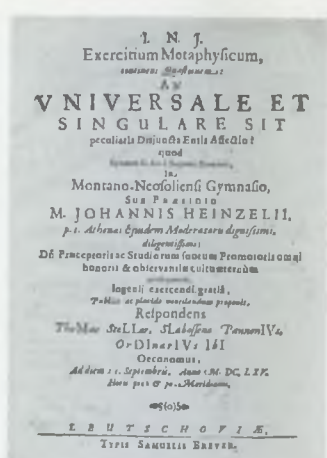
3212



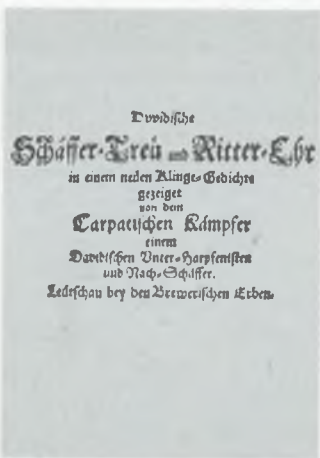
3213



3214



3215



3216



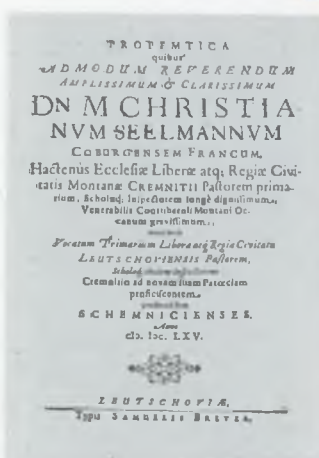
3217



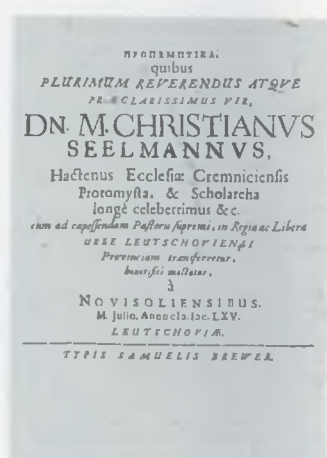
3219




3220




3221



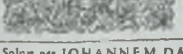
3222

J. N. J.
EXERCITIUM LOGICUM,
 Occasione
 Ordinariorum in Cap. I. & II. Praecognitorum DAN-
 NIAWIERIANAE LOGICAE, praesentationum delictorum,
 1762
 Divini annuae Nominis gratia,
 In LYCEO TRENCHINIENSI, publice ad
 venturandum propofitam,
 a
GEORGIO HOLVAJTH JUNIORE,
 h. t. Lycei ejusdem Rectore,
 Respondente
NICOLAO TABORITA Vtoren.
 ibidem p. r. Alumnò
 Ad diem Octobr. Anni Rer. Chiliana.
 M. DC. LXV.
 Permissu superiorum,

 Excusum Solnæ per JOHANNEM DADAN.

3262

Dr. 412
 CHILIANUS DIOTUS,
 1763
REFUTATIO OPINIONIS TAM VETERUM
 nonnullorum, quàm recentium, doctentium Christum
 Universalem omnium Judicem, ante pantocraticum
 judicii diem. Ecce venturum, mille annis, in Pace, quiete,
 ac mirabili rerum omnium a fluentia, cum plis
 in terra verisurum, ac his identitate, &is
 extremum judicium administraturum, &c.
 Studio & opera
MICHAELIS INSTITUTORIS RECTORIS
 Scholæ wolschowaensis.
 RESPONDENTE
MICHAELI & **AUD. Radkov.** ejusdem
 Scholæ alumno.
 ANNO 1765. Mense Junij die

 Impensum SOLNÆ
 per JOHANNEM DADAN.

3263

In Nomine Jesu !
 Meditationis Abbreviatè dissertatio I.
 De
**SCRIBARVM & PHA-
 RISÆORVM**
**JUSTITIA PRO-
 PRIA**
 Quam,
 DEI. TER. OPTIMI MAXIMI.
 adjutorio,
 Publicæ disquisitioni Subjicit
 Autor,
NICOLAUS PARSCHITZL V.M.L.
 Lud. Reichenberg. sup. t. Præf. s.
 Respondente,
 Paulo Kubisa, Silasio.
 Ad diem
 Mensis Novembris, Anni, 1766

 Excusum Solnæ, per JOHANNEM DADAN.

3265

RI
 1766
 In Administratione Sacramentorum, ac cæteris
 Ecclesiæ publicis functionibus.
 JUSSU & AUTHORITYTE
 ILLUSTRISSIMI ac REVERENDISSIMI
 DOMINI
THOMÆ PALFFI,
 ab ERDEÖD,
 EPISCOPI AGRIENSIS &c.
 AGRIVM
 Apud HERZOGYUDAM VIKARIVM, Anno M. DC. LXXVI.

3266

RITUALE
 AGRIENSE.
 SEU
 FORMVLA AGENDORVM,
 In Administratione Sacramentorum, ac cæteris
 Ecclesiæ publicis functionibus.
 JUSSU & AUTHORITYTE
 ILLUSTRISSIMI ac REVERENDISSIMI
 DOMINI
THOMÆ PALFFI,
 ab ERDEÖD,
 EPISCOPI AGRIENSIS &c.
 AGRIVM
 Apud HERZOGYUDAM VIKARIVM, Anno M. DC. LXXVI.

3267

RITUALE
 JAURINENSE.
 SEU
 FORMVLA AGENDORVM
 In Administratione Sacramentorum, ac cæteris
 Ecclesiæ publicis functionibus.
 JUSSU & AUTHORITYTE
 ILLUSTRISSIMI ac REVERENDISSIMI
 DOMINI
GEORGIÛ SZECHÉNY,
 EPISCOPI,
 JAURINENSIS, &c.
 AGRIVM
 Apud TULLASZOVAM VIKARIVM, Anno M. DC. LXXVI.

3268

RITUALE
 STRIGONIENSE,
 SEU
 FORMVLA AGENDORVM,
 In Administratione Sacramentorum, ac cæteris
 Ecclesiæ publicis functionibus.
 JUSSU & AUTHORITYTE
 ILLUSTRISSIMI ac REVERENDISSIMI
 DOMINI, DOMINI
GEORGIÛ SZECHÉNY,
 ARCHIEPISCOPI,
 STRIGONIENSIS, &c.
 AGRIVM
 Apud HERZOGYUDAM VIKARIVM, Anno M. DC. LXXVI.

3269

Ujes O
KALENDARIVM
 KRISTUS URUNK,
 Gallicese urin valò
 M. DC. LXVII.
 ESZTENDARE
 KÖNFER LEOPOLD & MATE,
 AA. LL. & Philos. Baccal. alic.
 A fokadalmazási együt.


3270

Erlicher
Schwabnen-Gesang
 eine
 in
 Christum IESUM
 verheleete
 Seele/
 beschwainnendes
 Tode
 schrey Singston.
 Mehrtheils auß dem Lateinisch
 schon libersezes
 Darch/
FRANCISCUM RHEYERUM,
 von Zrons-Stadt auß Eichenb.
 bey O. Schrifft-Verlagten.
 1766.
 In der Heymannischen Druckerey/
 bey Nicolaus Meiser.
 1766.

3271

RÖVID
CHRONICA
avagy oly
BESZÉLGETES.

Mely az közelből el múlt száz elzendők aly Debreczenben élet emlekezéseiből dolgokból, főzést való romáskiról, lak rendből, aratóval szótólakról. Később pedig a bővebben az nyolcz elzendők aly való háborúfogókban ezen helynek kezeses állapotáról. (Lak) felemorolástól, ennek lakóitól mik fehé közép aly rendesnek viték dolgairól írásokon, és izzedgetetett bízve.

BARTHA BOLDISAR. által



Elzendőkben Nyomatározt.

3272

ACZEL
TŰKÖR

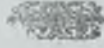
Oly rövid Tanítás, mely meg, tanít arra: Kicsodak érdemelek a Sz: Ministeriumra, s' kik nem; Ezen ki-ly, mint kellyen a' Tanítónak, az Edgy. hazi szűzen, s' izogalamban a' magar viselői.

PREDICALTATOR.

A' nekemmi Traubstein levél, s' lako Pircsai Toltselég élet. Beszise Uj Feheső fadicator szene Partialis alkalmatóságával, 1666. elzendőkben Bört-mas bivanak. 31 dik napján.

DEBRECENI JANOS.

A' R. Bőfőszólyl Ecclesiának, melőlaklan s' edgyügyü Lelői Szűzen által.



DEBRECZENBEN

Nyomatározt Karancsi György által 1666.

3273

abul szerzik meg szerzem gyűmölse Mj nem

gyzen izzem ez kly blygökre.
Valyon is viragot mi is elajuzunk. Asyam bulgintul ha is emlyöbünk. El hly ke hogy mi szökölly aulitunk. Fő képpen hogy illusz szeremnek vogyunk.

cmbis atarui mi lembit ne félyünk. Mert nagy mag s' kökert vgyon mi klynyü önk. Elcs kapu ja melyen tegegi klykelmenük ab felyi is hlyök is m. hlyetögyök.

Lány meg klye. edeztör vgyom. Szerkeztö hlyök edeztör barmatom. En teö-lyö magan de hogy is öbantom. Vertm ki cny-lyök gnyem izemom.


Ted vgyok am hly szabd legy en veltm. Köbhtemar nem szokul klyratid eltem. Mert gnyemem s'nygy kevasagum eltem. Nekem-ly nem kedvez az gnyök izetiem.

Vonyuk szeremem izetölyökjü után. Mlyökki minö klyen az klomnak idak. Nem lak idö mlygy otyem meg vgyrd. Az klygy felke-ly. klyök szűzen.

Paraszblikan kem fele szökte. Te hly az szűp hlyak izetök szűp termese Szűzében telk-lyben vgyon meg ölyök. Algy hlyzi hogy hly hly-ly elteme.

Egy vgy Alkzonnyk clyan teölyö-lyem. Az klygy Alkzonnyak ez klygyen felet Vajha. Mly nekem hly ismrel mlyöblygy. Szűp ajancok Jenne ölyem neküsdöz. Vgy Alkzonny fanyem, klyke nekü sdzök. Klygyen.

3274

ARS
CONGI-
NANDI
M E S I N A .
Ita declinata & illustata, ut unusquisque hanc viam ingretus, accuratus & facili con-
cionator evadat.
A
GEORGIO MARTONFALVI,
Theologiae Doctore, & Scholae
Debrecinae Rectore.
I. TIT. 1. 2.
Opposet *Primum* opium esse ad doctrinam

DEBRECENI.
Anno Georgium Karancsi 1666.

3275

LELKI
TAR-HAZ
Avagy
AZ OES UI TESTA-
MENTUM Canonikus Köny-
veinek rövid Summái.
Melyek
Magyar Rhythmusokba foglal-
tatnak, egy-módu nazarra
szűzöztök. E B Ö R Ö P I
MOLNAR FERENCZ
akkori Debreczeni
Deák által.

DEBRECZENBEN.
Nyomatározt Karancsi György 1666.


3276

MEMORIA SACVLORVM
Gemini & Scythia Hungarorum egrifur-
&
In altero septem gloriosissimarum
Ducum.
Carmine decantata.
Zsuzsanna, Nihilivus, & Descriptio DD. AS.
L. & Philofophiae
NEO MAGISTRIS
Dum actu in Alma Episcopali Vniver-
sitate Calloventi
Per Reverendum Patrem.
STEPHANVM CSEKE
& Soc. Iesu, AA. LL. & Philofophiae
Doctorem, eiusdem Professorem Ornatissimum,
nec non p'ra Semoreo Confiderialium
Solenni ritu inter festivos applausus su-
p'rius Philofophiae, Honoris Laude conde-
corantur.
Ab Oratoria Facultatis Studijfca dicata
ANNO
M. DC. LXVI. die 14. Iulij.
CASSOPIAE.

3277

EZECHIEL FELESEGE.
Az az:
Oly rövid, s-egygyügyü elmélkedő.
fecske; mely, Zechia: Prophecia. Iseme György ördög-
nek, s-istixa életű Feleségének, követeise aiot példjával,
minden Ketzelyen tilas Hűzettségben élő Ferfiaknak,
Hely bős Dörcsümából, Hatal által ölyök el-vált
Bücek-feleinek, békádafokra, de nem
jagafafokra, adarott.
Melyet-is:
A' Nemes s-Vitézlő Vri Férfit, Nemzetes Csegh-
Kalyi KATAL FERENTZ, Horna Vádnak egy-
gyük ördög Vra, Nemes Áta Ugyar-Megyének, elű-
rend lenő Hő, s-Illeues Affjorj közölly való kegyes Zsuz-
sán Vramnak; Vgyan Horna, az ő kegyelme Nemes
Ydvar-hazánál tők, Illemül meg-ölyölött, igaz Házal-
tögből Hites Tárla, Néhai Nemzetes s-Nemes
GÖNTZY SZABO DORKO
Alzony telte felet.
Cegledi János,
Cassia Jélovot. I. 7.
CASSA
Nyomatározt TÜRSCH D.

3278

Egy
VERES TROMFOS-
D I T
Iádtzó Sandal Bará-
tomnak, játék el veltöze-
ert való meg-pircskelté-
tök.

Anno:
VraM Ies Vs ChristVs,
DorgáLd meg asátánt!

3279

GEMMA DECIDUA
Ex Annulo Gentilitio,
PERILLUSTRI, AC GENEROSI DOMINI
DOMINI
SIGISMUNDI HOLLO
DE KROMPACH,
S. C. Regiaeque Majestatis Aulæ Familiaris, &
proventuum Partium Regni Hungariae
Superiorum Generalis Perceptoris, ac So-
litoris bellici; nec non Iupremi
Poliarum Magistri Episcopi.
Parentalis inter laichrymas.
Hilom
Obitum Perquisitum
PER: A G E M I V S O N I T
ANNÆ MARIE HOLLO
Chastissimæ Filioz Sux
64
GENEROSI AC OLICENTIS
SIGISMUNDO HOLLO
DE KROMPACH,
Supremæ Classis Grammaticæ
Studijfca.
CASSOPIAE.
Vri DAVIDIS TUSCH. 1666.

3280

Hit ágazatát a Misé Cánónát el
nem mondani vagy elmondani?
16. Az egben *Christus*ul regnáló
Szenteknek *suffraganok*kal szíjában kí-
vanni, melyek nem *legitim*ek. Mi-
lyen *Calvinisták* tudják hogy *Isten* a
Szentek nélkül is tudgya és lát, a mon-
dás helyben *seus* könyörgések *szük-
segeket*, és mint az *éteri* *Arpa* *canon*
magat *baylando* *ó* *á* *egyeleme*.

Szülséges Hit ágazat ez Val-
denfélék *zikkelleve*? Feljebb meg-
írám hogy te annak nem tartod.

17. *Crak* *adó* *veftelegetés* a *Canon*
a *orok* *idő* *el* *kintornálása*. *Hit* *Cál*
voisíták *sem* *istók* *külföldben*.

Idő *vetregetes* néked *ízent* *Dá-
viddal* *heuzes* *názó* *szon* *az* *Istene*
diisirmi. *Miert* *nem* *idő* *veftelegetés*
ezet *kéltet* *az* *Francia* *Norik*
nak *kintornálása*? *Azonban* *a* *Ca-
nonis* *ora* *mondás* *vagy* *nem* *mon-
das* *Hit* *ágazatát*?

B 18. *Jem*

3282

Tök, Mak, Zöld
Tromfiára
POSAMAZINAK
Veres Tromf
ANNO M DC LXVI.
30. Majj.

3283


LAVREA PACIS
Magnificis Reverendis Nobilibus ac
Eminentissimis Dominis Dominis
C.A.M.L. & Philosophorum
NEO-
BACCALAVREIS
Per Reverendum Patrem
MARTINUM LANCZMAR,
E SOCIETATE IESV AA. LL. &
Philosoph. Doctorem ejusdemque professorum
Ordinarius.
IN
LMA VNIVERSITATE
Cassoviensi Solenni ritu Recens cre-
atus Obiit.
AR HONORIS AC ACADEMICAE
Suae aequoreis DVM filii basia Chelici
Dicit
CASSOVIÆ,
Typo JOANN. DAVID. TÜRICH.
ANNO M DC LXVI.

3286

BEN SÜLT
VERES KOLOP
Avagy:
KIS PATERNEK
Vészrett Peri.

3287

SVMMS VALASZ
T E T E L.
Amaz *szalóka* *könyveskére*: *ki-
nek* *tegezte* *hogy* *már*.
HAROM IDVES
SEGES KERDES.
Iratároitt egy *Xeno-cosmus*
szerezen *levő* *Fráter*
által.



3288

Vivit postfunere Virtus:
SUXEMUM OFFICIUM
quod, svadente virtute, debito hoc
PANEGRICO
HEROSISSIMO ac MAGNANIMO
MILIT. & DOMINO
DOMINO
GABRIELI BAKOS,
de Osdgyan &c.
Dum Anno M DC LXVI, Obiit, Octabris persequ.
5^{ta} ger. non sua maxima sicuti soliti fuerunt, in
Catho. Civitat. sepelitur.
DANIEL SINAPIVS Eccles. Kö-
vientiis tunc Pastor.
Cum indulg. Superiorum.
CASSOVIÆ,
Typo DAVIDIS TÜRICH. DMCLX.

3290

Néhai Tokjutosu és Négy
Viroz Urnak
GYARMATI
BALASSA
BALINTNAK
Istons és egyháday
vitéz Raeki.
1788.
A DGV már *csendesé-
get*, *Leiki* *békeséget*,
Menybeli *Ur*, *Bujdosó*
elémélet, *Odd* *bátul*
szívemet, *Kit* *lok* *hio* *fúr*.
Soh *ideje* *immár*, *Hogy* *leltem*
szo *ója* *vár*, *Meatéségre*, *No*
hadd, *örizd*, *étrezd*, *Haragod* *ed*
gerjezd, *Vésztegere*
Nem *kiány* *mu* *shával*, *Fiad*
halálával, *Valtrottái* *meg*, *Ki-
nek*

3292

I. N. J.
Exercitatio Theologica,
ZHTHMA,
DE MAJESTATE
OMNIPRESENTIÆ
CHRISTO
Homini verè & realiter communicatæ.
In Gymnasio Novifolienfi
Præsida
M. JOHANN. HEINZELIO.
p. t. Ludi-Rectori.
Republicæ nunc sicutis,
MICHAELI PARLOVICZ, THURCENO-
Sijenski, ejusdem Gymn. Alumno.
Ad diem 28. Maii, Anno M. DC. LXVI.
Hortis pto & po-Meridiantis.
LEUTSCHOVIAE.
TYPIS SAMUELIS BREWER.

3293

Georgius...
GEORGIVS...
SUSANNA...
GEORGI...
A. C. 1788. Mai 2. Martio
sua pueri...
Elucidat per...
CASSOVIÆ,
Typo DAVIDIS TÜRICH. DMCLX.

3294

Delineatio Synoptica
ORATORII ACTVS
 Triuno Deo favente
 in Gymnasio Lib. Reg. q. Civ. Leuchovien.
RECTOR E
M. JOHANNE KEMMELIO. L.
 A. O. R. ab Idc LXVI 2 Cal. Febr.
 institucendi
 jure meritique

3295

I. N. J.
EXAMINIS
 Leutchoviano in Gymnasio
 ad placite divini Numini gratia
RECTORI
M. JOHANNE KEMMEL, L.
 ID 10C LXVI. 9. & 8. Cal Jul;
 solemniter celebrandi
 Leutschoviæ.
 TYPIS SAMUELIS BREVER.

3296

CATECHESIS
 Minor,
D. MARTINI LUTHERI,
 Germanice & Latine

LEUTSCHOVIAE.

Typis & Sumptibus Samuelis Brever.
 M. DC. LXXI.

(*)50

3297

Nuptias Secundas,
 Fœnecis Nuptias,
PLURIMUM REVERENDO, CLA.
 R. I. S. I. M. O. M. G. D. O. C. T. S. S. I. M. O. V. I. R. O

DN. M. THOMÆ
GREG. BEELENSI.
 LIB. REGIÆq. CIVITATIS CÆ-
 SAROPOLITANÆ ECCLESIAE PASTO-
 RI, & Gymnasii ibid. Inspectori Pri-
 mo, Dignissimo.

Cum Nihil, nisi, recte Veritatem Ornatissimam Virgine,
MARGARETA,
 Nobilissimi & Reverentissimi Viri,
 Dni **ELIÆ BERG,**
 CIVIS & SENATORIS CÆSAROP.
 haud postremi Filia charissima,
 Sponsa Ledissima,
 A. O. R. M. DC. LXVI
 Dominicâ 11. post Epiphaniam DOMINI
 Solemniter celebratis,
 Honoris & amoris ergo gratulatur
 Amici & Pastoris.

TYPIS SAMUELIS BREVER.

3299

PROFENTICA
 QUIBUS
 VIZO
 Thesaurum Reverende, summi Viri, DeOrna
 & summo Viri Clarissimo

DN CHRISTIANO
S E E L M A N N O
ANTEHAC FIDELISSIMO
 MONTANÆ CREMNICENSIIUM,
 jam verò
LEUTSCHOVIANENSIS
 in Superiori Hungaria Ecclesiae Pastoris,
 Filiarum & Scholarum Inspectoris
 gravissimo, Illustri
 Manu & Musâ
 Amicorum
 in Regio Libertodj, Oppido
R U S T
 ad lacum Hungaria
 graulatur,
 A. M. DC. LXXI

TYPIS SAMUELIS BREVER.

3300

Der XIX. Psalm
 10330
 citharen
 zinselnam/aber dem Glauben christlichen
Leibpredig/
 1744
 Bey Christlichen Bestatigung
 Der Wittenb.
 ERBEN/ ERN. mit ZWÖLFENDESEZEN
J H A W E R M A N N
 DESEZEN ERNENDESEZEN ERNENDESEZEN
 H. **DAVID MEICELII,**
 Derselben Handelmannes/ von Trentschin/
 schiffmessen amtes halbes
 Gausß Witten/
 A. 1668 den 2. Jenner/
 In der Königlichten Freyen Stadt Clausenbau
 bey dem Wittenb. in Wess gebrudert
 Ist aber dem Damaligen Oberstaben/ und au desho nicht
 beschieden Herrn Wittenb. zu milderung
 seines Hingebens/
 auf Chelgitsch/ herausgegeben worden

M. CHRISTIANO Seelmann Cob. Fr.
 bey Kuchem dasihl PASTOR.

Gedruckt bey Samuel Dierem.

3301

Hj és O

KALENDA-
RIOM,
 Christus Urunk születése után való
 1 6 6 7.
 Mellyen magh- és Magyar és Kr-
 dély Országra, és egyéb szomsz-
 szék helyekre alkalmaz..
 1667

Neubarth Christoph.
 Theologus és Astrologus.

Lőtsen, Brever Samuel által.

3302

CONSERVATA THEOLOGICE
 PROCATIS ET DIVINA GRATIA
 A. M. DC. LXXI

TYPIS SAMUELIS BREVER.

3303

KESEREDEP
 LÉLEK TISZTI

AZ AZ:

Oly szeretői földi szerető, melyben
 min is a magy esküvel, az isteni
 szentek által becsüli, s a lelki meg-
 dicséjéssel legh. embernek, az
 aleti, az ismét vesztel eg. gy.

Melyet,
 A N. E. Nehaj Muzices Dobozi
 tanosok, Nemzetek, és Iskolák,
 és egye Helyek Háló DOROZIST
 VAN Visszav. Az. Iskolák Kisk.
 Iskolák, egyvalamint Iskolák. hídje
 ismét. ismét. ismét. ismét. ismét.
 Yoc. az élők építetve. az az Sz.
 mosu ismét enyhítetve, s Debrecen
 nagy ismét. ismét. s Iskolák 1667
 Kisebeldoboz. Sz. jászok havazok ismét.
 1667

COMAROMIC. CYRGY.
 S. I. M. D. R. D. P.
 Németország. Párlód. Reinyalás.

3307

TRANS SUBSTANTIATIONIS, EXENTIZATA.

Hec est.

Annulatio Hæresis, super Joh. 6. v. 55. pro Transubstantiatione formati: Insuper, ut vocant, Corp. is Christi, proximo capite, habiti; et e. Idem. Generos. ac verè Nobili. famulque orthodoxo Viro, in scriptis missi, facta per

AGRICOLAN ARBUTUM



ANNO Domini M. DC. LXVI.

ÖVESSEG SARKA.

Avagy

Az Evangelium fízerint-való, Igaz Religiónak, Első-fundamentomos Igáságnak, vagy Principiuminak (mellyetnek tudás a hielet-nélküli tanít nem idézvéthet) Díven-feljegyzés.

Azoknak nyilván való es ellencmondhatlan Sz. Irás Tanu-bizonyosságival megállásítá

Es a' kegyettség-yakorlásban, azokból hi faksó felkifele Határok-nak, meg utogatósa.

Avagy,

Edes Nemzete Lelke-javáért, világra bocsátott

KÖLESERI SAMUEL, Christus Jesus Evangelionának Szót-gató, szeretői R. Ecclesiájának

Avagy,

ASROS PATAKON

M. DC. LXVI.

A' HÁROMKÉRDÉSRE VALÓ SUM, más válsz-tételnek, Egy arra lőt alkalmatlan Felelettel való.

NAGYOB MEG ERŐSÖDÉSE,

ES

Azon Feleletnek meg-rázogatáfa.



Anno Dom. 1666.

3308

3309

3310

OS SAHAZIJA. OSNAK KISIMRE NEVŰ JESUITA. PATER ELVALOVE. TELKEDESE IMEZ KERDESOK. Sz. Irás válsza, valahol... ANNO Domini M. DC. LXVI.

3311

FRIGYES KISEDEDEK JUSSA, S-Mindgyárték holtok után következő örök boldogulás SORSÁ. Mellyet egy idvélyeseg s' lelki vigasztartással teljes Tanúsában, alkalmaztatott. Néhai Tebirtetes Nemzetes Ufi, LONYAI JÁNOS, hiedegdet Tefté földben rakarásit alkalmatlósággal; skörti Tebirtetes fűep Gyulekezé előtt. Szent Andrá hávának 7. napján. 1666. Elszendőben NAGY LÓNTAN. Székhelyi LONTAI ANNA Fejedelm Affly, a' Nagyvága Udvari Pradikátora. SZATTHMARI B. PETER. ASROS PATAKON.

3313

OS MICHAEL APAFI DEI GRATIA PRINCEPS... Memoriae commendaemus tenore praesentium significasset quibus expediti universis. Quid Spectabiles, Magnifici, Generosi, Egredi & Nobilitati, ceteris universi Status & Ordines in Nationem Regni nostri Transylvaniae, & partium Hungariae eidem anno nunc in Generalibus eorum Comitibus, ad diem primum Martii Pbris. Anni Domini 1666. in Oppidum nostrum Fogaras, ex solita nostro celebratis, congregati, exhibuerunt nobis & praesentem quendam adscriptam Articulis, in eodem Convencio communiacibus concordiam vocis & suffragii, praesens de usum in consensu conclusio. Supplementis nobis juramentis, ut nos omnes & singulos eos Articulis, omniique & singula in eisdem continens, rursus, prout & accepit habentes, nostrumque consensum illis praesentes, subseribimus infra Principali acceptos, approbos, ratificos & confirmos, atque tam nos ipsi observare, quam per alios omnes, quomodo interet, obsequi sacre observantur. Quorum quidem Articulorum tenor huius est.

3314

OS MICHAEL APAFI DEI GRATIA PRINCEPS... Memoriae commendaemus tenore praesentium significasset quibus expediti universis. Quid Spectabiles, Magnifici, Generosi, Egredi & Nobilitati, ceteris universi Status & Ordines in Nationem Regni nostri Transylvaniae, & partium Hungariae eidem anno nunc in Generalibus eorum Comitibus, ad diem primum Martii Pbris. Anni Domini 1666. in Oppidum nostrum Fogaras, ex solita nostro celebratis, congregati, exhibuerunt nobis & praesentem quendam adscriptam Articulis, in eodem Convencio communiacibus concordiam vocis & suffragii, praesens de usum in consensu conclusio. Supplementis nobis juramentis, ut nos omnes & singulos eos Articulis, omniique & singula in eisdem continens, rursus, prout & accepit habentes, nostrumque consensum illis praesentes, subseribimus infra Principali acceptos, approbos, ratificos & confirmos, atque tam nos ipsi observare, quam per alios omnes, quomodo interet, obsequi sacre observantur. Quorum quidem Articulorum tenor huius est.

3315

Lydia S. Scriptura Lapis, LELKI PROBAKÓ avagy Az örök életre el-válsztartott, idvélyeséget bizonyolló várhato embernek, a' Sz. Irásból fízedegestert meg-callatlan joggal, mellyeket magában féltárlván szívesen veheti, ífízetnek élvezté minőnk állapában légen. MELLETERET A Colovis Reformata Ecclesiában bizonyos alkalmatlósággal pradiál illat, moft penig Zialon egybe-fűzetvén kitárl-fűgéd lőt. BATAI B. GYÖRGY Z. P. s. Cor. 13. v. 9. Ti magukat hitvén-tükony ke vadókát a' hitben, ti magukat próbáljátok meg. Avagy nem szívesen magukat kezzé a' Tífm. Ceterum ti lenniet-vágen? hanem ha meg-vetitek vadók.

3316

META ELECTORUM, VALASZTOT-TAK TARGYJA. Melyre minden buzgó lelki és idvélyeséget kezzé embernek telles életnek folyásában fűzűleg eskppen kell czfolzni. MELLETERET Ir. és egynehány Pradiálásokban foglalván ízetm eliebt terjeztet. BATAI B. GYÖRGY, Z. P. Luc. 10. v. 42. Ez a' fűzűleg dalg: A' Mária a' jűfűvén válszta, mely etim vevitnek bűll. Phil. 3. v. 16. A' ezű fűl ízet, az' ífízetek a' Christm' Tefűl. v. 16. melyet honnietnek ízetm adok el-vétit.

3317

POSAHAZINAK
Egy Ben-Sült
VERES KOLOP
TITVLVS
FELELETI
leg-mutattatik femmire
kellőnek lenni,
Hogy, Pater Kírsnek
Póri ei nem
veuer.
ANNO M DC LXVII.
Die 6. JANVARI.

3343

VEGSEKREPPEN
SVCCUMBALA
ACTORSÁGABAN
PÓSANÁZÉ
1667. Észrend

3344

A' Három Idvösöcsge
kérdésre, a' Lutter és Calvinista
Tanítók mint felelnek? ugy, a' mint
Markó István mondgya, fol. 128.
X, ut Tök.
Matkó Harugsögitak meg-
torkollasz,
Pofaházi Mocs kainak meg-
rapodása.
Nyomtatott 1667. Elzeedi

3347

KABALARION
Christus Vrnk születése
után való melly
Bisextilia
1668.
Mellyer most is Magyar
és Erdély Országra, és egyéb
szomszéd helyekre elismar-
tatott
NEYBARTH CHRISTOPH
Theologus és Astrologus
Castrán, Türsch David által

3348

ORATIO FUNEBRIS
IN EXQUISITISSIMA
LECTISSIMA ET PIENTISSIMA
MATIONE
D. MARGARETÆ
KRONERIANÆ,
REVERENDI & CLARISSIMI VIRI
D. VALENTINI BAVMGARTI,
PLEBANI ET PRIMARI ECCLESIAE
CONJUGIS DESIDERATISSIMÆ
RECITATA
In Domo Parochiali, M. DC. LXVII. 3. April.
Ab
ANDREA DE MOSCOROW LACHOVIO
Ecclesie Polon. Pfarre.
CLAUDIOPOLI M. DC. LXVII.

3349

RUDIMENTA
LINGVÆ
LATINÆ
In usum
SCHOLÆ ALBENSIS
Hoc modo elaborata, ut puer. unius
annifpacio, ex illis legere, declinare,
comparare, conjugare, in his denique
Syntaxis, & radicibus Syntaxis voca-
bulorum harmonice, addi-
tione possit.
EDITIO DECIMA.
Declinare probe quis novit, congnoscere
Grammaticam merito dixerit esse bonam.
LEUTSCHOVIE.
EX OFFICINA SAMUELIS BREVER.
M. DC. LXVII.

3351

EPITOME
CATECHETICA
Auctore
CUNRADO DIER-
TERICO, SS. Theolog.
D. antea Præfate Philo-
sophiæ Pædagogiarcthæ
Villicæ Pædagogiarcthæ
Illust. Princ. Pallore ac Su-
perintendentæ Ul-
menis.
Editio nova renovata.
LEUTSCHOVIE,
TYPIS SAMUELIS BREVER.
ANNO 1667.

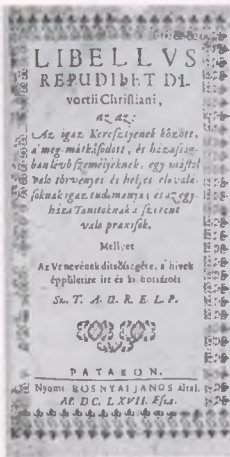
3352

Die Haerte
Wie aller Christlicher Verstand
als ein
Kämpffender Kind-Beccerintzen
Krantheit/ Soltes Lutz
Lohn und Gen.
Erzigt an der Gebite und Erweintung/ der Weiland
Einer Eltern/ und Zugewandten/ Hofflichdin
Fr. Anna Barbara Seelmann
Wohlselbst/ Erbt/ Nachkommen und Geschwilttern
Gen. M CHRISTIANI
Freu-Wachsamem Pastoris der Christlicher Ge-
meinde in der Königl. Frey- Stad Leutzschau/ wie auß der
andern Filial- Kirchen und des Gymnasii In-
spectio, geschriben/ und
gedruckt/ bey
In dem Jahr/ Thera 1667. 3. Jahr/ In dem dazum Anbra. Gebort/
stend der selbigen/ In der Stadt Leutzschau/ und bey Eiger. Jahrs
mit geschriben/ In dem dazum Anbra. Gebort/ In dem dazum Anbra.
1. October/ am 1. November/ In dem dazum Anbra. Gebort/
In dem dazum Anbra. Gebort/ In dem dazum Anbra. Gebort/
und auf demselben bey demselben
Gedruckt/ bey demselben
gen. Abschriben/ geschriben
M. IOACHIMUS ERYTHREUM
ASCI. D. I. C. 1667.
Bestandt zur Leutzschau/ bey Samueli Brever.

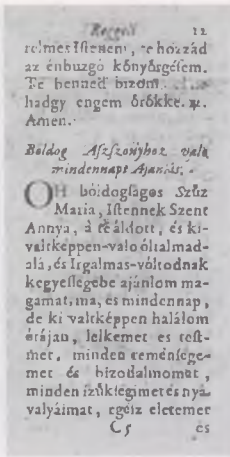
3353

I. N. J.
DISSERTATIO THEOLOGICA
DE
VNITATE SENSVS
LITERALIS
CUIUSQUE DICTI
SCRIPTURÆ SACRÆ
DEO OPT. MAX. DUCE & ADIUTORE
M. IOHANNES FABRICIUS
Gymnasii Briznobanensis Rector.
NICOLAO Samobit / Kyselynski,
ad diem 23 Junii, horis octem.
defensendam scriptus.
LEUTSCHOVIE.
TYPIS SAMUELIS BREVER.
ANNO M. DC. LXVII.

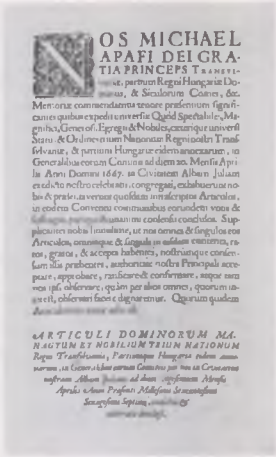
3354



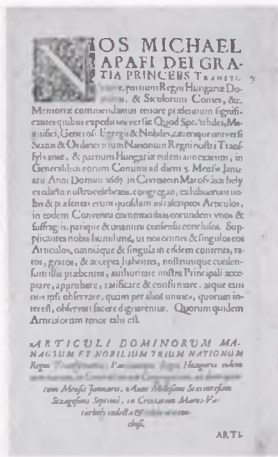
3388



3389



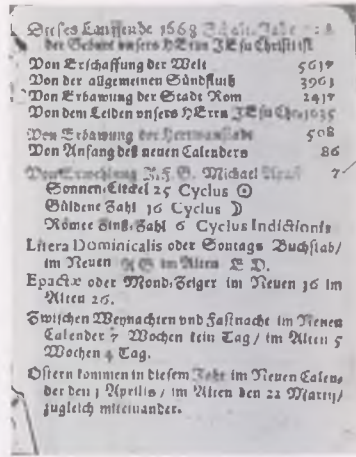
3390



3391



3392



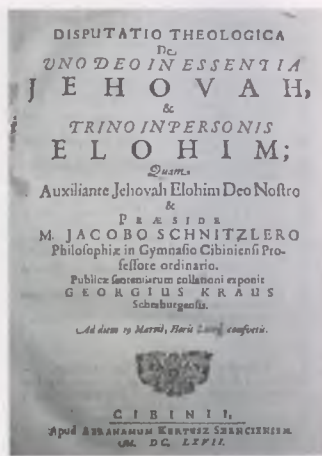
3393



3394



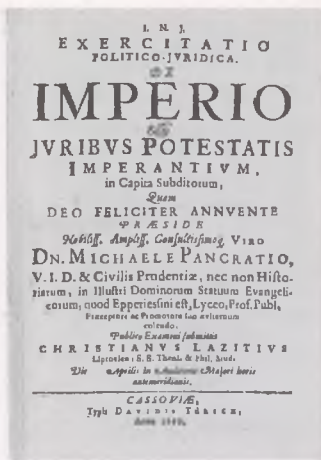
3395



3396



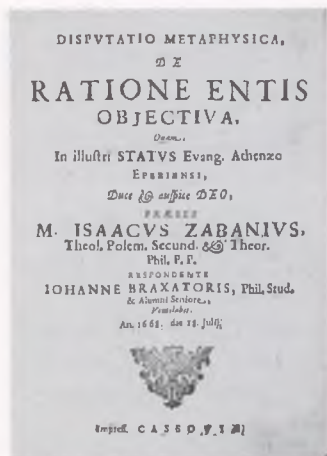
3428



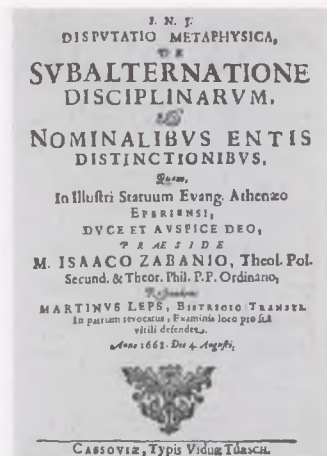
3429



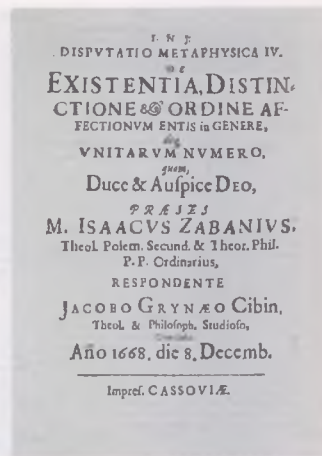
3430



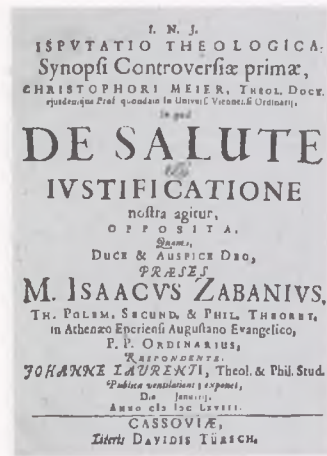
3431



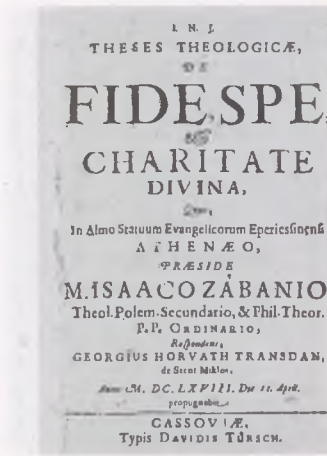
3432



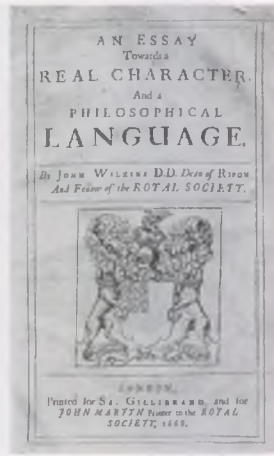
3433



3434



3435



3436

Friedrich Hall
mit meinem
Vater dem allerhöchsten Herrn
selbstlich in
seiner Königl. Majestät
Achtbar. Erblichen
Ehrl. Hofrath. Ehren würdigen Raths
H. H. Christian Seelman, r.
die Braut
Jungfr. Anna Euphrosina Frolichs
an Braut
auf dem
Ehe und Hochzeitstag
am 19. Novemb. des 1782, Jahre
mit dem vorerwähnten W. W. Hoffen
bekannt
Vor Gott für Braut und den
Freunde.
1782
gedruckt zur Leuchschau bey
Samuel Brever.

3447

Michaelis Seemanns
Dorffschmied Meisters und Handwerks
Meisters Herrn
an der Königl. Armen Casse
die Braut
Dorothea Seemann
an Braut
auf dem
Ehe und Hochzeitstag
am 19. Novemb. des 1782, Jahre
mit dem vorerwähnten W. W. Hoffen
bekannt
Vor Gott für Braut und den
Freunde.
1782
gedruckt zur Leuchschau bey
Samuel Brever.

3448

ΓΑΜΗΛΙΑ.
Solemnitati Nuptiali.
Maxime Reverendi Amplissimi Clarissimi
DN M CHRISTIANI
SEELMANN
Ecclesie Lib. Rati Civitatis Leutchovent.
Fideliatum, Amicitie & Infectionis longe di-
gnissimi. Scholasticus. et summi.
Patroni ac Patronae intercessit.
S P O N S A
Virginitatis Virginitatis
ANNA EVPHROSINA.
Florum Reverendi et Praesulis
DN M MARTINI Frolichs
Ecclesie quodam Nicopolitanae in Baronatu Plef-
centi Silesie Superioris Patris dignissimi, et
Sacerdotis Sacerdotis Vigilantissimi, et
Mythae Annis Insuper et
Hic Leutich ab Episc. Chlodovico X He 3 an honoratissimi
decetia sua amica
S P O N S A
Ipsa Nuptiarum die 19. Nov. A. S. d. Inc. LXVIII.
Duxentibus & Discretissimi quibusd. Lib. Rati. sup.
quibus Episcopi
dicata & consecrata.

3449

Famae pulch
honoribus
VIRI
Adm. Rev. Amplissimi, Prae. Clarissimi Dilectissimi
DN M CHRISTIANI
SEELMANN
Pastoris Eccle. Leutchoventis vigilantisissimi,
et Gymnasii hild. viclorum, et hild. Episcopi
gravissimi,
die Braut
ANNA EVPHROSINA
an Braut
auf dem
Ehe und Hochzeitstag
am 19. Novemb. des 1782, Jahre
mit dem vorerwähnten W. W. Hoffen
bekannt
Vor Gott für Braut und den
Freunde.
1782
gedruckt zur Leuchschau bey
Samuel Brever.

3450

Calculi consolatorii
Materiam hinc amovendo caecae dilectionis
P. REVERENDI LOVICAE CHRISTIANAE
VIRO ADMODUM REVERENDO, PRAE. CLARISSIMO.
DECRETISTAEQUE, VIVIDO VITAE CHRISTIANAE
die Braut
D. JOHANNI GEORGIO Graf
Magistro Ecclesiae Augustanae fidelissimo,
Imperialis Patrimonialis viclorum vigilantisissimo,
Scholastico Scholae civicae frequentissimo,
Patrono Locutionum et Discretionum praeceteris coeque.
die Braut
DN JUDITHAE HANDLIANAE,
Materiam hinc amovendo caecae dilectionis
die Braut
JOHANNI GEORGIO
die Braut
LEUTSCHOPIAE.
Typis Samuelis Brever.

3451

INAUGURATIO NOVI RECTORIS.
Actus Introductionis.
die Braut
DN. JOHANNES SCHNAE
ZINGERUS
die Braut
DN SAMUELIS POMARIUS THEOL. DO.
die Braut
LEUTSCHOVIAE.
Typis Samuelis Brever.

3452

QUOD FELIX FAUSTUMQUE AC FORTUNATUM
DEUS TER OPT. TER MAX. ESSE JUREAT!
SALVE
ILLVSTRISSIMO ET EXCELLENTISSIMO
PRINCEPS in DOMINE
DN. STANISLAE
HERACLIE
COMES in WISNIGZ & JAROSLAW
LVBOMIERSKY
SACRI ROM. IMP. PRINCEPS
CAPITANE SCYTHIENSIS BELLICOSISSIME
ATLAS ARCIS LUDLOVIENSIS. & BONO.
RUM AB EA DEFENDENTIUM FORTISSIME
DYNASTIA IN TURCO. POLONIAE & HUN-
GARIAE REGNO CELESTISSIME
DOMINE NOBIS NATURALITER
CLEMENTISSIME.

3453

LUCTUS
SEMPRONIENSIS
Fatum
MATRONE
Catholicae et sancti Petri Pontificis,
dedita omni Sae
ANNAE CATHARINAE,
natae ZAVCHTLERIAE,
VIRI
FLURIMUM REVERENDI THEOLOGICISSIMI
Amplissimi Dilectissimi
DN M CHRISTIANI
SEELMANNI
in Reg. Lib. q; Superioris Hungariae Civitate,
LEUTSCHOVIA
Pastoris Primarii, Vicinarum in agro Leutchoventis, Eccle-
siarum & Gymnasii hild. viclorum longe
die Braut
CONJUGIS
Anno 1782 Christianae
M. DC. LXVIII.
d. 1. Decembris
defunctae
plurimum
TYPIS SAMUELIS BREVER.

3454

Monumentum Glorae
Abundantia Reverentia dignitate ac Eruditione
Insuper Clarissimo Amplissimo Viri
DN. TOBIAE ERYTRAEI
ANTISTITIS ECCLESIAE BE-
LLENIS, non minus meritis quam vi-
gilantisissimi, ut & XIV. Reg. di-
Benedicti Vicibus Sacerdotis dignissimi
die Braut
III. Nov. Obiit anno 1782 A. S. Ch. 1681.
Anno 1782. 1. Decembris.
Vixit non solum in Silesia, sed in speciosis festis tribulatione
die Braut
LEUTSCHOVIAE.
Typis Samuelis Brever.

3455

SUPPLEMENTUM
RHENIANVM,
In usum
ILLUSTRIS STATUM
EVANGELICORUM
Quod Eperiesini est, Lycei Scho-
larumq; humaniorum
ejusdem, concinna-
tium.


M. DC. LXVIII.



Leutschoviz, Typis Brevetianis.
Impensis Dni. Matthias Patzgers
Curæ Eperiesin.

3457

EXERCITATIO THEOLOGICA
Quæ
Z H T H M A
DE
VOCATIONE MINI-
STRO RVM ECCLESIE,
Supremo moderate Numine,
SUB PRÆSIDIO
M. MATTHIÆ STVRZERI,
Gymnasii Neuhauensis Rectoris fidelissimi.
Dignis Precibus, Famae ac Præsentia sui
placatum obsecrans,
Ad placidam & publicam præsentationem
proponitur
a
MICHAEL PAVLOVITZ,
Tartarici-Iustiniani Gymnasii epistemi Alumno,
Ad aetatem Augusti, Anno
M. DC. LXVIII.




LEUTSCHOVIAE.
Læcis Samuelis Brevet.

3458

Q. D. B. V.
DE
VERITATE RELIGIONIS
LV THERANÆ
DISPUTATIO THEOLOGICA
A L T E R A.

IN ILLUSTRIGYMNASIO EPPERIESINENSIS
INCLYTORUM STATUM
REGNI HUNGARIE AUGUSTANO-EVANGELICORUM,
Publice AcaDEMIE SCLAVICÆ,
MAGNIFICUS AC SPECTABILIS Dn.
DN. NICOLAVS PETROČZY,
LIBER BARODE PETROČZY,
PRÆSIDE
SAMUELE POMARIO, SS. THEOL. D.
Ejuliendq; & Linguarum Orientalium
Professore Publico Primario, Gymnasiiq;
diti Modestore ac Directori
Supremo.

Ad Dni. Cæsaris
A. C. clō Idō LXIIX.



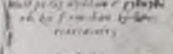
LEUTSCHOVIAE.
Typis Samuelis Brevet.

3459

Præfata
ARITHMETICÆ
AZ 22:
SZAMVETŐ
TABLA.

Mellyben minden-fele
Aritmetica Vételő akár mi-
nőmértékű számok benn-
közönyös számának lumbák
leírása és könnyen fel-
található.

PADVAI JULIUS
CÆSAR AITALIAT.




LEUTSCHOVIAE.
Typis Samuelis Brevet.

3460

I N I
POSITIONUM THEOLOGICARUM
DECAS I.
DE THEOLOGIA
IN GENERE.

DEO Trium benigenter annuente
SUB PRÆSIDIO
M. GASPARIS Schön
Eperiesino Hung. in Acad. Witteb. Fac. Phil. Adlic.
& Lycei Schemnitensis Rectoris Primarii,
A. O. R.
M. DC. LXIIX.


die 13. Martii, hora octavae,
publicè in aula hujusmodi
PAULI SCHIMMACK Warallienf
p. L. Classis II. hibernæ Collegæ,
RESPONDENS.



LEUTSCHOVIAE.
Typis Samuelis Brevet.

3461

POSITIONUM THEOLOGICARUM
DECAS II.
DE
THEOLOGICÆ
PRINCIPIO
in
SCRIPTURÆ SACRÆ
Deoter Optimo Maximo Auxiliante
SUB PRÆSIDIO
VIRI-JUVENIS,
Tractatorumque non Dilectissimi
Dn. M. GASPARIS Schön
Eperiesino Hung. in aulam Altim Academia
hædrensis Pæ. Philosoph. Adicndi. Lycei
Schemnit. Rectoris Humanæ
PUBLICE PRO VIRIBUS TURBANDAM
RÆSPONDENS
GEORGIUS SUFFOLGIBINUS Hung.
p. L. Lycei Schemnit. Sublit. Tertie
Cœlic Collegæ.
Suffolgi.
Anno salutis reipublice 1661, die April.



LEUTSCHOVIAE.
Ex Officina Samuelis Brevet.

3462

Beschreibung des Werks
in CV Blättern
welches die Geschichte der
von Herrn Ehrenrathen und Welschmännern
Hr. CASPARVM BÖCKMANN
der Königl. Frey-Stadt Leutschawisch beselcten
AcaDEMIE, wie auch der AcaDEMIE Hesperian
Ursachen und Ursachen
Und biß her zu gehöret. Darinnen
Die Historie der Frey-Stadt, begrißet
Hr. MARIAM EUPHEMIAM,
gib Ehrenreueern,
wegen ihres hohen Alters, Ungeru u. Ueßlichbarmen Todt
MARIE SOPHIE,
also biß her A. 1669. den 11. Sept. in diese Welt gekommen,
den 1. Jahr nach i. Zerstörung der Frey-Stadt
in diese Welt gekommen den 27. März. Aho. 1688.
und biß her
Diese beiden Ehenreueern und barmhertigen
Ueßlichbarmen Frey-Stadt
Die Ehrliche und Zuchtliche Verwaltung biß her den Haupt-
Richter Bockmann, der Frey-Stadt, und biß her
zu diesem Stoff demnach biß her den Ehrenreueern
begrißet. Und biß her den Ehrenreueern
und biß her den Ehrenreueern

M. Christian Seelmann / Ch. P.
Dieses Werk ist gedruckt
gedruckt zu Leutschaw, bey Samuel

3463

Freündlich. Anzeigen
Begehung
Vorsichtiger Vorsehung und Wohlthaten
Hrn. W. Christiano Seelmann
Von Gott, durch seine Gemeine
der Königl. Frey-Stadt
F R E Y
Stündlich ertheilt und nachmals beruffen
Evangelischen Prediger,
da biß her
aus biß her mit jener bemerckbare, und Dinsten
Königl. Frey-Stadt Leutschaw, am
27. Wintertag des 1661. Jahres
öffentlich abgelesen
Da biß her durch die Dinsten
als biß her in Frey-Stadt
Herrn Amis/Andrius
M. CHRISTIANO Seelmann
Wohls zu Eruchen.



Druckert bey Samuel Brevet.

3464

Sermon
Festus Sermō
IACRUMARUM
super regemam Fancie acerbissime
ABSTERSIO.
ANNO, REI PBLICÆ, VIRO DN.
M CHRISTIANO SEELMANŌ
IN LIB. REGIAC. LEUTSCHOVIA
Rathou & Eccle. ac Schol. Hesperian
Superioris Nihilificæ,
PATRI, MARITO & GENERO,
Ter infelix u. u. u.
super
Esuam eorum lacrimarum deus puerorum
verepretisiam ac mundam per Dei Gratiam
Christi, iungam mundam,
Christi, iungam mundam
superioris Nihilificæ,
PATRI, MARITO & GENERO,
Ter infelix u. u. u.
MARIAM SALOMEN,
etiam istem, id est,
ob amatores & meiores valde tristem.
ad regemam, vna festis, puram
uram, beatisse desuam
v. Teigenius Amicorum & Coposorum
Colleg. Sani. M. u. u. u.
A. 1688



Druckert bey Samuel Brevet.

3465

T. N. F.
DANIELS TIETTRUNCKII, AA. LL. M. &
Cyma, Semp. p. r. RECTORIS
PARODIA
Od. XXIV. lib. r. Carm. Horat.
OLASSIENSES,
VIRUM,
De Scholis & Ecclesiis Christianis,
loci pluribus,
laudabiliter meritis.
DN. DANIELEM KLESCHIVM,
AA. LL. M. P. L. C. &c
n. t. Ven. Frat. XXIV. Regal. in Scepufo SENIOREM
VARALLIO
Ad Civitatem sua
Palloratum
Oratoriam Confessionis monere cordis in agere,
legimus vocamus
Excitantes
A. O. R. clo. Joc. LXIIX. Menf. Jan. die 3:

LEUTSCHOWIA
LITVIA SAMUELIS BARBER

3466

Ujás
KALENDA
R I O M,
E'Christus Urunk születése után való
I. 6 6 0
Mellé a most is Magyar és Erdely Országára, és egyéb szomszéd helyekre alkalmassal
1660
Neubarth Christoph
Theologus és Astrologus.
Lőtsén, Brever Samuel által

3467

V I R I
Reverenda Dignitate
ac Viritate
CLARISSIMI PATRI DOMINI
GOTHFREDI TITII
SCHEMNICIENSIS
ECCLESIAE
Archidiaconi
SPONSORIS
AUGUSTI V. T. PATRIS
NOBILISSIMI SIG. ORNATISSIMI
Famula
DE
EUPHROSYNAE HEYDIN
Madenus Viduae
S P O N S O R E,
OLAVI V. T. PATRIS
Amici Viri,
Affectum sincerum & constantem
paulatim huiusmodi
1776
LEUTSCHOWIA
TYPIS SAMUELIS BARBER

3468

WAPPE
der Königl. Freyen Stadt
Leprieis
in Ober Ungarn
beym Zichreidichey Abbanden
aufgelegt
BOGANNWERK
Röm. K. u. Königl. Ad-
fessit durch Ober Ungarn immerwäh-
renden Apotekern und Medicum
Ordinarium, wie auch
den GYMNASII der Theologie
in Pesth
Inspecorem.
1771
Biederstutz bey Samuel Brever
Anno M. DC. LXXIIII

3469

I. N. J.
DISPUTATIO META-
PHYSICA III
LATITVDINE ET
ORDINE INTEL-
LIGIBILIVM,
CONCEPTVS ENTIS
OBJECTIVI ac FORMALIS
PRÆCISIONE & ILLIVS
TRANSCENDENTIA
In Illustri Statum Evang. Athenæo
EPHENSIS
DUCE ET ALIISPIE DEO,
P R Æ S E S
M. ISAACVS ZABANIVS
Theol. Pol. Secund. & Theor.
Phil. P. P. Ordinarius,
Rectoris
MATTHEO BALASSI
S. Theol. & Phil. Studii
pater orator.
Anno 1664, Die 9. Octobr.
Leutschowiz, Typis Brevetianis.

3470

I. N. J.
THESES CATHOLICÆ,
de
CONCILLII OECUMENICIS
Ecclesie Catholicae, & eorum
A U T O R I T A T E,
DUCE & ALIISPIE DEO,
In Illustri Statum Evang. Athenæo
Ephensis
T R A E S E S,
M. ISAACVS ZABANIVS,
Theolog. Patem. Secund. & Philol. Theoretica
T. P. ordinarius,
R E S P O N D E N T E,
JOHANNES LAURENTI
Theol. & Philol. Studiofo,
ventilabilis,
Anno 1664, die 12. Septembris.
LEUTSCHOWIA
LITVIA SAMUELIS BARBER

3471

KALENDARIVM,
Kristus Vrank születése
után való
M. DC. LXIX.
Eftendire,
Mellyet a Nemzes, és Kiralyi
Nagy-tzombus Viasának és más
Köretelend helyesnek M. r.
dumunicia,
A tader, és mezeies
ARGOLYS ANDRASNAK,
Calculatiois serevit, az Nagy tzombati
Academianban levő Alitrophilus nagy
trogalmatizgal elvevél.

Pesth, bey Samuel Brever által.

3472

MANVALE
SODALITATIS
BEATÆ VIRGINIS
VISITANTIS,
IN COLLEGIO
SOCIETATIS IESV
TYRNAVIÆ
Sub auspicijs
ILLVSTRISSIMI
ET REVERENDISSIMI
COMITIS
ac
DOMINI DOMINI
LADISLAI
CHIAKY,
Abbatis ad S. Gothardum, &c.
Denna editum. & antum.
TYRNAVIÆ,
Typis Academicis, Excudebat
Matthæus, Beyer 1688.

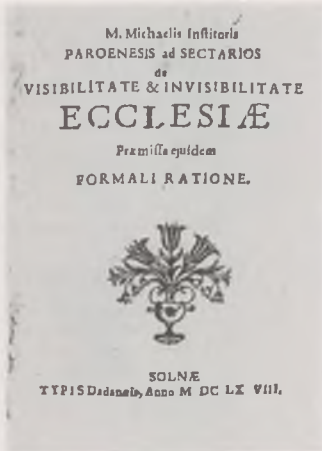
3473

NOVA QVÆDAM
OFFICIA,
CVM PROPRIS
SANCTORVM
PATRONORVM
HUNGARICÆ
Quæ necdum passim in Breviariis
Remansis impressis habentur
SVB AVSPICIIS
ILLVSTRISSIMI
ET REVERENDISSIMI
DOMINI DOMINI
GEORGII
FONGRACZ,
De Szent-Miklos, & Ovári,
EPISCOPI Vécziensis
Ecclesie Metropolit. Strig.
PRÆPÓSITI MAIORI SACR.
CANONICI
Sacrae Caesar. Regiæ, Majestatis
CONSILIARII, &c.
EDITA
Tyris, Typis Academicis, Excudebat

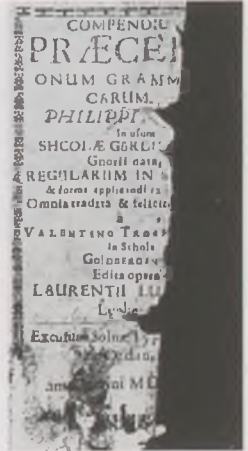
3474



3496



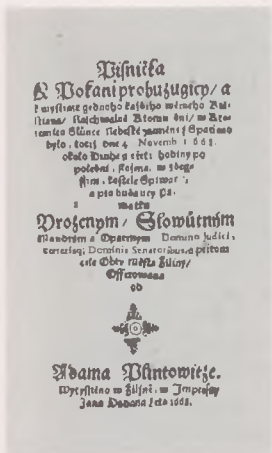
3498



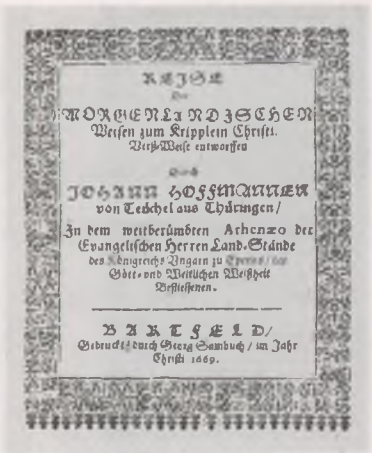
3500



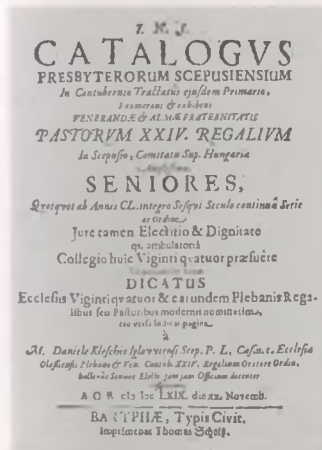
3501



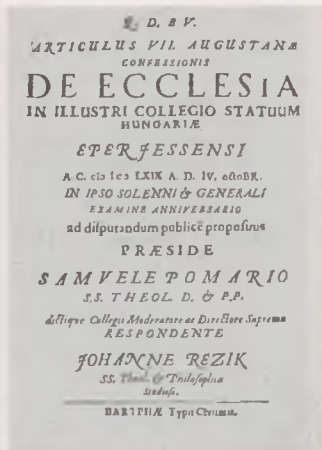
3504



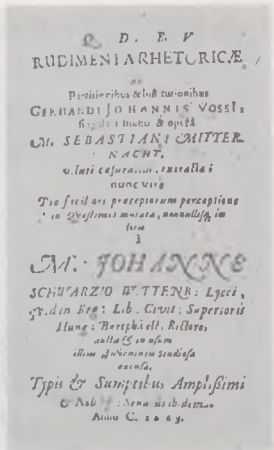
3505



3506




3507




3508

KESERVES DICHÉRETE
AZ NÉHAI
Méltofágos
GROFF ESTERHAS ANNA JULIA
ASZONNAK
Méltofágos
GROFF NADASDI FERENCZ
Országih Biránának kedves Házas Társának.
Melllet Teste Feődöte
AZ
Táskéntes és Nagyfágos SÉNNYEY ISTVAN Vvele-
premi Püspök, Lettan Szent Miklós Szenteg-
házában
Mélto Önté emlékeztene
Fradicólos.
Eter has Száz Harvan Kilencz Elkendőben OZóber
Havának Heterdij napján.



Nyomatottat Beceben
Az Academiá Könyvnyomatosi Háspoké Elnökiál. 1667. évi standóben.

3509

GEORGII C. COMARINI
SS. Theol. Doctoris, & Ecclesie
Debrecens. P. B. B. P.
CONCIONUM
SACRARUM,
CENTURIA QUINTA.
concionis
CONCIONE C. I. I. S. V. S. TEMPORIS
I. Opus Debreicensis, diversis temporibus
propofitas, & secundum temporis
que unaqueque habuit, & le-
rum dignitas.
cum
Indice.
Textuum S. Scripturæ ueterorum, ad hec
tempus.

DEBRECINI
Apud GEORGIUM R. P. KARANCSI 1669.

3510

FLORILEGIUM
SELECTISSIMARVM
PRECVM,
Speciabili, ac Generose
DOMINO D.
NICOLAO
ANDRASI
DE SZENT KIRALY,
Perpetuo a Hæreditario
Dominio in Arce Krasznahorka...
Equiti Aurato, utriusq; Digni-
tatis Cumanorum, & Ja-
zygium Capitano,
DIT C A T U M
SEMINARIO CASSOVIENSI
S. Regis LADISLAI Kisdiáni, hac-
vice olim autem Eminentiſſima
Cardinalis ac Principis ab Harachi, per
R. P. Conſtantium Arzonium, Con-
gregationis Clericorum Regulæ-
rum S. Pauli, Confessoris,
& oblatorum
CASSOVIÆ,
Typis SUSANNE VIDUÆ, A. R. 1669.

3512

REDIVIVUS
IAPHETKE.
CZEGLEDI PALKONAK,
DOBRAVICZAI MIKLOS PRACSA-
gyarvölvi való birtokosa.
Mellyre ajánlott az
TEKINTÉTES, S. NAGYSÁGOS,
KAPIGYÖRGY
URANNAK, HUNYAD, ZARAND,
Kis-Kispe, Szekes Varmegyeének, 16-18-
PARDASZARI, Mészáros, A PAFI MIHALY,
Aranyos közönségének, Székfőnökének,
munkáltsent felé ajánlnak.
Az Udvar:
A Tekintetes UR-ai Férfinéke:
NYELVETES DITEZÉS
CASSON- KATA-
KATAJ FERENTZ
URANNAK, THORNA VÁRANAK
egyik öregei Urának; Nemes ÁGYAS-
VÁR, s. Törvény, Városának, Köb-
köpöny való úrnaknak, Helyes
Kantor Urának.

Nyomatottat: ANNO M. DC. LXIX.

3513

IN NOMINE IESU!
DISSERTATIO
APOLOGETICA,
IN QUA
Theses Propriales Con-
troverſiarum Fidei
MATTHIÆ SAMBAR,
in Collegio Caſſoviensi Iſeuitico
Controverſiarum Profesoris
Ordinarii,
Examinator, Diſcutientis, & Reſolutoris,
Conſcripta.
M. IOHANNES FABRICIO,
Gymnaſii Caſſoviensis Catho-
lico-Lutherani Rectoris & Prof.
Primario.
Eratum Anno, MDC. LXIX.

3514

A HARMONDVÖRSÉGES KERDES
TUDÁSÁÉ ÉS KÖZÉ-
BANTÁZÁSÁKANYAK
TOMPITASA.
AZ
Vásárhellyi Matkó István
Hazugságnak (kiket Tízfelendő Pro-
fessoron ellen is) való földfoglalási meg-
békítési s. Célközönség, mind s. Csörgőy falu
úrnak; mind s. Igazságos vezetési Kalaz
ellen való intási ítélet; s. mind s.
Gyermeki ítélet; s. kőny
meg-érősítetnek.
ILLYEFALVI ISTVAN,
Kisdi KIRALYAN Seminariumbeli Philoſophus.

NYOMATTAZ CASSAN.
A. R. 1669.

3515

DRAGA KENET,
AZ
Uly Predikációk, melyek
ben az ed meg holt szerelmeken bankó
do. s. megében kefezetés, s. az ő szeméjék
s. szomart. lelkében meg Ulytatnak
s. vigasztalának.
Az Udvar:
Nemes ÁGYAS-
VÁR, s. Törvény, Városának, Köb-
köpöny való úrnaknak, Helyes
Kantor Urának.
MISKOLCI MIHALY.
Anno 1668. April.

Nyomtatottat: ERATUM, A. H. U.
C. A. S. S. O. V. I. A.
Nyomatottat: ANNO M. DC. LXIX.

3516

DE NATVRA PECCA-
TI ORIGINALIS
DISPVATIO QVARTA.
cum
In Illuſtri Gymnaſſio EPERIENſI
Incluctorum Statuum Regni Hungariz
Auguſtano-Evangelicorum
A. D. 19. Junijus Anno C. 1669. Ioc. LXIX.
publice ventilata S. B. B.
P R Æ S
SAMVEL POMARIVS
SS. THEOL. D. & PP.
Ipfiusq; Gymnaſii Moderator & Direc-
tor Supremus.
ET RESPONDENS
IOHANNES HOFFMANNVS
Teuchelö Schwarzburgicö Thuringus,
Habituus in Academiâ Magesi. Hære. ab VIII.
CASSOVIA,
Typis Viduæ Johannis Viduæ.

3517

DE NATVRA PEC-
CATI ORIGINALIS
DISPVATIO QVINTA.
cum
In Illuſtri Gymnaſſio EPERIENſI
neſſi Incluctorum Statuum Regni Hun-
gariz Auguſtano-Evangelicorum
A. D. 16. Februarij. Anno C. 1669. Ioc. LXIX.
ventilanda publice propoſita
P R Æ S
SAMVEL POMARIVS,
SS. THEOL. D. & P. P.
Digniſſimus Gymnaſii Moderator & Direc-
tor Supremus,
ET RESPONDENS
NICOLAUS PUSOCZI.
Muraitzombienſis Trans-Danubianus,
Phil. & SS. Theologie Studioſus.
Habituus in Academiâ Magesi. Hære. ab VIII. M. A.
CASSOVIA,
Typis Viduæ Johannis Viduæ.

3518

Friedrich
D B S T
 auf die
**Galliganz Sonntagsche
 Hochzeit**
 zum Nach-Tisch
 vorgelesen
 von dem
Copiristen Kaufman
 Gedruckt zur Leutichau/ bey Samuel Brevern.

3552

MELLOS PASCALIS RHYTHMICUM
IESV CHRISTO
 PRIMO & ULTIMO SINETERINCHO & SINETERINHO.
 A M P L O C O S U M
**IMPERATORI
 SEMPER AVGVSTO.**
 REGIREGV M & DNO DOMINANTIV M
 ARCHIDVCI AVSTRALIS, SIBBOLANAE, ROEALIS,
 FAVONIAE, SUPERIORIS & INFERIORIS PLAGAE
 VINCEN TORIS VNI V S C A E S A R V M
 DVNASTA P A P E S T O I M P E R I S S I M O,
 C O L O R A D I T E R A R I A M A R C H I E P S C O L O R V M, S V B I M O,
 S T A P A C H E M A R I T I M V M,
 M U N D I P R I M I T I V M
 ET I N T E R N I D O M I T O R E
 I M P A T O R I O P T I M O, M A S T R O,
 S V B I M O, C O N S T A N T I N O,
 S V B I M O, S V B I M O,
 S C H O L A R V M I N S P E C T A T V M, & P A T R O N V M
 S V B I M O, S V B I M O, S V B I M O,
 D O M I N O & A U T O R I O M N I V M M O S T R I C L E M E N T I S S I M O, G R A T I S S I M O,
SACRVM
 ET I V R E N T I S S I M O S C H O L A S T I C O G L A S S I A N I
 S V B I M O, S V B I M O,
 M. DANIELE KEESCHO N. H. P. L. C. V. S.
 Eccl. Clauf. Palatin. Ven. Comit. XIV. Regulam
 1797

3553

I. M. J.
 W. H. G. G. G.
 Von Altm und Niden schriftlich
 Einem Dankschreiben
 an
 den hochw. und
 Hochw. Herrn
Herrn Stephan Galliganz
 aloglückseligen Brautigam/
 Und der auch Eblen und viel Lehr- und Tugendeichen
Jungermann Susanna
 ad Sonntagen/
 Die Hochw. Prebenen und Webraten
Herrn Paul Sonntags
 Des Innern Rathes dierhien/ in der hochw. Je
 hiesigen Joh. Jans. Coeckern
 als Braut/
 Die hochw. Prebenen und Webraten
 des Innern Rathes dierhien/ in der hochw. Je
 hiesigen Joh. Jans. Coeckern
 als Braut/
 Gedruckt bey Samuel Brevern.

3554

PAPINIANNVS TETPATANOS,
 Inc. of
 Vir Magnanim*, Justus, Constant rectiq. pectinatx
 Inc.
THEATRVM
 productiv
 Generosa Nobilitatis et Anglorum
 Viri Magnanimi ac Constantis
 Inc. of
ABLEGATIS,
 Generosa Inc. Nobilitatis et Anglorum
INSPECTORIS
 nec non relictis capulis Ordium Civibus
 Inc. of
JUVENIORE
 Inc. of
VRBANI SCHILERS
 in der hochw. Ehrenf. Frei-Stad. Bamberg
 Gedruckt zur Leutichau/ bey Samuel Brevern.

3555

Erlieblich
 Kaufwerk
 nach Apotheckertent
 Gistlich an die Pöblichen
 Specereien
 gemehrt an weng- und gewand
 Ey dem hochw. Ehrenf. Frei-Stad.
 Bamberg
Hr. ANDREÄ Gerschke
 Wolverordneten Herrn Apotheckers
 in der hochw. Ehrenf. Frei-Stad. Bamberg
 als Disputations
 Gedruckt zur Leutichau/ bey Samuel Brevern.

3556

FESTIVITATV ONOMASTICAE.
 Inc. of
DM DANIELIS KLESCH
 A. A. LL. & Philol. Mag. in Altm. clausuratum
 Gedruckt bey Samuel Brevern.

3557

SAMUELIS POMARIJ,
 ss, Theologia D. Ejusdemq. & Lin-
 guarum Orientalium Professore
 Publici Primario,
 Illustris COLLEGIJ STATU-
 um Augustano-Evangeli-
 corum Episcopi, Moderato-
 ris & Directoris
 Supremi,
 VINDICIAE ARTICVLI VII A. C
 DE ECCL. STA. PRO Disputatione
 sui d. 4. Octobris in iplo Generali
 & Solenni Gymnasij Examine
 publice habita,
 Contra senecae in Galatas
MATTHIAM SAMU'AR,
 Jesuitam Cassiovaceni,
 Episcopi
 Augustiniae Lib. de Histore Recl. cap. 1.
 Non audiamus Hac die, Hac die scilicet
 dicimus Hac die Dominum unum creditis
 Dominis quorum auctoritas, veritas, confusio,
 non, veritas, reddimus veritas, veritas, in
 QUAE A. A. M. S. E. C. C. E. S. I. A. M. 161. de
 senecae senecae nostram
 Typis Samuelis Breveri.

3559

THESES SUCCINCTAE
 Et Praelectionibus Theologiae publicis
**D. SAMVELIS
 POMARIJ**
 ILLUSTRIS STATUM COLLEGII
 EPERIENSIS
 Moderatoris & Directoris Supremi,
 ANALYTI IN PRIMA & SECONDA
**ARTICVLI IV. AUGUSTANAE
 CONFSSIONIS,**
 Brevis Exceptio.
 Inc. of
INCLVTO R DNN. STATUM EVANGELICORVM,
 a studiosis & Auditoribus Theologiae
 ad disputandum hinc inde proponenda
 Inc. of
RESPONDENTES, OPPONENTES & THESES
 ad
 Inc. of
 In Auditore M. D. C. C. L. X. Julij
 Anno M. DC. L. X. I.
 Gedruckt zur Leutichau/ bey Samuel Brevern.

3560

TO ΠΑΡΕΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΩΝ.
 Faciem Festivitates supremae pullatae,
 VIRI ADMODUM REFERENDI EXCEL-
 LENTISSIMI, (LARISSIMI) DNI
DAVIDIS LANI,
 quondam
ECCL. SIAR VM EVANG.
 DOBRONENSIS 1.
 PRIVIDIENSIS 5.
 BRIZNOBANE: 16. an.
 Pastoris,
 Comit. Sollicit. Theoloe: Negrad. Nagy & Kys Hont
 Superintendentis
 Inc. of
M. DC. LXIX.
 Inc. of
LITERIS SAMVELIS BREVERI.

3561

Isaiah Proba Konyvek
NYERT PERI.
Melyben
 Ujjonnan a Reformata Eccle-
 siának, a Római Apostoli Hitet
 sündött Ecclesiájával való edg yfsege
 rőfűttetik meg, s a Pápija Eccle-
 siának pedig azzal való ellenke-
 z s újsága, most u s (s az Ginezi
 Chroniából u) meg mutattatik;
 melyeknek Deliberatióma, a fent
 Tál *Isaiah Proba Konyvek*
 Cassá Uj Proba Köellen,
 ki adattatik.
NEMETHI MIHALY.
 Azan igaz Apostoli Hitet epüli Ró-
 mai Ecclesiának tölgykalácsa s Is-
 nyomatattatott M DC. LXIX.

3592

Sérelmes Lelkeket
 pyggyitó
BALSAMOM.
 Melki próbikkban
 nyavalygómoeit
 vigasztal s köny-
 ve ste.
MELLKET
 Belgiami nyelvből Ma-
 gyar nyelvre for-
 doztat
SZOKOLTYAI JIVAN.
 PATAKON.
 1669 Elze

3593

KERESZTYEN
MADSAGOS
 KÖNYVECHKE,
 Mely, a Ceteroniaknak, és
 egyéb helyi hitűk agyallak (az eg-
 gyöbűk Ecclesi) rövid magyari-
 tary s val kömbűk iciműd ingokafol-
 gal magában.
 A ZODOC ENLEKEZETP
 Conanal Patomány Prior Eftirgami
 Ertők, erendiműli, elűfő sűk. ma-
 fűfűk. 1622. fűfűdűben nyomatott,
 meli harmadik válamenyi jobh-
 tálal s fűfűrűfűl.

 Nyomatatta Pesten Gáspár Miksa nyűk
 Várakűssen. M. DC. LXIX.

3594

Applausus publicus,
 VIROBUM IRIGÉ
Clarissima patet aique Deditiore
CLARISSIMO DOMINO
JOHANNI BÜRINGERO,
 Pofonenti AA. LL. M. haftenis
 Concedori Gravissimo
Clarissimo et plurimum Reverenda Domino
CHRISTIANO PIHRINGE-
RO, Pofonenti AA. LL. M. hucus-
 que Subrektor, Ministerii Or-
 thodoxi Adjuncto.
CLARISSIMO DOMINO
DANIELI WILHELMO
MOLLERO
 AA. LL. M. iam Subrektor
 Cum Patria in Gymnasio in capessendi doctandi unanite sa-
 pientia pariter ordinatum afunderent, gar-
 tum tertius verum profectus.
 In Observantiam et honorem edius
 nomine primæ Clasis
 ejusdem Gymnasii Auditorum gratulabundorum.
 a
JOHANNES ARTZ
 Hiftrich Tausche, Sax.
 POFONII, ex primici Gaudiedus Gröndec.

3595

PROEMPTICUM,
 vero suo (cheu) nomine,
ELEGIACUM,
 iunk cum Trochaico
 quo
Virum egregium animi, mentis, callisima reventibus,
confutit preles in Jalantibus, et Eruditione
non rivaliter
CLARISSIMUM,
DN. ELIAM THOMAM,
 AA. LL. & Philozophæ Magistrum,
 nec non Potam Laureatum, Notariumque
 Cæsarum publicum,
Gymnasio Pofonenti Evangelico,
 cui haftenis, viginti scilicet annis, & amplius,
 partim docendi profusis, partim regendo, utro-
 que singulari nootus fuit, sive,
 profuit,
V A L E
 dicentia,
 atque abundant,
stans amoris, et obferventia causis,
 proloquitur,
 cum corpore non parisi,
M. JOHANNES BÜRINGERUS,
 ejusdem Gymnasii patri Concedor,
 suo, et Collegarum nomine scriptum,
 et editum.
 A. O. R. clis Ibc LXIX. XVII. Cal. Novemb. Sc.N.
 qui S. Gallo face.
 Pofonii, typis Gaudifred Grönderi.

3596

CAMPUS MARTIUS,
 sive,
INSTITVTIONES
CASTRENSES,
 in quibus
BELLI
 Natura,
 Requisita,
 Leges,
 succinèdè proponuntur,
 eorum bono
Qui militie nomen dant.
 POFONII,
 excudit Gothofredus Grönderus.
 ANNO
 clis Ibc LXIX.

3597

Carmina gratulatoria,
 cum
 Clarissima patet ac doctissima
 Virorum Iriga
 ad utroq;
 & quidem
CLARISSIMIS DOMINIS
M. JOHANNES BÜRIN-
GERUS Pofon. ad Redtoris;
REVERENDIS CLARISSIMIS DNIS.
M. CHRISTIANVS PIH-
RINGERUS, Pofon. Venerandi Minüle-
 til Adjunctus ad Concedoris
 Officii capessendi bonarum ex ordine afunderenti:
CLARISSIMIS DNIS DOMINIS
M. DANIEL WILIEL-
MUS MOLLERUS Pofon.
 in
 vacancem Subrektoris locum
 recens sufficerentur,
 obfata
 Discipulis quibusdam
 superiorum duarum Clafsim.
 A. O. R. clis Ibc LXIX. mens Novemb.
 POFONII, ex officina Grönderianã.

3598

Carmina Tristia;
 non sine lacrymis,
 ab utem a Ig
Virum virtutibus egregis, et singulari eruditione
CLARISSIMUM,
DN. ELIAM THOMAM,
 AA. LL. & Philozophæ Magistrum,
 Potam Laureatum, & Notarium Publicum
 Cæsarum, Gymnasii Pofonenti Eu-
 angelic haftenis Restorem
 dignissimum,
PRÆCEPTOREM OPTIME MERITUM,
Discipuli, et Auditores quidam
Clasis Primæ
 prosequuntur.
 A. O. R. clis Ibc LXIX.
 sub fauore mensis Octobris.
 Pofonii, typis Gaudifred Grönderi.

3599

THALASSIO NVPTIALIS:
 DOMINI
MICHAELI ARMBRVSTERO
DN. VRSLÆ ROTTFRIÆ
 Johannes Andreae, et Carolus Faberhuus

 Pofonii, typis Gaudifred Grönderi.

3600

Positiones
EX CIVILI DOCTRINA
selectæ,

quas
Philosophiæ practicæ
Studij
& Cultoribus
proponit ventilandas
sub Præsido

Domini Eliæ Thomæ

Vianislavienfis.
ANDREAS DEUSCHERUS
Sicilius.
Ad diem Mensis Octobris
A. O. R. clc lhc LXIX.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POSONII,

impressit Gothofredus Grönderus.

3611

RELIGIO,
QVA TALIS,

QVA CHRISTIANA,
ut placida de eadem
Disquisitio instituat^{ur},

proposita.

ELIA THOMÆ Rectore,

AA. LL. & Philos. Magistro, Poeta
Laureato Notar. Czf.
public.

sub quo respondebit

JACOBUS ALUMNIDES
Tepla Liptoviensis,
in Gymnasio Posoniensi Alumnus.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POSONII,

Typis æreâ descripti Gothofredus Grönderus.
A. O. R. M. DC. LXIX.
Mense Julio.

3612

Theses
Ex Lethibus publicis
SCRIPTURA
SACRA

excerpta,
quas
proponit publicè ventilandas
sub Præsido

Dn. ELIÆ THOMÆ,

Gymn. Polon. Evang. Reſtoris, AA. LL. & Phil.
Magistri, Poet. Laur. nec non Not.
Public. Czfar.

Respondens
THOMAS ANTONIUS THURANSKY
Thuroco-Hungar.
Mense Octobri Anni clc lhc LXIX.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POSONII,

expressime Gothofredus Grönderus.

3613

Applausus Voti vus
VIRIS
Erditiois Clarissimæ
Pietatis Spectatissimæ
Maturæ sine Dignissimæ

Dn. JOHANNI BÜHRINGE-

RO, AA. LL. & Phil. Magistro, hæcenus in illu-

stri Gymnasio Posoniensi Concedenti

Dn. CHRISTIANO PIHR IN-

GERO, AA. LL. & Phil. Magistro, ejusdem nobilitat-

is Parnassi hinc usque Subrectori felicissimo,

nec non Venerabili Ministri Adjuncto

Dn. DANIELI GVILIEL-

MO MOLIERO, AA. LL. & Phil. Magistro, recens

munus publicum docendi in eodem celebri

Lycæo capitanti.

Dnib. Matrnatibus, Patronis, & Præceptoribus
maximè suscipiendis,
Ipsa laudem inauguratiõis dic

hic RECTOR, hic CONRECTOR,
hic SUBRECTOR

Grædus patris suffragio omnium publicè salutaretur,
Actum Posonii, Idibus Augusti, Anno regni
domini Iosephæ & quondam Friderici Augusti
Imperatoris & publicè obtinuit
à Thomâ Antonio Thuransky Thuroco-Hungaro.
h. i. Grædus patris Augusti in Posonio.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
POSONII, Grædus patris Augusti in Posonio. Anno 1769.

3614

Gratulatio

in
recuperatam valetudinem.

VIRI

Erditiois, Præditi, resound. Experientiæ

CLARISSIMI

D. ELIÆ THOMÆ,

AA. LL. & Philos. Magistri, Poetæ Laureati,

nec non Notarii publici Czfaris,

h. t. verò Gymnasii Poloni-

ensis Evangelici

RECTORIS;

Dn. Mæcenatis, Patroni

& Præceptoris paterni,

debitè animi grati submissione perpe-

tuum suscipiendis;

suo, & condiscipulorum nomine

publicè

THOMA ANTONIO THURANSKY

Thuroceno Hungaro.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
POSONII,
impressit Gothofredus Grönder.
clc lhc LXIX.

3615

PROLONGATIONIS
VITÆ HUMANÆ DESIDERIUM

ABBREVIATIONIS REFROGIBILIS

De reſtange Sæculæ & Detraſionum

et Effugere Libens Premonitio.

Actum ad hunc diem in Posonii.

Dei Christianissimi Imperatoris

et Regis Bohemæ & Silesiæ

et Archiducis Austriæ

et Hungariæ & Croatiae

et Slavoniæ & Sarmatiæ

et Romaniae & Poloniae

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

et Transilvaniæ & Valachiæ

et Serbiae & Bulgariae

et Romaniae & Sarmatiæ

et Rutheniæ & Moldaviæ

3617

Dr. Johann Casper
der in dem hiesigen
Stadthaus
Zu dem 17. die. 1769. L.
Der Ehrwürdigen, Weislichen und obern
und niedern
Hoch- und Erbkammer
Herrn

Sorffried Zammers /
Fürnehmen Bürgers und Handels-Manns/

we auch der angesehnen Magistratischen Consilien zu
gehörtem Rathen-Vertrauen; in der Königl.
Stadth. Rathen-Vertrauen.

Welcher den 5. October d. 1769. d. 17. die. 1769.
Witig und i. Ehe in dem 20. Jahr seiner Alters in
den 17. die. 1769. in dem 17. die. 1769. in dem 17. die. 1769.

aus in dem 17. die. 1769. in dem 17. die. 1769. in dem 17. die. 1769.
Christlich und ehrlich si beghr
ist worden.

Wegen und in verordneter Ruffen.
Christlichen fürnemmen

M. Philipp Jacob Windtner /
Deutschem Luthrischen Prediger alda.
Zu Preßburg beydes Conrathen Bräuder.

3618

Dieses 1769. Jahr ist nach Christi-
tate der Welt den
Nach dem Leiden Christi das
Nach der Erwehlung Michaelis Apoffi,
1769. regierenden Christi. Gn. das

On Jahrs-Feiden desselben sind
Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

Nach dem New. Cal.
Die Goldenen Zahl 1769.
Der Sonnen-Cyclus 1769.
Der Mond-Feiden 1769.
Sonstage Buchstabe 1769.
Zwischen Wechnacht und
1769.
Sonstage nach Trinit. 25. Interv. majus. 25.

3619

Materia potestudis
in prelosum / pro armenia
causam Swedonia.

1769. 1. Kap.
Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.

Omnes se / omnes se / omnes se
1769. 1. Kap.


3621

1670
 Schicklicher
 Wahl- und Neu-Zahler Wunsch
 (in nomine)
 Augustini von Ihrer Kayser- und Kö-
 niglichen Majestät
FERDINANDO I.
 Der Königl. Freyen Stadt
E. B. E. R. E. S.
 In Ober-Ongart
 dierendhaft nach dem
 Ho. F. Adelschem Wapen
 Durch erdentliche Wahl Einer Er-
 wählten Christ-Edelichen Geweine
 In d. Freyen / zum drittmahl nach
 einander erlohenem
 Kaiserlichen Herrn
E. B. E. R. E. S.
 Gedruckt bey **BRADSLER**
 In Germanischer Druck
 Anno 1670.


3630

1670
BREVIARIUM LOCCLUM,
 Methodo
 licet ex parte novâ,
**Habitui rami ipsi exna-
 ture suæ conditione ita applica-
 to, ut non parum Difcernium iuvetur.**
 Intellectus & Memoria; Sugge-
 stis simul ita, quæ in aliis Libris
 Logice desiderari
 videbantur.
 Primum quidem in privatum
 usum conlinitatum,
 Jam autè ad desiderium suorum
 Discipulorum Loci Publicæ
 expolium
M. JOHANNE
SCHWARZIO, WATTENBERG
 Lycæi quondam Superioris Magistri
 Reg. Joh. Ch. Harp. et. Rectoris
 Divinibus quomodam inibi sistentium studiis
 Lipsiæ, B. ART. H. E. Typ. C. G. H. Anno. 1670.

3631

EXEGETIS
LIBRI PRIMI
MEDVLLÆ
AMESIANÆ,
 In qua, quantum ad Fidei articulos attinet, quæ-
 ritur in sacro sacris Theologia copiosius fecerit
 & erudit, quæquæ in Schola conluerent eubio-
 domi & obfcur, quæquæ ab hodiernis hereti-
 cis innotuit in Controversiis, ita sed totum, per
 quæritur, objectum, expolitionem, ita ex-
 plicetur, ut Sacro-Sanctæ Theologiae Cultori-
 bus, principè differtenti & conlolutio-
 nis, commoditatem habeat
 quæ
 STUDIO
GEORGIJ MARTON-
FALVI TRANSYLVANI,
 Sacro-Sanctæ Theologiae Doctoris, & Illustri
 Scholæ Deheretice Rectoris.

BEROLINI,
 Apud **GEORGIUM KARANOSI.**
 M. DC. LXX.

3632

LUCÆ DE LINDA
DESCRIPTIO
ORBIS
 & omnium ejus
RERUM PUBLI-
CARUM.
 Nunc primum in Germania
 edita, & innumeris locis emendata.
 plurimis suppleta, ac a multis, itaque gra-
 vilissima citatibus purgata.

J. E. N. Æ
 Impensis Matthæi Birckneri,
 Typis Johannis Wertheri,
 Anno Clæ. c. l. x. lxx.

3633

LAPILLVS
DANIELIS:
 1^{mo}
 Lutherani Malleatoris
 FABRITII,
 Confessus est, & contritus Mal-
 lum Jerem. 50. 23.
 2^{do}
 Principales quinque Arrogan-
 tiæ ejusdem FABRITII,
 3^o
 JOANNEM DEBRÖDI,
 Sacerdotem Catholicum;
 AA. & Philophilie Do-
 ctorem, & Sa. Theologiae
 Rectorum.
 Fabricatores mendacii, & Cal-
 torum peruersarum dogmatum,
 insanam sacerdotii, & patri-
 monio esse sapientis. Joh. 13.
 7. 4. & 5.
 IMPRISUM, 1670

3634

REFUTATIO
LOGODÆDA-
LORUM,
 JOANNIS FABRITII,
 SAMUELIS POMARII,
 ET
 ISAACI ZABANII
 Qui omnes Lutherani Pro-
 duores, dum oppugnant scripto The-
 ses quosdam Compen-
 diales
 REVERENDI DOMINI
 JOANNIS DEBRÖDI;
 dendant pede in ipso limine: quod illis
 breviter declarat idem JOHANNES
 DEBRÖDI, pro Palschilli
 Rubro Ovo
 Anno M. DC. LXX.

3635

THRENODIA
VLGVBRISCANTVS.
 In Ultimum honorem & perpetuam
 omnium benefactorum acceptationem
 D. N. **STEPHANI WIT-**
TNYEDI
 DE R. IN MUSAY &c.
 Illustrissimis quondam Comitibus
 NICOLAO ZRENYI, & FRANCISCO WITTENYI
 &c. a Cassovia innotuit &c. Dignitati sui
 Patroni plic. recolendo,
 debuit que obfervantis decernavit
 faceret tribus typographis
GEORGIVS DAMBÖTORI
 Cant. Nov. Vic. RE-
 EPRESINI.
 Anno 1670. Die Martij.
CASSOVIAE.
 Typis ERICI ERICI.

3636

IN NOMINE IESU.
Solidissimus cœlestis Veritatis
MALLEUS.
 Quis
 Zephyrius Sarnbario-Debredianum,
 Ovum,
M. IOHANNES FABRICIVS,
 Gymnasij Cassoviensis Catholico-
 Lutherani Rector & Professor Primarius,
 concussit, contrivit, &
 disiecit.
 Apocalyp. Cap. 18. v. 4. & 5.
 Exite de illa (Babylone Romana) Populus meus,
 ut ne participes fuis delictorum ejus, & de pls-
 gis ejus ne accipiatis; quoniam pervertere
 peccata ejus inique ad cœlum, & recordatus
 est DEVS iniquitatem ejus.
CASSOVIAE.
 Typis ERICI ERICI.

3637

REFUTATIO
LOGODÆDA-
LORUM,
 JOANNIS FABRITII,
 SAMUELIS POMARII,
 ET
 ISAACI ZABANII
 Qui omnes Lutherani Pro-
 duores, dum oppugnant scripto The-
 ses quosdam Compen-
 diales
 REVERENDI DOMINI
 JOANNIS DEBRÖDI;
 dendant pede in ipso limine: quod illis
 breviter declarat idem JOHANNES
 DEBRÖDI, pro Palschilli
 Rubro Ovo
 Anno M. DC. LXX.

3638

ENCOMIVM
 EXCELLENTISSIMI DOMINI
 DOMINI
**JOANNIS GREGORII
 SCHILTPACHER**
 Philosphiae, ac Saluberrimae
 Artis Medicinae Doctoris
 Nec non Regiae Liberae Christiani Poesnienſis
 Hungariae Metropolis Medici
 STEPHANO JAROS
 Oratoriae Facultatis ibidem
 Studio
Domini Mecœnatibus
 oblatum
 Mensis Augusto Anno 1670.
 POSONIÏ,
 imprimbat Gottfriedus Gröndler.

3678

C. SALVSTII CRISPI
CATILINA
 Quoties in populo videtur quocunque sub axe,
 accubante Junone, Rayr. 14.
ACTV ORDINARIO
 Lycei Schemniciansi in Montanis
 Sive ipsius Auctoris,
 Anno M. DC. LXX.
 Die 13. Octobris
 Juramentum nostrae excolenda gratia
 ad Scenam productus
 PRÆSIDI
M. Caspar Eßön/
 Rectore Primario.
 POSONIÏ,
 Typis excusipſi Gottfriedus Gröndler.

3679

Poesnionum
 Theologicarum
 DECAS III.
DE DEO
 EJVSQVE ATTRIBVTIS,
 QUAM
 in Lyceo Reg. Lib. Civitatis
 Montanae Schemniciansis disputata.
 bunt publicè
 ANNO
 Caty. oratio Doct. J. J. M. La. regbat,
 die 7. Febr. 1706.
 PRÆSES
M. Caspar Eßön/
 Rector Primar.
 RESPONDENS
ANDREAS LIPKO Eper.
 POSONIÏ,
 imprimbat Gottfriedus Gröndler.

3680

Poesnionum
 Theologicarum
 DECAS IV.
**SACRO SANCTA
 TRINITATE**
 QUAM
 in Lyceo Reg. Lib. Civitatis
 Montanae Schemniciansis
 ANNO
 M. DC. LXX.
 PRÆSES
M. Caspar Eßön/
 Rector Primar.
 RESPONDENS
 JOHANNES STEFFL
 Sacerdos
 die 13. Febr. 1706.
 POSONIÏ,
 imprimbat Gottfriedus Gröndler.

3681

SCIAGRAPHIA
EXAMINIS
 PVBLICI
 in Lyceo Reg. Lib. Civit. Mont.
 quam Schemniciansium vocant, in Publica
 & solemnè Panegyri institui.
 Anno reparatae Salinis
 M. DC. LXX.
 à die usque ad diem Mens. Martii
 DIRECTORE
M. Caspar Eßön/
 Eper.
 POSONIÏ,
 imprimbat Gottfriedus Gröndler.

3682

VADE MECUM,
 oder
Hand-
Büchlein/
 in welchem
 der Christliche
 Glaubens Brund
 nach dem geoffenen
 den Einfältigen gezei-
 get wird.
 Muss in dindiger Bezei-
 gen vieler Frommen/ in arbei-
 stehenden Christen auffgelesen
 und in den Druck gege-
 ben/ von
 M. E. T. P. L. C. & G. P. R.
 Prediger/
 D. J. Daniel Schellers Verlag.

3683

ENCOMIVM
POSONIÏ
 in Hungaria Inferiori
METROPOLEOS.
 INCLITAE REPUBLICAE EJVSDEM
 Proceribus & Patriæ Patribus,
 ceterisque D. Mæcenibus ac Evergetis
 mearum suscipiendis,
 in gratia nuptiæ symbolum Est Prudiorum
 nuptiarum commensaliorum
 quæ hinc amari submissiora
 oblatum dedicatumque;
THOMA ANTONIO THURANSKY
 Thuroci Hungario,
 p. t. Nobilissimo prole Austriae Palatino,
 Anno cti 1700.
 POSONIÏ,
 Imprimbat C. C. Gröndler.

3684

Hymeni
 Clarioris aequi Dilectionis Pars
**DN M SIMONI
 JOHANNI GRÉNIZIO**
 Poesniensi
 Collaboratori in Gymnasio Poes-
 nienſi Evangelico quassissimo,
 Lethalibus Publicationibus Immune
MARIAM
 Prænitens Videlicet, pœneque Galiano
 sponſam Videlicet,
 Matrimonii libi conſanguentis.
 Præceptoris suo debitâ observantiã.
 aſſidendo
DISCIPLINI TRACTATVS CURIã
 sponſam Videlicet,
 T. T.
 Die IV. Febr. 1706.
 POSONIÏ,
 Imprimbat Gottfriedus Gröndler.

3685

Herzogliche
Kriegs-Kapitän
 und Wollgebohrner Grafen
 und Herren/ Herren
SOLLEND/
 H. R. M. G. G. Grafen und Her-
 ren von Wenden/ Schwaben/
 Herzoglichen zu Württemberg und im Saal/ Herren der
 D. H. M. G. Grafen und Herren/ Herren
 Grafen und Herren/ Herren
 Grafen und Herren/ Herren
Maria Eleonora /
 geborene Gräfin von Göttingen/
 ihre Heirat mit dem Grafen/
 Thoma Antonio Thuroci Hungario
Herzogliche Kapitulanten
 Grafen und Herren/ Herren
 Grafen und Herren/ Herren
 Grafen und Herren/ Herren
DAVID TITTO, C. H. Prediger in Dreßburg.

3686

H. N.
**Siebenbürgischer
 Bürg.-Anzeiger**
 Oder
 Chronicalischer Anhang des 15
 Seculi nach Christi Geburt aller theils
 in Schraubigen, theils Ungern, und sonst Gien
 ...
 Worauf nicht nur allein die gewollt,
 kluge Anschläge, Kriege, und Heirathen, dessen
 ...
 Merkmal der Ober-Königin Catharina NATION,
 ...
 In Verlegung bey Johannem Didan,
 Anno M DC LXXIX.

3688

Kaiser-Wein.
 ...
 Des Hoch-Weilgehörigen Herrn/
Herrn Rudolff Sobeczky/
 ...
 Des Hoch-Weilgehörigen Freylen/
Freylein Maria Anna/
 Gebornen Teylerin von Hauert/
 ...
 Des Hoch-Weilgehörigen Herrn/
Herrn Michaelis Wessinghoffe
 ...
 CALADON New Bookseller.
 ...

3689

ERITOME
**CATE-
 CHETICA**
 AUCTIONE
**CUNRADO
 DIETERICO,**
 SS. Theolog. Doct.
 ...
 SOLENA
 ...
 ypis JOHANNIS DADAW,
 ANNO M DC LXX.

3690

DISSERTATIO PLACIDA
 DE
IUSTIFICANDO
 HOMINE PECCATORE CORAM
 TREMENDOTRIBUNALI DEI,
 &c.
 AUCTOR
 M. MICHAEL INSTITUTORIS, Rectoris
 Scholae Solaensis, & jam jam Rectoris
 Ecclesiae Traricensis in Cam-
 ...
 In ipso Valedictionis momento instituta,
 producta, defensa
 CASPARO LEHOTSKY,
 Scholae ipsiusdem Solaensis.
 ANNO M DC LXXIX, die 16. Aprilis.
 SOLENA,
 Impressa apud Johannem Didan.

3691

Dieses 1677. Jahres: der
 Geburt Jesu Christi / iff
 Von Entschaffung der Welt / 5600
 Von der allgemeinen Sündfluth / 3964
 Von dem Leiden Jesu Christi / 2638
 Von Anfang des neuen Kalend. 189
 Von d. Regierung Tho. St. Sil. Durch:
 Michales Zeit / 10
 Die güldene Zahl iff / 19
 Der Sonnen- Umdel / 28
 Dwyer Zahl / 9
 Mond Zeit / oder Schlüssel / 19
 Sonntags- Buchstab /
 Dreyßchen Neujachten und 4. Frucht
 im Neuen Kal. 6 Wochen 3. Tag
 Im Alter 30. Wochen / o. Tag.
 Ofter- Zeit den 29. Martij.
 Dreyßchen 1. Frucht und 204. 28. W.

3692

I. N. J.
 THESIS THEOLOGICÆ
 DE
PRÆDESTINATIONE.
 Sub Auspiciis & Favore
 GENEROSIORUM, NOBILISSIMORUM &
 PATRIBUSSEMORUM DOMINORUM
 DOMINI
 IUDICIS & Inclvty SENATUS
 Regie Libertatis Montane Civitatis
NOVISOLIENSIS.
 Patronorum studiorum municipalium
 PRÆSIDË Christiano Magistro
 MATTHIA STÜRZERO
 Gymnasii Patii Directore Suo, remo
 A. & R.
 PAULO PASCHEW, dido MICHAELIDE,
 Exalumnis.
 Anno M DC LXXIX, die 4. Septembris
 ventilanda & discutienda.
 SOLENA
 Impressa apud Johannem Didan.

3694

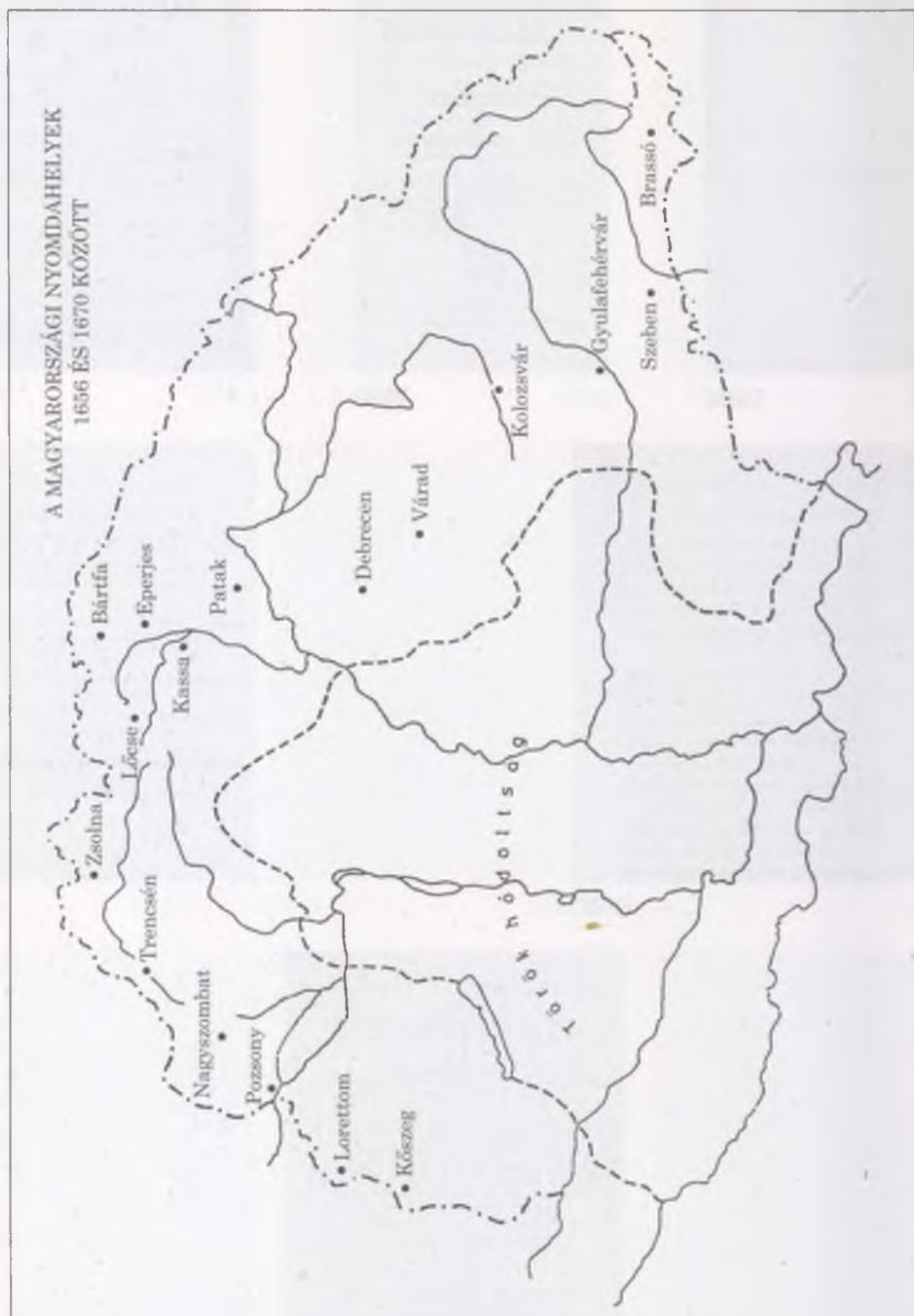
MUTATÓK

Indices

Indexes



A MAGYARORSZÁGI NYOMDAHELYEK
1656 ÉS 1670 KÖZÖTT



A MAGYARORSZÁGI NYOMDAHELYEK MUTATÓJA IDŐRENDEN

Index chronologicus locorum officinarum in Hungaria

Chronological index of printing places of Hungary

A működés ideje	A nyomtatványok	
	helye	száma
(1550→) 1658–1670	Kolozsvár	31
(1561→) 1657–1670	Debrecen	28
(1575→) 1656–1670	Szeben	96
(1577→) 1657–1670	Bártfa	36
(1623→) 1656–1658	Gyulafehérvár	13
(1625→) 1656–1666	Brassó	41
(1625→) 1656–1670	Lőcse	276
(1637→) 1656–1664	Trencsén	52
(1639→) 1656–1659	Várad	31
(1648→) 1656–1670	Nagyszombat	92
(1651→) 1658–1664	Kőszeg	4
(1651→) 1656–1669	Patak	89
(1653→) 1656–1670	Kassa	143
1656–1658	Eperjes	2
1665–1670	Zsolna	38
1669–1670	Pozsony	38
1670	Loretto	2

NYOMDAMUTATÓ, HELYSÉGEK ÉS NYOMDÁSZOK

Index alphabeticus locorum ubi typographiae viguerunt cum indice typographorum

Alphabetical index of printing places and printers

A nyomdahelyek az egykori magyar névalakjuk szerint szerepelnek. Egy helységen belül a nyomdászok működésük időrendjében következnek, nyomtatványaik évenkénti felsorolásával.

E mutató betűrendjében a nyomdászok neve is szerepel, utalással azokra a helyekre, ahol tevékenykedtek. Az utalásnál a működés ideje és [] zárójelben az ott 1656–1670 között készült nyomtatványok száma is megtalálható. Külföldi nyomdászoknál csak az e kötet keretébe tartozó adatok szerepelnek.

- Abrugi (Abrugyi) György → Kolozsvár (1630–)
1659–1660 (typ. Heltai) [3]
- Academicis, typ. (Universitatis, typographia)
→ Nagyszombat (1648–) 1656–1670 [92]
- Alba Iulia ld. Gyulafehérvár
- Ammon, Johann Wilhelm [bibliop.] → Frank-
furt am Main 1658 [1]
- Amstelodam ld. Amsterdam
- Amsterdam** (Amstelodam; Amsterdam, NL)
Zetter, Jacobus de
1665: 3188
- Arcerius, Joannes [bibliop.] → Franeker 1661 [1]
- Asrospatak [!] ld. Patak
- Bálgrad (Ardel) ld. Gyulafehérvár
- Bardejov ld. Bártfa
- Bártfa** (Bartphae, Bartfeld, Barthfeld; Bar-
dejov, SK)
Klöss, Jakob, jun.
1657: 2690
1659: 2815, 2816
1660: 2890
1662: 3017
1663: 3072A, 3073
1664: 3137, 3138
typ. Klöss
1665: 3189
1666: 3266
typ. civitatis
- 1668: 3403, 3404 (Sambuch), 3405
(Sambuch), 3406 (Sambuch),
3407, 3408 (Sambuch), 3409
(Sambuch), 3410 (Sambuch),
3411 (Sambuch), 3412 (Samb-
buch), 3413 (Sambuch), 3414
(Sambuch), 3415 (Sambuch)
- 1669: 3505 (Sambuch), 3506 (Scholtz),
3506A, 3507, 3508
- 1670: 3625 (Scholtz), 3626, 3627,
3628, 3629, 3630, 3631
- Bauhoffer, Johann Jakob → Jena 1665 [1]
- Bäyer, Johann ld. Beyer, Johann
- Bécs** (Béch, Becz; Wien, A)
Kürner, Johann Jakob, sen.
1656: 2626
1657: 2691
1658: 2751, 2752
1659: 2817
1660: 2891
1661: 2960, 2961, 2963
1662: 3019, 3020, 3021
1663: 3074
1664: 3139
1665: 3192
1666: 3270
- Cosmerovius, Matthäus
1658: 2753

- 1660: **2893**
 1664: **3173** (partim)
 1667: **3334**
 Rickhes, Matthäus
 1660: **2892**
 Rickhes, Susanna – vidua
 1661: **2962**
 1662: **2962**
 1665: **3190, 3191**
 1668: **3416**
 typ. Nádasy
 1666: **3267** (Verdussen), **3268** (Verdussen), **3269** (Verdussen)
 Hacque, Johann Baptist
 1669: **3509**
 Bălgrad ld. Gyulafehérvár
 Beyer, Johann → Frankfurt am Main 1658 [1]
 Birckner, Matthaëus [bibliop.] → Jena 1670 [1]
 Borchhard, Johannes ld. Burckhard, Johann
 Braşov ld. Brassó
 Brassai Major Márton (Martinus Major, Maior) → Gyulafehérvár (1647–) (typ. principis) [6] → Szeben 1664 (typ. principis) [1]
 Brassó (Corona, Kronstadt; Braşov, RO)
 Herrmann, Michael
 1656: **2627**
 1657: **2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706** (Müller)
 1658: **2754, 2755, 2756, 2757, 2758**
 1659: **2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824**
 1660: **2894, 2895, 2896, 2897** (Müller)
 1661: **2964, 2965, 2966, 2967**
 1662: **3021A**
 1663: **3075**
 1664: **3140**
 1665: **3193**
 1666: **3271** (Müller)
 Bratislava ld. Pozsony
 Brewer (Brever), Lorenz (Wawrinec) → Lőcse (1625–) 1656–1664 [129]
 Brewer – haeredes → Lőcse 1665 [3]
 Brewer, Samuel → Lőcse 1665–1670 [144]
 Burckhard, Johann → Wittenberg 1661 [1]
 Byller, Matthaëus (Marthaëus!) → Nagyszombat 1665–1670 (typ. Academicis) [18]
 Campania ld. Campagna
Campagna (Campania; Campagna, I)
 Officina episcopali
 1668: **3417**
 Caschau, Cassa, Cassovia ld. Kassa civitatis, typ. → Bártfa 1668–1670 [24]
 civitatis, typ. → Szeben 1658–1670 [29]
 Čížek, Nikodém (Cziczek, Czizek, Czizek, Lutheolus, Zeißel) → Trencsén (1655–) 1656–1664 [52]
 Claudiopolis, Cluj-Napoca ld. Kolozsvár
 Colosvar ld. Kolozsvár
 Combi, Sebastiano → Velence 1660–1664 [2]
 Corona ld. Brassó
 Cosmerovius, Matthäus → Bécs 1658–1667 [4]
 Cziczek ld. Čížek, Nikodém
 Dadan, Jan, sen. → Zsolna 1665–1670 [38]
 Dadanaeis, typ. ld. Dadan, Jan sen.
Debrecen (H)
 1657: **2707**
 1660: **2898**
 1661: **2968**
 Karancsi György
 1662: **3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027**
 1663: **3076, 3077**
 1664: **3141, 3143, 3144, 3145, 3146**
 1665: **3194, 3195**
 1666: **3272, 3273, 3274, 3275, 3276**
 1668: **3418, 3419**
 1669: **3510, 3511**
 1670: **3632**
 Ender, Michael et Joannes → Nürnberg 1669 [1]
Eperjes (Eperes [!]; Prešov, SK)
 Scholtz, Thomas
 1656: **2635**
 1658: **2759**
 Episcopali, officina → Campagna 1668 [1]
 Erich, Ericus → Kassa 1669–1670 [20]
 Ev. Consistorii, typ. → Kőszeg 1663–1664 [2]
 Fickwirth, Georg → Frankfurt am Main 1656 [1]

- Fincelius, Job Wilhelm → Wittenberg 1656
[1]
- Frankfurt am Main ld. Frankfurt am Main
Francker (Franequer; Franeker, NL)
1659: 2825
- Arcer, Johannes [bibliop.]
1661: 2969
- Wellens, Jan
1668: 3420
- Frankfurt am Main** (Frankfurt am Mayn) D
- Fickwirthen, Georg
1656: 2636
- Serlin, Wilhelm
1656: 2636
1658: 2760
- Ammon, Johann Wilhelm [bibliop.]
1658: 2760
- Beyer, Johann
1658: 2760
- Gellibrand, Samuel [bibliop.] → London 1668
[1]
- Generali ecclesiae, typ. → Kolozsvár 1669–
1670 [15]
- Gevers, Valentin → Kassa (1653–) 1656 [1]
- Gründer, Gottfried → Pozsony 1669–1670 [38]
- Gyulafehérvár** (Alba-Iulia, Alba Julia, Alba-
Julia, Bălgrad (Ardel); Alba Iulia, RO)
typ. principis
1656: 2637, 2638 (Brassai Major),
2639 (Brassai Major), 2640
(Brassai Major), 2641 (cyr.),
2642 (Brassai Major)
1657: 2708, 2709 (Brassai Major),
2710 (Brassai Major)
1658: 2761, 2762, 2763, 2764
- Hacque, Johann Baptist → Bécs 1669 [1]
- Heltai, typ. → Kolozsvár (1636–) 1658–1661 [7]
- Henckel, Matthäus → Wittenberg 1661 [1]
- Hermanstadt, Hermannstadt ld. Szeben
- Herrmann, Michael (Hermann) → Brassó
(1637–) 1656–1666 [41]
- Hildebrand, Christoph → Szeben 1659–1660
(typ. civitatis) [5]
- Jena (D)**
- Küche, Christoph
1656: 2642A
- Nisius, Johann
1658: 2765
- Bauhoffer, Johann Jakob
1665: 3196
- Birckner, Matthaeus [bibliop.]
1670: 3633
- Werther, Johannes
1670: 3633
- Jüngling, Stephan → Szeben 1666–1670 (typ.
civitatis) [5]
- Karancsi (Karanci) György → Debrecen
1662–1670 [25]
- Kassa** (Caschau, Cassa, Cassovia; Košice,
SK)
- Gevers, Valentin
1656: 2643
- Severini, Markus
1657: 2711, 2712, 2713
1658: 2766, 2767, 2768, 2769
1659: 2826, 2827, 2828, 2829, 2830,
2831, 2832, 2833, 2834, 2835
1660: 2899, 2900
1661: 2970, 2972, 2973, 2974, 2975,
2976
1662: 3028, 3029, 3030, 3031, 3032,
3033, 3034, 3035, 3035A
1663: 3078, 3079, 3080, 3081, 3082
- Severini, Susanna – vidua
1664: 3147, 3148, 3149, 3150, 3151,
3152, 3153, 3154, 3155, 3156,
3157
1665: 3197
- Türsch, Johann David
1665: 3198, 3199, 3200, 3201 3202,
3202A, 3203, 3204, 3205, 3206,
3207, 3208
1666: 3277, 3278, 3279, 3280, 3281,
3282, 3283, 3284, 3285, 3286,
3287, 3288, 3289, 3290
1667: 3336, 3337, 3338, 3339, 3340,
3341, 3342, 3343, 3344, 3345,
3346, 3347, 3348
1668: 3421, 3425, 3427, 3428, 3429,
3430, 3434, 3435
- Türsch, Susanna – vidua
1668: 3421, 3421A, 3422, 3423, 3424,
3426, 3431, 3432, 3433
1669: 3512, 3513, 3514, 3515, 3517,
3518, 3519, 3520, 3229, 3525,
3529, 3530, 3531, 3532, 3533

- Erich, Ericus
 1669: 3514, 3515, 3516, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3526, 3527, 3528, 3534, 3535, 3536
 1670: 3634, 3636, 3637, 3638, 3640, 3641
- Sagittarius, Joannes
 1670: 3635, 3639
- Kerner, Gregorius → Tübingen 1665 [1]
- Kertész Ábrahám ld. Szenci Kertész Ábrahám
- Klöss, Jakob jun. → Bártfa (1622–) 1657–1664 [9]
- Klöss, typ. → Bártfa 1665–1666 [2]
- Kolozsvár** (Claudiopolis, Colosvar, Kolosvar; Cluj-Napoca, RO)
 typ. Heltai
 1658: 2770
 1659: 2836 (Abrugi), 2837 (Abrugi), 2838, 2839
 1660: 2903 (Abrugi)
 1661: 2978
- Szenci Kertész Ábrahám
 1660: 2902, 2904
 1661: 2977, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983
- typ. principis (Gyulafehérvári)
 1667: 3349 (Brassai Major)
- typ. gener. ecclesiae
 1669: 3537, 3538, 3539 (Veresegyházi Szentyel), 3539A (Veresegyházi Szentyel), 3540, 3541 (Veresegyházi Szentyel), 3542 (Veresegyházi Szentyel) [partim]
 1670: 3642, 3643, 3644 (Veresegyházi Szentyel), 3645 (Veresegyházi Szentyel), 3646 (Veresegyházi Szentyel), 3647 (Veresegyházi Szentyel), 3648 (Veresegyházi Szentyel), 3649
- Košice ld. Kassa
- Kőszeg, H**
 Wechelius András
 1658: 2771
 1659: 2840
 typ. Ev. Consistorii
 1663: 3083
 1664: 3158 (Wechelius)
- Krausz (Kraus), David → Loretom 1670 (typ. Nádasy) [2]
- Küche, Christoph → Jena 1656 [1]
- Küchenius ld. Küche, Christoph
- Kürner, Johann Jakob, sen. → Bécs 1656–1666 [16]
- La-Nou, Joannes → Velence 1660–1664 [2]
- Leuchovia, Leutschau, Leutschovia, Levoča ld. Lőcse
- London, GB**
 Gellibrand, Samuel [bibliop.]
 1668: 3436
 Martyn, John
 1668: 3436
 Macock, John
 1668: 3436
- Loretom** (Lauretum, Loreta, Loreto; Loretta, A)
 typ. Nádasy
 1670: 3650 (Krausz), 3651 (Krausz)
- Lőcse** (Leuchovia, Leutschau, Leutschovia, Leütsch, Lötse, Lewoča; Levoča, SK)
 Brewer, Lorenz
 1656: 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649
 1657: 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2722A
 1658: 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785
 1659: 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855
 1660: 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929
 1661: 2984, 2985, 2985A, 2986, 2987, 2987A, 2989, 2990
 1662: 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048
 1663: 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110

- 1664: 3159, 3160, 3161, 3162, 3163,
3164, 3165, 3166, 3167, 3168,
3169
- Brewer – haeredes
- 1665: 3216, 3227, 3228
- Brewer, Samuel
- 1665: 3209, 3210, 3211, 3212, 3213,
3214, 3215, 3216, 3217, 3218,
3219, 3220, 3221, 3222, 3223,
3224, 3225, 3226, 3229, 3230
- 1666: 3291, 3292, 3293, 3294, 3295,
3296, 3297, 3298, 3299, 3300,
3301, 3302
- 1667: 3350, 3351, 3352, 3353, 3354,
3355, 3356, 3357, 3358, 3359,
3360, 3361, 3362, 3363, 3364,
3365, 3366, 3367, 3368, 3369,
3370, 3371, 3372, 3373
- 1668: 3437, 3438, 3439, 3440, 3441,
3442, 3443, 3444, 3445, 3446,
3447, 3448, 3449, 3450, 3451,
3452, 3453, 3454, 3455, 3456,
3457, 3458, 3459, 3460, 3461,
3462, 3463, 3464, 3465, 3466,
3467, 3468, 3469, 3470, 3471
- 1669: 3543, 3544, 3545, 3546, 3547,
3548, 3549, 3550, 3551, 3552,
3553, 3554, 3555, 3556, 3557,
3558, 3559, 3560, 3561, 3562,
3563, 3564, 3565, 3565A, 3566,
3567, 3568, 3569, 3570, 3571,
3572, 3573, 3574, 3575, 3576,
3577, 3578
- 1670: 3652, 3653, 3654, 3655, 3656,
3657, 3658, 3659, 3660, 3661,
3662, 3663, 3664, 3665, 3666,
3667
- Lutheolis, typis ld. Cížek, Nikodém
- Macock, John → London 1668 [1]
- Magnovárdia ld. Várad
- Major Márton (Maior) ld. Brassai Major
Márton
- Martyn, John → London 1668 [1]
- Meinard, Dreunen van → Utrecht 1657 [1]
- Mesopotamia (*pseud.*) ld. Patak
- Molnár Mihály → Nagyszombat 1660 (typ.
Academicis) [1]
- Müller, Nicolaus (Brassó) 1657–1666 [3]
- Nádasdy, typ. → Bécs 1666 [3] → Pottendorf
1668–1669 [3] → Loretom 1670 [2]
- Nagyszombat (Nagy Szombat, Tyrnavia;
Trnava, SK)
typ. Academicis (typographia Universi-
tatis)
- 1656: 2656 (Schneckenhaus), 2657
(Schneckenhaus), 2658 (Schne-
ckenhaus), 2659 (Schnecken-
haus), 2660 (Schneckenhaus),
2661
- 1657: 2723 (Schneckenhaus), 2723A
(Schneckenhaus), 2724 Schne-
ckenhaus), 2725, 2726
- 1658: 2786, 2787, 2788, 2789
- 1659: 2856, 2857, 2858, 2859, 2860,
2861, 2862, 2863, 2864
- 1660: 2930, 2931 (Schneckenhaus),
2932 (Molnár)
- 1661: 2991, 2992 (Schneckenhaus),
2993 (Schneckenhaus), 2994,
2995 (Schneckenhaus), 2996
(Schneckenhaus), 2997 (Schne-
ckenhaus), 2998, 2999 (Schne-
ckenhaus)
- 1662: 3049 (Schneckenhaus), 3050
(Schneckenhaus), 3051 (Schne-
ckenhaus), 3052 (Schnecken-
haus), 3053 (Schneckenhaus),
3054 (Schneckenhaus), 3055
(Schneckenhaus), 3056 (Schne-
ckenhaus), 3057 (Schnecken-
haus), 3058 (Schneckenhaus)
- 1663: 3111, 3112 (Schneckenhaus),
3113, 3114, 3115 (Schnecken-
haus), 3116 (Schneckenhaus),
3116A (Schneckenhaus), 3117
(Schneckenhaus), 3118 (Schne-
ckenhaus), 3119
- 1664: 3170, 3171, 3172, 3173 (partim)
- 1665: 3231, 3232 (Byller), 3233, 3234
- 1666: 3303 (Byller), 3304, 3305, 3306
- 1667: 3374, 3375, 3376, 3377, 3378
(Byller), 3379 (Byller), 3380,
3381 (Byller)
- 1668: 3472 (Byller), 3773 (Byller),
3474 (Byller), 3475 (Byller),
3476 (Byller)

- 1669: 3579 (Byller), 3581 (Byller),
3582 (Byller), 3583 (Byller),
3584 (Byller), 3585 (Byller),
3586 (Byller)
- 1670: 3668, 3669 (Byller), 3670, 3671,
3672
- Nisius, Johann → Jena 1658 [1]
- Noriberga ld. Nürnberg
- Nürnberg** (Noriberga; Nürnberg, D)
- Endter, Michael et Joannes
- 1669: 3587
- Oradea ld. Várad
- Patak** (Asrospatak [!], Mesopotamia, *pseud.*,
Patakinum; S.-Patak, Sáros Patak, Sáros-
patak, H)
- typ. principis
- 1656: 2662 (Renius), 2663, 2664 (Ros-
nyai)
- 1657: 2727, 2728, 2729 (Renius), 2730
(Renius), 2731 (Rosnyai), 2732
(Rosnyai), 2733, 2734 (Rosnyai),
2735, 2736 (Renius)
- 1658: 2790 (Rosnyai), 2791 (Rosnyai),
2792, 2793 (Rosnyai), 2794, 2795
(Rosnyai), 2796 (Rosnyai), 2797
(Rosnyai), 2798 (Rosnyai), 2799
(Rosnyai), 2800 (Renius, Rosnyai)
- 1659: 2865 (Rosnyai), 2866 (Rosnyai),
2867 (Rosnyai), 2868 (Rosnyai),
2869 (Rosnyai), 2870 (Rosnyai),
2871 (Rosnyai), 2872 (Rosnyai),
2873 (Rosnyai), 2874 (Rosnyai)
- 1660: 2933 (Rosnyai), 2934, 2935
(Rosnyai), 2936 (Rosnyai), 2937
(Rosnyai), 2938 (Rosnyai), 2939
(Rosnyai), 2940 (Rosnyai), 2941
(Rosnyai), 2942 (Rosnyai)
- 1661: 3000 (Rosnyai), 3001, 3002
(Rosnyai), 3003, 3004 (Rosnyai),
3005 (Rosnyai), 3006
- 1662: 3059 (Rosnyai), 3060 (Rosnyai),
3061 (Rosnyai), 3062 (Rosnyai),
3063 (Rosnyai), 3064, 3065
(Rosnyai)
- 1665: 3235 (Rosnyai), 3236
- 1666: 3307 (Rosnyai), 3308, 3309 (Ros-
nyai), 3310, 3311, 3312, 3313
- 1667: 3382 (Rosnyai), 3383 (Rosnyai),
3384 (Rosnyai), 3385 („Mesopo-
tamia” *pseud.*), 3386 (Rosnyai),
3387 (Rosnyai), 3388 (Rosnyai)
- 1668: 3476A, 3477 (Rosnyai), 3478
(Rosnyai), 3479 (Rosnyai), 3480
(Rosnyai), 3481, 3482 (Rosnyai),
3483, 3484 (Rosnyai)
- 1669: 3588, 3589 (Rosnyai), 3590,
3591 (Rosnyai), 3592, 3593
- Pistorius, Martinus (!) → Szeben 1656 [1]
- Pottendorf, A**
- typ. Nádasdy
- 1668: 3484A (Verdussen), 3485 (Ver-
dussen)
- 1669: 3594 (Verdussen)
- Presov ld. Eperjes
- Pozsony** (Posonium, Preßburg; Bratislava,
SK)
- Gründer, Gottfried
- 1669: 3595, 3596, 3597, 3598, 3599,
3600, 3601, 3602, 3603, 3604,
3605, 3606, 3607, 3608, 3609,
3610, 3611, 3612, 3613, 3614,
3615, 3616, 3617, 3618
- 1670: 3673, 3674, 3675, 3676, 3677,
3678, 3679, 3680, 3681, 3682,
3683, 3684, 3685, 3686
- Schäffer, David [bibliop.]
- 1670: 3683
- Principis, typ. → Gyulafehérvár (1623–)
1656–1658 [13] → Szeben 1662–1664 [7]
- Principis, typ. → Patak (1651–) 1656–1669
[89]
- Prösel ld. Präsl, Blasius
- Prössl, Blasius → Szeben 1664–1665 (typ.
civitas) [2]
- Renius, Georgius → Patak (1652–) 1656–1657
(1658!) (typ. principis) [5]
- Rickhes, Matthäus → Bécs 1660 [1]
- Rickhes, Susanna vidua → Bécs 1661–1668
[5]
- Rikesin Susanna ld. Rickhes, Susanna vidua
- Rosnyai János → Patak 1656–1669 (typ.
principis) [59]
- Sagittarius, Joannes → Kassa 1670 [2]
- Sambuch, Georg → Bártfa 1668–1669 [12]

- Sáros Patak, Sárospatak ld. Patak
- Schäffer, David (Schäfer) → Pozsony [bibliop.]
1670
- Schneckenhaus, Venceslaus Melchior (Menyhárt Wenceszlo, Venceszlo → Nagyszombat (1654–) 1656–1663 (typ. Academicis) [31]
- Scholtz, Thomas → Eperjes 1656–1658 [2] → Bártfa 1669–1670 [2]
- Serlin, Wilhelm → Frankfurt am Main 1656–1658 [2]
- Severini, Markus → Kassa 1657–1663 [39]
- Severini, Susanna vidua → Kassa 1664–1665 [12]
- Silein ld. Zsolna
- Solna ld. Zsolna
- Szeben** (Hermanstadt, Hermannstadt; Sibiu, RO)
Pistorius, Martinus (!)
1656: **2665**
typ. civitatis
1658: **2801, 2801A**
1659: **2875** (Hildebrand), **2876** (Hildebrand), **2877** (Hildebrand), **2878** (Hildebrand)
1660: **2943, 2944** (Hildebrand), **2945, 2946**
1661: **3007, 3008, 3009, 3010**
1662: **3067**
1663: **3126**
1664: **3178** (Prössl)
1665: **3247, 3255** (Prössl)
1666: **3320** (Jüngling), **3326**
1667: **3392** (Jüngling), **3393**
1668: **3488** (Jüngling), **3491, 3493** (Jüngling)
1669: **3619**
1670: **3687, 3688** (Jüngling)
typ. principis (Gyulafehérvári)
1662: **3066**
1663: **3121, 3122**
1664: **3174, 3175, 3180, 3181** (Brassai Major)
Szenci Kertész Ábrahám
1662: **3068**
1663: **3120, 3123, 3124, 3125, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131**
1664: **3176, 3177, 3179, 3180, 3182**
1665: **3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3254, 3256, 3257, 3258**
1666: **3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3327**
1667: **3390, 3391, 3394, 3395, 3396**
typ. Szenci Kertész
1667: **3397** (Udvarhelyi)
1668: **3486, 3487, 3489, 3490, 3492, 3494, 3495** (Udvarhelyi), **3542** [partim]
Szenci Kertész Ábrahám (K. Szenci, Kertesz Szenciensis, Szenci) → Várad (1639–) 1656–1659 [31] → Kolozsvár 1660–1661 [8] → Szeben 1662–1667 [51]
Szenci Kertész, typ. → Szeben 1667–1668 [9]
Trenčin, Trentschin, Trenčín ld. Trencsén
Trencsén (Trenčin, Trentschin; Trenčín, SK)
Cížek, Nikodém
1656: **2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671**
1657: **2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743**
1658: **2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808**
1659: **2879, 2880, 2881, 2882, 2883**
1660: **2946A, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956**
1661: **3011, 3012, 3013, 3014**
1662: **3069, 3070, 3071, 3072**
1663: **3132, 3133** (typis Lutheolis), **3134, 3135**
1664: **3183, 3184, 3185 3186**
Trnava ld. Nagyszombat
Tübinga ld. Tübingen
Tübingen (Tubinga, Tübinga; Tübingen, D)
Werlin, Theodor
1663: **3136**
Kerner, Gregorius
1665: **3259**
Türsch, Johann David → Kassa 1665–1668 [47]
Türsch, Susanna vidua → Kassa 1668–1669 [23]

- Tüsch ld. Türsch, Johann David
 Tynavia ld. Nagyszombat
 Universitatis, typographia ld. Academicis, typ.
Utrecht (NL)
 Meinard, Dreunen van
 1657: 2744
 Waesberge, Jan van
 1658: 2809
Várad (Magnovárdia, Varad; Varadinum; Oradea, RO)
 Szenci Kertész Ábrahám
 1656: 2672, 2673, 2674, 2675, 2676,
 2677, 2678, 2679, 2680, 2681,
 2682, 2683, 2684, 2685, 2686,
 2687
 1657: 2745, 2746, 2747, 2748, 2749,
 2750
 1658: 2810, 2811, 2812, 2813
 1659: 2884, 2885, 2886, 2887, 2888
Velence (Venezia, I)
 Combi, Sebastian
 1660: 2957
 1664: 3187
 La-Nou, Joannes
 1660: 2957
 1664: 3187
 Verdussen, Hieronymus → Bécs 1666 (typ.
 Nádasdy) [3] → Pottendorf 1668–1669
 (typ.Nádasdy) [3]
 Veresegyházi Szentyel Mihály (Veres-egyhá-
 zi) → Kolozsvár 1669–1670 (typ. gener.
 ecclesiae) [9]
 Waesberge, Jan van → Utrecht 1658 [1]
 Wechelius (Wechel) András → Kőszeg
 (1651–) 1658–1664 [3]
 Wellens, Jan → Franeker 1668 [1]
 Werlin, Theodor → Tübingen 1663 [1]
 Werther, Johannes → Jena 1670 [1]
Wittenberg (D)
 Fincelius, Job Wilhelm
 1656: 2688
 Henckel, Matthäus
 1661: 3015
 Burckhard, Johann
 1661: 3016
 ZeiBel, Nicodem ld. Čížek, Nikodém
 Zetter, Jacobus de → Amsterdam 1665 [1]
 Žilina ld. Zsolna
Zsolna (Silein, Solna; Žilina, SK)
 Dadan, Johannes, sen.
 1665: 3260, 3261, 3262, 3263, 3264,
 3265
 1666: 3328, 3329, 3330, 3331, 3332,
 3333
 1667: 3398, 3399, 3400, 3401, 3402
 1668: 3496, 3497, 3498, 3499, 3500,
 3501, 3502, 3503, 3504
 1669: 3621, 3622, 3623, 3624
 1670: 3689, 3690, 3691, 3691A, 3692,
 3694, 3695, 3696
Sine loco
 sine typ. nomine
 1656: 2689
 1659 előtt: 2814
 1659: 2889
 1660: 2958, 2959

SZEMÉLYNÉVMUTATÓ

Index nominum

Index of personal names

Tartalmazza az 1701 előtt élt személyek neveit. A szépirodalmi és más költött nevek idézőjelben állnak. A magyar versek szerzőinél utalás található az incipitmutatóra, kivéve ha a vers írója egyben az egész mű szerzője, és ezért neve e mutatóban már szerepel. A nyomdászok neve mellett tételszám abban az esetben szerepel, ha nevüket nemcsak az impresszum, hanem a tétel szövege is említi, különben csupán a nyomdamutatóra utalunk. Az illusztrátorok esetében a tárgymutató illusztrációk címszavánál találhatóak meg a tételszámok, itt csupán utalás áll.

- A. C. K. H. G. L. T. C. I. ld. Czeglédi István
A. C. K. H. G. L. T. C. I. A. ld. Czeglédi István
A. D. K **2969(14)**
A. G. ld. Günther, Andreas, seu.
A. H. **3090(11)**
A. L. **3097**
A. S. ld. Sartorius, Andreas
A. S. N. H. **3227(11)**
A. T. G. M. S. ld. Thann, Andreas
Ab Hage, Laurentius Benjamin ld. Od Háje,
Vavřinec Benjamin
Abafái, András **2902(5)**
Abigel (Abigél) (bibl.) **3216**
Abrahami, Joannes **3395, 3673**
Abrahamides, Daniel **3050**
Abrugi György **2689, 2836, 2903, 2978**
ld. még nyomdamutató
Abschein, Simon **3466(8)**
Absolon, Daniel **2905(41)**
Acanthus, Christianus **3152(8)**
Accuntius, Chrysostomus **3417**
Adalbertus, Sanctus – episcopus Pragensis
3057
Adam (bibl.) **3131, 3181, 3337, 3518, 3539A**
Adam, Martinus ld. Adami, Martin, sen.
Ádám (Adám), Mihály **3539A**
Adami, Johannes **2815(24), 2910(25),**
2910(33), 2925(34), 3162(31)
Adami (Adam), Martin, sen. (M. A. T. B.)
Abdankungsrede bei ... Leichbestattung
der ... Frauen Annen Catharinen
Seelmannin **3353(2)**
Όνομαστήρια Salvatoris nati celebris aneb
Slavnost vanoční povinna **2841**
2774(2-4), 2777(2), 2910(1-3), 3040(5),
3162, 3212(5), 3368(16), 3446(4),
3455(2), 3520, 3566(6), 3575(5)
Adami, Michael, sen. **3394**
Adami, Stephanus **3129**
Adamovicz, Paulus **3050**
Aeditui, Martinus **3211, 3277**
Aesopus
Fabulae Aesopi Graece et Latine **3237**
Aglaiia (Aglaja) (myth.) **2733**
Agnerus, Daniel **3507**
Agnerus (Agner), Joannes **3202A(23), 3351,**
3410(17), 3531, 3578
Agnerus, Simon **2815(8)**
Agnes, Sancta (Romae) **3337**
Agnētis, Stephanus **2905(11)**
Ágoston Péter
Lelki patika **3543**
Ágoston, Szent ld. Augustinus, Aurelius, Sanctus
Ágoston (Agoston) György **3027**
Agricola Arbutus (pseud.) ld. Komáromi Csip-
kés György

- Ahenarius (Ahenari), Andreas 3449(27)
 Ahend, Valentinus 2699
 Ajtai (Aitai) István 3146
 Ajtai Mihály 3539A
 Ajtoni, István 3539A
 Aladiatoris, Michael 3691
 Alamizsnás (Alamoziás) Szent János ld.
 Joannes, Eleemosynarius, Sanctus
 Alauda (Alavda), Bartholomaeus 2845(4),
 2854(14), 3161(13), 3163(14), 3659
 Alauda, Bartholomaeus felesége, Kramer, Ca-
 tharina 3659
 Alauda, Josephus 2777(1), 2854(1), 3040(2),
 3085, 3091, 3106
 Alauda, Michael 3263
 Alauda, Susanna ld. Günther András, iun.
 felesége
 Albelius, Simon 2754
 Alberti, Stephanus 3045(23)
 Albin, Samuel 3451(10)
 Albin, Stephanus 3094
 Albinus, Andreas 3573(6)
 Albrich (Albrichius), Martin
Canones logici selectiores 2818
Dicta Sacrae Scripturae 2627
Disputatio de consummatione seculi 2819
Disputatio prima de natura metaphysicae
 2692
Disputatio II. de ente ejusd(em) distin-
ctionibus nominalibus 2628
Disputatio III. de principio entis 2629
Disputatio IV. de affectionibus entis in
genere et perfectione ejus in specie 2693
Disputatio V. de unitate et veritate 2694
Disputatio VI. de bonitate, duratione et
ubietate 2695
Disputatio septima de dependente et inde-
pendente, creato et increato, finito et in-
finito, corruptibili et incorruptibili 2696
Disputatio octava de principio et principi-
ato, causa et causato 2697
Disputatio nona de necessitate et contin-
gentia, actu et potentia 2698
Dissertatio X. de affectionibus disjunctis
primariis mediatis 2699
Dissertatio XI. de absoluto et respectivo,
subjecto et adjuncto, signo et signato,
mensura et mensurato 2700
Disputatio XII. de expressioribus essendi
rationibus 2701
Opusculum metaphysicum 2702
Theses miscellaneae 2630
 2757(1), 2823, 2824, 2895(1), 2897(1)
 Albrich, Martin, előtte Chrestels Joannes
 (alius) felesége, Schneeweiss, Sara 2823,
 2824
 Alcides (myth.) 3542
 Alcman 3553
 Alegambe, Philippus 3020
 Alesius, Joannes, iun. 2967
 Alesius, Joannes, iun., előtte Herrmann, Jo-
 hann. felesége, Berger (Bergeriana), Martha
 2755, 2967
 Alesius, Joannes, sen. 2967
 Alexander VII. – papa (Sándor VII. – pápa)
S(anctissimi) d(omini) n(o)stri d(omini)
Alexandri... papae VII. jubileum Jubi-
leum universale 2991
 2657, 3111, 3512, 3585
 Alexander Magnus (Alexandir Macedo, Nagy
 Sándor) – rex Macedoniae 2781, 2893
 Ali pasa (Várád ostromlója 1660-ban) 2982
 Alistáli F., Jacobus ld. Farkas Jakab
 Almási, István 3023
 Alodiatoris, Martinus 3561(20), 3568
 Alodiatoris (Allodiatoris), Michael 3261
 Aloysius, Gonzaga, Sanctus 3337
 Alsted, Johann Heinrich
Rudimenta linguae Latinae in usum
scholae Albensis 3351, 3537
 2641, 2642, 2709, 2935, 3263
 Althusius, Theodorus (pseud.) ld. Zimmer-
 mann, Matthias
 Alumnides, Jacobus 3598(11), 3599(3), 3612
 Álvarez, Emanuel
De institutione grammatica liber secundus
 2857
Institutionum grammaticarum liber primus
 2856, 3113
Institutionum grammaticarum liber ter-
tius 2858
 Alvinci Péter 2850
 Amadé (Amade) Judit ld. Erdődy Gábor fele-
 sége
 Aman (Haman) (bibl.) 3072A
 Amberga, Michael Venzel 3214

- Ambrosius, Joannes 2765(35)
 Ambrosius, Sanctus (Ambrus, Szent) 3190, 3219, 3624
 Ames (Amesius), William 2799, 2942, 3024, 3025, 3145, 3250, 3275, 3322, 3339, 3632
 Ammon, Johann Wilhelm 2760
 ld. még nyomdamutató
 Amoenius (Amoeni), Joannes 2777(9), 2784(9), 3446(7)
 Ananias (bibl.) 2686(12)
 Anatis, Martinus 2925(27)
 Andreas seu Zoerardus eremita, Sanctus (András remete, Szent) 3057
 Andrásy (Andrasi) Miklós 3151, 3512
 Andraeae, David 3394
 Andraea, Georgius 3162, 3163, 3166
 Andraea, Joannes
Lessus sane pressus et luctus velut fluctus sive epicedia honori et felici memoriae... Johannis Fejerpataki 2773
Pia suspiria ex castro moeroris, lustrum doloris... Mariae Gyulaffi de Ratot 2907
 2774(1), 3102(2-3), 3103(2), 3104(3)
 Andraeae, Maria ld. Zabeler, Hiob felesége
 Andreánszky (Andreánszki) Ádám 3286
 Andreánszky (Andreánszki) Alajos 3211
 Andricius (Andritius), Joannes 2910(23), 2925(20)
 Angeli, Daniel 3664
 Angermann, Martinus 3679
 Anna ld. I. Ferdinánd magyar király és német-római császár felesége, Jagelló Anna
 Anselmus, Sanctus (Anselm Canterbury; Anselm, Szent) 3408, 3411, 3512
 Antal, Szent ld. Antonius de Padua, Sanctus
 Antali Gergely 3050
 Antigonus II., Gonatas 3542
 Antoninus Bassianus ld. Caracalla – imperator Romanus
 Antonius de Padua, Sanctus (Antal, Szent; Paduai Sz. Antal) 2916, 3058, 3213, 3219
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Antonius, Joannes 3449(17)
 Ányos (Anyos) Sándor 3381(1)
 Apácai Csere (Tseri Apacius) János
Disputatio de politia ecclesiastica 2770
Disputatio philosophica de mente humana 2810
 2838, 2902, 3146, 3420, Appendix 264
 Apafi (Apafy) Mihály I. – erdélyi fejedelem 3007, 3066, 3067, 3122, 3123, 3127, 3128, 3144, 3157, 3174, 3175, 3182, 3238, 3239, 3240, 3314, 3315, 3316, 3325, 3390, 3391, 3397, 3420, 3430, 3486, 3487, 3513, 3537, 3538, 3539, 3548, 3642, 3643, 3645, 3648, 3688
 Apafi Mihály I. – erdélyi fejedelem felesége, Bornemisza Anna ld. Bornemisza Anna
 Apáti Miklós 3023
 Apollo (Appolón) (myth.) 3082, 3225, 3286, 3542
 ld. még Cynthus
 Apollonia Alexandriae, Sancta 3337
 Apollonius in Aegypto 2658
 Apponyi (Apponi) Gáspár 2863
 Aquinoi Tamás ld. Thomas de Aquino, Sanctus
 Aranyosmedgyesi (Aranyos Medgyesi) Sámuel Appendix 244
 Arcabus, Joannes ld. Arkabus, Joannes
 Arcerius, Joannes 2969(22)
 ld. még nyomdamutató
 Archidamus – rex Lacedaemoniae 2781(XCIII)
 Archilochus ld. Arkhilokhosz
 Arculari, Joannes 3073
 „Aretophilus” 2976
 „Árgirus királyfi” (Argirus) 2898, 2914, 3274
 Argoli (Argolus, Argolvs), Andrea 2724, 2788, 2931, 2993, 3049, 3052, 3304, 3472, 3484A, 3582
 Arianus in Aegypto, Sanctus 2658
 „Arima” 3689
 Aristoteles 2787, 2797, 2923, 2973, 3028, 3062, 3079, 3118, 3132, 3200, 3262, 3329, 3568, 3578, 3623, 3671
 Arius 3337
 Arkabus (Arcabus), Joannes 3337, 3640
 Arkhilokhosz (Arkilochus) 3553
 Armbruster, Elizabeth ld. Rochser, Zacharias, előtte Höfflinger, Johann Christoph felesége
 Armbruster (Armbrusterus), Georgius 3131, 3394
 Armbruster (Armbrvster), Michael 3600, 3604, 3608, 3613

- Armbruster, Michael, előtte Segner, Andreas felesége, Rotter, (Rotteria) Ursula **3600, 3604, 3608**
- Arnoldus (Arnoldi), Nicolaas **2969**
- Árpád (Arpadus) – magyar fejedelem **3277**
- Árpádházi Szent Erzsébet ld. Erzsébet, Árpádházi, Szent
- Artner (Artnerus), Leopold **3587**
- Artner (Artnerus), Wilhelm **3587**
- Artner (Artnerus), Wolfgang **3587**
- Artoy, Joannes **3337(12)**
- Artz, Andreas **3320**
- Artzt (Artztius. Arzt), Joannes
Applausus publicus virorum trigae... Johanni Buringero, Christiano Pihringero, ... Danieli Wilhelmo Mollero **3595**
Exercitatio theologica de revelatione divina **3673**
3599(6)
- Arzonnius, Constantius
Florilegium selectissimarum precum, ... Nicolao Andradi de Szent Kiraly... dicatum **3512**
- Ascanius, Michael **2808**
- Astrophilus (pseud.) **2993, 3582**
- Astrophilus (Astrophilus Academicus, Astrophylus, Astrorhilus) (pseud.) ld. még Misch, Joannes és Szentiványi Márton
- Astrorhilus ld. Misch, Joannes
- Asztalos Dávid **3241**
- Athanasius, Sanctus (Athanaz, Szent) **2690**
- Auer, Johann Ernest **3601, 3602, 3613**
- August. ld. Augustinus, Aurelius, Sanctus Augustini, Elias
Exercitatio theologica de sacros. et individua Trinitate **3496**
- Augustini, Joannes **3209(3), 3496**
- Augustinus, Aurelius, Sanctus (Ágoston, Szent; Augst.) **2656, 2666, 2759, 3098, 3190, 3408, 3411, 3512, 3515, 3526, 3624, 3635, 3646, 3650**
- Augustus (Augustus caesar, Augustusz), Octavianus – imperator Romanus (római császár) **2893, 3394, 3669**
- Aureen, Bengdt **2969(12)**
- Aurelius Victor, Sextus **3555**
- Aurifaber, Samuel **2634(20)**
- Ausonius, Decimus Magnus **2878**
- Avenarius (Avenar), Bartholomaeus **2905(4), 3037(6-7)**
- AZ IgAz SEGEDNeK vAgyoN it Neve ld. Szegedi Anna
- Azari Zsigmond **3004**
- B. (Bornemann?), C. H. D. **2969(18-19)**
- B. T. F.
Dissertatio jucunda de materia prima conclusionum logicarum primum enatarum **2759**
- „Baal isten” **3420**
- Bán (Baán) János **3286**
- Bán (Baan) Sándor **3070**
- Bacon, Francis **3028, 3079**
- Bácsi András **3273**
- Badini János **3337(4)**
- Baehm, Christophorus ld. Böhm, Christoph
- Baehrisch, Anna Maria ld. Rotarius, Adam felesége
- Bagosi Márton **3386**
- Bagosi Márton felesége, Lasztóci (Lastoci) Borbála **3386**
- Bahil, Ján
Διάσκεψις logica evolutam logices naturam... exhibens **3545, 3451(1), 3162(37),**
- Bajcsi (Bajtsi) K. András **2799**
- Bajcsy (Baychi) István **2658**
- Bajer, Johannes ld. Bayer, Johann
- Baji Mihály **3080**
- Bajtsi, K. Andreas ld. Bajcsi K. András
- Bajza, Michael **3152(7)**
- Bakos Borbála ld. Máriássy Imre felesége
- Bakos Gábor **2797, 2849, 2910(42), 2925(38), 3290**
- Bakos Gábor felesége, Perényi (Perini) Judit **3290**
- Bakos Mária ld. Veér (Ver) Ferenc, felesége
- Bakos Mózes **2848**
- Bakos Zsuzsanna **2848**
- Baksa István ld. Baksy István
- Baksay (Baxai) Zsigmond **3286**
- Baksy (Baksa, Baxa, Baxi) István **2732, 2793, 2799, 2936, 3005, 3065, 3548**
- Balas D. Ferenc ld. Balázs D. Ferenc
- Balásházy (Balásházi) György **3073**

- Balassa (Balásza) Bálint ld. Balassi Bálint
 Balassa Pál
Emblemata carmina baccalaureis philosophiae oblata 3579
- Balassa Sándor 3112, 3117
 Balassa (Balassa, Balásza) Bálint
Istenes énekek 2890(1), 3197, 3292(1), 3653
 ld. még incipitmutató: – Végtelen irgalmú, ó 3061, 3181
- Balassi Ferenc 2890
 Balassi Máté 3410(8), 3470, 3578
 Balázs (Balas) D. Ferenc 3647
- Baldvin (Baldwin), Dorothea Sophia ld. Serpilius, Johann III., előtte Böhm, Christoph felesége
- Baldvin, Gottlieb 2908(1)
 Balika Pál 3152(21)
 Balkányi (Balkanyi) György 3146
 Balneatoris, Michael 2844(7), 2985A(4)
 Balog Péter 2679
 Balogi Gáspár 3013, 3045, 3535
 Balogi Gergely 3118
 Balogus, Ianus, Tolnaeus ld. Tolnai Balog János
- Balthes, Joannes 3394
 Balyik András 3023, 3195
 Bán (Ban) Ferenc 3211
 Banck (Banco), Laurentius 2969(3)
 Báncsi (Banczi) Ádám 3073
 Banda, Nicolaus 2742
 Bánffy Dénes 3249
 „Bánk bán” 2957
 Bánki (Banki) János
Quodlibeta poetica... philosophiae neobaccalaureis 3337
- Bannai, Daniel ld. Bányai Dániel
 Bansky, Daniel 3664
 Bányai (Bannai, Banyay) Dániel 3078, 3079, 3082
- Baranyai (Baranai) Ferenc (bártfai) 3073
 Baranyai (Baranniy) Ferenc (nagyszombati) 2723A
- Barát István
 ld. incipitmutató: – Siess, nagy
- Barbara, Sancta (Borbála, Szent) 3055, 3057
 Barben, Joannes 3631
 Barberini (Barberinus), Francisco 3233
- Barcsai (Barczai) Ákos – erdélyi fejedelem 2801, 2801A, 2836, 2862, 2876, 2877, 2884, 2939, 2982, 3127, 3177,
 Barcsai (Bartzai) Ferenc 3080
 Barcsai (Bartzai, N. Bartzai) Mihály 2936
 Barkó (Barko) Benedek 3276
 Barkóczi (Barkoczi) János József 2973
 Baros János 3118
 Baróti (Baroti) Miklós
A sz. búcsú méltóságának és hasznainak igaz értelmére vezérlő rövid tanúság 2827
- Barralis, Vincentius 2658
 Bársony (Barsony, N. B. G. V. P. E. S. P.) György 2999, 3308, 3385
 Bartakovics (Bartalkovics), Petrus 3112, 3117
 Bartakovith, Adamus 3381(3)
 Bartakovith, Georgius 3381(3)
 Bartalkovics, Petrus ld. Bartakovics, Petrus
 Barth (Barthius), Johann Conrad
Oedenburgisches Rathaus, weiland vom seeligen Herrn Christoph Lackner 3674 3361(1), 3454(1), 3514
- Barth, Matthias 2697
 Bartha Boldizsár
Rövid chronica... Debrecenben esett... dolgokról 3272
- Barthius, Johann Conrad ld. Barth, Johann Conrad
- Bartholomeides, Georgius 3410(45)
 Bartholomeides, Thomas 3561(8), 3568, 3661
 Bartók (Bartok), Adalbert János 3118
 Bartók (Bartok) István 3170, 3644
 Bartoschovicus (Bartoschovicus), Andreas 3045
- Bartosovicz, Elias 3410(127)
 Bartzai Ferenc ld. Barcsai Ferenc
 Bartzai Mihály ld. Barcsai Mihály
 Basa Tamás 3182
 Basiliscus, Sanctus 3337
 Basilius Magnus, Sanctus 3512, 3624
 Basire (Basirius), Isaac
Schema primum generale sive formatorum Albensium 2709
Triumviratus, sive Calvinus, Beza et Zanchius pro episcopatu 2638 2639, 2664

- Bassaeus, Albertus 3489
- Bátai (Batai) B. György
*Az Isten kegyelmében lévő ember üdvössé-
 ges életének... megismeréséről* 3241(1)
*Az istenfélő ember könyörgésére való vá-
 lasztétel* 3241(2)]
*Lydius S. Scripturae lapis, Lelki próbakő,
 avagy az örök életre elválasztatott...
 embernek... jegyei* 3316
Meta electorum, választottak tárgya 3317
- Báthori család
 ld. tárgymutató, illusztrációk
- Báthori (Báthory) Boldizsár 3124
- Báthori (Bathori, Bathoreus) István (somlyói)
 – erdélyi fejedelem, lengyel király 2972,
 3116A, 3124
- Báthori Mihály ld. Báthori G. Mihály
- Báthori (Báthory) Zsigmond 3124
- Báthori (Bathori, Báthory) Zsófia ld. Rákóczi
 György, II. – erdélyi fejedelem felesége
- Báthori G. (Báthori) Mihály
Hangos trombita 3141(1)
 2675, 3023, 3146, 3273
- Batizi András
 ld. incipitmutató: – Ember, emlékezzél a
 – Jer, dicsérjük az – Jer, dicsérjük e –
 Jer, mi kérjünk Szentlelket... Irgalmazz
 nekünk – Jer, mi kérjünk Szentlelket...
 Jézus irgalmazz – Jövel Szentlélek Úr-
 isten, lelkünknek – Krisztus feltámad,
 ki – Krisztus feltámad, nekünk – Örülj
 és örvendezz
- Batthyány (Batthányi) Ádám 2924
- Batthyány (Battyan) Kristóf 3164, 3169, Ap-
 pendix 228
- Baudaert (Baudartius), Williem 3495
- Bauer, Adamus 3300(5)
- Bauhoffer, Johann Jakob
 ld. nyomdamutató
- Baumgart, Maria Salome ld. Schnelck, Elias
 felesége
- Baumgart, Philipp Hermann 3517
- Baumgart (Paumgartner), Urban 3465
- Baumgart, Valentin 3349
- Baumgart, Valentin előtte Pauli, Martin fe-
 lesége, Kroner (Kroneriana) Margareta
 3349
- Baumgartner, Karl 3565
- Baumgartner (Baumgärtner, Paumgartner),
 Rosina ld. Lang, Matthias felesége
- Bausner (Bausnerus), Bartholomäus 2695,
 3394, 3395
- Bausner (Bausnerus), Samuel 3394
- Baxa, Baxi István ld. Baksy István
- Baxai, Sigismundus ld. Baksay Zsigmond
- Baychi, Stephanus ld. Bajcsy István
- Bayer (Bajer, Bayerus, Bäyer, Beyer, J. B., m.
 J. B. m. V.), Johann
*Filum labyrinthi vel cynosura seu lux men-
 tium universalis* 3078
*Filum labyrinthi vel cynosura seu lux men-
 tium universalis* 3079
*Ostium vel atrium naturae, ichnographice
 delineatum* 3028
Pasquillus contra M. A. Eccardum 3072A
 2688, 2834(2), 2855(4), 3047, 3047(10),
 3110(1), 3227(5), 3228(8), 3229, 3338,
 3357(4), 3444(7), 3470, 3563, 3569,
 3681
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Bayer, Johann felesége, Sartorius, Rebecca
 2987A
- Bäyer, Johann
 ld. nyomdamutató: Beyer, Johann
- Bebel (Bebellius), Balthasar 2677
- Becanus, Martinus 2635
- Beckher (Beckherus), Georg 2684
- „Becos” 3689
- Beda Venerabilis 3512
- Bégányi (Begani) György 3337(11)
- Behtlen, Nicolaus ld. Bethlen Miklós
- Beichel, Matthaues (Matthias) 2905(40),
 3299(7), 3366(13)
- „Bekenerin” ld. Günther, David felesége,
 Brewer, Judith
- Bekes Gáspár 3124
- Bél Mátyás 3497
- Béldi (Beldi) Pál 3121, 3127, 3182, 3420
- Bedy (Beldi) Mihály 2974(17), 3152(28)
- Belényesi (Belenyesi) Ferenc 3182
- Belinyesi (Belenyesi) H. János 3275
- Bellarminus, Robertus ld. Robertus Bellarmi-
 nus, Sanctus
- Belleny (Bellenyi) Zsigmond 2797
- Bellobradenus (Bellobradinus, Belobradenus,
 Boluško, P. B. G. R.), Paulus

- De veris ac genuinis ecclesiae membris*
3011
- Discursus pneumaticus de natura animae rationalis separatae* 2946A
- Disputatio philosophica de subjecto physicae* 3132
- Disputatio theologica de imagine Dei in homine ante lapsum* 2879
- Dissertatio scholastica de propositionibus personalibus in Christo* 2947
2737, 2742, 3577
- Bélteki András 3273
- Belusky, Nicolaus 3028
- Belzelius, Petrus 3449(22)
- Bendel, Andreas 3073
- Benedek, Szent, Nursiai ld. Benedictus Casinensis
- Benedek, Szent remete ld. Benedictus eremita in Hungaria, Sanctus
- Benedicti, Andreas 3451(33)
- Benedicti, Joannes 3452
- Benedictus Casinensis (Nursiai Benedek; Benedictus patriarcha), Sanctus 3416
- Benedictus (Benedek) eremita in Hungaria, Sanctus 3057, 3337
- Beniak, Balthazar 3458, 3694
- Beniczky (Benicky) Gáspár 3070
- Beniczky Pál 3170
- Beniczky (Benyeczi) Péter
Magyar ritmusok avagy versek 3170, 3644
- Benkovicz, Joannes 3666(4)
- Benyeczi Peter ld. Beniczky Péter
- Beregi (Bereghi) M. János 3276
- Beregszászi István 3418
- Bereki István
ld. incipitmutató: Bűnnek – Jézus Krisztus, mi kegyelmes
- Berg, Elias 3299
- Berg, Margareta, ld. Greb, Thomas felesége
- Berge, Peter van der ld. Montanus, Petrus
- Berger (Bergeniana), Martha ld. Alesius, Joannes, iun., előtte Herrmann, Johann felesége
- Berger (Bergerus), Lorenz, iun. 2755, 2894(9)
- Berger (Bergerus), Lorenz, sen. 2755
- Berényi (Beriny) György 3548
- Berkó Benedek 3276
- Berlinius, Valerianus 2776(2), 2784(2), 3104(4)
- Bernardus, Claravallensis (Bernard doktor, Bernardus, Bernát, Bernhardus, Szent) Sanctus 2656, 2945, 2962, 3337, 3408, 3561, 3624, 3634
- Bernhardus Senior (Bernhard, Sachsen-Meiningen, sen.) – dux Saxoniae 2642A, 2765
- Bernovius, Simon 3212(24)
- Bersevici, Casparus ld. Berzeviczy Gáspár
- Bersevici, Melchior ld. Berzeviczy Menyhért
- Berthalanicz (Berthalanics), Martinus 3410(122), 3661
- Berthóty (Berthoti) Bálint 3548
- Berthóty (Bertoty) Ferenc 3337(3)
- Berzeviczy család 3151
- Berzeviczy (Bersevici) Gáspár 3337(6)
- Berzeviczy (Bersevici, Berzeviczi) Menyhért 3211, 3277
- Berzeviczy (Berzewicius) Pál 3656
- Berzeviczy (Berzowiczi) Zsigmond 3548
- Berzewicius, Berzowiczi ld. Berzeviczy
- Besenyi (Besenyi) Mihály 3064
- Beszermenyi Mihály ld. Böszőrményi Mihály
- Besztercebányai (Besztercze-Bányai) Mihály 2902(8)
- Betfalvi (Bethfalvi) Tamás 3146
- Betlenfalvi (Bethlehemfalvi) Tamás 3640
- Bethlen család 2674, 2684, 3319
ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Bethlen Druzsina ld. Rhédey Ferenc felesége
- Bethlen Gábor – erdélyi fejedelem 2763, 2796, 2869, 3123
- Bethlen István, iun. felesége, Széchy Mária ld. Wesselényi Ferenc felesége
- Bethlen (Betlen) István, sen. 2796, 2982
- Bethlen (Betlen, Betlenius) János
Innocentia Transylvaniae 2877, 2885
Rerum Transylvanicarum libri quatuor 3123
3249, 3251
- Bethlen Kata 2959, Appendix 218, Appendix 222, Appendix 232
- Bethlen (Behtlen) Miklós 2838, 2902, 3027, 3244
- Bethlen Sámuel 3490

- Beyer, Johann
ld. nyomdamutató
- Beyer, Johannes ld. Bayer Johann
- Bèze (Beza), Théodore de
*Az Úr vacsorájának adása és vétele felől
való jó tanács* 2672
2638, 2664
- Bezegh (Bezek) István 3694
- Bezegh Mátyás 3050(VII.)
- Bezödi (Bezödi) Tamás 3235(4)
- Bias, Prieneus 3381
- Bičansky, Jeremias 3691
- Biczó Anna ld. Dobozi István felesége
- Bierbüchsius, Conradus 3047(21)
- Bifield Miklós ld. Byfield, Nicholas
- Bihary Dániel 3050
- Billiarickius, Joannes 2650
- Binder, Caspar 3251
- Biner (Binner), Hilarius Ernestus 2650, 2651,
2766(1-3), 2899(1-2), 3152, 3196
- Biner (Binner), Johann Heinrich 2650, 2719
- Biner (Binner), Timotheus Hilarius 3196
- Birckner, Matthäus
ld. nyomdamutató
- Biri Benedek 3273
- Birnstengel, Samuel 3229
- Bisaccioni, Maiolino 2957, 3187
- Bisterfeld, Johann Heinrich 2709, 3145
- Bivolini, Martinus 3202A(13), 3410(11)
- Blankenenaverus, Joannes 3411
- Blasius (Blasi), Andreas
Exercitium theologicum de libro vitae 3497
3215(3)
- Blasius (Blazy), Georgius 3694
- Blasius, Joannes 3286
- Blasius, Sanctus (Balázs, Szent) 3512
- Blaskovich (Blaskovicz), Martinus Franciscus
3050
- Blazy, Georgius ld. Blasius, Georgius
- Blecher (Bleycher), Paulus 2910(51), 3162(43),
3295, 3371(10), 3450(12), 3466(10)
- Bliska, Samuel 2719, 2742, 3041
- Blumboth, Combergius 2854(4)
- Blümelius, Martinus 2719
- Bobodski, Andreas 3413
- Bobovsky (Bobovski), Simon 2815, 3073
- Bobrik, Georgius 3449(16), 3666(2)
- Bobrovsky (Bobrowsky), Andreas 2905(27)
- Bocatius (Bocacius), Joannes 3469, 3630
- Bochart, Samuel 3325
- Bocskai Ilona ld. Haller Gábor felesége
- Bocskai (Bocskay) István 2730, 2868, 2872,
2933, 3080, 3157, 3548
- Bocskai István felesége, Lónyai (Lonyai) Zsu-
zsanna 2730
- Bodin (Bodinus), Jean 3049
- Bodovini, Gabriel ld. Rodovini, Gabriel
- Bodrovinus, Joannes 3162(24)
- Bogárdi (Bogardi) Pál 3286
- Bogáti Fazakas Miklós
ld. incipitmutató: Mely hatalmas
- Bogerman, Johann 3495
- Bogner (Bognerus), Andreas 3196
- Bohemus, Christophorus ld. Böhm, Christoph
- Bohunicky, Matthias 3041
- Bohunicky (Bohuniczki), Nicolaus 3286
- Bohuss, Jacob 3262, 3519
- Boldissius, Matthias 2823(9)
- Boltoz, Josephus 2697
- Boluško, Pavol ld. Bellobradenus, Paulus
- Bombicenus, Joannes 3263(4)
- Bona István 3286
- Bonamicus, Lazarus (pseud.) 2826(11)
„Bonasus” ld. Sámbar Mátyás
- Bonaventura, Sanctus 2656, 2892, 2916,
3058, 3213, 3219, 3512
- Bonecz, Joannes Appendix 262
- Bonfini, Antonio 2992, 3684
- Bonis, Joannes 3569
- Bonis, Martinus 3073
- Bonis, Melchior 3073
- Bonyhai János 3146
- Borbála, Szent ld. Barbara, Sancta
- Borbély Ferenc 3241
- Borbély Márton 3004
- Borckhard, Johannes
ld. nyomdamutató: Burckhard, Johann
- Borcsiczky (Borciczki) István 3337
- Bori Mihály 3027
- Bori Mihály, alius 3260
- Bornemann, C. H. D. ld. B. C. H. D.
- Bornemisza (Bornemissza) Anna – I. Apafi
Mihály – erdélyi fejedelem felesége 3317,
3486, 3542, 3591, 3645, 3649
- Bornemisza István 2678
- Bornemisza (Bornemissza) János (pesti) 3050

- Bornemisza Péter
ld. incipitmutató: Mi kegyes Atyánk, bölcsességnek
- Boros, Ladislaus **3337(1)**
- Boross Péter **2723A**
- Borowski, Paulus **3449(20)**
- Borrhaus (Cellarius), Martin **2677**
- Borsáti Pápai (Borsati, Borsati P.) Ferenc
Metamorphosis illustrissimi quondam herois... Sigismundi Rakoci **2673**
2675
- Boruta, Martinus **2972**
- Bory György **3045**
- Boskovski, Ludmilla ld. Repatius, Joannes első felesége
- Bossányi (Bossani) Eszter ld. Forgách Miklós felesége
- Both, Laurentius **3679**
- Botos János **3510**
- Bozitz, Stephanus **3229**
- Böhm (Baehm, Bohemus) Christoph
Beantwortung der unchristlichen... Frage, woher ich gewiß sei, daß heutige Bibel, oder Heilige Schrift von Gott **2666**
2777, 2908, 2922, 2925, 2929, 3040, 3044, Appendix 217
- Böhm, Christoph felesége Baldwin, Dorothea Sophia ld. Serpilius, Johann III. felesége, Baldwin, Dorothea Sophia
- Böhm (Böhmius), Emanuel **3587**
- Böhm (Böhmius), Joannes **2634(27), 2698(7), 2701(5)**
- Böhm, Thomas **3372(6)**
- Böhme, Martin (Cseh Márton, Tseh)
Lovak orvosságos megpróbált új könyvecs-kéje **2645**
- Bölcskei Mihály **3632**
- Bőr Katalin ld. Böszörményi Mihály felesége
Böszörményi (Beszermenyi) Mihály **3024, 3026**
Böszörményi Mihály felesége, Bőr Katalin **3026**
- Brachtisz (Brachticz), Matthias **2974(2)**
- Brada, Andreas **3694**
- Brams, Joannes **3556(16)**
- Brassai Major Márton **3181, 3349**
ld. még nyomdamutató
- Braxator (Braxatoris), Andreas **3410(108), 3578, 3661**
- Braxatoris, Adamus **3152(6)**
- Braxatoris, Andreas **2635, 2834(4)**
- Braxatoris, Andreas ld. még Braxator, Andreas
- Braxatoris, Joannes **3202A(8), 3410(7), 3431, 3519, 3534, 3535, 3578**
- Brecht, Clemens **3694**
- Breknerus, Michael **3673**
- Brennerus, Franciscus **3673**
- Bretz, Andreas **3229**
- Bretz, Joannes **3229**
- Bretzler, Joannes **3073**
- Breuer, Catharina ld. Steiner, Magnus felesége, Brewer Katharina
- Breuer, Laurentius ld. Brewer, Lorenz
- Brever, Johannes ld. Brewer, Johann
- Brever, Samuel ld. Brewer, Samuel
- Brewer (Brever), Joannes
Honor senectutis, quem... Laurentio Brewer... offert **2843**
2784(15), 2843, 2845(2), 2854(16), 2925(24), 2927(22), 3016, 3549(3-5)
- Brewer, Judith ld. Günther, David, előtte Brexel, Johann felesége
- Brewer, Katharina ld. Steiner, Magnus felesége
- Brewer (Breuer), Lorenz **2645, 2717, 2843, 2912, 2923, 2927, 3016, 3167, 3209, 3216, 3297**
ld. még nyomdamutató
- Brewer, Michael **2905(39)**
- Brewer (Brever, S. B. et t. L.), Samuel **2784(17), 3097, 3100(16), 3162(27-28), 3209, 3212(20), 3214, 3297, 3441, 3449, 3450, 3543, 3549, 3574, Appendix 234**
ld. még nyomdamutató
- Brewer, Samuel felesége, Sonntag, Sophia **3574**
- Brexel, Johann **3227**
- Brexeliana, Judith ld. Günther, David, előtte Brexel, Johann felesége
- Brezany, Daniel **3691**
- Brigitta, Sanctus **2656, 3512**
ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Brnowius, Simon **3449(13)**
- Brodniansky (Brodnanski), Michal **3047(16), 3529**
- Brodth, Joannes **3561(18), 3568**

- Broserus, Georgius. 2696
 Brouncker, William 3436
 Brunner, Joannes Sebastianus 2658
 Brvota (Brvot), Jacobus 3200
 Bubelinus, Michael 3561(22), 3568
 Bubenka, Elias 3167(15), 3202A(38), 3410(44)
 Bubenka (Bvbenkius), Jonas 3167(12), 3405, 3641
 Bubsequa (Bussaeus, Bartholomaeus?) (pseud.) 2777
 Bucanus, Guilielmus 3322, 3339
 „Bucco” 2976
 Bucer, Martin 2638
 Buchholter, Abraham ld. Buchholzer, Abraham
 Bucholtz, Georgius ld. Buchholz, Georg
 Buchholz (Buchholtz, Bucholtz), Georg 3462, 3682, **Appendix 259**
 Buchholzer (Buchholter), Abraham 3325
 Buchner, Elias 3666(13)
 Budaesus, Georgius 2784(10), 2910(16), 2925(11),
 Budaesus, Stephanus ld. Budai B. István
 Budai B. (Budaesus) István 2677, 2678, 2680
 Budai Száz (Száz Budai) Pál 2974(23)
 Budiats (Budiacz, Budiacs, Bvdiacs), Stephanus 2767, 2826(8), 2899(7), 2974
 Budiats, Stephanus felesége, Keresztúri Erzsébet 2974
 Bugar, Georgius 3082
 Bulyovszky (Bulowski) Mihály 3451(22)
 Buori, Georgius 3013
 Buozik, Nicolaus 3200
 Burchart (Burchardus, Bvrchardus), Georgius 2915, 2921
 Burchart, Georgius felesége, Christophori, Margareta 2915, 2921
 Burckhard, Johann ld. nyomdamutató
 Burgstaller (Burgstallerus), Johann Christoph 3328, 3595(2), 3599(10)
 Burgstaller, Samuel 3598(10)
 Buri, Joannes 3498
 Buringerus, Joannes 2986(27)
 Burius, Joannes, iun. 2765(39), 2677
 Burius, Joannes, sen. 3408
 Burnet (Burnettus), Gilbert 2677
 Buss, Michael
Votum genethliacum in honorem... Sigismundi Orlic 3675
 Bussaeus (Bubsequa?) pseud., Bartholomaeus 2777, 2986(32), 3221, 3221(3)
 Buxa, Joannes 3073
 Buzgó (Buzgo) Simon 2658
 Buzinkai (Bvzinkai) Mihály
Compendii logici libri duo 3000, 3477
Institutiones oratoriae ex optimis auctoribus collectae 2866
Institutionum dialecticarum libri duo 2867
Institutionum rhetoricarum libri duo 2790, 3383
Appendix 247
 Bükösi Köble K. (Bükösi) István 3275
 Büringer (Bühringer), Johann
Anacreon nuptialis... Maximiliano Honorio a Franckenberg 3676
Nomenclator et index tam nominum quam verborum Germano-Latinus 3677
Propempticum, vero suo (eheu!) nomine elegiacum 3596
 3198(7), 3333, 3595, 3598, 3601, 3614, 3673
 Bürtschius, Joannes Carolus 2650
 Bvbenkius, Jonas ld. Bubenka, Jonas
 Bvdiacs, Stephanus ld. Budiats, Stephanus
 Bvrchardus, Georgius ld. Burchart, Georgius
 Bvzinkai, Michael ld. Buzinkai Mihály
 Byfield (Bifield), Nicholas 3309
 Byller, Matthaeus 3232, 3378, 3474, 3475, 3476, 3582, **Appendix 258**
 ld. még nyomdamutató
 C. A. P. C. 3645
 C. D. S. P. S. S. P., Joannes 2800
 ld. még incipitmutató: A Szentírást ki akadémia
 C. H. g. L. r. ld. Hain, Kaspar
 C. H. K. G. L. T. C. I. ld. Czeglédi István
 C. H. R. G. L. ld. Hain, Kaspar
 C. I. ld. Czeglédi István
 C., Joannes ld. Cimbalmos János
 C. K. H. G. L. T. C. I. A. ld. Czeglédi István
 C. K. MV. ld. Klesch, Christoph

- C. P. A. I. ld. Czeglédi István
- Cabis, Joannes **2815(20)**
- Caepe, Joannes **3410(102)**
- Caesar, Caius Julius (Julius császár) **Appendix 231**
- Caesar, Julius Patavinus (Paduai Julius Caesar) **3362, 3460**
- Caesius, Philip **2684**
- Caladon der Deutsche (pseud.) **3689**
- Calixt (Calixtus), Georg **2677**
- Calliope (myth.) **3286**
- Calovius, Abraham **3199(2)**
- Calvin (Calvinus, Kálvin), Jean **2638, 2664, 2735, 2829, 3024, 3282, 3283, 3284, 3311, 3515, Appendix 267**
- Calvisius, Sethus **3325**
- Campensis Debreceinus, Joannes ld. Debrece-ni Campensis János
- Candela, Joannes **3162(34)**
- „Candola” **3689**
- Canisius, Petrus, Sanctus ld. Petrus Canisius, Sanctus
- Cantoris, Georgius, **3553**
- Cantoris, Joannes **3563**
- Capirius, Andreas **3045**
- Capito, Jacobus **3167(14), 3212(36)**
- Capponi, Franciscus Antonius **3417**
- Caracalla, Marcus Aurelius Antoninus Bas-sianus – imperator Romanus **3555**
- Caramuel y Lobkowitz (Caramvel), Juan de *Primus calamus tomus II.* **3417**
- Carathin (Karathin, Karatjn), Georgius **3229, 3505, 3533, 3536, 3568**
- Caravina, Joannes Baptista **3111**
- Carbo, Ludovicus Acostacianrius
Tabulae rhetoricae Cypriani Soarii **3671(2)**
- Caristiai Diocles ld. Diocles, Carystius
- Caroli Gaspar ld. Károlyi Gáspár
- Carolus V. – imperator (Károly V. – német-római császár) **3490**
- Carpatischer Krantz Ritter ld. Klesch, Christoph
- Caselius, Christophorus **3016(8)**
- Casimirus, Sanctus (Casimirus IV. – rex Poloniae, Kázmér IV. – lengyel király)
- Caspar, Georgius ld. Gáspár György
- Casparovicz, Matthias **3337**
- Cassai, Mich. ld. Kassai Michaelis György
- Cassiodorus Flavius Magnus, Aurelius **2656**
- Cassius, Blasius **2778(5)**
- Catharina Senensis, Sancta **3337**
- Catilina, Lucius Sergius **3679**
- „Cato” **2837, 2856, 2878, 3319, 3488**
- „Causidicus” **2781(52)**
- Cebes **3362**
- Cégényi (Czegenyi) Tamás **3632**
- Cegledi István ld. Czeglédi István
- Cegledi Palko ld. Czeglédi Pál
- Cellarius ld. Borrhaus, Martin
- Centner, Christian **2780(6-7), 2784(13-14), 2927(18-19)**
- Centner, Matthias **2784(16)**
- Čeren (Czeren, Čzeren), Jan **2949, 3458**
- Černak (Cernakius, Czernack, Czernek), Samuel, **2671, 2742, 2849, 2949, 3041, 3054, 3200, 3228(6), 3293, 3622, 3657, 3694**
- Černak, Samuel, előtte Láni, David felesége, Sinapia, Helena **3657**
- Černanský (Chernanski), Ján **3303**
- Chalupka, Joannes **2855(13)**
- Chalupka (Chalupkius, Chalupky), Samuel
Kázani pohřební nad ... dětátkem Jiříkem Melclem **2880**
Slzavé kvílení vdov a syrotků, to jest kázani pohřební cyněne nad... Jiříkem Melclem mladším **2802(1)**
Vandrovka, aneb Putování přežalostné Rozyny Puchalky, Samuele Chalupky manželky **3183**
2738, 2805, 2947, 3183, 3328
- Chalupka, Samuel felesége, Puchalka, Rozi-na **3183**
- Chalupka, Susanna ld. Repatius, Joannes második felesége
- Cham (bibl.) **3149**
- Charaschicz (Charazic), Christophorus **2949, 3041**
- Charisischer Kauffman (pseud.) ld. Klesch, Christoph
- Chasee Miklós
ld. incipitmutató: Mint kívánkozik
- Chemi, Joannes ld. Csémi János
- Chemnitz (Chemnitius), Christian
Selige Sterbe-Kunst **3039**
2765(3)

- Chenan pasa – budai vezír **3141**
- Chereni, Nicolaus ld. Cserényi Miklós
- Chernanski, Joannes ld. Černanský, Ján
- Chernei, Stephanus ld. Csernei István
- Chernel (Csernel) György **3235(8)**
- Chernel (Csernel) Pál **3339, 3422**
- Chiaki, Chiaky, Ladislaus ld. Csáky László
- Chikulin, Chikulini, Chikulinyi, Chikulinyi ld. Czikulin
- Chilek, Georgius **3106(19-21), 3161(12), 3227(4), 3575(8)**
- Chillingworth, William **2800**
- Chilo, Spartanus **3381**
- Chinorani, Gabriel **2658**
- Chladni, Georgius **3454(17), 3458**
- Chmellius (Chmelius), Daniel **3093, 3156, 3358, 3535, 3568**
- Chok Mózes ld. Csók Mózes
- Chorwat, Andreas **3694**
- Chrastel, Joannes **2658**
- Chrestels, Joannes, iun. **2706**
- Chrestels, Joannes, iun. felesége, Goldschmied, Catharina ld. Herrmann, Michael, iun. felesége
- Chrestels, Joannes, sen. **2706**
- Chrestels, Joannes, sen. felesége Dominici, Martha ld. Herrmann, Michael, sen. felesége
- Chrestels, Joannes, alius **2823, 2824**
- Chrestels, Joannes, alius felesége, Schneeweiss, Sara ld. Albrich, Martin felesége
- Christels, Anna ld. Greissing, Paul felesége
- Christels, Georgius **2964**
- Christels, Paulus **2699**
- Christiani, Abrahamus **3073**
- Christoffori, Matthias ld. Christophori, Matthias
- Christophori, Johann **2915, 2921**
- Christophori, Margareta ld. Burchart, Georgius felesége
- Christophori (Christoffori), Matthias **2688(7), 3038(7)**
- Christophorus, Sanctus (Kristóf, Szent) **3337**
- Chrysostomus, Joannes ld. Joannes Chrysostomus, Sanctus
- Chytyraeus [!], Tobias **3449(32)**
- Chundus ld. Künd vezér
- Chuvála (Chvvala), Georgius **3679**
- Chyculini, Chyculiny, Chyculinus ld. Czikulin
- Cicero, Marcus Tullius
Epistolarum libri quatuor a Johanne Sturmio... confecti **2646(1), 2674(1), 3160(1)**
Epistolarum selectiorum libri tres [recte quatuor] **2803**
Oratio pro T. A. Milone. **2909**
2684, 2787, 3611, 3671
- Cilikius, Joannes **3356(10), 3449(6), 3454(25), 3575, 3655(6)**
- Cilikius, Joannes felesége, Croner Eva **3575**
- Cimbalmos (C.) János **2678**
- Cimbalmos Péter **2678**
- Citharides (Citharidis), Sámuel **3290**
ld. még incipitmutató: Midőn az Ábrahám
- Cížek (Cjzek, Czizek, Cjžek, Lutheolus, Zeiβel), Nikodém **2666, 2668, 2669, 2738, 2881, 2882, 2883, 2950, 2951, 3011, 3069, 3071, 3072, 3133, 3183, 3260, Appendix 242**
ld. még nyomdamutató
- Clara de Assisi, Sancta **3337(5)**
- Clausenburgerus (Clavsenburgerus), Michael ld. Klausenburger Mihály
- Clem., Joannes ld. Clementis, Joannes
- Clemens V. – papa (Kelemen V. – pápa)
Declarationes Nicolai III. et Clementis V.... super regulam fratrum minorum **2725**
2721
- Clemens VII. – papa (Kelemen VII. – pápa) **3514**
- Clemens IX. – papa **3379, Appendix 252**
- Clemens ✠ papa
S(acro)s(anctissimi) d(omini) n(ostri), d(omini) Clementis ... papae X. iubilaeum universale **3668**
3640
- Clement, Jonas **3293**
- Clement (Klement), Michael **3458**
- Clementis, Balthasar **2905(19)**
- Clementis (Clem.), Joannes **2855(9)**
- Cleobulus, Lindius **3381**
- Climacus, Joannes **3115**
- Clio (myth.) **3286**
- Clognerus, Georgius ld. Glognerus, Georgius
- Clossius, Georgius **2702(4)**
- Clüver (Cluver), Philipp **3325**

- Cnapitzius (Cnapitius), Daniel **2905(44)**
 Cobb (Cob), Wolfgang Friedrich **3195**
 Coccejus, Joannes **3419**
 Cochlatz, Martinus **3202A(39)**
 Coleda, Samuel **3451(7)**
 Coltica, Andreas **3512**
 Comar. C., Comarin. C., Comarini, Comarini C., Comarini Csipkes, Comarinus, Comarinus C., Comaromi C., Comaromi Csipkes, Comáromi C., ld. Komáromi Csipkés György
 Combi, Sebastiano **2957**
 ld. még nyomdamutató
 Comenius (Komenský), Joannes Amos
Eruditionis scholasticae pars prima, vestibulum **2715, 3059**
Januae linguarum vestibulum **2881**
Januae linguarum reseratae aureae vestibulum **2911, 2944, 3654**
Janua linguae Latinae reserata aurea, sive seminarium linguae Latinae et scientiarum omnium **2985**
Janua linguarum reserata aurea, sive seminarium linguarum – Aufgeschlossene goldene Sprachen-Tür oder ein Pflanzgarten aller Sprachen **2754**
Orbis sensualium pictus trilinguis... Die sichtbare Welt in drei Sprachen... A látható világ háromféle nyelven **3587**
Praecepta morum, institutioni puerorum accomodata **2811**
Schola ludus, seu encyclopaedia viva, hoc est januae linguarum praxis comica **2662**
2790, 2805, 2984, 3028, 3079, 3229, Appendix 227, Appendix 238, Appendix 243, Appendix 264, Appendix 271
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Comes a Tlaspi (pseud.) **2854(17)**
 Conrad (Conradus), Georgius **3082, 3229, 3410(90), 3562**
 Conrad (Conradt, Cunrad, Cunradus), Thomas **3078, 3079, 3082, 3229, 3405, 3415, 3578, 3680**
 Conradus Placentinus, Sanctus **3474**
 Conradi (Cunradus), Joannes **2776(5), 3102(13), 3104(14), 3299(6), 3366(12), 3395**
 Conradt, Thomas ld. Conrad, Thomas
 Copernicus, Nicolaus **3218**
 Cordos, Andreas **3202A(32), 3410(57)**
 Corenus, Jacobus **2753**
 Coriari, Nicolaus **2742**
 Cornelius, Jacobus **3111**
 Cornides, Thomas, **3629**
 Corodinus, Adam **3408**
 Corvinus, Matthias ld. Mátyás I. – magyar király
 Corwath, Judit ld. Nemet, Franz felesége
 Cosmerovius, Matthäus **2753, 3173, Appendix 224, Appendix 225, Appendix 226, Appendix 233, Appendix 235**
 ld. még nyomdamutató
 Costicius, Andreas **3601**
 Cotercius, Christianus ld. Kotercius, Christian
 Cowper, William **2968**
 Cöller, Martinus **2969**
 Crai, Paulus ld. Kray, Pavel
 Cramer ld. Kramer
 Craus, Joannes ld. Kraus, Joannes (eperjesi)
 Creiterus, Andreas **3106(25)**
 Creschka, Martinus **2779(8)**
 Cretschmerus, Johannes ld. Kretschmer, Johann
 Crocius, Ludovicus **2642**
 Croner, David **3575**
 Croner, Eva ld. Cilikius, Joannes felesége
 Croner, Johann, iun. **3295**
 Croner (Cronerus, Kroner), Johann, sen. **2652, 2722A, 2774(9), 2777(4), 2778(7-9), 2785(11), 2854(12-13), 2910(5-6), 2925(2-3), 3040(9-10), 3100(9-10), 3102(11), 3152(9), 3228**
 Croner, Johann, sen. felesége, Horváth (Horvathia) Mária **2652**
 Crucensis, Georgius **3257**
 Cruciger, Tobias **3162(10), 3212(16), 3449(7)**
 Crucio, Andreas **3212(21-22)**
 Cruselius, Martinus
Προσφωνημα sive acclamatio fausta **3440 3446(9), 3454(27), 3458(2)**
 Crüger, Johann **3097**
 Csabai (Kis Vardai Csab.) Ferenc **2678, 2679**
 Csaholczi S. (Tsaholci S.) Gergely **2798**
 Csáky család **2752**

- Csáky (Csaki) István 3194
 Csáky (Chiaki, Chiaky) László 3416, 3473
 Csákvári (Csakvari) István 3632
 Csanádi István 3273
 Csapó (Csapo) György 3478
 Csécsi (Tsétsi) Zakariás 3151
 Cseffei László 2748
 Cseghe-Kátaj Katai, Cseghe-Kathai Kathai
 Ferenc ld. Kátay Ferenc
 Cseh János 3640
 Cseh Márton ld. Böhme, Martin
 Csehi István 2679
 Csehi János 2681, 3647
 Csehi Sámuel ld. Kálmáncsehi Sámuel
 Csehi P. András 2679, 2798, 3005(4)
 Cseke István
Causae non causae 3211
*Cseke Stephanus, ... E. S. J. AA. LL. Et
 Philosophiae Doctor* 3421
*Memoria saeculorum gemini et Scythia
 Hungarorum egressus* 3277
 Csekei F. (Csekli) Pál 3027, 3146
 Csekei F. (Tsekeinus, Tsekei) Tamás 2798
 Csémi (Chemi) János 2658
 Csemiczky (Czemiczky) Miklós 3548
 Csengeri István 3250
 Csengeri János 3647
 Csengeri S. István 3632
 Cseplesz György 3194
 Csepregi Turkovics (Csepregi T.) Mihály
 3124, 3182
 Cserei (Nagy Ajtai Cserei) Miklós 2710
 Cserényi (Chereni) Miklós 2658
 Csernak, Daniel 3577
 Csernátfalvi (Csernátfalva de, S. d. C.) István
Feles tizet feletlen kilencnek vélő 3147
*Jezsuita professzorának becsületi mellett
 kikelő hálaadó tanítvány* 3148
 3080, 3144, 3150, 3155, 3513
 Csernáttoni István 3211, 3277
 Csernei (Chernei) István 2972
 Csernel György ld. Chernel György
 Csernel Pál ld. Chernel Pál
 Csetneki Bálint 3229
 Csicsói D. (Csicsoi) György 2933(2)
 Csik, Basilius ld. Kecskeméti Csik Balázs
 Csizmadia János 3273
 Csók (Chok) Mózes 3083
 Csulai György 2639, 2641
 Csutor (Tsutor) Mátyás 3273
 Csúzi Cseh (Csuzi C., Csuzi Cs., Csvzi) Jakab
*Disputatio metaphysica de necessario et
 contingente* 2933
*Kincses tárház, avagy az élő s elevenítő igaz
 hitnek üdvösséges gyakorlása* 3478
 2936(5-6), 3004(1)
 Cudelinus, Johann ld. Kudela, Ján
 Cudelius, Martinus 3082
 Culicis, Sigismundus 3410(94)
 Culman (Culmannus), Leonhard 3120
 Culmann, Michael ld. Kulmann, Michael, sen.
 Cuncius (Cuntzius, Cvcncius, Perpetuus Can-
 dor), Paul
Christliches Ehrengedächtniß 3546
 2775(1), 2846, 2854(8-10), 2855(3),
 2908(4), 2913(5-6), 2919(11), 2985,
 3040(6-7), 3095(3-12), 3100(5-7),
 3106(7-9), 3161(4), 3163(6-9), 3227(12),
 3356(6), 3372(1-2), 3445(9), 3446(6),
 3556(15), 3565A, 3573(5), 3575(9),
 3659(5-6)
 Cuncius, Paul, előtte Grunn, Joannes felesé-
 ge, Mauksch Elisabeth 2486
 Cunrad, Thomas ld. Conrad, Thomas
 Cunradus, Georgius ld. Conrad, Georgius
 Cunradus, Joannes ld. Conradi Joannes
 Cuntzius, Paulus ld. Cuncius, Paul
 Cup, Wilhelm 2969
 Curani, Andreas 3575(12)
 Curiani (Curianyí, Curjani, Curjanyi, Cvrri-
 ani, Cvrany) György 2783(2), 2785(3),
 2853(3), 3047(5), 3229, 3368(5), 3517,
 3520, 3641
 Custra, Joannes 3045
 Cvcncius, Paulus ld. Cuncius, Paul
 Cvriani, Cvrany, Georgius ld. Curiani György
 „Cyneas” 3229
 Cynthius (Apollo) (myth.) 2717
 Cyprianus, Soarius 2684
 Cyprianus, Thascius Caecilius, Sanctus
 3515
 Cyprischer Kauffman (pseud.) ld. Klesch,
 Christoph
 Czabán Izsák ld. Zabanius Isaacus
 Czack (Czackius), David 2692(5), 2824(14)
 Czapka, Balthasar 2815(7)

- Czapko, Michael **2816(6-7), 2919(13)**
- Czech, Georg **3563**
- Czegenyi, Thomas ld. Cégényi Tamás
- Czeglédi (A. C. K. H. G. L. T. C. I., A. C. K. H. G. L. T. C. I. A., C. H. K. G. L. T. C. I., C. I., C. K. H. G. L. T. C. I. A., C. P. A. I., Ceglédi, S. A. P. C., S. P. A. C.) István
Ama ritka példájú ... II. Rakoci Györgynek ... elavulásának megemlézése **2970**
- Baratsági dorgálás azaz az igaz calvinista... vallásból kicsapont... embernek megszólítása **3080**
- Disputáció a megigazulásról **3029**
- Egy katolikus embernek... kálvinista emberrel való beszélgetése **2828**
- Egy veres tromfosdít játszó sandal barátomnak játék elvesztéséért való megpiricskeltetése **3279**
- Enochnak Istennel való mindennapi járása **3588(2)**
- Ezechiel felesége, azaz oly rövid s együgyű elmélkedéseске **3278**
- Idős Noe becsületit oltalmazó Japhetke **3149**
- A jó emlékezetű, egyenes lelkiismeretű néhai... Udvarhelyi György uramnak **3030**
- A megtért bűnösnek... bájvívásáról... első része **2829**
- A megtért bűnösnek... bájvívásáról, 1-3. rész **2830**
- Az országok romlásáról írott könyvnek első része **2831**
- Redivivus Iaphetke, azaz Czeglédi Palkónak Dobraviczai Miklós praeceptorával való beszélgetése **3513**
- Siralmas zarándoki járásból... hazaérkezett Malach doktornak... pajtársi szóbeszéde **2868**
- A szó Jákob szava, de a' kezek Ézsaué **3150**
- Az Úr frigyszekrénye előtt Dagon ledülése, azaz Gorup Ferenc győri nagyprépost miséről írt könyvecskéjének oly megsemmisítése **3645**
- ld. még incipitmutató: A clerusban szorult sok féle – A Dominus vobiscum – A pápista papnak – Alázatos szókalk – Az asszonyok jezsuiták – Bizony dolog valloim – Csuda idő virrada – Eljő amaz haragos nap – Én jó fiam! vegyed – Ezeknek mindegyik fejeknek – Ha várod természetét – Hogyha Szent Ferencről levonod – Hogyha vagy az ég zeng – Idvez légy, oh szent képe – Igazság kimondásáért – Immáron elkészült – Innen van ünnepe – Jaj, jaj már énnékem! – Miért hájgátok hát által – Mikor a harangok – Mikor elragadá Pluto – Mivel Nicodemus embereknél – Nem lón kedves Patakon – Pápisták elhiszik – Romlott testemben zárt – Sokat zörgölődik – Volt az egész földön
- 2746, 2800, 2814, 2835, 2889, 3020, 3026, 3035A, 3064, 3147, 3148, 3154, 3155, 3157, 3203, 3206, 3236, 3312, 3421, 3479, 3515, 3645, Appendix 239**
- Czeglédi Pál (Ceglédi, Czeglédi Palkó) **3149, 3513**
- Czekelius, Franciscus **2693**
- Czekelius, Joannes **2693, 3396**
- Czekelius, Michael **3631**
- Czekelius, Paulus **2693**
- Czekelius, Simon **2693, 3396**
- Czekescher, Matthias **2697**
- Czelgius, Michael **2824(4)**
- Czember, Georg
Disputatio physico theologica **2667 3444(11-12), 3694**
- Czemeki Mátyás
 ld. incipitmutató: Magasztallak én Istennem, Uram
- Czemiczky, Nicolaus ld. Csemiczky Miklós
- Czencz Romanus
Ereje és haszna Szent Benedek pátriárka keresztinek vagy ereklyéinek **3416**
- Czeren, Czeren, Joannes ld. Čeren, Jan
- Czernack, Czerneck, Samuel ld. Černak, Samuel
- Czernovski, Thomas **3229**
- Czettritz, Bernhardus Fridericus **3188(4)**
- Czickaesus, Philippus
Disputatio metaphysica prima de objecto metaphysicae **2844**

- Dissertatio metaphysica de ratione formali entis* 2985A
2847(6)
- Czikulin (Chikulin, Chikulini, Chikulinyi, Chyculin, Chyculiny, Chyculinus, Czikulini), Franciscus 3580
- Czikulin, Joannes 3580
- Czikulin, Julius 3580
- Czikulin, Ludovicus 3580
- Czikulin, Stephanus 3580
- Czimmermann, Sigismundus ld. Zimmermann, Sigismundus
- Czinn, Joannes 2815(13)
- Cziráki (Cziraki) János 3050(IX.)
- Czizek, Czjzek, Czjzek, Nikodém ld. Cízek, Nikodém
- Czobor Ádám 3585
- Czobor Ádám felesége, Erdődy (Erdődi) Borbála 3585
ld. még tárgymutató, illusztráció
- D. G. C. L. ld. Günther, David
- D. G. H. ld. Günther, David
- D. L. B. L. B. 2775(5)
- D. M. C. K. (= Dein Mitschütz bei den Carpatischen Klüfften) ld. Klesch, Christoph
- D. P. ld. Ther Portten, Johann Daniel
- Daboz, Andreas 3162(40)
- Dach, (S. D.), Simon 3625
- Dadan (Dádan), Jan, sen. 3071, 3183, 3260, 3264, 3332, 3402, 3624, 3624A, 3696
ld. még nyomdamutató
- Dadan, Jan, sen. felesége, Veterinus, Elisabeth 3260
- „Daemon” 2976
- Dagon (bibl.) 3645
- Dalmadi István 3484
- Dalmadi Zsuzsanna 3484
- Damnanides (Damauides), Joannes 3073, 3410(68)
- „Damon” 2897
- Daneczki István 3337(7)
- Daneau (Daneus), Lambert 2664
- Danhauer, Johann Konrad ld. Dannhauer, Johann Conrad
- Daniel (bibl.) 2686(8)
- Dannhauer (Danhauer), Johann Conrad 2681, 3262, 3545, 3568
- „Daphnis” 3334
- Daróczi Zsófia ld. Zólyomi Miklós, sen. felesége
- David (Dávid király)(bibl.) – rex Judaeorum 2764, 2794, 2869, 2983, 3023, 3034, 3047, 3061, 3082, 3135, 3216, 3301, 3367, 3394, 3419, 3624
ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Dávid (David) Gábor (szentpéteri) 3070
- Davidis, Joannes 3666
- De Zuanna, Paul Jakob ld. Melchioris de Zuanna, Paul Jakob
- Debr. K. Janos ld. Debreceni Kalocsa János
- Debreceni (Debr., Debretzeni) Campensis (Campens, J. C. D.) János 2799(1), 3003, 3005(1), 3177
- Debreceni Cs. István 3273
- Debreceni Ember Pál 3336
- Debreceni György 2681
- Debreceni István 3273
- Debreceni K. (Debrecinus K., Debreczeni K., Kerékgyártó) András
Disputatio theologica de peste 3023
2707
- Debreceni K. Mihály 3273
- Debreceni Kalocsa (Debr. K., Debreceni K., J. C. D.) János
Őrök élet zsenyéjének érzése 3024
3003, 3027, 3061, 3146, 3177, 3495, 3632(3)
- Debreceni P. János ld. Debreceni Szűcs János
- Debreceni Péter
Tizenkét üdvösséges elmékedések 3441
- Debreceni Szűcs (Debreceni P.(ellionis), Debreczeni, Debreczeni P.) János
Acél tükör, azaz oly rövid tanítás, mely megtanít arra: kicsodák érdemesek a Sz. Minisztériumra 3273
- Brevis tractatus de usu ac praxi verae logicae* 3075A
- Conciliatorium Biblicum, az az az egész Sz. Írásban... egymással ellenkezni látató helyeknek össze való békéltetések* 2809
- Disputatio scolastica de scientia media* 2675

- Szívnek megkeményedése* **3022**
*Üdvösségnek útja, avagy együgyű rövid ta-
nítás* **3076**
ld. még incipitmutató: A kereszték alatt
hogyha vigasztalást
3023, 3027, 3143, 3252, 3273
Debreceinus, Andreas K. ld. Debreceini K. And-
rás
Debreceini K. András ld. Debreceini K. And-
rás
Debreceini K. Péter **2707**
Debreceini P. János ld. Debreceini Szűcs János
Debreceini Tamás **2687**
Debreceini Tamás felesége, Tarjáni Margit
2687
Debrődi (Debrődi) János
Lapillus Danielis **3634**
*Refutatio logodaedalorum, Joannis Fabri-
tii, Samuelis Pomarii et Isaaci Zabarii*
3635
3211, 3277, 3341, 3514, 3526, 3535, 3536,
3637, 3639, 3640
Decani (Dechanus), Stephanus **3251**
Deckius, Andreas **2634(23), 2701(6)**
Decsi (Detsi) István **3510**
Decsi János **3027**
Deditius, Joannes **3666(29)**
Deidricius, Joannes **3395**
Deidricius, Marcus **2701**
Dein Mitschütz ld. Klesch, Christoph
Delnei Tamás **3640**
Demeter Jakab **3073**
Demetrius Thessalonicae, Sanctus (Demeter,
Szent) **3057**
Demian, Georgius **2815(30)**
Demian (Demjan), Stephanus **3262,**
3410(111), 3519
Demiter, Israel **2815(33)**
Demjan, Stephanus ld. Demian, Stephanus
Demos, Matthias ld. Demosch, Matthias
Demosch, Maria **3367**
Demosch (Demos), Matthias **2986(37),**
3454(26)
Demosch, Paulus **3694**
Dendorffius, Daniel **3129**
Dengel, Georg **3631**
Dengelius, Thomas **3395**
Deömeteri, Georgius ld. Dömötöri György
Der Carpatische Krantz Ritter ld. Klesch,
Christoph
Descartes, René **2797, 2973, 3062**
Desi, Martinus ld. Dézsi Márton
Desöffi, Gabriel ld. Dessewffy Gábor
Desöfi Clara ld. Ibrányi Ferenc felesége,
Dessewffy Klára
Despotovich, Joannes **3669**
Dessewffy (Dörsöffi) Ádám **3355**
Dessewffy (Desöffi) Gábor **2972**
Dessewffy Klára ld. Ibrányi Ferenc felesége
Detsi, Stephanus ld. Décsi István
Deutscher (Deutscherus), Andreas **3599(2),**
3611
Deutscher, Treue (pseud.) ld. Titius, David
Deutschmann, Joannes **3199(3)**
Dévai Bíró Mátyás
ld. incipitmutató: Minden embernek illik
Dévai (Devai) Ferenc **2799**
Dézsi András
ld. incipitmutató: Adj üdvösséges
Dézsi (Desi) Márton **2933(4), 3004(4)**
Dhimmel, Georgius **3691**
Diadochus, **3115**
Diest, Hendrik van **2642, 2764, 2829, 2983,**
3327A
Dieterich (Diet., Dietericus), Konrad
Epitome catechetica **3352, 3690**
Epitome praeceptorum rhetoricae **2832**
Institutiones rhetoricae e probatissimis
veterum ac recentiorum oratorum inter-
pretibus **2716**
2627, 3133, 3258, 3568, 3569, 3664
Dimpffeln, Johann Jacob **2636, 2760**
Diocles (Caristiai Diocles, Dioklész), Cary-
stius **3542**
Diodati, Giovanni **3024**
„Diogenes” **2781**
Dioklész ld. Diocles, Carystius
Dion Chrysostomos **3555**
Dionysius, Andreas **3666(21)**
Diósi (Dioschi) András **3045**
Dioszegi ld. Diószegi
Diószegi György **3647**
ld. még incipitmutató: Csalárdabb semmi
nincs
Diószegi István **3647**
Diószegi Bónis (Dioszegi) Mátyás **3273**

- Diószegi Kis (Dioszegi, Dioszegi K.) István
*Elki fegyver, avagy a hétnek minden nap-
 jaira rendeltetett reggeli és estvéli kö-
 nyörgések és buzgó hálaadások* 3327A
 3273
- Discordia, Albertus 3162(39), 3212(35)
- Diurana, Georgius 3328
- Dives, Joannes 3202A(17)
- Divitis, Georgius 3202A(26), 3410(19)
- Dobai (Dobay) András (eperjesi diák)
 3410(89), 3562, 3661
- Dobai (Dobay) András (lipóci) 3405, 3415,
 3548, 3578
- Dobai István 2910(44)
- Dobai Székely András 3513
- Dobner (Dobnerus), Ferdinand 3587
- Dobner, Johann 3587
- Dobner, Johann Andreas 3587
- Dobnerus, Ferdinandus ld. Dobner, Ferdi-
 nand
- Dobo, Andreas ld. Utrata, Andreas
- Dobos András 3661
- Dobos (Dobosch) János 3295
- Dobozi István 3027, 3195, 3272, 3307, 3480,
 3632
- Dobozi István felesége, Biczó Anna 3480
- Dobozi János 2680, 3023, 3076, 3307
- „Dobraviczai (Dobr.) Miklós” 3513
- Dolhai György 2910(42), 2925(38)
- Dolovicenus, Georg 3452, 3563
- Domansky, Andreas 3337(12)
- Domek, Samuel 3073, 3410(109)
- Domi, Joannes 3211, 3277
- Dominici, Martha ld. Herrmann, Michael,
 sen. felesége
- Dominick, Michael 3212(29), 3466(5)
- Dominik (Dominicus), Joannes 3452, 3553
- Donatus, Aelius
De octo partibus orationis methodus 3120,
 3489
- Dorog, Gerson (pseud.) 3236
- Dorotheus 3115
- Dorota ld. Od Háje, Vavřinec Benjamin, előt-
 te Vokál, Václav felesége
- Dovorani, Joannes Franciscus 2723A
- Dömötöri (Deömeteri, Deometri) György
*Honor posthumus, in... comitis... Nicolai
 Serini... excessum scriptus* 3259
- Threnodia sive lugubris cantus* 3636
- ld. még incipitmutató: Gyöngé liliomszál –
 Mely hamar az árnyék – Sírj, könyvezz
 2997, 3136(9), Appendix 250
- Dörsöffi, Adamus ld. Dessewffy Ádám
- Drabik (Drabicius, Drabik), Mikulás Appen-
 dix 230, Appendix 238, Appendix 240,
 Appendix 241, Appendix 271
- Dracon, Daniel 3664
- Drasdius, Joannes 3073
- Draskóczy (Draskoczi) György 2651, 3070
- Draskóczy ld. még Kraszvecz László (Dras-
 kóczy)
- Draskovich János
*Officium, azaz aszszonyunk Szűz Máriá-
 nak három külömb időre való zsolozs-
 mája* 3051
- Draskovich János felesége, Thurzó Borbála
 3644
- Drauth (Dravdt), Georgius 2698
- Drauth (Draut, Drautius, Dravd), Marcus
 2894(2-3), 2895
- Drauth, Marcus felesége, Plecker, Sara
 2895
- Drauth (Dravdt), Michael 2698, 2895
- Drautius, Marcus ld. Drauth, Marcus
- Dravd, Marcus ld. Drauth, Marcus
- Dravdt, Georgius ld. Drauth, Georgius
- Dravdt, Michael ld. Drauth, Michael
- Draveczky, Joannes 2905(9)
- Drégelypalánki (Dregely Palanki, Palanki T.)
 János
*Conciones in Catechesim Palatinatam se-
 curdum explicationes catecheticas Za-
 chariae Ursini* 3339
- Speculum mysticum... S. S. Trinitatis*
 3422
- Dreier (Drejerus), Christian 2650
- Droschel (Droschelius), Adam 2826(9-10),
 2834(3), 2899(8-9), 3152(13), 3549(8-9)
- Drugeth, Valentinus, ld. Homonnai Drugeth
 Bálint
- Dubovszky (Dubowsky), Martin 3410(87)
- Dubrowsky, Joannes 3229
- Dudari (Dudary) György 3290, 3403(7)
- Dudecius, Melchior 3167(6)
- Dudith András 3398
- Dúló (Dulo) Gergely 3013, 3045(93)

- Dungel, Daniel **3691**
 Dungel, Nicolaus **3691**
 Durana (Duran), Georgius **3691**
 Duynterp, Sipke Hendricx **2969(15)**
 Dürrenthal, Joannes **2718**
 Dworsky (Dworskij), Joannes **2855(14), 3458**
 Dyke, Daniel **3647**
- E.L. ld. Ladiver, Elias, iun.
 E.S. ld. Splenius, Elias
 Eaenai, Mikhael ld. Oroszhegyi Mihály
 Eber (Eberus), Paul **3663**
 Eccard (Eccardus), Abraham, iun. **3086(7)**
 Eccard (Eccardus, Eccardus), Abraham, sen.
Filiae suae... Annae cum... Zacharia Pfeiffero... matrimonium... precatur **3086**
2635, 2717(1-2), 2783(1), 2785(1), 2853(1), 2855(1), 3072A, 3103(1), 3104, 3212(3), 3294(1), 3299(1-2), 3366(2-4), 3406, 3407, 3423, 3446(1), 3575(2)
 Eccard, Abraham, sen. felesége, Neumann-Neander, Anna **3087**
 Eccard (Eccardus), Andreas
Anser Martinalis... Martino Madarasz **3547**
Celeusma votivum in sacrum hymenaeum... Samuelis Schröter **3423**
Schrift gegründeter Trost vnd Wohlfahrt-wunsch der Frauen Annae Eccardin **3087**
3086(4-5), 3103(8-9), 3294(6-7), 3426, 3547
 Eccard, Anna ld. Pfeiffer, Zacharias felesége
 Eccard (Neumann-Neander), Anna ld. Eccard, Abraham, sen. felesége
 Eccard (Eccardus), Christian **3446(5), 3464, 3520**
 Eccard (Eccardus), Daniel **3086(9)**
 Eccard (Eccardus), Jonathan **3086(10)**
 Eccard (Eccardus), Paulus **3086(8), 3103(11)**
 Eckardus (Eckhardus), Michael **2634(1), 2699(6), 2824(6)**
 Eckelius, Andreas **2816(9) ***
 Eckhardus, Michael ld. Eckard, Michael
- Edenhower, Cristophorus **3533**
 Egerszegi István **2658**
 Egerton, Stephen **2744**
 Ehrenreuter (Ehrenreütter), Johann August **3013, 3461**
 Ehrenreutter (Ehrenreütter), Maria Euphemia ld. Söldner, Kaspar felesége
 Eleazar (bibl.) **3405**
 Elekscheni, Joannes Rastislavus **3073**
 Elerus, Joannes **2923**
 Elevenkuti (Elevenkvti) András
Fasciculus epigrammatum, quem philosophiae neobaccalaureis... poeseos auditores... dedicarunt **3112**
3117, 3118
 Elias (Illyes propheta) (bibl.) **3327**
 Elias, Thomas ld. Thomae, Elias
 Elisabeth, Sancta („Erzsébet, Szent”) (bibl.) **3473**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Elisabetha, Sancta, Stirpis Arpadianae ld. Erzsébet, Árpádházi, Szent
 Elsevier család **2684**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Emedi, Stephanus ld. Emódy István
 Emerici, Michael **3694**
 Emericus, Sanctus ld. Imre herceg, Szent Emódy (Emedi) István **2683**
 Endresius, Joannes **3587**
 Endter, Joannes
 ld. nyomdamutató
 Endter, Michael
 ld. nyomdamutató
 Engel, Tobias **2651, 2919(6)**
 Engesser (Engesnerus), Simon **3251**
 Enoch (bibl.) ld. Henoch
 Ensel, J(oannes?) **3517**
 Enycskey, Stephanus ld. Enyickei István
 Enyedi Fazekas János **Appendix 218, Appendix 222**
 Enyedi György
Gismunda és Gisquardus históriája **3243**
 Enyedi István, sen. **3647**
 ld. még incipitmutató: Mióta az ember ép-ségből
 Enyedi Molnár János
Az Isten ígérétenek felnyitott aranybányája **3245**

- Enyedi Sámuel
Disputatio philosophica de libero arbitrio
3244
Praecepta morum institutioni puerorum
accommodata **2811**
 ld. még incipitmutató: Élet és igazság –
 Kegyettség gyakorlás röviden
2673, 2675, 2685, 2745, 3244, 3250, 3324,
3647
- Enyickei (Enycskey) István **3337(12)**
- Örvendi Molnar Ferenc ld. Örvendi Molnár
 Ferenc
- Eperjesi Mihály **3244**
- Erasmus, Desiderius (Roterodamus, Rothero-
 damus)
De ratione studii epistola paraenetica...
Christiano Lubecensi **2646(2), 2674(2),**
3160(2)
Enchiridion militis Christiani **3490**
2803, 2878, 3457, 3489
- Erato (myth.) **3286**
- Erdéli Máté
 ld. incipitmutató: Mikor Krisztus
- Erdeödi, Erdeödy ld. Erdődy
- Erdödi Borbála ld. Czobor Ádám felesége,
 Erdődy Borbála
- Erdöd ld. Erdődy
- Erdödi (Erdödi) István **3045**
- Erdödi János **3195**
- Erdődy (Erdeödi) Ádám **3586**
- Erdődy Borbála ld. Czobor Ádám felesége
- Erdődy (Erdödi) Éva Zsuzsanna ld. Lippay
 János felesége
- Erdődy (Erdöd) Ferenc **3580**
- Erdődy Gábor **2892**
- Erdődy Gábor felesége, Amadé Judit **2892**
- Erdődy (Erdeody) György **3584**
- Erdődy Imre **3586**
- Erdődy Imre felesége, Forgách Éva **3586**
- Erdődy Péter **3580**
- Erich (Ericson), Ericus **3153, 3348, 3514,**
3515, 3516, 3520, 3524, 3526, 3536, 3634,
3638, 3639, 3640
 ld. még nyomdamutató
- Ernst, Joannes Georgius **2718**
- Erynnis (Erinnis) (myth.) **2658**
- „Eris” **2781**
- Ersebet ld. Erzsébet, Árpádházi, Szent
- Érsek (Ersek) Mihály **3194**
- Erythraeus (Erytraeus), Joachim
Die harte wie allerglaubiger Kreuzträger...
seelige Cur... erzeugt an der Geduld...
Anna Katharina Seelmannin **3353(1)**
3100, 3162(1), 3212(4), 3368(14), 3446(2),
3455, 3520, 3566, 3575(3), 3655(1)
- Erythraeus, Joachim felesége, Gosnover,
 Dorothea **3100, 3566**
- Erythraeus (Erytraeus), Tobias **3100, 3455**
- Erzsébet (Ersebet), Árpádházi, Szent (Elisa-
 betha, Sancta, stirpis Arpadianae **2773,**
2789, 3053, 3057, 3116A
- „Erzsébet” (bibl.) ld. Elisabeth, Sancta (bibl.)
- Esau (Esav) (bibl.) **2814, 3080, 3147, 3150**
- Esterhas, Esterhazi, Esterhazy, ld. Eszter-
 házy
- Estienne család **3349**
- Eszéki T. (Eszeki, Eszeki T.) István
Halotti magyar oráció... Rhédei Ferenc...
tisztessége megadásának okáért **3479**
Ritmusokkal való szent beszélgetés **3539A**
 ld. még incipitmutató: A titkos ellenség
 alattomban
3004, 3477, 3588, Appendix 264
- Eszterhasi, Eszterhazi ld. Eszterházy
- Eszterházy Anna Júlia, ld. Nádasdy Ferenc
 felesége
- Eszterházy család **2661, 3052**
- Eszterházy Ferenc
Arcus triumphalis, quem virtus fundavit
2723A
2992
- Eszterházy Miklós **3053, 3509**
- Eszterházy Miklós felesége, Nyáry Krisztina
3053, 3509
- Eszterházy Orsolya ld. Eszterházy Pál fele-
 sége
- Eszterházy Pál **2962**
- Eszterházy Pál felesége, Eszterházy Orsolya
2962
- Etelius, Joannes Fridericus **3598(3)**
- „Euryalus” (pseud.), (myth.) **2967**
- Euterpe (myth.) **3286**
- Eutropius **3555**
- Eva (Éva) (bibl.) **3518, 3539A**
- Eytelius, Joannes **3631**
- Ezechiel (bibl.) **3278, 3386**

- Ezechias (Ezekiás) (bibl.) **2870, 2941**
 Ezékiel ld. Ezechiel (bibl.)
 Ezsaías (bibl.) ld. Isaiás (bibl.)
- F. J. ld. Fuchs, Joannes
 F. K. I. **2962**
 F., Matthias **3167(13)**
 Faber, Jakob **3171**
 Faber, Zachaeus, iun. **3039**
 Fabiani, Georgius **3202A(11), 3410(15)**
 Fabiger, Johann **2757(2)**
 Fabini, Andreas **2974(1)**
 Fabini, Leonhardus **2722A(4), 2783(9)**
 Fabre, Pierre-Jean **2918**
 Fábri András **2721**
 Fabri (Fabrius), Daniel **2986(30), 3220(2), 3454(16)**
 Fabri, Georgius **3661**
 Fabri, Joannes (sellyei) **3118**
 Fabri, Joannes **2974(18)**
 Fabri, Martinus **2905(6)**
 Fabri, Matthias **2946A**
 Fabri, Nicolaus **3410(59)**
 Fabri, Ondřej ld. Fábri András
 Fabricius, Andreas **3394**
 Fabricius, Elias **2742**
 Fabricius, Georgius **2702**
 Fabricius, Georgius (minister Bazingensis) **3603(3)**
 Fabricius (Fabricivs), Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis)
Dissertatio apologetica, in qua Theses prooemiales controversiarum fidei Matthiae Sambar... examinantur **3514**
Dissertatio theologica de unitate sensus literalis cujusque dicti Scripturae Sacrae **3354**
Examen discursus p. Holovitii **3355**
Exercitatio theologica de distinctionibus voluntatis divinae **3548**
Solidissimus coelestis veritatis malleus **3637**
3136(7), 3375, 3426(7), 3526, 3634, 3635, 3639
 Fabricius (Fabricivs), Joannes (Galgociensis) **3118**
 Fabricius, Joannes (Sz. Agathensis) **2634(8)**
 Fabricius, Joannes (Szakolcensis) **2974(3), 3079(5)**
 Fabricius, Joannes (Silesius) **2905(25)**
 Fabricius (Fabritius), Martinus **3410(114), 3661**
 Fabricius, Nicolaus
Lessus in funere... dominae... Elisabethae Thököly **3069**
2808
 Fabricius, Paulus **2974(24), 3152(30), 3251(3), 3395**
 Fabricivs ld. Fabricius
 Fabritius, Martinus ld. Fabricius, Martinus
 Fabrius, Daniel ld. Fabri, Daniel
 Fabrius, Martinus **3598(8)**
 Faitik, Paulus **3664**
 Fakler, Georgius **3450(9)**
 Falck, Bartholomaeus **2692(1), 2694(1)**
 Falck, Joannes **2634(11), 2694, 2697(3), 2700(5), 2702**
 Falck, Martinus **2700**
 Fallnhauser, Matthias **2711(4)**
 Fannenschmidius (Fannenschmied, Fannenschmidius, Fannenschmidius), Petrus ld. Pfannenschmiedt, Petrus
 Farkas Fábrián **3645**
 Farkas Ferenc **3309**
 Farkas István **3194**
 Farkas (Alistáli F.) Jakab **3005**
 Farkas János
 ld. incipitmutató: Járulok az Úrhoz, menyeyei Atyámhoz
 Farkas László **2658**
 Farkas Tamás **3498, 3548**
 Farnadi C. István **2797**
 Faschang (Fassang), Andreas **3561(24), 3568**
 Faschko, Jacob **3208(2)**
 Fascho, Samuel **3451(15)**
 Fassang, Andreas ld. Faschang, Andreas
 Fatzonius, Matthias **3156**
 Faut (Fautor) Márk
Discursus juridicus de heredibus **2642A**
 ld. még incipitmutató: Nehéz a tanuság **2765(28-29), 3044(5-6)**
 Fautor, Joannes Reichardus **3587**
 Fautor, Marcus ld. Faut Márk
 Feigel, Petrus **3405, 3415, 3536, 3578**
 Feingerus, Georgius ld. Femger, Georg

- Feistel, Martinus **2650**
 Fejér (Fejer) György **2936**
 Fejérpataky (Fejerpataki) János **2773**
 Fejérpataky Péter **2773**
 Fejérpataky Zsigmond **2773**
 Fejérvári (Fejervári) István **3073**
 Fejérvári (Fejervári) János **3164, 3169**
 Fejérvári (Fejervári) Lajos **3073**
 Fejérvári (Fejervári) Zsigmond **3164**
 Fekete István **3517**
 Fekete István (debreceni) **2686**
 Fekete István (szenci) **3411**
 Fekete Miklós (debreceni) **2686, 3194**
 Fekete Miklós (várad) **3080**
 Félegyházi (Felegyhazi) Tamás **3339**
 Felicides, Jonás **3410(60), 3562**
 Felicides, Paulus **3410(106), 3661**
 Felicis, Adamus **2974(15)**
 Felín (Felinus), Ján **Appendix 230, Appendix 241**
 Felsőbányai (Felső Banyai) Ferenc **3324**
 Felsőbányai (Felső Banyai) Márton **3324**
 Felsőbányai Márton, sen. felesége, Szilágyi (Szilágyi) Anna **3324**
 Felsőbányai (Felső Banyai) Zsigmond **3324**
 Femger (Femgerus), Daniel **3256**
 Femger (Feingerus, Femgerus), Georg **3202A(35), 3410(18), 3530, 3578**
 Femger (Femgerus), Michael **3256**
 Femger (Femgerus), Paulus **3256**
 Femmich, Joannes **2850**
 Fenser, Johann **2639**
 Fentt (Fenth), Georgius **3198**
 Ferber (Ferberus), Gottfried **3451(14), 3595(7), 3599(17)**
 Ferber, Joannes **3451(31)**
 Ferber, Michael **3451(32)**
 Ferdinánd I. – magyar király és német-római császár (Ferdinandus I. – imperator) **3290, 3469, 3570**
 Ferdinánd I. – magyar király és német-római császár felesége, Jagelló Anna **3570**
 Ferdinánd III. – magyar király és német-római császár (Ferdinandus III. – imperator) **2659, 2724, 2893, 3417**
 Ferdinandus Carolus – archidux Austriae **2957, 3187**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Ferenc (Ferencz), Szent ld. Franciscus de Assisi, Sanctus
 Ferenc, Szent ld. még Franciscus Xaverius, Sanctus
 Ferenczffy Lőrinc **2656**
 Feyerabend, Joannes **3411**
 Ficker, Michael **2785(13)**
 Fickius, Wolfgang **3208(6)**
 Fickwirth, Georg **2636**
 ld. még nyomdamutató
 Fidicinis, Georg **3655(7)**
 Fiescher, Michael ld. Fischer, Michael
 Figuli (Figulus), Lucas **2974(7)**
 Figuli, Michael **3631**
 Filenus **3322**
 Filiczki János
 ld. incipitmutató: Dávid királynak
 Filko, Matthias **2972**
 Finalis, Thomas **3364, 3458(3)**
 Fincelius, Job Wilhelm
 ld. nyomdamutató
 Finck (Finckius), Casparus **2716**
 Finck (Finckius), Joannes **2925(4)**
 Finck, Matthias **3295**
 Fischart, Johann ld. Piscator, Johann
 Fischer (Fischerus), Georg **2826, 2899(4-5), 3152(5), 3426(5), 3520**
 Fischer (Fischerus), Georg felesége, Linkiana, Anna Maria **2826**
 Fischer, Jonas **3229**
 Fischer, Matthias **3670**
 Fischer (Fiescher, Fischerus), Michael (besztercebányai) **2718, 3045, 3358, 3458, 3622, 3694**
 Fischer, Michael (toporci) **2779(6), 3104(2), 3294(2)**
 Fischer, Samuel **2826(12)**
 Fisztrovics (Fistrovics) György **3411**
 Fitkovini (Fitkonides), Andreas **3263(2)**
 Fivelant, J. **2969(17)**
 Flanerus (Flannerus), Adamus **2718, 3045**
 Fleischbein, Johann Philip **2636, 2760**
 Fleischer (Fleischerus), Andreas **3121, 3128, 3320, 3394, 3396, 3530, 3688**
 Fleischer (Fleischerus), Tobias **3251(5), 3490, 3688**
 Fleischhacker, Andreas **3015(6), 3300(4)**
 Fleischhacker, Georg **3229, 3505, 3533, 3536**

- Fleischhacker, Johann Georg 3229
 Florus, Lucius Annaeus 3679
 Fodor János 3202A(21)
 Fodorik Menyhért 2707
 ld. még nyomdamutató
 Fogarasi (Fogarasi K.) Mátyás 2770, 2810
 Foktövi János 2675
 Folgans, Joannes 3162(41)
 Foltan, Elias 3451(38)
 Foman, Hieronymus Christophorus 2986(3),
 2986(22), 3454(8)
 Foman, Joannes Jacobus 2986(21)
 Fontanus, Daniel 3410(98), 3661
 Fontanus, Joannes 2779(2-3), 3563
 Foresi, Joannes 2998
 Forgách Éva ld. Erdődy Imre felesége
 Forgách (Forgach) Ferenc (érsek) 2660, 2724,
 Appendix 251, Appendix 265, Appen-
 dix 266
 Forgách (Forgács) István 2798
 Forgách István felesége, Kapi Katalin 2798
 Forgách Miklós 2996
 Forgách Miklós felesége, Bossányi (Bossani)
 Eszter 2996
 ld. még tárgymutató, illusztrációk, halál,
 ravatal
 Forgatschiana, Margareta ld. Meder Péter,
 előtte Greissing, Christoph felesége
 Forrai Péter 3539A
 Fortuna (myth.) 2689
 Foxius, Andreas 3449(18), 3545
 Fögglér, Johann 2688(15)
 Franc, Valentinus ld. Frank, Valentinus, iun.
 Franck ld. Frank
 Francisci (Franciscus), Marcus 2634(18)
 Francisci, Martinus 3290
 Francisci, Samuel 3133
 Franciscus de Assisi, Sanctus (Ferenc,
 Ferencz, Szent) 2721, 2725, 2916, 3213,
 3214, 3645
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Franciscus Xaverius, Sanctus („Hercules
 Christianus”, Xavéri Szent Ferenc)
 3119, 3171, 3207, 3337, 3473, 3512,
 3585
 Franck, Johann 3625
 Franckenberg, Maximilianus Honorius 3676
 Franckenberger, Reinholdus 3028
 Franckenstein, Martinus Henricus 2717,
 3229
 Franckenstein, Martinus Henricus felesége,
 Schwartz, Paulina Eleonora 2717
 Franckenstein, Rosina ld. Sartorius, Johann,
 sen. felesége
 Frank (Franck), Georgius 2824(7)
 Frank (Franck), Joannes 2815(34)
 Frank (Franc, Franck), Valentinus, iun.
 3128, 3688
 Frater, Georgius 3261, 3691
 Freilich, Matthias 2972
 Freisseisen, Ferdinandus 3451(16)
 Frenky, Stephanus 3337
 Frenzel (Frentzelius), Simon Friedrich
 3199(6)
 Fridelius (Friedelius), Johann
*Ex anthropologia de principiis nobiscum
 natis* 3015
 3371(3)
 Fridelius (Friedelius), Matthaëus 2719,
 3041, 3045
 Fridhuber, Elias ld. Friedhuber, Elias
 Fridhuber, Johann Georg ld. Friedhuber,
 Johann Georg
 Fridhuber, Samuel ld. Friedhuber, Samuel
 Fridvalszky (Fridvalski, Friedvaldski,
 Frivaldsky, Frivaltsky), Emericus 3086(6),
 3103(10), 3410(103), 3661
 Fridvalszky (Frivaldsky, Frivalski, Fri-
 valsky), Franciscus 2815(23), 3167(7),
 3410(32)
 Fridvalszky (Friwalsky), Joannes 3514
 Fridvalszky (Frivaldski, Friwaldszky), Simon
 3086(6), 3429, 3498
 Friedelius, Joannes ld. Fridelius, Johann
 Friedelius, Matthaëus ld. Fridelius, Mat-
 thaëus
 Friedhuber (Fridhuber, Frjdhvberus), Elias
 2711(1), 2720(3), 2767, 2783(10),
 2785(12), 2834, 2853(5), 2855(7),
 2987A(3), 3047(15), 3106(23), 3110(3)
 Friedhuber, Elias felesége, Pfanschmid,
 Catharina 2834
 Friedhuber (Fridhuber), Johann Georg
 3229
 Friedhuber (Fridhuber), Samuel 3229
 Friedland, Valentin ld. Trotzendorf, Valentin

- Frievaldski, Emericus ld. Fridvalszky, Emericus
 Frimelius, Joannes 3439(6)
 Fringilla (I. F. c. L.), Johann 2652(5), 2777(6), 2910(8), 3040(11), 3100(11), 3162(7)
 Frivaldski, Frivaldszky, Frivalski, Frivalsky, Friwaldsky, Friwaldsky ld. Fridvalszky
 Frjdhvberus, Elias ld. Friedhuber, Elias
 Froelich, David ld. Frölich, David
 Froelich, Matthias ld. Frölich, Matthias
 Fronius, Thomas 2815(3)
 Frölich, Anna Euphrosyna ld. Seelmann, Christian felesége
 Frölich, Bartholomaeus
Grus nuptialis, quam in honorem... nuptiarum... Andreae Günthero... Bartholomaeus Frölichius... delineavit 3091
 3082
 Frölich (Froelich), David 2748, 2771
 Frölich, Gottlieb
Fröliches und frisches Pastatengeback, das ist viel glück-, heil-, und segen-wünschendes Ehrengedächtnis bei hochzeitlichen Freuden des... Magni Steiners 2912
 Frölich, Joannes 3452, 3666(22)
 Frölich, Martin 3443, 3449, 3450
 Frölich, Martin felesége, Leonhart, Euphrosyna 3450
 Frölich (Froelich), Matthias (M. M. F. V. L., m. M. Fr. V. L.) 2910(48), 3162(38), 3212(31), 3295, 3556(17), 3659(11)
 Frölich, Valentin 3295, 3568, 3569
 Früm, Thomas 3251
 Frydecký, Jiřík Johannides ld. Joannides, Jiřík
 Fuchs (Fuchsius, F.J.), Joannes
Fasciculus disputationum philosophicarum 2821
 2698(2), 2702(3), 2757(3-4), 2823(3), 2964(3)
 Fuchs, Joannes Sebastianus 3682
 Fuhrmann, Gregorius 2696
 Furenstein, Tobias ld. Fürnstein, Tobias
 Furtini (Furthini, Fvrthini), Matthias 2671, 2949, 3041, 3045, 3156, 3228(7), 3293
 Fusko, Georgius 3691
 Fuss (Fusz), Simon 3162(29), 3410(40)
 Fürnstein, Tobias ld. Fürnstein, Tobias
 Führenstein (Führensteinius, Fürnstein), Joannes Andreas
Thalassio nuptialis, sacer sponsis... Michaeli Armbrustero 3600
 3411, 3598(1)
 Führenstein (Führensteinius), Carolus
Thalassio nuptialis, sacer sponsis... Michaeli Armbrustero 3600
 3598(2)
 Fürnstein (Führenstein, Fürnstein, Furenstein), Tobias 3295, 3539A, 3545
 Füsü Lőrinc 3539A
 Füstös János 3273
 Fvrthini, Matthias ld. Furtini, Matthias
 G. H. P. I. 3013
 G. K. 3645
 G. N. 3090(13)
 Gaal, Jacobus ld. Gál Jakab
 Gabany, Georgius 3229
 Gabriel (Gábel) (bibl.) 2829, 2830, 3337
 Gabrielis, Nicolaus 3410(54)
 Gacsályi (Gatsalyi) Gáspár 3495
 Gagriel, Stephanus 3587
 Gál István 3083
 Gál (Gaal) Jakab 2698(3)
 Galambos János 3229
 Galik, Nicolaus 3050
 Galikius, Johann ld. Gallikius, Johann
 Galkowitz, Paulus 3452
 Galler, Hieronymus 2663
 Galli, Jemias 3563
 Galli, Johann Christoph 2688(16), 3208(5), 3454(10)
 Galli, N.? felesége ld. Grenitz, Simon Johann felesége, Maria
 Galli, Ondrej 3520
 Galli, Paulus 2688(10), 3208(3), 3411
 Galli, Samuel 2905(43)
 Gallikius, Andreas 3167(16), 3202A(41)
 Gallikius (Galikius, Gallik, Gallickius), Johann
Hochzeitgedanken, welche über... Michaelis Schierers... hochzeitliche Freude... gehabt 3448
 3167, 3167(2), 3204(15), 3353(3), 3406, 3407

- Galloviades, Georgius 2658
Galuna, Gregorius 3167(9)
Gamius, Joannes 3520
Garner, Melchior ld. Gartner, Melchior
Gartner, Georgius 3082
Gartner (Garner, Gartnerus), Melchior 2986(2), 3411, 3454(4)
Gáspár (Caspar) György 2680
Gáspár (Gaspar) Pál 3065
Gasser (Gasserus), Georg 2785(10), 3047(13), 3228, 3229, 3405, 3415, 3536, 3578
Gasser, Johann 3229
Gassinius, Daniel 2905(31)
Gassitius (Gazitius, Gazitzius), Georgius 3410(93), 3661
Gassitius (Gazitzius), Joannes 3410(99)
Gastfrey, Hilarius (pseud.) 3161(14)
Gastrius, Jonas 3202A(1)
Gatsalyi Gáspár ld. Gacsályi Gáspár
Gaunthert, Joannes 3131
Gazdag Bálint 3510
Gazdag Szabó Tamás 3278
Gazitius, Gazitzius, Georgius ld. Gassitius, Georgius
Gazitzius, Joannes ld. Gassitius, Joannes
Gazur (Gazur), Matej
Applausus super primogenitum Stephanum Osztrosith 2804
Mnema funereum viri... Zachariae Kalinkii 2668
Gdacius, Christianus 3666(23)
Géczy (Geczyl) András 3410(117)
Gedei (Gedai), András 3013, 3045
Geibrethaser, Johann 2815(25)
Geitner (Geithner, Geitnerus, M. G. V. L.), Melchior 2844, 2847(8), 3227(9), 3406, 3407, 3452, 3556(18)
Geitner, Samuel 3452
Gelegneki, Valentinus 2736
Geleji Katona István 2641
Gelenus (Gelenius), Joannes 3073
Gelenus (Gelenius), Jonas 3451(42)
Gellért Szent ld. Gerardus, Sanctus
Gellibrand, Samuel 3436
ld. még nyomdamutató
Genersich, David 2845, 2910(39)
Genovefa Parisiensis, Sancta 3337
Geöngyösi, Andreas ld. Gyöngyösi B. András
Geraldinus, Balthasar
Conclusiones theologicae de peccatis et divina gratia 3303
Gerardus, Sanctus (Gellért, Szent) 3057
Gergei Albert
Árgirus királyfi históriája 2898, 2914, 3274
Gergei, Balthasar ld. Görgey Boldizsár
Gergei, Ezechiel ld. Görgey Ezékiel
Gergei, Joannes ld. Görgey János
Gerhard, Georgius 3013
Gerhard, Johann Appendix 216
Gerhard (Gerhardus), Johann Ernst 2642A, 2765(4), 3039, 3196
Gerhard, Paulus 3013
Gerhardt, Paul 3097
Gerhart, Georgius 3045
Gerson, Joannes 3115
Gertrudis, Sancta (Gertrud, Nagy, Szent) 3512
Geryon (myth.) 3622
Gesner, Konrad 2636, 2706, 2760, 2957, 3188
Geta, Publius Septimius – imperator Romanus 3555
Gevers, Valentin 2711, 2712
ld. még nyomdamutató
Gheorghe din Sec (Moldoveanul, Gheorghe) 2641
Ghiczi András 3661
Ghillány (Gilanyi) Gergely 3182
Ghillány (Gilani) Illés 3328
Gidófalvi (Gidofalvi) Péter 2902(7)
Gilani Illés ld. Ghillány Illés
Gilanyi Gergely ld. Ghillány Gergely
Gilligh János Jakab 3598(12)
Girstner, Gregorius 3295
Gitzi János
ld. incipitmutató: Ilyen fogadást
Giurki, Casparus ld. Gyürky Gáspár
Glass (Glassius), Salomon 3039
Glatz (Glatzius), Jakob 2718, 2719, 3138
Glatz, Johann 2910, 2913
Glatz, Johann felesége, Serpilia, Agneta ld. Hain, Kaspar felesége
Glatzius, Jacobus ld. Glatz, Jakob
Glognerus (Clognerus), Georgius 3130, 3131, 3257
Glosius (Glossius), Andreas 3047(20)

- Gloxinus, Joannes 3410(86)
 Gnendel (Gnendelius, M. G. E. V.), Michael
 2846, 2846(2), 2855(2), 2985A, 3161(1),
 3411, 3470
 Gnibsch, Johann 3162(52)
 Gobius, Juraj 2949
 Gobius, Michael 3261
 Gog (Góg) (bibl.) 3141, 3656
 Gogán (Gogan) György 3027
 Gokesch, Petrus 2701
 Goldhammer, Johann 3215(2), 3458, 3622
 Goldschmidt, Michael 2821
 Goldschmied, Katharina ld. Herrmann,
 Michael, iun. felesége
 Goldschmied, Konrad Henrich 3108(6)
 Goliath (Goliat) (bibl.) 2983
 Goltz, Joachim 3404
 Gondol, Michael 2974(30)
 Gonzor, Nicolaus 3070
 Goodwin, Jacob 3341
 Goodwin, Thomas 3647
 Gorgias, Johann (J. G. c. C.) 2698(6), 2823(8),
 2967(1-2)
 Gorliczki, Georgius 3286
 Gorrandó, Sergio (pseud.) 3236
 Gortschki (Gortschkius), Andreas 3556
 Gortschki, Andreas felesége Schuler, Susan-
 na 3556
 Gorup Ferenc
*Eleven kútűő neűű könyvecske a szentmisé-
 ről* 3020
 3645
 Gosnovicer (Gosnovicerus, Gosznovczerus),
 Caspar 3295, 3410(72), 3566, 3666(12)
 Gosnovicer (Gosnoviceriana), Dorothea ld.
 Erythraeus, Joachim felesége
 Gosnovicer, Georg Ernest 3566
 Gosnovicer, Johann 3566
 Gosnovicer, Katharina 3566
 Gosnovicer, Margaretha, vidua, Gosnovicer,
 Matthias, sen. özvegye 3566
 Gosnovicer, Matthaeus, 3090
 Gosnovicer, Matthaeus felesége, Justina ld.
 Klöss, Jakob, iun. felesége
 Gosnovicer, Matthias, iun. 3100(15), 3455(5),
 3566
 Gosnovicer (Goznovicerus), Matthias, sen.
 2845(3), 3295, 3100, 3566, 3574(3)
 Gosnovicerus (Goznovicerus), Michael
 3410(10)
 Gosznovczerus, Casparus ld. Gosnovicer,
 Caspar
 Gosztonyi (Gotztonyi) Mihály 3410(115)
 Gosztonyi (Goztoni) Miklós 3531
 Gotsch, Isaacus ld. Götsch, Isaak
 Gotterbarmet, Jacobus 2629(1), 2630, 2634(6),
 2692(2), 2693(2), 2694(2), 2695(1),
 2696(1), 2697, 2699(2), 2700(2), 2702
 Gotterbarmet, Michael 2697
 Gotzmeisterus, Christophorus 3394
 Gotztonyi Mihály ld. Gosztonyi Mihály
 Goznovczerus, Michael ld. Gosnovicerus,
 Michael
 Goztoni, Nicolaus ld. Gosztonyi Miklós
 Göbel (Göbbelius, Göbelius), Andreas
 2634(30), 2693(7), 3396
 Göbel, Stephan 3631
 Göldnerus, Michael 3396
 Gömbös István 3661
 Gönci András 3004
 Gönci Szabó Dorka ld. Kátay Ferenc felesége,
 Szabó Dorka
 Görgei P. Pál
Emlékezetnek oszlopa 3482
 3339, 3479, 3588
 Görger, Joannes ld. Görgey János
 Görgey (Gergei) Boldizsár 3656
 Görgey (Gergei) Ezékiel 3548, 3656
 Görgey Ezékiel felesége, Máriássy Zsuzsanna
 3656
 Görgey (Gergei, Görger[!], Görgoi) János
 3410, 3518, 3694
 Görgey (Görgöi) Sándor 3286
 Görögöi, Joannes ld. Görgey János
 Görögöi, Alexander ld. Görgey Sándor
 Góte (Götte) Mihály László 2723A
 Götsch (Gotsch), Isaak 3162(21), 3449(9-10),
 3655(9)
 Götzcl, Georgius 3679
 Gracza (Gratzca), Christophorus 3200
 Gracza (Gratza), Joannes, iun. 2905(45),
 3561(2), 3568
 Graff, Andreas Appendix 242
 Graff (Graf), Johann Georg, iun. 3451
 Graff (Graf), Johann Georg, sen. 2986(25),
 3044(3), 3444(2), 3445(1), 3451

- Graff, Johann Georg, sen. felesége, Handli-
ana, Judith
- Graff Gáspár 2765(21-23), 3108(1)
ld. még incipitmutató: Ó kedves bölcsesség!
- Graff (Graffius), Johann 2697, 2946, 3130,
3131
- Graff, Martin 2651
- Graff, Matthias 3679
- Graff (Graffius), Thomas 2634(12), 2698(1),
2701, 2702
- Graffius, Lucas 3129
- Graffius, Paulus 3396
- Grams, Johann 3353(4), 3442, 3565A
- Grams, Johann felesége, Novak, Dorothea
3565A
- Granleitnerus, Timotheus 3045
- Grasseli (Grasselj), Joannes 3533
- Grasserus, Joannes Jacobus 2642
- Gratcza, Christophorus ld. Gracza, Christo-
phorus
- Gratza, Johannes ld. Gracza, Joannes, iun.
- Graumüller, Christoph 2821
- Greb (Greeb), Thomas 3102(1), 3104(1),
3299, 3366(1), 3520
- Greb, Thomas felesége, Berg, Margareta 3299
- Grebner (Grebnerus), Christophorus 2910(17),
2925(12), 3162(18)
- Grebner (Grebnerus), Friedrich 2949, 3041,
3045, 3092, 3694
- Greeb, Thomas ld. Greb, Thomas
- Gregori, Laurentius 3395
- Gregorius I. Magnus – papa (Gergely pápa,
Nagy, Szent) 3512
- Gregorius XIII. – papa 3219
- Greissel János György 3484A
- Greissing, Christoph 2634, 2964
- Greissing, Christoph felesége ld. Meder Péter
felesége
- Greissing (Greißing, Greissingh), Johann
2694(4-5), 2757(5), 2823(6)
- Greissing (Greißing), Paul 2964, 2823(5)
- Greissing, Paul felesége, Christels, Anna
2964
- Grell (Grellius), Andreas 2629(3), 2634(14),
2693(6), 2694(4), 2695, 2695(2), 2696(2),
2697(5), 2699(4), 2702, 3394
- Grell, Georg 2695
- Grelnertius, Timotheus
- Disputatio physica de antipathia inter
ovem, lupum et hominem* 3012
- Gremer (Gremerus), Tobias 3466(11)
- Grenitz (Grenizius), Simon Johann
Honor votivus existentibus promotoribus
3601
3685
- Grenitz, Simon Johann felesége, előtte
Weich, N.? , később Galli, N.?, felesége,
Maria 3685
- Greschnerus, Elias ld. Greschner, Elias
- Greschkowitsch, Andreas ld. Greskowitz,
Andreas
- Greschner (Grescherus, Greschnerus), Elias
2650, 2651, 2671, 2719, 3041, 3045,
3222(1), 3293, 3357(1), 3444(3), 3694
- Greschner, Martin 3410(70)
- Greschner, Matthias 3222(9), 3295
- Greskowitz, Andreas 3452, 3553, 3563
- Grimm, Daniel 2905(46)
- Grinstein, Georgius 3082
- Grinvaldus, Salomon 2719
- Groh, Joannes 2818, 2824(8)
- Gronel, Jacobus 3410(92)
- Gross, Andreas 3229
- Gross (Groß), Johann 2815(22), 3366(9),
3575(10)
- Gross (Groß), Paul 2905(37)
- Grosse (Grossius), Henning 2677
- Grossius, Joannes 2642
- Grossman (Großmannus), Georgius, iun.
3451(25)
- Grossman, Georgius, sen. 2742
- Groszthays, Martinus 2702(2)
- Grotker, Tobias 3229
- Gruber, Elisabeth ld. Klesch, Daniel felesége
- Grundel, Georgius 3293
- Grunstein, Matthias ld. Grünstein, Matthias
- Grünaeus, Jacobus ld. Grynaeus, Jacobus
- Grünaügel, Joannes 3229
- Gründer, Gottfried 3595, 3596, 3602, 3683
ld. még nyomdamutató
- Grünel, Joannes 2905(14)
- Grünkrantz, Michael 3229
- Grünn, Joannes 2846
- Grünn, Joannes felesége, ld. Cuncius, Paul
felesége, Mauksch, Elisabeth
- Grünstein, Georgius 3202A(15-16)

- Grünstein (Grunstein), Matthias 2671
 Grünwaldt (Grünvald), Matthaëus 3073,
 3410(91), 3661
 Grünwaldt (Grünwald), Salomon 3409
 Grünwaldt, Salomon, előtte Güntter, Reichard felesége, Scherer, Dorothea 3409
 Grynaeus (Grünaeus), Jacobus 3082,
 3202A(12), 3410(10), 3433, 3578
 Gryphius, Andreas 3555
 Gstetner, Nicolaus 3410(71)
 Gualterius, G. 2657
 Gubicz (Gubitz), Matthias 2688(4)
 Guendel ld. Quendel
 Guer, Clemens ld. Guhr, Klemens
 Guetsch, Michael 3394
 Guhr (Guer), Klemens 2905(42), 3212(28),
 3295
 Guhr, Michael 2776(4), 3102(6), 3105
 Guist (Guistius), Johann 2974(6)
 Gundelfinger, Joannes 3337(2)
 Gundesch, Michael ld. Gündesch, Michael
 Gundesch, Paul ld. Gündesch, Paul
 Gunesch, Michael ld. Gündesch, Michael
 Gundhart (Gunthardus), Stephan 2634(25)
 Guosdiczki, Martinus 3337(11)
 Guth (Gutt, Gutth, Gvth, Gvtth), Daniel
 2785(9), 3078, 3079, 3082, 3229, 3405,
 3415, 3568, 3578, 3680
 Guth, Daniel felesége, Karadin, Anna 3662
 Guthov., Jos. ld. Guttovieni József
 Guttenberger, Georgius 3041
 Gutth (Guth, Gutt), Jakob
*In luctuosum obitum... juvenis Johannis
 Fejervari de Keresztes* 3164
 3169, 3458, 3664, 3691, 3694
 Guttovieni (Guthov.) József
*Applausus super solennem panegyrim in
 castro Ludan... Nicolao et Matthiae
 Oszrosith* 2669
*Carmen acrostichum... Leopoldo... Roma-
 norum imperatori...* 2860
 3208(18)
 ld. még incipitmutató: Legyetek vígak,
 magyarok
 Guzyth (Guzith), Ján 2671
 Gündesch (Gundesch, Gunesch), Michael
 3130, 3131, 3251
 Gündesch (Gundesch), Paul 3130, 3131
 Günther András (Mit Aufrichtigem Gemüte),
 iun. 2642A, 2985A, 3085, 3091, 3106,
 3108, 3161(2-3), 3659(4), 3659(13)
 ld. még incipitmutató: Miképpen Istennel
 Günther András, iun. felesége, Alauda,
 Susanna 2765, 3085, 3091, 3106, 3108
 Günther (Güntherus, M. A. G. P. L. P.),
 Andreas, sen. 2688(9), 2765(14), 2775,
 2775(2), 2985A, 3085, 3091, 3106, 3106(1),
 3108, 3161, 3163(5), 3204(6), 3227, 3447(3)
 Günther, Andreas, sen., előtte Zollicoverus.
 Fridericus felesége, Zabeler (Zabler),
 Dorothea 3161
 Günther (D.G.C.L.?, D.G.H., Güntherus.
 Gvntherus), David 2765(31), 2775(1),
 2927(13), 3106(15-17), 3161(11), 3163(13),
 3216, 3227, 3659(8)
 Günther, David, előtte Brexel, Johann felesége,
 Brewer („Bekenerin”) (pseud.), Judit
 3216, 3227
 Günther, Dorothea 3097
 Günther, Georgius 3569
 Günther, Jakob 2765(30), 2775, 3106(11-
 13), 3161(6-7), 3372(3-4), 3423, 3426
 Günther, Jakob előtte Keysmarker, Georg felesége,
 Handler, Anna 2775
 Günther, Susanna 2775(13)
 Güntter, Anna ld. Ladiver, Elias, iun. felesége
 Güntter, Reichard 3409
 Güntter, Reichard felesége, Scherer, Dorothea
 ld. Grünwaldt, Salamon felesége
 Gütsch, Daniel 3410(67)
 Gvth (Gvtth), Daniel ld. Guth, Daniel
 Gyarmati János 3143, 3548
 Gyeczy, Zuzanna 2739
 Gyirva Vencel 2645
 Gyöngyös András ld. Gyöngyösi B. András
 Gyöngyös, Joannes ld. Gyöngyösi János
 Gyöngyösi (Gyöngössi) István
Marssal társalkodó Murányi Venus 3151
 2744
 Gyöngyösi István (alius) 3632
 Gyöngyösi (Gyöngyös) János
*Arany gyapjúból ékesített ruha... azaz rövid
 út és könnyű világosító mód az elmékedésre* 3213
*Vellus aureum beatificandae animae, id est
 brevis methodus... meditationis* 3214

- Gyöngyösi János (alius) **2744**
 Gyöngyösi László
A keresztényi vallásnak fundamentumi, azaz az igaz hitnek kiváltképpen való ágazatinak... beszélgetések formájában... megmagyarázása **2744**
- Gyöngyösi B. (Geöngösi, Gyöngyös) András **2799**
- Gyöngössi István ld. Gyöngyösi István
- György deák
 ld. incipitmutató: Bizonytalan
- Győri (Győri) István **2680**
 „Gyula vezér – dux tertius Hungarorum” **3277**
- Gyulaffy (Gyulafi) László **3080**
 Gyulaffy László felesége, Máriássy (Mariasi) Mária **3080**
- Gyulaffy Mária ld. Thököly István felesége
- Gyulai Ferenc, iun. **2745, 2745(2)**
 Gyulai Ferenc, sen. **2745, 2982, 3252**
 Gyulai István
Oratio de conservanda republica **2745**
- Gyulai Pál
Tanácsi tükör, azaz... Gyulai Pálnak... oktatató levele **3124**
- Gyurcsányi (Gyurcsani) Pál **3112, 3117**
 Gyürky (Gyurky) Benedek **3622**
 Gyürky (Giurki) Gáspár **3045**
 Gyürky (Gyurky) János **3622**
 Gyvloffy, Gyvlfai ld. Gyulaffy
- H. M. P. C. **3368(12)**
- Haas, Susanna ld. Weiss, Georgius felesége,
 Haass, Susanna
 Haass, Andreas **3229**
 Haass (Haas, Haaß), Georgius **2779(7), 3294**
 Haass, Susanna ld. Weiss, Georgius felesége
 Haasz (Has), Martinus **3229, 3533, 3536**
- Habermann (Haberman), Johann
Modlitby křestianské **2648(1) 3327A**
- Hacke, Johann Baptist
 ld. nyomdamutató
- Hackelbergerus (Hack.), Nicolaus Joannes **2986(10), 3587**
- Hacker, Christian **3229, 3505, 3568**
- Hacker, Georg **3229**
- Hacker (Hackert, Hackerus, Hackker, Hakker, Hakkerus), Michael **3078, 3079, 3082, 3229, 3405, 3415, 3578, 3629, 3630**
- Hacker, Sigismund **3229**
- Haderus, Elias **3202A(25)**
- Haderus, Stephanus **3587**
- Hadik, Jonás **2802**
- Haemmerlein a Kempis, Thomas (Kempis Tamás) **2992, 3115, 3191**
- Hagara, Joannes **3162(25-26)**
- Hagara, Zacharias **2949, 3263(3)**
- Hage, Laurentius Benjamin, ab. ld. Od Háje, Vavrinec Benjamin
- Hagius, Barnimus, (pseud.) (Müller, Andreas) **Appendix 270**
- Haidt, Michael ld. Heydt, Michael
- Hain (C. H. R. G. L., Haint, Hein), Kaspar **2688(3), 2846(5), 2854(11), 2908(5), 2910, 2913, 2919(12), 2925(1), 3038(6), 3040(8), 3090(4), 3100(8), 3162(4-5), 3295, 3356(8), 3545**
- Hain, Kaspar előtte Glatz, Johann felesége, Serpilia, Agnetha **2910, 2913**
- Hajdú (Hajdu) András **3647**
- Hajnal Mátyás
 ld. incipitmutató: A nap, nagy haragnak napja – Az örökké – Ember, Isten – Jézus, édes – Minden napon áldást – Ő nagy szeretetnek
- Hakker (Hakkerus), Michael ld. Hacker, Michael
- Halada, Andreas **2658**
- Halasi István **2658**
- Halászi (Halaszi) Mátyás **3146, 3495**
- Halászi (Halaszi) Pál **2933**
- Haliciu (Halicius), Mihai **3649**
- Hallegantz, Stephan ld. Halligantz, Stephan
- Haller család **2763**
- Haller Gábor **2763**
- Haller Gábor felesége, Bocskai Ilona **2763**
- Haller István **2763**
- Haller János **2877**
- Halligantz (Halliganz), Georg **3229, 3505, 3571**
- Halligantz, Georg felesége, Milleter (Mileter), Anna Maria **3571**
- Halligantz, Johann Georg **3229**

- Halligantz (Halliganz), Martin 3078, 3079, 3082, 3229, 3533
 Halligantz (Hallegantz), Stephan 3552, 3553, 3554
 Halligantz, Stephan felesége, Sonntag (Sonntag), Susanna 3549, 3552, 3554
 Halmágyi (Halmagyi) János 3235(2)
 Haltzig, Andreas 3073
 Haltzig, Paulus 3073
 Halusi, Joannes 3337(15)
 Haman (bibl.) ld. Aman (bibl.)
 Hamanius, Jacobus 3045
 Hammer, Johann 3217(5), 3361(5)
 Hamvay (Hamvai) Ferenc 3516
 Hamvay Ferenc felesége, Mocsáry (Motsari) Judith 3516
 Hancke, Joannes 3041, 3045, 3092
 Hanckius, Martinus 3439(7)
 Handler, Anna ld. Günther, Jakob, előtte Keysmarker, Georg felesége
 Handliana, Judit ld. Graff, Johann Georg, sen. felesége
 Hangácsi (Hangátsi) Mihály 2799
 Hangenmändl, Joannes Christianus 3679
 Hankovsky, Georgius 3410(96)
 Hankusch, Andreas 3679
 Hann, Petrus 3251(4)
 Hannke, Joannes 3371(9), 3466(7)
 Hanseli, Joannes ld. Heinzl, Joannes
 Hanzelius, Georgius 3691
 Harnung (Harnvng), Martinus 2698
 Harrach, Ernst Adalbert 3512
 Harsági (Harsagyi) István 3211
 Harsdörffer, Georg Philipp 3047
 Hartyáni Imre
 ld. incipitmutató: Háborúsága
 Harwey, William 3079
 Has, Martinus ld. Haasz, Martinus
 Hatházi (Hathazi) Kis Miklós 2681
 Hauck (Hauk), David 3449(31), 3666(20)
 Haupt, Joannes 3394, 3458
 Hautt, David 2924
 Heczei István 3539A
 Heczei János 3647
 Heczei Pál 3418
 Hedri Henrik 3211
 Heereboord, Adrian 3146
 Heermann, Johann 3625
 Hegenitus, Trostfrid 2702(1), 2823(2)
 Hegyvi Mihály 3613
 Heidenreich, Johann 3266
 Heidenreich, Johann felesége Wagner, Elisabeth 3266
 Hein, Casparus ld. Hain, Kaspar
 Heinzl (Hanseli, Heinsel, Heinzelius, Heinzelivs), Joannes
Diatribē philosophico-theologica de creatione 3260
Dissertatio logica de conversione enunciationum 3092
Exercitatio theologica, qua ζήτημα de maiestate omnipraesentiae Christo ... proponitur 3293
Exercitium metaphysicum, continens quaestionem: an universale et singulare sit peculiaris disjuncta entis affectio? 3215
Periculum logicum de usu notionum logicarum in mysteriis fidei 3041
Sacra disquisitio de natura fidei justificae 3358
 2986(33), 3092, 3100(8), 3222(4), 3357(5), 3364, 3440, 3444(14), 3450(3), 3458(1), 3458(18), 3622
 Heinzl (Heinzlius), Martinus 3093, 3200
 Heinzl (Henzelius, Heinzlius, Heinzelivs), Matthias
Διάσκεψις φιλοσοφική de natura affectionum entis in genere 3093
Τρόπος τοῦ κατηγορεῖσθαι συνώνυμος hoc est modus praedicandi synonymus 3200
 Heinzius, Jacobus 2650
 Helgenmeyer, Johann Jakob 3132
 Hellenbach, Jeremias 2734, 2742, 2986(39)
 Hellenbach (Hellembach), Johann 2688(6)
 Helmont, Jan Baptist van 3079
 Helmer, Thomas 3295, 3569
 Heltai-nyomda 2689, 2770
 Helvetius, Stephanus 2815(11)
 Helwig, Christoph 3325
 Henckel, Matthäus
 ld. nyomdamutató
 Henczi Miklós ld. Karánsebesi Henczi Miklós
 Hendermann (Hendermannus), Andreas 2905(5)
 Henning, Andreas 3179

- Henning, Carl Samuel 2642A, 3108(5)
 Henoch (Enoch) (bibl.) 3588
 Henrici (Henricus), Jeremias 2629(4),
 2634(16)
 Henrici, Joannes 3598(4)
 Henricus, Jeremias ld. Henrici, Jeremias
 Hentschel, Samuel
*De vita hominis disputationem VI. anti-
 Placentinianam ... exponunt* 3016
 Henzelius, Matthias ld. Heinzel, Matthias
 Herberger, Valerius 3039
 Hercules (myth.) 3669
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 „Hercules Christianus” ld. Franciscus Xave-
 rius, Sanctus
 Herda, Matthaeus 2905(28)
 Hericz, Michael 3410(101), 3636(11), 3661
 Hermann (Hermannus), Georg 3129
 Hermann (Hermannus), Lukas, iun. 3129, 3180
 Hermann (Hermannus), Lukas, sen. 2702, 3129
 Hermann, Michael 3295
 Hermann, Michael, iun. és sen. ld. Herrmann,
 Michael
 Hermelius, Paulus 2855(8)
 Herodes (bibl.) 3034
 Herodianus 3555
 Herrlich, Philipp 3073
 Herrmann (Herrmannus), Georgius 2755
 Herrmann (Herrmannus), Johann 2697, 2755
 Herrmann, Johann felesége, Berger, Martha
 ld. Alesius, Joannes, iun. felesége
 Herrmann, Marcus 2755
 Herrmann (Hermannus), Martin 2634(31),
 2694(9), 2699, 2701(8), 2706, 2755(3),
 2818, 2824(3), 2894(8), 2895(11),
 2897(9), 2964(9)
 Herrmann (Herrmannus), Melchior 3530
 Herrmann, Michael, iun. 2706
 Herrmann, Michael, iun. előtte Chrestels,
 Joannes, iun. felesége, Goldschmied,
 Katharina 2706
 Herrmann (Herrmannus), Michael, sen.
 2627, 2632, 2634, 2699, 2705, 2706, 2758,
 2818, 2897
 ld. még nyomdamutató
 Herrmann, Michael, sen. előtte Chrestels,
 Joannes, sen. felesége, Dominici, Martha
 2706
 Hertzberg, Johann Claius 2632
 Hertzog, Andreas ld. Hertzog, Andreas
 Hertzog, Georg 3410(78)
 Hertzog, Johann 3229
 Hertzog (Hertzog), Andreas 2987A(2),
 3047(14), 3110(2), 3529
 Hestert Dániel ld. Peteley Hestert Dániel
 Heuchelin, Johann Philipp 3259
 Heutsch (Heutschius, Heütsch, Heütschius),
 Philip 2778(3), 2919(7), 3038(5),
 3106(5-6), 3217(3), 3356(5), 3569,
 3573(3), 3575(7)
 Heutsch (Heutschius), Theodor 3563
 Hevelius, Joannes 2995
 Hévízi B. (Hevizi) István 3494
 Heyden, Sebald 3692
 Heydt, Michael 3438, 3439, 3444, 3468
 Heydt, Michael felesége ld. Titius, Gottfried
 felesége, Keiser, Euphrosina
 Heyland, Polycarp 2636, 2760
 Hidvégi (Hydweghi) Mihály 3507
 Hieb, I. ld. Hiebner, Israel
 Hiebl, Matthias 2651
 Hiebner (Hieb, Hübner), Israel
*Propositiones XIII. astronomiae Transylva-
 nicae contra judicia temeraria* 3491
 3028, 3047, 3078, 3079, 3180, 3228, 3247,
 3255
 Hieronymi, Andreas 3403(5)
 Hieronymi, Michael 3410(113), 3661
 Hieronymus (Hieronym, Jeromos), Sanctus
 2656, 2664, 3135, 3190, 3515, 3635
 Hildebrand, Christoph 2665, 2801, 2875,
 2876, 2877, 2943, 2946, 3008
 ld. még nyomdamutató
 Hiller, Joannes Casparus 2765(41)
 Hinterkircher, Michael 3041, 3092, 3260,
 3358, 3694
 Hippocrates 3542
 Hirsch, Gregorius 2651
 Hirscher, Agnetha ld. Plecker, Valentin fe-
 lesége
 Hirscher (Hirscherus), Lukas 2894, 3075
 Hirschner, Gregorius 2651
 Hirt, Martinus 3679
 Hlavacz, Lukas 2742
 Hlboky (Hlboki), Ondrej 2947, 3152(18)
 Hlubocius, Tobias 2974(9)

- Hnilicenus (Hniliczenus, Hniliczenvs, Hniliczenus), Joannes
Disputatio philosophica de universalibus 2737
Disputatio theologica de homine et imagine Dei in homine ante lapsum 3261
Disputatio theologica de ministerio ecclesiastico et vocatione ministrorum ad munus ecclesiasticum 3328
Locus doctrinae Christianae de lege Dei 3133 2739
- Hodászi Miklós 3482
- Hodosi Mihály 3146
- Hoeflinger, Joannes Christophorus ld. Höfflinger, Johann Christoph
- Hoffer, Daniel 2718
- Hoffman, Georgius 3286
- Hoffmann (Hoffmannus), Andreas 2650, 2719, 2956
- Hoffmann, Andreas (alius) 3073
- Hoffmann (Hoffmannus), Johann
Reise der morgenländischen Weisen zum Kripplein Christi 3505
 3410(35-36), 3443(1-10), 3517
- Hoffmann (Hoffmannus), Johann (Coburg) 3465(2)
- Hoffstetter (Hoffstätter, Hoffstätter), Johann Adam 2986(35), 3444(8), 3679, 3681(3)
- Holecus, Joannes 3452, 3563
- Holecus, Nicolaus 3449(19)
- Holik (Holickius, Holick), Casparus 3167(11), 3212(27), 3666(9)
- Holló (Hollo) Anna Mária 3280
- Holló (Hollo) Zsigmond, iun.
Gemma decidua ex annulo gentilitio perillustris ... Sigismundi Holló 3280
 ld. még incipitmutató: Ez elmúlt siralmas – Mert ha megtekinted – Micsoda e világ – Mit kesereg szíved – Ő keserves – Ő szívem emészti
- Holló (Hollo) Zsigmond, sen. 3280, 3515
- Holló Zsigmond, sen. felesége, Ossolińská (Ossolinska), Zofia 3280
- Hollovich (Holovitiuss), Paulus
Discursus regulas interpretationis apud Catholicis-Evangelicos adhiberi solitas convellens 3375
 3355
- Holoschovski, Michael 3162(47)
- Holovitiuss ld. Hollovich, Paulus
- Holtshur (Holthsur, Holtsur) János 3290, 3320
 ld. még incipitmutató: Virághoz hasonló – Vitézlő s nemzetes
- Holtzkampf, Samuel 3082
- Holtzschneider, Tobias 3229
- Holvajth (Holvaidd, Holvaith), Georgius, jun.
Exercitium logicum 3262
 2742, 3070(3), 3132, 3262
- Holvajth (Holvaith), Georgius, sen. 2742
- Holvajth (Holvaith), Zacharias 2742
- Homius, Paulus 3395
- Hommus, Festus 3495
- Hommodius, Marcus 2702
- Homonnai Drugeth Bálint 3669
- Homonnai Drugeth Erzsébet ld. Révay László felesége
- Homonnai Drugeth György 3035, 3053
- Homonnai Drugeth György felesége, Nádasdy Kata 3053
- Honorius III. – papa 2721
- Honter, Joannes
Constitutio scholae Coronensis 2703
 2695
- Honter (Honerus), Joannes, iun.
De necessario et contingenti 2965
 2757(6), 2823(7), 2897(2). 2964(6), 3179
- Hoporsorum András 3278
- Hoporsorum András felesége ld. Kátay Ferenc felesége, Szabó Dorka
- Horatius Flaccus, Quintus 2986, 3053, 3364, 3466, 3555
- Horečný (Horecsni, Horeczni), Ondrej 3094
- Horetii, Petrus 3337
- Hornius, Georgius 2813, 3188(1)
- Hornung, Matthias 3458
- Hornung, Valentinus 3041
- Hortensius, Laurentius 2909
- Horti István 3647
 ld. még incipitmutató: Eredendő bűnnek
- Hortman, Georgius 3666(17)
- Horváth (Horvat, Horvath) András
De Judaeorum ante novissimum diem conversione futura oratio 2767
Disputatio adversus pontificios de Scripturae Sacrae Veteris Testamenti canone 2635
 2717(3), 2722A(1), 2783(6), 2785(7), 2834(1), 2853(4), 2987A(1)

- Horváth (Horvath, Horvath Stansith, Horwat, Stansith de Gradecz) Boldizsár **3518, 3548**
- Horváth (Horvath) György **3202A(5), 3435**
- Horváth (Horvath) István **2658**
- Horváth (Horvath, Horvat) János **3112, 3117, 3235(1)**
- Horváth (Horvathia) Mária ld. Croner, Johann, sen. felesége
- Horváth (Horvath, Horvath Stansith, Stansith de Gradecz) Márk **3518**
- Horváth (Horvath) Mihály **3286**
- Horváth (Horvath) Péter **3640**
- Horwai, Marcus **3548**
- Horwat, Balthasar ld. Horváth Boldizsár
- Hosius **3514**
- Hosztóti (Hosztoti) István **3636(9)**
- Hottmar, Joannes **2736, 3156**
- Hottshur, Joannes ld. Holtshur János
- Hozó (Hozo) Mátyás Alajos **2723A**
- Höfflinger (Höflinger), Johann **3260**
- Höfflinger (Hoefflinger, Höflinger), Johann Christoph **2650, 3356, 3357, 3361:**
- Höfflinger, Johann Christoph felesége, Armbruster, Elizabeth ld. Rochser, Zacharias felesége
- Höfflinger, Johann Michael **3357(9)**
- Höher, Martin **3439(9)**
- Höher, Matthias **3041, 3220(1), 3445(8)**
- Höher, Michael
Einfältige Abdanckungsrede bei der Leichbegängnis ... Gottfried Zaunner **3618(2), 2986(23), 3361(2), 3411, 3445(2), 3545**
- Hönig, Petrus **3673**
- Hrabanus (Rabanus), Maurus **3634**
- Hrabovszky (Hrabowski, Hrabowsky) Péter **2690, 3408**
- Hranický, Jan Efrom **2802, 2805**
- Hranický (Hraniczki), Jan František **2723A**
- Hrebenda, Joannes **3561(9), 3568**
- Hricz (Hriczius), Michael **2974(19)**
- „Hrizo” **2777**
- Huber, Servatius **3073**
- Huldreich (Huldereich), Leonhardus **2719**
- Huldreich, Martinus **3073**
- Hulsius, Levinus özvegye, Ruytnick, Maria **2663**
- Humenik, Joannes **3561(12), 3568**
- Hunyadi Demeter **2839**
- Hunyadi Ferenc
História az régi híres neves Trója városának ... megszállásáról **2649**
- Hunyadi Pál **3250**
- Hust, Joannes **2815(4)**
- Husz, Joannes **3295**
- Huszár Gál
ld. incipitmutató: Adjunk hálát mindnyájan – Járuljunk mi az – Jer, örvendezzünk az Úristennek – Könyörögünk az Istennek Szentlelkének
- Hutter (Hutterus), Georgius, sen.
Tyrocinium logicum seu brevis et perspicua totius logices explanatio **3320**
- Húzó (Huzo) Imre **3050(8)**
- Hübel, Matthias **3229, 3410(49)**
- Hüber, Leonhard **3073**
- Hüber, Melchior **3411**
- Hübner, Israel ld. Hiebner, Israel
- Hydweghi, Michael ld. Hidvégi Mihály
„Hyperaspites Dominus” (pseud.) ld. Kis Imre
„Hypnophilus” **2976**
- I. D. P. P. E. R. T. **3339**
- I. F. c. L. ld. Fringilla, Joannes
- I. L. ld. Lippisch, Joannes
- I. M. C. ld. Meltzel, Jan, iun.
- I. M. M. C. F. ld. Meisner, Johann Martin
- I. M. W. **3603(2)**
- I. P. C. ld. Kanizsai Pálfi János
- I. P. N. W. ld. Popradius, Johann
- I. Q. S. ld. Serpilius, Quendel
- Iacob, Iakob, Iákob (bibl.) ld. Jacobus (bibl.)
- Iambrehovich, Michael ld. Jambrechovich, Michael
- Ianoki, Ianoky ld. Jánoky
- „Janvs” (myth.) ld. „Janus” (myth.)
- „Iaphet” (bibl.) ld. „Japhet” (bibl.)
- Iassai, Franciscus ld. Jászay Ferenc
- Ibrányi (Ibranyi) Ferenc **2871, 2874, 2888**
- Ibrányi Ferenc felesége, Dessewffy (Desöfi) Klára **2874**
- Ibrányi (Ibranyi) István **3080**
- Iden, Petrus **3517**
- Ignatius, Loyola, Sanctus (Loyolai Szent Ignác) **2746, 2932, 3207, 3337, 3585**

- Ihenel, Daniel **2847(3)**
 Ihtár, Georgius **3691**
 Íjgyártó (Ij-Jarto) György **3241**
 Illefalvi István ld. Illyefalvi István
 Illésházy család **2659**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Illésházy (Illyeshazy) Ádám **2659**
 Illésházy (Illyesházy) Ferenc **2659**
 Illésházy Ferenc felesége, Szirmay Katalin **2659**
 Illésházy (Illeshazi, Jllieshazi, Jlyeshazi) Gábor **2737, 2751, 2767, 2782**
 Illésházy György **2788**
 Illésházy István
 ld. incipitmutató: Forog
 Illyeshazi ld. Illésházy
 Illyefalvi (Illefalvi) István
 A három üdvösséges kérdés igazsága ellen kelt bányászcsákánynak tompítása **3515**
 2997, 3286, 3421, 3481, 3513, 3640
 Illyefalvi János **3194**
 Illyes propheta (bibl.) ld. Elias (bibl.)
 Illyés (Illyes) András **2972**
 Illyésházy Ferenc ld. Illésházy Ferenc
 Imre herceg (Emericus, Sanctus, Stirpis Arpadianae), Szent **2992, 3057, 3337**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Inczedy (Inczedi) Péter **3250**
 Institoris, Eliás **3498**
 Institoris (J. I. g. r.), Ján
 Dissertatio logica de qualitate propositionis infinitae **2739**
 Dissertatio scholastica de theologiae Christianae fine **2740**
 2742, 3013
 Institoris, Michal
 Chiliasmus dirutus **3263**
 Desiderium aureae pacis distichis eteologicis exprimens annum epochae Christianae **3070**
 Discursus de Turca **3184**
 Dissertatio ethica de summo morali bono seu de existentia et natura beatitudinis ac felicitatis civilis seu ethicae **3329**
 Dissertatio placida de iustificando homine peccatore coram tremendo tribunali Dei **3691**
 Panegyricus in obitum ... Johannis Institoris **3013**
 Paroenesis ad sectarios de visibilitate et invisibilitate ecclesiae **3498**
 2739, Appendix 253
 Intibi, Joannes **2905(21)**
 Iohanides, Daniel ld. Johannides, Daniel
 Iohannides, Ioannes ld. Johannides, Joannes
 Iohannides, Venceslaus ld. Johannides, Venceslaus
 Ioseph, Sanctus ld. Josephus (bibl.)
 Irenaeus **3515**
 Isa Péter ld. Izsa Péter
 Isaias (Ezsaias) (bibl.) **3034, 3155**
 Isdenczi, Martinus ld. Izdenczi Márton
 István deák
 ld. incipitmutató: Irgalmazz Úristen
 István, Szent, első vértanú ld. Stephanus, Sanctus, protomartyr
 István I., Szent – magyar király (Stephanus, Sanctus, rex Hungariae) **2893, 3050, 3057, 3512**
 Istvándi (Istvandi) Bálint **2810**
 Istvánffy Miklós **2868, 3684**
 Iufmanicz, Georgius ld. Jufmanicz, Georgius
 Iunghaus, Thomas ld. Junghaus, Thomas
 Ivankovics (Ivankovic, Ivankovicz), Daniel **3202A(20), 3410(13), 3532, 3578**
 Ivul, Gabriel
 Famae quadriga ... in triumphum ... neomagistrorum **2972**
 Philosophia novella **2973**
 Theses et antitheses catholicorum et acatholicorum de visibili Christi in terris ecclesia **3341**
 3285, 3331, 3421, 3526
 Izdenczi (Isdenczi) Márton **3410(100)**
 Izip (Jsip, Jzip), Johann **3451(2)**
 Izsa (Isa) Péter **3273**
 J. A. ld. Andreae, Joannes
 J. C. D. ld. Debreceni Campensis János és Debreceni Kalocsa János
 J. F., **2969(21)**
 J. G. c. C. ld. Gorgias, Johann
 J. G. L. ld. Langsfeld, Johann Georg
 J. G. V. E. **3439(5)**

- J. I. g. r. ld. Institoris, Ján 2740
 J. J. F. V. G. A. T. 3454(14)
 J. K. ld. Kemmel, Joannes
 J. M. M. ld. Meisner, Johann Martin
 J. M. M. C. F. ld. Meisner, Johann Martin
 J. M. Veronensis (pseud.) 3236
 J. P. C. ld. Kanizsai Pálfi János
 J. S., r. s. B. ld. Simonides, Joannes
 Jabin, Ezechiel
*Honor exequialis aneb kázání pohřební při
 pohřbování těla mrtvého ... kněze Jana
 Efrona Hranického* 2805
 2802
 Jacob (Iacob, Iakob, Iákob, Jákob) (bibl.) 2814,
 3080, 3147, 3148, 3150, 3154, 3292, 3653
 Jacobaei, Mathias 3082
 Jacober, Michael 3466(2)
 Jacobi, Tobias 3451(8), 3666(7)
 Jacobo, Jacobus 3090(9)
 Jacobus apostolus, Sanctus (Jakab (Iakob,
 Jákob) apostol, Szent) (bibl.) 2864
 Jáfet ld. „Japhet” (bibl.)
 Jagelló Anna ld. Ferdinánd I. – magyar király
 és német-római császár felesége
 Jakach, Michael 2658
 Jaklin Balázs 3118
 Jakob, Jákob ld. Jacobus (bibl.)
 Jakobeus, Jakub 2805
 Jakschi, Andreas 3133
 Jakssy, Esaias 3691
 Jakucs (Jakvcs), Jacobus 3118
 Jambrechovich (Iambrechovich), Michael
 2723A
 Janáč (Janáč), Ondřej 3691
 Janáč (Janáč), Jiřík 3691
 Jandicius, Daniel 2783(7), 2785(5),
 2846(6-7), 2853, 2855(5-6), 3044(4),
 3208(1)
 Jandicius, Daniel felesége, Sybmetinger,
 Maria 2853
 Jankai, Petrus 3235(7)
 „Janko” 2777
 Jankovich, Georgius 2658
 Jánoky (Ianoki, Ianoky, Janoki, Janoky) Gás-
 pár 3534, 3694
 Jánoky (Janoki) Zsigmond 3534
 János ld. Joannes apostolus²
 János deák 3273
 János Simon 3411
 Jantschius, Georgius 3162(46)
 Jantschius (Janschius), Joannes
Currentes literae ad XXIV. regales emissae
 3506(2)
 „Janus Philaletus Hydropolitanus” (pseud.)
 3029, 3064, **Appendix 239**
 Janus (Ianus) (myth.) 3028, 3047, 3060
 „Japhet” (Iaphet, Jáfet, Japhet) (bibl.) 2889,
 2997, 3029, 3080, 3148, 3149, 3154, 3155,
 3421, 3513, 3515
 Járay (Jaray) Mihály 3626
 Jarchus (Jarcha) 3580
 Jaross, Stephanus
*Encomium ... Joannis Gregorii Schiltpa-
 cher* 3678
 Jassk, Jacobus 3458
 Jászay (Iassai, Jaszay) Ferenc 3078, 3079,
 3082, 3229
 Jászberényi (Jaszbrinyi) István 2873
 Jászberényi (Jazberini) Pál 3640
 Jászberényi (Jázbrini) Tamás
*A Boldogságos Szűz, a halállal tusakodók
 anyja* 2789(1)
 Jaszbrinyi, Stephanus ld. Jászberényi István
 Jasszy, Joannes 3050
 Jaworsky, Michael 3691
 Jazberini, Paulus ld. Jászberényi Pál
 Jázbrini Tamás ld. Jászberényi Tamás
 Jäster, Charitas ld. Sartorius, Johann, sen.
 felesége
 Jeckelius (Jekelius), Jacob 2634(9), 2700(4),
 2967(6-7)
 Jelenchich, Georgius 2658
 Jelenfi Imre 2658
 Jenei B. Pál 2681
 Jentsch (Jentschius), Christophorus 3598(7)
 Jeremiae, Joannes 3131, 3257
 Jeromos, Szent ld. Hieronymus, Sanctus
 Jezerniczky (Jezerniczki) György 3112, 3117
 Jezerniczky (Jezerniczki) János 3112, 3117
 Jezerniczky (Jezernicki, Jezernicky) Miklós
 2671, 3041, 3045, 3293
 Jhenel, Daniel 2844(2), 2985A(1-2)
 Jllshazi (Jllyeshazi) Gabriel ld. Illésházy Gábor
 Joannes apostolus, Sanctus (János apostol,
 János evangélista) (bibl.) 3051, 3251, 3337,
 3495, 3515

- Joannes Baptista, Sanctus („Keresztelő János, Szent”) (bibl.) **3337, 3539A**
- Joannes Chrysostomus, Sanctus **2809, 3514**
- Joannes Eleemosynarius, Sanctus (Alamoszi-ás János, Szent) **3057**
- Joannides (Johannydes, Frydecký), Jiřík
Dvojí spis učiněný. 1. ... Clangor tubae divinae resonans... Zvuk trauby Boží zvučící **3398[1]**
Dvojí spis učiněný... 2. ... O pravé poslaupnosti učení evanjelijského **3398[2]**
- Job (Jób) (bibl.) **2794, 2869**
- Joh. G. c. c. ld. Gorgias, Johann
- Johannides, (Iohanides), Daniel **3152(15)**
- Johannides (Iohannides), Joannes **2765(42), 3577**
- Johannides, Venceslaus **2652(4), 2776, 2776(3), 2784(7), 2905(1), 2987A(7), 3102(9), 3103(3-4), 3104(9), 3163(10-11), 3212(10-11), 3294(5), 3299(4), 3366(6-8)**
- Jonas (bibl.) **3073**
- „Jonathan” (Jonatán, Jonathán) **2868, 2889**
- Jonston (Jonstonus), Joannes **3325**
- Jósa (Josa) István **3211, 3277**
- Josephus (Ioseph, Joseph, József), Sanctus (bibl.) **2686(5), 2871, 2941, 3055, 3512**
- Josth (Jossth), Andreas ld. Justh, Ondrej
- József (bibl.) ld. Josephus, Sanctus
- Jsip, Joannes ld. Izip, Johann
- Judit (Juditha) (bibl.) **2686(6)**
- Jufmanicz (Iufmanicz), Georgius **2972**
- Julianus Apostata **3419**
- Julius császár ld. Caesar, Caius Julius
- Junghaus (Iunghaus), Thomas **3629**
- Junius, Franciscus **2664**
- Juppiter (myth.) **3542**
- Juranich, Martinus **2723A**
- Justh (Josth, Jossth), Ondrej **3070, 3695**
- Justitia (myth.) **2928**
- Jüngling, Stephan **3320, 3326, 3392, 3491**
 ld. még nyomdamutató
- Jzip, Johann ld. Izip, Johann
- K. Vasarhelyi M. István ld. Matkó István
- K. Vasarhelyi Péter ld. Kézdivásárhelyi Péter
- Kabai Bodor (Kabai) Gellért **2829, 3027**
- Kabothi István **3202A(24)**
- Kacerius, Samuel **2879**
- Kacsani, Joannes ld. Szkacsányi János
- Kádas (Kadas) Miklós **2933**
- Kaiser, Euphrosyna ld. Titius, Gottfried felesége, Keiser, Euphrosyna
- Kaiszmarker, Georgius ld. Keysmarker, Georg
- Kaiszmarker, Susanna ld. Schröter, Samuel felesége, Keysmarker, Susanna
- Kakovicz, Stephanus **3050**
- Kalaus, Joannes **3694**
- Káldi György **2960**
- Kaldstein, Adamus **3152(32)**
- Kalinai, Michael **3337(10)**
- Kalinka (Kalinkius), Ján **2688(13), 3371(4)**
- Kalinka (Kalinkius), Joachim **2668, 2669, 2688, 3133, 3209(1), 3328, 3333, 3371, 3403, 3496, 3612, 3623, 3695**
- Kalinka (Kalinkius), Zacharias **2668**
- Kállai (Kallai) István **3418**
- Kállai Kópis (Kallai) János **3632**
- Kálmáncsehi (... csehi) Sámuel **3235(5)**
- Kalna, Joannes **3666(25)**
- Kálnoki Sámuel **2893**
- Kálvin ld. Calvin, Jean
- Kamaras ld. Kamarás
- Kamarás Ambrus, iun. **3495**
- Kamarás Ambrus (Kamarás Gergely fia) **3495**
- Kamarás Ambrus, sen. **3061, 3495**
- Kamarás Ambrus, sen. felesége, Kele Zsuzsanna **3495**
- Kamarás Gergely **3495**
- Kamarás János **3495**
- Kameniczki, Sigismundus **3337**
- Kampelius, Christophorus **3587**
- Kanizsai Pálfi János (I. P. C., J. P. C.)
 ld. incipitmutató: Dicsőült – Ne szállj
- Kántor (Kantor) János **2681**
- Kapesius, Georgius **2629, 2634(10), 2693(4), 2695 (4), 2697(2), 2702**
- Kapi György **3513**
- Kapi Katalin ld. Forgách István felesége
- Kapiri (Kapiéri), Andreas **3414, 3694**
- Kápolnási (Kapolnasi) János **3027**
- Kaposfalvi Pál **3254**
- Kaposi János **3418**

- Káposztás (Kaposztas) János 3478
 Káposztás (Kaposztas) Mihály 3478
 Kapp (Kappius), Jacobus 3128, 3320, 3394
 Karácsondi (Karacsondi) Pál 3286
 Karádi Pál 2839
 Karadin, Anna ld. Guth, Daniel felesége
 Karancsi (Karancsi R.) György 2707, 3023, 3027, 3144, 3272, 3274, 3275, 3276, 3419, Appendix 254, Appendix 255, Appendix 256
 ld. még nyomdamutató, tárgymutató, illusztrációk
 Karánsebesi Henczi Miklós 3323
 Karathin (Karatjn), Georgius ld. Carathin, Georgius
 Karátsonfalvi (Karatsonfalvi) Zakariás 2902(4)
 Kares, Joannes 2734
 Kares (Karessz), Christianus 3260
 Károly V. – német-római császár ld. Carolus V. – imperator
 Károlyi (Caroli) Gáspár 2690, 2982, 3258, 3425
 Karpieschek (Karpissek), Casparus 3261, 3691
 Kassai Michaelis (Cassai Mich., Michaelides, Michaëlidés) György 3167(17), 3410(84), 3548, 3563, 3629
 Kassai Zsigmond 3339
 Kastel, Martinus 3082, 3229
 Kastenmacher, Johann 3410(118)
 Kastl, Martinus 3078, 3079
 Kastl, Sigismundus 3229
 Kasza István 2686
 Kasza Sándor 2686
 Kászoni (Kaszony) Mihály 2972
 Kaszonyi (Kaszonius) István 3005(3)
 Kátay (Cseghe-Kátaj Kátai, Cseghe-Kathai Kathai, Kátai, Kata-i) Ferenc 3149, 3278, 3513, 3589
 Kátay Ferenc, előtte Hoporsorum András felesége, Szabó Dorka 3278
 Katuňsky, Joannes 2972
 Kauffmann, Charisischen ld. Klesch, Christophorus
 Kaurimski (Kaurimsky, Kaurinks, Kaurinsky), Esaias 3561(6), 3568, 3664
 Kayser (Keiser, Keyser), Georgius Udalricus 2985A, 3013, 3223, 3462
 Kayser, Georgius Udalricus, előtte Maschko, Joannes Jacobus felesége, Sock, Judith 3223
 Kayser ld. még Keyser, Keyserus
 Kazai János 3275
 Kazik, Michael 3211
 Kazinczi Péter 3005, 3065
 Kázmér, Szent lengyel király ld. Casimirus, Sanctus
 Keberling, Matthias 3204(16)
 Keckermann, Bartholomaeus 3145, 3200
 Keczer (Ketzler) Ambrus 2773, 3498
 Keczer (Ketzler) András 3355, 3405, 3415, 3578
 Keczer (Ketzler) Ferenc 3355
 Keczer (Ketzler) János 3355, 3518
 Keczer (Ketzler) Menyhért 3355, 3405, 3415, 3578
 Keczer (Ketzler) Pál 3073, 3295
 Kecskeméti ld. Kecskeméti
 Kecskeméti Csik Balázs 2933
 Kecskeméti Mihály 3286
 Kecskeméti Péter 2681
 Kecskeméti C. János
Fides Jesu et Jesuitarum. Azaz: A mi Urunk Jézus 2663
 Kecskeméti Soós János 3061, 3495
 Kecskeméti Vég Mihály ld. incipitmutató :
 Mikoron Dávid nagy
 Kedd, Jodocus 3398
 Kedob, Godofredus 2810
 Kegel, Johann Rudolph 2688(12)
 Kegel (Kegelius), Philipp
Dvanáctero přemyšlování duchovních 3621(1)
 3441, Appendix 245
 Keglevich László 3232
 Keglevich Péter 3232
 Keiser, Euphrosina ld. Titius, Gottfried, előtte Haidt, Michael felesége
 Keiser, Georgius Udalricus ld. Kayser, Georgius Udalricus
 Keiserus, Joannes 3394
 Keismarker, Susanna ld. Schröter, Samuel felesége, Keysmarker, Susanna
 Keismarkerus (Kaiszmarker), Georgius ld. Keysmarker, Georg
 Kele Zsuzsanna ld. Kamarás Ambrus, sen. felesége

- Kelemen V. pápa ld. Clemens V. – papa
 Kelemen VII. pápa ld. Clemens VII. – papa
 Kelemen Demeter **3478**
 Kelio, Joannes **3050(3), 3118**
 Kelio, Nicolaus **3050**
 Keller, Christian **3229**
 Keller, Samuel **3162(55)**
 Kelneki, Jacobus **3450(10)**
 Kem, Joh. ld. Kimmel, Johann
 Kemény János – erdélyi fejedelem
 *Gilead balsamuma, az az Sz. Dávid száz
 ötven zsoltárinak céljok és értelmek
 szerént... táblája... buzgó imádságoké-
 ival együtt* **2869**
 **2959, 2970, 2974, 2977, 2978, 2979, 3127,
 3313, 3327, 3688**
 Kemény János – erdélyi fejedelem felesége,
 Lónyai (Lonyai) Anna **3080, 3313, 3327**
 Kimmel (J. K., Kem., Kimmelius, M. J. K.,
 M.J.K.C.G.P.), Johann
 *Amoris illibati fideique conjugalis hiero-
 glyphicum par columbarum... solenni-
 tati nuptiali viri... Hiobi Zabeleri* **3166**
 Delineatio synoptica oratorii actus **3295**
 *Examinis Leutschoviano in gymnasio...
 οκιαγραφία* **3296**
 *Trostreime über einen traurigen... Todes-
 fall... Anna Catharina Seelmannin*
 3359
 **2910(4), 2927(1-3), 3047(12), 3078,
 3079(4), 3110, 3161(8), 3212, 3217(4),
 3301, 3365, 3367(1-2), 3449(1-2),
 3455(3), 3468(3)**
 Kimmel, Johann felesége, Stürbitz, Regina
 3212, 3367
 Kempis Tamás ld. Haemmerlein a Kempis,
 Thomas
 Kendus ld. Künd vezér
 Keöszeöghy, Adamus ld. Köszeöghy Ádám
 Kephalaes, Matthaeus
 *Geryon πολυψυχος evisceratus, hoc est
 examen controversiae de pluralitate
 animarum in homine realiter distincta-
 rum* **3622**
 3215(4), 3260, 3293
 Kepler, Johann **3491**
 Kerékgyártó András ld. Debreceni K. András
 Kerékgyártó (Kerek-gyarto) István **3023**
 „Keresztelő Szent János” ld. Joannes Bapti-
 sta, Sanctus
 Kereszturi ld. Keresztúri
 Keresztúri, András **3162(16)**
 Keresztúri, Elizabetha ld. Budiats, Stephanus
 felesége, Keresztúri Erzsébet
 Keresztúri György **3146**
 Keresztúri István **2799(4)**
 Keresztúri (Keresztúri Bíró) Pál **3124, Ap-
 pendix 249**
 Kéri (Kéry) Sámuel
 A Boldogságos Szűz zsoltár-könyve **2892
 2924**
 Kermendi, Joannes ld. Körmendi János
 Kerner, Gregorius
 ld. nyomdamutató
 Kertész Ábrahám
 ld. nyomdamutató: Szenci Kertész Ábra-
 hám
 Kéry János
 *Lugubris panegyricus in solennibus exe-
 quius ... Petri Keglevich* **3232**
 *Oratio funebris qua tristes exequias...
 domini Nicolai comitis perpetui a Zri-
 nio... prosequitur est* **3233**
 *Piis manibus illustrissimae dominae ... Evae
 Susannae comitissae ab Erdöd* **3583**
 *Virtus post fata superstes... domini Geor-
 gii comitis Erdeody de Monyorokerek*
 3584
 3234, 3582, Appendix 237, Appendix 246
 Kéry Sámuel ld. Kéri Sámuel
 Kerzer, Petrus **3073**
 Keslerus=Thomas **3129**
 Késmárki (Kesmarki) István **3337(13)**
 Kessler (Kesler), Joannes Caspar **3603(6)**
 Keszner, Samuel **2690(3), 3408(3)**
 Ketzer Ambrus ld. Keczer Ambrus
 Ketzer András ld. Keczer András
 Ketzer Ferenc ld. Keczer Ferenc
 Ketzer János ld. Keczer János
 Ketzer Menyhért ld. Keczer Menyhért
 Ketzer Pál ld. Keczer Pál
 Keublinger (Keübinger, Keüblinger, Keüb-
 lingerus) Farkas **3410(69), 3443(11-18),
 3454(28)**
 ld. még incipitmutató: Ő mely nagy bol-
 dogság

- Keublinger (Keübingerus, Keüblingerus),
Joannes 3443(19), 3449(33)
- Keuntzelius, Matthias 3251
- Keüblinger, Wolfgang ld. Keublinger Farkas
Keveri (Kevery) András 3011
- Keviczky (Kewicky) János, iun. 3070
- Keviczky (Kewicky) János, sen. 3070
- Keyser, Euphrosina ld. Titus, Gottfried fele-
sége, Keiser, Euphrosyna
- Keyser, Georg Ulrich ld. Kayser, Georgius
Udalricus
- Keyser, Matthias 3451(27)
- Keyserus, Simon 2629(5)
- Keysmarker (Kaiszmarker, Keismarkerus),
Georg 2775, 3423, 3426
- Keysmarker, Georg felesége, Handler, Anna
ld. Günther, Jakob, felesége
- Kézdi Vásárhelyi Matko István ld. Matkó Ist-
ván
- Kézdivásárhelyi (K. Vasarhelyi, Vásárhelyi
K., P. K. V.) Péter
*Disputatio theologica de fide, priori theolo-
giae parte* 3249
*Disputatio theologica de natura et parti-
tione theologiae* 3250
3177, 3327
- Khamm, Hans 3465
- Khamm, Hans felesége, Baumgart, Maria
Salome ld. Schnell, Elias felesége
- Khien, Ferdinandus 3047(18)
- Kienast (Kienastius), Matthias 3598(13)
„Kigyó” 3539A
- Kinig, Stephanus Georgius 3669
- Király Jakab 2942
- Kircher, Athanasius 2917, 3049, 3269, 3305,
3417
- Kirchmaier (Kirchmajer), Georg Caspar
3028, 3228(4)
- Kirein, Georgius 3681
- Kis Ferenc 3273
- Kis (Hyperaspites dominus, Kiss, Kyss) Imre
Cáfolata egy kálvinista profeszornak 3282
*Pósházi perét elvesztette a kálvinista val-
lás régiségének megmutatásában* 3342
*Pósházinak egy ben-sült veres kolop titu-
lusú feleleti* 3343
*Rövid felelet a kálvinista consequentiák
haszontalanságairól* 3202
- Tök, mak, zöld tromfjára Pósházinak ve-
res tromf* 3283
- Végsőképben succumbála actorságában
Pósházi* 3344
- Volt-e valaha, valaholott, valakinél Calvi-
nus János előtt a mostani kálvinisták
vallása* 3284
3080, 3147, 3148, 3154, 3155, 3203, 3236,
3279, 3287, 3311, 3312, 3345, 3346,
Appendix 248, Appendix 258
- Kis (Kys) István 2974(11)
- Kis Vardai Csab., Franciscus ld. Csabai Ferenc
- Kischil, Johann 3229
- Kis-Comaromi, Joh. ld. Kiskomáromi R. Já-
nos
- Kisdi Benedek 2827, 2972, 3512
- Kisfaludy Mózes 3410(48)
- Kisfalvi Tamás 3275
- Kiskomáromi (Kis-Comaromi, Kis-Koma-
romius R.) János
*Disputatio philosophico-theologica de
subsistentiis divinis* 2936
2933
- Kiskomáromi (Kis-Komaromi) Márton 2797
- Kiss (Kys, Kyss) Ádám 2650, 2766(4-5),
2899(3), 3152(1), 3426(2), 3520, 3549(9)
ld. még incipitmutató: Nem újság, elhigy-
gyed
- Kiss Imre ld. Kis Imre
- Kisvárdai (Kis-Vardai) Péter 2681
- Kisvárdai C. (Kis-Várdai) Ferenc 2797, 2798
- Kisvárdai Lázár János 2969, 2969(16)
ld. még incipitmutató: A mennyei ige
- Klausenburger (Clausenburgerus, Clavsen-
burgerus) Mihály 2634(13), 2693,
2695(5), 2697(7), 2701(1), 2702(5),
2755(1), 2818
- Klein, Bartholomaeus
*Freundliche Ehren und Glückes Zuru-
fung... Georgius Burchart... hochzeitli-
chen Ehrentag* 2915
- Klein (Kleinius), Johann (Beszterce)
*Disputatio theologica de Romano pontifice,
vero Anti-Christo et falso Christi vicario*
3251
2985A(3), 3599(5)
- Klein, Johann (Selmec) 2844(3), 2847(4-5)
- Klein, Martinus 3073, 3679

- Klein, Michael **3411**
 Klein, Valentin **3661**
 Kleinius, Casparus **3251**
 Kleinius, Joannes **2692**
 Klement, Michael ld. Clement, Michael
 Klepniar, Nicolaus **2974(27)**
 Klesch család **2752**
 Klesch, Anna Judith **3204, 3372**
 Klesch (C. K. MV., Charisischer Kauffman (pseud.), Cyprischer Kauffman (pseud.), Der Carpatische Krantz Ritter (pseud.), D.M.C.K., Dein Mitschütz bei Carpatischen Klüfften (pseud.) Kleschius, MV.), Christoph
Aller (Christen, absonderlich) Lehrer... Lebens-Krohne **2987**
Frisch Obst **3552**
Heidenreiche Wagenfahrt auf der Hochzeit deß... Johann Heidenreichs **3266**
2774(5-7), 2780(5), 2854(5-6), 2908(3), 2913, 2913(2-3), 2919 (14-15), 3038(3-4), 3040, 3040(4), 3095(1-2), 3100(3-4), 3102(4), 3106(2-4), 3163(3-4), 3204, 3204(5), 3217(2), 3356, 3356(3), 3368, 3368(15), 3406, 3407, 3411, 3447(1-2), 3468(2), 3545, 3553, 3554, 3563, 3569, 3571, 3573, 3574(4), 3575(4), 3653, 3659(3), 3659(14), 3681
 Klesch, Christoph felesége, Stefan (Steffan), Margareta **3573**
 Klesch (Kleschius), Christoph Daniel **3372, 3452, 3553, 3563**
 Klesch (Kleschius, Kloeschius, Klösch, M. D. K., m. D. K. n. H. p. l. c. n. t. e. O. p., m. D. K. p. W.), Daniel
Anagrammatismus onomastico-genethlicus... Leopoldo... imperatori... cum ageret natalem decimum nonum **2752**
Catalogus presbyterorum Scepusiensium **3404, 3506(1)**
Davidische Schäfertreu und Ritterehr in einem neuen Klingegedichte **3216**
Historischer Bericht oder kurze Geschichtserzählung **3626**
Inauguratio novi rectoris, hoc est actus introductionis **3452**
Melos paschale rhythmicum Jesu Christo primo et ultimo **3553**
Salve illustrissime et excellentissime princeps ac domine... Stanislæ Heraclie **3453**
Sollennitas inaugurationis templi sive sacelli **3627**
Verba parentalia in exequiis ... domini Ezechielis Gergeri **3656**
Wahre Traumgeschichte... bei dem... Hochzeitfest des Stephan Hallegantz **3554**
2919, 3038(4), 3044(2), 3198, 3204, 3208, 3356(2), 3368(13), 3372, 3406, 3407, 3411, 3466, 3470, 3552, 3557, 3564, 3569, 3571(1), 3574(12)
 Klesch, Daniel felesége, Gruber, Elisabet **3216, 3372**
 Klesch, Ezechiel Daniel **3372, 3406**
 Klesch, Gregor **3229, 3368**
 Klesch, Gregor Daniel **3372**
 Klesch, Johann **3229**
 Kleschin, Elisabetha ld. Klesch, Daniel felesége, Gruber, Elisabeth
 Klies, Melchior **2826(1-2), 2899, 3152**
 Klies, Melchior, elötte Possius, Christophorus Paulus felesége, Tugentlieb, Susanna **2899**
 Kliesch, Johann **3162(3)**
 Klimannus, Georgius **3548**
 Klisch, Valentin **2899(10)**
 Klobusiczky (Klobvsiczki) Pál **2867**
 Kloeschius, Klösch, Daniel ld. Klesch, Daniel Klöss, Elisabetha ld. Kray, Pavel felesége
 Klöss (Klössz), Jakob, iun. **2690, 2719, 2815, 2816, 3090, 3189, 3266**
 ld. még: nyomdamutató
 Klöss, Jakob, iun., elötte Gosnovicer, Matthaeus felesége, Justina **3090**
 Klössz Elisabetha ld. Kray, Pavel felesége
 Kmetovinus, Joannes **3458(4)**
 Knapicius, Jacobus **3664**
 Knappici, Daniel **3162(30)**
 Knogler, Anna Maria ld. Rayger, Wilhelm felesége
 Koblinsky, Joannes **2855**
 Koch, Bartholomaeus **3095, 3103**
 Koch, Johann von Kolburg **3069**
 Koch, Michael **3679**
 Koch, Susanna ld. Popradius, Adam felesége

- Kochlacz (Kochlasch, Kochlatsch), Joannes
2650, 2651, 2671, 3358
- Kochlacz (Kochlasch, Kohlatsch), Stephanus
2650, 2671, 3293, 3358, 3458
- Kocii, Georgivs ld. Koczy, Georgius
- Kocsi (Kotsi) Bálint 3632
- Kocsi János 2798
- Kocsis János 3510
- Koczy (Kocii), Georgius 3449(21), 3666(4)
- Kokerus, Andreas 2986(28)
- Kolosi Dániel 3275
- Komáromi (Komaromi) János 3235(11)
- Komáromi Csipkés (Agricola Arbutus, Comar. C., Comarin. C., Comarini, Comarini C., Comarini Csipkes, Comarinus, Comarinus C., Comaromi, Comaromi C., Comaromi Csipkes, Comáromi C., Komaromi C.) György
Angliai puritanizmus 3025
Anglicum spicilegium, hoc est breves quaedam observatiunculae ad discendam, legendam et intelligendam linguam scripturamque Anglicam 3143 :
Békességes türés ösztöne, avagy oly temetési rövid tanítás... Bör Kata asszonnak... teste eltakarításakor 3026
- Concionum sacrarum centuria prima* 2888
- Concionum sacrarum centuria secunda* 3252
- Concionum sacrarum centuria tertia* 3194
- Concionum sacrarum centuria quarta* 3418
- Concionum sacrarum centuria quinta* 3510
- Disputatio theologica de bis-mortuis* 2677
- Disputatio theologica de lamiis veneficis* 2678
- Disputatio theologica de lamiis veneficis secunda* 2679
- Disp. theol. de Paradiso* 2707
- Disputatio theologica de universalitate diluvii Noachici* 2680, 2681
- Élet unandósága, az az oly temetési rövid tanítás... Biczó Anna... testének... sírba szállításakor* 3480
- Az iudiciaria astrologiafól és üstökös csillagokról való iudicium* 3195
- Igaz hit, azaz oly CCXLI magyar prédikációk, melyekben a keresztyéni igaz hitnek... ágazati befoglaltatnak* 3322
- Keseredett lélek tisztí, azaz oly temetési rövid tanítás, melyet... Dobozi Jánosnak... testének... eltakarításakor... tett* 3307
- Pestis pestise, azaz oly egynéhány együgyű tanítások, melyekben a pestisnek természetete... megtanítatik* 3144
- Szomorú esetek tüköre, azaz oly temetési rövid tanítás... Váradi Rác János... teste felett* 3002
- Transsubstantiatio exentizata, hoc est annullatio* 3308
- Való dolgok közül kivettett általállatozás, azaz semmivé tételése annak a discursusnak* 3385
2642 2813, 3023, 3273, 3322, 3632(1)
- Komenský, Jan Amos ld. Comenius, Joannes Amos
- Koncz Nagy-solymosi, Balthasar ld. Solymosi Koncz Boldizsár
- Koncz Gábor 3286
- Kondorosi János 3027, 3077
- Kondrai György 3410(124)
- Koniás, Antonín 3186
- Kopcsányi Márton
Keresztyén imádságos könyvecske 3485(1), 3594(1)
- ld. még: incipitmutató: Boldog, aki a végső
– Én Istenem és – Istenem, mindenek
– Istennek boldog – Mária, malasztanak
– Ő én megváltó – Ő, én szerelmes
3061
- Kopecky, Stephanus 3261
- Kopernikusz ld. Copernicus, Nicolaus
- Korb, Johann 3546
- Korcsolyás Szöcs (Szöcs) István 3647
- Korkovski, Daniel 3152(17)
- Korocz András 3004
- Koroda, Martinus 3293, 3694
- Korponay Ádám 3073
- Kosa, Elias ld. Kossa, Elias
- Koschella, Andreas ld. Kosella, Andreas
- Koschius, Joannes 3200
- Koschius, Paulus 3200
- Kosella (Koschella), Andreas 3261, 3691

- Kosella (Kossela), Joannes 3691
 Kosoticz, Georgius 3211
 Kossa (Kosa), Elias 3561(21), 3568
 Kossela, Joannes ld. Kosella, Joannes
 Kostka, Stanisław 3337(5)
 Kostrubowsky, Nicolaus 3563
 Kotercius (Cotercius), Christian 2987A(6),
 3028, 3110(5)
 Kotkovski, Nicolaus 3410(51)
 Kotler, Joannes 3229
 Kotsi, Valentinus ld. Kocsi Bálint
 Kovács András 3273
 Kovásznai Péter 2675, 3250, 3647
 ld. még incipitmutató: Titkos családságát
 Kozma Ferenc 2679
 Köleséri Pál **Appendix 249**
 Köleséri Sámuel (S.K.D.V.R.S.P., S.K.D.
 V.S.P.R.F.), sen.
*Üdvösség sarka, avagy az Evangelium
 szerint való igaz religiónak első-funda-
 mentum igazságának avagy princi-
 piuminak... összeszedetése 3309*
 ld. még incipitmutató: Ha lelki vitéz vagy
 2828, 2829, 2831, 2889, 2982, 3513
 Kölgyesi Balázs 3146
 Kölkedi K. (Kölyked K.) Imre 3510
 König, Jakob 3466(4)
 Köpeczi (Köpeci) Balázs 3023
 Köpeczi Bálint 2799
 Köpöli Mehmet – pasa, fővezír 3645
 Körmendi (Kermendi) János 2933
 Körmendi B. (Körmendi) Péter 2797
 Kőrösi (Körösi) Mihály 3632
 Köröspataki Bedő (Köröspataki B.) János
A havasalföldi harcról való história 2682
*Erdélynek és Magyarországnak szörnyű
 romlásáról... való rövid história 2958*
 Kőszeghy (Keöszeöghy) Ádám 3636(13)
 Kőszegi (Kőszegi, Kőszegy) Gáspár István:
Jó útra igazító könyvecske 2848
*Lelki tüköre az embernek az Isten akarata
 felől 2849*
 3426(4), 3520
 Kőszegi (Kőszegi) Miklós 3073
 Kövesdi (Köwesdi) Pál
 ld. incipitmutató: Mindenek, kik bölcsek
 2688, 2688(8), 3514
 Kövicki, Stephanus 3133
 Köwesdi, Paulus ld. Kövesdi Pál
 Krackovsky, Andreas 3073
 Krai (Kraij), Paulus ld. Kray, Pavel
 Kramer, Catharina ld. Alauda, Bartholomae-
 us felesége
 Kramer (Kramerus), Georg 3587
 Kramer, Paulus 3295
 Krameris, Melchior 3050(10)
 Kramerus, Georgius ld. Kramer, Georg
 Krampffel (Krampffelius), Johann 3587
 Krasznecz László (Draskoczky) 3070
 Kratzer, Tobias 2775(14), 3161(15)
 Kraudi, Erasmus 3092, 3458, 3694
 Kraus, Daniel 3162(51)
 Kraus, Georg, iun. 3082, 3396
 Kraus, Georg, sen. 3180, 3396
 Kraus, Joannes (brassói) 2634(28)
 Kraus (Craus, Krauss), Joannes (eperjesi)
 3229, 3533
 Krausz, David 3650
 ld. még nyomdamutató
 Kray (Crai, Krai, Kraij, Krey, P. K.), Pavel
 2690(4), 2815, 2816, 2819(8), 3090(3),
 3137(1), 3138(3), 3408(4), 3520
 Kray, Pavel felesége, Klöss (Klössz), Elisabetha
 2815, 2816
 Krenicky, Samuel 3529
 Krestenski, Georgius 3229
 Krestenski, Matthias 3229
 Kretschmer, Ephraim 3295, 3449(37),
 3666(28)
 Kretschmer (Cretschmerus, Kretschmerus),
 Joannes 2774(10), 2777(7), 2778(10),
 2784, -2784(20-21), 2854(14), 2910(9-
 11), 2910(20), 2921, 2925(5), 2925(17),
 3040(12), 3100(12-14), 3161(10), 3162(8-
 9), 3449(3), 3455(4), 3575(11), 3655(4),
 3659(9-10)
 Kretschmer, Joannes, előtte Raduchus,
 Leonhardus felesége, Reiter, Dorothea
 2784
 Kreuchel (Kreuchelius, Kreüchel), Elias
Disceptatio praeliminaris 2671
Dissertatio de traduce animae rationalis
 2650
Dissertatio, quae ostendit in uno supposito
humano non tres, sed unam numero
duntaxat animam dari 2742

- Elenchus argumentorum* 2651, 2718, 2719
- Exercitium theologicum de natura relationum personalium sacrosanctae Trinitatis* 2949
- Sciagraphia theologica de universali Salvatoris nostri passione et satisfactione* 3094
- 2667, 3221(4)
- Krey, Paulus ld. Kray, Pavel
- Kreytzer, Daniel 3229
- Kreytzer, Georgius 3229
- Krizbai György 3273, 3632(2)
- Kromholz, Ján ld. Krumholz, Ján
- Krompholtz, Andreas ld. Krumholz, Andreas
- Kroner, Casparus 3229
- Kroner, Joannes ld. Croner, Johann
- Kroner (Kroneriana), Margareta ld. Baumgart, Valentin felesége
- Krucσαι Miklós 3211, 3277
- Krumholz (Krompholtz), Andreas 3553
- Krumholz (Kromholz), Ján **Appendix** 245
- Kruspier, Andreas 3261
- Krutek, Elias 3073
- Kruzlicz, Nicolaus 3073
- Kubica, Paulus 3265
- Kubinyi (Kubini) Ádám 3548
- Kubinyi László 3064
- Kublan, Andreas 3410(46)
- Kubranski (Kubranskj), Andreas 2740, 2879, 2947
- Kubranski, Jeremias 2974(29)
- Kudela (Cudelinus), Ján 3410(73)
- Kuhn (Kvhn), Andreas 2851
- Kuhn, Andreas, előtte Schütz, N. felesége, Roth, Catharina 2851
- Kulmann, Michael, iun. 3295
- Kulmann (Culmann), Michael, sen. 3295, 3449(30), 3666(14)
- Kun István 3182
- Kun István felesége, Széchy Mária ld. Wesselényi Ferenc felesége
- Kun Lázár 3490
- Kun Mária ld. Udvarhelyi György felesége
- Kun Miklós 3490
- Kuns, Andreas 3073
- Kuntz, David 3229
- Kurkowitz, Jacobus 3229
- Kuschius, Laurentius 2695
- Kuschius, Joannes 2757(11)
- Kusser (Kusserus), Johann
- Altus concentuum sacrorum quaternis et quinis vocibus decantandorum opus primum, continens duodecim psalmos et septem magnificat* 3602(2)
- Bassus continuus concentuum sacrorum...* 3602(4)
- Cantus primus concentuum sacrorum...* 3602(1)
- Cantus secundus concentuum sacrorum...* 3602(5)
- Tenor concentuum sacrorum...* 3602(3)
- 3601
- Kussnier, Casparus 3691
- Kuti Márk 3286
- Künd vezér (Chundus, Kendus) – dux quartus Hungarorum 3277
- Kürner, Johann Jakob 2817, 2961, 3020, 3270
- ld. még nyomdamutató
- Kürner, Leopold Matthaeus 2817, 2963, 3074, 3139, 3192, 3270
- Kürtösi András 3112, 3117, 3337
- Kürtösi Ferenc 2658
- Kürtösi István 2658
- Küssel, Matthaeus 3228
- Kvhn, Andreas ld. Kuhn, Andreas
- Kvn Mária ld. Udvarhelyi György felesége, Kun Mária
- Kylvani, Paulus 3664
- Kys, Adam ld. Kiss Ádám
- Kys, Stephanus ld. Kis István
- Kyss Imre ld. Kis Imre
- Kyss, Adam ld. Kiss Ádám
- L. I. ld. Lang, Israel
- L. W. ld. Wagner, Leonhard, iun.
- „Labinum” 3337(9)
- „Labio” 2976
- Laboureur, Jean de 3151
- Lachanosarcus, Elias 2927(6)
- Lackman, B. 2969(13)
- Lackner, Christoph 3674
- Lactantius, Lucius Caecilius Firmianus 3263

- Laczkovicz, Stephanus 3337(14)
 Ladányi C. (Ladanyi C.) András 3510
 Ladislai, Simon 2757(7), 2823(10)
 Ladislaides, Leonhardus 3664
 Ladislaus, Sanctus ld. László I., Szent – magyar király
 Ladiver, Daniel 3073, 3410(116)
 Ladiver (E. L., Ladiver F., Ladiverus), Elias, iun.
Assertio immota ex littera institutionis ... a 4. testium veritatis... testimonio conscripta, ... quod caro Christi... ore accipiat 3017
Colloquium Caschoviense de iudice controversiarum fidei 3285
De atomis contra Zabaniam 3400
Dissertatio logica de genesi et analysi logica 3506A
Elezar constans, quem... juvenus... in scenam produxit 3405
Ethica disputatio 3638
Papinianus τετραγωνος 3555
Summularum LL. privatarum pneumaticarum prima, X. punctis-comprehensa 2807
 3073, 3090(7), 3156, 3137(3), 3138(5), 3331, 3341, 3368(8), 3403(3), 3406(3), 3407(3), 3409, Appendix 229, Appendix 233A
 Ladiver, Elias, iun. felesége, Güntter, Anna 3409
 Ladiver (Ladiverius, Ladiverus), Elias, sen.
Refutatio Hieronymi Zinthonii defensionis absurdorum Ivulianorum 3331
 3133, 3204, 3498, 3612, 3623, 3691
 Ladiver, Samuel 3073, 3328
 Ladiwerin, Anna ld. Ladiver, Elias, iun. felesége, Güntter Anna
 Ladvanski Péter 3151
 Lahmius, Georgius 2894(1)
 Lajos XIV. – francia király ld. Ludovicus XIV. – rex Galliae
 Lamberti, Joachimus 2969(9)
 Lamius, Andreas 3454(12-13)
 Lanckoronski Rusocki, Andreas Nicolaus de Brezicz 3410(58)
 Lanczmar, Martinus 3286
 Landinus, Andreas 3295
 Landinus, Laurentius 3295, 3666(26)
 Landovics István
Thesaurus absconditus in agro, azaz a ... gróf Erdődy familiának egyik kincse, ... Erdődy Ádám ... temetése 3586
 Laneczzius, Joannes 3622
 Lang (Langius), Andreas 3041
 Lang (Langivus), Christophorus 3038
 Lang (Langius), Elias 2778, 2784(3-6), 3106(18), 3167(1), 3204(11), 3406(7), 3407(7)
 Lang, Elias felesége, Windisch, Fides 2778
 Lang (L. I., Langius), Israel 3290, 2778(13)
 Lang, Joannes 3595(5), 3599(13)
 Lang, Jonas 2826(6)
 Lang (Langius), Matthias 3015, 3038(1), 3044(1), 3198(2), 3454(2), 3514, 3565, 3570, 3587, 3603
 Lang, Matthias felesége, Baumgartner (Baumgärtner, Paumgartner), Rosina 3565, 3570, 3603
 Lang, Mauritz 2808
 Lang, Paulus 3229, 3536
 Langius, Elias ld. Lang, Elias
 Langius, Israel ld. Lang, Israel
 Langius, Matthias ld. Lang, Matthias
 Langius, Andreas ld. Lang, Andreas
 Langivus, Christophorus ld. Lang, Christophorus
 Langsfeld (J. G. L.), Johann Georg
Epistolisches Gebetbüchlein auf die sonntäglichen Episteln 3096
 2854(7), 2919(10), 3204(7), 3406(4), 3497(4)
 Láni (Lanius, Lany), Daniel 3041, 3045, 3222(2), 3398
 Láni, David 2736, 2742, 2849, 2955, 3093, 3156, 3293, 3358, 3458, 3561, 3567, 3622
 Láni, David felesége ld. Černak, Samuel felesége, Sinapia, Helena
 Láni (Lani), Eliás 2650
 Lani, Gabriel 2815(36)
 Lani, Georgius 3212(25-26)
 Lani (Lanius T.), Georgius 2742
 Lani, Michael 3666(11)
 Lani, Michal 3333
 Lanius, Daniel ld. Láni, Daniel

- La-Nou, Joannes
ld. még nyomdamutató
- Lanse (Lansee), Julius 2985A, 3013
- Lany, Daniel ld. Láni, Daniel
- Lapsher, Caspar 3073
- Lapsher, Joannes 3073
- Lascari, Joannes ld. Laskari, Joannes
- Lascoi, Lavrentivs ld. Laskai Lőrinc
- Lasitius, Elias ld. Lazitius, Elias
- Lasitius, Israel ld. Lazitius, Israel
- Lasius (Lasivs) Ádám ld. Lazius, Adam
- Laskai János 2983
- Laskai (Lascoi, Laskoi) Lőrinc 3146, 3622(4), 3632(4)
- Laskari (Lascari), Joannes 3013, 3045
- Laskói István
ld. incipitmutató: Sok nyomorúság
- Laskoi, Laur. ld. Laskai Lőrinc
- Lasselius, Martinus 2701
- Lassota, Thomas 2777(10), 2910(12), 2925(7), 3162(11), 3212(17), 3449(8), 3655(8)
- Lastoci Borbala ld. Bagosi Márton felesége, Lasztóci Borbála
- László I., Szent – magyar király (Ladislaus, Sanctus – rex Hungariae) 3057, 3337
- Lauff, Clemens 2719, 3204
- Launer, Abraham 2955
- Launer, Georg 3447(6), 3454(11)
- Laurenti (Lavrenti), Joannes 3073, 3410(12), 3434, 3471, 3533, 3578
- Lazani (Lazari), Nicolaus 2954
- Lázár Imre 3490
- Lazari (Lazarus), Augustin 3106(10), 3161(5), 3227(3), 3411, 3520, 3575(6), 3655(3)
- Lazari, Michael 2910(32), 2925(33)
- Lazari, Nicolaus ld. Lazani, Nicolaus
- Lazitius (Lazititius, Lazitivs), Christianus 2905(34), 3410(14), 3429
- Lazitius (Lasitius), Elias 2736
- Lazitius (Lasitius), Israel 2736, 2784(19)
- Lazius (Lasius, Lasivs), Adam 3368(9), 3403
- Lazius, Matthias 3410(65), 3562
- Lazius, Wolfgang 3684
- Le Roy (Regius), Henricus 2810
- Lech, Samuel 3082
- Lechner, Daniel 3599(11)
- Lednický (Lednicki, Lednickj, Ledniczky), Jeremiás 3212(39), 3449(15), 3666(1)
- Lednický, Adamus 3212(34)
- Lehel, dux quintus Hungarorum ld. Lél vezér
- Lehmann (Lehman), Casparus 3199, 3202A
- Lehmann, Casparus felesége, ld. Sartorius, Joannes, sen. felesége, Franckenstein, Rosina
- Lehoczky (Lehotsky), Caspar 3167(8), 3691
- Lél vezér (Lehel) – dux quintus Hungarorum 3277
- Lenerus, Christophorus 3514
- Lengfelner (Lengfelnerus), Daniel 2635
- Lengfelner (Lengfelnerus), Johann 2635, 3078, 3079, 3082, 3229
- Lenthi János 2936(2-3)
- Lentner, Daniel 3229
- „Lentulus” 3337
- Leo I. Magnus – papa (Leó pápa, Nagy, Szent) 2916
- Leonhardus, Joannes 3257, 3130, 3131
- Leonhart, Euphrosyna ld. Frölich, Martin felesége
- Leopoldus (Leopold, λεοπολδος) I. – imperator ld. Lipót I. – magyar király
- Leopoldus, Sanctus 2752
- Lepinius, Jeremias 2650, 3092, 3358, 3445(7)
- Leprich, Joannes 3395
- Leps, Martinus 3202A(29), 3410(16), 3432, 3578
- Lerch, Johann Martin 3191
- Lészfalvi István 3539A
- Letenyei Pál Appendix 264
- Letzelder, Tobias 3295
- Lévai (Levainvs) Péter 3005
- Levkowski, Michael 2972
- Lichi, Johann 3679
- Licht, Gottfried 3438(1)
- Licki, Joannes 3082
- Liefmann (Liefman, Liffmannus), Michael 3368(1), 3426(1), 3520, 3549(1), 3566(1), 3570(1)
- Liembach, Johann Gottfried 3461
- Liesčansky (Liessčansky), Juraj 3691
- Liffmannus, Michael ld. Liefmann, Michael
- Likonides, Georgius 3152(31)
- Lind, Joannes 3679

- Linda, Lucas de
Descriptio orbis et omnium ejus rerum-publicarum 3188, 3633
Le descriptiioni universali et particolari del mondo et delle republiche 2957
Orbis lumen et Atlantis iuga tecta resecta, das ist neue ausführliche Entdeck- und Beschreibung der gantzen Welt 2636, 2760
Le relationi et descriptiioni universali et particolari del mondo 3187
- Linda, Sigismundus de 3188(5)
- Lingoy, Joannes 3050
- Linkiana, Anna Maria ld. Fischer, Georg felesége
- Lipko, Andreas 3679, 3680
- Lipko, Joannes 3082
- Lipót I. – magyar király és német-római császár (Leopoldus, Leopold I. – imperator) 2644, 2658, 2659, 2752, 2788, 2860, 2877, 2931, 2972, 3047, 3228, 3230, 3232, 3580, 3627, **Appendix** 226
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Lipowsky, Adamus 3452
- Lippai Ferenc ld. Lippay Ferenc
- Lippai György ld. Lippay György
- Lippai Sámuel
Cigány okulár 2792
Válasz Sámbar Mátyás Novitas sectae Calvinisticae című művére 2728
 2672, 2712, 2769, 2814, 2835
- Lippay család 2659
 ld. még tárgymutató
- Lippay (Lippai) Ferenc
Szent Erzsébet asszonynak eleven példája, melyet életével... halálával bepecsételt Drugeth Homonnai Erzsébet asszony 3053
- Lippay (Lippai) György
Georgius Lippay... archiepiscopus Strigoniensis... universis Christi fidelibus salutem 2657
 2656, 2659, 2660, 2788, 2991, 3053, 3054, 3057, 3111, 3173, 3334, 3644
 ld. még tárgymutató
- Lippay György (alius) 3334
- Lippay (Liptay) János
Calendarium oeconomicum perpetuum 3054
- Gyümölcsös kert* 3334
Posoni kert 3173
 ld. még incipitmutató: Az mely fákat – Olt's most, Daphni 2993, 2995, 3049, 3058, 3542, 3583
- Lippay János felesége, Erdődy Éva Zsuzsanna 3058, 3583
- Lippisch (I. L., Lippischius), Joannes 3090(10), 3137(5), 3138(7)
- Lipsius, Justus:
Epistolica institutio 2684(2)
- Lipski, Daniel ld. Lypski, Daniel
- Liptai (Lyptai) Mihály 3262, 3519
- Liptay ld. Lippay János
- Liszcai István 3023, 3027
- Literati, Marcus 2698(4), 2701(3)
- Lithercker, Daniel 3204(4)
- Litvini, Georgius 2905(33)
- Lochmann (Lochmannus), Matthias 2775(4)
- Lochner (Lochnerus), Johann Andreas 3259
- Longinus, Sanctus 3337
- Lónyai (Lonyai) Anna ld. Kemény János – erdélyi fejedelem felesége
- Lónyai (Lonyai) Gábor 3313
- Lónyai (Lonyai) János 3313
- Lónyai (Lonyai) Zsuzsanna ld. Bocskai István felesége
- Lórántffy (Lorandfi, Lorantffi, Lorantfi) Zsuzsanna – Rákóczi György I. erdélyi fejedelem felesége 2729, 2731, 2732, 2795, 2799, 2831, 2869, 2870, 2936, 2940, 3312, 3591, **Appendix** 219
- Losnicerus, Joannes 2650
- Losonci Farkas (Losonczí Farkas) János 3478
 ld. még incipitmutató: Jövevény s bujdosó ki vagy ez világon
- Lovas István 3273
- Lovczani (Lovczany), Elisaeus 2718
- Loyolai Szent Ignác ld. Ignatius, Loyola, Sanctus
- Löbrynus Novoměstský, Daniel
Pohádky duchovní 2950
Appendix 269
- Löhner (Löhnerus), Christoph 2688(2), 3411, 3445(5), 3603(1)
- Löler, Georgius 3082
- Löw, Abraham 3674
- Lubecensis, Christianus ld. Northof, Christian

- Lubomirski (Lvbomiersky), Jarosław 3453
 Lubomirski (Lubomiersky), Jerzy 2717
 Lubomirski (Lubomierski), Stanisław Herac-
 lius 3453
 Lucae, Joannes 3561(11), 3568
 Lucae, Ondrej
*Dialogus theologicus, das ist ein geistlich
 Gespräch der Christlichen Kirchen mit
 Gott* 3098
*Dialogus theologicus, to jest ljbezné [!] a
 rozkosné cyrkve* 3099
Appendix 216
 Lucas (Lukács) (bibl.) – evangelista 3181
 Lucius, Matthias 2956
 Lucius, Michael 3561(16), 3568
 Ludekenius, Thomas **Appendix 270**
 Ludovicus, XIV. – rex Galliae (Lajos, XIV. –
 francia király) 2957
 Ludovicus, Laurentius 3500, 3501
 Lukács (bibl.) ld. Lucas (bibl.) – evangelista
 Lukariosz, Kyrill 2641
 Lukavicky, Andreas 3073
 „Luscus” 2781
 Lusinsky, Franciscus 3229
 Lutholus ld. Čížek, Nikodém
 Luther (Lutter), Martin
*Catechesis minor... Martini Lutheri Ger-
 manice et Latine* 2632, 3297, 3428
*Catechesis minor ... Martini Lutheri Latine
 et Ungarice* 3360
 2648, 2813, 2835, 2883, 3289, 3513, 3625,
 3663, 3683, **Appendix 267, Appendix
 269**
 Lutsch (Lutschius), Andreas 2629(2), 2634(7),
 2692(3), 2693(3), 2694(3), 2695(3), 2696,
 2697(1), 2699(3), 2700(3), 2702, 2818,
 2824(2-3), 2895(8), 2897(7)
 Lutter ld. Luther, Martin
 „Luxuria” 2976
 Luzensky (Luženský, Luzénszky, Lvzinski)
 ld. Luzinski
 Luzinski (Luzensky, Lvzensky), Joachim
 Aloysius 3115
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Lvbomiersky, Jarosław ld. Lubomirski,
 Jarosław
 Lvtschivs, Andreas ld. Lutséh, Andreas
 Lydicus, Jacobus 3631
 Lypski (Lipski, Lypsky), Daniel 2740, 2879,
 3262, 3328, 3519
 Lyptai, Michael ld. Liptai Mihály
 Lystak, Christophorus 2667
 M. A. F.
Eheverbündniss... Michael Armbruster
 3604
 M. A. G. P. L. P. ld. Günther, Andreas, sen.
 M. A. T. B. ld. Adami, Martin, sen.
 M. A. T. O. 3655(2)
 M. C. S. ld. Seelmann, Christian
 M. C. S. P. L. ld. Seelmann, Christian
 M. D. K. ld. Klesch, Daniel
 m. D. K. n. H. p. l. c. n. t. e. O. p. ld. Klesch,
 Daniel
 m. D. K. p. W. ld. Klesch, Daniel
 M. G. ld. Thököly István felesége, Gyulaffy
 Mária
 M. G.
Tükör okulár 2814
 2835
 M. G. E. V. ld. Gndel, Michael
 M. G. V. L. ld. Geitner, Melchior
 m. H. Z. a. e. L. ld. Zabeler, Hiob
 M. I. Z. ld. Zabeler, Jakob
 M. Iz. Z. ld. Zabanus, Isaacus
 M. J. ld. Mikolai János
 m. J. B. m. V. ld. Bayer, Johann
 M. J. K. ld. Kemmel, Johann
 M. J. K. C. G. P. ld. Kemmel, Johann
 M. J. Z. ld. Zabeler, Hiob
 m. J. Z. a. e. L. ld. Zabler, Hiob
 m. J. Z. p. l. ld. Zabeler, Hiob
 M. M. F. V. L. ld. Frölich, Matthias
 m. M. Fr. V. L. ld. Frölich, Matthias
 M. M. U. R. 3587
 M. PF. ld. Pfeifer, Martinus
 M. S. ld. Megyeri Zsigmond
 M. S. ld. Sámbar Mátvás
 M. W. B. p. ld. Wagner, Martin, sen.
 M. Z. K. 3090(6)
 M., Joh. 3235(15)
 Maccovius, Joannes 3322, 3548
 Macock, John
 ld. nyomdamutató
 Macovius, Nicolaus 3451(13)

- Maconkai (Maczonkay) András 2723A
 Madách Gáspár 3197
 Madách (Madats) János 3045
 Madarász (Madaras, Madarasz) Márton 3547
 Madats, Johannes ld. Madách János
 Madidi, Jonas 3691
 Madidi, Nicolaus 3691
 Madochani, Sigismundus ld. Madocsáni Zsigmond
 Madocsáni (Madocsani) Miklós 3118, 3050
 Madocsáni (Madochani) Zsigmond 2658
 Magellan, Ferdinand 3229
 „Magóg” 3656
 Maierus, Andreas ld. Mayer, Andreas
 Maior, Paulus
 Dissertatio theologica de principio theologiae 3623
 Maius, Andreas 2757
 Maius, Andreas felesége, Seuler (Sevleriana), Martha 2757
 Maius (Mayus), Michael 2695, 2757
 Majerus, Andreas ld. Mayer, Andreas
 Majerus, Thomas ld. Mayer, Thomas
 Major Márton ld. Brassai Major Márton
 Majtényi (Majtini) Mihály 3027
 Makai Máté 2663
 Makar, Andreas
 Oriens messis laureata, sive Apollonius, Philoemon et Arianus martyres laureati 2658
 Philosophia Adamo Illieshazy de Illieshaza ... propugnata 2659
 2759
 „Malach doktor” 2814, 2835, 2868, 2889, 3203
 Malaki, Martinus 3286
 Málasi Mihály 2797
 Malatides, Daniel
 Ultimus lacrimabilis et flebilis honor. Poslední slzavá a plativá služba, aneb kázani nad tělem mrtvým ... Jiřika Melcla 2802(2)
 2805
 Malatides, Jan 2802, 2883
 Malik, Joannes 3410(120)
 Malomfalvay Gergely 2725
 Mándi János 3273
 Manjak (Manyak), Andreas 3152(39), 3200
 Manndorf, Johann Ferdinand 2986(6)
 Manyak, Andreas ld. Manjak, Andreas
 Mányoki (Manyoki) Mihály 2936
 Mapes, Walter 3149
 Marcek, Georgius 3162(22)
 Marchtalerus, Vitus 2716
 Marci, Andreas 3073
 Marci (Marciades), Daniel 3045
 Marci, Joannes 3679
 Marci, Michael 2910(22), 2925(19)
 Marci, Stephanus 3073
 Marciban, Stephanus 3094
 Marcius, Georgius 2849
 Marckeratus, Petrus 3668
 Marckfelner, Joannes 3162(54), 3295
 Marckfelner, Samuel 3295
 Marcus 3337
 Marcus (Marckusch), Conradus 2650, 2651, 2671
 Marcus, Sanctus (Márk) (bibl.) 2793
 Mardocheus (Mardoceus) (bibl.) 3072A
 Maresius, Samuel 3024, 3322
 Margit (Árpádházi), Szent 3057
 Margitai János 2797
 Mária (bibl.) (Lázár testvére) 3181
 Maria Aegyptiaca, Sancta (Mária, Egyiptomi, Szent) 3512
 Maria Magdalena (bibl.), Sancta 3190, 3337
 ld. még tárgymutató
 Mariasi Maria ld. Gyulaffy László felesége, Máriaassy Mária
 Máriaassy Imre 2848
 Máriaassy Imre felesége, Bakos Borbála 2848
 Máriaassy, Susanna ld. Görgey Ezékiel felesége, Máriaassy Zsuzsanna
 Marikowsky, Petrus 3286, 3640
 Marikowszky, Martinus 3337
 Marklowsky (Marklowski), Paulus 3202A(9)
 Markwart, Georg 2986(36)
 Marosi András 3510
 Marosi György 3510
 Marosi Mihály (Debrecen) 2680
 Marosi (Marusi) Mihály (Sárospatak) 3004
 Marquard (Marquardus), Michael 2986(5)
 Mars (Márs) (myth.) 3151
 Marsinay Ferenc 3381(6-7)

- Martha (Márta) (bibl.), Sancta **3181, 3190**
 Marth (Marthus), Ambrosius **3202A(22)**
 Martidis, Richard **3073**
 Martini, Jacobus **3212(33)**
 Martini, Wolff Caspar **3108(4)**
 Martinides, Thomas **3563**
 Martinus z Dražova, Samuel
Modlitby, též přemýšlování y jiných potěšitelných věcy **3624**
 Martinus, Sanctus **3337(8)**
 Martiss (Martis), Joannes **3211, 3277**
 Martonfalvi Tóth (Martonfalvi) György
Ars concionandi Amesiana **3275**
Dialecticae libri duo **3146**
Examen logicum undecim decadibus absolutum **3145**
Exegesis libri primi Medullae Amesianae **3632**
Keresztyéni ünneplés, avagy lelki szent mesterség **3077**
3023, 3027, 3075A, 3143, 3145, 3252, 3273, 3276, 3476A
 Martyn, John
 ld. nyomdamatató
 Marus István
 ld. incipitmutató: Téged, Uram
 Marusi, Michael ld. Marosi Mihály (Sárospatak)
 Maschko (Masco, Masgo), Joannes Jacobus **2735, 3223**
 Maschko, Joannes Jacobus felesége, Sock, Judith ld. Kayser, Georgius Udalricus felesége
 Masgo (Sock), Judith ld. Kayser, Georgius Udalricus felesége
 Masník (Masnicius, Mastnicius), Tobiáš **3202A(6), 3410(24), 3567, Appendix 262**
 Massa, Simon **2634(29), 2698(8), 2755(2)**
 Mastnicius, Tobias ld. Masník Tobiáš
 Máté (bibl.) ld. Matthaëus (bibl.) – evangelista
 Mathaeides, Georgius ld. Matthaëides, Georgius
 Matholcsi György ld. Matolcsi György
 Matkó (Kézdí Vásárhelyi Matko, K. Vasárhelyi M., Vásárhelyi Matkó, Vásárhelyi Matkó) István
Fövenyen építetett ház romlása, avagy... Sámbar Mátyás... inaszakadása **3323**
Kegyés cselekedetek rövid ösvénykéje **3324**
X, ut tők könyvnek eltépése, avagy bányászcsákány **3481**
 ld. még incipitmutató: Sámbar oda van már
2997, 3064, 3205, 3310, 3347, 3590
 Matkovicz, Stephanus **2972**
 Matolcsi (Matholcsi) György **3235(6)**
 Matthaëides (Mathaeides), Georgius **3410(123), 3661**
 Matthaëides, Pavol **2905(8)**
 Matthaëides, Samuel **2905(24)**
 Matthaesius, Jeremias **2905(36)**
 Matthaesius (Matthaesivs), Joannes **3156**
 Matthaëus, Phillipus **2969(2)**
 Matthias (Mattias), Joannes **2667**
 Matthaëus (Máté) – evangelista (bibl.) **3181**
 Mattiasffi, Tobias ld. Mátyásfi Tóbiás
 Mattias, Joannes ld. Matthias, Joannes
 Matula, Nicolaus **3410(33)**
 Mátyás király I. – magyar király (Corvinus, Matthias) **2972**
 Mátyásfi (Mattiasffi) Tóbiás **2658**
 Mattyasovszky (Matyasovski) László **3050**
 Mauksch (Mauckschiana), Elisabeth ld. Cuncius, Paul felesége
 Maurer, Michael **2700**
 Maximianus, Caius Galerius Valerius – imperator Romanus **2658**
 Mayer (Maierus, Majerus), Andreas **2736, 3156, 3290**
 Mayer (Meier), Christoph **3434**
 Mayer (Majerus), Thomas **3073**
 Mayeritsch, Vitalis **2973**
 Mayus, Michael ld. Maius, Michael
 Mayrhoffer, Jonas **3454(24)**
 Mazur, Christophorus **3410(66), 3562**
 Mechtild von Magdeburg **3512**
 Meder (Mederus) Péter
Ein gemeines Gebet um den allgemeinen Frieden **2705**
2634, 2694, 2701, 2702, 2706, 2758, 2818, 2823(1), 2964(1-2)
 Meder Péter, előtte Greissing, Christoph felesége, Forgatschiana, Margareta **2634**

- Medgyesi (Medyesi, Megyesi, Philaetes) Pál
Bűnön búskodó lélek kényszerzése 2937
Ezechias kir. hite avagy hitostroma a tüzes nyilaktól ... két prédikációkban ... böjti alkalmatossággal 2870
Győzködő hit a testen 2793
Hét napi együtt beszélgetés 2968
Igaz magyar nép negyedik jaja és siralma 2729
Igazak sorsa e világon, melyet ... Lónyai Zsuzsanna ... legutolsóbb tisztességének megadásában prédikáltott 2730
Istenhez való igaz megtérés, avagy szent és isteni igaz mód 2794(1)
Isteni és istenes zsinat 2938
Joseph romlása, ... prédikáltatott ... kimúlt Ibrányi Ferenc teste felett 2871
Késég torkából kiható lélek 2939
Liturgia Sacrae Coenae, azaz Úr vacsorájának kiosztásában való rend és cselekedet 2795, 2940
Magyarok hatodik jaja 2941
Rabszabadító isteni szent mesterség 2731(1)
Sok jajokban s bánatos szívvel ejtett könnyhullatásokban merült ... magyaroknak ... siralmi 2796
Trecentum-viratus et ultra 2664
 ld. még incipitmutató: Rómaiak Cannast 2869, 2799, 2982
- Medveczky, Samuel ld. Medvetzki Sámuel
- Medvetzki János
Suada genethliaca 3557
 3451(3-5)
- Medvetzki (Medveczky) Sámuel 3410(105)
- Medyesi Pal ld. Medgyesi Pál
- Meerskraut, Jacobus 2718
- Mega, Leonhard 3466(6)
- Meger, Sigismundus ld. Megyeri Zsigmond
- Megiser, Hieronymus 3436
- Megyei András 3410(83)
- Megyeri (M. S., Meger) Zsigmond
Lelki okulár a Miatyánknak értelméről való elmélkedés 2753
 2769, 2814, 2835
- Megyeri Lőrinc 3286
- Megyesi Pál ld. Medgyesi Pál
- Meier, Christophorus ld. Mayer, Christoph
- Meiland, Pancratius 2910(40)
- Meinard, Dreuen van
 ld. nyomdamutató
- Meint (Meinth), Andreas 2700(6), 2824(9)
- Meint, Joannes 2699(1), 2700(1), 2824(1)
- Meisner (J. M. M., I. M. M. C. F., Meysner), Johann Martin 3353(5), 3442(2), 3446(18), 3556(19), 3565(3), 3574(4), 3575(14), 3659(12)
- Meissner (Meisner), Johann 3212(32), 3465(3)
- Mejer (Mejerus), Joannes 2740
- „Melach doctor” 2814, 2828, 2868, 2889
- Melanchthon, Philipp
Compendium praeceptionum grammaticarum Philippi Melanthonis 3500(1), 3501(1)
 2709, 2923, 3200
- Melcel, Melcelius ld. Meltzel
- Melchioris de Zuanna, Paul Jakob
Trauerbinden aus hertzlichem Mitleiden wegen des Absterben des... Heinrich Konrad Sarnichausens 2688
 2688(14)
- Melchioris de Zuanna, Peter 3015
- Melchioris, Tobias 3162(19)
- Melegi János 2658
- Melcl ld. Meltzel
- Melík (Mellikius), Casparus 3132
- Melikius, Gabriel 3041, 3694
- Melissius (Mellissius), Vitus 2779(9), 3104(5)
- Melith Klára ld. Zólyomi Miklós, iun. felesége
- Melius Juhász Péter
 ld. incipitmutató: Csodálatos – Mindnyájan Melko, Jannes 2739, 3328
- Melko, Martinus 3691
- Mellikius, Caspar ld. Melík, Casparus
- Mellissius, Vitus ld. Melissius, Vitus
 „Melpomene” (myth.) 3286
- Meltzel (Melcel, Meltzl), David 2802, 2880, 3301, 3533
- Meltzel, David felesége, Wüstemann (Wißtemann), Maria 2880, 3301
- Meltzel, Jiřík 2802, 2805
- Meltzel, Jiřík (alius) 2880
- Meltzel (I. M. C., Melcel, Melcelius, Meltzelius), Jan, iun. 2802, 2880, 2905, 2987(8), 3102(10), 3103(5), 3104(10), 3212(12), 3299(5), 3301, 3654

- Meltzel (Melcelius), Jan, sen. 2802, 2880, 3301, 3366
- Meltzel, Susanna ld. Serpilius, Augustin felesége
- Memmingham, Thomas 2962
- Mensatoris, Stephanus 2671, 2879
- Mercurius (myth.) 3337
- „Merobibus” 2976
- Merwaldt, Matthias 3458
- Meschner, Georg 2634(17), 2698, 2701(2), 2702
- Messei Jakab 2723A, 2932
- Messerschmidt (Meßerschmied), Joannes 3451(35)
- Messerschmidt (Meszerschmid), Thomas 3229
- Messko, Georgius 3622
- Messerschmid, Thomas ld. Messerschmidt, Thomas
- Mevius, Andreas 3631
- Meysner, Johann-Martin ld. Meisner, Johann Martin
- Mező (Mezö) Dániel 3023
- Mező (Mezö) Mihály 3023
- Mezőlaki István 2800
- Mic bán 2868
- Michael (bibl.) 2829, 3512
- Michael, Joannes 3669
- Michaelides (Michaëlides), Georgius ld. Kasai Michaelis György
- Michaelides, Paulus ld. Paskony, Paulus
- Michaelis (Michaëlis), Paulus 3202A(4), 3368(10), 3569
- Michelis, Paulus 3403(6)
- Mihalovics, Matthias 3211
- Mihálykó János 3061
- Mihotsa, Michael
Universa philosophia sub auspiciis ... Achatii Barczai 2862
- Meier, Christoph ld. Mayer, Christoph
- Mihovski, Leopoldus 3050
- Mikhael ld. Oroszhegyi Mihály
- Miklan, Matthaes ld. Miklian, Matthaes
- Mikleczy (Mikletzius), Joannes 2974(26), 3202A(30)
- Miklian (Miklan), Matthaes 3202A(31), 3410(55)
- Miklós III. – pápa ld. Nicolaus III. – papa
- Miklossi (Mikloschi), Matthias 3162(53), 3295
- Mikolai Hegedűs (Mikolai, M.J.) János
A mennyei igazságnak tüzes oszlopa 3254
- Mikorda, Andreas 3229
- Mikorda, Martinus 3229
- Mikoviny (Mikovini), Daniel 3531
- Mikoviny (Mikovini), Joannes 3410(110), 3661
- Mikoy (Mykoi), Christophorus 2719, 2949, 3041, 3092, 3694
- Mikoy, Martinus 3041, 3092, 3260, 3458
- Mikusska, Joannes 2739
- Miles (Milles), Matthias
Siebenbürgischer Würgengel oder chronicalischer Anhang des 15 seculi nach Christi Geburt 3688
2634(22), 2692(4)
- Mileter, Anna Maria ld. Halligantz, Georg felesége, Milleter, Anna Maria
- Mileter, Georg ld. Milleter, Georg
- Millei, Sigismundus 3337(5)
- Milles, Matthias ld. Miles, Matthias
- Milleter (Mileter), Georg 2651, 3369, 3571
- Milleter, Georg felesége, Peyer, Susanna 3369
- Milleter, Johann 3369
- Milleter, Paul 3369
- Milo, Titus Annius 2909
- Milochowski (Milochowinus), Eliás 3691
- Milochowski (Milochovinus, Milochowinus, Milochovský, Milochowsky, Milohowsky) Ján 3200, 3458, 3507, 3622, 3664
- Milota, Joannes 3563
- Milotai Nyilas István 3034
ld. incipitmutató: Gyakorta való
„Minerva” (myth.) 2957, 3187
- Misch, Joannes (Astrophilus, Astrophilus Academicus, Astrophylus, Astrorhilus)
Medicina pauperum 2917, 3305
Prognosis astrologica ex Martio-Saturnino cometa, observato Tyrnaviae 2995
Speculum physiognomicum 3056
Szegények patikája 2918, 3306
2723, 2724, 2788, 2931, 2993, 3049, 3304, 3472, 3582
- Misko, Samuel 3449(29)

- Miskolci Bodnár Mihály
Drága kenet, azaz ... prédikációk ... Hamvai Ferenc ... teste felett 3516
- Miskolci Csulyak Gáspár 3025
- Miskolci Szenci János
Együgyű hasznos tanácslás, avagy javalló magyar oratio ... keresztyéni scholáknak, gymnasiumoknak megépítetéseknek ... felindítására 3589
- Miskolci Csulyak Ferenc **Appendix 254, Appendix 255, Appendix 256**
- Mislei János 3211
- Mislei Mihály 3275
- Mislenski, Stanislaus 3337(13)
- „Misocacus” 2976
- „Missificus” 3645
- Missovitz, Martinus 3082
- Mit Aufrichtigem Gemüte ld. Günther András, iun.
- Mitternacht, Johann Sebastian 3508
- Mixa, Georgius 3337
- Mizauld (Mizald), Antoine 3542
- M-Montanus, Stephanus 2677
- Mocsáry (Motsari) Judit ld. Hamvay Ferenc felesége
- Mocsonoki Lukács 3118
- Mogyorósi (Mogyorosi) Elek 2902(1)
- Mokos, Samuel 3631
- Mokrai, Mátyás Ferenc 3047[1]-[2]
- Moldoveanul, Georghe ld. Gheorghe din Sec
- Molczai, Nicolaus 3666(19)
- Molczani (Molczanus), Mathias ld. Molschani, Matthias
- Molczanus (Moldczani), Joannes ld. Molschani, Joannes
- Moldnerus, Adamus 2718
- Molitoris, Andreas 3561(3), 3568
- Molitoris, Georgius 2701(4)
- Moller (Mollerus), Daniel Wilhelm 3595, 3598, 3601, 3614
- Molnár Albert ld. Szenci Molnár Albert
- Molnár Gergely
Elementa gramaticae Latinae 2747, 2756, 2850, 3003, 3177
- Molnár Mihály 2932
 ld. még nyomdamutató
- Molner, Samuel 3458
- Molnos Péter 2653
- Molschani (Molczanus, Moldczani), Joannes 2650, 2736
- Molschani (Molczani, Molczanus, Moltzani), Matthias 2736, 3073
- Monkovicenus, Joannes 3108(9)
- Montanus, Petrus (Berge, Peter van der) **Appendix 227**
 „Morio” 2976
- Moscorow Lachovius (Moskorzewski, Lachowski), Andreas, de
Oratio funebris in exequiis ... matronae d. Margaretae Kronerianae 3349
- Moses ld. Moyses (bibl.)
- Motsari Iudith ld. Hamvay Ferenc felesége, Mocsáry Judit
- Moyses (Moses, Mózes) (bibl.) 3034, 3539A
- Möess, Joannes 3229
- Möess, Sigismundus 3229
- Möess (Möessz), Tobias 3229
- Mrskowicz (Mrskovicz, Mrskowic, Mrskowitz), Georgius 3561(10), 3664
- Mrška (Mrsska), Juraj 3568
- Muer, Michael 3601, 3602
- Munkácsi (Munkacsi) István 2679, 3023
- Munkácsi (Munkaczy) János 3082
- Munterszier, Johann Ernestus 2753
- Munterszier, Johan Ernestus felesége, Pograni (Pográny) Mária 2753
- Murai Miklós 2974(16)
- Murgaschius, Joannes 3358
- Murin, Georgius 3162(48)
- Muzsai Mihály ld. Nagymuzsai Mihály
- Mühlpfort, Henricus 3438(2)
- Müller, Andreas ld. Hagius, Barnimus (pseud.)
- Müller (Müllerur[?]), Christophorus Ludovicus 3595(1), 3599(9)
- Müller, Israel 2775(11)
- Müller (Müllerus), Johann
Trost über die selige... Anna gebohrene Güntterin 3409
 3047(7), 3229, 3368(4), 3517, 3520, 3641
- Müller, Johann (Novisoliensis) 3458
- Müller (Müllerus), Johann (Rupensis) 2634(2), 2692, 2702, 2706,
- Müller (Müllerus), Nicolaus 2696(5), 2706, 2824(15), 2897, 2897(10)
 ld. még nyomdamutató

Müllerur [!], Christophorus Ludovicus ld.
Müller, Christophorus Ludovicus
Mykoi, Christophorus ld. Mikoy, Christophorus

N. Arnoldus 2969(1)

N. aszszony (pseud.) 3646

N. B. G. V. P. E. S. P. ld. Bársony György

N. Bartzai, Mich. ld. Barcsai Mihály

N. K. T.

ld. incipitmutató: – Az Úristennek jó akaratjából – Ó Jézus, mi Üdvözítőnk – Teljes szívvel örvendjünk

N. R. ld. Ritzmann, Nicolaus

N. Szöllösi Mihály ld. Szöllösi Mihály

Naaman (bibl.) 2686(1)

Nadányi (Nadani, Nadanyi) János

Kerti dolgoknak leírása négy könyvekben
3542

Oratio de augmentis scientiarum habita
3325

ld. még incipitmutató: A fekvő göröngyöt – A káposzta szorít – A kert egészséges – A kertnek saláta – A palástszövő asszony – A több béoltások – A zsálya rutával – Árt a cékla – Avagy spárgafejet – Az ízetlen cékla – Balhátúl, megfőzött – Balsamfüvet mézek – Békeséges olajfának – Borban vagy nyersen – Borostyánnal egyez – Csollyánlevél – Derék orvossága – Égnek is ő része – Egyél vagy salátát – Elkezdem, régiek – Én élő fám – Ennek vize sajtot – Erdőn ha jól termett – És mint a gyermeknek – Ez döghalált – Ezenel gyógyítasz – Ezt aratók szokták – Fekete viola – Felette kinyílt – Főtt ruta – Gyakorta madarit – Gyomor mindenféle – Gyümölcsök anyjokát – Ha a nagy rest – Ha akarod – Ha aszszony tejével – Ha betegeskedel – Ha eszed vagy iszod – Ha fűbül csepegés – Ha mikor házunknál – Ha nyersen megeszed – Ha penig veres vért – Ha sártul nyavalya – Ha skorpió s kígyó – Ha sok idő alatt → Ha vizével fejtér kenyér – Hamarább lett, hogy nem –

Hasindító mályvát – Hasznos lesz a bodza – Hippocrates írja – Hogy a gonosz ragya – Hogy Alcides szopta – Hogy tessék mesterek – Így ellenek nem áll – Immár egészségés – Immár más életre – Jaj szenvedek magam – Jaj, mi ellenséget – Jó vetemény parajt – Jól megtört káposzta – Kenyérbél s birsalmát – Kétszer főtt káposzta hasadat – Kétszer főtt káposzta nem egyéb – Ki ezt éjomra – Királyi koronát – Korpás fejet megfőtt – Köménynek gyükeré – Közbeszéd, Apollo – Láttam, orvosolják – Lépedet ha iszod – Magva a kólikát – Media a szomorú vizét – Mégis a vetérsől – Megvetett mezőkön – Meleg hideglelés – Menta nem igaz lesz – Mentát had idején – Mert a sós föld – Mesd meg citromfának – Mesterség és munka – Mi ártalmunk barna – Midőn sem mesterség – Miért hal meg ember – Mind asszony s mind férfi – Minden erős munkát – Mivel mondják rólam – Mondja az ökörnyelv – Munka s tapasztalás – Nagy fa s mint borostyán – Nagy iható követ – Nagy sok orvosságok – Nedves és hideg tők – Nedves és hogy hideg – Nem mind egyen – Nem minden olvasó – Némely igen kicsiny – Némely kis gyümölcű – Némelyek azt hiszik – Nézd meg, hogy hajtattott – Olaj seprőlékkal – Olasz kakukkfűvel – Orvoslást találtam – Párhagyma darabja – Péter, mi az barack – Piros véred hogyha – Régi fakadékod – Régi vacsorákat – Rest, böcstelen – Ruta igen nemes – Rutátul férfimág – S mely különbözteti – Salátamag Venus játékát – Salátával élj vagy – Senki is ne légyen – Sok között nem tudni – Spárgával környül vett – Szamár, dió s asszony – Szemed gyökerének – Szemmel látott dolog – Tanulj szagos cédrust – Tarchon, hogy Juppiter – Tavasszal ezt sokan – Tengeri Ravenna – Termő élő fáknak – Thestilis hévségtül – Tudatlan orvosok – Tűz mellett ónéki – Ugyanazon hagyta – Új rutát ha

- eszel – Vadnak étel előtt – Vagy nyersen, vagy főve – Vala kunyójához egy kis kert – Valamint gyermeknek – Van mindenkor nálam – Veres, igen meleg hévséget – Vereshagyma kutya marását – Zsálya egészséget
2673, 2809, 3325
- Nádasdy család **2992**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Nádasdy (Nadasd de, Nadasdi) Ferenc **2997, 3139, 3267, 3268, 3269, 3389, 3484A, 3509, 3650, Appendix 251, Appendix 265, Appendix 266**
- Nádasdy Ferenc felesége, Eszterházy (Esterhas) Anna Júlia **3509**
- Nádasdy Kata ld. Homonnai Drugeth György felesége
- Nádasi János
A Boldogságos Szűz, a halállal tusakodók anyja **2789(1)**
Appendix 220
- Nadliczky (Nadlicky, Nadliczki), Martinus **3073, 3410(27), 3506A**
- Nagy Ferenc **3286**
- Nagy Gáspár **3050(5)**
- Nagy István (pataki polgár) **2936**
- Nagy István (kassai diák) **3337(8)**
- Nagy István **3273**
- Nagy János **3286**
- Nagy Lukács Márton **2723A**
- Nagy Sándor ld. Alexander Magnus – rex Macedoniae
- Nagy Ajtai Cserei Miklós ld. Cserei Miklós
- Nagy Szőlösi Mihály ld. Szöllösi Mihály
- Nagy Szönyinus, Joannes ld. Szőnyi Nagy János
- Nagyari Benedek **2675, 2798**
- Nagybáncsai Mátyás
 ld. incipitmutató: Ne hagyj
- Nagymihályi (Nagymihali) Kristóf **3277**
- Nagymuzsai (Muzsai, Nagy-Musainus) Mihály **2974(22)**
- Nagysolymosi Koncz Boldizsár ld. Solymosi Koncz Boldizsár
- Nagytárkányi Tárkány István ld. Tárkányi István
- Nagy-Váradai Pál ld. Váradai Pál
- Naláczy (Nalacsi) István **3144**
- Nánási (Nanási, Nánásinus) Demeter **2799, 2799(3)**
- Nánási Lovász (Nánási, Nanasi L.) István
Szív titka, azaz az ember szívének természet szerint való romlottságából ... ki nyilatkoztatása és orvoslása **3647**
2681, 3539A
- Náray (Naray) Péter **2723A**
- Nascowius, Michael ld. Noscovius, Michael
- Natelius, Samuel **3587**
- Navarka, Petrus **3167(4)**
- Neander, Anna ld. Eccard, Abraham, sen. felesége, Neumann-Neander, Anna
- Neander, Josias Christophorus **2821**
- Neander, Maria ld. Schröter, Samuel felesége
- Neander, Paulus **2722A**
- Neckl (Neckel, Nekelius), Daniel **3439(8), 3445(3)**
- Nedeczki (Nedeczky) Tamás **3337**
- Nehemias (bibl.) **2686(3)**
- Nekelius, Daniel ld. Neckl, Daniel
- Néki, Stephanus ld. Nyéki István
- Nell (Nellius), Martinus **2895(4), 2967(5)**
- Nemczani, Franciscus ld. Nemessányi Ferenc
- Nemes Imre
 ld. incipitmutató: Ébredjél
- Nemes János **3539A**
- Nemessányi (Nemczani) Ferenc **2726**
- Nemet, Anton **3367**
- Nemet, Franz **3367**
- Nemet, Franz felesége, Corwath, Judit **3367**
- Nemet, Johann **3367**
- Nemet, Nathaniel **3367**
- Nemeth, Georgius **3295**
- Nemeth, Joannes **3295**
- Németh, Martinus **3229**
- Nemethi Mihály ld. Szathmárnémethi Mihály
- Némethi (Nemethi) István **3004**
- Némethi (Nemethi) Mátyás **3337**
- Némethi (Nemethi) Mihály **3418**
- Németi Ferenc
 ld. incipitmutató: Az Úristent magasztalom – Nagy hálaadással
- Németi, Michael ld. Szathmárnémethi Mihály
- Neopolitanus, Marcus **3179, 3271**
- Neppel, Georgius, iun. **3691**

- Neppel (Neppel), Georgius, sen. 3691
 Nera, Daniel **Appendix 268**
 Neschutt (Neschvtt), Jacobus 3202A(10),
 3410(9), 3529, 3578
 Nese, Joannes 2969(6)
 Neubarth (Neubart, Neubarthius, Newbarth),
 Christoph 2644, 2654, 2665, 2713(1),
 2713(2), 2714, 2722, 2748, 2782, 2852,
 2872, 2926, 2975, 2990, 3009, 3031, 3046,
 3060, 3101, 3109, 3126, 3226, 3246, 3264,
 3298, 3302, 3348, 3363, 3373, 3456, 3467,
 3572, 3624A, 3628, 3648, 3667, 3670
 Neubaur (Neübour), Joannes 3666(15)
 Neufeld (Newfeldt), Conrad 2650
 Neugebauer, Joannes 3229
 Neugebauer, Martinus 3229
 Neumann-Neander, Anna ld. Eccard, Abra-
 ham, sen. felesége
 Neumark, Georg 3047
 Neunachbar (Newnachbar), Paul 2897(3-4)
 Neupauer, Joannes 3679
 Neupauer, Michael 3679
 Neupauer, Tobias 3679
 Nevbarth, Newbarth, Christoph ld. Neubarth,
 Christoph
 Newfeldt, Conrad ld. Neufeld, Conrad
 Newnachbar, Paul ld. Neunachbar, Paul
 Nezbud (Nezbub), Andreas 3691
 Nezbud (Nezbub), Joannes 3691
 Nezbud, Georgius 3691
 Niary, Franciscus ld. Nyáry Ferenc
 Niclas (Niklas), Joannes 2777(13), 2910(15),
 2925(10), 3162(14), 3212(19), 3449(11),
 3655(10)
 Niclas (Nicolasius), Martinus 2910(34),
 2925(37)
 Niclas, Michael 2925(36)
 Niclecius (Niclecius), Balthasar 3093, 3107
 Nicodemus (bibl.) 3645
 Nicolaides, Isaacus 3691
 Nicolaides, Georgius 3167(5), 3410(34)
 Nicolaides, Nicolaus 2974(12), 3152(16)
 Nicolasius, Martinus ld. Niclas, Martinus
 Nicolaus III. – papa (Miklós III. – pápa)
Declarationes Nicolai III. et Clementis V.
... super regulam fratrum minorum
 725
 Nicquet, Honoré 3056
 Niczius (Nitzius), Georgius 2910(24), 2925(21),
 3162(17)
 Nieremberg, Juan Eusebio
De adoratione in spiritu et veritate libri
quatuor 3115
 Nigri, Israel 3211
 Nigrini, Andreas 3073
 Nigrini, Franciscus Alexander 2972
 Nigrini, Georgius 3561(15), 3568
 Nigrini (Nigrinius), Joannes 3229, 3410(82),
 3519, 3562
 Nigrini, Nicolaus 3133, 3498
 Nihusius, Bartoldus 2684
 Nikhazy (Nik-hazi) István 3548
 Niklas, Joannes ld. Niclas, Joannes
 Nisius, Johann
 ld. nyomdamutató
 Nisus (pseud.) 2967
 Nitsch (Nitzh), Augustinus 3293, 3694
 Nitzius, Georgius ld. Niczius, Georgius
 Noe (Noé) (bibl.) 2680, 2681, 2889, 3029,
 3080, 3148, 3149, 3154, 3155, 3337, 3513
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Nógrádi (Nogradi) István 2933
 Nógrádi (Nogradi) Mátyás
 ld. incipitmutató: Fénylett tudománnyal
 2677, 2678, 2680, 2888, 3273, 3275, 3322,
 3632
 Northof, Christian 2646, 2674, 3160
 Noscovius (Nascowius, Noscowius), Michael
 3102(5), 3411, 3506, 3563, 3569, 3571(3),
 3573(2), 3657, 3681
 Nosticius, Joannes
Uranoscopia christosophico-philosophica
 3502
 2778(12), 2986(24), 3208(7-9)
 Nostitus, Jacobus 3261
 Nostitius, Jeremias 3691
 Nottnagel (Nottnagelius), Christophorus
 3028, 3228(3)
 Novak, Andreas 2855(11)
 Novak, Dorothea ld. Grams, Johann felesége
 Novak, Martinus 3037(1-3), 3104(6), 3520
 „Novitius” 3539A
 Nyari, Franciscus ld. Nyáry Ferenc
 Nyársi (Nyarsi) Ádám 3082
 Nyáry (Niary, Nyari) Ferenc 3355, 3365,
 3405, 3410(2)

- Nyáry Krisztina ld. Eszterházy Miklós felesége
- Nyéki (Néki) István **3023**
- Nyéki Vörös Mátyás
- ld. incipitmutató: Boldogok, akiknek – Búsult – Hajtsd meg füleidet – Kiáltok míg – Meg ne feddj engemet ... és meg ne ostorozz – Meg ne feddj engemet ... és meg ne verj – Mélységes – Mennyei nagy – Mennyei királyné – Mennyországnak királynéja, angyaloknak – Mennyországnak királynéja, irgalmaságnak – Mindennap jó reggel – Múljk el – Ó dicsőült szép kincs – Ó te boldogságnak – Sok háborúságban – Uram, halld – Üdvözítőknak – Viseld
- 3061, 3190**
- Nyírő (Nyirő) István **3539A**
- Oberland, Johann Georg **3333, 3599(4), 3613**
- Oboztrenczius, Jacobus **3234**
- Óbudai (O-Budai) János **3027**
- Ochrlan ld. Ochrlan
- Ocskay (Ochkaï, Oczkaï) Gáspár **2658, 3656**
- Ocskay (Oczkaï) László **2658**
- Ochrinal, Joannes **3664**
- Ochrlan, Andreas **3073, 3410(129)**
- Ochrlan, Joannes **3073**
- Ochrlan, Leonhard **3073**
- Ockershauserus, Josephus **3396**
- Ocovini, Georgius ld. Oczovinus, Georgius
- Ocovinus, Joannes ld. Oczovinus, Joannes
- Oczovinus (Ocowinus), Andreas **3569**
- Oczovinus (Ocovini, Očovini), Georgius **3561(26), 3568**
- Oczovinus (Ocovinus, Oczowsky), Joannes **3045, 3694**
- Oczkaï, Casparus ld. Ocskay Gáspár
- Oczkaï, Ladislaus ld. Ocskay László
- Oczowsky, Joannes ld. Oczovinus, Joannes
- Od Háje (ab Hage), Vavřinec Benjamin **Appendix 242**
- Od Háje, Vavřinec Benjamin, előtte Vokál, Václav felesége, Dorota **Appendix 242**
- Odenhöfer, Christoph **3505**
- Odor János **3136(10)**
- Oeconomi, Jacobus **3561(4), 3568**
- Oedipus (myth.) **3417**
- Oënus vitéz (Owein, Oien) **2962**
- Ohrhendius (Ohrendius), Jacobus **2692**
- Ohrhendius (Orhendius), Joannes **3256**
- Oien ld. Oënus vitéz
- Okolicsnai (Okoliczani) László **3548**
- Oláh Gergely **3273**
- Olerini (Olerinus), Martinus **2974(4)**
- Olearius, Andreas **3598(14), 3599(7)**
- Olearius, Joannes **3454(2)**
- Olesius, Petrus **3130**
- Oliva, Sancta **3337**
- Ollmutzer, Joannes **3569**
- Onderka, Andreas **2739**
- Oravetz (Oravvetz), Joannes **3679**
- Orbán pápa ld. Urbanus – papa
- Ordosi András **3632**
- Orhendius, Joannes ld. Ohrhendius, Joannes
- „Oribasus magus” **2658**
- Orkuti H., Michael **3449(26)**
- Orlai, Daniel **2956**
- Orlic, Sigismundus **3675**
- Oroszhegyi Mihály (Eaenai Mikhael)
- A fenyőfának hasznos voltáról* **2653**
- Oroszi István **3510**
- Oroszi P. Dávid **2799**
- Oroszi Tamás **3057**
- Orsolya, Szent ld. Ursula, Sancta
- Orsus, dux septimus Hungarorum ld. Örs vezér
- Orthius, Georgius **2634(15), 2693(5)**
- Orthius, Joannes **3394**
- Osgyán Mihály **3273**
- Ossoghem, Katherina von ld. Poppenreuter Joannes felesége
- Ossolinska, Sophia ld. Holló Zsigmond, sen. felesége, Ossolińská, Zofia
- Osterlamb, Jonas **3229**
- Ostermann (Ostermannus), Johann Erich **3028**
- Ostroluczki, Joannes **3679**
- Ostrosit, Ostrosith ld. Osztrosith
- Ostrozich, Matthias ld. Osztrosith Mátyás
- Osztarics, Stephanus **3112, 3117**
- Osztropataki (Osztropataky) Mátyás **3152(4)**
- Osztrosith (Ostrosith) István **2804, 2952**

- Osztrosith (Ostrosit, Ostrosith, Ostrozich) Mátyás 2669, 2804, 2952, 3265, 3333, 3355, 3434, 3612, 3621
- Osztrosith (Ostrosit, Ostrosith) Miklós 2669, 2804, 2952
- Osztrosith (Ostrosith) Pál 2804
- Ottlik, Joannes 2739
- Otto Frisingensis 3684
- Ovidius Naso, Publius 2986
- Owein ld. Oénus vitéz
- Owen, John 3292, 3565
- Ördödi István 3694
- Örs vezér (Orsus) – dux septimus Hungarorum
- Örvendi Molnár (Eörvendi, Örvendi M.) Ferenc *Lelki tárház, avagy az Ó es Új Testamentum ... könyveinek ... summái* 3276
- Öttingen, Maria Eleonora ld. Windischgrätz, Gottlieb felesége
- Ötvös István 3273
- P. B. G. R. ld. Bellobradenus, Paulus
- P. C. F. J., 3372(5)
- P. C. V. H., 2969(7)
- P. L., 3645
- P. N. A., 3645
- P. K. ld. Kray, Pavel
- P. K. V., ld. Kézdivásárhelyi Péter
- Pacera, Georgius 3664
- Padua (Padvai), Julius Caesar ld. Caesar, Julius Patavinus
- Paduai (Padvai) Sz. Antal ld. Antonius, de Padua, Sanctus
- Paffi (Páffi), Paulus 2933(11), 2936(4), 3005(2)
- Páhy (Pahi) Ferenc 3050(VI)
- Paksi Cormaeus Mihály 2672
- Pál apostol ld. Paulus, Sanctus (bibl.)
- Pál, remete, Szent ld. Paulus, Sanctus – primus eremita
- Palágyi (Palagy) Pál 3513
- Palanki T., Johannes ld. Drégelypalánki János
- Palásti (Palasti) György 3094
- Paldia, Paulus 3561(5), 3568
- Pálffy, Thomas ld. Pálffy Tamás
- Pálffy Pál 3285
- Pálffy (Pálffi) Tamás 3267, 3337
ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Palingenio Stellato (Palingenius), Marcello 2733
- Pallas (myth.) 2743, 3118
- Pallischius, Jacobus 3666(30)
- Palma Moćidlanský (S. P.), Sixt
Perlička dítek Božich, aneb modlitby po-božné na dvanácte článků víry křesťan-ské 3135, 3401
- Palugyai György 3211
- Palumbini, Matthaëus 3073
- Pályi (Palyi) Servet(?) 3235(16)
- Pamer (Pamerus), Johann 3411
- Pamer (Pamerus), Michael 3198, 3411
- Pancratius, Joannes 2847(7), 2844(4-5)
- Pancratius, Michael
Exercitatio politico-juridica de imperio et juribus potestatis imperantium in capita subditorum 3429
Tractatus politico-historico-iuridicus in paragrafum: jus itaque duplex est 3430
Supplementum Rhenianum 3457
3368(3), 3403(2), 3688, Appendix 268
- Pap Benedek
ld. incipitmutató: Ó én két
- Pápai Páriz (Pápai P.) Imre
Keskeny út 2710, 3061
ld. még incipitmutató: Életnek, halálnak 3076
- Papinianus, Aemilius Paulus 3555
- Parchitzi, Nicolaus ld. Parschitius, Nicolaus, iun.
- Parent, Louis 2969(4)
- Pareus, David 3339, 3650
- Parnicki (Parniczki), Joannes 3152(37)
- Parnicki (Parniczki), Matthias 3286
- Parradi, Petrus Ignatius 2723A
- Parschitius, Christophorus 3681(4), 3682
- Parschitius, Daniel
Parva logicalia 3503
3545
- Parschitius (Parchitzi), Nicolaus, iun.
Meditationis abbreviatae dissertatio I. de scribarum et pharisaeorum justitia propria 3265
2907, 3045, 3262, 3263

- Parschitius, Zacharias **2905(20)**
 Paskó (Pasko) Kristóf
*A nemes és régenten híres Erdély országá-
 nak keserves és szomorú pusztításáról
 írt siralom* **3127**
 ld. még incipitmutató: Az igaz és erős
 Paskony (Paskony Michalides), Paulus
Theses theologicae de praedestinatione
3694
 Passerini, Georgius **3691**
 Pastorius, Joachim **3188(3)**
 Patachinus, Stephanus ld. Pataki István
 Patai (Pátai) Andreas ld. Pathai András
 Pataki István **3286**
 Pataki István (más) **3152(29)**
 Pataki (Patackinus) István **2933(3), 3004(3)**
 Pataki Szabó István **3254**
 Pataki Tóth István **3244**
 Paterson, Joannes **2905(12)**
 Pathai (Patai, Pátai) András
*Christusban boldogul kimúlt ... Lastoci
 Borbála ... felett ... lett ... prédikáció*
3386
2680, 3275
 Pathai István
 ld. incipitmutató: Sok rendbéli
 Pathai János **3023**
 Pathai János (alius) **3592**
 Pathai Pál **3146**
 Patosovicz (Pattosovic), Martinus **3410(125),
 3661**
 Patras, Joannes **3664**
 Patricius, Sanctus (Patrik, Szent) **2962**
 Pattantyús (Pattantyus) János **2910(46),
 2925(42), 3202A(37), 3229**
 Pattosovic, Martinus ld. Patosovicz, Martinus
 Patzer, Matthias **3047, 3457, 3529**
 Pauli, Martin **3349**
 Pauli, Martin felesége, Kroner, Margareta ld.
 Baumgart, Valentin felesége
 Pauli, Stephan **3349**
 Paulini, Martinus **2855(17)**
 Paulini, Paulus **2784(11)**
 Paulini, Samuel **3133**
 Paulini, Thomas **3073**
 Paulinus, Joannes **3394, 3396**
 Paulovicz, Paulowicz, Michael ld. Pavlovitz,
 Michael
 Paulus, Sanctus (Pál apostol) (bibl.) **3251,
 3273, 3434, 3483**
 Paulus, Sanctus – primus eremita (Remete
 Szent Pál) **2781, 3057, 3337, Appendix
 246**
 Paumgartner, Maria Salome ld. Schnell,
 Elias, felesége, Baumgart, Maria Salome
 Paumgartner, Rosina ld. Lang, Matthias fele-
 sége, Baumgartner, Rosina
 Paumgartner, Urbanus ld. Baumgart, Urban
 Päucker (Päucker), David ld. Peucker, David
 Pávai (Pavai) András **3323**
 Pavlovitz (Paulovicz, Paulovitz, Paulowicz,
 Pavlovic, Pawlovitz, Pawlowitz), Michael
*Exercitatio theologica, qua ζητημα de vo-
 catione ministrorum ecclesiae... pro-
 ponitur* **3458**
*Ἐπιτάς controversiarum physicarum de
 causis corporis naturalis* **3364**
3073, 3215(5), 3293, 3622
 Payer, Philippus **3229**
 Pázmány (Pazmany) István **3640**
 Pázmány (Pazmannus, Pazmany) Péter
*Cardinal Pázmány Péter imádságos köny-
 ve* **3190(1)**
Christus követéséről négy könyv **3191**
Két szárny **2961**
**2660, 2829, 2972, 3061, 3064, 3154, 3155,
 3485, 3591, 3594, Appendix 251**
 Päucker, David ld. Peucker, David
 Pécseli Király (Pecseli K.) Imre
 ld. incipitmutató: Dicsérlek Uram, téged
 – Egykor – Eljő – Én nyavalyás – Gaz-
 da, bő kegyelmű – Könyörülő szent –
 Krisztus urunknak – Ne hagyj, Úristen
 – Pajzsa – Paradicsomnak – Prédának
2890, 3197, 3382, 3476A
 Pécseli (Pecseli) Pál **3152(24)**
 Pelagius **2735**
 Pellionis, Georgius **2700**
 Pelshofer (Pelshoferus, Pelzhofer), Eric **2716**
 Pengő (Pengö) Albert **3539A**
 Pentek, Jacobus **3073**
 Perack (Perach, Perackius, Perak), Valen-
 tin **2844, 2844(1), 2846(4), 2847(2),
 3106(14), 3161(9), 3163(12), 3204(10),
 3227(8), 3406(VI), 3407(VI), 3452, 3470**
 Perbandt, Heinrich **2969(10)**

- Perenneyei (Perenyei) Bálint **3517**
 Perényi (Pereni) János **3286**
 Perényi Judit ld. Bakos Gábor felesége
 Perényi (Pereni) Pál **3286**
 Peretz, Jacobus **3229**
 Periander, Corintheus **3381**
 Perini, Judit ld. Bakos Gábor felesége, Perényi Judit
 Perkins, William **3024, 3124**
 Perlitius (Perlicius), Theophilus **3333**
 „Perpetuus Candor” ld. Cuncius, Paul
 Peschovius, Daniel **2919(2)**
 Petanczi György **3410(43)**
 Petanczi (Petanczy) Márton **3410(128)**
 Pétau, Denis **3325**
 Petyey Hestert Dániel
 ld. incipitmutató: Ki bízvást akarja
2765(40)
 „Péter” **3542**
 Péter apostol, Szent ld. Petrus Sanctus (bibl.)
 Pethő (Pető, Petthö) Gergely
Rövid magyar krónika **2893**
 Pethő István **3171**
 Petinus, Franciscus **3668**
 Petki István (nagyszombati diák) **3050(1)**
 Petki István (erdélyi helytartó) **3121**
 Petki János **3249**
 Petko, Daniel **3410(121), 3661**
 Petko, Matthias **3679**
 Pető Gergely ld. Pethő Gergely
 Pető (Petö) István **2658**
 Pető (Petö) Mihály **2799(2)**
 Petri Ferenc **2686**
 Petri István **2678, 2686**
 Petrnak, Martinus **3073**
 Petrocz, Petroczi, Petroczy, Petróczy ld.
 Petróczy
 Petronius, Joannes **2736**
 Petrovay (Petrovai) György **3286**
 Petrovitiusz (Petrovicus) Dániel **3262, 3519**
 Petrowsky, Wencislaus **2667**
 Petróczy (Petróczi, Petröczy) Imre **2950, 3405, 3410(3), 3457, 3555**
 Petróczy (Petröczy) István, iun. **2950, 3405, 3410(4), 3555**
 Petróczy (Petröczy) István, sen. **2950, 3069, 3265, 3333, 3355, 3403, 3435, 3459, 3578, 3612, 3621**
 Petróczy István, sen. felesége, Thököly Erzsébet **3069**
 Petróczy Kata Szidónia **3069, 3459**
 Petróczy (Petröczy) Miklós **2950, 3405, 3410(3), 3459**
 Petrus apostolus, Sanctus (Péter apostol) (bibl.) **3181, 3251, 3337, 3421**
 Petrus, Canisius, Sanctus **3476, 3485**
 Petrus de Alcantara, Sanctus **3474**
 Petthő Gergely ld. Pethő Gergely
 Peucker (Paücher, Päucker, Päucker, Peüker), David **2986(16), 3295, 3367(3), 3371**
 Peucker, Georgius **3466(9)**
 Peutzer, Joannes **3679**
 Peutzer, Michael **3679**
 Peüker, David ld. Peucker, David
 Peyer, Susanna ld. Milleter, Georg felesége
 Peyrère, Isaac de la **2681**
 Pfaff, Paulus **2925(25)**
 Pfandt, Georgius **3458**
 Pfannenschmiedt (Fannenschmied, Fannenschmidius, Fanneschmidius), Petrus **2628, 2634(5), 2634(11), 2693(1), 2697, 2700, 2702, 2894(4-6), 2895(5-6), 2967(3-4)**
 Pfanschmid, Caspar **2834**
 Pfanschmid, Catharina ld. Friedhuber, Elias felesége
 Pfeifer (M. P. F., Pfeiffer, Pfeifferus, Pfeipfer), Martinus **2719, 2815(1), 2816(5), 3090(5), 3137(2), 3138(4), 3520**
 Pfeiffer, Leonhardus **3073**
 Pfeiffer (Pfeifferus), Zacharias **3012, 3086, 3102, 3104(13)**
 Pfeiffer, Zacharias felesége, Eccard, Anna **3086, 3102**
 Pfeipfer, Martinus ld. Pfeifer, Martinus
 Pharetra, Casparus **3202A(36)**
 „Philadelphus” **2744**
 Philadelphus, Matthaues **2903**
 Philaletes (pseud.) ld. Medgyesi Pál **2664**
 Philaletus Hydropolitanus, Janus (pseud.) ld. Pósa-házi János
 Philippovich, Joannes **2658**
 Philippowitz, Michael **3664**
 Philippus – rex Macedoniae **2781**
 Philo, Andreas **2910(27), 2925(26), 3162(23)**
 Philemon (Philoemon), Sanctus **2658**

- Phoebus (myth.) 3381
 „Phyllis” (myth.) 2897
 Picca, Sebastianus 3229
 Piccini (Picino), Giacomo 2957, 3187
 Pielleschius, Joannes 2910(18), 2925(13)
 Pihringer (Pihringerus), Christian 3595, 3598,
 3601, 3614
 Pika Menyhért 3284, 3311
 Pilarik, Izaiás 3092, 3444(9)
 Pilarik (Pilaryk), Jan 3092, 3332
 Pilarik, Jeremiás 3092, 3595(6), 3599(14),
 3679
 Pilárik (Pilarik, Pilárikus), Štefan
Sors Pilarikiana. Los Pilárika Štěpána
 3332
 Pilaryk, Jan ld. Pilarik, Jan
 Pinka, Nicolaus 3337(4)
 Pinner (Pinnerius), Joannes 2927(12), 3016(5),
 3454(20)
 Pinner (Pinnerius, Pinnerus), Theodor 2650,
 2734
 Piringer, Catherina ld. Zauner, Gottfried fe-
 lesége
 Pirtzian, Matthias 3666(31)
 Piscator, Andreas 3200
 Piscator, Gabriel 2718
 Piscator (Piscatoris), Georgius 2974(10),
 3152(10)
 Piscator, Johann (Fischart, Visartus, Donatus
 pseud.) 2642, 2663
 Piscator, Ludovicus Philippus 2878, 2944,
 3351, **Appendix 254, Appendix 255**
 Piscator, Matthaeus 3328
 Pissiecz, Matthias 3410(42)
 Pistorius, Marcus 2665, 2801
 ld. még nyomdamutató
 Pistorius, Martinus 2665
 ld. még nyomdamutató
 Pittacus, Mityleanus 3381
 Pitto Ádám 3152(3), 3426(3), 3520
 Pitto András 3410(74), 3562, 3661
 Pius IV. – papa 3645
 Pius V. – papa 3051
 Pixiadis, Andreas 2974(13)
 Placentinus, Joannes 3016
 Plachta, Franciscus 2815(27)
 Placko, Andreas 3082
 Planckenaue, Tobias 3601, 3602
 Plantzius, Stephanus 3256
 Platani, Georgius 3561(14), 3568
 Platani, Paulus 3202A(33), 3410(47), 3414
 Platani, Samuel 3293
 Plato (Platón) 2737
 Platschko, Andreas 3078, 3079, 3229
 Plecker, Johann 2895
 Plecker (Pleckerus), Peter 2894
 Plecker, Sara ld. Drauth, Marcus felesége
 Plecker, Valentin 2894
 Plecker, Valentin felesége, Hirscher, Agnetha
 2894
 Plinius, Secundus Caius 3684
 Plintovič (Plintovitz), Adam
Pisnička k pokání probuzujícíj 3504
Zpěvové, aneb písničky duchovní 3621(2)
Appendix 245
 Plorantius, Daniel 3563
 Plotsch (Plotschius), Georg 2785(14), 2834(5)
 Pluto (myth.) 3645
 Poch, Georgius 2986(1)
 Poch, Georgius Philippus 3587
 Podmanicz (Podmanicenus), Gabriel 3045
 Podmanicz, Michael 3661
 Pograni (Pográny) Mária ld. Munterszier,
 Johan Ernestus felesége
 Pograni Salome ld. Thököly Zsigmond fele-
 sége
 Pohlmann (Pohlmannus), Johann 3517
 Pokorny (Pokorni), Balthazar 3162(45)
 Polak, Agnes ld. Seis, Paul felesége
 Polancus (Polanco), Joannes
*Breve directorium ad confessarii, con-
 fitantis munus recte obeundum 3378,
 3475(1)*
*Methodus ad eos adjuvandos, qui moriun-
 tur 3475(2)*
 Polani, Jeremias 2815(21), 3202A(7)
 Polani, Amandus 3322
 Polereczky, Jonas 2972
 Polereczky, Matthaeus 3496
 Polereczky, Stephanus 3496
 Poloni, Joannes 3561(25), 3568, 3664
 Polyhymnia (myth.) 3286
 Pomarius, Martha 3368
 Pomarius (Pomarivs), Samuel
*Analysis et exegesis articuli I. invariatae
 Augustanae Confessionis 3629*

- Articulus VII. Augustanae Confessionis de ecclesia* 3507
- Christlicher Wahl- und Neujahrswunsch* 3630
- De natura peccati originalis disputatio prima* 3411, 3412
- De natura peccati originalis disputatio secunda* 3413
- De natura peccati originalis disputatio tertia* 3414
- De natura peccati originalis disputatio quarta* 3517
- De natura peccati originalis disputatio quinta* 3518
- De natura peccati originalis disputatio sexta* 3519
- De veritate religionis Lutheranae disputatio theologica* 3365
- De veritate religionis Lutheranae disputatio theologica altera* 3459
- Hexas disputationum theologicarum de natura peccati originalis* 3520
- Oratio auspicalis... in ...inauguratione gymnasii... Eperjessini erecti* 3415
- Vindiciae articuli VII Augustanae Confessionis de ecclesia* 3559
- Theses succinctae e ...analisi inprimis et exegesi articuli IV. Augustanae Confessionis breviter excerptae* 3560
3259, 3353(1), 3368, 3403(1), 3410, 3452, 3468(1), 3521, 3522, 3523, 3524, 3526, 3560, 3566(2), 3570(2), 3635, 3639
- Pomarius, Samuel felesége, Reüssner, Dorothea 3368
- Pominovski (Pominovsky), Stephanus 3580
- Pongrácz (Pongracz) Ferenc (Nagymihályi) 3235(12)
- Pongrácz (Pongracz, Pongraczi) Ferenc (Óvari) 3405, 3410(6), 3457, 3555
- Pongrácz (Pongracz) Ferenc (Palucsai) 3548
- Pongrácz (Pongrátz) György
A tekintetes és nagyságos Pongrácz György almádi apatúr ... prédikációja ... midőn Bossani Eszter temettetének 2996
3474, Appendix 252
- Pongrácz, Franciscus ld. Pongrácz Ferenc (Óvári)
- Pongratz, Georgius ld. Pongrácz György
- „Ponophyus” 2976
- Poppenreuter, Joannes 3490
- Poppenreuter, Joannes felesége, Osseghem, Katharina von 3490
- Popradi, Joannes ld. Popradius, Johann
- Popradius (Popradivs), Adamus 2711(2-3), 2717(5), 2720(4), 2775(8-9), 2785(4), 2855(10), 2927(15), 3095, 3102(8), 3103, 3104(7), 3204(8), 3294(4)
- Popradius, Adamus felesége, Koch, Susanna 3095, 3103
- Popradius (I. P. N. W., Popradi), Johann 2720(1), 2775(3), 2783(8), 2846(8), 2855, 2913(7), 3095(14), 3204(12)
- Popradius, Johann felesége, Reich, Susanna 2855
- „Porphyrius” 3645
- Porsch (Porschius), Matthias 3041, 3045, 3222(3), 3293, 3357(2-3), 3444(4-6), 3445(6), 3450(1-2), 3694
- Portitoris, Andreas 3262, 3519
- Porcsalmi (Portshalmi) P. András 2902(2)
- Portten, Johann Daniel ld. Ther Portten, Johann Daniel
- Pósaházi (Posahazi, Posaházi, Philaetus Hydropolitanus (pseud.), Janus, Xenocosmus (pseud.)), János
Ars catholica 3062
Ben sült veres kolop, avagy Kis paternek vesztett peri 3287
Disputatio philosophica de principio philosophandi 2797
Disputatio philosophica de regulis philosophandi 2798
Disputatio philosophica de territorio philosophandi 2799
Disputatio politica de cive 2873
Egy Pozsonyból repült huholó bagolynak megmellyesztése 3064
Görcsös bot 3590
A három kérdésre való summás választételnek... megerősödése 3310
Igazság istápjá, avagy catechismusi tanítás 3591
Nagyobb látatja a pater Kis vesztett perinek 3345
Oratio inauguralis de recta eruditionis comparandae ratione 2732

- Philosophia naturalis, sive introductio in theatrum naturae* 3387
- Pneumatologia* 3063
- Pószakási Jánosnak Kis Imre nevű jezsuita páterrel való vetélkedése* 3311
- Rövid tudósítás a consequentiákról* 3203
- Sermo panegyricus in obitum et laudes... Francisci Rhedei* 3588(2)
- Summás választétel ama csalóka könyvecskére: kinek céjére hogy már: Három üdvösséges kérdés* 3288
- Theses philosophicae de independente et dependente* 3004
- Theses philosophicae de natura et existentia metaphysicae* 3005
- Tromf ki, tromf* 3312
- Végző látatja a páter Kis vesztett perinek* 3346
- 2790, 2800, 2831, 2933, 2936, 2997, 3155, 3157, 3202, 3205, 3206, 3236, 3279, 3282, 3283, 3284, 3289, 3323, 3342, 3343, 3344, 3347, 3481, 3515, 3525, Appendix 239, Appendix 248, Appendix 250
- Posgai Gaspar ld. Pozsgai Gáspár
- Posgay, Michael ld. Pozsgai Mihály
- Posgay, Nicolaus ld. Pozsgai Miklós
- Possius, Christophorus Paulus 2899
- Possius, Christophorus Paulus felesége, ld. Klies, Melchior felesége, Tugentlieb, Susanna
- Potacs, Joannes 3262
- Pothoransky, Georgius 3207
- Potocki (Potocky), Jan 3073
- Potocki (Potocky), Stanislaw 3073
- Poturskij, Valentinus 2855(21)
- Pozsgai (Posgai) Gáspár 3076
- Pozsgai (Posgay) Mihály 2723A
- Pozsgai (Posgay) Miklós 3378, 3475
- Praetorius, Otto 3028
- Prágai András 3197
- Preining (Preinningius), Jacob Erhard 2986(9)
- Preisegger, Georg 3259
- „Presbyter” 3645
- Presuss, Johann Georg 3439(12)
- Pribék (Pribek, Pribiek) Ádám 3073, 3189, 3548
- Pribék (Pribek) Sara ld. Váradi Rác János felesége
- Prichradni (Priehradni), Michael 3093
- Prichradni, Matthias 2985A
- Prielesky, Nicolaus 2739
- Priewidský (Priewidsky), Balthasar 2855(15)
- Printer, John Martyn 3436
- Prisomannus, Aegidius Ludovicus 2986(7)
- Priwidski, Balthasar 3679
- Probowsky, Ráchwal 2969(20)
- Prochacius, Martinus 3045
- Procopi (Procopius), Adamus 3162(44), 3295, 3449(24)
- Propertius, Sextus 2967
- Proserchomenus, Martinus 3200, 3329
- Proserpina (myth.) 3645
- Prössl, Blasius 3008, 3126, 3178, 3247, 3320 ld. még nyomdamutató
- Prudentia (myth.) 2928 ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Prusius, Gregorius 2905(13), 3042(1-6)
- Psyllius, Lukas 3371(5)
- Publilius Syrus 2878
- Publius Clodius, Pulcher 2909
- Puchalka, Rozina ld. Chalupka, Samuel felesége
- Pudik (Pudjk), Georgius 3691
- Puscher, Joannes Christophorus 3533
- Pusóczi (Pusoczi, Pvsoczi) Miklós 3202A(19), 3410(38), 3518, 3536
- Putnoki János 2813
- Putnoki Klára ld. Szemere Pál felesége
- Putnoki Ádám 3539A
- Putscher, Jobus 2910(50)
- Püchler, Veit 2626, 2691, 2817
- Püschel, Alexander
- Doppelte Aria als... Frauen Catharina Schützin... seinen hochzeitlichen ehren Tag... begangen* 2851
- „Püspök” 3645
- Püspöki János
- Szent genealógia* 2813
- Appendix 232
- Pvsoczi, Nicolaus ld. Pusóczi Miklós
- Q. T. X. C. 2897(6)
- Quaestor (Quaestoris), Jacobus 3229

- Quaestor (Quaestoris), Martinus **3229**
 Quatius, Adamus **2925(32)**
 Quendel, Michael **3442**
 Quercini, Joannes **3691**
 Quetonius, Daniel **3263(1), 3458**
 Quetonius, Samuel **3458**
 Quirini, Jacobus **3520**
 Qvintilianus, Marcus Fabius **3671**
- R. Ch. v. R. F. ld. Roth von Rothenfels, Christian Hermann
 R. Szombati Joannes ld. Rimaszombati János Raab, Simon **2905(35)**
 Rabanus ld. Hrabanus, Maurus
 Rackschanus, Matthaëus ld. Raksányi Máté
 Racoci, Georgius ld. Rákóczi György II. – erdélyi fejedelem
 Racoti, Gheorghie ld. Rákóczi György II. – erdélyi fejedelem
 Rác János ld. Váradi Rác János
 Ráczevi (Racskevi, Raczkevi) István **2936, 3027**
 Radán Balázs
 ld. incipitmutató: Buzgó szívből
 Radau, Michael
Orator extemporaneus, seu artis oratoriae breviarium bipartitum **2684(1)**
 Ráday András **3197**
 Radici, Andreas **3664**
 Radik, Matthias **3410(75)**
 Radosseni, Michael Leopoldus **3118**
 Raduch (Raduchius), Georgius **2826(7), 2899(6), 3152(10), 3156, 3426(6)**
 Raduch, Joannes **3152(40)**
 Raduchus, Leonhardus **2784**
 Raduchus, Leonhardus felesége, Reiter Dorothea ld. Kretschmer, Joannes felesége
 Radvánszky (Radvansky, Radwani), György **3260, 3355, 3622**
 Radzivilł (Radzivilus), Jerzy **3116A**
 Raennenfeld (Raennefeldus), Josias **3202A(43)**
 Raik, Joannes **2972**
 Raiki, Joannes **3449(25)**
 Raimann (Raimanus), Emericus **3381(8-9)**
 Rakitka, Andreas **3661**
 Rákóczi (Rakoci, Rakoczi, Rakoczy) Ferenc (Ferenc György) I. – választott erdélyi fejedelem **2684, 2970, 2973, 2993, 3020, 3049, 3055, 3207, 3230, 3484**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Rákóczi (Rakoci) György I. – erdélyi fejedelem **2673, 2796, 2869, 2939, 2982, 3290**
 Rákóczi György I., – erdélyi fejedelem felesége ld. Lórántffy Zsuzsanna
 Rákóczi (Rakoci, Rakoczi, Racoti) György II. – erdélyi fejedelem **2637, 2641, 2682, 2705, 2708, 2709, 2761, 2762, 2796, 2849, 2874, 2876, 2877, 2884, 2939, 2970, 2973, 2993, 3002, 3020, 3051, 3055, 3061, 3127, 3141, 3230, 3272, 3323, Appendix 227**
 Rákóczi György II. – erdélyi fejedelem felesége, Báthori (Bathori, Báthory) Zsófia **2732, 2870, 2970, 2993, 3004, 3051, 3055, 3203, 3284**
 Rákóczi (Rakoci) László **2626**
 Rákóczi (Rakoci) Zsigmond (Rákóczi György II. testvére) **2673, 2796, Appendix 219**
 Rakolupski, Joannes **3112, 3117**
 Rákosi (Rakosi) Boldizsár **2748**
 Rakowszky család **3190**
 Rakowszky (Rakowsky), Daniel **3691**
 Rakowszky (Rakowski), Joannes **3664**
 Rakowszky (Rakowsky), Petrus **3070**
 Raksányi (Rackschanus) Máté **2650, 2734, 2735, 2736**
 Ramée (Ramus), Pierre de la **2716, 2867, 2790, 3146, Appendix 256**
 Rampauer (Rampawer), Matthias **2910(43)**
 Rampeldius, Joannes **2925(28)**
 Rampeldius, Martinus **2905(23)**
 Rampolt, Johannes **2910(28)**
 Ramslerus, Jacobus **2718**
 Raphael (bibl.) **2829, 3190**
 Raphanides, Andreas **2671**
 Raphanides, Georgius **2671, 3514**
 Raphanides, Joannes **2671**
 Raphelengius, Franciscus **2684**
 Rápoti Pap (Rápoti) Mihály **3273**
 Rasel, Andreas **2658**
 Rasy (Rasi), Samuel **3451(36)**
 Rataj (Ratagius), Václav **2778(2)**
 Ratai, Georgius **2776(6), 2905(3), 3102(14-15), 3103(7), 3104(15)**

- Rátkai (Ratkai) György 3083
 Ratschiger, Melchior 3295
 Raue, Johann 2923
 Raus, Casparus, 2895(10), 2965, 2967(8),
 2824(11), 2701(7), 2965
 Rauten, Maria Anna ld. Sobeck, Rudolf fele-
 sége
 Rauten, Nicolaus Philippus 3689
 Ravanellus, Petrus 3322
 Ravius, Joannes ld. Szőrös (Ravius) János
 Raycan, Joannes 3691
 Raycan, Nicolaus 3691
 Rayger, Anna Maria ld. Rayger, Wilhelm fele-
 sége, Knogler, Anna Maria
 Rayger, Eva Susanna ld. Zollickoffer Maximi-
 lian felesége
 Rayger, Wilhelm 3617
 Rayger, Wilhelm felesége, Knogler, Anna
 Maria 3617
 Raymann, Joannes 3262, 3519
 Raynaud, Théophile 3684
 Redai, Redei, Redhai, Ferencz ld. Rhédey Fe-
 renc – erdélyi fejedelem
 Regii, Thomas 3666(18)
 Regius, Joannes 3462, 3520
 Regis, Joannes 2734
 Regis, (Regius) Simon 2777(11), 2910(13),
 2925(8), 3162(12)
 Regius, Daniel
 ld. incipitmutató: Nemzetes vitézlő úri
 rend – Tekéntetes nemes és nagyságos
 rendek – Ti tehát nemzetes és nagysá-
 gos rendek
 Regius, Henricus ld. Le Roy (Regius), Henricus
 Regius, Simon ld. Regis, Simon
 Regner, Martinus 3229
 Reguli (Regul.), Nicolaus 3666(24)
 Reguli, Daniel 3133
 Rehlin (Rehlinus, Rhelinus), Joannes
Ad ... sponsum Johannem Serpilius ... ode
 3043
Cupressus funerea in perpetuum luctum
obitus Boemiani 2922
Gymnasium sapientiae ac virtutum inter
initia gymnastica novi gymnasii Poso-
niensis exemplo dramatico in theatro
extractum 2743
 3040, 2986(19), Appendix 226
 Reich, Joachim 2855
 Reich (Reichmed), Joannes 2910(29),
 2925(29)
 Reich, Susanna ld. Popradius, Joannes fele-
 sége
 Reichart, Christianus 3394
 Reichenhaller, Richard 3198(9)
 Reichert, Georgius 3229
 Reichert, Joannes 3229
 Reichmed, Joannes ld. Reich, Joannes
 Reichwaldt, Andreas 2815(17)
 Reichwaldt, Joannes 3073
 Reilich, Gabriel
Ein neumusicalisches Werklein von der
Geburt... Jesu Christi 3255
 Reimnitz (Reimnitzius), Samuel 2910(30),
 2925(30)
 Reinhardus, Martinus 3601
 Reis, Dorothea ld. Schierer, Michael fele-
 sége
 Reis, Joannes 3448
 Reiser (Reiserus), Anton 3158, 3411, 3601,
 3602, 3605, 3606, 3673
 Reiser, Georg
Oratiuncularum recuperatam valetudinem
... Eliae Thomae... gratulantium altera
 3605
 Reiser, Paul Timotheus 3158
 Reiser (Reiserus), Philipp Anton
Vale viro clarissimo... Eliae Thomae
 3606
 Reisinger, Joannes 3229
 Reisinger, Melchior 2986(8)
 Reisinger (Reisingerus), Paul Jacob 2688(11)
 Reiter, Dorothea ld. Kretschmer, Joannes,
 előtte Raduchus, Leonhardus felesége
 Reiter (Reitterus), Michael 2985A, 3013
 Rem, Georg 2750
 Remenik, Andreas 2863
 Remeň (Remenius), Daniel 2718, 3045, 3414,
 3694,
 Remete Szent Pál ld. Paulus, Sanctus –
 primus eremita
 Removius, Martinus 2815(26)
 Renius, Georgius 2662, 2664, 2729, 2730,
 2731, 2734, 2800
 ld. még nyomdamutató
 Rennefeldt, Josias 3229

- Rényes István **3285**
- Repatrius, Joannes **2738**
- Repatrius, Joannes első felesége, Boskovski, Ludmilla **2738**
- Repatrius, Joannes második felesége, Chalupka, Susanna **2738**
- Repkovicz, Andreas **3211, 3640**
- Requini, Andreas **2974(8), 3152(23)**
- Restiarius, Joannes **3041, 3045, 3260, 3293, 3622, 3694**
- Reuchert, Joannes Georgius **3229**
- Reuter, (Reuther, Rheuter) Georg Udalrich **2847, 2854**
- Reuter, Reuther, Susanna Regina ld. Spilenberger, David, sen. felesége
- Reutsch, Georgius **2925(23)**
- Reuter (Reutter), Matthaeus **3679**
- Reuter, (Reutterus) Michael **3461**
- Reüssner, Dorothea ld. Pomarius, Samuel felesége
- Révay (Revai) László **3053**
- Révay László felesége, Homonnai Drugeth Erzsébet **3053**
- Révay Péter **3684**
- Révay (Revay) János Farkas **3669**
- Révay (Revay) Mihály **3381(1)**
- Rezik, Joannes **2804, 3507**
- Rezik, Nicolaus **3507**
- Rhédei Ferenc, iun. **2970**
- Rhédey (Redai, Redei, Redhai, Rhedai, Rhedei) Ferenc – erdélyi fejedelem **2675, 2681, 2970, 2982, 3080, 3141, 3288, 3339, 3479, 3482, 3588**
- Rhédey Ferenc – erdélyi fejedelem felesége, Bethlen Druzsina **3141, 3588**
- Rhédey László **2959, 3141**
- Rhelinus, Joannes ld. Rehlin, Joannes
- Rhedai, Rhedei Ferenc ld. Rhédey Ferenc – erdélyi fejedelem
- Rhenerus (Rheuerus), Andreas **3449(23), 3666(5)**
- Rhenerus, Joannes **3410(62)**
- Rhenius, Johann **3457**
- Rhether (Reuter, Rhetherus), Franz
Seligler Schwanengesang **3271**
- Rheuerus, Andreas ld. Rhenerus, Andreas
- Rheuther, Georg Udalrich ld. Reuter, Georg Udalrich
- Rheuther, Susanna Regina ld. Spilenberger, David sen. felesége
- Rhot, Joannes **3595(3)**
- Ribadeneira, Petrus **2712, 2769, 2889, 3020, 3202**
- Riccia, Catharina **3512**
- Riccus Mathé ld. Rickhes, Matthäus
- Richter, Andreas (bazini) **3015(7), 3208(10), 3454(21), 3603(4)**
- Richter, Andreas (nagyszombati) **3669**
- Richter, Georgius **3450(11)**
- Richter, Joannes **2986(38)**
- Rickhes (Riccius, Rikhes), Matthäus **2892**
ld. még nyomdamutató
- Rickhes, Matthäus özvegye, Susanna **2962, 3191**
ld. még nyomdamutató
- Rickhes, Michael **2960**
- Ridelius, Paulus **3449(14)**
- Riess (Riesz), Alexander **2910(36), 2925(39), 3162(32–33)**
- Rikhes, Susanna ld. Rickhes, Matthäus özvegye, Susanna
- Rima-Sechi Anna Maria ld. Wesselényi Ferenc felesége, Széchy Mária
- Rimaszombati János (R. Szombati) János **3235(13)**
- Rimay (Rimai, Rimainus) János
Istenes énekek **3292(1), 3653(1)**
ld. még incipitmutató: Adjunk hálát Istenünknek – Bálint, nemzetedben ki voltál – Bocsásd Szentlelkedet – Boldog, kinek az Úr – Csodálható – Delos – E világ – Egyedül – Enyhítsd meg – Ha az Isten – Hadvezérlő – Hitető – Hívek – Hogy feletkeztél el – Az idő – Igaz általút – Ihon édes – Istenasszonyokkal – A jó – Jöjj mellém – Katonák – Kedvező – Kegyes Jehova – Kérddhedd – Kerekded – Kiáltok – Kinek tegyek – Könyörülj én rajtam – Legyen jó – Mennyekben lakozó – Mert ki – Mi Urunk, s édes – Minden dolgok – Mint ágyúgolyóbis – Nem lehet szebb – Nincsen segítségem – Ó kegyelmes Isten – Ó ki későn – Ó szegény – Ó szép – Ó Uram – Örök életnek – Pallas – Reményességem – Rettenetes – Senkit – Szegény fejem – Szűz Mária lakozván – Tarts meg

- Uram, engem – Udvar – Az Úr az égbe[n]
– Világon – Virtus – Vitézség
2890, 3061, 3197
- Rinckius, Antonius **3094**
- Ringwald, Bartholomäus **3625**
- Rischai, Nicolaus **2815(14)**
- Risdörf, Jacobus **3631**
- Rist, Johann **3625**
- Ritterus, Petrus **3501**
- Ritterus, Valentinus **3500**
- Ritthaler, Michael **3454(22)**
- Rittmuller, Matthaeus **3444**
- Ritzmann (Ritzman), Venceslaus **2925(6),
3037(4–5), 3104(11), 3037(4–5)**
- Ritzmannus (N. R.), Nicolaus **3098(8), 3137(4),
3138(6)**
- Robertus Bellarminus, Sanctus **2635, 3691**
- Rochser, Johann Gottfried **3217**
- Rochser, Michael **3217**
- Rochser (Rochserus), Zacharias **2985A, 3217,
3356, 3357, 3361**
- Rochser, Zacharias, előtte Höfflinger, Johann
Christoph felesége, Armbruster Elisabeth
3356, 3357, 3361
- Rodovini (Bodovini), Gabriel **3497**
- Rodt, Georgius **2815(32)**
- Rodt, Joannes **2815(18)**
- Roenefeld, Nicolaus **3451(18)**
- Roeser, Jakob ld. Röser, Jacob
- Rohaciús, Joannes **3507**
- Rohdius György **2758, 3075, 3397**
- Rohodi, Franciscus **2910(38)**
- Rokoschinus, Daniel **3563**
- Rolten, Dietrich **3517**
- Rom, Petrus **2723A**
- Románus Czencz ld. Czencz, Romanus
- Rompauer (Rompaur), Joannes **3162(42),
3212(40), 3295**
- Romualdus, abbas Camalduliensis, Sanctus **3474**
- Rosa, Joannes **2910(37), 2925(41)**
- Rosaides, Ján **2783(3), 2785(4), 3047(6),
3229, 3368(6), 3517, 3520, 3641**
- Rosaides, Jacobus **2974(25)**
- Rosenuer, Joannes **3130**
- Rosenstock, Gottfried **3517**
- Rosenthal, Johann **3625**
- Roser, Joannes **3293, 3458**
- Rosner (Rossner), Matthias **2927(7–11),
3015(2), 3016(4), 3447(4–5), 3454(9)**
- Rosnay Dobosch, Joannes ld. Dobos János
- Rosnyai (Rozsnyai) János
**2664, 2731, 2732, 2791, 2800, 2865, 2872,
2869, 3236, 3309, 3387, 3476A**
ld. incipitmutató: Olvassad e könyvet
ld. még nyomdamutató és tárgymutató,
illusztrációk
- Rospundtner (Rospeitner), Paulus **2925(35)**
- Ross, Alexander
Virgiliü evangelizantis Christiados libelli
2685
- Roß, Jacobus **2862**
- Rossiar (Rosziar), Petrus **2905(22), 3093,
3152(25)**
- Rosner, Matthias ld. Rosner, Matthias
- Rosziar, Petrus ld. Rossiar, Petrus
- Rotarides, Christianus **3451(20)**
- Rotarides, Joannes **2778(11), 3167(3)**
- Rotarides, Melchior **2650, 3045**
- Rotarides, Michael **3408, 3421**
- Rotarides, Nicolaus **3012**
- Rotarius, Adam **3042**
- Rotarius, Adam felesége, Baehrisch (Baehri-
schiana), Anna Maria **3042**
- Rotarius, Joannes **2905(18), 3042(7)**
- Rotarius, Martinus **2905(7)**
- Roterodamus, Desiderius Erasmus ld. Eras-
mus, Desiderius (Roterodamus)
- Roth, Andreas **3229**
- Roth, Catharina ld. Kuhn, Andreas felesége
- Roth, David **2962**
- Roth, Georgius, sen. **2650, 2718, 3045**
- Roth, Georgius, iun. **2816(8)**
- Roth, Johann Hermann **3451(40)**
- Roth, Johannes **3078, 3079, 3082, 3229**
- Roth, Melchior **2925(16), 2927(21), 3016(9),
3152(11–12), 3156, 3426(8), 3549(6–7),
3659(7)**
- Roth, Michael (kóhalmi) **2694(5), 2696(3),
2697(6), 2700, 2702**
- Roth, Michael (alius) **3229**
- Roth, Peter **2700**
- Roth von Rothenfels (R. Ch. v. R. F., Roth v.
R. F.), Christian Hermann **3228, 3469**
- Roth von Rothenfels, Samuel **2735**
- Rotherodamus, Erasmus ld. Erasmus, Desi-
derius (Roterodamus)

- Rottall, Johann **3047, 3513**
 Rotter, Ursula ld. Armbruster, Michael, előt-
 te Segner, Andreas felesége
 Roxer, Benedict **3563, 3564**
 Roxer, Daniel **3410(95)**
 Roxer, Jakob **3452, 3553**
 Rozsnyai János ld. Rosnyai János
 Röhrich, Valentinus **3394**
 Röser (Roeser, Röserus), Jakob
Ad actum oratorium 3562
Disputatio historica prima de translatione
imperii Assyriaci seu Babylonici ad Per-
sas 3660
Junium Brutum, Julii Caesaris clementiae
documentum actu oratorio... exhibituri
3661
3655, 3663, 3666
 Rudnyánszky (Rudnianski) András **3094**
 Rudnyánszky (Rudnianski) Imre **3094**
 Rues (Ruess), Michael **2986(14), 3371(6)**
 Ruffinus, Bartholomaeus **3530**
 „Rufus” **2781**
 Rukesch, Michael **2693**
 Rulich (Rullichius), Valentin **2650**
 Rusbrochius, Joannes ld. Ruusbroec, Jan van
 Rutherford, Samuel **3244**
 Ruttkay (Rutkai) András **3277**
 Ruttkay (Rutkay) Ferenc **3050(II)**
 Ruttkay (Rutkai, Rutkay, Ruthkay) György
3208(19), 3406(X), 3407(X), 3410(23),
3411, 3412
 Ruttkay (Rutkai, Rutkay) István **3112, 3117**
 Ruusbroec (Rusbrochius), Jan van **3115**
 Ruytnick, Maria ld. Hulsius, Levinus özvegye
 Ruzini, Georgius **3577**
 Ryckius, Simon **2916**
- S. A. I. **3242**
 S. A. P. C. ld. Czeglédi István
 S. B. c. et t. L. ld. Brewer, Samuel
 S. d. C. ld. Csernátfalvi István
 S. D. ld. Dach, Simon
 S. de B. **2969(5)**
 S. G. C. ld. Spöckel, Georg, sen.
 S. K. D. V. R. S. P. ld. Köleséri Sámuel
 S. K. D. V. S. P. R. F. ld. Köleséri Sámuel
 S. P. A. C. ld. Czeglédi István
- S. P. ld. Palma Mocidlansky, Sixt
 S. T. ld. Thököly István
 S., Samuel **2699(5)**
 S. K.
 ld. incipitmutató: Könyvem
 S. [?], Ioh. **3073**
 Saarosi, Joannes ld. Sárossi János
 Saarosi, Martinus ld. Sárossi Márton
 Saarosi, Sebastianus ld. Sárossi Sebestyén
 Saarosi, Stephanus ld. Sárossy István
 Saarossy, Joannes ld. Sárossy János
 Saarossy, Sebastianus ld. Sárossi Sebestyén
 Saarosy, Joannes ld. Sárossy János
 Sabbatai Zevi („Sabétha Sebi”) **3539A**
 Sachsen-Meiningen, Bernhard ld. Bernhardus
 Senior – dux Saxoniae
 Sadlis, Jeremias **3261, 3691**
 Sagittarius, Joannes **3635, 3639**
 ld. még nyomdamutató
 Sajgó (Sajgo) János **3273**
 Sakmary, Petrus **2775(10)**
 Salánki (Salanki) István **2680**
 Sallustius Crispus, Caius **3679**
 Salomon – rex Judaeorum (Salamon) (bibl.)
3669
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Salterniay, Henrikus ld. Sawtrey, Henry de
 Salva, Paulus **3152(41)**
 Sámbar („Bonasus”, M. S., Sambar) Mátyás
Animadversio ad Theses d. Zabanii oppo-
sita prima 3522
Animadversio ad Theses d. Zabanii oppo-
sita altera 3521
Animadversio ad Theses d. Zabanii oppo-
sita tertia 3523
Ecclesia Dei vivi columna et firmamentum
veritatis 1. Tim. 3:15... per theses 3524
Egy vén bivaly orrára való karika 3155
Három üdvösséges kérdés 2997, 3205
A három kérdésre lett summás választétel-
re írott felelet 3289
A három üdvösséges kérdésre a luther és
kálvinista tanítók mit felelnek? ...X,
ut tők 3347
Kantsalok okulárjuk, seu ocularia pro
quodam fuscii luminis 2769
Lapis Lydius ocularis praedicanti; Próba-
kőve egy cigány okulárnak 2835

- Novitas sectae Calvinisticae* 2712
Orvosló ispotály 3154
A régi római keresztyén hitnek igaz próbaköve 3525
A sárospataki jezsuita páterek rövid manifestuma 3206
Theses controversiarum fidei compendiales pro omni articulo fidei facile decidendo 3639
Theses controversiarum fidei prooemiales et simul compendiales pro omni articulo fidei facile decidendo 3526
 2728, 2792, 2814, 2889, 2961, 3020, 3029, 3064, 3080, 3147, 3148, 3148, 3149, 3157, 3203, 3236, 3288, 3310, 3323, 3345, 3346, 3419, 3424, 3481, 3483, 3507, 3513, 3514, 3515, 3527, 3528, 3535, 3536, 3559, 3590, 3592, 3635, **Appendix** 248, **Appendix** 250
 Sambuch, Georg 3404, 3407, 3506, 3507
 ld. még nyomdamutató
 Sándor VII. – pápa ld. Alexander VII. – papa
 Sándor (Sandor) Ferenc 3381(5)
 Sándor (Sandor) Gáspár 3669
 Sándor (Sandor) György 3381(5)
 Sanfdörfer, Johann 3625
 Sárffői (Sarfoi) Mihály 3647
 Sárffői (Sarfoi) Miklós 2986(13)
 Sarkadi András 3275
 Sárkány János **Appendix** 228
 Sarnichhausen (Sarnichausen), Heinrich Konrad 2688
 Sarnovius, Albertus 2910(31)
 Sárossi (Saarosi) János 3229
 Sárossi (Saarosi) Márton 3229
 Sárossi (Saarosi, Saarossy) Sebestyén 3028, 3229, 3405, 3415, 3578
 Sárossy (Saarosi) István 3073
 Sárossy (Saarossy, Saarosy) János 3410(26), 3629
 Sartorides, Sartoris, Andreas ld. Sartorius, Andreas, sen.
 Sartoris, Franciscus 3212(37)
 Sartoris, Joannes Jacobus 3451(17)
 Sartoris, Martinus 3451(26)
 Sartorius (A. S., Sartorides, Sartoris) Andreas, sen. 3209(4), 3496, 3623
 Sartorius, Elias 2776(1), 3102(7), 3299(3)
 Sartorius, Johann, iun. 3082, 3410(85), 3661
 Sartorius, Johann, sen.
Die wohl verschlossene Ruhe-Kammer 3662
 2783, 2785(2), 2853(2), 2987A, 3047(4), 3048, 3072A, 3079(1), 3199, 3202A, 3228, 3229, 3368(2), 3517, 3520, 3641
 Sartorius, Johann, sen., előtte Lehmann.
 Casparus felesége, Franckenstein, Rosina 3199, 3202A
 Sartorius, Johann, sen. felesége, Jäster, Charitas 2783
 Sartorius, Johann, sen. felesége, Wagner, Anna 2720
 Sartorius, Leopoldus 3587
 Sartorius, Paulus 3587
 Sartorius, Rebecca ld. Bayer, Johann felesége
 Sartorius, Samuel 3229, 3410(107)
 Sasik, Michael 3410(97)
 Sásvári István 3004
 Saul – rex Judaeorum (bibl.) 2686(4), 3034
 Sawtrey (Salterniay), Henry de 2962
 Sboski (Zboski), Wenceslaus 2995
 Scaliger, Josephus Justus 3325
 Scapalius, Jacobus 3045
 Schade, Georgius 3229
 Schaidenperger, Georg 2917, 3305
 Schallackius (Schalackius), Joannes 3204(9)
 Schallmann (Schallmannus), Elias 3451(34)
 Schardt, Maximilianus 3337(9)
 Scharf, Johann
Manuale logicum ex Aristotele et Philip. Melancthone 2923
 3200
 Scharinger, Matthias 3094
 Scharsius, Joannes 2695, 2697, 2702
 Scharsius, Stephanus 3251(2), 3257
 Schatzinger, Joannes 3047(19)
 Schäffer (Schäfer), David 3683
 ld. még nyomdamutató
 Schedius, Christoph, iun.
Ad... patronos... vaedictoria 3607
 Schedius, Christoph, sen. 2986(26), 3607
 Schellenberg, Johann Baptista 2924
 Schelzer, Georgius Samuel 3015(4)
 Scheredi, Martinus ld. Serédi Márton
 Scherer, Dorothea ld. Grünwaldt, Salomon felesége
 Scherschleiffer, Wolfgang Andreas 3108(7)

- Schesaeus, Christianus 3688
 Schewermann, Martinus 3295
 Schiabel, Paulus 3162(50)
 Schidelinus, Joannes 3410(39)
 Schierer, Michael 3448
 Schierer, Michael felesége, Reis, Dorothea 3448
 Schildmacher, Anna Id. Spöckel, Georg, iun. felesége
 Schildmacher, Thomas 2897
 Schiljanus, Michael 3262
 Schilling, Andreas 3229
 Schiltpacher, Johann Gregor 3678
 Schimrack (Schimrak), Joannes 3679
 Schimrack, Paulus 3461, 3682
 Schipkowski, Thomas 2905(26)
 Schirmer, Michael 3625
 Schisler, Daniel 3229
 Schisler, Wenceslaus 3229
 Schlackius, Joannes 2778(4)
 Schleimer (Schleinerus, Schleimerus), Joannes 2974(21), 3196, 3575(13)
 Schlichowinus (Schluchowinus), Daniel 3561(23), 3568
 Schmal (Smal), Andreas 3451(9), 3666(6)
 Schmegner, Georgius 3212(30)
 Schmegner, Melchior 3295
 Schmeidl, Samuel 3694
 Schmeitzel (Schmeitzelius), Michael 2634(32), 2824(12)
 Schmelius (Schmelli), Joannes 3162(36), 3631
 Schmer, (N?) 2655
 Schmer, (N?) felesége, Polak, Agnes Id. Seis, Paul felesége
 Schmid, Michael 3229
 Schmidelius, Matthias 3496
 Schmidt, Georgius 3451(23)
 Schmied, Tobias 3229
 Schmitz, Melchior 3073
 Schnatzinger, Johann
 Festivitas scholastica... recens nati Jesuli 3563
 Scrutinium profectuum 3564
 3406(II), 3407(II), 3452, 3553
 Schneb. [?], J. H. 3255
 Schneckenhaus, Wenceslaus Melchior 2656, 2724, 2787, 2788, 2863, 2993, 2995, 3051, 3056, 3173, 3232
 Id. még nyomdamutató
 Schneeweiss, Sara Id. Albrich, Martin, előtte Chrestels, Joannes (alius) felesége
 Schneider, Johann Valentin 3108(3)
 Schneider, Konrad Victor 3228(2)
 Schneider, Tobias 3679
 Schneider, Zacharias 2754
 Schnell, Elias 3465
 Schnell, Elias, előtte Zauchtler, Georg, előtte Khamm, Hans felesége, Baumgart (Paumgartner), Maria Salome 3353, 3359, 3465
 Schnell, Georgius 3251(6), 3257
 Schnell, Joannes 3553, 3563
 Schnell, Valentinus 3564, 3569
 Schnitzler, Jakob
 Decas quaestionum philosophicarum illustrium 3128
 Disputatio historico-chronologico-theologica 3129
 Disputatio historico-theologica... de natiuitate Christi 3394
 Disputatio philosophico-politica de principe, iudice et senatoribus 3256
 Disputatio theologica brevem exhibens analysin quaestionis: an et quo jure utraque potestas: ecclesiastica et secularis competat pontifici Romano 3257
 Disputatio theologica de angelis 3130
 Disputatio theologica de creatione universi 3131
 Disputatio theologica de sponsa Christi sive de ecclesia 3395
 Disputatio theologica de uno Deo in essentia Jehovah, et trino in personis Elohim 3396
 Disputatio theologica polemica demonstrans ... purgatorium pontificium est figmentum 3179
 Quinarius thesium astronomicarum de eclipsi Solis 3180
 2677, 2679, 3251, 3326, 3393, 3490, 3493
 Schnitzler, Samuel 3257, 3536
 Schnurrius, Balthasar 2716
 Schobelius, Georgius 2700
 Schober, Balthasar 3229
 Schober, Sigismundus 3229
 Scholtz, David 2905(38), 3152(33)
 Scholtz, Georgius 3229
 Scholtz, Joannes 2910(49)

- Scholtz, Michael 3229
 Scholtz, Samuel 3082
 Scholtz, Thomas, iun. 3073
 Scholtz, Thomas, sen. 2635, 2759, 3506, 3507, 3625, 3628
 ld. még nyomdamutató
 Schonaeus, Cornelius
Terentius Christianus, seu comoediae sacrae 2686
 Schoppel (Schopelius, Schoppelius), Andreas 2818, 2824(10), 2895(9), 3271
 Schormanus, Paulus 2844(6)
 Schön (Schöen), Georgius 3229
 Schönleben (Schöenleben), Michael 3229
 Schön Gáspár
Catilina... ad scenam productus 3679
Positionum theologiarum decas I. de theologia in genere 3461
Positionum theologiarum decas II. de theologiae principio seu Scriptura Sacra 3462
Positionum theologiarum decas III. de Deo ejusque attributis 3680
Positionum theologiarum decas IV. de sacro sancta Trinitate 3681
Sciagraphia examinis publici 3682
 ld. még incipitmutató: Ki a természetnek 2927(20), 3016, 3199(7), 3361(4), 3444(13)
 Schön, Daniel 3229
 Schön, Georgius 3229
 Schön, Michael 2927(16-17)
 Schönberger, Andreas 3598(9)
 Schönberger, Georgius 3587
 Schönfelder, Michael 3679
 Schönfelder, Samuel 3679
 Schönleben, Georgius 2785(16), 3082, 3106(24)
 Schönleben, Michael 2766, 2785, 3568
 Schönleben, Michael felesége, Treutler, Susanna 2766, 2785
 Schönleben, Sigismundus 2785(17), 3082
 Schönlin, Joannes Philippus 2785(6), 3047(8), 3079(2)
 Schöpffer, Theodosius 2642A
 Schramm, Leonhardus 3073
 Schreiber, Thomas 3451(19)
 Schremser, Michael 3601, 3602
 Schretter (Schreter), Carolus 3050
 Schrierer, Michael 3448
 Schrierer, Michael felesége, Reis, Dorothea 3448
 Schrot, Joannes 3328
 Schröter (Schröterus), Ernst Friedrich 2642A
 Schröter (Schröterus), Samuel 2722A, 3423, 3426
 Schröter, Samuel felesége, Keysmarker (Kaiszmarker, Keismarker), Susanna 3423, 3426
 Schröter, Samuel felesége, Neander, Maria 2722A
 Schubert, Georgius 3229
 Schubert, Joannes 3015
 Schufelberg, Joannes Humbertus 2924
 Schuhaida, Joannes 2855(18)
 Schuhaida, Matthaeus 2735
 Schujansky, Michael 2739
 Schulckenius, Adolphus 2686
 Schuler, Joannes (selmebányai) 3679
 Schuler, Joannes (szebeni) 3396
 Schuler, Joannes Carolus (soproni) 3587
 Schuler, Susanna ld. Gortschki Andreas felesége
 Schuler (Schvler), Urban 3556
 Schuller (Schulerus, Schullerus), Joannes 2634(19), 2696(4), 2699, 2702, 2819, 2824(5), 2894(7), 2895(7), 2897(8), 2964(8)
 Schuller (Schulerus), Michael 2905(16)
 Schuller (Schulerus), Petrus 3202A(34), 3410(20), 3576, 3578
 Schultetus, Joannes 2777(8)
 Schultz (Schultzius), Petrus 2634(3), 3257
 Schultzius, Martinus 2696
 Schumbergius, Joannes 3451(41)
 Schumberg (Schumburgius), Tobias 2765(43-44)
 Schunckabunck, Marcus 3271
 Schüller, Joannes 3015(8)
 Schürer, Michael 3533
 Schütz, (?) 2851
 Schütz, Catharina ld. Kuhn, Andreas felesége, Roth, Catharina
 Schütz (Schütze), Georg 3222(7), 3450(7)

- Schvischeriensis, Joannes 2634(1)
 Schvler, Urban ld. Schuler, Urban
 Schwabe, Johann
Цурковъ московскии sive dissertatio theologica de religione ritibusque ecclesiasticis Moscovitarum 3196
 Schwantner, Matthias 2905(10)
 Schwartz, Andreas 3569, 3573(4)
 Schwartz, Gregorius 3229
 Schwartz, Joannes (eperjesi) 3410(79), 3562
 Schwartz, Joannes (tescheni) 3679
 Schwartz, Johann (soproni) 2688(1)
 Schwartz (Schwarzius), Johann (wittenbergi)
Breviarium logicum 3631
 3229, 3508
 Schwartz, Paulina Eleonora ld. Franckenstein, Martinus Henricus felesége
 Schwartz, Paulus 2717
 Schwermann, Casparus 2910(52)
 Schwidritzi, Simon 3449(34)
 Schyler, Jacobus 2692
 Scioppius, (Schoppe) Caspar 2746
 Scopius, Joannes 2925(31)
 Sculteti, Adamus 2815(29)
 Sculteti, Daniel 3452, 3553, 3563
 Sculteti, Gabriel 3595(4), 3599(12), 3673, 3684
 Sculteti, Joannes 3045, 3694
 Sculteti, Martinus 3598(16), 3599(15)
 Sculteti, Matthaeus 2815(12)
 Scsekocki, Matthias 3337(15)
 Sebastiani, Georgius 2987A(4)
 Sebastianus, Sanctus 3337
 Securius, Josephus Appendix 230, Appendix 240, Appendix 241
 Sedulius Peregrinus (pseud.) 3236
 Sedulius, Tranquillus (pseud.)
Elkerülhetetlen veszélyes örvény 3236
 Seeligstädter, Jacobus 2823(11)
 Seelman, Peter Theodor ld. Seelmann, Peter Theodor
 Seelmann, Anna Salome 3353
 Seelmann (M. C. S., M. C. S. P. L., Seelman, Seelmannus, Solomo), Christian
Aller alten, insonderheit wolbetagten Kirchen-Lehrer Bet- und Dank-Psalm 3367
Aufmerkung des Worts im CV. Psalm 3463
Character mentis bonae ac praeae in... Jacobum Röserum 3663
Das ist das Grabmahl Rahel... Rosina Langin 3565
Freundliche Freudenbegleitung 3464
Geistliches Gesicht aus der Offenbar. Johan XX. 12. 3368(1)
Generoso ac strenuo Georgio Uldarico Kayser... gratulatur 3223
Hochzeitliche Ehrerbietung... als Johannes Garmsen... an... Ehr-Tag... zu vorkommen... wollen... Freunde 3565A
Mit Freud und Leid vermengtes Himmelfartsfest 3566
Der XIX. Psalm David 3301
Der vor dem Unglück weggeraffte... Georgius Milleter 3369
 2986, 3015, 3092, 3163(1), 3209, 3212(1-2), 3220, 3221, 3222, 3224, 3225, 3228(5), 3293, 3295, 3300, 3353, 3356(1), 3358, 3359, 3368, 3442, 3443, 3445, 3446, 3447, 3449, 3450, 3454, 3455(1), 3465, 3520, 3556(1-14), 3569, 3570(4), 3575(1), 3659(1-2), Appendix 233
 Seelmann, Christian első felesége, Zauchtler, Anna Catharina 3353, 3359, 3371, 3445, 3454, 3465
 Seelmann, Christian második felesége, Frölich, Anna Euphrosyna 3443, 3445, 3446, 3447, 3449, 3450
 Seelmann, Jeremias Christian 3353, 3442(3), 3565, 3566(7)
 Seelmann, Maria Susanna 3353
 Seelmann (Seelman), Peter Theodor 3295, 3353, 3367(4), 3442(3), 3565, 3566(7), 3574, 3666(27)
 Segner, Andreas 2743, 3600, 3604, 3610
 Segner, Andreas felesége, Rotter, Ursula ld. Armbruster, Michael felesége
 Segner, Joseph
Hymensfeuer seinem neuen Vattern... Michael Armbrustern 3608
 3600, 3604, 3610
 Segneri, Paulo
Cliens Marianus 2998
 Segnyei Sebestyén 3277
 Seiffert, Gottfried 3444(10)

- Seiffert, Johann Gottfried 3679
 Seiler, Lucas 2698
 Seis (Seiss, Seysz), Paul 2655
 Seis, Paul, előtte Schmer, (N?) felesége, Polak, Agnes 2655
 Seldius, Johann Christoph 3465(1)
 Seldner, Casparus 2845
 Seldner, Joannes 3295
 Seleni ld. Szelényi
 Selimus II. (Selymus, Szelim II. szultán) – imperator Turcorum 2781
 Seltenreich, Johann 2895(12)
 Seltenreich, Joseph
 Poetische Leichrede über das frühzeitige doch seelige Ableben ... Michaelis Guhr
 3105
 2815(10), 3102(12), 3103(6), 3104(12),
 3105, 3681
 Selyei Balogh István
 Útitárs 2749
 Selyki István 3539A
 Sellyei András 2933
 Sellyei István 3275
 Selymus ld. Selimus
 Sembery (Semberi) Ferenc 3094
 Sembery (Semberi) János 3045, 3694
 Sembery (Semberi), Mátyás 3045
 Semrigger, Matthias 3394, 3530
 Semsey (Semsei, Semssey) Ferenc 3405, 3415,
 3548, 3578, 3638
 Semsey (Semsei) György 3080
 Semsey (Semsei) Pál 3638
 Semsey (Semsei) Péter 3410(56), 3562,
 3638
 Semsey (Semsei) Sándor 3638
 Seneca, Lucius Annaeus 2662, 2924, 3075A,
 3622
 Sennacherib – rex Assyrorum (bibl.) 3034
 Sennertus, Andreas 3028
 Sennyey István
 Keserves dicsérete a néhai gróf Eszterházi
 Anna Júlia asszonynak 3509
 Sennyey (Sennyei, Zeney) László 3374
 Serari, Andreas 3413
 Serari, Martinus 3094
 Seratoris, Samuel 3561(19), 3568
 Şerban, Constantin 2682
 Serédi (Seredi) János, iun. 3082
 Serédi (Seredi) János, sen. 2783(4-5)
 Serédi (Scheredi, Seredi) Márton 3073, 3229,
 3661
 Serinius, Petrus ld. Zrínyi Péter
 Serlin, Wilhelm 2636, 2760
 ld. még nyomdamutató
 Serpilia, Agneta ld. Hain, Kaspar, előtte
 Glatz, Johann felesége
 Serpilius, Augustin
 Freudiger Herzenswunsch... Herrn m. Chri-
 stian Seilmann 3224
 2780(4), 2905(17), 2986(11), 2987,
 3044(8-9), 3224, 3356(7), 3366, 3520
 Serpilius, Augustin felesége, Meltzel, Susan-
 na 3366
 Serpilius, Johann II. 2652(2), 2774, 2776,
 2779, 2780
 Serpilius, Johann III. 2780(2-3), 2987, 3040,
 3043, 3044, 3224, 3587
 Serpilius, Johann III., előtte Böhm, Christoph
 felesége, Baldwin, Dorothea Sophia 2929,
 3040, 3043, 3044
 Serpilius (I. Q. S.?), Quendel 2775(6)
 Serpilius, Samuel 2780, 2846(3), 2913(4),
 2919(9), 2987, 3037
 Serpilius, Samuel felesége ld. Wagner, Jo-
 hann felesége, Vit, Catharina
 Serpilius, Sigismund 3587
 Serpilius, Tobias 3587
 Seuler, Lucas, iun. 2757
 Seuler (Sevler), Lucas, sen. 2757
 Seuler, Martha ld. Maius, Andreas felesége
 Seuse (Suso), Heinrich 3115
 Severini, Markus 2711, 2712, 2828, 2831,
 2832, 2833, 2835, 3032, 3034, 3035A,
 3080, 3147, 3148, 3151, 3153, 3197, 3422,
 3512
 ld. még nyomdamutató Severini, Markus
 felesége ld. Türsch, Johann David fele-
 sége, Susanna
 Severini, Susanna – vidua és Türsch, Susan-
 na – vidua
 Severini, Severinus 3561(17), 3568
 Severus Septimius, Lucius – imperator
 Romanorum 3555
 Sevler, Lucas ld. Seuler, Lucas, sen.
 Sevleriana, Martha ld. Maius, Andreas fele-
 sége, Seuler, Martha

- Sextius, Peter 2955, 3093, 3535, 3622, 3694
 Sextius, Joannes 3045
 Seydell, Martin Friedrich 3188(2)
 Seydl, Joannes 2719
 Seyfriedt, Johann
 Theoremata philosophica de anima separata 2863
 Seysz Id. Seis
 Sibai Pál 3539A
 Sibrik György 3124
 Sibylla (Szibilla) (myth.) 2689
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Siderius János
 Kisdéd gyermekeknek való catechismus
 3033, 3511
 ld. még incipitmutató: Sok nyomorúsággal
 – Szólít – Szükség keresztyének
 2988, 3032, Appendix 234
 Sift, Tobias 2634(4)
 Siger, Joannes 2698
 Sigismundi, Martinus 3691
 Sigismundi, Melchior 3691
 Sigismundus III. – rex Poloniae (Zsigmond
 III. lengyel király) 3116A
 Sigmedt, Michael 3396
 Sigrái Tamás 3286, 3640
 Siklósi Mihály
 ld. incipitmutató: Mennynek és földnek
 kegyes
 Sikó (Siko) András 3112, 3117
 Simándi (Simandi) György Elek 2723A
 Simeger, Martinus 2784(12)
 Simeon, Sanctus Id. Symeon, Sanctus
 Simeon (bibl.) 2929
 Simion Ștefan Id. Ștefan, Simion
 Simon, Joannes Gottofredus 3598(6)
 Simonides, Georgius 3073
 Simonides (J. S. r. s. B.), Joannes (olaszi)
 Lesso panegyricum... Davidis Lani... in-
 stitutum 3567
 Studium catecheticum biblicum, logicum
 3568
 Studium catecheticum de creatione, ange-
 lis, imagine Dei 3664
 Studium catecheticum de Evangelio,
 symbolo apostolico, Deo triuno 3569
 3561
 Simonides, Joannes (teplíci) 2987A(5), 3202A
 Simonides, Joannes (tótprónai) 3110(4)
 Simonides, Paulus 3569
 Simonis, Georgius 2927(14), 3095(15),
 3016(6), 3106(22), 3227(10)
 Simonis, Michael 2779(10)
 Simonius, Georgius 3251(7), 3320, 3490
 Simonius, Joannes 3128, 3394, 3396, 3530
 Simonius, Michael 2693
 Sinapia, Helena Id. Černak, Samuel, előtte
 Láni, David felesége
 Sinapius-Horčička, Daniel
 Sertum decerptum ex horti theologici areo-
 lis IV omnibus 3156
 Vivit post funera virtus, supremum officium
 ... *Gabrieli Bakos de Osdgyan* 3290(1)
 3015(5), 3569
 Sinapius-Horčička, Ján
 Parva schola 2808
 3156, 3498, 3519, 3569
 Sinapius-Horčička, Michal 3451
 Sinonius, Nicolaus 2823(4), 3179
 Sipkowski, Thomas 3410(37)
 Sirmenus, Joannes 3349
 Sirmiensis (Syrmiensis) István 2739, 3498
 Sirmiensis (Syrmiensis) Zsigmond 2739
 Sivi, Joannes 3229
 Sixtus V. – papa 2916
 Skalka, Daniel 3691
 Skalka, Martinus 3261, 3691
 Skarica Máté
 ld. incipitmutató: A mi életünknek – Dá-
 vid Doég – Drága dolog – Hogy Jeruzsá-
 lemnek – Izraelnek – Saulnak
 Slatini, Andreas 3162(49)
 Slatini, Nicolaus 3691
 Sluka, Jeremias 3691
 Slusius, I. G. 3379, 3668
 Smal, Andreas Id. Schmal, Andreas
 Smrtnik (Smrtnikius), Melchior 3082,
 3202A(14), 3355, 3410(29-31), 3535
 Snicellius, Joannes 3561(13), 3568, 3569
 Soarez, Cypriano
 De arte rhetorica libri tres 3671(1)
 Sobeck, Rudolf 3689
 Sobeck, Rudolf felesége, Rauten, Maria Anna
 3689
 Sobitschius, Christoph Id. Sowitsch, Chri-
 stoph

- Sowitsch (Sobitschius), Abraham 3587
 Sowitsch (Sobitschius, Sobitscius, Sobitshius),
 Christoph 3015, 3454(3), 3514, 3587
 Sock, Judith ld. Kayser, Georgius Udalricus,
 előtte Maschko, Joannes Jacobus felesége
 Socolovius, Stanislaus ld. Sokolowski, Stani-
 sław
 Socrates 2781
 Soja, Nicolaus 2765(37-38)
 Sokolowski (Socolovius), Stanisław 3116A
 Soldos János 3273
 Solomo ld. Seelmann, Christian 3556(1-14)
 Solon 3381
 Solvirogram Pannonius (pseud.)
 ld. incipitmutató: Ily jót teljes szívből
 Solymosi Koncz (Koncz Nagy-solymosi) Bol-
 dizsár
*Balthasar Koncz Nagy-solymosi super-
 intendens... universis et singulis prae-
 sentes hasce visuris ac lecturis... conte-
 statum esse volumus* 3494
 Sommer, Johann 2633
 Sommerkorn, Georg 3208(1-17)
 Somosi Petkó János
*Igaz és tökéletes bodogságra vezérlő út,
 avagy bemenetel a hitre* 2800
 Somosi János(eperjesi) 3078, 3079, 3082
 Sonntag (Sonnentag, Sontag), Jeremias
 3300(1-2), 3454(6-7)
 Sonntag (Sontag), Johann 3549
 Sonntag, Ludwig, iun. 3096
 Sonntag, Paul 3554
 Sonntag (Sontag), Sophia ld. Brewer, Samuel
 felesége
 Sonntag (Sontag), Susanna ld. Halligantz,
 Stephan felesége
 Sophista, Joannes 3679
 Sorger, Michael 2972
 Sotvellus, Nathanael 2712, 2769, 2889, 3020,
 3202, 3282, 3284, 3342, 3343, 3346, 3525
 Sóvári (Sovari) Mihály 3229
 Söldner, Kaspar 3044(7), 3204(13), 3356(9),
 3463
 Söldner, Kaspar felesége, Ehrenreutter (Eh-
 renreütter), Maria Euphemia 3463
 Söldner, Maria Sophia 3463
 Spaniel, Joannes 2815
 Spartianus, Aelius 3555
 Sperling, Albertus 2815(2)
 Spethe, Andreas 2750
 Spetkius, Daniel ld. Spitko, Daniel
 Spetkius, Gabriel ld. Spitko, Gabriel
 Spetkius, Georgius ld. Spitko, Georgius
 Spilenberger (Spielenberger, Spielberger,
 Spilenberger, Spillenberger), David, sen.
 2847, 2854, 2913(1), 3016, 3040(3),
 3047(9), 3163(2), 3296, 3356(4), 3446(3),
 3566(4), 3625, 3628
 Spilenberger, David, sen. felesége, Reuter
 (Reuther, Rheuter), Susanna Regina
 2847, 2854
 Spilenberger, Samuel 3005
 Spinat, Joannes 3049
 Spindler, Christoph 3601, 3602
 Spisko (Spiskovius), Siegfried 3229
 Spisko (Spiskovius), Sigismund 3082
 Spitko (Spetkius), Daniel 3577
 Spitko (Spetkius), Gabriel 3073
 Spitko (Spetkius), Georgius 3073, 3410(21),
 3577, 3578
 Splenius (E. S.), Elias 2719, 3137, 3408
 Splenius, Jacobus 3229, 3529
 Splenius, Jeremias 3073
 Splenius, Margareta ld. Zabeler, Jakob fele-
 sége
 Spöckel (Spöckelius), Georg, iun. 2897
 Spöckel, Georg, iun. felesége, Schildmacher,
 Anna 2897
 Spöckel (S. G. C., Spöckelius), Georg, sen.
 2895(2), 2895(3), 2897
 Spranckhuysen, Dionysius 3593
 „Spurius” 2781
 Srensky, Matthias Appendix 258
 Srnka, Balthasar 3458
 Srnka, Michael 3664
 Ssiabel, Balthasar 3691
 Stain, Jacobus 3229
 Stancsich, Joannes 3118
 Stanislaides, Johann 2910(19), 2925(14)
 Stankonius, Matthaeus (Matthias?) 2974(14)
 Stankovics János
*Rövid és somma szerint való bizonyí-
 tása a lutherista és calvinista purga-
 toriumának* 3650
 Stansith, Balthasar ld. Horváth Boldizsár
 Stansith, Marcus ld. Horváth Márk

- Stauff, Joannes 3073
 Stauff, Leonhardus 3073
 Stauffer, Tobias 3679
 Stax, Gottfridus 3200
 Ştefan, Simion 2641
 Stefan (Steffan), Margaretha ld. Klesch, Christoph felesége
 Steiffenecker, Martinus Wenceslaus 2735
 Stein, Jacobus 3078, 3079, 3082
 Steiner, Magnus 2912, 2927
 Steiner, Magnus felesége, Brewer (Breuer), Katharina 2912, 2927
 Steinhäuser, Blasius 3073
 Steinhäuss, Daniel 3452
 Steinhübl, Georg 2927(23)
 Stejer, Jacobus 3212(38)
 Steller (T. S. S. P.), Thomas 3215, 3222(8), 3450(5-6), 3622
 Stembersky, Andreas 3073
 Stengel, Sebastianus 2651
 Stenger, Paulus 2742
 Stentzel, David 3229
 Stentzel (Stenzelius), Joannes 2695, 3130, 3131
 Stephani, Joannes Georgius 3451(29)
 Stephani, Matthaeus 3666(16), 3679
 Stephani, Tobias
 Musa sale usa suo in refrigerium studiorum 2781
 2722A(2), 2774(8), 2777(3), 2778(6), 2781, 2784(1), 2986(31), 3451(28)
 Stephanides, György
 Magyar catechismus, azaz rövid tanítás a keresztényi hitnek fő ágazatiról 3609
 3198(4)
 Stephanides, Joannes 3082, 3202A(18), 3410(28), 3413
 Stephanóczy (Stephanoci) Sámuel 3202A(28), 3410(63)
 Stephanus, Daniel 3410(80)
 Stephanus, Sanctus, protomartyr (István, Szent, első vértanú) (bibl.) 3050, 3337
 Stephanus, Sanctus – rex Hungariae ld. István I., Szent – magyar király
 Sterner, Georgius 2815(6)
 Stevartus, Carolus 3244
 Stierbitz, Johann Georg 3047(17)
 Stierbitz, Martin 3229
 Stodertus, Adrianus 3188(6)
 Storch, Johann 2986(15)
 Stöckel, Leonard 3073, 3520
 Strakocius (Strakotzius), Georgius 2855(12), 3202A(3)
 Stranovius, Andreas ld. Stranowsky, Andreas
 Stranovius, Florianus 3450(8)
 Stranovius, Georgius 3073
 Stranovius, Joannes 2815(19)
 Stranowsky, Andreas 3261, 3691
 Stras, Georgius 3073
 Strauch (Strauchius), Aegidius 2821, 3028
 Strauch (Strauchius), Johann 2765(1)
 Strenek, Jacobus 2815(31)
 Stromajer, Peter 2716
 Stromajer, Sebastian 2716
 Strompff (Stromphius), Joannes 3357(8), 3599(8), 3681
 Stromt, Joannes 3073
 Strumpf, Simon 3569
 Stuckert, Melchior 3394
 Sturianus, Michael 2718
 Sturm (Sturmius), Johann 2674, 3160, 3320, 3631
 Sturm (Sturmius, Stvrmius), Jakob 2646, 2674, 2803
 Stürbitz, Andreas 3212
 Stürbitz, Johann 3110
 Stürbitz, Regina (kassai) ld. Kemmel, Johann felesége
 Stürbitz, Regina (körmöcbányai) ld. Zabanius, Isaacus felesége
 Stürmer, Michael 2969(11)
 Stürtzer, Matthias 2986(34), 3041, 3222(5-6), 3357(6-7), 3444(15-16), 3450(4), 3454(19), 3458, 3694
 Stvrmius, Jacobus ld. Sturm, Jacob
 Styerky, Georgius 3162(35)
 Suada (myth.) 3118
 Suavis, Petrus 3645
 Sufficz, Gregorius 2726
 Sulcovius, Joannes 2815(35)
 Sulianski, Michael 3519
 Suri Lőrinc (református lelkész) 2933, 2936
 SURIUS, Laurentius (karthauzi) 2658
 Surman, Joannes 3050(X)
 Susanna (bibl.) 2686(7)

- Suso, Henricus ld. Seuse, Heinrich
 Sustovich (Svstovich), Emericus Michael
3118
 Sutorius (Svtorius), Michael **2692**
 Sutorius, Valentinus **3198(3), 3411, 3601,**
3602, 3673
 Svábi (Svabi) Benedek **2972**
 Svada ld. Suada (myth.)
 Svtorius Michael ld. Sutorius, Michael
 Sweticz (Zvetics, Zwetics), Andreas **3411,**
3532
 Sybmetingeria, Maria ld. Jandicius, Daniel
 felesége, Sybmetinger, Maria
 Sykszai, Stephanus ld. Szikszay István
 Sylvanus, Samuel **2698(5)**
 Symeon, Sanctus **3337**
 Syrmiensis ld. Sirmiensis
 Sz. K. A. ld. Szenci Kertész Ábrahám
 Sz. Mihályi, P. Gregorius ld. Szentmihályi P.
 Gergely
 Sz. Miklosy, Emericus ld. Szentmiklósi Imre
 Sz. Nemethi Mihály ld. Szathmárnémethi
 Mihály
 Sz. Örsébeti, Georgius ld. Szentersébeti
 György
 Sz. Peteri, Stephanus ld. Szentpéteri István
 Sz. T. A. u. r. e. l. p. ld. Tarpai Szilágyi András
 SZ. W. A. ld. Szepsi Wendigh András
 Szabo István ld. Tolnai Szabó István
 Szabó Dorka ld. Kátay Ferenc felesége
 Szabó (Szabo) György **3273**
 Szabó (Szabo) László **3647**
 Szabó Márton **3214**
 Szabó (Szabo) Mátyás **3273**
 Szabó (Szabo) Mihály **3004**
 Szabó Tamás ld. Gazdag Szabó Tamás
 Szabolcs vezér (Zabozsus) – dux secundus
 Hungarorum **3277**
 Szaikovich (Szajkovich), Stephanus **3640**
 Száki (Szaki, Szenczi Szaki) János **2933,**
3478
 ld. még incipitmutató: Hasznosabb mes-
 terség – Titkait Istennek
 Szaladinus, Elias **2650**
 Szalai (Szalay) Pál **3548, 3559**
 Szalárdi János **2794, 2970**
 Szalay Pál ld. Szalai Pál
- Szalóczi (Szaloczi) Mihály
*Az Isten-ember Jésus Christusnak szemé-
 lye felől... választételek igazán értő ta-
 nítóknak* **2942**
3005, 3418
 Szambocreti, Georgius ld. Zsámbokréti
 György
 Szambocreti, Jacobus ld. Zsámbokréti Jakab
 Szamosközy István **3688**
 Szántai Poóts István
Halotti prédikáció... Redai Ferenc... teste
felett **3482(1)**
3479, 3588
 Szántó György
 ld. incipitmutató: Gyarló
 Szántó (Szánto) András **2974(20), 3152(27),**
3636(5)
 Szarka András **2933**
 Szászfalui (Szaszfalui) István **3050**
 Szaszik, Michael **3082**
 Szathmári (Szath., Szathmari) András
3235(3), 3383
 Szathmári (Szatmari) Péter **3539A**
 Szathmári Baka (Szathmari B., Szatthmari
 B., Szatthmári) Péter
Frigyes kisedek jussa... Lónyai János...
*teste földben takarítása alkalmatossá-
 gával* **3313**
*Izrael Istenének igaz tiszteleti mellett buz-
 gó Illyes prófétának elragadtatása,*
azaz üdvösséges tanítás... Vásárhelyi
*Péternek... teste eltakarításának alkal-
 matosságával* **3327**
2798, 3005
 Szathmári K. (Szathmari K.) János **2680**
 Szathmári (Szathmari) Ötvös István
Titkok jelenése, avagy Sz. János apostol
*mennyei látása rövid magyarázó jegy-
 zésekkel* **3495**
2936
 Szathmári (Szathmari) Sz. István **2797,**
2798
 Szathmárnémethi (Nemethi, Nemeti, Sz.Né-
 methi) Mihály
Igazság próbakövének nyert peri **3592**
Igazság próbaköve **3483**
3004, 3515, 3525
 Szatka, Stephanus **3640**

- Szatmári ld. még Szathmári
- Szatmári (Szatthmári) Jakab **2799**
- Szatthmári B. Peter ld. Szathmári Baka Péter
- Szatthmári, Petrus ld. Szathmári Baka Péter
- Száz Budai, Paulus ld. Budai Száz Pál
- Szebeni (Szebeny) Péter **3118**
- Széchényi (Széchenyi, Szechény) György **3268**
- ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Széchy Anna Mária ld. Wesselényi Ferenc felesége, Széchy Mária
- Széchy (Szecsi) Ferenc **3661**
- Széchy (Szecsi) Gáspár **3117**
- Széchy (Szecsi) Kristóf **3661**
- Szécsén Jakab **3273**
- Szecsí Ferenc ld. Széchy Ferenc
- Szecsí, Szécsi Mária ld. Wesselényi Ferenc felesége, Széchy Mária
- Szecsí Gáspár ld. Széchy Gáspár
- Szegedi Ádám **3073**
- Szegedi Anna (AZ IgAZ SEGEDNeK vAgyoN it Neve) **2829**
- Szegedi Fábric András ld. Fábric András
- Szegedi Ferenc **2997, 3640**
- Szegedi Gergely
- ld. incipitmutató: Boldog az ilyen ember e – Boldog az olyan ember ő – Dávid profétának – Gyakran nekünk – Keresztyének, kik vagyunk – Mikoron Dávid Saul – Nagy bánatban – Örül mi – Számkivetésre – Szent Dávid király bűnei – Szent Ézsaiás – Szükség keresztyéneknek – Tekints reám – Úristen, légy
- Szegedi István **3273**
- Szegedi Kis (Szegedinus) István
- ld. incipitmutató: Jézus születék – Jöjj el Szentlélek Isten, tarts meg – Ó mindenható – Ó, mint
- 2664**
- Szegedi Lajos
- ld. incipitmutató: Légy irgalmas
- Szegedinus ld. Szegedi Kis István
- Szegenyi, Jakob **3110(6)**
- Szejdi Ahmed (Mehemet) **3141**
- Székely István **3525**
- Szekerés Mátyás **3273**
- Székhalmi (Szekhalmi) András **3250**
- Szeleczki, Andreas **3410(25)**
- Szelei György **3027**
- Szeleini, Joannes **3013**
- Szeleini, Paulus **3013**
- Szelényi (Seleni) János **3045**
- Szelepcsényi (Szelepchény, Szelepcheny, Szelepcczeny, Szelepcczényi) György
- Georgius Szelepcheny... archi-episcopus Strigoniensis... universis Christi fidelibus salutem* **3379**
- 3047, 3269, 3668, Appendix 251, Appendix 265, Appendix 266**
- ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Szeli György **3149**
- Szemere László **3062, 3080**
- Szemere Pál **3080**
- Szemere Pál felesége, Putnoki Klára **3080**
- Szenci Kertész (Szenci K., Szenci Kertész, Sz.K.A.) Ábrahám
- 2672, 2675, 2678, 2682, 2684, 2686, 2745, 2748, 2810, 2884, 2885, 2886, 2887, 2902, 2904, 2935, 2977, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 3008, 3068, 3120, 3124, 3180, 3197, 3238, 3239, 3240, 3242, 3244, 3246, 3248, 3249, 3252, 3254, 3258, 3314, 3315, 3318, 3319, 3322, 3325, 3390, 3391, 3395, 3397, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3494, 3495, 3537, 3539, 3542, 3645, 3648**
- ld. még nyomdamutató, tárgymutató illusztrációk
- Szenci Molnár (Molnár) Albert:
- Szent Dávid királynak és profétának százötven zsoltári* **2750, 2988, 3665**
- ld. még incipitmutató: Aki a felséges Úrnak – Áldjad én lelkem az Urat – Áldjad lelkem, Uradat – Az egek beszélnek, és nyilván hirdetik – Az Úr énnékem – Az Urat, minden – Emeld – Hallgasd meg Úristen, kérésemet – Kezdetben – Magamban elvégezém – Magasztalja az én szívem – Meghagyta – Ó én lelkem, dicsérjed – Ó, mely sokan – Örül az én szívem az Úrnak – Szeretem – Tebenned bízunk eleitől fogva – Tehozzád kiáltok, Úristen – Tehozzád teljes – Uram, bocsássad – Uram,

- nem úz nagyra szívem – Úristen, az én imádságom – Úristen, én üdvösségem – Úristen, kegyelmezz – Úristen, mely
2641, 2663, 2935, 3034, 3181, 3327A, 3441
 Szenci (Szenczi) György **3152(36)**
 Szenci (Szenczi) István **3152(38)**
 Szenci (Szenczy) Jeromos **3672**
 Szenczi Szaki János ld. Száki János
 Szendi, Dávid **2797**
 Szendrei, György **3418, 3483**
 Szenterzsébeti (Sz.örsébeti, Szentorsébeti) György **2902(6)**
 Szentgotthárdi (Szentgothardi) István **3661**
 Szentimrei (Szent Imrei) Pál **2972**
 Szentiványi (Szentivany, Astrophilus (pseud.)) Márton **2724, 3582, 3669**
 Szentiványi (Szentivani) Mihály **3286**
 Szentiványi (Szentivani) Péter **3548**
 Szentkirályi András **3418**
 Szentkirályi (Szentkiralyinus, Szent-Királyi) Mihály
Furtum poeticum, nuper... commissum
2733
2797
 Szentmihályi (Sz. Mihályi, P.) P. Gergely **2677**
 Szentmiklósi (Szentmiklosi) György **3073**
 Szentmiklósi (Szentmiklosi) György (alius) **3073**
 Szentmiklósi (Sz. Miklosy) Imre **3640**
 Szentorsébeti Georgius ld. Szenterzsébeti György
 Szentpéteri János (Erdőbenye) **3254**
 Szentpéteri (Szentpeteri) János (Eperjes) **3202A(42), 3229**
 Szentpéteri (Sz. Peteri) István **3418**
 Szentsimoni (Szent Simoni) György **2972**
 Szép István **3636(6)**
 Szepsi András ld. Szepsi Wendigh András
 Szepsi Csombor Márton
 ld. incipitmutató: Egekben – Ifjúságom
 Szepsi Wendigh (SZ. W. A., Szepsi) András
Dőghalál ellen való orvosság **3065**
Serkengető szózat, azaz az üdvességről helytelenül értekezőknek... halott temetési alkalmatossággal... elmélkedés
3484
3005
- Szerdahelyi (Szerdahely) András **3531**
 Szerdahelyi Ferenc **3229**
 Szerdahelyi (Szerdahely) György **3531**
 Szeredi Márton **3189**
 Szerémi Illés
 ld. incipitmutató: Amely embernek Szerednyei (Szerenyei) Mihály **2677**
 Szeremlyei (Szeremlei) János **3083**
 Szerencsi Gerzson **3539A**
 Szerencsi István **3284**
 Szerenyei Mihály ld. Szerednyei Mihály
 Szibilla ld. Sibylla
 Zsigeti Márton **2679**
 Szikra Stephanus ld. Váradi Szikra István
 Szikszai (Sykszai) István **3211, 3277**
 Szikszai (Szikszay) János **3229**
 Szilágyi Anna ld. Felsőbányai Márton felesége
 Szilágyi (Szilagy) Benjámín István
Janua linguae Latinae reserata aurea, sive seminarium linguae Latinae et scientiarum omnium **2985**
 Szilágyi Tarpai András ld. Tarpai Szilágyi András
 Szilágyi Tönkö (Szilagy, Szilágyi) Márton **3146, 3275, 3632(5)**
 Szily (Szili) Gábor **3050(10)**
 Szilvai (Szylvai, Szylwa, Szylwaij) György **2740, 2879, 3132, 3262, 3519**
 Szinyei Ádám **2910(45)**
 Szirmai Péter **2793**
 Szirmay (Szirmai) István **3017, 3532**
 Szirmay Katalin ld. Illésházy Ferenc felesége
 Szirmai Miklós **3073, 3410(61)**
 Szirmay Péter **3073**
 Szkacsányi (Kacsani) János **3050**
 Szkhárosi (Szkárosi) Horvát András **3418**
 ld. még incipitmutató: Semmit
 Szmrecsányi (Szmrecani) Péter **3548**
 Szoboszlai Miklós **2764, 2983**
 Szokolyai Anderko István (Szokolyai István)
Sérelmes lelkeket gyógyító balsamum, avagy lelki próbákban nyavalygó embert vigasztaló könyvecske **3593(1)**
 Szolcsányi (Szolczani) Márton **3543**
 Szolcsányi (Szolczani) Mihály **3050**
 Szomosi István **3229**

- Szöcs János ld. Vásárhelyi Szöcs János
 Szöcs János (böszörményi polgár) **3273**
 Szöllösi (N. Szöllösi, Nagy Szölösi, Szölösi) Mihály
Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek pajzsa, avagy a győri collegium harmadik kérdése ellen az Ur hadait viselő, s' igaz ügyért kikelő Bajnok Dávidka **3419**
 ld. még incipitmutató: Dicsőség Istennek!
2997, 3020, 3205, 3424
 Szőke Sámuel **3539A**
 Szölösi (Szölösi) Péter **3273**
 Szölösi H. (Szölösi) István **3275**
 Szölössi (Szölössi) Pál **3381 (12-13)**
 Szőnyi Nagy (Nagyszőnyinus, Szőnyi) János **2933, 2936 [1]**
 Szörös (Ravius) család **2689**
 Szörös (Ravius) János **2903**
 Szörös (Szörös) Márton **3229**
 Sztárai Mihály
 ld. incipitmutató: Hálaadásunkban – Izraelnek – Meghallgassad – Megnyomorodván – Megnyomorult → Mely igen jó az – Mi Atyánk, Atya – Mikor Dávid – Mindenkoron – Mostan hozád – Sok emberek – Sok inségünkben – Sok jótéteményén – Sok nyilvánvaló – Sokan vannak most – Szabadíts meg és tarts meg Uram Isten, mert e – Szent Dávid próféta az – Szent Dávid próféta éneklő
 Szuhai (Szvhai) Mátyás **3387, 3592**
 Szuhai István **3510**
 Szunyogh (Szuniogh) Gyula **2808, 3621**
 Szunyogi István **2745(1)**
 Szűcs B. (Szücs) Boldizsár **2680**
 Szvetics, Joannes **3636 (8)**
 Szvhai Mátyás ld. Szuhai Mátyás
 Szylvai, Szylwa, Georgius ld. Szilvai György
- T. R. S. G. **2897(5)**
 T. S. S. P. ld. Steller, Thomas
 T. Sz. A. U. R. E. L. P. ld. Tarpai Szilágyi András
 T. T. ld. Thuransky, Thomas Antonius
 „Tabacibiba” **2781**
 Taborita, Nicolaus **3167(10), 3262**
- Tacitus, Publius Cornelius **3555**
 Tais, Georgius **3112**
 Tais, Gregorius **3117**
 Tajnay (Taynai) János **2658**
 Tamás, Aquinoi, Szent ld. Thomas de Aquino, Sanctus
 „Tancredus” **3243**
 Tancsi István **3539A**
 Tani, Petrus **3286**
 Tapolcsányi (Tapolcsani) János **3050**
 Tarchon (myth.) **3542**
 Tarczali Pál **3005**
 Tarczali Péter **3275**
 Tarjáni Margit ld. Debreczeni Tamás felesége
 Tárkányi (Nagytárkányi Tárkány) István **3189**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Tarnóczi (Tarnóczy, Tarnoczy) István
Philosophia, quam propugnavit... Georgius Pothoransky de Farkasfalva **3207**
Oratio in funere... comitis ac domini... Georgii Drugeth de Homonna **3035**
Appendix 260
 Tarnóczi (Tarnoci, Tarnoczi, Tarnocius) Márton
Schematismus funebris sive oratio exhibens ... dn. Nicolai Ostrosith ... virtutes, labores, honores, cineres **2952**
2671, 2742, 2952, 3209(2), 3413, 3496, 3695
 Tarpai Szilágyi (Sz. T. A. u. r. e. l. p., Tarpai, Tarpai S., Tarpai Syl., T. Sz. A. U. R. E. L. P., Tarpai Sylvanus,) András
Libellus repudii et divortii Christiani, azaz az igaz keresztyének között a megmátkásodott és házasságban lévő személyeknek ... elválásoknak ... tudománya **3388**
Pápisták kerengője **3006**
2673, 2675, 2798, 3339
 Tasnádi (Thasnádi) János **3386**
 Tatai P. (Tatai) Mihály **3275**
 Tatai P. (Tatai) Sámuel **3027**
 Tatay Ferenc **2999**
 Tatinghoff, Johann (Friedrich) **2821**
 Tauler (Thaulerus), Johann **3115**
 Taynai János ld. Tajnay János

- Técsi Joó (Tetsi, Tetsi J.) Miklós
Lilium humilitatis. Az Isten anyaszentegyháza maga megaláztatására való keserves sirlalma 2825
 ld. még incipitmutató: Bujdosó még leszsz 2675, 2809, 2825, 3146
- Tekeli, Stephanus ld. Thököly István
- Telcoinus, Telconius Elias ld. Telkonius Elias
- Telegdi (Thelegdius) Miklós
Index, seu enchiridion omnium decretorum et constitutionum regni Hungariae 2928(2)
 2672
- Telekesi (Telekesy) István 2723A
- Teleki Mihály 3397, 3483, 3539A, 3645
- Telkibányai P. István 3025
- Telkonius (Telcoinus, Telconius), Elias 3451(6), 3545
- Telkonius (Thelkonius), Joannes
Podagrae in modum Cramatis rhetorici Metrica descriptio 3695
 2735, 3070(2)
- Teltsch, (Teitsch, Teltschs) Georg 3449(12), 3167(18), 3655(11)
- Tellyesch, Petrus 2701
- Tentzer, Benedictus 3162(57)
 „Teophilus” 2744
- Teökeöly István ld. Thököly István
- Teplai, Martinus 3337(15)
- Teremi István
 ld. incipitmutató: Halld meg Babylonban
- Terentius Varro, Marcus 2686
- Ternyei András
 ld. incipitmutató: Ember életedben
- Terpsichore (myth.) 3286
- Tersi, Daniel 3664
- Tertullianus, Quintus Septimius Florens 3526
- Tesák (Thessacius), Juraj 3458, 3293
- Tesák (Tessatius), Matej 2949
- Tesini Imre
 ld. incipitmutató: Tebenned bízom, Uram Isten
- Tetsi J. Miklós ld. Técsi Joó Miklós
- Teutsch (Teutschius), Andreas 2815(9)
- Teutsch (Tevtsch), Tobias 3688
- Teutscheschmidt (Teütschschmied, Teütscheschmied), Matthias 3561(1)
- Textor, Matthias 2849
- Thaddaeus, Jan 2809
- Thales Milesius 2781, 3381
- Thalia (myth.) 2733, 3286
- Thann (A.T.G.M.S., Than), Andreas 2651, 2927(5), 3212(13-14)
- Thasnádi János ld. Tasnádi János
- Thaulerus, Joannes ld. Tauler, Johann
- Thehelyi, Georgius 2678
- Thelegdius, Nicolaus ld. Telegdi Miklós
- Thelkonius, Johannes ld. Telkonius Joannes „Theon” 2658
- Theophili, Hilmar Dieterich 2969(8)
- Theökeöli, Emericus ld. Thököly Imre
- Theökeöly, Stephanus ld. Thököly István
- Ther Portten (D. P.), Johann Daniel 2788, 2789, 2862, 2992, 2993
- Therink, Georgius 3211
- Thessacius, Georgius ld. Tesák, Juraj
 „Thestilis” 3542
 „Theuphobus” 2976
- Thobi (Thobaeus) (bibl.) 2686(2)
- Thoekeoli, Stephanus ld. Thököly István
- Thoekeoly, Sigismundus ld. Thököly Zsigmond
- Tholnaeus, Michael S. ld. Tolnai Szabó Mihály
- Tholnai Bálint ld. Tolnai Bálint
- Tholnai, Joannes ld. Tolnai János
- Tholnai, Mich. ld. Tolnai Szabó Mihály
- Tholnai, Stephanus ld. Tolnai F. István
- Tholnai ld. még Tolnai
- Thom. Johannes ld. Thomas, Johann
- Thomae (Thomas), Elias (sen.)
Conclusiones theologicae de morte 3333 ~
Cupressus funerea, sive luctus... super obitu... Andreae Segneri 3610
Positiones ex civili doctrina selectae 3611
Religio qua talis et qua Christiana 3612
Secundas tedas... Gothofredi Titii 3370
Theses ex lectionibus publicis de Scriptura Sacra excerptae 3613
Vade mecum, oder Handbüchlein... des christlichen Glaubens 3683
 2986 (20), 3198(6), 3438, 3439, 3444, 3468, 3596, 3599, 3605, 3606, 3615
- Thomas (Thom.), Johann 3212(15), 3449(4-5), 3655(5)

- Thomas de Aquino, Sanctus (Aquinoi Tamás, Szent) **2656, 2759, 2999, 3219, 3512**
- Thomas, episcopus Agriensis ld. Pálffy Tamás
- Thomasits, Joannes **2723A**
- Thonheüser, Georgius **2855(16)**
- Thordai Benedek
ld. incipitmutató: Bened
- Thordai János
ld. incipitmutató: Rajtam – Úristen, oltal-
mad
- Thornaeus ld. Tornai Pap
- Thotfalusi Georgius ld. Tótfalusi György
2680
- Thököly (Thököli), Elisabeth ld. Petróczy Ist-
ván sen. felesége, Thököly Erzsébet
- Thököly (Theökeöli, Theökeöly, Theököli,
Thököli) Imre **2907, 3151, 3265, 3405,
3410(1), 3415, 3457, 3482, 3555, 3621**
- Thököly (S. T., Tekeli, Theökeöly, Theököly,
Thoekeli, Thököli, Tökely, Tököli, Tököly)
István **2773, 2808, 2841, 2905, 2907,
2920, 3104, 3355, 3365, 3403, 3482, 3498,
3548, 3612, 3621**
- Thököly István felesége, Gyulaffy (Gyulaffi,
Gyulafi, Gyvlaffi, Gyvlafi, M. G.) Mária
2905, 2907, 2920
- Thököly (Toekoelin) Zsófia **3626, 3627**
- Thököly (Theokoely, Toekeoly, Toekoely, Tö-
köli) Zsigmond **3151, 3355, 3626, 3627**
- Thököly Zsigmond felesége, Pograni Salome
3626, 3627
- Thuransky (T. T., Thuranski), Thomas Anto-
nius
*Applausus votivus viris... Johanni Böh-
ringero... Christiano Pihringero... Dani-
eli Guilielmo Mollero* **3614**
Encomium Posonii **3684**
*Gratulatio in recuperatam valetudinem
viri... Eliae Thomae* **3615**
*Hymenaei, quos... Simoni Johanni Greni-
zio... unamiter consecrant* **3685**
3595, 3599(1), 3613,
- Thuri (Thury) Mátyás **2672**
- Thuri Szöcs István **3647**
- Thurnai, Adamus **3152(26)**
- Thurzó Borbála ld. Draskovich János felesége
- Thurzó Mária ld. Vízkelety Mihály felesége
- Thyreí, Tobias **3601**
- Tichy, Georgius **3691**
- Tieftrunck (Tieftr., Tieftrunckius), Daniel
*B. c. D. ad virum plurimum reverendum...
Antonium Reiserum* **3158**
*In acerbum et luctuosum obitum Annae
Catharinae... Christiani Seelmanni...
conjugis* **3371**
*Parodia Od. XXIV. lib. I. carm. Horat. ad
Olassienses* **3466**
*Plausus Apollinis, Musarum, Charitum
fausto omine editus,... propter... Chri-
stianum Seelmannum* **3225**
Thesium de philosophia in genere pentas
3107
2986(18), 3225
- Til (Tilius), Thomas van **2672**
- Timph, Lucas **2784(18)**
- Tindl, Rudolphus **3679**
- Tinesius, Daniel **3598(17), 3599(18)**
- Tittelius (Titelius), Clemens **3466(3),
3371(7-8)**
- Titius, Andreas **3598 (5)**
- Titius (Deutscher Treue (pseud.)), David
*Prolongationis vitae humanae desiderium
et abbreviationis refrigerium... bei...
Beerdigung... Maximiliani Ehrenreich
Zollickoffers* **3617**
*Evangelischen Gottesdienstes- oder Bet-
stunden- und Kinderlehrordnung* **3616**
*Untertanigstes Trostscheiben an den...
Herren Gottlieb... Grafen und Herren
von Windischgrätz* **3686**
**2986(17), 3198(1), 3411, 3439(1), 3570,
3598(5), 3601, 3602, 3673, 3683**
- Titius, Gottfried **3217(1), 3221(2), 3361(3),
3370, 3438, 3439, 3444, 3445(4), 3468,
3681(2)**
- Titius, Gottfried, elötte Heydt, Michael fele-
sége, Keiser (Kaiser, Keyser), Euphrosina
3370, 3438, 3439, 3444, 3468
- Titius, Joannes Petrus **3439(3)**
- Titus, Georgius **3439(11)**
- Titz, Michael **3679**
- Tivadar Sándor **2972**
- Tobaeus ld. Thobi
- Tobias, Melchior **3212(23)**
- Toekoeli, Sophia ld. Thököly Zsófia
- Toekoely, Sigismundus ld. Thököly Zsigmond

- Tokai István **3339, 3422**
 Tokarcsik, Martinus **3286**
 Tolnai (Tholnai) Bálint
 ld. incipitmutató: Lásd
 Tolnai Balog (Balogus Tolnaeus) János **3197, 3292, 3653**
 Tolnai F. (Tholnai) István
Haza békessége, avagy egyenes ösvény **3182 3075A**
 Tolnai János (pozsonyi kapitány) **3601, 3602**
 Tolnai (Tholnai) János (debreceni kántor) **3632**
 Tolnai Pap (Tolnai) István **2982**
 Tolnai S. István
*A magányos cselédek közt lévő áhítatosság-
 nak megalwó tüzcsekének felgerjeszté-
 sére való szikrák* **2989**
 Tolnai Szabó (Szabo) István **3027**
 Tolnai (Tholnai) Szabó Mihály
Disputatio theologica de presbyterio **3027**
 Tomkovicz (Tomkowicz), Michael **3664, 3694**
 Torkos Pál **2972**
 Tornai Pap (Tornaesus, Thornaeus) István
2677, 2678, 2679, 2680
 Tóth (Tolth) Gáspár **3286**
 Tótfalusi (Thotfalusi) György **2680**
 Tótfalusi (Totfalusi) István **2677**
 Totschner (Totschnerus), Georgius **2696**
 Tölcseki (Tölcseki) István **2658**
 Török Ábrahám **3587**
 Török András **3080**
 Török Dániel **3587**
 Török György (néveri) **2863**
 Török György (soproni) **3587, 3636(12)**
 Török János **3587**
 Tranoscus, Samuel **2956**
 Tranovský (Tranoscus, Tranovský, Třanows-
 ky), Jiřík
Cithara Sanctorum **2883**
2805, 2951, 2953, 3072, 3504
 Transalpini, Georgius **2910(26), 2925(22)**
 Transalpinus, Joannes **3502**
 Trausch, Paul **3631**
 Trentschius ld. Treutsch, Christianus
 Treter (Treteri), Maciej Kazimierz **2626**
 Treue, Deutscher (pseud.) ld. Titius, David
 Treutler (Treutlerus), Georg **2766, 2785**
 Treutler, Susanna ld. Schönleben, Michael
 felesége
 Treutsch (Trentschius), Christianus **3016(1), 3028**
 Tritsch (Trisch), Melchior **2815**
 Trostius (Trost), Henricus **3454(5)**
 Trozendorf (Friedland, Trocedorfius), Valen-
 tin
*Gnorismata regularum in syntaxi et forma
 applicandi exempla* **3500[2], 3501[2]**
 Tröster, Johann **2986(12), 3123**
 Trstiansky, Nicolaus **2807**
 Trusius, Hiobus
*Schediasmata sive lusus poetico-extem-
 poranei ad terroris depulsionem* **3045**
3414, 3694
 Tsalolci S., Gregorius ld. Csaholczi S. Ger-
 gely
 Tseh Márton ld. Böhme, Martin
 Tseh
 ld. incipitmutató: Tudjuk, Uram
 Tsekei, Tsekeinus, Thomas ld. Csekei F. Ta-
 más
 Tseri Apacius, Joannes ld. Apácai Csere Já-
 nos
 Tsétsi Zachariás ld. Csécsi Zakariás
 Tsutor Mátyás ld. Csutor Mátyás
 Tuba, Ferenc **2658**
 Tuba Mihály
 ld. incipitmutató: Megteljesíté
 Tugentlieb, Susanna ld. Klies, Melchior, előt-
 te Possius, Christophorus Paulus felesége
 Turner, Tobias **2651**
 Tutius, Georgius **3394, 3395**
 Tutius, Simon **2634(26)**
 Türsch (Tüsch), Johann David **3151, 3197, 3198, 3200, 3202, 3203, 3205, 3288, 3340, 3344, 3348, 3421, 3422, 3425, 3428, 3431, 3512, 3514**
 ld. még nyomdamutató
 Türsch, Johann David előtte Severini, Mar-
 kus felesége, Susanna **3148, 3151, 3153, 3197, 3202, 3203, 3205, 3422, 3512, 3514, 3515, 3516, 3520, 3525, 3532, 3533,**
 ld. még nyomdamutató: Severini, Susanna
 – vidua és Türsch, Susanna – vidua
 Turkovich (Tvrkovich), Joannes Alexius
2723A

- Turkovich (Tvrkovich), Matthias **2723A**
 Turnay (Tvrnay), Martinus **3118**
 „Typhlus” **2686(10)**
- Ubrizsi (Ubrési) Pál **3388**
 Udvarhelyi (Vdvarhelyi) György **2790, 2829, 2866, 2983, 3030, 3250**
 Udvarhelyi György felesége, Kun (Kvn) Mária **3030**
 Udvarhelyi Mihály **3243, 3246, 3397, 3486, 3487, 3494, 3542, 3648**
 Udvarhelyi Péter
*Öt sima kövekkal elkészített Dávid parit-
 tyája, azaz a keresztyéni vallás igazsá-
 gának megállatása* **2983**
2764, 2829, 2866, 2983
 Udvari Jakab **3090 (9)**
 Ugolinus (Vgolinus), S. **2991, 3111**
 Uhrin, Michael **3202A(40)**
 Újfalusi (Uyfalusi) András **3073**
 Újfalusi (Uy-falusi) János **3507**
 Újfalusi (Uy-falusi) László **3507**
 Újfalusi (Ujfalusi) Péter **3273**
 Újfalvi Imre **2903**
 Id. még incipitmutató: Ezerhatszázötven-
 hétben, mikor jámbor
 Újfalvi (Ujfalvi) Imre (kassai diák) **3277**
 Újhelyi (Uyheli) Izsák **3262, 3519**
 Újhelyi (Vjhelyi) János **3004**
 Újlaskói (Uj-Laskoi) Lőrinc **2936**
 Újvári E. (Ujvári E.) János **2936**
 Ungedey, Andreas **2985A, 3013**
 Unger (Vnger) Mihály **3015, 3198(8), 3371(2)**
 Id. még incipitmutató: Mostan ékes
 Unger, Joannes **3636(10), 3661**
 Ungvári (Ungvari) Gergely **3027, 3322**
 Id. még incipitmutató: Az eszes embernek
 Urania (myth.) **3118, 3286**
 Urbani, Jacobus **3073**
 Urbanovich (Urbanovitius, Urbanovius, Ur-
 bánowic. Urbanowicius), Elias **2735, 3691, 3695**
 Urbanovich (Urbanovitius), Jacobus **2735**
 Urbanus IV. – papa (Orbán IV. – pápa) **3645**
 Urbanus VIII. – papa (Orbán VIII. – pápa)
2746, 3051
 Uriel (archangelus) **2829, 2830**
- Ursinus (Vrsini), Michael **3093, 3200**
 Ursinus, Zacharias **3024, 3322, 3339**
 Ursula, Sancta (Orsolya, Szent) **3057**
 Usher (Usserius), James **3322**
 Utrata (Dobó), Andreas **3451(21)**
 Uyfalusi, And. Id. Újfalusi András
 Uy-falusi János Id. Újfalusi János
 Uyheli, Isaacus Id. Újhelyi Izsák
 Úz Bálint
 Id. incipitmutató: Várom
 Uzoni Sz. (Uzoni) Balázs
*Öt sima kövekkal felékesítettett Dávid pa-
 rittyája* **2764**
2983
- V. György **3080**
 Vaari, Stephanus Id. Vári V. István
 Váczi (Vaczi) Dániel **3647**
 Váczi György **3235(14)**
 Váczi (Vaczi) János **3510**
 Vadászi Simon **3005 (5)**
 Vagnerus, Iohannes Id. Wagner, Johann
 Valaeus (Walaeus), Antonius **3495**
 Válaszúti György **2839**
 Valencseni, Joannes **3286**
 Valovich, Georgius **2658**
 Vancsai (Vanczaius, Wantsai) Balázs **2974, 3152 (14)**
 Vancsai (Wancsai) Mátyás **2974 (28), 3152 (35)**
 Váradi Belényesi Ferenc
*Isten eleibe felbocsátandó lelki áldozatok,
 azaz: könyörgések és hálaadások* **3649**
 Váradi István **3080**
 Váradi (Varadi) István (bártfai diák) **3073**
 Váradi Mátyás
*Égő szövétnek avagy ragyogó fáklya ... Jé-
 zus Krisztus aklában legeltetendő ... ju-
 hoknak ... megoltalmaztatásukra* **3420**
 Váradi (Varadi) Mihály **3647**
 Váradi (Nagy-Váradi) Pál **3080**
 Váradi Rác (Racz, Rác) János **3002**
 Váradi Rác János felesége Pribék (Pribek)
 Sára **3002**
 Váradi Szabó István **3254**
 Váradi Szikra (Szikra) István **2675**
 Váraljai (Varalljai) András **3520**

- Váraljai (Varallyai) G. Lőrinc
Tekintetes és nemzetes Vaji Ibrányi Ferencnek temetése 2874
3063
- Váraljai (Varaly) Miklós **3027**
- Várfalvi Kósa János
Catechesis. Az üdvességnek fundamentumáról rövid kérdezkedés 2839(1)
- Vári (Vari) András **3632**
- Vári (Vaari) V. István **2677**
- Varjasi János **3539A**
- Varlaam **2641**
- Varsányi (Varsanyi) Dániel **2680**
- Vásárhelyi Gergely
Catechismus Latino-Ungaricus 3476, 3485
- Vásárhelyi (Vasarhelyi) György **3632**
- Vásárhelyi K. Péter ld. Kézdivásárhelyi Péter
- Vásárhelyi Matkó István ld. Matkó István
- Vásárhelyi Péter ld. Kézdivásárhelyi Péter
- Vásárhelyi Szócs (Szöcs) Bálint **3241**
- Vásárhelyi Szócs (Szöcs) János **3241**
- Vásárhelyi Matkó István ld. Matkó István
- Vasas János **2681**
- Vaskovicz, Adamus ld. Waskovicz, Joannes
- Vass Mihály **3410(119), 3661**
- Vatijaschky, Casparus **2905(30)**
- Vayda, Casparus **2815(5)**
- Vdvarhelyi György ld. Udvarhelyi György
- Weber, Veberus ld. Weber
- Vechner (Vechnerus), Georgius **2754, 3047**
- Veér (Ver) Ferenc **2848**
- Veér (Ver) Ferenc felesége, Bakos Mária **2848**
- Vég (Veég), Franciscus **3539A**
- Vég (Vegh) István **3647**
- Vég (Vegh) Miklós Alajos **3118**
- Veigel, Johann ld. Weigel Johann
- Veixler, Johann Georg ld. Weichsler, Johann Georg
- Velasco (Velascus), Pedro de **3417**
- Veleki (Welekini) István **3073**
- Vendelerus, Michael ld. Wendeler, Michael
- Vendelinus ld. Wendelinus, Marcus Friedrich
- Venus (Vénus) (myth.) **3151, 3542**
- Venzelius, Andreas, ld. Wenzelius, Andreas
- Ver, Franciscus ld. Veér Ferenc
- Verbovski, Daniel **3152(22)**
- Verböci Istvan ld. Werbőczy István
- Vérbulcsú vezér (Verbulcsus) – dux sextus Hungarorum **3277**
- Vercsak, Paulus **3286**
- Verdussen, Hieronymus **3269**
ld. még nyomdamutató
- Verécsi (Veréci) S. Ferenc
Lelki harc, avagy halotti praedikációs rövid tanítás **2687**
3252
- Veredarius, Mathias **2956**
- Veres, Joh. ld. Vörös János
- Veresegyházi (Veres-egyhazi) Szentyel Mihály **2825, 3349, 3397, 3486, 3537, 3538, 3542, 3642, 3643, 3645, 3648, Appendix 264**
ld. még nyomdamutató
- Veresegyházi (Veres-Egyhazi) Tamás **3632**
- Veresmarti Gáspár
ld. incipitmutató: Kik fénylenek az egekben
- Veresmarti, István **3004(2)**
ld. még. incipitmutató: Kemény tél s dér
- Vergilius Maro, Publius **2967, 2685**
- Vertics, Andreas **3152(34)**
- Veselyini Ferenc ld. Wesselényi Ferenc
- Veszprémi Gergely **2936**
- Veszprémi B. (Veszpriny) István **2936, 3383**
- Veterinus, Elisabeth ld. Dadan, Jan felesége
- Veterinus (Veterini, Vetterin), Paulus **3260**
Appendix 230, Appendix 240, Appendix 241
- Vgolinus, S. ld. Ugolinus, S.
- Vibeg (Vibegius), Joannes **2986(4)**
- Viberi, Balthasar **2925(15)**
- Vicarius, Joannes **2962**
- Viccius, Esaias **3015**
- Vicianowitz, Esaias **3451(37)**
- Vida, Andreas **2925(40)**
- Vidas, Michael **2910(35)**
- Vietoris, Jonas **3410(41)**
- Vietoris, Martinus **2855(18)**
- Vietoris, Matthias **3256**
- Vígkedvű (Vigkedvű) Mihály **2679, 2680**
- Vígkedvű (Vig-kedvű) Pál **3023, 3077, 3195**
- Vilabaldus ld. Willibald
- Villa Nova (Villanovai, de Villanova), Arnoldus de **3542**

- Villaroel, Caspar de **3585**
Litaniae ad S. Franciscum Xaverium
3119
- Villás (Villas) János **3647**
- Vincenti, Paulus **2855(20)**
- Vincentius, Ferrerius, Sanctus (Vince, Ferri, Szent) **3474**
- Vinckerus, Petrus Carolus ld. Wincker, Petrus Carolus
- Vincze István **3337(11)**
- Virel, Matthieu **2744**
- „Virtus” **2976**
- Visartus, Donatus (pseud.) ld. Piscator, Johann
- Vit, Catharina ld. Wagner, Johann, előtte Serpilius, Samuel felesége
- Vitalis, Paulus **2779(5)**
- Vitányi (Vitanyi) István **3080**
- Vitányi István felesége, Zákány (Zakany) Zsófia **3080**
- Vitézi János **3286**
- Vitkóczy (Vitkoczy) János **3337**
- Vitnyédi (Vitniedy, Wittniedy) István, iun. **3136**
- Vitnyédi (Vitniedy, Wittnyedi, Wittnyédi, Wittnyédy, Wyttniedy) István, sen. **2767, 2956, 2997, 3136, 3169, 3259, 3355, 3578, 3431, 3636, Appendix 250**
- Vitnyédi (Wyttniedy) János **3136(6)**
- Vitnyédi (Vittnyedy, Wittnyedi, Wittnyédi, Wittnyédy, Wytnyédi) Pál
Oratio parentalis in obitum Johannis Fejervari de Keresztes **3169**
3405, 3410(22)
- Vitriarius, Matthaes **3138(8), 2816(10)**
- Vízkelety Mihály **3644**
- Vízkelety Mihály felesége, Thurzó Mária **3644**
- Vjhelyi, Johannes ld. Újhelyi János
- Vnger, Michael ld. Unger Mihály
- Voboricenus, Zacharias **2722A(5)**
- Vodnanus (Wodnanius), Joannes **3162(20), 3202A(27)**
- Voetius, Gisbertus **2664, 3254, 3322, 3483**
- Voetius, Paulus **3244**
- Voigt, Leopold **Appendix 246**
- Vokál, Václav **Appendix 242**
- Vokál, Václav felesége ld. Od Háje, Vavřinec Benjamin felesége, Dorota
- Volff, Paulus ld. Wolf Paulus
- Vossius, (Voss), Gerardus Joannes **3325**
Rudimenta rhetoricae ex partitionibus et institutionibus Gerhardi Johannis Vossi **3508**
- Vörös (Wörös) György **3603(5), 3300(3)**
- Vörös (Veres) János **3410(126), 3636(7)**
- Vranay (Vranai, Wranai), Michael **3262, 3519**
- Vrsini, Michael ld. Ursinus, Michael
- Vrbicky (Wrbicky), Jacobus **3458**
- Vulcurani, Joannes **2658**
- W., Gregor ld. Wagner, Gregorius
- W., L. ld. Wagner, Leonhardus, sen.
- W., M. ld. Wagner, Martin
- Waesberge, Jan van
 ld. nyomdamutató
- Wagner, Anna ld. Sartorius, Johann, sen. felesége
- Wagner (W.), Gregorius **3408(6)**
- Wagner, Elisabeth ld. Heidenreich, Johann felesége
- Wagner, Jacobus **3073**
- Wagner (Vagnerus), Johann **3104(8), 3294(3), 3037**
- Wagner, Johann, előtte Serpilius, Samuel felesége Vit, Catharina **3037**
- Wagner (L. W.), Leonhard, iun. **3073**
- Wagner (W. L.), Leonhard, sen. **2690(2), 2719, 2816(3-4), 2919(4), 3090(2), 3138(2) 3408(2)**
- Wagner, Martin, iun. **3073**
- Wagner (M. W. B. p., W. M., Wagnerus), Martin, sen. **2650, 2690(1), 2719, 2720, 2919(1), 2816(1-2), 3090(1), 3138(1), 3408(1)**
- Wagner, Michael **3451(24)**
- Wagner (Wagnerus), Johann Conrad **2650, 2718**
- Wagner (Wagnerus), Michael, sen. **2718**
- Waida, Paulus **3162(56)**
- Wais, Christophorus, ld. Weiss, Christoph
- Walaes, Antonius ld. Valaeus Antonius
- Walhdutter, Andreas **3394**
- Waligura, Casparus **3042(8-9), 2905(32)**
- Walla, Augustinus **2947**

- Wallendorffius, Joannes **2696, 3251**
 Waltsgott (Walltssgott), Andreas **3439(4)**
 Waltsgott, Georgius **3439(13)**
 Walther (Waltherus), Thomas **3601**
 Wancsai, Matthias ld. Vancsai Mátyás
 Wantsai, Blasius ld. Vancsai Balázs
 Wartensis, Stanislaus **3073**
 Waskovicz, Joannes (Vaskovicz, Adamus Joannes) **3277, 3381(10-11)**
 Weber, Daniel **3047(3), 3082, 3229, 3661**
 Weber, Johann, iun. **3047[2], 3082, 3229**
 Weber (Weberus, Veberus, Veber), Johann, sen.
Extract des Valetsermons so auf dem Rathaus geschehen **3047[2]**
Ianus bifrons seu speculum physico-politicum, das ist natürlicher Regenten-Spiegel **3047(1)**
Lectio principum, hoc est politica manu-ductio ... Regenten Lection, das ist politische Anleitung **3228**
Wappen der königl. freien Stadt Epperies **3469**
3028, 3078, 3079, 3082, 3110, 3229, 3405, 3415, 3505, 3578, 3630, 3680
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Weber, Johann (Thuringus) **3613**
 Weber (Veberus), Johann Friedrich **3047[1], 3082, 3410(52)**
 Weber, Johann Georg **3047[4], 3229**
 Weber (Weberus), Paul **3229**
 Webersky, Fridericus **3439(10)**
 Wechelius (Wechel) András **2771, 2840, 3083, 3158**
 ld. még nyomdamutató
 Weich, (N.?) felesége ld. Grenitz, Simon Johann felesége, Maria
 Weichsler (Veixler), Johann Georg **3410(88)**
 Weigel (Weigelius), Erhard **2642A**
 Weigel (Veigel), Johann **3082, 3229, 3410(64)**
 Weiss (Weis), Christianus **2700**
 Weiss (Wais), Christoph
Theses theologicae de incarnatione **2999**
Conclusiones theologicae de iustitia et iure **2932**
 Weiss (Weis), Georgius **3294**
 Weiss, Georgius felesége, Haass (Haas), Susanna **3294**
- Weiss (Weiß), Tobias
Abdankung bei dem... Begräbnis eines ... Kindleins Marthae... Samuelis Pomarii **3368(2)**
3038(2), 3100(1-2), 3566(5), 3571(2), 3573(1)
 Weissen, Johann **2821**
 Weiser (Wejser), Michael **3569**
 Welekini, Stephanus ld. Veleki István
 Wellens, Jan
 ld. nyomdamutató
 Wencelius (Vencelius, Wenzelius), Andreas **3198(5), 3208(4), 3411**
 Wencelius, Samuel **3454(23)**
 Wendeler (Vendelerus, Wendelerus), Michael **3028, 3199(4)**
 Wendelin (Vendelinus, Wendelinus), Marcus Friedrich **3145, 3322, 3339, 3548**
 Wenger, Michael **3013**
 Wenger, Wolfgang **3013**
 Wentzel, Michael **3452, 3553, 3563, 3666(10)**
 Werbőczy (Verböci) István
Decretum Latino-Hungaricum juris consuetudinarii incltyti regni Hungariae et Transylvaniae, azaz: Magyar és Erdély országnak törvénykönyve **2928(1), 3430**
 Werder (Werderus), Georg **2634(24)**
 Werlin, Theodor
 ld. nyomdamutató
 Werther, Joannes
 ld. nyomdamutató, tárgymutató, illusztrációk
 Wesselényi (Veselyni, Wesseleni, Wesseleny, Wesselini, Weszeleni) Ferenc **2793, 2848, 3151, 3190, 3191, 3214, 3348, 3397, 3472, 3582, 3513, 3604, 3636, 3670, 3686**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Wesselényi Ferenc, korábban Bethlen István, majd Kun István felesége, Széchy (Szécsi, Szecsi, Rima-Sechi) Mária (Anna Mária) **2848, 3151, 3190, 3191, 3213, 3214**
 ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Wesselényi (Wesseleni) Miklós **2807**
 Westheimer, Bartholomäus **3274**
 Weirauch (Weyrauch), Zacharias **2700**
 Wichman, Gerhardus **3016(3)**
 Wickius, David **2716**

- Wickius, Vitus 2716
- Widmann (Widman), Petrus 3631
- Wieland, Wolff Andreas 3618
- Wiglelius (Wiglebius), Joannes 2986(29)
- Wilimowski (Wilimowskj), Adolphus 3449(36)
- Wilimowski (Wilimowskj), Julius Adamus 3449(35)
- Willibald (Vilabaldus) 3214
- Wilkins, John
An essay towards a real character and a philosophical language 3436[1]
- Wincker (Vinckerus), Carolus 2716
- Wincker (Vinckerus), Petrus Carolus 2716
- Winckler (Winklerus), Philipp Jakob
Dreifache Seeligkeit der ... Leichbestattung ... Gottfried Zaunners 3618(1)
- 3411
- Windisch, Fides ld. Lang, Elias felesége
- Windisch, Georg 2778(14)
- Windisch, Johann (kőhalmi lelkész) 2700
- Windisch, Johann (selmecbányi lelkész) 2847, 2985A, 3013, 3092, 3221(1), 3444(1), 3461, 3681(1)
- Windischgrätz, Gottlieb von 3686
- Windischgrätz, Gottlieb von felesége Öttingen, Maria Eleonora 3686
- Windischgrätz, Gottlieb Augustus von 3686
- Wirth, Michael 3082
- Wiskiczky, Andreas 2972
- Wisotzki, Matthias Ephraim 2910(47)
- Wißteman, Wüstemann, Maria ld. Meltzel, David felesége
- Witnyedi István ld. Vitnyédi István
- Witriarius, Matthias 3090(12), 3137(6)
- Witten (Witte), Samuel 3517
- Wittich, Jakob 3229
- Wittich, Johann 2711, 3229
- Wittich, Johann felesége, Zabeler, Margareta 2711
- Witnyédi, Witnyédy, István ld. Vitnyédi István
- Witnyédy Pál ld. Vitnyédi Pál
- Wodnanius, Johannes ld. Vodnanus, Joannes
- Wohlgemuth von Rechtenberg, Friedrich (pseud.?) 3227(6)
- Wolach, Elias 3691
- Wolderus, Martinus 2923
- Wolensky, Joannes 3073
- Wolf (Wolphius, Wolfius), Martin
Martina Wolfia Modlitby každodenní horlivé 3696
- Wolf (Voff), Paulus 2742
- Wolff, Stephanus 3394
- Wolfgang, Georgius 3520
- Wolleb (Wollebius), Joannes
Compendium theologiae Christianae 2642 3322, 3339
- Wonner (Wonnerus), Daniel 3395
- Wozar, Andreas 3410(77)
- Wozar, Matthias 3561(7), 3568
- Wozar, Michael 3410(76)
- Wölfel, Matthias 3449(28), 3454(29)
- Wölfli, Christoph 2997, Appendix 250
- Wörös, Georgius ld. Vörös György
- Wranai, Michael ld. Vranay, Michael
- Wrascher (Wrascherus), Georgius 3251
- Wrbicky, Jacobus ld. Vrbicky Jacobus
- Wrbowsky, Daniel 2905(15)
- Wüstemann, Erhard 3301
- Wüstemann, Maria ld. Meltzel, David felesége
- Wulkovicz (Wvlkovicz), Martinus 3118
- Wytniedy, Stephanus ld. Vitnyédi István
- Wytnyédi, Paulus ld. Vitnyédi Pál
- Wytniedy, Ioannes ld. Vitnyédi János
- Wytniedy, Stephanus ld. Vitnyédi István
- „Xantippe” 2781
- Xavéri Szent Ferenc ld. Franciscus Xaverius, Sanctus
- „Xeno-cosmus” (pseud.) ld. Pósa-házi János
- Z. M. 2785(5)
- Zabanius (Czabán, M. Iz. Z.), Isaacus
An detur unus conceptus entis in communi objectivus 2954
An rationale esse sit ultima hominis differentia 2955
Animadversio inanima altera in... Thesium prooemialium... a Matthia Sambar 3527
Animadversio inanima in refutationem Thesium prooemialium... a... Matthia Sambar 3528
Colossus duraturae constanter memoriae 3048

- David ob intempestivam populi numerationem triduana peste punitus* 3082
- Disputatio I. theologica, thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* 3535
- Disputatio metaphysica III. de latitudine et ordine intelligibilium, deque conceptus entis objectivi ac formalis praecisione et illius transcendentia* 3470
- Disputatio metaphysica IV. de existentia, distinctione et ordine affectionum entis in genere, deque unitarum numero* 3433
- Disputatio metaphysica V. de perfectione, deque unitate formali et universali* 3529
- Disputatio metaphysica VI. de unitate, unione, veritate et bonitate* 3530
- Disputatio metaphysica VII. de duratione, ubietate, necessario et contingente* 3531
- Disputatio metaphysica IIX. de dependente et independente, creato et increato, actu et potentia, principio et principiato* 3532
- Disputatio metaphysica IX. de causa et causato, cum in genere tum in specie* 3533
- Disputatio metaphysica X. de affectionibus entis disjunctis mediatis* 3576
- Disputatio metaphysica XI. de minori entis abstractione* 3534
- Disputatio metaphysica XII. et ultima de classibus rerum* 3577
- Disputatio metaphysica de existentia rei intelligibilis* 3641
- Disputatio metaphysica de ratione entis objectiva* 3431
- Disputatio metaphysica de subalternatione disciplinarum et nominalibus entis distinctionibus* 3432
- Disputatio theologica II. thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* 3536
- Disputatio theologica, synopsi Controversiae primae Christophori Meier ... opposita* 3434
- Fasciculus controversiarum de natura et constitutione theologiae occurrentium* 2956
- Labarum triumphale victrici Palladi Fragariae solenne* 3229
- Lyceum Eperienze dramaticum* 2976
- Synopsis controversiarum metaphysicarum* 3578
- Theses catholicae de conciliis oecumenicis ecclesiae catholicae et eorum auctoritate* 3471
- Theses theologicae de fide, spe et charitate divina* 3435
- 3047(11), 3078, 3079(3), 3110, 3227(7), 3228(9), 3285, 3353(2), 3368(7), 3403(3), 3400, 3521, 3522, 3523, 3526, 3533, 3569, 3576, 3577, 3639, 3641
- Zabanius, Isaacus felesége, Stürbitz, Regina (körmöcbányai) 3110
- Zabanius, Johann 3229
- Zabeller (m. H. Z. a. e. L., M. I. Z., m. J. Z., m. J. Z. a. e. L., m. J. Z. p. l., Zabelerus, Zabler), Hiob
- Iusta funebria ultimo honori matronae eximiae Agnetis Seisiae* 2655
- Tröstlicher und seeliger Abschied aus diesem Leben ... Christophori Böhms* 2929
- 2846, 2846(1), 2854, 2854(3), 2908(2), 2919(5), 2922, 2925, 3040(1), 3047(3) 3162, 3163, 3166
- Zabeller, Hiob felesége, Andreae, Maria 3162, 3163, 3166
- Zabeller (M. I. Z., Zabelerus, Zabler), Jakob 3108(2), 3137, 3199(1), 3520
- Zabeller, Jakob felesége, Splenius, Margareta 3137,
- Zabeller, Margareta ld. Wittich, Johann felesége
- Zabeller (Zabler), Peter 2655, 2711, 2929
- Zabler, Dorothea ld. Günther, Andreas, sen. felesége, Zabeller, Dorothea
- Zábojník (Zabognik), Jiří (senohrady-i lelkész) 3577
- Zábojník (Zábognik, Zábonyik), Juraj (bozóki lelkész) 2742, 3577
- Záborszky (Zaborski, Zaborsky), Casparus 3598(15), 3599 (16), 3684
- Záborszky (Zaborski), Joannes 2905(29)
- Záborszky (Záborsky), Sigismundus 3691

- Zabozcsus ld. Szabolcs vezér
- Zacharias (bibl.) **3416**
- Zacharides, Elias **3622**
- Zahronski, Joannes **3262, 3519**
- Zákány (Zakany) András **2732, 2793**
- Zákány, Zakany, Sophia ld. Vitányi István felesége, Zákány Zsófia
- Zamel (Zamelius), Gottfried **2684**
- Zanchi (Zanchius), Girolamo **2638, 2664**
- Zaporowski (Zaporovski, Zaporovvsky, Zaporowski), Georgius **2910(21), 2925(18), 3162(15)**
- Zarevucius (Zarevutius), Joannes **2815(37), 3073**
- Zarevucius (Zarewucius), Matthias **2778(1), 2854(2), 2919(3), 3167**
- Zarevucius, Paulus **2927(4)**
- Zarius, Georgius **3263**
- Zaturecky, Stephanus **3070**
- Zauchtler, Anna Katharina ld. Seelmann, Christian felesége
- Zauchtler, Georg **3465**
- Zauchtler, Georg felesége ld. Schnell, Elias felesége, Baumgart, Maria Salome
- Zauner (Zaunerus), David **3410(112), 3562, 3660**
- Zauner (Zaunner), Christoph **3618**
- Zauner (Zaunner), Franz **3618**
- Zauner (Zaunner) Gottfried **3618**
- Zauner (Zaunner) Gottfried felesége, Piringer, Catharina **3618**
- Zavatski, Georgius **3664**
- Zavatkay, Georgius
Regia laureata reduci ab exilio sapientiae exstructa et honori... neo-baccalaureorum **3381**
- Zavodsky (Záwodsky), Andreas **3691**
- Zavodsky (Zawodsky), Nicolaus **3354**
- Zay András **3548**
- Zboski, Wenceslaus ld. Sboski, Wenceslaus
- Zefferin, Bernard **2993, 2995, 3049**
- Zehrensky, Martinus **3563**
- Zeisold (Zeisoldus), Joannes
Discursus de ortu et productione formarum Zeisoldianus **2734**
Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione, ... pars prima **2735**
- Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione pars secunda* **2736**
- 2650, 2765, 2765(2)**
- Zeißel, Nicodem ld. Cízek, Nikodém
- Zeleméry László
ld. incipitmutató: Zúgódik
- Zeleniczius, Abraham
Oratio funebris in mortem Nicolai de Zrinyi **3234**
- Zelensky (Zelenski), Stephanus **3410(53), 3562**
- Zelenus, Josephus **2779(4)**
- Zelizi, Stephanus ld. Zilizi István
- Zeman, Martinus **2777(12), 2925(9), 2910(14), 3162(13), 3212(18)**
- Zemberi, Johannes ld. Sembery János
- Zeney, Ladislaus ld. Sennyey László
- Zereny, Nicolao ld. Zrinyi Miklós
- Zetter, Jacobus de
ld. nyomdamutató, tárgymutató, illusztrációk
- Zeuchtler ld. Zauchtler
- Ziegler (Zieglerus, Zigler), Joannes Adamus **3082, 3229, 3338**
- Ziegra, Constantinus ld. Zigra, Constantinus
- Zigler, Johannes Adamus ld. Ziegler, Joannes Adamus
- Zigra (Ziegra), Constantinus **3028, 3199(5)**
- Zilahi István **3647**
- Zilahi (Zilai) János **3275**
- Zilizi (Zelizi) István **2936(7), 3510**
- Zilizi János **3273**
- Zima, Melchior **2949**
- Zimányi (Zimani) Simon **3152 (19), 3200**
- Zimmermann, Matthias (Althusius Theodorus (pseud.)) **Appendix 223**
- Zimmermann (Czimmermann, Zimmerman, Zimmermannus), Sigmund **3082, 3229, 3405, 3415, 3505, 3578**
- Zinchonius, Hieronymus **3331**
- Zitko, Daniel **3691**
- Zollickoffer, Maximilian **3617**
- Zollickoffer, Maximilian felesége, Rayger, Eva Susanna **3617**
- Zollicoverus, Fridericus **3161**
- Zollicoverus, Fridericus felesége, Zabler, Dorothea ld. Günther, Andreas, sen. felesége, Zabeler, Dorothea

Zólyomi Miklós, iun. **2677, 3245**
 Zólyomi Miklós, iun. felesége, Melith Klára
3245
 Zólyomi Miklós, sen. **3482**
 Zólyomi Miklós, sen. felesége, Daróczi Zsófia
3482
 Zombor, Stephanus **3410(81)**
 Zombori Péter **3284, 3311**
 Zrínyi Ádám **2856**
 Zrínyi Ilona **3151**
 Zrínyi (Zerény) Miklós **2753, 2856, 2893,**
2957, 3233, 3234, 3236, 3259, 3348,
3636
 Zrínyi (Serinius, Zrinius) Péter **3259, 3548**
 Zrupka, Franciscus **3623**

Zselizi ld. Zilizi
 Zucher, Henricus **3451 (11)**
 Zvek, Joannes **2910 (41)**
 Zvetics, Zwetics, Andreas ld. Sweticz, Andreas
 Zwingli (Zvinglius), Ulrich **2813**
 Zsámbokréti (Szambocreti) György **3451(39)**
 Zsámbokréti (Szambocreti) Jakab **3451(39)**
 Zsigmond I. – magyar király és német-római
 császár (Sigismundus) **3404**
 Zsigmond III. – lengyel király ld. Sigismundus
 III. – rex Poloniae
 Λεοπολδος ld. Lipót I. – magyar király és né-
 met-római császár **2860**

HELYNÉVMUTATÓ

Index locorum

Topographical index

Tartalmazza az 1701 előtti eseményekkel kapcsolatos földrajzi neveket és a tételekben ezekhez kapcsolódó intézményneveket. A helynevek nem az 1913. évi hivatalos helységnévtár szerint, hanem a XVII. században használatos magyar névalakhoz legközelebb álló formában szerepelnek, mai helyesírással. A helynevek esetében utalások találhatóak azokra a személyekre, akik ott születtek és/vagy működtek.

A. ld. Ausztria

Abafája (Ápalina, RO)

— ld. névmutató: Gyulai Pál

Abaúj, Aba-Uj megye ld. Abaújvár megye

abaúji egyházmegye

— ld. névmutató: Somosi Petkó János

Abaújszántó ld. Szántó

Abaújvár megye (Aba-Uj, Abaúj Aba-uj-vár, Aba-Ujvar, Aba-Ujvarian., Aba-Ujvarien., Aba-Ujvariensis, Abaujvariensis, Aba-Uyvar, Aba-Vivar, Aba-Vjvar, Aba-Vjvár, Aba-Vyvar, comitatus Abbauyvariensis, Abbaujvariensis) **2727, 3277, 3336**

— ld. még névmutató: Baksy István — Barscai Ferenc — Dobai Székely András — Fekete Miklós (debreceni) — Kátay Ferenc — Niházy István — Semsey György — Szendrei György — Szuhai Mátyas — Udvarhelyi György

Aegiptus ld. Egyiptom

Afrika (Africa) **2636, 2760, 2957, 3187**

— ld. még tárgymutató, illusztrációk

Ágfalva (Agendorf, Agendorff; H)

— ld. névmutató: Rosner, Matthias

Agnita ld. Szentágota

Agria, Agrien., Agriensis ld. Eger

Aita Mare ld. Nagyajta

Aiud ld. Enyed

Alb. comitatus ld. Alsó-Fehér megye

Alba ld. Fejérvár

Alba Iulia, Alba Julia, Alba-Julia, Albensis ld. Gyulafehérvár

Albéés ld. Albis

Albensis ld. Gyulafehérvár

Albensis comitatus ld. Alsó-Fehér megye

Albensis schola, universitas ld. Gyulafehérvár, akadémia

Albes ld. Albis

Albi ld. Elba

Albis (Albéés, Albes; Albiș, RO)

— ld. névmutató: Zólyomi Miklós, iun.

Alcalá de Henares (Alcala; E)

— ld. névmutató: Caramuel y Lobkowitz, Juan de

Alcina (Altzer, Altnensis; Alțina, RO)

— ld. névmutató: Femger, Michael

Alesiensis ld. Élesd

Almádi (Almadi; H)

— ld. névmutató: Pongrácz György

Almakerék (Almakerek; Mălincau, RO)

— ld. névmutató: Schyler, Jacobus

Alnov., Alnovien., Alnoviensis ld. Jolsva

Alsatia ld. Elzász

Alsó-Ausztria (Also Austria) **Appendix 251,**

Appendix 265, Appendix 267

— ld. még névmutató: Kürner, Johann Jakob

Alsóbaranyai református egyházmegye (Baronia, Barovia)

— ld. névmutató: Veresmarti István

- Alsó-Fehér megye (comitatus Alb., Albensis)
 — ld. névmutató: Bethlen János
- Alsóhernádi evangélikus egyházmegye ld. Hernád
- Alsó-Kemence (Nižná Kamenica, SK)
 — ld. névmutató: Czember, Georg
- Alsókubin (Cubin., Cubinien., Kubin; Dolný Kubin, SK)
 — ld. névmutató: Kubinyi Ádám — Mensatoris, Stephanus
- Alsókürt (Assakürt; Nové Sady, SK)
 — ld. névmutató: Stephanides György
- Alsólopassó ld. Lopassó
- Alsó-Magyarország (Alsó Magyar-ország, Dolný Uhri, Hung. infer., Hungaria inferior, Nider-Hungarn, Nieder Ung., Nieder Ungarn, Nieder-Ungarn, Nieder-Ungern) **2644, 2654, 2690, 2713, 2722, 2724, 2782, 2788, 2817, 2852, 2916, 2919, 2931, 3046, 3074, 3109, 3139, 3192, 3226, 3302, 3348, 3372, 3373, 3411, 3454, 3467, 3472, 3572, 3582, 3604, 3616, 3624A, 3648, 3660, 3667, 3670, 3673, 3674, 3677, 3684**
 — ld. még névmutató: Ambrosius, Joannes
- Alsó-Malatin (Also Malatin, Alsómalatin; Malatiny, SK)
 — ld. névmutató: Fejérpataky János
- Alsómattyasóc (Also Matyasocz; Nižné Matiasovce, SK)
 — ld. névmutató: Mattyasovszky László
- Also-Metzenseiff ld. Mecencéf
- Alsó-Micsinye (Miczina inferior; Horná Micsiná, SK)
 — ld. névmutató: Wagner, Michael, sen.
- Also-Misztien. ld. Misztótfalu
- Alsó-Németország (Germania inferior) **2957**
- Alsópoprádvölgyi fraternitás ld. Poprád, Fraternitas
- Alsó-Sebes ld. Sebes
- Also Sember ld. Alsózseber
- Alsó-Szilézia **3271**
- Alsószucsá (Sucza, Suczonensis; Dolná Súča, SK)
 — ld. névmutató: Buri, Johannes — Coriari, Nicolaus
- Alsósztrégova (Also Ztregovva; Dolná Strehová, SK)
 — ld. névmutató: Madách János — Nicletius, Balthasar
- Alsózseber (Also Sember; Dolné Žemberovce, SK)
 — ld. névmutató: Sembery Ferenc Altdorf (D)
 — ld. névmutató: Dobner, Johann-Andreas — Frank, Valentinus — Hain, Kaspar — Hermann, Lukas, iun. — Herrmann, Martin — Jeremias, Joannes — M. M. U. R.
- Altenburg (D) **2734**
 — ld. még névmutató: Püchler, Veit Altenklingen (CH)
 — ld. névmutató: Zollickoffer, Maximilian
- Altzer, Alțina, Altnensis ld. Alcina
- Alvinc (Vintu de Jos, RO)
 — ld. névmutató: Enyedi Molnár János — Enyedi Sámuel
- Amberg (D)
 — ld. névmutató: Amberga, Michael Venzel
- Amerika (America, India Occidentalis) **2636, 2760, 2957, 3187**
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Amszterdam (Amsterdám, Amsterodamum; NL) **2684, 3327A**
 — kiadvány: **2641, 2642, 2662, 2664, 2684, 2750, 2809, 2810, 2869, 3123, 3124, 3325, 3327A, Appendix 227**
 — ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Montanus, Petrus — Diószegi Kis István
- ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Andrásfalva (Măneuți, RO)
 — ld. névmutató: Molnos Péter
- Anglia **2664, 3143, 3188**
 — ld. még névmutató: Debreceni Kalocsa János — Diószegi Kis István — Enyedi Sámuel — Kézdivásárhelyi Péter — Köleséri Sámuel — Körmenyi B. Péter — Nadányi János — Pósházi János — Somosi Petkó János — Técsi Joó Miklós — Tolnai F. István — Tolnai S. István — Verécsi S. Ferenc
- Anhalt (Anhal.) **3548**
 — ld. még névmutató: Schneider, Konrad Victor — Wendelin, Marcus Friedrich

- Ansbach (Onold.; D)
 — ld. névmutató: Schelster, Georgius Samuel
 Antwerpen (Antwerpen; B)
 — kiadvány: **3115, 3116A**
 — ld. még névmutató: Moretus, Balthasar, iun.
- Ápalina ld. Abafája
- Apold (Apoldu, RO)
 — ld. névmutató: Jeremias, Joannes
- Aquino (I)
 — ld. névmutató: Thomas de Aquino, Sanctus
- Arad (Orod; RO)
 — ld. névmutató: Pozsgai Miklós
- Aragónia **3542**
- Aranyas-Medgyes ld. Medgyes
- Ardeal ld. Erdély
- Ardu ld. Erdőd
- Argentina ld. Strassburg
- Árva megye (Arv., Arva, comitatus Arven., Arvens., Arvensis, Arvenz) **3156, 3263, 3265**
 — ld. még névmutató: Adami, Johannes — Arkabus, Joannes — Cordos, Andreas — Dives, Joannes — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Fejérpataky János — Hieronymi, Michael — Hricz, Michael — Intibi, Joannes — Kalinka, Joachim — Kruzlicz, Nicolaus — Matthaesius, Jeremias — Paldia, Paulus — Parnicki, Joannes — Pixiadis, Andreas — Raphanides, Georgius — Regis, Joannes — Salva, Paulus — Sinapius-Horčička, Ján — Stejer, Jacobus — Stephanóczi Sámuel — Stranovius, Georgius — Thököly Imre — Thököly István
- Árva vára (Arvae arx, Arvaváralja; Oravsky Podzámok, SK)
 — ld. névmutató: Lazius, Adam — Thököly István
- Árvai evangélikus egyházmegye (Arvensis comitatus contubernium) **3514**
- Asia ld. Ázsia
- Asrospatak ld. Sárospatak
- Assakürt ld. Alsókört
- Assyriacum-Babylonicum imperium ld. Asszír-babilóniai birodalom
- Ásvány (Ásván; H)
 — ld. névmutató: Illésházy Ádám
- Asszír-babilóniai birodalom (Assyriacum-Babylonicum imperium) **3660**
- Athenis Leucor. ld. Wittenberg, egyetem
- Augsburg (Augusta Vindelicorum; D) **3158, 3627**
 — ld. még névmutató: Reiser, Georgius — Reiser, Paul Timotheus — Reiser, Philipp Anton
- Auriomons ld. Körnöcbánya
- Aurimontanus ludus ld. Körnöcbánya evangélikus gimnázium
- Ausztria (A., Austria, Austriay Herczeség, Austriay Hercezség, Avst., Avstria) **2752, 2817, 2931, 2963, 2993, 3035, 3049, 3074, 3192, 3650**
 — jezsuita rendtartomány **2723, 2786, 2859**
 — ld. még névmutató: Baumgartner, Karl — Ferdinandus Carolus — Kürner, Johann Jakob — Lipót I. — Misch, Joannes — Rayger, Wilhelm — Schardt, Maximilianus — Szaikovich, Stephanus — Thomae, Elias — Weiss, Christoph
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Avasújváros ld. Újváros
- Avignon (F)
 — ld. névmutató: Kircher, Athanasius
- Avst., Avstria ld. Ausztria
- Ázsia (Asia) **2636, 2760, 2957, 3187**
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- B. ld. Bártfa
- B. ld. Breznóbánya **3569**
- B. ld. Csehország
- B. S. ld. Boleslavia
- Baan ld. Bán
- Bábaszék (Babina; Babiná, SK)
 — ld. névmutató: Marci, Daniel
- Babilon ld. Babylon
- Babina, Babiná ld. Bábaszék
- Babócsa (Babocsa; H)
 — ld. névmutató: Pethő Gergely
- Babylon (Babilon, Babilonia, Babyllon, bibl.) **3420**
 — ld. még incipitmutató: Halld meg Babylonban — Hogy a babiloni vizeknél

- ültünk — Mikor a zsidó nemzet tartat-
 nék Babiloniában
- Bački Petrovac ld. Petróc
- Bacúr (Bacu., Bacuriensis, Bacuroviens.,
 Bacurow.; Bacúrov, SK)
 — ld. névmutató: Gracza, Christophorus —
 Marci, Daniel — Tersi, Daniel
- Badin (Bad., Erdőbádony; Badín, SK)
 — ld. névmutató: Bahil, Ján —
 Transalpinus, Joannes
- Băgacin ld. Bogács
- Bagonya (Bohunice, SK)
 — ld. névmutató: Bartakovith, Adamus —
 Bartakovith, Georgius
- Bagos (Hajdúbagos, H)
 — ld. névmutató: Salánki István
- Bagos (Sz-Bagos, Szilágybagos; Boghiş, RO)
 — ld. névmutató: M-Montanus, Stephanus
- Bahcsiszeráj (Bakcses szarai, Bekcze Szarán;
 UA) **2794, 2869**
- Bahnea ld. Bonyha
- Báhony (Bahoniens., Bahoniensis; Báhoň, SK)
 — ld. névmutató: Jezerniczky György —
 Jezerniczky János
- Baia Sprie ld. Felsőbánya
- Bajom (Bajon, Bajomiensis; Biharnagyba-
 jom, H)
 — ld. névmutató: Nógrádi Mátyás
- Bakcses szarai ld. Bahcsiszeráj
- Balázsfá (Blazov; Blazov, SK)
 — ld. névmutató: Raphanides, Andreas
- Balf (St. Wolffs; H)
 — ld. névmutató: Launer, Georg
- Balog (Balogh arx, Baloghvar, Vámosbalog;
 Veľky Blh, SK)
 — ld. névmutató: Rosa, Joannes — Széchy
 Gáspár — Szendrei György
- Baltikum **3196**
- Bán (Baan, Bánovce nad Bebravou, SK)
 — ld. névmutató: Adami, Martin, sen. —
 Banda, Nicolus — Braxatoris, Joannes
 — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector
 Cassoviensis) — Institoris, Ján —
 Institoris, Michal
- Bánfalva (Wonndorf; Sopronbánfalva, H)
 — ld. névmutató: Rosner, Matthias
- Bánóc (Banov., Banovicensis, Banoviczen.,
 Banovie.; Bánovce nad Ondavou SK)
 — ld. névmutató: Braxatoris, Joannes —
 Matthaoides, Georgius
- Bánovce nad Bebravou ld. Bán
- Bánovce nad Ondavou ld. Bánóc
- Banská Belá ld. Fejérbánya
- Banská Hondruša ld. Hodrusbánya
- Bánya (Baňa, SK)
 — evangélikus egyházkerület
 — ld. névmutató: Láni, David
- Baranya megye
 — ld. névmutató: Szebeni Péter
- Barcarozsnyó ld. Rozsnyó
- Barcaság (Barcensis, Barcia, Bartia, Bartsia,
 Burzenland) **2705**
 — evangélikus káptalan (capitulum)
 — ld. névmutató: Maius, Michael — Me-
 der Péter — Neopolitanus, Marcus
- Barcszentpéter ld. Szentpéter
- Bardejov, Bardiow ld. Bártfa
- Baromlak (Barumlaca, RO)
 — ld. névmutató: Hermann, Lukas, iun.
- Baronia, Barovia ld. Alsóbaranyai reformá-
 tus egyházkerület
- Bars ld. Óbars
- Bars megye (comitatus Barschien., Bar-
 schiensis, Barsensis, Barsiensis, Barsini-
 ensis) **3533**
 — ld. még névmutató: Tarnóczi Márton
- Barsi evangélikus egyházmegye (contuber-
 nium Barsiense)
 — ld. névmutató: Grossman, Georgius, sen.
- Bártfa (Bardiow, Bart., Bartfeld, Barthf.,
 Barthpha, Barthphensis, Bartp., Bartph.,
 Bartpha, Bartphen., Bartphens., Bart-
 phensis, Bartwa, Bartwensis.; Bardejov;
 SK) **2690, 2890, 3266, 3403, 3408, 3507,
 3520, 3628, 3631, Appendix 233A**
- evangélikus gimnázium (schola
 Bartphensis) **2815, 2816, 3017, 3073,
 3189**
- városi tanács (senatus) **3508, 3354**
- kiadvány: **2663, 2689, 2690, 2727, 3034,
 3190, 3197, 3628, Appendix 269**
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Adami, Johannes
 — Agnerus, Simon — Arculari, Joannes
 — Balásházy György — Báncsi Ádám —
 Baranyai Ferenc — Barben, Johannes

— Bendel, Andreas — Blümelius, Martinus — Bobovsky, Simon — Bonis, Martinus — Bonis, Melchior — Bretzler, Joannes — Buxa, Joannes — Cabis, Joannes — Christiani, Abrahamus — Czapka, Balthasar — Czapko, Michael — Czekelius, Michael — Czinn, Johannes — Damnanides, Joannes — Demeter Jakob — Demian, Georgius — Dengel, Georg — Domek, Samuel — Drasdius, Joannes — Elekscheni, Joannes Rastislavus — Erythraeus, Joachim — Eytelius, Joannes — Fejérváry István — Fejérváry Lajos — Figuli, Michael — Fischer, Georg — Frank, Joannes — Fridvalszy, Franciscus — Fronius, Thomas — Geibrethaser, Johann — Gelenus, Joannes — Glatz, Jakob — Glatz, Johann — Göbel, Stephan — Görgey Ezékiel — Gross, Johann — Grünwaldt, Matthaeus — Güntter, Reichard — Haltzig, Andreas — Haltzig, Paulus — Helvetius, Stephanus — Herrlich, Philipp — Hoffmann, Andreas (alius) — Hrabovszky Péter — Huber, Servatius — Huldreich, Leonhardus — Huldreich, Martinus — Hust, Joannes — Hüber, Leonhard — Jantschius, Joannes — Keczer Pál — Kerzer, Petrus — Klein, Martinus — Klöss, Jakob, iun. — Korponay Ádám — Kőszegi Miklós — Krackovsky, Andreas — Kray, Pavel — Kray, Pavel felesége, Klöss, Elisabetha — Krutek, Elias — Kruzlicz, Nicolaus — Kuns, Andreas — Ladiver, Daniel — Ladiver, Elias, iun. — Ladiver, Samuel — Lani, Gabriel — Lapsher, Caspar — Lapsher, Joannes — Lauff, Clemens — Lippisch, Joannes — Lukavicky, Andreas — Lydicus, Jacobus — Marci, Andreas — Marci, Stephanus — Martidis, Richard — Mayer Thomas — Mevius, Andreas — Mokos, Samuel — Molschani, Matthias — Nadliczky, Martinus — Nemet, Franz — Nigrini, Andreas — Ochrlan, Andreas — Ochrlan, Joannes — Ochrlan, Leonhard — Palumbini, Matthaeus — Paulini, Thomas — Pavlovitz, Michael — Pentek,

Jacobus — Petrnak, Martinus — Pfeifer, Martinus — Pfeiffer, Leonhardus — Plachta, Franciscus — Polani, Jeremias — Popradius, Adamus — Potocki, Jan — Potocki, Stanisław — Pribék Ádám — Reichwaldt, Andreas — Reichwaldt, Joannes — Removius, Martinus — Rischai, Nicolaus — Risdörf, Jacobus — Ritzmannus, Nicolaus — Rodt, Joannes — Roth, Georgius, iun. — S[?], Ioh. — Sárossy István — Sambuch, Georg — Scheredi, Martinus — Schmelius, Joannes — Scholtz, Thomas, iun. — Scholtz, Thomas, sen. — Schramm, Leonhardus — Schwartz, Johann (wittenbergi) — Sculteti, Adamus — Sculteti, Matthaeus — Seltenreich, Joseph — Simonides, Georgius — Spaniel, Joannes — Sperling, Albertus — Spitko, Gabriel — Spitko, Georgius — Spleni, Eliaš — Splenius, Jeremias — Stauff, Joannes — Stauff, Leonhardus — Steinhauser, Blasius — Stembersky, Andreas — Sterner, Georgius — Stöckel, Leonard — Stranovius, Georgius — Stranovius, Joannes — Stras, Georgius — Strenek, Jacobus — Stromt, Joannes — Sulcovius, Joannes — Szegedi Ádám — Szentmiklósi György — Szentmiklósi György (alius) — Szirmay Miklós — Szirmay Péter (bártfai diák) — Teutsch, Andreas. — Trausch, Paulus — Tritsch, Melchior — Újfalusi András — Urbani, Jacobus — Váradi István (bártfai diák) — Vayda, Casparus — Veleki István — Vitriarius, Matthaeus — Wagner, Jacobus — Wagner, Leonhardus, iun. — Wagner, Martin, sen. — Wartensis, Stanislaus — Widmann, Petrus — Wirriarius, Matthias — Wolensky, Joannes — Zabeler, Jakob — Zarevucius, Joannes

Bartsia ld. Barcaság

Bartwa ld. Bártfa

Basel, Basil. ld. Bazel

Basing., Basinga, Basingensis ld. Bazin

Basnen., Basnensis, Bassn. ?

— ld. névmutató: Boldissius, Matthias — Orthius, Georgius

- Bát (Batkoviens., Batoviensis, Batthoviensis; Bátorce, SK)
 — ld. névmutató: Bellobradenus, Paulus — Johannides, Joannes — Mejer, Joannes — Vicianowitz, Esaias
- Bathoschen., Bathoschensis, Bathoschensius ld. Bátor
- Batizfalva (Batisfalvensis; Batizovce, SK)
 — ld. névmutató: Hranický, Jan Efron — Rataj, Václav
- Batkoviens. ld. Bátor
- Bátor (Nyírbátor, H)
 — ld. névmutató: Szántai Poóts István
- Bátor (Bathoschen., Bathoschensis, Bathoschensius, Batoschensis, Batoschensius; Batoș, RO)
 — ld. névmutató: Schuller, Joannes
- Batoviensis, Batthoviensis ld. Bátor
- Bázel (Basil.; Basel, CH)
 — ld. névmutató: Grossius, Joannes — Nadányi János — Spielenberger, David, sen.
- Bazing (Basing, Basinga, Basingensis, Bazing, Bazingen., Bozin, Bösing, Bösinien.; Pezinok, SK) **2986, 3603**
 — városi tanács (senatus) **3354**
 — ld. még névmutató: Fabricius, Georgius — Faschko, Jacob — Höher, Michael — Keszler, Joannes Caspar — Lazius, Adam — Löhner, Christoph — Nosticius, Joannes — Richter, Andreas — Vörös György — Vörös János — Wagner, Michael — Weber, Michael
- Bécs (Bech, Béch, Vien., Vienna, Viennae Austriae, Viennensis; Wien, A) **2626, 2788, 2817, 2963, 2993, 3049, 3074, 3139, 3173, 3191, 3268, 3269, 3270, 3473, Appendix 219, Appendix 225, Appendix 235, Appendix 236, Appendix 260**
 — jezsuiták (Soc. Jesu domus) **3115**
 — kiadvány: **2626, 2691, 2725, 2751, 2753, 2769, 2835, 2864, 2890, 2924, 2960, 2961, 2973, 2998, 3019, 3021, 3057, 3064, 3123, 3139, 3173, 3232, 3270, 3292, 3434, 3485, 3583, 3584, Appendix 246**
 — ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Ágoston Péter — Arzonius, Constantius — Bánki János — Barth, Johann Conrad — Bartha Boldizsár — Cosmerovius, Matthäus — Elevenkuti András — Harrach, Ernst Adalbart — Hollovich, Paulus — Holló Zsigmond, iun. — Ivul, Gabriel — Jászberényi Tamás — Keglevich László — Kéry János — Kürner, Johann Jakob — Kürner, Leopold Matthaeus — Lerch, Johann Martin — Lippay János — Mayer, Christoph — Nadányi János — Nádasdy Ferenc — Pancratius, Michael — Rickhes, Matthäus — Rickhes, Matthäus özvegye Susanna — Schönleben, Michael — Stankovics János — Tarnóczi István — Verdussen, Hieronymus
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Beczko (Backóv, SK) **3053**
 — ld. még névmutató: Révay László felesége, Homonnai Drugeth Erzsébet
- Bedeg (Bedeck, Bedegh; H)
 — ld. névmutató: Nyáry Ferenc
- Beel, Beela ld. Béla
- Bekcze Szarán ld. Bahcsiszeráj
- Béla (Beel, Beela, Bel., Bela, Belá., Belen., Belens., Belensis, Marckt Bela, Markt Bela, Szepesbéla; Spišská Belá, SK) **3095, 3103**
 — ld. még névmutató: Demian, Georgius — Demiter, Israel — Erythraeus, Tobias — Frank, Joannes — Greb, Thomas — Haas, Georgius — Kaldstein, Adamus — Koch, Bartholomaeus — Popradus, Adamus — Rodt, Georgius — Rodt, Joannes — Teltsch, Georg — Vincenti, Paulus
- Bélabánya ld. Fejérbánya
- Belen., Belens., Belensis ld. Béla
- Belény (Bell., Belleny; Belín, SK)
 — ld. névmutató: Belleny Zsigmond — Demeter Jakab
- Belgium (Belgiom) **2645, 2795, 3269, 3327A, 3495, 3593**
 — ld. még névmutató: Böhme, Martin
- Belgrad ld. Gyulafehérvár
- Belín, Bell., Belleny ld. Belény

- Beloban., Belobanensis ld. Fejérbánya
 Belső Szolnok (Belső Szolnok) megye
 — ld. névmutató: Béli Pál — Kisdi Benedek
 Benedekfalva (Benusat, RO)
 — ld. névmutató: Tani, Petrus
 Benic (Benicz; Benice, SK)
 — ld. névmutató: Beniczky Gáspár
 Bereg megye (Beregh, comitatus Beregiensis)
 3419
 — ld. még névmutató: Kazinczi Péter
 Beregovo ld. Beregszász
 Beregsurány ld. Surány
 Beregszász (Beregszasz; Beregovo, UA)
 — református gyülekezet 3322
 — ld. még névmutató: Kolosi Dániel —
 Szántai Poóts István
 Berencs (Berencz, Berenesz; Branč, SK)
 — ld. névmutató: Nyáry Ferenc
 Berény (Beriny; Karancsberény, H)
 — ld. névmutató: Berényi György
 Berethalom (Birthalbensis; Biertan, RO)
 — ld. névmutató: Hermann, Lukas, iun.
 — Hermann, Lukas, sen. — Paneratus,
 Michael
 Berettyóújfalu (Berettyo Uj Falu; H) 3273
 Berg ld. Perk
 Beriny ld. Berény
 Berlin (D)
 — kiadvány: 2645, 3097, Appendix 270
 — ld. még névmutató: Crüger, Johann —
 Klesch, Daniel
 Bernstadt (D)
 — ld. névmutató: Eccard, Abraham, sen.
 Bersevic ld. Berzevice
 Bersov ld. Berzevice
 Bertót (Berthot; Bertotovce, SK)
 — ld. névmutató: Berthóty Bálint
 Berzevice (Bersevic, Bersov., Berz., Berzev.,
 Berzevit., Berzovicen., Berzovie, Ber-
 zowicz; Brezovica, SK)
 — ld. névmutató: Balassi Máté — Berze-
 viczy Menyhért — Berzeviczy Zsigmond
 — Gassitius, Georgius ? — Klimannus,
 Georgius — Lang, Israel — Polani,
 Jeremias
 Bese (Peschen., Peschensis; Stejărenii, RO)
 — ld. névmutató: Both,* Laurentius —
 Ohrhendius, Jacobus
 Besenyő (Paganica; Viișoara, RO)
 — ld. névmutató: Engesser, Simon
 Beszterce (Bestercensis, Beszt., Besztercen.,
 Vágbeszterce; Považká Bystrica, SK)
 — ld. névmutató: Francisci, Samuel —
 Holecius, Nicolaus — Vietoris, Jonas
 Beszterce (Besz., Bist., Bistr., Bistrensis,
 Bistric., Bistricensis, Bistriciana, Bistri-
 cien., Bistriciens. Saxo-Transyl., Bistri-
 ciensis, Bistricio-Transyl., Bistricio
 Transylvan., Bistricius Transil., Bistic.
 in Trans., Nösen; Bistrita, RO) 2836,
 2838, 2979, 3487
 — ld. még névmutató: Fenser, Johann —
 Francisci, Samuel — Frank, Georgius
 — Früm, Thomas — Groh, Joannes
 — Gündesch, Michael — Keuntzelius,
 Matthias — Klein, Johann (Beszterce)
 — Leps, Martinus — Lutsch, Andreas —
 Pápai Páriz Imre — Reguli, Nicolaus —
 Reilich, Gabriel — Schultzius, Martinus
 — Totschner, Georgius — Wallendorffius
 Ioannes — Wrascher, Georgius
 Besztercebánya (Neos., Neosol., Neosolien.,
 Neosoliens., Neosoliensis, Neozol., Neu-
 sohl, Neusoliensis, Neüsohl, Nouisolium,
 Noviso., Novisol., Novisolien., Noviso-
 liens., Novisoliensis, Novi-solium, Novi-
 solium, Noviz., Novizol., Novizoliensis,
 Novizolium, Novosoliensis; Banská Byst-
 rica, SK) 2650, 2808, 3045, 3222, 3338,
 3356, 3357
 — evangélikus gimnázium (gymn. Evang.,
 Montano-Neosoliense Athenaeum, Mon-
 tano-Neosoliense gymnasium, Montano-
 Novisoliense Athenaeum, Montano-No-
 visoliense gymnasium, Montanum Novi-
 soliense Athenaeum) 2650, 2651, 2671,
 2718, 2719, 2742, 2949, 2650, 2651,
 3041, 3092, 3215, 3260, 3293, 3358,
 3364, 3458, 3694
 — evangélikus gyülekezet 3338, 3358
 — possessio vulgo Meyer 3458
 — városi tanács (magistratus, senatus)
 2667, 2808, 3041, 3338, 3354, 3364,
 3458, 3471, 3681, 3694
 — ld. még névmutató: Bayer, Johann —
 Beniak, Balthazar — Biner, Hilarius

Ernestus — Biner, Johann Heinrich
 — Biner, Timotheus Hilarius —
 Blasius, Andreas — Blecher, Paulus —
 Bliska, Samuel — Brecht, Clemens —
 Bürtschius, Joannes Carolus — Černak,
 Samuel — Charaschicz, Christophorus
 — Clement, Jonas — Cochlatz, Martinus
 — Cruselius, Martinus — Czember,
 Georg — Ceren, Ján — Demosch, Paulus
 — Emerici, Michael — Fakler Georgius
 — Feistel, Martinus — Finalis, Thomas
 — Fischer, Michael (Besztercebánya)
 — Flanus, Adamus — Fridelius,
 Matthaeus — Furtini, Matthias — Gedei
 András — Gloxinus, Joannes — Gobius,
 Georgius — Goldhammer, Johann —
 Gosnovicer, Matthias — Granleitnerus,
 Timotheus — Grebner, Friedrich —
 Greschner, Elias — Greschner, Mar-
 tin — Greschner, Matthias — Grundel,
 Georgius — Grünstein, Georgius —
 Grünstein, Matthias — Hancke, Joannes
 — Heinzel, Joannes — Heinzus, Jacobus
 — Henrici, Joannes — Herrlich, Philipp
 — Hiebl, Matthias — Hinterkircher,
 Michael — Hoffmann, Andreas —
 Holvajth, Georgius — Höfflinger,
 Johann Christoph — Höher, Michael
 — Hübel, Matthias — Jezerniczky Mik-
 lós — Kelneki, Jacobus — Kephallides,
 Matthaeus — Kmetovinus, Joannes
 — Kochlacz, Joannes — Kochlacz,
 Stephanus — Koroda, Martinus —
 Kraudi, Erasmus — Kublan, Andreas
 — Láni, Daniel — Losnicerus, Joannes
 — Lovczani, Elisaeus — Marcus,
 Conradus — Melikius, Gabriel —
 Mensatoris, Stephanus — Merwaldt,
 Matthias — Mikoy, Christophorus —
 Mikoy, Martinus — Molschani, Matthias
 — Müller, Johann (Novisoliensis)
 — Nicletius, Balthasar — Nitsch,
 Augustinus — Parschitius, Nicolaus,
 iun. — Paskony, Paulus — Pavlovitz,
 Michael — Peucker, Georgius —
 Pilarik, Jeremiás — Pinner, Joannes
 — Platani, Samuel — Porsch, Matthias
 — Raphanides, Joannes — Restarius,

Joannes — Richter, Georgius — Roser,
 Joannes — Rotarides, Melchior — Roth,
 Georgius, sen. — Schleimer, Joannes
 — Schmeidl, Samuel — Schütz, Georg
 — Sextius, Peter — Simonides, Joannes
 (olaszi) — Steller, Thomas — Stenger,
 Paulus — Stranovius, Florianus —
 Stürtzer, Matthias — Szaladinus, Elias
 — Thann, Andreas — Tesák, Juraj —
 Weichsler, Johann Georg — Vrbicky,
 Jacobus — Zima, Melchior
 Besztercen. ld. Beszterce
 Beszterec (Bestertz; H)
 — ld. névmutató: Davidis, Joannes
 Bethlehem ld. Betlehem
 Bethlenszentmiklós ld. Szentmiklós
 Betlehem (Bethlehem, bibl.) 3394
 — ld. még incipitmutató: Gyermek születék
 Betlehemben, az időben. Kin örül a Jeru-
 zsálem — Gyermek születék Betlehem-
 ben, születék Betlehemben. — Mikor
 Krisztus Betlehemben
 Bic. Sil., Bicina-Sil. ld. Bitschin
 Biccse (Bytča, SK)
 — ld. névmutató: Kalinka, Joachim
 Bicske (Biczke; H)
 — ld. névmutató: Fejér György — Újlaskói
 Lőrinc
 Bielsko, Bielsko Biala ld. Bilsko
 Biertan ld. Berethalom
 Bihar megye (Bihar, comitatus Bihariensis)
 3277
 — ld. még névmutató: Gyulai Ferenc
 — Paskó Kristóf — Rhédey Ferenc —
 Tarpai Szilágyi András — Váradi Bel-
 nyesi Ferenc
 Biharfélegyháza ld. Félegyháza
 Biharkeresztes ld. Keresztes
 Biharnagybajom ld. Nagybajom
 Bila hora ld. Fehérhegy
 Bilsko (Bielsko, Bil. Sil., Bilic. Silesius;
 Bielsko Biala, PL)
 — ld. névmutató: Scholtz, Joannes —
 Schüller, Joannes — Szunyogh Gyula —
 Wisotzki, Matthias Ephraim
 Birthalbens ld. Berethalom
 Bist., Bistr. ld. Beszterce
 Bistrensis ld. Bisztra

- Bistric., Bisticiana, Bisticien., Bisticien.
Saxo-Trans., Bisticienensis, Bisticio-
Transyl., Bisticio Transylvan., Bisticio-
Transil., Bistrița ld. Beszterce
- Bisztra (Bistrensis; Bystré, SK)
— ld. névmutató: Proserchomenus, Martinus
- Bitschin (Bic. Sil., Bicina-Sil., Bitschina, Bit-
schina-Sil., Bitschina Sil.; Bycina, PL)
— ld. névmutató: Grebner, Christophorus
— Lassota, Thomas
- Blasov ld. Balázdfa
- Blatnic (S. Andreas; Blatnica, SK)
— ld. névmutató: Bobodski, Andreas —
Kevicky János, iun.
- Blazov ld. Balázdfa
- Bleicheroda (Bleicherode, D)
— ld. névmutató: Günther, Andreas
- Bobót (Bobot, SK)
— ld. névmutató: Černak, Samuel
- Bocabánya (Boczaban., Boczabana; Nizná
Boca, SK)
— ld. névmutató: Wozar, Andreas — Wozar,
Michael
- Bocskó (Botsko; Bocicău, RO)
— ld. névmutató: Bocskai István
- Bodendorf., Bodendorff. ld. Bogdánd
- Bodrogh-Keresztur, Bodrogkeresztúr ld. Ke-
resztúr
- Bodrogszerdahely ld. Szerdahely
- Bogács (Bogacs; Băgaciu, RO)
— ld. névmutató: Barth, Matthias
- Bogdánd (Bodendorf., Bodendorff.; Bogdand,
RO)
— ld. névmutató: Eckardus, Michael
- Boghış ld. Bagos
- Boh., Bohem., Bohemia ld. Csehország
- Bohunice ld. Bagonya
- Boiu ld. Bun
- Bojanowo (PL)
— ld. névmutató: Serpilius, Augustin
- Boleslavia (B., B. S., Bol. Sil., Bolesl., Boles-
la-Silesius, Bolesla Silesius, Boleslav,
Boleszlavia, Sleská Bolesláv; Bolesla-
wicz, PL)
— ld. névmutató: Neubarth, Christoph
- Bonyha (Bahnea, RO) 2764
— ld. még névmutató: Uzoni Sz. Balázs
- Borberek (Vurpăr, RO)
— ld. névmutató: Matkó István
- Borbolya (Walbertst., Walbersdorf, A)
— ld. névmutató: Marquard, Michael
- Borcsic (Borcicz; Borčice, SK)
— ld. névmutató: Borcsiczky István
- Borfő (Borffő; Brhlovce, SK)
— ld. névmutató: Bori Mihály, alius
- Borosberény (Borosbirien; H)
— ld. névmutató: Nagy János
- Borosjenő (Boros-Ieniensis, Boros-Jenő; Ineu,
RO) 2941
— ld. még névmutató: Simándi György
Elek
- Boroszló (Breslau, Vrat., Vratisl., Vratis-
lav., Vratislavensis, Vratislavia, Vratis-
laviensis, Wratisl., Wratisleviens.; Wroc-
ław, PL) 3294, 3438, 3595, 3596, 3599,
3617
— Erzsébet-gimnázium 3615
— kiadvány: 2766, 3555
— ld. még névmutató: Cuncius, Paul —
Eccard, Abraham, sen. — Frimelius,
Joannes — Gründer, Gottfried —
Hanckius, Martinus — Klesch, Christoph
— Lang, Matthias — Lazius, Adam —
Liefmann, Michael — Müller, Johann
— Neander, Paulus — Schönleben,
Michael — Schröter, Samuel felesége,
Neander, Maria — Schultetus, Joannes
— Simonides, Joannes (olaszi) — Spitko,
Georgius — Thomae, Elias — Titus,
Georgius — Waltsgott, Georgius —
Webersky, Fridericus
- Borsi (Borsa, SK)
— ld. névmutató: Rákóczi Ferenc I.
- Borsod megye (comitatus)
— ld. névmutató: Szalóczi Mihály
- Borsod-gömör-kishonti egyházmegye
— ld. névmutató: Szalóczi Mihály
- Borumlaca ld. Baromlak
- Borussia ld. Poroszország
- Bosokiensis ld. Bozók
- Botsko ld. Bocskó
- Bozin ld. Bazin
- Bozók (Bosokiensis, Bozokiens.; Bzovík, SK)
— ld. névmutató: Zábójník, Juraj (bozóki
lelkész)
- Bösing, Bözinien. ld. Bazin

Böszörmény (R.Beöszörmény, R.Beszer, R.Böszörmény, Rácböszörmény; Hajdúböszörmény, H)

- ld. névmutató: Bácsi András — Biri Benedek — Csanádi István — Csizmadia János — Debreceni Szűcs János — Füstös János — János deák — Kis Ferenc — Kovács András — Lovas István — Nagy István — Oláh Gergely — Osgyán Mihály — Ötvös István — Pathai András — Sajgó János — Soldos János — Szabó György — Szabó Mátyás — Szécsén Jakab — Szegedi István — Szekeres Mátyás — Szöcs János (böszörményi polgár) — Szőlősi Péter — Csutor Mátyás — Zilizi János

Bran ld. Töröcsvár

Branč ld. Berencs

Brandenburg

- ld. névmutató: Böhme, Martin — Seydell, Martin Friedrich

Braniewo ld. Braunsberg

Brassó (C., Conron.[!], Cor., Coro., Coron., Corona, Corona-Transylvanus, Cronen., Cronstadt, Kronen in Siebenbürgen, Kron-Stadt, Kronstadt, Mons Gymnici, Neapolis; Braşov, RO) 2701, 2702, 2705, 2706, 2754, 2755, 2757, 2821, 2894, 3075, 3140, 3149, 3193, 3271, 3489

- evangélikus gimnázium (gymn., gymnasium Coronense, schola) 2627, 2628, 2629, 2630, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2818, 2819, 2824, 2965
- Szent Bertalan templom (S. Bartholm.) — ld. névmutató: Greissing, Johann
- városi tanács 2820, 2821
- kiadvány: 2632, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2754, 2756, 2820, 2822, 3126, 3193
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Ahend, Valentinus — Albelius, Simon — Albrich, Martin — Albrich, Martin, előtte Chrestels, Joannes (alius) felesége, Schneeweiß, Sara — Aurifaber, Samuel — Belényesi Ferenc — Berger, Lorenz, iun. — Bogner,

Andreas — Böhm, Joannes — Brassai Major Márton — Chrestels, Joannes — Christels, Georgius — Christels, Paulus — Clossius, Georgius — Deckius, Andreas — Drauth, Georgius — Drauth, Michael — Czack, David — Czelgius, Michael — Eckardus, Michael — Falck, Bartholomaeus — Falck, Joannes — Francisci, Marcus — Frank, Georgius — Fuchs, Joannes — Gál Jakab — Gokesch, Petrus — Goldschmidt, Michael — Gorgias, Johann — Gotterbarmet, Jacobus — Göbel, Andreas — Graff, Thomas — Greissing, Christoph — Greissing, Johann — Greissing, Paul — Groh, Joannes — Groszthays, Martinus — Harnung, Martinus — Hegenitius, Trostfrid — Henning, Andreas — Herrmann, Martin — Herrmann, Michael, iun. — Herrmann, Michael, sen. — Hommorodius, Marcus — Honter, Joannes, iun. — Kraus, Joannes (brasói) — Kuschius, Joannes — Kuschius, Laurentius — Ladislai, Simon — Lahmius, Georgius — Literati, Marcus — Lutsch, Andreas — Massa, Simon — Meder Péter — Meint, Andreas — Meint, Joannes — Meschner, Georg — Müller, Nicolaus — Pfannenschmiedt, Petrus — Plecker, Johann — Plecker, Peter — Raus, Casparus — Regis, Simon — Rether, Franz — S., Samuel — Schmeitzel, Michael — Schoppel, Andreas — Schuller, Joannes — Schunckabunck, Marcus — Siger, Joannes — Sommer, Johann — Spöckel, Georg — Stentzel, Joannes — Sylvanus, Samuel — Szeli György — Szöllősi Mihály — Tellyesch, Petrus — Timph, Lucas — Tutius, Simon

- ld. még tárgymutató, illusztrációk

Bratislava ld. Pozsony

Braunsberg (Braniewo, PL)

- ld. névmutató: Radau, Michael

Braunschweig-Lüneburg

- ld. névmutató: Heyland, Polycarp

Breda (Bréda; NL)

- ld. névmutató: Thaddaeus, Jan

Bredstadt (D)

— ld. névmutató: Biner, Timotheus Hilarius

Bréma (Bremen, D)

— ld. névmutató: Szepsi Wendigh András

Breslau ld. Boroszló

Breznóbánya (B., Brezn., Brisna, Brisnen., Brisnensis, Brisnob., Brisnoban., Brisnobanensis, Brisnobanien., Brisz., Briz., Brizn., Brizna, Briznen., Briznensis., Briznensis, Briznob., Briznoban., Briznobanensis, Brisnobaniensis; Brezno, SK) **2849, 2954, 3561**

— evangélikus gimnázium (gymnasium, schola) **2954, 2955, 2956, 3093, 3200, 3354, 3561, 3568, 3569, 3664**

— városi tanács (magistratus, senatus) **3354, 3458**

— ld. még névmutató: Agnerus, Joannes — Alodiatoris, Martinus — Andricius, Joannes — Bartholomeides, Thomas — Brodt, Joannes — Brvota, Jacobus — Bubelinus, Michael — Buozik, Nicolaus — Chmellius, Daniel — Cnapitzius, Daniel — Dionysius, Andreas — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Faschang, Andreas — Gracza, Joannes, iun. — Gronel, Jacobus — Grünel, Joannes — Heinzl, Matthias — Hrebenda, Joannes — Humenik, Joannes — Kaurimski, Esaias — Knapicius, Jacobus — Koschius, Paulus — Kossa, Elias — Krumholz, Ján — Láni, David — Láni, Eliáš — Lucae, Joannes — Lucius, Matthias — Lucius, Michael — Milochowski, Ján — Molitoris, Andreas — Mrška, Juraj — Mrskowicz, Georgius — Nicolaides, Georgius — Nigrini, Georgius — Oczovinus, Georgius — Oeconomi, Jacobus — Olerini, Martinus — Orlai, Daniel — Paldia, Paulus — Patras, Joannes — Patzer, Matthias — Petronius, Joannes — Philippowitz, Michael — Platani, Georgius — Poloni, Joannes — Proserchomenus, Martinus — Radici, Andreas — Rössiar, Petrus — Schlichowinus, Daniel — Schwantner,

Matthias — Seratoris, Samuel — Severini, Severinus — Sextius, Peter — Simonides, Joannes (olaszi) — Smrtník, Melchior — Snicellius, Joannes — Sruka, Michael — Stax, Gottfridus — Teutscheschmidt, Matthias — Ursinus, Michael — Verbovski, Daniel — Wozar, Matthias — Wrbowsky, Daniel — Zabanius, Isaacus — Zavodsky, Nicolaus — Zsámbokréti Jakab

Brezovica (Brezov.; SK)

— ld. névmutató: Gassitius, Joannes

Brezovica ld. Berzevice

Briber (Bribir, HR)

— ld. névmutató: Zólyomi Miklós iun. felesége, Melith Klára

Brieg (Brzeg, PL)

— ld. névmutató: Lazius, Adam

Brisna, Brisnen., Brisnensis, Brisnob., Brisnoban., Brisnobanensis, Brisnobanien. ld. Breznóbánya

Bristic. in Trans. ld. Beszterce

Brisz., Briz., Brizn., Brizna, Briznen., Briznensis., Briznensis, Briznob., Briznoban., Briznobanensis, Briznobaniensis ld. Breznóbánya

Brodsán (Brodsan; Brodské, SK)

— ld. névmutató: Zabanius, Isaacus

Brulya (Brullya; Bruiu, RO)

— ld. névmutató: Artzt, Joannes — Dengelius, Thomas

Brzeg ld. Brieg

Brzezie (PL)

— ld. névmutató: Lanckoronski Rusocki, Andreas Nicolaus de Brezicz

Buckovetz, Buckowecz ld. Bukóc

Buda (Budapest, H)

— egyetem (academia) **2972**

— kiadvány: **2689, 3374**

— ld. még névmutató: Chenan pasa — Mátyás király I. — Szejdi Ahmed

Budaj. ?

— ld. névmutató: Eckardus, Michael

Budapest ld. Buda

Budapest ld. Pest

Budetin (Budethin; Žilina, SK)

— ld. névmutató: Hrabovszky Péter — Szunyogh Gyula

- Bukóc (Buckovetz, Buckowecz; Bukovce, SK)
 — ld. névmutató: Flanerus, Adamus — Koch-
 lacz, Joannes — Kochlacz, Stephanus
- Bún (Kis Bun; Boiu, RO)
 — ld. névmutató: Bethlen Miklós
- Burglengenfeld (D)
 — ld. névmutató: Schnell, Elias, előtte
 Zauchtler, Georg, előtte Khamm, Hans
 felesége Baumgart, Maria Salome
- Burgundia (Bvrgvnd.)
 — ld. névmutató: Lipót I.
- Burzenland ld. Barcaság
- Busin (Buzin, SK)
 — ld. névmutató: Keglevich Péter
- Busóc (Busch. Scep., Buschov. Scepus.,
 Buschovien.; Bušovce, SK)
 — ld. névmutató: Avenarius, Bartholo-
 maeus — Fabri, Martinus — Raab, Si-
 mon — Vitalis, Paulus
- Buzin ld. Busin
- Bvrgvnd. ld. Burgundia
- Bycina ld. Bitschin
- Bystré ld. Bisztra
- Bytča ld. Biccse
- Bzovik ld. Bozók
- C. ld. Brassó
- C. ld. Kassa
- c. Thur. ld. Turóc megye
- c. Z. ld. Zólyom megye
- Čachtice ld. Csejte
- Caes., Caesar., Caesarefor., Caesareof., Caesa-
 reofor., Caesareoforen., Caesareoforensis,
 Caesareop., Caesareopolis, Caesareopolit.,
 Caesareos., Caesaropolis, Caesaropolita-
 nus, Caismarc., Caismarcen. ld. Késmárk
- Čakovec ld. Csáktornya
- Călnic ld. Kelnek
- Călugăreni ld. Mikháza
- Camăr ld. Kémér
- Cambridge (GB)
 — ld. névmutató: Nadányi János — Szath-
 márnémethi Mihály
- Campagna (Campania, I)
 — ld. nyomdamutató
- ld. még névmutató: Caramuel y Lobko-
 witz, Juan de
- Cánahán ld. Kánaán
- Cannae (Cannas; I) 2871
- Capron. Capronc., Caproncza ld. Kapronca
- Caransebeș ld. Karánsebes
- Caristia ld. Karystus
- Carp. ld. Korpona
- Carpatici montes, Carpatische Klüfften ld.
 Kárpátok
- Carpon., Carponen., Carponens., Carponensis
 ld. Korpona
- Cas. ld. Kassa
- Cas. Uyfalu ld. Kassaujfalu
- Caschau, Caschovia, Cass., Cass. Hung.,
 Cassa ld. Kassa
- Cassa Var ld. Kasza vára
- Cassau ld. Kassa
- Cassensis ld. Kassa
- Casso Pann., Cassov., Cassovia, Cassovien.,
 Cassoviens. ld. Kassa
- Cassoviense gymnasium ld. Kassa, evangéli-
 kus gimnázium
- Cassoviensis academia ld. Kassa, jezsuita
 akadémia
- Cassoviensis academia facultatas philosophi-
 cae ld. Kassa, jezsuita akadémia, facultas
 philosophica
- Cassoviensis episcopalis academia Societatis
 Jesu, episcopalis universitas, universitas
 ld. Kassa, jezsuita akadémia
- Cassoviensis humanitas, humanitas acade-
 miae ld. Kassa, jezsuita akadémia, facul-
 tatas humanitatis
- Cassoviensis poseos ld. Kassa, jezsuita aka-
 démia, facultas humanitatis
- Castri Ferrei, Castriferrei comitatus ld. Vas-
 vár megye
- Caszsza ld. Kasza
- Čataj ld. Csataj
- Catana (Catania, I)
 — kiadvány: 2998
- Ceiden, Ceidensis ld. Feketehalom
- Cell. Saxo ld. Zella
- Čemice ld. Csemic
- Cenk (Nagycenk, H)
 — ld. névmutató: Czencz Romanus
- Cermei ld. Csermő
- Cernatu ld. Csernátfalu
- Červenica pri Sabinove ld. Vörösalma

- Crit ld. Keresztúr
 Croatia ld. Horvátország
 Cromb., Cromptachen. ld. Korompa
 Cronen., Cronstadt ld. Brassó
 Cru. ld. Kreuzburg
 Crucen., Crucensis ld. Keresztúr
 Crucib., Cruciburga Siles. ld. Kreuzburg
 Crucis Villa, Crucis Villen. ld. Keresztfalu
 Csáktornya (Čakovec, HR) **3233, 3234, 3259**
 Csanádi püspökség
 — ld. névmutató: Kéry János
 Csarnólak (Čierna Lehota, SK)
 — ld. névmutató: Fabricius, Nicolaus
 Csataj (Schataniensis, Schateinens.; Čataj, SK)
 — ld. névmutató: Wencelius, Andreas
 Csávás (Mezőcsávás; Ceușu de Cîmpie, RO) **2682**
 — ld. még névmutató: Köröspataki Bedő János
 Csegekáta (Cseghe-Káta, Cseghe-Katha; H)
 — ld. névmutató: Kátay Ferenc
 Csehország (B., Boh., Bohem., Bohemia) **3135, 3223**
 — kiadvány: **2950**
 — ld. még névmutató: Brachtisz, Matthias
 — Damnanides, Joannes — Fischer, Georg — Lipót I. — Melissius, Vitus — Thaddaeus, Jan — Zauner, Gottfried
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
 Csejd (Czeidenensis; Czeidensis; Cotuș, RO)
 — ld. névmutató: Neopolitanus, Marcus
 Csejte (Ceute, Czaeythe, Czeyte, Zeite; Čachtice, SK)
 — ld. névmutató: Sculteti, Martinus — Kassai Michaelis György — Perlitius, Theophilus
 Csemic (Czemicz; Cemice, SK)
 — ld. névmutató: Csemiczky Miklós
 Csenger (H)
 — ld. névmutató: Hatházi Kis Miklós
 Csermő (Csermen.; Cermei, RO)
 — ld. Rohacius, Joannes
 Csernátfalu (Cernatu, RO)
 — ld. névmutató: Szeli György
 Csetnek (Czetnek, Czetnekiens., Czetnekio-Montanus, Ezetnek[!], Zetnekensis, Zetnekiens.; Štítňnik, SK) **3290**
 — ld. még névmutató: Bubenka, Elias — Daboz, Andreas — Dudari György — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Francisci, Martinus — Lang, Andreas — Remenik, Andreas — Tinesius, Daniel — Thököly Zsigmond
 Csíkszentkirály ld. Szentkirály
 Csorba (Sterben., Strben; Štrba, SK)
 — ld. névmutató: Oczovinus, Andreas — Oczovinus, Georgius
 Czufut-Kálek vár (Kaloda, UA) **2869**
 Csütörtökhely (Quintoforum; Spišsky Štvrtok, SK)
 — ld. névmutató: Lazari, Augustin
 Cubin., Cubinien. ld. Alsókubin
 Cund ld. Kund
 Cunoschova, Cunosova ld. Konossó
 Czaeythe ld. Csejte
 Czeidenensis, Czeidensis ld. Csejd
 Czemicz ld. Csemic
 Czerwenez ld. Vörösalma
 Czetnek, Czetnekiens., Czetnekio-Montanvs ld. Csetnek
 Czeyte ld. Csejte
 D. ld. Debrecen
 Dalmácia (Dalmatia) **3584**
 — ld. még névmutató: Lipót I. — Vitnyédi István, sen. — Zrínyi Miklós — Zrínyi Péter
 Dancka (Danzig, Gedanum; Gdańsk, PL)
 — ld. névmutató: Jandicius, Daniel — Linda, Lučas de — Nosticius, Joannes — Pastorius, Joachim — Pilarik, Jeremiáš
 Dánia
 — ld. névmutató: Thomae, Elias
 Danubianus tractus ld. Dunántúli evangélikus egyházkerület
 Danzig ld. Dancka
 Daventria (Deventer, NL) **2983**
 — kiadvány: **2764, 2983**
 — ld. még névmutató: Bátai B. György — Diest, Hendrik van
 Debrecen (D., Deb., Debr., Debrecin, Debrecina, Debreczen, Debreczin; H) **2642, 2707, 2888, 2997, 3002, 3026, 3076, 3077, 3141, 3143, 3144, 3194, 3195,**

3252, 3272, 3273, 3276, 3307, 3322, 3349, 3418, 3480, 3510, 3632, Appendix 232, Appendix 249, Appendix 254, Appendix 255, Appendix 256
 — ecclesia (református gyülekezet) 3194, 3322
 — iskola 2677, 3146
 — református egyházmegye 3273
 — református kollégium 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 3023, 3027, 3075A, 3077, 3146, 3632, Appendix 254, Appendix 255
 — városi tanács 2809
 — kiadvány 2642, 2707, 2968, 2983, 3020, 3023, 3024, 3033, 3144, 3272, 3275, 3327A, 3339, 3511, Appendix 254, Appendix 255
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Ajtai István — Almási István — Apáti Miklós — Balkányi György — Balog Péter — Balyik András — Bartha Boldizsár — Báthori G. Mihály — Belinyesi H. János — Béltteki András — Betfalvi Tamás — Bonyhai János — Bornemisza István — Bölcskei Mihály — Budai B. István — Bükösi Köble K. István — Cégényi Tamás — Csákvári István — Csehi P. András — Csekei F. Pál — Csengeri S. István — Debreceni Campensis János — Debreceni Cs. István — Debreceni K. András — Debreceni K. Mihály — Debreceni Kalocsa János — Debreceni Szűcs János — Diószegi Bónis Mátyás — Diószegi Kis István — Dobozi István — Dobozi János — Drégelypalánki János — Erdődi János — Fekete Miklós (debreceni) — Fodorik Menyhért — Gáspár György — Gyöngyösi István — Győri István — Halászi Mátyás — Hodosi Mihály — Izsa Péter — Jenei B. Pál — Kállai Kopis János — Kápolnási János — Karancsi György — Kazai János — Kerékgyártó István — Keresztúri György — Kisfalvi Tamás — Kisvárdai Péter — Kocsi Bálint — Kolosi Dániel — Komáromi Csipkés György — Kondorosi János — Kozma Ferenc — Köleséri Sámuel — Kölgyesi Balázs — Köpeczi Balázs — Körösi Mihály — Krizsbai György — Laskai Lőrinc — Liskai István — Mándi János — Marosi Mihály (Debrecen) — Martonfalvi Tóth György — Mező Dániel — Mező Mihály — Miskolczi Csulyak Ferenc — Mislei Mihály — Munkácsi István — Nánási Lovász István — Nógrádi Mátyás — Nyéki István — Ordosi András — Örvendi Molnár Ferenc — Pathai András — Pathai János — Pathai Pál — Rápoti Pap Mihály — Sarkadi András — Schnitzler, Jakob — Selleyi István — Szathmári K. János — Szathmárnémethi Mihály — Szenci Kertész Ábrahám — Szentmihályi P. Gergely — Szilágyi Tönkő Márton — Szöllösi Mihály — Szölösi H. István — Szűcs B. Boldizsár — Tarczali Péter — Tarpai Szilágyi András — Tatai P. Mihály — Tatai P. Sámuel — Tolnai F. István — Tolnai János (debreceni kántor) — Tolnai Szabó Mihály — Tornai Pap István — Tótfalusi György — Tótfalusi István — Udvari Jakab — Újfalusi Péter — Váradai Rác János — Váraljai G. Lőrinc — Váraljai Miklós — Vári András — Varsányi Dániel — Vásárhelyi György — Veresegyházi Tamás — Vigkedvű Mihály — Vigkedvű Pál — Zilahi János

Debröd (Dehrad, SK)

— ld. névmutató: Debrődi János

Dej ld. Dés

Delft (NL)

— ld. névmutató: Til, Thomas van

Demeterfalva (Demeter; Dumitreşti, RO)

— ld. névmutató: Decani, Stephanus — Fuhrmann, Gregorius

Dés (Dej, RO)

— ld. névmutató: Eszéki T. István — Martonfalvi Tóth György

Deserice ld. Dezsér

Dési református egyházmegye

— ld. névmutató: Eszéki T. István

Deutsch Jahrndorf ld. Jándorf

Deutschend. ld. Poprád

Deutsch-Proben ld. Németpróna

Deütschendorff ld. Poprád

- Dévek Uy-falu, Dévek ld. Újfalu
 Deventer ld. Daventria
 Dezsér (Deserice; Dežerice, SK)
 — ld. névmutató: Horečný, Ondrej — Serari, Martinus
 Dilm., Dilnen. ld. Fejérbánya
 Diószeg (Dioszeg; Diosig, RO)
 — ld. névmutató: Csehi István — Diószegi Kis István
 Disznód (Helt., Heltana, Heltau, Heltensis, Nagydisznód; Cislădie, RO)
 — ld. névmutató: Leonhardus, Joannes — Schnell, Georgius — Schultz, Petrus
 Div.-Marian. ld. Szentmária
 Div. Mich. ld. Szentmihály
 Divek Uy-falu, Divekien., Divékújfalú, Diviacka Nová Ves, Divikien. ld. Újfalu
 Divo-Georgio ld. Szentgyörgy
 Dobó ((Dubovica, SK)
 — ld. névmutató: Dobai András (lipóci) — Dobai István
 Dobronya (Dobron., Dobrona, Dobroven.; Dobrá Niva, SK)
 — ld. névmutató: Láni, David — Rotarides, Joannes — Sophista, Joannes — Zimányi, Simon
 Dobrovice (CZ)
 — kiadvány: 2950
 Dobsina (Topsch, Topsisensis; Dobšiná, SK)
 — ld. névmutató: Heutsch, Philip — Mega, Leonhard — Meltzel, Jan
 Dolha (Dovhe, UA)
 — ld. névmutató: Dolhai György
 Dolná Strehová ld. Alsósztrégova
 Dolná Suča ld. Alsószucsá
 Dolné Kőkővce ld. Kockóc
 Dolné Mitešice ld. Motesic
 Dolní Uhry ld. Alsó-Magyarország
 Dolný Kubín ld. Alsókubín
 Dolný Lopašov ld. Lopassó
 Domanis (Domaniz; Domaniza, SK)
 — ld. névmutató: Galik, Nicolaus
 Dominorum Vallis ld. Úrvölgy
 Dordrecht (NL) 3495
 Dorog (H)
 — ld. névmutató: Dorog, Gerson (pseud.)
 Dovhe ld. Dolha
 Dömötöri (H)
 — ld. névmutató: Dömötöri György
 Draskóc (Draskocz; Dražovce, SK)
 — ld. névmutató: Draskóczy György — Krasznecz László (Draskoczy)
 Dražkovce ld. Szentilona
 Drégelypalánk ld. Palánk
 Drétoma (Driethom; Drietoma, SK)
 — ld. névmutató: Blasius, Joannes
 Drezda (Dresden, D)
 — ld. névmutató: Böhm, Christoph
 Driethom., Drietoma ld. Drétoma
 Družstevná pri Hornáde ld. Szentistván
 Dubnica (Dubnic; Dubnica nad Váhom, SK)
 — ld. névmutató: Schmidelius, Matthias
 Dubova (Dubov., Dubovic., Duboviensis; Sedlácka Dubová, SK)
 — ld. névmutató: Agnerus, Joannes — Bartholomeides, Georgius — Raphanides, Georgius
 Dubovica ld. Dobó
 Duc. Teschin., ducat. Teschin. ld. Teschen tartomány
 Dumitrești ld. Demeterfalva
 Dunamelléki református egyházkerület (Cis-Danub. consist., Cis Danubianarum ecclesiarum districtus, Cis Danubianus districtus, Cis Danubium seniores ecclesiarum)
 — ld. névmutató: Batthyány Kristóf — Fekete István (szenci) — Klesch, Daniel — Mányoki Mihály
 Dunáninnen
 — ld. névmutató: Wechelius András
 Dunáninneni evangélikus konzisztórium 3083, 3158
 Dunántúl 2759, 3083, 3435, 3603, 3565
 — ld. még névmutató: Hericz, Michael — Hosztóti István — Keglevich Péter — Lang, Matthias — Pusóczi Miklós — Szép István — Szvetics, Joannes — Török György (soproni) — Unger, Joannes
 Dunántúli evangélikus egyházkerület (districtus Danubiani ripae sinisterioris seu ulterioris, tractus Danubianus) 3038
 Dunántúli református egyházkerület (Túl a Dunai Superintendentia, Ultra Danubium seniores ecclesiarum) 3083
 — ld. még névmutató: Csúzi Cseh Jakab

- Duránd (Villa Duradni; Travožná, SK)
 — ld. névmutató: Stengel, Sebastianus
 DülLEN ld. Fejérbánya
 Dvory nad Žitavou ld. Udvard
- E. ld. Eperjes
 E. Ujvar ld. Érsekújvár
 Ecel (Etsel; Ațel, RO)
 — ld. névmutató: Graffius, Lucas
 Ecsed (Ecsedien., Etsed; Nagyecsed, H)
 — ld. névmutató: Kiskomáromi Márton
 — Körmendi B. Péter — Püspöki János
 — Rákóczi Ferenc I. — Rákóczi György
 II. — Szathmári Baka Péter — Tolnai F.
 István — Váraljai G. Lőrinc
 Ecseg (H)
 — ld. névmutató: Heczei Pál
 Eger (Agria, Agrien., Agriensis; H) **3267**
 — egyházmegye **3268, 3269**
 — ld. még névmutató: Böhme, Martin —
 Illyefalvi István — Kisdi Benedek —
 Mokrai Mátyás Ferenc — Pálffy, Pál —
 Pálffy Tamás — Szegedi Ferenc
 Eger ld. Cheb
 Eggerszeg (Zalaegerszeg, H)
 — ld. névmutató: Keglevich László —
 Keglevich Péter
 Egra-Variscus, Egra-Variskus ld. Cheb
 Egyiptom (Aegyptus)
 — ld. névmutató: Maria Aegyptiaca, Sancta
 — ld. még incipitmutató: Hogy Izrael kijött
 Egyiptomból — Miként Aegyptusban egy
 pelikán madár
 Eibesdorf ld. Ivánfalva
 Einöd (A)
 — ld. névmutató: Etelius, Joannes
 Fridericus
 Eisenburg ld. Vasvár megye
 Eisenstadt ld. Kismarton
 Elba (Albis) **3666**
 Elbing (Elblag, PL)
 — ld. névmutató: Beckher, Georg —
 Fischer, Georg — Medvetzki János
 Élesd (Alesiensis; Aleşd, RO)
 — ld. névmutató: Czekelius, Simon
 Eliae-Falva ld. Illésfalva
 Elzász (Alsatia) **2651, 2718**
 Enyed (N.-enyed, Nagyenyed; Aiud, RO)
3177, 3325, 3327, 3542
 — református kollégium (Bethlen kollé-
 gium, collegium orthodoxorum Transylv.)
3244, 3249, 3250, 3325, 3327, 3397
 — református kollégium könyvtára (ref.
 coll. ktára) **3250, Appendix 232**
 — ld. még névmutató: Bethlen János —
 Enyedi Sámuel — Kézdivásárhelyi Péter
 — Ladiver, Elias, iun. — Petki János
 Eperjes (E., Ep., Eper., Eperi., Eperien.,
 Eperiens., Eperiensis, Eperies, Eperieß,
 Eperiessin., Eperiessinum, Eperjen.,
 Eperjensis, Eperjessinum, Epper., Ep-
 perien., Epperiensis, Epperies, Epper-
 iessen., Epperiessinum, Epperj., Epper-
 jess., Frag., Fragari, Fragaria, Fragopo-
 lis; Prešov, SK) **2635, 2717, 2766, 2767,**
2783, 2785, 2976, 3028, 3047, 3072A,
3078, 3079, 3082, 3091, 3202A, 3228,
3229, 3263, 3365, 3368, 3411, 3429,
3448, 3469, 3553, 3560, 3562, 3571,
3577, 3578, 3630, 3636, 3662
 — evangélikus főiskola (Athen. statuum,
 Athaeneum der Evangelischen Herren
 Land-Stände des Königreichs Ungarn,
 Athenaeum Eperiense Augustano-evan-
 gelicum, Athaeneum statuum Evangeli-
 corum Eperiessinense, collegium, coll.
 stat., gymnasium Eperiessinense in-
 clytorum statuum regni Hungariae
 Augustano-Evangelicorum, kollégium,
 magyarországi evangélikus rendek
 eperjesi főiskolája, stat. Evang. Athe-
 naeum Eperiessinense, status Evang.
 Athenaeum Eperiense, statuum evang.
 Eperiense Athenaeum) **3259, 3338,**
3365, 3405, 3410, 3411, 3412, 3413,
3414, 3415, 3429, 3430, 3431, 3432,
3433, 3434, 3435, 3443, 3457, 3459,
3470, 3471, 3505, 3506A, 3507, 3517,
3518, 3519, 3520, 3524, 3526, 3529,
3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535,
3536, 3549, 3555, 3559, 3562, 3569,
3576, 3577, 3578, 3629, 3630, 3639,
3641, 3655, 3660, 3661
 — classis grammatica **3415**
 — classis logica **3410**

- classis philosophica 3410
- classis poetica 3410
- classis rhetorica (retorika osztály) 3410, 3562, 3661
- evangélikus iskola (gimnázium, lycaeum, schola) 2635, 2767, 2853, 2976, 3028, 3082, 3110, 3229
 - evangélikus gimnázium retorika osztály 3562
- nemesi konviktus 3636
- városi tanács (magistratus, szenatus) 3078, 3228, 3229, 3354, 3430, 3458, 3517, 3629, 3680
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Agnerus, Joannes — Balassi Máté — Bányai Dániel — Barcsai Mihály — Bartholomeides, Georgius — Bartholomeides, Thomas — Bartosovicz, Elias — Bayer, Johann — Bayer, Johann felesége, Sartorius, Rebecca — Belusky, Nicolaus — Berthalanicz, Martinus — Bivolini, Martinus — Bocatius, Joannes — Braxator, Andreas — Braxatoris, Joannes — Brodniansky, Michal — Bubenka, Elias — Bubenka, Jonas — Bugar, Georgius — Burchart, Georgius — Caepe, Joannes — Carathin, Georgius — Conrad, Georgius — Conrad, Thomas — Cordos, Andreas — Cudelius, Martinus — Culicis, Sigismundus — Curiani György — Damnanides, Joannes — Demian, Stephanus — Dives, Joannes — Divitis, Georgius — Dobai András — Dobos András — Domek, Samuel — Dömötöri György — Droschel, Adam — Dubovszky, Martin — Eccard, Abraham, sen. — Edenhower, Cristophorus — Fabiani, Georgius — Fabini, Leonhardus — Fabri, Georgius — Fabri, Nicolaus — Fabricius, Martinus — Feigel, Petrus — Felicides, Jonás — Felicides, Paulus — Femger, Georg — Fleischhacker, Georg — Fodor János — Fontanus, Daniel — Franckenstein, Martinus Heinricus — Friedhuber, Elias — Fridvalszky, Franciscus — Frölich, Bartholomaeus — Fuss, Simon — Gabrielis, Nicolaus — Gallikius, Andreas — Gartner, Georgius — Gasser, Georg — Gassitius, Georgius — Gassitius, Joannes — Gastrius, Jonas — Géczy András — Ghiczi András — Gloxinus, Joannes — Gosnovicer, Caspar — Gosnovicerus, Michael — Gosztonyi Mihály — Gömbös István — Görgey János — Grasseli, Joannes — Greschner, Martin — Gronel, Jacobus — Grünstein, Georgius — Grünwaldt, Matthaeus — Grynaeus, Jacobus — Gstetner, Nicolaus — Guth, Daniel — Gutsch, Daniel — Gyöngyösi István — Haasz, Martinus — Hacker, Christian — Hacker, Michael — Haderus, Elias — Halligantz, Georg — Halligantz, Martin — Hankovsky, Georgius — Hericz, Michael — Hertzeg, Georg — Hertzog, Andreas — Hiebner, Israel — Hieronymi, Michael — Hoffmann, Johann — Holló Zsigmond, sen. — Holtzkamf, Samuel — Horváth András — Horváth György — Hosztóti István — Hübel, Matthias — Ivankovics, Daniel — Izdenczi Márton — Jacobaei, Mathias — Jászay Ferenc — Kabothi István — Kassai Michaelis György — Kastel, Martinus — Kastenmacher, Johann — Keczer András — Keczer Menyhért — Kimmel, Johann — Keublinger Farkas — Keublinger, Joannes — Khien, Ferdinandus — Kisfaludy Mózes — Klein, Valentin — Klesch, Daniel — Kondrai György — Kotercius, Christian — Kotkovski, Nicolaus — Kőszeghy Ádám — Kövesdi Pál — Kraus, Georg, iun. — Kraus, Joannes (eperjesi) — Kublan, Andreas — Kudela, Ján — Ladiver, Daniel — Ladiver, Elias, iun. — Lanckoronski Rusocki, Andreas Nicolaus de Brezicz — Lang, Paulus — Laurenti, Joannes — Lazitius, Christianus — Lazius, Adam — Lazius, Matthias — Lech, Samuel — Lengfelner, Daniel — Lengfelner, Johann — Leps, Martinus — Licki, Joannes — Lipko, Andreas — Lipko, Joannes — Löler, Georgius — Malik, Joannes — Marklowsky, Paulus — Marth, Ambrosius — Masník, Tobiáš — Matthaeides, Georgius — Matula,

Nicolaus — Mazar, Christophorus — Medvetzki Sámuel — Megyei András — Meltzel, David — Michaelis, Paulus — Mikleczy, Joannes — Miklian, Matthaëus — Mikoviny, Joannes — Missovitz, Martinus — Munkácsi János — Müller, Johann — Nadliczky, Martinus — Neschutt, Jacobus — Nicolaides, Georgius — Nigrini, Joannes — Nyársi Adám — Nyáry Ferenc — Odenhöfer, Christoph — Ochrlan, Andreas — Pancratius, Michael — Patantyús János — Pattosovic, Martinus — Patzer, Matthias — Petanczi György — Petanczi Márton — Petko, Daniel — Petrőczy Imre — Petrőczy István, iun. — Petrőczy Miklós — Pharetra, Casparus — Pissiecz, Matthias — Pitto András — Placko, Andreas — Platani, Paulus — Platschko, Andreas — Plotsch, Georg — Podmanicz, Michael — Polani, Jeremias — Pomarius, Samuel — Pongrácz Ferenc (Óvari) — Popradius, Adamus — Puscher, Joannes Christophorus — Pusóczy Miklós — Radik, Matthias — Raennenfeld, Josias — Rakitka, Andreas — Rezik, Joannes — Rhenerus, Joannes — Rosaides, Ján — Roth, Johannes — Roxer, Daniel — Röser, Jakob — Ruttkay György — Sárossi Sebestyén — Sárossy János — Sartorius, Johann, sen. — Sartorius, Samuel — Sasik, Michael — Schidelinus, Joannes — Schnatzinger, Johann — Scholtz, Samuel — Scholtz, Thomas, sen. — Schön Gáspár — Schönleben, Georgius — Schönleben, Michael — Schönleben, Sigismundus — Schönlin, Joannes Philippus — Schrierer, Michael — Schröter, Samuel — Schuller, Petrus — Schürer, Michael — Schwartz, Joannes (eperjesi) — Semsey Ferenc — Semsey Péter — Serédi János, iun. — Serédi Márton — Serpilius, Samuel — Simonides, Joannes (tótprónai) — Sipkowski, Thomas — Smrtnik, Melchior — Somosi János (eperjesi) — Spilenberger, Samuel — Spisko, Sigismundus — Spitko, Georgius —

Stein, Jacobus — Stephanides, Joannes — Stephanóczi, Samuel — Stephanus, Daniel — Strakocius, Georgius — Szántó András — Szaszik, Michael — Széchy Ferenc — Széchy Kristóf — Szegenyi, Jakob — Szelezki, Andreas — Szentgotthárdi István — Szentpéteri János — Szép István — Szirmay Miklós — Szvetics, Joannes — Thököly Imre — Thököly István — Török György (soproni) — Treutler, Georg — Uhrin, Michael — Unger, Joannes — Vass Mihály — Vietoris, Jonas — Vitnyédi István, sen. — Vitnyédi Pál — Voboricenus, Zacharias — Vodnanus, Ioannes — Vörös János — Weber, Daniel — Weber, Johann Friedrich — Weichsler, Johann Georg — Weigel, Johann — Wirth, Michael — Wittich, Johann — Wozar, Andreas — Wozar, Michael — Zabanius, Isaacus — Zauner, David — Zelensky, Stephanus — Ziegler, Iohannes Adamus — Zimmermann, Matthias — Zimmermann, Sigmund — Zollicoverus, Fridericus — Zombor, Stephanus

— ld. még tárgymutató, illusztrációk

Erdély (Ardeal, Erdély-ország, Erdély ország, erdélyi rendek, Tansylvania [!], Trans., Transi., Transil., Transilv, Transilvania, Transsylvania, Transy., Transyl., Transylv., Transylvania) 2626, 2637, 2644, 2654, 2705, 2708, 2713, 2722, 2724, 2729, 2748, 2758, 2782, 2788, 2794, 2796, 2801, 2801A, 2817, 2822, 2825, 2838, 2852, 2869, 2872, 2916, 2926, 2928, 2931, 2941, 2946, 2958, 2959, 2963, 2975, 2982, 3008, 3010, 3031, 3046, 3060, 3074, 3075, 3080, 3109, 3123, 3126, 3127, 3139, 3140, 3141, 3174, 3192, 3196, 3226, 3255, 3271, 3302, 3322, 3323, 3327, 3348, 3373, 3393, 3397, 3432, 3467, 3472, 3491, 3493, 3536, 3554, 3572, 3576, 3582, 3595, 3619, 3645, 3648, 3649, 3667, 3670, 3675, 3688, Appendix 257 — református egyház 3537 — kiadvány: 2838

- ld. még névmutató: Ágoston Péter — Apafi Mihály I. — Apafi Mihály I. felesége, Bornemisza Anna — Barcsai Ákos — Báthori István (somlyói) — Béldi Pál — Csepregi Turkovics Mihály — Csulai György — Eperjesi Mihály — Femger, Georg — Fleischer, Andreas — Ghillány Gergely — Gyulai Pál — Hermann, Lukas, iun. — Hermann, Lukas, sen. — Hiebner, Israel — Kemény János — Köröspataki Bedő János — Peteley Hestert Dániel — Petki István (erdélyi helytartó) — Rákóczi Ferenc I. — Rákóczi György II. — Reilich, Gabriel — Rhédey Ferenc — Rohdius György — Schneb. [?], J. H. — Szenci Kertész Ábrahám — Szepsi Wendigh András — Szöllösi Mihály — Tarpai Szilágyi András — Teleki Mihály — Tolnai Szabó Mihály — Zabanius, Isaacus
- Erdőbádony ld. Badin
- Erdőd (Erdeöd; Arud, RO)
- ld. névmutató: Erdődy Ferenc — Erdődy Péter — Körmendi B. Péter — Pálffy Tamás — Tatai P. Mihály
- Eremitanus ld. Remete
- Erfurt (D)
- ld. névmutató: Klesch, Christoph — Ladiver, Elias, iun.
- Érmelléki református egyházmegye
- ld. névmutató: Diószegi Kis István
- Érsekújvár (E. Ujvar, Ersek Uj-vár, Ersekujvar; Nové Zámky, SK) **3332, 3645**
- ld. még névmutató: Apafi Mihály I. — Pilárik, Sztéfan — Szathmári Ötvös István
- Észak-Európa (regna Septem-trionalia Europae) **3188**
- Északkelet-Magyarország **2729**
- Esztergom (Esztergam, Strig., Strigonium; H) **2890**
- főegyházmegye (dioecesis, metropolis) **2660, 2991, 3057, 3267, 3268, 3269, 3474, Appendix 252, Appendix 265**
- ld. még névmutató: Bársony György — Bartók István — Bihary Daniel — Kéry János — Lippay György — Lippay János — Luzinski, Joachim Aloysius — Pázmány Péter — Pongrácz György — Pozsgai Miklós — Sennyey István — Stankovics János — Szelepcsényi György
- Esztergom-Szettamáshegy ld. Szenttamás
- Etsed ld. Ecsed
- Etzel ld. Ecel
- Európa (Europa) **2636, 2760, 2916, 2957, 2962, 3143, 3180, 3187, 3233**
- ld. még névmutató: Leopoldus I.
- ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Europae regna Septem-trionalia ld. Észak-Európa
- Ezetnek [!] ld. Csetnek
- f. b., F. Bánya ld. Felsőbánya
- Fágărăs ld. Fogaras
- Fajsz (Faicz; Veszprémfajsz, H)
- ld. névmutató: Ányos Sándor
- Fántánele ld. Gyalakuta
- Farkasfalva (Farkas-falva; Vlková, SK)
- ld. névmutató: Pothoransky, Georgius
- Farkasfalva (Wolfau; Wolfau, A)
- ld. névmutató: Brennerus, Franciscus
- Fehérhegy (Bilá hora) **2805**
- Fejérbánya (Bélabánya, Beloban., Belobanensis, Diln., Dilnen., Düllen; Banská Belá, SK)
- ld. névmutató: Götzl, Georgius — Neupauer, Joannes — Pilárik, Jeremiás — Seiffert, Johann Gottfried — Stephani, Matthaeus
- Fejérvár (Alba; Székesfehérvár, H)
- ld. névmutató: Gorup Ferenc — Imre hezceg, Szent
- Fejérvár ld. Gyulafehérvár
- Feketehalom (Ceiden; Codlea, RO)
- ld. névmutató: Herrmann, Georgius — Molitoris, Georgius
- Feled (Jesenské, SK)
- ld. névmutató Szentpéteri István
- Félegyháza (Biharfélegyháza, Felegyhaza; Roşiori, RO)
- ld. névmutató: Mislei Mihály
- Felföld **3457**
- Felhévíz (Felhövéz; H)
- ld. névmutató: Bihary Daniel

Felka (Filca, Filka, Fölka, Fölkau, Fölkens., Völckau; Velká, SK)

- ld. névmutató: Klesch, Christoph — Noscovius, Michael — Olearius, Andreas — Seltenreich, Joseph — Stromppf, Joannes — Strumpf, Simon

Felseő Szilen. ld. Szelény

Felso Vadas. ld. Felsővadász

Felso Zaturcza. ld. Felsőzaturcsa

Felső Bánya. ld. Felsőbánya

Felső Kubin. ld. Felsőkubin

Felső Lindva. ld. Felsőlendva

Felső Ör. ld. Felsőőr

Felső Vadasz. ld. Felsővadász

Felső Vasard. ld. Felsővásárd

Felső Zaturcza. ld. Felsőzaturcsa

Felsőbánya (f.b., F. Bánya, Felső Bánya, Medio-Mons, Mediomontanus; Baia Sprie, RO) **2678, 3323**

- ld. még névmutató: Cimbalmos János — Cimbalmos Péter — Felsőbányai Márton, sen. — Matkó István — Sárfői Mihály

Felső-Kemence (Vyšná Kamenica, SK)

- ld. névmutató: Czember, Georg

Felsőkubin (Felső Kubin; Vyšný Kubin, SK)

- ld. névmutató: Messko, Georgius

Felsőlendva (Felső Lindva, Grad, SLO)

- ld. névmutató: Nádasdy Ferenc — Széchy Gáspár

Felső-Magyarország (Felvidék, Horní Uhry, sup. Hung., sup. Hungaria, super. Hung., super. Hungar., super. Hungaria, superior Hung., superior Hungar., superior Hungaria, Ober-Hungarn, Ober-Ungarn, Ober-Ungern, Ober-Vngarn, Ungaria superior) **2644, 2654, 2669, 2688, 2690, 2711, 2713, 2722, 2724, 2727, 2782, 2788, 2817, 2852, 2913, 2919, 2923, 2926, 2931, 2997, 3038, 3046, 3047, 3064, 3074, 3109, 3139, 3192, 3198, 3204, 3226, 3228, 3300, 3302, 3310, 3336, 3347, 3348, 3367, 3408, 3419, 3424, 3454, 3457, 3467, 3469, 3472, 3481, 3514, 3515, 3526, 3554, 3572, 3582, 3613, 3624A, 3626, 3630, 3631, 3648, 3667, 3670, Appendix 238**

— Felső-magyarországi szabad királyi városok evangélikus lelkészei kontuberniuma (contubernium regiarum liberarumque civitatum in partibus superioribus regni Hungariae) **3520**

- ld. még névmutató: Christophori, Matthias — Forgách Miklós — Homonnai Drugeth György — Rákóczi Ferenc I. — Wagner, Martin, sen. — Weber, Johann — Zabeler, Peter

Felső-Micsinye (Miczina superior; Horná Miciná, SK)

- ld. névmutató: Wagner, Michael, sen.

Felső-Németország (Germania superior) **2957**

Felsőőr (Felső Ör; Gornja Borta, HR)

- ld. névmutató: Szeremlyei János

Felsőszalatna. ld. Nagy-Szatina

Felső-Szilézia (Horní Slézsko, Silesia superior) **3449**

- ld. még névmutató: Frölich, Martin — Löbrynus Novoměstský, Daniel

Felsővadász (Felső Vadas, Felső Vadasz, Felső Vadász; H)

- ld. névmutató: Rákóczi Ferenc I. — Rákóczi László

Felsővásárd (Felső Vasard; Horné Trhovište, SK)

- ld. névmutató: Emódy István

Felsőzaturcsa (Felső Zaturcza; Záturcie, SK)

- ld. névmutató: Zaturecky, Stephanus

Felvidék. ld. Felső-Magyarország

Fenes (Szászfenes, Szaz-Fenes; Florești, RO) **2970, 3309**

- ld. még névmutató: Frenky, Stephanus

Fertő tó (Fertőe stagnum) **3038**

Fertőszentmiklós. ld. Szentmiklós

Filakovo. ld. Füle

Filca. ld. Felka

Fílek. ld. Füle

Filice (Fillen.; Gánovce, SK)

- ld. névmutató: Stromt, Joannes

Filitelnic. ld. Fületelke

Filka. ld. Felka

Fillen. ld. Filice

Filletelek. ld. Fületelke

Físer. ld. Sövényesség

Florești. ld. Fenes

Fogaras (Făgăraș, RO) **3314, 3542**

- ld. még névmutató: Csengeri István —
Kemény János — Nádasdy Ferenc —
Tarpai Szilágyi András

Forchtenau ld. Fraknó

Földvár (Dunaföldvár, H)

- apátság (S. Helenae de Földvár)
- ld. névmutató: Pozsgai Miklós

Fölka, Fölkau, Fölkens. ld. Felka

Frag., Fragari, Fragaria, Frapopolis ld. Eperjes

Fraknó (Frakno; Forchtenau, A)

- ld. névmutató: Eszterházy Ferenc

Franciaország (Gallia) **2664, 3188, Appen-
dix 221**

Francken ld. Frankföld

Franckfurt, Francofurtum ad Moenum ld.
Frankfurt am Main

Francus ld. Frankföld

Franeker (NL) **3420**

- egyetem **2969**
- kiadvány: **3075A, 3244, 3258, 3516,
3548, 3632**

- ld. még nyomdamutató

- ld. még névmutató: Bátai B. György —
Báthori G. Mihály — Cöller, Martinus —
Debreceni Szücs János — Diest, Hendrik
van — Diószegi Kis István — Enyedi Mol-
nár János — Enyedi Sámuel — Eszéki T.
István — Görgei P. Pál — Kézdivásárhelyi
Péter — Kisvárdai Lázár János —
Maccovius, Joannes — Martonfalvi Tóth
György — Miskolci Bodnár Mihály —
Nadányi János — Nánási Lovász István
— Pathai András — Pósa-házi János —
Püspöki János — Somosi Petkó János —
Szántai Poóts István — Szathmári Baka
Péter — Szathmárnémethi Mihály —
Tarpai Szilágyi András — Técsi Joó Mik-
lós — Tolnai F. István — Tolnai S. István
— Váradai Mátyás — Váraljai G. Lőrinc —
Verécei S. Ferenc — Wellens, Jan

Frankenberg (Franckenberg; D)

- ld. névmutató: Franckenberg, Maxi-
ilianus Honorius

Frankenstein (D)

- ld. névmutató: Frank, Valentinus

Frankföld (Francken) **3015, 3198, 3300, 3442**

- ld. még névmutató: Grams, Johann —

Meisner, Johann Martin — Seelmann,
Christian

Frankfurt am Main (Frankfurt, Francofur-
tum ad Moenum; D) **2760**

- kiadvány: **2662, 2677, 2686, 3568**

- ld. még nyomdamutató

- ld. még névmutató: Dimpffeln, Johann
Jacob — Fleischbein, Johann Philip

Frankfurt an der Oder (Odera-Frankfurt; D)

- kiadvány: **3016**

- ld. még névmutató: Placentinus, Joannes

Fraternitas ad fluv. Hornath ld. Alsóhernádi
evangélikus egyházmegye

Fraustadt (Wschowa, PL)

- ld. névmutató: Herberger, Valerius

Freistadt (Freystat. Sil.; Kozuchów, PL)

- ld. névmutató: Strenek, Jacobus

Freistadt ld. Galgóc

Freivald ld. Frivald

Freystat. Sil. ld. Freistadt

Friedrichsthal (D)

- ld. névmutató: Pilarik, Jeremiáš

Fristatten ld. Galgóc

Frivald (Freivald; Rajecká Lesná, SK)

- ld. névmutató: Schumbergius, Joannes

Frydek (Frydeck; CZ)

- ld. névmutató: Joannides, Jiřík, sen.

Fulnek (CZ)

- ld. névmutató: Jabín, Ezechiel

Fülek (Filek; Filakovo, SK) **3516**

- ld. még névmutató: Bakos Gábor —
Gyöngyösi István — Hamvay Ferenc —
Miskolci Bodnár Mihály — Seldenreich,
Joseph — Wesselényi Ferenc

Fületele (Filletelek, Füllet., Fülletelk.;
Filitelnic, RO)

- ld. névmutató: Scharsius, Stephanus

Fürstenau (D)

- evangélikus gyülekezet könyvtára **3616**

Fürstenthumb Teschen ld. Teschen tarto-
mány

Füzesabony (Füzesaban; H)

- ld. névmutató: Domi, Joannes

G. ld. Gönc

Galánta (Galantha; Galanta, SK)

- ld. névmutató: Eszterházy Ferenc

- Galgóc (Freistadt, Fristatten, Galgoc, Galgocz; Hlohovec, SK)
 — ferences harmadrendi, kordás társulat (confraternitas cordigerorum) **2916**
 — ld. még névmutató: Adami, Martin, sen. — Bartók, Adalbertus Joannes — Bobovsky, Simon — Fabricius, Joannes (Galgociensis) — Fabricius, Nicolaus — Jakucs, Jacobus — Sartoris, Martinus — Vég Miklós Alajos
- Gallia ld. Franciaország
- Galloway (GB)
 — ld. névmutató: Cowper, William
- Galovany ld. Paludza
- Gasztony ld. Gosztony
- Gávavencsellő ld. Vencsellő
- Gdańsk, Gedanum ld. Dancka
- Gelderland (Geldriensis)
 — ld. névmutató: Schulckenius, Adolphus
- Geletnek (Hlinic; Hliník nad Hronom, SK)
 — ld. névmutató: Augustini, Elias — Caepe, Joannes — Fabiani, Georgius — Hertzeg, Georg
- Gelnica ld. Göltnicbánya
- Gemer ld. Sajógömör
- Genf (Geneva; Genève, CH) **2795, 2664, 3327A**
 — kiadvány: **2641, 2672, 2744**
 — ld. még névmutató: Calvin, Jean — Bèze, Théodore de
- Georg., Georg. Mont., Georgenberg, Georgiomontanus, Georgio M., Georgio-Mont., Georgiomont., Georgio-Montanus, Georgiomontanus ld. Szombathely
- Gerált (Gerald.; Giraltovece, SK)
 — ld. névmutató: Semsey (Semsei) Ferenc
- Gerge, Gergő ld. Görgő
- Germ., Germania ld. Németország
- Germania inferior ld. Alsó-Németország
- Germania superior ld. Felső-Németország
- Gherla ld. Szamosújvár
- Ghimbav ld. Videnbak
- Ghimes ld. Gimes
- Ghurghiu ld. Szentimre
- Ghyletincz ld. Giletinci
- Ghymes ld. Gimes
- Gibben. ld. Hibbe
- Giessen ld. Gissa
- Giläu ld. Gyalu
- Gilead (bibl.) **2869**
- Giletinci (Ghyletincz, Gilethinc; Giletinc, HR)
 — ld. névmutató: Osztrosith Mátyás — Osztrosith Miklós
- Gimes (Ghimes, Ghymes; Jelenec, SK)
 — ld. névmutató: Forgách Ferenc (érsek) — Forgách István
- Gincz, Gins, Ginz. ld. Kőszeg
- Giraltovce ld. Gerált
- Gissa (Giessen, D)
 — kiadvány: **2716**
 — ld. még névmutató: Dieterich, Konrad — Finck, Casparus — Honter, Joannes, iun. — Röser, Jakob
- Glaserhey ld. Szklenó
- Glogau (Glus. Sil.?, Głogówek, PL)
 — ld. névmutató: Quatius, Adamus
- Goldberg (Złotoryja, PL)
 — iskola (schola) **3500, 3501**
 — ld. még névmutató: Trozendorf, Valentin
- Gorlic., Gorlicz ld. Görlitz
- Gornja Borta ld. Felsőőr
- Gosztony (Gotztony, Gozton; Gasztony, H)
 — ld. névmutató: Gosztonyi Mihály — Gosztonyi Miklós
- Gotha (D)
 — ld. névmutató: Glass, Salomon
- Göltnicbánya (Gölnitz; Gelnica, SK)
 — ld. névmutató: Possius, Christophorus Paulus
- Gömör megye **2863, 2985A, 3012, 3041, 3093, 3215, 3641**
 — ld. még névmutató: Bakos Gábor — Gyöngyösi István — Hamvay Ferenc — Mayer, Andreas — Rotarides, Michael
- Gönc (G., Göncina, Göncz, Gönczien., Göntz; H) **3483, 3592**
 — ld. még névmutató: Gosnovicer, Matthias — Hericz, Michael — Kátay Ferenc, előtte Hoporsorum András felesége, Szabó Dorca — Lévai Péter — Szathmárnémethi Mihály — Szendi Dávid
- Görgény, Görgény Szent-Imre ld. Szentimre

- Görgő (Gerge, Gergő, Görgő; Spišsky Hrhov, SK)
 — ld. névmutató: Görgey Boldizsár — Görgey Ezékiel — Görgey János — Görgey Sándor
- Görlitz (Gorlic., Gorlicz., Görlic; D) **3501, 3656**
 — iskola (schola) **3500, 3501**
 — kiadvány: **3501**
 — ld. még névmutató: Gorliczki, Georgius — Kokerus, Andreas — Ludovicus, Laurentius — Trotzendorf, Valentin
- Görögország **3542**
- Göszögien. ld. Kőszeg
- Grác ld. Graz
- Grad ld. Felsőlendva
- Gradec (Gradec; HR)
 — ld. névmutató: Horváth Boldizsár — Horváth Márk
- Gradna (Hrabowa; Hrabové, SK)
 — ld. névmutató: Hrabovszky Péter
- Granicium ld. Grénic
- Grauen (D)
 — ld. névmutató: Zeisold, Johannes
- Graz (Grác; A)
 — kiadvány: **2789**
 — ld. még névmutató: Cseke István — Elevenkuti András — Ivul, Gabriel — Jászberényi Tamás — Keglevich László — Landovics István — Lippay Ferenc — Lippay János — Tarnóczi István
- Greifswald (D)
 — ld. névmutató: Parschitius, Nicolaus, iun. — Pilarik, Jeremiás
- Grénic (Granicium; Hranovnica, SK)
 — ld. névmutató: Bartosovicz, Elias
- Grimma (Grim, D)
 — ld. névmutató: Nemet, Johann
- Groningen (NL) **3146**
 — ld. még névmutató: Debreceni Szücs János — Diószegi Kis István — Eszéki T. István — Görgei P. Pál — Miskolci Bodnár Mihály — Nánási Lovász István — Szántai Poóts István — Szathmárnémethi Mihály — Técsi Jó Miklós — Tolnai F. István — Tolnai S. István — Tolnai Szabó Mihály — Váraljai G. Lőrinc
- Großrüggersdorf (Groß-Rüggersdorff; Rudzica, PL)
 — ld. névmutató: Sobeck, Rudolf
- Grüneck (Grüeneck, CH)
 — ld. névmutató: Hoffer, Daniel
- Guşteriţa ld. Szenterszébet
- Gunzingen ld. Günzing
- Günc, Güns, Günß, Güntz, Güntzin., Günz, Günziensis, Günziniensis ld. Kőszeg
- Günzing (Gunzingen; A)
 — ld. névmutató: Ehrenreutter, Johann August
- Gvnc ld. Kőszeg
- Gyalakuta (Fântânele, RO)
 — ld. névmutató: Uzoni Sz. Balázs
- Gyalu (Gilău, RO) **2970, 3309**
 — ld. még névmutató: Enyedi Molnár János
- Gyarmat (Gyarmath; Balassagyarmat, H)
 — ld. névmutató: Balassa Sándor — Balassi Bálint — Gyarmati János
- Gyerő-Monostor (Gyerő Monostor; Mănăstireni, RO)
 — ld. névmutató: Kemény János
- Gyöngyös (H)
 — ferences harmadrendi, kordás társulat (confraternitas cordigerorum) **2916**
 — ld. még névmutató: Bajcsi K. András — Bona István — Gyöngyösi János — Jászberényi Tamás — Maconkai András — Stankovics János
- Győr (Győr, Jaurinum, Jaurium, Nagy-Győr; H) **3267, 3268**
 — egyházmegye: **3269**
 — jezsuita kollégium (collegium): **2961, 2997, 3020, 3205, 3419**
 — kiadvány: **Appendix 244**
 — ld. még névmutató: Ágoston Péter — Bánki János — Dömötöri György — Fabrius, Martinus — Gorup Ferenc — Guttovieni József — Landovics István — Lippay Ferenc — Lippay János — Pongrácz György — Sámbar Mátyás — Stankovics János — Széchényi György — Tarnóczi István
- Gyulafehérvár (Alba Julia, Alba-Iulia, Albensis, Belgrad; Alba Iulia, RO) **2637, 2638, 2709, 2710, 2732, 2762, 2801, 2876, 2884, 2944, 2977, 2978, 2979, 3007, 3121, 3181, 3238, 3239, 3240,**

- 3315, 3390, 3391, 3486, 3487, 3538, 3539, 3642, 3643, 3648, **Appendix 257, Appendix 264**
- akadémia (schola, universitas) 2639, 2640, 2709, 2770
- kiadvány: 2683, 2801, 2803, 2836, 2878, 3061, 3066, 3076, 3121, 3174, 3175, 3351, 3489, **Appendix 249**
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Apácai Csere János — Basire, Isaac — Bisterfeld, Johann Heinrich — Brassai Major Márton — Buzinkai Mihály — Kemény János — Kézdivásárhelyi Péter — Martonfalvi Tóth György — Matkó István — Medgyesi Pál — Pósaázi János — Selyei Balogh István — Vásárhelyi Péter
- Haarlem (NL)
- kiadvány: 2686
- ld. még névmutató: Schonaeus, Cornelius Hadad (Hadád; Hodod, RO)
- ld. névmutató: Wesselényi Ferenc — Zilahi János
- Hainik ld. Hajnik
- Háj (Haj, Turocio-Haj, Turócliget; SK)
- ld. névmutató: Blasius, Andreas — Izip, Johann — Kmetovinus, Joannes — Murgaschius, Joannes
- Hajdúbagos ld. Bagos
- Hajdúböszörmény ld. Böszörmény
- Hajdúhadház ld. Hadháza
- Hajdúszentgyörgy ld. Szentgyörgy
- Hajnánovás ld. Szeptencújfalu
- Hajnik (Hainik, Solio-Hajnicen., Zolio-Hajnicensis; Hájniky, SK)
- ld. névmutató: Bezegh István
- Halle (D)
- kiadvány: 3567
- Hallerkő (Hallerkö; Hallerstein, D)
- ld. névmutató: Haller István
- Halmágy (Hälmeag, RO)
- ld. névmutató: Kasza István
- Hamburg (Hamb., Hamburg, Brezovička, SK)
- ld. névmutató: Hankovsky, Georgius — Mokos, Samuel
- Hammersdorf ld. Szenterszébet
- Hamva (Chanava, SK)
- ld. névmutató: Beregszászi István
- Hanau (D)
- kiadvány: 2662, 2982, 2992, 3258
- Hansa városok 3188
- Hanusfalva (Hanusf., Hanusfal.; Hanušovce nad Topľou, SK)
- ld. névmutató: Braxator, Andreas
- Harangláb (Häränglab, RO)
- ld. névmutató: Hévízi B. István
- Harderwijk (Hardervicum; NL)
- ld. névmutató: Hornius, Georgius
- Harka (Magyarfalva, H)
- ld. névmutató: Fickius, Wolfgang — Galli, Johann Christoph
- Härman ld. Hermány
- Harmanec ld. Hermanecz
- Háromszék (Három Szék, Három-Szék)
- ld. névmutató: Béldi Pál
- Hatháza (Hajdúhadház, H)
- ld. névmutató: Pathai András
- Hauskirchen (Haußkirchen, A)
- ld. névmutató: Ehrenreutter, Johann August
- Havasalföld (Valachia, Walachey) 2682, 2958, 3127, 3393, 3493
- ld. még névmutató: Boros, Ladislaus — Chalupka, Samuel felesége, Puchalka, Rozina — Landovics István — Mixa, Georgius — Šerban, Constantin
- Havlíckův Brod ld. Németsbrod
- Hbu ld. Cheb
- Hegyeshalom (Samarein an der Straß; H)
- ld. névmutató: Franckenberg, Maximilianus Honorius
- Heidelberg (Hejdelberg; D)
- ld. névmutató: Eperjesi Mihály — Zanchi, Girolamo
- Heinice (CZ)
- ld. névmutató: Macovius, Nicolaus
- Hejce (Hece, Hecze, Hiecz.; Héce, H)
- ld. névmutató: Baksy István
- Hejdelberg ld. Heidelberg
- Heldrungen (Heldrungen, D)
- ld. névmutató: Klesch, Daniel
- Helikon 2765

- Helmece (Királyhelmece, Király-Helmece; Královsky Chlmec, SK)
 — ld. névmutató: Rákóczi Ferenc I. — Szathmári Baka Péter
- Helt., Heltana, Heltau, Heltensis ld. Disznód Hengstfelden (D)
 — ld. névmutató: Schnurrius, Balthasar
- Herborn (D)
 — ld. névmutató: Piscator, Johann
- Hermanecz (Hermánd, Hermanetz, Hermanez; Harmanec, SK)
 — ld. névmutató: Fischer, Michael (Besztercebánya)
- Hermanensis, Hermannstad, Hermansstadt, Hermanstadt ld. Szeben
- Hermány (Honigberg, Mellimontana, Szászhermány; Härman, RO)
 — ld. névmutató: Alesius, Joannes — Greissing, Paul — Seiler, Lucas
- Hernád (Hornath, Kundert) folyó **3148, 3626**
 — Alsóhernádi evangélikus egyházmegye (Fraternitas ad fluv. Hornath)
 — ld. még névmutató: Christophori, Johann
- Hernádszentistván ld. Szentistván
- Herrengrund ld. Ürvölgy
- Hessen **3616**
- Heves megye (comitatus Hevessensis) **3277**
 — ld. még névmutató: Fabricius, Joannes (Galgociensis) — Hamvay Ferenc — Kisd Benedek
- Hibbe (Gibben; Hybe, SK)
 — ld. névmutató: Stranovius, Joannes **2815**
- Hibernia ld. Írország
- Hiecz. ld. Hejce
- Hispania ld. Spanyolország
- Hlinic, Hliník nad Hronom ld. Geletnek
- Hlohovec ld. Galgóc
- Hodod ld. Hadad
- Hodrusbánya (Hodrucena Vallis, Hoderitsch; Banská Hodruša, SK)
 — ld. névmutató: Bussaeus, Bartholomaeus — Czember, Georg
- Holcmány (Holtzmanno-Transylv.; Hosman, RO)
 — ld. névmutató: Fronius, Thomas
- Holics (Holic; Holič, SK)
 — ld. névmutató: Coleda, Samuel
- Hollandia (Hollandiae ordines) **3318**
 — ld. még névmutató: Diószegi Kis István — Kézdivásárhelyi Péter — Nadányi János
- Hollódomnic (Hol., Holumnice; Holumnica, SK)
 — ld. névmutató: Adami, Johannes — Procopi, Adamus
- Holstein **3196**
- Holtzmagen ld. Holzmaden
- Holumnic., Holumnica ld. Hollódomnic
- Holzmaden (Holtzmagen; D)
 — ld. névmutató: Deidricius, Joannes
- Homonna (Humenné, SK)
 — ld. névmutató: Homonnai Drugeth Bálint — Homonnai Drugeth György — Stankovics János
- Homoródszentpál (Homorod; Sinpaul, RO)
 — ld. névmutató: Weirauch, Zacharias
- Honigberg ld. Hermány
- Hont megye (c. H., comit., comitatus Hon., Hont., Honten., Hontensis, Honthens., utriusque Hontensis) **3263, 3328**
 — ld. még névmutató: Buori, Georgius — Dúló Gergely — Gerhard, Georgius — Gerhard, Paulus — Johannides, Joannes — Kayser, Georgius Udalricus — Láni, David — Láni, Eliás — Sembery Ferenc — Spitko, Daniel — Spitko, Gabriel — Spitko, Georgius — Szeleini, Joannes — Szeleini, Paulus — Zábójník, Juraj (bozói lelkész)
- Hontianske Moravce ld. Marót
- Hontianske Tesáre ld. Teszér
- Hoorn (NL)
 — kiadvány: **3593**
- Horná Mičiná ld. Alsó-Micsinye, Felső-Micsinye, Micsinye
- Horná Štubňa ld. Stubnya
- Hornath ld. Hernád
- Horné Trhovište ld. Felsővásárd
- Horní Slézsko ld. Felső-Szilézia
- Horní Uhry ld. Felső-Magyarország
- Horóc (Horocz; Horovce, SK)
 — ld. névmutató: Madocsáni Miklós
- Horvátország (Croatia) **3584**
 — ld. még névmutató: Jambrechovich, Michael — Jufmonicz, Georgius — Lipót I. — Mihovski, Leopoldus — Pethő Gergely — Rom, Petrus — Szaikovich, Stephanus — Turkovich, Joannes Alexius — Turkovich, Matthias — Vercsak,

- Paulus — Vitnyédi István, sen. — Zrínyi Miklós — Zrínyi Péter
- Hosman ld. Holcmány
- Höxter (Huxar.; D)
— ld. névmutató: Bierbüchsius, Conradus
- Hrabové, Hrabowa ld. Gradna
- Hrabusice ld. Káposztafalva
- Hradek (Hradeck; Hrádok, SK)
— ld. névmutató: Osztrosith Mátyás
- Hradistye (Hradište, SK)
— ld. névmutató: Baróti Miklós
- Hrádok ld. Hradek
- Hranovnica ld. Grénic
- Hricsó (Hrisco; Hričovské Pohradie, SK)
— ld. névmutató: Martiss, Joannes
- Hunedoara ld. Hunyad
- Hung. infer. ld. Alsó-Magyarország
- Hung. sup., Hung. super., Hung. superior, Hungar. super., Hungar. superior ld. Felső-Magyarország
- Hungaria inferior ld. Alsó-Magyarország
- Hungaria sup., super., superior ld. Felső-Magyarország
- Hunyad megye
— ld. névmutató: Kapi György — Kun István — Zólyomi Miklós, iun.
- Huszt (UA) **3141, 3479, 3482, 3588**
— ld. még névmutató: Báthori G. Mihály — Nánási Lovász István — Rhédey Ferenc — Sellyei István — Szántai Poóts István
- Huxar. ld. Höxter
- Ianca ld. Jakabfalva
- Iași ld. Jászvásár
- Ibrány (Ibrany; H) **2871, 2874**
— ld. még névmutató: Váraljai G. Lőrinc
- Ictar ld. Iktár
- Iessen. ld. Jaszenova
- Ighışu Nou ld. Ivánfalva
- Igló (Igl., Iglo, Iglöv., Iglövien., Iglöviens., Iglöwiensis, Neoc., Neocomensis, Neocomiens., Neocomiensis, Neovill., Neovillen., Neudorff; Spišská Nová Ves, SK) **3096, 3167, 3369, 3571**
— ld. még névmutató: Bubenka, Elias — Bubenka, Jonas — Capito, Jacobus — Cruselius, Martinus — Dudecius, Melchior — F., Matthias — Fabricius, Martinus — Fridvalszky, Franciscus — Gallikius, Andreas — Gallikius, Johann — Galuna, Gregorius — Gndel, Michael — Goltz, Joachim — Grams, Johann — Grams, Johann felesége Novak, Dorothea — Hirt, Martinus — Holik, Casparus — Jantschius, Joannes — Kassai Michaelis György — Klesch, Christoph — Klesch, Daniel — Lang, Elias — Langsfeld, Johann Georg — Lehoczky, Caspar — Milleter, Georg — Navarka, Petrus — Nicolaides, Georgius — Peschovius, Daniel — Reis, Joannes — Rotarides, Joannes — Roth, Melchior — Schlackius, Joannes — Seis, Paul — Seis, Paul, előtte Schmer felesége, Polak (Seisia), Agnes — Sonntag, Ludwig, iun. — Sonntag, Paul — Taborita, Nicolaus — Teltsch, Georg — Tittelius, Clemens — Zarevucius, Matthias — Zarevucius, Paulus
- Iktár (Ictar, RO)
— ld. névmutató: Bethlen család
- Illava (Illavien.; Ilava, SK) **2952**
— evangélikus gimnázium **3496**
— ld. még névmutató: Augustini, Elias — Augustini, Joannes — Fabricius, Nicolaus — Gažur, Matej — Kalinka, Joachim — Lani, Michal — Maior, Paulus — Masník, Tobiáš — Osztrosith Mátyás — Osztrosith Miklós — Polereczky, Mattheus — Remenik, Andreas
- Illésfalva (Eliae-Falva, Sperrendorf, Iliášovce, SK)
— ld. névmutató: Bussaeus, Bartholomaeus — Höfflinger, Johann Michael — Nemet, Franz — Stropff, Joannes
- Illésháza (Illieshaza; Nový Život, SK)
— ld. névmutató: Illésházy Ádám — Illésházy Gábor
- Impolckhaimb (Impolckheimb; ?)*
— ld. névmutató: Höfflinger, Johann — Höfflinger, Johann Christoph — Höfflinger, Johann Michael
- India **3207**
— ld. még névmutató: Franciscus Xaverius, Sanctus

- India Occidentalis, sive America ld. Amerika
 India Orientalis ld. Kelet-India
 Ineu ld. Borosjenő
 Inferior Miczina ld. Alsó-Micsinye
 Iolsva ld. Jolsva
 Ipolyszele (Zelanka, Zelen; Zelené, SK)
 — ld. névmutató: Zelensky, Stephanus
 Írország (Hibernia) **2962, 3188**
 Ister **3038**
 Italia ld. Olaszország
 Ithaca (Ithacum; Ithaké, GR) **3208**
 Iváncina ld. Ivánkofalu
 Ivánfalva (Eibesdorf, Szászivánfalva; Ighişu Nou, RO)
 — ld. névmutató: Czekelius, Joannes — Hermann, Lukas, iun.
 Ivánkofalu (Ivánkafalu; Ivánciná, SK)
 — ld. névmutató: Blasius, Andreas
 Izrael **3080, 3327**
 — ld. még incipitmutató: Áldott Izraelnek Ura — Az Izrael ezt nyilván mondhatja — Az Izraelnek népe régenten ó törvényben — Hallgasd meg Izrael pásztora — Hogy Izrael kijött Egyiptomból — Izraelnek megszorodott nemzetsége — Ó Izrael, szerető népem
- Jablonec (Jabl.; Jablonec nad Nou, CZ)
 — ld. névmutató: Meissner, Johann
 Jablonov nad Turnou ld. Almás
 Jakabfalva (Jacobitan; Iacobeni, RO)
 — ld. névmutató: Agnerus, Simon — Guetsch, Michael
 Jándorf (Jägerndorff; Järndorf; Deutsch Jährndorf, A)
 — ld. névmutató: Lang, Joannes
 Jankafalu (Ianca, RO)
 — ld. névmutató: Tolnai S. István
 Jánoshegy ld. Perk
 Jánosi (Rimavské Janovce, SK)
 — ld. névmutató: Kaposi János
 Jaraba (Jarabá, SK)
 — ld. névmutató: Dürenthal, Joannes — Heinzl, Joannes — Hoffmann, Andreas
 Järndorf ld. Jándorf
 Jarosław (Jaroszlav; PL)
 — ld. névmutató: Lubomirski, Stanislaw Heraclius
 Jasenovo, Jassena ld. Jaszenova
 Jászberény (H)
 — ld. névmutató: Örvendi Molnár Ferenc
 Jaszenova (Iessen, Jassena, Jeßena, Jeszenő, Thuroceno. Jessen, Thuroceno-Jessenensis, Turoceno Iessen., Turoceno-Jessenensis, Turoceno-Jessensis; Jassenovo, SK)
 — ld. névmutató: Dürenthal, Joannes — Heinzl, Joannes — Pavlovitz, Michael — Platani, Samuel
 Jász-kun kerület
 — ld. névmutató: Andrássy Miklós
 Jászvásár (Iaşi, RO) **2641**
 Jaurinum, Jaurium ld. Győr
 Javier ld. Xaver
 Jemnik (Jamnik, SK)
 — ld. névmutató: Amoenius, Joannes
 Jéna (Jehna; Jena, D) **3108**
 — egyetem jogi kara **2642A**
 — egyetem teológiai kara **3196**
 — kiadvány: **2650, 2734, 2735, 3047**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Alauda, Bartholomaeus — Ambrosius, Joannes — Biner, Timotheus Hilarius — Böhm, Christoph — Burius, Joannes, iun. — Chemnitz, Christian — Fabricius, (Arvensis, rector Cassoviensis) — Faut Márk — Gerhard, Johann Ernst — Glass, Salomon — Goldschmied, Conrad Henrich — Graff Gáspár — Günther, Andreas — Günther, David — Günther, Jakob — Heinzl, Joannes — Henning, Carl Samuel — Hermann, Lukas, iun. — Hiller, Joannes Casparus — Jeremias, Joannes — Johannides, Joannes — Klesch, Christoph — Klesch, Daniel — Martini, Wolff Caspar — Monkovicenus, Joannes — Peteley Hestert Dániel — Röser, Jakob — Schedius, Christoph, iun. — Scherschleiffer, Wolfgang Andreas — Schneider, Johann Valentin — Schröter, Ernst Friedrich — Schumberg, Tobias — Simonides, Joannes (olaszi) — Soja, Nicolaus — Strauch, Johann —

- Thuransky, Thomas Antonius — Tüirsch, Johann David — Weigel, Erhard — Zabeler, Jakob — Zeisold, Johannes
- Jenő (Jeneien.; Köröskisjenő, H)
— ld. névmutató: Marosi András
- Jenseit der Donau ld. Dunántúl
- Jeraba ld. Jaraba
- Jeruzsálem (Jerusalem, bibl.) **3392, 3669**
— ld. még incipitmutató: Gyermekek születék Betlehemben, az időben. Kin örül a Jeruzsálem — Hogy Jeruzsálemnek drága templomát — Mikor Szennakerib a Jeruzsálemet
- Jesenské ld. Feled
- JeBena ld. Jaszenova
- Jeszenice (Velká Jasenica, SK)
— ld. névmutató: Szunyogh Gyula
- Jeszenő ld. Jaszenova
- Jolsva (Alnov., Alnovien., Alnoviensis; Jelsava, SK)
— evangélikus gimnázium **3156**
— városi tanács **3156**
— ld. még névmutató: Hottmar, Joannes — Lang, Israel — Mayer, Andreas — Mayer, Thomas — Sinapius-Horčička, Daniel
- K. Várda ld. Kisvárda
- Kaba (H)
— ld. névmutató: Debreceni István
- Kabold (Kobelstorff, Kobersd.; Kobersdorf, A)
— ld. névmutató: Foman, Hieronymus Christophorus
- KabBdorff ld. Káposztafalva
- Kaisers-Marck, Kaisersmarckt, Kaismark ld. Késmárk
- Kakaslomnic (Magalomnic, Nagylomnic; Velká Lomnica, SK)
— ld. névmutató: Cuncius, Paul — Klein, Michael
- Kalamenová ld. Kelemenfalva
- Kalinyingrád ld. Königsberg
- Kálló (Nagykálló, H)
— ld. névmutató: Bakos Gábor — Nadányi János
- Kalocsa (Coloca; H)
— Főszékesegyházi Könyvtár **Appendix 228**
- ld. még névmutató: Szelepcsényi György — Szkacsányi János
- Kaloda ld. Csufut-Kálek vár
- Kaltenstein ld. Levél
- Kameňany ld. Kövi
- Kampen (NL)
— kiadvány: **3593**
- Kánaán (Cánahán, bibl.) **3254**
- Kanizsa (Kanyze; Nagykanizsa, H) **3135**
- Kapos (M. Capos; Velké Kapušany, SK)
— ld. névmutató: Gőrgői P. Pál
- Kaposvár (H)
— ld. névmutató: Czencz Romanus
- Káposztafalva (KabBdorff; Hrabušice, SK)
— ld. névmutató: Günther, Andreas, iun.
- Kapronca (Capron., Capronc., Caproncza; Koprivnica, SK)
— ld. névmutató: Erdődy György — Perack, Valentin
- Karácsond (Karacsond; H)
— ld. névmutató: Karácsondi Pál
- Karácsonymező ld. Kraczinowce
- Karancsberény ld. Berény
- Karánsebes (Káránsebes; Caransebeș, RO) **2941**
— ld. még névmutató: Ivul, Gabriel — Matkó István — Mixa, Georgius
- Karcagújszállás (Karczag-Ujszallas; Karcag, H)
— ld. névmutató: Szőlősi H. István
- Károly (Nagykároly; Carei, RO)
— ld. névmutató: Lippai Sámuel — Sámbar Mátyás — Stankovics János
- Karom (Karon; Sremski Karlovci, SRB)
— ld. névmutató: Sirmiensis István (karomi)
- Kárpátok (Carpatische Klüfften, montes Carpatici, montes Hung-Carpath) **3204**
- Karystus (Caristia; Karystos, GR)
— ld. névmutató: Diocles, Carystius
- Kassa (C., Caschau, Caschovia, Cass., Cassa, Cassau, Casso Pann., Cassov., Cassovia, Cassovien., Cassoviens., Cassoviensis, Kaschau; Košice, SK), **2828, 2831, 2970, 2972, 2983, 2997, 3026, 3058, 3080, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3154, 3155, 3191, 3206, 3211, 3230, 3236, 3267, 3283, 3285, 3287, 3289, 3312,**

- 3331, 3341, 3344, 3345, 3346, 3348, 3375, 3419, 3421, 3423, 3425, 3426, 3470, 3481, 3513, 3520, 3524, 3525, 3535, 3549, 3576, 3578, 3592, **Appendix 239**
- evangélikus gimnázium 2974, 3029, 3152, 3526, 3639
 - ferencrendi kolostor 3526
 - jezsuita akadémia (acad. Cassov. S. J., academia Cassoviensis, episcopalis academia Societatis Jesu Cassoviensis, episcopalis universitas Cassoviensis Societatis Jesu, jezsuita kollégium, egyetem, universitas Cassoviensis) 2759, 2972, 2973, 3207, 3228, 3230, 3277, 3286, 3331, 3337, 3341, 3515, 3526, 3639, 3640
 - facultas humanitatis (poeseos, poétikai osztály) 3211, 3286, 3337
 - facultas oratoria (retorikai osztály) 2972, 3277
 - facultas philosophica 2973
 - Kisdí-seminarium (seminarium Kisdianum S. Ladislai reg. Ung., seminarium Kisdianum sancti regis Ladislai, Szent Lászlórlól elnevezett szeminárium) 3080, 3148, 3512, 3515, 3526, 3639, 3640
 - református gyülekezet 3322
 - Societas Jesu 3148, 3150
 - Szepesi Kamara
 - ld. névmutató: Holló Zsigmond, iun. — Holló Zsigmond, sen.
 - városi tanács (magistratus, senatus) 2833, 3153, 3354, 3458, 3535
 - kiadvány: 2727, 2759, 2833, 2835, 2893, 2942, 2997, 3003, 3020, 3029, 3032, 3033, 3047, 3078, 3079, 3080, 3147, 3148, 3149, 3150, 3154, 3155, 3157, 3205, 3341, 3374, 3515
 - ld. még nyomdamutató
 - ld. még névmutató: Aeditui, Martinus — Ágoston Péter — Andreánszky Ádám — Andreánszky Alajos — Arkabus, Joannes — Armbruster, Michael — Artoy, Joannes — Badini János — Baksay Zsigmond — Balika Pál — Bán Ferenc — Bán János — Bánki János — Barkóczi János József — Bégányi György — Beledy Mihály — Berthóty Ferenc — Berzeviczy Gáspár — Berzeviczy Menyhért — Betlenfalvi Tamás — Billiarickius, Joannes — Biner, Hilarius Ernestus — Blasius, Joannes — Bogárdi Pál — Bohunicky, Nicolaus — Bona István — Borcsiczky István — Boros, Ladislaus — Brachtisz, Matthias — Brewer, Johannes — Budai Száz Pál — Budiats, Stephanus — Casparovicz, Matthias — Černanský, Ján — Czeglédi István — Czeglédi Pál — Cseh János — Cseke István — Csernátfalvi István — Csernatonai István — Debrődi János — Delnei Tamás — Dobai Székely András — Dobraviczai Miklós — Domansky, Andreas — Domi, Joannes — Droschel, Adam — Eccard, Abraham, sen. — Eccard, Christian — Elevenkúti András — Enyickei István — Erich, Ericus — Fabini, Andreas — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Fabricius, Joannes (Szakolcensis) — Fabricius, Paulus — Felicis, Adamus — Figuli, Lucas — Fischer, Georg — Frenky, Stephanus — Gevers, Valentin — Gondol, Michael — Gorliczki, Georgius — Görgey Sándor — Guist, Johann — Gundelfinger, Joannes — Guosdiczki, Martinus — Gyöngyösi István — Gyöngyösi János — Hain, Kaspar — Halusi, Joannes — Harsági István — Hedri Henrik — Hlboky, Ondrej — Hlubocius, Tobias — Hoffman, Georgius — Holló Zsigmond, iun. — Holló Zsigmond, sen. — Horeti, Petrus — Horváth Mihály — Horváth Péter — Hricz, Michael — Illyefalvi István — Ivul, Gabriel — Jászberényi Pál — Johannides, Daniel — Jósa István — Kaldstein, Adamus — Kalinai, Michael — Kameniczki, Sigismundus — Karácsondi Pál — Kazik, Michael — Kecskeméti Mihály — Késmárki István — Kis Imre, — Kis István — Kisdí Benedek — Kiss Ádám — Klepnier, Nicolaus — Klesch, Daniel — Klies, Melchior — Klisch, Valentin — Komáromi Csipkés György — Koncz Gábor — Korkovski, Daniel —

Kosoticz, Georgius — Kőszegi Gáspár István — Krucsai Miklós — Kubranski, Jeremias — Kuti Márk — Kürtösi András — Laczkovicz, Stephanus — Landovics István — Lazius, Adam — Lehmann, Casparus — Liefmann, Michael — Likonides, Georgius — Madarász Márton — Makar, Andreas — Malaki, Martinus — Manjak, Andreas — Marikowsky, Petrus — Marikowszky, Martinus — Martiss, Joannes — Megyeri Lőrinc — Mihalovics, Matthias — Mikleczy, Joannes — Mikoviny, Daniel — Mikoviny, Joannes — Millei, Sigismundus — Mislei János — Mislenski, Stanislaus — Mixa, Georgius — Murai Miklós — Nagy Ferenc — Nagy István (kassai diák) — Nagy János — Nagymuzsai Mihály — Nedeczki Tamás — Némethi Mátyás — Nicolaides, Nicolaus — Nigri, Israel — Olerini, Martinus — Osztropataki Mátyás — Palugyai György — Parnicki, Jqannes — Parnicki, Matthias — Pataki István (más) — Pattantyús János — Pázmány István — Pécseli Pál — Perényi János — Perényi Pál — Pethő István — Petrovay György — Petrőczy István — Pinka, Nicolaus — Piscator, Georgius — Pitto Ádám — Pitto András — Pixiadis, Andreas — Püschel, Alexander — Raduch, Georgius — Raduch, Joannes — Rényes István — Repkovicz, Andreas — Requini, Andreas — Rosaides, Jacobus — Rossiar, Petrus — Roth, Melchior — Salva, Paulus — Sámbar Mátyás — Schardt, Maximilianus — Schleimer, Joannes — Scholtz, David — Schröter, Samuel — Schuler, Urban — Scsekokcki, Matthias — Severini, Markus — Sigrái Tamás — Spitko, Georgius — Stankonius, Matthaeus (Matthias?) — Stankovics János — Stürbitz, Andreas — Szaikovich, Stephanus — Szántó András — Szatka, Stephanus — Szenci György — Szenci István — Szentiványi Mihály — Szentmiklósi Imre — Szikszai István — Szöllősi Mihály — Tani, Petrus

— Tarnóczi István — Teplai, Martinus — Therink, Georgius — Thurnai, Adamus — Tokarcsik, Martinus — Tóth Gáspár — Türsch, Johann David — Türsch, Johann David előtte Severini, Markus felesége, Susanna — Udvarhelyi György — Valencseni, Joannes — Vancsai Balázs — Vancsai Mátyás — Vass Mihály — Verbovski, Daniel — Vercsak, Paulus — Vertics, Andreas — Vida, Andreas — Vincze István — Vitézi János — Vitkóczy János — Zimányi, Simon

Kassa ld. Kasza

Kassaújfalú (Cas. Uyfalu; Košická Nová Ves, SK)

— ld. névmutató: Bajza, Michael

Kasza (Cassa, Cassensis, Caszsza, Kassa, Kassza, Kaszsza, Kossa; Košeca, SK)

— ld. névmutató: Kalinka, Zacharias

— Maior, Paulus — Petrőczy Imre

— Petrőczy István, sen. — Sartorius,

Andreas, sen. — Sartorius, Samuel

Kaysermarck, Kaysersmarckt, Kaysmarck

ld. Késmárk

Kéc (Chet, RO)

— ld. névmutató: Örvendi Molnár Ferenc

Kecerpaklén (Peklan; Kecerovské Peklany, SK)

— ld. névmutató: Keczer Ambrus — Keczer

Ferenc — Keczer Ményhért

Kecskemét (Keczkemét, Keczkemet, Kecske., Kecskemet, Kecskemeth; H) **3061, 3495**

— ld. még névmutató: Agoston György —

Baranyai Ferenc — Barkó Benedek —

Debreceni Kalocsa János — Kabai Bodor

Gellért — Kamarás Ambrus — Kamarás

Ambrus (Kamaras Gergely fia) — Kama-

rás Ambrus, sen. felesége, Kele Susanna

— Kamarás Gergely — Kamarás János

— Kecskeméti Mihály

Kelemenfalva (Kelemen Falva; Kaľamenová, SK)

— ld. névmutató: Rakowszky, Petrus

Kelet-Európa **3196**

Kelet-India (India Orientalis) **3188**

Kelet-Magyarország

— ld. névmutató: Jászberényi Tamás

- Kelnek (Câlnic, RO)
 — ld. névmutató: Plantzius, Stephanus
- Kémér (Kemer; Camâr, RO)
 — ld. névmutató: Vári V. István
- Kende (Kendice, SK)
 — ld. névmutató: Fabri, Joannes
- Keőssegh., Keőszeg., Keőszög ld. Kőszeg
- Kereki (N. Kereki; Nagykereki, H)
 — ld. névmutató: Szerednyei Mihály
- Kerelőszentpál ld. Szentpál
- Keresd (Cris, RO)
 — ld. névmutató: Czekelius, Paulus —
 Kleinius, Joannes (Keresd)
- Keresztes (Keresztess; Biharkeresztes, H)
 — ld. névmutató: Fejérváry János —
 Semsey Pál — Semsey Péter — Semsey
 Sándor
- Keresztényfalva (Naystadt, Neapolis; Cristi-
 an, RO)
 — ld. névmutató: Maius, Michael
- Keresztfalu (Crucis Villa, Crucis Villen;
 Krížová Ves, SK)
 — ld. névmutató: Berlinius, Valerianus —
 Creschka, Martinus
- Keresztúr (Bodrogh-Keresztur; Bodrogke-
 resztúr; H)
 — ld. névmutató: Margitai János — Verécsi
 S. Ferenc
- Keresztúr (Crucen., Szászkeresztúr; Crit, RO)
 — ld. névmutató: Helvetius, Stephanus
- Keresztúr (Crucensis, Vágkeresztúr; Krizo-
 vany nad Dudváhom, SK)
 — ld. névmutató: Henndermann, Andreas
- Késmárk (Caes., Caesar., Caesarefor., Caesa-
 reof., Caesareofor., Caesareoforen., Caes-
 areoforensis, Caesareop., Caesareopolis,
 Caesareopolit., Caesareos, Caesaropolis,
 Caesaropolitanus, Caismarc., Caismar-
 cen., Coesareoph.[!], Kaisers-Marck,
 Kaisersmarckt, Kaismark, Kaysermarck,
 Kaysermarckt, Kaysmarck, Kesmarcen.,
 Kesmarcens., Kesmarcensis, Kesmarck,
 Kesmark, Késmark, Keszmark, Kezmarc,
 Kezmarck, Kezmark, Kezmárk, Kismark;
 Kežmarok, SK) **2773, 2779, 2780, 2905,
 2907, 2920, 3087, 3102**
 — evangélikus iskola (gymn.) **2776, 2905**
 — városi tanács **3625**
- ld. még névmutató: Absolon, Daniel —
 Agnetis, Stephanus — Andrae, Joannes
 — Avenarius, Bartholomaeus — Beichel,
 Matthaeus (Matthias) — Berlinius,
 Valerianus — Bobrovsky, Andreas —
 Brewer, Michael — Clementis, Balthasar
 — Cnapitzius, Daniel — Conradi, Joannes
 — Draveczy, Joannes — Eccard, Andreas
 — Fabri, Martinus — Fabricius, Joannes
 (Silesius) — Fischer, Georg — Frölich,
 David — Galli, Samuel — Gamius,
 Joannes — Gassinus, Daniel — Gracza,
 Joannes — Grimm, Daniel — Gross, Paul
 — Grünel, Joannes — Guhr, Klemens
 — Guhr, Michael — Günther, Andreas,
 sen. — Günther, David — Heidenreich,
 Johann — Henndermann, Andreas —
 Herda, Matthaeus — Intibi, Joannes —
 Johannides, Venceslaus — Kray, Pavel —
 Litvini, Georgius — Matthaoides, Pavol
 — Matthaoides, Samuel — Matthaesius,
 Jeremias — Meltzel, Jan, iun. — Paterson,
 Joannes — Petröczy István, sen. felesége,
 Thököly Erzsébet — Prusius, Gregorius —
 Rampeldius, Martinus — Ratai, Georgius
 — Rossiar, Petrus — Rotarius, Joannes
 — Rotarius, Martinus — Sartorius, Elias
 — Scholtz, David — Schuller, Michael
 — Schwantner, Matthias — Serpilius,
 Augustin — Serpilius, Johann III. —
 Serpilius, Samuel — Thököly Imre —
 Thököly István — Thököly Zsigmond
 — Vatiyaschky, Casparus — Waligura,
 Casparus — Wrbowsky, Daniel —
 Záborszky, Joannes
- Keszihóc (Keszihücz; Kosihovce, SK)
 — ld. névmutató: Palásti György
- Keszmark ld. Késmárk
- Ketskemét ld. Kecskemét
- Kevic (Kewitz; Kevice, SK)
 — ld. névmutató: Kevicky János, iun.
- Kézd (Szász-Kézd; Saschiz; RO) **3122**
 Kézdí reforátus egyházmegye
 — ld. névmutató: Eszéki T. István
- Kézdí Szék (com. Kézdiensis, Kezdi Szek)
3277
 — ld. még névmutató: Béldi Pál — Rhédey
 László, gróf — Szászfalui István

- Kezdi Vásárhely, Kézdivásárhely ld. Vásárhely
- Kezmarc, Kezmarck, Kezmark, Kezmárk, Kezmarok ld. Késmárk
- Kiel (D)
— kiadvány: **Appendix 253**
— ld. még névmutató: Institoris, Michal
- Kikellő comitatus ld. Küküllő megye
- Királyfalva (Királfalva, Kiralyfalva; Königsdorf, A)
— ld. névmutató: Bori Mihály, alius — Roth, Georgius, sen.
- Királyhalma (Crihalma, RO)
— ld. névmutató: Petki István (nagyszombati diák)
- Királyhelmeç, Király-Helmeç ld. Helmeç
- Kirchdr., Kirchdrauf, Kirchdrauff ld. Szepesváralja
- Kis Bun ld. Bún
- Kis Hontensis comitatus ld. Kishont megye
- Kis Varda, Kis Várda ld. Kisvárda
- Kisch-Honten. ld. Kishont megye
- Kisdensis ld. Keresd
- Kisdisznód (Michaelis Montana, Michelsberg; Cîsnădioara, RO)
— ld. névmutató: Schultz, Petrus
- Kishont megye (comitatus Kis Hontensis, Kisch-Honten., Kis-Hont, Kis-Hontens., Kis-hontensis, Kys-Hont, Kys-Honten.) **3567**
— ld. még névmutató: Hrebenda, Joannes — Jánoky Gáspár — Ladiver, Elias, iun. — Láni, David — Marcius, Georgius — Nigrini, Georgius — Priehradni, Michael — Severini, Severinus
- Kiskartal (Kis-Kartal, H) **3434**
- Kislomnic (Lomnista, Lomnitz; Lomnička, SK)
— ld. névmutató: Ernst, Joannes Georgius — Rauten, Nicolaus Philippus — Wagner, Johann Conrad
- Kismark ld. Késmárk
- Kismarton (Eisenstadt, A) **2691**
- Kisréde (Kis Rede; Nagyréde, H)
— ld. névmutató: Rhédey Ferenc
- Kissáros (Küs Saros, Küs Sáros; Malý Šariš, SK) **3494**
- Kis-Schelk ld. Selyk
- Kis-Schenck, Kis-Schenk ld. Sink
- Kisselmeç (Stiawnik; Štiavnička, SK)
— ld. névmutató: Szolcsányi Márton — Thököly Zsigmond
- Kisselyk ld. Selyk
- Kisszeben ld. Szeben
- Kisszögh. ld. Kőszeg
- Kiszuca (Kisucaújhely, Ujhel. Ad Kiszucam, Uyhel ad Kibucam; Kysucké Nové Mesto, SK)
— városi tanács (senatus) **3354**
— ld. még névmutató: Jakschi, Andreas — Hrabovszky Péter
- Kittsee ld. Köpcseny
- Kisvárda (K. Várda, Kis Varda, Kis Várda; H) **3386**
— ld. még névmutató: Csabai Ferenc — Pathai András
- Kizd ld. Kézd
- Klanjec (Klaineç; HR) **3584**
- Klátova Nová Ves ld. Szádok
- Kleinrügersdorf (Klein Rügersdorff; Rudzica, PL)
— ld. névmutató: Sobeck, Rudolf
- Klenóc (Clenoc; SK)
— ld. névmutató: Priehradni, Michael
- Kluczborck ld. Kreuzburg
- Kobelstorff, Kobersd., Kobersdorf ld. Kabold
- Kochanóc (Kochanowecz; Kochanovce, SK)
— ld. névmutató: Ottlik, Joannes
- Kočov (CZ)
— ld. névmutató: Plintovič, Adam
- Kocs (H)
— ld. névmutató: Szathmári Ötvös István
- Kocskóc (Kočzkoviensis, Kotskov.; Dolné Kočkovce, SK)
— ld. névmutató: Albini, Stephanus — Piscator, Georgius
- Kojkowitz (Koykowitz; Trinec, CZ)
— ld. névmutató: Wilimowski, Adolphus Adamus — Wilimowski, Julius Adamus
- Kokova (Kokaviensis; Kokava nad Rimavicou, SK)
— ld. névmutató: Piscator, Andreas
- Kolburg (D)
— ld. névmutató: Koch, Johann von Kolburg
- Kolos-Monostor ld. Monostor

- Kolosvár ld. Kolozsvár
- Kolozs megye (com. Kolosvariensis) 2819
 — ld. még névmutató: Frenky, Stephanus
- Kolozskalotai (Kolozs-kalota) református egyházmege
 — ld. névmutató: Matkó István — Szathmárnémethi Mihály — Tolnai F. István
- Kolozsvár (Claud., Claudiop., Claudiopolis, Claudiopolis in Transylvania, Colosvár, Kolosvár; Cluj-Napoca, RO) 2672, 2877, 2885, 2887, 2902, 2916, 2958, 2981, 2982, 3068, 3246, 3314, 3315, 3349, 3397, 3486, 3537, 3542, 3645, 3648, Appendix 244, Appendix 264
 — akadémiai könyvtár Appendix 232, Appendix 264
 — jezsuita akadémia (academia Claudiopolitana) 2972
 — kolozsvári-enyedi kollégium 3537
 — református egyház (ecclesia) 3316, 3648
 — református kollégium (collegium Reform., iskola) 2770, 2838, 2902, 3397
 — kiadvány: 2689, 2703, 2763, 2803, 2813, 2825, 2828, 2829, 2836, 2837, 2838, 2839, 2878, 3020, 3025, 3080, 3122, 3123, 3151, 3170, 3177, 3195, 3243, 3285, 3483, 3494, 3539, 3548, 3587, 3592, 3645, Appendix 244, Appendix 257, Appendix 260
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Abafái András — Abrugi György — Apácai Csere János — Batai B. György — Báthori István (somlyói) — Baumgart, Valentin — Besztercebányai Mihály — Brassai Major Márton — Csepregi Turkovics Mihály — Femmich, Joannes — Gidófalvi Péter — Graff Gáspár — Gyulai Pál — Istvándi Bálint — Karátsonfalvi Zakariás — Kezdivásárhelyi Péter — Kovásznai Péter — Matkó István — Mogyorósi Elek — Moscorow Lachovius, Andreas de — Pauli, Martin — Porcsalmi P. András — Rákosi Boldizsár — Szathmárnémethi Mihály — Szenci Kertész Ábrahám — Szenterszébeti György — Tolnai F. István — Uzoni Sz. Balázs — Váradi Mátyás
- Várfalvi Kósa János — Veresegyházi Szentel Mihály — Veresmarti Gáspár
- Komárom (Comariana, Comárom, Comaromiens.; Komárno, SK) 3478
 — református gyülekezet 3322
 — ld. még névmutató: Ágoston Péter — Csúzi Cseh Jakab — Kadas Miklós — Kecskeméti Csik Balázs — Kövesdi Pál — Sámbar Mátyás — Suri, Lőrinc (református lelkész) — Szarka András
- Konossó (Cunasova; Kunešov; SK)
 — ld. névmutató: Fabri, Daniel
- Konstantinápoly (Constantinápoly; Istanbul, TR) 2941
 — ld. még névmutató: Beniczky Péter — Böhme, Martin — Lukariosz, Kyrill
- Koppitz (Kopice, PL)
 — ld. névmutató: Sobeck, Rudolf
- Kornitz (Kornyetz, Korneytz; Kornice, CZ)
 — ld. névmutató: Sobeck, Rudolf
- Korompa (Cromb., Cromptachen., Krombach, Krompach, Krompachien., Krompák; Krompachy, SK)
 — ld. névmutató: Christophori, Johann — Christophori, Matthias — Fontanus, Daniel — Fontanus, Joannes — Holló Zsigmond, sen. — Martini, Jacobus
- Koros (Koross; Krusovce, SK)
 — ld. névmutató: Rezik, Nicolaus
- Korpona (Carp., Carponen., Carponens., Carponensis; Krupina, SK) 3045
 — evangélikus gimnázium 3012
 — városi tanács 3012, 3354
 — ld. még névmutató: Balogi Gáspár — Bobrik, Georgius — Custra, Joannes — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Gedei András — Grelnertius, Timotheus — Hamanius, Jacobus — Launer, Abraham — Pilarik, Jeremiás — Piscator, Matthaues — Podmanicz, Gabriel — Prochacius, Martinus — Sextius, Joannes — Sextius, Peter — Spitko, Georgius
- Korpona (Krapina, HR) 3232
- Koschentim (Koschentz, Koschentzin; Koszęcin, PL) 3689
 — ld. még névmutató: Rauten, Nicolaus Philippus

- Košeca ld. Kasza
 Košice ld. Kassa
 Kosihovce ld. Keszihóc
 Koss (Coss; Koš, SK)
 — ld. névmutató: Rotarides, Christianus
 Kossa ld. Kasza
 Koszęcin ld. Koschentin
 Kotskov. ld. Kocskóc
 Koykowitz ld. Kojkowitz
 Kozuchów ld. Freistadt
 Kóhalom (Steinberg, Steinensis; Rupea, RO)
2995
 — ld. még névmutató: Falck, Bartholomaeus
 — Falck, Joannes — Falck, Martinus —
 Guist, Johann — Hust, Joannes — Lang,
 Christophorus — Maurer, Michael —
 Müller, Johann (Rupensis) — Pellionis,
 Georgius — Roth, Michael (kóhalmi)
 — Roth, Peter — Weiss, Christianus —
 Windisch, Johann (kóhalmi lelkész)
 Köln (Colonia; D)
 — kiadvány: **3434**
 — Bursa (gymnasium Montis)
 — ld. névmutató: Schulckenius, Adolphus
 Königsberg (Königsb., Königs-Berg; Kali-
 nyingrád, RUS) **3294**
 — kiadvány: **2639, 3657**
 — ld. még névmutató: Černak, Samuel —
 Dreier, Christian — Fenser, Johann —
 Fischer, Georg — Gosnovicer, Matthias
 — Kayser, Georgius Udalricus — Lang,
 Elias — Medvetzki János — Nemet,
 Anton — Neufeld, Conrad — Noscovius,
 Michael — Nosticius, Joannes —
 Parschitius, Nicolaus, iun. — Perbandt,
 Henrich — Raksányi Máté — Stürmer,
 Michael — Wolderus, Martinus
 Königsdorf ld. Királyfalva
 Köpcseny (Köpczinien.; Kittsee, A)
 — ld. névmutató: Blankenenaverus, Joannes
 Körmend (H)
 — ld. névmutató: Rátkai György
 Körmöcbánya (Aurimons, Crem., Cremb.,
 Crembnic, Crembnitz, Cremicen.,
 Cremn., Cremnc., Cremnic, Cremnicens.,
 Cremniciens., Cremnišum, Cremnicz,
 Cremnit., Cremnitiens., Cremnitz, Kör-
 möc; Kremnica, SK) **2986, 2995, 3070,
 3184, 3220, 3221, 3222, 3223, 3228**
 — evangélikus gimnázium (Iudus
 Aurimontanus) **2734, 2735, 2736, 3451,
 3503, 3545**
 — városi tanács (magistratus, senatus)
3354, 3458, 3471, 3681,
 — ld. még névmutató: Albini, Samuel —
 Bahil, Ján — Benedicti, Andreas —
 Bulyovszky Mihály — Coleda, Samuel
 — Cruselius, Martinus — Demosch,
 Matthias — Fascho, Samuel — Ferber,
 Gottfried — Ferber, Joannes — Ferber,
 Michael — Foltan, Elias — Freisseisen,
 Ferdinandus — Gelenus, Jonas — Graff,
 Johann Georg — Grossman, Georgius,
 iun. — Hellenbach, Jeremias — Hoffstet-
 ter, Johann Adam — Höfflinger, Johann
 — Höher, Martin — Höher, Matthias
 — Izip, Johann — Jacobi, Tobias — Ka-
 res, Christianus — Kares, Joannes —
 Kayser, Georgius Udalricus — Keyser,
 Matthias — Kusser, Johann — Lazitius,
 Israel — Macovius, Nicolaus — Mark-
 wart, Georg — Maschko, Joannes Jaco-
 bus — Matthias, Joannes — Medvetzki
 János — Meltzel, Jan — Messerschmidt,
 Joannes — Neckl, Daniel — Oberland,
 Johann Georg — Parschitius, Daniel
 — Philo, Andreas — Pinner, Joannes
 — Pinner, Theodor — Raennenfeld, Jo-
 sias — Raksányi Máté — Rasy, Samuel
 — Regis, Joannes — Roenefeld, Nicolaus
 — Richter, Joannes — Rotarides, Chri-
 stianus — Roth von Rothenfels, Samuel
 — Sartoris, Joannes Jacobus — Sartori-
 ris, Martinus — Schallmann, Elias —
 Schmal, Andreas — Schmidt, Georgius
 — Schreiber, Thomas — Schretter, Ca-
 rolus — Schumbergius, Joannes — Seel-
 mann, Christian — Sinapius-Horčička,
 Michal — Steiffenecker, Martinus Wen-
 ceslaus — Stephani, Joannes Georgius
 — Stephani, Tobias — Stürbitz, Johann
 — Telkonius, Elias — Utrata, Andreas
 — Vicianowitz, Esaias — Wagner, Mi-
 chael — Zsámbokréti György — Zsám-
 bokréti Jakab — Zucher, Henricus

- Körös (Körösién., Körösiensis; Nagykörös, H)
 — ld. névmutató: Halászi Mátyás — Ungvári Gergely
- Körös (Cris) megye
 — ld. névmutató: Vercsak, Paulus
- Körös-kisjenő ld. Jenő
- Köszeg (Gincz, Gins, Ginz, Göszögien., Günc, Güns, Günß, Güntz, Güntzin., Günz, Gvnc, Keösszegh, Keösszeg, Keösszög, Köszegh, Köszegien., Köszögien., Kűszögien.; H)
2919, 3083, 3158, 3198, 3208
 — városi tanács **2840**
 — kiadvány: **2771**
 — ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Ambrosius, Joannes — Fekete István (szenci) — Fentt Georgius — Feyerabend, Joannes — Fisztrovics György — Gartner, Melchior — Hericz, Michael — Hosztóti István — Ivankovics, Daniel — János Simon — Keublinger Farkas — Keublinger, Joannes — Khamm, Hans felesége Baumgart, Maria Salome — Klepniar, Nicolaus — Klesch, Daniel — Köszegi Miklós — Lenerus, Christophorus — Pamer, Johann — Pamer, Michael — Serpilius, Augustin — Sweticz, Andreas — Széchy Gáspár — Szép István — Szvetics, Joannes — Wechelius András — Wölffel, Matthias
- Kővár (Kövar; Chioar, RO)
 — ld. névmutató: Paskó Kristóf — Teleki Mihály
- Kövi (Kameňany, SK)
 — ld. névmutató: Sinapius-Horčička, Daniel
- Közép-Szolnok megye (Középső Szolnok)
 — ld. névmutató: Kapi György
- Középszolnoki református egyházmegye
 — ld. névmutató: Körmendi B. Péter
- Kraczinowce (Karácsonymező, Kraczun.; Kračunovce, SK)
 — ld. névmutató: Drasdius, Joannes
- Krakkó (Cracovia, Krakka; Kraków, PL)
 — kiadvány: **3116A, 3525**
 — ld. még névmutató: Bassai Albert — Bethlen János — Frölich, Martin — Radziviłł, Jerzy — Sokolowski, Stanisław — Treter, Maciej Kazimierz
- Kralice (CZ)
 — kiadvány: **3099**
- Královsky Chlmeec ld. Helmeec
- Krapina ld. Korpona
- Krasznahorka (Krásnohorské Podhradie, SK)
 — ld. névmutató: Andrassy Miklós — Gyöngyösi István
- Kremnica ld. Körmöcbánya
- Krems (A)
 — ld. névmutató: Schiltpacher, Johann Gregor
- Kreuzburg (Cru., Crucib., Cruciburga Siles, Xburg, Sil.; Kluczbork, PL)
 — ld. névmutató: Deditius, Joannes — Gdaciuis, Christianus — Pielieschius, Joannes — Tritsch, Melchior
- Krig (Kriegensis, Krigens.; Vojňany, SK)
 — ld. névmutató: Melissius, Vitus
- Krilsheim (Creylshejlm; Crailsheim, D)
 — ld. névmutató: Culman, Leonhard
- Krim (Chrim) **2941, 2959, 2869**
- Križová Ves ld. Keresztfalu
- Križovany nad Dudváhom ld. Keresztúr
- Krombach, Krompach, Krompachien., Krompachy, Krompák ld. Korompa
- Kronen in Siebenbürgen, Kronstadt, Kronstadt ld. Brassó
- Krupina ld. Korpona
- Krušovce ld. Koros
- Kubin ld. Alsókubin
- Kukló (Kuklov, SK)
 — ld. névmutató: Adamovicz, Paulus
- Kund (Cund, RO)
 — ld. névmutató: Czelgius, Michael
- Kundert ld. Hernád
- Kunešov ld. Konossó
- Kutnár (Kuthnár; RO)
 — ld. névmutató: Jasszy, Joannes
- Küküllő megye (comitatus Kikellő, Küküllő) **2629, 3494**
 — ld. még névmutató: Bethlen János — Haller János — Rhédey Ferenc
- Küküllővár (Küküllővár; Cetatea de Baltă, RO)
 — ld. névmutató: Rhédey Ferenc
- Külső-Szolnok megye (Külső Szolnok)
 — ld. névmutató: Hamvay Ferenc — Kisdi Benedek
- Küs Saros, Kűs Sáros ld. Kissáros

- Küszögiens. ld. Kőszeg
- Kys Hont, Kys-Hont, Kys-Honten. comitatus
ld. Kis-Hont megye
- Kysuché Nové Mesto ld. Kiszuca
- L. ld. Lócse
- Łachowce (Lachowce; PL)
— ld. névmutató: Moscorow Lachovius,
Andreas de
- Lackendorf ld. Lakfalva
- Lacsiska (Łaziska, PL)
— ld. névmutató: Orlic, Sigismundus
- Ladány (Püspökladány, H)
— ld. névmutató: Zilizi István
- Lajta **3650**
- Lakfalva (Lakendorff; Lackendorf, A)
— ld. névmutató: Turkovich, Matthias
- Lambsdorf, Lampert. Wil. ld. Oláhpataka
- Lampertheim (D)
— ld. névmutató: Barth, Johann Conrad
- Landeck (A)
— ld. névmutató: Sobeck, Rudolf
- Lapispatak (Lapidensis; Ploské, SK)
— ld. névmutató: Jeckelius, Jacob — Meint,
Andreas — Schobelius, Georgius —
Segnyei, Sebestyén
- Lápos (Magyarlápos; Târgu-Lăpus, RO)
— ld. névmutató: Szalóczi Mihály
- Lászlófalva (Laszlensis; Laclavá, SK)
— ld. névmutató: Schyler, Jacobus —
Sutorius, Michael
- Lauretanum, Lauretom ld. Loretto
- Lausitz (Lusit.) **2986**
- Lautschburg ld. Lucsivna
- Lázi (Lazi, Lazy; H)
— ld. névmutató: Farkas Tamás
- Łaziska ld. Lacsiska
- Lazy ld. Lázi
- Lednice (Lednicze; Lednica, SK)
— ld. névmutató: Jabín, Ezechiel — Rákó-
czy Ferenc I.
- Łędziny ld. Lendsidel
- Légrád (Legrad; HR)
— ld. névmutató: Zrínyi Miklós
- Leibic (Leib., Leibicen., Leibicens., Leibicen-
sis, Leibiciens., Leibitz, Leyb., Leybic,
Leybicensis; L'ubica, SK)
— ld. névmutató: Eccard, Abraham, sen. —
Erythraeus, Joachimus — Gross, Johann
— Novak, Martinus — Ritzmann,
Venceslaus — Serpilius, Samuel — Wag-
ner, Johann
- Leiden (Leida, Leyden, Lugd-Bat., Lugduno-
Batava; NL)
— kiadvány: **2636, 2746, 2760, 2813, 2957,
3005, 3188, 3441, 3490, 3495, 3508,
3593**
— ld. még névmutató: Báthori G. Mi-
hály — Enyedi Molnár János — Eper-
jesi Mihály — Eszéki T. István —
Heereboord, Adrian — Hunyadi Pál
— Kézdivásárhelyi Péter — Kisvárdai
Lázár János — Köleséri Sámuel — Lévai
Péter — Linda, Lucas de — Maccovius,
Joannes — Martonfalvi Tóth György —
Miskolci Bodnár Mihály — Nadányi Já-
nos — Püspöki János — Somosi Petkó
János — Spielenberger, David sen. —
Stewartus, Carolus — Szántai Poóts
István — Szathmárnémethi Mihály
— Szepesi Wendigh András — Tarpai
Szilágyi András — Tolnai Szabó Mihály
— Váradi Mátyás — Váraljai G. Lőrinc
— Verécsi S. Ferenc
- Leipzig ld. Lipsia
- Lejda ld. Leiden
- Léka (Leka; Lockenhaus, A) **3509**
- Lekér (Lekir; Hronovce, SK)
— ld. névmutató: Sufficz, Gregorius
- Lendsidel (Łędziny, PL)
— ld. névmutató: Schnurrius, Balthasar
- Lengyelország (Lengyel, Lengyel ország, P.,
Pohlen, Pol., Polen., Polon., Polonia)
**2705, 2781, 2877, 2959, 3039, 3116A,
3124, 3151, 3272, 3443, 3450**
— ld. még névmutató: Báthori István (som-
lyói) — Bekes Gáspár — Buchner, Elias
— Domek, Samuel — Fischer, Georg
— Gorliczki, Georgius — Gyulai Pál —
Kemény János — Kotkovski, Nicolaus —
Levkowski, Michael — Lubomirski, Jerzy
— Lubomirski, Stanislaw Heraclius
— Moscorow Lachovius, Andreas de
— Paterson, Joannes — Potocki, Jan
— Potocki, Stanislaw — Probowsky,

- Ráchwal — Rauten, Nicolaus Philippus
 — Schnatzinger, Johann — Serpilius,
 Augustin — Sinapius-Horčíčka, Daniel
 — Stephanus, Daniel — Tokarcsik,
 Martinus — Treter, Maciej Kazimierz
 — Wartensis, Stanislaus — Wiskiczky,
 Andreas — Zelensky, Stephanus — Zsig-
 mond III.
- Lenti (Nempti; H)
 — ld. névmutató: Nádasdy Ferenc
- Leoberg (Leonberg, D)
 — ld. névmutató: Ludovicus, Laurentius
- Leodium ld. Liège
- Leonard. ld. Saint-Léonard
- Leoberg ld. Leoberg
- Lepaglaua ld. Lepoglava
- Lépesfalva (Loiberßbach, Loipersbac.; Loi-
 persbach in Burgenland, A)
 — ld. névmutató: Foman, Hieronymus
 Christophorus — Gartner, Melchior
- Lepoglava (Lepaglaua; HR)
 — ld. névmutató: Kéry János
- Lesch., Leschkirch., Leschkirch. Trans.,
 Leschkirch. Transylv., Leschkirchens.,
 Leschkirchiensis ld. Újegyháza
- Lesznó (Leszno; Lesno, PL)
 — kiadvány: 2754, 3047
 — ld. még névmutató: Placentinus, Joannes
- Leuchoviens., Leuchoviensis, Leucovia, Leusch.,
 Leut., Leutch., Leuts., Leutsc., Leutsch.,
 Leutschau, Leutschov., Leutschovia,
 Leutschovien., Leutschoviens., Leutschovien-
 sis ld. Lőcse
- Leuven ld. Löwen
- Leütsch ld. Lőcse
- Léva (Leve; Levice, SK)
 — ld. névmutató: Csáky László — Ladányi
 C. András
- Levél (Kaltenstein; H)
 — ld. névmutató: Franckenberg, Maximilianus
 Honorius
- Levice ld. Léva
- Levtschovia, Lewoča, Lewocza ld. Lőcse
- Leyb., Leybic., Leybicensis ld. Leibic
- Leyden ld. Leiden
- Liběchov nad Labem (Liběchow; CZ)
 — ld. névmutató: Löbrynus Novoměstský,
 Daniel
- Libeizen. ?
 — ld. névmutató: Bretzler, Joannes
- Libetbánya (Libet., Lubeta, Lubetha;
 L'ubietová, SK)
 — ld. névmutató: Geibrethaser, Johann
 — Kares, Christianus — Quetonius,
 Samuel — Wagner, Johann Conrad
- Liège (Leodium; F)
 — kiadvány: 3341, 3475
- Lieszkóc (Lieskocz, Lieskoviens.; Lieskovec,
 SK)
 — ld. névmutató: Augustini, Joannes —
 Stephanides György
- Limbach (Liembach, Limpach; A)
 — ld. névmutató: Böhm, Thomas —
 Liembach, Johann Gottfried
- Lietava (Lietawa; Lietava, SK)
 — ld. névmutató: Ghillány Illés — Melko,
 Joannes — Mikusska, Joannes
- Limpach ld. Limbach
- Linz (A)
 — ld. névmutató: Lippay Ferenc
- Lipa (Lypa, Lyppa; Česká Lipa, CZ)
 — ld. névmutató: Lypski, Daniel
- Lipce (Lipcen., Solio-Lipsihensis, Tót-
 Lypsche, Tot-Lypschem., Zolio-Lipc.,
 Zolio-Lipcensis, Zólyomlipce; Slovenská
 L'upča, SK)
 — ld. névmutató: Jantschius, Joannes —
 Ladislaides, Leonhardus — Mrška, Juraj
 — Mrskowicz, Georgius — Nicletius,
 Balthasar — Piscator, Gabriel — Radik,
 Matthias
- Lipce (Lipsia; Leipzig, D)
 — kiadvány: 2754, Appendix 223
 — ld. még névmutató: Biner, Timotheus
 Hilarius — Friedhuber, Elias — Klesch,
 Daniel — Reiser, Georgius — Rheter,
 Franz — Schneider, Zacharias — Spitko,
 Georgius — Zimmermann, Matthias
- Lipce (Németlipce, Teuto Liptoviensis,
 Teuto-Lipcsen., Teuto-Lipcze, Tevtho.
 Lipsen., Tevto Lypsche; Partizánska
 L'upča, SK)
 — ld. névmutató: Balneatoris, Michael —
 Fridvalszky, Emericus — Fridvalszky,
 Joannes — Fridvalszky, Simon — Stanis-
 laides, Johann — Telkonius, Joannes

- Lipóc (Lipocz, Lypocz; Lipovce, SK)
 — ld. névmutató: Keczer Ambrus — Keczer András — Keczer Ferenc — Keczer János — Keczer Menyhért — Keczer Pál — Szinyei Ádám
- Lipsia ld. Lipcse
- Liptó megye (comitatus Lipt., Lipto, Liptop. [!], Liptov., Liptovien., Liptoviens., Liptoviensis, Liptow, Liptowiensis, Lyp., Lypt., Lyptov., Lyptovien., Lyptoviens., Lyptoviensis) **2635, 2735, 2883, 3263, 3265, 3691, Appendix 216**
- Liptói evangélikus egyházmege (Liptoviensis comitatus contubernium) **3514**
 — ld. még névmutató: Alumnides, Jacobus — Bonis, Martinus — Bonis, Melchior — Csemiczky Miklós — Farkas Tamás — Fejérpataky János — Felicis, Adamus — Fridvalszy, Emericus — Fridvalszy, Joannes — Fridvalszy, Simon — Horeti, Petrus — Kalinka, Joachim — Kubinyi Ádám — Lazitius, Christianus — Litvini, Georgius — Lucae, Joannes — Manjak, Andreas — Masník, Tobiás — Mattyasovszky László — Melik, Casparus — Michaelis, Paulus — Nicolaides, Nicolaus — Poloni, Joannes — Raduch, Joannes — Seratoris, Samuel — Szentmiklósi György — Thököly István — Tóth Gáspár — Urbanovich, Jacobus — Zaporowski, Georgius
- Liptószentmiklós ld. Szentmiklós
- Liptóteplá ld. Tepla
- Liptóújvár (Lypto Uyvar, Lypto-Uyvar, Lyptouyvar, Lypto-Uywar, Lytoovar; Liptovský Hrádok, SK)
 — ld. névmutató: Osztrosith Mátyás — Osztrosith Miklós
- Liptov., Liptovien., Liptoviens., Liptoviensis comitatus, Liptow ld. Liptó megye
- Liptovská Štiavnica ld. Nagyselmec
- Liptovská Teplička ld. Madocsány
- Liptovský Hrádok ld. Liptóújvár
- Liptovský Mikuláš ld. Szentmiklós
- Liszka (Lisca., Lischoviens, Liszcha; Olaszliszka, H)
 — ld. névmutató: Almási István — Csernak, Daniel — Tarczali Pál
- Liublovien., Liubltovien. districtus ld. Lublói evangélikus egyházmege
- Livónia (Liv.) **3196**
 — ld. még névmutató: Lackman, B.
- Llc. ld. Lócse
- Lockenhaus ld. Léka
- Locsmánd (Lozmann.; Lutzmannsburg, A)
 — ld. névmutató: Vibeg, Joannes
- Loiberbach, Loipersbac., Loipersbach in Burgenland ld. Lépesfalva
- Lomista, Lomnička, Lomnitz ld. Kislomnic
- London (GB) **3436**
 — Royal Society (Királyi Társaság) **3436**
 — kiadvány: **2662, 2685, 3242, 3647**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Lévai Péter — Wilkins, John
- Lontó (Lontov, SK)
 — ld. névmutató: Rakowszky család
- Lónya ld. Nagylónya
- Lopassó (Alsólopassó, Lopas.; Dolný Lopašov, SK)
 — ld. névmutató: Tapolcsányi János
- Lopeg. (Lopej, SK)
 — ld. névmutató: Schlichowinus, Daniel
- Loreto (Lauretanium, Lauretom, Loretom; I) **2656, 3055, 3058, 3213, 3214**
- Loretom (Loretto, A) **3650, Appendix 251, Appendix 265, Appendix 266, Appendix 267**
 — Mária Hét Fájdalma Főtársulat (Ertz-Bruderschaft der siben Schmerzen Mariae) **3651**
 — szervita kolostor **3650**
 — ld. még nyomdamutató
- Los ld. Lózs
- Losonc (Lučenec, SK)
 — ld. névmutató: Csúzi Cseh Jakab — Drégelypalánki János
- Lovasberény (Lovas Bereny; H)
 — ld. névmutató: Bársony György
- Lozmann. ld. Locsmánd
- Lózs (Los; Nagylózs, H)
 — ld. névmutató: Odor János
- Lócse (Leuchoviens., Leuchoviensis, Leucovia, Leusch., Leut., Leutch., Leuts., Leutsc., Leutsch., Leutschau, Leutschov., Leutschovia, Leutschovien., Leutschoviens.,

- Leutschoviensis, Leütsch, Levtschovia, Lewoča, Lewocza, Llc., Lötse.; Levoča, SK) 2652, 2682, 2777, 2843, 2850, 2854, 2898, 2910, 2916, 2918, 2922, 2927, 2945, 2984, 2988, 3039, 3091, 3097, 3148, 3167, 3184, 3191, 3209, 3220, 3221, 3222, 3225, 3230, 3295, 3301, 3333, 3353, 3359, 3368, 3369, 3438, 3439, 3442, 3443, 3446, 3447, 3449, 3453, 3454, 3463, 3464, 3468, 3470, 3474, 3514, 3535, 3536, 3543, 3549, 3576, 3578, 3638, 3652, 3657, 3659, Appendix 216, Appendix 223, Appendix 233, Appendix 234, Appendix 250
- evangélikus gimnázium (gymnasium) 2925, 3162, 3163, 3295, 3296, 3296, 3663
- első és második osztály 3666
- jezsuita rendház 2918
- evangélikus paróikia 3353
- szlovák templom 2841
- városi tanács (magisztrátus, senatus) 2929, 3295, 3354, 3458, 3568, 3625, 3628
- kiadvány 2632, 2642A, 2645, 2674, 2714, 2734, 2735, 2736, 2742, 2766, 2803, 2856, 2857, 2886, 2911, 2914, 2928, 2946, 2951, 2953, 2958, 2984, 2985, 2988, 3034, 3072, 3089, 3097, 3098, 3099, 3101, 3160, 3162, 3197, 3292, 3327A, 3340, 3352, 3362, 3425, 3550, 3568, 3569, 3587, 3654, 3664, 3692, Appendix 216, Appendix 245, Appendix 269
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Adami, Johannes — Adami, Martin, sen. — Ahenarius, Andreas — Alauda, Bartholomaeus — Alauda, Josephus — Amoenius, Joannes — Anatis, Martinus — Andraea, Georgius — Andricius, Joannes — Antonius, Joannes — Bahil, Ján — Balassi Máté — Belzelius, Petrus — Benkowicz, Joannes — Blecher, Paulus — Bobrik, Georgius — Bodrovinus, Joannes — Borowski, Paulus — Böhm, Christoph — Brewer, Johannes — Brewer, Lorenz — Brewer, Samuel — Brnawius, Simon — Bubenka, Jonas — Bubsequa (Bussaeus, Bartholomaeus?) — Buchner, Elias — Budaerus, Georgius — Bussaeus, Bartholomaeus — Candela, Joannes — Centner, Christian — Chtyraeus [!], Tobias — Cilikius, Joannes — Croner, David — Croner, Johann — Cruciger, Tobias — Crucio, Andreas — Cruselius, Martinus — Daboz, Andreas — Davidis, Joannes — Deditius, Joannes — Dionysius, Andreas — Discordia, Albertus — Dobos János — Dolhai György — Erythraeus, Joachim — Fidicinis, Georg — Finck, Joannes — Finck, Matthias — Folgans, Joannes — Foxius, Andreas — Fringilla, Johann — Frölich, Gottlieb — Frölich, Joannes — Frölich, Martin — Frölich, Matthias — Frölich, Valentin — Fuss, Simon — Fűrstein, Tobias — Gallikius, Johann — Gdadius, Christianus — Genersich, David — Girstner, Gregorius — Gnibsch, Johann — Gortschki, Andreas — Gosnovicer, Caspar — Gosnovicer, Matthias — Götsch, Isaak — Grams, Johann — Grebner, Christophorus — Greschner, Matthias — Guer, Clemens — Günther, David — Gyirva Vencel — Hagara, Joannes — Hain, Kaspar — Hauck, David — Helner, Thomas Iócsi — Hermann, Michael (sziléziai) — Hirsch, Gregorius — Hirschner, Gregorius — Holecus, Nicolaus — Holik, Casparus — Holoschowski, Michael — Hortman, Georgius — Husz, Joannes — Jacob, Tobias — Jantschius, Georgius — Kalna, Joannes — Keczer Pál — Keller, Samuel — Kimmel, Johann — Keresztúri András — Keublinger, Joannes — Klesch, Christoph — Kliesch, Johann — Klisch, Valentin — Knappici, Daniel — Koczy, Georgius — Kramer, Paulus — Kraus, Daniel — Kretschmer, Ephraim — Kretschmer, Joannes — Kroner, Joannes — Kulmann, Michael — Ladiver, Elias, iun. — Landinus, Andreas — Landinus, Laurentius — Lani, Michael — Lassota, Thomas — Lazari, Augustin — Lazari,

Michael — Lazius, Adam — Lazius, Matthias — Lednický, Jeremiáš — Letzelder, Tobias — M. A. T. O. — Marcek, Georgius — Marci, Michael — Marckfelner, Joannes — Marckfelner, Samuel — Meiland, Pancratius — Melchioris, Tobias — Meltzel, David — Miklossi, Matthias — Misko, Samuel — Molczai, Nicolaus — Murin, Georgius — Nemet, Franz — Nemet, Nathaniel — Nemeth, Georgius — Nemeth, Joannes — Neubaur, Johannes — Niclas, Joannes — Niclas, Martinus — Niclas, Michael — Niczius, Georgius — Orkuti H., Michael — Pallischius, Jacobus — Pattantyús János — Peucker, David — Pfaff, Paulus — Philo, Andreas — Pieveschius, Joannes — Pirtzian, Matthias — Pokorny, Balthazar — Procopi, Adamus — Putscher, Jobus — Quatius, Adamus — Raiki, Joannes — Rampauer, Matthias — Rampeldius, Joannes — Rampolt, Johannes — Ratschiger, Melchior — Regii, Thomas — Regis, Simon — Reguli, Nicolaus — Reich, Joannes — Reimnitz, Samuel — Reutsch, Georgius — Rhenerus, Andreas — Ridelius, Paulus — Riess, Alexander — Ritzmann, Venceslaus — Rohodi, Franciscus — Rompauer, Joannes — Rosa, Joannes — Rospeundtner, Paulus — Röser, Jakob — Sagittarius, Joannes — Sarnovius, Albertus — Schewermann, Martinus — Schiabel, Paulus — Schmal, Andreas — Schmegner, Melchior — Schmelli, Joannes — Schwartz, Johann (wittenbergi) — Schwermann, Casparus — Schwidritzi, Simon — Scopijs, Joannes — Seelmann, Christian — Seelmann, Peter Theodor — Seldner, Joannes — Serpilius, Augustin — Serpilius, Samuel — Severini, Markus — Simeger, Martinus — Sinapius-Horčička, Daniel — Slatini, Andreas — Sonntag, Johann — Söldner, Kaspar — Spielenberger, David sen. — Stanislaides, Johann — Steiner, Magnus — Stephani, Matthaeus — Stephani, Tobias — Stierbitz, Johann Georg — Styerky, Georgius — Tarnóczy István —

Teltsch, Georg — Tentzer, Benedictus — Thomas, Johann — Transalpini, Georgius — Viberi, Balthasar — Vida, Andreas — Vidas, Michael — Vodnanus, Ioannes — Waida, Paulus — Wentzel, Michael — Wilimowski, Adolphus — Wilimowski, Julius Adamus — Windisch, Georg — Wölfel, Matthias — Wüstemann, Erhard — Zabeler, Hiob — Zabeler, Peter — Zaporowski, Georgius — Zeman, Martinus — Zimmermann, Matthias — Zvek, Joannes

Löwen (Leuven, B)
 — ld. névmutató: Caramuel y Lobkowitz, Juan de

Lubeca ld. Lübeck

Luberensis, Lubeta, Lubetha ld. Libetbánya

L'ubica ld. Leibic

L'ubietová ld. Libetbánya

Lublin (PL)
 — ld. névmutató: Sperling, Albertus

Lubló (Lublówia, Lublyo; Stára L'ubovňa, SK) **3453**
 — ld. még névmutató: Klesch, Daniel — Lubomirski, Stanislaw Heraclius

Lublói evangélikus egyházmegye (districtus Liubloviens., Liubltoviens.)
 — ld. névmutató: Keszner, Samuel

Lučenec ld. Losonc

Lucerna ld. Luzern

Lucsivna (Lautschburg, Łučiwná; Lučivná, SK)
 — ld. névmutató: Lucae, Andreas

Ludány (Ludan, Ludanicz; Ludanice, SK) **2669**
 — ld. még névmutató: Berényi György — Osztrosith Mátyás — Osztrosith Miklós

Lugano (CH)
 — ld. névmutató: Foresi, Joannes

Lugas ld. Lugos

Lugd-Bat., Lugduno-Batava ld. Leiden

Lugos (Lugas; Lugoj, RO) **2941**

Lusat. ld. Lausitz

Lutzmannsburg ld. Locsmánd

Luxemburg (L)
 — ld. névmutató: Misch, Joannes

Luzern (Lucerna; CH)
 — kiadvány: **2924**

- Lübeck (Lubeca; D)
 — ld. névmutató: Northof, Christian —
 Wichman, Gerhardus
- Lüneburg (D)
 — kiadvány: **3039**
- Lyon (F)
 — kiadvány: **2753, 3056**
- Lyp. comitatus ld. Liptó megye
- Lypa ld. Lipa
- Lypocz ld. Lipóc
- Lyppa ld. Lipa
- Lypt. comit. ld. Liptó megye
- Lypto Uyvar ld. Liptóújvár
- Lyptoovar ld. Liptóújvár
- Lypto-Uyvar, Lyptouyvar, Lypto-Uywar ld.
 Liptóújvár
- Lyptov., Lyptovien., Lyptoviensis comitatus
 ld. Liptó megye
- M. ld. Mosóc
- M. Capos ld. Kapos
- M. G. = Mons Georgii ld. Szentgyörgy
- M. V., MV. = Matthaevi Villa = Mateóc
- Macedónia (Macedo.)
 — ld. névmutató: Alexander Magnus —
 Philippus
- Mád (H)
 — ld. névmutató: Somosi Petkó János —
 Tolnai Szabó Mihály
- Madocsány (Madocsan; Liptovská Teplica,
 SK)
 — ld. névmutató: Madocsáni Miklós
- Madrid (Madrit; E)
 — ld. névmutató: Nieremberg, Juan Eu-
 sebio
- Magalomnic ld. Kakaslomnic
- Magdeburg (D)
 — ld. névmutató: Pomarius, Martha —
 Pomarius, Samuel
- Magyarfalva ld. Harka
- Magyarláros ld. Láros
- Magyarország, Magyar-Ország részai ld.
 Partium
- Magyarországi mariánus ferences rend-
 tartomány (Provincia S. Mariae
 Hungariae Ordinis Minorum Strictioris
 Observantiae) **2864**
- Magyaróvár ld. Óvár
- Majtény (Majcichov, SK)
 — ld. névmutató: Stephanides György
- Makovicza ld. Zboró
- Malachov (Malachow; SK)
 — ld. névmutató: Radvánszky, György
- Malatíny ld. Alsó-Malatin
- Maldur (Podhorany, SK)
 — ld. névmutató: Günther, Andreas —
 Haass, Georgius
- Malé Ozorovce ld. Ozorovce
- Maly Šaris ld. Kissáros
- Mánastireni ld. Gyerő-Monostor
- Mándok (Mandoch; H)
 — ld. névmutató: Bagosi Márton — Pathai
 András
- Măneuți ld. Andrásfalva
- Manndorf (Mannsdorf/Donau, A)
 — ld. névmutató: Manndorf, Johann Ferdi-
 nand
- Marais.[] ld. Muraszombat
- Máramaros (comitatus Mara-Maros, Mara-
 maros, Mara-Marosiensis, Maramorosi-
 ensis) **2825, 3588**
 — ld. még névmutató: Rhédey Ferenc —
 Rhédey László, gróf — Teleki Mihály —
 Thököly Imre
- Máramarossziget ld. Sziget
- Maramorosiensis comitatus ld. Máramaros
- Marburg (D)
 — kiadvány: **3568**
 — ld. még névmutató: Dannhauer, Johann
 Conrad — Eperjesi Mihály
- Marchia Brandenburgensis
 — ld. névmutató: Seydell, Martin Fried-
 rich
- Marcivill. ld. Márkusfalva
- Marckt Bela ld. Béla
- Marckt Wahlendorff ld. Olaszi
- Marcusfalwa ld. Márkusfalva
- Máriavölgy (Mariaevallis, Mariana Vallis;
 Marianka, SK) **3583**
 — ld. még névmutató: Leprich, Joannes
- Markt Bela ld. Béla
- Márkusfalva (Marcivill., Marcusfalwa; Mar-
 kušovce, SK)
 — ld. névmutató: Cassius, Blasius — Görgey
 Ezékiel felesége, Máriássy Zsuzsanna

- Marosnémeti (Maros Németi., Maros-Németi; Mintia, RO)
 — ld. névmutató: Gyulai Ferenc
- Marosvásárhely (Maros-Vásárhelinum, Maros-Vásárhely, Marusvásárhelyenum; Târgu Mureș, RO) **2639, 2640, 2801, 2801A, 2876, 3121, 3391**
 — ld. még névmutató: Kézdivásárhelyi Péter — Uzoni Sz. Balázs — Váradi Mátyás
- Marót (Marothens.; Hontianske Moravce, SK)
 — ld. névmutató: Johannides, Joannes
- Martin, Martinopol., Martinopolis ld. Szentmárton
- Martinopolitana schola ld. Szentmárton, evangélikus iskola
- Marusvásárhelyenum ld. Marosvásárhely
- Mateóc (M.V., MV., Matthaevi Villa, Matthaevill., Matthaevi-Vill., Matthsd., Matthsdorff, Matzhs-dorf, Vill. Matth.; Matejovce, SK)
 — ld. névmutató: Heutsch, Philip — Klesch, Christoph — Pilarik, Jeremiáš
- Mátyásfalva ld. Mutyová
- Mecenzéf (Also-Metzenseiff; Nizný Medzev, SK)
 — ld. névmutató: Novak, Martinus
- Med. Sil. ld. Medzibor
- Med. Transyl. ld. Medgyes
- Medgyes (Med. Transyl.; Medien., Mediensis, Szász Medgyes, Szász Megyes, Szász Meggyes; Medias, RO) **2761, 2977, 3066, 3141**
 — ld. még névmutató: Adami, Michael, sen. — Adami, Stephanus — Albrich, Martin — Czekescher, Matthias — Eszéki T. István — Gotterbarmet, Jacobus — Gotterbarmet, Michael — Gundhart, Stephan — Hann, Petrus — Hermann, Lukas, iun. — Klausenburger Mihály — Miles, Matthias — Pancratius Michael — Reich, Joannes — Rukesch, Michael — Scharsius, Joannes — Simonius, Michael
- Medgyes (Medwisch., Meerwisch; Mörbisch am See, A)
 — ld. névmutató: Lamius, Andreas — Poch, Georgius
- Media
 — ld. incipitmutató: Media a somorú vizét
- Medijboriens. Siles. ld. Medzibor
- Mediolanum ld. Milánó
- Medio-Mons, Mediomontanus ld. Felsőbánya
- Medwisch. ld. Medgyes
- Medzibor (Med. Sil., Medijboriens. Siles., Medz. Siles.; Międzybórz, PL)
 — ld. névmutató: Niclas, Joannes — Niclas, Martinus
- Meerwisch ld. Medgyes
- Megacomienis, Megapol. ld. Nagyfalu
- Megyszó (H)
 — ld. névmutató: Somosi Petkó János
- Meissen (D)
 — ld. névmutató: Böhm, Christoph — Zimmermann, Matthias
- Mellimontana ld. Hermány
- Ménhárd (Menhard.; Vrbov, SK)
 — ld. névmutató: Peschovius, Daniel
- Mercurium ld. Szerdahely
- Meslavia ld. Mislóka
- Mesopotamia ld. Patak
- Messana (Messina, I)
 — kiadvány: **2998**
- Mestecenus ld. Mesztecskó
- Meszlen (Meszelenies; H)
 — ld. névmutató: Balika Pál — Ensel, Joannes
- Mesztecskó (Mestecenus; Mesztecko, SK)
 — ld. névmutató: Melissius, Vitus
- Mezőcsávás, Mező-Csávás ld. Csávás
- Mezőörményes ld. Örményes
- Mezőzombor ld. Zombor
- Mezrick (Valašské Meziříčí, CZ)
 — ld. névmutató: Jabín, Ezechiel
- Micāsasa ld. Mikeszásza
- Michaelis Montana ld. Kisdisznód
- Michaelis Villa ld. Sztrázsa
- Michalovce ld. Mihály
- Michelsberg ld. Kisdisznód
- Michelsdorff ld. Sztrázsa
- Micsinye (Miscinens.; Horná Miciná, SK)
 — ld. névmutató: Textor, Matthias
- Miczina inferior ld. Alsó-Micsinye
- Miczina superior ld. Felső-Micsinye
- Międzybórz ld. Medzibor
- Miercurea Nirajului ld. Szentanna

- Mihály (Nagymihal, Nagymihály; Michalovce, SK)
 — ld. névmutató: Nagymihályi Kristóf — Pongrácz Ferenc (Nagymihályi)
- Mikeszsása (Micăsasa, RO) **2838**
- Mikháza (Nik-háza; Călugăreni, RO)
 — ld. névmutató: Nikházy István
- Mikolów (Nicopolis; PL) **3449**
- Milánó (Mediolanum; Milano, I)
 — ld. névmutató: Chtyraeus [!], Tobias — Schufelberg, Joannes Humbertus
- Mintia ld. Marosnémeti
- Miscinens. ld. Micsinye
- Miskolc (H)
 — ld. névmutató: Miskolci Szenci János
- Mislóka (Meslavia; Myslava, SK)
 — ld. névmutató: Acanthus, Christianus
- Misztótfalu (Alsó-Misztien.; Tăuții de Jos, RO)
 — városi tanács **3004**
- Mnišek nad Hnilcom ld. Remete
- Mocsonok (Močenok, SK)
 — ld. névmutató: Mocsonoki Lukács
- Moder (Moder, Modera, Modern, Modorens., Modr., Modra-Hung., Modren., Modrens., Modrensis; Modra, SK) **2986, 2995, 3607**
 — városi tanács (senatus) **2808, 3354**
 — ld. még névmutató: Buringerus, Joannes — Graff, Johann Georg, sen. — Höher, Michael — Kokerus, Andreas — Ritthaler, Michael — Sarnichhausen, Heinrich Konrad — Schedius, Christoph, iun. — Schedius, Christoph, sen. — Schreiber, Thomas — Seelmann, Christian — Sommerkorn, Georg — Vörös György — Wiglelius, Joannes
- Mohács (H) **2963**
 — ld. még névmutató: Szebeni Péter
- Mokrá Luka ld. Vizesrét
- Mokroluh ld. Sárpatak
- Moldava ld. Moldva
- Moldava nad Bodvou ld. Szepsi
- Moldva (Moldava, Moldevei) **2869, 2958, 3127**
 — ld. még névmutató: Jasszy, Joannes — Landovics István — Varlaam
- Monlucia ld. Montluçon
- Monostor (Kolos-Monostor; Cluj-Mănăstur, RO)
 — levéltár (archivum) **Appendix 263**
- Monoszló (Montis Claudii, Montis Claudij; H)
 — ld. névmutató: Erdődy Ádám — Erdődy György
- Mons D. Georgi, Mons D. Georgii ld. Szentgyörgy
- Mont. ld. Szepesi hétbányavárosi evangélikus egyházmegye
- Mont. Neos. ld. Besztercebánya
- Mont. Vall. ld. Úrvölgy
- Montana Heptapolis, Montanae ld. Szepesi hétbányavárosi evangélikus egyházmegye
- Montano-Neosoliense athenaeum, Montano-Neosoliense gymnasium, Montano-Novisoliense gymnasium, Montanum Novisoliense athenaeum ld. Besztercebánya, evangélikus iskola
- Montanum Schemnicium ld. Selmezbánya
- Montes Hung. Carpath. ld. Kárpátok
- Montis Claudii, Montis Claudij ld. Monoszló
- Montis gymnasium ld. Köln, Bursa (gymnasium) Montis
- Montis Gymnici ld. Brassó
- Montluçon (Monlucia; F)
 — ld. névmutató: Mizauld, Antoine
- Montvallen., Mont-Vallen. ld. Úrvölgy
- Monyorókerék (Moniorokerék, Monyorokerik; Eberau, A)
 — ld. névmutató: Czobor Ádám felesége, Erdődy Borbála — Erdődy Ádám — Erdődy György — Lippay János felesége, Erdődy Éva Zsuzsanna
- Morvaország (Morav., N. Moravus) **2805**
 — ld. még névmutató: Cruciger, Tobias — Drabík, Mikuláš — Johannides, Venceslaus — Kray, Pavel — Matthaеides, Pavol — Matthaеides, Samuel — Meltzel, David — Meltzel, Jan — Müller, Nicolaus
- Mosóc (M., Moschovia, Moschovia, Mosov., Thurocz-Mossovino; Mošovce, SK)
 — evangélikus iskola **3263, 3329**
 — ld. még névmutató: Alauda, Mjchael — Augustini, Elias — Gažur, Matej — Hagara, Zacharias — Institoris, Michal — Kossa, Elias — Proserchomenus, Martinus — Reiser, Anton — Tesák, Matej — Titius, David

- Mosóc (Pova., Vágmosóc; Považany, SK)
 — ld. névmutató: Schidelinus, Joannes
- Moson megye (comitatus Mosoniensis)
 — ld. névmutató: Reiser, Anton — Titius, David
- Mosov., Mošovce ld. Mosóc
- Mostenic ((Mostenicen.; Mostenica, SK)
 — ld. névmutató: Neschutt, Jacobus
- Moszkva (RUS) **3196**
- Motesic (Mothestic; Dolné Motesice, SK)
 — ld. névmutató: Repatius, Johannes
- Môt'ová ld. Mutyová
- Mörbisch am See ld. Medgyes
- Mujna ld. Musna
- Munkács (Munkacs, Munkáts; Munkacsevo, UA) **2729, 3343, 3344**
 — ld. még névmutató: Rákóczi Ferenc I.
- Muotovia, Muotovienz. ld. Mutyová
- Muraiss., Muraiszombat ld. Muraszombat
- Muraköz (Murakeöz)
 — ld. névmutató: Zrínyi Miklós
- Murány (Muran, Muranen., Mvrany; Muráň, SK) **3151**
 — kápolna **3190**
 — ld. még névmutató: Farkas Ferenc — Gyöngyösi István — Hottmar, Joannes — Kőszegi Gáspár István — Wesselényi Ferenc — Wesselényi Ferenc, korábban Bethlen István, majd Kun István felesége, Széchy Mária
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Muraszombat (Maraiss.[!], Muraiss., Muraiszombat, Muray-Szombath, Mvra-Szombat, Szombathinus; Murska Sobota, SLO)
 — ld. névmutató: Ivankovics, Daniel — Jaklin Balázs — Murai Miklós — Pusóczi Miklós — Széchy Gáspár
- Musaj (Musay, Musayssem.; Röjtökmuzsaj, H)
 — ld. névmutató: Petanczi György — Vitnyédi István, sen. — Vitnyédi János — Vitnyédi Pál — Vitnyédi István, iun.
- Musna (Muschna; Mujna, RO)
 — ld. névmutató: Conradi, Joannes — Dendorffius, Daniel — Fabricius, Georgius — Sift, Tobias
- Mutyová (Mátyásfalva, Muotovia, Muotovienz., Mustonien.; Môt'ová, SK)
 — ld. névmutató: Platani, Paulus
- Mvrany ld. Murány
- Mvra-Szombat ld. Muraszombat
- Myslava ld. Miszlóka
- N. Bány., N. banya ld. Nagybánya
- N. Enyed, N.-enyed ld. Enyed
- N. Kereki ld. Kereki
- N. Moravus ld. Morvaország
- N. Solymos ld. Nagysolymos
- Nádasfalva (Nadas-Falva; Trstené, SK)
 — ld. névmutató: Bán Sándor
- Nádpatak (Rodbav, RO)
 — ld. névmutató: Artzt, Joannes
- Nagy Hont megye ld. Nagyhont megye
- Nagy Küküllő **2653**
- Nagy Lónya ld. Nagylónya
- Nagy Rakow ld. Rakó
- Nagy Schink ld. Sink
- Nagy Strawnicza ld. Nagyselmec
- Nagy Szombat ld. Nagyszombat
- Nagy Szuha ld. Nagyszuha
- Nagy Várad ld. Várad
- Nagyajta (Nagy Ajta; Aita Mare, RO)
 — ld. névmutató: Cserei Miklós
- Nagybajom (H)
 — ld. névmutató: Nadányi János
- Nagybánya (N. Bány., N. banya, Nagybania, Nagy-Banya, Nagy-Bánya, Rivul., Rivuli; Baia Mare, RO) **3477**
 — kollégium (iskola, schola) iskola **3539A, 3647**
 — városi tanács (magistratus) **3477**
 — ld. még névmutató: Ádám Mihály — Ajtai Mihály — Ajtoni István — Balázs D. Ferenc — Buzinkai Mihály — Csehi János — Csengeri János — Diószegi György — Diószegi István — Enyedi István, sen. — Eszéki T. István — Forrai Péter — Füsü Lőrinc — Hajdú András — Heczei István — Heczei János — Kántor János — Korcsolyás Szöcs István — Lészfalvi István — Nánási Lovász István — Nemes János — Nyíró István — Pengő Albert — Petri István — Putnoki Ádám — Püspöki János — Selyki István — Sibai Pál — Szabó László — Szathmári Péter — Szőke

- Sámuel — Szöllösi Mihály — Tancsi István — Thuri Szöcs István — Váczi Dániel — Váradi Mihály — Varjasi János — Vasas János — Vég, Franciscus — Vég István — Villás János — Wolfgang, Georgius — Zilahi István
- Nagycenk ld. Cenk
- Nagydisznód ld. Disznód
- Nagyecsed ld. Ecsed
- Nagyenyed ld. Enyed
- Nagyfalu (Megacomienensis, Megapol., Welicze; Veličná, SK)
- ld. névmutató: Matthaesius, Joannes — Nese, Joannes — Sinapius-Horčička, Ján — Telkonius, Elias
- Nagy-Győr ld. Győr
- Nagyhont megye (comitatus Nagy-Hont, Nagy-hontensis, utriusque Hontensis, Nagy Hont) **3567**
- ld. még névmutató: Láni, David — Szelényi János — Zábojník, Juraj (bozói lelkész)
- Nagykálló ld. Kálló
- Nagykanizsa ld. Kanizsa
- Nagykároly ld. Károly
- Nagy-Küküllő **2692**
- Nagylomnic ld. Kakaslomnic
- Nagylónya (Nagy Lónya; Lónya, H) **3313**
- Nagylózs ld. Lózs
- Nagymihal, Nagymihály ld. Mihály
- Nagyod (Vysné nad Hronom, SK)
- ld. névmutató: Kocsis János
- Nagyréde ld. Kistréde
- Nagyróce (Revuca; Revúca, SK)
- ld. névmutató: Lystak, Christophorus
- Nagysáros ld. Sáros
- Nagy-Schenk ld. Sink
- Nagyselmec (Nagy Strawnica; Liptovská Stiavnica, SK)
- ld. névmutató: Rakowszky, Joannes
- Nagysolymos (N. Solymos, Nagy-solymos; Şoimusu Mare, RO)
- ld. névmutató: Solymosi Koncz Boldizsár
- Nagysümeg ld. Sümeg
- Nagyszalonta ld. Szalonta
- Nagyszében ld. Szeben **2946**
- Nagyszlabos ld. Szlabos
- Nagy-Szlatina (Slatina nad Bebravou, SK)
- ld. névmutató: Fabricius, Nicolaus
- Nagyszombat (Nagy Szombat, Nagy-Szombat, Nagy-szombat, Tűrnaw., Tyrn., Tyrnav., Tyrnavia, Tyrnaviens., Tyrnaviensis, Tyrnawiens.; Trnava, SK) **2657, 2660 2661, 2672, 2723, 2724, 2788, 2856, 2859, 2862, 2864, 2882, 2916, 2918, 2930, 2931, 2932, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2998, 3051, 3052, 3056, 3058, 3111, 3170, 3173, 3191, 3231, 3304, 3375, 3379, 3380, 3398, 3472, 3474, 3484A, 3582, 3644, 3668, 3672, Appendix 220, Appendix 224, Appendix 246, Appendix 251, Appendix 252, Appendix 258, Appendix 265, Appendix 267**
- Agonia Christi társulat (Keresztfán halálra vált Jesus Krisztus Congregatio) **3377**
- egyetem (academia, archiepiscopalis universitas Tyrnaviensis, universitas **2659, 2723A, 2724, 2788, 2932, 2972, 2999, 3050, 3112, 3117, 3118, 3303, 3381, 3579, 3580, 3582, 3669**
- egyetemes szeminárium (collegium generale cleri regni Hung.) **2999**
- facultas humanitatis (humanitas osztály) **3381**
- facultas rhetorica (retorika osztály) **3669**
- jezsuita kollégium (academicum Societatis Jesu collegium, collegium Societatis Iesv) **2661, 2723, 3049, 3055, 3114, 3172, 3231, 3645**
- Sodalitas Beatae Virginis Visitantis (Mária Látogatása Társulat, Sodalitas B. V. Visitantis) **3055, 3473**
- Sodalitas maior augustissimae Virginis Visitantis Mariae (Sarlósboldogasszony társulat) **2661, 3672**
- jogi kar **2932**
- teológiai kar **2932**
- Keresztfán halálra vált Jesus Krisztus Congregatio ld. Agonia Christi társulat
- Szent Katalin kolostor (Sz. Katalin kalastrom, Szent Ferencz szerzetén lévő Sz. Katalin kalastroma, Szűz S. Katalin Klastroma) **2892**
- Szent Miklós templom **2996**
- városi tanács (szenatus) **2724, 3670**

— kiadvány: 2656, 2723, 2724, 2751, 2769, 2788, 2835, 2861, 3052, 3058, 3080, 3113, 3114, 3119, 3154, 3170, 3172, 3374, 3377, 3474, 3476, 3543, Appendix 258, Appendix 260

— ld. még nyomdamutató

— ld. még névmutató: Abrahamides, Daniel — Adamovicz, Paulus — Ágoston Péter — Antali Gergely — Argoli, Andrea — Bajcsy István — Balassa Pál — Balassa Sándor — Balogi Gergely — Bánki János — Baranyai Ferenc — Baros János — Bartakovics, Petrus — Bartók, Adalbertus Joannes — Bezegh Mátyás — Bihary Daniel — Blaskovich, Martinus Franciscus — Bornemisza János (pesti) — Boross Péter — Brunner, Joannes Sebastianus — Buzgó Simon — Byller, Matthaëus — Černanský, Ján — Chrastel, Joannes — Czikulin, Stephanus — Cziráki János — Cseke István — Csémi János — Cserényi Miklós — Despotovich, Joannes — Dovorani, Joannes Franciscus — Egerszegi István — Elevenkuti András — Erdődy Ferenc — Erdődy Péter — Eszterházy Ferenc — Faber, Jakob — Fabri, Joannes — Fabricius, Joannes (Galgociensis) — Farkas László — Fischer, Matthias — Galik, Nicolaus — Galloviades, Georgius — Geraldinus, Balthasar — Góte Mihály László — Gyurcsányi Pál — Halada, Andreas — Halasi István — Hollovich, Paulus — Homonnai Drugeth Bálint — Horváth István — Horváth János — Hozó Mátyás Alajos — Hranický, Jan František — Húzó Imre — Ivul, Gabriel — Jakach, Michael — Jaklin Balázs — Jakucs, Jacobus — Jambrechovich, Michael — Jankovich, Georgius — Jászberényi Tamás — Jasszy, Joannes — Jelenchich, Georgius — Jelenfi Imre — Jezerniczky János — Juranich, Martinus — Kelio, Joannes — Kelio, Nicolaus — Kinig, Stephanus Georgius — Krameris, Melchior — Kürtösi András — Kürtösi Ferenc — Kürtösi István — Landovics István — Lingoy, Joannes — Lippay

Ferenc — Losonci Farkas János — Maconkai András — Madocsáni Miklós — Madocsáni Zsigmond — Makai Máté — Makar, Andreas — Mátyásfi Tóbiás — Mattyasovszky László — Melegi János — Messei Jakab — Michael, Joannes — Mihotsa, Michael — Mihovski, Leopoldus — Misch, Joannes — Mocsonoki Lukács — Molnár Mihály — Nagy Gáspár — Nagy Lukács Márton — Náray Péter — Ocskay Gáspár — Ocskay László — Osztarics, Stephanus — Páhy Ferenc — Parradi, Petrus Ignatius — Pázmány Péter — Petki István (nagyszombati diák) — Pető István — Philippovich, Joannes — Pominovski, Stephanus — Pongrácz György — Pozsgai Mihály — Radosseni, Michael Leopoldus — Rakolupski, Joannes — Rasel, Andreas — Révay János Farkas — Richter, Andreas — Rom, Petrus — Ruttkay Ferenc — Ruttkay István — Sándor Gáspár — Sárkány János — Schaidenperger, Georg — Schiltpacher, Johann Gregor — Schneckenhaus, Venceslaus Melchior — Schretter, Carolus — Sikó András — Simándi György Elek — Srensky, Matthias — Stancsich, Joannes — Stankovics János — Stephanides György — Surman, Joannes — Sustovich, Emericus Michael — Szászfalvi István — Szebeni Péter — Szentiványi Márton — Szily Gábor — Szkacsányi János — Szolcsányi Mihály — Tais, Georgius — Tajnay János — Tapolcsányi János — Tarnóczy István — Tatay Ferenc — Telekesi István — Ther Portten, Johann Daniel — Thomasits, Joannes — Titius, David — Töltségi István — Tuba Ferenc — Turkovich, Joannes Alexius — Turkovich, Matthias — Turnay, Martinus — Valovich, Georgius — Vég Miklós Alajos — Vulcurani, Joannes — Weiss, Christoph — Wulkovicz, Martinus — Zauner, David — Zauner, Gottfried — Zefferin, Bernard

— ld. még tárgymutató, illusztrációk
Nagyszőlös, Nagyszőlős ld. Szőlős

- Nagyszuha (Nagy Suzha; Vel'ká Sucha, SK)
 — ld. névmutató: Jánoky Gáspár – Jánoky Zsigmond
- Nagytapolcsány ld. Tapolcsány
- Nahács (Nahacs; Nahác, SK)
 — ld. névmutató: Turnay, Martinus
- Namslavia (Namslau, Namysłów, PL)
 — ld. névmutató: Eccard, Andreas
- Nápoly (Neapolis; Napoli, I)
 — kiadvány: **2998**
 — ld. még névmutató: Argoli, Andrea
- Nárai (Naray; H)
 — ld. névmutató: Náray Péter
- Naystadt ld. Keresztényfalva
- Neapolis ld. Nápoly
- Necpál (Necpalien., Neczpál, Netzpál.; Necpaly, SK) **3695**
 — ld. még névmutató: Gazur, Matej — Justh, Ondrej — Telkonius, Joannes
- Nemea (GR) **3207**
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Nemes (Nimesch; Nemša, RO)
 — ld. névmutató: Keslerus, Thomas
- Német, Német ország ld. Németország
- Német Szőgyén (Nimeth Szögyen; Svodín, SK)
 — ld. névmutató: Jósa István
- Németalföld
 — kiadvány: **2686**
 — ld. még névmutató: Ames, William — Caramuel y Lobkowitz, Juan de — Csúzi Cseh Jakab — Debreceni Kalocsa János — Enyedi Sámuel — Eszéki T. István — Köleséri Sámuel — Körmendi B. Péter — Martonfalvi Tóth György — Szathmári Baka Péter — Szathmárnémethi Mihály — Ther Portten, Johann Daniel — Tolnai F. István
- Németbrod (Teuto-Brod; Havlíčkův Brod, CZ)
 — ld. névmutató: Adami, Martin, sen.
- Németlipcse ld. Lipcse
- Németország (Germ., Germania, Német, Német ország) **2626, 2645, 2817, 2950, 2963, 3074, 3139, 3192, 3223, 3270, 3368, 3442**
 — kiadvány: **2645, 3039**
 — ld. még névmutató: Caramuel y Lobkowitz, Juan de — Csúzi Cseh Jakab — Erythraeus, Joachim — Ferdinánd
- III. — Günther, Andreas — Höher, Michael — Jeremias, Joannes — Keglevich Péter — Klesch, Christoph — Klesch, Daniel — Küsser, Johann — Lang, Matthias felesége, Baumgartner, Rosina — Lipót I. — Melanchthon, Philipp — Misch, Joannes — Reiser, Georgius — Röser, Jakob — Seelmann, Christian — Simonides, Joannes (olaszi) — Sorger, Michael — Zimmermann, Matthias
- Németpróna (Deutsch-Proben, Teoto Prona, Teutopr.; Nitrianske Pravno, SK),
 — ld. névmutató: Pfaff, Paulus — Schön, Michael — Wolf Paulus
- Német-római császárság (imperium Romanum, imp. Rom., Római imperium) **Appendix 226**
 — ld. még névmutató: Lipót I. — Nádasy Ferenc
- Németújvár (Német-Uyvár; Güssing, A)
 — ld. névmutató: Unger Mihály
- Nempti ld. Lenti
- Neo Titschin ld. Nový Jičín
- Neoc., Neocom., Neocomensis, Neocomiens., Neocomiensis ld. Igló
- Neogr., Neograd., Neogradien., Neogradiensis comitatus ld. Nógrád megye
- Neos., Neosol., Neosolien., Neosoliens., Neosoliensis ld. Besztercebánya
- Neostubensis, Neo-Stubnensis ld. Stubnya
- Neotitschin ld. Nový Jičín
- Neovill., Neovillen. ld. Igló
- Neozol. ld. Besztercebánya
- Nětčice (Nět. Mor.; CZ)
 — ld. névmutató: Stephani, Tobias
- Netzpal ld. Necpál
- Neudingen (Neuding, D)
 — ld. névmutató: Cobb, Wolfgang Friedrich
- Neudorff ld. Igló
- Neusohl., Neusoliensis ld. Besztercebánya
- Neustadt an der Heid (Neustad, Neustad. ad Ericas; D)
 — kiadvány: **3339**
 — ld. még névmutató: Grams, Johann
- Neustadt an der Prudnitz (D) **2950**
 — ld. még névmutató: Löbrynus Novoměstský, Daniel
- Neudorff ld. Igló

- Neüsohl ld. Besztercebánya
 Never (Neverice, SK)
 — ld. névmutató: Török György (néveri)
 Nevvaltdorff ld. Újleszna
 Nicapol. ld. Szentmiklós
 Niclasdorff ld. Niklasdorff
 Nicop., Nicopoliensis ld. Szentmiklós
 Nicopolis ld. Mikołów
 Nider-Hungarn, Nieder Ung., Nieder Ungarn,
 Nieder-Ungarn, Nieder-Ungern ld. Alsó-
 Magyarország
 Niepolonice ld. Nipoloincz
 Nik-haza ld. Mikháza
 Niklasdorff (Niclasdorff; A)
 — ld. névmutató: Simon, Joannes Gotto-
 fredus
 Nimeck (D)
 — ld. névmutató: Tieftrunck, Daniel
 Nimesch ld. Nemes
Nionica ?
 — ld. névmutató: Maior, Paulus
 Nipoloincz (Niepolonice, PL) **3124**
 Nitr., Nitra, Nitrens. ld. Nyitra
 Nitrensis comitatus ld. Nyitra megye
 Nitrianska Streda ld. Szerdahely
 Nitrianske Pravno ld. Németpróna
 Nitrien. ld. Nyitra
 Nitrien., Nitriensis comitatus ld. Nyitra
 megye
 Nižná Boca ld. Bocabánya
 Nižná Kamenica ld. Alsó-Kemence
 Nižná Sebastová ld. Sebes
 Nižnij Novgorod (RUS) **2677, 3421A**
 Noerich ld. Újgyház
 Nógrád megye (comitatus Neogr., Neograd.,
 Neogradien., Neogradiensis, Novigra-
 densis) **3567**
 — ld. még névmutató: Gyöngyösi István
 — Kaurimski, Esaias — Láni, David —
 Láni, Eliáš — Madách János
Norcensis ?
 — ld. névmutató: Horváth János
 Nossen ld. Zella
 Nouisolium ld. Besztercebánya
 Nová Baňa ld. Újbánya
 Nová Lesná ld. Újleszna
 Nové Mesto nad Váhom ld. Vágújhely
 Nové Sady ld. Alsókört
 Nové Zámky ld. Érsekújvár
 Novi (Novensis, Novia; HR)
 — ld. névmutató: Gorup Ferenc
 Novigradensis comitatus ld. Nógrád megye
 Novis., Noviso., Novisol., Novisolien., Noviso-
 liens., Novi-Solium, Novisolium, Noviz.,
 Novizol., Novizoliensis, Novizolium, ld.
 Besztercebánya
 Novoban. ld. Újbánya
 Novosoliensis ld. Besztercebánya
 Nový Jičín (Neo Titschín, Neotitschín; CZ)
 — ld. névmutató: Cruciger, Tobias —
 Meltzel, Jan — Meltzel, Jirík
 Nozdrovica (Nozdrovice, SK)
 — ld. névmutató: Maior, Paulus
 Nösen ld. Beszterce
 Nótincs (Nötecsien.; H)
 — ld. névmutató: Marosi György
 Nürnberg (D)
 — kiadvány: **3047, 3123, Appendix 238**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Pancratius Michael
 — Poppenreuter, Joannes
 Nyárádszentanna ld. Szentanna
 Nyírbátor ld. Bátor
 Nyitra (Nitr., Nitra, Nitrens., Nitrien., Nytri-
 ensis; Nitra, SK)
 — ld. névmutató: Buxa, Joannes — Dovorani,
 Joannes Franciscus — Láni, Daniel —
 Masnik Tobiáš — Snicellius, Joannes
 Nyitra megye (comitatus Nitrensis, Nitrien.,
 Nitriensis) **2669, 2954, 3050**
 — ld. még névmutató: Apponyi Gáspár —
 Beniczky Péter — Blaskovich, Martinus
 Franciscus — Gosztonyi Miklós —
 Holvajth, Georgius — Mocsonoki Lu-
 kács — Radosseni, Michael Leopoldus —
 Tarnóczy Márton — Waskovicz, Joannes
 Nyitraszerdahely ld. Szerdahely
Nythusiensis ?
 — ld. névmutató: Balthes, Joannes
 Nytriensis ld. Nyitra
 O. ld. Olaszí
 Óbars (Bars; Starý Tehov, SK)
 — ld. névmutató: Kiskomáromi R. János —
 Sennyey István

- Ober Ungarn, Ober Ungern, Ober Vngarn,
Ober-Hungarn ld. Felső-Magyarország
Ober-Lausitz **2644**
Oberleiningen (D)
— ld. névmutató: Lerch, Johann Martin
Ober-Ungarn, Ober-Ungern, Ober-Vngarn ld.
Felső-Magyarország
Obsolovce ld. Pacholaj
Ochtina (Ochtinen.; Ochtiná, SK)
— ld. névmutató: Bubenka, Elias — Bubenka, Jonas
Ocna Sibiului ld. Vízakna
Ocsova (Oczovinus, Oschoviensis; Očová, SK)
— ld. névmutató: Pilarik, Jan — Pilárik, Štefán
Odera-Frankfurt ld. Frankfurt an der Oder
Odorin (Odorin, SK) **3404**
— ld. még névmutató: Klesch, Daniel
Oedenburg, Oedenbvrg ld. Sopron
Oels (PL)
— ld. névmutató: Rhether, Franz — Waltsgott, Andreas
Oettingen (D)
— ld. névmutató: Windischgrätz, Gottlieb von felesége Öttingen, Maria Eleonora
Okolicsnó (Okolicz., Okoliczan; Okoličné, SK)
— ld. névmutató: Marci, Michael — Okolicsnai László
Oláhpataka (Lambsdorf, Lampert. Wil.; Vlachovo, SK)
— ld. névmutató: Wozar, Matthias
Olaszi (Markt Wahlendorff, Olasiens., Olass., Olassi, Olassien., Olassiens., Olassiensis, Olassinum, Olassium, Olasz, Olassiensis, Olass, Scepusio Olass., Scepusio Olassiensis, Szepesolaszi, Wahlendorff, Wallendorff; Spišské Vlachy, SK) **3466, 3553, 3564**
— evangélikus iskola (schola) **3452, 3553, 3563, 3564**
— ld. még névmutató: Albinus, Andreas — Bayer, Johann — Benedicti, Joannes — Cantoris, Joannes — Chilek, Georgius — Czech, Georg — Dolovicenus, Georg — Dominick, Michael — Dominik, Joannes — Fischer, Georg — Fontanus, Joannes — Frölich, Joannes — Galli, Jeremias — Geitner, Melchior — Geitner, Samuel — Greskowitz, Andreas — Günther, Andreas, iun. — Günther, Andreas, sen. — Heutsch, Theodor — Holecus, Joannes — Kassai Michaelis György — Klein, Valentin — Klesch, Christoph — Klesch, Christoph Daniel — Klesch, Daniel — Kostrubowsky, Nicolaus — Kovásznai Péter — Lazari, Augustin — Lochmann, Matthias — Martinides, Thomas — Medvetzki János — Medvetzki Sámuel — Milota, Joannes — Müller, Israel — Noscovius, Michael — Perack, Valentin — Plorantius, Daniel — Popradius, Johann — Reich, Joachim — Rokoschinus, Daniel — Roxer, Benedict — Roxer, Jakob — Schnatzinger, Johann — Schnell, Joannes — Schnell, Valentinus — Sculteti, Daniel — Steinhauß, Daniel — Wentzel, Michael — Zehrensky, Martinus
Olaszliszka ld. Liszka
Olaszország (Italia, Itália) **3188**
— ld. még névmutató: Caramuel y Lobkowitz, Juan de — Keglevich Péter — Simonides, Joannes (olaszi) — Velasco, Pedro de
Olcsva (Olczaviensis; H)
— ld. névmutató: Billiarickius, Joannes
Ollasiensis, Ollasz ld. Olaszi
Ónod (Onad; H)
— ld. névmutató: Bakos Gábor — Rákóczi Ferenc I.
Onold ld. Ansbach
Oppenheim (D)
— kiadvány: **2641, 2663**
Oradea ld. Várad
Oraşu Nou ld. Újváros
Orbai Szék (Orbacensis)
— ld. névmutató: Béldi Pál — Ohrhendius, Joannes — Rhédey László, gróf
Orbó (Gärbova, RO)
— ld. névmutató: Femger, Georg — Zabanus, Isaacus
Oriv. ?
— ld. névmutató: Nadliczky, Martinus
Orod, Orodienis ld. Arad

Orth. ?

- ld. névmutató: Mogyorósi Elek
 Oschovien. ld. Ocsova
 Osgyán (Osdgyan, Osdgyán, Osgyan;
 Özd'any, SK)
 — ld. névmutató: Bakos Gábor — Király
 Jakab — Kőszegi Gáspár István
 Osseghem (B)
 — ld. névmutató: Katharina von Osseghem
3490
 Ossory írországi egyházmegye
 — ld. névmutató: Roth, David
 Oszlány (Oslaniensis, Oslanium; Oslany,
 SK)
 — ld. névmutató: Grossmann, Georgius,
 iun.
 Osztroluka (Ostrolu, Ostrulica; Ostrá Lúka,
 SK)
 — ld. névmutató: Dracon, Daniel —
 Ostroluczki, Joannes
 Ótura (Othuren.; Stará Tura, SK)
 — ld. névmutató: Paulini, Thomas
 Óvár (Magyaróvár, Ovar, Óvár; Mosonma-
 gyaróvár, H)
 — ld. névmutató: Pongrácz Ferenc (Óvari)
 — Pongrácz György
 Oxford (GB)
 — kiadvány: **2800**
 — ld. még névmutató: Martonfalvi Tóth
 György — Mapes, Walter — Nadányi Já-
 nos — Tolnai S. István
 Ozd'any ld. Osgyán
 Ozorovce (Malé Ozorovce, SK)
 — ld. névmutató: Ottlik, Joannes
 Örményes (Örmischensis, Mezőörményes;
 Urmeniş, RO)
 — ld. névmutató: Czekelius, Franciscus

 P. ld. Lengyelország
 P. ld. Patak
 P. ld. Pozsony
 Paczolaj (Patzolay; Obsolovce, SK)
 — ld. névmutató: Hegyviği Mihály
 Padár (H)
 — ld. névmutató: Simonides, Joannes
 (olaszi)

- Padova (Padua, Padva; I)
 — ld. névmutató: Antonius de Padua,
 Sanctus — Caesar, Julius Patavinus
 — Gyulai Pál — Herrmann, Martin —
 Spielenberger, David, sen.
 Paganica ld. Besenyő
 Palánk (Palank; Drégelypalánk, H)
 — ld. névmutató: Drégelypalánki János —
 Oroszi István
 Palermo (Panaormus; I) **2998**
 Palesztina (bibl.) **2680**
 Paludza (Paluczsa; Galovany, SK)
 — ld. névmutató: Pongrácz Ferenc (Palucsai)
 Pannonhalma (S. Martins-Berg, S. Márton; H)
 — főapátság könyvtára **Appendix 221,**
Appendix 234
 — ld. még névmutató: Czencz Romanus —
 Fuchs, Joannes
 Pannónia (Pan., Pananonus[!], Pannon.)
2893, 3208, 3118
 — ld. még névmutató: Bartók, Adalbertus
 Joannes — Filko, Matthias — Hanke,
 Joannes — Katuňsky, Joannes —
 Oberland, Johann Georg — Perack,
 Valentin — Perlitius, Theophilus —
 Polereczky, Jonas — Radosseni, Michael
 Leopoldus — Raik, Joannes — Sinapius-
 Horčícka, Daniel — Sustovich, Emericus
 Michael — Svábi Benedek — Turnay,
 Martinus — Vég Miklós Alajos
 Pannonia inferior **3038, 3198**
 Pannonia superior **3263**
 Panormus ld. Palermo
 Pápa (Papa; H) **3083**
 — ld. még névmutató: Borsáti Pápai Ferenc
 — Lenthí János
 Párizs (Paris, F) **Appendix 221**
 — kiadvány: **2962, 3542**
 Párnica (Parnica, SK)
 — ld. névmutató: Parnicki, Matthias
 Partium (Magyarország, Magyar-Ország ré-
 szei, Partium Hungariae, Partium regni
 Hungariae) **2637, 2708, 2761, 2762,**
2836, 2876, 2884, 2977, 2978, 2979,
3121, 3122, 3238, 3239, 3240, 3314,
3315, 3390, 3391, 3486, 3487, 3538,
3539, 3642, 3643

- ld. még névmutató: Apafi Mihály I. —
Barcsai Ákos — Homonnai Drugeth
György — Rákóczi Ferenc I. — Rákóczi
György II.
- Partizánska L'upča ld. Lipcse
- Pasewalk (Paswalc; D)
- ld. névmutató: Wolderus, Martinus
- Passau (D)
- kiadvány: 2998
- ld. még névmutató: Lippay Ferenc —
Misch, Joannes
- Paswalc ld. Pasewalk
- Patak (Asrospatak(!), Mesopotamia, P., Patach,
Patachinum, Patai., Patakinum, S., S.P.,
S.Patach, S.Patak, S.-Patak, Saaros
Patach, Saaros Patak, Saáros-Patak,
Sááros-Patak, Sáros Patach, Saros patak,
Sáros Patak, Sáros-Patach, Sáros-Patah;
Sárospatak, H) 2687, 2729, 2731, 2733,
2790, 2793, 2794, 2795, 2796, 2811,
2828, 2829, 2865, 2866, 2870, 2873,
2970, 3003, 3006, 3157, 3177, 3205,
3206, 3235, 3236, 3279, 3287, 3288,
3312, 3322, 3232, 3336, 3345, 3385,
3419, 3421A, 3427, 3476A, 3479, 3481,
3483, 3513, 3589, 3590, 3591, 3592, **Ap-
pendix 247, Appendix 264**
- jezsuita misszió (Missio Patakiensis,
Missio Rakocziana) 3203, 3205, 3206
- katolikus iskola (pápista skóla) 3323
- Rákóczi-könyvtár **Appendix 231**
- református gimnázium (gymnasium,
kollegium, paedagogium, reformata
scho., schola, skóla) 2662, 2715, 2732,
2733, 2797, 2798, 2799, 2866, 2933,
2936, 3004, 3005, 3059, 3062, 3063,
3203, 3235, 3312, 3383, 3476A, 3526,
3591, 3639
- református gyülekezet (ecclesia) 2937,
2938, 2939, 2941, 3322
- kiadvány: 2638, 2715, 2728, 2734, 2791,
2792, 2794, 2796, 2798, 2799, 2811,
2828, 3059, 3064, 3065, 3076, 3157,
3587
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Baksy (Baxi) István
— Belleny Zsigmond — Bezódi Tamás —
Buzinkai Mihály — Chernel György —
Comenius, Joannes Amos — Csa holczi
S. Gergely — Csekei F. Tamás — Csicsói
D. György — Csúzi Cseh Jakab — Dézsi
Márton — Drégelypalánki János —
Eszéki T. István — Farkas Jakab —
Farnadi C. István — Fleischer, Andreas
— Gáspár Pál — Gosnovicer, Matthias —
Günther, Andreas — Gyöngyösi B. And-
rás — Gyöngyösi István — Gyöngyösi
László — Halmágyi János — Horváth Já-
nos — Ibrányi Ferenc — Jankai, Petrus
— Kálmáncsehi (?) Sámuel — Kaszonyi
István — Kátay Ferenc — Kis Imre —
Kiskomáromi R. János — Kisvárdai Fe-
renc — Kisvárdai Lázár János — Kocsi
János — Komáromi János — Köleséri
Sámuel — Köpeczi Bálint — Körmendi
B. Péter — Ladiver, Elias, iun. — Lé-
vai Péter — Lippai Sámuel — Málasi
Mihály — Matolcsi György — Medgyesi
Pál — Miskolci Szenci János — Nagy
István (pataki polgár) — Nánási Deme-
ter — Oroszi P. Dávid — Paffi, Paulus
— Pályi Servet(?) — Paskó Kristóf — Pa-
taki István — Pető Mihály — Pika Meny-
hért — Pongrácz Ferenc (Nagymihályi)
— Pósa házi János — Ráczkevi István
— Rákóczi Ferenc I. — Rákóczi László —
Renius, Georgius — Rimaszombati Já-
nos — Rosnyai János — Sámbar Mátyás
— Sellyei András — Serpilius, Samuel
— Somosi Petkó János — Szalai Pál —
Szalóczi Mihály — Szathmári András
— Szathmári Baka Péter — Szathmári
Sz. István — Szathmárnémethi Mihály
— Szatmári Jakab — Szentkirályi Mi-
hály — Szepsi Wendigh András — Sze-
rencsi István — Szirmai Péter (pataki
iskola kurátor) — Szőnyi Nagy János —
Tarczali Pál — Tarpai Szilágyi András
— Tolnai F. István — Tolnai Pap István
— Tolnai Szabó Mihály — Újvári E. Já-
nos — Váczi György — Váraljai G. Lőr-
inc — Verécei S. Ferenc — Veszprémi B.
István — Veszprémi Gergely — Zákány
András — Zilizi István — Zombori Péter
— ld. még incipitmutató: Nem lón kedves
Patakon

- Patakháza (H)
 — ld. névmutató: Stephanides György
- Patzolay ld. Paczolaj
- Pazdics (Pazdicz; Pazdišovce, SK)
 — ld. névmutató: Pribék Ádám
- Pécs (H)
 — ld. névmutató: Ágoston Péter — Dudith
 András — Stankovics János
- Peklan ld. Kecerpeklén
- Perecse (Peröcse; H)
 — ld. névmutató: Váczi János
- Perény (Peren., Perén, Pereny; Perín, SK)
 — ld. névmutató: Bakos Gábor felesége,
 Perényi Judit — Perényi János —
 Perényi Pál
- Perk (Berg, Jánoshegy; Kremnické Bane, SK)
 — ld. névmutató: Chladni, Georgius
- Peröcse ld. Perecse
- Peru 3229
- Perugia (Perusinus; I)
 — ld. névmutató: Carbo, Ludovicus
 Acostacianrius
- Perzsa birodalom 3660
- Peschen., Peschensis ld. Bese
- Pest (Pesth; Budapest, H)
 — kiadvány: 2645
 — ld. még névmutató: Bornemisza János
 (pesti)
- Pest megye (comitatus)
 — ld. névmutató: Ungvári Gergely
- Petele (Petelea, RO)
 — ld. névmutató: Peteley Hestert Dániel
- Peterswaldau (Pieszyce, PL)
 — ld. névmutató: Titius, David
- Petricoviensis ld. Piotrków
- Petri-Montana ld. Szentpéter
- Petrinye (Petrinja, HR)
 — ld. névmutató: Erdődy Ádám
- Petróc (Petroc, Petröcz, Petrócz; Bački
 Petrovac, SRB)
 — ld. névmutató: Petrőczy Imre — Petrőczy
 István, sen. — Petrőczy Miklós
- Pezinok ld. Bazin
- Pfalz (Palatinatus) 2795
- Pieszyce ld. Peterswaldau
- Pilgerstorff. ld. Pörgölény
- Pilis megye (comitatus)
 — ld. névmutató: Ungvári Gergely
- Pilsen (Pilssen; Plzeň, CZ)
 — ld. névmutató: Hammer, Johann
- Piotrków (Petricoviensis; PL) 3116A
- Pirna (Purimontanus; D)
 — ld. névmutató: Sommer, Johann
- Plavé Vozokany ld. Vezekény
- Plesna (Ples.; Plesno, PL) 3042
 — ld. még névmutató: Rotarius, Adam —
 Rotarius, Joannes — Rotarius, Martinus
 — Vatijschky, Casparus — Waligura,
 Casparus
- Plesnensis baronatus 3449
- Ploské ld. Lapispatak
- Plzeň ld. Pilsen
- Podhorany ld. Maldur
- Podolia 2794
- Podolin (Podol.; Podolíneč, SK)
 — piarista gimnázium retorika- és
 poetikaosztálya (rhetores poetaeque
 Lubomircsiani colleg.) 2909
 — ld. még névmutató: Hortensius,
 Laurentius
- Podszkál (Podszkal; Podskalie, SK)
 — ld. névmutató: Marikowszky, Martinus
 — Marikowsky, Petrus
- Podvazs (Povaziacus, Povazien., Pow.,
 Powaz.; Povážská Bystrica, SK)
 — ld. névmutató: Fridvalszky, Franciscus
 — Humenik, Joannes — Lednický, Jere-
 miás — Mikleczy, Joannes — Molitoris,
 Andreas — Sartorius, Andreas, sen.
- Pogány (Pogan; H) Appendix 263
- Pohlen ld. Lengyelország
- Pojnik (Ponic., Ponicen., Poniczens.; Poniky,
 SK)
 — ld. névmutató: Bobrovsky, Andreas
 — Kudela, Ján — Spitko, Georgius —
 Strakocius, Georgius
- Pol., Polen, Pologne ld. Lengyelország
- Polomka ld. Polonka
- Polon. ld. Lengyelország
- Polonca ld. Polonka
- Polonia, Polonica ld. Lengyelország
- Polonká (Polomka, Polonca, Poluoncka; SK)
 — ld. névmutató: Molschani, Joannes
- Polonus, Polski ld. Lengyelország
- Poluoncka ld. Polonka
- Pom. Occid. ld. Pomerania Occidentalis

- Pomeránia **2969, 3631**
 — ld. még névmutató: Sommer, Johann
 Pomerania Occidentalis (Pom. Occid.) **3595**
 — ld. még névmutató: Rhot, Joannes
 Ponice., Ponice., Ponice., Ponice., Ponice. ld. Pojnik
 Poprad (Deutschend., Deütschendorff,
 Popraden., Popradien.; Poprad, SK)
 — Fratrnitas (Alsópoprádvölgyi frater-
 nitas, fratrum infra Popradum, Contu-
 bernium pastorum ad infer. fluv. Poprad,
 ad inferiorem fl. Poprad) **2776, 2779,**
3104
 — Fratrnitas ad sup. fluvium Poprad
 (Felsőpoprádi evangélikus egyházme-
 gye) **3569**
 — ld. még névmutató: Heutsch, Philip —
 Serpilius, Johann II. — Weiss, Tobias
 Poprad folyó (Popr. fluv.) **3294, 3573**
 Poroszország (Bor., Borusszia, Preüssen,
 Prussia)
 — ld. névmutató: Fischer, Georg — Jandi-
 cius, Daniel
 Portugália
 — ld. névmutató: Soarez, Cypriano
 Pos., Poson, Poson., Posonien., Posoniens.,
 Posoniensis, Posonium, Posonivm ld. Po-
 zsony
 Posoniensis comitatus ld. Pozsony megye
 Posony ld. Pozsony
 Pottendorf (A) **3267, 3268, 3269, 3650, Ap-
 pendix 265, Appendix 267**
 — kiadvány: **Appendix 251**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Nádasdy Ferenc
 Pova. ld. Mosóc
 Povaz., Povaziacus, Povazien. ld. Podvaz
 Povazská Bystrica ld. Beszterce
 Povazská Bystrica, Pow., Powaz. ld. Podvaz
 Pozsony (P., Pos., Poson, Poson., Posonien.,
 Posoniens., Posoniensis, Posonium, Poso-
 nivm, Posony, Pösseiensis(!), Prešpurk,
 Preßburg; Bratislava, SK) **2893, 2961,**
2986, 3038, 3064, 3065, 3069, 3139,
3151, 3173, 3190, 3192, 3198, 3208,
3223, 3269, 3270, 3329, 3333, 3370,
3408, 3504, 3570, 3583, 3596, 3599,
3600, 3602, 3604, 3608, 3611, 3616,
3617, 3674, 3677, 3684, Appendix 219,
**Appendix 225, Appendix 235, Ap-
 pendix 236, Appendix 237, Appendix**
239, Appendix 243, Appendix 271
 — bíróság **3516**
 — Congregatio / Sodalitas Beatissimae
 Virginis Annuntiatæ = Gyümölcsoltó
 Boldogasszony társulat **2726**
 — consistorium districtus Posoniensis **3411**
 — evangélikus egyház **2929**
 — evangélikus gimnázium (gymnasium
 Aug. conf., gymnasium Augustanae
 confessionis, gymnasium Evangelicum)
2743, 2863, 2929, 3107, 3333, 3596,
3601, 3610, 3611, 3612, 3613, 3614,
3673, 3677,
 — felső két osztály **3598**
 — prima classis (első osztály) **3595,**
3599
 — retorika osztály **3606**
 — tertia curia **3685**
 — evangélikus gimnázium könyvtára **3609**
 — ferences harmadrendi, kordás testvérület
 (confraternitas cordigerorum) **2916**
 — jezsuita kollégium (a Jézus társaságá-
 ban vitézkedő Posoni Collegium, Posoni
 Collegium, Societatis Jesu collegium)
2656, 2961, 3049, 3052, 3064, 3114,
3172, 3231
 — prépostság **3416**
 — városi tanács (senatus) **3354, 3684**
 — kiadvány: **3051, 3055, 3080, 3116, 3154,**
**3155, 3190, 3191, 3380, 3389, Appen-
 dix 220, Appendix 237**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Ágoston Péter —
 Albini, Samuel — Alumnides, Jacobus —
 Artzt, Joannes — Auer, Johann Ernest
 — Bánki János — Blankenaverus,
 Joannes — Böhm, Christoph —
 Burgstaller, Johann Christoph —
 Burgstaller, Samuel — Büringer, Johann
 — Costicius, Andreas — Deutscher, And-
 reas — Elevenkuti András — Etelius,
 Joannes Fridericus — Fabricius, Nicolaus
 — Fabrius, Martinus — Faschko,
 Jacob — Ferber, Gottfried — Foman,
 Hieronymus Christophorus — Foman,
 Joannes Jacobus — Führstein, And-

- reas — Führstein, Carolus — Gilligh, János Jakab — Grenitz, Simon Johann — Gründer, Gottfried — Guttovieni József — Gyöngyösi István — Henrici, Joannes — Heuchelin, Johann Philipp — Jaross, Stephanus — Jászberényi Tamás — Jentsch, Christophorus — Kegel, Johann Rudolph — Kienast, Matthias — Klein, Johann (Beszterce) — Klesch, Daniel — Kusser, Johann — Ladiver, Elias, iun. — Lang, Joannes — Lazius, Adam — Lechner, Daniel — Lipót I. — Lippay György — Misch, Joannes — Moller, Daniel Wilhelm — Muer, Michael — Müller, Christophorus Ludovicus — Oberland, Johann Georg — Olearius, Andreas — Perennyei Bálint — Perlitius, Theophilus — Pihringer, Christian — Pilarik, Jeremiáš — Planckenauer, Tobias — Rayger, Wilhelm — Rehlin, Joannes — Reinhardus, Martinus — Reiser, Anton — Reiser, Georgius — Remenik, Andreas — Rhot, Joannes — Rospeundtner, Paulus — Ruttkay István — Schäffer, David — Schiltpacher, Johann Gregor — Schönberger, Andreas — Schremser, Michael — Sculteti, Gabriel — Sculteti, Martinus — Segner, Andreas — Seyfriedt, Johann — Simon, Joannes Gottfredus — Simonides, Joannes (olaszi) — Spindler, Christoph — Stankovics János — Steller, Thomas — Stephanides György — Strompff, Joannes — Sufficz, Gregorius — Sutorius, Valentinus — Tarnóczi István — Tarnóczi Márton — Thuransky, Thomas Antonius — Thyrei, Tobias — Tieftrunck, Daniel — Tinesius, Daniel — Titius, Andreas — Titius, David — Tolnai János (pozsonyi kapitány) — Tolnai S. István 2989 — Walther, Thomas — Wencelius, Andreas — Wieland, Wolff Andreas — Záborszky, Casparus — Zauner, Gottfried — Zollickoffer, Maximilian felesége Rayger, Eva Susanna
- ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Pozsony megye (comitatus Posoniensis, Posonniensis) 3038, 3198
- ld. még névmutató: Kürtösi András — Reiser, Anton — Sustovich, Emericus Michael — Tarnóczi Márton — Titius, David — Turnay, Martinus
- Pozsonyszentgyörgy ld. Szentgyörgy
- Pörgölény (Pilgerstorff.; Pilgersdorf, A)
- ld. névmutató: Gremer, Tobias
- Pösseiensis (!) ld. Pozsony
- Prądnik (PL)
- ld. névmutató: Cuncius, Paul
- Prága (Praha, CZ) 2881
- kiadvány: 2656, 3099, 3135, 3500, 3501
- ld. még névmutató: Lerch, Johann Martin — Palma Močidlanský, Sixt — Thehelyi, Georgius
- Prasmár (Prasmar; Prejmer, RO)
- ld. névmutató: Abrahami, Joannes — Sinonius, Nicolaus
- Predagn., Predajná ld. Predojná
- Predmér (Predmir; Predmier, SK)
- ld. névmutató: Gelenus, Jonas
- Predojna (Predagn.; Predajná, SK)
- ld. névmutató: Oeconomi, Jacobus
- Prejmer ld. Prasmár
- Prépostfalva (Prosdorff; Stejărișu, RO)
- ld. névmutató: Henrici, Jeremias
- Presaca Ampoiului ld. Preszáka
- Prešov ld. Eperjes
- Prešpurk, Preßburg ld. Pozsony
- Preszáka (Presaca Ampoiului, RO)
- kiadvány: 2641
- Preußen ld. Poroszország
- Prievidza ld. Privigyé
- Prilesz (Prieles; Trencianska Teplá, SK)
- ld. névmutató: Prielesky, Nicolaus
- Privigyé (Privid., Prividia, Prividien., Prividiensis, Prvigyé; Prievidza, SK) 2751
- evangélikus iskola 2667
- városi tanács (senatus) 2667, 2742
- ld. még névmutató: Czember, Georg — Fabricius, Elias — Foltan, Elias — Hlavacz, Lukas — Holvajth, Georgius — Holvajth, Zacharias — Láni, David — Lystak, Christophorus — Maior, Paulus — Nadliczky, Martinus — Tarnóczi Márton — Zabanius, Isaacus

- Próna ld. Tótpróna
 Prosdorff. ld. Prépostfalva
 Proszek (Proseck; Zádiel, SK)
 — ld. névmutató: Lucae, Ondrej
 Prussia ld. Poroszország
 Prvigye ld. Privigye
 Puhó (Puch., Puchó, Puchov., Púchow;
 Púchov, SK) **2805**
 — kiadvány: **3696**
 — ld. még névmutató: Damnanides, Joannes — Felin, Ján — Hranický, Jan Efron — Jabín, Ezechiel — Maior, Paulus — Nigrini, Joannes — Nigrini, Nicolaus — Veterinus, Paulus
 Purimontanus ld. Pirna
 Putnok (H)
 — ld. névmutató: Farkas Fábián
 Püspökladány ld. Ladány
- Quedlinburg (D)
 — ld. névmutató: Kimmel, Johann — Röser, Jakob
 Queitsch (Queitsch-Schweidnitz; Świdnica, PL)
 — ld. névmutató: Titius, David
 Querfurt (D)
 — ld. névmutató: Schwartz, Johann (wittenbergi)
 Quintoforum ld. Csütörtökhely
- R. ld. Radvány
 R. ld. Ruszt
 R. Beöszörmén, R. Beszer., R. Böszörmény ld. Böszörmény
 R. F. ld. Rorthenfels
 Rácböszörmény ld. Böszörmény
 Ráckeve (Racska, Racskevi; H)
 — ld. névmutató: Bori Mihály — Csekei F. Pál
 Radeberg (D)
 — ld. névmutató: Böhm, Christoph
 Radkov. ld. Ratkó
 Radlensis ld. Rádos
 Radnót (Radnot, Radnoth; Iernut, RO) **3182, 3238, 3486**
 — ld. még névmutató: Matkó István
- Radola (Radol'a, SK)
 — ld. névmutató: Trstiansky Nicolaus
 Rádos (Radlensis, Radossiensis; Roades, RO)
 — ld. névmutató: Czekelius, Simon — Radosseni, Michael Leopoldus
 Radosna (Radosnya; Radošina, SK)
 — ld. névmutató: Hollovich, Paulus
 Radossiensis ld. Rádos
 Radvány (R., Radvan., Radvanen., Radwan; Radvaň, Banská Bystrica, SK) **3622**
 — evangélikus gimnázium **3622**
 — ld. még névmutató: Kephallides, Matthaeus — Laneczus, Joannes — Messko, Georgius — Milochowski, Ján — Radvánszky, György — Simonides, Joannes (olaszi) — Sinapius-Horčička, Daniel
 Radvány (Radvan.; Füzérradvány, H)
 — ld. névmutató: Korkovski, Daniel
 Rahó (Rahow; Rahiv, UA)
 — ld. névmutató: Braxatoris, Joannes — Jánoky Gáspár
 Raik., Raika ld. Rajka
 Rajec (Rajecenus, Rajecz.; SK)
 — ld. névmutató: Corodinus, Adam — Hnilicenus, Joannes — Melko, Joannes — Mikusska, Joannes — Parschitius, Zacharias — Paulini, Samuel
 Rajecká Lesná ld. Frivald
 Rajecz ld. Rajec
 Rajka (Raik., Raika; H)
 — ld. névmutató: Führnstein, Joannes Andreas — Führnstein, Carolus — Raiki, Joannes
 Rakó (Nagy Raków; Rakovo, SK)
 — ld. névmutató: Rakowszky, Petrus
 Rákos (Rakossiensis. Rákoš, SK)
 — ld. névmutató: Prichradni, Martinus
 Raksa (Rakša, SK)
 — ld. névmutató: Raksányi Máté
 Rakúsy ld. Rókus
 Raszlav. (Raszkwó?, PL)
 — ld. névmutató: Elekscheni, Joannes Rastislavus
 Ráthót ld. Rátót
 Ratkó (Radkov., Ratkovo, SK)
 — ld. névmutató: Alauda, Michael

- Rátót (Ráthót, Ratot; H)
 — ld. névmutató: Gorup Ferenc — Thököly István felesége Gyulaffy Mária
- Rauten (Rauten; Rudna, PL)
 — ld. névmutató: Sobeck, Rudolph felesége, Rauten, Maria Anna — Rauten, Nicolaus Philippus
- Ravenna (I)
 — ld. incipitmutató: Tengeri Ravenna
- Recea ld. Récsé
- Rechtenberg (D)
 — ld. névmutató: Wohlgemuth von Rechtenberg, Friedrich (pseud.)
- Récsé (Recea, RO)
 — ld. névmutató: Örvendi Molnár Ferenc
- Regéc (Regéc; H)
 — ld. névmutató: Rákóczi Ferenc I.
- Régen (Szász-Régen, Szászrégen; Reghin, RO) **2978**
 — ld. még névmutató: Graff Gáspár
- Regensburg (D)
 — kiadvány: **3674**
- Réghin ld. Régen
- Regiomontanus ld. Königsberg
- Reinberg (D)
 — ld. névmutató: Sommer, Johann
- Remete (Eremitanus, Szepesremete; Mníšek nad Hnilcom, SK)
 — ld. névmutató: Adami, Martin, sen. — Wentzel, Michael
- Remetinec (HR)
 — ld. névmutató: Zeleniczius, Abraham
- Répás (Repass; Vysné Repase, SK)
 — ld. névmutató: Sculteti, Daniel
- Requinium ld. Riomfalva
- Rev. ld. Reval
- Reva (Rivica, SRB)
 — ld. névmutató: Révay János Farkas — Révay Mihály
- Reval (Rev., Revalia; Tallinn, EST)
 — ld. névmutató: Schwabe, Johann
- Revúca, Revuca ld. Nagyrőce
- Richiş ld. Riomfalva
- Richnó (Richnavia; Richnava, SK)
 — ld. névmutató: Balassi Máté — Perack, Valentin
- Richtergrund (Richtergrundt; Richtárová, SK)
 — ld. névmutató: Fischer, Michael (Besztercebánya)
- Riga (LV)
 — ld. névmutató: Elerus, Joannes
- Rima Szecz, Rima-Sechi, Rima-Szecs, Rima-Szécs ld. Szécs
- Rimaszombat (Rima Szombat; Rimavská Sobota, SK)
 — ld. névmutató: Dévai Ferenc — Pattošovic Martinus
- Rimavské Janovce ld. Jánosi
- Riomfalva (Requinium; Richiş, RO)
 — ld. névmutató: Bausner, Bartholomäus — Graff, Johann — Werder, Georg
- Ripon (GB)
 — ld. névmutató: Wilkins, John
- Rivica ld. Réva
- Rivul., Rivuli ld. Nagybánya
- Roadeş ld. Rádós
- Rodbav ld. Nádpaták
- Rohó (Rohovské Rybky, SK)
 — ld. névmutató: Hollovich, Paulus
- Rókus (Rokus; Rakúsy, SK)
 — ld. névmutató: Weiss, Georgius
- Rom. imp. ld. Német-római császárság
- Róma (Roma, I) **2657, 2909, 2917, 2991, 3020, 3049, 3111, 3236, 3251, 3257, 3305, 3323, 3379, 3381, 3395, 3420, 3474, 3481, 3483, 3525, 3590, 3592, 3645, 3668**
 — Collegium Ss. Blasii et Caroli **3512**
 — egyház **3006, 3581**
 — typographia reverendae Camerae Apostolicae **3668**
 — kiadvány: **3049, 3378, 3417**
 — ld. még névmutató: Argoli, Andrea — Barberini, Francisco — Kéry János — Kircher, Athanasius — Milo, Titus Annius — Papinianus, Aemilius Paulus — Pius V. — Pongrácz György — Sennyey István
- Római imperium, Romanum imperium ld. Német-római császárság
- Romh. ld. Römhild
- Rosaeburg, Rosaemontanus, Roseberga ld. Rózsahegy
- Rosenaw ld. Rozsnyó (Barcarozsnyó)
- Rosenberg. ld. Rózsahegy

- Rosja ld. Veresmart
 Roşiori ld. Félégyháza
 Rosnav., Rosnavia, Rosnaviensis, Rosnobanya, Rosnyó ld. Rozsnyó
 Rosnyó, Rosonensis ld. Rozsnyó (Barcarozsnyó)
 Rostock (Rostoch; D)
 — ld. névmutató: Nosticius, Joannes — Pancratius Michael
 Rothenfels (R. F.; D)
 — ld. névmutató: Roth von Rothenfels, Christianus Hermannus — Roth von Rothenfels, Samuel
 Rozeberg ld. Rózsahegy
 Rožnava ld. Rozsnyó
 Rózsahegy (Rosaeberg, Rosaemontanus, Roseberga, Rosenberg, Rozeberg; Ružomberok, SK) **3265**
 — evangélikus iskola **3265**
 — ld. még névmutató: — Benedicti, Andreas — Braxatoris, Andreas — Kalinka, Zachariaš — Kubica, Paulus — Parschitius, Christophorus — Parschitius, Nicolaus, iun. — Trusius, Hiobus — Urbanovich, Elias — Urbanovich, Jacobus — Zarevucius, Matthias
 Rozsnyó (Barcarozsnyó, Rosenaw, Rosnyó, Rosonensis; Rişnov, RO)
 — ld. névmutató: Deidricius, Marcus — Ernst, Joannes Georgius — Plecker, Johann
 Rozsnyó (Rosnav., Rosnavia, Rosnaviensis, Rosnobanya, Rosnyó; Rožnava, SK) **3290**
 — iskola **3290**
 — ld. még névmutató: Braxatoris, Joannes — Citharides Sámuel — Gallikius, Johann — Holtshur, János — Király Jakab — Klesch, Daniel — Kőszegi Gáspár István — Mayer, Andreas — Regius, Daniel — Schröter, Samuel
 Rőjtökmuzsaj ld. Musaj
 Römhild (Romh.; D)
 — ld. névmutató: Sutorius, Valentinus
 Rudna ld. Raudten
 Rudolfov ld. Rudoltov
 Rudolstadt (Rudolphop.; D)
 — ld. névmutató: Henning, Carl Samuel — Hoffmann, Johann
 Rudoltov (Rudolfov, CZ)
 — ld. névmutató: Kotkovski, Nicolaus
 Rudzica ld. Großrüggersdorf és Kleinrüggersdorf
 Ruffimons ld. Veresmart
 Rup., Rup. Trans., Rupen., Rupensis ld. Kóhalom
 Ruszt (R., Rustens., Rustien.; Rust, A) **3300**
3587
 — városi tanács (senatus) **3354**
 — ld. még névmutató: Bauer, Adamus — Fleischhacker, Andreas — Gagriel, Stephanus — Haderus, Elias — Haderus, Stephanus — Kusser, Johann — Lamius, Andreas — Lang, Christophorus — Natelius, Samuel — Sonntag, Jeremias — Vörös György
 Ruttká (Vrútky, SK)
 — ld. névmutató: Telkonius, Joannes
 Ružomberok ld. Rózsahegy
 Rügenwald (D)
 — ld. névmutató: Rhot, Joannes
 S. ld. Patak
 S. ld. Sopron
 S. ld. Surány
 S. ld. Szepes
 S. ld. Szilécia
 S. ld. Szlabos
 S. Andreas ld. Blatnica
 S. Bartholm. ld. Brassó, Szent Bertalan templom
 S. Cruce Pan. ld. Szentkereszt
 S. Georg., S. Georgen, S. Georgi., S. Georgianum ld. Szentgyörgy
 S. Georgii de viridi campo ld. Szentgyörgymező
 S. Georginum, S. Georgium ld. Szentgyörgy
 S. Gothard ld. Szentgotthárd
 S. Helena de Földvár ld. Földvár
 S. Helena supra Chaktorniam ld. Szenthelena
 S. Martins-Berg, S. Márton ld. Pannonhalma
 S. P., S. Patach, S. Patak, S. Patakiensis, S. Patakinum, S.-Patak ld. Patak
 Saalfeld ld. Salfeld
 Saaros, Saáros, Saáros comitatus ld. Sáros megye
 Saaros Patach, Saaros patak ld. Patak
 Saárosien., Saarosiens., Saarosiensis, Saárosiensis comitatus ld. Sáros megye

- Saáros-Patak, Saáros-patak, Sääros-Patak
ld. Patak
- Saarosiensis comitatus ld. Sáros megye
- Sabaria ld. Szombathely
- Sabesiens., Sabesiensis, Sabesiensis Transylv., Sabeso-Trans., Sabeso-Transil. ld. Sebes
- Saca (Saczca; Šaca, SK)
— ld. névmutató: Semsey Sándor
- Sachsen ld. Szászország
- Sacros [recte Saaros] ld. Sáros megye
- Säcuieni ld. Székelyhid
- Saczca ld. Saca
- Saint-Léonard (Leonard.; CH)
— ld. névmutató: Grossius, Joannes
- Sajógömör (Gemér, SK)
— ld. névmutató: Kőszegi Gáspár István — Molschani, Joannes
- Sajókaza (H)
— Radvánszky-könyvtár **3653**
- Sajo-Sz. Péter, Sajo-szentpéter, Sajószentpéter ld. Szentpéter
- Sakol., Sakolcen. ld. Szokolca
- Sala ld. Sellye
- Salamanca (E)
— ld. névmutató: Caramuel y Lobkowitz, Juan de
- Salatnen. ld. Szalatna
- Salerno (I)
— iskola **2886**
— ld. még névmutató: Barralis, Vincentius
- Salfeld (Salfelda; Saalfeld D)
— ld. névmutató: Weber, Johann (Thuringus)
- Salina ld. Sóvár
- Salisburg (Salisbury, GB)
— kiadvány: **3416**
- Salkocium ld. Szalók
- Sallaiensis ld. Sellye
- Salonta ld. Szalonta
- Samandriensis ld. Szendrő
- Samarein an der Straß ld. Hegyeshalom
- Samariens., Samariensis, Samarja, Samorín ld. Somorja
- Sámsonháza (H)
— ld. névmutató: Spitko, Georgius
- Sánraieni ld. Szentkirály
- Sanct. Michael in comit. Thuoc. ld. Szentmihály
- Sancti Mons Georgi ld. Szentgyörgy
- Sániob ld. Szentjobb
- Sânpaul ld. Szentpál
- Santiago (RCH)
— ld. névmutató: Villaroel, Caspar de
- Sáros (Nagysáros; Velký Sariš, SK)
— ld. névmutató: Budiats, Stephanus
- Sáros (Saroschino Transyl., Sarosiensis; Şoars, RO)
— ld. névmutató: Fabricius, Paulus — Lind, Joannes
- Sáros megye (comitatus Saaros, Saáros, Sääros, Säärosien., Saarosiens., Saarosiensis, Saárosiensis, Sacros [recte Saaros], Saros, Sarosien., Sarosiensis, Sarossiensis) **2719, 2759, 3200, 3433**
— ld. még névmutató: Berzeviczy Zsigmond — Casparovicz, Matthias — Conradi, Joannes — Dessewffy Ádám — Dobai András (lipóci) — Feigel, Petrus — Fejérváry János — Hermann, Georg — Ibrányi István — Keczer András — Keczer Ferenc — Keczer János — Keczer Menyhért — Quirini, Jacobus — Rákóczi Ferenc I. — Rákóczi László — Sárosi Sebestyén — Sárossy István — Sárossy János — Semsey Ferenc — Szendrei György — Szirmay István — Utrata, Andreas — Váraljai András — Wagner, Martin, sen.
- Sáros Patach, Saros patak, Sáros patak, Sáros Patak ld. Patak
- Saroschino Transyl. ld. Sáros
- Sarosien., Sarosiensis comitatus ld. Sáros megye
- Sáros-Patack, Sáros-Patak, Sárospatak ld. Patak
- Sarossiensis comitatus ld. Sáros megye
- Sárpatak (Sarpat., Tapolysárpatak; Mokroluh, SK)
— ld. névmutató: Martidis, Richard
- Sása ld. Szása, Szász
- Saschiz ld. Kézsd
- Saskó (Saskóváralja, Zdanen., Zdanensis ex Montanis; Šašovské Podhardie, SK)
— ld. névmutató: Kassai Michaelis György — Pentek, Jacobus
- Sátoraljaújhely ld. Újhely

- Satu Mare ld. Szatmárnémeti
- Savnik (Schavnik, Schaweneck, Schawnik;
Spišský Stiavník, SK) **3626, 3627, 3151**
— ld. még névmutató: Thököly István —
Thököly Zsigmond
— ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Sax., Saxo., Saxon., Saxonia ld. Szászország
- Saxon, Saxonus ld. Szász székek, Erdély
- Scep. ld. Szepes megye
- Scep. Teplic. ld. Teplice
- Scepus., Scepusiensis, Scepusius comitatus,
Scepusium ld. Szepes megye
- Schaessburg., Schäs., Schasburg.,
Schassburg, Schaszburg ld. Segesvár
- Schataniensis, Schateinens. ld. Csataj
- Schavnik, Schaweneck, Schawnik ld. Savnik
- Schelk ld. Selyk
- Schembnic., Schembnicen., Schembnicien.,
Schemn., Schemnic, Schemnicensis,
Schembnicien., Schemniciens., Schem-
niciensis, Schemnicium, Schemnit.,
Schemnitium Montanarum, Schemnitz,
Schemnitzensis, Schemnitzio-Montanus
ld. Selmecebánya
- Schesb., Schesburg, Scheszburg ld. Segesvár
- Schlawe (Schlav.; Sławno, PL)
— ld. névmutató: Albinus, Andreas
- Schneeberg (Schneberg, D)
— ld. névmutató: Hiebner, Israel
- Schwarzb. ld. Schwarzburg-Sondershausen
Fürstentum
- Schvischer ld. Sövényiség
- Schwarzburg-Sondershausen (Schwarzb.,
Schwartzburg) Fürstentum
— ld. névmutató: Henning, Carl Samuel —
Hoffmann, Johann
- Schweden ld. Svédország
- Schwischer ld. Sövényiség
- Sclavonia ld. Szlavónia
- Scopia (Szkopje, MK)
— ld. névmutató: Pozsgai Miklós
- Scotia ld. Skócia
- Scythia ld. Szkítia
- Seben ld. Szeben
- Sebes (Alsó-Sebes; Nižná Sebastová, SK) **2759**
— ferences kolostor (klastrom) **2827**
- Sebes (Sabesiens., Sabesiensis, Sabesiensis
Transylv., Sabeso-Trans., Sabeso-Tran-
sil., Szász-Sebes, Szászszebes; Sebeș, RO)
2884
— ld. még névmutató: Baróti Miklós —
Femger, Paul — Pancratius, Joannes
— Pancratius, Michael — Vitoris,
Matthias — Zabanius, Isaacus
- Seczienen. ld. Szécs
- Sed. Sic. Udvarhely ld. Udvarhelyszék
- Sedes Cibiniensis ld. Szepesszék
- Sedes Siculicalis Udvarhely ld. Udvarhelyszék
- Sedinensis ld. Stettin
- Sedliacka Dubová ld. Dubova
- Segesvár (Schaessburg., Schäs., Schasburg.,
Schassburg, Schaszburg, Schesb.,
Schesburg, Scheszburg; Sighișoara, RO)
2801, 3174
— ld. még névmutató: Bausner, Bartholo-
mäus — Bausner, Samuel — Buss, Mi-
chael — Göbel, Andreas — Göldnerus,
Michael — Graffius, Paulus — Grell,
Andreas — Grell, Georg — Kraus, Geor-
gius — Ladiver, Elias, iun. — Messei
Jakab — Ockershauserus, Josephus —
Paulinus, Joannes — Rohdius György —
Schuler, Joannes (szebeni) — Sigméd,
Michael
- Șeica Mica ld. Selyk
- Sel. ld. Szelec
- Sel'any ld. Szelény
- Selec., Selecens. ld. Szelec
- Sellye (Sallaiensis, Syllie, Vágsellye; Šal'a, SK)
— ld. névmutató: Boross Péter — Fabri,
Joannes — Ladányi C. András
- Selyk (Kis-Schelk, Kisselyk, Schelk; Șeica
Mica, RO) **3007**
— ld. még névmutató: Czekelius, Joannes
- Selmecebánya (Montanum Schemnicium,
Schembnic., Schembnicen., Schembn-
nicien., Schemn., Schemnic, Schemni-
censis, Schembnicien., Schemniciens.,
Schemniciensis, Schemnicium, Schem-
nit., Schemnitium Montanarum, Schem-
nitz, Schemnitzensis, Schemnitzio-Mon-
tanus, Selmec, Selmeecz; Banská Štiav-
nicá, SK) **2854, 3217, 3221, 3223, 3356,
3361, 3370, Appendix 259**
— evangélikus gimnázium (lyceum
Schemnicianum in Montanis) **2844,**

- 2985A, 3094, 3461, 3462, 3679, 3680, 3681, 3682
- városi tanács (magistratus, senatus) 2844, 3013, 3458
- ld. még névmutató: Angermann, Martinus — Augustini, Elias — Balneatoris, Michael — Both, Laurentius — Buchholz, Georg — Chuvala, Georgius — Czickaesus, Philippus — Ehrenreutter, Johann August — Fischer, Georg — Friedhuber, Elias — Fuchs, Joannes Sebastianus — Gartner, Melchior — Geitner, Melchior — Götzl, Georgius — Graff, Matthias — Gubicz, Matthias — Hammer, Johann — Hangenmändl, Joannes Christianus — Hankusch, Andreas — Heinzl, Joannes — Hirt, Martinus — Hoffstetter, Johann Adam — Höfflinger, Johann Christoph — Ihenel, Daniel — Institoris, Michal — Jacobi, Tobias — Kares, Christianus — Kares, Joannes — Kayser, Georgius Udalricus — Keyser, Matthias — Klein, Johann (Selmec) — Klein, Martinus — Koch, Michael — Kochlacz, Stephanus — Kreuchel, Elias — Lanse, Julius — Lichi, Johann — Liembach, Johann Gottfried — Lind, Joannes — Lipko, Andreas — Marci, Joannes — Neupauer, Joannes — Neupauer, Michael — Neupauer, Tobias — Oravetz, Joannes — Ostroluczki, Joannes — Pancratius Joannes — Parschitius, Christophorus — Perack, Valentin — Petko, Matthias — Peutzer, Joannes — Peutzer, Michael — Pilarik, Izaiás — Pilarik, Jeremiás — Prichradui, Matthias — Priwidski, Balthasar — Reiter, Michael — Reuter, Georg Udalrich — Reuter, Matthaeus — Rinckius, Antonius — Rochser, Zacharias — Rulich, Valentin — Schimrack, Joannes — Schimrack, Paulus — Schmegner, Melchior — Schneider, Tobias — Schön Gáspár — Schönfelder, Michael — Schönfelder, Samuel — Schuler, Joannes (selmecbányai) — Schwartz, Joannes (tescheni) — Seiffert, Johann Gottfried — Sophista, Joannes — Stauffer, Tobias — Stephani, Matthaeus — Stephani, Tobias — Tindl, Rudolphus — Titius, Gottfried — Titz, Michael — Ungedey, Andreas — Windisch, Johann (selmecbányai lelkész)
- Semp., Sempr., Semproianus, Sempron., Semproniensis, Sempronio-Pannonius, Sempronium, Sempronivm ld. Sopron
- Semse (Šemša, SK)
- ld. névmutató: Semsey Ferenc — Semsey Pál — Semsey Sándor
- Senensis ld. Siena
- Senereuş ld. Sznáverós
- Senic., Senica, Seniciensis, Senicke ld. Szenice
- Šenkovec ld. Szenthelena
- Senkóc (Senkvice; Šenkvice, SK)
- ld. névmutató: Turkovich, Joannes Alexius
- Senohrady ld. Szenograd
- Sensburg (Sensb.; D)
- ld. névmutató: Lydicus, Jacobus
- Sepes ld. Szepes megye
- Sepsiszek (Sepsi Szék, Sepsi Szek)
- ld. névmutató: Béldi Pál — Rhédey László, gróf
- Sepusiens., Sepusius comitatus ld. Szepes megye
- Sibiu ld. Szeben
- Sic ld. Szék
- Sickershausen (Siccerhusa; D)
- ld. névmutató: Sonntag, Jeremias
- Siculi ld. Székelyföld
- Siebenb., Siebenbürgen ld. Erdély
- Siena (Senensis; I)
- ld. névmutató Catharina Senensis, Sancta
- Sighetu Marmătiei ld. Sziget
- Sighişoara ld. Segesvár
- Sigra ld. Zsigra
- Sil., Siles., Silesia ld. Szilázia
- Silesia superior ld. Felső-Szilázia
- Silesius ld. Szilázia
- Simegiensis comitatus ld. Somogy megye
- Simleu Silvaniei ld. Szilágysomlyó
- Sinai hegy (bibl.) 2849
- Sink (Kis-Schenck, Kis-Schenk; Cincşor, RO)
- ld. névmutató: Tutius, Georgius

- Sink (Nagy Schink; Cincu, RO) 3175
 — ld. még névmutató: Gregori, Laurentius
- Sion (bibl.) 2825, 2828, 2997, 3182, 3419, 3513, 3645, **Appendix 244**
 — ld. még incipitmutató: A Sionnak hegyén, Úristen — Mikor a Siont az Isten Sip (Zsip; Žip, SK)
 — ld. névmutató: Szentkirályi András
- Sipék (Sipikiens.; Šipice, SK)
 — ld. névmutató: Spitko, Daniel
- Sisak ld. Sziszek
- Šivetice ld. Süvéte
- Skacsan (Skačany, SK)
 — ld. névmutató: Szkacsányi János
- Skalica ld. Szakolca
- Skerešovo ld. Szkáros
- Sklené Teplice ld. Szklennő
- Skoccovviens. ld. Skoczów
- Skócia (Scotia) 2664, 2795, 3188
 — ld. még névmutató: Ross, Alexander
- Skoczów (Skoccovviens., Skocovv.; PL)
 — ld. névmutató: Deutscher, Andreas — Plintovič, Adam
- Skubín, Skubjn ld. Szkubin
- Slabossenum, Slavošovce, ld. Szlabos
- Slatina ld. Szalatnya
- Slavnica ld. Szlavnica
- Slavonia ld. Szlavónia
- Sławno ld. Schlawe
- Sleská Bolesláv ld. Boleslavia
- Slovenská L'upča ld. Lipcse
- Slovenská Ves ld. Tótfalu
- Slovenské Pravno ld. Tótpróna
- Smolník ld. Szomolnok
- Smrečany ld. Szmrecsán
- Šoars ld. Sáros
- Šoimus Mare ld. Nagysolymos
- Solčany ld. Szolcsán
- Solien. ld. Zólyom
- Solien., Soliensis comitatus ld. Zólyom megye
- Soliensis ld. Zólyom
- Solio-Hajnicen. ld. Hajnik
- Solio-Lipsihensis ld. Lipcse
- Soln., Solna, Solnen., Solnensis ld. Zsolna
- Solt (H)
 — ld. névmutató: Ungvári Gergely
- Somogy megye (comitatus Simegiensis)
 — ld. névmutató: Eszterházy Ferenc — Zrínyi Miklós
- Somorja (Samaricens., Samariensis, Samarja; Samorín, SK) 3083
 — ld. még névmutató: Franckenberg, Maximilianus Honorius — Száki János
 — Wechelius András
- Sondershausen (D)
 — ld. névmutató: Glass, Salomon — Röser, Jakob
- Sopornya (Soporna, SK)
 — ld. névmutató: Stephanides György
- Sopron (Oedenburg, Oedenbvg. S., Semp., Sempr., Semproianus, Sempron., Sempronienensis, Sempronio-Pannonius, Sempronium, Sempronivm Sopr.; H) 2986, 2995, 3038, 3151, 3169, 3198, 3454, 3466, 3607, 3674
 — evangélikus egyház 3038
 — evangélikus gimnázium 2986, 3164, 3169, 3371, **Appendix 233**
 — városi tanács (senatus) 2808, 3354, 3430, 3660
 — ld. még névmutató: Artner, Leopold — Artner, Wilhelm — Artner, Wolfgang
 — Barth, Johann Conrad — Böhm, Emanuel — Dobner, Ferdinand — Dobner, Johann — Dobner, Johann Andreas — Dömötöri György — Elevenkuti András — Endresius, Joannes — Faut Márk — Fautor, Joannes Reichardus — Fejérváry János — Föggler, Johann — Fridelius, Johann — Gsetner, Nicolaus — Gutth, Jakob — Gyöngyösi István — Hackelbergerus, Nicolaus Joannes — Jandicius, Daniel — Kabothi István — Kalinka, Ján — Kampelius, Christophorus — Khamm, Hans felesége Baumgart, Maria Salome — Klesch, Daniel felesége, Gruber, Elisabeth — Kövesdi Pál — Kramer, Georg — Krampffel, Johann — Kusser, Johann — Lackner, Christoph — Landovics István — Lang, Matthias — Lang, Matthias felesége, Baumgartner Rosina — Lazius, Adam — Lochner, Johann Andreas — Löw, Abraham — Melchioris de Zuanna, Paul

- Jakob — Melchioris de Zuanna, Peter — Pallischius, Jacobus — Poch, Georg Philipp — Poch, Georgius — Preisegger, Georg — Reichenhaller, Richard — Reisinger, Melchior — Reisinger, Paul Jacob — Rosner, Matthias — Rues, Michael — Ruttkay György — Sarnichhausen, Heinrich Konrad — Sartorius, Leopoldus — Sartorius, Paulus — Schedius, Christoph, iun. — Scherschleiffer, Wolfgang Andreas — Schönberger, Georgius — Schubert, Joannes — Schuler, Joannes Carolus (soproni) — Schwartz, Johann (soproni) — Seelmann, Christian — Seelmann, Christian felesége, Zauchtler, Anna Catharina — Seelmann, Peter Theodor — Serpilius, Augustinus — Serpilius, Johann III. — Serpilius, Sigismund — Serpilius, Tobias — Sowitsch, Abraham — Sowitsch, Christoph — Tarnóczy István — Tieftrunck, Daniel — Török Ábrahám — Török Dániel — Török György (soproni) — Török János — Trostius, Henricus — Unger, Joannes — Unger Mihály — Vitnyédi István, sen. — Vitnyédi Pál — Weiss, Christoph — Wencelius, Samuel — Zabanius, Isaacus
- Sopronbánfalva ld. Bánfalva
- Sopron megye (comitatus Soproniensis) **2723A, 3038, Appendix 265**
— ld. még névmutató: Fisztróvics György — Lang, Christophorus — Vitnyédi István, sen. — Wechelius András
- Sorau (Zorensis Sil.?, D)
— ld. névmutató: Holik, Casparus
- Sóvár (Salina; Solivar, SK)
— ld. névmutató: Kelio, Nicolaus — Müller, Johann
- Sövénység (Schvischer, Schwischer; Fişer, RO)
— ld. névmutató: Meint, Joannes
- Spania Dolina ld. Úrvölgy
- Spanyolország (Hispania, Spanyol) **3188**
— ld. még névmutató: Nieremberg, Juan Eusebio — Villaroel, Caspar de
- Sperrendorf ld. Illésfalva
- Spišská Belá ld. Béla
- Spišská Kapitula ld. Szepeshely
- Spišská Nova Ves ld. Igló
- Spišská Sobota ld. Szombathely
- Spišská Teplica ld. Teplice
- Spišské Podhradie ld. Szepesváralja
- Spišský Hrhov ld. Görge
- Spišský Stiavník ld. Savnik
- Sremski Karlovci ld. Karom
- Sstemberk ld. Stemberk
- St. Georgen, St. Jorgen. ld. Szentgyörgy
- St. Wolffs ld. Balf
- Stará L'ubovňa ld. Lubló
- Stará Turá ld. Ótura
- Steinberg, Steinienis ld. Kőhalom
- Stejărenii ld. Bese
- Stemberk (Sstemberk; Český Stemberk, CZ)
— ld. névmutató: Joannides, Jiřík, sen.
- Sterben. ld. Csorba
- Stettin (S., Sediensis; D) **2716**
— kiadvány: **2716**
— ld. még névmutató: Cöller, Martinus — Erythraeus, Joachim — Pelshofer, Eric
- Štiavnička, Stiavník ld. Kisselmeç
- Stolpen (Stolpa; D)
— ld. névmutató: Mevius, Andreas
- Stoltzvar ld. Tölcsvár
- Stósz (Štos, SK)
— ld. névmutató: Klein, Bartholomaeus
- Strassburg (Argentína, Christlingen; Strasbourg, F) **2646, 2803**
— kiadvány: **2663, 2681, 2918**
— ld. még névmutató: Artzt, Joannes — Buss, Michael — Dannhauer, Johann Conrad — Greissing, Paul — Greb, Thomas — Kreuchel, Elias
- Strassnitz (Strážnice, CZ)
— ld. névmutató: Jabín, Ezechiel
- Strben ld. Csorba
- Streçen, Strečno ld. Sztrecsnó
- Striegau (Strzegom, PL)
— ld. névmutató: Titius, David
- Strig., Strigionium ld. Esztergom
- Strumień (Stromien; PL)
— ld. névmutató: Koczy, Georgius
- Strzegom ld. Striegau
- Stubnya (Neostubensis, Neo-Stubnensis, Stubnensis; Horná Štubňa, SK) **3151**
— ld. még névmutató: Petrowsky, Wencislaus — Schmidt, Georgius — Stephani, Tobias

- Stuttgart (D)
 — ld. névmutató: Kusser, Johann
- Sučany ld. Szucsány
- Suceava (Suceve, Szucsava; RO)
 — kiadvány: 2641
 — ld. még névmutató: Varlaam
- Sucha nad Parnou ld. Szuha
- Suczla ld. Alsószucsá
- Suczaniensis ld. Szucsány
- Sulthor (D)
 — ld. névmutató: Pilarik, Jeremiás
- Sup. Hung., Sup. Hungaria., Super. Hungar.,
 Super. Hungaria, Superior Hung.,
 Superior Hungaria ld. Felső-Magyaror-
 szág
- Surány (S., Surany; Beregsurány, H) 3419
 — ld. még névmutató: Szöllősi Mihály
- Susedgrad ld. Szomszédvár
- Sümeg (Nagysümeg, (H)
 — ld. névmutató: Baróti Miklós —
 Stephanides György
- Süvéte (Šivetice, SK)
 — ld. névmutató: Bahil, Ján
- Svábóc (Swabocz; Švábovce, SK)
 — ld. névmutató: Horwai, Marcus
- Svájc
 — ld. névmutató: Nadányi János —
 Simonides, Joannes (olaszi)
- Svätý Jur ld. Szentgyörgy
- Svedin ld. Német-Szögyén
- Svedlér (Svedlensis; Švedlár, SK)
 — ld. névmutató: Lazitius, Elias
- Svédország (Schweden, Svecia) 3597
 — ld. még névmutató: Iden, Petrus —
 Rauten, Nicolaus Philippus — Thomae,
 Elias
- Swabocz ld. Svábóc
- Swato Mikuláské w Liptowě ld. Szentmiklós
- Šwidnica ld. Queitsch
- Sylezia ld. Szilézia
- Syllie ld. Sellye
- Sz. Agatha ld. Szentágota
- Sz. Georg ld. Szentgyörgy
- Sz. gotthárd ld. Szentgotthárd
- Sz. györg., Sz. Györgien. ld. Szentgyörgy
- Sz. Job ld. Szentjobb
- Sz. Mik. ld. Szentmiklós
- Sz. Némethi, Sz. Nemeti ld. Szatmárnémeti
- Sz. Péter ld. Szentpéter
- Szabolcs megye (Szabolts) 3386
 — ld. még névmutató: Besenyei Mihály —
 Ibrányi Ferenc — Illyefalvi István —
 Kubinyi László — Váraljai G. Lőrinc
- Szabolca ld. Szabolca
- Szádalmás ld. Almás
- Szádok (Klátova Nová Ves, SK)
 — ld. névmutató: Maior, Paulus
- Szabkény ld. Szkubin
- Szadmár ld. Szatmár
- Szabolca (Sakol., Sakolcen., Szabolca,
 Szakolc., Szakolcz., Szakolcza; Skalica,
 SK)
 — ferences harmadrendi, kordás társulat
 (confraternitas cordigerorum) 2916
 — ld. még névmutató: Erythraeus, Joachim
 — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector
 Cassoviensis) — Fabricius, Nicolaus
 — Hranický, Jan František — Nigrini,
 Franciscus Alexander — Platani,
 Georgius — Rakolupski, Joannes —
 Securius, Josephus — Sikó András
 — Sinapius-Horčícka, Ján — Sinapius-
 Horčícka, Michal — Vodnanus, Ioannes
- Szala, Szaladiensis, Szalatiensis comitatus
 ld. Zala megye
- Szalatna (Salatnen, Szalatn.; Zvolenská
 Slatina, SK)
 — ld. névmutató: Fischer, Michael (Besz-
 tercebánya) — Lepinius, Jeremias
- Szalatnya (Slatina, SK)
 — ld. névmutató: Paskony, Paulus
- Szálók (Salkocium; Veľky Slavkov, SK)
 — ld. névmutató: Kirein, Georgius
- Szalonca ld. Szlavnica
- Szalonta (Nagyszalona; Salonta, RO)
 — ld. névmutató: Kisfalvi Tamás — Tolnai
 F. István
- Szambocret ld. Zsámbokrét
- Szamosújvár (Gherla, RO)
 — ld. névmutató: Matkó István
- Szántó (Abaújszántó, H)
 — ld. névmutató: Lévai Péter
- Szásá (Szasen.; Sása, SK)
 — ld. névmutató: Rotarides, Nicolaus

- Paulini, Paulus — Pistorius, Marcus
 — Pistorius, Martinus — Prössl,
 Blasius — Reichart, Christianus —
 Reilich, Gabriel — Rosenauer, Joannes
 — Röhrich, Valentinus — Ruffinus,
 Bartholomaeus — Scharsius, Stephanus
 — Schnitzler, Jakob — Schnitzler,
 Samuel — Schuller, Petrus — Semriger,
 Matthias — Simonius, Georgius —
 Simonius, Joannes — Stentzel, Joannes
 — Stuckert, Melchior — Szenci Kertész
 Ábrahám — Tröster, Johann — Udvar-
 helyi Mihály — Waldhutter, Andreas —
 Wolff, Stephanus — Zabanius, Isaacus
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Szeben (Cibin., Cibin. Hung., Cibinensis su-
 perioris Pannoniae, Cibiniens., Cibiniens-
 is, Cibinio-Hung., Kisszeben, Zeben;
 Sabinov, SK) **3263, 3464**
 — városi tanács (magistratus, Rath) **3255,**
3354, 3433, 3462
 — ld. még névmutató: Buchholz, Georg —
 Eccard, Christian — Fabricius, Joannes
 (Arvensis, rector Cassoviensis) — Galli,
 Ondrej — Gosnovicer, Matthias —
 Grynaeus, Jacobus — Regius, Joannes
- Szebenszék (Sedes Cibiniensis)
 — ld. névmutató: Kapp, Jacobus
- Szécs (Rima Szeecz, Rima-Sech, Rima-Szezs,
 Rima-Szécs, Secz, Seczienen., Szezs;
 Rimavská Seč, SK)
 — ld. névmutató: Némethi Mihály —
 Nicletius, Balthasar — Széchy Gáspár
 — Széchy Kristóf — Wesselényi Ferenc,
 korábban Bethlen István, majd Kun Ist-
 ván felesége, Széchy Mária
- Szeged (H)
 — ferences harmadrendi, kordás társulat
 (confraternitas cordigerorum) **2916**
 — ld. még névmutató: Szegedi Anna
- Szék (Sic, RO)
 — ld. névmutató: Teleki Mihály
- Székelyföld (Siculi)
 — ld. névmutató: Apafi Mihály I. — Udvar-
 helyi Péter
- Székelyhíd (Săcuieni, RO)
 — ld. névmutató: Paskó Kristóf — Szigeti
 Márton
- Székelyudvarhely ld. Udvarhely
- Székesfehérvár ld. Fejérvár
- Szekszárd (Szekszard; H)
 — ld. névmutató: Bársony György
- Szelec (Sel., Selecens., Szeleceen., Szeleceens.,
 Szelecz; Selec, SK)
 — ld. névmutató: Sculteti, Gabriel — Sze-
 leczki, Andreas
- Szelec (Selec; Selce, SK)
 — ld. névmutató: Molschani, Matthias
- Szelény (Felseő Szilen.; S'elany, SK)
 — ld. névmutató: Szelényi János
- Szelnicz ld. Szielnicz
- Szen. Ist. ld. Szentistván
- Szénaverős (Szenaverechen., Szenave-
 reschensis; Senereus, RO)
 — ld. névmutató: Kapesius, Georgius
- Szendró (Samandriensis, Szendreinus; H)
3309
 — református egyház (reformata ecclesia)
3309
 — ld. még névmutató: Bakos Gábor —
 Köleséri Sámuel — Mezőlaki István
 — Pető Mihály — Pongrácz György —
 Stankovics János
- Szenice (Senic., Senica, Seniciensis, Senicke,
 Szenic, Szenicius, Szeniczen.; Senica,
 SK) **3696**
 — ld. még névmutató: Fekete István (szenci)
 — Fodor János — Guttovieni József —
 Masník, Tobiáš — Pilarik, Jeremiáš —
 Pilárik, Štefan — Wolph, Martin
- Szenográd (Szenogradiens.; Senohrady, SK)
 — ld. névmutató: Zábójník, Jiří (senohrady-i
 lelkész)
- Szent Gyurgi ld. Szentgyörgy
- Szent Ilona kápolna ld. Szenthelena
- Szent Király ld. Szentkirály
- Szent Király Szabad ld. Szentkirályszabadi
- Szent Miklós ld. Szentmiklós
- Szent Péter ld. Szentpéter
- Szentágota (Sz. Agatha; Agnita, RO)
 — ld. névmutató: Artzt, Joannes —
 Fabricius, Joannes (Sz. Agathensis) —
 Gotterbarmet, Jacobus
- Szentanna (Nyárádszentanna; Miercurea
 Nirajului, RO)
 — ld. névmutató: Uzoni Sz. Balázs

- Szenterzsébet (Hammersdorf; Gușterița, RO)
 — ld. névmutató: Gündesch, Paul
- Szent-Georg. ld. Szentgyörgy
- Szentgotthárd (S. Gothard, Szentgothard; H)
 — ld. névmutató: Csáky László — Szentgotthárdi István
- Szentgyörgy (Divo-Georgio, M. G., Mons D. Georgi, Mons D. Georgii, Pozsonyszentgyörgy, S. Georg., S. Georgen, S. Georgi., S. Georgianum, S. Georgium, St. Geörgen, Sz. Georg, Sz. Györgien., Szent Gyurgi, Szent-Georg.; Svätý Jur, SK) **3038, 3198, 3208**
 — városi tanács (senatus) **3354**
 — ld. még névmutató: Galli, Johann Christoph — Galli, Paulus — Gilligh, János Jakab — Hüber, Melchior — Klesch, Daniel — Lang, Christophorus — Plintović, Adam — Segner, Andreas — Sommerkorn, Georg
- Szentgyörgy (Mons D. Georgi, Mons D. Georgii, S. Georg., S. Georginum, Sancti Mons Georgi, St. Jorgen., Szent-Georg., Szent Gyurgiana, Szepesszentgyörgy; Jurské, SK) **3204**
 — ld. még névmutató: Engel, Tobias — Klesch, Christoph — Klesch, Christoph Daniel — Peucker, David — Reilich, Gabriel — Zelenus, Josephus
- Szentgyörgy (Sz. györg.; Hajdúszentgyörgy, H)
 — ld. névmutató: Kölkedi K. Imre
- Szentgyörgymező (S. Georgii de viridi campo; H)
 — ld. névmutató: Bársony György — Pongrácz György — Sennyey István
- Szenthelena (S. Helena supra Chaktorniam, Szentilona; Šenkovec, HR)
 — pálos templom **3233, 3234**
- Szentilona (Dražkovce, SK)
 — ld. névmutató: Maior, Paulus
- Szentimre (Görgény, Görgény Szent-Imre; Ghurghiu, RO) **3067, 3542**
- Szentistván (Hernádszentistván, Szen. Ist.; Družstevná pri Hornáde, SK)
 — ld. névmutató: Braxatoris, Adamus
- Szentiván (Szentivan, Szent-Iw.; Liptovský Ján, SK)
 — ld. névmutató: Alodiatoris, Martinus — Szentiványi Péter
- Szentjobb (Sz. Job; Sâniob, RO)
 — ld. névmutató: Báthori G. Mihály — Rhédey Ferenc
- Szentkereszt (S. Cruce Pan.; Táplánszentkereszt, H)
 — ld. névmutató: Vulcurani, Joannes
- Szentkirály (Szent Kiraly, Csikszentkirály; Sâncraieni, RO)
 — ld. névmutató: Andrassy Miklós
- Szentkirályszabadi (Szent Király Szabad; Szentkirályszabadja, H)
 — ld. névmutató: Csók Mózes
- Szentmária (Div.-Marian.; Liptovská Mara, SK)
 — ld. névmutató: Zarius, Georgius
- Szentmárton (Martinopol., Martinopolis, Turócszentmárton; Martin, SK) **Appendix 242, Appendix 262**
 — evangélikus iskola **3623**
 — ld. még névmutató: Augustini, Joannes — Bombicenus, Johannes — Maior, Paulus — Pavlovitz, Michael — Zrupka, Franciscus
- Szentmihály (Div. Mich., Sanct. Michael, Turócszentmihály; Turčiansky Michal, SK)
 — evangélikus iskola **3497**
 — ld. még névmutató: Blasius, Andreas — Hagara, Zacharias — Quetonius, Daniel
- Szentmiklós (Bethlenszentmiklós; Sânmiclauş, RO)
 — ld. névmutató: Uzoni Sz. Balázs
- Szentmiklós (Fertőszentmiklós, Sz. Mik., Szent Miklos; H)
 — ld. névmutató: Horváth György
- Szentmiklós (Liptószentmiklós, Nicapol., Nicop., Nicopolis, Swáto Mikulásské w Liptowé; Liptovský Mikuláš, SK) **2956**
 — ld. még névmutató: Clementis, Balthasar — Frölich, Martin — Transcius, Samuel — Tranovský, Jiřík — Veredarius, Mathias — Zaporowski, Georgius
- Szentpál (Kerelőszentpál, Szentpalia; Sânpaul, RO) **2763**
- Szentpéter (Barcaszentpéter, Petri-Montana; Sânpetru, RO)
 — ld. névmutató: Lasselius, Martinus

Szentpéter (Sajó-Sz. Péter, Sajo-szentpéter, Szent Péter; Sajószentpéter, H)

— ld. névmutató: Farkas Jakab — Szalóczi Mihály

Szenttamás (Esztergom-Szenttamáshegy, H)

— ld. névmutató: Sennyey István

Szepes megye (S., Scep., comitatus Scepus., Scepusiensis, Scepusium, Scepusius, Sepusiens., Sepusius, Szepusiensis; Sepes, Szepesség, Zips, Zipß, Zipss, Zipz) **2777, 2779, 2919, 3070, 3184, 3204, 3207, 3208, 3255, 3265, 3368, 3371, 3372, 3404, 3406, 3410, 3442, 3452, 3453, 3464, 3466, 3506, 3542, 3554, 3557, 3573, 3626, 3627, 3656, 3659**

— ld. még névmutató: Adami, Johannes — Bán János — Bársony György — Bayer, Johann — Bussaeus, Bartholomaeus — Culicis, Sigismundus — Dominick, Michael — Fabri, Martinus — Görgey Ezékiel — Görgey János — Hirt, Martinus — Horváth Boldizsár — Horváth Márk — Kameniczki, Sigismundus — Keismarkerus, Georgius — Klein, Martinus — Klesch, Christoph — Klesch, Daniel — Lubomirski, Stanislaw Heraclius — Milleter, Georg — Nedeczki Tamás — Noscovius, Michael — Olearius, Andreas — Pilarik, Jeremiás — Procopi, Adamus — Raab, Simon — Risdörf, Jacobus — Roxer, Daniel — Schmegner, Georgius — Seis, Paul — Simeger, Martinus — Söldner, Kaspar — Strompf, Joannes — Szolcsányi Márton — Thann, Andreas — Vitkóczy János — Záborszky, Joannes

Szepesbéla ld. Béla

Szepeshely (Szepesi captolom, Szepesi Káptalan; Spišská Kapitula, SK) **3586**

Szepesi grófság (contub. XIII oppidanorum pastorum, die königl. 13. Städte, tredecim civitates, tredecim oppidorum) **2775, 3429, 3453**

— ld. még névmutató: Keysmarker, Georg

Szepesi hétbányavárosi evangélikus egyházmegye (Mont., Montana Heptapolis, Montanae) **3468**

— ld. még névmutató: Rulich, Valentin — Windisch, Johann (selmezbányai lelkész)

Szepesi huszonnégy királyi városi evangélikus egyházmegye (Fraternitatis pastorum XXIV. regalium in Scepusio) **3404, 3411, 3429, 3506, 3626, 3627**

— ld. még névmutató: Erythraeus, Tobias — Günther, Andreas, sen. — Noscovius, Michael — Peschovius, Daniel

Szepesi Kamara ld. Kassa, Szepesi Kamara

Szepesi Káptalan ld. Szepeshely

Szepesolaszi ld. Olaszi

Szepesremete ld. Remete

Szepesség ld. Szepes megye

Szepesszentgyörgy ld. Szentgyörgy

Szepesszombat ld. Szombathely

Szepesvárálja (Kirchdr., Kirchdrauf, Kirchdrauff, V., Var., Varal., Varaliens., Varaliensis, Varalium, Váralja, Varall., Varall. Scep., Varallien., Varalliensis, Varallium, W., Waral., Waralien., Waraliensis, Waralium, Warall., Waralliens., Waralliensis; Spišská Podhradie, SK) **2923, 3198, 3204, 3466, 3520**

— evangélikus iskola **2855**

— evangélikus gyülekezet **3208, 3546**

— jezsuita gimnázium **2856**

— ld. még névmutató: Abschein, Simon

— Bayer, Johann — Borowski, Paulus — Chalupka, Joannes — Clementis, Joannes — Cuncius, Paul — Czapka, Balthasar — Czickaerus, Philippus — Dworsky, Joannes — Eccard, Abraham, sen. — Friedhuber, Elias — Frölich, Joannes — Geitner, Melchior — Geitner, Samuel — Gndel, Michael — Günther, Jakob — Hannek, Joannes — Hermelius, Paulus — Jandicius, Daniel — Keberling, Matthias — Keismarkerus, Georgius — Klesch, Christoph Daniel — Klesch, Daniel — Korb, Johann — König, Jakob — Noscovius, Michael — Novak, Andreas — Paulini, Martinus — Perack, Valentin — Popradius, Adamus — Popradius, Johann — Poturskij, Valentinus — Priewidský, Balthasar — Schimrack, Joannes — Schimrack, Paulus — Schuhaida, Joannes — Sculteti, Daniel — Simonis, Georgius — Strakocius, Georgius — Thonheüser, Georgius —

- Victoris, Martinus — Vincenti, Paulus
 — Vitézi János — Weiser, Michael
- Szepsi (Moldava nad Bodvou, SK)
 — Id. névmutató: Tolnai Szabó Mihály
- Szeptencújfalu (Szeptencz Uifalu, Szeptencz Ujfalu; Hajná Nová Ves, SK)
 — Id. névmutató: Nyáry Ferenc
- Szepusiensis comitatus Id. Szepes megye
- Szerdahellen. Id. Szerdahely
- Szerdahely (Mercurium; Miercurea Sibiului, RO)
 — Id. névmutató: Femger, Daniel — Szerdahelyi András — Szerdahelyi György
- Szerdahely (Nyitraszerdahely, Szerdahellen.; Nitrianske Streda, SK)
 — Id. névmutató: Agnerus, Daniel
- Szerdahely (Szereda-helly; Bodrogszerdahely, H) 2730
- Szerémi egyházmegye
 — Id. névmutató: Kéry János
- Szerencs (Szerencsh; H)
 — Id. névmutató: Rákóczi Ferenc I. — Szerencsi Gerzson
- Szicília
 — Id. névmutató: Polancus, Joannes
- Szielnicz (Szelnicz; Sielnica, SK)
 — Id. névmutató: Malaki, Martinus
- Sziget Id. Szigetvár
- Sziget (Szigeth, Szigéth, Máramarosziget; Sighetu Marmateiei, RO)
 — Id. névmutató: Debreceni György — Nánási Lovász István — Rhédey Ferenc
- Szigetvár (Sziget; H)
 — Id. névmutató: Zrínyi Miklós
- Szikszó (Sziksz., Szikszo; H)
 — Id. névmutató: Somosi Petkó János — Szathmári Baka Péter — Tolnai Szabó Mihály
- Szilágybagos Id. Bagos
- Szilágyosmlyó (Szilágy Somlyó; Șimleu Silvaniei, RO)
 — Id. névmutató: Rákóczi Ferenc I.
- Szilézia (Schlesien, Sil., Siles., Silesia, Silesius, Sylezia) 2777, 2784, 2905, 2910, 2925, 3042, 3212, 3423, 3440, 3443, 3449, 3504, 3624A, 3639, 3666
 — Id. még névmutató: Bobovsky, Simon — Boruta, Martinus — Brewer, Michael
- Budaeus, Georgius — Caselius, Christophorus — Centner, Christian — Chilek, Georgius — Chtyraeus [!], Tobias — Cruselius, Martinus — Czember, Georg — Deutscher, Andreas — Discordia, Albertus — Eccard, Abraham, sen. — Eccard, Andreas — Fabricius, Joannes (Silesius) — Fischer, Georg — Gassinus, Daniel — Grebner, Christophorus — Herda, Matthaeus — Hermann, Michael (sziléziai) — Holik, Casparus — Holvajth, Georgius — Koczy, Georgius — Kretschmer, Joannes — Kubica, Paulus — Lassota, Thomas — Löbrynus Novoměstský, Daniel — Neubarth, Christoph — Niclas, Joannes — Niclas, Martinus — Niclas, Michael — Niczius, Georgius — Pharetra, Casparus — Pieschius, Joannes — Pirtzian, Matthias — Popradius, Adamus — Prusius, Gregorius — Quatius, Adamus — Reimnitz, Samuel — Rotarius, Joannes — Schmelius, Joannes — Scholtz, Joannes — Schüller, Joannes — Schwartz, Joannes (tescheni) — Schwidritzi, Simon — Scopioid, Joannes — Sculteti, Adamus — Sculteti, Matthaeus — Sinapius-Horčička, Daniel — Sommer, Johann — Spaniel, Joannes — Sperling, Albertus — Strenek, Jacobus — Titius, David — Titius, Gottfried — Vatiyaschky, Casparus — Viberi, Balthasar — Vidas, Michael — Waligura, Casparus — Wilimowski, Adolphus — Wilimowski, Julius Adamus — Wisotzki, Matthias Ephraim — Zucher, Henricus
- Szirma (Tizzaszirma, H)
 — Id. névmutató: Szirmay István
- Sziszek (Sziszék; Sisak, HR)
 — Id. névmutató: Böhme, Martin
- Szkáros (Skerešovo, SK)
 — Id. névmutató: Szkhárosi Horvát András
- Szkítia (Scythia) 3277
- Szklénó (Glaserhey, Szklénófürdő; Sklené Teplice, SK)
 — Id. névmutató: Kares, Joannes
- Szkopje Id. Scopia

- Szkubin (Skubjn, Szakbény; Skubín, Banská Bystrica, SK)
 — ld. névmutató: Radvánszky, György
- Szlabos (Nagyszlabos, S., Slabos; Slavošovce, SK)
 — ld. névmutató: Steller, Thomas
- Szlavnica (Szalonca, Szlavnicza; Slavnica, SK)
 — ld. névmutató: Sándor Ferenc — Sándor György
- Szlavónia (Sclavonia, Slavonia) 3584
 — ld. még névmutató: Lipót I. — Vitnyédi István, sen. — Zrinyi Miklós — Zrinyi Péter
- Szmrecsán (Szmrecan; Smrečany, SK)
 — ld. névmutató: Szmrecsányi Péter
- Szolcsán (Szolczan; Solčany, SK)
 — ld. névmutató: Szolcsányi Mihály
- Szolnok megye (comitatus)
 — ld. névmutató: Cseffei László
- Szombat ld. Nagyszombat
- Szombathely (Georg., Georg. Mont., Georgenberg, Georgio M., Georgio-Mont., Georgiomont., Georgio-Montanus, Georgiomontanus, Szepesszombat; Spišská Sobota, SK) 3368
 — ld. még névmutató: Engel, Tobias — Graff, Martin — Günther, Georgius — Klesch, Christoph — Pomarius, Martha — Thann, Andreas — Turner, Tobias
- Szombathely (Sabaria, H)
 — ld. névmutató: Pozsgai Mihály
- Szomolnok (Smolník, SK)
 — ld. névmutató: Czember, Georg — Kemmel, Johann
- Szomszédvár (Szomszéd Vára; Susedgrad, HR)
 — ld. névmutató: Czikulin, Stephanus
- Szólós (Nagyszólós, Nagyszólós; Vinograd, UA)
 — ld. névmutató: Belinyesi H. János — Kemény János
- Sztrázsa (Michaelis Villa, Michelsdorff.; Stráže pod Tatrami, SK)
 — ld. névmutató: Klein, Martinus — Schwartz, Andreas
- Sztrecsnó (Strecen; Strečno, SK)
 — ld. névmutató: Schrot, Joannes
- Szucsány (Szuczán, Szucsaniensis; Sučany, SK)
 — ld. névmutató: Buri, Johannes — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Telkonius, Joannes — Valencseni, Joannes
- Szuha (Sucha nad Parnou, SK)
 — ld. névmutató: Sustovich, Emericus Michael
- T. ld. Trencsén
 T. = Trencsén?
 — ld. névmutató: Antonius, Joannes — Ahenarius, Andreas
- Tállya (Tallensis, Tallyensis; H)
 — conventus ordinis S. Pauli primi Eremitae **Appendix 246**
 — ld. még névmutató: Drégelypalánki János — Szendrei György — Veréczki S. Ferenc
- Tamásfalva (Thomasfal., Tomášová, SK)
 — ld. névmutató: Mazar, Christophorus — Proserchomenus, Martinus
- Tansylvaniae [!] ld. Erdély
- Tápiószele (H)
 — ld. névmutató: Tolnai S. István
- Táplánszentkereszt ld. Szentkereszt
- Tapolcsány (Nagytapolcsány, Nagy-Tapolczanen.; Topolčany, SK)
 — evangélikus egyházmegye (contub. Augustanum)
 — ld. névmutató: Hollovich, Paulus — Rezik, Nicolaus
- Tapolysárpatok ld. Sárpatok
- Tarcal (H)
 — ld. névmutató: Siderius János — Somosi Petkó János — Tolnai F. István
- Târgu Mureş ld. Marosvásárhely
- Tarján (Tarjan; H)
 — ld. névmutató: Oroszi Tamás
- Tárkány (Nagytárkány; Vel'ké Trahany, SK)
 — ld. névmutató: Tárkányi István
- Tata (H)
 — ld. névmutató: Csáky László — Mányoki Mihály
- Tatárország 2794, 2796, 2869,
 Tăutii de Jos ld. Misztótfalu

- Taxov., Taxovien., Taxoviensis, Taxovv. ld. Tiszolc
- Técső (Tyacsiv, UA)
— ld. névmutató: Técsi Joó Miklós
- Tepla (Liptótepla, Teplen., Teplensis; Liptovská Teplá, SK)
— ld. névmutató: Alumnides, Jacobus — Anatis, Martinus — Institoris, Michal — Ladiver, Elias, iun. — Sextius, Peter — Sinapius-Horčicka, Daniel
- Teplice (Scep. Teplic., Teplic., Teplicens.; Spišská Teplica, SK)
— ld. névmutató: Simonides, Joannes (teplici) — Simonides, Paulus
- Teschen (Tesch., Tesch. Sil., Teschin., Teschin. Siles., Teshinien.; Těsín, CZ)
— ld. névmutató: Bivolini, Martinus — Chilek, Georgius — Fuchs, Joannes Sebastianus — Kretschmer, Joannes — Schwartz, Joannes (tescheni) — Sebastiani, Georgius
- Teschen tartomány (Duc., ducat. Teschin, Fürstenthumb Teschen)
— ld. névmutató: Sobeck, Rudolf
- Těsín ld. Teschen
- Teszér (Tesar; Hontianske Tesáre, SK)
— ld. névmutató: Ruzini, Georgius
- Teuchel (Teuchell; Tuchel, D)
— ld. névmutató: Hoffmann, Johann
- Teuto. Lipcze ld. Lipcse
- Teuto Liptoviensis ld. Lipcse
- Teuto Prona ld. Németpróna
- Teuto-Brod ld. Németbrod
- Teuto-Lipcsen., Teuto-Lipcze ld. Lipcse
- Teutopr. ld. Németpróna
- Teüchel ld. Teuchel
- Tevtho. Lipsen., Tevto Lypsche ld. Lipcse
- Thal (Thalberg, A)
— ld. névmutató: Windischgrätz, Gottlieb von *Theckob* (?)
— ld. névmutató: Lang, Jonas
- Thenstädt (D)
— ld. névmutató: Klesch, Christoph
- Tholn., Tholna ld. Tolna
- Thomasfal. ld. Tamásfalva
- Thorn (Toruń, PL)
— ld. névmutató: Adami, Martin, sen. — Cuncius, Paul — Gosnovicer, Matthias — Nosticius, Joannes
- Thorna ld. Torna
- Threncziensis comitatus ld. Trencsén megye
- Threns. ld. Trencsén
- Thur. c., Thur. com., Thuricziensis comitatus ld. Turóc megye
- Thuringia, Thuringus ld. Thuringia
- Thuroc., Thurocen., Thuroceno comitatus ld. Turóc megye
- Thuroceno. Jessen., Thuroceno-Jessenensis ld. Jaszenova
- Thurocensis, Thurocenus, Thurocien., Thurociens., Thurociensis, Thurocium, Thurocz, Thuroczensis, Thuroczenum, Thuroczien., Thuroczienensis comitatus ld. Turóc megye
- Thurocz-Mossovino ld. Mosóc
- Thuringia (Thuringia, Thuringus, Thüringen) **3505**
— ld. még névmutató: Bernhardus Senior — Hoffmann, Johann — Weber, Johann (Thuringus)
- Tirna., Tirnav, Tirnav., Tirnavia, Tirnavienensis ld. Nagyszombat
- Tisovec ld. Tiszolc
- Tisza **3064**
- Tiszáninneri református egyházkerület (Cis-Tybiscanarum ecclesiarum districtus, Tiszánn innen-levő egyházak) **2940, 2795**
- Tiszántúli református egyházkerület
— ld. névmutató: Diószegi Kis István — Drégelypalánki János — Körmendi B. Péter
- Tiszaszirma ld. Szirma
- Tiszolc (Taxov., Taxovien., Taxoviensis, Taxovv.; Tisovec, SK)
— ld. névmutató: Ladiver, Elias, iun. — Marcus, Georgius — Rossiar, Petrus
- Tóczó folyó **3141**
- Tokaj (Tokai, Tokay; H)
— ld. névmutató: Azari Zsigmond — Köleséri Sámuel — Pathai János (alius) — Rákóczi Ferenc I. — Szathmárnémethi Mihály — Szepsi Wendigh András

- Tolesva (H)
 — ld. névmutató: Hangácsi Mihály
- Tolna (Tholn., Tholna; H)
 — városi tanács (senatus) **3027**
 — ld. még névmutató: Decsi János — Gogán György — Majtényi Mihály — Szelei, György — Tolnai F. István — Tolnai Szabó István
- Tomášová ld. Tamásfalva
- Toporc (Toporetz, Toppercens., Toppertz, Topporcen.; Toporec, SK)
 — ld. névmutató: Fischer, Michael (Toporc) — Görgey Ezékiel — Görgey János — Jantschius, Georgius
- Topsch, Topschensis ld. Dobsina
- Torda (Turda, RO) **2958**
 — unitárius iskola **3494**
 — ld. még névmutató: Bethlen János
- Torgau (D)
 — ld. névmutató: Faber, Zachaeus, iun.
- Torna (Thorna; Turňa nad Bodvou, SK) **3278, 3495**
- Torna (Thorna) megye
 — ld. névmutató: Kátay (Katai) Ferenc — Szendrei György
- Toronya (Toruny, UA)
 — ld. névmutató: Némethi István
- Tót Lypsche ld. Lipcse
- Tótfalu (Totfal., Totfalv., Wünschendorff; Slovenská Ves, SK) **2910**
 — ld. még névmutató: Fontanus, Daniel — Fontanus, Joannes
- Tot-Lypsches. Ld. Lipcse
- Tótpróna (Próna, Totpron., Totpronen., Totpronensis, Tottpron.; Slovenské Pravno, SK)
 — ld. névmutató: Gastrius, Jonas — Gobijs, Michael — Lang, Elias — Petko, Matthias — Rasy, Samuel — Simonides, Joannes (tótprónai)
- Töröcsvár (Stoltzvar; Bran, RO)
 — ld. névmutató: Glognerus, Georgius — Szeli György
- Törökország (Török) **2645**
 — ld. még névmutató: Paskó Kristóf
- Tran., Trans. ld. Erdély
- Transd., Transdan., Transdanub., Trans-Danubianus, Transdanubianus ld. Dunántúl
- Transi., Transil., Transilv., Transilvania, Translyvania, Transsylvania, Transsylvanus, Transy., Transyl., Transylv., Transylvania, Transylvaniensis, Transylvanus ld. Erdély
- Trautmansdorf (Trautmansdorff, A)
 — ld. névmutató: Windischgrätz, Gottlieb von
- Tren., Trench. comitatus ld. Trencsén megye
- Trench, Trenchen, Trenchien, Trenchin, Trenchiniensis, Trenchinium ld. Trencsén
- Trencianska Teplá ld. Prilesz
- Trencsén (Thren., Trench, Trenchen, Trenchien, Trenchin, Trenchiniensis, Trenchinum, Trenchyn, Trentschin, Trentz, Trinchinien., Trinchinum, Trincziniensis; Trencín, SK) **2802, 2853, 2863, 2880, 2882, 2950, 2952, 3012, 3135, 3183, 3186, 3331, 3624A, 3692, Appendix 217, Appendix 226, Appendix 242**
 — evangélikus gimnázium (lyceum) **2737, 2739, 2740, 2879, 2946A, 2947, 3011, 3132, 3262**
 — városi tanács (magistratus, senatus) **2740, 2879, 3519, 3567**
 — kiadvány: **2647, 2718, 2719, 2734, 2735, 2736, 2739, 2751, 2759, 2881, 2883, 3071, 3132, 3352, 3408, 3690, Appendix 217, Appendix 242, Appendix 269**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Adami, Martin, sen. — Bellobradenus, Paulus — Bohuss, Jacob — Černanský, Ján — Chalupka, Samuel — Chalupka, Samuel felesége — Puchalka, Rozína — Cížek, Nikodém — Demian, Stephanus — Fabricius, Nicolaus — Felicides, Jonás — Felicides, Paulus — Foxius, Andreas — Grelnertius, Timotheus — Gyurcsányi Pál — Hlboky, Ondrej — Holvajth, Georgius — Institoris, Ján — Institoris, Michal — Kacerius, Samuel — Keveří András — Kubranski, Andreas — Lippay Ferenc — Lippay János — Liptai Mihály — Lypski, Daniel — Malatides, Daniel — Malatides, Jan — Meltzel,

- David — Meltzel, Jan — Meltzel, Jirík
 — Nigrini, Joannes — Petko, Daniel —
 Petrovitiusz Dániel — Portitoris, Andreas
 — Potacs, Joannes — Raymann, Joannes
 — Schiljanus, Michael — Sinapius-
 Horčička, Ján — Suliński, Michael —
 Szilvai, Georgius — Taborita, Nicolaus
 — Újhelyi Izsák — Vertics, Andreas —
 Vranay, Michael — Zahronski, Iohannes
 — ld. még tárgymutató, illusztrációk
- Trencsén megye (comitatus Tren.,
 Threncziniensis, Trench., Trenchin.,
 Trenchinien., Trenchiniensis) **3094,**
3209, 3262, 3265, 3277
 — ld. még névmutató: Aeditui, Martinus
 — Augustini, Joannes — Borcsiczky Ist-
 ván — Fabricius, Nicolaus — Hnilicenus,
 Joannes — Illésházy Gábor — Kalinka,
 Joachim — Lani, Georgius — Marciban,
 Stephanus — Marikowszky, Martinus
 — Osztrosith Miklós — Ottlik, Joannes
 — Petrőczy István, sen. — Prielesky,
 Nicolaus — Raymann, Joannes —
 Rudnyánszky András — Rudnyánszky
 Imre — Sartorius, Andreas, sen. —
 Sirmiensis István (karomi) — Sirmiensis
 Zsigmond (karomi) — Tarnóczy Márton
 — Walla, Augustinus
- Trento ld. Trident
- Trentschin, Trentz ld. Trencsén
- Trident (Trento, I) **3420, 3645**
- Trinchin, Trinchinien., Trincsinienensis
 comitatus ld. Trencsén megye
- Trinec ld. Kojkowitz
- Trnava ld. Nagyszombat
- Trója (Troia; Truva, TR) **2649, 3610**
- Trstené ld. Nádasfalva
- Trsztena (Trst., Trstenens., Trstens.;
 Trstená, SK)
 — ld. névmutató: Institoris, Michal —
 Heinzl, Martinus — Paldia, Paulus
- Truva ld. Trója
- Tubing. ld. Tübinga
- Tuchel ld. Teuchel
- Túl a Dunai Superintendentia ld. Dunántúli
 református egyházkerület
- Tur. ld. Turóc megye
- Turčiansky Michal ld. Szentmihály
- Turda ld. Torda
- Turie Pole ld. Turopolya
- Túrkeve (H)
 — ld. névmutató: Debreceni Szűcs János
- Túrmező ld. Turopolya
- Turňa nad Bodvou ld. Torna
- Turóc megye (c. Thur., com Thur., comitatus
 Thuricziensis, Thuroc., Thurocen.,
 Thuroceno., Thurocensis, Thurocenus,
 Thurocien., Thurociens., Thurociensis,
 Thurocium, Thurocz, Thuroczensis, Thu-
 roczen., Thuroczensis, Thuroczenum,
 Tur., Turoc, Turocensis, Turocenus, Tu-
 rocenz., Turocz., Turoczen., Turoczensis,
 Turoczienensis, Turotzenus, Tvrocens)
2734, 2778, 3011, 3263, 3265, 3358,
3364, 3413, 3497, 3567, 3623, 3695
 — ld. még névmutató: Bartholomeides,
 Thomas — Bernovius, Simon —
 Blasius, Andreas — Bombicenus,
 Johannes — Bubelinus, Michael —
 Bulyovszky Mihály — Buri, Johannes
 — Draskóczy György — Fabri, Mathias
 — Fatzonius, Matthias — Fitkovini
 Andreas — Gobius, Georgius —
 Kephallides, Matthaes — Keveri And-
 rás — Laneczus, Joannes — Láni,
 David — Láni, Eliáš — Maior, Paulus
 — Marklowsky, Paulus — Matula,
 Nicolaus — Miklian, Matthaes
 — Molczai, Nicolaus — Palumbini,
 Matthaes — Pavlovitz, Michael —
 Petrnak, Martinus — Pissiecz, Matthias
 — Platani, Samuel — Polereczky,
 Matthaes — Polereczky, Stephanus
 — Quetonius, Daniel — Ruttkay And-
 rás — Schmal, Andreas — Schuhaida,
 Joannes — Simonides, Georgius —
 Stankonius, Matthaes (Matthias?)
 — Telkonius, Joannes — Thuransky,
 Thomas Antonius — Ursinus, Michael
 — Záborszky, Casparus — Zaturecky,
 Stephanus — Zrupka, Franciscus
- Turoceno Iessen., Turoceno-Jessenensis,
 Turoceno-Jessenus ld. Jaszenova
- Turocensis, Turocenus, Turocenz. comitatus
 ld. Turóc megye
- Turoc-Haj., Turocio-Haj ld. Háj

- Turóci evangélikus egyházmegye (contub. Turocensis) **3458**
- Turócliget ld. Háj
- Túrócszentmárton ld. Szentmárton
- Túrócszentmihály ld. Szentmihály
- Turopolya (Túrmező, Turopoliens.; Turie Pole, SK)
- ld. névmutató: Kaurimski, Esaias
- Turotzenus ld. Turóc megye
- Tübinga (Tubing., Tübingen, D)
- egyetem **3136, 3259**
- kiadvány: **Appendix 250**
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Dömötöri György — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Vitnyédy István, iun. — Wölflin, Christoph
- Türnaw. ld. Nagyszombat
- Tvrocens ld. Turóc megye
- Tyacsiv ld. Técső
- Tyrn., Tyrnav., Tyrnavia, Tyrnaviens., Tyrnaviensis, Tyrnawiens. ld. Nagyszombat
- U. ld. Ungvár
- Udice (Udiczen.; Udiča, SK)
- ld. névmutató: Institoris, Eliáš
- Udvarhely (Székelyudvarhely; Odorheiu Secuiesc, RO)
- református kollégium **Appendix 264**
- ld. még névmutató: Bethlen János — Eszéki T. István — Letenyei Pál
- Udvard (Udvarod; Dvory nad Žitavou, SK) **2751**
- Udvarhelyszék (Sedes Siculicalis Udvarhely, Sed. Sic. Udvarhely)
- ld. névmutató: Bethlen János
- Ugocsa megye
- ld. névmutató: Farkas Ferenc — Pribék Ádám
- Ugroc ld. Zayugróc
- Ugvár [!] megye ld. Ungvár megye
- Uhrovec ld. Zayugróc
- Újbánya (Novoban.; Nová Baňa, SK)
- ld. névmutató: Splenius, Jeremias
- Újegyház (Lesch., Leschkirch. Trans., Leschkirch. Transylv., Leschkirchens., Leschkirchiensis; Nocrich, RO)
- ld. névmutató: Artzt. Joannes — Breknerus, Michael — Femmich, Joannes — Honig, Petrus — Pancratius, Michael
- Újfalú (Dévék, Dévek Uy-falu, Divek Uy-falu, Divekien., Divékújfalú, Divikien.; Diviacka Nová Ves, SK)
- ld. névmutató: Blasius, Andreas — Fuss, Simon — Serari, Andreas — Tarnóczi Márton — Újfalusi János — Újfalusi László
- Ujhel. ad Kiszucam ld. Kiszuca
- Újhely (Ujhel; Sátoraljaújhely, H)
- könyvtár **Appendix 250**
- pálos kolostor (monasterium) **3585**
- ld. még névmutató: Fascho, Samuel — Günther, Andreas — Kisvárdai Lázár János — Zavodsky, Nicolaus
- Újhely (Ujheliensis, Uyheliensis, Vágújhely; Nové Mesto nad Váhom, SK) **2950**
- ld. még névmutató: Abrahamides, Daniel
- Újleszna (Nevvaltdorff; Nová Lesná, SK)
- ld. névmutató: Simonis, Michael
- Újváros (Avasújváros, Ujvaros; Orașu Nou, RO)
- ld. névmutató: Kazai János
- Ulm (D) **2716**
- kiadvány: **2647**
- ld. még névmutató: Dieterich, Konrad — Marchtalerus, Vitus — Stromajer, Peter — Stromajer, Sebastian — Wincker, Carolus — Wickius, David — Wickius, Vitus — Wincker Petrus Carolus
- Ultra Danubium seniores ecclesiarum ld. Dunántúli református egyházkerület
- Ultrajectum (Ultraject., Ultrájectom; Utrecht. NL) **2744, 2809, 3254, 3327A**
- kiadvány: **2642, 2681, 2829, 3025, 3076, 3146, 3254, 3327, 3483**
- ld. még nyomdamutató
- ld. még névmutató: Báthori G. Mihály — Buzinkai Mihály — Debreceni Szűcs János — Diószegi Kis István — Enyedi Molnár János — Eszéki T. István — Gergei P. Pál — Gyöngyösi László — Kézdivásárhelyi Péter — Le Roy, Henricus — Martonfalvi Tóth György — Nadányi János — Pósaázi János —

- Püspöki János — Somosi Petkó János — Szántai Poóts István — Szathmári Baka Péter — Szathmárnémethi Mihály — Tarpai Szilágyi András — Técsi Joó Miklós — Tolnai F. István — Tolnai S. István — Váradi Mátyás — Voetius, Gisbertus
- Ung (Vngh) megye
 — ld. névmutató: Chernel Pál — Homonnai Drugeth György — Tarpai Szilágyi András
- Ungaria Superior ld. Felső-Magyarország
- Ungi református egyházmege **3339**
- Ungvár (U., Vngvar; Uzshorod, UA) **3339, 3388**
 — jezsuita kollégium **3035**
 — ld. még névmutató: Lippay Ferenc — Lippay János — Sámbar Mátyás — Stankovics János — Szepsi Wendigh András — Tarnóczi István — Tarpai Szilágyi András
- Ungvár megye (comitatus Ungvariensis, Ugvár[!])
 — ld. névmutató: Némethi Mátyás — Ubrizsi Pál
- Universitas Saxonica ld. Szász székek, Erdély
- Urmeniş ld. Örményes
- Úrvölgy (Dominorum Vallis, Herregrund, Mont. Vall., Mont-Vallen., Montvallen., Vallis Dominorum; Špania Dolina, SK)
 — ld. névmutató: Bussaeus, Bartholomaeus — Glatz, Jacob — Grundel, Georgius — Jacober, Michael — Keberling, Matthias — Sasik, Michael — Schnatzinger, Johann — Storch, Johann — Uhrin, Michael
- Utrecht ld. Ultrajectum
- Uyhel ad Kişucam ld. Kiszuca
- Uyheli ld. Újhely
- V. ld. Szepesváralja
- V. ld. Várad
- Vaal ld. Vál
- Vác (Vac, Vác, Vaz; H)
 — ld. névmutató: Bonis, Joannes — Botos János — Decsi István — Gazdag Bálint — Kéry János — Oroszi István — Pongrácz György — Szuha István
- Vág (Wag) folyó **3626**
- Vágbeszterce ld. Beszterce
- Vágmosóc ld. Mosóc
- Vágsellye ld. Sellye
- Vágújhely ld. Újhely
- Vaja (H)
 — ld. névmutató: Ibrányi Ferenc
- Vajdahunjad ld. Hunyad
- Vál (Vaal; H)
 — ld. névmutató: Kállai István
- Valachia ld. Havasalföld
- Valašské Meziríci ld. Mezrick
- Vallis Dominorum ld. Úrvölgy
- Vam-Göyrk [!] ld. Vámosgyörk
- Vámosbalog ld. Balog
- Vámosgyörk (Vam-Göyrk [!]; H)
 — ld. névmutató: Nagy Lukács Márton
- Var. ld. Szepesváralja
- Várad (Nagy Várad, V., Varad, Varadien., Varadiensis, Varadinum, Waradinum; Oradea, RO) **2675, 2685, 2733, 2810, 2813, 2876, 2877, 2884, 2887, 2890, 2902, 2904, 2931, 2945, 2970, 2980, 2981, 2982, 2991, 3002, 3124, 3127, 3245, 3246, 3252, 3258, 3292, 3309, 3648, Appendix 222, Appendix 227, Appendix 232**
 — református egyház **2684**
 — református főiskola **2673, 2982**
 — református gimnázium (iskola, schola) **2675, 2684, 2733, 2745, 2811, 2985**
 — poétikai osztály (classis poeticae) **2685**
 — kiadvány: **2707, 2727, 2746, 2747, 2749, 2791, 2796, 2935, 2944, 2958, 3033, 3034, 3124, 3197, 3248, 3318, 3336, 3362, 3460, 3539, 3653, Appendix 218**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: Bársony György — Borsáti Pápai Ferenc — Debreceni Szűcs János — Enyedi Sámuel — Fekete Miklós (váradi) — Fogarasi Mátyás — Foktövi János — Gyarmati János — Gyulai Ferenc, sen. — Gyulai István — Inczedy Péter — Kecskeméti Péter — Kedob, Godofredus — Kovásznai Péter — Köleséri Sámuel — Martonfalvi Tóth György — Nadányi János — Nagyari

- Benedek — Putnoki János — Püspöki János — Rákóczi György II. — Rényes István — Sibrik György — Szathmári Baka Péter — Szenci Kertész Ábrahám — Szentkirályi Mihály — Tarpai Szilágyi András — Técsi Joó Miklós — Tolnai F. István — Török András — Váradai István — Váradai Pál — Váradai Rácz János — Váradai Szikra István
- Varal., Varaliens., Varaliensis, Varalium, Váralja, Varall., Varall. Scep., Varallien., Varalliensis, Varallium ld. Szepesváralja
- Varannó (Varano; Vranov nad Toplou, SK)
— ld. névmutató: Szikszai István
- Varasd (Varaždin, HR)
— ld. névmutató: Makar, Andreas — Pethő Gergely — Zeleniczius, Abraham
- Varasd megye (comitatus Varasdinensis)
— ld. névmutató: Erdődy Ádám — Thomasits, Joannes
- Varaždin ld. Varasd
- Varbó (Warbov., Warbovien.; Vrbovka, SK)
— ld. névmutató: Matthaеides, Samuel — Sipkowski, Thomas
- Várd ld. Vérd
- Várna (Varna, Varnen., Varnensis; Varin, SK) **2871, 3663**
— ld. még névmutató: Czinn, Johannes — Schuhaida, Matthaеus — Taborita, Nicolaus
- Vas megyei evangélikus egyház
— ld. névmutató: Klesch, Daniel — Lang, Christophorus
- Vásárhely (Kezdi Vásárhely, Kézdivásárhely; Târgu Secuiesc, RO)
— ld. névmutató: Enyedi Fazekas János — Matkó István — Tolnai F. István — Váradai Mátyás
- Vásárhely (Vasarhely; Hódmezővásárhely, H)
— ld. névmutató: Bükösi Köble K. István
- Vasvár megye (comitatus Castri Ferrei, Castriferrei, Vas-Vár)
— ld. névmutató: Gorup Ferenc — Juranich, Martinus — Klesch, Daniel — Nádasdy Ferenc
- Vaz ld. Vác
- Velence (Venezia, I) **2957, 2991**
— kiadvány: **2724, 3187, 3484A**
- ld. még nyomdamutató
- Velična, Velicsna, Veliczen. ld. Nagyfalu
- Vel'ka ld. Felka
- Vel'ká Jasenica ld. Jeszenic
- Vel'ká Lomnica ld. Kakaslomnic
- Vel'ká Sucha ld. Nagyszuha
- Vel'ké Kapušany ld. Kapos
- Velkopolya (Welkop., Welkopol., Welkopolensis; Vel'ké Pole, SK)
— ld. névmutató: Arculari, Joannes — Kastenmacher, Johann — Laurenti, Joannes
- Vel'ky Blh ld. Balog
- Vencsellő (Wencsellő; Gávavencsellő, H) **2794**
- Venezia ld. Velence
- Veperd (Weppersd., Wepperstorff; Weppersdorf, A)
— ld. névmutató: Foman, Hieronymus Christophorus
- Vérd (Verd; Vărd, RO)
— ld. névmutató: Wonner, Daniel
- Vereskü ld. Vöröskő
- Veresmart (Ruffimons; Roșia, RO)
— ld. névmutató: Olesius, Petrus
- Vermand (Veromand, F)
— ld. névmutató: Ramée, Pierre de la
- Verona (I)
— ld. névmutató: J. M. Veronensis (pseud.)
- Veszele (Veselé, Weseliensis; SK)
— ld. névmutató: Lazani, Nicolaus
- Veszprém (Weszprem, H)
— ld. névmutató: Gál István — Gorup Ferenc — Sennyey István
- Veszprémfajsz ld. Fajsz
- Veteri-Solien., Veterisolien., Veteros., Veterosol., Vetro-Solien., Veterosolien., Veterosoliensis, Vetro-Zolien., Veterozoliensis, Vetusol., Vetus-Solium, Vetuzoliensis ld. Zólyom, Zólyom megye
- Vetus Vallis* ?
— ld. névmutató: Rotarides, Melchior
- Vezekény (Plavé Vozokany, SK)
— ld. névmutató: Laurenti, Joannes
- Videnbak (Vidombák; Ghimbav, RO)
— ld. névmutató: Fuchs, Joannes
- Vien, Vienna, Viennae Austriae, Viennensis ld. Bécs

- Vigevano (I)
 — ld. névmutató: Caramuel y Lobkowitz,
 Juan de
- Viișoara ld. Besenyő
- Vill. Matth. ld. Mateóc
- Villa Durandi ld. Duránd
- Vilna (Vilnius, LT)
 — kiadvány: 2684
- Vinica (Vinice; HR)
 — ld. névmutató: Jambrechovich, Michael
- Vinograd ld. Szőlős
- Vintu de Jos ld. Alvinc
- Visk (Viskove, UA) 2708
- Viszoka (Vysoká nad Kysoucou, SK)
 — ld. névmutató: Stephanides György
- Viteberg. ld. Wittenberg
- Vithna ld. Vitkóc
- Vitka (H)
 — ld. névmutató: Nadányi János
- Vitkóc (Vithna; Vitkovce, SK)
 — ld. névmutató: Lang, Jonas
- Vizakna (Ocna Sibiului, RO)
 — ld. névmutató: Eperjesi Mihály
- Vizesrét (Mokrá Lúka, SK)
 — ld. névmutató: Bahil, Ján
- Vizsoly (H) 2727, 3336
 — kiadvány: 2727, 2890, 3258
- Vlachovo ld. Oláhpataka
- Vlková ld. Farkasfalva
- Vlm ld. Ulm
- Vngh ld. Ung megye
- Vngvár ld. Ungvár
- Voitza ld. Voznica
- Vojnany ld. Krig
- Voznica (Voznic., Woitza; SK)
 — ld. névmutató: Cruselius, Martinus —
 Heinzel, Joannes
- Völckau ld. Felka
- Vörösalma (Czerwenecz; Cervencia pri
 Sabinove, SK)
 — ld. névmutató: Dessewffy Ádám
- Vöröskő (Vereskü, Wereskő; Červený Kameň,
 SK) 3170
 — ld. még névmutató: Berényi György
- Vranov nad Toplou ld. Varannó
- Vrat., Vratisl., Vratislav., Vratislavia, Vratis-
 laviensis ld. Boroszló
- Vrbov ld. Ménhárd
- Vrútky ld. Ruttká
- Vurpär ld. Borberek
- Vyšná Kamenica ld. Felső-Kemence
- Vyšné nad Hronom ld. Nagyd
- Vyšné Repaše ld. Répás
- Vyšny Kubín ld. Felsőkubín
- Vysoká nad Kysoucou ld. Vizsoka
- W. ld. Szepesváralja
- Wag ld. Vág
- Wahlendorff ld. Olaszi
- Walachey ld. Havasalföld
- Walberst., Walbersdorf ld. Borbolya
- Waldstein (A)
 — ld. névmutató: Windischgrätz, Gottlieb
 von
- Wallendorff ld. Olaszi
- Waradinum ld. Várad
- Waral., Waralien., Waraliensis, Waralium,
 Warall., Waralliens., Waralliensis ld.
 Szepesváralja
- Warbov., Warbovien. ld. Varbó
- Weimar (Weymar; D)
 — ld. névmutató: Dimpffeln, Johann Jacob
- Weissenfels (D)
 — ld. névmutató: Klesch, Daniel
- Welicze ld. Nagyfalva
- Welkop., Welkopol., Welkopolensis ld. Velko-
 polya
- Wencsellő ld. Vencsellő
- Wereskő ld. Vöröskő
- Weseliensis ld. Veszele
- Westfália (Westphal., Westphalen)
 — ld. névmutató: Bierbüchsius, Conradus
 — Sarnichhausen, Heinrich Konrad
- Westphrisia ld. Nyugat-Frízia
- Weszprem ld. Veszprém
- Weterosoliensis ld. Zólyom
- Weymar ld. Weimar
- Wien ld. Bécs
- Winzig (Wińsko, PL)
 — ld. névmutató Caselius, Christophorus
- Wirbitz (Wirbic.; Wierzbica, CZ)
 — ld. névmutató: Prusius, Gregorius
- Wisnicz (PL)
 — ld. névmutató: Lubomirski, Stanislaw
 Heraclius

- Wittenberg (Witt., Witteb., Witteberg, Witteberga, Wittebergensis, Wittenb.; D) 2688, 3199
- egyetem (academia electoralis ad Albim, Athenis Leocor.) 2821, 2987, 3015, 3199, 3225, 3452
 - magyar könyvtár 3629
 - kiadvány: 2632, 2821, 2843, 2923, 2929, 3015, 3200, 3403, 3415, 3567, 3688
 - ld. még nyomdamutató
 - ld. még névmutató: Augustini, Elias — Bahil, Ján — Bayer, Johann — Böhm, Christoph — Braxatoris, Joannes — Brewer, Johannes — Brewer, Samuel — Calovius, Abraham — Centner, Christian — Christophori, Matthias — Cuncius, Paul — Czember, Georg — Deütschmann, Joannes — Eccard, Andreas — Erythraeus, Joachim — Fabiger, Johann — Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Femger, Georg — Franckenberger, Reinholdus — Frenzel, Simon Friedrich — Fridelius, Johann — Fuchs, Joannes — Gallikius, Johann — Gotterbarmet, Jacobus — Greissing, Paul — Grelner-tius, Timotheus — Grenitz, Simon Johann — Gündesch, Michael — Günther, Andreas — Günther, David — Hain, Kaspar — Hentschel, Samuel — Hnili-cenus, Joannes — Honter, Joannes, iun. — Höher, Michael — Hutter, Georgius, sen. — Jantschius, Joannes — Jeremias, Joannes — Kalinka, Zacharias — Kassai Michaelis György — Kimmel, Johann — Kirchmaier, Georg Caspar — Klesch, Christoph — Klesch, Daniel — Kövesdi Pál — Kray, Pavel — Lachanosarcus, Elias — Ladiver, Elias, iun. — Lang, Matthias — Lazius, Adam — Liefmann, Michael — Linda, Lucas de — Maior, Paulus — Miles, Matthias — Molschani, Matthias — Nemet, Franz — Nott-nagel, Christophorus — Ostermann, Johann Erich — Pavlovitz, Michael — Pinner, Joannes — Pomarius, Samuel — Pop-radius, Adamus — Popradius, Johann — Praetorius, Otto — Raue, Johann —
 - Rehlin, Joannes — Reiser, Georgius — Rochser, Zacharias — Rosner, Matthias — Roth, Melchior — Röser, Jakob — Scharf, Johann — Schnatzinger, Johann — Schnitzler, Jakob — Schön Gáspár
 - Schön, Michael — Schwartz, Johann (wittenbergi) — Seelmann, Christian — Sennertus, Andreas — Serpilius, Augustinus — Serpilius, Samuel — Simonides, Joannes (olaszi) — Simonis, Georgius — Sinapius-Horčicka, Daniel — Spielenberger, David, sen. — Spitko, Georgius — Steinhübl, Georg — Steller, Thomas — Strauch, Aegidius — Thann, Andreas — Tieftrunck, Daniel — Titius, David — Treutsch, Christianus — Unger Mihály — Vossius, Gerardus Joannes — Wendeler, Michael — Zabanius, Isaacus — Zabeler, Hiob — Zabeler, Jacob — Zarevucius, Paulus — Zigra, Constantinus
- Wohlau (Wolow, PL)
- ld. névmutató: Titius, David
- Woitza ld. Voznica
- Wolczyn ld. Constadt
- Wolfenbüttel (D)
- Herzog-August Bibliothek **Appendix 270**
- Wolffau ld. Farkasfalva
- Wolgast (D)
- ld. névmutató: Iden, Petrus
- Wolgemuetshaimb* (fictiv)
- ld. névmutató: Schretter, Carolus
- Wołow ld. Wohlau
- Wonndorf ld. Bánfalva
- Wratisl., Wratisleviens., Wroclaw ld. Borosz-ló
- Wschowa ld. Fraustadt
- Wünschendorff ld. Tótfalu
- Württemberg 3191
- Würzburg (D)
- ld. névmutató: Kircher, Athanasius
- Xaver (Javier, E)
- ld. névmutató: Franciscus Xaverius, Sanctus
- Xburg. Sil. ld. Kreuzburg

- Z. ld. Zilah
- Zábala ld. Zabola
- Žabokreky ld. Zsámbokrét
- Zabola (Zábala, RO)
 — ld. névmutató: Martonfalvi Tóth György
- Zábor (Zabor; Zaborie, SK)
 — ld. névmutató: Záborszky, Casparus
- Zábřeh (Zabrahen. ex Ch.; CZ)
 — ld. névmutató: Malatides, Daniel — Malatides, Jan
- Zádiel ld. Proszek
- Zágráb (Zagreb, HR)
 — kiadvány: **2973**
 — ld. még névmutató: Keglevich László — Mayeritsch, Vitalis — Mihovski, Leopoldus — Rom, Petrus
- Zajugróc ld. Zayugróc
- Zala megye (Szala. comitatus Szaladiensis)
 — ld. névmutató: Barkóczi János József — Eszterházy Ferenc — Fisztrovics György — Zrínyi Miklós
- Zalaegerszeg ld. Egerszeg
- Zalau ld. Zilah
- Zaránd megye (Zarand, Záránd)
 — ld. névmutató: Kapi György — Kun István — Sarkadi András — Zólyomi Miklós, iun.
- Zarnovica, Zarnoviensis, Zarnovienz. ld. Zsarnovic
- Zaturcie ld. Felsőzaturcsa
- Závatka (Zavatka; Závadka, SK)
 — ld. névmutató: Némethi Mátyás
- Závodje (Zavodiensis; Žilina, SK)
 — ld. névmutató: Antali, Gergely
- Zayugróc (Ugroc, Zajugróc, Zay; Uhrovec, SK)
 — ld. névmutató: Fabricius, Joannes (Arvensis, rector Cassoviensis) — Fabricius, Nicolaus
- Zboró (Makovicza; Zborov, SK)
 — ld. névmutató: Rákóczi Ferenc I.
- Zdanen., Zdanensis ex Montanis ld. Saskó
- Zebegény (H)
 — ld. névmutató: Luzinski, Joachim Aloysius
- Zeben ld. Kisszeben
- Žehra ld. Zsegra
- Zeite ld. Csejte
- Zelanka, Zelen, Zelené ld. Ipolyszele
- Zella (Cell. Saxo.; Nossen, D)
 — ld. névmutató: Schedius, Christoph, sen.
- Zemplén megye (comitatus Zempl., Zemplen, Zemplénien., Zemplény, Zempliniensis, Zemplyniensis) **3310, 3431, 3534**
 — ld. még névmutató: Bocskai István — Gyulai Ferenc, sen. — Kazinczi Péter — Kruzsai Miklós — Pathai János (alius) — Szirmay István — Tarczali Pál — Vitányi István
- Zerbst (D)
 — ld. névmutató: Wendelin, Marcus Friedrich
- Zernov., Zernovien., Zernoviens. ld. Zsarnovic
- Zetalaka (Zetelaka; Zetea, RO)
 — ld. névmutató: Oroszhegyi Mihály
- Zetnekensis, Zetnekiens. ld. Csetnek
- Ziemiánin ?
 — ld. névmutató: Probowsky, Ráchwal
- Zilah (Z., Zilai; Zalau, RO) **3241, 3316, 3317, 3481**
 — ld. még névmutató: Asztalos Dávid — Bátai B. György — Borbély Ferenc — Matkó István — Óbudai János — Tornai Pap István — Tótfalusi István — Vásárhelyi Szócs Bálint — Vásárhelyi Szócs János
- Žilina ld. Budetin, Závodje, Zsolna
- Žip ld. Sip
- Žips, Žipš, Žipss, Žipz ld. Szepes megye
- Zittau (D)
 — kiadvány: **2883, 3333**
- Złotoryja ld. Goldberg
- Zol., Zolien., Zoliens., Zoliensis comitatus ld. Zólyom megye
- Zolio-Hajnicensis ld. Hajnik
- Zolio-Lipc., Zolio-Lipccensis ld. Lipcse
- Zoln., Zolna, Zolnen., Zolnens., Zolnensis ld. Zsolna
- Zólyom (Veteri-Solien., Veterisolien., Veteros., Veterosol., Vetero-Solien., Veterosolien., Veterosoliensis, Vetusol., Vetuzoliensis, Weterosoliensis; Zvolen, SK)
 — városi tanács (senatus) **3354**
 — ld. még névmutató: Blasius, Georgius — Brada, Andreas — Capirius, Andreas — Chorwat, Andreas — Fabri, Georgius —

- Hankusch, Andreas — Horváth András
 — Kalas, Joannes — Kapiri, Andreas —
 Lepinius, Jeremias — Milochowski, Ján
 — Neschutt, Jacobus — Nigrini, Andreas
 — Oczovinus, Joannes — Ördödi Ist-
 ván — Priwidski, Balthasar — Remeň,
 Daniel — Scapalius, Jacobus — Sculteti,
 Joannes — Sembery János — Sembery
 Mátyás — Tomkovicz, Michael —
 Transalpini, Georgius — Trusius, Hiobus
 — Zsemberi János
- Zólyom megye (c. Z., comitatus Solien.,
 Soliensis, Vetero-Zolien., Veterozoliensis,
 Vetus-Solium, Zol., Zolien., Zoliens.,
 Zoliensis) 2736, 2955, 3045, 3107, 3332,
 3452, 3502, 3504, 3529, 3567, 3577,
 3624, **Appendix 269**
 — ld. még névmutató: Alberti, Stephanus
 — Bartoschovicus, Andreas — Bezegh
 István — Capirius, Andreas — Erdődi
 István — Görgey János — Gyürky Be-
 nedek — Gyürky János — Kochlacz,
 Johann — Kochlacz, Stephanus — Láni,
 David — Láni, Eliás — Madách János
 — Piscator, Gabriel — Radvánszky,
 György — Scapalius, Jacobus — Sculteti,
 Joannes — Zsemberi János
- Zólyomi evangélikus egyházmegye (contuber-
 nium)
 — ld. névmutató: Láni, David —
 Milochowski, Ján — Pongrácz György
 — Remeň, Daniel — Simonides, Joannes
 (olaszi)
- Zólyomlipcse ld. Lipcse
- Zombor (Mezőzombor, H)
 — ld. névmutató: Lippay György — Lippay
 János
- Zorensis Sil. ld. Sorau?
- Zürich (CH)
 — kiadvány: 2636, 2760, 2957, 3188,
 3274
 — ld. még névmutató: Steller, Thomas
- Zvolen ld. Zólyom
- Zvolenská Slatina ld. Szalatna
- Zsámbokrét (Szambocret; Žabokreky, SK)
 — ld. névmutató: Zsámbokréti György
- Zsarnovic (Zarnoviensis, Zarnovienz., Zer-
 nov., Zernovien., Zernoviens.; Žarnovica,
 SK)
 — ld. névmutató: Chuvala, Georgius —
 Divitis, Georgius — Stephanides, Joannes
- Zsegra (Sigra, Zsigra; Žehra, SK)
 — ld. névmutató: Sigrai Tamás
- Zsip ld. Sip
- Zsolna (Soln., Solna, Solnensis, Zoln., Zolna,
 Zolnen., Zolnensis; Žilina, SK) 3183,
 3204, 3260, 3264, 3265, 3331, 3332,
 3333, 3364, 3402, 3500, 3501, 3504,
 3520, 3624, 3624A, 3652, 3692, **Appen-
 dix 245, Appendix 253, Appendix 262**
 — evangélikus gimnázium (schola) 2807,
 3133, 3261, 3328, 3502, 3691
 — városi tanács (senatus) 3691
 — kiadvány: 2950, **Appendix 269**
 — ld. még nyomdamutató
 — ld. még névmutató: — Aladiatoris, Mich-
 ael — Augustini, Elias — Bičansky,
 Jeremias — Bonecz, Joannes — Brezany,
 Daniel — Čížek, Nikodém — Dadan,
 Jan, sen. — Dhemmel, Georgius —
 Diurana, Georgius — Dubovszky, Martin
 — Dungal, Daniel — Dungal, Nicolaus
 — Fabri, Nicolaus — Felicides, Jonás —
 Felicides, Paulus — Francisci, Samuel —
 Frater, Georgius — Fusko, Georgius —
 Gabriellis, Nicolaus — Gelenus, Joannes
 — Gobijs, Michael — Gutth, Jakob
 — Hanzelius, Georgius — Hlubocius,
 Tobias — Hnilicenus, Joannes —
 Holoschovski, Michael — Institoris,
 Michal — Jakssy, Esaias — Janác, Jiřík
 — Janác, Ondrej — Jaworsky, Michael
 — Karpieschek, Casparus — Kopecky,
 Stephanus — Kosella, Andreas —
 Kosella, Joannes — Kövicki, Stephanus
 — Kruspier, Andreas — Krutek, Elias —
 Kussnier, Casparus — Ladiver, Daniel
 — Ladiver, Elias, sen. — Ladiver, Samu-
 el — Lazius, Adam — Lehoczky, Caspar
 — Liesčansky, Juraj — Madidi, Jonas
 — Madidi, Nicolaus — Melko, Joannes
 — Melko, Martinus — Murin, Georgius
 — Müller, Johann — Neppel, Georgius —
 Nezbud, Andreas — Nezbud, Georgius —

Nezbud, Joannes — Nigrini, Joannes —
 Nigrini, Nicolaus — Nosticius, Joannes —
 Nostitius, Jeremias — Nostitius, Jacobus
 — Passerini, Georgius — Paulini, Samu-
 el — Piscator, Matthaeus — Plintovič,
 Adam — Pokorny, Balthazar — Pudik,
 Georgius — Quercini, Joannes —
 Rakowszky, Daniel — Rayčan, Joannes
 — Rayčan, Nicolaus — Reguli, Daniel
 — Ruttkay György — Sadlis, Jeremias
 — Schiabel, Paulus — Sigismundi,

Martinus — Sigismundi, Melchior —
 Sinapius-Horčicka, Daniel — Skalka,
 Daniel — Skalka, Martinus — Slatini,
 Andreas — Slatini, Nicolaus — Sluka,
 Jeremias — Soja, Nicolaus — Ssiabel,
 Balthasar — Stranowsky, Andreas
 — Tichy, Georgius — Transalpinus,
 Joannes — Urbanovich, Elias — Zabeler,
 Hiob — Záborszky, Sigismundus —
 Zacharides, Elias — Zavodsky, Andreas
 — Zitko, Daniel

CÍMMUTATÓ

Index titulorum

Index of titles

Az ismert szerzőjű és az ismeretlen szerzőjű művek címe egyaránt megtalálható a mutatóban. Az egyszerűsített címekről, a címek jellemző részeiről és egyes műveknek a szakirodalomban meghonosodott elnevezéséről utaló található a teljesebb címre.

- Abdankung bei dem ... Begräbnis eines ... Kindleins Marthae ... Samuelis Pomarii* 3368(2)
Abdankungsrede bei ... Leichbestattung der ... Frauen Annen Catharinen Seelmannin 3353(2)
Abecedarium Latino-Hungaricum, seu elementa linguae Latinae et Hungaricae 3382, 3476A
Ábécés könyv 2865, 3476A
Acclamatio fausta → Προσφώνημα, sive
Acclamationes votivae in honorem ... Christiani Seelmanni 3209
Acél tükrő, azaz oly rövid tanítás, mely megtanít arra: kicsodák érdemesek a Sz. Minisztériumra 3273
Acerbissimum funus illustrissimae ... Mariae Gyulafi de Ratot 2905
Acerra vota templo honorum nuptialium ... Valentini Pleckeri 2894
Actus introductionis → Inauguratio novi rectoris, hoc est
Ad actum oratorium 3562
Ad ... patronos ... valedictoria 3607
Ad ... sponsum Johannem Serpilium ... ode 3043
Aggratulatio nuptialis → Flammeum nympheum, sive
Ahítatos imádságok 3034(4)
Aller (Christen, absonderlich) Lehrer ... Lebenskrohne 2987
Aller alten, insonderheit wolbetagten Kirchen-Lehrer Bet- und Dank-Psalm 3367
Almanach 2644(1)
Almanach → Der neue und alte Almanach
Almanach → Neuer und alter Almanach
Almanach und Prognosticon 2714, 2772, 2842, 2875, 2906, 2943, 2984, 3036, 3084, 3140, 3159, 3193, 3210, 3291, 3350, 3437, 3544, 3619, 3652, 3687
Altus concentuum sacrorum quaternis et quinis vocibus decantandorum opus primum, continens duodecim psalmos et septem magnificat 3602(2)
Ama ritka példájú ... II. Rakoci Györgynek ... elalvásának megemléltése 2970
Amor, quo felicissimum amorem ... Georgii Fischer ... prosequuntur amici 2826
Amoris illibati fideique conjugalis hieroglyphicum par columbarum ... solennitati nuptiali viri ... Hiobi Zabeleri 3166
An detur unus conceptus entis in communi objectivus 2954
An rationale esse sit ultima hominis differentia 2955

- Anacreon nuptialis ... Maximiliano Honorio a Franckenberg* 3676
- Anagrammatismus onomastico-genethiacus ... Leopoldo ... imperatori ... cum ... ageret natalem decimum nonum* 2752
- Analysis et exegesis articuli I. invariatae Augustanae Confessionis* 3629
- Angelus Pannonius, sive vita angelica sancti Emerici* 2992
- Angliai puritanismus* 3025
- Anglicum spicilegium, hoc est breves quaedam observatiunculae ad discendam, legendam et intelligendam linguam, scripturamque Anglicam* 3143
- Animadversio ad theses d. Zabaniü opposita altera* 3521
- Animadversio ad theses d. Zabaniü opposita prima* 3522
- Animadversio ad theses d. Zabaniü opposita tertia* 3523
- Animadversio inanima altera in ... Thesium prooemialium refutationem ... a Matthia Sambar* 3527
- Animadversio inanima in refutationem Thesium prooemialium ... a ... Matthia Sambar* 3528
- Anser Martinalis generoso ... Martino Madarasz* 3547
- Apollonius, Philoemon et Arianus martyres laureati → Oriestis messis laureati, sive Applausus academici famae ac nomini ... Martini Cöller* 2969
- Applausus et vota fautorum → Salve Varaliense, hoc est Applausus publicus virorum trigae ... Johanni Buringero, ... Christiano Pihringero, ... Danieli Wilhelmo Mollero* 3595
- Applausus super primogenitum Stephanum Osztrosith* 2804
- Applausus super solennem panegyryn in castro Ludan ... Nicolao et ... Matthiae Osztrosith* 2669
- Applausus votivus, dum ... Adamus Lasius ... aulae concionatoris munus ... susciperet* 3403
- Applausus votivus viris ... Johanni Bühringero, ... Christiano Pihringero, ... Danieli Guilielmo Mollero* 3614
- Arany gyapjúból ékesítettett ruha azaz rövid út és könnyű világosító mód az elmélkedésre* 3213
- Aranybánya → Az Isten ígéreteinek felnyitott aranybányája*
- Arcus triumphalis, quem virtus fundavit* 2723A
- Árgirus királyfi históriája* 2898, 2914
- Ars catholica* 3062
- Ars concionandi Amesiana* 3275
- Articuli dominorum ... regni Transylvaniae* 2801, 2801A, 3007, 3062, 3066, 3067, 3122, 3174
- Articuli dominorum ... regni Transylvaniae et partium Hungariae* 2761, 2762, 2836, 2884, 2977, 2978, 2979, 3121, 3175, 3642, 3643
- Articuli dominorum ... regni Transylvaniae partiumque* 2876, 3238, 3239, 3240, 3314, 3315, 3390, 3391, 3486, 3487, 3538
- Articuli, juxta quos regitur ecclesia* 2727, 3336
- Articuli universorum dominorum ... regni Transylvaniae et partium Hungariae* 2637, 2708
- Articulus VII. Augustanae Confessionis de ecclesia ... ad disputandum publice propositus* 3507
- Assertio immota ex littera institutionis ... a 4. testium veritatis ... testimonio conscripta, ... quod caro Christi ... ore accipitur* 3017
- Astrologische Muthmassung auf das Jahr → Judicium astrologicum, das ist Astrologisches Bedencken* 2644(2), 3009(2)
- Asztrológiai vélekedés* 2713(2), 2722(2), 2975(2), 3031(2)
- Asztrológiai vizsgálás* 2654(2), 2782(2), 2852(2), 2926(2), 2990(2), 3046(2), 3109(2)
- Asztrológiai vizsgálás, avagy a planétáknak és egyéb nevezetes fő csillagoknak forgásiból vett jövendölés* 3226(2), 3302(2), 3348(2)
- Aufgeschlossene goldene Sprachen-Tür → Janua linguarum reserata aurea ... Aufgeschlossene*

- Aufmerkung des Worts im CV. Psalm 3463*
Aurora aeternitatis 3374
Auserlesene geistliche Lieder d. Martini Lutheri und anderer geistreichen Männer 3625
Auspicitissimis nuptiis, quas ... Johannes Wagner ... cum ... Catharina Vitin ... adorant 3037
- B. c. D. ad virum plurimum reverendum ... Antonium Reiserum 3158*
 Bajnok Dávidka → Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek pajzsa, avagy
Balthasar Koncz Nagy-solymosi superintendens ... universis et singulis praesentes hasce visuris ac lecturis ... contestatum esse volumus 3494
 A bálványimádásról → Vitairat a bálványimádásról
Bánkódó lélek nyögési, azaz Szent Írás szavaiból szedegetett ... könyörgések 3309(2)
 Bányászcsákány → A három üdvösséges kérdés igazsága ellen kelt bányászcsákánynak tompítása
 Bányászcsákány → X, ut tők könyvnek eltépeése, avagy
Barátsági dorgálás, azaz az igaz calvinista ... vallásbul ki csapont ... embernek megszólítása 3080
Bassus continuus concentuum sacrorum 3602(4)
Beantwortung der unchristlichen ... Frage, woher ich gewiß sei, daß heutige Bibel, oder Heilige Schrift von Gott 2666
 Bei dreier Weh, bei treuer Ehe Christoph Kleschens → *Vae ter trina iubent solatia cedere trinum. Bei dreier Weh*
Békességes tűrés ösztöne, avagy oly temetési rövid tanítás ... Bör Kata asszonynak ... teste elta- karításakor 3026
 Bemenetel a hitre → Igaz és tökéletes boldogságra vezérlő út, avagy
Ben sült veres kólop, avagy Kis paternek vesztett peri 3287
Bericht, wie man sich bei der giftigen Seuche der Pestilenz zu verhalten habe 2820
 Biblia → Szent Biblia
Biblia tanúi 3254(2)
Biga ecclesiastica charitatis et paritatis fraternae Germano-Evangelica 3038
Bittere Klage über dem ... Ableben ... Christophori Böhms 2908
A Boldogságos Szűz, a halállal tusakodók anyja 2789(1)
A Boldogságos Szűz zsoltárkönyve 2892
Bona verba nuptiis secundis ... Gothofredi Titii 3438
Bona verba, quibus ex Inferioribus Pannoniae partibus praefectum ab ecclesia S. Georgiana ... Danielelem Kleschium ... comitatur Posonium 3198
Breve directorium ad confessarii, confitentis munus recte obeundum 3378, 3475(1)
 Breves quaedam observatiunculae ad discendam, legendam et intelligenda(m) linguam, scripturamque Anglicam → Anglicum spicilegium, hoc est
Breviarium logicum 3631
 Brevis et perspicua totius logices explanatio → Tyrocinium logicum, seu
 Brevis methodus ... meditationis → Vellus aureum beatificandae animae, id est
Brevis tractatus de usu ac praxi verae logicae 3075A
Buzgó hálaadások és könyörgések 2690(2), 3408(2)
Bűnön búskódó lélek kényszerzése 2937
- Cáfolata egy kálvinista professzornak 3282*
 Calculi consolatorii → Ἰσοψηφάτα παρηγορικά, hoc est
 Calendarium → Kalendárium

- Calendarium → Urunk Christus születése után
- Calendarium oeconomicum perpetuum* 3054
- Calendarium Tirnaviense tripartitum* 3049(1)
- Calendarium Tyrnaviense* 2930(1)
- Calendarium Tyrnaviense ... Prognosis coniecturalis astrologica* 2723, 2786, 2859
- Calendarium Tyrnaviense utriusque mundi megacosmi et microcosmi* 2993(1)
- Calender → Siebenbürgischer Calender
- Campus Martius, sive institutiones castrenses* 3597
- Canones logici selectiores* 2818
- Cantus primus concentuum sacrorum* 3602(1)
- Cantus secundus concentuum sacrorum* 3602(5)
- Cardinal Pázmány Péter imádságos könyve* 3190(1)
- Carmen acrostichum, ... Leopoldo ... Romanorum imperatori* 2860
- Carmina gratulatoria, cum ... virorum triga ad novos ... honores ... ascenderent* 3598
- Carmina lugubria in praematurum obitum ... domini Stephani Wyttniedy* 3136
- Carmina tristia, quibus ... Eliam Thomam ... discipuli ... prosequuntur* 3599
- Carmina votiva festivitati nuptiarum ... Gottfriedi Titii* 3439
- Carminum proverbialium totius humanae vitae statum ... delineantium* 3242(1)
- Cassai királyi városban lakó cálvinisták prédikátora Cegledi István → Feles tized feletlen ki-
lencnek vélt
- Catalogus defunctorum e Tyrnaviensi B. M. V. Visitantis Sodalitate* 2661(2)
- Catalogus eorum ... sodalium, qui ex ... congregatione Beatissimae Virginis Annuntiatae ... e
vita cesserunt* 2726(2)
- Catalogus presbyterorum Scepusiensium* 3404, 3506(1)
- Catechesis minor ... Martini Lutheri Germanice et Latine* 2632, 3297, 3428
- Catechesis minor ... Martini Lutheri Latine et Ungarice* 3360
- Catechesis religionis Christianae in ecclesiis et scholis plerisque reformatis usitata* 3318
- Catechesis. Az üdvösségnek fundamentumáról rövid kérdezkedés* 2839(1)
- Catechismus, azaz a keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás* 2791
- Catechismus Latino-Ungaricus* 3476
- Catechismusi tanítás → Igazság istápjja, avagy
- Catena Jarchae septem gemmis, seu ... e logiis distincta* 3580
- Catena salutis ex capitibus 26. 27. 28. 29. 30. Medullae Amesii lib. I. sumptis* 3339(2)
- Catilina ... ad scenam productus* 3679
- Cato → Disticha de moribus
- Cato → Libellus elegantissimus
- Causae non causae* 3211
- Celeusma votivum in sacrum hymenaeum ... Samuelis Schröter* 3423
- Character mentis bonae ac pronae in ... Jacobum Röserum* 3663
- Chiliasmus dirutus* 3263
- Chok Mózes szentkirályszabadi prédikátor nevére kiállított papi diploma* 3083
- Christlicher Wahl- und Neujahrswunsch* 3630
- Christliches Ehrengedächtnis* 3546
- Christus követéséről négy könyv* 3191
- Christusban boldogul kimúlt ... Lastoci Borbála ... felett ... lett ... prédikáció* 3386
- Chronicalischer Anhang des 15 seculi nach Christi Geburt → Siebenbürgischer Würgengel
oder
- Cigány okulár* 2792

- Cinul și învățătura* **2641(3)**
Cithara Sanctorum. Písně duchovní staré y nové **2883**
Clangor tubae divinae resonans → Dvojí spis učiněný
Cliens Marianus **2998**
Coelipotente auxiliante vir ... Casparus Hain ... sponsus **2910**
Colloquium Caschoviense de iudice controversiarum fidei **3285**
Colossus duraturae constanter memoriae **3048**
Comoediae sacrae → Terentius Christianus, seu comoediae
Compendii logici libri duo **3000, 3477**
Compendium praeceptionum grammaticarum Philippi Melanthonis **3500(1), 3501(1)**
Compendium theologiae Christianae **2642**
Compilatae constitutiones regni Transylvaniae et partium Hungariae **3539**
Conciliatorium Biblicum, azaz az egész Sz. Írásban ... egymással ellenkezni láttató helyeknek össze való békeltetések **2809**
Conciones in Catechesim Palatinatam secundum explicationes catecheticas Zachariae Ursini **3339(1)**
Concionum sacrarum centuria prima **2888**
Concionum sacrarum centuria quarta **3418**
Concionum sacrarum centuria quinta **3510**
Concionum sacrarum centuria secunda **3252**
Concionum sacrarum centuria tertia **3194**
Conclusiones theologicae de justitia et jure **2932**
Conclusiones theologicae de morte **3333**
Conclusiones theologicae de peccatis et divina gratia **3303**
Conjugii foedus ... Melchiori Klies **2899**
Conjugii foedus ... Michaeli Schönleben **2766**
Conjugium secundum utinam secundum! ... Andreae Günthero **3161**
A consequentiákról → Rövid tudósítás
Constitutio scholae Coronensis **2703**
Corona sophobasilica S. Stephani protoregis Ungariae et S. Stephani protomartyris **3050**
Cupressus funerea in perpetuum luctum obitus Boemiani **2922**
Cupressus funerea, sive luctus ... super obitu ... Andreae Segneri **3610**
Cuprinsătura și părțile învățământului despre credința creștinească **2641(2)**
Currentes literae ad XXIV. regales emissae **3506(2)**
Cynosura, seu lux mentium universalis → Filum labyrinthi vel
Czeglédi Palkónak Dobraviczai Miklós praeceptorával való beszélgetése → Redivivus Iaphetke, azaz

Dagon ledülése → A frigy szekrénye előtt Dagon ledülése
Dagon ledülése → Az Úr frigy szekrénye előtt Dagon ledülése
Das ist das Grabmahl Rahel ... Rosina Langin **3565**
David ob intempestivam populi numerationem triduana peste punitus **3082**
Dávid parittyája → Öt sima kövekkel
Davidische Schäfertreu und Ritterehr in einem neuen Klingegedichte **3216**
De adoratione in spiritu et veritate libri quatuor **3115**
De arte rhetorica libri tres **3671(1)**
De atomis contra Zabanium **3400**
De causis corporis naturalis → Ἐπιτάς controversiarum physicarum de causis

- De conservanda bona valetudine* 2886
De institutione grammatica liber secundus 2857
De Judaeorum ante novissimum diem conversione futura oratio 2767
De natura affectionum entis in genere → Διάσκεψις φιλοσοφική de natura
De natura peccati originalis → Hexas disputationum theologiarum
De natura peccati originalis disputatio prima 3411, 3412
De natura peccati originalis disputatio quarta 3517
De natura peccati originalis disputatio quinta 3518
De natura peccati originalis disputatio secunda 3413
De natura peccati originalis disputatio sexta 3519
De natura peccati originalis disputatio tertia 3414
De necessario et contingenti 2965
De octo partibus orationis methodus 3120, 3489
De primordiis theologico-practicis 3189
De ratione studii epistola paraenetica ... Christiano Lubecensi 2646(2), 2674(2), 3160(2)
De scribarum et pharisaeorum justitia propria → Meditationis abbreviatae dissertatio I. de scribarum
De veris ac genuinis ecclesiae membris 3011
De veritate religionis Lutheranae disputatio theologica 3365
De veritate religionis Lutheranae disputatio theologica altera 3459
De vita hominis disputationem VI. anti-Placentinianam ... exponunt 3016
Decas quaestionum philosophicarum illustrium 3128
Declarationes Nicolai III. et Clementis V. ... super regulam fratrum minorum 2725
Decretum Latino-Hungaricum juris consuetudinarii inclyti regni Hungariae et Transylvaniae, azaz: Magyar és Erdély országnak törvénykönyve 2928(1)
Delineatio synoptica oratorii actus 3295
Descriptio orbis et omnium ejus rerum publicarum 3188, 3633
Le descrittioni universali et particolare del mondo et delle repubbliche 2957
Desiderium aureae pacis distichis eteologicis exprimens annum epochae Christianae ... 3070
Dialecticae libri duo 3146
Dialogus theologicus, das ist ein geistlich Gesprech der Christlichen Kirchen mit Gott 3098
Dialogus theologicus to jest líbežné [!] a rozkošné cyrkve z Pánem Bohem rozmluvaní 3099
Diatrise philosophica-theologica de creatione 3260
Dicta Sacrae Scripturae 2627
Dicséretetek → Zsoltárokból szereztetett dicséretetek
Diem nuptialem viri ... Hiobi Zabeleri 3163
Disceptatio praeliminaris 2671
Discursus de ortu et productione formarum Zeisoldianus 2734
Discursus de Turca 3184
Discursus juridicus de heredibus 2624A
Discursus pneumaticus de natura animae rationalis separatae 2946A
Discursus regulas interpretationis apud Catholico-Evangelicos adhiberi solitas convellens 3375
Disp. theol. de Paradiso 2707
Disputáció a megigazulásról 3029
Disputatio II. de ente ejusdem distinctionibus nominalibus 2628
Disputatio III. de principio entis, affectionumque essentia 2629
Disputatio IV. de affectionibus entis in genere et perfectione ejus in specie 2693
Disputatio V. de unitate et veritate 2694

- Disputatio VI. de bonitate, duratione et ubietate* 2695
- Disputatio XII. de expressioribus essendi rationibus* 2701
- Disputatio adversus pontificios de Scripturae Sacrae Veteris Testamenti canone* 2635
- Disputatio de consummatione seculi* 2819
- Disputatio de politia ecclesiastica* 2770
- Disputatio historica prima de translatione imperii Assyriaci seu Babylonici ad Persas* 3660
- Disputatio historico-chronologico-theologica* 3129
- Disputatio historico-theologica ... de nativitate Christi* 3394
- Disputatio metaphysica III. de latitudine et ordine intelligibilium, deque conceptus entis
objectivi ac formalis praecisione et illius transcendentia* 3470
- Disputatio metaphysica IV. de existentia, distinctione et ordine affectionum entis in genere,
deque unitarum numero* 3433
- Disputatio metaphysica V. de perfectione, deque unitate formali et universali* 3529
- Disputatio metaphysica VI. de unitate, unione, veritate et bonitate* 3530
- Disputatio metaphysica VII. de duratione, ubietate, necessario et contingente* 3531
- Disputatio metaphysica IIX. de dependente et independente, creato et increato, actu et potentia,
principio et principiatio* 3532
- Disputatio metaphysica IX. de causa et causato, cum in genere tum in specie* 3533
- Disputatio metaphysica X. de affectionibus entis disjunctis mediatis* 3576
- Disputatio metaphysica XI. de minori entis abstractione* 3534
- Disputatio metaphysica XII. et ultima de classibus rerum* 3577
- Disputatio metaphysica de existentia rei intelligibilis* 3641
- Disputatio metaphysica de necessario et contingente* 2933
- Disputatio metaphysica de ratione entis objectiva* 3431
- Disputatio metaphysica de subalternatione disciplinarum et nominalibus entis distinctionibus*
3432
- Disputatio metaphysica prima de objecto metaphysicae* 2844
- Disputatio nona de necessitate et contingentia, actu et potentia* 2698
- Disputatio octava de principio et principiatio, causa et causato* 2697
- Disputatio philosophica de libero arbitrio* 3244
- Disputatio philosophica de mente humana* 2810
- Disputatio philosophica de principio philosophandi* 2797
- Disputatio philosophica de regulis philosophandi* 2798
- Disputatio philosophica de subjecto physicae* 3132
- Disputatio philosophica de territorio philosophandi* 2799
- Disputatio philosophica de universalibus* 2737
- Disputatio philosophico-politica de principe, iudice et senatoribus* 3256
- Disputatio philosophico-theologica de subsistentiis divinis* 2936
- Disputatio physica de antipathia inter ovem, lupum et hominem* 3012
- Disputatio physico theologica de traduce opposita eductioni et animarum immediatae creationi*
2667
- Disputatio politica de cive* 2873
- Disputatio prima de natura metaphysicae* 2692
- Disputatio scholastica de scientia media* 2675
- Disputatio septima de dependente et independente, creato et increato, finito et infinito, corruptibili
et incorruptibili* 2696
- Disputatio theologica, I. thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ...
opposita* 3535

- Disputatio theologica II. thesibus controversiarum fidei prooemialibus Matthiae Sambar ... opposita* 3536
- Disputatio theologica brevem exhibens analysin quaestionis: an et quo jure utraque potestas: ecclesiastica et secularis competat pontifici Romano* 3257
- Disputatio theologica de angelis* 3130
- Disputatio theologica de bis-mortuis* 2677
- Disputatio theologica de creatione universi* 3131
- Disputatio theologica de fide, priori theologiae parte* 3249
- Disputatio theologica de homine et imagine Dei in homine ante lapsum* 3261
- Disputatio theologica de imagine Dei in homine ante lapsum et loci felicitate* 2879
- Disputatio theologica de lamiis veneficis* 2678
- Disputatio theologica de lamiis veneficis secunda* 2679
- Disputatio theologica de ministerio ecclesiastico et vocatione ministrorum ad munus ecclesiasticum* 3328
- Disputatio theologica de natura et partitione theologiae* 3250
- Disputatio theologica de peste et ejus remediis* 3023
- Disputatio theologica de presbyterio* 3027
- Disputatio theologica de Romano pontifice, vero Anti-Christo et falso Christi vicario* 3251
- Disputatio theologica de sponsa Christi, sive de ecclesia* 3395
- Disputatio theologica de universalitate diluvii Noachici* 2680, 2681
- Disputatio theologica de uno Deo in essentia Jehovah et trino in personis Elohim* 3396
- Disputatio theologica polemica demonstrans ... purgatorium pontificium est figmentum* 3179
- Disputatio theologica, synopsi Controversiae primae Christophori Meier ... opposita* 3434
- Dissertatio X. de affectionibus disjunctis primarijs mediatis: completo et incompleto, simplici et composito, eodem et diverso, naturali et artificiali, permanente et successivo, definito et indefinito* 2699
- Dissertatio XI. de absoluto et respectivo, subjecto et adjuncto, signo et signato, mensura et mensurato* 2700
- Dissertatio apologetica, in qua Theses prooemiales controversiarum fidei Matthiae Sambar ... examinantur* 3514
- Dissertatio de traduce animae rationalis* 2650
- Dissertatio ethica de summo morali bono seu de existentia et natura beatitudinis ac felicitatis civilis seu ethicae* 3329
- Dissertatio jucunda de materia prima conclusionum logicarum primum enatarum* 2759
- Dissertatio logica de conversione enunciationum* 3092
- Dissertatio logica de genesi et analysi logica* 3506A
- Dissertatio logica de qualitate propositionis infinitae* 2739
- Dissertatio metaphysica de ratione formali entis* 2985A
- Dissertatio placida de justificando homine peccatore coram tremendo tribunali Dei* 3691
- Dissertatio, quae ostendit in uno supposito humano non tres, sed unam numero duntaxat animam dari* 2742
- Dissertatio scholastica de propositionibus personalibus in Christo* 2947
- Dissertatio scholastica de theologiae Christianae fine* 2740
- Dissertatio theologica de principio theologiae* 3623
- Dissertatio theologica de religione ritibusque ecclesiasticis Moscovitarum → Църковъ московскѣи sive dissertatio*
- Dissertatio theologica de unitate sensus literalis cuiusque dicti Scripturae Sacrae* 3354
- Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione, ... pars prima* 2735

- Dissertationis Zeisoldianae de animae humanae propagatione pars secunda* 2736
Disticha de moribus, quae vulgo inscribuntur Cato 2878
Disticha moralia cum Germanica et Hungarica versione 3319, 3488
Divino lumine prospiciente ... Johannes Kemmel ... gemmis mactatus et proclamatus sponsus 3212
Doppelte Aria als ... Frauen Catharina Schützin ... seinen hochzeitlichen ehren Tag ... begangen 2851
Dóghalál ellen való orvosság 3065
Drága kenet, azaz ... prédikációk ... Hamvai Ferenc ... teste felett 3516
Dreifache Seeligkeit der ... Leichbestattung ... Gottfried Zaunners 3618(1)
Duodena duodenarum singularium honori duodecim ... philosophiae neomagistrorum 3669
Dvanáctero přemýšlování duchovních 3621(1)
Dvojí spis učiněný. 1. jest clangor tubae divinae resonans ... Zvuk trauby Boží zvučící ... 2. spis jest o pravé poslaupnosti učení evanjelitského 3398
- Ecclesia Dei vivi columna et firmamentum veritatis 1. Tim. 3: 15. ... per theses* 3524
 Édesatyja becstelenítéséért oly kikelő szerelmes gyermek → Idős Noé becsületit oltalmazó Japhetke, azaz
 Az ég forgásából vett jövendőlvő vélekedés 3472(2), 3582(2)
 Az egész Sz. Írásban ... egymással ellenkezni láttató helyeknek össze való békéltetések → Conciliatorium Biblicum, azaz
 Az égi csillagok és planeták járásiból való jövendölés → Prognosticon, azaz
 Égő szövétnék, avagy ragyogó jáklya ... Jézus Krisztus aklában legeltetendő ... juhoknak ... megoltalmaztatásukra 3420
 Egyenes ösvény → Haza békessége, avagy
 Egnéhány együgyű tanítások, melyekben a pestisnek természete ... megtanítottatik → Pestis pestise, az az
 Együgyű hasznos tanácslás, avagy javalló magyar oratio ... kereztyéni scholáknak, gymnasiumoknak megépítettéseknék ... felindítására 3589
 Együgyű rövid tanítás → Üdvösségnek útja, avagy
 Ehe- und Hochzeitglück → Fausta connubialia, Ehe- und Hochzeitglück
 Eheverbündniss ... Michael Armbruster 3604
 Ehrengedicht bei ansehnlicher Hochzeitfreuden ... Johannis Wittichs 2711
 Einfältige Abdankungsrede bei der Leichbegängnis ... Gottfried Zaunner 3618(2)
 Eleazar constans, quem ... juvenus ... in scenam produxit 3405
 Elegia in honorem ac nuptiarum celebritates ... Pauli Greissing 2964
 Elementa grammaticae Latinae 2747, 2756, 2850, 3003, 3177
 Elementa linguae Latinae et Hungaricae → Abecedarium Latino-Hungaricum seu
 Elenchus argumentorum 2651, 2718, 2719
 Elenchus votorum nuptialium ... Marci Draud 2895
 Élet unandósága, azaz oly temetési rövid tanítás ... Biczó Anna ... testének ... sírba szállításakor 3480
 Eleven kútfő nevű könyvecske a szentmiséről 3020
 Elkerülhetetlen veszélyes örvény 3236
 Az élő s elevenítő igaz hitnek üdvösséges gyakorlása → Kincses tárház, avagy
 Elválásnak tudománya → Libellus repudii et divortii Christiani, azaz
 Az ember szívének természet szerint való romlottságából → Szív titka, azaz
 Emblemata carmina baccalaureis philosophiae oblata 3579

- Emlékezetnek oszlopa* 3482(2)
- Enchiridion militis Christiani* 3490
- Enchiridion omnium decretorum et constitutionum regni Hungariae* → Index, seu
- Encomium ... Joannis Gregorii Schiltpacher* 3678
- Encomium Posonii* 3684
- Encyclopaedia viva, hoc est januae linguarum praxis comica* → Schola ludus, seu
- Enochnak Istennel való mindennapi járása* 3588(1)
- Epicedia honori et felici memoriae ... Johannis Fejerpataki* → Lessus sane pressus et luctus
velut fluctus, sive
- Epicedia in mortem Davidis Genersich* 2845
- Epicedion in mortem viri ... Johannis Tseri Apacii* 2902
- Epistolarum libri quatuor a Johanne Sturmio ... confecti* 2646(1), 2674(1), 3160(1)
- Epistolarum selectorum libri tres [recte: quatuor]* 2803
- Epistolica institutio* 2684(2)
- Epistolisches Gebetbüchlein auf die sontäglichen Episteln* 3096
- Epithalamium in insigni nuptiarum solennitate ... Martini Henrici de Frankenstein* 2717
- Epithalamium in ... nuptiarum solennitates ... Iohannis Herrmanni* 2755
- Epitome catechetica* 3352, 3690
- Epitome catecheticorum praeceptorum* 2647
- Epitome praeceptorum rhetoricae* 2832
- Erdélynek és Magyarországnak szörnyű romlásáról ... való rövid história* 2958
- Ereje és haszna Szent Benedek pátriárka keresztinek vagy ereklyéinek* 3416
- Eruditionis scholasticae pars prima, vestibulum* 2715, 3059
- An essay towards a real character and a philosophical language* 3436
- Ethica disputatio* 3638
- Etwas Deutsch aus der Leutsch* 3442
- Eulogemata felicitandis ab alto nuptiis* 3426
- Eulogemata poetica* 3444
- Euphrosyne hymenaeia in honorem ... Christiani Seelmanni* 3443
- Evangelia et epistolae dominicorum ac festorum dierum, Latine et Hungarice. Evangéliumok és
episztolák ... magyarul és deákul* 3425
- Evangelia et epistolae ... secundum ritum veteris ecclesiae* 3088, 3340
- Evangelia und Episteln ... beigefügt die Historie von der Zerstörung der Stadt Jerusalem* 3392
- Evangélischen Gottesdienstes- oder Betstunden- und Kinderlehrordnung* 3616
- Az Evangélium szerint való igaz religiónak, első-fundamentomos igazságinak, avagy principi-
piuminak ... összeszedetegetése → Üdvösség sarka, avagy
- Evangéliumok és episztolák ... imádságokkal egyetemben a régi keresztényektől ... minden va-
sárnapokra* 3089
- Evangéliumok és episztolák ... magyarul és deákul* → *Evangelia et epistolae ... Latine et
Hungarice*
- Az evangéliumok és episztolák ... római rend szerint vasárnapokon* 2960, 3019, 3581
- Ex anthropologia de principiis nobiscum natis* 3015
- Examen controversiae de pluralitate animarum in homine realiter distinctarum* → Geryon
πολύψυχος visceratus, hoc est
- Examen discursus p. Holovitii* 3355
- Examen logicum undecim decadibus absolutum* 3145
- Examinis Leutschoviano in gymnasio ... σκιαγραφία* 3296
- Exegesis libri primi Medullae Amesianae* 3632

- Exequialis honos justorum rite datorum, funeri ... Johannis Serpillii* 2774
Exercitatio politico-juridica de imperio et juribus potestatis imperantium in capita subditorum
 3429
Exercitatio theologica de distinctionibus voluntatis divinae 3548
Exercitatio theologica de revelatione divina 3673
Exercitatio theologica de sacro s. et individua Trinitate 3496
Exercitatio theologica, qua ζήτημα de maiestate omnipraesentiae Christo ... proponitur 3293
Exercitatio theologica, qua ζήτημα de vocatione ministrorum ecclesiae ... proponitur 3458
Exercitationum rhetoricarum commentarius analyticus 2787
Exercitium logicum 3262
*Exercitium metaphysicum, continens quaestionem: an universale et singulare sit peculiaris
 disiuncta entis affectio?* 3215
Exercitium theologicum de libro vitae 3497
Exercitium theologicum de natura relationum personalium sacrosanctae Trinitatis 2949
Expositio eorum, quae ex coeli astrorumque constitutione circa aeris et tempestatum mutationes
 → *Prognosis conjecturalis astrologica et rustica, hoc est*
Expositio eorum, quae ex coeli et astrorum constitutione circa aeris ac tempestatum mutationes
 → *Prognosis coniecturalis astrologica, hoc est*
Extract des Valetsermons so auf dem Rathaus geschehen 3047(2)
*Ezechias kir. hite, avagy hitostroma a tüzes nyilaktól ... két prédikációban ... böjti alkalmatos-
 sággal* 2870
Ezechiel felesége, azaz oly rövid s együgyű elmélkedéseске 3278
- Fabulae Aesopi Graece et Latine* 3237
Fama postuma ... matronae Annae Catharinae Seelmanniae 3445
Famae quadriga ... in triumphum ... neomagistorum 2972
Fasciculus controversiarum de natura et constitutione theologiae occurrentium 2956
Fasciculus disputationum philosophicarum 2821
*Fasciculus epigrammatum, quem philosophiae neobaccalaureis ... poseos auditores ...
 dedicarunt* 3112
Fausta connubialia, Ehe- und Hochzeitglück dem ... Zacharias Rochsern 3356
Feles tizet feletlen kilencnek véltő 3147
Felicitati, honori et fausto omni novorum conjugum ... Pauli Cuncii 2846
Felíciter! Felíciter! Felíciter! ... Christiano Seelmann in ... Lęutschovia pastori ... tertium sponso
 3446
A fenyőfának hasznos voltáról 2653
Festa idaliae ... neosponsorum pari ... Samuele Brewero 3549
Festivitas scholastica ... recens nati Jesuli 3563
Festum inaugurale viri ... Jacobi Röseri 3655
Fides Jesu et Jesuitarum. Azaz: A mi Urunk Jézus 2663
Filiae suae ... Annae cum ... Zacharia Pfeiffero ... matrimonium ... precatur 3086
Filum labyrinthi, vel cynosura, seu lux mentium universalis 3078, 3079
Flammeum nymphem, sive aggratulatio nuptialis in ... conjugalem ... Jacobi Klösz 3090
Flores piarum et devotarum precum 2656
Florilegium selectissimarum precum ... Nicolao Andrasi de Szent Kiraly ... dicatum 3512
Foedus thalami ... Johannis Sartorii 3199
Forma studiorum Albensium → *Schema primum generale, sive*
Fortuna 2689

- Fövenyen építettett ház romlása, avagy ... Sámbar Mátyás ... inaszakadása 3323
- Freudiger Herzenswunsch ... Herrn m. Christian Seelmann 3224
- Freundliche Ehren und Glückes Zurufung ... Georgius Burchart ... hochzeitlichen Ehrentag 2915
- Freundliche Freudenbegleitung dem ... Christiano Eccardo 3464
- A frigy szekrénye előtt Dagon ledülése 3645(2)
- Frigyes kisdetek jussa ... Lónyai János ... teste földben takarítása alkalmatosságával 3313
- Frisch Obst 3552
- Fröliche seelige Glücksahnungen ... des ... Caspar Hains 2913
- Frölicher Schall, mit welchem Gott ... gejauchzet ... Christian Seelmann 3447
- Fröhliches und frisches Pastetengebäck, das ist viel glück-, heil-, und segen-wünschendes Ehrengedächtnis bei hochzeitlichen Freuden des ... Magni Steiners 2912
- Furtum poeticum, nuper ... commissum 2733
- Gebet in gefährlichen Zeiten ... wider der Türcken 2945
- Ein geistlich Gespräch der Christlichen Kirchen mit Gott → Dialogus theologicus, das ist Geistliches Gesicht aus der Offenbar. Johan XX. 12. 3368(1)
- Ein gemeines Gebet um den allgemeinen Frieden 2705
- Gemma decidua ex annulo gentilitio perillustris ... Sigismundi Hollo 3280
- Generoso ac strenuo ... Georgio Uldarico Kayser ... gratulatur 3223
- Georgius Lippay ... archiepiscopus Strigoniensis ... universis Christi fidelibus salutem 2657
- Georgius Szelepcheny ... archi-episcopus Strigoniensis ... universis Christi fidelibus salutem 3379
- Geryon πολυψυχος evisceratus, hoc est examen controversiae de pluralitate animarum in homine realiter distinctarum 3622
- Gesangbuch 3550
- Gilead balsamuma, azaz Sz. Dávid százötven zsoldárinak céljok és értelmek szerént ... táblája ... buzgó imádságokéival együtt 2869
- Gismunda és Gisquardus históriája 3243
- Glückwünschendes Ehrengedicht auf ... hochzeitlichen Freud- und Ehrentag des ... Jacobi Günthers 2775
- Glückwünschende Hochzeitgedichte bei ehelicher Vermählung des ... Zacharias Rochser 3357
- Gnorismata regularum in syntaxi et forma applicandi exempla 3500(2), 3501(2)
- Gorup Ferenc győri nagyprépost miséről irt könyvecskéjének oly megsemmisítése → Az Úr frigyszekrénye előtt Dagon ledülése, azaz
- Görcsös bot 3590
- Gratulatio in recuperatam valetudinem viri ... Eliae Thomae 3615
- A ... gróf Erdődy familiának egyik kincse, ... Erdődy Ádám ... temetése → Thesaurus absconditus in agro, azaz
- Grus nuptialis, quam in honorem ... nuptiarum ... Andreae Günthero ... Bartholomaeus Frölichius ... deliniavit 3091
- Gymnasium sapientiae ac virtutum inter initia gymnastica novi gymnasii Poseniensis exemplo dramatico in theatro extractum 2743
- A győri collegium harmadik kérdése ellen, az Úr hadait viselő s igaz ügyért kikelő Bajnok Dávidka → Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek pajzsa, avagy
- Győzködő hit a testen 2793
- Gyulai Pálnak ... oktató levele → Tanácsi tükör, azaz
- Gyümölcsös kert 3334

- Hálaadó tanítvány → Jezsuita professzorának becsületi mellett kikelő hálaadó tanítvány
Halállal tusakodók anyja → A Boldogságos Szűz, a halállal tusakodók anyja
Halott temetéskorra való énekek → In exequiis defunctorum canendae
Halotti kárta **3235**
Halotti magyar oráció ... Rhédei Ferenc ... tisztessége megadásának okáért **3479**
Halotti praedikációs rövid tanítás → Lelki harc, avagy
Halotti prédikáció ... gróf Rédei Lászlónak ... teste felett **3141(2)**
Halotti prédikáció ... Rédei Ferenc ... teste felett **3482(1)**
Hangos trombita **3141(1)**
A három kérdésre lett summás választételre írott felelet **3289**
A három kérdésre való summás választételnek egy arra lett alkalmatlan felelettel való nagyobb megerősödése és azon feleletnek megrázogatása **3310**
Három üdvösséges kérdés **2997, 3205**
A három üdvösséges kérdés igazsága ellen kelt bányászcsákánynak tompítása **3515**
A három üdvösséges kérdésre a luther és kálvinista tanítók mint felelnek? ... X, ut tők **3347**
Die harte wie aller glaubiger Kreuzträger ... seelige Cur ... erzeigt an der Geduld ... Anna Katharina Seelmannin **3353(1)**
A havasalföldi harcról való história **2682**
Haza békessége, avagy egyenes ösvény **3182**
Heidenreiche Wagenfahrt auf der Hochzeit deß ... Johann Heidenreichs **3266**
Herculis Christiani, seu S. Francisci Xaverii S. J. ... labores duodecim **3171**
Hét napi együtt beszélgetés **2968**
A hétnek minden napjaira rendeltetett reggeli és estvéli könyörgések és buzgó háladások →
Lelki fegyver, avagy
Hexas disputationum theologiarum de natura peccati originalis **3520**
História a régi híres neves Trója városának ... megszállásáról **2649**
História egy Argirus nevű királyfiról és egy tündér szűzleányról **3274**
Die Historie von der Zerstörung der Stadt Jerusalem → Evangelia und Episteln ... beygefügt die Historie
Historischer Bericht oder kurze Geschichtserzählung **3626**
Hochzeitgedanken, welche über ... Michaelis Schierers ... hochzeitliche Freude ... gehabt **3448**
Hochzeitliche Belustigungen und Glückwünschungen so geschehen, als der ... Georgius Weis ... Brauttag hielt **3294**
Hochzeitliche Ehrerbietung ... als ... Johannes Gramsen ... an ... Ehr-Tag ... zu vorkommen ... wollen ... Freunde **3565A**
Hochzeitliche Ehrenwünsche → Vota nuptialia, das ist
Hodoeporica exeunti urbe et agro Sempronensium viro ... Christiano Seelmann **2986**
Honor exequialis, aneb kázání pohřební při pohřbování těla mrtvého ... kněze Jana Efrona Hranického **2805**
Honor novissimus nobilissimae ... Annae Mariae natae Baehrschianae ... ex hac miseriarum valle **3042**
Honor posthumus, in ... comitis ... Nicolai Serini ... excessum scriptus **3259**
Honor postremus, manibus ... domini Jacobi Glatz ... praestitus **3138**
Honor senectutis, quem ... Laurentio Brewer ... offert **2843**
Honor votivus existentibus promotoribus **3601**
Honori et felicitati amabilissimorum neogamorum ... Davidis Spielenbergeri **2847**
Honori nuptiali ... Iohannis Repatii **2738**
Honori et amoris testimonia ... Iohannis Serpili **2776**

- Hymenaei, quos ... Simoni Johanni Grenizio ... unamiter consecrant* 3685
Hymenaeis solennibus viri ... Pauli Kray 2815
Hymensfeuer seinem neuen Vatern ... Michael Armbrustern 3608
- Ianus bifrons seu speculum physico-politicum, das ist natürlicher Regenten-Spiegel* 3047(1)
Idős Noé becsületit oltalmazó Japhetke 3149
 Az igaz calvinista ... vallásbul ki csapont ... embernek megszólítása → Barátsági dorgálás, azaz
Igaz és tökéletes boldogságra vezérlő út, avagy bemenetel a hitre 2800
Igaz hit, azaz oly CCXLI magyar prédikációk, mellyekben a keresztyéni igaz hitnek ... ágazati ... befoglaltatnak 3322
 Az igaz hitnek kiváltképpen való ágazatinak ... beszélgetésnek formájában ... megmagyarázása
 → A keresztyéni vallásnak fundamentumai, azaz
 Az igaz keresztyének között a megmátkásodott ... személyeknek → *Libellus repudii et divortii Christiani*, azaz
Igaz magyar nép negyedik jaja és siralma 2729
 Igaz próbakő → A régi római keresztyén hitnek igaz próbaköve
Igazak sorsa e világon, melyet ... Lónyai Zsuzsanna ... legutolsóbb tisztességének megadásában prédikáltott 2730
Igazság istápjja, avagy catechismusi tanítás 3591
Igazság próbaköve 3483
Igazság próbakövének nyert peri 3592
 Igen szép könyvecske → *Libellus elegantissimus*
 Illyés prófétának elragadtatása → Izrael Istenének igaz tiszteleti mellett buzgó Illyés prófétának elragadtatása, azaz
 Imádságok → *Ahitatos imádságok*
 Imádságos könyv → *Cardinal Pázmány Péter imádságos könyve*
In acerbum et luctuosum obitum Annae Catharinae ... Christiani Seelmanni ... conjugis 3371
In exequiis defunctorum canendae. Halott temetéskorra való énekek 2903
In luctuosum obitum ... juvenis Johannis Fejervari de Keresztes 3164
Inauguratio novi rectoris, hoc est actus introductionis 3452
Index, seu enchiridion omnium decretorum et constitutionum regni Hungariae 2928(2)
Innocentia Transylvaniae 2877, 2885
 Institutiones castrenses → *Campus Martius, sive*
Institutiones grammaticae in usum scholarum Hungariae 3113
Institutiones oratoriae ex optimis authoribus collectae 2866
Institutiones rhetoricae e probatissimis veterum ac recentiorum oratorum interpretibus 2716
Institutionum dialecticarum libri duo 2867
Institutionum grammaticarum liber primus 2856
Institutionum grammaticarum liber tertius 2858
Institutionum rhetoricarum libri duo 2790, 3383
 Introductio in theatrum naturae → *Philosophia naturalis, sive*
 Az Isten anyaszentegyháza maga megaláztatására való keserves siralma → *Lilium humilitatis Isten eleibe felbocsátandó lelki áldozatok, azaz: könyörgések és hálaadások* 3649
Isten eleibe fölbocsátandó áhítatos imádságok 2890(2), 3197(2)
Az Isten ígéreteinek felnyittatott aranybányája 3245
Az Isten kegyelmében lévő ember üdvösséges életének ... megismeréséről 3241(1)
Az Isten-ember Jésus Christusnak személye felől ... választételek igazán értő tanítóknak 2942

- Az istenes cselédeknek lelki prebendájuk* 3254 (3)
Istenes énekek 3292(1), 3653(1)
 Istenes énekek → A néhai tekintetes ... Balassa Balintnak Istenes éneki
Istenes énekek és himnuszok 3034(1)
Az istenfélő ember könyörgésére való választétel 3241(2)
Istenhez való igaz megtérés, avagy szent és isteni igaz mód 2794(1)
Isteni és istenes zsinat 2938
Istennel való magányos beszélgetés 3646
Izrael Istenének igaz tiszteleti mellett buzgó Illyés prófétának elragadtatása, azaz üdvösséges tanítás ... Vásárhelyi Péternek ... teste eltakarításának alkalmatosságával 3327
- Jáfetke → Idős Noé becsületit oltalmazó Japhetke
 Jákob pátriárkának útja → Via Jacobaea, azaz
 János apostol mennyei látása → Titkok jelenése, avagy
Janua linguae Latinae reserata aurea, sive seminarium linguae Latinae et scientiarum omnium 2985
Janua linguarum reserata aurea, sive seminarium linguarum – Aufgeschlossene güldene Sprachen-Tür oder ein Pflanz-Garten aller Sprachen 2754
Januae linguarum praxis comica → Schola ludus, seu encyclopaedia viva, hoc est
Januae linguarum vestibulum 2881
Januae linguarum reseratae aureae vestibulum 2911, 2944, 3654
 Javalló magyar oratio → Együgyű hasznos tanácslás, avagy
Jezsuita páterek titkai 2746(1)
Jezsuita professzorának becsületi mellett kikelő hálaadó tanítvány 3148
A jó emlékezetű, egyenes lelkiismeretű néhai ... Udvarhelyi György uramnak 3030
Jó útra igazító könyvecske 2848
Jonas. Imago resurrectionis Jesu Christi ... scenica adumbratus 3073
Joseph romlása, ... prédikáltatott ... kimúlt Ibrányi Ferenc teste felett 2871
 Jövendő dolgoknak égi nézésekből való gyanakodás → Prognosticon, azaz
 Jövendő dolgoknak égi nézésekből való jelensége → Prognosticon, azaz
 Jövendő dolgoknak jelensége → Prognosticon, azaz
 Jubileum universale → S(anctissimi)mi d(omini) n(ostri) d(omini) Alexandri ... papae VII. jubileum universale
 Jubileum universale → S(acro)s(anctissimi) d(omini) n(ostri) d(omini) Alexandri ... papae VII. jubileum universale
 Jubileum universale → S(acro)s(anctissimi) d(omini) n(ostri) d(omini) Clementis ... papae X. jubileum universale
A judiciaria astrologiaról és üstökös csillagokról való judicium 3195
 Judicium → A judiciaria astrologiáról és üstökös csillagokról való judicium
Judicium astrologicum, das ist Astrologische Mutmassung auf das Jahr 3393(2)
Junium Brutum, Julii Caesaris clementiae documentum actu oratorio ... exhibituri 3661
 Jus itaque duplex est → Tractatus politico-historico-iuridicus
Justa funebria manibus piis ... Hilarii Ernesti Bineri 3152
Justa funebria ultimo honori matronae eximiae Agnetis Seisiae 2655
- Kalendár 2882(1)
 Kalendár → Kalendárium
 Kalendár → Nový a starý kalendár

- Kalendár a pranostyka* 2670, 2741, 2806, 2948, 3014, 3071, 3134, 3185
Kalendár a zpráva hvězdařská 3264, 3330, 3399, 3499, 3691A
Kalendárium 2626(1), 2691, 2724(1), 2788(1), 2931(1), 3031(1), 3052, 3060(1), 3246(1),
 3304(1), 3472(1), 3484A, 3582(1), 3670(1)
Kalendárium → Neubart Christoph ... új és ó kalendariuma
Kalendárium → Rákosi Boldizsárnak, erdélyi asztronómusnak kalendáriuma
Kalendárium → Új és ó kalendárium
Kalendárium és prognosztikon 2643, 2676, 2751, 2768, 2812, 2833, 2840, 2861, 2887, 2891,
 2900, 2904, 2934, 2980, 2994, 3001, 3008, 3021, 3081, 3114, 3125, 3153, 3165, 3172,
 3176, 3201, 3231, 3281, 3321, 3376, 3492, 3540
Kalender 3247
Kalender → Neuer und alter Kalender
Kalender und Prognosticon 2631, 2704, 2822(1-2), 2896, 2966, 3021A, 3692
Egy kálvinistának a nagypénteki ostromozás felől való castigálása 2889
Kancsalok okulárjuk, seu ocularia pro quodam fuscii luminis 2769
Katechismus doktora Martina Luthera 2648(2)
Katekizmus → Catechismus
Egy katolikus embernek ... kálvinista emberrel való beszélgetése 2828
Kázani pohřební při pohřbování těla mrtvého ... kněze Jana Efrona Hranického → Honor
 exequialis, aneb
Kázani pohřební čyněné nad ... Jiřikem Melclem mladším → Slzavé kvílení vdov a syrotků, to
 jest
Kázani pohřební nad ... dětátkem Jiřikem Melclem 2880
Kegyes cselekedetek rövid ösvénykéje 3324
Kegyes szent elmélkedés → Külön ülő keresztyén, azaz
Keresztyén catechismus, azaz a keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás 3384, 3427,
 3551
Keresztyén imádságos könyvecske 3485(1), 3594(1)
 A keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás → Catechismus, azaz
 A keresztyéni hitnek fő ágazatinak fundamentomi 2935, 3248, 3541
 A keresztyéni tudományak rövid sommája. Első része a hitnek ágazatiról 3485(2), 3594(2)
 A keresztyéni vallás igazságának megállatása → Öt sima kövekkal elkészített Dávid parity-
 tyája, azaz
 A keresztyéni hitnek ágazatira való rövid tanítás → Keresztyén catechismus, azaz
Keresztyéni ünneplés, avagy lelki szent mesterség 3077
A keresztyéni vallásnak fundamentumi, azaz az igaz hitnek kiváltképpen való ágazatinak ...
beszélgetésnek formájában ... megmagyarázása 2744
Kerti dolgoknak leírása négy könyvekben 3542
Keseredett lélek tisztí, azaz oly temetési rövid tanítás, melyet ... Dobozi Jánosnak ... testének ...
eltakarítatásakor ... tett 3307
Keserves dicsérete a néhai gróf Eszterházi Anna Júlia asszonynak 3509
Keskeny út 2710, 3061(1)
Két égő lámpás ... ájtatosságok és imádságok 3585
Két szárny 2961
Kétség torkából kihatló lélek 2939
 CCXLI [Kétszáznegyvenegy] magyar prédikációk → Igaz hit, azaz
Kincses tárház, avagy az élő selevelítő igaz hitnek üdvösséges gyakorlása 3478
Kis pater vesztett peri → Nagyobb látatja

- Kis paternek vesztett peri → Ben sült veres kolop, avagy **3175**
- Kisdéd gyermekeknek való catechismus* **3033, 3511**
- Könyörgések és hálaadások → Isten eleibe fel bocsátandó lelki áldozatok, azaz *Kräuterwein* **3689**
- Kurze astrologische Vorsagung* **3126(2)**
- Kurze Geschichtserzählung* → Historischer Bericht oder *Külön ülő keresztyén, azaz kegyes szent elmélkedés* **2731(2)**
- Labarum triumphale victrici Palladi Fragariae solenne* **3229**
- Lacrymae super obitu ... Matthiae Zarewucii* **3167**
- Laeta ex accessu de successu omina* **2777**
- Laetus sub tempore moesto applausus, quo festivitatem nuptialem ... Adami Popradii ... prosequuntur fautores* **3095**
- Lapillus Danielis* **3634**
- Lapis Lydius ocularis praedicantici; Próbaköve egy cigány okulárnak* **2835**
- A látható világ háromféle nyelven → *Orbis sensualium pictus trilinguis*
- Laurea pacis ... per ... patrem Martinum Lanczmar ... creatis oblata* **3286**
- Laurum academicam Andreae Günthero ... collatam gratulantur* **2765**
- Lectio principum, hoc est politica manuductio ... Regenten Lection, das ist politische Anleitung* **3228**
- Lelki fegyver, avagy a hétnek minden napjaira rendeltetett reggeli és estvéli könyörgések és buzgó hálaadások* **3327A**
- Lelki harc, avagy halotti praedikációs rövid tanítás* **2687**
- Lelki harcban való bajvívás → A megtért bűnösnek ... bajvívásáról
- Lelki okulár a Miatyánknak értelméről való elmélkedés* **2753**
- Lelki patika* **3543**
- Lelki prebenda → Az istenes cselédeknek lelki prebendájuk
- Lelki próbákban nyavalygó embert vígasztaló könyvecske → Sérelmes lelkeket gyógyító balsamum, avagy
- Lelki próbakő, avagy az örök életre elválasztott → *Lydius S. Scripturae lapis*
- Lelki szent mesterség → Keresztényi ünneplés, avagy
- Lelki tárház, avagy az Ó és Új Testamentum ... könyveinek ... summái* **3276**
- Lelki tüköre az embernek az Isten akarata felől* **2849**
- Lesso panegyricum ... Davidis Lani ... institutum* **3567**
- Lessus in funere ... dominae ... Elisabethae Thököly* **3069**
- Lessus sane pressus et luctus velut fluctus sive epicedia honori et felici memoriae ... Johannis Fejerpataki* **2773**
- Letzter Ehrendienst der Matronen, Fr. Rosinae Langin* **3603**
- Leutschauer Gesangbuch* **3097**
- Lexici Latini rudimentum → Repertorium vestibulare, sive
- Libellus elegantissimus ... Igen szép könyvecske ... Ein schön Büchlein* **2837**
- Libellus repudii et divortii Christiani, azaz az igaz keresztyének között a megmátkásodott és házasságban lévő személyeknek ... elválásoknak ... tudománya* **3388**
- Libézné (!) a rozkošné cyrkve z Pánem Bohem rozmluvaní → *Dialogus theologicus, to jest Liebliches Rauchwerk nach Apothekekunst ... bei dem hochzeitlichen Ehrenfest des Andreae Gortskii* **3556**
- Lilium humilitatis. Az Isten anyaszentegyháza maga megaláztatására való keserves siralma* **2825**

- Litaniae ad S. Franciscum Xaverium* **3119**
Liturgia Sacrae Coenae, azaz Úr vacsorájának kiosztásában való rend és cselekedet **2795, 2940**
Locus doctrinae Christianae de lege Dei **3133**
 Los Pilárika Štěpána → Sors Pilarikiana
Lovak orvosságos megpróbált új könyvecskéje **2645**
Luctus Sempronienis fatum matronae castissimae ... Annae Catharinae **3454**
 Lues pestiferae fuga von der jetzigen angehenden und grassirenden Pestilenz → Pestes [!]
 Alexicacus, seu
 Lugubris cantus → Threnodia, sive
Lugubris panegyricus in solennibus exequiis ... Petri Keglevich **3232**
 Lusus poetico-extemporanei ad terroris depulsionem → Schediasmata, sive
 Lux mentium universalis → Filum labyrinthi vel cynosura, seu
Lux sub cruce, id est pia vota, desideria et solatia **3406, 3407**
Lyceum Eperiente dramaticum **2976**
Lydius S. Scripturae lapis, Lelki próbakő, avagy az örök életre elválasztott ... embernek ... jegyei **3316**
- A magányos cselédek közt lévő áhítatosságnak megaluvó tüzeckének felgerjesztésére való szikrák* **2989**
Magyar catechismus, azaz Rövid tanítás a keresztényi hitnek fő ágazatiról **3609**
 Magyar és Erdély országnak törvény könyve → Decretum Latino-Hungaricum, juris consuetudinarii inlyti regni Hungariae et Transylvaniae, azaz
 Magyar oratio → Együgyű hasznos tanácslás, avagy
 Magyar példabeszédek → Magyar ritmusok avagy versek
Magyar ritmusok **3170**
Magyar ritmusok avagy versek ... Első része szép isteni dicséreteket és poenitencia tartásra indító énekeket foglal magában. Második közönséges magyar példa beszédeket szép oktatással **3644**
Magyarok hatodik jaja **2941**
 Malach doktor → Siralmas zárandoki járásból ... hazaérkezett Malach doktornak ... pajtársi szóbeszéde
Manuale confraternitatis chordae S. Francisci ... Sz. Ferenc kordája viselők gyülekezetinek rendtartása **2916**
Manuale Latino-Hungarico-Sclavonicum ad praxin [!] pietatis ordinatum **2690(1)**
Manuale Latino-Hungarico-Sclavonicum ad praxin pietatis ordinatum **3408(1)**
Manuale logicum ex Aristotele et Philip. Melanchthone **2923**
Manuale Sodalitatis Beatae Virginis Visitantis **3055, 3473**
Marssal társalkodó Murányi Venus **3151**
 Martyres laureati → Orientis messis laureata
Medicina pauperum **2917, 3305**
Meditationis abbreviatae dissertatio I. de scribarum et pharisaeorum justitia propria **3265**
 Megmagyarázása azoknak, melyeket az égnek és égi jegyeknek állásából → Prognosticon coniecturale astrologicum, azaz
 Megmagyarázása azoknak, melyeket az égnek és égi jegyeknek állásából a levegőégnek s időeknek változásáról → Prognosis conjecturalis astrologica, azaz
 Megrázogatás → A három kérdésre való summás választételnek egy arra lett alkalmatlan felelettel való nagyobb megerősödése és azon feleletnek megrázogatása

- A megtért bűnösnek ... bajvívásáról ... első része* 2829
A megtért bűnösnek ... bajvívásáról. 1-3. rész 2830
Melismata nuptiarum festivitati praest. Eliae Fridhuber 2834
Melismata syncharistica festis Aphrodisiis ... nuptorum paris ... Zachariae Rochser 3361
Melos paschale rhythmicum Jesu Christo primo et ultimo 3553
Memoria saeculorum gemini e Scythia Hungarorum egressus 3277
A mennyei igazságnak tüzes oszlopa 3254(1)
Mennyország kinyitott egyetlenegy szoros kapuja 2683
Meta electorum, választottak tárgya 3317
Metamorphosis illustrissimi quondam herois ... Sigismundi Rakoci 2673(1)
Methodus ad eos adiuvandos, qui moriuntur 3475(2)
A mi Urunk Jézus Krisztusnak Újtestamentuma 2982(2)
A mi Urunk Jézus tudományának a jezsuiták tudományával való összevetése → Fides Jesu et Jesuitarum. Azaz
A Miatyánk értelméről való elmélkedés → Lelki okulár
A mirigy halálról való rövid tracta → Pestis kész orvossága, azaz
Missae in festis propriis ss. patronorum regni Hungariae 3057
Mit Freud und Leid vermengtes Himmelfahrtsfest 3566
Mnema funereum viri ... Zachariae Kalinkii 2668
Mnemosynon nuptiale in honorem ... Iohannis Alesii 2967
Modlitby každodenní horlivé 3696
Modlitby křestianské 2648(1)
Modlitby pobožné křestianské 3186
Modlitby pobožné na dvanácte článků víry křestianské → Perlicka dítek Bozích aneb
Modlitby, též přemýšlování y jiných potěšitelných věcy 3624
Modus praedicandi synonymus → Τρόπος τοῦ κατηγορεῖσθαι συνώνυμος, hoc est
Moesti parentis filiorumque ... suspiria 3338
Monumentum gloriae ... Tobiae Erythraei 3455
Motus animorum sacri 2919
Mundana vanitas exuviis ... Mariae Gyulaffi 2920
Musa sae usa suo in refrigerium studiorum 2781
- Nablion ab incolis Parnassi Fragarii, dum ... Johannes Sartorius ... sponsus* 3202A
Naeniae, quas, ubi par ... Rochserianorum Michael et Johannes Godofredus ... terrae mandaretur, ... ingeminarunt amici 3217
Nagy praktika → Prognosticon azaz jövődó dolgoknak égi nézésekből való jelensége avagy
Nagy praktika → Prognosticon azaz jövődó dolgoknak jelensége avagy
Nagy veszélyekben forgó és veszekedő híveknek vigasztalási s' okai → Serva Domine, avagy
Nagyobb látatja a pater Kis vesztett perinek 3345
Naptár és prognosztikon 3068
Natürlicher Regenten-Spiegel → Ianus bifrons seu speculum physico-politicum, das ist
Negyedik jaj → Igaz magyar nép negyedik jaja és siralom
A néhai tekintetes ... Balassa Balintnak Istenes éneki 2890(1), 3197(1)
A nemes és régenten híres Erdély országának keserves és szomorú pusztításáról írt siralom 3127
Neogomorum bigae lectissimae puta: ... Eliae Langio ... dicunt ... amici 2778
Neu und alter Almanach 3178
Neu und alter Calender 3075(1)
Neubart Christoph ... új és ó kalendariuma 2872(1)

Neue ausführliche Entdeck- und Beschreibung der ganzen Welt → *Orbis lumen et Atlantis iuga tecta resecta, das ist*

Eine neue Erfindung einer allgemeinen arithmetischen Praktik 3362

Der neue und alte Almanach 3628

Neuer und alter Almanach 2665(1-2), 3009(1), 3126(1)

Neuer und alter Kalender 3326, 3393(1), 3493

Ein neumusicalisches Werklein von der Geburt ... Jesu Christi 3255

Der XIX. [neunzehnte] Psalm David, erkläret in einer ... Leichpredig 3301

Nobilissimi novorum conjugum paris ... m. Joachimi Erythraei ... nuptiis ... congratulantur amici 3100

Nomenclator et index tam nominum quam verborum Germano-Latinus 3677

Non inhonorus honos thalamus, quem poscit honestus ... Georgii Burchardi 2921

Nova quaedam officia cum propriis sanctorum patronorum Hungariae 3474

Novitas sectae Calvinisticae 2712

Nový a starý kalendář 3101, 3168, 3218, 3298, 3363, 3456, 3558, 3658

Nový kalendář 3624A(1)

Nuptias honestas prudenti ... Zachariae Pfeiffer ... gratulantur fautores 3102

Nuptias secundas favente numine ... Thomae Greb ... gratulantur amici 3299

Nuptiis viri generosi ... Michaelis Herrmanni 2706

Nuptiis viri, qua genus ... Johannis Kroneri 2652

Nyelveknek tornáca → *Vestibulum linguarum*

Az Ó és Új Testamentum ... könyveinek ... summái → *Lelki tárház*

O pravé poslaupnosti učení evanjelitského → *Dvojí spis učiněný*

Az Ó Testamentum mellé vetetett könyvek → *Szent Biblia. (2. rész)*

Obsonia gamica ex promptuario amicorum collecta, quas ... Adamus Popradius ... celebrat 3103

Ocularia pro quodam fuscii luminis → *Kancsalok okulárjuk, seu*

Oedenburgisches Rathaus, weiland vom seeligen Herrn Christoph Lackner 3674

Officia propria patronorum regni Poloniae 3116A

Officia propria sanctorum patronorum regni Hungariae 3116

Officium, azaz asszonyunk Szűz Máriának három külömb időre való szolozsmája 3051

Officium supremum in funere matronae Annae Wagnerin 2720

Oktató rendi a Keresztfán Halálra vált Jesus Krisztus Congregatiójának 3377

Okulár egy hályogos szemű kálvinista prédikátor orrára → *Kancsalok okulárjuk, seu*

Onomasteriis maxime reverendi ... viri, d. Samuelis Pomarii 3410

Opusculum metaphysicum 2702

Oratio auspicalis ... in ... inauguratione gymnasii ... Eperjessini erecti 3415

Oratio de augmentis scientiarum habita 3325

Oratio de conservanda republica 2745

Oratio funebris in exequiis ... matronae d. Margaretae Kronerianae 3349

Oratio funebris in mortem Nicolai de Zrinyi 3234

Oratio funebris qua tristes exequias ... domini Nicolai comitis perpetui a Zrinio ... prosecutus est 3233

Oratio in funere ... comitis ac domini ... Georgii Drugeth de Homonna 3035

Oratio inauguralis de recta eruditionis comparandae ratione 2732

Oratio parentalis in obitum Johannis Fejervari de Keresztes 3169

Oratio pro T. A. Milone 2909 ;

Orationes publicae 3339(3)

- Oratiuncularum recuperatam valetudinem ... Eliae Thomae ... gratulantium altera* 3605
Orator extemporaneus, seu artis oratoriae breviarium bipartitum 2684(1)
Orbis lumen et Atlantis iuga tecta resecta, das ist neue ausführliche Entdeck- und Beschreibung der ganzen Welt 2636, 2760
Orbis sensualium pictus trilinguis ... Die sichtbare Welt in drei Sprachen ... A látható világ háromféle nyelven 3587
Orientis messis laureata, sive Apollonius, Philoemon et Arianus martyres laureati 2658
Az országok romlásáról írott könyvnek első része 2831
Orvosló ispotály 3154
Ostium vel atrium naturae, ichnographice delineatum 3028
- Örök élet zsengéjének érzése 3024
 Az örök életre elválasztott ... embernek ... jegyei → Lydius S. Scripturae lapis, Lelki próbakő, avagy
 Öt sima kövekkel elkészített Dávid parittyája, azaz a keresztyéni vallás igazságának megállatása 2983
 Öt sima kövekkel felékesített Dávid parittyája 2764
 Az ötödik evangelistának, Sámbar Mátyás káplánnak zenebonója 3424
 Ötödik jaj és siralom 2794(2)
- Paduai Szent Antal zsolosmája életének és csuda tételének rövid sommában foglaltatott leírásával* 3058
Panegyricus in obitum ... Johannis Institoris 3013
Panegyris inter fatales umbras dicta piis manibus ... Stephani Haller ab Hallerkö 2763
Papinianus τετραγωνος 3555
Pápasták kerengője 3006
A pápasták méltatlan üldözése a vallásért 2746(2)
Parodia Od. XXIV. lib. I. carm. Horat. ad Ollassienses 3466
Paroensis ad sectarios de visibilitate et invisibilitate ecclesiae 3498
Parva logicalia 3503
Parva schola 2808
Pasquillus contra H. A. Eccardum 3072A
 A pataki jezsuita páterek rövid manifesztumára való felelet → Rövid tudósítás a consequentiákról
 Pázmány Péter imádságos könyve → Cardinal Pázmány Péter imádságos könyve
Periculum logicum de usu notionum logicarum in mysteriis fidei 3041
Perlicka dítek Božich, aneb modlitby pobožné na dvanácte článků vtry křestanské 3135, 3401
Pestes [!] Alexicacus seu lues pestiferae fuga von der jetzigen angehenden und grassirenden Pestilenz 2946
Pestis kész orvossága, azaz a mirigy halálról való rövid tracta 2981
Pestis pestise, azaz oly egynéhány együgyű tanítások, melyekben a pestisnek természete ... meg-tanítatik 3144
 Ein Pflanzgarten aller Sprachen → Janua linguarum reserata aurea ... Aufgeschlossene
Philosophia Adamo Illieshazy de Illieshaza ... propugnata 2659
Philosophia naturalis, sive introductio in theatrum naturae 3387
Philosophia novella 2973
Philosophia, quam propugnavit ... Georgius Pothoransky de Farkasfalva 3207
Pia suspiria ex castro moeroris, lustru doloris ... Mariae Gyulaffi de Ratot 2907
Pia vota, desideria et solatia → Lux sub cruce, id est

- Piis manibus illustrissimae dominae ... Evae Susannae comitissae ab Erdöd* 3583
- Písně adventní* 3072
- Pisnička k pokani probuzujicy* 3504
- Písničky vánoční* 2951
- Písně duchovní staré y nové → Cithara Sanctorum
- A planéták és csillagok egymásra nézésekből való jövendölés → Prognosticum astrologicum, avagy
- Planéták és csillagok forgásából → Prognosticon astrologicum, azaz
- A plánétáknak és egyéb nevezetes fő csillagoknak forgásiból vett jövendölés → Asztrológiai vizsgálás, avagy
- Plausus Apollinis, Musarum, Charitum fausto omine editus, ... propter ... Christianum Seelmannum* 3225
- Plausus votivus, quo ... Abrahamus Eccardus ... ad capessendum ... pastoratum ... deductus est* 3104
- Pneumatologia* 3063
- Podagrae in modum Cramatis rhetorici metrica descriptio* 3695
- Poenitencia tartásra indító énekek → Magyar ritmusok avagy versek
- Poenitentiának tüköre ... s megtérése a Szent Mária Magdolnának és ... Mártának* 3190(2)
- Poetische Leichrede über das frühzeitige doch seelige Ableben... Michaelis Guhr* 3105
- Pohádky duchovní* 2950
- Poklad duchovní* 2690(3), 3408(3)
- Politica manuctio → Lectio principum, hoc est
- Politische Anleitung → Lectio principum, hoc est
- Póсахázi Jánosnak Kis Imre nevű jezsuita páterrel való vetélkedése* 3311
- Póсахázi perét elvesztette a kálvinista vallás régiségének megmutatásában* 3342
- Póсахázinak egy ben-sült veres kolop titulusú feleleti* 3343
- Positiones ex civili doctrina selectae* 3611
- Positionum theologicarum decas I. de theologia in genere* 3461
- Positionum theologicarum decas II. de theologiae principio, seu Scriptura Sacra* 3462
- Positionum theologicarum decas III. de Deo ejusque attributis* 3680
- Positionum theologicarum decas IV. de sacro sancta Trinitate* 3681
- Poslední slzavá a plactivá služba, aneb kázani nad tělem mrtvým ... Jiríka Melcla → Ultimus lacrimabilis et flebilis honor
- Posoni kert* 3173
- Egy Pozsonyból repült huholó bagolynak megmellyesztése* 3064
- Practica arithmetica, azaz számvető tábla* 3460
- Praecepta morum institutioni puerorum accomodata* 2811
- Praeparatio ad missam* 3219
- Praeeverendo et clarissimo viro, Christiano Seelmanno ... gratulatur* 3220
- Praestantis. ... Andreae Maii ... connubii ... vota ... accinunt fautores* 2757
- Pranostyka → Kalendár a pranostyka
- Pranostyka hvézdárská* 2882(2)
- Prédikáció előtt való könyörgéseknek formái → A magányos cselédek közt lévő áhítatosságnak megaluvó tüzeckének felgerjesztésére való szikrák
- Primus calamus tomus II.* 3417
- Pro unitate verae ecclesiae simul ac pace reipublicae conservanda decas thesium* 2639, 2640
- Próbaköve egy cigány okulárnak → Lapis Lydius ocularis praedicantici
- Prognosis astrologica* 3101(2)

- Prognosis astrologica ex Martio-Saturnino cometa, observato Tyrnaviae* 2995
- Prognosis coniecturalis astrologica* 2930(2)
- Prognosis coniecturalis astrologica* → *Calendarium Tyrnaviense*
- Prognosis coniecturalis astrologica, azaz megmagyarázása azoknak, melyeket az égnek és égi jegyeknek állásából a levegőégnek s-időknek változásáról* 2931(2)
- Prognosis coniecturalis astrologica et rustica, hoc est expositio eorum, quae ex coeli astrorumque constitutione circa aeris et tempestatum mutationes* 2993(2)
- Prognosis coniecturalis astrologica, hoc est expositio eorum, quae ex coeli et astrorum constitutione circa aeris ac tempestatum mutationes* 3049(2)
- Prognosticon* 3075(2)
- Prognosticon* → *Almanach und Prognosticon*
- Prognosticon astrologicum, azaz a planéták és csillagok forgásából* 3246(2)
- Prognosticon, azaz az égi csillagok és planéták járásából való jövendölés* 3139(2), 3192(2)
- Prognosticon, azaz jövendő dolgoknak égi nézésekből való gyanakodás* 3074(2)
- Prognosticon, azaz jövendő dolgoknak égi nézésekből való jelensége avagy nagy praktika* 2817(2), 2963(2)
- Prognosticon, azaz jövendő dolgoknak jelensége, avagy nagy praktika* 2626(2)
- Prognosticon coniecturale astrologicum, azaz megmagyarázása azoknak, melyeket az égnek és égi jegyeknek állásából* 2724(2), 2788(2)
- Prognosticon coniecturale astrologicum, Christus Urunk* 3304(2)
- Prognosticon von der Wirkung des Himmels und zufälligen Dingen* 2758(2)
- Prognosticon astrologicum, avagy a planéták és csillagok egymásra nézésekből való jövendölés* 3397(2)
- Prognostika* → *Zpráva hvězdařská*
- Prognosztikon* 2748(2), 2771(2), 2872(2), 3060(2), 3270(2)
- Prolongationis vitae humanae desiderium et abbreviationis refrigerium ... bei ... Beerdigung ... Maximiliani Ehrenreich Zollickoffers* 3617
- Propempticum, vero suo (eheu!) nomine elegiacum* 3596
- Propemptica, quibus admodum reverendum ... Christianum Seelmannum ... prosecuti sunt Schemnicienses* 3221
- Propemptica, quibus viro ... clarissimo ... Christiano Seelmanno ... gratulantur* 3300
- Propositiones XIII. astronomiae Transylvanicae contra judicia temeraria* 3491
- Psalterium Ungaricum* → *Szent Dávid királynak és profétának százötven zsoltári*
- Pulchralia, das ist allerhand schöne Waaren, welche bei dem ... Ehrenfest des ... Bartholomaei Alaudae ... gehalten* 3659
- Putoványi prežalostné Rozyny Puchalky, Samuele Chalupky manželky* → *Vandrovka, aneb*
- Quinarius thesium astronomicarum de eclipsi Solis* 3180
- Quod autor conjugii ... Martinus Albrichius ... celebrabat* 2823
- Quodlibet poetica ... philosophiae neobacalaureis* 3337
- Rabszabadító isteni szent mesterség* 2731(1)
- Ragyogó fáklya* → *Égő szövetnek, avagy*
- Rákosi Boldizsárnak, erdélyi asztronómusnak kalendárium* 2748(1)
- Redivivus Iaphetke, azaz Czeplédi Palkónak Dobraviczai Miklós praceptorával való beszélgetése* 3513
- Refutatio Hieronymi Zinchonii defensionis absurdorum Ivulianorum* 3331
- Refutatio logodaedalorum, Joannis Fabritii, Samuelis Pomarii et Isaaci Zabarii* 3635

- Regenten Lection, das ist politische Anleitung → Lectio principum, hoc est Regenten-Spiegel → Ianus bifrons seu speculum physico-politicum, das ist Reggeli és estvéli könyörgések és buzgó háladások → Lelki fegyver, avagy *Reggeli könyörgés* **3032**
- A régi római keresztyén hitnek igaz próbaköve **3525**
- Regia laureata reduci ab exilio sapientiae exstructa et honori ... neo-baccalaureorum* **3381**
- Regula a zivot bratrův menšych Svateho otce Fratiška* **2721**
- Reise der morgenländischen Weisen zum Kripplein Christi* **3505**
- Le relationi et descrittioni universali et particolari del mondo* **3187**
- Religio qua talis et qua Christiana* **3612**
- Repertorium vestibulare, sive lexici Latini rudimentum* **2715(3), 3059(3)**
- Rerum Transylvanicarum libri quatuor* **3123**
- Ritmusokkal való szent beszélgetés **3539A**
- Rituale Agriense **3267**
- Rituale Jaurinense **3268**
- Rituale Strigoniense **2660(1), 3269**
- Rövid asztrológiai vizsgálás **3373(2), 3467(2), 3572(2), 3648(2), 3667(2), 3670(2)**
- Rövid chronica ... Debrecenben esett ... dolgokról **3272**
- Rövid és somma szerint való bizonyítása a lutherista és calvinista purgatóriumának **3650**
- Rövid felelet a kálvinista consequentiák haszontalanságairól **3202**
- Rövid kérdések és feleletek által való tanítás → Kisded gyermekeknek való catechismus, azaz *Rövid magyar krónika* **2893**
- Rövid manifestum → A sárospataki jezsuita páterek rövid manifestuma
- Rövid s együgyű elmélkedésecske → Ezechiel felesége, azaz
- Rövid tanítás a keresztyény hitnek fő ágazatiról → Magyar catechismus, azaz
- Rövid tanítás, mely megtanít arra → Acél tükör, azaz oly rövid
- Rövid tudósítás a consequentiákról **3203**
- Rövid út és könnyű világosító mód az elmélkedésre → Arany gyapjúból ékesített ruha..., azaz *Rudimenta grammatica* **2715(2), 3059(2)**
- Rudimenta linguae Latinae in usum scholae Albensis* **3351, 3537**
- Rudimenta rhetoricae ex partitionibus et institutionibus Gerhardi Johannis Vossi* **3508**
- S. Francisci Xaverii ... labores duodecim → Hercules Christiani, seu *Sacra disquisitio de natura fidei justificae* **3358**
- Sacris nuptialibus generosi ... Johannis Serpili* **3044**
- S(anctissimi) d(omini) n(ostri) d(omini) Alexandri ... papae VII. jubileum universale* **2991**
- S(acro)s(anctissimi) d(omini) n(ostri) d(omini) Alexandri ... papae VII. iubileum universale* **3111**
- S(acro)s(anctissimi) d(omini) n(ostri) d(omini) Clementis ... papae X. iubileum universale* **3668**
- Sacrum exequiale, quo inopinum sed beatissimum obitum ... Johannis Serpili ... prosequitur* **2779**
- Sacrum hymenaei honorem ... Augustini Serpili ... cupiunt amici* **3366**
- Salve illustrissime et excellentissime princeps ac domine, ... Stanislai Heraclie* **3453**
- Salve Variensi, hoc est applausus et vota fautorum, fratrum, amicorum, vicinorum, popularium, familiarium reducem in patriam ... Daniele Kleschium ... vocatum* **3204**
- Sámbár Mátyás ... inaszakadása → Fövenyen építettett ház romlása, avagy
- Sámbár zenebonája → Az ötödik evangelistának
- A sárospataki jezsuita páterek rövid manifestuma **3206**
- A sárospataki jezsuita páterek rövid manifestumára való választétel → Rövid tudósítás a

- consequentiákról
- Schediasmata, sive lusus poetico-extemporanei ad terroris depulsionem* 3045
- Schema primum generale, sive forma studiorum Albensium* 2709
- Schematismus funebris, sive oratio exhibens ... dn. Nicolai Ostrosith ... virtutes, labores, honores, cineres* 2952
- Schola ludus, seu encyclopaedia viva, hoc est januae linguarum praxis comica* 2662
- Ein schön andächtiges Gebet wider den Türcken* 3010
- Ein schön Büchlein → *Libellus elegantissimus*
- Schrift gegründeter Trost und Wohlfahrtwunsch der ... Frauen Annae Eccardin* 3087
- Sciagraphia examinis publici* 3682
- Sciagraphia theologica de universali Salvatoris nostri passione et satisfactione* 3094
- Scrutinium profectuum* 3564
- Scutul cathecismuszului* 2641(1)
- Secundas tedas ... Gothofredi Titii* 3370
- Selige Sterbekunst* 3039
- Seliger Schwanengesang* 3271
- Seminarium linguae Latinae et scientiarum omnium* → *Janua linguae Latinae reserata aurea, sive*
- Seminarium linguarum* → *Janua linguarum reserata aurea, sive*
- Seneca Christianus* 2924
- Sera licet sincera tamen lacrumarum super tergemino funere acerbissime fusarum abstersio, ... Christiano Seelmanno* 3465
- Sérelmes lélek → *Istennel való magányos beszélgetés*
- Sérelmes lelkeket gyógyító balsamum, avagy lelki próbákban nyavalygó embert vigasztaló könyvecske* 3593(1)
- Series lectionum et orationum in examine observanda* 2838
- Serkengető szózat, azaz az üdvességről helytelenül értekezőknek ... halott temetési alkalmatossággal ... elmélkedés* 3484
- Sermo panegyricus in obitum et laudes ... Francisci Rhedei* 3588(2)
- Serpilianus honos, lugubre in posteros monumentum* 2780
- Sertum decerptum ex horti theologici areolis IV omnibus* 3156
- Serva Domine, avagy nagy veszélyekben forgó és veszekedő híveknek vigasztalási s okai* 2731(3)
- Die sichtbare Welt in dreien Sprachen → *Orbis sensualium pictus trilinguis*
- Siebenbürgischer Calender* 2758(1)
- Siebenbürgischer Würgengel, oder chronicalischer Anhang des 15 seculi nach Christi Geburt* 3688
- Sincerus Germanus affectus sincero Hungaro declaratus, hoc est threnodia* 3570
- Sion leánya ártatlan ügyét védő hitnek pajzsa, avagy a győri collegium harmadik kérdése ellen az Ur hadait viselő s igaz ügyért kikelő bajnok Dávidka* 3419
- Siralmas zarándoki járásból ... hazaérkezett Malach doktornak ... pajtársi szóbeszéde* 2868
- Slavnost vanoční povinna → *Ονομαστήρια Salvatoris nati celebris, aneb*
- Slzavé kvilení vdov a syroktů, to jest kázání pohřební čyněné nad ... Jirikem Melclem mladším* 2802(1)
- Snář* 3402
- Sodales Beatae V. Matris Visitantis* 3672(2)
- Sodalitas Beatissimae Virginis Annuntiatae* 2726(1)
- Sodalitas maior, augustissimae Virginis Visitantis Mariae* 3672(1)
- Sodalitas Visitationis Beatissimae Virginis Mariae* 2661(1)

Sok jajokban s bánatos szívvel ejtett könnyhullatásokban merült ... magyaroknak ... siralmi
2796

Solennitas inaugurationis templi, sive sacelli 3627

Solennitas nuptialis ... Ioh. Bayeri 2987A

Solidissimus coelestis veritatis malleus 3637

Sophia in aquila gentilitia adumbrata ... Casparo Szecsi ... oblata 3117

Sors Pilarikiana. Los Pilárika Štěpána 3332

Speculum mysticum ... S.S. Trinitatis 3422

Speculum physico-politicum → *Ianus bifrons, seu speculum physico-politicum, das ist*

Speculum physiognomicum 3056

Statuta, constitutiones et decreta provinciae S. Mariae Hungariae Ordinis Minorum Strictioris
Observantiae 2864

Studium catecheticum biblicum, logicum 3568

Studium catecheticum de creatione, angelis, imagine Dei 3664

Studium catecheticum de Evangelio, symbolo apostolico, Deo triuno 3569

Summás választétel ama csalóka könyvecskére: kinek cégére hogy már: Három üdvösséges kérdés 3288

A summás választételre írott felelet → *A három kérdésre lett summás választételre írott felelet*

Summularum LL. privatarum pneumaticarum prima, X. punctis-comprehensa 2807

Supplementum Rhenianum 3457

Svada genethliaca 3557

Symbolum philosophicum 3118

Synodi provincialis decreta anno MDCXI. Tyrnaviae celebratae 2660(2)

Synopsis controversiarum metaphysicarum 3578

A sz. búcsú méltóságának és hasznainak igaz értelmére vezérlő rövid tanúság 2827

Sz. Dávid száz ötven szoltárinak céljok és értelmei szerént ... táblája ... buzgó imádságokéival együtt → *Gilead balsamuma, azaz*

Sz. Ferenc kordája viselőik gyülekezetének rendtartása → *Manuale confraternitatis chordae S. Francisci*

Sz. János apostol mennyei látása → *Titkok jelenése, avagy*

Sz. Patricius purgatóriumáról való história 2962

Számvető tábla → *Practica arithmetica, azaz*

Szegények patikája 2918, 3306

Szent Biblia, azaz Istennek Ó és Újtestamentumában foglaltatott egész Szent Írás 2982(1)

Szent Biblia. (2. rész:) Az Ó Testamentum mellé vettett könyvek 3258

A Szent Bibliának ótestamentomi könyveiből egybeszedeggetett áhítatos könyörgések 3593(2)

Szent Dávid királynak és prófétának százötven szoltári 2750, 2988, 3665

A Szent Dávid prófétának ékes ritmusú szoltári 3034(3)

Szent Dávidnak hét poenitentia-tartó szoltári 3061(2)

Szent Erzsébet asszony élete 2789(2)

Szent Erzsébet asszonynak eleven példája, melyet életével ... halálával bepecsételt Drugeth
Homonnai Erzsébet asszony 3053

Szent és isteni igaz mód → *Istenhez való igaz megtérés, avagy*

Szent genealógia 2813

Szent Írás szavaiból szedegett ... könyörgések → *Bánkódó lélek nyögési, azaz*

Szent szelence, azaz a töredelmes szívből Istenhez öntött lelki sírásról 3181

- SzenteK napi száma* **3254(4)**
Szép isteni dicséretetek → Magyar ritmusok, avagy versek
Szív titka, azaz az ember szívének természet szerint való romlottságából ... kinyilatkoztatása és orvoslása **3647**
Szívnek megkeményedése **3022**
A szó Jákob szava, de a kezek Ézsaué **3150**
Szomorú esetek tüköre, azaz oly temetési rövid tanítás ... Váradi Rác János ... teste felett **3002**
- Tabulae rhetoricae Cypriani Soarii* **3671(2)**
Taediae secundis, utinam secundis! Nuptiarum ... Martini Albrichii **2824**
Taedas felices viro ... Andreae Günthero **3106**
A talentumos szolgáról I. prédikáció **3421A**
Tanácsi tükör, azaz ... Gyulai Pálnak ... oktató levele **3124**
Tatárok rabságáKban nyomorgóknak éneke **2959**
A tekintetes és nagyságos Pongrácz György almádi apatúr ... prédikációja ... midón Bossani Eszter temettetének **2996**
Tekintetes és nemzetes Vaji Ibrányi Ferencnek temetése **2874**
A tekintetes, nemzetes és vitézlő, ... Bakos Gábor úrnak ... temetésekor ... declamáltatott magyar versek **3290(2)**
Temetési rövid tanítás → Békességes túrés ösztöne, avagy oly temetési
Temetési rövid tanítás → Élet unandósága, azaz oly temetési
Temetési rövid tanítás → Keseredett lélek tisztja, azaz oly temetési
Temetési rövid tanítás → Szomorú esetek tüköre, azaz oly temetési
Tenor concentuum sacrorum **3602(3)**
Terentius Christianus, seu comoediae sacrae **2686**
Thalamus → Non inhonorus honos
Thalassio in nuptialem solennitatem ... Stephani Budiacs **2974**
Thalassio nuptialis, sacer sponsis ... Michaeli Armbrustero **3600**
Theoremata philosophica de anima separata **2863**
Thesaurus absconditus in agro, azaz a ... gróf Erdődy familiának egyik kincse, ... Erdődy Ádám ... temetése **3586**
Theses catholicae de conciliis oecumenicis ecclesiae catholicae et eorum autoritate **3471**
Theses controversiarum fidei compendiales pro omni articulo fidei facile decidendo **3639**
Theses controversiarum fidei prooemiales et simul compendiales pro omni articulo fidei facile decidendo **3526**
Theses et antitheses catholicorum et acatholicorum de conciliis oecumenicis **3421**
Theses et antitheses catholicorum et acatholicorum de visibili Christi in terris ecclesia **3341**
Theses ex lectionibus publicis de Scriptura Sacra excerptae **3613**
Theses miscellanae **2630**
Theses philosophicae de independente et dependente **3004**
Theses philosophicae de natura et existentia metaphysicae **3005**
Theses succinctae e ... analysi inprimis et exegesi articuli IV. Augustanae Confessionis breviter excerptae **3560**
Theses theologicae de fide, spe et charitate divina **3435**
Theses theologicae de incarnatione **2999**
Theses theologicae de praedestinatione **3694**
Thesium de philosophia in genere pentas **3107**
Threni lugubres, quibus obitum ... Johannis Sommeri ... deflexerunt **2633**

- Threnodia → Sincerus Germanus affectus sincero Hungaro declaratus, hoc est
Threnodia sive lugubris cantus, quem ... obitum ... Stephani Wittnyedi ... decantavit 3636
Titkok jelenése, avagy Sz. János apostol mennyei látása rövid magyarázó jegyzésekkel 3495
Tizenkét üdvösséges elmélkedések 3441
Tök, mak, zöld tromfjára Póсахázinak veres tromf 3283
 A töredelmes szívből Istenhez öntött lelki sirásról → Szent szelence, azaz
Tractatus politico-historico-iuridicus in paragraphum: jus itaque duplex est 3430
Transsubstantiatio extenzitata, hoc est annullatio 3308
*Trauerbinden aus hertzlichem Mitleiden wegen des Absterben des ... Heinrich Konrad
 Sarnichausens* 2688
Trauergedichte und Mitleidensbezeugungen gegen ... Daniel Kleschen 3372
Trecentumviratus et ultra 2664
Treu gemeinte Pflicht guter Herzen → Vota amicorum
Treuhertzige Hochzeitwünsche dem ... George Halliganz 3571
Treuhertzige und wohlgemeinte ... Andreas Günthern ... zugeschickte Hochzeitgrüsse 3108
Trias virtutum theologiarum in lilio, cruce, leone, gentilitiis 3640
Triste ministerium, quod funus triste reposcit ... Christophori ... Bohemi 2925
Triumviratus, sive Calvinus, Beza et Zanchius pro episcopatu 2638
Tromf ki, tromf 3312
Trost über die selige ... Anna gebohrene Güntherin 3409
Trostreime über einen traurigen ... Todesfall ... Anna Catharina Seelmannin 3359
Tröstlicher und seeliger Abschied aus diesem Leben ... Christophori Böhms 2929
Tudja-e kiki maga felől bizonyosan, hogy Isten kedvében vagyok 3157
Tükör okulár 2814
Tyrocinium logicum, seu brevis et perspicua totius logices explanatio 3320
- Új és ó kalendarium 2654(1), 2713(1), 2722(1), 2782(1), 2817(1), 2852(1), 2926(1), 2963(1),
 2975(1), 2990(1), 3046(1), 3074(1), 3109(1), 3139(1), 3192(1), 3226(1), 3270(1), 3302(1),
 3348(1), 3373(1), 3397(1), 3467(1), 3572(1), 3648(1), 3667(1)
- Új Testamentum → A mi Urunk Jézus Krisztusnak Újtestamentuma
*Ultimus lacrimabilis et flebilis honor. Poslední slzavá a plačtivá služba, aneb kázani nad tělem
 mrtvým ... Jiřka Melcla* 2802(2)
Universa philosophia sub auspiciis ... Achatii Barczai 2862
Untertanigstes Trostsreiben an den ... Herren Gottlieb, ... Grafen und Herren von Windischgrätz
 3686
 Az Úr frígyszekrénye előtt Dagon ledülése, azaz Gorup Ferenc győri nagyprépost miséről írt
 könyvecskéjének oly megsemmisítése 3645(1)
 Az Úr vacsorájának adása és vétele felől való jó tanács 2672
 Úr vacsorájának kiosztásában való rend és cselekedet → Liturgia Sacrae Coenae, azaz
Uranoscopia christosophico-philosophica 3502
Ursprung, End und Institut 3651
Urunk Christus születése után ... esztendőre való kalendarium 2771(1)
Útitárs 2749, 3380, 3389
- Üdvösség sarka, avagy az Evangelium szerint való igaz reliógnak, első-fundamentomos igazsá-
 ginak avagy principiuminak ... összeszedetése 3309(1)
 Üdvösséges tanítás → Izrael Istenének igaz tiszteleti mellett buzgó Illyés profétának elragad-
 tatása, azaz

- Az üdvösségnek fundamentumáról kiadatott tanúságnak Szent Írásból való megmutogatása **2839(2)**
- Üdvösségnek útja, avagy együgyű rövid tanítás **3076**
- Az üdvösségről helytelenül értekezőknek → Serkengető szöveget, azaz
- Vade mecum, oder Handbüchlein ... des christlichen Glaubens* **3683**
- Vae ter trina iubent solatia cedere trinum. Bei dreier Weh bei treuer Ehe Christoph Kleschens* **3573**
- Válasz Sámbar Mátyás *Novitas sectae Calvinisticae* című művére **2728**
- Választottak tárgya → *Meta electorum*
- Vale S. Georgianum, hoc est verba optima moris, amoris* **3208**
- Vale viro clarissimo ... Eliae Thomae* **3606**
- Való dolgok közül kivetett általállatozás, azaz semmivé tételése annak a *discursus*nak **3385**
- Változása a néhai ... boldog emlékeztető Rákóczi Zsigmondnak **2673(2)**
- Vandrovka, aneb Putování prežalostné Rozyny Puchalky, Samuele Chalupky manželky* **3183**
- Végső látatja a páter Kis vesztett perinek **3346**
- Végsőképpen succumbála actorságában Pósházi **3344**
- Velkonoční písničky o vzkříšení z mrtvých Pána a Spasitele našeho Ježíše Krysta* **2953**
- Vellus aureum beatificandae animae, id est brevis methodus ... meditationis* **3214**
- Egy vén bivaly orrára való karika **3155**
- Verba optima moris, amoris, honoris* → *Vale S. Georgianum, hoc est Verba parentalia in exequiis ... domini Ezechielis Gersei* **3656**
- A veres kolop semmirekellő → Pósházinak egy ben-sült veres kolop titulusú feleleti
- Veres tromf → Tök, mak, zöld tromfjára Pósházinak veres tromf
- Egy veres tromfosdít játszó sandal barátomnak játék elvesztéséért való megpiricskeltetése **3279**
- Versus sententiales* **3242(2)**
- Vestibulum linguarum – Nyelveknek tornáca* **2715(1), 3059(1)**
- Vestibulum rerum et linguarum fundamenta exhibens* → *Eruditionis scholasticae pars prima* Vetélkedés → Pósházi Jánosnak Kis Imre nevű jezsuita páterrel való vetélkedése
- Via Jacobaea, azaz Jákob pátriárkának útja* **3292(2), 3653(2)**
- Viel glück-, heil-, und segen-wünschendes Ehrengedächtnis* → Fröhliches und frisches Pasteten-g Gebäck, das ist
- Vindiciae articuli VII Augustanae Confessionis de ecclesia* **3559**
- Virgilius evangelizantis Christiados libelli* **2685**
- Viri reverenda dignitate ... Gothofredi Titii ... sponsi* **3468**
- Viro clarissimo, pereximio ... Isaaco Zabanio ... congratulantur ... collegae* **3110**
- Viro praestantissimo et eximio ... Danieli Jandicio Dantis Prusso ... felix ... conjugium fautores ... precantur* **2853**
- Virtus post fata superstes ... Georgii comitis Erdeody de Monyorokerek* **3584**
- Vita angelica sancti Emerici* → *Angelus Pannonius, sive*
- Vitairat a bálványimádásról* **3035A**
- Vivit post funera virtus. Supremum officium ... Gabrieli Bakos de Osdgyan* **3290(1)**
- Volt-e valaha, valaholott, valakinél Calvinus János előtt a mostani kálvinisták vallása?* **3284**
- Der vor dem Unglück weggeraffte ... Georgius Milleter* **3369**
- Vota amicorum, treu gemeinte Pflicht guter Herzen ... Samuel Brewern* **3574**
- Vota collegarum, fautorum, amicorum in festivitatem nuptialem ... Johannis Sartorii* **2783**
- Vota et desideria, quibus ... Davidem Spielenbergerum ... apprecantur fautores* **2854**
- Vota nuptialia ... Johanni Kretschmero* **2784**

- Vota nuptialia, das ist hochzeitliche Ehrenwünsche ... Magni Steinern 2927*
Vota nuptialia, quae cum ... Johannes Cilikius ... et Eva ... Davidis Croneri ... nuptias celebrarent, ... fuderunt ... fautores 3575
Vota nuptiis auspicatissimis ... Pauli Kray 2816
Vota pia in honorem ... Davidi Gunthero 3227
Vota secunda viro ... Samueli Czernak 3657
Vota viro plurimum reverendo ... Petro Medero ... sponso 2634
Votivae acclamationes in sacratum connubii foedus ... Michael Schönleben 2785
Votivae acclamationes pro auspicato conjugii successu ... juveni Georgio Spöckelio 2897
Votivi applausus festivitati nuptiali ... Sam. Schröter 2722A
Votivi applausus, quibus ... Johanni Popradio ... congratulatum ibant ... fautores 2855
Votum genethliacum in honorem ... Sigismundi Orlic 3675
- Wahre Traumgeschichte ... bei dem ... Hochzeitfest des Stephan Hallegantz 3554*
Wappen der königl. freien Stadt Epperies 3469
Die wohl verschlossene Ruhekammer der gläubigen Kinder Gottes 3662
- X, ut tök → A három üdvösséges kérdésre a luther és kálvinista tanítók mint felelnek?*
X, ut tők könnynek eltépése, avagy bányászcsákány 3481
- Zodiacus insignis duodecum virtutum symbolis 3230*
Zpěvové, aneb písničky duchovní 3621(2)
Zpráva hvězdařská 3624A(2)
Zvuk trauby Boží zvučícy → Dvojí spis učiněný
Zsoltárokból szerzetetett dicséreték 3034(2)

Görög betűs címek

- Γαμηλία solennitati nuptiali ... Christiani Seelmann 3449*
Γαμικά μελη honoribus ... Christiani Seelmann 3450
Δεξιόν οίανισμα sacro Hymenaei honori ... Hiobi Zableri 3162
Διάσκεψις logica evolutam logices naturam ... exhibens 3545
Διάσκεψις φιλοσοφικη de natura affectionum entis in genere 3093
Επιθαλάμιον dicatum taedis ... Iacobi Zableri 3137
Ἐπτὰς controversiarum physicarum de causis corporis naturalis 3364
Ἐρπυλλον actum nuptialem Johannis Serpili 3040
Ἰσοψηφατά παρηγορικά, hoc est calculi consolatorii 3451
Όνομαστῆρια Salvatoris nati celebris, aneb Slavnost vanoční povinna 2841
Προπεμπτικά, quibus ... Christianus Seelmannus ... mactatur 3222
Προσφώνημα, sive acclamatio fausta 3440
Τὸ ριάκριον τῶν Διακρίων 3561
Τεκμήρια debiti honoris, amoris et observantiae in ... Jacobum Röserum 3666
Τρόπος του κατηγορεῖσθαι συνωνυμος, hoc est modus praedicandi synonymus 3200
Χαρμονη γαμικη Domino coeli egregiis concessa maritis 3085

Cirill betűs címek

Цурковъ московскіи sive dissertatio theologica de religione ritibusque ecclesiasticis Moscovitarum 3196

СЪКЪТЪЛЪ. Катикизмъ шившій въ рѣспублѣ, днѣ скръпнѣра сѣтъ. Рѣпотрика рѣспублѣ шившій ѧ долѣу цѣрѣ, фѣрж скирпѣрж сѣтъ. 2641

A MAGYAR NYELVŰ ÉNEKEK ÉS VERSEK INCIPITMUTATÓJA

Initia cantionum poematumque Hungaricorum

Incipit index of Hungarian poems

Tartalmazza a tárgyalt nyomtatványokban található magyar nyelvű énekek, versek, verses idézetek kezdősorát; azonos kezdősoroknál a megkülönböztetéshez szükséges folytatást; továbbá a szakirodalom alapján megállapítható szerzők nevét, az önálló nyomtatványként is megjelent versek címét, a szerzés idejét. A fordításoknál utalás történik a szakirodalomban megállapított eredeti szövegekre. A tételszámok után a régi nyomtatvány megfelelő lapszáma is olvasható, ha a mű háromnál több verset tartalmaz. Az irodalmi utalások a szövegkiadásokra, továbbá a dallamok és szövegek kiadástörténetére vonatkoznak. Szenci Molnár Albert zsolttárai az RMNy **2750**, **2988** és **3665** számú kiadásban kottásak, ám ezt a körülményt e mutatóban hangjeggy külön már nem jelöli.

A tételszámok előtt a „!” felkiáltójel arra figyelmeztet, hogy az ének vagy vers már 1601 előtt is megjelent nyomtatásban, tehát kezdősora és a reá vonatkozó irodalmi utalások a Régi Magyarországi Nyomtatványok első kötetének incipitmutatójában található. Két felkiáltójel „!!” a Régi Magyarországi Nyomtatványok második kötetének incipitmutatójára, három felkiáltójel „!!!” a harmadik kötet incipitmutatójára utal.

A függelékben a bibliai zsolttárok magyar fordításainak (parafrázisainak) sorszám szerinti mutatója, továbbá a magyarra fordított latin verseknek, himnuszoknak betűrendes jegyzéke is megtalálható.

A bátor szívekkel

Beniczky Péter

3644:142

RMKT XVII/12 147–148, 750–752

A béles sütéshez

Beniczky Péter

3644:179

RMKT XVII/12 171–172, 750–752

A bolond így szól az ő szívében

Szenci Molnár Albert: Ps. 14 és 53

!!, !!!, **2750**:29, 122, **2988**:28, 120, **3034**:24, 99, **3665**:28, 120

A bort távoztassa

Beniczky Péter

3644:153

RMKT XVII/12 155, 750–752

A bosszúállásnak

Beniczky Péter

3644:193

RMKT XVII/12 180–181, 750–752

- A clerusban szorult sokféle gonoszság
 Mapes, Walter – Czeglédi István ford.: *Torpens ignavia, fumans elatio*
3645:33
 RMKT XVII/10 58, 653
- A Dominus vobiscum felette nagy mester
 Dominus vobiscum, qui praedictam colit artem – Czeglédi István ford.
3645:70
 RMKT XVII/10 47–48, 648–649
- A fekvő göröngyöt
 Vergilius: *Georgica I. 65–66* – Nadányi János ford.
3542:13
 RMKT XVII/10 323, 721
- A felhők északra (naptárvers)
 A felhőkből
3472:B₈a, 3582:B₁a, 3670:B₁a
 RMKT XVII/10 625–626, 784
- A friss tetszin színnel
 Beniczky Péter
3644:228
 RMKT XVII/12 203–204 (A szép kinyílt rózsa), 750–752
- A gonosz természet megromlásáról
 I, II, **2890(1):246, 3197(1):314, 3292(1):277, 3653(1):277**
 RPHA 7
- A gonoszért jóval
 Beniczky Péter
3644:175
 RMKT XVII/12 169, 750–752
- A gonosztevőnek dolgán
 Szenci Molnár Albert: *Ps. 36*
 II, III, **2750:81, 2988:80, 3034:66, 3665:80**
- A gyenge füveknek (naptárvers)
 A szelekből
3472:B₈b, 3582:B₁b, 3670:B₁b
 RMKT XVII/10 626, 784–785
- A gyomor éhsége
 Beniczky Péter
3644:229
 RMKT XVII/12 204–205, 750–752
- A jó ért tanácsnak
 Beniczky Péter
3644:139
 RMKT XVII/12 146, 750–752
- A jó hír megmarad
 Beniczky Péter
3644:136
 RMKT XVII/12 143, 750–752

- A jó hitű ember szelíd e világon
 Rimay János (?): Ps. 86
 !, !!, !!!, 3292(1):184, 3653(1):184, 3034(2):137
- A káposzta szorít
 Schola Salernitana 57 – Nadányi János ford.
 3542:286
 RMKT XVII/10 339, 729
- A kénytelenségnek
 Beniczky Péter
 3644:154
 RMKT XVII/12 156, 750–752
- A keresztnek alatt hogyha vigasztalást
 Debreceni Szűcs János: Hasznos tanács a megsebhedett lelkű emberhez
 2825
 RMKT XVII/11 202, 779–780
- A keresztyénségben, igaz vallás a hitben
 !, !!, !!!, 3034(2):204
- A kert egészséges étket ad
 Nadányi János ford.
 3542:4–5
 RMKT XVII/10 323, 720–721
- A kertnek salátá
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De raphano) – Nadányi János ford.
 3542:278
 RMKT XVII/10 338, 729
- A kétségben eset
 Beniczky Péter
 3644:141
 RMKT XVII/12 147, 750–752
- A kígyó megújul
 Beniczky Péter
 3644:241
 RMKT XVII/12 212, 750–752
- A korsót a vízre
 Beniczky Péter
 3644:212
 RMKT XVII/12 193, 750–752
- A község bírása
 Beniczky Péter
 3644:163
 RMKT XVII/12 161–162, 750–752
- A Krisztus mennybe felmene, minden egeknek fölötte
 Ascendit Christus hodie
 !, !!, !!!, 3034(2):290
- A Krisztus mennybe felmene nekünk helyet szereznie, Atyjával megbékéltetne
 Ascendit Christus hodie
 !, !!, !!!, 3034(2):288

- A lator erkölcsnek
 Beniczky Péter
 3644:212
 RMKT XVII/12 193, 750–752
- A ló mindaddig fut
 Beniczky Péter
 3644:119
 RMKT XVII/12 132–135, 750
- A magaelhittség
 Beniczky Péter
 3644:186
 RMKT XVII/12 176–177, 750–752
- A megholt emberről
 Beniczky Péter
 3644:239
 RMKT XVII/12 211, 750–752
- A megkötötetett
 Beniczky Péter
 3644:165
 RMKT XVII/12 162–163, 750–752
- A mély gondolatok
 Beniczky Péter
 3644:167
 RMKT XVII/12 164, 750–752
- A mennyei ige
 Kisvárdai Lázár János: Carmen Ungaricum
 2969:C₂a
 MKsz 2002: 66–68
- A mértékletesség
 Beniczky Péter
 3644:231
 RMKT XVII/12 206, 750–752
- A mi életünknek közepette
 Notkerus, Balbulus – Skarica Máté ford.(?): Media vita in morte sumus
 I, II, III, 2903:102, 3034(2):456
- A mi mesterünk minket arra int
 I, II, III, 3034(2):398
- A mi Urunk, Jézus Krisztus mint szenvedé miérettünk
 II, III, 3034(2):256
- A mocskot mosással
 Beniczky Péter
 3644:235
 RMKT XVII/12 208, 750–752
- A múzsák szállási, nimfák hús forrása
 III, 2890(1):261, 3292(1):287, 3653(1):287

- A nagy lakodalom
Beniczky Péter
3644:181
RMKT XVII/12 173, 750–752
- A nagy várakozás
Beniczky Péter
3644:141
RMKT XVII/12 147, 750–752
- A Nap feljövén immáron
Jam lucis orto sidere
!!!, 3034(1):53
- A nap, nagy haragnak napja
Tommaso da Celano – Hajnal Mátyás ford.: Dies irae, dies illa
!!, !!!, 3543:L_{10a}
- A nősző legénynek
Beniczky Péter
3644:219
RMKT XVII/12 198, 750–752
- A nyelv gonosz fegyver
Beniczky Péter
3644:238
RMKT XVII/12 210, 750–752
- A nyomorúságot
Beniczky Péter
3644:178
RMKT XVII/12 171, 750–752
- A palástszövő asszony
Nadányi János ford.
3542:346
RMKT XVII/10 346, 734
- A pápista papnak sokszor nem kell mise
Missam non cantat – Czeglédi István ford.
3645:22
RMKT XVII/10 58–59, 654
- A parányi csupor
Beniczky Péter
3644:174
RMKT XVII/12 168, 750–752
- A praktika kettős
Beniczky Péter
3644:197
RMKT XVII/12 183, 750–752
- A pünkösöd ünnepnapján tanítványok egy házban
!, !!, !!!, 3034(2):291
- A pünkösödnek jeles napján Szentlélek Isten küldeték
!!, !!!, 3034(2):296

- A ruha ékesség
 Beniczky Péter
 3644:184
 RMKT XVII/12 175, 750–752
- A Sionnak hegyén, Úristen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 65
 !, !!, 2750:144, 2988:142, 3034:118, 3665:142
- A sok új találmány
 Beniczky Péter
 3644:230
 RMKT XVII/12 205, 750–752
- A szegénység aláz
 Beniczky Péter
 3644:182
 RMKT XVII/12 174, 750–752
- A széles földnek nagy, bölcs teremtője
 Telluris ingens conditor
 !, !, !!, 3034(1):48
- A Szent Dávid ötödik énekében
 Ps. 5
 !, !!, 3034(2):9
- A Szentháromságnak első személye
 Balassi Bálint: Hymni tres ad SS. Trinitatem. Primus
 !, !!, 2890(1):48, 3292(1):38, 3653(1):38
- A Szentháromságnak harmadik személye
 Balassi Bálint: Hymnus III.
 !, !!, 2890(1):56, 3292(1):44, 3653(1):44
- A Szentháromságnak, kinek imádkoznak
 Balassi Bálint: Hymnus II.
 !, 2890(1):52, 3292(1):41, 3653(1):41
 RPHA 42
- A Szentírást ki akarod érteni
 C. D. S. P. S. S. P., Joannes: De via verae foelicitatis, ejusque interprete
 2800:[4a
 RMKT XVII/9 425, 714
- A Szentléleknek kegyelme apostoloknak szíveket
 Spiritus Sancti gratia
 !, !, !!, 3034(2):298
- A szép csorgó forrás
 Beniczky Péter
 3644:205
 RMKT XVII/12 188, 750–752
- A szerencse pörög
 Beniczky Péter
 3644:176
 RMKT XVII/12 170, 750–752

- A szó sebbe nem fér
 Beniczky Péter
 3644:172
 RMKT XVII/12 167, 750–752
- A te nagy nevedért tarts meg
 Balassi Bálint: Ps. 54
 !!, !!!, 2890(1):65, 3292(1):34, 3653(1):34
- A tehénnek tején
 Beniczky Péter
 3644:215
 RMKT XVII/12 195, 750–752
- A tisztességes kár
 Beniczky Péter
 3644:169
 RMKT XVII/12 165, 750–752
- A titkos ellenség alattomban nagy kárt
 Eszéki T. István
 3647: d₂a
 RMKT XVII/10 367–368, 746
- A több béoltások
 Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum II. 309–310, 323–333, 338–360, 363–405, 420, 410, 421, 475–498, 411 – Nadányi János ford.
 3542:221–222
 RMKT XVII/10 334–336, 726–728
- A tömlöci rabság
 Beniczky Péter
 3644:166
 RMKT XVII/12 163, 750–752
- A tündérországról bőséggel olvastam
 Gergei Albert: História egy Árgirus nevű királyfiról és egy tündér szűzleányról
 2898, 2914, 3274
 RMKT XVI/9 371–401, 572–579
- A virtus tűréssel
 Beniczky Péter
 3644:190
 RMKT XVII/12 179, 750–752
- A vitéz embernek
 Beniczky Péter
 3644:152
 RMKT XVII/12 154, 750–752
- A vitéz emberre
 Beniczky Péter
 3644:151
 RMKT XVII/12 153–154, 750–752
- A vitézlő község
 Beniczky Péter
 3644:183
 RMKT XVII/12 174–175, 750–752

- A zengő méhecske
 Beniczky Péter
3644:228
 RMKT XVII/12 204 (A csengő méhecske), 750–752
- A zsálya rutával
 Nadányi János ford.
3542:324
 RMKT XVII/10 344, 732
- Ad a gazdag kurta dolmányt
 Nánási Lovász István
3647: c₃a
 RMKT XVII/10 364, 744–745
- Add látnom orcád világát
 Szokolyai Anderko István
!!!, 3593(1):161
- Adj már csendességet, lelki békességet, mennybéli Úr
 Balassi Bálint (1589-1594)
!!, !!!, 2890(1):33, 3292(1):1, 3653(1):1
- Adj Ūristen, Szentlelket
!, !!, !!!, 3034(2):314
- Adj űdvösséges kimulást
 Dézsi András (1550 előtt)
!, !!, !!!, 2903:1, 3034(2):465
- Adjatok hálákat az Ūrnak
 Szenci Molnár Albert: Ps. 118
!!, !!!, 2750:270, 2988:269, 3034:229, 3665:269
- Adjatok hálát az Istennek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 105
!!, !!!, 2750:241, 2988:240, 3034:203, 3665:240
- Adjunk hálát az Atya Istennek, mennynek
!!, !!!, 3034(2):327(hálákat)
- Adjunk hálát az Ūrnak, mert érdemli
 Horn, Johann: Danket dem Herren, denn er ist sehr freundlich (Ps. 136 alapján asztali áldás)
!, !!, !!!, 3033:C₄a, 3034(2):445
- Adjunk hálát Istenűnknek
 Rimay János
3292(1):212, 3653(1):212
 RPHA 3516, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 115, 209
- Adjunk hálát mindnyájan az Atya Ūristennek
 Huszár Gál
!, !!, !!!, 3034(2):382
- Adott jót felejtse
 Beniczky Péter
3644:204
 RMKT XVII/12 188, 750–752

- Ajándék marhának
Beniczky Péter
3644:203
RMKT XVII/12 187, 750–752
- Aki a felséges Úrnak lakozik oltalmában
Szenci Molnár Albert: Ps. 91
!, !!, !!!, 2750:212, 2988:210, 3034:179, 3665:210
- Aki akar üdvözülni
!, !!, !!!, 3034(2):322
- Aki az Istent megismerheti
Ps. 103 (1548)
!, !!, !!!, 3034(2):153
- Aki indul hosszú útra
2890(1):280, 3292(1):361, 3653(1):361
RMKT XVII/3 64–67, 574
- Aki nem jár hitlenek tanácsán
Szenci Molnár Albert: Ps. 1
!, !!, !!!, 2750:5, 2988:5, 3034:5, 3665:5
- Aki nem tud túrni
Beniczky Péter
3644:177
RMKT XVII/12 171, 750–752
- Aki nyárba nem gyűjt
Beniczky Péter
3644:232
RMKT XVII/12 206, 750–752
- Aki szegény, s kevély
Beniczky Péter
3644:172
RMKT XVII/12 167, 750–752
- Aki tulajdonát
Beniczky Péter
3644:199
RMKT XVII/12 185, 750–752
- Aki veti segedelmét az Istennek hatalmában
Ps. 91
!, !!, !!!, 3034(2):140
- Akik bíznak az Istenben
Ps. 125
!, !!, !!!, 3034(2):174
- Akik bíznak az Úristenben
Szenci Molnár Albert: Ps. 125
!, !!, !!!, 2750:297, 2988:295, 3034:255, 3665:295
- Alázatos szívvel
Beniczky Péter
3644:237
RMKT XVII/12 209-210, 750–752

- Alázatos szövegek könyörgők
 Supplex oro patris – Czeglédi István ford.
 3645:78
 RMKT XVII/10 48–49, 649
- Áldj meg minket, Úristen, a te jóvoltodból
 Balassi Bálint
 II, 2890(1):82, 3292(1):19, 3653(1):19
 RPHA 78
- Áldjad én lelkem az Urat
 Szenci Molnár Albert: Ps. 146
 II, III, 2750:329, 2988:328, 3034:281, 3665:328
- Áldjad lelkem az Urat, és tiszteld
 Szenci Molnár Albert: Ps. 104
 II, III, 2750:237, 2988:235, 3034:198, 3665:235
- Áldjad lelkem, Uradat, Istenedet
 Szenci Molnár Albert: Ps. 103
 II, III, 2750:234, 2988:233, 3034:196, 3665:233
- Áldjátok az Úr nevét
 Szenci Molnár Albert: Ps. 135
 II, III, 2750:308, 2988:307, 3034:264, 3665:307
- Áldott az Úr, ki kezemet tanítja
 Szenci Molnár Albert: Ps. 144
 II, III, 2750:325, 2988:324, 3034:278, 3665:324
- Áldott az Úristen örökké mennyekben
 I, II, III, 3034(2):441
- Áldott Izraelnek Ura
 Benedictus Dominus Deus Israel
 I, II, III, 3034(1):2
- Áldott szép Pünkösödnek gyönyörű ideje
 Balassi Bálint
 3292(1):24, 3653(1):24
 RPHA 90, Balassi Bálint összes művei. I. k. Kiad. Eckhardt Sándor. Bp. 1951, 68, 194–195
- Állatoknak megtartója
 Rerum Deus tenax vigor
 I, II, III, 3034(1):54
- Amely embernek jó hite vagyok
 Szerémi Illés (1561)
 I, II, III, 3034(2):409
- Amint kertész fából aztán
 Biner, Timotheus Hilarius
 3196: []₁a
 RMKT XVII/10 283, 707
- Árt a cékla, ha nyers
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De beta) – Nadányi János ford.
 3542:295
 RMKT XVII/10 340, 730

- Átkozott szegénység
 Beniczky Péter
 3644:207
 RMKT XVII/12 189, 750–752
- Atya Isten, tarts meg minket
 Luther, Martin: Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort
 I, II, III, 3034(2):427
- Atya Istennek egy fia
 II, III, 3034(1):60
- Atya Istentől születék
 Aurelius Clemens Prudentius: Corde natus ex parentis
 III, 3034(1):73
- Atya Úristen, mennybeli teremtőnk
 I, II, III, 3034(2):373
- Atyának bölcsessége, bizony istensége, Krisztus
 Patris sapientia veritas divina
 I, II, III, 3034(2):254
- Avagy spárgafejet
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Lumbis et renibus sanendis) XXIV.
 454–455 – Nadányi János ford.
 3542:304
 RMKT XVII/10 341, 731
- Az állhatatlan szív
 Beniczky Péter
 3644:162
 RMKT XVII/12 161, 750–752
- Az asszonyok jezsuiták társaivá lésén
 Foemineus sexus sociis immixtus Jesu – Czeglédi István ford.
 2746:188, 3279:108
- Az Atya Úristen Ádámot hogy teremté
 II, III, 3034(2):205
- Az Atyának országából e világra Isten jöve
 Corde natus ex parentis
 III, 3034(1):11
- Az Atyának országából, Istenségnek tanácsából
 Corde natus ex parentis
 II, III, 3034(1):12
- Az ebet szőriről
 Beniczky Péter
 3644:187
 RMKT XVII/12 177, 750–752
- Az egek beszélnek, és nyilván hirdetik
 Szenci Molnár Albert: Ps. 19
 II, III, 2750:40, 2988:39, 3034:34, 3665:39
- Az éjszakai setétség, tévelygő rút esztelenség
 III, 3034(1):61

- Az elme nem nyugszik
 Beniczky Péter
 3644:131
 RMKT XVII/12 140, 750–752
- Az elrejtett jót
 Beniczky Péter
 3644:224
 RMKT XVII/12 201 (Az elrejtett kincset), 750–752
- Az első teremtésnek szép egyenes rendit
 Örvendi Molnár Ferenc: Lelki tárház, avagy az Ő és Új Testamentum ... könyveinek rövid summái
 3276
 RMKT XVII/10 284–293, 708–709
- Az én jó Istenem, ha gyertyám nekem minden sötétségemben
 Buchanan, George – Balassi Bálint: Ps. 27
 II, III, 2890(1):60, 3292(1):30, 3653(1):30
 RPHA 126
- Az én lelkem szép csendesesen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 62
 II, III, 2750:139, 2988:137, 3034:113, 3665:137
- Az erős Isten, uraknak ura
 Szenci Molnár Albert: Ps. 50
 II, III, 2750:115, 2988:113, 3034:93, 3665:113
- Az érvágás által ha véred (naptárvers)
 Patika, azaz az érvágásban kibocsátott vérnek jelenségéből észre vött betegségek ellen való orvosságok
 3074: B₁b-B₃b, 3139: B₁b-B₃b, 3192: B₁b-B₃b
 RMKT XVII/10 615–619, 783
- Az eszes embernek ez tulajdonsága
 Ungvári Gergely
 3322: ****_{3a}
 RMKT XVII/10 296–298, 710
- Az idő ősága nevel magas fákat
 Rimay János
 3292(1):213, 3653(1):213
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 148–149, 216
- Az igaz és erős bosszúálló Isten kemény igazságában
 Paskó Kristóf: A nemes és régenten híres Erdély országának keserves és szomorú pusztításáról írt siralom
 3127
 RMKT XVII/10 151–197, 671–678
- Az Isten a mi reménységünk
 Szenci Molnár Albert: Ps. 46
 II, III, 2750:107, 2988:106, 3034:88, 3665:106
- Az Isten áll ő seregében
 Szenci Molnár Albert: Ps. 82
 II, III, 2750:194, 2988:192, 3034:162, 3665:192

- Az Isten szíveket
Beniczky Péter
3644:130
RMKT XVII/12 140, 750–752
- Az Istenben bizom jó reménységgel
Szenci Molnár Albert: Ps. 11
!, !!, 2750:25, 2988:25, 3034:21, 3665:25
- Az Istenhez az én szómat
Szenci Molnár Albert: Ps. 77
!, !!, 2750:177, 2988:175, 3034:146, 3665:175
- Az Istennek jóvoltáról
!, !, !!, 2903:3
- Az ízetlen cékla
Martialis: Epigr. XIII. 13 – Nadányi János ford.
3542:298
RMKT XVII/10 340, 730
- Az Izrael ezt nyilván mondhatja
Szenci Molnár Albert: Ps. 124
!, !!, 2750:296, 2988:294, 3034:255, 3665:294
- Az Izraelnek népe régenten ó törvényben
Ps. 123
!, !, !!, 3034(2):172
- Az mely fákat magon vetnek
Vergilius. Georg. II. 57-59 – Lippay János ford.
3334:14
RMKT XVII/10 351, 736
- Az mely ritka madár nálunk fejez holló
Miskolci Szenci János
3589:19
- Az olajt a tűzre
Beniczky Péter
3644:173
RMKT XVII/12 168, 750–752
- Az oly emberek nyilván boldogok
Szenci Molnár Albert: Ps. 119
!, !!, 2750:274, 2988:272, 3034:232, 3665:272
- Az óra folyton foly
Beniczky Péter
3644:240
RMKT XVII/12 211, 750–752
- Az ökröt a szarván
Beniczky Péter
3644:236
RMKT XVII/12 209, 750–752
- Az örök élet mi legyen
!, !, !!, 2903:6, 3034(2):458

- Az örökké élő kutat száraz szív szomjúhozza
 Petrus Damiani, Sanctus – Hajnal Mátyás ford.: Ad perennis vitae fontem mens sitit nunc arida
 !!, !!!, 3543:K₉b
- Az unalmas vénség
 Beniczky Péter
 3644:240
 RMKT XVII/12 211–212, 750–752
- Az Úr az égbe[n]
 Rimay János
 !!, 2890(1):29, 3292(1):159, 3653(1):159
- Az Úr bír az egész földdel
 Szenci Molnár Albert: Ps. 24
 !!, !!!, 2750:52, 2988:50, 3034:43, 3665:50
- Az Úr énnékem őriző pásztorom
 Szenci Molnár Albert: Ps. 23
 !!, !!!, 2750:51, 2988:49, 3034:42, 3665:49
- Az Úr országol és regnál nagy jól
 Szenci Molnár Albert: Ps. 99
 !!, !!!, 2750:226, 2988:225, 3034:190, 3665:225
- Az Úr tégedet meghallgasson
 Szenci Molnár Albert: Ps. 20
 !!, !!!, 2750:42, 2988:41, 3034:35, 3665:41
- Az Urat áldjátok, mert jó
 Szenci Molnár Albert: Ps. 106
 !!, !!!, 2750:246, 2988:245, 3034:207, 3665:245
- Az Urat dicsérvétek, mert jó
 Szenci Molnár Albert: Ps. 147
 !!, !!!, 2750:331, 2988:330, 3034:283, 3665:330
- Az Urat, minden nemzetek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 117
 !!, !!!, 2750:270, 2988:268, 3034:229, 3665:268
- Az Urat, ti ő szolgálai
 Szenci Molnár Albert: Ps. 113
 !!, !!!, 2750:263, 2988:262, 3034:224, 3665:262
- Az Űristen áll minden bírának gyülekezetekben
 Ps. 82
 !!, !!!, 3034(2):135
- Az Űristen az én világosságom
 Szenci Molnár Albert: Ps. 27
 !!, !!!, 2750:59, 2988:57, 3034:48, 3665:57
- Az Űristen az ő lakó hajlékát
 Szenci Molnár Albert: Ps. 87
 !!, !!!, 2750:203, 2988:201, 3034:169, 3665:201
- Az Űristen mondá az én Uramnak
 Szenci Molnár Albert: Ps. 110
 !!, !!!, 2750:260, 2988:258, 3034:220, 3665:258

- Az Úristen nekem édes táplálóm
Ps. 23
I, II, III, 3033:C₄a (Az Úr nekem), 3034(2):40, 3292(1):355, 3653(1):355
- Az Úristen regnál
Szenci Molnár Albert: Ps. 97
II, III, 2750:224, 2988:222, 3034:188, 3665:222
- Az Úristennek jó akaratjából
N. K. T.
II, III, 2903:7
- Az Úristent magasztalom
Németi Ferenc: Ps. 77
I, II, III, 3034(2):128
- Az Úrnak irgalmát örökké éneklek
Szenci Molnár Albert: Ps. 89
II, III, 2750:206, 2988:205, 3034:172, 3665:205
- Az Úrnak, no, énekeljetek
Szenci Molnár Albert: Ps. 149
II, III, 2750:336, 2988:335, 3034:286, 3665:335
- Az út közönséges
Beniczky Péter
3644:191
RMKT XVII/12 180, 750–752
- Az Üdvözítőt régenten, mint megígéré Isten
II, III, 3034(1):5
- Balhátúl, megfőzött
Nadányi János
3542:60
RMKT XVII/10 325, 721
- Bálint, nemzetedben ki voltál Balassa
Rimay János
3292(1):A₂a, 3197:A₆a
RPHA 3200 (Bálint nevezetben)
Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 45, 185 (Bálint nevezetben)
- Balsamfüvet mézek
Vergilius: Georgica IV. 169 – Nadányi János ford.
3542:335
RMKT XVII/10 346, 733, 722
- Bár első nap estéje szép szemmel (naptárvers)
3472
RMKT XVII/10 619–620, 784
- Barátság kötele
Beniczky Péter
3644:166
RMKT XVII/12 164, 750–752
- Békességes olajfának ágát
Vergilius: Aeneis VIII. 116 – Nadányi János ford.
3542:186

Benned bízom, Uram Isten, soha ne gyaláztassam

Thordai Benedek: Ps. 31 (1547)

!, !!, !!!, 3034(2):51

Beteg sokat kíván

Beniczky Péter

3644:185

RMKT XVII/12 175, 750–752

Beteget gyöngy vízzel

Beniczky Péter

3644:221

RMKT XVII/12 199, 750–752

Bizodalmunk Krisztus által Istenben vagyok

!!, !!!, 3034(2):439

Bizony dolog vallom, szomorú az halál

Grynaeus, Johannes Jacobus – Czeglédi István ford.: Ut nunc triste mori est

3513:141

RMKT XVII/10 55, 651

Bizonyára jó az Isten

Szenci Molnár Albert: Ps. 73

!!, !!!, 2750:167, 2988:165, 3034:137, 3665:165

Bizonyal ismerem rajtam nagy haragod

Balassi Bálint

!!, 2890(1):12, 3292(1):9, 3653(1):9

RPHA 180

Bizonytalan voltát világ állapotjának

György deák (1593)

!!!, 2903:10

Bocsásd meg, Úristen, ifjúságomnak vétékét

Balassi Bálint (1584)

!!, !!!, 2890(1):6, 3292(1):20, 3653(1):20

Bocsásd Szentlelkedet

Rimay János

!, !!, 2890(1):154, 3292(1):214, 3653(1):214

RPHA 186

Bocskorban keresni

Beniczky Péter

3644:177

RMKT XVII/12 170, 750–752

Boldog a férfit, ki féli az Istent

Ps. 112

!, !!, !!!, 3034(2):159

Boldog, aki a nyavalyást híven

Szenci Molnár Albert: Ps. 41

!!, !!!, 2750:95, 2988:94, 3034:78, 3665:94

Boldog, aki a végső órától

Kopcsányi Márton

!!!, 3485(1):95, 3594(1):95

- Boldog az ember nyilván, ki az Istent féli
 Szenci Molnár Albert: Ps. 128
!!, !!!, 2750:300, 2988:299, 3034:258, 3665:299
- Boldog az ilyen ember e világon
 Szegedi Gergely: Ps. 32
!, !!, !!!, 3034(2):55
- Boldog az olyan ember az Istenben
 Ps. 1
!, !!, !!!, 3034(2):1
- Boldog az olyan ember ő lelkében
 Szegedi Gergely: Ps. 112
!, !!, !!!, 3034(2):157
- Boldog ember, aki az Istent
 Szenci Molnár Albert: Ps. 112
!!, !!!, 2750:262, 2988:260, 3034:222, 3665:260
- Boldog, kinek az Úr vétkét megbocsátta
 Rimay János
2890(1):108, 3292(1):100 (kinek vétkét) 3653(1):100 (kinek vétkét)
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 104–105, 206
- Boldogok, akiknek undok vétkének sebét az Úr befedte
 Nyéki Vörös Mátyás (?): Ps. 31
!!, !!!, 3061:R_{ga}, 3190:565
- Boldogok azok, kik Istent félik
 Ps. 128
!, !!, !!!, 3034(2):176
- Boldogtalan férfi
 Beniczky Péter
3644:216
 RMKT XVII/12 196, 750–752
- Boldogtalanságot
 Beniczky Péter
3644:169
 RMKT XVII/12 165, 750–752
- Bolond és esztelen
 Beniczky Péter
3644:143
 RMKT XVII/12 148, 750–752
- Borban vagy nyersen is
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De ruta) 38–44 – Nadányi János ford.
3542:387
 RMKT XVII/10 347, 734–735
- Borostyánnal egyez
 Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum I. 59–62 – Nadányi János ford.
3542:171
 RMKT XVII/10 329, 723

- Bosszúság oly dolog
 Beniczky Péter
 3644:174
 RMKT XVII/12 168–169, 750–752
- Bujdosó míg leszesz, ember, e világban!
 Técsi Jó Miklós: Intés
 2809:*₆b
 RMKT XVII/9 423, 713
- Búsult életemnek, szomorú szívemnek
 Nyéki Vörös Mátyás (?)
 II, 3644:40
- Buzgó szívből te fiad, kegyes Atyánk, könyörgünk
 Radán Balázs
 I, II, III, 3034(2):367
- Bűn testéből s tömlőcéből ki szabadít meg engem
 S. K.?
 2890(1):346, 3197(1):392, 3292(1):336, 3653(1):336
 RMKT XVII/8 410–411, 617
- Bűnnek az ő zsoldja a halál
 Bereki István?
 II, III, 2903:14
- Bűnösök hozzád kiáltunk
 Luther, Martin: Aus tiefer Not schrei ich zu dir – Ps. 130
 I, II, III, 3034(2):177
- Citherákkal pengő rendelt szép versei
 Borsáti Pápai Ferenc: Változása a néhai ... boldog emlékezetű Rákóczi Zsigmondnak
 2673(1): [A₄a]
 RMKT XVII/9 366–375, 688–697
- Csak az Isten legyen Urunk
 Sit noster Dominus
 3292(2):17, 3653(2):16
 RMKT XVII/14 219, 811
- Csak legyen értéked
 Beniczky Péter
 3644:183
 RMKT XVII/12 174–175, 750–752
- Csak nem üres fejünk
 Miskolci Szenci János
 3589:3
- Csak tebened, Uram Isten, vagyon bizodalunk
 I, II, III, 3034(2):432
- Csalárd a kedvesség
 Beniczky Péter
 3644:222
 RMKT XVII/12 200, 750–752

- Csalárdabb semmi nincs
 Diószegi György
3647: d₃b
 RMKT XVII/10 369–370, 747
- Császárok császára
 Beniczky Péter
3644:66
 RMKT XVII/12 105–108, 748
- Csillagoknak alkotója
 Conditor alme siderum
!!!, 3034(1):7
- Csodálatos nagy bölcsesség
 Melius Juhász Péter
!, !!, !!!, 3034(2):263
- Csodálható nagy dolog
 Rimay János
!, !!, 2890(1):198, 3292(1):246, 3653(1):246
 RPHA 229
- Csolyánlevél asszony méhét
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De urtica) 28, 40–42 – Nadányi János ford.
3542:360 [recte 390]
 RMKT XVII/10 347, 735
- Csuda idő virrada
 Mapes, Walter – Czeglédi István ford.: Priscianus regula penitus cassatur
3149: E₂b-E₄b
 RMKT XVII/10 41–42, 644–645
- Dávid Doég gonoszságát hogy látá
 Skarica Máté
!!, !!!, 3034(2):100
- Dávid királynak másfél száz zsoltárit
 Filiczki János
!!, 2750:3
- Dávid profétának imádkozásáról
 Szegedi Gergely: Ps. 30
!, !!, !!!, 3034(2):49
- Dávidnak ő városában
!, !!, !!!, 3034(2):245
- Delos szigetéből a minap Diána
 Rimay János
!, !!, !!!, 2890(1):189, 3292(1):239, 3653(1):239
- Derék orvossága
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Venenis prohibendis) LX. 1061–1068 – Nadányi János ford.
3542:441
 RMKT XVII/10 349, 735
- Dicsér téged teljes szívem
 Szenci Molnár Albert: Ps.:138
!!, !!!, 2750:314, 2988:313, 3034:269, 3665:313

- Dicsérd az Istent mostan, ó én lelkem
 Ps. 146
I, II, III, 3034(2):195
- Dicséret legyen Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek
II, III, 3034(2):442
- Dicséretes a gyermek, ki e nap születék
 Dies est laetitiae in ortu regali
I, II, III, 2960:265, 3034(2):228 (ki nekünk), 3581:376
- Dicséretet mondjunk Úristennek és ő Fiának, Krisztusnak
 Hymnum dicamus Domino
II, III, 3034(2):255
- Dicsérjed, áldjad, én lelkem
II, III, 3033:C₅a, 3034(2):196
- Dicsérvétek az Urat, áldjátok ő szent voltát
 Szenci Molnár Albert: Ps. 150
II, III, 2750:337, 2988:336, 3034:287, 3665:336
- Dicsérvétek az Urat, mert nagy ő jóvolta
 Szenci Molnár Albert: Ps. 107
II, III, 2750:252, 2988:250, 3034:211, 3665:250
- Dicsérvétek az Urat, mert ő jó kedvet mutat
 Szenci Molnár Albert: Ps. 136
II, III, 2750:311, 2988:309, 3034:265, 3665:309
- Dicsérvük a nagy Úristent
 Ex more docti mystico
II, III, 3034(1):20
- Dicsérlek téged, Úristen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 9
II, III, 2750:20, 2988:20, 3034:17, 3665:20
- Dicsérlek Uram, téged, hogy ez elmúlt éjjel
 Pécseli Király Imre: Reggeli ének
II, III, 2890(1):291, 3034(2):426, 3061: S₅a-S₆a
- Dicsérlek Uram, tégedet
 Szenci Molnár Albert: Ps. 30
II, III, 2750:64, 2988:63, 3034:52, 3665:63
- Dicsérünk téged, Isten
 Szenci Molnár Albert: Ps. 75
II, III, 2750:174, 2988:172, 3034:144, 3665:172
- Dicsőség és dicséret teneked, megváltó királyunk... 3. vsz.: Mennyrországnak szent serege
 Theodulfus: Gloria, laus et honor tibi sit, rex Christe redemptor
II, III, 3034(2):253
- Dicsőség Istennek!
 Szöllősi Mihály
 3419: 662 [recte 464]
 RMKT XVII/10 353, 739
- Dicsőült helyeken, mennyei paradicsomban
 Kanizsai Pálfi János: Ps. 148 (1611)
II, III, 2890(1):77, 3034(2):202

- Doktor a nyavalyát
 Beniczky Péter
 3644:208
 RMKT XVII/12 190, 750–752
- Dolgodnak kezdeti
 Beniczky Péter
 3644:132
 RMKT XVII/12 141, 750–752
- Dorgálás és vessző
 Beniczky Péter
 3644:216
 RMKT XVII/12 195–196, 750–752
- Drága dolog az Úristent dicsérni
 Skarica Máté(?): Ps. 147
 I, II, III, 3034(2):197
- Drága kincs az jó hír
 Beniczky Péter
 3644:143
 RMKT XVII/12 148–149, 750–752
- E földön ti minden népek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 100
 II, III, 2750:228, 2988:226, 3034:191, 3665:226
- E nap nekünk dicséretes nap
 I, II, III, 2960:289, 3034(2):229, 3581:380
- E világ mint egy kert
 Rimay János
 3292(1):134, 3653(1):134
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 73–74, 195–196
- E világnak fényessége
 II, III, 3034(1):33
- Ébredjél fel világ, bűneidből
 Nemes Imre(?)
 I, II, III, 3034(2):437
- Ebül gyűlt szerdéknak
 Beniczky Péter
 3644:198
 RMKT XVII/12 184, 750–752
- Egekben lakozó szentséges háromság
 Szepsi Csombor Márton
 II, 2890(1):233, 3197:303, 3292(1):270, 3653(1):270
- Égnek is ő része
 Vergilius: Georgica II. 269–272 – Nadányi János ford.
 3542:123
 RMKT XVII/10 327, 722
- Egy nyakonütésből
 Beniczky Péter
 3644:224
 RMKT XVII/12 201, 750–752

- Egy szál fa nem erdő
 Beniczky Péter
 3644:178
 RMKT XVII/12 171, 750–752
- Egy szép dolgot hoz elő az én szívem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 45
 II, III, 2750:105, 2988:103, 3034:85, 3665:103
- Egyedül te bennem mellém híván neved, szent Jehova, remélek
 Rimay János
 II, 2890(1):41, 3292(1):116, 3653(1):116
- Egyél vagy salátát
 Martialis: Epigr. III. 89 – Nadányi János ford.
 3542:403
 RMKT XVII/10 348, 735
- Egyenetlen tulkok
 Beniczky Péter
 3644:147
 RMKT XVII/12 151, 750–752
- Egykor egy vén jámbor
 Pécseli Király Imre
 2890(1):330, 3292(1):324, 3653(1):324
 RMKT XVII/2 28–29, 277–278
- Egyszeri dorgálás
 Beniczky Péter
 3644:209
 RMKT XVII/12 191, 750–752
- Ékes dolog dicsérni, Uram, felségedet
 Szenci Molnár Albert: Ps. 92
 II, III, 2750:215, 2988:213, 3034:180, 3665:213
- Éktelen fősvénység
 Beniczky Péter
 3644:232
 RMKT XVII/12 206–207, 750–752
- El-bemegyünk nagy örömmel
 I, II, III, 3034(2):425
- Élet és igazság van e tudományban
 Enyedi Sámuel: Az olvasóhoz
 3647: c₄b
 RMKT XVII/10 320–321, 717–718
- Életnek, halálnak Ura
 Pápai Páriz Imre: Halotti ének
 2710:269
 RMKT XVII/9 257, 649–650
- Eljő amaz haragos nap
 Tommaso da Celano – Czeglédi István ford.: Dies irae, dies illa
 3645:187
 RMKT XVII/10 50–52, 650

- Eljő még az idő
 Pécseli Király Imre
2890(1):300, 3292(1):304, 3653(1):304
 RMKT XVII/2 18–21, 275–276
- Elkezdem, régiek írtnak valamit
 Palladius: Opus agriculturae XIV. (De insitione) 35–44, 77–84, 87–94, 55–72, 99–104, 113–116, 143–148, 127–36, 95–98, 105–108, 137–142, 163–164, 149–156, 119–126, 73–76, 109–112, 51–54 – Nadányi János ford.
3542:211–213
 RMKT XVII/10 331–334, 723–726
- Első bosszú próbál
 Beniczky Péter
3644:154
 RMKT XVII/12 155, 750–752
- Éltemet énnékem hogy halál elvette
 Horatius: III. Carm. Od. 30. 1-4: Non omnis moriar – Lippai Ferenc ford.
3053:A_{3a}
 RMKT XVII/10 197–198, 678
- Ember, a belső jót szívvel
 Praefatio ad lectores
3319:A_{1b}
- Ember azért fárad
 Beniczky Péter
3644:131
 RMKT XVII/12 141, 750–752
- Ember bár mindenét
 Beniczky Péter
3644:151
 RMKT XVII/12 153, 750–752
- Ember életében nyomorúságokat
 Ternyei András: Tanító ritmusok a kegyes olvasóhoz
2825
 RMKT XVII/11 196–197, 778
- Ember, emlékezzél a szomorú halálról
 Batizi András
!, !!, !!!, 2903:22, 3034(2):461
- Ember, emlékezzél utolsó napodról
!, !!, !!!, 2903:28, 3034(2):474
- Ember, Isten alkotmánya ... Ha nagy voltát
 Rykel, Dionysius – Hajnal Mátyás ford.: Homo Dei creatura
!!!, 3543:K_{4b}
- Emberi nemnek teremtő Istene
 Plasmator hominum deus
!, !!, !!!, 3034(1):50
- Embernek elméje gondolja meg útját
 Köröspataki Bedő János: A havasalföldi harcról való história
2682
 RMKT XVII/9 94–99, 595–596

- Embert erkölcséről
 Beniczky Péter
3644:135
 RMKT XVII/12 143, 750–752
- Embert nevetésén
 Beniczky Péter
3644:209
 RMKT XVII/12 191, 750–752
- Emeld fel szíved, füled nyisd meg
 Szenci Molnár Albert
!!, !!!, 2750:339, 2988:338, 3034:288, 3665:338
- Emlékezzél élő ember
 Komm Sterblicher, betrachte euch
!, !!, !!!, 2903:26, 3034(2):467
- Emlékezzél meg mennybéli Isten
!, !!, !!!, 3034(2):366
- Emlékezzél meg Teremtőnk
 Memento rerum conditor
!!!, 3051: 52, 57, 63, 68, 88, 135, 140, 146, 151, 170, 194, 200, 206, 211, 232
- Emlékezzél meg Úristen, a mi nagy gyarlóságunkról
 Ps. 12
!, !!, !!!, 3034(2):29
- Emlékezzél meg, Úristen, Dávidról és inségéről
 Szenci Molnár Albert: Ps. 132
!!, !!!, 2750:304, 2988:303, 3034:261, 3665:303
- Emlékezzél, mi történék, Uram, mirajtunk
!, !!, !!!, 3034(2):345
- Emlékezzél Úristen, híveidről
!, !!, !!!, 3034(2):337
- Emlékezzünk az utolsó napról
!, !!, !!!, 3034(2):471
- Emlékezzünk e napon Urunknak haláláról
!!, !!!, 3034(2):278
- Emlékezzünk mi, keresztyén népek
!, !!, !!!, 2903:23, 3034(2):463
- Én az Úrhoz fölkiálték
 Szenci Molnár Albert: Ps. 142
!!, !!!, 2750:322, 2988:321, 3034:275, 3665:321
- Én az Úristenhez kiálték
 Szenci Molnár Albert: Ps. 120
!!, !!!, 2750:291, 2988:289, 3034:252, 3665:289
- Én élő fám lészesz
 Ovidius: Metamorphoses I. 558–565 – Nadányi János ford.
3542:450
 RMKT XVII/10 349, 736
- Én ifjúságomtól fogva engem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 129
!!, !!!, 2750:301, 2988:300, 3034:258, 3665:300

- Én igazságomnak Istene
 Szenci Molnár Albert: Ps. 4
 II, III, 2750:10, 2988:9, 3034:8, 3665:9
- Én Istenem, én erős Istenem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 22
 II, III, 2750:56 [recte 46], 2988:45, 3034:38, 3665:45
- Én Istenem és mindenem
 Franciscus de Assisi, Sanctus – Kopcsányi Márton ford.: Deus meus et omnia
 III, 3485(1):49, 3594(1):49
- Én jó fiam! vegyed Palaeologe ezt
 Balsamus et munda cera – Czeglédi István ford.
 3645:46
 RMKT XVII/10 46–47, 648
- Én nyavalyás lelkem
 Pécseli Király Imre
 2890(1):324, 3197:371, 3292(1):320, 3653(1):320
 RMKT XVII/2 26–28, 277
- Én Rómának ura, kegyes Pius pápa
 Czeglédi István
 3645:208
 RMKT XVII/10 52, 650–651
- Énekeljetek minden népek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 96
 II, III, 2750:222, 2988:220, 3034:186, 3665:220
- Énekeljetek új éneket
 Szenci Molnár Albert: Ps. 98
 II, III, 2750:225, 2988:223, 3034:189, 3665:223
- Ennek vize sajtot
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De mentha) 15–16 – Nadányi János ford.
 3542:333
 RMKT XVII/10 345, 733
- Enyhítsd meg Úristen, bús szívem keservét
 Rimay János
 3292(1):169, 3653(1):169
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 80–81, 198
- Erdély s Magyarország érkezék nagy gondod
 Köröspataki Bedő János: Erdélynek és Magyarországnak szörnyű romlásáról ... való rövid
 história
 2958
 RMKT XVII/9 100–106, 596–597
- Erdőn ha jól termett fát
 Vergilius: Georgica I. 188–192 – Nadányi János ford.
 3542:159
 RMKT XVII/10 328, 723
- Eredendő bűnnek mely nagy ő ereje!
 Horti István
 3647:c₄a
 RMKT XVII/10 364–365, 745

- Erős az igazság
 Beniczky Péter
 3644:226
 RMKT XVII/12 202, 750–752
- Erős várunk nekünk az Isten
 Luther, Martin: Eine feste Burg ist unser Gott – Ps. 46
 I, II, III, 3034(2):86
- Erőszakból álló
 Beniczky Péter
 3644:148
 RMKT XVII/12 152, 750–752
- És mint a gyermeknek
 Lucretius: De rerum natura IV. 11–15 – Nadányi János ford.
 3542:115
 RMKT XVII/10 326, 722
- Ész, fegyver és érték
 Beniczky Péter
 3644:155
 RMKT XVII/12 156, 750–752
- Esznek, hogy éljenek
 Beniczky Péter
 3644:230
 RMKT XVII/12 205, 750–752
- Étel s ital, álom
 Beniczky Péter
 3644:231
 RMKT XVII/12 205, 750–752
- Ez a földi angyal
 3058:[4]
- Ez döghalált orvosfű
 Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 357–364, 366 – Nadányi János ford.
 3542:22
 RMKT XVII/10 324, 721
- Ez elmúlt siralmas ősznek fellegével
 Holló Zsigmond, iun: Anna Máriának siralmas végbúcsúzása keseredett atyjától és bánatos
 könnyhullatásokban merült édesanyjától és rokonságitól
 3280:C₃b
- Ez első hónapban eret ne vágass (naptárvers)
 III, 2771
- Ez esztendőt megáldjad
 II, III, 3034(2):240
- Ez világ ideig
 Beniczky Péter
 3644:130
 RMKT XVII/12 140, 750–752

- Ezeknek mindegyik fejeknek teteje
 Naogeorgus, Thomas – Czeglédi István ford.: Sunt omnes primum supremo vertice rasi
3645:23
 RMKT XVII/10 59, 654
- Ezennel gyógyítás
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De porro) 12–13 – Nadányi János ford.
3542:306
 RMKT XVII/10 342, 731
- Ezerhatszázötvenhétben, magyar mikor lengyel népben
 Bartha Boldizsár
3272
 RMKT XVII/10 283, 708
- Ezerhatszázötvenhétben, mikor jámbor érsz ennyiben
 Újfalvi Imre
 !. **3272**
 RMKT XVI/12 589, 767–769, RPHA 398, RMKT XVII/10 283, 708
- Ezt aratók szokták
 Schola Salernitana 13. – Nadányi János ford.
3542:313
 RMKT XVII/10 343, 732
- Ezt most, de ha meg nem halok (naptárvers)
3373:C₆b
- Ezt nekünk fundálták mi régi eleink
 Miskolci Szenci János
3589:5
- Fakadj meg bár szemem
 A Krisztus Jézusnak halálán kesergő szívnek versekkel való óhajta
3543:K₁a
- Farkas ha koplal is
 Beniczky Péter
3644:192
 RMKT XVII/12 180, 750–752
- Fazekat kongásán
 Beniczky Péter
3644:222
 RMKT XVII/12 200, 750–752
- Fekete viola nem éri
 Poliziano, Angelo: Sylva 184–185 – Nadányi János ford.
3542:97
 RMKT XVII/10 326, 722
- Felette kinyílt
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Vulneribus aut ferro verberibus factis) XLII. 802–803 – Nadányi János ford.
3542:307
 RMKT XVII/10 342, 731
- Felséges Atya Úristen, e napnak
 !!, !!!, **3034(1):55**

- Felséges Isten, hozzád kiáltunk nagy keserőséggel
 Ps. 130
I, II, III, 3034(2):178
- Felséges Isten, mennynek, földnek ura és embereknek
I, II, III, 3034(2):430
- Felséges Isten, mennynek, földnek ura és mindeneknek nagy bölcs alkotója
 Gregorius I., Magnus, papa: Lucis creator optime
I, II, III, 3034(1):46
- Felséges Isten, mennynek, földnek ura és mindeneknek vagy teremő Atyja
I, II, III, 3034(1):51
- Felséges Isten, neked jelentjük mi nagy nyavalyánkat
 Ps. 79
I, II, III, 3034(2):131
- Fénylett tudománnyal és szép erkölcsökkel
 Nógrádi Mátyás
3322:**₂b**
 RMKT XVII/10 67–68, 658
- Fénylik a nap fényességgel
 Aurora lucis rutilat
II, III, 3034(1):31
- Ferenc, világ dicsősége
 Xavéri Szent Ferenc officiuma
3585:59
 RMKT XVII/15A 682–688, RMKT XVII/15B 486–494
- Fogj madarat, vidrát, bár rajtam vedd az árát (naptárvers)
2872
 RMKT XVII/9 563–564, 757
- Fohászodom hozzád, Uram Istenem
 Ps. 42
I, II, III, 3034(2):81
- Forog a szerencse
 Illésházy István
II, III, 2890(1):218, 3292(1):251, 3653(1):251
- Főfájás szédelés
 Beniczky Péter
3644:242
 RMKT XVII/12 212–213, 750–752
- Főtt ruta balhaktúl
 Schola Salernitana 61 – Nadányi János ford.
3542:389
 RMKT XVII/10 347, 735
- Gazdag, bő kegyelmű
 Pécseli Király Imre
2890(1):294, 3292(1):300, 3653(1):300
 RMKT XVII/2 9–10, 272–273

- Gazdag, ki sorsával
 Beniczky Péter
 3644:197
 RMKT XVII/12 183–184, 750–752
- Gazdag országokat
 Beniczky Péter
 3644:149
 RMKT XVII/12 152, 750–752
- Gonosz hír szárnyon jár
 Beniczky Péter
 3644:225
 RMKT XVII/12 201–202, 750–752
- Gonosz, kegyetlen Heródes
 Sedulius, Caelius: Hostis Herodes impie
 !, !!!, 3034(1):18
- Gyakor históriákat, tudom hallotok
 Enyedi György: Gismunda és Gisquardus históriája
 !, !!, 3243
 RPHA 438, RMKT XVI/8 222–258, 473–478
- Gyakorta madarít
 Ovidius: Tristia IV. 10, 43–44 – Nadányi János ford.
 3542:277
 RMKT XVII/10 337, 729
- Gyakorta való, buzgó könyörgést
 Milotai Nyilas István: Ps. 20
 !!, !!!, 3034
- Gyakran az méltóság
 Beniczky Péter
 3644:150
 RMKT XVII/12 153, 750–752
- Gyakran nekünk kellene Istennek hálákat adnunk
 Szegedi Gergely
 !, !!, !!!, 3034(2):327
- Gyarló emberekkel feddődik az Isten
 Szántó György
 !, !!, !!!, 3034(2):402
- Gyermek születék Betlehemben, az időben. Kin örül a Jeruzsálem
 Puer natus in Betlehem. Hoc in anno
 !!, !!!, 3034(2):244 (Ez új időben), 3034(2):245 (Örvendezzünk)
- Gyermek születék Betlehemben, születék Betlehemben
 Puer natus in Betlehem, natus in Betlehem
 !!!, 2960:266, 3581:378
- Gyermeknek játékkért
 Beniczky Péter
 3644:217
 RMKT XVII/12 197, 750–752

- Gyomor mindenféle
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De acydula) 18–19 – Nadányi János ford.
 3542:299
 RMKT XVII/10 341, 730
- Gyors nyelv is megnémul
 Beniczky Péter
 3644:242
 RMKT XVII/12 213, 750–752
- Gyöngé liliomszál
 Dömötöri György: Per apostrophén ad eundem
 3136:14
 RMKT XVII/10 9–10, 633–635
- Győzedelmes törvényt
 Beniczky Péter
 3644:153
 RMKT XVII/12 155, 750–752
- Gyümölcsök anyjokat
 Nux 13–14 – Nadányi János ford.
 3542:132
 RMKT XVII/10 327, 722
- Ha a nagy rest vénség
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Oculorum dolori mitigando) XIII.
 202–204 – Nadányi János ford.
 3542:332
 RMKT XVII/10 345, 733
- Ha a Nap kód nélkül (naptárvers)
 Prognostica perpetua, a Nap és Holdból minden időre való jóvendölések. A Napból
 3304:B_{8a}, 3472:B_{8b}, 3582: [A]_{8b}, 3670: A_{8b}
 RMKT XVII/10 624, 784–785
- Ha a szekérkenőt
 Beniczky Péter
 3644:211
 RMKT XVII/12 192, 750–752
- Ha akarod
 Nadányi János ford.
 3542:133
 RMKT XVII/10 328, 722
- Ha asszony tejével
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De porro) 28–30 – Nadányi János ford.
 3542:305
 RMKT XVII/10 341, 731
- Ha az Isten nekem
 Rimay János
 3292(1):174, 3653(1):174
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 76–77, 196
- Ha az tudománynak híres mecoenási
 Miskolci Szenci János
 3589:22

- Ha betegeskedel
 Martialis: Epigr. XI. 52, 5–6 – Nadányi János ford.
 3542:179 [recte 279]
 RMKT XVII/10 338, 729
- Ha bírsz gazdagsággal
 Beniczky Péter
 3644:181
 RMKT XVII/12 173, 750–752
- Ha búban nincs fejed
 Beniczky Péter
 3644:144
 RMKT XVII/12 149, 750–752
- Ha eszed vagy iszod
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De portulaca) 10–11 – Nadányi János ford.
 3542:294
 RMKT XVII/10 340, 730
- Ha értéked vagyon
 Beniczky Péter
 3644:180
 RMKT XVII/12 172–173, 750–752
- Ha felemelt szarvval (naptárvers)
 A Nap és Holdból minden időre való jövendölések. A Holdból
 3304:B₇b, 3472:B₇a
 RMKT XVII/10 624–625, 784–785
- Ha feleséget vész
 Beniczky Péter
 3644:220
 RMKT XVII/12 198, 750–752
- Ha fűből csepegés
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De hysopo) 8–10, 3 – Nadányi János ford.
 3542:327
 RMKT XVII/10 344, 733
- Ha gondolod, élő ember, te állapotodat
 !!, 2903:34
- Ha háborgattatik
 Beniczky Péter
 3644:215
 RMKT XVII/12 195, 750–752
- Ha ki az urához
 Beniczky Péter
 3644:195
 RMKT XVII/12 182, 750–752
- Ha koncát megetted
 Beniczky Péter
 3644:160
 RMKT XVII/12 159, 750–752

- Ha lelki vitéz vagy
 Köleséri Sámuel, sen.: A lelki csatára serkentő trombitaszó
 2829:)(_gb
 RMKT XVII/11 9, 737
- Ha mikor házunknál
 Persius: Sat. IV. 22–23 – Nadányi János ford.
 3542:100
 RMKT XVII/10 326, 722
- Ha nyersen megeszed
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De apio) 18–20 – Nadányi János ford.
 3542:290
 RMKT XVII/10 339, 730
- Ha penig veres vért
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Reiectioni cibi aut sanguinis
 abstinentidae) XX. 370–371 – Nadányi János ford.
 3542:319
 RMKT XVII/10 343, 732
- Ha sártul nyavalya bánt
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Tussi et cholericibus medendi) XVI.
 289–91 – Nadányi János ford.
 3542:279
 RMKT XVII/10 338, 729
- Ha skorpió s kígyó
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De allio) 3–4, 6 – Nadányi János ford.
 3542:313
 RMKT XVII/10 342, 732
- Ha sok idő alatt
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Conceptioni et partui) XXXII. 603–
 604, 613–614 – Nadányi János ford.
 3542:400
 RMKT XVII/10 348, 735
- Ha várod termését szántó földeidnek
 Vergilius: Georgica I. 338–39., 343., 345–347.: In primis venerare deos, atque annua
 magnae – Czeglédi István ford.
 3645:c₂b
 RMKT XVII/10 57, 653
- Ha vizével fejez kenyér
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De apio) 10–13 – Nadányi János ford.
 3542:291
 RMKT XVII/10 339–340, 730
- Háborúsága Dávid királynak egykoron nagy vala
 Hartyáni Imre: Ps. 51 (1560 előtt)
 !, !!, !!!, 3034(2):94
- Hadak megverését
 Beniczky Péter
 3644:237
 RMKT XVII/12 210, 750–752

- Hadvezérlő Pallas
Rimay János
!!, 2890(1):165, 3292(1):222, 3653(1):222
RPHA 472
- Hagyjátok el hú keresztények
Prudentius, Aurelius Clemens: *Iam moesta quiesce quaerela*
!, !!, !!!, 2903:32, 3034(2):469
- Hajtsd hozzám Uram, füledet
Szenci Molnár Albert: Ps. 86
!!, !!!, 2750:201, 2988:199, 3034:167, 3665:199
- Hajtsd meg füleidet, kérem felségedet
Nyéki Vörös Mátyás (?): Ps. 142
!!, !!!, 3061: S₅a[recte S₄]a-S₅a, 3190:576
- Hajtsd meg Úristen, kegyes füleidet
!, !!, !!!, 3034(2):374
- Hálaadásokkal mi énekeljünk
!, !!, !!!, 3034(2):281
- Hálaadásunkban rólad emlékezünk
Sztárai Mihály
!, !!, !!!, 3034(2):384
- Háládatlan világ
Beniczky Péter
3644:170
RMKT XVII/12 166, 750–752
- Halandó emberek, kik most jelen vagytok
!, !!, !!!, 2903:39, 3034(2):470
- Hálát adjunk mindnyájan az Úristennek
Grates nunc omnes reddamus
!, !!, !!!, 2960:266, 3034(2):240, 3581:378
- Hálát adok néked, mennybeli Isten... hogy engemet az éjjel
Szenci Molnár Albert
!!, !!!, 3034(2):451
- Hálát adok, Uram, neked
Szenci Molnár Albert: Ps. 111
!!, !!!, 2750:261, 2988:259, 3034:221, 3665:259
- Hálát adunk neked, mindenható, irgalmas Úristen
!, !!, !!!, 3034(2):385
- Hálát adunk teneked, örök Isten
!, !!, !!!, 3034(2):436
- Halld meg Babylonban
Teremi István: A lelki Babylonban nyomorgó Isten nyájához való lelki tanács
3420: *₆b
RMKT XVII/10 353–354, 739
- Hallgasd meg Atya Isten, a mi szükségünket
Ps. 143
!, !!, !!!, 3034(2):185

- Hallgasd meg az én könyörgésem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 55
!!, !!!, 2750:124, 2988:122, 3034:101, 3665:122
- Hallgasd meg igazságomat
 Szenci Molnár Albert: Ps. 17
!!, !!!, 2750:33, 2988:32 (kiáltásomat), 3034:28, 3665:32
- Hallgasd meg Izrael pásztor
 Szenci Molnár Albert: Ps. 80
!!, !!!, 2750:190, 2988:188, 3034:158, 3665:188
- Hallgasd meg Jézus Krisztus
!!, !!!, 3034(2):362
- Hallgasd meg kiáltásomat ld.: Hallgasd meg igazságomat
- Hallgasd meg mostan, felséges Isten
!, !!, !!!, 3034(2):365
- Hallgasd meg Uram, kérésem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 102
!!, !!!, 2750:230, 2988:228, 3034:193, 3665:228
- Hallgasd meg Uram, kérésemet
 Szenci Molnár Albert: Ps. 143
!!, !!!, 2750:323, 2988:322, 3034:276, 3665:322
- Hallgasd meg Uram, könyörgésem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 64
!!, !!!, 2750:142, 2988:140, 3034:116, 3665:140
- Hallgasd meg Úristen, kérésemet
 Szenci Molnár Albert
!!, !!!, 2750:344, 2988:343, 3034(2):340, 3034(3):292, 3665:343
- Hallgasd meg Úristen, mi beszédünket
!, !!, !!!, 3034(2):381
- Hallgass én népem, az én törvényemre
 Szenci Molnár Albert: Ps. 78
!!, !!!, 2750:180, 2988:178, 3034:148, 3665:178
- Hallgass meg minket, nagy Úristen
!, !!, !!!, 3034(2):307
- Hallgass meg minket Úristen, tekints reánk kegyelmesen
 Audi benigne conditor
!!!, 3034(1):24
- Hallgass meg minket Úristen, tekints reánk Uram Isten
 Audi benigne conditor
!, !!, !!!, 3034(2):439
- Hallgassátok meg ezt minden népek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 49
!!, !!!, 2750:113, 2988:111, 3034:91, 3665:111
- Hallgassuk figyelmetesen, mire Pál
!!, !!!, 3034(1):19
- Hallottuk, Isten, füleinkkel
 Szenci Molnár Albert: Ps. 44
!!, !!!, 2750:101, 2988:99, 3034:82, 3665:99

- Hamar gyűjtött marha
 Beniczky Péter
 3644:198
 RMKT XVII/12 184, 750–752
- Hamarább lett, hogy nem
 Nadányi János ford.
 3542:304
 RMKT XVII/10 341, 731
- Haragodnak nagy voltában
 Szenci Molnár Albert: Ps. 38
 !, !!, !!!, 2750:87, 2988:86, 3034:71, 3665:86
- Hasindító mályvát
 Martialis: Epigr. X. 48. 7 – Nadányi János ford.
 3542:403
 RMKT XVII/10 348, 735
- Hasznos lesz a bodza
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Serpentium morsibus et viperae virus excludendum) XLV. 831–832 – Nadányi János ford.
 3542:319
 RMKT XVII/10 344, 732
- Hasznos rabotának
 Beniczky Péter
 3644:171
 RMKT XVII/12 166–167, 750–752
- Hasznosabb mesterség nincsen ez világon
 Száki János: Applausus votivus
 3478 RMKT XVII/10 319–320, 717
- Hatalmas Isten, könyörgünk
 I, II, !!!, 3034(2):378
- Hatalmas Istenség
 Beniczky Péter
 3644:19
 RMKT XVII/12 93–96, 747
- Házások szerelme
 Beniczky Péter
 3644:220
 RMKT XVII/12 198–199, 750–752
- Heródes dühös ellenség
 Sedulius, Caelius: Hostis Herodes impie
 !, !!, !!!, 3034(1):18
- Hiába perzselni
 Beniczky Péter
 3644:210
 RMKT XVII/12 191–192, 750–752

- Hippocrates írja
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De alio) 13–14, 20–21, 17–18 – Nadányi János ford.
 3542:316
 RMKT XVII/10 343, 732
- Hír postán menéssel
 Beniczky Péter
 3644:161
 RMKT XVII/12 160, 750–752
- Hirtelenség megárt
 Beniczky Péter
 3644:140
 RMKT XVII/12 146, 750–752
- Históriák immár nagy sokak voltak
 Hunyadi Ferenc: História az régi híres neves Trója városának ... megszállásáról
 I, II, 2649
 RPHA 538
- Hiszek a mennybéli egy Istenben
 II, III, 3034(2):320
- Hiszünk mind egy Istenben
 I, II, 3034(2):321
 RPHA 540
- Hitető szerencse, nem kell ajánlásod
 Rimay János
 3292(1):149, 3653(1):149
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 141–142, 215–216
- Hív szolgálai Szent Ignácnak
 Loyolai Sz. Ignác officiuma
 3585:1
 RMKT XVII/15A 618–622, RMKT XVII/15B 450–457
- Hívek keresztyének, jer ne tévelyegjünk
 Rimay János
 2890(1):112, 3292(1):106, 3653(1):106
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 106–107, 206–207
- Hogy a babiloni vizeknél ültünk
 Szenci Molnár Albert: Ps. 137
 II, III, 2750:313, 2988:312, 3034:267, 3665:312
- Hogy a gonosz ragya
 Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 342–345 – Nadányi János ford.
 3542:40
 RMKT XVII/10 325, 721
- Hogy Alcides szopta
 Gessner, Conrad: Historia plantarum ? – Nadányi János ford.
 3542:94–95
 RMKT XVII/10 326, 721

- Hogy feletkeztél el rólam teljességgel
 Rimay János
3292(1):171, 3653(1):171 (feletkezék)
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 113–114, 208–209
 (feledkezik)
- Hogy Izrael kijött Egyiptomból
 Szenci Molnár Albert: Ps. 114
!!, !!!, 2750:265, 2988:263, 3034:224, 3665:263
- Hogy Jeruzsálemnek drága templomát
 Skarica Máté: Ps. 74
!!, !!!, 3034(2):125
- Hogy panaszkodik a hatalmas Isten
 Ps. 50
!, !!, !!!, 3034(2):89
- Hogy tessék mesterek ízetlen
 Martialis: Epigr. XIII. 13 – Nadányi János ford.
3542:54
 RMKT XVII/10 325, 721
- Hogyha a fagyott földek hóval födöttetnek (naptárvers)
 A jövődébéli dolgoknak szüntelen való jele az esztendőnek rendeléséről
2931:B₄b, 3304:B₆b
 RMKT XVII/10 613, 783
- Hogyha csendességben
 Beniczky Péter
3644:133
 RMKT XVII/12 142, 750–752
- Hogyha ember házat épít
 Szenci Molnár Albert: Ps. 127
!!, !!!, 2750:299, 2988:298, 3034:257, 3665:298
- Hogyha felindul az Isten
 Szenci Molnár Albert: Ps. 68
!!, !!!, 2750:150, 2988:148, 3034:123, 3665:148
- Hogyha fénylik Vince, borral telik pince (naptárvers)
!!, 2975
- Hogyha Szent Ferencről levonod a kámszát
 Torsellinus, Horatius – Czeglédi István ford.: Exue Franciscum tunica
3645:38
 RMKT XVII/10 60, 654
- Hogyha vagy az ég zeng
 Naogeorgus, Thomas – Czeglédi István ford.: Si coelum tonat
3645:52
 RMKT XVII/10 62–63, 656
- Hol jó szívvel látnak
 Beniczky Péter
3644:201
 RMKT XVII/12 186, 750–752

- Hozzád kiáltásunkat hallgasd meg, Úristen
 !!, !!!, **3033:C₃b**
- Hozzád kiáltok, kegyes Uram
 Szenci Molnár Albert: Ps. 28
 !!, !!!, **2750:61, 2988:59, 3034:50, 3665:59**
- Idvez légy, oh szent képe mi Üdvezítőnknek
 Colonna, Aegidius Magnus – Czeglédi István ford.: *Salve sancta facies nostri redemptoris*
3645:31 [recte 32]
 RMKT XVII/10 45–46, 647
- Ifjantán erőddel
 Beniczky Péter
3644:156
 RMKT XVII/12 156–157, 750–752
- Ifjúságom vétke gyakran jut eszembe
 Szepsi Csombor Márton
 !!, **2890(1):226, 3292(1):265, 3653(1):265**
- Igaz általút
 Rimay János
3292(1):198, 3653(1):198
 RPHA 3000. Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt
 Sándor. Bp. 1955, 84–85, 200
- Igaz bíró, nagy Úristen
 Rector potens verax Deus
 !, !!, !!!, **3034(1):54**
- Igaz hívségemben
 Beniczky Péter
3644:196
 RMKT XVII/12 182, 750–752
- Igaz törvényt ne ronts
 Beniczky Péter
3644:164
 RMKT XVII/12 162, 750–752
- Igazat semmi kár
 Beniczky Péter
3644:199
 RMKT XVII/12 184–185, 750–752
- Igazság kimondásáért fejem be ne törjék
 Non, ut verum fatear – Czeglédi István ford.
3645:47
 RMKT XVII/10 58, 653–654
- Így ellenek nem áll
 Hessius Eobanus: *De tuenda bona valetudine (De alio) 5–6* – Nadányi János ford.
3542:312
 RMKT XVII/10 342, 731
- Ihon édes hazám
 Rimay János
 !, **2890(1):169, 3292(1):226** (Im hol), **3653(1):226** (Im hol)
 RPHA 568

- Illik nekünk erről emlékeznünk
I, II, III, 3034(2):462
- Ily jól teljes szívből
 Solvirogram Pannonius
3197: A₅ab
 RMKT XVII/8 403–404, 615
- Ilyen fogadást tón a Szent Dávid a nagy Úristennek
 Gitzi János: Ps. 101
II, III, 3034(2):150
- Imádunk mi téged, Szentháromság
I, II, III, 3034(2):301
- Íme, mely jó és mely nagy gyönyörűség
 Szenci Molnár Albert: Ps. 133
II, III, 2750:307, 2988:305, 3034:263, 3665:305
- Immár egészséges
 Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 179–180 – Nadányi János ford.
3542:277
 RMKT XVII/10 337, 728
- Immár más életre
 Mizauld, Antoine: Historia hortensium – Nadányi János ford.
3542:118
 RMKT XVII/10 326, 722
- Immáron elkészült, im mind a három ayí!
 Czeglédi István: Rhythmusok
3513:(*)₃a – (*)₃b
 RMKT XVII/10 42–43, 645–646
- Inkább higgy az ebnek
 Beniczky Péter
3644:213
 RMKT XVII/12 194, 750–752
- Innen van ünnepe a Christus testének
 Naogeorgus, Thomas – Czeglédi István ford.: Corporis hinc veniunt Christi celeberrima
 festa
3645:c₁a
 RMKT XVII/10 55–57, 652
- Int most minket Dávid próféta a zsoltárkönyvben
 Ps. 117
I, II, III, 3034(2):165
- Irgalmazz Uram, irgalmazz nekem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 57
II, III, 2750:129, 2988:127, 3034:105, 3665:127
- Irgalmazz Úristen immáron énnekem
 István deák: Ps. 57
I, II, III, 3034(2):109
- Irigység oly dolog
 Beniczky Péter
3644:163
 RMKT XVII/12 161, 750–752

Ismeretes az Úristen

Szenci Molnár Albert: Ps. 76

!!, !!!, 2750:175, 2988:173, 3034:145, 3665:173

Isten, te vagy én Istenem

Szenci Molnár Albert: Ps. 63

!!, !!!, 2750:140, 2988:139, 3034:115, 3665:138

Istenasszonyokkal égben az istenek

Tolnai Balog János – Rimay János ford.: Dique deaeque simul

3197: A₈b, 3292(1):A₄a

RPHA 3514, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 46, 185

Istenem, mindenek felett vagy

Kopcsányi Márton

!!!, 3485(1):126, 3594(1):126

Istenem Uram, neked hálát adok

!!!, 3034(2):448

Istennek boldog angyala

Kopcsányi Márton

!!!, 3485(1):94, 3594(1):94

Istentől választott népek

!!, !!!, 3034(1):8

Istenünkhöz fohászkodván

!, !!, !!!, 3034(2):414

Ítélj meg engemet Úristen

Szenci Molnár Albert: Ps. 43

!!, !!!, 2750:100, 2988:98, 3034:81, 3665:98

Izraelnek megszorodott nemzetsége

Sztárai Mihály vagy Skarica Máté: Ps. 137

!, !!, !!!, 3034(2):182

Jaj annak a háznak

Beniczky Péter

3644:223

RMKT XVII/12 200–201, 750–752

Jaj annak a várnak

Beniczky Péter

3644:148

RMKT XVII/12 151–152, 750–752

Jaj, fülem csendülő

Beniczky Péter

3644:27

RMKT XVII/12 98–101, 747

Jaj, jaj már énnékem! s mit tül Három kérdés?

Czeglédi István: Sámbar sóhajtása

3513:(*)₃b – (*)₄a

RMKT XVII/10 43–45, 646

- Jaj, mi ellenséget
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Lumbricis et taeniis aspurgendis)
 XXIX. 558–63, 568 – Nadányi János ford.
 3542:334
 RMKT XVII/10 345, 733
- Jaj szenvedek magam
 Ovidius: Heroides II. 48 – Nadányi János ford.
 3542:346
 RMKT XVII/10 346, 734
- Jámborság ékesít
 Beniczky Péter
 3644:234
 RMKT XVII/12 207–208
- Járulj ide mostan ki az újságokban
 Oroszhegyi Mihály: A fenyőfának hasznos voltáról
 2653:B₂b
 RMKT XVII/9 119, 599
- Járuljunk mi az Istennek szent Fiához
 Huszár Gál(?)
 I, II, III, 3034(2):310
- Járulok az Úrhoz, mennyei Atyámhoz
 Farkas János
 III, 2890(1):266, 3292(1):291, 3653(1):291
- Jer, dicsérjük az Istennek
 Batizi András
 3034(2):330
- Jer, dicsérjük e mai napon a mi Urunkat
 Batizi András
 I, II, III, 3034(2):211
- Jer, dicsérjük keresztyének, nevét a nagy Úristennek
 III, 3034(1):16
- Jer, dicsérjük mindnyájan Urunkat
 I, II, III, 3034(2):303
- Jer, emlékezzünk keresztyén népek
 Ps. 121 (1549)
 I, II, III, 3034(2):170
- Jer, hirdessük mi Urunknak nagy dicső bajvívását
 Fortunatus, Venantius Honorius Clementinus: Pange lingua gloriosi proelium certaminis
 II, III, 3034(1):27
- Jer, mi dicsérjük, áldjuk és felmagasztaljuk
 Modulisemus omnes corde, voce, ore
 I, II, III, 3034(2):216
- Jer, mi kérjünk Szentlelket... Irgalmazz nekünk
 Luther, Martin – Batizi András ford.: Nu bitten wir den Heiligen Geist
 I, II, III, 3034(2):313
- Jer, mi kérjünk Szentlelket... Jézus irgalmazz
 Luther, Martin – Batizi András ford.: Nu bitten wir den Heiligen Geist
 II, III, 3034(2):313

Jer, mindnyájan örüljünk

Jam cantemus hodie in honorem Mariae

!, !!, !!!, **3034(2):231**

Jer, örvendezzünk az Úristennek

Huszár Gál: Ps. 95 (1574 előtt)

!, !!, !!!, **3034(2):148**

Jer, örvendjünk mai napon

3058:66, 77

RMKT XVII/15A 596–597, RMKT XVII/15B 439–440

Jer, tegyük el a testeket

!, !!, !!!, **2903:43**

Jer, temessük el a testet

Weisse, Michael: Nun lasst uns den Leib begraben

!, !!, !!!, **2903:42, 3034(2):466**

Jertek, örvendjünk mindnyájan

Szenci Molnár Albert: Ps. 95

!!, !!!, **2750:221, 2988:219, 3034:185, 3665:219**

Jézus, édes emlékezet

Hajnal Mátyás ford.: Jesu dulcis memoria

!!!, **3543:K₁₂b**

Jézus igaz világoosság

Szent Bonaventura himnusza

3058:29, 37, 44, 57

RMKT XVII/15A 595–596, RMKT XVII/15B 438–439

Jézus Krisztus, egy mesterünk

!!!, **3034(1):67**

Jézus Krisztus, Istennek egy Fia

!!!, **3034(1):68**

Jézus Krisztus, Istennek szent Fia, bűnösöknek igaz Megváltója

Eber, Paul: Herr Jesu Christ, wahr Mensch und Gott

!, !!, !!!, **2903:45** (bűnös népnek igaz megváltója)

Jézus Krisztus, mi kegyelmes hadnagyunk

Bereki István(?)

!!, !!!, **3034(2)**

Jézus Krisztus, mi királyunk

Jesu nostra redemptio

!!!, **3034(1):39**

Jézus Krisztus, mi Megváltónk, bűn setétségét fedezőnk

Christe, qui lux es et dies

!!!, **3034(1):23**

Jézus Krisztus, szép fényes hajnal

!!, !!!, **3033:C₂b, 3034(2):446**

Jézus születék üdvösségünkre

Szegedi Kis István(?)

!, !!, !!!, **3034(2):235**

- Jó erkölcs, s jó élet
Beniczky Péter
3644:138
RMKT XVII/12 145, 750–752
- Jó erkölccsel teljes
Beniczky Péter
3644:217
RMKT XVII/12 196, 750–752
- Jó keresztyének, kik vagyunk
!, !!, !!!, 3034(1):71
- Jó s gonosz szerencse
Beniczky Péter
3644:144
RMKT XVII/12 149, 750–752
- Jó vetemény parajt
Horatius: Epist. I. 17, 13–15 – Nadányi János ford.
3542:277
RMKT XVII/10 337, 728
- Jobb egy száraz falat
Beniczky Péter
3644:233
RMKT XVII/12 207, 750–752
- Jobb gonosz esetet
Beniczky Péter
3644:190
RMKT XVII/12 178–179, 750–752
- Jobb más latorsága
Beniczky Péter
3644:213
RMKT XVII/12 194, 750–752
- Jobb más rólad szóljon
Beniczky Péter
3644:134
RMKT XVII/12 142–143, 750–752
- Jól megtört káposzta
Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De caule) 50–52 – Nadányi János ford.
3542:286
RMKT XVII/10 339, 729
- Jól van annak dolga
Beniczky Péter
3644:233
RMKT XVII/12 207, 750–752
- Jóllehet nagy sokat szóltunk Dávidról
Ps. 42
!, !!, !!!, 3034(2):79

- Jöjj mellém, szent Isten
 Rimay János
!!, 2890(1):38, 3292(1):195, 3653(1):195
 RPHA 684
- Jövel, légy velünk Úristen
!!, !!!, 3034(2):394
- Jövel Megváltója népeknek, mutasd
 Ambrosius, Sanctus: Veni redemptor gentium
!, !!, !!!, 3034(1):10
- Jövel népeknek Megváltója, Szűznek
 Ambrosius, Sanctus: Veni redemptor gentium
!!, !!!, 3034(1):14
- Jövel Szentlélek Isten, tarts
 Szegedi Kis István
!, !!, !!!, 3034(2):315
- Jövel Szentlélek Úristen, ki Atyával
 Veni Sancte Spiritus, et emitte
!, !!, !!!, 3034(1):41
- Jövel Szentlélek Úristen, lelkünknek
 Veni Sancte Spiritus, et emitte – Batizi András ford. (1546)
!, !!, !!!, 3034(2):306
- Jövel Szentlélek Úristen, töltsd be szíveinket éppen
!!!, 3034(2):300
- Jövel Szentlélek Úristen, vigasztalj
 Veni Creator Spiritus, mentes
!!!, 3034(1):41
- Jövel teremtő Szentlélek
 Veni Creator Spiritus, mentes
!!!, 3034(1):40
- Jövevény s bujdosó ki vagy ez világon
 Losonci Farkas János: Alloquium excitatorium
 3478
 RMKT XVII/10 354–355, 739–740
- Kár vitéz férfinak
 Beniczky Péter
 3644:226
 RMKT XVII/12 202, 750–752
- Katonák hadnagya, Istennek jobb karja
 Rimay János
2890(1):143, 3292(1):199, 3653(1):199
 RPHA 711, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 69–70,
 194–195
- Kedvesen hallgatják
 Beniczky Péter
 3644:189
 RMKT XVII/12 178, 750–752

- Kedvetlen mértéked
Beniczky Péter
3644:161
RMKT XVII/12 160, 750–752
- Kedvező szemeddel nézz nagy Isten reám
Rimay János
3292(1):165, 3653(1):165
RPHA 3003 (nézz szent), Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 86–88, 200–201 (nézz szent)
- Kegyelmes Isten, kinek kezébe életemet adtam
Balassi Bálint
II, 2890(1):24, 3292(1):17, 3653(1):17
RPHA 712
- Kegyelmezz meg nékem én Istenem
Szenci Molnár Albert: Ps. 56
II, III, 2750:127, 2988:125, 3034:103, 3665:125
- Kegyelmezz meg nekünk nagy Úristen
I, II, III, 3034(2):369
- Kegyes Jehova, tekints reánk mennyből
Rimay János
3292(1):188, 3653(1):188
Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 74–76, 196
- Kegyesség gyakorlás röviden ez könyvben
Enyedi Sámuel: Magyar rythmusok
3324:A₆a
- Kelletlen ott az kincs
Beniczky Péter
3644:227
RMKT XVII/12 203, 750–752
- Kemény tél s dér után, ha tavasz érkezik
Veresmarti István
3322:****₄a
RMKT XVII/10 294–296, 709
- Kenyérbélt s birsalmát
Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De abrotono) 15–17 – Nadányi János ford.
3542:381
RMKT XVII/10 347, 734
- Kérdhedd e koporsót, miért ilyen szoros bolt
Rimay János
I, II, 2890(1):195, 3292(1):244, 3653(1):244
RPHA 728
- Kerekded ez világ, gömbölyű, mint lapta
Rimay János
2890(1):133, 3292(1):139, 3653(1):139
Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 124–125, 211
- Keresztyének, kik e földön lakoztak
Ps. 113
I, II, III, 3034(2):161

- Keresztyének, kik vagyunk
 Szegedi Gergely
!, !!, !!!, 3034(2):309
- Keresztyének örvendezzünk, mert országol
 Fortunatus Venantius: Vexilla regis prodeunt
!!, !!!, 3034(1):29
- Keresztyéneknek Istene
 Ps. 80
!, !!, !!!, 3034(2):133
- Keresztyéneknek serege... 2. vsz.: A győzhetetlen oroszlán
 Fulbertus Carnotensis?: Chorus novae Jerusalem
!, !!!, 3034(1):33
- Keresztyéneknek serege... 2. vsz.: Mert ím a Krisztus meggyőzte
 Fulbertus Carnotensis?: Chorus novae Jerusalem
!, !!!, 3034(1):34
- Kérlek és intelk mostan téged
 Tommaso da Celano: Dies irae, dies illa
!, !!, !!!, 3034(2):422
- Kerüld a szerencsét
 Beniczky Péter
3644:150
 RMKT XVII/12 153, 750–752
- Keseredett szívvel
 Beniczky Péter
3644:167
 RMKT XVII/12 164, 750–752
- Keserves szívvel Magyarországbán
!, !!, !!!, 3034(2):349
- Kétségben estekkel
 Beniczky Péter
3644:148
 RMKT XVII/12 152, 750–752
- Kétszer főtt káposzta hasadat
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De brassica) – Nadányi János ford.
3542:286
 RMKT XVII/10 339, 729
- Kétszer főtt káposzta nem egyéb
 Nadányi János ford.
3542:287
 RMKT XVII/10 339, 729
- Kezdetben, hogy Isten Ádámot
 Szenci Molnár Albert
!!, !!!, 3034(2):446
- Ki a természetnek folyásit megvizsgálja
 Schön Gáspár
3016: C₄a-b
 RMKT XVII/10 81,663

- Ki akar játszani
 Beniczky Péter
3644:185
 RMKT XVII/12 176, 750–752
- Ki bízvást akarja az ékes bölcsességet
 Peteley Hestert Dániel
2765:C_{3a}
 RMKT XVII/9 424, 714
- Ki bogár után jár
 Beniczky Péter
3644:187
 RMKT XVII/12 177, 750–752
- Ki ezt éjomra
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De cepis) 9–10 – Nadányi János ford.
3542:309
 RMKT XVII/10 342, 731
- Ki követ vét égre
 Beniczky Péter
3644:136
 RMKT XVII/12 144 (Ki követ hajt égre), 750–752
- Ki vermet és másnak
 Beniczky Péter
3644:176
 RMKT XVII/12 169–170, 750–752
- Kiáltásom halld meg Isten
 Szenci Molnár Albert: Ps. 61
!!, !!!, 2750:138, 2988:136, 3034:112, 3665:136
- Kiáltok hozzád mélységből
 Rimay János
!!, 2890(1):101, 3197(1):101, 3292(1):73, 3653(1):73
- Kiáltok míg élek, bűnömből felkelek
 Nyéki Vörös Mátyás (?)
!!, 3644:15
- Kik fényljenek az egekben
 Veresmarti Gáspár: Magyar ritmusa alkalmaztatás
3322: **_{2a}**
 RMKT XVII/10 293–294, 709
- Kinek tegyek panaszt, Úristen
 Rimay János
3292(1):161, 3653(1):161
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 112, 208
- Király méltósága
 Beniczky Péter
3644:146
 RMKT XVII/12 150, 750–752

- Királyi koronát
 Poliziano, Angelo: Sylva 374 – Nadányi János ford.
3542:153
 RMKT XVII/10 328, 722
- Királyszín méltóság
 Beniczky Péter: A különböző szín festékeknek értelme és magyarázata
3644:247
 RMKT XVII/12 215, 752
- Kis jók után keserves napim
 Beniczky Péter
3644:104
 RMKT XVII/12 123–125, 749
- Kisdéd ellenséged
 Beniczky Péter
3644:152
 RMKT XVII/12 154–155, 750–752
- Kit a nagy ég, föld, víz csodál
 Quem terra, pontus, sidera
!!!, 3051: 4, 95
- Korpás fejet megfőtt
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Ad porriginem depellendam) III.
 32, 34 – Nadányi János ford.
3542:406
 RMKT XVII/10 348, 735
- Köménynek gyökere
 Schola Salernitana 49 – Nadányi János ford.
3542:331
 RMKT XVII/10 345, 733
- Könnyű mást inteni
 Beniczky Péter
3644:139
 RMKT XVII/12 145–146, 750–752
- Könyörgünk neked, Istennek szent Fia
!, !!, !!!, 3034(2):376
- Könyörgünk az Istennek Krisztus által
!!, !!!, 3034(1):56
- Könyörgünk az Istennek, mint kegyelmes életetőknek
!!!, 3034(1):70
- Könyörgünk az Istennek Szentlelkének
 Huszár Gál
!, !!, !!!, 3034(2):311
- Könyörülj én rajtam
 Rimay János
!!, 2890(1):93, 3292(1):65, 3653(1):65
- Könyörülő szent Istenhez
 Pécseli Király Imre
2890(1):311, 3292(1):311, 3653(1):311
 RMKT XVII/2 22–23, 276

- Könyvem forrási, áradási induljatok ... 2. vsz.: Mardosó féreg bűn mint méreg
 S. K. ford.: Luminum liquor, fletus aequor
2890(1):352, 3292(1):340, 3653(1):340 (Könyveim)
 RMKT XVII/8 411–412, 618
- Kősziklás helyeken zöld mirtust
 Póсахázi János: A nevezetes férfinak, Somosi János uramnak, ki ez könyvet magyar
 nyelvre fordította, dicséretes emlékezetére
2800:]₃b
 RMKT XVII/11 23, 739–740
- Kősziklától fajzott
 Beniczky Péter
3644:10
 RMKT XVII/12 91–93, 747
- Követi vala népnek soksága Krisztusnak csodáját
I, II, III, 3034(2):413
- Kövön kígyó nyoma
 Beniczky Péter
3644:227
 RMKT XVII/12 203, 750–752
- Közbeszéd, Apollo
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De raphano) 7–10 – Nadányi János ford.
3542: 75, 322
 RMKT XVII/10 326, 721
- Közönséges eset lón Ádám esete
 Elöljáró dolog
3181: A₂a–A₃a
 RMKT XVII/10 247–260, 697–698
- Krisztus feltámadá igazságunkra
 Christus iam surrexit
I, II, III, 3034(2):273
- Krisztus feltámadá, ki értünk meghalt vala, mi bűneinkért kint valla
 Batizi András
I, II, III, 3034(2):266
- Krisztus feltámadá, ki értünk meghalt vala, mindennek
I, II, III, 3034(2):274
- Krisztus feltámadá, mi bűnünket elmosá, és ... kyrie
II, III, 2960:291, 3581:384
- Krisztus feltámadá, mi bűnünket elmosá, és kiket ő szerete, mennyországba felvive, Úristen
 megváltá ...
 Christus surrexit, mala nostra textit
I, III, 2960:292, 3034(2):284, 3581:386
- Krisztus feltámadá, mi bűnünket elmosá, kyrie
II, III, 2960:292, 3581:386
- Krisztus feltámadá, mi bűnünket elmosá, ő szent vére hullása, lón vétünknek romlása
I, II, III, 3034(2):268
- Krisztus feltámadá, mi bűnünket elmosá, szent vére hullásával
I, II, III, 3034(2):277

- Krisztus feltámadá, nekünk örömet ada
 Batizi András
 I, II, III, 3034(2):270
- Krisztus Jézus születék
 I, II, III, 3034(2):233
- Krisztus, ki megtartál engem
 Qui me servasti puerum
 3292(2):22, 3653(2):21
 RMKT XVII/14 219, 811
- Krisztus ki vagy nap és világ, minket
 Christe qui lux es et dies
 I, II, III, 3033, 3034(2):450
- Krisztus mennybe felmene nekünk helyet szereznie, ül Atyjának jobbára
 Ascendit Christus hodie
 I, II, III, 3034(2):286 (szerzeni)
- Krisztus urunknak áldott születésén
 Pécseli Király Imre
 3539A:68
 RMKT XVII/2 34–35, 279–280
- Krisztusnak hű keresztyéni
 I, II, III, 2903:18
- Krisztusnak sz. képét
 Illyefalvi István
 3515: (*)₁a
- Krisztust megfeszíték kegyetlen zsidó népek
 I, II, III, 3034(2):271
- Krokodilus mint kis gyermek
 Beniczky Péter
 3644:125
 RMKT XVII/12 135–137, 750
- Küldé az Úristen hűséges szolgálját
 Mittit ad virginem non quemvis angelum
 II, III, 3034(2):207
- Lásd meg Uram, én ügyemet
 Tolnai Bálint(?): Ps. 43
 I, II, III, 3034(2):82
- Látod Isten sziveinket, látod erőtlenségünket
 III, 3034(1):55
- Láttam. orvosolják
 Vergilius: Georgica I. 193–195 – Nadányi János ford.
 3542:15–16
 RMKT XVII/10 324, 721
- Leckéjét kiki megtanulja
 3360:D₄a
- Légy irgalmas Úristen, minékünk
 Szegedi Lajos: Ps. 51 (1560 előtt)
 I, II, III, 3034(2):93

- Légy ítélőm, Uram
 Szenci Molnár Albert: Ps. 26
 !!, !!!, 2750:56, 2988:55, 3034:46, 3665:54
- Legyen jó idő csak, fecske száll házamra
 Rimay János
 !!, !!!, 2890(1):3??, 3292(1):162, 3653(1):162
- Legyetek vigák, magyarok
 Guttovieni József: Acrostichum III., Leopoldus Caesar Romanus vivat, diu vivat. Apostrophe ad Hungariam
 2860:B₂a
 RMKT XVII/9 446–447, 723–731
- Lelkemnek hozzád való, buzgó kiáltása
 Balassi Bálint
 !!, !!!, 2890(1):272, 3292(1):5, 3653(1):5
- Lépedet ha iszod
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De absynthio) 24–27, 37, 32–34, 38, 39, 48, 49, 51–54 – Nadányi János ford.
 3542:376–377
 RMKT XVII/10 346, 734
- Ma vigadjatok, kik hívek vagytok
 !!, !!!, 3034(2):238
- Maga hazájában
 Beniczky Péter
 3644:137
 RMKT XVII/12 145, 750–752
- Maga kényén járó
 Beniczky Péter
 3644:188
 RMKT XVII/12 178, 750–752
- Magad gondolatlan
 Beniczky Péter
 3644:134
 RMKT XVII/12 142, 750–752
- Magamban elvégezém és mondám
 Szenci Molnár Albert: Ps. 39
 !!, !!!, 2750:90, 2903:48, 2988:89, 3034:74, 3665:89
- Magasztalja az én szívem
 Szenci Molnár Albert
 !!, !!!, 2750:348, 2988:347, 3034: nem szerepel, 3665:347
- Magasztaljuk keresztyének az Úristent
 !, !!, !!!, 3034(2):308
- Magasztallak én Istenem, Uram és Atyám
 Czemeki Mátyás
 !!!, 2890(1):360, 3292(1):345, 3653(1):345
- Magasztallak téged, én Istenem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 145
 !!, !!!, 2750:327, 2988:326, 3034:280, 3665:326

Magva a kólikát

Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De urtica) 6–8 – Nadányi János ford.

3542:391

RMKT XVII/10 348, 735

Mandulás bélesnek

Beniczky Péter

3644:202

RMKT XVII/12 187, 750–752

Már elmegyek az örömben

Miklós deák

!!, !!!, 2903:50

Mária, malasztnak anyja, tengernek

Kopcsányi Márton

!!!, 3485(1):93, 3594(1):93

Máriák vagytok-e, vagy nagy bűnös Márták?

Intés minden igaz megtérő bűnösökhöz

3181: A₁b

RMKT XVII/10 247, 697

Más dolgom nem lévén

Beniczky Péter

3644:129

RMKT XVII/12 139, 750–752

Mások javallását

Beniczky Péter

3644:136

RMKT XVII/12 144, 750–752

Mások veszedelmén

Beniczky Péter

3644:170

RMKT XVII/12 166, 750–752

Meg ne feddj engemet ... és meg ne ostortozz

Nyéki Vörös Mátyás (?): Ps. 6

!!, !!!, 3061:R₇a, 3190:563

Meg ne feddj engemet ... és meg ne verj

Nyéki Vörös Mátyás (?): Ps. 37

!!, !!!, 3061:R₆b, 3190:567

Megadja még Isten

!!, !!!, 2890(1):275, 3292(1):295, 3653(1):295

Megbántunk, Isten, szüntelen tégedet

!, !!, !!!, 3034(2):442

Meghagytad nekünk, Úristen

Szenci Molnár Albert

!!, !!!, 2750:343, 2988:342, 3034:291, 3665:342

Meghallgassad az én imádságomat

Sztárai Mihály: Ps. 64

!, !!, !!!, 3034(2):114

- Mégis a vetésről
Vergilius: Georgica II. 433 – Nadányi János ford.
3542:14
RMKT XVII/10 324, 721
- Megnyomorodván ellenségétől Szent Dávid próféta
Sztárai Mihály: Ps. 10
!, !!, !!!, 3034(2):24
- Megnyomorult, szegény keresztyén ember
Sztárai Mihály: Ps. 37
!, !!, !!!, 3034(2):69
- Megszabadultam már én a testi haláltól
!, !!, !!!, 2903:52, 3034(2):457
- Megteljesíté az Atya Isten
Tuba Mihály
!, !!, !!!, 3034(2):243
- Megvetett mezőkön
Nux 59–60 – Nadányi János ford.
3542:156 és 439
RMKT XVII/10 328, 722
- Media a szomorú vizét
Vergilius: Georgica II. 126–130, 134–135 – Nadányi János ford.
3542:425–426
RMKT XVII/10 349, 735
- Meleg hideglelés
Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Subitaneo dolori, febris atque ostocopo) XLVII. 887–889 – Nadányi János ford.
3542:292
RMKT XVII/10 340, 730
- Mely hamar az árnyék udvara megbomlik
Dömötöri György: Demortuus de transitoria vita agens, patriae et suis valedicit
3636:A₄a
RMKT XVII/10 12–15, 638
- Mely hatalmas a mi Urunk, az Isten
Bogáti Fazakas Miklós: Ps. 8
!!, !!!, 3034(2):20
- Mely igen jó az Úristent dicsérni
Sztárai Mihály: Ps. 92
!, !!, !!!, 3034(2):142
- Mely igen jó legyen az egyenesség
Ps. 133
!, !!, !!!, 3034(2):179
- Mely tagra szolgáló jelben (naptárvers)
2931:E₄a
RMKT XVII/10 615, 783
- Mélységes sötétség, körülvevett sok inség
Nyéki Vörös Mátyás
!!, 3644:55

- Menta nem igaz lesz
Schola Salernitana 59 – Nadányi János ford.
3542:334
RMKT XVII/10 345, 733
- Mentát had idején
Aristotelis Opera (Bekker) II. 923 Problemata sec. 20 – Nadányi János ford.
3542:335
RMKT XVII/10 345, 733
- Mennybéli nagy Isten, hozzád kiáltunk
!, !!, 3034(2):416
- Mennyből az Ige lejöve
Verbum supernum prodiens
!, !!, 3034(1):4
- Mennyből jövök most hozzátok
Luther, Martin: Von Himmel hoch da komm ich her
!, !!, 3034(2):210
- Mennyei Atya Úristen, néked hálát
!!!, 3034(1):62
- Mennyei Ige jelenél
Verbum supernum prodiens
!!!, 3034(1):3
- Mennyei király születék
!, !!, 3034(2):241
- Mennyei nagy felség, kit retteg föld s mind ég
Nyéki Vörös Mátyás (?)
!, 3644:61
- Mennyei seregek, boldog, tiszta lelkek
Balassi Bálint: Ps. 148
!, !!, 2890(1):73, 3292(1):35, 3653(1):35
- Mennyekben lakozó imádandó fölség
Rimay János: Ps. 18
!, 3644:82 (Mennyégben)
RPHA 892
- Mennynek és földnek kegyes Istene
Siklósi Mihály: Ps. 54
!, !, !!, 3034(2):103
- Mennynek és földnek nemes teremője és
Domine non secundum peccata nostra
!, !, !!, 3034(2):429
- Mennynek és földnek nemes teremője, minden
Gregorius, Sanctus: Immense coeli conditor
!, !, !!, 3034(1):47
- Mennynek királyné asszonya
Nyéki Vörös Mátyás (?) ford.: Regina coeli laetare alleluja
!, !!, 3051:49, 3190:669
- Mennyországnak királynéja, angyaloknak szent asszonya
Nyéki Vörös Mátyás (?) ford.: Ave regina coelorum
!, !!, 3051:47, 3190:668

- Mennországnak királynéja, irgalmasságnak szent anyja
 Nyéki Vörös Mátyás (?) ford.: Salve regina
 !, !!, !!!, 3051:50, 3190:665
- Mert a sós föld
 Vergilius: Georgica II. 238–241 – Nadányi János ford.
 3542:8
 RMKT XVII/10 323, 721
- Mert ha megtekinted
 Holló Zsigmond, iun.: Negyedik
 3280:D₁a
- Mert ki megtér, kegyelmet kér
 Rimay János
 2890(1):184, 3292(1):60, 3653(1):60
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 66–67, 193 (a Reménységem vagyok nekem kezdetű vers részeként)
- Mert nincs köztünk Minós királynak leánya
 Miskolci Szenci János
 3589:6
- Mesd meg citromfának
 Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum II. 44–60 – Nadányi János ford.
 3542:173–174
 RMKT XVII/10 329, 723
- Mesterség és munka
 Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum II. – Nadányi János ford.
 3542:223
 RMKT XVII/10 336, 728
- Mi ártalmunk barna
 Nux 152–153 – Nadányi János ford.
 3542:159
 RMKT XVII/10 328, 723
- Mi Atyánk, Atya Isten
 Sztárai Mihály(?)
 !, !!, !!!, 3034(2):208
- Mi Atyánk, ki vagy mennyekben, te
 Luther, Martin: Vater unser im Himmelreich
 !, !!, !!!, 3034(2):324
- Mi dicsérjük e mai napon
 !, !!!, 3034(2):251
- Mi kegyes Atyánk, bölcsességnek Ura
 Bornemisza Péter(?)
 !, !!, !!!, 3034(2):431
- Mi kegyes Atyánk, kit vallunk hitünkben
 !, !!, !!!, 3034(2):325
- Mi lehet kedvesebb
 Beniczky Péter
 3644:99
 RMKT XVII/12 120–123, 749

- Mi nincs okosságból
 Beniczky Péter
3644:208
 RMKT XVII/12 191, 750–752
- Mi Urunk Jézus Krisztusnak
 !, !!, !!!, **3034(2):410**
- Mi Urunk, s édes Atyánk
 Rimay János
3292(1):211, 3653(1):211
 RPHA 3001, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 114–115, 209, RMDT II 397, 646 (320. és 321. sz.)
- Micsoda e világ az ő szépségével?
 Holló Zsigmond, iun.: Ötödik
3280:D₁b
- Midón az Ábrahám
 Citharides Sámuel
3290:D₄a
 RMKT XVII/10 316–319, 716
- Midón sem mesterség
 Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum I. 353–55, 357–65 – Nadányi János ford.
3542:122
 RMKT XVII/10 327, 722
- Midón szidalmazod
 Beniczky Péter
3644:200
 RMKT XVII/12 185, 750–752
- Miért hágjátok hát által pápátok bulláját
 Czeglédi István
3645:c₃b
 RMKT XVII/10 58, 653
- Miért hal meg ember
 Schola Salernitana 60 – Nadányi János ford.
3542:323
 RMKT XVII/10 344, 732
- Miért vetsz minket így el, Úristen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 74
 !!, !!!, **2750:171, 2988:169, 3034:141, 3665:169**
- Miért zúgolódnak a pogányok
 Szenci Molnár Albert: Ps. 2
 !!, !!!, **2750:6, 2988:6, 3034:5, 3665:6**
- Míglén felejtess el, Uram?
 Szenci Molnár Albert: Ps. 13
 !!, !!!, **2750:28, 2988:27, 3034:23, 3665:27**
- Mihez karddal férhatsz
 Beniczky Péter
3644:151
 RMKT XVII/12 154, 750–752

- Miként a szép napnak szüntelen folyása
 Owen, John – Rimay János (?) ford.: Solis ut in solo motu
3292(1):62, 3653(1):62
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 44, 184–185
- Miként Aegiptusban egy pelikán madár
2890(1):365, 3292(1):349, 3653(1):349
 RMKT XVII/8 414–416, 618
- Miképpen Istennek az ember szolgát tészén
 Günther András iun.
2642:E₄b
 RMKT XVII/9 365, 688
- Miképpen tisztelted
 Beniczky Péter
3644:217
 RMKT XVII/12 196, 750–752
- Mikor a harangok megkereszteltetnek
 Naogeorgus, Thomas – Czeglédi István ford.: Quando baptizant campanas
3645:49
 RMKT XVII/10 61–62, 655–656
- Mikor a Siont az Isten
 Szenci Molnár Albert: Ps. 126
!!, !!!, 2750:298, 2988:297, 3034:256, 3665:297
- Mikor a szerencse felemel valakit
 Beniczky Péter
3644:107
 RMKT XVII/12 125–126, 749
- Mikor a zsidó nemzet tartatnék Babiloniában
!, !!, !!!, 3034(2):354
- Mikor Dávid vala keserűségben
 Sztárai Mihály(?): Ps. 26
!, !!, !!!, 3034(2):42
- Mikor e széles világ kárhozatba esett volna
!, !!, !!!, 3034(2):226
- Mikor elragadá Pluto Proserpinát
 Ovidius: Fasti IV. 493–94, 619–20.: Illic accendit geminas pro lampade pinus – Czeglédi
 István ford.
3645:c₃a
 RMKT XVII/10 57, 653
- Mikor hazugságban
 Beniczky Péter
3644:146
 RMKT XVII/12 150, 750–752
- Mikor jövedelmed
 Beniczky Péter
3644:180
 RMKT XVII/12 172, 750–752

- Mikor Krisztus Betlehemben
 Erdéli Máté
!, !!, !!!, 3034(2):248
- Mikor Szennakerib a Jeruzsálemet
 Ps. 46
!, !!, !!!, 3034(2):84
- Mikor Szent Dávid kegyetleneknek gonoszságát látá
 Sztárai Mihály: Ps. 94
!, !!, !!!, 3034(2):144
- Mikor törvénytől vársz
 Beniczky Péter
3644:236
 RMKT XVII/12 209, 750–752
- Mikoron a Szent Dávid megismeré
 Ps. 148
!, !!, !!!, 3034(2):201
- Mikoron Dávid nagy búsultában
 Kecskeméti Vég Mihály: Ps. 55
!, !!, !!!, 3034(2):106
- Mikoron Dávid Saul előtt futna
 Szegedi Gergely: Ps. 34 (1564)
!, !!, !!!, 3034(2):64
- Mind asszony s mind férfi
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De salvia) 9–12 – Nadányi János ford.
3542:325
 RMKT XVII/10 344, 733
- Minden állat dicsér, Úristen, tégedet
 Ps. 144
!, !!, !!!, 3034(2):188
- Minden dologok között láthatsz vizsálytatást
 Rimay János
3292(1):201, 3653(1):201
 RPHA 954, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 67–68,
 193–194
- Minden embernek illik ezt megtudni
 Dévai Bíró Mátyás
!, !!, !!!, 3034(2):341
- Minden erős munkát
 Nadányi János ford.
3542:288
 RMKT XVII/10 339, 729
- Minden gyönyörűség
 Beniczky Péter
3644:239
 RMKT XVII/12 211, 750–752
- Minden hív keresztyének, meghalljátok
 Ps. 128
!, !!, !!!, 3034(2):175 (hű)

- Minden mi szenvedésünknek
 Jesu quadragenariae
!!!, 3034(1):31
- Minden napon áldást mondjon
 Bernardus Morlanensis – Hajnal Mátyás ford.: *Omni die dic Mariae*
!!, !!!, 3543:L₁₁b
- Minden népek örülvén tapsoljanak
 Ps. 47
!, !!, !!!, 3034(2):87
- Minden rendek látván miként munkálkodnak
 Oroszhegyi Mihály: *A fenyőfának hasznos voltáról*
2653:A₁a
 RMKT XVII/9 109–119, 598–599
- Minden romlás előtt
 Beniczky Péter
3644:176
 RMKT XVII/12 170, 750–752
- Minden újság kedves
 Beniczky Péter
3644:218
 RMKT XVII/12 197, 750–752
- Mindenek fundáló
3543:L₇b
- Mindenek meghallják és jól megtanulják
 Ps. 127
!, !!, !!!, 3034(2):174
- Mindenek, kik bölcsek a mennyei szent tudományban
 Kövesdi Pál
2688:B₃b
 RMKT XVII/9 365, 687
- Mindeneknek teremtője és híveknek éltetője
 Ambrosius, Sanctus: *Conditor alme siderum*
!!!, 3034(1):6
- Mindenható Úristen, mi bűnös emberek
!, !!, !!!, 3034(2):338
- Mindenható Úristen, szívünk retteg szüntelen
 Ps. 51
!, !!, !!!, 3034(2):97
- Mindenkor téged, Úristen, magasztalunk
!!, !!!, 3034(1):59
- Mindenkoron áldom az én Uramat
 Sztárai Mihály: Ps. 34
!, !!, !!!, 3034(2):60
- Mindenkoron áldom az Urat, míg engem éltet
 Szenci Molnár Albert: Ps. 34
!!, !!!, 2750:75, 2988:73, 3034:61, 3665:73

- Mindennap jó reggel, serényen s jó kedvvel
 Nyéki Vörös Mátyás (?)
 !!, 3644:5
- Mindennap víg kedvvel
 Beniczky Péter
 3644:1
 RMKT XVII/12 88–90, 746
- Mindennek előtte irtalmasságról
 Szenci Molnár Albert: Ps. 101
 !!, !!!, 2750:228, 2988:227, 3034:192, 3665:227
- Mindnyájan, kik egybegyűltünk
 !!!, 3034(1):9
- Mindnyájan örülünk, hív keresztények
 Melius Juhász Péter
 !, !!, !!!, 3034(2):223 (hű)
- Minket, Úristen, elhagyál
 Szenci Molnár Albert: Ps. 60
 !!, !!!, 2750:135, 2988:134, 3034:110, 3665:134
- Mint a szép, híves patakra
 Szenci Molnár Albert: Ps. 42
 !!, !!!, 2750:97, 2988:96, 3034:80, 3665:96
- Mint a szomjú szarvas, kit vadász rettentett
 Balassi Bálint: Ps. 42
 !!, 2890(1):68, 3292(1):48, 3653(1):48
 RPHA 992
- Mint ágyúgolyóbis, temérdek kőfalt is
 Rimay János
 2890(1):181, 3292(1):234, 3653(1):234
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 23–24, 178–179 (az Ihon édes hazám kezdetű vers részeként)
- Mint kívánczik a szarvas a kútfejekhez
 Chasee Miklós (?): Ps. 42
 !, !!, !!!, 3034(2):77
- Mint moly a ruhának
 Beniczky Péter
 3644:201
 RMKT XVII/12 186, 750–752
- Mióta az ember épségből kiesett
 Enyedi István
 3647: d₂b
 RMKT XVII/10 365–366, 745
- Mivel mondják rólam
 Nux 61–62 – Nadányi János ford.
 3542:439
 RMKT XVII/10 349, 735
- Mire bánkódól, ó te, én szívem
 Sachs, Hans (?): Warum betrübst du dich, mein Herz
 !, !!, !!!, 3292(1):358, 3653(1):358

- Mire távozol tőlünk, Úristen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 10
!!, !!!, 2750:23, 2988:hiány 3034:19, 3665:22
- Mit bízik e világ ő álnokságában
 Benedetti, Giacopo de (Jacopone da Todi): Cur mundus militat sub vana gloria
!, !!, !!!, 2903:54, 3543:K₈a
- Mit dicsekedel gonoszságban
 Szenci Molnár Albert: Ps. 52
!!, !!!, 2750:120, 2988:118, 3034:98, 3665:118
- Mit háborgatsz lelkem
 Beniczky Péter
3644:36
 RMKT XVII/12 101–103, 747
- Mit kesereg szíved
 Holló Zsigmond, iun.: Harmadik. Anna Mária szüleit vigasztalja
3280:D₁a
- Mivel Nicodemus embereknél kétes
 Sed nullus idoneus Author – Czeglédi István ford.
3645:28
 RMKT XVII/10 58, 653
- Mondja az ökörnyelv
 Nadányi János ford.
3542:302
 RMKT XVII/10 341, 730
- Mondják nagy vizekben
 Beniczky Péter
3644:159
 RMKT XVII/12 159, 750–752
- Mondjatok dicséretet
!, !!, !!!, 3034(2):443
- Most már minden újul
 Beniczky Péter: Az esztendőnek négy részeinek mivoltáról
3644:244
 RMKT XVII/12 213–214, 752
- Mostan ékes a virágunk
 Unger Mihály
3015:C₂a
- Mostan eljöttek az idők
 Iam ter quaternis trahitur
!!!, 3034(1):30
- Mostan hozzád felkiáltok, felséges Úristen
 Sztárai Mihály: Ps. 28
!, !!, !!!, 3034(2):45
- Mostan, ó Szentlélek Isten
 Nunc, Sancte nobis Spiritus
!, !!, !!!, 3034(1):53

- Mostan ti hatalmasak
 Szenci Molnár Albert: Ps. 29
!!, !!!, 2750:62, 2988:61, 3034:51, 3665:61
- Mostan, Úristen, hozzád kiáltunk keserűségünkben
!!, !!!, 3034(2):391
- Mostani ékes ünnepnap és lelki nagy örömek
 Festum nunc celebre magnaue gaudia
!!, !!!, 3034(1):38
- Mostani igazság
 Beniczky Péter
 3644:164
 RMKT XVII/12 162, 750–752
- Múljkék el, Úristen, rólam te nagy haragod
 Nyéki Vörös Mátyás (?)
!!, 3644:78
- Munka s tapasztalás
 Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 338–339 – Nadányi János ford.
 3542:481
 RMKT XVII/10 350, 736
- Nagy az Úr méltóságában
 Szenci Molnár Albert: Ps. 48
!!, !!!, 2750:111, 2988:109, 3034:90, 3665:109
- Nagy bánatban Dávid mikoron vala
 Szegedi Gergely: Ps. 38
!, !!, !!!, 3034(2):74
- Nagy fa s mint borostyán
 Vergilius: Georgica II. 131–134 – Nadányi János ford.
 3542:171
 RMKT XVII/10 329, 723
- Nagy hálaadással magasztallak téged, én Istenem
 Németi Ferenc: Ps. 145
!, !!, !!!, 3034(2):191
- Nagy hálát adjunk az Atya Istennek
!, !!, !!!, 3034(2):246
- Nagy hasznót kicsiny kár
 Beniczky Péter
 3644:202
 RMKT XVII/12 186–187, 750–752
- Nagy hatalommal regnál az Isten
 Szenci Molnár Albert: Ps. 93
!!, !!!, 2750:217, 2988:215, 3034:182, 3665:215
- Nagy iható követ
 Vergilius: Georgica II. 348–350 – Nadányi János ford.
 3542:120
 RMKT XVII/10 327, 722
- Nagy kegyesen től Uram, földeddel
 Szenci Molnár Albert: Ps. 85
!!, !!!, 2750:199, 2988:197, 3034:166, 3665:197

- Nagy öröme adaték én lelkemnek
 Ps. 115
 I, II, III, **3034(2):163**
- Nagy örömnap ez nekünk, mert Krisztus születék
 Dies est laetitia in ortu regali
 I, II, III, **2960:267, 3581:379**
- Nagy sok orvosságok
 Forrásához ld. Horatius: De arte poetica 70–73 – Nadányi János ford.
3542:265
 RMKT XVII/10 337, 728
- Nagy urak szerelme
 Beniczky Péter
3644:194
 RMKT XVII/12 181–182, 750–752
- Nagy Úristen, ne hagyj minket
 I, II, III, **3034(2):371**
- Náladnál nagyobbnak
 Beniczky Péter
3644:181
 RMKT XVII/12 173, 750–752
- Nappali rettegés
 Beniczky Péter
3644:235
 RMKT XVII/12 208, 750–752
- Naptámadattól megfogván
 Sedulius, Caelius: A solis ortus cardine
 III, **3034(1):15**
- Ne akkor hizlaljad
 Beniczky Péter
3644:156
 RMKT XVII/12 157, 750–752
- Ne bosszankodjál a gonosztevőkre
 Szenci Molnár Albert: Ps. 37
 II, III, **2750:83, 2988:82, 3034:67, 3665:82**
- Ne engedd nyelvednek
 Beniczky Péter
3644:132
 RMKT XVII/12 141, 750–752
- Ne félj a kérkedő
 Beniczky Péter
3644:211
 RMKT XVII/12 192–193, 750–752
- Ne főbbség, s felséget
 Beniczky Péter
3644:145
 RMKT XVII/12 149, 750–752

- Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben
 Nagybáncsai Mátyás: Ps. 71 (1575)
I, II, III, 3034(2):433
- Ne hagyj, Úristen, kérlek elveszнем
 Pécseli Király Imre
2890(1):334, 3292(1):327, 3653(1):327
 RMKT XVII/2 29–30, 278
- Ne örülj bitangnak
 Beniczky Péter
3644:197
 RMKT XVII/12 183, 750–752
- Ne pengessed íjad
 Beniczky Péter
3644:156
 RMKT XVII/12 157, 750–752
- Ne szállj pörbe énevelem
 Kanizsai Pálfi János: Ps. 51
II, III, 2890(1):356, 3034(2):99, 3292(1):342, 3653(1):342
- Ne verjed diófád
 Beniczky Péter
3644:173
 RMKT XVII/12 168 (Ne verjed azt a fát), 750–752
- Nedves és hideg tők
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De cucurbita) – Nadányi János ford.
3542:344
 RMKT XVII/10 346, 734
- Nedves és hogy hideg
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De portulaca) 3–4, 7–8 – Nadányi János ford.
3542:294
 RMKT XVII/10 340, 730
- Nehéz a tanúság, aki rest akar lenni
 Faut Márk
2765:B₄a
 RMKT XVII/9 424, 714
- Nehéz az időnek
 Beniczky Péter
3644:140
 RMKT XVII/12 146, 750–752
- Néked esedőket
 Beniczky Péter
3644:168
 RMKT XVII/12 164–165, 750–752
- Nekünk születék mennyei király, kit Üdvözítőnknek
 Natus est nobis rex gloriae de pura virgine
I, II, III, 3034(2):240
- Nekünk születék mennyei király, Szűz Máriának méhéből
 Natus est nobis rex gloriae, ab intacta pura virgine
I, II, III, 2960:291, 3581:383

- Nem ad zsidó arra
 Beniczky Péter
 3644:160
 RMKT XVII/12 159–160, 750–752
- Nem annyira hasznát
 Beniczky Péter
 3644:202
 RMKT XVII/12 186, 750–752
- Nem árt az ily átok
 Beniczky Péter
 3644:204
 RMKT XVII/12 188, 750–752
- Nem az akaróé
 Beniczky Péter
 3644:162
 RMKT XVII/12 161, 750–752
- Nem az éles fegyver
 Beniczky Péter
 3644:155
 RMKT XVII/12 156, 750–752
- Nem azé az madár
 Beniczky Péter
 3644:157
 RMKT XVII/12 157–158, 750–752
- Nem bírhat szíveddel
 Beniczky Péter
 3644:141
 RMKT XVII/12 147, 750–752
- Nem egyenletlenség
 Beniczky Péter
 3644:147
 RMKT XVII/12 151, 750–752
- Nem jó bosszúságra
 Beniczky Péter
 3644:194
 RMKT XVII/12 181, 750–752
- Nem jó erőszakkal
 Beniczky Péter
 3644:168
 RMKT XVII/12 165, 750–752
- Nem kell ottan cégér
 Beniczky Péter
 3644:222
 RMKT XVII/12 199, 750–752
- Nem lát a szerelem
 Beniczky Péter
 3644:219
 RMKT XVII/12 197–198, 750–752

- Nem lehet szebb dolog a keresztyénségnél
 Rimay János
2890(1):87, 3292(1):204, 3653(1):204
 RPHA 1071, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 64–65
 192–193
- Nem leszen gazdag dús
 Beniczky Péter
3644:203
 RMKT XVII/12 187, 750–752
- Nem lón kedves Patakon
 Czeglédi István
3279:54
- Nem méltó az élni
 Beniczky Péter
3644:214
 RMKT XVII/12 194–195, 750–752
- Nem mind egyen
 Vergilius: Eclogae VIII. 63 – Nadányi János ford.
3542:170
- Nem minden olvasó
 Nadányi János
3542:[]₄b
 RMKT XVII/10 322, 720
- Nem mindenkor hasznos
 Beniczky Péter
3644:171
 RMKT XVII/12 166, 750–752
- Nem mondom uraság
 Beniczky Péter
3644:191
 RMKT XVII/12 179, 750–752
- Nem nekünk, Uram, nem nekünk engedd
 Szenci Molnár Albert: Ps. 115
!!, !!!, 2750:266, 2988:264, 3034:225, 3665:264
- Nem plántáltak híres scholákat atyáink
 Miskolci Szenci János
3589:5
- Nem rossz embert illet
 Beniczky Péter
3644:142
 RMKT XVII/12 148, 750–752
- Nem újság, elhiggyed világ fainál
 Kiss Ádám
2766:A₃a
 RMKT XVII/9 426, 715

- Nemcsak arany fénylik
Beniczky Péter
3644:158
RMKT XVII/12 158, 750–752
- Némely igen kicsiny
Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum II. 245–251, 271–272 – Nadányi János ford.
3542:427
RMKT XVII/10 349, 735
- Némely kis gyümölcsű
Pontano, Giovanni: De hortis Hesperidum II. 245–251, 271–272 – Nadányi János ford.
3542:175
RMKT XVII/10 329, 723
- Némelyek azt hiszik
Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Umoribus et perfrictionibus
sedandis IX. 126–127 – Nadányi János ford.
3542:281
RMKT XVII/10 338, 729
- Nemzetes vitézlő úri rend
Regius, Daniel
3290:D_{3a}
RMKT XVII/10 315–316, 715–716
- Nevét a nagy Úristennek
!!!, 3034(1):21
- Nézd meg, hogy hajtatott
Ovidius: Remedia amoris 175–176 – Nadányi János ford.
3542:132
RMKT XVII/10 327, 722
- Nézz mireánk Úristen, kegyelmesen
I, II, !!!, 3034(2):421
- Nincs már hova lennem, kegyelmes Istenem
Balassi Bálint
II, 2890(1):59, 3292(1):29, 3653(1):29
RPHA 1080
- Nincs nehezebb kenyér
Beniczky Péter
3644:157
RMKT XVII/12 158, 750–752
- Nincs semmi bölcsesség
Beniczky Péter
3644:186
RMKT XVII/12 176, 750–752
- Nincsen segítségem kívüled, Istenem
Rimay János
3292(1):193, 3653(1):193
RPHA 1084, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 63, 192
- Nincsen semmi újság
Beniczky Péter
3644:242
RMKT XVII/12 213, 750–752

- No, dicsérvjétek mindnyájan az Urat
 Szenci Molnár Albert: Ps. 148
 !!, !!!, 2750:334, 2988:333, 3034:285, 3665:333
- No, földnek minden népei
 !!, !!!, 3034(2):261
- No, minden népek, örvendezzetek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 47
 !!, !!!, 2750:109, 2988:108, 3034:89, 3665:107
- No, nem kesergetlek, hanem inkább intlek
 Rimay János?: Fragmentum alterius cant.
 2890(1):153
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 70, 195
- Noha kicsin a bors
 Beniczky Péter
 3644:214
 RMKT XVII/12 194, 750–752
- Nosza istenfélő, szent hívek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 33
 !!, !!!, 2750:72, 2988:70, 3034:58, 3665:70
- Nyomorult embernek
 Beniczky Péter
 3644:166
 RMKT XVII/12 163, 750–752
- Nyomorúságában
 Beniczky Péter
 3644:200
 RMKT XVII/12 185, 750–752
- Ó áldott Atya Úristen, ki uralkodol mennyekben
 Lucis creator optime
 !, !!, !!!, 3034(1):75
- Ó dicső Szűz, ki szüzeket
 O gloriosa virginum, sublimis inter sydera
 !!!, 3051: 41, 128, 187
- Ó dicsőült szép kincs, kibem gyarlóság nincs s nem férhet sötétség
 Nyéki Vörös Mátyás (?)
 !!, 3543:Ma
- Ó drágalátos hely
 Oroszhegyi Mihály: A fenyőfának hasznos voltáról
 2653:B₁b
 RMKT XVII/9 119, 598–599
- Ó én édes hazám, te szép Magyarország, ki keresztyénségnek
 Balassi Bálint
 3292(1):53, 3653(1):53
 RPHA 1107 (te jó), Balassi Bálint összes művei. I. k. Kiad. Eckhardt Sándor. Bp. 1951,
 118–119, 256–257 (te jó)

- Ó én Istenem, im mi történék én szegény fejemen
Balassi Bálint
II, 2890(1):16, 3292(1):12, 3653(1):12
RPHA 1108
- Ó én kegyelmes Istenem
Balassi Bálint
II, 2890(1):45, 3292(1):7, 3653(1):7
RPHA 1109
- Ó én két szemem, ti az Úrra nézzetek
Pap Benedek: Ps. 27
I, II, III, 3034(2):44
- Ó én lelkem, dicsérjed Istenedet
Szenci Molnár Albert
II, III, 2750:345, 2988:344, 3034:293, 3665:344
- Ó én megváltó, szép Jézusom
Kopcsányi Márton
III, 3485(1):176, 3594(1):176
- Ó én szerelmes Jézusom
Kopcsányi Márton
III, 3485(1):92, 3594(1):92
- Ó én Uram és én Istenem
Szenci Molnár Albert: Ps. 7
II, III, 2750:16, 2988:16, 3034:13, 3665:15
- Ó én Uram, ki erőt adsz énneknek
Szenci Molnár Albert: Ps. 18
II, III, 2750:36, 2988:35, 3034:29, 3665:35
- Ó erős, bosszúálló Isten
Szenci Molnár Albert: Ps. 94
II, III, 2750:218, 2988:216, 3034:183, 3665:216
- Ó értem szenvedő Jézus
Szent Péter nagy keservesen síra
3181: C₄a
RMKT XVII/10 260–261, 698
- Ó felséges Úr, mi kegyes Istenünk
Szenci Molnár Albert: Ps. 8
II, III, 2750:19, 2988:18, 3034:15, 3665:18
- Ó Istenem! tiszta szívből
Szent Xaverius Ferenc szerelmetes lelkének buzgó óhajtsái
3585:85
RMKT XVII/15A 688–689, RMKT XVII/15B 494-495
- Ó Izrael, szerető népem
I, II, III, 3034(2):318
- Ó Jézus, mi Üdvözítőnk, kibem vagyon hitünk
Luther, Martin – N.K.T. ford. : Christ, unser Heiland, der den Tod überwand
II, III, 3034(2):285
- Ó kedves bölcsesség! Te érted szokott menni
Graff Gáspár
2765:B₂a
RMKT XVII/9 423—424, 714

- Ó kegyelmes Isten, nézz szépen reám, nyavalyásra
 Rimay János
!!, 2890(1):35, 3292(1):92, 3653(1):92
- Ó keserves, éles fájdmakkal teljes
 Holló Zsigmond, iun.: Első siralom. A keseredett anya siralma
3280:C₄b
- Ó ki későn futok lelkem orvosához
 Rimay János
!!, !!!, 2890(1):29, 3292(1):81, 3653(1):81
- Ó ki még élsz
 E világ fiaitól intő végső búcsúzása egy nemes személynek
3644:254
 RMKT XVII/10 281–282, 705–707
- Ó magas mennynek szentséges Istene
 Coeli Deus sanctissime
!, !!, !!!, 3034(1):49
- Ó Mária Magdolna, Istennek választott edénye
 Szent Mária Magdolnának tízrendbeli örömről
!!, 3190: I₂b
- Ó, mely boldog az oly ember életében
 Szenci Molnár Albert: Ps. 32
!!, !!!, 2750:70, 2988:69, 3034:57, 3665:68
- Ó, mely igen rövid volt lám e világ
!, !!, !!!, 3034(2):400
- Ó, mely nagy boldogság, noha e föld fölött
 Keublinger Farkas
3443:A₄a
- Ó, mely sokan vannak, akik háborgatnak
 Szenci Molnár Albert: Ps. 3
!!, !!!, 2750:8, 2988:8, 3034:7, 3665:8
- Ó mennyei mi szent Atyánk, tekints mennyből most mireánk
 O Pater pie coelestis
!!!, 3034(1):64
- Ó, mennyei nagy boldogság
!, !!, !!!, 3034(2):380
- Ó mennyeknek fényessége
!!!, 3034(1):61
- Ó mi kegyelmes Krisztusunk
 O Gottes Sohn
!!!, 3034(1):26
- Ó mi szent Atyánk, kegyes gondviselőnk
!!!, 3034(1):75
- Ó mindenható Isten, ki a te kegyességéből
 Szegedi Kis István
!, !!, !!!, 3034(2):437
- Ó, mint keseregnek most a keresztyének
 Szegedi Kis István
!, !!, !!!, 3034(2):428

- Ó nagy csudálatos bölcsességű Isten
 Eszéki T. István: Sommája a Messiás Krisztus személyéről való proféciáknak mind a profé-
 táknak rendi szerint
3539A:71
- Ó nagy szeretetnek felgerjedd tüzes lángja
 Hajnal Máttyás
!!!, 3543:M₅a
- Ó nagyhatalmú, felséges Úristen
 Magnae Deus potentiae
!, !!, !!!, 3034(1):50
- Ó seregeknek Istene
 Szenci Molnár Albert: Ps. 84
!!, !!!, 2750:197, 2988:196, 3034:165, 3665:195
- Ó szegény megromlott s elfogyott magyar nép
 Rimay János
2890(1):150, 3292(1):3, 3653(1):3
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 83–84, 199–200
- Ó szent Isten, kit kedvedben, mint kegyes kebledben egyszer már bevettél
 Balassi Bálint ford.: Quem tu summe Deus semel
!!, 2890(1):21, 3292(1):15, 3653(1):15
 RPHA 1130
- Ó szent könyv
 Mikolai Hegedűs János
!!!, 3254(2):72
- Ó szentséges Szűz Mária
 Sanctissima Mater Dei
!!!, 3543:M₁₀b
- Ó szép, drága zálog, igaz fényes csillag, Krisztus, üdvösség feje
 Rimay János
!!, 2890(1):206, 3292(1):257, 3653(1):257
 RPHA 1132
- Ó szerencsés nemzet!
 Miskolci Szenci János
3589:18
- Ó szívem emésztő veszély
 Holló Zsigmond, iun.: Második
3280:C₄b
- Ó te boldogságnak dicsőséges helye
 Nyéki Vörös Máttyás (?)
3644:32
 RMKT XVII/2 212–218, 483–493
- Ó te dicső Szentháromság
 O lux beata Trinitatis et principalis unitas
!, !!!, 3034(1):44
- Ó te erős Isten (naptárvers)
2975:C₅b
 RMKT XVII/10 613, 783
- Ó te meghalandó emberi nemzetség
!, !!, !!!, 2903:56, 3034(2):459

Ó teremtő Atya Isten

Pechamus, Joannes: O lux beata Trinitas, tres unum
!, !!, !!!, 3034(1):45

Ó ti hadi urak (naptárvers)

3139: B₇a-b
RMKT XVII/10 619, 784

Ó Uram Isten, mely távol estem

Rimay János
2890(1):117, 3292(1):112, 3653(1):112

Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 108–110, 207

Ó Úristen, én dicsőségem

Szenci Molnár Albert: Ps. 109

!!, !!!, 2750:256, 2988:255, 3034:217, 3665:255

Ó Úristen, tekints hozzánk

Luther Martin: Ach Gott vom Himmel sich darein – Ps. 12

!, !!, !!!, 3034(2):27

Ó üdvösséges áldozat

O salutaris hostia

!!!, 3034(1):79

Olaj seprőlékkal

Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 352–356 – Nadányi János ford.
3542:16

RMKT XVII/10 324, 721

Olasz kakukkfűvel

Vergilius: Georgica IV. 169 – Nadányi János ford.

3542:108

RMKT XVII/10 326, 722

Olts most, Daphni

Vergilius: Eclogae IX. 50 – Lippay János ford.

3334:4

RMKT XVII/10 351, 736

Olvasod e könyvet meglásd hamar által is olvasd

Rosnyai János: Typographus ad lectorem

2800:14b

RMKT XVII/9 425, 715

Ország pusztulása

Beniczky Péter

3644:146

RMKT XVII/12 150–151, 750–752

Orvoslást találtam

Ovidius: Metamorphoses I. 521–522 – Nadányi János ford.

3542:274

RMKT XVII/10 337, 728

Orvoslani most jó (naptárvers)

!!, !!!, 2654:A₂b, 2713, 2722, 2782, 2852, 2926, 2990, 3046, 3109, 3226, 3246, 3302, 3348
3373, 3397, 3467, 3572, 3648, 3667

RMKT XVII/9 554, 754 és RMKT XVII/9 561, 756–757 vegyesen

- Ördögnek ideig
 Beniczky Péter
 3644:212
 RMKT XVII/12 193, 750–752
- Őrizz meg engemet, benned bízom, én Istenem
 !, !!, 3034(2):36 (én édes Istenem)
- Örök életnek, szép üdvösségnek
 Rimay János
 2890(1):105, 3292(1):97, 3653(1):97
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 102–104, 205–206
- Örök Isten, figyelmezzél az én segítségemre
 Ps. 70
 !, !, !!, 3034(2):121
- Öröködben, Uram, pogányok jöttek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 79
 !, !!, 2750:187, 2988:185, 3034:156, 3665:185
- Örökség s majorság
 Beniczky Péter
 3644:223
 RMKT XVII/12 200, 750–752
- Örül az én szívem az Úrban
 Szenci Molnár Albert
 !, !!, 2750:346, 2988:345, 3034:295, 3665:345
- Örül mi szívünk, mikor ezt halljuk, a templomba megyünk
 Szegedi Gergely(?): Ps. 122
 !, !, !!, 3034(2):171
- Örülj és örvendezz keresztyéneknek gyülekezete
 Batizi András ford.(?): Regina coeli laetare alleluja
 !, !, !!, 3034(1):37
- Örülj, s vigadj lelkem
 Beniczky Péter
 3644:70
 RMKT XVII/12 108–110, 748
- Örüljetek az Istenben, szolgáljatok víg örömben
 Ps. 100
 !, !!, 3034(2):150 (szolgáljatok őt)
- Örüljünk most mindnyájan keresztyének
 !!, 3034(1):36
- Örülök az én szívemben
 Szenci Molnár Albert: Ps. 122
 !, !!, 2750:293, 2988:292, 3034:253, 3665:292
- Örvendez, Uram, a király
 Szenci Molnár Albert: Ps. 21
 !, !!, 2750:43, 2988:42, 3034:36, 3665:42
- Örvendezz most velem, kegyes gyülekezet
 Eszéki T. István: Köszöntés
 3539A:[6]

- Örvendezzen már e világ
 Magno salutis gaudio
!!!, 3034(1):24
- Örvendezzetek az erős Istennek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 81
!!, !!!, 2750:192, 2988:190, 3034:160, 3665:190
- Örvendj egész föld, az Istennek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 66
!!, !!!, 2750:146, 2988:144, 3034:119, 3665:144
- Pajzsa szegény fejemnek
 Pécseli Király Imre
2890(1):342, 3197(1):388, 3292(1):333, 3653(1):333
 RMKT XVII/2 10–13, 273
- Pallas nem nyughaték, ő követét inté
 Rimay János
!, !!, 2890(1):185, 3292(1):236, 3653(1):236
 RPHA 1168
- Pályán vár ajándék
 Beniczky Péter
3644:117
 RMKT XVII/12 131–132, 750
- Pápisták elhiszik, hogy fertelmes bűnök
 Naogeorgus, Thomas – Czeglédi István ford.: *Quin delicta etiam sacrae aspergine lymphae*
3645:39
 RMKT XVII/10 60–61, 654–655
- Paradicsomnak te szép fényes napja
 Pécseli Király Imre
2890(1):315, 3197(1):363, 3292(1):314, 3653(1):314
 RMKT XVII/2 24–26, 277
- Parancsolá az Augustus császár
!!, !!!, 3034(2):215
- Parányi bimbóból
 Beniczky Péter
3644:237
 RMKT XVII/12 209, 750–752
- Párhagyma darabja
 Hessius Eobanus: *De tuenda bona valetudine (De porro) 1–2* – Nadányi János ford.
3542:305
 RMKT XVII/10 341, 731
- Pénteki víg táncot
 Beniczky Péter
3644:171 RMKT XVII/12 167, 750–752
- Péter, mi az barack
 Nadányi János ford.
3542:420
 RMKT XVII/10 348, 735

- Piros véred hogyha
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Reiectioni cibi aut sanguinis
 abstinentendae) XX. 370–371 – Nadányi János ford.
 3542:333
 RMKT XVII/10 345, 733
- Pokol s veszedelem
 Beniczky Péter
 3644:188 RMKT XVII/12 177, 750–752
- Pörölj, Uram pörlőimmal
 Szenci Molnár Albert: Ps. 35
 II, III, 2750:78, 2988:76, 3034:63, 3665:76
- Prédának ki örül, erszénye megürül
 Péceli Király Imre
 2890(1):338, 3292(1):330, 3653(1):330
 RMKT XVII/2 17–18, 275
- Prókátorra pered
 Beniczky Péter
 3644:207
 RMKT XVII/12 190, 750–752
- Puha s henylő test
 Beniczky Péter
 3644:210
 RMKT XVII/12 192, 750–752
- Pusztában zsidókat vezérlő Úristen
 Balassi Bálint (1589)
 II, III, 3292(1):51 (vezérlő, jó Isten), 3653(1):51
- Pünkösöd kevés hűvössége (naptávvers)
 2724:E₂a
 RMKT XVII/9 562, 757
- Pünkösöd nap a Szentlélek
 I, II, III, 3034(2):297
- Pünkösöd napja betelvén
 I, II, III, 3034(2):294
- Rajtam nagy irgalmú Isten, könyörülj
 Thordai János: Ps. 51
 2903:56
 RMKT XVII/4 241–242, 620
- Régen ó törvényben, Mózesnek könyvében
 Ps. 8
 I, II, III, 3034(2):17
- Régen s délben esőt (naptávvers)
 Az égi szivárványból és a mennydörgésekből
 3472:B₈b, 3582:B₁a, 3670:B₁a
 RMKT XVII/10 626, 784–785
- Régi Aegyptusnak, s' ím az Oedipusnak
 III, 3417:147

- Régi barátodat
 Beniczky Péter
3644:206
 RMKT XVII/12 189, 750–752
- Régi fakadékok
 Quintus Serenus Sammonicus: De medicina praecepta (Omnibus obscaenis medendis)
 XXXV. 690–691 – Nadányi János ford.
3542:399
 RMKT XVII/10 348, 735
- Régi pünkösdsnek idején
II, III, 3034(2):297
- Régi vacsorákat
 Martialis: Epigr. XIII. 14 – Nadányi János ford.
3542:280
 RMKT XVII/10 338, 729
- Reménység ha rád néz
 Beniczky Péter
3644:192
 RMKT XVII/12 180, 750–752
- Reménységem te légy nekem
 Rimay János
II, 2890(1):104, 3292(1):77, 3653(1):77
- Rend szerint jegyezzék egyebek versekben
 Gyöngyösi István: Márssal társalkodó Murányi Vénus
3151:A_{4b}
 Gyöngyösi István összes költeményei. Kiad. Badics Ferenc. I. k. Bp. 1914. (Régi magyar költők tára – XVII. századbeli magyar költők művei) 117–249, 480
- Rest, böcstelen
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (Blitum) – Nadányi János ford.
3542:297
 RMKT XVII/10 340, 730
- Részegség oly étek
 Beniczky Péter
3644:232
 RMKT XVII/12 206, 750–752
- Rettetget sok vétkem
 Beniczky Péter
3644:51
 RMKT XVII/12 103–105, 747
- Rettenetes rút gyászt, mint egy ijesztő vázt, én szívemen viselvén
 Rimay János
I, 2890(1):204, 3292(1):250 (én elmémbe), 3653(1):250
 RPHA 1206
- Romlott testemben zárt ó te szegény lélek!
 Hadrianus – Czeglédi István ford.: Animula, vagula, blandula
3513:58
 RMKT XVII/10 55, 651

- Rómaiak Cannast
 Medgyesi Pál ford.: Romulidae Cannas, ego Varnam clade notavi
 2871:15
 RMKT XVII/9 186–187, 622
- Rózsa nyílik, liget is zöldül, madarak szava zendül (naptárvers)
 3060:A₇a
- Ruta igen nemes
 Schola Salernitana 61 – Nadányi János ford.
 3542:382
 RMKT XVII/10 347, 734
- Rutátúl férfimag
 Schola Salernitana 61 – Nadányi János ford.
 3542:386
 RMKT XVII/10 347, 734
- S mely különbözteti
 Nux 13–14 – Nadányi János ford.
 3542:146
 RMKT XVII/10 328, 722
- Salátamag Venus játékát
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De caule) – Nadányi János ford.
 3542:277
 RMKT XVII/10 337, 728
- Salátával élj vagy
 Martialis: Epigr. III. 89 – Nadányi János ford.
 3542:179 [recte 279]
 RMKT XVII/10 338, 729
- Sámbár oda van már mondjad Echo ámbár
 Matkó István
 3481:Mmm₂a, A-variáns; 3481:Mmm₁b, B-variáns
 RMKT XVII/10 355–356, 742
- Sással fedett házban
 Beniczky Péter
 3644:161
 RMKT XVII/12 160, 750–752
- Saulnak a Dávidhoz jó szerelme
 Skarica Máté: Ps. 63
 !, !!, 3034(2):111
- Segélj meg engemet én édes Istenem
 Balassi Bálint
 !, 2890(1):83, 3292(1):46, 3653(1):46
 RPHA 1212
- Segítségül hívjuk a mennybeli Istent
 !, !!, !!!, 3034(2):417
- Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege
 Szkhárosi Horvát András
 !, !!, !!!, 3034(2):419

- Senki is ne légyen
 Vergilius: Georgica II. 315–318 – Nadányi János ford.
 3542:13
 RMKT XVII/10 323, 721
- Senkit a pénz és kincs még boldoggá nem tett
 Rimay János
 3292(1):152, 3653(1):152
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 130, 213
- Senkit gazdagságért
 Beniczky Péter
 3644:135
 RMKT XVII/12 143 (Gazdagságért senkit), 750–752
- Seregek hadnagya
 Beniczky Péter
 3644:95
 RMKT XVII/12 118–120, 748–749
- Serkenj fel már ember, bűneidből
 !, !!, 2903:62
- Siess, ments meg Uram Isten
 Szenci Molnár Albert: Ps. 70
 !, !!, 2750:160, 2988:158, 3034:132, 3665:158
- Siess, nagy Úristen, én segítségemre
 Barát István: Ps. 69
 !, !!, !!!, 3034(2):118
- Sírj, könyvezz, zokogjál
 Dömötöri György: Ad suos patriae accolas in communi
 3259: C₁a-C₁b
 RMKT XVII/10 10–12, 635–638
- Soha a dézsából
 Beniczky Péter
 3644:159
 RMKT XVII/12 159 (Soha a csöbörből), 750–752
- Soha nagy titkodat
 Beniczky Péter
 3644:133
 RMKT XVII/12 142, 750–752
- Soha nagy urakkal
 Beniczky Péter
 3644:193
 RMKT XVII/12 181, 750–752
- Sok álom szakasztást
 Beniczky Péter
 3644:191
 RMKT XVII/12 179, 750–752
- Sok emberek vannak e széles világon, kik tévelygésben vannak
 Sztárai Mihály: Ps. 32
 !, !!, !!!, 3034(2):56

- Sok háborúságban, szívem nagy bánatában
 Nyéki Vörös Mátyás (?): Ps. 129
 !, !!, !!!, **3061:S₃b, 3190:575**
- Sok ínségünkben hozzád kiáltunk, felséges Úristen
 Sztárai Mihály: Ps. 74
 !, !!, !!!, **3034(2):127**
- Sok jó ló a hámban
 Beniczky Péter
3644:137
 RMKT XVII/12 144, 750–752
- Sok jótéteményén nagyon csodálkozván
 Sztárai Mihály: Ps. 25
 !, !!, !!!, **3034(2):116**
- Sok között nem tudni
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De porro) 11–12 – Nadányi János ford.
3542:317
 RMKT XVII/10 343, 732
- Sok nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltunk
 !, !!, !!!, **3034(1):57**
- Sok nyilvánvaló bizonyosságokkal Szent Dávid próféta
 Sztárai Mihály: Ps. 36
 !, !!, !!!, **3034(2):67**
- Sok nyomorúság mi életünkben hogy megkeserite
 Laskói István(?): Ps. 120
 !, !!, !!!, **3034(2):167**
- Sok nyomorúsággal élete embernek
 Siderius János
 !, !!, !!!, **2903:65, 3034(2):476**
- Sok rendbéli próbák vannak rajtunk az életben
 Pathai István
 !, !!, !!!, **2903:69**
- Sokan kapálással
 Beniczky Péter
3644:234
 RMKT XVII/12 208, 750–752
- Sokan vannak most olyatén emberek
 Sztárai Mihály: Ps. 14
 !, !!, !!!, **3034(2):34**
- Sokat fárad vadász
 Beniczky Péter
3644:229
 RMKT XVII/12 204, 750–752
- Sokat zörgölődik szegény Luther Márton
 Frusius, Andreas – Czeglédi István ford.: Magnicrepus, mendax, morosus
3513:15
 RMKT XVII/10 44–45, 646–647

- Szárgával környül vett
 Juvenalis: Sat. V. 81–82 – Nadányi János ford.
 3542:57
 RMKT XVII/10 325, 721
- Szabadíts meg engem Úristen, a gonosz
 Szenci Molnár Alber: Ps. 140
 II, III, 2750:318, 2988:317, 3034:272, 3665:317
- Szabadíts meg engem Úristen, és tarts meg
 Szenci Molnár Albert: Ps. 59
 II, III, 2750:132, 2988:131, 3034:108, 3665:131
- Szabadíts meg és tarts meg Uram Isten, mert e földön
 Sztárai Mihály: Ps. 12
 I, II, III, 3034(2):31
- Szabadíts meg és tarts meg Uram Isten, mert szentid
 Szenci Molnár Albert: Ps. 12
 II, III, 2750:27, 2988:26, 3034:22, 3665:26
- Szamár, dió s asszony
 Nadányi János ford.
 3542:158
 RMKT XVII/10 328, 723
- Számkivetésre Dávid megyen vala
 Szegedi Gergely: Ps. 7 (1564)
 I, II, III, 3034(2):14
- Számkivetést túrni
 Beniczky Péter
 3644:227
 RMKT XVII/12 203, 750–752
- Szárnyon jár és repül
 Beniczky Péter
 3644:158
 RMKT XVII/12 158, 750–752
- Szegény fejem Uramhoz óhajt
 Sublimi te Pater aethere
 II, III, 2890(1):243, 3197:310, 3292:275, 3653(1):275
- Szemed gyökerének
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De foeniculo) 7–8, 27–28 – Nadányi János ford.
 3542:331
 RMKT XVII/10 344–345, 733
- Szemem a hegyekre vetem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 121
 II, III, 2750:293, 2988:291, 3034:253, 3665:291
- Szemmel látott dolog
 Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 338–339 – Nadányi János ford.
 3542:222
 RMKT XVII/10 336, 728

- Szénégető tőkét
 Beniczky Péter
3644:186
 RMKT XVII/12 176, 750–752
- Szent Dávid király bűnei ellen így panaszkodik
 Szegedi Gergely: Ps. 6
!, !!, !!!, 3034(2):11
- Szent Dávid király háborúságában imádkozik
 Ps. 3
!, !!, !!!, 3034(2):7
- Szent Dávid király háborúságában panaszkodik
 Ps. 13
!!, !!!, 3034(2):33
- Szent Dávid próféta az Istennek nagy hatalmát látván
 Sztárai Mihály: Ps. 29
!!, !!!, 3034(2):47
- Szent Dávid próféta éneklő könyvének huszonharmad részében
 Sztárai Mihály: Ps. 23
!, !!, !!!, 3034(2):38
- Szent Dávid próféta második énekében
 Ps. 2
!!, !!!, 3034(2):2
- Szent Ézsaiás így írt Krisztusnak szent születéséről
 Szegedi Gergely
!, !!, !!!, 3034(2):219 (így ír)
- Szent Igéjét az Istennek
!!!, 3034(1):22
- Szent vagy örökké, Atya Úristen
!!, !!!, 3034(2):444
- Szentegeknek te vagy, Krisztus, ékessége
 Vita sanctorum, decus angelorum
!!, !!!, 3034(1):35
- Szentháromság és csak egy Istenség
!, !!, !!!, 3034(2):300
- Szép asszony és jó bor
 Beniczky Péter
3644:221
 RMKT XVII/12 199, 750–752
- Szerelem és a bor
 Beniczky Péter
3644:218
 RMKT XVII/12 197, 750–752
- Szerencse erszényét
 Beniczky Péter
3644:207
 RMKT XVII/12 190, 750–752

Szerencsétlenségnek

Beniczky Péter

3644:165

RMKT XVII/12 163, 750–752

Szeretem és áldom az Űristent

Szenci Molnár Albert: Ps. 116

!!, !!!, 2750:268, 2988:267, 3034:227, 3665:267

Szeretet égő tűz

Beniczky Péter

3644:205

RMKT XVII/12 188–189, 750–752

Szeretlek téged Istenem

Sz. Ignác óhajtási

3585:22

RMKT XVII/15A 622–623, RMKT XVII/15B 457–458

Szeretőnek sebe

Beniczky Péter

3644:206

RMKT XVII/12 189, 750–752

Szín festékkal mázolt

Beniczky Péter

3644:86

RMKT XVII/12 112–115, 748

Szívem megalázzván tehozzád megyek

!!, !!!, 3034(2):390

Szívemet hozzád emelem

Szenci Molnár Albert: Ps. 25

!!, !!!, 2750:53, 2988:52, 3034:44, 3665:52

Szolgád fizetését

Beniczky Péter

3644:195

RMKT XVII/12 182, 750–752

Szólít minket Krisztus Urunk

Siderius János

!!, !!!, 2903:73

Szükség keresztyének, mindenek éltében

Siderius János

2903:77

RPHA 1344 (keresztyének)

Szükség keresztyéneknek tudakozni

Szegedi Gergely

!, !!, !!!, 3034(2):359

Szükség megtudni mindenek

!!!, 3034(1):77

Szükség megtudnunk üdvösségnek dolgát

!, !!, !!!, 3034(2):316

- Szűz Mária lakozván Názáretben
 Rimay János
3292(1):208, 3653(1):208
 RPHA 3515, Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 116–117, 209–210
- Tanulj meg te, az úton elmenni
 I, II, III, **3034(2):344**
- Tanulj szagos cédrust
 Vergilius: Georgica III. 414–415 – Nadányi János ford.
3542:32
 RMKT XVII/10 324, 721
- Tarchon, hogy Juppiter
 Columella, Lucius Iunius Moderatus: De re rustica X. 346–350 – Nadányi János ford.
3542:38
 RMKT XVII/10 325, 721
- Tarts meg engemet, ó én Istenem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 16
 II, III, **2750:32, 2988:31, 3034:26, 3665:31**
- Tarts meg Uram, engem
 Rimay János
3292(1):179, 3653(1):179
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 81–83, 198–199
- Tarts meg Uram Isten, engem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 54
 II, III, **2750:123, 2988:121, 3034:100, 3665:121**
- Tavasszal ezt sokan
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De acydula) 4–5 – Nadányi János ford.
3542:299
 RMKT XVII/10 340, 730
- Tebenned bízom, én Istenem, kérlek, oltalmazz meg
 Szenci Molnár Albert: Ps. 71
 II, III, **2750:161, 2988:159, 3034:132, 3665:159**
- Tebenned bízom, Uram Isten
 Tesini Imre: Ps. 31
 I, II, III, **3034(2):54**
- Tebenned bízunk eleitől fogva
 Szenci Molnár Albert: Ps. 90
 II, III, **2750:211, 2903:84, 2988:209, 3034:177, 3665:209**
- Téged, Isten, dicsérünk
 Te Deum laudamus
 I, II, III, **3034(1):80, 3190:166**
- Téged, Uram, valamikor
 Marus István
 III, **2890(1):256, 3197:323, 3292(1):284, 3653(1):284**
- Téged, Úristen, mi keresztyének dicsérünk és áldunk
 Te Deum laudamus
 I, II, III, **3034(2):444**

- Tehozzád kiáltok, Úristen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 141
II, III, 2750:320, 2865:A7b, 2988:319, 3034:274, 3665:319
- Tehozzád szemeimet, Úristen, emelem az égben
 Szenci Molnár Albert: Ps. 123
II, III, 2750:295, 2988:293, 3034:254, 3665:293
- Tehozzád teljes szívből kiáltok szüntelen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 130
II, III, 2750:302, 2988:301, 3034:269 [recte 259], 3665:301
- Tekéntetes nemes és nagyságos rendek
 Regius, Daniel
3290:C₂b
 RMKT XVII/10 308–310, 715–716
- Tekints reám Istenem, nyavalyámban
 Szegedi Gergely: Ps. 10
I, II, III, 3034(2):22
- Tekints reánk immár, nagy Úristen, a mennyekből
 (1553 körül)
I, II, III, 3034(2):352
- Tekints reánk, Úristen, nagy kegyelmességéből
II, III, 3034(2):406
- Teljes dicséret királynak
3058:5
 RMKT XVII/15A 595, RMKT XVII/15B 437–438
- Teljes e széles világban, dicséretes
 Sedulius, Caelius: A solis ortus cardine
III, 3034(1):13
- Teljes e széles világban, minden földnek határiban
 Sedulius, Caelius: A solis ortus cardine
3034(1):13
- Teljes szívvel örvendjünk
 N. K. T.
II, III, 3034(2):236
- Teneked, Uram, hálát adok
III, 3034(2):389
- Tengeri Ravenna
 Martialis: Epigr. XIII. 21 – Nadányi János ford.
3542:57
 RMKT XVII/10 325, 721
- Tengernek fényes csillaga, üdvöz légy Krisztus szent anyja
 Ave maris stella – Nyéki Vörös Mátyás ford.(?)
II, III, 3190:661
- Teremt., Kijöv., Lévi
 Mikolai Hegedűs János
III, 3254(2):87

- Teremtő Úr, kérünk téged
 Ambrosius, Sanctus: Deus creator omnium
!!!, 3034(1):74
- Természet folyása
 Beniczky Péter
3644:184
 RMKT XVII/12 175, 750–752
- Természet hajlandó
 Beniczky Péter
3644:175
 RMKT XVII/12 169, 750–752
- Termő élő fáknak
 Vergilius: Georgica II. 9–34, 47–82 – Nadányi János ford.
3542:201–203
 RMKT XVII/10 329–331, 723
- Tested jó borral, gyomrod vadhússal elégítsd (naptárvers)
2748
 RMKT XVII/9 563, 757
- Thestilis hévségtől
 Vergilius: Eclogae II. 10–11 – Nadányi János ford.
3542:313
 RMKT XVII/10 343, 732
- Ti keresztyének, dicsérjétek Istent
 Ps. 134
!, !!, !!!, 3034(2):181
- Ti, tanácsban ülő személyek
 Szenci Molnár Albert: Ps. 58
!!, !!!, 2750:130, 2988:129, 3034:106, 3665:129
- Ti tehát nemzetes és nagyságos rendek
 Regius, Daniel
3290:D_{1a}
 RMKT XVII/10 312–314, 715–716
- Titkait Istennek sáfárló doktori szolgáló
 Száki János: Applausus Ungaricus
3322:**_{5a}**
 RMKT XVII/10 319, 716–717
- Titkos családságát a csalárd sátánnak
 Kovásznai Péter
3647:c_{4a}
 RMKT XVII/10 368, 746–747
- Titkot királyoknak
 Beniczky Péter
3644:145
 RMKT XVII/12 150, 750–752
- Titlussal élni
 Beniczky Péter
3644:179
 RMKT XVII/12 172, 750–752

Tövis nélkül nyílt szép rózsza

3543:M_gb

RMKT XVII/15A 639–640, RMKT XVII/15B 464–466

Tudatlan orvosok

Schola Salernitana XXXVII. – Nadányi János ford.

3542:251

RMKT XVII/10 336–337, 728

Tudjuk, Uram Isten, hogy mind meg kell halnunk

Tseh (1566 előtt)

!, !!, !!!, 2903:86, 3034(2):456

Tudomány olyan kincs

Beniczky Péter

3644:138

RMKT XVII/12 145, 750–752

Tűz azt melegíti

Beniczky Péter

3644:196

RMKT XVII/12 183, 750–752

Tűz mellett ónéki

Appendix Vergiliana, Moretum 55–56, 60–68, 77–84 – Nadányi János ford.

3542:2

RMKT XVII/10 322, 720

Udvar habzó tenger

Beniczky Péter

3644:189

RMKT XVII/12 178, 750–752

Udvar s irigy tisztek tőlem távozzatok

Rimay János

2890(1):138, 3292(1):142, 3653(1):142

Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 125–129, 212–213

Ugyanazon hagyta

Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De caule) 13–17 – Nadányi János ford.

3542:284

RMKT XVII/10 338, 729

Új rutát ha eszel

Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De ruta) 19–22 – Nadányi János ford.

3542:383

RMKT XVII/10 347, 734

Új világosság jelenék

Novum sidus emicuit

!!, !!!, 3034(1):1

Uram, a te ítéletedet

Szenci Molnár Albert: Ps. 72

!!, !!!, 2750:164, 2988:162, 3034:135, 3665:162

Uram, bocsássad el szolgádat békével

Szenci Molnár Albert

!!, !!!, 2750:340, 2903:101, 2988:339, 3034:289, 3665:339

- Uram, én csak tebenned bízom
 Szenci Molnár Albert: Ps. 31
 !!, !!!, 2750:66, 2988:65, 3034:54, 3665:65
- Uram, engem nagy búsultodban
 Thordai János: Ps. 38
 2903:87
 RMKT XVII/4 217–220, 614–616
- Uram, gazdagságot
 Beniczky Péter
 3644:238
 RMKT XVII/12 210, 750–752
- Uram, halld meg szómat, nézd nagy siralmimat
 Nyéki Vörös Mátyás (?): Ps. 101
 !!, !!!, 3061:S₁b, 3190:573
- Uram Jézus, tarts meg engem
 3292(2):22, 3653(2):21
 RMKT XVII/14 219, 811
- Uram, ki leszen lakója
 Szenci Molnár Albert: Ps. 15
 !!, !!!, 2750:30, 2988:30, 3034:25, 3665:40
- Uram, ne hallgass ily igen
 Szenci Molnár Albert: Ps. 83
 !!, !!!, 2750:195, 2988:193, 3034:163, 3665:193
- Uram, nem úz nagyra szívem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 131
 !!, !!!, 2750:304, 2865:A₇a, 2988:302, 3034:260, 3665:302
- Uram, szemed előtt, mint nagy látó előtt
 !!!, 3543:L₅a
- Uram, te megvizsgálsz engem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 139
 !!, !!!, 2750:316, 2988:314, 3034:270, 3665:314
- Uram, te nagy haragodban
 Szenci Molnár Albert: Ps. 6
 !!, !!!, 2750:14, 2988:13, 3034:12, 3665:13
- Úristen, áldj meg jóvoltodból
 Szenci Molnár Albert: Ps. 67
 !!, !!!, 2750:149, 2988:147, 3034:122, 3665:147
- Úristen, az én imádságom
 Szenci Molnár Albert: Ps. 5
 !!, !!!, 2750:11, 2988:11, 3034:10, 3665:11
- Úristen, én üdvösségem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 88
 !!, !!!, 2750:204, 2903:91, 2988:202, 3034:170, 3665:202
- Úristen, irgalmazz nekem a te irgalmasságod szerint
 Hegenwald, Erhard: Erbarme Dich mein, o Herr Gott – Ps. 51
 !, !!, !!!, 2903:94 (nekünk), 3034(2):92
- Úristen, kegyelmezz meg énnekem
 Szenci Molnár Albert: Ps. 51
 !!, !!!, 2750:117, 2988:115, 3034:95, 3665:115

Úristen, kérünk a te szent nevedért

Ps. 54

I, II, III, **3034(2):102**

Úristen, kész az én szívem

Szenci Molnár Albert: Ps. 108

II, III, **2750:255, 2988:253, 3034:216, 3665:253**

Úristen, légy most mivelünk

Szegedi Gergely: Ps. 71 (1563)

I, II, III, **3034(2):122**

Úristen, mely sokan vannak

Szenci Molnár Albert

II, III, **2750:341, 2988:340, 3034:290, 3665:340**

Úristen, oltalmad ígérted minékünk

Thordai János: Ps. 90

2903:96

RMKT XVII/4 303–305, 635

Úristen, segíts és tarts meg engem

Szenci Molnár Albert: Ps. 69

II, III, **2750:156, 2988:154, 3034:128, 3665:154**

Úristen, tehozzád régóta kiáltunk

Tatárok rabságában esteknek keserves énekek

2959

RMKT XVII/9 392–400, 704–705

Úristen veletek, keresztyének, örüljetek

I, II, III, **3034(2):230**

Úristennek Szent Fia

I, II, III, **3034(2):234**

Úrnak nagy nevezeti, Emmánuel

Magnum nomen Domini, Emmanuel – Resonet in laudibus

II, III, **2960:290, 3581:382**

Úrnak szolgálai, mindnyájan

Szenci Molnár Albert: Ps. 134

II, III, **2750:308, 2988:306, 3034:263, 3665:306**

Úrnak szolgálai, no dicsérjétek mindnyájan az Urat

Ps. 134

I, II, III, **3034(2):181**

Úrnak végvacsorájára

Ad coenam agni providi

I, II, III, **3034(1):76**

Üdvöz légy édes Jézusunk

III, **3034(1):42**

Üdvöz légy Krisztus, e világnak Ura

Christe, rex regum, dominator orbis

I, III, **3034(1):65**

Üdvöz légy Mária, tengernek csillaga

Ave maris stella

III, **3051: 79, 129, 162, 223**

- Üdvöz légy, oh szent képe ld. Idvez légy, oh szent képe
 Üdvöz légy örök Úristen
 I, II, III, **3034(2):304**
- Üdvözítőknnek szent anyja
 Nyéki Vörös Mátyás ford.(?): Alma redemptoris mater
 III, **3051:133, 172, 192, 234, 3190:666**
- Üveg romló cserép
 Beniczky Péter
3644:241 RMKT XVII/12 212, 750–752
- Vadnak étel előtt
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De raphano) 6 – Nadányi János ford.
3542:320
 RMKT XVII/10 344, 732
- Vagy nyersen, vagy főve
 Hessius Eobanus: De tuenda bona valetudine (De porro) 9–10, 13–14 – Nadányi János ford.
3542:315
 RMKT XVII/10 343, 732
- Vala kunyójához egy kis kert
 Appendix Vergiliana, Moretum 60–61 – Nadányi János ford.
3542:6
- Valahol elmegyek
 Beniczky Péter
3644:90
 RMKT XVII/12 115–117, 748
- Valaki Krisztusnak vacsoráját veszed
 I, II, III, **3034(2):335**
- Valamint gyermeknek
 Lucretius: De rerum natura IV. 11–13 – Nadányi János ford.
3542:378
 RMKT XVII/10 346, 734
- Van mindenkor nálam
 Vergilius: Eclogae III. 62–63 – Nadányi János ford.
3542:452
 RMKT XVII/10 350, 736
- Várom, Uram Isten, fejemre
 Úz Bálint
 III, **3292(1):352, 3653(1):352**
- Várván vártam a fölséges Urat
 Szenci Molnár Albert: Ps. 40
 II, III, **2750:92, 2988:91, 3034:76, 3665:90**
- Vedd el Úristen, rólunk haragodat
 Thym, Georg: Aufer immensam Deus, aufer iram
 I, II, III, **3034(2):375**
- Vedd eszedbe szívem
 Beniczky Péter
3644:23
 RMKT XVII/12 96–98, 747

- Véget vetek immár csekély ritmusimban
 Beniczky Péter: Befejezése e verseknek
3644:249
 RMKT XVII/12 216–217, 752
- Végtelen irgalmú, ó te nagy hatalmú Isten, légy már kegyelmes
 Balassi Bálint: Ps. 51 (1594)
!!, !!!, 2890(1):175, 3061:R₁₁a, 3190:569, 3292(1):56, 229, 3653(1):56, 229
- Vén ember elméje
 Beniczky Péter
3644:225
 RMKT XVII/12 202, 750–752
- Veres, igen meleg hévséget
 Nadányi János ford.
3542:303
 RMKT XVII/10 341, 730–731
- Vereshagyma kutya marását
 Aemilius Macer: De herbarum virtutibus (De cepis) 13–16, 19–22 – Nadányi János ford.
3542:309
 RMKT XVII/10 342, 731
- Vess búzát, Egedii, árpát zabot Benedicti (naptárvers)
 A földnek műveléséről, mikor és minemű napokra kell vigyáznod
!, 3373:B₆b
 RPHA 1480, RMKT XVI/12 586, 764
- Víg tavasz
 Beniczky Péter
3644:109
 RMKT XVII/12 126–128 (A Héra barlangját), 749
- Vigasságom mint fordula bánatra
 Fragmentum cu[jusdam] cantio[nis]
2890(1):289, 3292(1):299, 3653(1):299
 RMKT XVII/8 409–410, 617
- Világ ékessége
 Beniczky Péter
3644:113
 RMKT XVII/12 128–130, 749
- Világon állandó
 Beniczky Péter
3644:130
 RMKT XVII/12 139, 750–752
- Világon ég alatt nincs oly féle állat, kit Isten nem legeltet
 Rimay János
!!, 2890(1):1, 3292(1):156, 3653(1):156
- Virághoz hasonló kedves unokáim
 Holsur János
3290:D₂b
 RMKT XVII/10 314–315, 715–716

- Virtus, lelki jóság, kit sok bölcs magasztal
 Rimay János
2890(1):126, 3292(1):128, 3653(1):128
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 140–141, 214–215
- Viseld békességgel s kegyes csendességgel
 Nyéki Vörös Mátyás
!!, 3644:45
- Vitézek, mi lehet e széles föld felett szebb dolog a végeknél
 Balassi Bálint
2890(1):146, 3292(1):26, 3653(1):26
 RPHA 1492, Balassi Bálint összes művei. I. k. Kiad. Eckhardt Sándor. Bp. 1951, 112, 245–247
- Vitézlő községnek
 Beniczky Péter
3644:182
 RMKT XVII/12 174, 750–752
- Vitézlő s nemzetes régi Bakos Gábor
 Holtsur János
3290:C₃b
 RMKT XVII/10 310–312, 715–716
- Vitézség embernek föld felett élete
 Rimay János
2890(1):121, 3292(1):124, 3653(1):124
 Rimay János összes művei. Összeállította Eckhardt Sándor. Bp. 1955, 78–79, 196–197 (ez földön)
- Volt az egész földön hatalmas Róma régenten
 Terrarum fines primo post tecta polorum – Czeglédi István ford.
3645:184
 RMKT XVII/10 49–50, 649–650
- Zápor s kőesőkkel (naptárvers)
 Sok egyéb lelkes és lelketlen állatokból
3472:C₁a, 3582:B₁b, 3670:B₁b
 RMKT XVII/10 626–627, 784–785
- Zarándokságomat
 Beniczky Péter
3644:74
 RMKT XVII/12 110–112, 748
- Zúgódik, dül-fül magában e világ
 Zeleméry László: Ps. 2
!, !!, !!!, 3034(2):4
- Zsálya egészséget
 Nadányi János ford.
3542:323
 RMKT XVII/10 344, 732

**A ZSOLTÁRFORDÍTÁSOK (PARAFRÁZISOK) KEZDŐSORAI,
SORSZÁM SZERINT**

A zsoltárok sorszámánál első helyen a héber számozás található; ezt egyenlőségjellel a Vulgata szerinti számozással a latin szöveg kezdőszavai, majd a magyar nyelvű fordítások (parafrázisok) kezdősora követi.

- | | | |
|-----|---|---|
| 1 = | 1 | Beatus vir qui non abiit
Aki nem jár hitlenek tanácsán
Boldog az olyan ember az Istenben |
| 2 = | 2 | Quare fremuerunt
Miért zúgolódnak a pogányok
Szent Dávid próféta második énekében
Zúgódik, dúl-fúl magában e világ |
| 3 = | 3 | Domine quid
Ó mely boldog az oly ember életében
Ó mely sokan vannak, akik háborgatnak
Szent Dávid király háborúságában imádkozik |
| 4 = | 4 | Cum invocarem
Én igazságomnak Istene |
| 5 = | 5 | Verba mea
A Szent Dávid ötödik énekében
Úristen, az én imádságom |
| 6 = | 6 | Domine ne in furore... miserere
Meg ne feddj engemet... és meg ne ostorozz
Szent Dávid király bűnei ellen így panaszkodik
Uram, te nagy haragodban |
| 7 = | 7 | Domine Deus meus
Ó én Uram és én Istenem
Számkivetésre Dávid megyen vala |
| 8 = | 8 | Domine Dominus noster
Mely hatalmas a mi Urunk, az Isten
Ó felséges Úr, mi kegyes Istenünk
Régen ó törvényben, Mózesnek könyvében |
| 9 = | 9 | Confitebor tibi
Dicsérlek téged, Úristen |

10 = 9	Ut quid Domine Megnyomorodván ellenségítől Szent Dávid próféta Mire távozol tőlünk, Úristen Tekints reám Istenem, nyavalyámban	
11 = 10	In Domino confido Az Istenben bízom jó reménységgel	
12 = 11	Salvum me fac Domine Emlékezzél meg, Úristen, a mi nagy gyarlóságunkról Ó, Úristen, tekints hozzánk	
	Szabadíts meg és tarts meg Uram Isten, mert e földön Szabadíts meg és tarts meg, Uram Isten, mert szentid	
13 = 12	Usquequo Domine Míglen felejtessz el, Uram? Szent Dávid király háborúságában panaszolkodik	
14 = 13	Dixit insipiens... in studiis suis A bolond így szól az ő szívében Sokan vannak most olyatén emberek	
15 = 14	Domine quis habitabit Uram, ki leszen lakója	
16 = 15	Conserva me Őrizz meg engemet, benned bízom, én Istenem Tarts meg engemet, ó én Istenem	
17 = 16	Exaudi Domine iustitiam meam Hallgasd meg igazságomat	
18 = 17	Diligam te Ó én Uram, ki erőt adsz énnekem	
19 = 18	Caeli enarrant Az eget beszélük, és nyilván hirdetik Mennyégben lakozó imádandó főlég	
20 = 19	Exaudiat te Dominus Az Úr tégedet meghallgasson Gyakorta való, buzgó könyörgést	
21 = 20	Domine in virtute Örvendez, Uram, a király	
22 = 21	Deus, Deus meus respice Én Istenem, én erős Istenem	
23 = 22	Dominus regit me Az Úr énnekem őriző pásztorom Az Úristen nekem édes táplálóm Szent Dávid próféta éneklő könyvének huszonharmad részében	
24 = 23	Domini est terra Az Úr bír az egész földdel	
25 = 24	Ad te Domine levavi Szívemet hozzád emelem	
26 = 25	Judica me Légy ítélőm, Uram Mikor Dávid vala keserűségben	

- 27 = 26 Dominus illuminatio
 Az én jó Istenem, ha gyertyám nekem minden sötétségemben
 Az Úristen az én világosságom
 Ó, én két szemeim, ti az Úrra nézzetek
- 28 = 27 Ad te Domine clamabo
 Hozzád kiáltok, kegyes Uram
 Mostan hozzád felkiáltok, felséges Úristen
- 29 = 28 Afferte Domino
 Mostan ti hatalmasak
 Szent Dávid próféta az Istennek nagy hatalmát látván
- 30 = 29 Exaltabo te Domine
 Dávid prófétának imádkozásáról
 Dicsérlek Uram, tégedet
- 31 = 30 In te Domine speravi... inclina
 Benned bízom, Uram Isten, soha ne gyaláztassam
 Tebenned bízom, Uram Isten
 Uram, én csak tebenned bízom
- 32 = 31 Beati quorum
 Boldog az ilyen ember e világon
 Boldogok, akiknek undok vétkeinek sebét az Úr befedte
 Sok emberek vannak e széles világon, kik tévelygésben vannak
- 33 = 32 Exsultate justi
 Nosza istenfélő, szent hívek
- 34 = 33 Benedicam Dominum
 Mikoron Dávid Saul előtt futna
 Mindenkoron áldom az én Uramat
 Mindenkoron áldom az Urat, míg engem éltet
- 35 = 34 Judica Domine
 Pörölj, Uram, pörlőimmal
- 36 = 35 Dixit injustus
 A gonosztévőnek dolgán
 Sok nyilvánvaló bizonyságokkal Szent Dávid próféta
- 37 = 36 Noli aemulari
 Megnyomorult szegény keresztyén ember
 Ne bosszankodjál a gonosztévőkre
- 38 = 37 Domine ne in furore... quoniam
 Haragodnak nagy voltában
 Meg ne feddj engemet... és meg ne verj
 Nagy bánatban Dávid mikoron vala
 Uram, engem nagy búsultodban
- 39 = 38 Dixi: custodiam
 Magamban elvégezém és mondtam
- 40 = 39 Exspectans
 Várván vártam a fölséges Urat
- 41 = 40 Beatus qui
 Boldog, aki a nyavalyást híven

42 = 41	Quemadmodum Fohászkodom hozzád, Uram Istenem Jóllehet nagy sokat szóltunk Dávidról Mint a szép, híves patakra Mint a szomjú szarvas, kit vadász rettentett Mint kívánczik a szarvas a kút fejéhez	42 = 41 42 = 42 42 = 43 42 = 44 42 = 45
43 = 42	Judica me Ítélj meg engemet Úristen Lásd meg Uram én ügyemet	43 = 42 43 = 43 43 = 44
44 = 43	Deus auribus Hallottuk, Isten, füleinkkel	44 = 43 44 = 44
45 = 44	Eructavit Egy szép dolgot hoz elő az én szívem	45 = 44 45 = 45
46 = 45	Deus noster Az Isten a mi reménységünk Erős várunk nekünk az Isten Mikor Szennakerib a Jeruzsálemet	46 = 45 46 = 46 46 = 47 46 = 48
47 = 46	Omnes gentes Minden népek örülvén tapsoljanak No, minden népek, örvendezzetek	47 = 46 47 = 47 47 = 48
48 = 47	Magnus Dominus Nagy az Úr méltóságában	48 = 47 48 = 48
49 = 48	Audite haec Hallgassátok meg ezt minden népek	49 = 48 49 = 49
50 = 49	Deus deorum Az erős Isten, uraknak ura Hogy panaszkodik a hatalmas Isten	50 = 49 50 = 50 50 = 51
51 = 50	Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam Háborúsága Dávid királynak egykoron nagy vala Légy irgalmas Úristen, minékünk Mindenható Úristen, szívünk retteg szüntelen Ne szállj pörbe énelem Rajtam nagy irgalmú Isten, könyörülj Úristen, irgalmazz nekem a te irgalmasságod szerint Úristen, kegyelmezz meg énnekem Végtelen irgalmú, ó te nagy hatalmú Isten, légy már kegyelmes	51 = 50 51 = 51 51 = 52 51 = 53 51 = 54 51 = 55 51 = 56 51 = 57 51 = 58 51 = 59 51 = 60
52 = 51	Quid gloriaris Mit dicsekedel gonoszságban	52 = 51 52 = 52
53 = 52	Dixit insipiens... in iniquitatibus A bolond így szól az ő szívében	53 = 52 53 = 53
54 = 53	Deus in nomine A te nagy nevedért tarts meg Mennynek és földnek kegyes Istene Tarts meg Uram Isten, engem Úristen, kérünk a te szent nevedért	54 = 53 54 = 54 54 = 55 54 = 56 54 = 57
55 = 54	Exaudi Deus orationem meam Hallgasd meg az én könyörgésem Mikoron Dávid nagy búsultában	55 = 54 55 = 55 55 = 56

56 = 55	Miserere mei Deus quoniam Kegyelmezz meg nékem én Istenem	75 = 21
57 = 56	Miserere mei Deus, miserere Irgalmazz Uram, irgalmazz nekem Irgalmazz Úristen immáron énnekem	75 = 22
58 = 57	Si vere utique Ti, tanácsban ülő személyek	75 = 23
59 = 58	Eripe me de inimicis Szabadíts meg engem Úristen, és tarts meg	75 = 24
60 = 59	Deus reppulisti Minket, Úristen, elhagyál	75 = 25
61 = 60	Exaudi Deus deprecationem Kiáltásom halld meg Isten	75 = 26
62 = 61	Nonne Deo Az én lelke szép csendesen	75 = 27
63 = 62	Deus, Deus meus ad te Isten, te vagy én Istenem Saulnak a Dávidhoz jó szerelme	75 = 28
64 = 63	Exaudi Deus orationem meam cum Hallgasd meg Uram, könyörgésem Meghallgassad az én imádságomat	75 = 29
65 = 64	Te decet A Sionnak hegyén, Úristen Sok jótéteményén nagyon csodálkozván	75 = 30
66 = 65	Jubilate Deo omnis terra, psalmus Örvendj egész föld, az Istennek	75 = 31
67 = 66	Deus misereatur Úristen, áldj meg jóvoltodból	75 = 32
68 = 67	Exsurgat Deus Hogyha felindul az Isten	75 = 33
69 = 68	Salvum me fac Deus Siess, nagy Úristen, én segítségemre Úristen, segíts és tarts meg engem	75 = 34
70 = 69	Deus in adjutorium Örök Isten, figyelmezzél az én segítségemre Siess, ments meg Uram Isten	75 = 35
71 = 70	In te Domine speravi... et eripe Ne hagyj elesnem, felséges Isten, keserűségemben Tebenned bízom, én Istenem, kérlek, oltalmazd meg Úristen, légy most mivelünk	75 = 36
72 = 71	Deus judicium tuum Uram, a te ítéletedet	75 = 37
73 = 72	Quam bonus Bizonyára jó az Isten	75 = 38
74 = 73	Ut quid Deus Hogy Jeruzsálemnek drága templomát Miért vetsz minket így el, Úristen Sok szükségünkben hozzád kiáltunk, felséges Úristen	75 = 39

75 = 74	Confitebimur Dicsérünk téged, Isten	48 = 48
76 = 75	Notus in Judaea Ismeretes az Úristen	49 = 49
77 = 76	Voce mea ad Dominum... ad Deum Az Istenhez az én szómat Az Úristent magasztalom	51 = 51
78 = 77	Attendite Hallgass én népem, az én törvényemre	52 = 52
79 = 78	Deus venerunt Felséges Isten, neked jelentjük mi nagy nyavalyánkat Öröködben, Uram, pogányok jöttek	53 = 53
80 = 79	Qui regis Israel Hallgasd meg Izrael pásztora Keresztýeneknek Istene	54 = 54
81 = 80	Exsultate Deo Örvendezzetek az erős Istennek	55 = 55
82 = 81	Deus stetit in synagoga deorum Az Isten áll ő seregében Az Úristen áll minden bírának gyülekezetekben	56 = 56
83 = 82	Deus quis Uram, ne hallgass ily igen	57 = 57
84 = 83	Quam dilecta Ó seregeknek Istene	58 = 58
85 = 84	Benedixisti Nagy kegyesen től Uram, földeddel	59 = 59
86 = 85	Inclina A jó hitű ember szelíd e világon Hajtsd hozzám Uram, füledet	60 = 60
87 = 86	Fundamenta Az Úristen az ő lakó hajlékát	61 = 61
88 = 87	Domine Deus salutis Úristen, én üdvösségem	62 = 62
89 = 88	Misericordias Az Úrnak irgalmát örökké éneklek	63 = 63
90 = 89	Domine refugium Tebenned bízunkk eleitől fogva Úristen, oltalmad ígérted minékünk	64 = 64
91 = 90	Qui habitat Aki a felséges Úrnak lakozik oltalmában Aki veti segedelmét az Istennek hatalmában	65 = 65
92 = 91	Bonum est Ékes dolog dicsérni, Uram, felségedet Mely igen jó az Úristent dicsérni	66 = 66
93 = 92	Dominus regnavit decorem Nagy hatalommal regnál az Isten	67 = 67
94 = 93	Deus ultionum Mikor Szent Dávid kegyetleneknek gonoszságát látá Ő erős, bosszúálló Isten	68 = 68

95 = 94	Venite exultemus Jer, örvendezzünk az Úristennek Jertek, örvendjünk mindnyájan	17 = 17
96 = 95	Cantate Domino canticum novum, cantate Énekeljetek minden népek	17 = 17
97 = 96	Dominus regnavit, exultet Az Úristen regnál	17 = 17
98 = 97	Cantate Domino canticum novum, quia Énekeljetek új éneket	17 = 17
99 = 98	Dominus regnavit, irascantur Az Úr országol és regnál nagy jól	17 = 17
100 = 99	Jubilate Deo omnis terra, servite E földön ti minden népek Örüljetek az Istenben, szolgáljatok víg örömben	17 = 17
101 = 100	Misericordiam Ilyen fogadást tőn a Szent Dávid a nagy Úristennek Mindennek előtte irgalmasságról	17 = 17
102 = 101	Domine exaudi orationem meam et Hallgasd meg Uram, kérésem Uram, halld meg szómat, nézd nagy siralmimat	17 = 17
103 = 102	Benedic anima mea Domino et Aki az Istent megismerheti Áldjad lelkem, Uradat, Istenedet	17 = 17
104 = 103	Benedic anima mea Domino, Domine Áldjad lelkem az Urat, és tiszteld	17 = 17
105 = 104	Confitemini Domino et Adjatok hálát az Istennek	17 = 17
106 = 105	Confitemini Domino quoniam bonus... quis loquetur Az Urat áldjátok, mert jó	17 = 17
107 = 106	Confitemini Domino quoniam bonus... dicant Dicsérjétek az Urat, mert nagy ó jóvolta	17 = 17
108 = 107	Paratum cor Úristen, kész az én szívem	17 = 17
109 = 108	Deus laudem Ó Úristen, én dicsőségem	17 = 17
110 = 109	Dixit Dominus Az Úristen mondá az én Uramnak	17 = 17
111 = 110	Confitebor tibi Domine in toto corde meo, in consilio Hálát adok, Uram, neked	17 = 17
112 = 111	Beatus vir qui timet Boldog a férfiú, ki féli az Istent Boldog az olyan ember ő lelkében Boldog ember, aki az Istent	17 = 17
113 = 112	Laudate pueri Az Urat, ti ő szolgálai Keresztyének, kik e földön lakoztok	17 = 17
114 = 113A	In exitu Israel Hogy Izrael kijött Egyiptomból	17 = 17

115 = 113B	Non nobis Domine Nagy öröme adaték én lelkemnek Nem nekünk, Úram, nem nekünk engedd	113 = 113B
116 = 114	Dilexi quoniam	114 = 114
116 = 115	Credidi Szeretem és áldom az Úristent	115 = 115
117 = 116	Laudate Dominum omnes Az Urat, minden nemzetek Int most minket Dávid próféta a zoltárkönyvben	116 = 116
118 = 117	Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in saeculum Adjatok hálákat az Úrnak	117 = 117
119 = 118	Beati immaculati Az oly emberek nyilván boldogok	118 = 118
120 = 119	Ad Dominum Én az Úristenhez kiálték Sok nyomorúság mi életünkben hogy megkeseríte	119 = 119
121 = 120	Levavi oculos Jer, emlékezzünk keresztyén népek Szemem a hegyekre vetem	120 = 120
122 = 121	Laetatus sum Örül mi szívünk, mikor ezt halljuk, a templomba megyünk Örülök az én szívemben	121 = 121
123 = 122	Ad te levavi Az Izraelnek népe régenten ó törvényben Tehozzád szemeimet, Úristen, emelem az égben	122 = 122
124 = 123	Nisi quia Dominus Az Izrael ezt nyilván mondhatja	123 = 123
125 = 124	Qui confidunt Akik bíznak az Istenben Akik bíznak az Úristenben	124 = 124
126 = 125	In convertendo Mikor a Siont az Isten	125 = 125
127 = 126	Nisi Dominus Hogyha ember házat épít Mindenek meghallják és jól tanulják	126 = 126
128 = 127	Beati omnes Boldog az ember nyilván, ki az Istent féli Boldogok azok, kik Istent félik Minden hív keresztyének, meghalljátok	127 = 127
129 = 128	Saepe expugnaverunt Én ifjúságomtól fogva engem	128 = 128
130 = 129	De profundis Bűnösök hozzád kiáltunk Felséges Isten, hozzád kiáltunk nagy keserűséggel Sok háborúságban, szívem nagy bánatban Tehozzád teljes szívből kiáltok szüntelen	129 = 129

131 = 130	Domine non est Uram, nem úz nagyra szívem	
132 = 131	Memento Domine Emlékezzél meg Úristen, Dávidról és inségéről	
133 = 132	Ecce quam Íme, mely jó és mely nagy gyönyörűség Mely igen jó legyen az egyenesség	
134 = 133	Ecce nunc Ti keresztyének, dicsérjétek Istent Úrnak szolgái, mindnyájan Úrnak szolgái, no dicsérjétek mindnyájan az Urat	
135 = 134	Laudate nomen Áldjátok az Úr nevét	
136 = 135	Confitemini Domino quoniam bonus, quoniam in aeternum Dicsérjétek az Urat, mert ő jó kedvet mutat	
137 = 136	Super flumina Hogy a babiloni vizeknél ültünk Izraelnek megszorodott nemzetsége	
138 = 137	Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam Dicsér téged teljes szívem	
139 = 138	Domine probasti Uram, te megvizsgálász engem	
140 = 139	Eripe me Domine Szabadíts meg engem Úristen, a gonosz	
141 = 140	Domine clamavi Tehozzád kiáltok, Úristen	
142 = 141	Voce mea ad Dominum... ad Dominum Én az Úrhoz fölkiálték	
143 = 142	Domine exaudi orationem meam, auribus Hajtsd meg füleidet, kérem felségedet Hallgasd meg Uram, kérésemet Hallgasd meg Atya Isten, a mi szükségünket	
144 = 143	Benedictus Dominus Áldott az Úr, ki kezemet tanítja Minden állat dicsér, Úristen, tégedet	
145 = 144	Exaltabo te Deus Magasztallak téged, én Istenem Nagy hálaadással magasztallak téged, én Istenem	
146 = 145	Lauda anima Áldjad én lelkem az Urat Dicsérd az Istent mostan, ó én lelkem	
147 = 146	Laudate Dominum quoniam	
147 = 147	Lauda Jerusalem Az Urat dicsérjétek, mert jó Drága dolog az Úristent dicsérni	

- 148 = 148 Laudate Dominum de caelis
 Dicsőült helyeken, mennyei paradicsomban
 Mennyei seregek, boldog, tiszta lelkek
 Mikoron a Szent Dávid megismeré
 No, dicsérjétek mindnyájan az Urat
- 149 = 149 Cantate Domino canticum novum, laus
 Az Úrnak, no, énekeljétek
- 150 = 150 Laudate Dominum in sanctis
 Dicsérjétek az Urat, áldjátok ő szent voltát

A LATINBÓL FORDÍTOTT VERSEK SZÖVEGEK EREDETIJÉNEK
 INCIPITMUTATÓJA

A solis ortus cardine

Naptámadtól megfogván
 Teljes e széles világban, dicséretes
 Teljes e széles világban, minden földnek
 határában

Ad coenam agni providi

Úrnak végvacsorájára

Ad perennis vitae fontem mens sitit nunc arida

Az örökké élő kutat száraz szív szomjúhozza

Alma redemptoris mater

Üdvözítőnknek szent anyja

Animula vagula blandula

Romlott testemben zárt ó te szegény lélek!

Ascendit Christus hodie

A Krisztus mennybe felmene, minden
 egeknek fölötte

Christus in excelsis sedet

A Krisztus mennybe felmene nekünk helyet
 szereznie, Atyjával megbékéltetne

Christus in sinibus sedet

Krisztus mennybe felmene nekünk helyet
 szereznie, ül Atyjának jobbára

Christus in sinibus sedet

Hallgass meg minket Úristen, tekints reánk
 kegyelmesen

Christus in sinibus sedet

Hallgass meg minket Úristen, tekints reánk
 Uram Isten

Christus in sinibus sedet

Vedd el Úristen, rólunk haragodat

Christus in sinibus sedet

Fénylik a nap fényességgel

Christus in sinibus sedet

Tengernek fényes csillaga, üdvöz légy

Christus in sinibus sedet

Krisztus szent anyja

Christus in sinibus sedet

Üdvöz légy Mária, tengernek csillaga

Christus in sinibus sedet

Mennországnak királynéja, angyaloknak
 szent asszonya

Christus in sinibus sedet

Én jó fiam! vegyed Palaeologe ezt

Christus in sinibus sedet

Áldott Izraelnek Ura

Christus in sinibus sedet

Keresztyéneknek serege... 2. vsz.:

Christus in sinibus sedet

A győzhetetlen oroszán

Christus in sinibus sedet

Keresztyéneknek serege... 2. vsz.: Mert ím
 a Krisztus meggyőzte

Christus in sinibus sedet

Jézus Krisztus, mi Megváltónk

Christus in sinibus sedet

Krisztus ki vagy nap és világ, minket

Christus in sinibus sedet

Üdvöz légy Krisztus, e világnak Ura

Christus in sinibus sedet

Krisztus feltámadta igazságunkra

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus in sinibus sedet

Christus surrexit, mala nostra textit	Krisztus feltámadta, mi bűnünket elmosá, és kiket ő szerete, mennyországba felvive, Úristen megváltá ...
Coeli Deus sanctissime Conditor alme siderum	Ó magas mennynek szentséges Istene Csillagoknak alkotója Mindeneknek teremtője és híveknek éltetője Atya Istentől születék Az Atyának országából e világra Isten jöve Az Atyának országából, Istenségnek tanácsából
Corde natus ex parentis	Innen van ünnepe a Christus testének Mit bízik e világ ó álnokságában Teremtő Úr, kérünk téged Én Istenem és mindenem Dicséretes a gyermek, ki e nap születék Nagy örömnep ez nekünk, mert Krisztus születék
Corporis hinc veniunt Christi celeberrima Cur mundus militat sub vana gloria Deus creator omnium Deus meus et omnia Dies est laetitiae in ortu regali	A nap, nagy haragnak napja Eljő amaz haragos nap Kérlek és intelek mostan téged Istenasszonyokkal égben az istenek Mennynek és földnek nemes teremtője és A Dominus vobiscum felette nagy mester Dicsérjük a nagy Úristent Hogyha Szent Ferencről levonod a kámszát Mostani ékes ünnepnap és lelki nagy örömek Dicsőség és dicséret teneked, megváltó királyunk
Dies irae, dies illa	Hálát adjunk mindnyájan az Úristennek Ember, Isten alkotmánya ... Ha nagy voltát Gonosz, kegyetlen Heródes Heródes dühös ellenség Dicséretet mondjunk Úristennek és ő Fiának, Krisztusnak Mennynek és földnek nemes teremtője, minden
Dique deaeque simul Domine non secundum peccata nostra Dominus vobiscum, qui praedictam colit artem Ex more docti mystico Exue Franciscum tunica Festum nunc celebre magnaue gaudia Gloria, laus et honor tibi sit, rex Christe redemptor Grates nunc omnes reddamus Homo Dei creatura Hostis Herodes impie	Ha várod termését szántó földeidnek Jer, mindnyájan örüljünk A Nap feljövén immáron Hagyjátok el hú keresztények Mostan eljöttek az idők Jézus, édes emlékezet Jézus Krisztus, mi királyunk Minden mi szenvedésünknek Felséges Isten, mennynek, földnek ura és mindeneknek nagy bölcs alkotója Ó áldott Atya Úristen, ki uralkodol mennyekben
Hymnum dicamus Domino	
Immense coeli conditor	
In primis venerare deos, atque annua magnae Jam cantemus hodie in honorem Mariae Jam lucis orto sidere Jam moesta quiesce quaerela Jam ter quaternis trahitur Jesu dulcis memoria Jesu nostra redemptio Jesu quadragenariae Lucis creator optime	

Luminum liquor, fletus aequor	Könyvem forrása, áradási induljatok
Magnae Deus potentiae	Ő nagyhatalmú, felséges Úristen
Magnicrepus, mendax, morosus	Sokat zörgölődik szegény Luther Márton
Magno salutis gaudio	Örvendezzen már e világ
Magnum nomen Domini, Emmanuel	Úrnak nagy nevezeti, Emmánuel
Media vita in morte sumus	A mi életünknek közepette
Memento rerum conditor	Emlékezzél meg Teremtőnk
Missam non cantat	A pápista papnak sokszor nem kell mise
Mittit ad virginem non quemvis angelum	Küldé az Úristen hűséges szolgáját
Modulisemus omnes corde, voce, ore	Jer, mi dicsérjük, áldjuk és felmagasztaljuk
Natus est nobis rex gloriae, ab intacta pura virgine	Nekünk születék mennyei király, Szűz Máriának méhéből
Natus est nobis rex gloriae de pura virgine	Nekünk születék mennyei király, kit Üdvözítőnknek
Non omnis moriar	Éltemet énnékem hogy halál elvette
Non, ut verum fatear	Igazság kimondásáért fejem be ne törjék
Novum sidus emicuit	Új világosság jelenék
Nunc, Sancte nobis Spiritus	Mostan, ó Szentlélek Isten
O gloriosa virginum, sublimis inter sydera	Ó dicső Szűz, ki szüzeket
O lux beata Trinitas, tres unum	Ó teremtő Atya Isten
O lux beata Trinitatis et principalis unitas	Ó te dicső Szentháromság
O Pater pie coelestis	Ó mennyei mi szent Atyánk, tekints mennyből most mireánk
O salutaris hostia	Ó üdvösséges áldozat
Omni die dic Mariae	Minden napon áldást mondjon
Pange lingua gloriosi proelium certaminis	Jer, hirdessük mi Urunknak nagy dicső bajjívását
Patris sapientia veritas divina	Atyának bölcsessége, bizony istensége, Krisztus
Plasmator hominum deus	Emberi nemnek teremtő Istene
Priscianus regula penitus cassatur	Csuda idő virrada
Puer natus in Betlehem. Hoc in anno	Gyermek születék Betlehemben, az időben. Kin örül a Jeruzsálem
Puer natus in Betlehem, natus in Betlehem	Gyermek születék Betlehemben, születék Betlehemben
Quando baptizant campanas	Mikor a harangok megkereszteltetnek
Quem terra, pontus, sidera	Kit a nagy ég, föld, víz csodál
Quem tu summe Deus semel	Ó szent Isten, kit kedvedben, mint kegyes kebledben egyszer már bevettél
Qui me servasti puerum	Krisztus, ki megtartál engem
Quin delicta etiam sacraetae aspergine lymphae	Pápisták elhiszik, hogy fertelmes bűnök
Rector potens verax Deus	Igaz bíró, nagy Úristen
Regina coeli laetare alleluja	Mennynek királyné asszonya Örülj és örvendezz keresztyéneknek gyülekezete
Rerum Deus tenax vigor	Állatoknak megtartója
Romulidae Cannas, ego Varnam clade notavi	Rómaiak Cannast

Salve regina	Mennyországnak királynéja, irgalmasságnak szent anyja
Salve sancta facies nostri redemptoris	Idvez légy, oh szent képe mi Üdvezítőnknek
Sanctissima Mater Dei	Ó szentséges Szűz Mária
Si coelum tonat	Hogyha vagy az ég zeng
Solis ut in solo motu	Miként a szép napnak szüntelen folyása
Spiritus Sancti gratia	A Szentléleknek kegyelme apostoloknak szíveket
Sublimi te Pater aethere	Szegény fejem Uramhoz óhajt
Sunt omnes primum supremo vertice rasi	Ezeknek mindegyik fejeknek teteje
Supplex oro patris	Alázatos szókkal könyörgök
Te Deum laudamus	Téged, Isten, dicsérünk
	Téged, Úristen, mi keresztyének dicsérünk és áldunk
Telluris ingens conditor	A széles földnek nagy, bölcs teremtője
Terrarum fines primo post tecta polorum	Volt az egész földön hatalmas Róma régenten
Torpens ignavia, fumans elatio	A clerusban szorult sok féle gonoszság
Ut nunc triste mori est	Bizony dolog vallom, szomorú az halál
Veni Creator Spiritus, mentes	Jövel Szentlélek Úristen, vigasztalj
Veni redemptor gentium	Jövel teremtő Szentlélek
Veni Sancte Spiritus, et emitte	Jövel Megváltója népeknek, mutasd Jövel népeknek Megváltója, Szűznek
Verbum supernum prodiens	Jövel Szentlélek Úristen, ki Atyával
Vexilla regis prodeunt	Jövel Szentlélek Úristen, lelkünknek
Vita sanctorum, decus angelorum	Mennyből az Ige lejöve
	Mennyei Ige jelenél
	Keresztyének örvendezzünk, mert országot
	Szenteknek te vagy, Krisztus, ékessége

TÁRGYMUTATÓ

Index rerum

Subject index

- ábécéskönyv ld. nyelvkönyv
agenda, *katolikus*, latinul 2660(1), 3267, 3268, 3269
ld. még zsolozsmás könyv, zsolozsma
református, magyarul 2795, 2940
államelméleti értekezés ld. fejedelmi tükör
állatábrázolás ld. illusztrációk
állatorvosi mű, magyarul 2675
álmofejtőkönyv, biblikus cseh nyelven 3402
arckép ld. illusztrációk
aritmetika ld. mennyiségtan
artikulusok ld. törvénycikkek
assertiones ld. vizsgatételek
asztrológia ld. csillagászat
beszéd, *világi*, latinul 2843, 3370, 3595, 3605, 3606, 3607, 3614, 3615, 3630, 3678; más műben 3627
pedagógiai, latinul 2732, 3325, 3415, 3452, 3589
egyházi ld. prédikációk; gyászbeszéd
biblia, teljes, magyarul 2982
Apokrif könyvek, magyarul 3258
Zsoltárok könyve, versben, magyarul 2750, 2988, 3034(3), 3665
Zsoltárok, versben, magyarul, 3061(2); más műben 3441
Zsoltárok, imádságban, magyarul, más műben 2869
bibliamagyarázat, *református*, magyarul 2793, 2800, 3495
evangélikus, magyarul 2849
ld. még perikópáskönyv; prédikáció
biblia tartalmi kivonata, magyarul, versben 3276
bibliai história, versben, magyarul, más műben 3392
bibliai idézetek (helyek) gyűjteménye, magyarul 2683, 2809
— latinul 2627
imádságban, magyarul 2869, 3593(2)
bibliai jelenetek, bibliai személyek ld. illusztrációk
bibliai tárgyú találos kérdések ld. találos kérdések
botanika ld. illusztrációk; mezőgazdaság (kertészet)
bölcs mondások ld. mondások
búcsút hirdető körlevél ld. egyházjog, egyház-kormányzás, egyházi rendtartás
címer ld. címerleírás; illusztrációk
címerleírás, más műben 3469
verses, más műben 3580
csillagászat 2995, 3180, 3195, 3491, 3502; más műben 3128
didaktika ld. tanterv
disputatio ld. vizsgatételek
dráma ld. iskoladráma
egyházjog, egyházkormányzás, egyházi rendtartás, *evangélikus*, latinul 3404, 3506; más műben 3198, 3520
katolikus, latinul 2660(2), 2657, 2864, 3111, 3379, 3668
— cseh nyelven 2721
unitárius, latinul 3494
református, magyarul 3083
— latinul 2725, 2727, 2770, 2991, 3336
ld. még vizsgatételek, jog
egyház történet ld. történelem
elbeszélés, moralizáló, magyarul 2962
életrajz, önéletrajz, biblikus cseh nyelven, versben 3332
— latinul, versben 2685

- elmélkedés, *evangélikus***, magyarul 2848
 — biblikus cseh nyelven 3099
 — latinul 3098
 — németül 3039
katolikus, magyarul 2753, 3190(2), 3191, 3213, 3543
 — latinul 3115, 3214
 ld. még vallásos olvasmány
keresztény, magyarul 2981
református, magyarul 2829, 2830, 3024, 3245, 3422, 3441, 3478, 3593(1)
- emberalak ld. illusztrációk
 embléma ld. címerleírás; illusztrációk, címer, címerállat, embléma, nyomdászjelvény
- enciklopédia**, nyelvtanulás céljából, latin-magyar 2715, 2985, 3059(1)
 — latin–német–magyar 3587
 — latin–német 2754
- énekeskönyv, énekek** (a magyar nyelvű énekekről a kezdősorok szerint az incipitmutató tájékoztató)
evangélikus, biblikus cseh nyelven 2883, 2951, 2953, 3072, 3398(1), 3621(2)
 — németül 3271, 3550, 3616, 3625
protestáns (református és evangélikus közösen), magyarul 2890, 3034(1-2), 3097
unitárius, temetési, magyarul 2903
lakodalmi, magyarul 2851
- eposz**, magyarul 3151
- erkölcsi oktatás**, magyarul 3022, 3324
 — latinul 2811, 2924, 3490; versben 2811
 ld. még fejedelmi tükör, filozófia
- evangéliumok és episztolák ld. perikópás-könyv
- fejedelmi tükör** 3047, 3228, 3469; más műben 2831
- filozófia, *összefoglaló*** 2973, 3062
 — *metafizika* 2702; más műben 3062
 — *természetfilozófia* 3028, 3078, 3079, 3387; más műben 2973
 ld. még vizsgatételek
- fizika ld. filozófia, természetfilozófia
- fizioGNOMIA**, latinul 3056
- földrajz**, latinul, magyar nyelvű szövegrészekkel 2636, 2760, 2957, 3187, 3188, 3633
 — latinul 3684
- füveskönyv, magyar elnevezésekkel ld. mezőgazdaság (kertészet)
- gyászbeszéd, *református***, magyarul 2687, 2730, 2871, 2874, 2970, 3002, 3026, 3030, 3278, 3307, 3313, 3327, 3386, 3479, 3480, 3482, 3484, 3516; más műben 3141
 — magyarul és latinul 3588
 — biblikus cseh nyelven 2805
 — latinul 2763, 3252
katolikus, magyarul 2996, 3053, 3509, 3586
 — latinul 3035, 3232, 3233, 3234, 3583, 3584
evangélikus, biblikus cseh nyelven 2802, 2880
 — németül 2929, 2987, 3367, 3409, 3463, 3567, 3662, 3686
- gyászbeszéd gyászversekkel, *evangélikus***, latinul, magyar és latin versekkel 3290
 — latinul, latin versekkel 2952, 3013, 3164, 3610
 — németül, német versekkel 3369, 3617, 3618
 — németül, német és latin versekkel 3301, 3353, 3368, 3566
unitárius, latinul, latin versekkel 3349
- gyászjelentés ld. vallási társulati kiadványok, katolikus, ünnepre hívó levél, latinul
- gyászvers ld. vers; gyászbeszéd gyászversekkel
- gyónók kézikönyve** 3378, 3475
- hadtudományi értekezés**, latinul 3597
- halálszimbólum ld. illusztrációk, halál
- hangjegyek** 2662, 2750, 2851, 2920, 2988, 3255, 3398, 3417, 3443, 3602, 3665
- historiás ének ld. bibliai história versben; tudósító historiás ének
- hittételek ld. katekizmus, vallási tanítás, vizsgatételek
- hitvita ld. vallási vitairat
- illusztrációk**
állat 3587
 — ló 2645
 — lóorvoslás, szerszámok 2645
allegória
 — élet, halál, örökkévalóság 3053

- erények **3509**
- hit **3543**
- vallásos elmélkedésekhez kapcsolódó **3191**
arckép ld. emberalak
bibliai jelenetek
- Angyali üdvözet **3051, 3190**
- evangéliumi jelenetek **3049(1), 3392**
- Golgota **3190, 3485, 3515, 3594**
- Jesus Christus, a sírból feltámadó **2953**
- Jesus Christus az Olajfák hegyén **3485, 3594**
- Jesus Christus és az apostolok a „Mi Atyánk”-ot imádkozzák **3190**
- Maria beata virgo, Elisabeth, Sancta, találkozás **3473** (részben)
- Noe (bibl.) bárkája **3436**
- Salomon (bibl.) – rex Judaeorum **2928(1)** (részben), **3228**
- az utolsó ítélet **3398**
- az utolsó vacsora **3190**
bibliai személyek
- David (bibl.) – rex Judaeorum **3023, 3190, 3594**
- Jesus Christus **3190, 3485, 3594**
- Jesus Christus, fej **3051, 3625**
- Maria beata virgo **2789(1)** (részben), **3190**
- Maria beata virgo, fej **3051**
- Maria beata virgo, Jesus Christus **2724(1)** (részben), **2753, 2788(1)** (részben), **2928(2)** (részben), **2995** (részben), **3051, 3485, 3594**
- Maria Magdalena (bibl.), Sancta **3190**
- Szentháromság **2808** (részben), **3190**
címer, címerállat, embléma, nyomdász-jelvény
- Ausztria **2626(2), 2659** (részben), **2788(2)** (+ részben), **2817(1), 2928(1)** (részben), **2963(1), 3074(1), 3270(1)**
- Báthori család **3207** (részben), **3273**
- Bethlen család (iktári) **2674(1), 2684(2), 2982(1), 3076, 3141, 3237, 3241, 3248, 3250, 3319, 3541**
- Brassó **2756, 2757, 2794, 3140(2), 3149, 3193(2), 3271**
- címer, ismeretlen **2862** (részben), **3689**
- Comenius, Joannes Amos **2662, 3059**
- császári címer ld. Ausztria
- Csehország **2788(2)** (részben)
- Elsevier **3591**
- Eperjes **3028** (részben), **3228** (részben), **3469**
- Erdődy család **3585**
- Estienne család **3349**
- Ferdinandus Carolus – archidux Austriae **2957** (részben), **3187** (részben)
- Illésházy család **2659** (részben)
- Jézus Társasága **2857, 2858, 3057, 3190, 3337, 3473** (részben), **3476, 3485, 3594, 3671(1), 3672** (részben)
- Karancsi György **3275**
- Lippay György **2659** (részben), **2660(1), 3054**
- Luzinski, Joachim Aloysius **3115**
- Magyarország **2626(1), 2626(2), 2659** (részben), **2724(1)** (részben) (Magyarország és a magyar korona tartományai), **2724(2), 2788(1)** (részben) (Magyarország és a magyar korona tartományai), **2788(2)** (részben), **2817(1), 2928(1)** (részben), **2928(2), 2931(1), 2963(1–2), 2993(2)** (részben) (Magyarország és a magyar korona tartományai), **2995** (részben) (Magyarország és a magyar korona tartományai), **3049(2), 3074(1–2), 3139(1–2), 3192(1), 3270(1), 3472(1), 3672** (részben), **3684** (részben)
- Maria beata virgo, embléma **3057, 3672** (részben)
- „La Minerva” nyomdászjelvény **2957, 3187**
- Nádasdy család **2992**
- Pálffy Tamás **3267**
- pataki nyomda ld. Rosnyai
- Pozsony **3684** (részben)
- Rákóczi család **3207** (részben)
- Rosnyai János **2791, 2935**
- Royal Society **3436**
- Szeben **2944, 3009, 3126(2)**
- Széchenyi György **3268**
- Széchy Mária ld. Wesselényi Ferenc felesége
- Selepcsényi György **3269**
- Szenci Kertész Ábrahám **2673, 2675, 2678, 2679, 2684(1), 2686, 2750, 2810,**

- 2982(2), 3130, 3244, 3249, 3318, 3322, 3325, 3395, 3495, 3539
- Tárkányi István 3189
 - trencsényi nyomda 3132
 - uralkodói hatalomra, erényekre vonatkozó emblémák 3047(1), 3228
 - Weber, Johann, sen. 3047(1) (részben), 3228
 - Werther, Johann 3633
 - Wesselényi Ferenc felesége, Széchy Mária 3190(1), 3191
 - Zetter, Jacobus de 3188
- csillagászat és földrajz*
- Afrika, allegória 2636 (részben), 2760 (részben), 2957 (részben), 3187 (részben)
 - Amerika, allegória 2636 (részben), 2760 (részben), 2957 (részben), 3187 (részben)
 - Ázsia, allegória 2636 (részben), 2760 (részben), 2957 (részben), 3187 (részben)
 - csillagász 3048(1)
 - csillagászati ábra 2995
 - csillagás ég 3078 (részben), 3079 (részben)
 - az ég forgása 3587
 - égitestek évszakokra jellemző állása 2993(2)
 - Európa, allegória 2636 (részben), 2760 (részben), 2957 (részben), 3187 (részben)
 - holdfény hossza 3054
 - Jupiter 3049(2)
 - kézi kompasztom használata 3054
 - Saturnus 3049(2)
 - üstökös 2995
 - zodiákus jegyek 2659, 3624A
- épület, épület belső, építészeti keret*
- építészeti keret 3688 (részben)
 - a murányi kápolna 3190
 - szobabelső álló alakokkal 3402
 - *emberalak (arckép is)* 2645
 - allegorikus nőalak 3509
 - Bayer, Johann 3078 (részben), 3079 (részben)
 - érvágó emberke 2724(1), 2788(1) 2931(2), 2993(2), 3049(1), 3304(2), 3393(2), 3472(2), 3582(2)
 - Ferdinánd III. – magyar király és német-római császár 2659 (részben)
 - Ferdinandus Carolus – archidux Austriae 2957 (részben), 3187 (részben)
 - férfi képmás 3473 (részben)
 - Hercules (myth.) 3207 (részben)
 - Justitia (myth.) 2928(1) (részben)
 - Lipót I. – magyar király és német római császár 2659 (részben), 2788(2) (részben), 3228, 3582(1), 3670(1)
 - Prudentia (myth.) 2928(1) (részben)
 - Rákóczi Ferenc, I. – választott erdélyi fejedelem 2993(1)
 - Sibylla (myth.) 2689
 - Széchy Mária ld. Wesselényi Ferenc felesége
 - Weber, Johann, sen. 3047(1) (részben), 3228
 - Wesselényi Ferenc 3190
 - Wesselényi Ferenc felesége, Széchy Mária 3190
- földrajz ld. csillagászat*
- *halál* 2789(1) (részben)
 - haldokló és környezete 2789(1) (részben)
 - koporsó 3618
 - Memento mori 3053, 3586
 - ravatal (Forgách Miklós felesége, Bossányi Eszter) 2996
 - Imitatio Christi 3191
 - *kehely* 3332
 - szent ostyával 2660, 3190, 3267, 3268, 3269, 3485, 3594
 - kereszt 3190
 - *kertészet*
 - gyümölcsös kerti munkálatok 3334
 - kertépítés 3173
 - *mise*
 - misejelenet 3020, 3190
 - prédikálás 3190
 - *mitológiai ábrázolás*
 - Gorgó 3207 (részben)
 - Nap diadalszekéren 2862 (részben)
 - nemeai oroszlán 3207 (részben)
 - ld. még emberalak
 - *szentek*
 - Antonius de Padua, Sanctus 3058
 - Brigitta, Sancta 3190, 3485, 3594
 - Franciscus de Assisi, Sanctus 2725
 - Imre herceg, Szent 2992
 - a szentek égi kara 3190
 - *városkép*
 - Bécs 2788(2) (részben)

- Eperjes 3028 (részben), 3047(1), 3228 (részben), 3469
- Nagyszombat 2724(1) (részben), 2788(1) (részben), 2928(2) (részben), 2995 (részben)
- Pozsony 3684 (részben)
- Savnik 3626
- *egyéb*
- bányászcsákány és jelenet 3481
- csatajelenet (iniciálén) 2649
- főbíró beiktatása 3047(1)
- imádságoskönyv-illusztrációk 2656
- labirintus 3078 (részben), 3079 (részben)
- a magyar korona 3684 (részben)
- öldöklő angyal 3688 (részben)
- purgatóriumban szenvedő alak 2962
- szófajok szemléltetése 2808
- tankönyv illusztrációk 2662
- térbeli és geometrikus ábrák 3436
- tevékenységek, ellentétes megítélésű 3047(2)
- zarándok 3485, 3594
- *rézmetesztes címlap* 2636, 2659, 2760, 2808, 2862, 2957, 3028, 3047, 3078, 3079, 3187, 3188, 3191, 3207, 3228; 3473, 3509, 3688
- imádságoskönyv, imádság, *evangélikus*, magyarul; más műben 3089**
 - latin–magyar–biblikus cseh 2690, 3408
 - biblikus cseh nyelven 2648, 3135, 3186, 3401, 3621(1), 3624, 3696
 - németül 2705, 2945, 3010, 3096, 3616; más műben 3625
 - *katolikus*, magyarul 2892, 3051, 3190(1), 3380, 3389, 3485(1), 3585, 3594(1); más műben 3058, 3213, 3543
 - latinul 2656, 3119, 3219, 3374, 3512; más műben 2992, 3214
 - *protestáns*, magyarul 2989, 3292(2), 3653(2)
 - *református*, magyarul 2825, 2869, 2890(2), 3032, 3034(4), 3197(2), 3309(2), 3327A, 3339(3), 3593(2), 3646, 3649; más műben 3422; verses; más műben 2975, 3625
- ld. még vallási társulati kiadványok, katolikus, kézikönyv; elmélkedés
- iskoladráma 2686**
 - Bártfa, evangélikus iskola 3073
 - Eperjes, evangélikus iskola 2976, 3082, 3229, 3405, 3555, 3562, 3661
 - Nagybánya, református iskola 3539A
 - Nagyszombat, jezsuita akadémia 2658
 - Patak, református kollégium 2662
 - Pozsony, evangélikus gimnázium 2743
 - Selmezbánya, evangélikus gimnázium 3679
 - Szepesolaszi, evangélikus iskola 3553, 3563
 - Várad, református iskola 2673
- iskolaigazgatói beiktatás ld. beszéd, pedagógiai iskolai színháték ld. iskoladráma
- iskolaügy, latinul 3682; más műben 3028**
 - ld. még tanterv; vizsgarend
- jog, jogi tankönyv, magyarul 3539**
 - latin–magyar 2928
 - ld. még vizsgatételek
- katékizmus, *evangélikus*, magyarul 3609**
 - latin–magyar 3360
 - biblikus cseh nyelven 2648
 - latinul 3297, 3352, 3690
 - latin–német 2632, 2647, 3428
 - *katolikus*, magyarul 3485(2), 3594(2)
 - magyar–latin 3476
 - *református*, magyarul 2791, 2935, 3033, 3248, 3254(1-3), 3318, 3384, 3427, 3511, 3541, 3551
 - románul 2641
 - *unitárius*, magyarul 2839
- kátémagyarázat ld. vallási tanítás
- katolikus vallási társulat kézikönyve ld. vallási társulati kiadványok, katolikus, kézikönyv
- kertészeti értekezés ld. mezőgazdaság (kerteszet)
- klasszikusok, latinul 2909**
 - latin–görög 3237
- kotta ld. hangjegyek
- krónika ld. történelem
- költemény ld. vers
- köszöntő beszéd ld. beszéd, világi, latinul
- latin beszédgyakorlatok ld. nyelvkönyv
- lelképásztori feladatok ld. agenda
- levelek, latinul 2646, 2674, 2803, 3160; más műben 3204**

liturgikus könyv ld. agenda; misekönyv, mise;
zsoltosmások könyv, zsoltosma

logika, latinul 2867, 2923, 3000, 3075A,
3145, 3146, 3320, 3477, 3503, 3631, más
műben 2973

ld. még vizsgatételek

magyar szövegek nem magyar nyelvű mű-
ben 2642A, 2688, 2636, 2752, 2760,
2765, 2957, 2969, 3015, 3016, 3187,
3188, 3196, 3259, 3267, 3268, 3269,
3360, 3417, 3436, 3633

manuale sodalitatum ld. vallási társulati ki-
adványok, katolikus, kézikönyv

naptár, magyarul

mártirológium, protestáns, más műben
3419

mennyiségtan, magyarul 3460

— németül 3362

metafizika ld. filozófia, vizsgatételek

mezőgazdaság (kertészet) 3054, 3173,
3334, 3542

mirákulumos könyv ld. vallásos olvasmá-
nyok

misekönyv, mise latinul 3057

mondások, magyar–latin–német 2837, 2850,
3319, 3488

— magyar–görög–latin–német 2878

évre	Bécs	Kassa	Kolozsvár	Kőszeg	Lőcse	Nagyszombat	Patak	Pottendorf	Szeben	Várad
1657	2626	2643			2654					2676
1658	2691	2713			2722	2724				2748
1659	2751	2768		2771	2782	2788				2812
1660	2817	2833		2840	2852	2861	2872			2887
1661	2891	2900	2904		2926	2931	2934			
1662	2963	2975	2980		2990	2994	3001		3008	
1663	3021	3031			3046	3052	3060		3068	
1664	3074	3081			3109	3114			3125	
1665	3139	3153			3165	3172			3176	
1666	3192	3201			3226	3231			3246	
1667	3270	3281			3302	3304			3321	
1668		3348			3373	3376			3397	
1669					3467	3472		3484A	3492	
1670			3540		3572	3582				
1671			3648		3667	3670				

naptár, biblikus cseh nyelven

évre	Lőcse	Trencsén	Zsolna	évre	Lőcse	Trencsén	Zsolna
1657		2670		1665	3168	3185	
1658		2741		1666	3218		3264
1659		2806		1667	3298		3330
1660		2882		1668	3363		3399
1661		2948		1669	3456		3499
1662		3014		1670	3558		3624A
1663		3071		1671	3658		3691A
1664	3101	3134					

napptár, latinul

évre	Nagyszombat
1658	2723
1659	2786
1660	2859
1661	2930
1662	2993
1663	3049

napptár, németül

évre	Bártfa	Brassó	Lőcse	Szeben	Zsolna
1657		2631	2644	2665	
1658		2704	2714		
1659		2758	2772		
1660		2822	2842	2875	
1661		2896	2906	2943	
1662		2966	2984	3009	
1663		3021A	3036		
1664		3075	3084	3126	
1665		3140	3159	3178	
1666		3193	3210	3247	
1667			3291	3226	
1668			3350	3393	
1669			3437	3493	
1670			3544	3619	
1671	3628		3652	3687	3692

nyelvkönyv, magyar 2865

latin–magyar 3382, 3476A

latin–magyar–német 2944

latin–magyar–német–cseh 2911, 3654

latin–német–cseh 2881

ld. még enciklopédia, nyelvtanulás céljából

nyelvtan, angol 3143

— latin 2747, 2756, 2850, 3003, 3059(2), 3120, 3177, 3351, 3457, 3537; magyar értelmezéssel 2857, 3489; magyar és német értelmezéssel 2856; ismeretlen nyelvű értelmezéssel 3113

ld. még enciklopédia, nyelvtanulás céljából

nyelvtudomány, angolul 3436

nyomdászjelvény ld. illusztrációk, címer, címerállat, embléma, nyomdászjelvény

oktató vers ld. vers

orvosi tanácsok, magyarul 2918, 3306

— más nyelven 2820, 2886, 2917, 2946, 3305

ld. még versek, oktató, magyarul

önéletrajz ld. életrajz, önéletrajz

pápai breve, pápai bulla, pápai körlevél, pápai rendelet ld. egyházjog, egyházkör-mányzás, egyházi rendtartás

pedagógia, latinul 2674; más műben 2646

ld. még beszéd, pedagógiai; iskolaügy; tanterv

példabeszédek, verses ld. versek, példabeszédek

perikópás könyv, *evangelikus*, magyarul 3089

— magyar–latin 3425

— latinul 3340

— németül 3088, 3392

katolikus, magyarul 2960, 3019, 3581

poetika ld. verstan

politika, magyarul 3124

- latinul 2745, 2877, 2885; más műben 3261
ld. még vizsgatételek
- politikatudomány ld. erkölcsi oktatás, fejlődési tükör
- prédikációk**, *evangélikus*. biblikus cseh nyelven 2841
— latinul 2767
— németül 3674
református. magyarul 2729, 2731, 2749, 2793, 2794, 2796, 2870, 2937, 2938, 2939, 2941, 3065, 3076, 3077, 3141, 3144, 3182, 3194, 3241, 3273, 3316, 3317, 3322, 3339, 3418, 3421A, 3647
— latinul 2888, 3510
ld. még gyászbeszéd
- regény ld. elbeszélés
- regula ld. egyházjog, egyházkormányzás, egyházi rendtartás
- retorika**, latinul 2684, 2716, 2787, 2790, 2832, 2866, 3214, 3275, 3383, 3508, 3671; más műben 3214
— latin–német 3295
- rituale ld. agenda
- sodalitatum manuale ld. vallási társulati kiadványok, katolikus, kézikönyv
- sorsvetőkönyv 2689
- statutum ld. egyházjog, egyházkormányzás, egyházi rendtartás
- számtan ld. mennyiségtan
- szentek ábrázolása ld. illusztrációk, szentek
- szentek élete ld. vallásos olvasmány
- szerelmi história**, versben, magyarul 2898, 2914, 3243, 3274
- szertartáskönyv ld. agenda; misekönyv, mise; zsolozsmás könyv, zsolozsma
- színjáték ld. iskoladráma
- szójegyzék**, latin–magyar 3059(3)
- szónoklattan ld. retorika
- szorzó és kamatszámító táblák ld. mennyiségtan
- szótár**, német–latin 3677
- találós kérdések**, cseh nyelven 2950
- tanító költemény ld. vers, oktató
- tankönyv, filozófiai ld. filozófia
- tankönyv, logikai ld. logika
- tankönyv, retorikai ld. retorika
- tanterv**, latinul 2703, 2709
- temetési beszéd ld. gyászbeszéd, prédikáció
- teológia ld. vizsgatételek
- történelem, egyháztörténet, tudósítás**, magyarul 2893, 3272; más műben 3422, 3645
— latinul 3193, 3627, 3660; versben 3277
— németül 3688, 3626
ld. még tudósító históriás ének; vizsgatételek
- törvénycikkek**, erdélyi, magyarul 2637, 2708, 2761, 2762, 2801, 2836, 2876, 2884, 2977, 2978, 2979, 3007, 3066, 3067, 3121, 3122, 3174, 3175, 3238, 3239, 3240, 3314, 3315, 3390, 3391, 3486, 3487, 3538, 3642, 3643
- törvények ld. jog, jogi tankönyv
- tudósítás ld. történelem, egyháztörténet, tudósítás
- tudósító históriás ének**, magyarul 2682, 2958, 3127
— biblikus cseh nyelven 3183
— latinul 3184
- vallási tanítás**, *evangélikus*. latinul 2808
— németül 2666, 3683
katolikus. magyarul 2827, 3020
református. magyarul 2710, 2744, 2764, 2983, 3254(4), 3061(1), 3309(1), 3388; más műben 3591
— magyar–latin 2672
— latinul 2642, 3063, 3632
ld. még bibliamagyarázat; katekizmus; prédikáció; vallási vitairat; vizsgatételek
- vallási társulati kiadványok**, katolikus
ünnepre hívó levél. latinul 2661, 2726, 3672
kézikönyv. magyarul 3377;
— latinul 2998, 3055, 3473
— németül 3651
rendtartás. magyarul 2916
- vallási vitairat**, *evangélikus*. biblikus cseh nyelven 3398(2)
— latinul 3285, 3331, 3498, 3527, 3528, 3559, 3637; vizsgatételként 3355, 3514, 3535, 3536
katolikus. magyarul 2712, 2769, 2814, 2835, 2889, 2961, 2997, 3147, 3148, 3154, 3155, 3202, 3205, 3206, 3282, 3283, 3284, 3289, 3315, 3342, 3343, 3344, 3347, 3515, 3650

- latinul 3375, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3634, 3635; vizsgatételként 3526, 3639
- református*. magyarul 2663, 2746, 2792, 2813, 2828, 2831, 2868, 2942, 2968, 3006, 3025, 3029, 3035A, 3064, 3080, 3149, 3150, 3157, 3203, 3236, 3279, 3287, 3288, 3308, 3310, 3311, 3312, 3323, 3345, 3346, 3385, 3419, 3420, 3424, 3481, 3483, 3513, 3539A, 3590, 3591, 3592, 3645
- latinul 2638, 2664, 2728, 3072A
- románul 2641
- vallásos olvasmány 2962, 2992, 2789, 3171, 3416
- vers (a magyar nyelvű versekről a kezdősorok szerint az incipitmutató tájékoztat. A nem verses művekben található üdvözlőversekre e mutató nem utal.)
- búcsú*. latinul 3440, 3596, 3599
- dicsőítő*. magyarul 2653; más műben 2972
- latinul 2733, 3230, 3453
- latin–német 2752
- gúny*. magyarul; más műben 3149, 3645
- latinul 3072A
- gyász*. magyar–német 2688
- magyar–latin 3280, 3636
- latinul 2633, 2668, 2773, 2776, 2845, 2902, 2905, 2907, 2920, 2922, 2925, 3042, 3069, 3105, 3138, 3167, 3451, 3546, 3561, 3573, 3656
- latin–német 2655, 2720, 2774, 2779, 2908, 3152, 3217, 3371, 3372, 3445, 3454, 3455, 3465, 3570, 3603
- németül 3087, 3359, 3565; más műben 3204
- több nyelven 2780, 2860, 3136, 3259
- ld. még gyászbeszéd gyászversekkel
- hónapversek*. magyarul 2654, 2713, 2722, 2748, 2771, 2782, 2852, 2872, 2926, 2931, 2975, 2990, 3046, 3060, 3109, 3226, 3246, 3302, 3304, 3348, 3373, 3397, 3467, 3472, 3572, 3648, 3667
- latinul 3049
- németül 2644, 3126, 3619
- köszöntő*. latinul 2669, 2723A, 2804, 2972, 3048, 3050, 3104, 3118, 3158, 3198, 3209, 3211, 3220, 3221, 3225, 3277, 3286, 3337, 3338, 3381, 3403, 3406, 3407, 3410, 3547, 3557, 3579, 3580, 3595, 3596, 3598, 3601, 3640, 3663, 3669, 3675; más műben 3452; prózai köszöntésekkel 3117
- németül 3224, 3442, 3464
- latin–német 2642A, 2777, 2919, 3038, 3204, 3208, 3222, 3223, 3300, 3466, 3655, 3666
- görög–latin–német 2986
- több nyelven 2969, 3015
- lakodalmi*. latin–magyar 2766
- latinul 2634, 2706, 2722A, 2738, 2783, 2816, 2834, 2853, 2921, 2974, 2987A, 3043, 3085, 3090, 3091, 3110, 3137, 3166, 3199, 3202A, 3299, 3366, 3426, 3600, 3676, 3685
- németül 2915, 3216, 3447, 3448, 3552, 3554, 3556, 3565A, 3571, 3604, 3608, 3689
- latin–német 2652, 2711, 2717, 2755, 2757, 2778, 2778, 2784, 2785, 2815, 2823, 2824, 2826, 2846, 2847, 2854, 2855, 2894, 2895, 2897, 2899, 2910, 2912, 2913, 2927, 2964, 2967, 3163, 3212, 3227, 3037, 3044, 3086, 3095, 3100, 3102, 3103, 3106, 3108, 3266, 3294, 3356, 3357, 3361, 3423, 3438, 3439, 3444, 3446, 3449, 3450, 3468, 3549, 3574, 3657, 3659
- görög–latin–német 3040, 3162, 3575
- több nyelven 3443
- magyar vers idegen nyelvű műben* 2642A, 2688, 2752, 2765, 2969, 3015, 3016, 3196, 3259, 3360, 3417
- ld. még magyar szövegek nem magyar nyelvű műben
- mondások*. latinul 3242
- oktató*. magyarul 3074, 3139, 3192
- latinul 2685
- ld. még erkölcsi oktatás, versben
- panasz* 2959, 3695
- néldabeszédek* magyarul; más műben 3170, 3644
- vallásos*. magyarul 2890, 3170, 3181, 3197, 3292(1), 3644, 3653(1); más műben 3645

- biblikus cseh nyelven 3504
 — németül 3505
egyéb vers. magyarul 3485, 3543; más műben 3272, 3582, 3670
 — magyar–latin–német 2878
 — biblikus cseh nyelven 3408; más műben 3398
 — latinul 2781; más műben 3627
 — németül; 3010; más műben 3393, 3626
 — színjátékban, latin–német 3553
versgvűtemény. latinul 3045, 3070, 3112
- ld. még biblia, Zsoltárok könyve versben; biblia tartalmi kivonata, versben; bibliai história, versben; életrajz, önleletrajz versben; énekeskönyv, énekek; eposz; erkölcsi oktatás, versben; gyászbeszéd gyászversekkel; mondások; tudósító históriás ének
- verstan** 2685, 2858, 3417
vizsgarend *evangélikus* latinul 3296, 3564, 3682
 — *református* latinul 2838

vizsgatételek

Iskola	Filozófiai	Logikai	Teológiai	Metafizikai	Jogi, egyházjogi, politikai	Történelmi
Bártfa, evangélikus			3017, 3189			
Besztercebánya, evangélikus	2742, 3215, 3364	3041, 3092	2650, 2651, 2718, 2719, 2949, 3260, 3293, 3358, 3458, 3459, 3461, 3462, 3694	2671		
Brassó, evangélikus	2628, 2629, 2630, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2821, 2965	2818	2819			

Iskola	Filozófiai	Logikai	Teológiai	Metafizikai	Jogi, egyházjogi, politikai	Történelmi
Breznóbánya, evangélikus	2954, 2955, 3093	3200	2956, 3354, 3355, 3568, 3569, 3664			
Debrecen, református			2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2707, 3023, 3027			
Eperjes, evangélikus	3400, 3431, 3432, 3433, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3576, 3577, 3578, 3638, 3641; más műben 3028	3506A	2635, 3365, 3411, 3412, 3413, 3414, 3434, 3435, 3470, 3471, 3507, 3517, 3518, 3519, 3520, 3535, 3536, 3560, 3629		3429, 3430	3660
Gyulafehérvár, református			2639, 2640			
Illava, evangélikus			3496			
Jolsva, evangélikus			3156			
Kassa, evangélikus			3514, 3548			
Kassa, jezsuita	2759, 3207		3341, 3421, 3526, 3639			

Iskola	Filozófiai	Logikai	Teológiai	Metafizikai	Jogi, egyházjogi, politikai	Történelmi
Kolozsvár, református	2810					
Korpona, evangélikus	3012					
Körmöcbánya, evangélikus	2734, 2735, 2736	3545				
Mosóc, evangélikus	3329		3263			
Nagyenyed, református	3244		3249, 3250			
Nagyszombat, katolikus egyetem	2659, 2862		2999, 3303		2932	
Pozsony, evangélikus	2863, 3107, 3611		3333, 3612, 3613, 3673			
Privigye, evangélikus			2667			
Radvány, evangélikus	3622					
Rózsahegy, evangélikus			3265			
Sárospatak, református	2797, 2798, 2799, 2933, 3004, 3005		2936		2873	
Selmecbánya, evangélikus	2844		3094, 3680, 3681	2985A		
Szeben, evangélikus	3128		3179, 3180, 3251, 3257, 3129, 3130, 3131, 3394, 3395, 3396		3256	

TÁRGYMUTATÓ

Iskola	Filozófiai	Logikai	Teológiai	Metafizikai	Jogi, egyházjogi, politikai	Történelmi
Trencsén, evangélikus	2737, 2946A, 3132	2739, 3262	2740, 2879, 2947, 3011			
(Turóc)- szentmárton, evangélikus			3623			
(Turóc)- szentmihály, evangélikus			3497			
Várad, református	2675					
Zsolna, evangélikus	2807, 3502		3133, 3328, 3691, 3261			
Külföldi, evangélikus	3016		3196		2642A	

zarándoklat ld. vallásos olvasmány

zenemű, kottás 3255, 3602

zsinati határozatok, zsinati meghívó ld. egyház-
jog, egyházkormányzás, egyházi rendtartás

zsolozsmás könyv, zsolozsma 3051, 3058,

3116, 3116A, 3474; más műben 2992,

3055, 3473, 3585

Zsoltárok könyve ld. Biblia

NYELVI MUTATÓ

Index linguarum

Index of languages

A magyar nyelvű művekről a tárgymutató nyújt eligazítást. A latin nyelvű művek szintén a tárgymutatóból gyűjthetők össze a „latinul” vagy a „más nyelven” jelzett csoportokból. A nem magyar és nem latin nyelvű nyomtatványokról tájékoztat az alábbi mutató.

Egynyelvű

angol 3436	3075, 3084, 3086, 3087, 3095, 3096,
angol, részben 2969, 3143	3097, 3098, 3105, 3108, 3126, 3140,
biblikus cseh 2648, 2670, 2741, 2805, 2806,	3159, 3178, 3193, 3210, 3216, 3224,
2841, 2880, 2882, 2883, 2948, 2951,	3227, 3247, 3255, 3266, 3271, 3291,
2953, 3014, 3071, 3072, 3099, 3101,	3294, 3326, 3350, 3353, 3356, 3359,
3134, 3135, 3183, 3185, 3186, 3218,	3361, 3362, 3367, 3368, 3369, 3772,
3264, 3298, 3301, 3330, 3332, 3363,	3392, 3393, 3409, 3437, 3442, 3447,
3398, 3399, 3401, 3402, 3456, 3499,	3448, 3465, 3469, 3493, 3505, 3544,
3504, 3558, 3621, 3624, 3624A, 3658,	3546, 3550, 3552, 3553, 3554, 3556,
3691A, 3696	3565, 3565A, 3566, 3570, 3571, 3573,
biblikus cseh, részben 2802, 2860, 3136, 3168	3574, 3603, 3604, 3608, 3616, 3617,
cseh 2721, 2950	3618, 3619, 3625, 3626, 3628, 3630,
cseh, részben 2765, 3196	3651, 3652, 3659, 3662, 3674, 3683,
dán, részben 2969	3686, 3687, 3688, 3689, 3692
francia, részben 2765, 2969, 3136, 3259	német, részben 2642A, 2652, 2655, 2696,
fríz, részben 2969	2711, 2717, 2720, 2752, 2755, 2757,
görög, részben 2775, 2780, 2787, 2844, 2860,	2765, 2774, 2775, 2777, 2778, 2779,
2969, 2976, 2986, 3015, 3040, 3136,	2780, 2784, 2785, 2815, 2823, 2824,
3162, 3259, 3443, 3575	2826, 2846, 2847, 2854, 2855, 2894,
héber, részben 2799, 3015, 3136	2895, 2897, 2899, 2910, 2913, 2919,
holland, részben 2969	2964, 2967, 2969, 2986, 2987, 3015,
horvát, részben 3268	3016, 3037, 3038, 3040, 3044, 3100,
lengyel, részben 2969, 3196	3102, 3103, 3106, 3152, 3161, 3162,
lett, részben 2765	3163, 3204, 3208, 3212, 3217, 3222,
német 2636, 2644, 2665, 2666, 2688, 2704,	3259, 3267, 3268, 3269, 3300, 3357,
2705, 2714, 2758, 2760, 2772, 2820, 2822,	3371, 3423, 3438, 3439, 3443, 3444,
2842, 2875, 2896, 2906, 2908, 2912, 2915,	3445, 3446, 3449, 3450, 3454, 3455,
2927, 2929, 2943, 2945, 2946, 2966, 2984,	3463, 3464, 3466, 3468, 3549, 3575,
3009, 3010, 3021A, 3036, 3039, 3047,	3597, 3613, 3627, 3655, 3657, 3666
	olasz 2957, 3187
	olasz, részben 2969

orosz, részben **3196**
 plattdeutsch, részben **2765**
 román **2641**
 svéd, részben **2969**
 szlovák, részben **3267, 3269**
 szlovén, részben **3196**

Többszövevény

latin-biblikus cseh **3500, 3501**
 latin-görög **3237**

latin-magyar **2672, 2673, 2715, 2857, 2928, 2985, 3059, 3360, 3382, 3425, 3476, 3476A, 3489, 3537**

latin-német **2632, 2647, 2743, 2754, 2756, 3073, 3223, 3228, 3295, 3297, 3428, 3677**

latin-biblikus cseh-magyar **2690, 3408**

latin-cseh-német **2881**

latin-magyar-német **2837, 2850, 2856, 2944, 3319, 3488, 3987**

latin-biblikus-cseh-magyar-német **2911**

latin-cseh-magyar-német **3654**

latin-görög-magyar-német **2878**

OTATUM

2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100	2101	2102	2103	2104	2105	2106	2107	2108	2109	2110	2111	2112	2113	2114	2115	2116	2117	2118	2119	2120	2121	2122	2123	2124	2125	2126	2127	2128	2129	2130	2131	2132	2133	2134	2135	2136	2137	2138	2139	2140	2141	2142	2143	2144	2145	2146	2147	2148	2149	2150	2151	2152	2153	2154	2155	2156	2157	2158	2159	2160	2161	2162	2163	2164	2165	2166	2167	2168	2169	2170	2171	2172	2173	2174	2175	2176	2177	2178	2179	2180	2181	2182	2183	2184	2185	2186	2187	2188	2189	2190	2191	2192	2193	2194	2195	2196	2197	2198	2199	2200	2201	2202	2203	2204	2205	2206	2207	2208	2209	2210	2211	2212	2213	2214	2215	2216	2217	2218	2219	2220	2221	2222	2223	2224	2225	2226	2227	2228	2229	2230	2231	2232	2233	2234	2235	2236	2237	2238	2239	2240	2241	2242	2243	2244	2245	2246	2247	2248	2249	2250	2251	2252	2253	2254	2255	2256	2257	2258	2259	2260	2261	2262	2263	2264	2265	2266	2267	2268	2269	2270	2271	2272	2273	2274	2275	2276	2277	2278	2279	2280	2281	2282	2283	2284	2285	2286	2287	2288	2289	2290	2291	2292	2293	2294	2295	2296	2297	2298	2299	2300	2301	2302	2303	2304	2305	2306	2307	2308	2309	2310	2311	2312	2313	2314	2315	2316	2317	2318	2319	2320	2321	2322	2323	2324	2325	2326	2327	2328	2329	2330	2331	2332	2333	2334	2335	2336	2337	2338	2339	2340	2341	2342	2343	2344	2345	2346	2347	2348	2349	2350	2351	2352	2353	2354	2355	2356	2357	2358	2359	2360	2361	2362	2363	2364	2365	2366	2367	2368	2369	2370	2371	2372	2373	2374	2375	2376	2377	2378	2379	2380	2381	2382	2383	2384	2385	2386	2387	2388	2389	2390	2391	2392	2393	2394	2395	2396	2397	2398	2399	2400	2401	2402	2403	2404	2405	2406	2407	2408	2409	2410	2411	2412	2413	2414	2415	2416	2417	2418	2419	2420	2421	2422	2423	2424	2425	2426	2427	2428	2429	2430	2431	2432	2433	2434	2435	2436	2437	2438	2439	2440	2441	2442	2443	2444	2445	2446	2447	2448	2449	2450	2451	2452	2453	2454	2455	2456	2457	2458	2459	2460	2461	2462	2463	2464	2465	2466	2467	2468	2469	2470	2471	2472	2473	2474	2475	2476	2477	2478	2479	2480	2481	2482	2483	2484	2485	2486	2487	2488	2489	2490	2491	2492	2493	2494	2495	2496	2497	2498	2499	2500	2501	2502	2503	2504	2505	2506	2507	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515	2516	2517	2518	2519	2520	2521	2522	2523	2524	2525	2526	2527	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575	2576	2577	2578	2579	2580	2581	2582	2583	2584	2585	2586	2587	2588	2589	2590	2591	2592	2593	2594	2595	2596	2597	2598	2599	2600	2601	2602	2603	2604	2605	2606	2607	2608	2609	2610	2611	2612	2613	2614	2615	2616	2617	2618	2619	2620	2621	2622	2623	2624	2625	2626	2627	2628	2629	2630	2631	2632	2633	2634	2635	2636	2637	2638	2639	2640	2641	2642	2643	2644	2645	2646	2647	2648	2649	2650	2651	2652	2653	2654	2655	2656	2657	2658	2659	2660	2661	2662	2663	2664	2665	2666	2667	2668	2669	2670	2671	2672	2673	2674	2675	2676	2677	2678	2679	2680	2681	2682	2683	2684	2685	2686	2687	2688	2689	2690	2691	2692	2693	2694	2695	2696	2697	2698	2699	2700	2701	2702	2703	2704	2705	2706	2707	2708	2709	2710	2711	2712	2713	2714	2715	2716	2717	2718	2719	2720	2721	2722	2723	2724	2725	2726	2727	2728	2729	2730	2731	2732	2733	2734	2735	2736	2737	2738	2739	2740	2741	2742	2743	2744	2745	2746	2747	2748	2749	2750	2751	2752	2753	2754	2755	2756	2757	2758	2759	2760	2761	2762	2763	2764	2765	2766	2767	2768	2769	2770	2771	2772	2773	2774	2775	2776	2777	2778	2779	2780	2781	2782	2783	2784	2785	2786	2787	2788	2789	2790	2791	2792	2793	2794	2795	2796	2797	2798	2799	2800	2801	2802	2803	2804	2805	2806	2807	2808	2809	2810	2811	2812	2813	2814	2815	2816	2817	2818	2819	2820	2821	2822	2823	2824	2825	2826	2827	2828	2829	2830	2831	2832	2833	2834	2835	2836	2837	2838	2839	2840	2841	2842	2843	2844	2845	2846	2847	2848	2849	2850	2851	2852	2853	2854	2855	2856	2857	2858	2859	2860	2861	2862	2863	2864	2865	2866	2867	2868	2869	2870	2871	2872	2873	2874	2875	2876	2877	2878	2879	2880	2881	2882	2883	2884	2885	2886	2887	2888	2889	2890	2891	2892	2893	2894	2895	2896	2897	2898	2899	2900	2901	2902	2903	2904	2905	2906	2907	2908	2909	2910	2911	2912	2913	2914	2915	2916	2917	2918	2919	2920	2921	2922	2923	2924	2925	2926	2927	2928	2929	2930	2931	2932	2933	2934	2935	2936	2937	2938	2939	2940	2941	2942	2943	2944	2945	2946	2947	2948	2949	2950	2951	2952	2953	2954	2955	2956	2957	2958	2959	2960	2961	2962	2963	2964	2965	2966	2967	2968	2969	2970	2971	2972	2973	2974	2975	2976	2977	2978	2979	2980	2981	2982	2983	2984	2985	2986	2987	2988	2989	2990	2991	2992	2993	2994	2995	2996	2997	2998	2999	3000	3001	3002	3003	3004	3005	3006	3007	3008	3009	3010	3011	3012	3013	3014	3015	3016	3017	3018	3019	3020	3021	3022	3023	3024	3025	3026	3027	3028	3029	3030	3031	3032	3033	3034	3035	3036	3037	3038	3039	3040	3041	3042	3043	3044	3045	3046	3047	3048	3049	3050	3051	3052	3053	3054	3055	3056	3057	3058	3059	3060	3061	3062	3063	3064	3065	3066	3067	3068	3069	3070	3071	3072	3073	3074	3075	3076	3077	3078	3079	3080	3081	3082	3083	3084	3085	3086	3087	3088	3089	3090	3091	3092	3093	3094	3095	3096	3097	3098	3099	3100	3101	3102	3103	3104	3105	3106	3107	3108	3109	3110	3111	3112	3113	3114	3115	3116	3117	3118	3119	3120	3121	3122	3123	3124	3125	3126	3127	3128	3129	3130	3131	3132	3133	3134	3135	3136	3137	3138	3139	
------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	--

KÖNYVTÁRAK MUTATÓJA

Index bibliothecarum

Index of libraries

E mutatóban azok a könyvtárak szerepelnek, amelyeket az egyes tételek végén a lelőhelyek között említünk. Nem öleli fel azokat a könyvtárakat, ahol csak egykor (olim) voltak ilyen példányok. – A megszűnt könyvtárak általában a Szabó Károly által használt névalakban szerepelnek

Jelmagyarázat: ← = a könyvtár korábbi neve

← a könyvtárba beolvadt más könyvtár

Aiud (Nagyenyed), RO

= Biblioteca Documentară Bethlen

(= ← Nagyenyed, református kollégium,

← Nagyenyed, minorita zárda)

Alba Iulia (Gyulafehérvár), RO

= Biblioteca Centrală de Stat, Filiala

Batthyaneum (= ← Batthyány könyvtár)

Alsókubin ld. Dolný Kubín

Amsterdam, NL

Univ = Universiteitsbibliotheek

Augsburg, D

Nat = Staats- und Stadtbibliothek

Bamberg, D

Priest = Erzbischöfliches Priesterseminar

Banská Štiavnica (Selmecebánya), SK

Mus = Slovenské banské múzeum

Berlin, D

Nat = Staatsbibliothek zu Berlin -
Preussischer Kulturbesitz

Univ Inst = Universitätsbibliothek der

Humboldt Universität, Zweigbibliothek

Finno-Ugristik

Betlér ld. Betliar

Betliar (Betlér), SK

= Knížnica kastiel

Braşov (Brassó, Kronstadt), RO

Arch = Arhivele Statului

Ev = Arhivă și biblioteca comunității bise-

ricii evanghelice de confesiune augustană

„Honterus” (Dokumentar-Archiv und

Bibliothek der Evangelischen Stadtpfarr-

gemeinde des Augsburger Bekenntnisses

← partim Brassó, evangélikus gimnázium)

Comit = Biblioteca Județeană „George

Burișiu”

Bratislava (Pozsony), SK

Acad = Ústredná knižnica Slovenskej

akadémie vied (Lyceálna knižnica = ← Po-

zsony, evangélikus lyceum)

Comit = Mestská knižnica

Mus = Slovenské národné múzeum

OFM = Františkánska knižnica

Paed = Slovenská pedagogická knižnica

Univ = Univerzitná knižnica

Braunschweig, D

Arch = Stadtarchiv

Brno, CZ

Univ = Moravská zemská knihovna ←

Univerzitní knihovna

București, RO

Acad = Biblioteca Academiei Române

Budapest, H

Acad = Magyar Tudományos Akadémia

Könyvtára

- Acad Lingu* = Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézetének Könyvtára
Arch = Magyar Országos Levéltár
Civ = Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
Ev = Országos Evangélikus Könyvtár
József Attila Gimnázium
Nat = Országos Széchényi Könyvtár (= ← Budapest, Magyar Nemzeti Múzeum Könyvtára)
Piar = Kegyesrendi Központi Könyvtár
Ref = Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye
Univ = Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára
Zsámár József
- Cluj-Napoca** (Kolozsvár), RO
Acad = Biblioteca Filialei Cluj-Napoca a Academiei Române (= ← Kolozsvár, református kollégium; ← Kolozsvár, római katolikus lyceum; ← Kolozsvár, unitárius kollégium; ← partim Szászváros, református kollégium)
Arch Unit = Archivele Bisericii Unitariene din Transilvania
Theol Prot = Biblioteca Institutului Teologie Protestant Unic de Grad Universitar (← partim Szászváros, református kollégium)
Unit = Biserica Unitariană din Transilvania
Univ = Biblioteca Centrală a Universității Victor Babeș (← Dés, ferences zárdá; ← Kolozsvár, Erdélyi Múzeum)
- Csíksereda ld. Miercurea Ciuc
- Csurgó**, H
 = Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium
- Debrecen**, H
Ref = Tiszántúli Református Egyházkerület Nagykönyvtára
Univ = Kossuth Lajos Tudományegyetem Könyvtára
- Dej** (Dés), RO
OFM = Noviciatul OFM din România
- Dés ld. Dej
- Dolný Kubín** (Alsókubin), SK
 = Čaplovičova knižnica
- Dresden**, D
Nat = Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek
- Dubrovnik**, HR
OP = Dominikanski samostan
- Eger**, H
Dioc = Főegyházmegyei Könyvtár (= ← Eger, érseki lyceum)
- Eisenstadt** (Kismarton), A
Esterházy = Esterházyische Bibliothek
OFM = Franziskaner Kloster
- Eperjes ld. Prešov
- Esztergom**, H
Arch = Primási Levéltár
Dioc = Főszékesegyházi Könyvtár
OFM = Magyar Ferences Könyvtár Esztergomi Műemlékkönyvtára
Simor = Érseki Simor Könyvtár
- Firenze**, I
Nat = Biblioteca Nazionale Centrale
- Frankfurt**, D
 = Bibliothek des Max-Planck-Instituts
- Gotha**, D
Univ = Universitäts- und Forschungsbibliotheken Erfurt / Gotha
Scient = Forschungs- und Landesbibliothek
- Göttingen**, D
Univ = Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek
- Graz**, A
Univ = Universitätsbibliothek
- Güssing** (Németújvár), A
OFM = Franziskaner Kloster
- Gyöngyös**, H
 = Magyar Ferences Könyvtár Gyöngyösi Műemlékkönyvtára
- Győr**, H
Dioc = Egyházmegyei Könyvtár (= ← Püspöki Papnevelő Intézet Könyvtára)
- Gyulafehérvár ld. Alba Iulia
- Halle**, D
Univ = Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
- Hermannstadt ld. Sibiu
- Hódmezővásárhely**, H
Gymn Bethlen = Bethlen Gábor Református Gimnázium
- Igló ld. Spišská Nová Ves

- Jena, D**
Univ = Thüringer Universitäts- und Landesbibliothek
- Kalocsa, H**
Dioc = Főszékesegyházi Könyvtár
- Kassa ld. Košice**
- Kecskemét, H**
Piar = Kegyesrendi Könyvtár
Ref = Református Egyházközség Könyvtára
- Késmárk ld. Kežmarok**
- Keszthely, H**
 = Helikon Kastélymúzeum Könyvtára
- Kežmarok (Késmárk), SK**
Ev = Evanjelická cirkevná knižnica (= ← Késmárk, evangélikus lyceum)
- Kismarton ld. Eisenstadt**
- Klosterneuburg, A**
 = Stiftsbibliothek
- Kolozsvár ld. Cluj-Napoca**
- Košice (Kassa), SK**
Dioc = Biskupská knižnica
Mus = Východoslovenské múzeum
Scient = Štátna vedecká knižnica (= ← Kassa, jogakadémia)
- Körmöcbánya ld. Kremnica**
- Kraków, PL**
Univ = Uniwersytet Jagiellońska, Biblioteka Jagiellońska
- Kremnica (Körmöcbánya), SK**
Ev = Knižnica evanjelicke cirkvi
OFM = Frantiskánsky kláštor
- Kronstadt ld. Braşov**
- Kunszentmiklós, H**
Gymn = Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola
- Levoča (Lőcse), SK**
Arch = Mestský archív
Ev = Evanjelická cirkevná knižnica (= ← Lőcse, evangélikus gimnázium)
Ev Arch = Archiv Evanjelickej Cirkvi A. V. v Levoči
- Liptószentmiklós ld. Liptovský Mikuláš**
- Liptovský Mikuláš (Liptószentmiklós), SK**
Ev = Tranoscius-knižnica
- Ljubljana, SLO**
Univ = Narodna i univerzitetna knjižnica
- London, GB**
BL = British Library
- Lőcse ld. Levoča**
- Lüneburg, D**
 = Stadtarchiv und Ratsbücherei
- Marosvásárhely ld. Târgu Mureş**
- Martin (Turócszentmárton), SK**
Nat = Slovenská národná knižnica
- Miercurea-Ciuc (Csíkszereda), RO**
Mus = Biblioteca documentară a Muzeului
- Miskolc, H**
Scient = Lévay József Tudományos Könyvtár
- Mór, H**
Cath pleb = Katolikus plébánia
- München, D**
Nat = Bayerische Staatsbibliothek
Univ = Universitätsbibliothek
- Nagyenyed ld. Aiud**
- Nagyszeben ld. Sibiu**
- Nagyszombat ld. Trnava**
- Németújvár ld. Güssing**
- Nitra (Nyitra), SK**
Dioc = Diecézna knižnica
Piar = Provinciat Piaristov
- Nižnij Novgorod, RUS**
 = Nižegorodskaya Gosudarstvennaya Oblastnaya Universalnaya Naučnaya Biblioteka
- Nyitra ld. Nitra**
- Odorheiu Secuiesc (Székelyudvarhely), RO**
 = Biblioteca Documentară (= ← Székelyudvarhely, református kollégium)
- Olomouc, CZ**
Scient = Vědecká knihovna ← Univerzitní knihovna
- Oxford, GB**
Bodleiana = Bodleian Library
- Pannonhalma, H**
 = Főapátsági Könyvtár
- Pápa, H**
Ev = Evangélikus Egyházközség Könyvtára
Ref = Dunántúli Református Egyházkerület Könyvtára
- Paris, F**
Nat = Bibliothèque Nationale
- Pécs, H**
Dioc = Egyházmegyei Könyvtár
Univ = Janus Pannonius Egyetem Könyvtára

Poznań, PL*Univ* = Biblioteka Uniwersytecka

Pozsony ld. Bratislava

Praha, CZ*Acad* = Základní knihovna České akademie věd*Hus* = Českobratrská církev evangelická*Mus* = Knihovna Národního muzea*Nat* = Národní knihovna České republiky

← Universitná knihovna

OC = Kapucinská provinční knihovna*OFM* = Františkánský klášter*Strahov* = Strahovská knihovna**Prerov, CZ***Mus Komenského* = Muzeum Komenského**Prešov (Eperjes), SK***Scient* = Štátna vedecká knižnica (← Eperjes, evangélikus kollégium és lyceum)**Rostock, D***Univ* = Universitätsbibliothek**Sárospatak, H***Ref* = Tiszáninneni Református Egyházkerület Tudományos Gyűjteményeinek Nagykönyvtára (= ← Sárospatak, református kollégium)**Satu Mare (Szatmárnémeti), RO***Bibl Jud* = Biblioteca Județeană**Szczecin, PL***Civ* = Miejska Biblioteka Publiczna

Segesvár ld. Sighișoara

Selmecbánya ld. Banská Štiavnica

Sepsiszentgyörgy ld. Sfântu-Gherorghe

Sfântu-Gheorghe (Sepsiszentgyörgy), RO*Ref* = Székely Mikó Kollégium Könyvtára**Sibiu (Nagyszeben, Hermannstadt), RO***Arch* = Arhivele Statului (← partim Nagyszeben, evangélikus egyházkerület)*Arch L* = Archivbüro des Landeskonsistorium*Ev* = Biblioteca centrală episcopală a bisericii evanghelice (Bischöfliche Zentralbücherei der Evangelischen Kirche des Augsburgers Bekenntnisses)*Mus* = Biblioteca Muzeului Brukenthal (= ← Nagyszeben, evangélikus gimnázium, ← Teutsch D. György)**Sighișoara (Segesvár), RO**

= Biblioteca Municipale (← Segesvár, evangélikus gimnázium)

Sopron, H*Ev* = Evangélikus Gyülekezet*Mus* = Liszt Ferenc Múzeum**Spisská Nová Ves (Igló), SK***Ev* = Knižnica Ev. a. v. cirkevneho zboru**Spisske Pohradie (Szepesváralja), SK**

= Vedecká knižnica – Spisská Kapitula

Szarvas, H*Gymn* = Vajda Péter Gimnázium és Szakközepiskola Könyvtára

Szatmárnémeti ld. Satu Mare

Szeged, H*Civ* = Somogyi Könyvtár*Univ* = József Attila Tudományegyetem

Központi Könyvtára

Székelyudvarhely ld. Odorheiu Secuiesc

Székesfehérvár, H*Arch* = Fejér Megyei Levéltár*Dioec* = Püspöki Könyvtár*Mus Comit* = Szent István Király Múzeum

Szepesváralja ld. Spisske Podhradie

Szombathely, H*Dioec* = Egyházmegyei Könyvtár*Mus* = Smidt Múzeum**Târgu Mureș (Marosvásárhely), RO**

= Biblioteca Documentară Teleki și Bolyai (= ← Marosvásárhely, Teleki könyvtár; ← Marosvásárhely, református kollégium; ← Miháza, ferences zárda; ← Székelykeresztúr, unitárius ginázium)

Toruń, PL*Civ* = Książnica Miejska in. Mikolaja Kopernika**Trnava (Nagyszombat), SK***Soc* = Spolok Svätého Vojtecha, Knižnica

Turócszentmárton ld. Martin

Ungvár ld. Užgorod

Užgorod (Ungvár), UA*Univ* = Užgorodskij Deržavnij Universitet**Valašské Meziříčí, CZ***Mus* = Okresní vlastivědné muzeum

Varasd ld. Varaždin

Varaždin (Varasd), HR*OC* = Kapucinski Samostan

Velence ld. Venezia

Venezia, I

Nat = Biblioteca Nazionale Marciana

Veszprém, H

Dioc = Érseki Könyvtár

Warszawa, PL

Nat = Biblioteka Narodowa

Univ = Biblioteka Główna Uniwersytetu
Warszawskiego

Semin = Biblioteka Seminarium Metrop.
Warszawskiego

Weimar, D

= Nationale Forschungs- und Gedenk-
stätten der klassischen deutschen Litera-
tur, Zentralbibliothek der deutschen
Klassik

Wien, A

Nat = Österreichische Nationalbibliothek

OFM = Konventsbibliothek des Franzis-
kanerklosters

SJ = Jesuiten Bibliothek

Univ = Universitätsbibliothek

Wittenberg, D

Ev = Evangelisches Predigerseminar

Wolfenbüttel, D

= Herzog August Bibliothek

Wrocław, PL

Acad = Biblioteka zakładu Narodowego
im. Ossolińskich Polskiej Akademii Nauk

Univ = Biblioteka Uniwersytecka

Zagon (Zágon), RO

Ref = Református Gyülekezet Könyvtára

Zagreb, HR

Univ = Nacionalna i sveučilišna biblioteka

Zalău (Zilah), RO

= Biblioteca Documentară (= ← Zilah,
Wesselényi Kollégium könyvtára)

Zilah ld. Zalău

Zwickau, D

Ratsschulbibliothek

A FONTOSABB BIBLIOGRÁFIÁK KONKORDANCIÁJA

Concordantiae praecipuorum operum bibliographicorum

Concordances in the most important bibliographical works

RMK

Szabó Károly: Régi magyar könyvtár I–III. kötete (Budapest 1879–1898) és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

RMK	RMNy	RMK	RMNy	RMK	RMNy
I 908	2645	I 938	2813	I 968	2935
I 909	2649	I 939	2825	I 969	2942
I 910	2653	I 940	2827	I 970	2982
I 911	2791	I 941	2831	I 971	2960
I 912	2663	I 942	2829	I 972	2968
I 913	2800	I 943	2849	I 973	Appendix 232
I 914	2673	I 944	2848	I 974	2970
I 915	2683	I 945	2788	I 975	2983
I 916	2687	I 946	2868	I 976	2982
I 917	2682	I 947	2869	I 977	2985
I 918	2690	I 948	2871	I 978	2989
I 919	2626	I 949	2874	I 979	2997
I 920	2710	I 950	2878	I 980	3002
I 921	2715	I 951	2828	I 981	3006
I 922	2729	I 952	2835	I 982	2981
I 923	2731	I 953	2817	I 983	3020
I 924	2730	I 954	2892	I 984	3019
I 925	2744	I 955	2893	I 985	2963
I 926	2746	I 956	2903	I 986	3022
I 927	2746	I 957	2911	I 987	3026
I 928	2749	I 958	2928	I 988	3025
I 929	2753	I 959	2861	I 989	3030
I 930	2764	I 960	2941	I 990	3034
I 931	2724	I 961	2941	I 991	2988
I 932	2791	I 962	2870	I 992	3033
I 933	2795	I 963	2939	I 993	Appendix 234
I 934	2796	I 964	2937	I 994	3051
I 935	2794	I 965	2793	I 995	3054
I 936	2794	I 966	2938	I 996	3059
I 937	2809	I 967	2872	I 997	3061

RMK	RMNy	RMK	RMNy	RMK	RMNy
I 998	3065	I 1040	3316	I 1082	3513
I 999	3053	I 1041	3317	I 1083	3515
I 1000	3076	I 1042	3322	I 1084	3525
I 1001	3077	I 1043	3323	I 1085	3539
I 1002	3080	I 1044	3324	I 1086	3539A
I 1003	3425	I 1045	3327	I 1087	3542
I 1004	3089	I 1046	3311	I 1088	3551
I 1005	3120	I 1047	3288	I 1089	3581
I 1006	3124	I 1048	Appendix 248	I 1090	3585
I 1007	3127	I 1049	3289	I 1091	3587
I 1008	3074	I 1050	3310	I 1092	3594
I 1009	3173	I 1051	3283	I 1093	3588
I 1010	3141	I 1052	3279	I 1094	3483
I 1011	3141	I 1053	3287	I 1095	3592
I 1012	3144	I 1054	3334	I 1096	3591
I 1013	3149	I 1055	3339	I 1097	3593
I 1014	3151	I 1056	3347	I 1098	3593
I 1015	3170	I 1057	3343	I 1099	3644
I 1016	3173	I 1058	3360	I 1100	3645
I 1017	3182	I 1059	3384	I 1101	3646
I 1018	3155	I 1060	3385	I 1102	Appendix 264
I 1019	3154	I 1061	3386	I 1103	3647
I 1020	3139	I 1062	3388	I 1104	3649
I 1021	3190	I 1063	3416	I 1105	3572
I 1022	3190	I 1064	3420	I 1106	3665
I 1023	3195	I 1065	3422	I 1107	3582
I 1024	3213	I 1066	3425	I 1108	3650
I 1025	3241	I 1067	3348	I 1109	3020
I 1026	3241	I 1068	3419	I 1114	3648
I 1027	3245	I 1069	3441	I 1119	3667
I 1028	3248	I 1070	3478	I 1121	3670
I 1029	3254	I 1071	3480	I 1573	2890
I 1030	3254	I 1072	3481	I 1574	2890
I 1031	3192	I 1073	3590	I 1577	2962
I 1032	3272	I 1074	3482	I 1579	3150
I 1033	3273	I 1075	3479	I 1580	3147
I 1034	3276	I 1076	3484	I 1581	3148
I 1035	3290	I 1077	3488	I 1603	2789
I 1036	Appendix 244	I 1078	3495	I 1613	3191
I 1037	3307	I 1079	3424	I 1616	3203
I 1038	3309	I 1080	3509	I 1617	3236
I 1039	3309	I 1081	3511		

KONKORDANCIÁK

RMK	RMNy	RMK	RMNy	RMK	RMNy
II 817	2677	II 890	2742	II 935	2862
II 844	2627	II 891	2734, 2735,	II 936	2864
II 845	2630		2736	II 937	2866
II 846	2632	II 892	2743	II 938	2867
II 847	2633	II 893	2707	II 939	2873
II 848	2635	II 894	2754	II 940	2878
II 849	2639	II 895	2767	II 941	2879
II 850	2640	II 896	2766	II 942	2880
II 851	2638	II 897	2770	II 943	2860
II 852	2642	II 898	2763	II 944	2863
II 853	2655	II 899	2773	II 945	2888
II 854	2650	II 900	2775	II 946	2949
II 855	2651	II 901	2777	II 947	3202A
II 856	2652	II 902	2778	II 948	2905
II 857	2658	II 903	2779	II 949	2907
II 858	2659	II 904	2781	II 950	2910
II 859	2660	II 905	2783	II 951	2911
II 860	2662	II 906	2784	II 952	2919
II 861	2664	II 907	2785	II 953	2924
II 862	2667	II 908	2790	II 954	2925
II 863	2668	II 909	2797	II 955	2928
II 864	2669	II 910	2798	II 956	2928
II 865	2671	II 911	2799	II 957	2929
II 866	2684	II 912	2802	II 958	2933
II 867	2673	II 913	2803	II 959	2936
II 868	2681	II 914	2759	II 960	2947
II 869	2680	II 915	2805	II 961	2950
II 870	2678	II 916	2802	II 962	2954
II 871	2679	II 917	2808	II 963	2956
II 872	2684	II 918	2810	II 964	2955
II 873	2685	II 919	2811	II 965	2965
II 874	2686	II 920	2815	II 966	2973
II 875	2690	II 921	2816	II 967	2974
II 876	2702	II 922	2818	II 968	2985
II 877	2703	II 923	2819	II 969	2986
II 878	2715	II 924	2758	II 970	Appendix 233
II 879	2716	II 925	2821	II 971	2930
II 880	2718	II 926	2826	II 972	2995
II 881	2720	II 927	2832	II 973	2999
II 882	2733	II 928	2837	II 974	3000
II 883	2732	II 929	2877	II 975	3059
II 884	2665	II 930	2845	II 976	3003
II 885	2737	II 931	2846	II 977	3005
II 886	2740	II 932	2853	II 978	3012
II 887	2739	II 933	2854	II 979	3013
II 889	2719	II 934	2855	II 981	3017

RMK	RMNy	RMK	RMNy	RMK	RMNy
II 982	3023	II 1028	3137	II 1072	3260
II 983	3027	II 1029	3126	II 1073	3364
II 984	3028	II 1030	3143	II 1074	3261
II 985	3035	II 1031	3146	II 1075	3262
II 986	3039	II 1032	3145	II 1076	3263
II 987	3040	II 1033	3156	II 1077	3265
II 988	3041	II 1034	3161	II 1078	3271
II 989	3044	II 1035	3162	II 1079	3275
II 990	3037	II 1036	3163	II 1080	3277
II 991	3045	II 1037	3164	II 1081	3200,
II 992	3047	II 1038	3169		Appendix 68A
II 993	3048	II 1039	3233	II 1082	3290
II 994	2993	II 1040	3171	II 1083	3293
II 995	3050	II 1041	3177	II 1084	3296
II 996	3057	II 1042	3179	II 1085	3299
II 997	3056	II 1043	3194	II 1086	3300
II 998	3059	II 1044	3198	II 1087	3333
II 999	3062	II 1045	3199	II 1088	3318
II 1000	3063	II 1046	3207	II 1089	3319
II 1001	3069	II 1047	3208	II 1090	3320
II 1002	3075A	II 1048	3230	II 1091	3325
II 1003	3079	II 1049	3209	II 1092	3328
II 1004	3425	II 1050	3212,	II 1093	3329
II 1005	3082		Appendix 217	II 1094	3332
II 1006	3088	II 1051	3214,	II 1095	3338
II 1007	3092		Appendix 227	II 1096	3340
II 1008	3093	II 1052	3215	II 1097	3351
II 1009	3108	II 1053	3229	II 1098	3352
II 1010	3094	II 1054	3220	II 1099	3354
II 1011	3096	II 1055	3221	II 1100	3355
II 1012	3099	II 1056	3222	II 1101	3358
II 1013	3100	II 1057	3228	II 1102	3359
II 1014	3106	II 1058	3227	II 1103	3360
II 1015	3107	II 1059	3225	II 1104	3365
II 1016	3110	II 1060	3232	II 1105	3366
II 1017	3049	II 1061	3237	II 1106	3368
II 1018	3118	II 1062	3178	II 1107	3370
II 1019	3117	II 1063	3242	II 1108	3372
II 1020	3115	II 1064	3252	II 1109	Appendix 251
II 1021	3116	II 1065	3244	II 1110	3378
II 1022	3123	II 1066	3251	II 1111	3381
II 1023	3130	II 1067	3256	II 1112	3308
II 1024	3129	II 1068	3257	II 1113	3387
II 1025	3131	II 1069	3249	II 1114	3326
II 1026	3128	II 1070	3250	II 1115	3395
II 1027	3133	II 1071	3242	II 1116	3396

RMK	RMNy	RMK	RMNy	RMK	RMNy
II 1117	3394	II 1162	3505	II 1208	3595
II 1118	Appendix 253	II 1163	3506	II 1209	3596
II 1119	3398	II 1164	3507	II 1210	3597
II 1120	3403	II 1165	3510	II 1211	3598
II 1121	3408	II 1166	3526	II 1212	3599
II 1122	3404	II 1167	3517, 3520	II 1213	3601
II 1123	3405, 3622	II 1168	3518, 3520	II 1214	3603
II 1124	3407	II 1169	3519, 3520	II 1215	3607
II 1125	3410	II 1170	3520	II 1216	3610
II 1126	3415	II 1171	3529, 3578	II 1217	3612
II 1127	3411, 3412, 3520	II 1172	3530, 3578	II 1218	3613
II 1128	3413, 3520	II 1173	3531, 3578	II 1219	3614
II 1129	3414, 3520	II 1174	3532, 3578	II 1220	3615
II 1130	3418	II 1175	3533, 3578	II 1221	3588
II 1131	3423	II 1176	3576, 3578	II 1222	3493
II 1132	3425	II 1177	3534, 3578	II 1223	3622
II 1133	3429	II 1178	3547	II 1224	3623
II 1134	3430	II 1179	3548	II 1225	3630
II 1135	3435	II 1180	3514	II 1226	3627
II 1136	3434	II 1181	3553	II 1227	3626
II 1137	3431, 3578	II 1182	3571	II 1228	3629
II 1138	3432, 3578	II 1183	3554	II 1229	3631
II 1139	3433, 3578	II 1184	3167	II 1230	3632
II 1140	3439	II 1185	3555	II 1231	3634
II 1141	3444	II 1186	3559	II 1232	3635
II 1142	3448	II 1187	3560	II 1233	3639
II 1143	3557	II 1188	3561	II 1234	3636
II 1144	3455	II 1189	3562	II 1235	3637
II 1145	3457	II 1190	3565	II 1236	3640
II 1146	3459	II 1191	3566	II 1237	3641
II 1147	3461	II 1192	3567	II 1238	3655
II 1148	3462	II 1193	3568	II 1239	3656
II 1149	3458	II 1194	3569	II 1240	3660
II 1150	3469	II 1195	3570	II 1241	3661
II 1151	3468	II 1196	3573	II 1242	3662
II 1152	3470, 3578	II 1197	3574	II 1243	3664
II 1153	3471	II 1198	3575	II 1244	3666
II 1154	3473	II 1199	3577, 3578	II 1245	3671
II 1155	3475	II 1200	3578	II 1246	3673
II 1156	3477	II 1201	3535	II 1247	3674
II 1157	3488	II 1202	3536	II 1248	3677
II 1158	3490	II 1203	3579	II 1249	3685
II 1159	3393	II 1204	3580	II 1250	3680
II 1160	3496	II 1205	3584	II 1251	3681
II 1161	3498	II 1206	3583	II 1252	3682
		II 1207	Appendix 246	II 1253	3679

RMK	RMNy	RMK	RMNy	RMK	RMNy
II 1254	3683	II 1260	3624A	II 2034	Appendix 256
II 1255	3684	II 1261	3694	II 2044	3474
II 1256	3688	II 1262	3628	II 2050	2666
II 1257	Appendix 268	II 1300	2913	II 2450	3105
II 1258	3690	II 2032	Appendix 255		
II 1259	3691	II 2033	Appendix 254		

RMK	RMNy
-----	------

III 2014	2765
III 2147	3016
III 2218	3136
III 2219	3259
III 2358	3268

APPENDIX

A Régi Magyarországi Nyomtatványok III. kötetében (Budapest 2000) leírt Appendix-tételeknek és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

Appendix	RMNy
Appendix 158	2890
Appendix 195	2851
Appendix 197	2881
Appendix 200	3166
Appendix 211	2677

SZTRIPSZKY

Sztripszky Hiador bibliográfiája (Adalékok Szabó Károly Régi magyar könyvtár c. munkájának I–II. kötetéhez. Budapest 1912 és 1967) és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

Sztripszky I	RMNy	Sztripszky I	RMNy	Sztripszky I	RMNy
I 1957a	2890	I 2016/223	2789	I 2021/228	2837
I 2011/218	2672	I 2017/224	2789	I 2022/229	2771
I 2013/220	2708	I 2018/225	2748	I 2023/230	2782
I 2014/221	2762	I 2019/226	2769	I 2024/231	2865
I 2015/222	2801	I 2020/227	2884	I 2025/232	2782

KONKORDANCIÁK

Sztripszky I	RMNy	Sztripszky I	RMNy	Sztripszky I	RMNy
I 2026/233	2978	I 2043/250	3174	I 2058a	3483
I 2027/234	2979	I 2044/251	3109	I 2059/266	3485
I 2028/235	2977	I 2045/252	3239	I 2060/267	3397
I 2029/236	2996	I 2046/253	3238	I 2061/268	3516
I 2030/237	2926	I 2047/254	3240	I 2062/269	3538
I 2031/238	3024	I 2048/255	3197,	I 2063/270	3543
I 2032/239	3066		Appendix 213	I 2064/271	3467
I 2033/240	3034	I 2049/256	3197	I 2065/272	3472
I 2034/241	2975	I 2050/257	3278	I 2066/273	3586
I 2035/242	2990	I 2051/258	3314	I 2067/274	3642
I 2036/243	3058	I 2052/259	3315	I 2068/275	3643
I 2037/244	3053	I 2053/260	3226	I 2069/276	3653
I 2038/245	3064	I 2054/261	3319	I 2170/376	2961
I 2039/246	3121	I 2055/262	3391	I 2173/379	2898
I 2040/247	3122	I 2056/263	3487	I 2184/390	3243
I 2041/248	3259	I 2057/264	3390	I 2192a	3203
I 2042/249	3175	I 2058/265	3348		
Sztripszky II	RMNy	Sztripszky II	RMNy	Sztripszky II	RMNy
II 2554/102	2881	II 2583/131	3055	II 2598a	3434
II 2568/116	2641	II 2584/132	Appendix 235	II 2599/147	3438
II 2569/117	2648	II 2585/133	Appendix 236	II 2600/148	3466
II 2570/118	2668	II 2586/134	3070	II 2600a	3461
II 2571/119	2709	II 2587/135	3160	II 2600b	3471
II 2572/120	2644	II 2587/136	3204	II 2601/149	3453
II 2573/121	2717	II 2589/137	3207	II 2602/150	3557
II 2574/122	2738	II 2590/138	Appendix 243	II 2603/151	3458
II 2575/123	2807	II 2591/139	3265	II 2603a	3566
II 2576/124	2920	II 2592/140	3280	II 2604/152	3608
II 2577/125	Appendix 225	II 2593/141	3301	II 2605/153	3678
II 2578/126	Appendix 226	II 2594/142	3328	II 2606/154	3686
II 2579/127	2945	II 2595/143	3333	II 2606a	3694
II 2580/128	2952	II 2596/144	3341	II 2613/161	3004
II 2581/129	2987	II 2597/145	3336	II 2703/251	3086
II 2582/130	2992	II 2598/146	3409	II 2704/252	2838

DÉZSI: Suppl.

Supplementum ineditum Ludovici Dézsi. Dézsi Lajos kiadatlan kiegészítései (Sztripszky Hiador Adalékok című utánnomatának függelékében. Budapest 1967) és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

Dézsi	RMNy
85	2637
89	3304

ČAPLOVIČ

Čaplovič, Ján: Bibliografia tlačí vydaných na Slovensku do roku 1700, diel 1–2. (Martin 1972–1984) és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy
174	2890	372	3599	562	2829
207	2690	373	3604	563	2831
207a	2690	374	3600	564	2832
208	2815	375	3601	565	2833
209	2816	376	3602	566	2834
210	3017	377	3603	567	2899
211	Appendix 233A	378	3609	568	2976
212	3072A	379	3605	569	2970
213	3138	380	3606	570	3026
214	3073	381	3608	571	2983
215	3137	382	3607	571a	2972
216	3266	383	3596	572	2973
217	3403	384	3610	573	2975
218	3408	385	3611	574	2974
219	3404	386	3612	575	3028
220	3405	387	3613	576	3030
221	3407	388	3614	577	3031
222	3406	389	3615	578	2973, 3033,
223	3409	390	3616		3079
224	3410	390a	3618	579	3034
225	3411, 3412, 3520	391	3673	580	3035
226	3413, 3520	392	3674	581	3078
227	3414, 3520	393	3676	582	3082
228	3415	394	3677	583	3080
229	3505	395	3675	584	3149
230	3506	396	3616	585	3150
231	3506A	397	3678	586	3151
232	3507	398	3679	587	3147
233	3508	399	3680	588	3148
234	3626	400	3681	589	3152
235	3627	401	3682	590	3153
236	3625	402	3683	591	3155
237	3628	403	3684	592	3154
238	3629	404	3685	593	3156
239	3630	405	3686	594	3197,
240	3631	556	2711		Appendix 213
368	3595	557	2713	595	3198
369	3596	558	2766	596	3199
370	3597	559	2767	597	3200,
371	3598	560	2826		Appendix 68A
		561	2827	598	3197

KONKORDANCIÁK

Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy
598a	3202	640	3531, 3578	1041	2736
599	3202A	641	3532, 3578	1042	2721
600	3204	642	3533, 3578	1043	2722A
601	3205	643	3534, 3578	1044	2773
602	3207	644	3535	1045	2774
603	3208	645	3536	1046	2775
604	3230	646	3513	1047	2776
605	2830	647	3515	1048	2777
606	3279	648	3516	1049	2778
607	3278	649	3517, 3520	1050	2782
608	3277	650	3518, 3520	1051	2779
609	3280	651	3519, 3520	1052	2780
609a	3283	652	3520	1053	2781
610	3284	652a	3528	1054	2783
611	3286	652b	3527	1055	2784
611a	3289	653	3526	1056	2785
612	3290	654	3641	1057	2841
613	3337	655	3634	1058	2843
614	3339	656	3635	1059	2844
615	3340	657	3636	1060	2845
616	3341	658	3637	1061	2846
617	3343	659	3639	1062	2847
618	3344	660	3640	1063	2848
619	3338	980	3166	1064	2849
620	3348	1019	2645	1065	2850
621	3347	1020	2647	1066	2852
622	3431, 3578	1021	2648	1066a	2851
623	3432, 3578	1022	2649	1067	2853
624	3433, 3578	1023	2682	1068	2854
625	3434	1024	2650	1069	2855
626	3435	1025	2651	1070	Appendix 223
627	3421	1026	3297	1071	2905
628	3422	1027	2644	1072	2907
629	3423	1028	2654	1073	2908
630	3426	1029	2652	1074	2910
631	3425	1030	2653	1075	2912
632	3427	1031	2655	1076	2913
632a	3344	1032	2716	1077	2945
632b	3428	1033	2717	1078	2921
633	3419	1034	2715	1079	2915
634	3429	1035	2718	1080	2911
635	3430	1036	2719	1081	2919
636	3525	1037	2722	1082	2920
637	3512	1038	2720	1083	2926
638	3529, 3578	1039	2734	1084	2923
639	3530, 3578	1040	2735	1085	2924

Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy
1086	2925	1132	3108	1177	3359
1087	2928	1133	3110	1178	3454
1088	2927	1134	3160	1179	3360
1089	2929	1135	3161	1180	3361
1090	2985A	1136	3162	1180a	3363
1091	2986	1137	3163	1181	3373
1092	2987	1138	3164	1182	3364
1093	2987A	1139	3166	1183	3365
1094	2989	1140	3167	1184	3366
1095	2990	1141	3169	1185	3367
1096	Appendix 233	1142	3209	1186	3369
1097	2987A	1143	3229	1187	3368
1098	3038	1144	3211	1188	3370
1099	3048	1145	3212	1189	3371
1100	3041	1146	3213	1190	3372
1101	3040	1147	3214	1191	3470, 3578
1102	3039	1148	3220	1192	3471
1103	3046	1149	3216	1193	3460
1104	3037	1150	3217	1194	3451
1105	3043	1151	3226	1195	3439
1106	3044	1152	3219	1196	3440
1107	Appendix 234	1153	3221	1197	3442
1108	3045	1154	3222	1198	3444
1109	3047	1155	3223	1199	3445
1110	3087	1156	3224	1200	3446
1111	3088	1157	3215	1201	3447
1112	3089	1158	3225	1202	3448
1113	3090	1159	3227	1203	3449
1114	3091	1160	3228	1204	3450
1115	3085	1161	3293	1205	3443
1116	3092	1161a	3294	1206	3441
1117	3093	1162	3295	1207	3452
1118	3094	1163	3296	1208	3453
1119	3095	1164	3302	1209	3438
1120	3096	1165	3299	1210	3455
1121	3098	1166	3300	1211	3467
1122	3099	1167	3301	1212	3457
1123	3101	1168	3351	1213	3458
1124	3109	1169	3362	1214	3459
1125	3100	1170	3352	1215	3468
1126	3102	1171	3353	1216	3463
1127	3103	1172	3354	1217	3464
1128	3104	1173	3355	1218	3465
1129	3105	1174	3356	1219	3461
1130	3106	1175	3357	1220	3462
1131	3107	1176	3358	1221	3466

KONKORDANCIÁK

Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy
1222	3469	1268	3563	1882	3132
1223	3543	1269	3664	1883	3133
1224	3545	1270	3665	1884	3135
1225	3576, 3578	1271	3666	1885	2881
1226	3577, 3578	1654	3086	1886	3186
1227	3578	1691	2635	1887	3183
1228	3547	1843	2667	1888	3184
1229	3514	1844	2668	1973a	2657
1230	3548	1845	2669	1974	2658
1231	3549	1846	2671	1975	2659
1232	3551	1847	2737	1976	2660
1233	3553	1848	2738	1977	2725
1234	3554	1849	2739	1978	2724
1235	3552	1850	2739	1979	2788
1236	3555	1851	2740	1980	2789
1237	3556	1852	2742	1981	2856
1238	3557	1853	2743	1982	2857
1239	3572	1854	2666	1983	2858
1240	3560	1855	2803	1984	2861
1241	3559	1856	2804	1985	2862
1242	3561	1857	2802	1986	2864
1243	3562	1858	2805	1987	Appendix 224
1244	3565	1859	2807	1988	2930
1245	3565A	1860	2808	1989	2931
1246	3566	1861	2879	1990	2992
1247	3567	1862	2880	1991	2993
1248	3568	1862a	2882	1992	2996
1249	3569	1863	Appendix 226	1993	2995
1250	3570	1864	2863	1994	2997
1251	3571	1865	2883	1995	2998
1252	3573	1866	2946A	1996	2999
1253	3574	1867	2947	1997	3049
1254	3575	1868	2954	1998	3050
1255	3653	1869	2955	1999	3053
1256	3655	1870	2956	2000	3054
1257	3656	1871	2949	2001	3055
1258	3654	1872	2951	2002	3057
1259	3638	1873	2950	2003	3051
1260	3692	1874	2952	2004	3058
1261	3667	1875	2953	2005	3056
1262	3657	1876	3011	2005a	3111
1263	3659	1877	3012	2006	3118
1264	3660	1878	3013	2007	3112
1265	3661	1879	3069	2008	3117
1266	3662	1880	3070	2008a	3113
1267	3663	1881	3072	2009	3115

Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy	Čaplovič	RMNy
2010	3116	2036	3585	2506	3621
2011	3170	2037	3586	2507	3622
2012	3173	2037a	3668	2508	3623
2013	3171	2038	3670	2509	3624
2014	3232	2039	3671	2510	Appendix 262
2015	3233	2040	3669	2511	3624A
2016	3303	2041	3476	2512	3689
2017	3375	2042	3474	2513	3690
2018	3304	2487	3260	2514	3691
2019	Appendix 251	2488	3261	2515	3694
2020	3374	2489	3262	2516	3695
2021	3378	2490	3263	2517	3696
2022	Appendix 252	2491	3265	2565	3500, 3501
2022a	3379	2492	3328	2566	3500
2023	3380	2493	3329	2584	2727
2024	3381	2494	3332	2585	2712
2025	3472	2495	3333	2586	2759
2026	Appendix 258	2496	3398	2587	2769
2027	3473	2497	3400	2588	2828
2028	3475	2498	3401	2589	2860
2029	3475	2499	3402	2590	2835
2030	3579	2500	3496	2591	3191
2031	3580	2501	3497	2592	3525
2032	3581	2502	3498	XXX	2949
2033	3582	2503	3502	CIX	3425
2034	3583	2504	3503	CX	3207
2035	3584	2505	3504	CXCI	2860

KNIHOPIS

A Knihopis českých a slovenských tisků 1501–1800, I–IX. Praha 1939–1967 sorszámainak és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

Knihopis	RMNy	Knihopis	RMNy	Knihopis	RMNy
60	2841	5831	3624	13.695a	2953
2828	2648	5860	3186	14.065	2950
3198	2690	6142	3624A	14.851a	2660
3199	3408	6775	3135	14.851b	3269
3291	3183	6776	3401	15.544a	3402
3588	3398	7176	3332	16.306	2883
4259	3654	13.493	3504	17.004	3696
5472	3500, 3501	13.665	3072		
5473	3500	13.691	2951		

NÄGLER

Nägler, Doina: Biblioteca Muzeului Brukenthal, Catalogul transilvanicelor, vol. I. (sec. XVI-XVII; Sibiu 1974) sorszámainak és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

Nägler	RMNy	Nägler	RMNy	Nägler	RMNy
313	3180	362	3130	402	3394
328	2674	365	3131	404	3396
341	2885	374	3179	414	Appendix 261
350	2944	384	3257		

BRV

Bianu, Ioan - Hodoş, Nerva (Simonescu, Dan): Bibliografia românească veche I-IV. Bucureşti 1903-1944 és a jelen kötet sorszámainak egyeztetése.

BRV	RMNy
I 64	2641
IV 201	2641

Magyar Könyvtár Szövetség Széchenyi Könyvtár Könyvtári Szervezetének kiadványa
TK100041 (2012) (ISBN 978-963-12-1000-4)

Szám	Cím	Oldal	Ár	Száma	Ár
1.	1-100	100	2200	100	2200
2.	101-200	200	2200	101	2200
3.	201-300	300	2200	102	2200
4.	301-400	400	2200	103	2200
5.	401-500	500	2200	104	2200
6.	501-600	600	2200	105	2200
7.	601-700	700	2200	106	2200
8.	701-800	800	2200	107	2200
9.	801-900	900	2200	108	2200
10.	901-1000	1000	2200	109	2200

Magyar Könyvtár Szövetség Széchenyi Könyvtár Könyvtári Szervezetének kiadványa
TK100041 (2012) (ISBN 978-963-12-1000-4)

Szám	Cím	Oldal	Ár	Száma	Ár
1.	1-100	100	2200	100	2200
2.	101-200	200	2200	101	2200
3.	201-300	300	2200	102	2200
4.	301-400	400	2200	103	2200
5.	401-500	500	2200	104	2200
6.	501-600	600	2200	105	2200
7.	601-700	700	2200	106	2200
8.	701-800	800	2200	107	2200
9.	801-900	900	2200	108	2200
10.	901-1000	1000	2200	109	2200

A kiadásért felelős az Akadémiai Kiadó Zrt. igazgatója
és az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója
Szerkesztette: Gilicze Gábor
Felelős szerkesztő: Tárnok Irén
Termékmenedzser: Egri Róbert
Nyomdai előkészítés: Eredeti Bt.



Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben
a nyomda alapításának 130. esztendejében.
Felelős vezető: Fazekas Péter vezérigazgató
Gyomaendrőd, 2012

Kiadványszám: TK100041
Megjelent 121,6 (A/5) + 9,3 (A/5) ív melléklet terjedelemben



A www.akademiai kiado.hu oldalon érheti el
a *Régi magyarországi nyomtatványok*
1656–1670. 4. kötet
című könyv virtuális mellékletét.
Az Ön regisztrációs kódja:

60-280-894-710-836

A www.akademiaikiado.hu oldalon érheti el a

RÉGI MAGYARORSZÁGI NYOMTATVÁNYOK 1656–1670

című könyv virtuális mellékletét.

Kötet tulajdonosoknak



- Internetes hozzáférés a Virtuális melléklet menüpont alatt a www.akademiaikiado.hu weboldalon
- Bejelentkezés a könyvtábla belső oldalán található regisztrációs számmal

www.akademiaikiado.hu



AKADÉMIAI KIADÓ

ISBN 978 963 05 9036 5



9 789630 590365